உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

உபதேசகாண்டம்.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

விநாயகவணக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

குழவி வெண்பிறை மிலைச்சியோற் குணித்தமா தவத்தி
னிழைத டம்புன லருவிதா ழிமயமீன் றளித்த
மழைம தர்த்தகண் மரகதப் பசும்பிடி பயந்த
தழைம டற்செவித் தந்திபொற் சரணமே சரணம்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய இளஞ்சந்திரனை (ச்சடையில்) அணிந்த சிவபிரானை நோக்கிச் செய்த பெருந்தவத்தால், ஊர்கின்ற மிக்க நீரானது அருவியாயொழுகும் இமயாசலமன்னன் பெற்ற, குளிர்ந்து மதர்த்த விழிகளையுடைய மரகத நிறந்தங்கிய பசிய பிடியானை போன்ற (நடையினை வாய்ந்த) உமாபிராட்டியார் ஈன்றருளிய, தழைத்த மடல்போலுந் திருச்செவிகளையுடைய யானைமுக விநாயகப்பெருமானது அழகிய திருவடிகளே எனக்குப் புகலிடம். எ - று.

தக்ஷப்பிரசாபதியின் சாபத்தால் தன் கலைகள் குறைந்து பல தேவராலும் நீக்க முடியாது எஞ்சியஒரோகலையுடன் தம்மையடைந்த சந்திரனைச்சிரமிசையணிந்து அஃதாங்கிருத்தலால் வளரவும் தக்ஷசாபத்தால் தேயவும் வரமளித்த வராகலிற்சிவபிரானை "குழவி வெண்பிறை மிலைச்சியோன்"என்றும், இமயாசலமன்னன் மலைவடிவாகலின் அதற்கியைய உமாபிராட்டியாரை "ஈன்றமரகதப்பசும்பிடி" என்றும், விநாயகப்பெருமானைப் பிடிபயந்த என்றுங்குறிப்பாலும், அவரது உத்தமாங்கமாகிய சிரம் யானைவடிவாதலாலும் "தழைமடற்செவிந்தந்தி" என்றுங்கூறினர். இஃது உருவகவணி.

"முராரியாதிய தேவர்கண் முதலுறு முழுதுலகினிலுள்ளோர், விராவியாதொரு காரியமாயினும் விளங்குறச் செயவென்றே, பராவி யுன்னருச் சனைசெய்வோர் மனத்துறு பான்மைதந் தருளுன்னன், பிராது செய்பவர் காரிய மூறுசெய் திடுதியென் றிவைசொன்னான்" எனும் விநாயகபுராணத்தின்படி முதற்கண்வணங்கப்படு கடவுள் விநாயகராதலின், இந்நூலாசிரியர் தாமெடுத்துக் கொண்டகாரியம் முட்டின்றி முடியக்கருதி இச்செய்யுள் கூறியதாம்.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

கலிநிலைத்துறை.

திங்க ளஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் பெருக
பொங்கு திங்கண்மும் மாரியும் பொழிகபூ தலத்தி
லெங்க ணயகன் றிருக்குழாத் தொண்டரீ டேற
தங்கு நான்மறைச் சைவநூ லோங்கறந் தழைக.

(இ - ள்) சந்திரனை யணிந்த அழகிய சடையையுடைய எமது சிவபிரான் றிருவருள் பெருகுக. மிகுந்த மும்மாரி மாதந்தோறுஞ் சொரியக்கடவன. எங்களிறைவராகிய பரமேச்சுவரனது உண்மையடியார்கள் பூலோகத்தில் ஓங்குக. பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் கருத்தாகிய இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட சிவபுண்ணியங்கள் தழையக்கடவன. எ - று.

சிவபிரான் றிருவருட் பெருக்கத்தாலேயே மாதமும்மாரி பெய்தலும், அடியவர் ஈடேறுதலும், வேதசிவாகமதருமங்கள் செழித்தலும் உண்டாக வேண்டுதலின், அவ்வடைவுபெற இவ்வாழ்த்துக்கூறியதாம். (க)

மான வெண்குடை யிறைவன்செங் கோனெறி வளர்க
வேனை மன்பதை மன்னுயிர் சிறக்கவெஞ் ஞான்றும்
வான மீச்செலுங் கடவுள ரிருவரும் வாழ்க
பேன வார்திரை நெடுநிலப் பல்வளம் பெருக.

(இ - ள்.) மாட்சிமைபெற்ற சந்திரவட்டக் குடையின் நிழலிலுள்ள மன்னவன் செங்கோல் முறைப்படி வளரக்கடவது. மற்றைய மனிதர்களும் நிலைபெற்ற சீவராசிகளும் சிறப்புறுக. எக்காலத்திலும் ஆகாயவழியே செல்லாநிற்குஞ் சூரிய சந்திரர் (எனும் பிரத்தியட்ச தேவர்) இருவரும் வாழக்கடவர். நுரைபொருந்திய நெடிய அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ள பல வளங்களும் அதிகமாகுக. எ - று.

பேனம் = நுரை. (உ)

கடவுள்வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

விரவு மாயிரந் திருமுகப் பகிரதி விரிக்கு
முரவு வெண்டிரை யொருபுருங் கலைப்பவொண் சடைமே
லரவ கன்பண மொடுக்குற வருநடம் புரியும்
பரம னங்கதப் பரிபுரப் பதம்பணி குதுமே.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய சடையின்மேல், ஆயிரந்திருமுகங்களையுடைய கங்கையானது பரவச்செய்யும் ஓசைபொருந்திய அலைகள் ஒரு பக்கலில் மோதவும், (அதைக் கண்டமாத்திரையே பயந்து) அச்சடையிற் பொருந்திய

சர்ப்பங்கள் பரந்த படங்களைச் சுருக்கிக்கொள்ளவும், அரிய ஆநந்ததாண்டவ மியற்றியருளும் சிவபெருமானது சர்ப்பமாகிய சிலம்பணிந்த திருவடிகளைப் பணிவோம். எ - று.

அருநடமென்றது பஞ்சகிருத்தியங்களும் நிகழச்செய்யும் நடனமாதலின். இதனை "தோற்றந் துடியதனிற்றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா, ஊன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோதமுத்தி, நான்ற திருவடியி னாடு."— எனும் உண்மை விளக்கத்தானறிக. பகீரதனாற் கொண்டு வரப்பட்ட தாகலிற் கங்கை பாகீரதி யெனப்பெயர் பெற்றது. (௩)

உமாதேவியார்.

உலகு மேருவு மண்டமு முறைமுறை யுதவி
யலகில் பல்லுயி ரளித்தவைக் களவையி னருளி
நிலவு வெண்பிறைச் சடிலிமற் றோர்புடை நின்றாண்
மலர்சி லம்படி வழுத்துபு கருத்துற மதிப்பாம்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களையும், மேரு முதலிய மலைகளையும், எண்ணிறந்த அண்டங்களையும் வழிவழியாகத்தந்து, குற்றமில்லாத பலவகைச் சீவராசிகளையுங் காத்து, அவற்றிற்கு(புண்ணிய பாவங்களின்)அளவாக (போகாதிகளை) அநுக்கிரகித்து, சந்திரிகை வீசும் வெள்ளியபிறைச் சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது வாமபாகத்தில் விளங்கும் உமாதேவியாரது சிலம் பணிந்த மலர் போன்ற திருவடிகளைத் துதிசெய்து மனத்தில் தியானிப்போம். எ - று. (௪)

சுப்பிரமணியர்.

பூத்த கற்பகப் பொன்னுல கிமையவர்க் கிரங்கிக்
காத்த சேவகன் கடம்பணி பன்னிரு தடந்தோ
ளேத்த நாடொறுந் தழும்புமென் னாத்திட வரலாற்
சேத்த கிண்கிணிச் சிறடி சென்னிசேர்த் துதுமே.

(இ - ள்.) மலர்ந்த கற்பகச்சோலை புடை சூழ்ந்த பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்களுக்குத் திருவுளங்கனிந்து (அவர்க்குற்ற அசுரர் பயத்தினின்றுங்) காத்தருளிய தேவசேனாதிபதியாகிய குமாரக்கடவுளின் கடப்ப மலர் மாலை தரித்த விசாலமான பன்னிரு திருத்தோள்களையும் நாடோறுந் துதி செய்வதால், தழும்பு பெறுகின்ற நமது நாவின் ஊர்தலினால், சிவந்த கிண்கிணி மாலை யணிந்த அவ்விறைவரது சிறிய திருவடிகளைச் சிரசின்பேரிற் சேர்ப்போம்.

துதித்தலி னிமித்தம் திருவடிகள் நாவிற் குடி கொள்ளுதலின் இவ்வாறு கூறினார். தடவரலாற்சேத்த சிறடி எனவியையும். சிறு + அடி = சீறடி. ஆதி நீண்டது. இது சிற்றடியென்றும் வரும். (௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

தெள்ள ருந்தமிழ் வேட்கையிற் செலுத்துமென் சிறியே
னுள்ள மோர்தொறுஞ் சுவைப்பன வுமைதிரு முலைப்பால்
வள்ளம் வாக்கினின் றூட்டிட மாந்திய காழிப்
பிள்ளை சீறடித் தாமரைக் காதலம் பிரசம்.

(இ - ள்.) உமாபிராட்டியார் தமது திருமுலைப்பாலினைப் பொன் வட்டிலிற் பெய்து (சிவஞானத்துடன் மட்டித்து) பருகுவிக்கப் பருகியருளிய, சீகாழிப்பதியில் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரது சிறிய அடியாகிய தாமரை மலரில் துளித்து விருப்பினைச்செய்யும் அழகியதேன், தெளிந்த அருமை தங்கிய தமிழ் வேதத்திருப்பாசுரங்களில் ஆசையாற் செலுத்தும் தாழ்ந்த சிறியேன் மனம் உணருந்தோறும் இனியாநிற்கும். எ - று.

காழியெனும் நாகம் பூசித்த தலமாகலின் அது சீகாழி யெனப்பெயரெய்தியது. அருந்தமிழென்றது அதன் அற்புதங்களை விளக்கி. (௬)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

முப்ப னைத்திற மூவரிற் காட்டியோர் முதலாய்க்
கப்ப னைத்துமா ருயிரெனக் கவைத்தரு வானேற்
கொப்ப னைத்திரு நாவினுக் கரசெனு மொருபே
ரப்ப னைத்தொழு தகற்றுது மும்மலத் தவலம்.

(இ - ள்.) முக்கிளைகளின் தன்மையை மும்மூர்த்திகளின் இயல்பால் விளக்கி, தானே மூலமாகி, அக்கிளைகளிற் கிளைக்கும் யாவும் அரிய உயிர்த்திறமாகக்கிளைத்த ஒரு தாரு [விருட்ச] ரூபமான பரமேசுவரனுக்கு உரிமையுடையவரும், திருநாவுக்கரசெனும் ஒப்பற்ற திருநாமத்தை வகித்தவருமாகிய அப்பர் சுவாமிகளைப்பணிந்து (ஆணவம் காமியம் மாயை யென்னும்)மும்மலத்தாலுண்டாகிய துன்பங்களை விலக்குவாம். எ - று.

மரமெனச் சிவபெருமானைக் கூறியதற்கேற்ப, முக்கிளையென மும்மூர்த்திகளையும், கப்பு என உயிர்களையும் இனம்பற்றி உருவகஞ் செய்துளர். கப்பனைத்தும் என்றது வளார் முதலிய அதன் சிற்றுறுப்புக்களை. (௭)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

உரவு மென்னுளத் தறிகடிந் தொருவல தாகி
விரவு முத்தமிழ் மும்மதச் செருக்கொடு மேவுந்
தரவ ருங்களி மீக்கொளச் சங்கிலி யகற்றிப்
பரவை யிற்படிந் தாடுறு மொருதனிப் பகடு.

(இ - ள்.) சிவபெருமானாற் கொடுக்கப்பெற்ற சந்தோஷ மதிகரிக்க, சங்கிலியைப்பிரித்து, பரவையில் மூழ்கி இன்புற்ற ஒப்பற்ற சிறந்த ஆண்யானை [சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்] மிகவும் வலிய என திதயமாகிய கட்டுத்தறியை விட்டு நீங்காததாகி, கலந்துள்ள (இயலிசை நாடக மெனும்) முத்தமிழாகிய மும்மதத்தைச் சொரிந்துகொண்டு ஆநந்தித்திருக்கும். எ - று.

சங்கிலி - சங்கிலி நாச்சியார். பரவை - பரவை நாச்சியார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை யானை யென்றதற்கிணங்க, அதன் இயற்கையாகிய சங்கிலியகற்றலும் பரவையிற் படிதலும் தறியிற் கட்டுண்டு கிடத்தலும் மும்மதஞ் சொரிதலுங் காட்டிச்சிலேடைப் பொருட்படுத்தினர். இதுவும் உருவகம். (௮)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வரும்ப ரிக்கருள் வழுதிபாற் பொருடனை வரதன்
பெருந்து றைப்பணி விடைக்குரித் தாக்கிய பெருமான்
றிருந்து வாதவூர்ச் செம்மொழிப் புலவனைத் திருத்தாள்
பொருந்து மன்பினுற் போற்றிவைத் தநுதினம் புகழ்வாம்.

(இ - ள்.) குதிரைவாங்கி வரும்படி அரிமர்த்தன பாண்டியனளித்த பெருந்திரவியத்தை, திருப்பெருந்துறையில் சிவாலயத் திருப்பணிக்கு உபயோகித்ததலைவரும், திருவாதவூரிற் றோன்றிய செவ்விய வாக்கினையுடையவருமாகிய மணிவாசகப் பெருமானை, அவர் திருவடிகளிலுண்டான உண்மையன்புடன் வணங்கி, மனத்திலிருத்தி நாடோறுந் துதிசெய்வாம். எ - று.

இச்செய்யுளின் இறுதியடி "பொருந்தினேன் றனைப் போற்றி நம்புன்மை போக்குதுமே" என்றும்பாடமுண்டு. (கூ)

அவையடக்கம்.

எழுப சும்பரி நுகம்பிணித் தியக்குவா னிரவி
மழைதொ டுஞ்சிகை வடவரை வலம்வர னோக்கி
யிழுதை மட்பரி யிசைப்பது போலுமற் றெளியேன்
முழுது ணர்ந்தவர் முன்னரின் மொழிதருந் துணிபே.

(இ - ள்.) பசிய எழுபுரவியை நுகத்திற் பூட்டிய தேரினை ஆகாயவழியிற் செலுத்துஞ் சூரியன், மேகமண்டலமளாவிய சிகரங்களையுடைய மகமேருவைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதைக்கண்டு, ஓரறிவில்லான் (தானும் அங்ஙனஞ்செய்ய அவாவி) மண்ணுற்செய்த குதிரையைத் தேரிற்கட்டுவது போலும், முத்தமிழ் முழுதுணர் புலவர் முன்னே, யானும் இப்புராணத்தைப் பாடவந்த துணிபு (இருக்குமன்றிப்பிறிதன்று), எ - று.

வடவரை - வடக்கின் கண்ணுள்ள மலை. மேரு.

எழுபரி - ஏழுகுதிரைகளென்றும், சப்தா என்றும் பெயரையுடையதொரு குதிரையென்றும் நூல்கள் மாறுபடக்கூறுகின்றன. (கய)

விளங்கு மாமணி மாசிடை மேவர வதனைத்
துளங்க வேகடி துரிசறுத் தடுக்குவா னதுபோ
லுளங்கொண் மேலவ ரென்கவிப் புன்மையோர்ந் தொதுக்கிக்
களங்க றுத்துமற் றெம்பிரான் கதையுணர்ந் துவப்பார்.

(இ - ள்.) ஒளி விடுகின்ற பெரிய இரத்தினத்தினிடையே குற்றமிருக்க, அதனை யொளிசெய்யும்படி [வேகடி] இரத்தினங்களின் மாசு தீர்ப்போன் அக்குற்றத்தைப்போக்கி அடுக்குவதுபோல, மதிக்கத்தக்க மேலோர்கள் அடியேன் பாடலிலுள்ள இழிதகைமையைத் தெரிந்து அவற்றை விலக்கித்திருத்தமாக்கி, எமது சிவபெருமான் சரிதையையுணர்ந்து களிப்பெய்துவார்கள். எ - று.

களங்கறுத்து = களங்கு + அறுத்து. (கக)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆ. காப்பு உள்பட திருவிருத்தம் - கக.

நூல்.

முதலாவது

கைவல்மான்மியச் சருக்கம்.

நைமிசாரணியச் சிறப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

சேண்மதித்திரு முகத்தியர் காமமுந் தெருளாக்
கோண்மதிப்படு வெகுளியு மயக்கமுங் குறைத்தோர்
வாண்மதித்துறை மாதவத் தலைவரிற் பொலியு
நாண்மலர்ப்பொழிற் பொதும்பர்சூழ் நைமிசா ரணியம்.

(இ - ள்) புதியமலர்கள் பொருந்திய மரச்செறிவுகளமைந்த சோலை சூழ்ந்த நைமிசாரணியமானது, ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் (பூர்ண) சந்திரன் போன்ற அழகிய முகத்தையுடைய மங்கையர்மையலும், குற்றமுள்ளமனதிற் றோன்றிய கோபமும், மயக்கமும் நீங்கி, ஒப்பற்ற ஞானப்பிரகாசத்தை நாடிய பெரிய தவத்தலைவர்கள் வாசத்தினால் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ - று.

காம வெகுளி மயக்கமெனு முக்குற்றமு நீங்கிய முனிபுங்கவர் வாசஸ்தானமென்பது கருத்து.

ஒருகாலத்தில் சவுனகாதி முனிவர்கள் பிரமதேவனையடைந்து தவம்புரிதற்குரிய புண்ணிய பூமியொன்றனை எங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந் தருளவேண்டுமெனப்பிரார்த்திக்க, பிரமதேவர் ஒரு தருப்பையைச் சக்கராகாரமாகச்சுருட்டி அதனை நிலத்திலுருட்டி அது தங்கிய பூமியே உங்களுக்குத் தகுந்த பூமியென விடுப்ப, அவர்கள் அதன் பின்னே சென்றுஅது தங்கிய விடத்தே நின்றனர். அதுவே நைமிசவனம். நேமி - சக்கரம். நேமி சம்பந்தம் நைமிசம். இது தத்திதாந்த நாமம். (௧)

கலிவிருத்தம்.

அத்த லத்துவி சேட மரும்பொருண்
முத்த மிழ்த்துறை யிற்சொல முற்றுமோ
வெத்தி றத்தது வேனுமி யன்றவா
றுய்த்த சிந்தைய றிந்த துணர்த்துவாம்

(இ . ள்.) அத்தகைய நைமிசாரணியத்தின் விசேஷத்தையும், அங்குள்ள அரும்பொருள்களையும், முத்தமிழ்க்கவிகளாலும் (அளவிட்டுச்) சொல்லமுடிவு பெறுமோ? எவ்வகைப்பட்ட சிறப்பினதாயினும் எம்மாற் கூடியவளவாயில், பொருந்திய மனத்தினால் அறிந்த வளவிற் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

முத்தமிழ்வல்ல பேரறிஞர் யாவராயினுங் கூற எல்லையில தாகுமெனுங் குறிப்புணர்த்த "முத்தமிழ்த்துறையிற்சொல முற்றுமோ" எனக்கூறிய தன்றி, தாமே கூறலாகுமெனக் கல்விச்செருக்காற்கூறிய தெனல் அடாது. தெரிந்த வகையிற் கூறுதுமெனல்கருத்து. (உ)

முனிக ரும்பென நின்றவன் மொய்கணை
முனித ருந்தவ ரோம்புமு ழுங்கழன்
முனியெ ழும்புகை வானெறி முந்துறு
முனிவ ரங்கணி மைத்துற முற்றுமால்.

(இதன்பதப்பொருள்) கரும்பு - கரும்பை, முனி என நின்றவன் - வில்லாகக்கொண்ட மன்மதனுடைய, மொய்கணை - கூட்டமாகிய (தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமென்னும் ஐந்து) மலர்ப்பாணங்களை, முனிதரும் தவர் - கோபிக்கின்ற தவசிகள், ஓம்பு - வளர்க்கின்ற, முழங்கு அழல் - ஒலியோடு கூடிய யாகத்தீயினின்றும், மு(ன்)னி எழும்புகை - முற்பட்டுக்கிளம்பிய புகையானது, வான் நெறி முந்துறும் - ஆகாயவழியாகச் சஞ்சரிக்கின்ற, முனிவர் அம் கண் - முனிவர்களுடைய அழகிய கண்களை, இமைத்துற முற்றும் - இமை கொட்டும்படி (நிறைந்து) படரும். எ - று. (ங)

ஆக மங்க ளருமறை யாதிய
தாக மங்கல மாக்கொண் டறைதலா
லாக மங்கமெ னந்தணர்க் கார்வதி
யாக மங்கணி பங்க னளிக்குமால.

(இ - ள்.) ஆகமங்கள் - (இருபத்தெட்டுச்) சிவாகமங்களும், அருமை மறை - அரிய வேதத்தையே, ஆதி ஆக - முதன்மையாகக்கொண்டு விளங்க, மங்கலம் ஆக்கொண்டு அறைதலால் - (இவ்வுண்மையையறிந்து) மங்கலமாகக் கொண்டு (எக்காலத்தும்) ஓதுதலால், ஆகம் - (இவர்) திருமேனி (வேதமும்), அங்கம் - (இவர்) அவயவங்கள் (ஆகமங்களும் ஆம்), என் அந்தணர்க்கு - எனக் கூறப்படும் வேதியருக்கு, ஆர்வ தியாகம் - நிரம்பு வனவாகிய தியாகங்களை, அங்கணை பங்கன் அளிக்கும் - உமாதேவியைப் பாகமாகவுடைய சிவபிரான் (எக்காலமும்) அநுக்கிரகிப்பர். எ - று. (ச)

வேழ மாவரை மேய விளம்பிடி
வேழ மாவரை மேய விளம்புவார்
வாழி முற்றவ மாதவ யோகுசெய்
வாழி முற்றவ மாதவ யோகரே.

(இ - ள்.) வேழம் - கரும்பையும். மா - மாந்தளிரையும், வரை - மூங்கிலையும், மேய - விரும்பிய, இள்மை பிடி - இளமைதங்கிய [பிடி] பெண்யானைகளையும், வேழம் - ஆண்யானைகளையும், மா வரை மேய - பெரிய மலைகளில் மேயும்படி, வாழிமுற்ற-மங்கல முதிர, தவயோகுசெய் - தவயோகம் புரிகின்ற, முன் தவம் - புண்டைத்தவமுடைய, மாதவ யோகர் - பெருமைபொருந்திய, மிக்க மேன்மையுடைய முனிவர்கள், விளம்புவார் - கட்டளை செய்வார்கள்.

மூன்றும் அடியில் அம்மாவெனும் வியப்பிடைச்சொல் இடைகுறைந்து அமா என நின்றது. நான்காம் அடியில் வாழி ஏ அசைச்சொற்கள்.

விலங்குகளும் முனிவர்கட்டளை வழி நிற்கும் என்பது கருத்து. (ச)

விரத மேலவ ராவையின் மேவிய
விரத மேலவ ராவையின் மேவுவார்
வரத ருப்பைத ருவன மந்தியே
வரத ருப்பைத ருவன மந்தியே.

(இ - ள்) விரதம் மேலவர்-விரதானுஷ்டானத்தைமேற்கொண்ட முனிவர்கள், ஆவயின் மேவிய - (அவ்விரதமுடிவில் விண்ணுலகினின்றும்) அங்கடைந்த, இரதம் மேல் வரா - இரதத்தின்மீதூர்ந்து சென்று, ஐயின் மேவுவார் - தலைமை பெற்றுப் பொருந்துவார்கள். வர தரு - சிறந்த விருக்ஷங்கள், பை தரு வனம் - அழகைத் தரும் அவ்வனத்திலே, மந்தி - குரங்குகள், தருப்பை - (மறுதினத்திற்குவேண்டிய) தருப்பையை, அந்தியே வர - (முதற்றினத்தின்) அந்தியிலேயே வந்துசேர, தருவன - (கொய்து கொண்டுவந்து) தருவன. எ - று.

வயின் - ஏழனுருபு. இது வையின் எனப்போலியாகியது. அ+வயின்= ஆவயின். சுட்டு நீண்டது. (ரு)

ஊறு மாமறை யோதிய தத்தையே
யூறு மாமறை யோதிய தத்தையே
நாறு பூமலர் நந்தவ னங்களே
நாறு பூமலர் நந்தவ னங்களே.

(இ - ள்.) ஊறும் மாமறை- பெருகுதலுடைய சிறந்தவேதத்தை, ஓதிய - உணர்ந்த, தத்தை-கிளிப்பிள்ளை, உறும்-தான்வசிக்கின்ற, மா -மாமரத்திலே, மறை - மறைந்து நின்று, ஓதியது அத்தையே - அவ்வேதத்தினையே ஓதுவதாம், நாறு பூ மலர் - மணங்கமழும் மலர்கள் விகசித்த, நந்தவனங்கள் - நந்தவனங்களிலே, நாறு பூ - தோன்றிய (நடு) இடங்களிலுள்ள, வனங்கள் - ஜலங்கள், மலர் - விரிந்த, நந்த - சங்குகளையுடையனவாம். எ - று.

இரண்டாம் அடியில் ஊறுமென்பது உறுமென்பதன் நீட்டல். இது எதுகை நோக்கியும் யமகநோக்கியும் நிகழ்ந்தது.

நாறுதல் - முளைத்தல். ஈண்டுத் தோன்றல். (எ)

மெய்த்த வத்தர் விளம்பின மென்கிளி
மெய்த்த வப்பொரு ளன்றி விளம்புவ
கைத்த சிந்தைய ரோதிய காவியங்
கைத்த டஞ்சினைப் பூவை கழறுவ.

(இ - ள்) மெய் தவத்தர் - உடலளவாகிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள், விளம்பின - பேசிய வேதப்பொருளை, மென்கிளி - மென்மைதங்கிய மதலைச் சொல்லையுடைய கிளிகள், மெய்த்த அ பொருள் இன்றி - உண்மையாகிய அப்பொருள் (அருமையை நோக்குதல்) இல்லாமல் [இலேசாக], விளம்புவ - (சொன்மாத்திரையாகப்பொருளுணராது) சொல்லுவன. கைத்த - (பந்தங்களையெல்லாம்) வெறுத்த, சிந்தையர் - மனதையுடைய தவசிகள். ஓதிய காவியம் - ஓதிய காவியங்களை, கைதடம் சினை - கை போலும் விசாலித்த மரக்கிளைகளிலுள்ள, பூவை - நாகணவாய்ப் புட்கள், கழறுவ - சொல்லுவன. எ - று.

மெய்த்தவத்தர் - தாங்கொண்டதவம் முடிவின்றி உடல்நீங்கெல்லையுங் கொண்டோர். அல்லது. தவத்தின்கண்ணே ஒருப்பட்டமனமுடையரெனக் கொண்டு தவத்து மெய்யரெனச் சொல்வகை செய்யினும் பொருந்தும். (அ)

உழைம றிக்குல மொள்ளுகிர் வெம்புலி
யுழைம டிப்பய முண்டு களிப்பன
விழைபு லிப்பெடை மென்பறழ் நவ்விய
விழைசு ரைப்பய மேயினி தாடுமால்.

(இ - ள்.) உழை மறி குலம் - மான் குட்டியின் தொகுதிகள், ஒள் உகிர் வெம் புலி - ஒளிபொருந்திய நகத்தையுடைய கொடிய புலிகளின், மடியுழை பயம் - மடியிலுள்ள பாலை, உண்டு களிப்பன - பருகிச்சந்தோஷிப்பன. புலி பெடை - பெண்புலிகளின், விழை மெல் பறழ் - விரும்பத்தக்க மெல்லிய குட்டிகள், நவ்விய - மானினுடைய, இழை சுரை - இழைதலோடுகூடிய முலையிலுள்ள, பயம் மேய் - பாலைக்குடித்து, இனிது ஆடும் - இனிமையாக அவ்விடத்தில் விளையாடும். எ - று.

இழைத லென்றது பால் சுரந்து மடிபூரித்திருத்தலால் அரையில் உராய்தலை. உழை - மான். மறி - மானிலோர் பிரிவு. (௯)

மன்ற னாறுகோ டீர மதுமலர்க்
கொன்றை யேந்திக் கொடியிடந் தாங்கலா
லன்றொ ரேனமு மன்னமு நேடுவா
னின்ற முக்க ணிமலனை யொக்குமால்.

(இ - ள்) மன்றல் நாறு கோடு - வாசம் வீசும் மலையின் சிகரங்கள், ஈரம் மது மலர் கொன்றை ஏந்தி - குளிர்ச்சி தங்கிய தேனைச் சொரியும் மலர்களையுடைய கொன்றையை (முடியில்) ஏற்று, கொடி இடம் தாங்கலால் - கொடியைத்தம்மிடத்தே கொண்டு நிற்றலால், அன்று - முற்காலத்தில், ஓர் ஏனமும் அன்னமும் - ஒப்பற்ற (திருமாலாகிய) பன்றியும், (பிரமதேவராகிய) அன்னமும், நேடுவான் நின்ற - (முறையே திருவடியையும் திருமுடியையும்) தேடும்படி (சோதிமலை வடிவாக) விளங்கிய, முக்கண் நிமலனை ஒக்கும் - (சூரிய சோமாக்கினிகளை) திரிநேத்திரங்களாகவுடைய மல ரகிதரான சிவபிரானை யொத்திருந்தன. எ - று.

கோடீரமென ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு சடையென்றும், கொடியென்பதைக் கொடிபோலும் இடையையுடைய உமாபிராட்டி யென்றுங் கொண்டு சிலேடை காண்க. (௧௦)

கலிநிலைத்துறை.

அனைய மாதவத் துறையுளி னருந்தவத் தலைவர்
வினையி னீங்கிய சூதனை வரன்முறை வினவி
யெனைய கேட்டுழிக் கேள்வியி னுணர்ந்தில திருந்த
நினைவி னீதியி னெருங்குற வுணர்குவா னினைந்தார்.

(இ - ள்) அத்தகைய பெருந்தவத்திற் கிடமான நைமிசாரணியத்தில் வசிக்குந் தவமுநிவோர் யாவரும், இருவினைத்தொடக்கினின்றகன்ற சூதமுனிவரிடத்தில் தாங்கள் வரன்முறையாகக் கேட்கையில், கேட்டு முடியாதனவாக இருந்தவை யெவையோ, அவற்றைக் கிரமமாக முழுவதும் அறிந்துகொள்ள மனதிற்கருதினார்கள். எ - று.

கேட்டு முடிந்தவை - சம்பவ காண்டமுதலிய ஆறும், இனிக்கேளாது நிற்பது இவ்வுபதேசகாண்டமேயாம். இது மேற் செய்யுளால் விளங்கும். (௧௧)

துரிச றுத்துநின் றியற்றிய வருந்தவச் சூத
வரிய சம்பவ காண்டமே முதலிய வாறுந்
தெரிய வெமமனோர்க் குணர்த்தினை மற்றது தெரிப்பான்
பரியு நெஞ்சினே நின்னல தியாவரோ பகர்வார்.

(இ - ள்.) (காமவெகுளிமயக்கங்களாகிய) குற்றத்தை விலக்கி (நன்னெறியில்) நின்று முடித்த அரியதவத்தையுடைய சூதமுனிவரே! அருமையாகிய [சம்பவ] உற்பத்திகாண்ட முதலாகிய ஆறு காண்டங்களையும் உணர்ந்து கொள்ளும்படி எங்களுக்குத் தெரிவித்தீர். (அவற்றின் பின்னுள்ளதாகிய) உபதேசகாண்டத்தையும் தெரிவிக்குப்படி விரும்பிய எண்ணமுடையோம். தேவரீரை யன்றி வேறெவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர். எ - று. (௧௨)

வான ளந்தெழு வடவரை மேருவின் வடபான்
மேனி வந்தெழு மண்டபித் திசைப்பட மேவி
யான மாபெருங் கயிலையொன் றுளதென வறைந்தாய்
ஞான நாதவக் கிரிவள மறிகுவா னயந்தேம்.

(இ - ள்.) ஆகாய மளாவியுயர்ந்த வடக்கின்கண்ணுள்ள மலையாகிய மேருவின் வடதிசையில், மேலோங்கியுயர்ந்த அண்டச்சுவர்படும்படி பொருந்தி, பெருமைபெற்ற மகாகைலாய மொன்றுள்ளதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீர். ஞானநாயகரே! அக்கைலாய மலையின் சிறப்புக்களைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினேம். எ - று. (௧௩)

அன்ன மாபெருங் கயிலையி னகற்சியு நிவப்பு
மன்னு திண்கிரி வளங்களு மவணுறை வனப்பு
மின்ன வாகுமென் றிசைத்தரு ளெனவவ ரிசைப்பப்
பன்னு மாதவக் கொழுந்தவர்க் கின்னன பகரும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட பெருமைதங்கிய பெரிய கைலாயகிரியின் அகலமும் உயரமும், அம்மலையில் நிலையாயுள்ளவளப்பங்களும், அங்குள்ள அலங்காரங்களும் இத்தகையன வெனக்கூறியருளவேண்டுமென, அந்நைமிசாரணிய முனிவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள, துதிக்கத்தக்க பெருந்தவக்கொழுந்துபோன்ற சூதமுனிவர் அவர்கட்கு இவ்வாறு சொல்லலாயினர். எ - று.

கைலாயச்சிறப்பு.

வயங்கு நெட்டிலை வேற்படை மாமயிற் பெருமா
னுயங்கு மாதவக் குறுமுனிக் குரைத்தனன் மேனண்
முயங்கு மக்கிரிப் பெருமையை யறிந்தன மொழிவா
மியங்கு வெண்பிறைக் கண்ணியோற் கினிதுறு மிருக்கை.

(இ - ள்.) உலாவுநின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை மாலையாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்கு இனிய வாசஸ்தான மாகப்பொருந்திய அம்மகாகைலாயத்தின் சிறப்பை, விளங்குகின்ற நெடிய இலைவடிவமைந்த வேலாயுத மேந்திய சிறந்தமயில்வாகனக்கடவுளாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், மிகுந்ததவத்தை வருந்திச்செய்த அகத்தியமுனிவருக்குப் பூர்வத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளியுள்ளார். அவற்றில் யாமறிந்தமட்டிற் சொல்லுவோம். எ - று.

குறுமுனி - குறிய வடிவுடைய முனிவர். குருமுனியெனப் பாடமாயின் செந்தமிழ் மொழிக்குக் குருவாயிருந்த முனியெனப் பொருள்கொள்க.

இளைய பிள்ளையாரே பூர்வம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சிறப்பினதாதலின், அதனை முற்றும் தாம்கூறவல்லரல்லரென்றுணர்த்தியவாறு "அறிந்தன" என அவற்றுட்சிறிதினைச் சொல்வோமெனக் குறிப்பினுணர்த்தினர். (கரு)

மாக ணங்களும் புனிதரும் வரன்முறை வணங்க
வேக நாயக னினிதுறு வடபெருங் கயிலை
மீகொள் யோசனை நாற்பது கோடிமே னிவந்த
தாக யோசனை யதிற்படும் பாதியி னகற்சி.

(இ - ள்.) பெருமை பொருந்திய சிவகணங்களும் (பரிசுத்தராகிய முனிவர்களும் முறைப்படி வணங்க, ஏக நாயகனாகிய சிவபெருமான் இனிமையாக எழுந்தருளியிருக்கும் வடதிசையிலுள்ள அம்மகாகைலாய மலையானது, அளவிலுயர்ந்த நாற்பதுகோடி யோசனைதூரம் மேலுயர்ந்தது. அகலமானது அதிற்பாதி [இருபதுகோடி யோசனை] யாகும். எ - று.

ஏகநாயகன் - தனக்குமேல் நாயகனில்லாதவன். மகாதேவன். (கசு)

தெய்வ மால்வரை மீப்பொலி நெடுமுடிச் சிகரம்
பொய்யில் கேள்வியர் புலமையி னளப்பினும் புலவா
வெய்ய வார்குலக் கொடுமுடி நடுவுற விளங்கிச்
செய்ய பன்மணிக் காந்திவிட் டெறிப்பதோர் சிகரம்.

(இ - ள்.) தெய்வீகமமைந்த அம்மகாகைலாயத்தின் நெடிய உச்சியிலுள்ள சிகரங்கள், உண்மையறிவுடையவர்கள் தம்முடைய அறிவினாலே அளவிட்டுச்சொன்னாலும் அளவுக்கடங்காதன. மிகநீண்ட அக்கொடுமுடித் தொகுதிகளினிடையே உயர்ந்திருப்பது, செப்பமான பலவகை இரத்தின வொளியை வீசும் ஓர் சிகரம். எ - று. (கஎ)

பத்துக் கோடியோ சனையகன் றுளதது பாங்க
ரொத்துக் கோடிய தின்றிநான் மதியொழுங் குடைத்தாய்
வைத்துக் கோடிய மரகதக் கொடுங்கையால் வயங்குஞ்
சத்துக் கோடியா வதிந்தபொன் மாளிகைச் சயிலம்.

(இ - ள்.) பத்துக்கோடியோசனை அகலமுற்றுள்ளது. அதன்பக்கலில் நான்குமதில்கள் ஒரேதன்மையாய் வேறுபாடின்றி ஒழுங்கமைந்து, மரகதத்தால் வளைந்த கொடுங்கைகள் செய்யப்பட்டு விளங்குஞ்சிகரம். அதுவே கணக்கிறந்த பெரியோர் வசிக்கும் பொன்மாளிகைகளையுடையது. எ - று. (கஅ)

ஒழுகு நீண்மதி லுடுத்தவச் சிகரத்தி னுச்சி
தழுவு ஞானரூ பப்பெருந் தனித்திருக் கோயின்
முழுது கோடியோ சனையுள முழுமணித் தவிசி
னெழுதி முற்றுருச் சதாசிவ மினிதுவீற் றிருக்கும்.

(இ - ள்.) மீதுயர்ந்த நெடியமதில்களாற் சூழப்பட்ட அச்சிகரத்துச்சியிலிருக்கும் ஞானரூபமுடைய பெரிய ஒப்பற்றதிருக்கோயிலில், குறைவில்லாத கோடியோசனை விசாலமான முழுமணிகளாலிழைக்கப்பெற்றபீடத்தில், எழுதிமுடியாத (திருவுருவமைந்த) சதாசிவப்பெருமான் இனிமையாக வீற்றிருந்தருள்வர். எ - று.

"எழுதிமுற்றுரு" என்றது, உலகமே திருமேனியராதலின். (கசு)

மூல மீறிடை யென்பன மும்மையுங் கடந்து
கால நீடிய கணக்கறு கற்பனை கழிந்து
ஞால மேமுதற் பூதங்கள் யாவையு நல்கி
வால சூரிய ரளவொழிந் திமைத்தல்போல் வயங்கும்.

(இ - ள்.) அப்பெருமான், ஆதி மத்தி அந்தமென்னும் மூன்றையுங் கடந்து காலங்கள் கழியக்கணக்கில்லாத கற்பனைகளையுங் கடந்து, பிருதிவிமுதலிய ஐம்பூதங்களையும் பிறதத்துவங்களையும் சிருஷ்டித்து, இளஞ்சூரியர்கள் கணக்கில்லாதவர்கள் (ஒருகாலத்தில்) பிரகாசிப்பதுபோல வீற்றிருந்தருள்வர். எ - று.

வெளிவி ளைந்தருள் பழுத்துமே லெவற்றிற்கு மேலாய்க்
களிவி ளைந்துகாண் பரிதெனக் கட்புலங் கதுவா
தளிவி ளைந்தபே ரடியவர்க் கருளினு னந்த
வொளிவி ளைந்தெழு முகங்களை யைந்துபெற் றுளதால்.

(இ - ள்.) வியாபகரூபமாகிய பரசிவத்தினின்றும் (அச்சதாசிவப்பெருமான்) திருவுருக்கொண்டு திருவருள்மிகுந்து பழமையான பொருள்கட்கெல்லாம் பழமையான பொருளாய், செருக்குற்றுக்காண்டற்கரும் பொருளாய், கட்புலனுக்குப்புலப்படாது மறைந்து, பேரன்பு மிகுந்த உண்மையடியார்கட்குக்கருணையுடனே சிதானந்த ரூபமாய் விளங்கி நிற்கும் (ஈசானாதி) பஞ்ச முகங்களோடு இலகுவர். எ - று.

"ஒளிவிளைந்தெழு முகங்களையைந்து பெற்று" என்பதை முகங்கள் ஐயைந்து எனக்கொள்ளாது, ஐந்து முகங்களை யெனக்கூட்டுக. அன்றேல் ஐயைந்து முகங்கள் மஹாசதாசிவனுக்காமாதலின் இங்கே மேலைச்செய்யுளில் "திருக்கரங்களோர்பத்து" என்பதற்கியையாதுநிற்கும்.

ஐந்துமுகங்கள்:—ஈசானம் தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோஜாத மென்பன. (உக)

திருக்க ரங்களோர் பத்தினிற் சிறந்தது சிவணி
முருக்கு முத்தலைச் சூலமே முதலிய தாங்கி
யுருத்தி ரப்பெருங் கணங்களோ டுறைந்துயிர்க் குதவி
யருத்தி கூர்தரப் பஞ்சசத் திகட்கினி தருளும்.

(இ - ள்.) திருக்கரங்கள் பத்திலும் உயர்ச்சித்தன்மைகளமைந்து (எவற்றையும்) அழிக்கத்தக்க முத்தலைகளையுடைய சூலாயுத முதலியவற்றையேற்று, பெரிய உருத்திரகணங்களுக்கிடையே பொருந்தி ஆன்மகோடிகளுக்குஅநுக்கிரகித்து ஆசைமீக்கூர, பஞ்சசத்திகளுக்கும் இனிதாக அநுக்கிரகஞ்செய்வர்.

பஞ்சசத்திகள் - பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி. அவற்றுட் பராசத்தி பரமசிவத்தில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. ஆதிசத்தி பராசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. இச்சாசத்தி ஆதிசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. ஞானசத்தி இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறுகொண்டது. கிரியாசத்தி ஞானசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறு கொண்டது. (உஉ)

அப்பெ ரும்பொரு ளுறைசிக ரத்தினுக் கயல்கு
ழொப்ப ருஞ்சிக ரங்கள்பன் னொன்றுள வுயர்ச்சி

முப்பெ ருந்தலை வர்க்குமெட் டாதன மொழியிற்
கப்பி ளங்கதி ரொளியெறி சூரிய காந்தம்.

(இ - ள்.) அந்தப் பெரும்பொருளாகிய சதாசிவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிகரத்தினருகே சூழ்ந்துள்ள ஒப்பில்லாத சிகரங்கள் பதினொன்றுள்ளன. அவற்றின் உயர்ச்சி, திரிமூர்த்திகளாலுஞ் சொல்லமுடியாது. அச்சிகரங்கள் ஒன்றுகூடிய பால சூரியர்களின் ஒளியை வீசுஞ் சூரியகாந்தக் கற்களாலமைந்தன. எ - று. (௨௩)

பருதி காந்தமென் றுரைத்திடு பன்னொரு சிகரத்
துருகு காதலி னுருத்திர ரினிதுறைந் துவப்பா
ரருகு சூழ்ந்துநூற் றெட்டுள கொடுமுடி யவைதாங்
கருகி ருட்படாந் தொலைத்தெறி சந்திர காந்தம்.

(இ - ள்.) சூரியகாந்தமென்னப்பட்ட அந்தப்பதினொரு சிகரங்களில், உருகுகின்ற அன்புடைய (ஏகாதச) ருத்திரர்கள் இனிமையாகக் களித்து வசிப்பர். அவற்றருகே சூழ்ந்து நூற்றெட்டுக் கொடுமுடிகளுள்ளன. அவையாவும் கருகிய இருட்டொகுதியை விலக்கி ஒளிசெய்யுஞ் சந்திரகாந்தத்தாலானவை.

ஏகாதசருத்திரர்:—மகாதேவர் ஹரர் உருத்திரர் சங்கரர் நீலலோகிதர் ஈசானர் விஜயர் வீமதேவர் பவோற்பவர் கபாலி தேவதேவரெனப்படுவர். (௨௪)

ஆங்க வற்றினைம் பத்தொரு சத்திக ளருநூ
லோங்கு சிந்தைய ரொம்பிரா னுருவுகொண் டுடையோ
ரோங்கு சிற்றிடைக் கொடிநவ சத்திக ளினையோர்
பாங்க மர்ந்தருட் சதாசிவங் கருத்துறப் பணிவார்.

(இ - ள்.) அந்த நூற்றெட்டுக் கொடுமுடிகளில் ஐம்பத்தொரு சத்திகளும், அரிய நூலாராய்ச்சியா லுயர்ந்த சிந்தையராகிச் சிவசாரூபமுற்றவர்களும் (தனபாரம் பொறுது) துவளுகின்ற கொடிபோலும் சிறிய இடையினையுடைய நவசத்திகளும் ஆகிய இத்தன்மையர், சதாசிவப் பெருமான் பக்கலிற் பொருந்தி மனமியைந்து வணங்குவார்கள், எ - று. (௨௫)

இவற்றை முற்றிய வாயிரத் தொருமுடி யென்ப
வவற்றை யோதுறி னழலொளி யிமைத்துநின் றவிர்வ
தவத்த ரும்பெருந் தாண்டவஞ் சத்தகோ டிகளாய்க்
கவர்ச்செய் மந்திர முருவு கொண்டிருப்பன கருதில்.

(இ - ள்.) இந்த நூற்றெட்டுக் கொடிமுடிகளைச் சுற்றிலும் ஆயிரத்தொரு கொடுமுடிகளிருக்கின்றன. அவற்றைச் சொன்னால் தீயொளிவீசிக்கொண்டு பிரகாசிப்பன. ஆலோசிக்குமிடத்தில், அவற்றுள் அருமையுடன் பெருமை தங்கிய தாண்டவங்களும் சத்தகோடிகளாகப் பிரிந்துள்ள மந்திரங்களும் தமது தவத்தினால் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றன. எ - று.

சத்தகோடி - ஏழுகோடி. கோடி - முடிவு. (௨௬)

அனைய சூழ்தரு முடிபதி னாயிரத் தொன்று
நினையி னன்னவை படிகமற் றுங்கவ னெடுங்கைக்
கனைம தக்கரி முகவனு முருகனுங் கருணை
வினைசெய் மூவருஞ் சாத்தனுங் கணங்களும் விரவி

(இ - ள்.) அவ்வாயிரத்தெட்டுக் கொடுமுடிகளைச் சூழ்ந்திருக்குங் கொடு முடிகள் பதினாயிரத்தொன்று. உணருமிடத்தில் அவையாவும் படிகத்தா லாயின. அவற்றில், நெடிய துதிக்கையுடனே ஒலிக்கின்ற மதஞ்சொரியும் யானை முகமுடைய விநாயகக் கடவுளும், முருகக்கடவுளும், கிருபையுடன் முத் தொழிலியற்றும் மும்மூர்த்திகளும், அரியர புத்திரனும், சிவகணங்களுஞ் சேர்ந்திருக்க, எ - று.

இது முதலிரண்டு செய்யுள்கள் குளகம். "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்பது சூத்திரம். வாவி - வினையெச்சத்திரிபு. (உ௭)

நவைவொ ழித்தருள் வயிரவ னந்திபிங் கிருடி
சிவ்கு மாரருங் காளருந் தேனுவும் விடையு
மிவர்கொ டும்படைத் துர்க்கையுஞ் சத்திகள் யாருந்
தவமு யற்சியி னினிதிருந் தப்பதஞ் சரிப்பார்

(இ - ள்.) குற்றங்களை விலக்கிக் கருணைபுரியும் வயிரவரும், நந்திதேவரும், பிங்கிருடியும், சிவ குமாரர்களும், மகாகாளரும், காமதேனுவும், தருமவிடையும் எழுச்சியுடைய கொடிய ஆயுதங்களைத் தரித்ததுர்க்கையும், எல்லாச் சத்திக ளும், தவமுயற்சியோடு இனிமையாக அப்பதவியில்வீற்றிருந்து வாழ்வார்கள்.

சிவ குமாரர்கள் தொகையால் நாற்பத்தெண்ணாயிரவர், இவர் தாருவன முனிமங்கையர், பிக்ஷாடனராகவந்த பெருமானைக் காமுற்றுப் பெற்ற புத்திரர். இவர்களெல்லாரு மிருஷிகள். (உ௮)

இலக்க மொன்றுபெற் றுடையன கொடுமுடி யிவைசூழ்ந்
துலப்பி லாமணி மயத்தவாய்க் கடுங்கதி ருமிழ்வ
நிலைத்த மேற்றிசை நாரணர் கோடியர் நிறைவார்
மலத்தி னீங்குவார் தனிமுதற் சிற்பரம் வணங்கி.

(இ - ள்.) இந்த ஆயிரத்தொரு கொடுமுடிகளைச் சூழ்ந்து இலட்சத்தொரு கொடுமுடிகள் கெடுதலில்லாத இரத்தின மயமுடையனவாய்ச் சிறந்த கிரணங் களைச் சிந்துவன. அவற்றின் மேற்றிசையிலே, கோடிவிஷ்ணு மூர்த்திகள் (ஆணவாதி) மலபந்த நீங்கவேண்டியவர்களாய், ஞானரூபமாய் எல்லாவற்றிற் கும் முதற்பொருளாகிய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கிக்கொண்டு நிறைந் திருப்பார்கள். எ - று. (உ௯)

உத்த ரத்தன கொடுமுடி யுச்சியி னுறைவார்
முத்தி வேண்டுவ ரளவறு முழுமுதற் பிரம
ரித்த ரத்தன கொடுமுடி கீழ்த்திசை யிவற்றி
லத்த னைத்தொழு தளவறு மிந்திர ரமைவார்.

(இ-ள்.) (இன்னும்) வடபக்கலிலுள்ள கொடுமுடிகளின் சிகரத்தில், முத ன்மைவகித்த அளவிடப்படாத தொகையினராகிய தர்மதேவர்கள் நீங்காதவர் களாயிருந்து முத்தியைவிரும்பி வசிப்பார்கள். கீழ்ப்பக்கலிலும் இவ்வள வினதான கொடுமுடிகளிருக்கின்றன. இவற்றில் எண்ணிறந்த இந்திரர்கள் பரிசுத்தனான சிவபெருமானை வணங்கி வசிப்பார்கள். எ - று. (௩0)

தென்பு லத்துறை கொடுமுடி நெடுமுடிச் சிகரத்
தென்பு ருக்கிய கணங்களு மிருடிகள் யாரு

மன்பு ருக்கிட வுருகிய கருத்தின ராகித்
துன்பு றுத்துநின் றருமறைத் தலைவனைத் தொழுவார்.

(இ - ள்.) தென்பக்கலிலுள்ள கொடுமுடிகளின் நீண்ட உச்சியில் என்பு நெக்குருகிய சிவகணநாதர்களும் இருடிகளெல்லாரும் அன்பானது உருக்க உருகிய உள்ளமுடையவராய்த் துன்பத்தையொழித்து நின்று அரிய வேதங்க ட்கிறைவராகிய சிவபெருமானை வணங்குவார்கள். எ - று. (ருக)

ஒன்று பத்திலக் கத்துட ன்வைமருங் குடுத்துப்
பொன்றி கழ்ந்திடுங் கொடுமுடி யாங்கவை பொருந்தக்
கன்று பூதசே னாதிப ருருத்திர கணங்கள்
சென்ற சித்தர்வித் தியாதரர் கருடர்கந் தருவர்.

(இ - ள்.) பதினோரிலட்சமென்னுந் தொகையுடன் பொன்மயமான கொடுமுடிகள் அக்கொடுமுடிகளின் பக்கலிலே சூழ்ந்துவிளங்கும். அவற்றில் பொருந்தும்படி கோபிக்கின்ற பூதகணநாதர்களும், உருத்திரகணங்களும், உயர்ந்தசித்தர்களும், வித்தியாதரர்களும், கந்தர்வர்களும். எ - று.

இதுமுதல் இரண்டுபாடல்கள் குளகம். (ருஉ)

சூல மேமுதற் கருவியுஞ் சுரபியு மணியுங்
கால மோர்ந்தரு ணிதிகளுங் கற்பக தருவு
மேல வார்குழற் கணிகைய ரீட்டமு மெம்மான்
சாலு மோருருத் தரித்தவர் யாவருஞ் சரிப்பர்.

(இ - ள்.) சூலமுதலிய ஆயுதங்களும், காமதேனுவும், சிந்தாமணியும், காலமறிந்து உதவுகின்ற (சங்கநிதி பதுமநிதி யெனும் இரு) நிதிகளும், கற்பக விருக்ஷமும், மணங்கமழ்ந்து நெடுகியிருக்குங் கூந்தலையுடைய உருத்திரகணிகையர்கூட்டமும், எமது சிவபெருமானது சாரூபமடைந்தவர்களும் ஆகிய எல்லோரும் வாசஞ்செய்வார்கள். எ - று. (ருரு)

இன்ன தன்மைய கொடுமுடிக் கீழ்வளைந் திருப்ப
மின்னு வெள்ளியங் கொடுமுடி யவற்றினை விரிக்கின்
மன்னு கோடியு மொன்றுமாய் வயங்கொளி மடுப்ப
வன்ன வற்றிடைச் சரிப்பன வரன்முறை யறைவாம்.

(இ - ள்.) இத்தகையினவாகிய கொடுமுடிகளுக்குக் கீழே பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிக்கொடுமுடிகள் சூழ்ந்துள்ளன. அவற்றின் சிறப்பை விளக்கிச் சொல்லுகையில், ஒருகோடியு மொன்றுமாகப் பிரகாசிக்கும். அவற்றில் வசிப்பனவற்றை முறையே சொல்லுவோம். எ - று. (ருச)

வெள்ளை வாரண மோரிரண் டாயிரம் வியப்பி
னுள்ள மோர்வரும் பிரணவத் துருவுகொண் டுறைவ
தெள்ளு நான்மறை யுருவுகொண் டுளபரித் திரள்க
ளெள்ள ருஞ்சது முகற்குமோர் கணக்கள விறந்த.

(இ - ள்.) ஈராயிரம் வெள்ளையானைகள் வியந்து மனதாலறிதற்கும் அருமையாகிய பிரணவ வடிவங்கொண்டு வசிக்கும். தெளிந்த நான்கு வேதங்களின் உருவமைந்த குதிரைத்தொகுதிகள் இழிவற்ற பிரமதேவனுக்கும் எண்ணிக்கை செய்யத்தக்க கணக்கைக் கடந்தன. எ - று. (ருரு)

ஒற்றைத் தாளின மூன்றுடைத் தாளின வுரைக்கும்
பொற்றைத் தாள்பல வுடையன பொருந்துதா ளொழிந்த
கற்றைச் செம்மயி ருடையன கணங்கணக் கிறந்த
மற்றைக் கைகளு மன்னதன் மையவென வழங்கும்.

(இ - ள்.) ஒவ்வொரு கால்களுடையவும், மும்மூன்றுகால்களுடையவும் மலைபோன்று சொல்லத்தக்க (பெரிய) பலகால்களுடையவும், பொருந்திய கால்களற்றவும், தொகுதியாகிய செம்மயிர்ப்பங்கியுடையவுமாகிய கணங்கள் எண்ணில்லாதன. மற்றைய்கைகளும் அவ்வளவினவேயாகச் சஞ்சரிக்கும். எ-று.

ஒருமு கத்தன விரண்டுதீ முகத்தன வொருவாக்
கருகு மூன்றுடை முகத்தன முகமிலாக் கணங்க
டிருகு சீற்றவெங் கணங்களு மின்னணஞ் சிறந்த
மருவு தண்பிறை யெயிற்றின பிலம்படு வாய

(இ - ள்.) ஒருமுகங்கொண்டனவும், அக்கினிபோலும் இருமுகங்கொண்டனவும், நீங்காதகரிய மும்முகங்கொண்டனவும், முகமில்லாதனவும், கூட்டமாகிய கொடியகணங்களும் இவ்வகையாகச் சிறந்துள்ளன. அவை குளிர்ந்த பிறைச்சந்திரன் போலும் வக்கிரதந்தமுடையனவும் பிலம்போல ஆழமாகிய வாயையுடையனவுமாய்ப் பொருந்தும். எ - று. (கஎ)

மானி டத்தவர் முகத்தன பறவைமா முகத்த
வானை மாமுகம் புலிமுக முடையன வழல்வாய்க்
கான மானரி முகத்தன கரடிமா முகத்த
வேனை மாமுக முடையபூ தங்களெண் ணிறந்த.

(இ - ள்.) மனிதமுகமுடையவும், பெரிய பறவைமுகமுடையவும் மாட்சிமைதங்கிய யானைமுகமுடையவும், புலிமுகமுடையவும், அக்கினி சொரியும் காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் சிங்கமுகமுடையவும் கரடிமுகமுடையவும், பிறமிருக முகமுடையவுமாகிய பூதங்கள் கணக்கில்லாதன. எ - று.

யானைமா கரடிமா என்பவற்றில்,மா=மிருகம். இப்பெயர்களை முன்னையது சிறப்பும் பின்னையது பொதுவுமாகக்கொண்ட இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை யெனக்கொள்க. அரிமான் என்றது மானரியெனநிலைமாறி இலக்கணப் போலியாயது. (கஅ)

இனைய யாவையு மெம்பிரா னாணையி னியங்கி
யனைய வெள்ளியங் குவட்டிடைச் சரிப்பன வன்றிப்
புனைசெய் தேரொடு மானமும் பொருந்துவ பொருந்தா
வினையி னீங்கிய தேவர்க்கு மதனெறி விளங்கா.

(இ - ள்.) இத்தகையகணங்கள் யாவும் எமது சிவபெருமான் கட்டளைப்படி நடந்து அந்தவெள்ளியங்கிரியாகிய கைலாயத்தில் வசித்திருப்பன. இவையேயன்றி அலங்கரிக்கப்பெற்றதேர்களோடு விமானங்களும் பொருந்தியுள்ளன: வினைப்போகத்தை (அநுபவித்து) நீங்கியதேவர்களுக்கும் அதன்சிறப்பு விளங்காது. எ - று.

"வினையினீங்கிய தேவர்" என்றது தேவர்கள் கேவலம் புண்ணியகருமமேயுடையவரும், நாகரைப்போல பாபகருமமும், பூலோகவாசிகள்போலப் புண்ணிய பாபங்களாகிய மிசிரகருமமும் உடையரல்லருமாகலின். (க௯)

வாழி மாபெருங் கயிலையை மருங்குடுத் துயர்ந்த
பூழில் பூத்தலர் கற்பகப் பொதும்பரின் கீழ்போய்ப்
பாழி மாநிலந் தாங்கிய படம்படப் படர்ந்த
கோழி லைக்கொழுந் தண்டமுந் திகந்தமுங் குலாய.

(இ - ள்.) சிறந்த அந்த மகாகைலாயத்தினைச்சூழ்ந்து பக்கலிலுள்ள பூமியில், மலர்ந்து விகசித்திருக்கும் கற்பகச்சோலையினது வேர்கள்போய், வலியபெரிய உலகினைத்தாங்கும் (ஆதிசேடனுடைய) படங்களிற் படும்படி படர்ந்திருக்கும். கொழுமைவாய்ந்த இலைத்தளிர்கள் ஆகாயமும் திசைகளுக்குப்புறமும் அடைந்துவிளங்கும். எ - று.

பூழில் - பூமி. (௪0)

மாதி ரத்தொடு மணவுறு வான்சினை வகுத்த
போதி ணர்த்துவான் கயிலையை யிருள்படப் பொதிந்து
மீதி லங்கொளி முழுமணி யவ்விருள் விழுங்கி
யாத வற்குமோ ரதிசயங் காட்டிநின் றலர்ந்த.

(இ - ள்.) திசைகடோறும் கலந்த நெடிய கிளைகள் பிரிந்தன. மலர்க்கொத்துகளையுடைத்தாய்ச் சிறந்தகைலையை இருள்படும்படி மறைத்துள்ளன. தம்மிடத்து விளங்குங்காந்தியுடைய சிறந்த இரத்தினங்களால் அவ்விருளையகற்றிச் சூரியனுக்கும் ஓரதிசயத்தைக் காட்டிக்கொண்டு மலர்ந்துள்ளன. எ - று.

மரங்கள் பொன்மயமும், அரும்புகளும் பூக்களும் இரத்தின மயமுமாக விளங்கி, சூரியனாலும் நீக்கற்கரிய இருளைப்போக்கி நிற்கும் என்பது கருத்து. ()

கள்ள விழ்ந்திழி நறுமலர் தாதினங் கவிழ்ப்பக்
கொள்ளை வான்றொட நிவந்தெழு கொடுமுடிக் குவைக
ளுள்ள ரும்பசும் பொற்குழம் பங்கையா லேந்தி
யள்ளி யப்பின வாமெனப் பொலிந்ததவ் வசலம்.

(இ - ள்.) (முறுக்கு) அவிழ்ந்து தேன்சொரியும் வாசனை மிகுந்த மலர்கள் மகரந்தத்தைச்சொரிய, ஆகாயமளாவ உயர்ந்தோங்கிய கொடுமுடித் தொகுதிகள், இகழ்தற்கரிதாகிய பசியபொன்னுருக்கிய குழம்பை, உள்ளங்கையிற் கொண்டு அள்ளிப்பூசினதுபோல் விளங்கின. எ - று.

அங்கை = அகம் + கை "அகமுனர்ச்செவிகை வரினிடையனகெடும்" (௪௨)

விரிந்தி லங்கிய வடபெருங் கயிலையை மேலோர்
தெரிந்த தெய்வமென் றறிந்தன சினைக்கரங் கூப்பிப்
பரிந்த பூநறு மஞ்சன மாட்டிமென் பனிப்பூச்
சொரிந்து தாமுநின் றேத்துவ போன்றவச் சோலை.

(இ - ள்.) பரந்து விளங்கும் அவ்வடபெருங்கைலையை, மேன்மக்களால் அறியப்படும் தெய்வமென்றுணர்ந்தனவாய், அச்சோலைகள் கிளைகளாகிய தமது கைகளைக்குவித்து, அன்புகொண்டு மலர்த்தேனைத் திருமஞ்சனமாக அபிடேகித்து மெல்லிய குளிர்ச்சிவாய்ந்த மலர்களானர்ச்சித்துத் தாமும் நேர்நின்று பூசிப்பனபோல் விளங்கின. எ - று. (௪௩)

மணிகு யிற்றின மரகத மிழைத்தன வயிரத்
துணியு றுத்தின பவளமென் கொடியொடுந் தொடர்ந்த

தணிப சும்பொனிற் பொதிந்தன சினைதொறுந் தழுவி
யணிம ணிக்குவை துவன்றின தருவிரு ளறுப்ப.

(இ - ள்.) மாணிக்கங்கள் பதித்தனவும், மரகதங்களிழைத்தனவும், வயிரத்துண்டுகள் பொருந்தினவும், மெல்லிய கொடிப்பவளங்கள் பதித்தனவும், அழகிய பசும்பொன்னாற் பொதிந்தனவும், கிளைகளிலெல்லாம் நெருங்க அழகிய இரத்தினக் குவியல்கள் செறித்தனவுமாகிய அவ்விருட்சங்கள் (பலவகையாக வெய்திய) இருளை யொழிப்பன. எ - று. (சுசு)

கால மின்றியே கனிவன கண்மலர் முகிழா
வாலு நெட்டிலை யவிரொளிப் பசும்பொனா லலர்ந்த
போலு நாண்மலர் நறைபகி ரண்டமும் பொதிந்த
சோலை நீழலிற் றகையறு மிரவிதேர்த் துரகம்.

(இ - ள்.) கால நியதியில்லாமல் (எப்பொழுதும்) பழங்கடருவன. தேன் சொரியும் மலர்கள் கூம்பாதன. அசைகின்ற நெடிய இலைகள் பிரகாசிக்கும் ஒளிபொருந்திய பசும்பொன்னால் விளங்குவன போலும். புதிய மலர்களின் மணம் வெளியண்டங்களிலும் நிரப்புவன, (இத்தகைய) சோலையின் நீழலில் சூரியன் தேரிற்பூட்டிய குதிரைகள் [தளர்வு நீக்கும்] இளைப்பாறும். எ-று. ()

உருளு நேமியொன் றூட்டிய பசும்பரி யுதயோ
னருகு போதலி னயர்வுயிர்த் தருந்தகை யகற்றும்
பொருவு சீதளத் துடனடுக் குற்றனன் போவான்
கருகு கங்குலிற் போதருங் கலைமதிக் கடவுள்.

(இ - ள்.) உருளுகின்ற ஒற்றைச்சக்கரத்தேரிற் பச்சைப்புரவியைப்பூட்டிச் செலுத்துஞ் சூரியன் அச்சோலையருகே செல்லுதலால் இளைப்பாறித்தன்னுடைய தளர்ச்சியை நீக்கிக்கொள்ளுவான். இருண்ட இராக்காலத்தில் உதிக்கும் (பதினாறு) கலைகளையுடைய சந்திரன் (குளிர்ந்தவனாயிருந்தும்) இணையில்லாத குளிர்ச்சியோடும் உடல் நடுக்கமுற்று (அச்சோலைவழி) போவான். எ - று. ()

அன்ன சோலையி னகன்சினை யூழ்த்திடு நறும்பூத்
துன்னு வானிகந் திழிதொறு மலமரு தோற்ற
முன்னை யூழ்முறை யநுபவ முற்றுற முடிந்தா
ருன்ன ரும்பத மிழந்திழி வாரையொத் துளதால்.

(இ - ள்.) அந்தச்சோலையின் அகன்ற கிளைகள் சிந்துகின்றவாசமிக்க பூக்கள், மிகுந்த உயரத்தினின்றும் இறங்கும்போது சுழலுந் தோற்றமானது, முற்பட்ட ஊழின் வினைப்பயனை நுகர்ந்து முடித்தவர்களாய், எண்ணுதற்கரிதாகிய சிறந்த பதவியைவிட்டு இறங்குவாரைப் போன்றிருக்கும். எ - று. (சஎ)

ஆய சோலையி னணிமலர்க் குப்பைவீ ழருவி
யேய மால்வரை யுச்சியெம் மருங்கினு மிழிதன்
மேய செல்வனை வேண்டுநர் வேண்டுநர் விரும்பித்
தூய நாண்மலர்த் தொடைபுனைந் தனவெனத் தோன்றும்.

(இ - ள்) இத்தகைத்தான அச்சோலையின் அழகிய மலர்த்தொகுதிகளோடு இழிகின்ற அருவியானது, அப்பெரிய கைலாய மலையினுச்சியில் எப்புறத்திலும் இறங்குந்தோற்றம், செல்வமுடையவனை விரும்பினவர் ஒவ்வொருவரும் ஆசைகொண்டு புனிதமான புதிய மலர்மாலைகளைத்தரித்தன. போலக் காணப்படும். எ - று. (சஅ)

நரந்த நாறின நறுமலர்ச் சந்தனங் கமழ்ந்த
குருந்த மட்டுயிர்த் தலர்ந்தன குங்கும மணத்த
செருந்தில் வாசனா றினசெழுஞ் செண்பகம் விரைத்த
பொருந்து தண்சினை நெடுங்குர வலர்தொறும் பூத்த.

(இ - ள்.) நாரத்தைகள் மணக்கின்றன. நல்ல பூக்களையுடைய சந்தன மரங்கள் வாசம் வீசுகின்றன. குருந்தமரங்கள் தேனைச்சிந்திப் பூத்தன. குங்கும மரங்கள் மணம் வீசின. செருந்தி மரங்கள் பரிமளஞ்சிந்தின. செழிய சண்பக மரங்கள் மணக்கின்றன. குளிர்ச்சி பொருந்திய கிளைகளையுடைய குரா மரங்கள் புட்பித்தன. எ - று.

நெடுங்குரவு பொருந்துதண் சினைதோறும் அலர்பூத்த எனினும் பொருந்தும். குராமலரைக் குராப்பாவை யென்பது வழக்கு. (சகூ)

அருவி தேக்கிய படுகரிற் பொதுளிய வாம்பன்
மருவு வெள்ளியங் குவட்டொளி கதுவுற மலர்ந்த
பொருவில் மால்வரைப் பொற்குவட் டிளவெயில் பொரலான்
முருகு வாய்மடுத் தொடுக்கிதழ் மலர்ந்தன முளரி.

(இ - ள்.) அருவிகளது தேங்கிய பள்ளங்களிற் பொருந்திய ஆம்பல்கள், அழகிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்தின் ஒளி தம்பால் வீச (சந்திரகிரணமென) மலர்ந்தன. தாமரையானது ஒப்பில்லாத அப்பெரிய கைலையின் பொன் மயமான உச்சியின் இளங்கிரணம் மோதுதலால் (சூரியகாந்தியென்று) தேன் பொருந்திக் குவிந்திருந்த இதழ்களை விகசித்தன. எ - று.

ஆம்பல் சந்திரன் வருகையாலும், தாமரை சூரியன் வருகையாலும் மலருவது இயற்கை. (ரு0)

காலத் தூழ்பல முறைமுறை கழிதர வயிர்த்துச்
சாலக் காரொளி தழைதரத் தனித்தனி யரும்பி
யேலத் தம்முழைக் கருங்கொழுந் தெழுந்தென நீலக்
கோலப் பாறையி னகன்சுனை நிரப்பின குவளை.

(இ - ள்.) அழகமைந்த நீலக்கற்பாறைகளிலுள்ள அகன்ற சுனைகளில், அவற்றிற் பொருந்திய கரிய பிரகாசமானது மேலோங்கி யெழுந்தாற்போலப் பொருந்தும்படி குவளை மலர்களானவை, காலமுடிவுகள் கணக்கிறந்தன முறைப்படி கழிய, அழகு பொருந்தி, மிகுந்த கருமை நிறத்தைப்பரப்பும்படி தனித் தனி பூத்து நிரம்பியுள்ளன. எ - று.

கோல நீலப்பாறையின் அகன்சுனை தம்முழை கருங்கொழுந்து எழுந்தென குவளையயிர்த்து அரும்பி நிரம்பின எனக்கூட்டுக. (ருக)

அயிர்பெற் றோங்கிய தமனியத் தறையறை தோறு
மெயில்பெற் றோங்கிய பொற்குவட் டிடந்தொறுஞ் சார்ந்த
செயிரற் றேந்திய பொற்றகட் டழுந்துறச் செறித்த
வயிரப் பாளமொத் திமைப்பன தெளிபுனன் மடுககள்.

(இ - ள்.) தெளிந்த நீர்நிறைந்த மடுக்கள், நுண்மணல் பெற்றுயர்ந்த பொற்பாறைக ளொவ்வொன்றிலும், மதில்களையுடைத்தாய் ஓங்கியிருக்கும் பொன்மலைச் சிகரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், தம்மிடம் பொருந்தக் குற்றமறப் பதிக்கப்பட்ட பொற்றகட்டில் அழுந்தும்படி பதித்த வயிரப்பாளங்களைப் போன்று ஒளிவிடுகின்றன. எ - று. (ருஉ)

ஆட்டு வார்திரை யலைத்திட வுடையரக் காம்ப
னீட்டு நீர்த்தடத் தொசிந்தன கிடப்பவந் நெடுநீர்
மாட்டு வார்திரை வாவிய வாளைவா லடிப்பக்
கோட்டு நீரராக் குருதிகொப் புளிப்பன போலும்.

(இ - ள்.) அசைகின்ற நெடிய அலைகள் அலைக்க, அவற்றால் அழிந்துள்ள செவ்வாம்பன் மலர்கள் நீளமான நீர் நிறைந்த தடாகங்களில் வளைந்து கிடக்கின்ற தோற்றமானது, அப்பெரு நீரிலுண்டான நெடிய அலைகளிற்பாயும் வாளை மீன்கள் தம்முடைய வால்களாலடிக்க, வளைந்துள்ள அந்நீரில் வசிக்கும் நீர்ப்பாம்புகள் உதிரங் கொப்புளிக்க இருப்பதுபோலும் விளங்கும். எ - று. ()

தெளிக்கு மீர்ம்புனற் றடத்துறை நறுமலர் சிவணிக்
களிச்சு ரும்பின நான்மறை யல்லன கழறா
வொளிப்பு லத்தினன் புடையவர்க் குளப்படும் பதவி
யளிக்கு மஞ்செழுத் தல்லது மிழற்றில வன்னம்.

(இ - ள்.) தெளிவாகிக்குளிர்ந்த நீரையுடைய தடாகத்திலிருக்கும் வாசந் தங்கிய மலர்களில் பொருந்திக் களிப்பெய்தும் வண்டு கூட்டங்கள் நான்கு வேதங்களை யல்லாதனவற்றை ஒலிக்கமாட்டா. (அங்குள்ள) அன்னங்களெல்லாம் தெளிந்த அறிவினிடத்தில் மெய்யன்புடையவருக்கு, அவர்களாற் கருதப் படும் பதவிகளை யளிக்கவல்ல பஞ்சாக்கரத்தையல்லது பகரமாட்டா. எ - று. ()

அப்பெ ருங்கிரி நவநதி யருங்கதி புரக்கு
முப்பெ ருந்தலை வர்க்குமெட் டாதன முயலா
வொப்ப ருந்துறை குடைபவர்க் கோங்கிரும் பதத்தி
னெப்பெ ருங்கதி யளிக்குமோ வறிந்தில மின்னும்.

(இ - ள்.) அம்மகா கைலாயத்திலுள்ள நவநதிகளும், அரிய பதவிகளைப் பாதுகாக்கும் பெருந்தலைவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளுக்குஞ் சொல்லமுடியாப் பெருமையுடையன. ஒப்பில்லாத அரிய அந்த நதித்துறைகளில் மூழ்குபவருக்கு உயர்ந்த பெரிய பதவியில் எத்தன்மைத்தான பெரிய பதவியைக்கொடுக்குமோ அதனை இதுகாறும் அறிந்திலோம். எ - று. (ருரு)

பாங்கர் வைகிய வனந்தொறு மருந்தவம் பயில்வா
ரோங்கு மாதவ ரொப்பத முணர்ந்துகொ ளுணரோம்
வாங்கு வார்சடைப் புனிதனோர் மலர்ப்பத மல்லால்
யாங்க ணுந்தெரிந் துணரினும் பதவிமற் றில்லை.

(இ - ள்.) வளைந்து நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானது ஒப்பற்ற தாமரை மலர்போன்ற திருவடியே யல்லாமல், எங்குந்தேடியாராய்ந்தாலும் அதிற் சிறந்த பதவி பிறிதொன்றில்லை. (இஃதிங்ஙன மிருக்க) பக்கலிலுள்ள வனங்களிலெல்லாம் அருந்தவஞ் செய்வார்கள்(ஆகிய) அப்பெருந்தவசிகள் எந்தப்பதவியைக்கருதியோ அறியோம். எ - று. (ருசு)

அனைய கானகத் தரும்பொறி யபிலெயிற் றரவ
முனைவெ யிற்றுறை யமுதலை தூற்றுறு முழங்கி
வினைசெய் வாளரி பிணையொடுங் குழைவன விரும்பி
நினையு நெஞ்சமு மஞ்செழுத் தல்லது நினையா.

(இ - ள்.) அத்தகைய வனங்களிலே அரிய பொறிகளையும் கூரிய பற்களையு முடைய சர்ப்பங்கள், தமது முனைப்பற்களிலே துளிகளாக அமுதையேயன்றி

(விடத்தை)ச் சொரியமாட்டா. கர்ச்சனை செய்து கொடுமைபுரியுஞ் சிங்கங்கள் பேடைகளுடன் விரும்பிக்கலந்து கருதுகின்ற அவற்றின் மனமும் பஞ்சாட் சரத்தை யன்றி (மற்றொன்றையும்) கருதமாட்டா. எ - று. (௧௭)

வனத்து வைகுறுங் குடம்பைய வார்சிறைப் பறவை
யினத்த கிள்ளைக ளிசைப்பன செவிமடுத் தொப்பில்
புனற்கொ டுஞ்சடை யெம்பிரான் திருவருள் பொருந்தி
யனைத்து மாகமச் சரிதைமற் றல்லதொன் றறையா.

(இ - ள்.) அவ்வனங்களிலுள்ள கூட்டில் வசிப்பனவாகி நெடிய சிறகுகளையுடைய பறவைத்தொகுதிகள் யாவும், கிளிப்பிள்ளைகள் பேசுவனவற்றைக் கேட்டு, சமானமில்லாத கங்காசலம் பொருந்திய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருளையடைந்து, ஆகமசரிதங்களையன்றிப் பிறிதொன்றனையும்பேசமாட்டா. எ - று. (௧௮)

விழைந்த மாதவர் விரும்பிய வளமெலா நுகர்ந்துந்
தழைந்த மாவனத் தருந்தவந் தவறுறு திழைப்பார்
குழைந்த வெண்ணிலாக் குழவியஞ் சிமிலியைக் குணியா
விழைந்த சிந்தையி னவனுரு வேண்டின ரிருப்பார்

(இ - ள்.) விரும்பிய பெருந்தவத்தையுடையோர் தாம் இச்சித்த பலவளங்களையும் அநுபவித்தும், தழைந்துள்ள அச்சிறந்த வனத்திலே தங்கள் அருந்தவங்களைத் தவறுபடாது செய்பவர்களாய், வளைந்த வெண்ணிறந்தங்கிய இளஞ்சந்திரனை யணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத்தியானித்து அச்சிவசாரூபத்தை விரும்பி வசித்திருப்பார்கள். எ - று.
சிமிலி - சடை. (௧௯)

இன்ன தன்மைய கயிலையின் கொடுமுடி யிலக்கம்
பன்னு கோடியொன் றெடுத்தபன் னொரிலக் கத்தை
மன்னு மாயிர மொன்றுபத் தவற்றொடு மருவித்
துன்னு நூற்றிரு பத்தொடு மைந்தெனச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட இயல்பமைந்த அம்மகா கைலாயத்தின் கொடுமுடிகளினுடைய தொகை கோடியே பதினொரிலட்சத்துப் பதினோராயிரத்து நூற்றிருபத்தைந்து என்று (பெரியோர்கள் தம் விசாரணையால்) சொல்வார்கள். எ - று.

இச்செய்யுள் மேற்காட்டிய தொகையிணங்க அடைமொழிகள் சேர்த்து அமைந்துள்ளது. (௨0)

மொழித ரும்பெருங் கயிலையைக் கீழுற முயற்றி
யிழிவ றும்பசுந் தமனியத் திருநில மிதன்பா
லொழிவ றுங்கணக் கிறந்தன கணங்களோ டொழியாப்
பொழியு மன்பின ருருத்திர ராயிரர் பொலிவார்.

(இ - ள்.) (துதித்துப்) பேசப்படுகின்றன மகாகைலாயத்திற்குக் கீழே பொருந்தச்சூழ்ந்து இழிவில்லாத பசும்பொன்மயமான பெரிய பூமியிலே, நீக்கமில்லாத எண்ணிறந்த கணங்களோடு அழிவின்றிப் பெருகுகின்ற அன்பின் மிக்க ஆயிரம் உருத்திரர்கள் விளங்குவார்கள். எ - று. (௨௧)

ஆட கத்தளத் தளவொரு கோடியோ சனையா
மாடு முற்றுற வெள்ளிவெண் மதிளுடுத் திருக்கு

மூடி சுற்றிய தமனிய விஞ்சியொன் றுளதா
னீடு வார்மதிற் பெருமையி னிலைநிகழ்த் துதுமால்.

(இ - ள்.) அப்பொன்மயமான பூமியின் அளவு ஒரு கோடியோசனை விஸ்தீரணமாம். அதன் பக்கலில் முழுவதும் வெள்ளியமதில் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும். அம்மதிலூடு சூழ்ந்த பொன்மதிலொன்றிருக்கின்றது. மிகவும் நீண்டுள்ள அந்தமதிலின் சிறப்பைச்சொல்லுவோம். எ - று. (சுஉ)

கோடி யோசனை யிடமுள கோடியிற் கோடி
யூடு போக்கியே மேக்குற நிவந்தன வோங்கி
நீடு கோபுர மெட்டுள நெடுநிலை வாயின்
மீடு காப்பவ ரிவரென வரன்முறை வகுப்பாம்.

(இ-ள்.) அம்மதில்கள் கோடியோசனை யகலமுள்ளன. மேலோங்கி அதிக உயர்வாகக்கோடிகோடியோசனை வளர்ந்திருக்கும். அவற்றில் உன்னதமான எட்டுக் கோபுரங்கள் உள்ளன. அந்நெடிய கோபுரவாயில்களில் காவல் புரிபவர்கள் இவ்விவரென்பதைக்கிரமமாகப்பிரித்துச் சொல்லுவோம். எ - று. (சுங)

பூரு வத்திடைக் கணபதி பொங்கெரிப் புறத்து
வீர பத்திரன் றென்றிசை நந்தமேன் மூலைக்
கூர யிற்படை வயிரவன் மேற்றிசைக் குமரன்
மாரு தத்திசை வைரவி வடக்குமா காளர்.

(இ - ள்.) கிழக்குத்திசையில் கணபதியும், அதிகரிக்கின்ற [அக்கினி] தென் கிழக்குத்திசையில் வீரபத்திரரும், தென்றிசையில் திருநந்திதேவரும், தென் மேற்கு மூலையில் கூர்மைதங்கிய சூலாயுதமேந்திய வைரவரும், மேற்றிசையில் குமாரசுவாமியும், [வாயு] வடமேற்குத்திசையில் துர்க்கையும், வடதிசையில் மகாகாளரும். எ - று.

இது முதலிரண்டுபாடல்கள் ஒருதொடர். (சுச)

வடகி ழக்கினி லரியா புத்திரன் மறங்கூ
ரடுசி னத்தெறு கணங்களோ டவனவன் புரப்பார்
நெடுமு டிப்பெருங் கயிலையி னிலையிது பகர்ந்தேம்
முடனி வற்றினை வளைந்திடு மரணமொன் றுளதால்.

(இ - ள்.) வடகிழக்குத்திசையில் ஐயனாரும், கடுமைமிகுந்த (பகைஞரை) அழிக்கும் கோபம்பொருந்திய கண்களுடனே அவ்வவ்விடங்களிற் காவல் செய்வார்கள். நெடியகொடுமுடிகளையுடைய மகாகைலாயத்தின் நிலைமை இவ்வாறு சொன்னோம். இதனோடு இவற்றைச் சூழ்ந்திருக்கும் மதிலொன் றுண்டு. எ - று. (சுரு)

வனம ணிக்குலந் துவன்றின வானுற நிவந்த
சினவ ரக்கரா னிருதராற் செலற்கருந் திறத்த
கனைபெ ருந்திரைப் பிரளயஞ் செலற்கருங் காவ
லனைய மாபெருங் கயிலையி னிலையிதென் றறைந்தான்.

(இ - ள்.) (அம்மதிற்புறங்கள்) அழகிய இரத்தினத்தொகுதிகள் பதிக்கப் பட்டன. ஆகாயமட்டும் உயர்ந்தன. கோபமுடைய இராக்கதராலும் அசுரராலும் செல்லுதற்கரிய தன்மையுடையன. ஒலிக்கின்ற பெரிய அலைகளோடு கூடிவரும் பிரளய வெள்ளமும் உட்புகுதற்கரிதாகிய காவலுடையன. அம்மகாகைலாயத்தின் நிலைமை இஃதாகுமென்று இயம்பினர். எ - று. (சுசு)

சூத மாமுனி வாசகங் கேட்டலுந் துளங்கிச்
சீத மென்புனல் விழிவழி யொழுகுறத் திருந்தும்

போத நெக்குற மயிர்ப்புறம் பொடித்தனர் புலமை
மாத வத்தின ரென்புடைந் துருகினர் மயங்கி.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு திருவாய்மலர்ந்தருளிய) சூதமுனிவருடைய வாக்கியங்களைக் கேட்டவுடனே, மெய்ஞ்ஞானமுதிர்ந்த அப்பெருந்தவசிகள் நடுக்கெய்தி, குளிர்ச்சிபொருந்திய மெல்லிய ஆனந்தக்கண்ணீர் தமது கண்களின் வழியே சொரிய, திருந்தியதங்கள் உள்ளம் நெக்குவிட்டுருக, உடல்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிய, மயக்கெய்தி, எலும்பும் உருகினார்கள். எ - று. (௬எ)

அன்ன காலையி னன்னவர்க் கருந்தவத் தலைவன்
மன்னு மாதவத் துறையுளீர் கேட்கென வகுப்பான்
சொன்ன மாபெருங் கயிலைவீற் றிருக்குமத் தொல்லோன்
மன்னு மாருயிர்க் குயிரெனத் திருவருள் வழங்கும்.

(இ - ள்.) அந்தக்காலத்தில், அரியதவத்தலைவராகிய சூதமுனிவர், நிலையாகிய பெரியதவத்துறையிலிருப்பவர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று அம்முனிவர்கட்குச் சொல்லுகின்றார். நாம்சொல்லிய அம்மகாகைலாயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் பழமையாகிய சிவபெருமான், உலகிற்பொருந்திய சீவான்மாக்கட்கெல்லாம் பரமான்மாவாக விருந்து திருவருள்புரிவார். எ - று. (௬அ)

கண்ணுங் கட்புலங் கதுவிய வொளிகளு நிவந்த
விண்ணும் விண்ணிடை வழங்கிய கதிர்களு மேலோ
ரெண்ணு மெண்ணிய பொருள்களும் யாவையுந் தானாய்
நண்ணு நாயகனி ருப்பதக் கயிலைமா நகரம்.

(இ - ள்.) கண்களும் கண்களுக்குள்ளே விளங்கிய ஒளிகளும், மேலுயர்ந்த ஆகாயமும் அவ்வாகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் (சூரியசந்திரர்களாகிய) இருசுடர்களும், மேலோருடைய எண்ணங்களும் அவர்கள்எண்ணுகின்றபொருள்களும் ஆகியவிவையெல்லாந் தாமாகவே விளங்குகின்ற சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருப்பது அம்மகாகைலாயம். எ - று. (௬௯)

தெய்வ மேருவின் றென்புலத் திருப்பெருங் கயிலைத்
தையல் பாகன்முத் தலைநெடுஞ் சூற்படைப் பெருமா
னைய னாலமுண் டிருண்டகண் டத்தின னமர்வான்
வையம் யாவையும் படைத்தளித் தழிக்குமவ் வரதன்.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய மேருமலையின் தெற்கிலுள்ள சிறந்த அம்மகாகைலாயத்தில், பார்ப்பதியைப்பாகமாகவுடையவரும், முத்தலைகளையுடைய நெடிய சூலாயுதமேந்திய பெருமானும், (சர்வலோகங்கட்கும் சர்வதேவர்கட்கும்) தலைவரும், ஆலாலத்தை யமுதுசெய்து கறுத்தகண்டத்தையுடையவரும், உலகமுழுவதையுஞ்சிருட்டித்துக்காத்து அழிப்பவருமாகிய அச்சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுவர். எ - று. (எ0)

உரைத்த தெய்வமாக் கயிலைக ளிணையவோ ரிரண்டு
மருத்தி ஞானமா மயமென லாகுமிக் கயிலை
யுருத்தி ரப்பெருங் கணங்களு முலகரிப் பவருந்
திருத்த மாதவத் தலைவருஞ் சிந்தைசெய் திருப்பார்.

(இ - ள்.) இங்கே சொல்லிய தெய்வீகமமைந்த இவ்விருபெருங்கைலைகளும் யாவர்க்கும் விருப்பத்தை யுண்டுசெய்யும் ஞானசொரூபமென்று சொல்லலாகும். இக்கைலைகளைப் பெரிய உருத்திரகணங்களும் (வைரவர் முதலிய) உலகபாலகர்களும், திருத்தமாகிய சிறந்த தவத்தலைவர்களும் எக்காலத்திலும் தியானஞ்செய்து கொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (எக)

இயங்கு வாயுவு மெரிகதிர்க் கடவுளு மெழுந்து
வயங்கு திங்களும் வளரொளிக் கனலியு மரபான்
முயன்று நிற்பன விவரருட் பெருமையான் முழவுத்
தயங்கு திண்புயத் திந்திரன் பரவுமத் தகையே.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் திருவருட்பெருமையினால், எங்கும் சஞ்சரிக்கின்ற வாயுவும், சுடுகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியனும், மேலெழுந்து விளங்குகின்ற சந்திரனும், அதிகரிக்கின்ற காந்தியையுடைய அக்கினியும் தங்கள் தொழின்முறையே வணங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். மத்தளம்போல (திரண்ட) வலிய புயங்களையுடைய இந்திரனும் அவ்வண்ணமே வணங்கிக் கொண்டிருப்பான். எ - று. (எஉ)

இந்த மாபெருங் கைலையி னியற்கையைப் புலித்தா
டந்த மாமுனி தனதுப மன்னியற் குரைப்ப
வந்த மாமுனி தாமரைக் கண்ணவற் கருள
விந்தை நாயகன் பாண்டவர்க் குரைத்தனன் மேனாள்.

(இ - ள்.) இந்த மகாகைலாயத்தின் நிலைமையைப் புலிக்கால்களை வேண்டிப்பெற்றமழமுனிவர் தமதுபுதல்வராகிய உபமன்னிய முனிவர்க்குபதேசிக்க, அந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் செந்தாமரை மலர்போலுங் கண்களையுடைய கிருஷ்ணமூர்த்திக்குபதேசிக்க, திருமகள் கொழுநராகிய அக்கண்ணபிரான் முற்காலத்தில் பாண்டவர்களுக்கு உபதேசித்தனர். எ - று.

மழமுனிவர் பத்திர புஷ்பங்களெடுக்க மரமேறுகையில் கால்சறுக்காமற் புலிக்காலும் புலிக்கையும், அம்மலர்களிற் குற்றங்காண விரல்களில் நகமும் சிவபெருமானிடம் பெற்று வியாக்கிரபாதரெனும் பெயரெய்தியவர். (எரு)

அறிந்த மூவகைத் தலைவருங் கயிலைபெற் றடைந்தார்
நெறிந்த வார்சடை யந்தணிர் நீவிரு நினைவிற்
செறிந்த வேட்கையிற் சிவனடி சேவைசெய் திடுமி
னெறிந்த பேரொளிக் கைலையே கதிபிறி தில்லை.

(இ - ள்.) (இவ்விதமாக) உபதேசிக்க உணர்ந்த மூவகைத்தலைவரும் கைலாயபதவியடைந்தார்கள். நெறிப்புற்ற நீண்டசடையையுடைய முனிவர்களே! நீங்களும் நினைவில் பெருவிருப்பத்துடன் சிவபெருமான் திருவடியைச் சேவிப்பீர்களாக. மிக்கஒளியைச்செய்யும் கைலாயமே கதி. வேறு கதியில்லை.

என்று கூறிய தொருங்குகேட் டிந்திய மனைத்தும்
வென்ற மாதவ ரிருந்தவச் சூதனை வியந்தா
ரின்று நாமிவ ணியற்றிய தவப்பெரும் பேறு
சென்று பெற்றவா கிடைத்தன மெனவகஞ் சிறந்தார்.

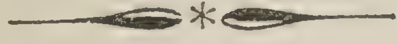
(இ - ள்.) என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியதை, பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற அம்முனிவர் யாவருங் கூடியிருந்து கேட்டுச் சூதமாமுனிவனை வியந்தார்கள். நாம் இந்த நைமிசவனத்தில் வசித்துச் செய்தபெருந்தவப்பயனை, கைலைக்கு நேரேசென்று பெற்றார்போல இவ்விடத்திலேயே இன்றுபெற்றோ மென்று களித்தார்கள். எ - று. (எசு)

கைலைமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் அஎ.

இரண்டாவது

சூராதிகளொடுக்கச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உள்ள மோர்ந்தன கேட்டுழி யெர்முன்ழ யொருங்குணர்ந் தொருங்காகப், பள்ள வார்மடைப் புனலெனத் தொகுத்தனை யாமத ன் பயன்றுய்த்தேம், வெள்ளெ யிற்றுவெஞ் சூரனை முதலியோர் விளிந்தபின் னவராவிக், கொள்ளை வேற்படை யொடுக்கிய தன்மை யைக் கூறுதி யெமக்கென்றார்.

(இ - ள்.) (நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சூதமுனிவரை நோக்கி) எங்கள் கருத்து முழுவதுமறிந்து ஒருசேர, பள்ளத்தை நாடி வந்த மடைசலம் போலத் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர், நாங்கள் அதன் பலனை யநுபவித்தோம். வெள்ளிய பற்கள் பொருந்திய வெவ்விய சூரபன்மன் முதலானவர்கள் இறந்தபிறகு, அவர்கள் உயிரை, உயிர்களைக்கொள்ளை கொள்ளும் வேலாயுதமானது ஒடுக்கிக் கொண்ட சரிதையை உபதேசிக்க வேண்டுமென்று வேண்டினார்கள். எ-று.

பன்னு மாதவத் துறையுளோர் கேட்டுழிப் பழவினைப் பகை வென்றோன், பின்ன லஞ்சடை நெடுமுடி துளக்கின னுவகையிற் பெரிதுற்று, னன்ன காரண மறைகுதுங் கேண்மினென் றறைகுவா னொருகாலம், பொன்ன லங்குதார்ப் பன்னிரு தடம்புயப் புங்கவ னெங்கோமான்.

(இ - ள்.) புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க பெருந்தவநெறியினராகிய அம்முனி வர்கள் கேட்டபோது, ஊழ்வினையாகிய பகையைவென்ற சூதமுனிவர், பின் னல்செய்த அழகிய நெடிய சடைமுடியை யசைத்து மிகவுங் களிப்பெய்தி அவ்வரலாற்றினைச்சொல்லுவோம். கேட்பீர்களாகவென்று திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார். ஒருகாலத்திலே பொன் மயமாக அசையும் மாலையணிந்த விசாலமான பன்னிருதிருப்புயங்களையுடைய குமாரக்கடவுள். எ - று.

இது முதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர். (உ)

கான வண்டறாக் கற்பகப் பொதும்பர்சூழ் கந்தமா தனநின்று
மான வேலொடு மரகதக் கலாபமா மயிற்புற மினிதேந்த
வேனை மானிலத் திருவிளை யாடலுக் கெழுந்தரு ளியஞான்று
ஞான நாயக னுமையொடு மினிதுறை கயிலையை நணுகுற்றான்.

(இ - ள்.) பண்பாடும் வண்டுகள் அகலாத கற்பகச்சோலை சூழ்ந்த கந்த மாதனகிரியிலிருந்து, மாட்சிமை தங்கிய வேற்படையுடன், பசுமை நிறந் தங்கிய தோகையையுடைய பெரிய மயிலானது தன் முதுகில் இனிமையாகத் தாங்க, பிறவுலகங்களில் இயற்றவேண்டிய திருவிளையாடல்களுக்காக எழுந் தருளிய நாளில், ஞானசொரூபியாகிய சிவபெருமான் உமாபிராட்டியுடன் இனிதாக வீற்றிருக்குந் திருக்கைலாயகிரியையடைந்தனர். எ - று. (௩)

உற்ற காலையிற் களிமயிற் புறனிழிந் தொலிதரு சிறுதண்டைச்
சிற்ற டித்துணை நோவர மென்மெலச் சென்றவச் சிறுகாலைக்

கொற்ற வார்கொடி மயிலொடுங் கயிலையின் கீழுறக் குமரேசன்
கற்றை வார்கதிர்க் கயிலைசென் றிறைஞ்சினன் பன்னிரு கரங்கூப்பி.

(இ - ள்.) அவ்வாறடைந்தபொழுது, களிப்புடைய மயிலின் முதுகினின் றிறங்கி ஒலிக்கின்ற சிறு தண்டையணிந்த சிறிய திருவடிகள் வருத்தமெய்த மெல்லென நடந்தருளிய அச்சிறுநேரத்தில், வெற்றிபொருந்திய நெடிய கொடி (ஆகிய சேவலும்) மயில் (ஆகிய) வாகனமும், கைலாயத்தின் அடிவாரத்திலிருக்க, குமார சுவாமியானவர் தொகுதியாகி நீண்ட கிரணங்களைப்பரப்பும் கைலையையடைந்து தமது பன்னிரு திருக்கரங்களையுங் குவித்துப்பணிந்தனர். எ - று. (௪)

கறுத்த கண்டனைக் கண்ணுதற் பரமனை யடியவர் கருத்தீமை
வெறுத்த நாதனை வெண்ணிலாச் சடிலனை வெருவலர் புரந்தீய
வொறுத்த வாணகைப் புனிதனைக் கண்டுகண் களித்தன னுளநெக்கான்
மறுத்து வார்குழன் மரகதக்கொம்பனை வணங்கினன் மகிழ்வெற்றான்.

(இ - ள்.) கருநிறமமைந்த கண்டமுடையவரும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய மேலானவரும், அடியவர் பிறவிநோயை நிவிர்த்திக்கும் தலைவரும், வெண்மை தங்கிய சந்திரனையணிந்த சடையை யுடையவரும், பகைஞரது முப்புரங்களை யெரியும்படி கோபித்த ஒள்ளிய நகையுடைய பரிசுத்தருமாகிய சிவபெருமானைத்தரிசித்துக் கண்களி கூர்ந்து மனமுருகினர். மறுபடியும் நெடிய கூந்தலையுடைய மரகதக் கொம்பினையொத்த உமாபிராட்டியைப்பணிந்து சந்தோஷ மிகுந்தனர். எ - று. (௫)

வருக முற்சிறு தண்டையஞ் சீறடி மைந்தனை யெதிர்நோக்கி
யுருகு காதன்மிக் கெழுந்தன னுவகையா னும்பரிற் றலைநின்றான்
றிருந டம்புரிந் தன்னது நோக்கினன் சிந்தையென் பொடுநெக்கா
னருகு நின்றனன் மெய்பொடித் தரும்பின னயர்ந்தன னக்காலை.

(இ - ள்.) தம்பால் வந்த வீரக்கழலையும் சிறு தண்டையையு மணிந்த சிறிய பாதங்களையுடைய குமாரக்கடவுளை நேரே பார்த்து, தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் உருகுகின்ற ஆசைமிகுந்து சந்தோஷமேலீட்டினால் திருநடனமியற்றியருள, இளைய பிள்ளையார் அதனைத்தரிசித்து மனமும் எலும்புடன் உருகி அருகே நின்று உடல்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிந்து பரவசமாயினர். அச்சமயத்தில். எ - று. (௬)

முடங்கு வெண்டிரை பொருந்திருப் பாற்கடன் முன்றிலின் முடத்துத்திப் படங்கொள் பாம்பணைக் கண்டுயில் படலையம் பசுந்துழாய் மணிமார்பன் றடங்கொ டுஞ்சிறை யுவணமீப் பொலிந்தொரு மேருவின் றலைமுந்நீ ரிடங்கொள் கார்மழை முளரிபூத் தனவென வெழுந்தனன் வருகின்றான்.

(இ - ள்.) மறிகின்ற வெள்ளிய அலைகள்மோதுகின்ற திருப்பாற்கடலின் முகப்பில், வளைந்த படப் பொறிகளையுடைய ஆயிரம் பணாமுடிகளமைந்த சேஷசயனத்தில் (யோக) நித்திரை புரியும் வரிசையாகிய பசிய துளவமாலையணிந்த (கவுஸ்துப) மணி பொருந்திய திருமார்பினையுடைய திருமால், பரந்த வளைவாகிய சிறகினையுடைய கருடன்மீது விளங்கி, ஒப்பற்ற மகமேருவின் மீது, கடலை யிடமாகக்கொண்ட கரிய மேகமானது தாமரை மலர்களையலர்ந்தாற்போல ஆரோகணித்து வந்தனர். எ - று. (௭)

தேவி வாழிய திருமறு மார்பினன் சென்றுறு திசைநோக்கித்
தூவி யன்னமொன் றுகைத்தன னான்முகச் சுருதியெம் பெருமானு
மேவு கற்பக நறுநிழ லினிதுறை விண்ணவர் கணஞ்சூழ
மூவெ யிற்புரஞ் செற்றவ னுற்றுறை கயிலையை முடுகுற்றார்.

(இ - ள்.) சிறீதேவி வாழ்கின்ற அந்தத் திருமறுமார்பினராகிய விஷ்ணு மூர்த்தி சென்றடையுந் திசையினை நோக்கி, நான் முகனாகிய வேதங்களைச் சொன்ன எம்பெருமான் பிரம தேவனும் தூவியையுடைய ஓரன்னத்தில் ஆரோகணித்து, பொருந்திய நல்ல கற்பக நீழலில் இனிதாக வசிக்குந் தேவர் கூட்டம் புடைசூழ், (பொன் வெள்ளி இரும்பென்னும்) மும்மதிலுடைய திரிபுரத்தை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கைலாயத்தை யடைந்தனர். (அவ்விருவரும்.) எ - று. (அ)

ஆழிமாயனு மருமறைக் கிழவனு மவணிழிந் தயலாகப்
பாழி வெண்சிறை யுவணமு மன்னமு மொழிந்தனர் படர்கின்றூ
ரூழி பற்பல காண்கினும் பிரளய வொடுக்கினு முலவாத
சூழி மால்வரைக் கயிலைமீச் சென்றனர் திருநடந் தொழுதேத்த.

(இ - ள்.) சக்கிராயுத மேந்திய திருமாலும் அரிய வேதங்களையுரைத்த பிரமதேவரும் அங்கே (தங்கள் வாகனங்களினின்று) இறங்கி, வலிய வெண்ணிறத்த சிறகினையுடைய கருடனையும் அன்னத்தையும் பக்கலில் நிறுத்திச்செல்வாராய், கணக்கிறந்த கற்பகாலங்கள் கழியுங்காலத்தும் மகாப்பிரளய வொடுக்கத்திலும் அழியாத சிகரத்தையுடைய பெரிய கைலாய பர்வத்தின்மேல், திருநடனத்தைத் (தரிசித்து) வணங்கித்துதிக்கச் சென்றார்கள். எ - று. (கூ)

தொழுத கையினர் துளங்கிய மெய்யின ருருகிய தொடர்போடு
மழுத கண்ணின ரன்பினர் சென்றுழி யணிநெடு மணிவாயின்
முழுது ணர்ந்தறி நந்திகைப் பிரம்படி முடிதொட நெருக்கூடு
வழுவி யேகினர் திருநடந் தொழுதனர் வழுத்தின ரயனின்றூர்.

(இ - ள்.) கூப்பிய கையையுடையவரும், நடுக்கெய்திய சரீர முடையவரும், மன துருகுந்தன்மையோடு அழுத கண்ணினையுடையவரும், அன்புடையவருமாகி அவர்கள் சென்றபோது, அழகுற்று நீண்டு ரத்தினங்கள் பதித்த முதற் கோபுரவாயிலில் முற்றத்தெரிந்த திருநந்திதேவரது திருக்கரத்தேந்திய பிரம்படி முடிகளிற்பட நெருக்கத்திலே கடந்து சென்று திருநடனத்தை(த்தரிசித்து) ப்பணிந்து துதித்துப் பக்கலில் நின்றூர்கள். (எ - று.) (க0)

மறைமு ழங்கிய முழக்கொலி யளவறு மாதிரங் கிழித்தோட
வறைக ருங்கழ லரிமுதற் பிரமரோத் தண்டகோ ளகையோங்க
விறைதி ருப்பதச் சிலம்பொலி மன்னுயிர்க் கினிதளித் திடரோட்ட
நிறைபெ ருங்கண மரகர வெனுந்தொனி பெருநெடு நிலம்போர்ப்ப.

(இ - ள்.) வேதங்களொலிக்கும் முழக்கொலியானது எல்லையில்லாத திசைகளைக் கிழித்துச்செல்லவும், ஒலிக்கின்ற வலிய வீரகண்டாமணி யணிந்த திருமால் பிரமன் முதலானோர் செய்யுந் தோத்திரவொலியானது அண்டகோளகையின் மேலோங்கவும்; இறைவராகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிச்சிலம்பின் ஓசையானது நிலைபெற்ற உயிர்கட்கெல்லாம் இன்பத்தை யநுக்கிரகித்துத் துன்பத்தையகற்றவும், நிறைவுற்ற பெரிய தேவகணங்கள் (துதிக்கும்) அரகரவெனுந் தொனி பெரிய பூலோகமுழுவது மூடவும். எ-று.

இது முதல் மூன்று கவிகள் ஒருதொடர். (கக)

தேவ துந்துபி முரட்டொடு பஃறுளைச் சில்லரிச் சிறுபாண்டில்
பாவு கண்படு மரம்படு திமிலைவெம் பல்லியத் தொகையார்ப்ப
மேவ ருஞ்சடைப் பகீரதி யுவட்டெழ விண்ணவர் கணஞ்சூழத்
தாவி னந்திகைப் பிரம்பினா லிமையவர் முடிமணி தகர்ந்தோட.

(இ - ள்.) தேவ துந்துபிகளும், மாறுபடத்தொளைத்த பல துவாரங்களில் சில பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சிறு கைத்தாளங்களும், பரந்த இடமகன்ற கண்களையுடைய அழகு பொருந்திய பம்பையும், திமிலைகளும், பெருமை தங்கிய பல வாத்தியத்தொகுதிகளும் ஆர்ப்பரிக்கவும், சடையிற் பொருந்திய கங்காநதி ஊற்றெடுக்கவும், தேவர் கூட்டஞ் சூழவும், கெடுதலில்லாத திருநந்தி தேவர் திருக்கையிலேந்திய (பொற்) பிரம்பினால் தேவர்கள் கிரீடத்திற்பதித்த நவரத்தினங்கள் பெயர்ந்து சிந்தவும். எ - று. (கஉ)

பனிப்ப டாம்பொதி யிமயமீன் றளித்தருண் மரகதப் பசுப்பாவை
கனித்த சிந்தையி னருகுநின் றியற்றிய கமலமென் கரப்பாணி
தொனித்த பன்முறைச் சதிவழி சீர்தொறுந் தூக்கிசை செவிதூங்கக்
குனித்த நாயகன் றிருநடந் தொழுதனர் விண்ணவர் குழாத்தோடும்.

(இ - ள்.) பனிப்படல மூடிய இமாசலமன்னன் பெற்றருளிய மரகதம் போலும் பசுமை நிறமமைந்த உமாபிராட்டியார், கனிவுற்ற திருவுள்ளத்துடன் அருகிலிருந்து இயற்றிய தாமரைபோலும் மெல்லிய கரதாளம் ஒலித்த சதியின் முறைப்படி, பாடுகின்ற பாடல்களின் ஓசையானது சீர்தோறும் திருச்செவியிலேறவும், திருநடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானது திருநடனத்தை (தம்முடன் வந்திருந்த) தேவர் கூட்டத்துடன் பணிந்தார்கள். (பிரம விஷ்ணுக்கள்.) எ-று

குழைந்த சிந்தையர் குமிழ்விட் டொழுகிய கண்ணினர் குழையாநின்
றிழைந்த வன்பின ருருகிய வென்பினர் முகிழ்த்தகை யிணைவாங்கார்
விழைந்த வேட்கையி னின்றன ரயர்ந்தனர் மெய்பொடித் துளநெக்கார்
தழைந்த செஞ்சடைப் பரமனை யாடல்கண் டுவப்பொடுந் தலைநின்றார்.

(இ - ள்.) குழைவுற்ற மனமுடையவர்களும், நீர்க்குமிழிகள் துளிக்கும்படி ஆநந்த பாட்பஞ்சிந்தும் விழிகளையுடையவர்களும், குழைந்து கசிந்த அன்புடையவர்களும், உருகிய எலும்பினையுடையவர்களும், (சிரமிசைக்) கூப்பியகையை எடாதவர்களும், விரும்பிய வாஞ்சையோடு நின்றும், சேர்ந்தும், உடல் புளகித்தும், மனநெக்குவிட்டும், தழைந்து செந்நிறம் வாய்ந்த சடை பொருந்திய சிவபெருமான் திருநடனத்தைத்தரிசித்து அன்பின்மேம்பட்டு நின்றார்கள்.

இன்ன ரின்னண மாடல்கண் டுவப்புழி யெறிக்கதிர்க் கயிலைக்கீழ்
மன்னு சேவலு மரகதக் கொடுஞ்சிறை மயூரமு மினிதுற்ற
வன்ன காலையிற் சூரனும் பதுமனு மரிமுகத் தவனுங்கூர்
மின்னு வெள்ளெயிற் றடுசினத் தாருக னெனப்படு வெய்யோனும்,

(இ - ள்) இவர்கள் இவ்வகையாகத் திருநடன தரிசனஞ்செய்து களிப்புற்றிருக்கையில், பிரகாசிக்கின்ற கிரணத்தையுடைய மகாகைலாயத்தின் அடிவாரத்தில், பொருந்திய சேவலும் மரகதரத்தினம்போலும் வளைந்த சிறகினைவாய்ந்த மயிலும் இனிமையாயிருந்தன. அந்த வேளையிற் சூரனும் பதுமனும் சிங்கமுகனும் கூர்மைவாய்ந்து பிரகாசிக்கும் வெள்ளிய பற்களையுடைய கொல்லத்தக்க கோபமுடைய தாருகனென்று சொல்லப்பட்ட கொடியவனும்,

பூத வெங்கணக் குலத்திவர் நால்வரும் பொறிமயிற் கருகேகிப்
பாத கிண்கிணிப் பங்கயம் பொறுத்தநின் பெருந்திறல் சொலற்பாற்
கேத னத்திறற் குக்குடத் தடுதிற லெவர்கிளத் துவர்கெட்டேன் [ரு
போதி னான்முகத் தலைவனு நும்மடி போற்றுத லெளிதன்றே.

(இ - ள்.) பூதகணக்கொடுங் குலத்திலுதித்த இவர்கள் நால்வரும், புள்ளிகளையுடைய மயிலுக்கருகே போய், குமாரக்கடவுளின் திருவடியாகிய கிண்கிணி மாலையணிந்த தாமரை மலர்களைச் சுமந்த உன்னுடைய பெரிய வல்லபம் (ஒருவராற்) சொல்லுந்தகுதியுடையதோ? துவசமாகிய வெற்றி பொருந்திய சேவலின் பேராற்றலை எவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர்? ஐயோ! தாமரை மலரையிடமாகக்கொண்ட நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவனும் உங்கள் பாதங்களைத்துதித்தல் எளிதல்லவே. எ - று. (கசு)

இவைய றிந்துமற் றறிகில ராமென வெறுழ்வலிக் குடையோர்போற்
கவர்கொ டுஞ்சிறைக் கலுழனு மன்னமுங் கருத்துற மதியாவா
யவம தித்தன வறிந்திலிர் போலுமற் றும்மொடு மடுபோர்க்கென்
றுவைசெ றுப்புழி நும்மொடு நால்வரு முருத்தெழுந் துடனிற்பேம்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாந் தெரிந்தும் அறியாதவையென்று (கண்டோர்) கூறும்படி, பெருவல்லபத்திற்கு உரியவர்களைப் போன்று, பிரிந்து நீண்ட சிறகையுடைய கருடனும் அன்னமும் தங்கள் மனத்திற்பொருந்த மதியாதவைகளாய் உங்களை அவமதித்திருக்கின்றன. இவை உங்கட்குத்தெரியாது போலும். உங்களோடு அவ்விரண்டும் வெற்றிபெறத்தக்கபோருக்கு எதிர்க்குஞ் சமயத்தில்; உங்களுடன் நாங்கள் நால்வரும் கோபித்து உடனாக (துணை) நிற்போம். எ - று. (கஎ)

எனமொ ழிந்தன விருசெவித் தொளைபுக வெரிப்பொறி விழிகால
வனம யில்குலச் சிறைபுடைத் தெழுந்தது வாரணஞ் சினஞ்சீறிப்
புனைபு டைச்சிறை யடிதொடப் போர்த்தடு போர்துணிந் ததுபூதத்
தினவிழிக்குலம் வடவைகக் கியவுருத் தெழுந்தன வெதிர்நோக்கி.

(இ - ள்.) என்று கூறிய சொற்கள், இரண்டு செவித் தொளைகளிலும் புகுந்தவுடனே, கண்கள் நெருப்புப்பொறிகளைச் சிந்தும்படி, அழகிய மயிலானது தனதிரு சிறகுகளையும் அடித்துக்கொண்டெழுந்தது. சேவலும் கோபமிகுந்து அலங்காரமுடைய இருபுறச் சிறகுகளும் பாதத்திற்பட விரித்துவெற்றி பெறத்தக்க போர்க்குத்தொடங்கியது. பூதகணத்தினர் கண்கள் வடவாக்கினியைச் சிந்தி அவைகளை உற்றுப்பார்த்த வண்ணமாய்க்கோபித்தெழும்பின.

உருவு சீற்றமொத் தெதிர்வர நோக்கிய வுவணமு முலகோங்கிப்
பொருபெ ருந்திரைப் பிரளயஞ் சுவற்றிய புடைச்சிறை புடைத்தார்
விருகொ டுஞ்சிறை மலரய னன்னமு மெதிர்நடந் ததுதம்மிற் [ப்ப
செருவி ளைத்தடு திமிலமிட் டரப்பின திருகின சினஞ்சீறி.

(இ - ள்.) கோபமே உருவெடுத்தாற் போன்று எதிர் வருவதைக்கண்ட கருடனும், உலகத்திற்கு மேம்பட்டு மோதும் பெரிய அலையோடு கூடிய பிரளய வெள்ளத்தையுஞ் சுவறச்செய்யத்தக்க இரு சிறகுகளையும் அடித்துக் கொண்டு ஆர்ப்பரிக்க; கமலாசனனாகிய பிரம தேவனுடைய இருபெருஞ் சிறகுகளையுடைய அன்னமும் எதிரே நடந்து வந்தது. இவை தம்முள் விளைந்த கோபம் மேலிட்டுப்போர் புரிந்து வெற்றி பெறத்தக்க பேரொலியோடு கர்ச்சித்தன. எ - று. (கஅ)

மேற்படி வேறு.

தெழித்தனவு ரப்பினசி னத்தனக னற்பொறிதெ றிப்பவெதிரோ
விழித்தனக டித்தனமி தித்தனவ லங்குதிரைவேலை சிறையாற்
சுழித்தனவு வட்டெழுநெ டுங்கிரிமு டித்தலைது ளக்கியதிரக்
கொழித்தெழுநிலத்துகள்கொழுந்தொடுபடர்ந்துதிசைகொண்டுமறுக.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டின் சிறகையடித்துக்கொண்ட காற்றினால், அசைகின்ற அலைகளையுடைய கடலானது சுழித்துப்பெருக்கெடுக்கவும், நெடிய மேரு பர்வதமானது கொடு முடிகளாகிய தனது சிகரங்களை யசைத்ததிரவும், கொழித்தெழுகின்ற நிலத்தின் புழுதிகள் கொழுந்தாகப்படர்ந்து திசைகளிற் சுழலவும், பேரொலி செய்தன. கர்ச்சித்தன கோபித்தன நெருப்புப் பொறிபறக்க அவைகளை எதிர்த்துப்பார்த்தன; பற்கள் கடித்தன. பூமியை அழுத்தி மிதித்தன. (எ - று.) (௨௦)

ஆதவனொ ளித்தனன சும்புறப சும்பொனுல கண்டர்வெருவிப்
போதரநி னைத்தனரி டிக்குலமி டிப்பொடுபொ ரிந்து திருமான்
மீதொடுநெ டுஞ்சிகர மாயிரநி லைத்தவட மேரு வரையு
மாதிரமு ழக்கவரு மாருதமெ னப்பதறி மம்ம ருறுமால்.

(இ - ள்.) சூரியன் மறைந்தனன். வழுக்குதலுடைய பசும்பொன் மயமான தேவலோகத்தில் வசிக்குந் தேவர்கள் அஞ்சி அவ்விடம் விட்டு நீங்கக் கருதினார்கள். இடிக்கூட்டங்கள் இடித்துக்கொண்டு பொரிந்துதிர்ந்தன. மேலோங்கிய நெடிய ஆயிரஞ்சிகரங்களையுடைய வடதிசையிலுள்ள மேருமலையும், திசைகளெல்லாங் கலங்கவருஞ் சண்டமாருதத்தைக் கண்டதுபோலப் பதைபதைத்துத் துக்கிக்கும். எ - று. (௨௧)

வாளெயிற துக்கியக ணத்தலைவர் நால்வருமனஞ்சி னவினார்
கோளுறுசி றைக்கலுழ னோடெதிர்ம லைந்தமர்கொ டுத்த னர்களாற்
றாளொடுசெ டித்தலைக டித்துதறி டச்சிகித டஞ்சி றையினான்
மூளுறுசி னக்கலுழ னைப்பிடர்பு டைத்ததுமு ழக்க மெழவே.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய பற்களைக்கடித்த அந்த நான்கு கணத்தலைவர்களும் மனத்திற் கோபமிகுந்தவர்களாய், வலிதங்கிய சிறகுகளையுடைய கருடனோடெதிர்த்துப் போர்செய்தார்கள். கோபமிக்க கருடனுடைய கால்களோடு முருட்டுத்தலையையுங் கடித்துதறவேண்டுமென்று, மயிலானது தனது பெருஞ் சிறகினாற் பேரொலியுண்டாகும் வகையாக அதன் கழுத்திலடித்தது. எ-று. ()

ஆரணமு தற்றலைவ னேறியத டஞ்சிறைய னத்தி னுடனே
வாரணநெ டுங்கொடிம லைந்ததிற லீதெனவ ழுங்க வசமோ
கூரடியு கிர்ச்சுவடு கொண்டெகின நெஞ்சுகுறை பட்ட குறைவாய்ச்
சோரியுக ளித்தெழவ யச்சிறைபு டைத்தது து றக்க மதிர.

(இ - ள்.) வேதங்களை யுரைத்த முதல்வனாகிய பிர்மதேவன் ஏறுகின்ற பரந்த சிறகுகளையுடைய அன்னத்தோடு, நீண்டகொடியாகிய சேவல் போர் செய்த ஆற்றலை இவ்வகையென்று சொல்லவியலுமோ? தனது கூரிய கால்களின் நகக்குறியினால் அன்னத்தின் நெஞ்சைக்குத்திய அக்காயத்தினின்றும் உதிரம் பெருகியொழுகும்படி தேவலோகமும் அதிரத்தக்கதாய்த் தன்வலிய சிறகாலடித்தது. எ - று. (௨௩)

இத்தலைய ருஞ்சமரி ழைத்தகரு டக்கொடியி ழந்து நெடுவான்
மொய்த்தசிறை தட்டியெழ வோதிமம தன்பிறகு முந்து றுவதாற்
கைத்தலைநெ டுங்கதைபொ றுத்தெறிக ணத்தலைவர் கண்டு கதழ்வார்
சித்திரம யிற்கொடிய குக்குடம வற்றின்வழி சென்று தொடர.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திற் பெரும்போர் செய்தகருடன் வலியிழந்து பெரிய ஆகாயமார்க்கமாய்த் தன்னிரு சிறகையும் புடைத்துக்கொண்டு பறந்தோட, அன்னமும் அதனைப்பின்றொடர்ந்து பறக்கின்றமையால், அழகியமயிலும் கொடியாகிய சேவலும் அவற்றின்பின்னே சென்று துறத்த, கைகளில் நீண்ட கதாயுதமேந்திப் பகைஞர்மேலெறியும் பூதகணநாதர் அதுகண்டு மனங்கொதிக்கின்றார்கள். எ - று. (௨௪)

சென்றிடுபெ ருந்திசையு மண்டமும திர்ந்துயிர்சி தைந்து மறுக
மன்றன்மல ரோனுலக டைந்தெகின்ம றைந்தறுவ யக்க லுழனு
நின்றெழுது ணுக்கொடுமு குந்தனுல கத்திடைநி மிர்ந்து மறையக்
கன்றியசி னத்தொடுதொ டாந்தடிப டர்ந்ததுக லாப மயிலே.

(இ - ள்.) அன்னமானது தான் செல்லுந்திசைகளும் அண்டகோடிகளும் அதிர்வெய்தி ஆங்குள்ள சீவராசிகளும் அழிந்து துக்கிக்க, மணங்கமழுந் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகத்தை யடைந்து மறைந்துவிட்டது. வெற்றிதங்கிய கருடனும் அங்கிருந்துண்டாகிய பயத்துடன் விஷ்ணுமூர்த்தியின் வைகுந்தத்திலே யோடி மறைந்துவிட, தோகையையுடையமயிலானது மிகுந்தகோபத்துடன் பின்றொடர்ந்து சென்றது. எ - று. (௨௫)

ஆயிரமி தழ்க்கமல பீடிகையி ருக்குமய னுதி யுலகிற்
பாயதுக ணத்தினில னத்துயிர்செ குத்தது படர்ந்து நெடுவா
னேயதுமு குந்தனுல கெய்தியவி ருஞ்சிறைவ யக்க லுழனைப்
போயுயிர்ப றித்ததுமு குந்தனுல கம்பொடிப டச்சி தறியே.

(இ - ள்.) ஆயிரம் இதழ்களையுடைய தாமரைப்பீடத்திலிருக்குஞ் சதுமுகனுடைய சத்தியலோகத்தில் முதலிற்பாய்ந்தது. ஒருகணப்பொழுதிற்குள்ளாக அன்னத்தினுயிரை யகற்றியது. அங்கிருந்து சென்று, நீண்ட ஆகாயவழியாக வைகுந்த மெய்தி அவ்வைகுந்தம் தூள்படும்படியழித்து, அங்கே மறைந்திருந்த பெரிய சிறகுகளையுடைய வெற்றிபொருந்திய கருடனையணுகி அதன் உயிரைப் போக்கியது. எ - று. (௨௬)

அங்கணம ரர்க்குமுத னாய்கன்மு குந்தனுல கத்தை யழியாச்
செங்கமல நாயகனி ருந்தவுல கப்பதவி சிந்தி டமுனிந் [சீசூழ்
தெங்கணும்வெ குண்டுகொடி வாரணமு யிர்ப்பொறைகொ றித்த தெ
வெங்கணிகல் வாளெயி றுடைத்தலைவ ரெங்கணும்வெ குண்டு முனிவார்.

(இ - ள்.) கொடியாகிய சேவலானது, அவ்விடத்திலே தேவர்களுக்கு முதற்றலைவராகிய விஷ்ணுவின் (வைகுந்த) லோகத்தையழித்து, செந்தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன் பதவியாகிய சத்தியலோகமு மழியும்படி கோபித்து, இவ்விருபதவிகளிலுமுள்ள பலசீவராசிகளையுங் கோபித்துப் புசித்தது. அக்கினிசூழ்ந்த கொடிய கண்களையும் வலியமைந்து ஒளிசெய்யும் பற்களையுமுடைய கணத்தலைவர்கள் நால்வரும் எங்கெங்குங் கோபித்துச் சீறுவர்.

இப்படிய ருஞ்சமரி ழைத்திடும திர்ப்பினிலெ ழுந்த விமையோர்
கப்படிவி ரற்பதமு றுத்தநெடி தோடினர்க லக்க முறுவா

றெப்படியி னிக்குடியி ருப்பதென விம்மலினி ரங்கி வெருவா
மைப்படிக ளத்தனட னம்புரித ருங்கயிலை வந்த ணுகினார்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணமாகப் பெரும்போர் செய்யும் அதிர்ச்சியால் பயந்தோடிய தேவர்கள், தம்பாதங்களிலுள்ள கிளைகள்போன்ற விரல்கள் நிலத்திற் பதிய விரைந்தோடிக்கலங்கி, இனிநாம் எங்ஙனங் குடியிருப்போமென்று விம்முதலுடன் துக்கமெய்தி, ஆலாலவிடந்தங்கிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் ஆனந்த நடனமியற்றுந் திருக்கைலாயமலையைச் சேர்ந்தார்கள். எ-று.

"கப்படி விரற்பதம்" என்பதை, "அடிகப்பு விரல்பதம்" எனமாற்றுக. ()

அன்னவர்தி ருக்கயிலை யண்மினர்கொ டுஞ்சமர டர்த்த மயிலு
மின்னெயிறு டைக்கணமு மாரணமு மக்கயிலை வெற்பு மருவி
மன்னியொரு பாகமுற முந்தமர ரம்பொனணி வாயி லினுறு
வின்னலினி யாரொடுவி ளம்புதுமெ னத்தனியி ரங்கி மொலிவார்.

(இ - ள்.) அத்தேவர்கள் திருக்கைலையை யடைந்தார்கள். பெரும்போர் புரிந்தமயிலும், மின்னுகின்ற பற்களையுடைய பூதகணத்தலைவர்களும், சேவலும் அக்கைலாயகிரியை யடைந்து ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருக்க,முற்படவந்த தேவர்கள் அழகிய பொன்னாலாகிய திருவாயிலையடைந்து, நமக்குற்றதுன்பத்தை இனியாவரோடும் விண்ணப்பிப்போமென்று தனித்தனி இரக்கமெய்தினார்கள். எ - று.

"யாரொடும் விளம்புதும்" என்றது - கருடனும் அன்னமும் அழிந்ததுடன் வைகுந்தமும் சத்தியலோகமும் பாழ்ப்படுத்தப்பட்டமையின் அவற்றின் இறைவர்களான திருமால் பிரமன் இவர்களோடு முறையிடுவதா, துன்பிழைத்த மயிலும் சேவலும் குமார சுவாமியின் வாகனமுங் கொடியுமாகலின் அவர் பால் முறையிடுவதா,சூரன் பதுமன் சிங்கன் தாரகனெனும் கணத்தலைவர்கள்சிவபெருமானுடைய ஆட்களாகலின் அவர்பால் முறையிடுவதாவென்று தேருதுவருந்தினரென்பதாம். (௨௯)

ஆயதுநி கழ்ந்தபொழு தாரணமு தற்பரனை யாடல் பரவிச்
சேயொளிவி ரித்தபத பங்கயம்வ ணங்கினர்தி ரும்பி வரலு
மாயனையெ திர்ந்துநெடு வானவர்கு ழாமொடுவ ணங்கி வழிபா
டேயதுபு ரிந்துவெரு வந்துபடு தங்குறையி ரந்து புகல்வார்.

(இ - ள்.) ஆகிய இச்செய்தி நிகழ்ந்த காலத்தில், வேத முதல்வராகிய சிவபெருமானை நடன காலத்தில் தரிசனஞ்செய்து, செவ்வொளிபரப்பிய பாததாமரையைப் பணிந்தவர்கள் திரும்பிவரவும், மிகுதியாகிய வானவர்கூட்டமாக விஷ்ணுமூர்த்தியைக்கண்டு வணங்கி, தகுதியாகிய வழிபாடுகளைச்செய்து பயங்கொண்டு தமக்குற்ற குறைகளை முறையிட்டு யாசித்து விண்ணப்பஞ்செய்யத் துதிப்பாராயினர். எ - று. (௩௦)

தரவுக் கோச்சகக்கலிப்பா.

மூவா முதலே முளரித் திருநாபிப்
பூவா னுலகளித்த புண்ணியனே யெம்முயிரைக்
காவா யெனிலெவரே காப்பார் கடலுறங்குந்
தேவா பசுந்துழாய்ச் சென்னிப் பெருமானே.

(இ - ள்.) அழிவற்ற முதற்பொருளே! திருவுந்தி யாகிய செந்தாமரை மலரினால் எல்லா வுலகங்களையும் படைத்த புண்ணிய மூர்த்தியே! நீ எங்களுயிரைக் காவாது விடுவாயாகில் வேறெவர்தாம் காக்கவல்லவர்? க்ஷீராப்தியில் அறிதுயில்புரியுந் தேவனே! பசிய துளவமாலையணிந்த திருமுடியையுடைய கடவுளே!

அன்றோர் களிறுதி மூல மெனவழைப்பச்
சென்றோடி யோடா விடர்தீர்த்த சேவகனே
குன்றோ டினங்காத்த கோவே யுலகளந்து
நின்றோ யெரிவிழிக்கு நேமிப் பெருமானே.

(இ - ள்.) முன்னாளில், ஒரு யானை [கஜேந்திரன்] ஆதிமூலமேயெனக் கூப்பிட விரைந்தோடிச்சென்று நீங்காத துன்பத்தைத்தொலைத்த சேவகமுடையரே! (கோவர்த்தன மென்னுங்) குன்றினால் பசு மந்தையை (இந்திரன் பெய்வித்த சோனைமாரியினின்றும்) காத்தருளிய தலைவரே! உலகத்தை (திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு) அளந்து நின்றவரே! தீயைப்போலப் பிரகாசிக்கும் (சுதரிசனமென்னும்) சக்கிராயுத மேந்திய பெருமானே! எ - று. (௩௨)

ஐயோ வமர ருலகிறந்த தாழியாய்
வெய்யோ மெமைக்காப்பா ருன்னன்றி வேறுளரோ
மையோடு மேனி மயூரங் கடுஞ்சிறையாற்
செய்யா ளுறைநின் றிருநாடுஞ் சிந்தியதே.

(இ - ள்.) ஐயோ! சக்கரதாரியே! தேவலோகம் அழிந்தது- கொடியோங்களாகிய எம்மை உன்னையன்றிக்காப்போர் வேறொருவருண்டோ? மேகம் போலும் நீல நிறமேனியையுடைய மயிலின் வலிய சிறகினால், திருமகள் வசிக்கும் உன்னுடைய திருநாடாகிய வைகுந்தமும் அழிந்தது. எ - று. (௩௩)

வாழி மலரோ னிருக்கு மலர்க்கோயில்
பூழி படச்சிதைந்து போயினதே புங்கவரு
மாழி வரைப்புறத்தோ வண்டத்தி னப்புறமோ
ஆழி யளந்தா யெளியே முணரோமால்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவன் எழுந்தருளிய சத்தியலோகமும் புழுதியாகச் சிதைந்துபோயிற்று. (அவ்விடங்களிலிருந்த) தேவர்களும், சக்கரவாளகிரியின் அப்புறமோ இவ்வண்டத்திற் கப்புறமோ [சென்றார்கள்.] ஊழிக்காலங்களை யளவிட்டவரோ! அடியேங்கள் அறிந்திலோம். (௩௪)

நீரோறு தாமரையோ னேறு நெடுந்தூவிச்
சீரோறு மன்னஞ் சிதைந்ததாற் றேந்துளவக்
காரோறு பூங்கமலக் கண்ணா கடல்வண்ணா
போரோறே நீயேறும் புள்ளரசும் போயிற்றால்.

(இ - ள்.) தேன்றுளிக்குந் துளவமாலையணிந்த கருநிறமமைந்த செந்தாமரைக்கண்ணையுடையவரே! கடல்போலும்நீல வர்ணமுடையவரே! நீரிலுள்ள தாமரையில் வசிக்கும் பிரமதேவன் ஊர்ந்து செலுத்தும் நெடிய தூவியையுடைய சிறப்புத்தங்கிய அன்ன மழிந்தது. நீ ஏறிச்செலுத்தும் பட்சி ராஜனாகிய கருடனும் உயிர்போயது. எ - று. (௩௫)

வெண்பாற் பிறையெயிற்று வெவ்வாய்க் கணநால்வ
ருண்பா னவர்க்கிவ் வுலகடையப் போதுமோ
வெண்பா லடங்குமோ வெம்மோ ரிறப்பெல்லாங்
கண்பார் கருணை சிறிதுளவேற் காண்பேமால்.

(இ-ள்.) பால்போலும் வெண்மையாய், பிறைபோலும் (வளைந்த பற்களையும், கொடிய வாயையுமுடைய கணநாதர் நால்வரும் உண்ணப்புகுந்தால் அவர்கட்கு இவ்வுலகமுழுவதும் போதுமோ? (போதாது) எம்மனோர் இறத்தல் கணக்கிலடங்குமோ? திருக்கண் நோக்கியருள்க. சிறிதுகருணையிருக்குமாயின் இறந்தோரை மீண்டுங்காணப் பெறுவோம். எ - று. (௩௬)

என்று வணங்கி யிமையோ ரெதிர்நிற்பப்
பொன்னுண் முளரிப் புயல்பூத் தனையோனும்
பன்னுண் மலர்க்கமலப் பண்ணவனும் போயினர்
மின்னு ரலங்கிலைய வேலோற் குறுகினர்.

(இ - ள்.) என்று தேவர்கள் பணிந்து எதிர்நிற்க, பொன்னிறமமைந்த அன்றலர்ந்த தாமரைபோலும் அவயவங்கள்வாய்ந்த மேகம்போலும் நிறந்தங்கிய திருமாலும், யாவருந்துதிக்கின்ற புதியதாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமதேவனுஞ்சென்று, மின்னலைவீசி யசைகின்ற தகட்டுவடிவாகிய வேற்படையேந்திய குமாரசுவாமிபால் அடைந்தார்கள். எ - று. (௩௭)

கண்டா ரிருகண் களிகூர்ந்தா ரோர்மருங்கு
தண்டா மரைமேக மன்னான் றனிநின்றா
னொண்டா மரைத்தவிசு வீற்றிருக்கு மோதிமத்தோன்
விண்டா னுழந்தபரி செல்லாம் விளம்புவான்.

இ - ள்.) இருவிழிளாலுந் தரிசித்து ஆனந்தமிருந்தார்கள். குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை மலர்ந்த மேகத்தையொத்த திருமால் ஒருபக்கலில் தனித்து நின்றார். ஒளிபொருந்திய கமலாசனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அன்னவாகனனாகிய பிரமதேவன் தேவலோகம் பட்டபாடு முழுவதையும் விண்ணப்பிக்கலாயினன். எ - று. (௩௮)

வாரார் முலையுமையா ளீன்ற மகவேயெம்
போரோறே வானுலகங் காத்தளித்த புண்ணியனே
தாரோ றியகடப்பந் தாரோய் சமர்கடந்த
வீரா மயூரா விளங்கிலைய வேலோனே.

(இ - ள்.) கச்சணிந்த குயங்களையுடைய உமாபிராட்டியார் ஈன்றருளிய குழந்தாய்! போர்க்களத்தில் எங்கள் ஆண்சிங்கமே! தேவலோகத்தைக் காத்திரட்சித்த புண்ணியசுரூபியே! கடப்பமலர்களாற்கோத்தமாலையணிந்தவனே! (அசுரர்களோடாற்றிய) யுத்தத்தை வெற்றிகொண்ட வீரனே! மயில் வாகனனே! பிரகாசிக்கின்ற இலைவடிவானவேலாயுதனே! எ - று. (௩௯)

தேவே புரந்தரனார் செல்வமே செங்கமலப்
பூவே யெனக்கும் பொருள்விரித்த புண்ணியனே
தூவே யலங்கிலைய வேலோய் சுருதியருக்
கோவே கடம்பலரும் பன்னிருதோட் குன்றமே.

(இ - ள்.) கடவுளே! இந்திரனுக்குப் (பகைவரான சூரனாதியரையகற்றிக் கற்பகநாட்டை முறைப்படியளித்த) செல்வம் போல்வானே! செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் அடியேனுக்கும் வேதப்பொருளைவிளக்கிய புண்ணியவானே! பரிசுத்த மெய்திப்பிரகாசிக்கின்ற தகட்டுவடிவாகிய வேற்படையேந்தியவனே! வேதத்தினின்றும் நீங்காத தலைவனே! கடப்பமாலை விளங்குகின்ற பன்னிரு புயங்களையுடைய சிறுகுன்று போல்வானே! எ - று. (சo)

நாதா வொருதனியே நான்மறையே நாப்புரட்டி
யோதா மறையே பிரணவத்தி னுண்மயமே
பூதாதி நின்றும் புலப்படாப் போர்க்களிறே
வேதாகமத்துறையே தண்கருணை வெள்ளமே.

(இ - ள்.) தலைவனே! ஒப்பற்ற ஏகனே! நான்குவேத சொரூபியே! நாவைப்புரட்டிச் சொல்லப்படாத மறைபொருளே! பிரணவத்தில் நிறைந்த பூரணமே! பூதாதிகளிலிருந்துங் காணப்படாத போர்புரியும் யானைபோல்வானே! வேதசிவாகமங்களின் துறையே! குளிர்ச்சிபொருந்திய கிருபைப் பெருக்கமே! எ - று. (சக)

தேங்கு திரைததும்பு தெண்ணீரின் மெய்ஞ்ஞான
மோங்கி நிரம்பு சரவணத்தி னுற்பவமே
தாங்கு சிறியதண்டைத் தாளோ யிடையறாப்
பூங்கருணை யாறு முகம்பூத்த பொற்கிரியே.

(இ - ள்.) தேக்கெடுக்கும் அலைகள் ததும்புகின்ற தெளிந்தநீரில் மெய்ஞ்ஞானம் பெருகிநிரம்பிய சரவணப்பொய்கையில் திருவவதாரஞ்செய்தவனே! சிறியதண்டைசூடிய திருவடிகளையுடையவனே! நீங்காது திருவருள் பெருகும் ஆறு திருமுகங்களையுடைய பொற்கிரிபோல்பவனே! எ - று. (சஉ)

கூற்ற முரணறுக்கு மாறெழுத்துக் கொண்டடியேம்
போற்று மெளியாய் வலியாய் புராதனனே
யாற்ற லரும்புலத்தை வென்றோ ரகந்தெளிய
நோற்றிழைத்த வெண்ணூ னுடங்குமணி மார்போனே.

(இ - ள்.) கூற்றுவனுடைய வலிமையையகற்றும் சடக்ஷர மநுவைத் தியானஞ்செய்து அடியேங்கள் துதிசெய்கின்ற எளிமையானவனே! வலியோனே! பழையோனே! வெல்லுதற்கரிய வலியமைந்த ஐம்புலன்களை வென்றவர்கள் மனந்தெளியும்படி தவஞ்செய்தியற்றிய வெள்ளிய உபவீதமசையுந் திருமார்புடையவனே! எ - று. (சஙு)

என்று பலவு மெடுத்தேத்திக் கைகூப்பி
நின்று மலர்வாய் புதையா நிகழ்த்துவான்
கன்று சினக்கணமுங் கார்மயிலுங் குக்குடமுஞ்
சென்றெதிர்னத் தோடுங் கலுழனொடுஞ் சீறினவால்.

(இ - ள்.) என்று பிரமதேவன் பலவகையாகவும் எடுத்துத் துதித்துக் கைகுவித்து ஒருபக்கலில் நின்று வாய்பொத்திக்கொண்டு சொல்லுகின்றான். மிக்க கோபமுடைய பூதகணமும், கரியமயிலும் சேவலும்போய் அன்னத்துடனும் கருடனுடனும் போர்செய்தன. எ - று.

(சச)

சீறுஞ் செயலொழிந்த திண்சிறைய வன்கலுழ்
னேறுந் தமியே னெனைத்தாங்கு மோதிமத்தோ
டாறுஞ் சிறகோய்ந் தலமந் தமரிழந்து
மாறஞ் சினவாய்ப் புறங்கொடுத்து வானடைந்த.

(இ - ள்.) போர்புரிதலற்ற வலிய சிறகினைவாய்ந்த கருடத்தலைவனும், அடியவனாகிய என்னைத்தாங்குகின்ற அன்னத்துடன் அசைந்துகொண்டிருக்குஞ்சிறகுகளோய்ந்து வருந்திப் போர்புரிதலை விட்டுப்பகைவர்க்குப் பயந்தவைகளாய்ப் புறமுதுகுகாட்டித் தேவலோகமெய்தின. எ - று. (சரு)

பின்போ யெனதிருக்கை மாளப் பெரிதிழைத்து
வன்போடென் னோதிமத்தை மாய்த்து வயக்கலுழ
னென்போ டொடிய முடித்துமறுத் தேகினவாற்
பொன்போ லுருவா யரியுலகும் போயிற்றால்.

(இ - ள்.) பொன்போலுந் திருமேனியை யுடையவனே! அவைபின்றொடர்ந்து சென்று என்னுடைய பீடம்முதலியவை அழியும்படி மிகத்தீங்கிழைத்து, வலிமையுடனேயடியேன் (வாகனமாகிய) அன்னத்தை அழித்து வெற்றியுள்ள கருடனது எலும்புகளும் ஒடியும்படி கொன்று திரும்பிப்போயின. திருமாலினுலகமாகிய வைகுந்தமும் அழிந்துபோயிற்று. எ - று. (சசு)

வானோ ரநேக ரிறந்தாரவ் வானோரி
னேனோர் வடவரையும் பல்வரையு மெய்தினார்
யானோ புகல்வே னிவர்பிழைத்தா ரிங்குற்றார்
தேனோ டினவண் டுழுபூந் தெரியலாய்.

(இ - ள்.) தேவர்களில் அநேகர் இறந்து பட்டார்கள். அத்தேவரில் மற்றையோர் மேருமலையையும் பலமலைகளையுஞ் சென்றடைந்தார்கள். (அவ்விடயத்தை) அடியேனோ சொல்லவல்லவன்? இவர்கள்தான் பிழைத்தவர்கள். (என்னுடன்) இங்குவந்தார்கள். [தேன்] பெண்வண்டுகளுடனே கூட்டமாகிய ஆண்வண்டுகளும் குடைந்துகொண்டிருக்குங் கடப்பமலர் மாலையணிந்தவனே!

என்றுரைத்த வெல்லாந் திருச்செவிதாழ்த் தெம்பிரான்
குன்றுருவ மன்ன கணத்தோர்க் கொணர்கென்று
னின்ற கணத்தோர் நெடிதோடிக் கூவுறலு
மன்றிழைத்த சூரன் முதலோர்வந் தண்மினார்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு எமது பெருமானாகிய குமாரசுவாமி, கூறியவற்றையெல்லாம் திருச்செவியிற்கொண்டு, மலைபோலும் வடிவமைந்த அப்பூதகணங்கள் நால்வரைக்கொண்டுவருகவென்று கட்டளையிட்டனர். அருகிருந்த கணத்தவர்கள் விரைந்தோடிக்கூப்பிடவும், தீமையிழைத்தசூரன் முதலானோர் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ-று. (சஅ)

நாவாய் வறப்பக் குறுந்தா ணடுநடுங்க
வோவாத் திறலோய்ந் துயிர்நடுங்கி யுள்ளழிந்து
மேவா வெருவெருத்து நின்றனரால் வெங்காலத்
தீவாய் விழித்தவிழி பாலிற் றிகழ்ந்தனவால்.

(இ - ள்.) நாவும் வாயும் வறளவும், குறுகியகால்கள் நடுங்கவும், நீங்காத வல்லபமும் நீங்கி, உயிர்நடுக்கெய்தி மனக்கலக்கமுற்று, மிகப்பயந்து வந்து நின்றார்கள். வெவ்வியசுழல்காற்று ஊழித்தீயுடன்கலந்ததுபோன்ற தன்மை யுற்றுப் பார்த்தவிழிகள் பால்போல் வெளிதாய் விளங்கின. எ - று. (சகூ)

வந்தா ரடியற்ற மாமரம்போல் வீழ்ந்துபணி
தந்தா ரவரைத் தனிவே லிறைநோக்கிச்
செந்தா மரையுலகு மேலுலகுஞ் சேதித்தீர்
நந்தா வலிதொலைத்து வானவர்த நாடழித்தீர்.

(இ - ள்.) வந்து அடியற்ற பெருமரம்போல வீழ்ந்து பணிந்தார்கள். அப் பூதகணங்களை யொப்பற்ற வேற்படைதாங்கிய இறைவன் கண்டு, சத்தியலோ கத்தையும், அதன்மேம்பட்ட வைகுந்தத்தையும் பாழாக்கினீர்கள். தேவர்க ளது கெடாதவல்லபத்தை யகற்றி,அவர்கள் உலகத்தையும் அழித்தீர்கள்.எ-று.

நீவி ரினிப்போய் நெடுநீர்ப் பெருநிலத்துப்
பாவ நிருதர்குலத் துற்பவித்துப் பன்முறையாற்
றேவ ரிவர்க்கிடுக்கண் செய்வீர் கடைமுறையெம்
பூவிலைய வேலாற் றுலைந்து கதிபுகுவீர்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இனிப்பெரிய கடல்சூழ்ந்தவிசாலமான பூலோகத்திற் போய்,பாவச்செயலையுடைய அசுரர்குலத்திற்றோன்றி,பலவகையாலும் தேவர் களாகிய இவர்களுக்குத்துன்பஞ் செய்வீர்கள். இறுதியில் எம்முடைய வழகிய அச்ச வடிவாகிய வேலாயுதத்தாலுயிரிழந்து கதியடைவீர்கள். எ - று. (ருக)

என்னுங் கடுஞ்சாபங் கேளா விகற்பூதர்
மின்னுஞ் சுடரிலை வெள் வேலோற் பதம்போற்றி
மன்னுங் கொடியே நிருதர்குலம் வைகுறினு
நின்னன் பகலாத நெஞ்செமக்கு வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) என்கின்ற கடுமையாகிய சாபவார்த்தையைக்கேட்டு வலிபொரு ந்திய பூதகணங்கள், பிரகாசிக்கின்ற வொளிபொருந்திய வெள்ளிலைபோன்ற வேலாயுதமேந்திய குமாரக்கடவுளது திருவடிகளைத்துதித்து, கொடியேங்க ளாகிய நாங்கள் அசுரர்குலத்திலிருந்தாலும் தேவரீருடையபத்தி நீங்காத மனதையடியேங்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். எ - று. (ருஉ)

ஈதன்றி மற்றொன் றுனதா லெளியோங்கள்
போதுங் குலத்துப் புரிதவத்தா னெட்டிலைவேல்
காதுந் திறத்திறக்குங் காலை மயிலாகிப்
பாதம் பொறுக்கக் கொடியாகப் பாலிப்பாய்.

(இ - ள்.) இஃதல்லாமல், மற்றோர்வேண்டுகோளுமுளது. (என்னெனில்) அடியேங்கள் பிறக்குமசுரகுலத்திற்செய்கின்றதவத்தால்,நெடிய இலைபோலும் வேலாயுதங் கொல்லுந்தன்மையால் இறக்குங்காலத்தில், மயில்வாகனமாய்த் தேவரீர் திருவடியைத் தாங்கவும், (சேவலாகித் தேவரீருக்குத்) துவசமாகவும் வரந்தந்தருளவேண்டும். எ - று. (ருக)

ஆய வரமிரண்டு மெம்பா லருடியெனத்
தூய முறுக்கெயிற்றுச் சூரன் பதுமனொடு

மேய வுவகையொடும் பெற்றூர் மிகுதவத்தான்
மாயை வயிற்றிலிவர் நால்வோரும் வைகினர்.

(இ - ள்.) ஆகிய இரண்டுவரங்களையும் அடியேங்களுக்கு அருளுகவென்று வெள்ளிய வளைந்த பற்களையுடைய சூரனென்பவன் பதுமனோடு பொருந்திய சந்தோஷமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டனன். மிக்கதவத்தினால இந்நால்வரும் மாயையின் வயிற்றில் கருவடைந்தார்கள். எ - று.

"சூரன்பதுமனோடு மேய உவகையொடும் பெற்றான்" என்றது சூரன் பதுமனென்னு மிவ்விருவரும் ஓர்வடிவாய்ப் பிறக்கவரம் பெற்றுக் கொண்டமையின். இது காரணத்தினனேயே சூரபதுமனெனும்பெயர் விளங்கலாயது.

மாளா வலிதொலைந்து மாண்ட வயக்கலுழன்
றாளா ரரவிந்த னேறுந் தனியெகினந்
தூளாய் முடிந்த சுரருலக மெம்பிரான்
றோளா றிரண்டுடையான் சொல்லினிலை பெற்றனவால்.

(இ - ள்.) அழியாதவல்லப மழிந்திறந்த வெற்றிதங்கிய கருடனும், நாளத்தையுடைய தாமரையைப் பீடமாகக்கொண்ட பிரமதேவனேறிச்செலுத்தும் அன்னமும், தூசுபட்டழிந்த தேவலோகமும், எமது பெருமானாகிய பன்னிரு திருப்புயங்களையுடைய குமாரக்கடவுளின் திருவாக்கினால் பண்டைய நிலைமையுற்றன. எ - று. (௩௫)

மூரிக் கமல விழியாற்கு மூதுணர்ந்த
வேரிக் கமலத் தயற்கும் விடையருளி
வாரிக் கருணைப் பெருமான் மயிலுகைத்துப்
பாரித்த கந்தப் பணிவரையிற் போயினன்.

(இ - ள்.) பெருமைதங்கிய செந்தாமரைபோலும் விழியையுடைய திருமாலுக்கும் தேன்பொருந்திய கமலாசனத்தையுடைய மூதறிவு பொருந்திய பிரமனுக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பி, கருணைக்கடலாகிய குமாரசுவாமி மயில் வாகனமேறிச்செலுத்தி மிகப்பெரிதாயுள்ள குளிர்ச்சி வாய்ந்த கந்தமாதன கிரிக் கெழுந்தருளினர். எ - று. (௩௬)

என்று மிளையா னியம்பு மொழிதிறம்பாத்
துன்று துணைத்தடந்தோட் சூரன் பதுமனொடு
மொன்று தனிவயிற்றி னோருருவா யுற்பவித்தார்
நின்ற விருவ ருடன்பிறந்தார் நீணிலத்தில்.

(இ - ள்.) எக்காலமும் இளையவன் சொல்லும் வார்த்தையைத் தடுக்காத நெருங்கிப்பரந்த இருதோள்களையுடைய சூரனும், பதுமனென்பவனும், பொருந்திய மாயையின் ஒப்பற்ற வயிற்றில் ஒரேவடிவமாய் இப்பூமியிலுதித்தார்கள். மற்றையவிருவரும் (தனித்தனியே) உடன்பிறந்தார்கள். எ - று.

சூரனுதிய நால்வர் மூவராய் பிறந்தார்களென்க. (௩௭)

சூலப் படைபொறுத்த சூரபன்ம னென்றொருவன்
சீலக் குணமொழிந்த சிங்கமுக னென்றொருவன்
சாலத் தவமிழைத்த தாருகனென் றொருவன்
ஞாலத் தசுரகுல மன்னவராய் நண்ணினர்.

(இ - ள்.) சூலாயுதமேந்திய சூரபன்மனென்றொருவனும், நற்குணநீங்கிய சிங்கமுகனென்றொருவனும், மிகத்தவஞ்செய்த தாரகனென்பவன் ஒருவனும் (ஆகவிம்மூவரும்) பூலோகத்தில் அசுரகுல மன்னவர்களாகப் பிறந்தார்கள்.

பூவிற் பொலியும் புணைகழலோன் போர்வேலாற்
காவற் கணத்தோ டிருவர் கலந்தொழிந்தார்
தூவிற் பொலிசூலச் சூர னுயிரிறந்து
சேவற் கொடியு மயிலுமெனச் சென்றொழிந்தான்

(இ - ள்.) தாமரைமலர்போலும் விளங்கும் அழகமைந்த திருவடியை யுடைய குமாரக்கடவுளின் யுத்தத்தில் வேற்படையாலிறந்து, (சிங்கமுகன் தாரகன் என்னும்) இருவரும் திருக்கைலையின் காவற்கணத்தோடு கலந்து போனார்கள். பரிசுத்தமான வொளிவீசும் சூலாயுதந்தாங்கிய சூரபன்மன்உயிர் நீங்கி,கொடியாகிய சேவலாகவும் (வாகனமாகிய) மயிலாகவும் வடிவங் கொண் டனன். எ - று. (௫௯)

ஈது நிருதர்பிரா னெய்தியவா றிக்காதை
யாதி முதன ளரும்பியதா லென்றருளிச்
சூத னுரைத்தபரி செல்லாந் துரிசறுத்த
மாதவத்தோர் கேட்டு வழுத்தி மகிழ்சிறந்தார்.

(இ - ள்.) இதுதான் அசுரமன்னனாகிய சூரபன்மனடைந்தவகை. அச் சரித்திரம் முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியது என்று சூதமுனிவர் கூறியவகை முழுவதையும், (ஆணவாதி) முக்குற்றங்களை யொழித்த பெருந் தவசிகளாகிய நைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்டுத்துதித் துக்களிகூர்ந்தார்கள். எ - று. (௬0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஈங்கிவணிப் பரிசாய தெனவுணர்த்த வுணர்ந்தனமையா மினிநீ யைய
வாங்குபிறை வளையெயிற்று வாளவுண ருயிரொழிய மடிந்த ஞான்று
வீங்குதுணைப் பணைத்தமுலை யயமுகியு மிவட்பயந்த வெய்ய வேற்கட்
டாங்குகருங்குழன்மாயையெனுமவளுமொழிந்தவழிசாற்றவேண்டும்

(இ - ள்.) ஐயனே! நாங்கள் இவ்விடத்தில் இச்சரித்திர மிவ்வாறாயிற் றென்று தெரிவிக்கத் தெரிந்தோம். இதன்மேல் வளைந்த பிறைச் சந்திரன் போலும் பிரகாசிக்கின்ற வளைந்த பற்களையுடைய வசுரர்கள் மூவரும் உயிர் நீங்க இறந்தகாலத்தில், பருத்து விம்மித்த இரு தனங்களையுடைய அயமுகி யென்பவளும் இவளைப்பெற்ற கொடிய வேல்போலுங் கண்ணையும் கரிய கூந் தலையுமுடைய மாயையென்று சொல்லப்பட்டவளும் இறந்தவகையினைத் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டும். எ - று. (௬௧)

என்றுமுனி வரரியம்ப விருந்தவத்தி னருங்கொழுந்தா யெழுந்த சூதன், வென்றுபுலன் களையிகந்த மாதவத்தீர் கேண்மினென விளம்பு மேனாட், பொன்றிகழ்கின் கிணிமுளரித் தண்டையந்தாண் முருக னொடும் பொருத ஞான்றின், மன்றலெழுங் குழன்மாயை கதிர்ப்ப கைக்கோர் மறையறைந்து மறைந்து போனாள்.

(இ - ள்.) என்று முனிசிரேஷ்டர்கள் பிரார்த்திக்க, பெரியதவத்தின் அரிய கொழுந்தாக முளைத்த சூதமுனிவர், பஞ்சேந்திரியங்களையும் வெறுத்துச் செயித்த பெருந்தவத்தினரே! கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினார். முற்காலத்தில் பொன்மயமாக விளங்கும் கிண்கிணியையும் சதங்கையையும் அணிந்த தாமரைமலர் போன்ற அழகிய திருவடியையுடைய முருகக் கடவுளோடும் சூரனுதியர் போர்செய்த யுத்தபூமியில், மணம் வீசுகின்ற கூந்தலையுடைய மாயையென்பவள் பானுகோபனுக்கு ஓரிரகசியங் கூறி மறைந்து சென்றாள். எ - று. (௬௨)

போமநெறித்தலைப்பயந்த மகட்புணர்ந்துன் னுடம்பிறந்த புதல்வர்க் கெல்லா, மேயவிற லினிப்புகுதா தொருகுமரன் றிருக்கைவடிவேலால் வீவா, ராயதுவந் துறுமளவு மிவணிருத்தி மந்தரவெற்படைகின் றேன்யான், றீயநெறிக் கொடுஞ்சூரன் முதலியோர் களத்துலக்குஞ் செயனீ யோர்வாய்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு) போகின்ற வழியிலே தான் பெற்ற புதல்வியாகிய அயமுகியைச் சேர்ந்து, உன் உடன்பிறந்த புத்திரர்களுக்கெல்லாம் (இதுகாறும்) பொருந்திய வெற்றி இனி யுண்டாகாது. ஒப்பற்ற குமாரக்கடவுளின் திருக்கரத்தேந்திய வேற்படையால் (அவர்கள்) இறப்பார்கள். ஆகிய வச்செய்தி வந்தடையுமெல்லையும் நீ யிங்கிருக்கக்கடவை. நான் மந்திரகிரிக்குச் செல்கின்றேன். கொடு நடையுடைய வலிய சூரன் முதலானோர் போர்க்களத்தில் இறக்குஞ் செய்தியை நீ யறிந்திருக்கக் கடவாய். எ - று. (௬௩)

மந்தரவெற் பிணையடைந்து சிகுலமாப் பருப்பதத்து வருகின் றேன்யா, னிந்தநெடுங் கொடுஞ்சமரி னிவரிறப்ப துணர்ந்துபின்ன ரிவணுறாது, வந்தெழுதி வருந்தலைநீ சிகுலவெற் பிணைநோக்கி வருதியென்னு, வந்தரவா னவர்க்குறித்து நகைவிளைப்ப மாயையவ ணகன்று போனாள்.

(இ - ள்.) யான் மந்தரகிரியை யடைந்து பெரிய சிகுலபர்வதத்திற்குவருகின்றேன். இப்பொழுது நிகழும் பெரிய வலிய போரில் இவர்கள் இறப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அதன் பின்னர் இவ்விடத்திலில்லாமல் வந்துவிடுக. இவர்கட்காக நீ வருந்தவேண்டாம். சிகுல பர்வதத்தைநோக்கி வரக்கடவாயென்று ஆகாய வாசிகளாகிய தேவர்கள் உணர்ந்து நகை செய்யும்படி மாயையென்பவள் ஆங்கிருந்து நீங்கிப்போயினள். எ - று. (௬௪)

பொருசினத்த வாளவுணர் கிளைமுழுது மடிகளத்துப் புலவுவேலாற், செருவொழிய வுயிரிறந்தார் மாயைதனைப் பயந்தளித்த தீயோ னுேடுங், தருவுலகஞ் சிறைப்படுத்த சூரனரு ளிரணியன்பாதலத்துச் சார்ந்தா, னுருகியசெம் பொனத்தெளிந்த கண்ணியய முகியரற்றி போடி னாளால்.

(இ - ள்.) போர்செய்கின்ற கோபத்தையுடைய வாளேந்திய அசுரக்கூட்ட முழுவதும் யுத்தபூமியில் புலால் மணங்கமழும் வேற்படையினால் யுத்தம் நீங்க உயிர் இறந்தார்கள். மாயையென்பவளைப் பெற்றெடுத்த கொடியோனாகிய அசுரேந்திரனோடும் கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்தைச் சிறைசெய்த சூரபன்மன் பெற்ற இரணியன் பாதல லோகத்தை யடைந்தனன். உருகிய

செப்பு தெளிந்தாற்போன்ற கண்ணை யுடையவளாகிய அயமுகி அழுதுகொண் டே ஓட்டமெடுத்தாள். எ - று. (௬௫)

மலைத்தலைவெம் முலைத்தலத்தி னிடியெனத்தன் கரம்புடைக்கு மருளு மேங்கும், பிலப்பகுவாய் திறந்துமுக டதிரவெடுத் தழுதரற் றும் பின்பார்த் தோடுங், கொலைத்தலைமுத் தலைப்படையோன் கொடு த்தவர மின்றளவோ வென்று கூறு, முலைத்தலைநின் றுருகுமெழு கெனக்குழைந்து தனையின்ற ளுறைவு ளுற்றாள்.

(இ - ள்.) மலையின் சிகரத்தை யொத்த வலியதனத்தினிடத்தில் இடி யென்று சொல்லும்படி தன் கையினால் அடித்துக்கொள்ளுவாள், மயங்குவாள், ஏக்கமடைவாள், பிலம்போலப் பிளவுபட்ட வாயைத்திறந்து ஆகாய முகடும் அதிரும்படி உரத்த சத்தத்தோடு அழுது புலம்புவாள், பின்புறம் பார்த்துக் கொண்டே ஓடுவாள், கொலைத்தொழிலிற் றலைமைபெற்ற முத்தலை வேலா கிய சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய சிவபெருமான் கொடுத்தருளியவரம் இன்றளவு தானேவெனக் கூறுவாள், உலைக்களத்தினின் றுருகுகின்ற மெழுகுபோல வுருகித்தன்னைப்பெற்ற மாயையென்பாள் இருக்குமிடத்திற் சென்றாள். எ-று.

சீருலைமாப் பருப்பதத்தி னழுதரற்றிச் செல்வாளை யெதிர்ந்து செல்லா, மாகுலமற றறமடிந்த தெனவுணர்ந்த மாயைநெடு மண்ணி ல்வீழ்ந்தாள், சோகமெடுத் தலைப்பமற்றை யயமுகியு மவளடியிற் றுயர்ந்து வீழ்ந்தா, ளாகுலத்துக் கொருநிலைய ருலகதிரத் தழுவியழு தரற்றி னாரால்.

(இ - ள்.) பெரிய சீகுலபர்வதத்தில் அழுதுபுலம்பிச் செல்கின்ற அய முகியை யெதிர்கொண்டு சென்று பெரிய குலமுழுவதும் அழிந்துவிட்டது, என்று தெரிந்துகொண்ட மாயையென்பவள் பெரிய பூமியிலே வீழ்ந்தாள். துன்பமதிகரித்து வருத்த, அயமுகியும் அம்மாயையின் காலில் துக்கமுற்று வீழ்ந்தாள். துக்கத்திற்கு ஓர் இருப்பிடமாகிய (அயமுகி மாயையென்னும்) இவ்விருவரும் ஒருவரை யொருவர் கட்டிக்கொண்டு உலகமதிரும்படி அழுது புலம்பினார்கள். எ - று. (௬௭)

அந்தரவானவர்பணித்த பணிதலைக்கொண் டியற்றுமுடம்பயர்வு தீர்ந்தார், கந்தருவ ரியக்கர்சித்தர் விஞ்சையர்தந் தீராத கவ்வை தீர்ந்தார், சுந்தரிமங் கலந்தடவி நெஞ்சுதொட்டு முறுவலித்துத் துய ரந் தீர்ந்தா,ளிந்திரனை முதலினோர் காற்றழும்புங் கரத்தழும்பு மிழந்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) சுவர்க்கலோகத்துள்ள தேவர்கள், கட்டளையிட்ட கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கி நடத்துகின்ற தங்கள் உடல் வருத்தந்தீர்த்தார்கள். கந்தர்வர், இயக்கர், சித்தர் வித்தியாதரர் (ஆகிய இவர்கள்) தங்களுடைய இடையறாத துன்பத்தை நீங்கிப்பெற்றார்கள். இந்திராணி தனது மங்கல சூத்திரத்தைத் தடவிப்பார்த்து நெஞ்சையுந்தொட்டுப்புன்னகைசெய்து துன்பந்தீர்ந்தாள். இந் திரன் முதலானவர்கள் தங்கள் காற்றழும்புங் கைத்தழும்பும் போக்கினார்கள்.

பொருவருவெண் குடைநிழற்றிப் பொதுக்கடிந்து பல்லண்டப் புவனமெல்லா, மருவரம்பெற் றினிதளித்த வசுரர்குல மொருகள த்தி னவிந்து மாளத்,தருவிழுந்த விந்திரற்சென் றடிகளைத்தி னெதிர்ந்து

புறந் தந்து மானச், செருவிழந்த தலைவரினி முகமலர்ந்து தமதுபதஞ் செலுத்து வாரால்.

(இ - ள்.) சமானமற்ற வெண்குடை நிழற்றிப்பொதுத்தன்மை நீக்கி, பல வண்டங்களையும் (அருமையான வரத்தால்) இனிதாக ஆண்டிருந்த அசுரர் குலம் ஒரேயுத்த களத்தில் அழிந்திறந்தமையால், கற்பகத்தருவையிழந்த இந்திரனோடுபோய்ப் போர்க்களத்திலெதிர்ந்து புறங்காட்டியோடிப்பயங்கரமான போரையிழந்த தலைவர்கள் யாவரும் இனி முகமலர்ச்சிகொண்டு தங்கள் ஆளுகையைச் செலுத்துவார்கள். எ - று. (சுகூ)

அரிமுகவ னெடுத்துரைத்த மொழியுணரா யண்டமுற்று மளந்த செங்கோ, லெரியினுகுத் தனைபோலும் பெருவரனு மெறுழ்வலியு மிழந்தாய் போலு, மரியவுயிர்த் துணைவரென வோருயிரா யினிப்பிறப்பா ருளரோ கெட்டேன், விரிதருகற் பகநீழ லிந்திரனு ரரசுகொண்ட வெகுளி வேலோய்.

(இ - ள்.) சிங்கமுகன் எடுத்துச் சொன்ன நன்மொழிகளை யறியாமற் போயினை, அண்டங்கள் முழுவதையும் அரசுநடத்திய செங்கோலைத் தீயிலெறிந்ததனைபோலும் (பெறுதற்கரிய) பெரிய வரங்களையும் மிக்க வல்லமையையும் இழந்தனைபோலும். பொருந்திய உயிர்த்துணைவர் என்றுசொல்ல (இருவருங் கூடி) ஒருருவாய்ப் பிறப்பவருண்டோ? ஐயோ! விரிந்தகற்பகத்தருவின் நீழலிலுள்ள இந்திரனது அரசாட்சியையுங் கைக்கொண்ட கோபந்தங்கிய வேலேந்தியவனே! எ - று. (எ0)

ஒழியாத பெருவளனு மூவர்க்குஞ் சலியாத வுரனு மென்று, மழியாது பெறுவரனு மழிந்தனைமற் றுனதெழிலு மழிந்த தேயோ, சுழியாறு சடைக்கரந்தோன் மதலையிவ னென்றுரைத்த சொற்கேளாயாற், பழியாவி சுமந்துநும்மை யிழந்திருந்தே னுடன்பிறந்த பரிசு நன்றே.

(இ - ள்.) நீங்காத பெருஞ்செல்வத்தையும் மும்மூர்த்திகட்கும் பின்னிடாதவல்லமையையும் எக்காலத்திலு மழியாதிருக்கப்பெற்றவரத்தையும் அழியப்பெற்றாய்! உன்னழகும் அழிந்துவிட்டதோ! சுழிபொருந்தியகங்கையாற்றினைச்சடையில் மறைத்த சிவபெருமானுடைய குமாரனிவன் என்றுணர்த்திய வார்த்தையைக்கேளாமற் போயினை. உங்களையிழந்தும் யாவரும் பழிக்கும்படி பிராணனைச் சுமந்துகொண்டிருக்கின்றேன். யானுங்களோடுதித்ததன்மை நன்றாயிருந்தது. எ - று. (எக)

எனவரற்று மயமுகிகட் குமிழியெடுத் தெறிபுனலை யிருகை மாற்றி, மனமயக்க மொழிதியென மாயைமகட் கருகிருந்து மம்மர் தீர்ப்பாள், புனைமயிலுங் கொடியுமெனப் பெறற்கரும் பேறினிதுபெற்றுப் பொலிந்தான் முன்னோ, னனமுகைக்கு நான்முகனு மரியுமிவ னடிதொழுதற் கணிய வன்றே.

(இ - ள்.) என்றுவருந்தும் அயமுகியின் கண்களினின்று குமிழிவிட்டெழும் (துக்க) பாஷ்பத்தைத் தன்னிருகைகளாலுந் துடைத்து, இனிமனமயக்கம்நீங்கக்கடவாயென்று மாயையானவள் அயமுகிக் கருகிலிருந்து மயக்கத்தை நீக்குபவளாய், உன் மூத்தோனாகிய சூரபதுமன் அலங்காரமுடைய மயில் வாகனமும் (சேவற்) கொடியுமாக வொருவரும் பெறுதற்கரிய பதவியை

இனிதாகப்பெற்று விளங்கினன். அன்னத்தைச் செலுத்தும் பிரமதேவனுந் திருமாலும் வணங்குதற்கு இவன் பாதங்கள் அருகிருப்பனவல்ல. எ - று (௭௨)

பண்டிழைந்த மாதவத்தா றிடைத்தனன்மற் றிஃதின்மேற் பதவி யுண்டோ, தண்டையஞ்சி றடிகதுவுந் துகளிருகப் பெற்றன னெத் தவமோ வென்ன, வண்டிமிர்பைந் துணரோதி யன்னையுளாத் தனளவளை வதன நோக்கிக், கெண்டையங்க ணயமுகியுஞ் சிறிது மனக் கவலொழிந்து கிளப்ப தானாள்.

(இ - ள்.) முன்னேயியற்றிய பெருந்தவத்தினால் இப்பதவியை யடைந்தனன்; இதன்மேல் வேறு பதவியுமுளதோ? தண்டையணிந்த வழகிய சிறிய பாதங்களிற் பொருந்திய பராகங்கள் தன்மீது படியப் பெற்றனன். இஃதென்ன தவமோவென்று வண்டுகளொலிக்கும் பசியமலர்க்கொத்து பொருந்திய கூந்தலையுடைய தாயாகிய மாயை கூறினள். சேற்கெண்டைபோலும் அழகிய கண்ணையுடைய அயமுகியும் சிறிது மனத்துயரமகன்றுதாயின் முகத்தைப் நுச்சொல்லுகின்றாள். எ - று. (௭௩)

சூரபன்ம னடுகுருதிப் புகர்முகத்த வேலினுரந் தொலைந்து வெற்றி, வீரநெடுஞ் சிறைமயிலுஞ் சேவலுமா யினனென்ன விளம்பி னையத், தாரகனு மரிமுகனுஞ் சென்றடைந்த திசையுணரேன் றமியே னன்னோர், சோரிசொரி முத்தலைச்சூன் மறலிவலைப் பட்டனரோ சொல்க வென்றாள்.

(இ - ள்.) சூரபன்மனனவன், கொல்லுகின்ற வுதிரக்கறை பொருந்திய முகத்தையுடைய வேலினால் வலிகுன்றி, வெற்றியும் வீரமுமுடைய நெடிய சிறகமைந்த மயிலுஞ்சேவலுமாக வாயினனென்று கூறினை. அந்தத்தாரகனும் சிங்கமுகனும் போய்ச்சேர்ந்த திசையை அடியேனறியேன். அவர்கள் உதிரஞ் சிந்தும் முத்தலைச் சூலந்தாங்கிய இயமனது காலபாசத்தி லகப்பட்டனரோ? சொல்லவேண்டு மென்றாள். எ - று. (௭௪)

ஆயதுமுற் றுணர்ந்தறிவா னுரைக்கின்றே னயமுகியே யறிதி யென்ன, மாயையுரைத் திடுமன்னோர் கயிலைவரு கணத்திடைநின்று வாழ்ந்தா ரென்னத், தீயவிளைத் திடுமிவரிப் பெறற்கரும்பே றடைந்த தென்னை செப்பு கென்று, டாயெனநின் றிவட்பயந்தா ளவட்கறிந்த முறையனைத்துஞ் சாற்ற லுற்றாள்.

(இ - ள்.) அவர்களெய்திய! கதியை முழுதுந்தெரிந்து நீ யறியும்படி சொல்கின்றேன். அயமுகியே! அறிந்துகொள்கவென்று மாயை கூறுகின்றாள், அவ்விருவரும் மகா கைலாயத்திலுள்ள கணங்களோடு வாழ்ந்தார்களென்று சொல்ல, கொடுமையையே செய்துகொண் டிருந்த இவர்கள் இவ்வண்ணமான அடைதற்கரிய பதவியையடைந்த வகை யாதென்று சொல்லவேண்டுமென்றனள். தாயாகவிருந்து இவளைப்பெற்ற! மாயை அவ்வயமுகிக்குத்தானறிந்துள்ள சரிதமுழுவதுஞ் சொல்வாளாயினள். எ - று. (௭௫)

முன்னெழிந்த நெடுங்காலத் திரைதிரைநின் றுவட்டெக்கு மூரி முந்நீர், தன்னகத்து நவதீவிற் சாகத்தீ வொன்றுளதா லதனுட் டோன்றி, மன்னியசெங் கோலோச்சி யொருகுடையி னுயிர்புரக்கு மன்னர் மன்னன், பொன்னவிர்பைங் கழற்காற்பிர பாகரனென் றுளனொருவன் புலவு வேலோன்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற அலைகள் நிரம்பி உவட்டெடுக்கும் பழைமையாகிய கடல் புடை சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள நவதீவுகளில் சாகத்தீவென்பதொன்றுளது. அத்தீவினுள், கடந்த வெகு காலத்திற்கு முன்னே பிறந்து, நிலைபெற்ற செங்கோலைச்செலுத்தி ஒப்பற்ற வெண் கொற்றக்குடை நீழலில் எல்லாவுயிர்களையுங்காத்த அரசர்களுக்கரசனும், பசும் பொன்னால் விளங்கும் வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவனும், புலான் மணங்கமழும் வேலாயுத மேந்தியவனுமாகிய பிரபாகரனெனும் பெயரினனொருவனிருந்தான். எ - று. (எசு)

அனையவனுக் குயிரனையா ளொருத்தியக மாட்சிபுரந் தளிப்பா ளன்னாள், புனைமணிமே கலையள்சுகு மாரியெனும் பெயருடையாள் பொற்பினீங்காள், கனைகழற்கா லரசனெறி முறைதிறம்பா ளருந்ததியிற் கற்பினிற்பா, ளினையரிவ ளாளவிறந்த நெடுங்கால மரசுபுரிந் திருந்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) அப்பிரபாகரனுக்கு உயிர் போன்றவளாகிய மனைவி இல்லற தருமங்களைச் (சரியாகப்) பாதுகாப்பவளும், அலங்கரிக்கத்தக்க நவமணிகளிழைத்த மேகலாபரண மணிந்தவளும் சுகுமாரியெனும் பேருடையவளும், அழகிற் குறைவுபடாதவளும், சத்திக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த மன்னவன் செங்கோன்முறை மாறுபடாதவளும், அருந்ததிபோலக் கற்புநெறியில் நின்றவளுமாவள். இத்தகைய (கணவன் மனைவி) இருவரும் கணக்கில்லாத பெருங்காலம் அரசுரிமை நடத்தி வாழ்ந்தார்கள். எ - று. (எஎ)

ஈங்கிவர்நின் றிழைத்தபெருந் தவப்பயத்தா லினிதுவப்பி னெடுத்து மோப்பத், தீங்குதலை மதலையரோர் நால்வர்பிறந் துளரிவர்க்குச் செங்கோல் வேந்த, னோங்குதிறற் சூரனென்றும் பதுமனென்று மிரட்டையருக் குணாத்தே னோர்க்குத், தாங்குகழற் சிங்கனென்றுந் தாரகனென் றும்புனைந்தான் றும வேலோன்,

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் நிலைபெறச்செய்த பெருந்தவப்பயனால், இனிமையோடு சந்தோஷித்தெடுத்து முகந்து கொள்ளும்படி, மதுரமான மழலைச்சொல்லையுடைய ஒப்பற்ற புதல்வர் நால்வர் பிறந்தனர். மலர் மாலை சூடிய வேலாயுத மேந்திய செங்கோனடாத்தும் பிரபாகரன் வல்லமை மிகுந்த சூரனென்றும், பதுமனென்றும், முன் பிறந்த இரட்டைப் பிள்ளைகட்குப் பெயரிட்டு, மற்றையோருக்கு வீரக்கழல் தரித்த சிங்கனென்றும் தாரகனென்றும் பெயர் சூட்டினன். எ - று. (எஅ)

தங்குலத்து முதியோர்பே ரீன்றெடுத்த மதலையர்க்குத் தந்த பின்னர்ப், பொங்கொளிப்பைங் கழலிவர்க்குண் முன்பிறந்த சூரனுக்குப் புரவு நல்கிச், சிங்கவா சனத்திருத்தித் தேவியொடு மருந்தவத்திற் சென்றா னன்னோ, னங்கணவ னுலகுபுரந் தொருகுடையி னுயிர்க்குதவி யருளி னானால்.

(இ - ள்.) தங்கள் குலத்திலிருந்த முன்னோர் பெயர்களைத் தான் பெற்ற புதல்வர்களுக்குத்தரித்த பின்னே, மிக்க வொளியையுடைய பசிய வீரகண்டாமணி தரித்த இந்நால்வருள், முதலிற் பிறந்த சூரனுக்கு அரசுரிமையையளித்துச் சிங்காதனத்திலமர்த்தி, அம்மன்னவன் தன் மனைவியாகிய சுகுமாரியோடும் தவநிலைமேற்கொண்டு சென்றனன். அந்தச்சூரன் ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக் குடை நீழலில் உலக முழுவதுங்காத்து உயிர்கட் கெல்லாம் இதஞ்செய்து வந்தனன். எ - று. (எகூ)

அறநெறிச்செங் கோலோச்சி யவனிபுரந் தினிதளிக்கு மந்நாட் டென்பாற், குறுமுனிகுண் டிகைதூக்குங் கரத்தினனாய்த் தரித்திடு கைக் குடைய னாகி, மறைதவத்தோ ருருவுகொண்டு வந்தனையோன் றனதிடத்து வரவு நோக்கி, முறையினினி துயிர்புரக்குஞ் சூரனருந் தவற்கெதிர்போய் முறையிற் றாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தரும முறையோடு செங்கோல் செலுத்தி உலகத்தை இனிதாகக்காத்து இரட்சித்துவரும் அக்காலத்தில், தென்றிசையிலுள்ள குறுகிய வடிவினையுடைய அகத்திய முனிவர் கமண்டலமேந்திய இடக்கையும், சிறு குடையேந்திய வலக்கையு முடையவராகித்தவசிகள் வேடந்தரித்துவந்து அச் சூரனிடம் வரவும், மநுமுறையோடு இனிதாக உயிர்களைக்காக்குஞ் சூரன் கண்டு அருந்தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவருக்கெதிர் சென்று நமஸ்கரித்தான்.

அருந்தவமே யருந்தவத்தோர்க் கருமருந்தே யாரணமே யளியேம் பெற்ற, பெருந்தவமே முழுஞானக் கலைக்கடலே யெழுந்தருளப் பெற்றே னெந்தை, திருந்துமல ரடிதீண்டக் கடற்கிடந்த தீவுஞ்செய் திறனன் றென்னாக், குருந்தமலர் தமிழ்ப்பொதியக் குறுமுனியைத் தன்கோயில் கொண்டு புக்கான்.

(இ - ள்.) அரியதவமே! அரியதவசிகட்கு அருமருந்து போல்பவரே! வேதமே! அடியேங்கள் செய்த பெருந்தவமே! பூரணஞான நூற் சமுத்திரமே! தேவரீர் எழுந்தருளப்பெற்றேன், எமது தந்தையின் திருந்திய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள் தீண்டும்படி கடலிலழுந்திய இத்தீவும் செய்திருந்த புண்ணியம் நன்றாயிருந்ததென்று, குருந்தமலர்கள் விகசிக்கும் தமிழ் விளையும் பொதிய வரையில் வீற்றிருக்கும் அகத்திய முனிவரைத்தனது மாளிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டு புகுந்தனன். எ - று. (௮௧)

புக்கமுனி வனைத்தரளங் குயிற்றுமரி யாசனத்தி னிருத்திப் போற் றித், தக்ககடன் முறையாவுந் தம்பியொடு மினிதியற்றத் தமிழின் வேந்தன், மிக்கெழுந்த பேருவகை வெள்ளமுளத் துவட்டெறிய விய ந்து நோக்கிப், பக்கமரு கிருத்தியெனத் தொழுதிருந்தா ரன்னவர்க குப் பகர லுற்றான்.

(இ - ள்.) (அரண்மனைக்கு) எழுந்தருளிய அகத்திய முனிவரை முத்துக்கள் பதித்த சிங்காதனத்திலிருத்தித்துதிசெய்து செய்யத்தக்க (அர்க்கிய பாத்திய முதலிய) வேடஷோபசாரங்களையுந் தன் தம்பியுடன் இனிதாகச் செய்ய, தமிழ்மொழியின் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர் அதிகரித்தோங்கிய பேரானந்தத்தின் வெள்ளம் பிரவகிக்க வியப்போடு பார்த்து, ஒரு பக்கலில் அருகே யிருங்களெனக்கட்டளையிட, அவர்கள் அவரைப்பணிந்திருந்தார்கள். அப்போது அகத்தியமுனிவர் அவர்கட்குச் சொல்லலாயினர். எ - று. (௮௨)

கலிநிலைத்துறை.

ஆய வெண்குடை நீழலி னவனிகாத் தளிக்குந்
தூய சிந்தையிற் றூரிசறு பெருங்குண முடையீர்
மேய நுங்களைக் காண்குறும் விருப்பொடு மடைந்தே
மேய நுண்பொரு ளொன்றுள தியம்புதுங் கேண்மின்.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக் குடைநிழலிலே உலகத்தைக் காத்திரட்சிக்கின்ற பரிசுத்தமான மனத்தினாற் குற்றமற்ற பெருங்குண முடையவர்களே!

இங்குள்ள உங்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால் நாம் இங்கு வந்தோம். தகுதியுள்ள நுட்பமான பொருளொன்றுள்ளது. சொல்கின்றோம் கேட்பீர்களாக. எ - று. (அங)

அறிவி னுளங் தூயவர்க் கன்றிமற் றறிவிற்
சிறிய சிந்தையிற் றீட்டுவ தன்றது தெரிக்கின்
மறுவின் மாட்சியின் மந்திர துபநிடத் துச்சி
யுறுவ தியாரினும் புலப்படா தொருபொரு ளுளதால்.

(இ - ள்.) அவ்விரகசியஞ் சொன்னால், அறிவுடன் மனப்பரிசுத்தமுடையவர்களுக்கல்லது, அறிவில்லாத சிறியமனதில் அழுத்துவதன்று. குற்றமில்லாத பெருமையுடனே வேதங்கள் உபநிடதங்கள் இவற்றின் உச்சியில் விளங்குவது எல்லாருக்கும்புலப்படாத ஒரு பொருளாயிருப்பது. எ - று. (அச)

கண்ணிற் காண்பன யாவையுங் கட்புலங் கதுவா
தெண்ணிற் காண்பது மெண்ணுறு புலங்களு மெண்ணும்
விண்ணிற் காண்பது மேலெனு மெவற்றிற்கு மேலாய
நண்ணிற் காண்பது மப்பொரு ளல்லதார் நவில்வார்.

(இ - ள்.) கண்ணாற் பார்ப்பனயாவும், கண்ணிற்குப் புலப்படாது மனத்தினாற்பார்ப்பதும், எண்ணுகின்ற ஐம்புலன்களும், எண்ணமும், ஆகாயத்திற் காணப்படுவதும் மேலென்று சொல்லப்படுவன எவற்றிற்கும் மேலாய்ப்பார்ப்பதும், நாம் (உங்கட்குச்) சொல்லும் அப்பொருளையன்றி (வேறெப்பொருளை) எவர் சொல்லுவர். எ - று. (அரு)

திருமு கங்களோ ராறுளன் றீவினை யனைத்தும்
பொருது வென்றுள பன்னிரு புயமுளன்புலரிப்
பரிதி யாயிர மென்னநின் றிமைப்பது பணியார்
குருதி யூற்றெழு வேற்படை திருக்கரங் கொள்ளும்.

(இ - ள்.) (அப்பரம்பொரு ளாவார்) ஆறு திருமுகங்களையுடையவர், தீவினைத்தொடக்கு முழுவதையும் போர்புரிந்து சயித்த பன்னிரண்டு திருப்புயங்களையுடையவர், உதயகால சூரியர் ஆயிரவர் (உதித்தாற்) போல ஒளி வீசிப்பிரகாசிப்பதாகி, தம்மை வணங்காதவரது உதிரத்தை ஊற்றெடுக்கின்ற வேலாயுதத்தைத்திருக்கரத்திலேந்தியவர். எ - று. (அகூ)

தெய்வமாமயி லொன்றவன் சேவடி தாங்கு
மைய வம்மயிற் பெருவலி யாரளந் தறிவார்
வைய முற்றவுங் கொறிக்குமோர் வாரணக் கொடியன்
பொய்யில் கேள்வியீ ரதன்றிறம் யாவரோ புகல்வார்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய பெரிய மயிலொன்று அவ்விறைவனது சிவந்த திருவடிகளைத்தாங்கி நிற்கும். அழகிய அம்மயில் வாகனத்தின் மிக்க வலிமையை எவர்தாம் அளவிட்டுணர வல்லவர்? (அன்றியும்) உலகமுழுவதையுங் கொறிக்கத்தக்க சேவற் கொடியையுடையவர். உண்மையாகிய நூற் கேள்வியுடையவர்களே! அதன் வல்லபத்தை எவரோ சொல்லவல்லவர்?எ-று.

முருக நாயகன் சீறடி முளரியிற் சிறுதூள்
பொருவின் முக்கணன் புயங்களு முமைமுலைப் பொருப்பு
மருவி வாழ்ந்தன சிறிதுநாண் மாமயிற் பெருமா
னொருவில் வைகலும் பொறுந்தன னென்னிலென் னுரைக்கேம்.

(இ - ள்.) முருகக்கடவுளுடைய சிறிய பாததாமரையினின் றுதிர்ந்த சிறு தூசுகள், ஒப்பில்லாத திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருத்தோள்களிலும், உமாபிராட்டியாரது தனபாரமாகிய மலைகளிலும் சில காலம் பொருந்தி வாழ்ந்தன. பெரிய மயிலாகிய தலைவனோ நீக்கமின்றி நாடோறும் பரித்தனனென்றால் வேறு என்னெனப்புகழ்வோம்? எ - று. (அஅ)

மூவ ராகிய முப்பெருந் தொழிலுடை யவர்க்கும்
தேவர் யாவர்க்கு மருந்தவஞ் செய்தியற் றுநர்க்கு
மோவி லொண்குணத் தனையனை யுளத்தமைத் தல்லால்
யாவ தாகுவ தன்னவர்க் கெடுத்தியா மியம்பில்.

(இ - ள்.) யாம்முடிவாகச்சொன்னால், திரிமூர்த்திகளாகிய (சிருட்டி திதி சங்காரமென்னும்) மூன்று பெருந்தொழில்களையுடையவர்களுக்கும், எல்லாத் தேவர்களுக்கும், (பூர்வம்) அரிய தவங்களைச்செய்து (இப்போது தவம்) புரிவோர்களுக்கும், நீக்கமில்லாத சிறந்த குணத்தையுடைய அக்குமாரக்கடவுளை மனதி லமைத்தாலன்றி அவர்கட்கு ஆகவேண்டிய எக்கருமங் கைகூடும்.

ஈது ளப்படுத் திருத்திர்நீ ரெம்பிரா னிருதாட்
போது வைகலும் போற்றுதி ரென்றனன் புகலா
வாதி நாயகற் குவமைசா லருந்தவத் தலைவன்
வேத வேதிய னுசிகண் மொழிந்தனன் வியப்பின்.

(இ - ள்.) இவ்விடயத்தை நீங்கள் மனதிற் பதித்திருக்கக்கடவீர்கள். எமது முருகப்பெருமான் உபய திருவடித்தாமரைகளை நாடோறுந் துதிக்கக்கடவீர்கள் என்று கூறி, ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பான அருந்தவ சிரேஷ்டரும் வேதங்களை யறிந்த அந்தணருமாகிய அகத்திய முனிவர் சந்தோஷத்துடன் ஆசீர் வசனங்கூறினார். எ - று.

சாக தீவினின் றருந்தவத் தமிழ்முனி தணவா
யோக நாயக னொருவழிப் புகுந்தன னுவர்கள்
தோகை வாகன மெம்பிரான் சேவலந் துவச
மாகல் வேண்டுநா மென்றுதம் மருமனத் தடைந்தார்.

(இ - ள்.) அருந்தவமாற்றிய தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர், சாகத்தீவினின்றும் நீங்கி ஒரு வழியாகச்சென்றனர். அவர்கள் (இருவரும்) முருகக்கடவுளுக்கு மயில் வாகனமும் சேவற் கொடியுமாக நாம் ஆகுதல் வேண்டுமென்று தங்கள் அருமையாகிய மனத்திற் கருத்துற்றார்கள். எ - று. (கூக)

திரண விந்துவென் றொருமுனி சென்றனன் றிரைநீ
ரரண வேலியச் சாகத்தீ வாங்கவற் கெதிர்போய்ச்
சரண பங்கயம் பணிந்தனன் றாரகன் சிந்தை
முரண கற்றரி முகவனும் பணிந்துகை முகிழ்த்தான்.

(இ - ள்.) திரணவிந்து எனும் பெயர்கொண்ட ஒரு முனிவர், அலைகளையுடைய தண்ணீரையே காவலாகிய வேலியாகப்பெற்ற அந்தச்சாகத்தீவிலடைந்தனர். தாரகன் அம்முனிவர்க்கெதிர் சென்று அவரது பாததாமரைகளைப்பணிந்தனன். மனக்கோணுதலகற்றிய சிங்கமுகனும் அவரை வணங்கிக் கைகூப்பி நின்றான். எ - று. (கூஉ)

முகிழ்த்த கையின ருருகிய சிந்தையர் முனிபா
னெகிழ்த்த நெஞ்சினர் புனற்படு கண்ணினர் நிறைந்த

மகிழ்ச்சி கூர்தர மாமதிட் கோயில்கொண் டணைந்தா
ரிகழ்ச்சி யல்லதோர் முழுமணித் தவிசக மிருத்தி.

(இ - ள்.) அத்திரணவிந்து முனிவரிடத்தில் உருகிய சித்தமுடையவர்களாயும், கனிந்த மனமுடையவர்களாயும், ஆநந்தபாட் பஞ்சித்தும் விழிகளையுடையவர்களாயும், சிரமிசைக் குவித்தகைகளையுடையவர்களாயும், பூர்ணமான சந்தோஷமேற்பட, பெரிய மதிலையுடைய தமது அரண்மனைக்கழைத்துச்சென்று, தாழ்வில்லாத ஒப்பற்ற உயர்ந்த இரத்தின பீடத்தில் இருக்கச்செய்து. எ - று.

இது முதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம். (கூ௩)

செய்ய வேண்டுவ வரன்முறை யாவையுஞ் செய்தா
ரைய நின்னடி தொழப்பெறு மருந்தவம் யாதோ
வையம் யாவையும் புரந்தன மாயினு மறுமை
வெய்ய தீவினை யொழிந்தனம் யாமென வியந்தார்.

(இ - ள்.) அம்முனிவருக்குச் செய்யவேண்டிய ஷோடசோபசாரங்களையுங் கிரமப்படி செய்தார்கள். ஐயனே! தேவரீர் பாதங்களை அடியேங்கள் பணியப்பெற்ற அருமையான தவம் ஏதோ? நாங்கள் பூமி முழுவதையும் அரசு புரிந்திருந்தோமானாலும், மறுமைக்கு (வித்தாயிருந்த) கொடிய தீவினைகளையொழியப்பெற்றோமென்று மகிழ்வு கொண்டார்கள். எ - று. (கூச)

அன்ன மன்னவர்க் காசிசொற் றங்கையா லமைத்து
மன்னு யிர்க்கினி தோர்குடை நீழலின் வகுத்தீர்
பன்னு நூன்முறை திறம்புறு தறநெறி பயந்தீ
ரின்னு மொன்றுள துமக்கெடுத் தியம்புவா னியைந்தேம்.

(இ - ள்.) அத்தகைய அரசர்களுக்கு ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி அழகிய கையினாய் அபயந்தந்து ஒரே சந்திரவட்டக்குடை நீழலில் நிலைபெற்ற உயிர்கட்கெல்லாம் இனிமையை உண்டாக்கினீர்கள். சொல்லிய நீதி நூல்களின் முறை (சிறிதும்) தவறாமல் தரும வழியைப்பெருகச்செய்தீர்கள் (ஆயினும்) இன்னுமொன்றுள்ளது. (அதனை) உங்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்பினோம். எ-று.

அதுக ருத்துணர்ந் தறிகுதி ரரியரற் கெனவோர்
மதலை தோன்றினன் மாநிலத் துயிர்புரந் தளிப்பான்
விதுமு டிச்சடை யவனையும் வேரிவண் டரற்றும்
புதுந றுந்துழா யவனையு மொழித்துயிர் புரப்பான்.

(இ - ள்.) அதனை மனத்திற்றெரிந்தறியக்கடவீர்கள். பெரிய உலகத்திலுள்ள உயிர்களைக்காத்திரட்சிக்கும்படி அரியாகிய விஷ்ணுவுக்கும் அரனாகிய சிவபிரானுக்கும் ஓர் புத்திரனென்றுற்பவித்தான். சந்திரனைத்தரித்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானையும், தேனைப்பருகி வண்டுகளொலிக்கும் புதிய மணமுள்ள துளவமாலை சூடிய விஷ்ணுமூர்த்தியையும் நீக்கியே உயிர்களைக் காப்பான். எ - று.

சிவபெருமானையும் திருமாலையும் நீக்கிப்புரப்பானென்றது - அரியரபுத்திரனது காத்தற்றொழிலைச்சிறப்பித்த உபசாரவாக்கென்க. (கூசு)

அவனு கைக்குமோ ரழிமதக் கலுழிமால் யானை
புவன முற்றுற விடிபடுத் தண்டமேற் புரட்டி

யிவர்த டந்திரைப் பிரளய நடப்புறி னெதிர்போய்க்
கவர்தொ ளைக்கரத் துறிஞ்சிநின் றுருயிர் காக்கும்.

(இ - ள்.) அவன் ஊர்ந்து செலுத்துகின்ற, உலகினையழிக்கத்தக்க மதப் பெருக்குடைய பெரிய ஒப்பற்றயானை, உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் இடித்து, மேற்பட்ட அண்டங்களையும் நிலைமாற்றி, அப்பிரளயத்திற்கெதிர் நடந்து, பிளவுற்ற துவாரந்தங்கிய துதிக்கையினால், அப்பெருக்கத்தையுறிஞ்சித்தானழியாதிருந்து, நிறைந்த உயிர்களைக்காக்கும். எ - று. (௯௭)

அன்றி யின்னுமோ ரருமறைப் பொருளுள தறைவாங்
குன்று யிர்த்தெழு மரகதக் கொழுங்கொடி யுருவாய்
மின்றி ரித்தன முத்தலை வேற்படை பொறுத்தாள்
பொன்றி கழ்ந்திடு மேருவும் வையமும் புரந்தாள்.

(இ - ள்.) அஃதல்லாமலும், மற்றோர் அருமையான வேதப்பொருளுள்ளது- அதையுஞ்சொல்வோம். இமாசலமன்னனார் பெற்றுவிளங்கிய கொழுமை தங்கிய மரகதக்கொடி போன்ற உமாபிராட்டியார் வடிவினளாய், மின்னலைத்திரித்தாற்போன்ற முத்தலைச்சூலப்படை தாங்கினவள், பொன்மயமாக விளங்கும் மேருமலையையும் பூலோகத்தையுங்காப்பவள். எ - று. (௯௮)

புரந்து மாநிலம் பலகையுஞ் சுரிகையும் பொறுத்துக்
கரந்து பல்லுயி ரனைத்தையு மொருநெறி காப்பாள்
சுரந்த கங்கையஞ் சடையின ருடனடந் தொடுத்தாள்
பரங்கு றித்திடி லவளல துயர்ந்துளோர் பகரார்.

(இ - ள்.) பெரிய பூலோகத்தை அவ்வாறு காத்து, கேடகமும் வாட்படையுந்தாங்கி, மறைந்து நின்று, பலவகைப்பட்ட எல்லாவுயிர்களையும் ஒரேவகையாகக்காப்பவள். ஊற்றெடுக்கின்ற கங்கையை யணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானுடன் நடனஞ்செய்தவள். மேன்மைபெற விரும்பின் உயர்ந்தவர்கள் அவளையன்றிச்சொல்லார்கள். எ - று. (௯௯)

அணைய நூபுரத் தளிரடி தாங்குவா ளரிக்குப்
புணைய நான்மறை நாற்பத மெனுந்தவம் புரிந்த
சினவு வள்ளுகி ரெனத்தவம் புரிந்தது திங்கள்
கனலி யீற்றெழுந் துருப்பினு மெதிருறீஇக் கவரும்.

(இ - ள்.) அவளது நூபுரந்தரித்த மாந்தளிர்போலுந் திருவடிகளைத்தாங்கும் ஒள்ளிய சிங்கத்திற்கு நான்கு வேதங்களும் நான்கு பாதங்களென்று சொல்லும்படி தவம் புரிந்தன. சந்திரன் அப்பாதங்களிலுள்ள நகங்களாகும்படி தவஞ்செய்தனன். மகா சங்காரத்தில் வடவாக்கினியே தோன்றியெதிர்த்தாலும், அச்சிங்கம் எதிரேபோய்க் கிரகித்துக்கொள்ளும். எ - று. (௧௦௦)

நுமக்கு வேண்டுவ திக்கதி நோக்கிமற் றினையோர்
தமக்கு வேண்டிய பூசனை வரன்முறை தந்து
சமர்த்த லைப்பகை கடந்துபுன் பிறவிநோய் தவிர்ப்ப
தெமக்கு வேண்டிய திதுவென மொழிந்தன னெழுந்தான்.

(இ - ள்.) உங்களுக்கு வேண்டுவது இப்பதவியே. இவ்வரியரபுத்திரனுக்கும் காளிகாதேவிக்கும் செய்யவேண்டிய பூசைகளை முறைப்படியேசெய்து,

யுத்தபூமியிலே எதிர்த்த சத்துருக்களைச் சயித்து, இழிவாகிய பிறவிநோயைத் தவிர்த்துக்கொள்வதாகிய இதுவே எமக்கு வேண்டப்படுவதென்றுகூறியெழுந் தருளினர். எ - று. (கoக)

முனைவ னேகிய பின்னரு நால்வரு முயலாத்
தனையர் பானுல களித்தனர் தவஞ்செயத் தணந்தார்
புனையு மாமயில் வாரணம் வாளரி புகர்மா
நினையு நெஞ்சின ரப்பதம் பெறுகுவா னினைந்தார்.

(இ - ள்.) திரணவிந்துமுனிவர் சென்றருளியபின்னர், அரிய அந்நால் வரும் முயற்சியுற்று, தங்கள் புதல்வரிடம் அரசுரிமையைக் கொடுத்துவிட்டுத் தவஞ் செய்தற்கென்று,அலங்கரிக்கின்ற சிறந்த மயில்வாகனத்தையும், சேவற் கொடியையும், ஆண்சிங்கத்தையும், புள்ளிகள் பொருந்திய யானையையும் கருதிய மனத்தினர்களாய் அப்பதவிகளையடைய எண்ணினார்கள். எ - று. (கoஉ)

மஞ்சி யங்கிய பருப்பத வனத்திடை வைகிப்
பஞ்ச வக்கினி நாப்பணின் றருந்தவம் பயில்வார்
செஞ்சு டர்க்கதிர் பொழிமழை யிரும்பனித் திவலை
நஞ்செ திர்ப்பினு மந்நிலை யல்லது நடுங்கார்.

(இ - ள்.) மேகந்தவழுஞ் சிகுலபர்வதத்தை யடுத்தவனத்தில்தங்கி, பஞ் சாக்கினிமத்தியிலிருந்து அரியதவம் புரிபவர்களாய், செந்நிறந்தங்கிய சூரிய கிரணமும், சொரிகின்ற மழையும், பெரிய பனித்துளிகளும், விஷஜந்துக்களு மாகிய இவை தமது தேகத்திற்றாக்கினும் அத்தவநிலையையன்றி நடுங்கமாட் டார்கள். எ - று. (கoரு)

இக்க ணின்னண மருந்தவ மியற்றிடு மெல்லை
தொக்க நான்முக னரிமுதல் வானவர் துவன்றிப்
புக்கி யாமளை புதல்வன்மற் றரியரன் புதல்வன்
முக்க ணன்றிரு நடந்தொழக் கைலையின் முன்னி.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இவ்வகையாக அருந்தவஞ் செய்யுங்காலத்தில், கூட்டமாகிய பிரமன் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும், உமாபுத்திரராகிய குமா ரக்கடவுளும், அரியரபுத்திரனும், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருநடனத்தைத் திருக்கைலையில் வணங்கத்தொகுதியாகப்போய். எ - று. ()

தந்த மூர்தியைக் கைலையின் மருங்குறத் தணவா
வந்த னைத்திரு நடந்தொழக் கைலைவெற் படைந்தா
ரித்த லைச்சிறைக் கலுழனு மன்னமு மெதிர்ந்த
சித்தி ரக்கலா மயிலினை யடைந்தன செப்பும்.

(இ - ள்.) தங்கடங்கள் வாகனங்களைக் கைலாயத்தின் சாரலிலிருக்கவிடு த்து, சிவபிரான் திருநடனத்தைப் பணியத் திருக்கைலாயமலையை யடைந் தார்கள். இவ்விடத்தில் சிறகுகளையுடைய கருடனும் அன்னமும் தமக்கெதிரே யிருக்கின்ற அழகிய கலாபத்தையுடைய மயில்வாகனத்தையடைந்து சொல் கின்றன. எ - று. (சருரு)

சாக தீவகத் தரசரோர் நால்வருந் தழுவித்
தோகை யுங்கொடிச் சேவலுந் துர்க்கைவா ளரியும்

வேக வெம்பரிச் சாத்தனின் றுகைக்கும்வெங் களிறு
மாக வேண்டிநின் றருந்தவ மழன்முகத் திழைப்பார்.

(இ - ள்.) சாகத்தீவிலிருக்கும் ஒப்பற்ற அரசர்கள் நால்வருஞ்சேர்ந்து, மயிலும், கொடியாகிய சேவலும், காளியின்வாகனமான சிங்கமும், அரியரபுத்திரன் ஏறிச்செலுத்தும் கடுவேகமுடைய வாகனமாகிய பெரியயானையும், ஆக வேண்டுமென்று பஞ்சாக்கினிக்கிடையிலிருந்து அருந்தவஞ் செய்கின்றார்கள்.

வருட நாற்பதி னாயிரஞ் சென்றன மதியீ
ரருட ரும்பத முங்களுக் கிழக்குநா ளடுத்த
பொரு வினும்பத மின்றுகொ னாளைகொல் புகுவார்
வெருவ ரும்புனல் வருமுன மணைசெயல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) (அவர்கள் தவந்தொடங்கி) நாற்பதினாயிரவருடங்கள் கழிந்தன. புத்திமான்களே! திருவருளைப் பாலிக்கத்தக்க இப்பதவிகளைக் கைவிடத்தக்க நாள் உங்கட்குச் சமீபித்தன. ஒப்பில்லாத உங்கள்பதங்களுக்கு அவர்கள் இன்றோ நாளையோ வரப்போகிறார்கள். அச்சந்தரும் வெள்ளம்வருமுன்னரே அணைகோலுதல் அவசியம். எ - று. (க0எ)

என்னக் கூறிய கலுழனு மன்னமு மேக
வன்னக் கார்மயின் முதலிய வாகனங் குழுமித்
தின்னச் சீறிய வாமெனு மடுசினந் திருகிக்
கன்னற் போதினி லவருழைக் கடுஞ்சினங் கனலா.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிப கருடனும் அன்னமும் போக, கருநிறங் கொண்ட மயில்முதலாகிய வாகனங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, அவர்களைப்புசிக்கக் கோபித்தனவென்று சொல்லத்தக்க பெருங்கோபமிகுந்து ஒரு கணப்பொழுதிற்குள் அந்நால்வர்களிடத்திலுஞ் சேர்ந்து கொடுமையான கோபத்தோடுசீறி.

கனல்வி ழித்தன வனமெலாம் பொடித்தன கதுவி
யனன்மு கத்துநீ ரருந்தவ மிழைத்தவா றறைவீ
ரெனவு ரப்புரை செவிப்புக நால்வரு மேங்கி
மனந டுக்குற வரன்முறை நினைந்தவா வலித்தார்.

(இ - ள்.) தீப்பொறி சிதறப்பார்த்தன. அவ்வனமுழுதும் தூளிபடுத்தின. விடாதுபற்றிப் பஞ்சாக்கினியிடையிலிருந்து நீங்கள் அருந்தவஞ்செய்த காரணத்தைச் சொல்லுங்களென்றுகூறிய உரப்புவார்த்தைகள் தங்கள் காதுகளில் பட்டவுடனே, அவர்கள் நால்வரும் ஏக்கமெய்தி மனநடுக்கமடைய வரிசையாகத் தாம் எண்ணியவகையே உரக்கச்சொல்லினர். எ - று. (க0கூ)

அச்சொற் கேட்டலு மயின்முதற் கூடிய வனைத்தும்
விச்சை மாதவம் புரிந்தருள் வேந்தரை வெகுளா
விச்சை யெம்பதம் விரும்பினி ராதலி னினிநீர்
கொச்சை மாகணக் குலத்தொடுங் கலத்திரொன் றுரையா.

(இ - று.) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன், மயில் முதலாகச்சேர்ந்துள்ள யாவும், ஞானத்தையுடையாராய்ப் பெருந்தவஞ்செய்யும் நான்கு அரசர்களையுங் கோபித்து, நீங்கள் இச்சைகொண்டு எமது பதவிகளைப்பெற ஆசை

யுற்றீர்கள். ஆனதால் இனி நீங்கள் கீழ்மையான பெருங்கணத்தோடுங் கலக்கக்கடவீர்களென்று (சாபமொழி) கூறி. எ - று.

இது முதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம். (கசo)

மீண்ட டைந்தன கயிலையின் மருங்குற வேந்தர்
மாண்ட வெங்கணத் தலைவராய் வதிந்தனர் மறுத்து
மாண்டு மாமயின் முதலிய வவற்றொடு மெளியேம்
வேண்டு மாதவ முறுங்கொலென் றிரந்தனர் விளம்ப.

(இ - ள்.) அவை திருக்கைலையின் சாரலைப்பொருந்தத் திரும்பிவந்தன. (அவர்கள்) மாட்சிபெற்ற பெருங்கணத்தலைவராய் வசித்தார்கள். மறுபடியும் அவ்விடத்தில் பெரிய மயில் முதலியவற்றுடன் எளியேங்கள் விரும்பிச்செய்த பெருந்தவப்பயன் கைகூடுமோவென்று குறையிரந்துயாசிக்க. எ - று. (கசக)

மயிலுஞ் சேவலு முதலிய மனநெகிழ்ந் திரங்கிக்
கயிலை மாகணத் திருந்துநீர் நாள்பல கழித்தான்
முயலு நுந்தவப் பயனெலா முற்றுதி ரென்னப்
புயனி றக்கண மண்டவா பரணனிற் புகுந்த.

(இ - ள்.) மயிலுஞ் சேவலு முதலிய நான்கும் மனங்கசிந்து இரக்கமெய்தி, நீங்கள் திருக்கைலாயகிரியிலிருந்து பெருங்கணத்துடன் பலகாலங்கழித்தால், முயன்றுசெய்த உங்கள் தவப்பலன் யாவையும் அடையப்பெறுவீர்களென்று சொல்ல, மேகநிறந்தங்கிய அந்நான்குகணங்களும், தலைமாலையை யாபரணமாக வணிந்த சிவபிரான் திருக்கோயிலிற் சேர்ந்தன. எ - று. (கசஉ)

மாய னூர்தியு மலரய னூர்தியும் வனத்தி
னேய நந்தவ மழிப்பதற் கியற்றின வென்னத்
தீய சிந்தையிற கிடத்தியக் கணத்தவர் சினவி
மேய தோகையுங் கருடனு முடற்றுபோர் விளைத்தார்.

(இ - ள்.) திருமால்வாகன மாகியகருடனும், தாமரைப்பூவிலிருக்கும் பிரமன் வாகனமாகிய அன்னமும், காட்டிற்செய்திருந்த நமது தவத்தை யழிப்பதற்கு (மார்க்கம்) உண்டாக்கினவென்று, அக்கொடுமையை மனத்தில்வைத்துக்கொண்டு, அக்கணத்தவர் நால்வரும் கோபங்கொண்டு, அங்கிருந்த மயிலுங் கருடனும் எதிர்க்கத்தக்க போரினை உண்டுசெய்தார்கள். எ - று. (கசங)

முக்க ணன்றிரு நடந்தொழு முதன்மையோர் யாரு
மக்க ணத்தினிற் றம்பதி யடைந்தன ரதன்பின்
மிக்க நால்வரு மறுமுக ஞணையால் விரிநீர்
தொக்க மாநிலத் தசுரரிற் றோன்றினர் தொடர்பால்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானது திருநடனத்தைப் பணிந்து நின்ற தலைவர்கள் யாவரும் தங்கடங்கள் பதவிகளைச் சேர்ந்தார்கள். அதன்பின்பு, மேம்பட்ட இந்நான்குகணங்களும் சண்முகப்பெருமான் திருவாணையால், விரிந்த சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பெரிய நிலவுலகத்தில் அசுரகுலத்திலே சகோதரர்களாகத் தோன்றினார்கள். எ - று. (கசச)

அப தன்மையி னசுரரிற் றோன்றின ரொன்றுற்
மேய வானவர் தங்களைத் தீமைசெய் தொழுப்பா

னேய காரணி மென்கொன்மற் றியம்புதி யென்றான்
மாயை தன்மக ளயமுகிக் குணர்த்துவா மறிந்தும்.

(இ - ள்.) அந்தத் தன்மையால் அசுரகுலத்திற் பிறந்தார்களென்று சொன்னால், செம்மையாகிய தேவர்களைத் தீமைசெய்து வருத்தும்படி நேர்ந்த காரணம்யாது? அதனையுஞ்சொல்ல வேண்டுமென்று (அயமுகி) கேட்டனள். மாயை மீண்டும் தன்மகளாகிய அயமுகிக்கு (அவற்றை) உணர்த்துகின்றான்.

பூத ராமிவர் கணத்தொடும் பொருந்திய மேனாட்
காது வெஞ்சினத் தசுரரு மமரருங் களத்தின்
மோத வானவர் பேரம ரிழந்தனர் முறிந்தார்
பாது காப்பிரென் றிவணைவந் தடைந்தனர் பதறி.

(இ - ள்.) பூதர்களாகிய இவர்கள் கணத்தோடு கலந்திருந்த அம்முற்காலத்தில், கொல்லத்தக்க கொடுங்கோபமுடைய அசுரர்களுந் தேவர்களும் யுத்த பூமியிலெதிர்க்க, தேவர்கள் தங்கள் பெரிய யுத்தத்தையிழந்து அழிந்து எங்களைப்பாதுகாக்கக் கடவீர்களென்று, இந்நால்வரிடம்வந்து பதைத்து அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். எ - று. (கககூ)

அன்று வானவர்க் குதவுவா னகனிலத் தடைந்து
குன்று ருத்தெனக் குவலயப் பூதரிற் குழுமிச்
சென்று ருத்தெழு நிருதர்வெஞ் சேனையைச் செருவிற்
கொன்று வானுல கிந்திரற் குடியிருத் தினரால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், தேவர்கட்கு உதவிபுரிய, பரந்த நிலவுலகமடைந்து மலைகளெதிர்ந்தன வெனக்கூற, பூலோகத்துப் பூதகணம்போலக் கூடிச் சென்று, எதிர்த்துப்போர்க்கெழுந்த அசுரர்களின் கொடிய சேனையை யுத்தத்தில் மாய்த்து இந்திரனைத் தேவலோகத்திற் குடியிருக்கச்செய்தார்கள், எ-று.

அந்த ரத்தவர்க் குதவிவான் கயிலையை யடைந்தார்
சந்த வார்புயத் தருவர்கோ னிடரொடுந் தமித்து
வந்தி றங்கிய வண்டவா பரணனை வழுத்தி
யெந்தை கேண்மதி யெங்குறை யுளதென விசைப்பான்.

(இ - ள்.) (இப்படித்) தேவர்கட்குதவிபுரிந்து பெரியகைலாயமலையை யடைந்தார்கள். அழகிய நெடியதோள்களையுடைய அசுரத்தலைவன் விசனத்தோடே தனித்துவந்து துக்கித்து, சிரமாலையையாபரணமாகப்பூண்ட அச்சிவபிரானைத் துதிசெய்து, எமது தந்தையே! எங்கள் குறையொன்றுள்ளது. அதனைக் கேட்டருள்கவென்று விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். எ - று. (ககஅ)

நின்ன தாணையி னிலைஇய பூதரோர் நால்வ
ரொன்ன தாகிய சேனையை யுயிர்செகுத் திறுத்துப்
பின்ன ரீங்கிவ ணடைந்தன ரென்றனன் பிழையோர்ந்
தன்ன காலையிற் பூதநா யகன்வெகுண் டனனால்.

(இ - ள்.) தேவரீர் ஆக்கினையில் நிலைபெற்ற ஒப்பில்லாத பூதகணர் நால்வர், அடியேனுடைய சேனையை உயிர்போக மாய்த்து, பின்னே இவ்விடத்துக்குவந்துவிட்டார்களென விண்ணப்பித்தான். பூதநாதராகிய சிவபெருமான் அவர்கள் குற்றத்தையுணர்ந்து அப்பொழுது கோபங்கொண்டனர். எ - று. ()

வருதிர் நால்வரு நீவிரொன் ஞணையை மதியா
தொருவி வானவர்க் குதவிசெய் தவுணரை யொறுத்தீர்
குருதி வாளெயிற் றசுரர்வெங் குலத்திடைத் தோன்றித்
தருவி ஞட்டவர்க் கிடும்பைசெய் தகலிலஞ் சரிப்பீர்.

(இ - ள்.) நால்வரும் வாருங்கள். நீங்கள் எமது கட்டளையை மதியாமல் இவ்விடம் நீங்கித் தேவர்கட்குதவிசெய்து அசுரரைக் கொன்றீர்கள். (ஆதலால்) உதிரம்பொருந்திய வாட்படைபோலுங் கூர்மைதங்கிய பற்களையுடைய கொடிய அசுரகுலத்திற் பிறந்து, கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களுக்குத் துன்புசெய்து நிலவுலகத்திற் சஞ்சரிக்கக்கடவீர்கள். எ-று. ()

என்று ரைத்தன னண்டவா பரணன்மற் றிவரு
மன்ற வன்சொலுஞ் சாபத்தா லம்பரத் தவர்க்குக்
கன்று வெஞ்சினத் திடும்பைமுற் றிழைத்தனர் கண்டா
யன்று தொட்டவ ரிழைத்திடு மிடும்பையின் றகன்ற.

(இ - ள்.) என்று சிவபெருமான் கட்டளைதந்தனர். இவர்கள் அக்காலத்தில், சிவபெருமான் கூறியசாபத்தால், தேவலோகவாசிகளுக்கு விசேடித்த கடுங்கோபத்திஞலே முழுவதும் துன்புசெய்தார்கள். அவர்கள் அக்காலந் தொடங்கிச்செய்துவந்த துயரங்கள் இன்று நீங்கின. எ - று. (கஉக)

இவணி கழ்ந்தன வின்னண மீங்கிதன் மேனுட்
டவறின் மாதவ மியற்றிய சாகத்தீ வரச
ரவரை மாதவ மழித்தன திருவுளத் தடையாக்
கவமொ ளிக்கழன் முருகவேள் வெகுளியிற் கழறும்.

(இ - ள்.) இங்கே யிவ்வாறு நடந்தன. இதற்கு முற்காலத்தில், குற்றமில்லாத பெருந்தவஞ்செய்த சாகத்தீவரசர்கள் நால்வரை, பெருந்தவமழித்தனவற்றைத் திருவுளத்தி லடைந்து, ஒளிகளைக்கவரத்தக்க வீரகண்டாமணிதரித்த குமாரக்கடவுள் கோபங்கொண்டு கூறுகின்ருர். எ - று. (கஉஉ)

கொடியெ னப்பிடித் துயரிய சேவலைக் கொழுங்கார்
நெடிய தோகைமா மயிலினை நீவிர்போ யுருத்து
முடிவின் மாதவ முயற்சியை யொழித்தனி ரதனுற்
கடிய பாதக மடைந்தனி ரெனமனங் கறுத்தான்.

(இ - ள்.) தாம் கொடியாகப் பிடித்துயர்த்திய சேவலையும், மிகக்கறுத்து நீண்ட சிறகுகளையுடைய பெரிய மயிலையும் பார்த்து, நீங்களிருவரும்போய்ப் போர்புரிந்து, எல்லையில்லாத பெருந்தவமுயற்சியை அழித்துவிட்டீர்களாதலால், கொடும்பாவமெய்தினீர்களென்று மனதிற்கோபங் கொண்டனர். எ-று.

இற்றை நாண்முத லெம்மடி தாங்கலை யினிநீ
கொற்ற வார்கொடி யல்லையென் றிவற்றினைக் குறித்துச்
சொற்ற வாசகங் கேட்டுழிக் கொடியொடுந் தோகை
வெற்றி வேலவற் பணிந்துநின் றினையன விளம்பும்.

(இ - ள்.) இன்று முதலாக நீ எமது திருவடியைத்தாங்க வேண்டாம். இனிமேல் நீ வெற்றிபொருந்திய நெடியகொடியல்லையென்று இவ்விரண்டினையுநோக்கி, சொன்னவாக்கியத்தைக்கேட்ட மாத்திரத்திலே கொடி (யாகிய

சேவல், வாகனமாகிய) மயில் இவ்விரண்டும், வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதமேந்திய குமாரக்கடவுளை நமஸ்கரித்து எதிரேநின்று இவைபோல்வனசொல்கின்றன. எ - று. (கஉச)

இன்று காறுநின் னிணையடித் தொண்டுபூண் டிருந்தே
மென்று நின்னடி புகுதுவ தெம்மனத் துணரோம்
வென்றி பூத்தொளிர் விளங்கிலை வேற்படைப் பெரும
வொன்றி யேழையேம் புரிகுவ துரைத்தியென் றிரப்ப.

(இ - ள்.) இற்றைவரையில், தேவரீர் உபயபாதங்கட்குத் தொண்டுசெய்திருந்தோம். மீண்டு எந்நாள் தேவரீர் திருவடியையடைவது. எங்கள் மனத்திலறியோம். வெற்றிமிகுந்துவிளங்கும் பிரகாசமுடைய தகட்டுவடிவாகியவேலாயுதக்கடவுளே! ஏழையேங்கள் பொருந்திச்செய்யத்தக்கதைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று யாசிக்க. எ - று. (கஉரு)

கஞ்சி மாநக ரடைந்துநீ ரெமையுணர் கருத்தான்
மஞ்சு தோய்வரை மாதவம் புரிகுதிர் புரிந்தாற்
றஞ்ச மெம்மடி தருகுது மெனச்சென்று சாரா
வஞ்சி லம்படி நினைந்துநின் றவனடி யடைந்த.

(இ - ள்.) நீங்கள் காஞ்சிமா நகரமெய்தி எம்மையுணர்கின்ற கருத்தினால் மேகங்கள் படிகின்ற மலையிற் பெருந்தவஞ் செய்யுங்கள். அப்படிச்செய்தால், அபயமாக எமது திருவடிகளைத் தந்தருள்வோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அவ்வண்ணமே சென்றடைந்து, அழகிய சிலம்பணிந்த அவ்விறைவர் பாதங்களைத் தியானித்துத் தவத்தினின்று, அம்முருகக்கடவுள் பாதங்களையெய்தின.

பயிலுஞ் சூரனும் பதுமனு மியற்றிய தவத்தான்
மயிலுஞ் சேவலு மாயினர் வாளரி முகனு
மியலுந் தம்பியு நினைந்தன முடிப்பதற் கெண்ணிப்
புயலுண் டேகுறுங் கயிலையி னந்திபாற் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) (ஒன்றாய்ப்) பிறந்த சூரனும் பதுமனும் தாங்கள் செய்ததவப்பயனால் மயிலுஞ் சேவலுமானார்கள். சிங்கமுகனும் அவனுக்கிளைய இளையவனாகிய தாரகனும் தாம் நினைத்தவற்றை முடிக்கக்கருதி, மேகங்கள் நீர் பருகிச்செல்லும் திருக்கைலாயத்தில் திருநந்திதேவரிடஞ் சென்றார்கள். எ - று. ()

நந்தி நாதநின் னளிர்கழற் பங்கய மடைந்தேம்
புந்தி கூர்தர நாள்பல கழிதரப் புரிந்தேம்
விந்தை யூர்தியும் வெண்ணிணச் சூற்படைச் சாத்தன
றந்தி யூர்தியு மாகுவ மெனமனந் தரித்து.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவரே! தேவரீரது குளிர்ச்சிதங்கிய திருவடித்தாமரையை யடைந்தோம். அடியேங்கள் காளியின் வாகனமாகிய சிங்கமும், வெள்ளிய நிணம்படிந்த சூலாயுதந்தரித்த அரியரபுத்திரன் வாகனமாகிய யானையும் ஆவோமென்று மனத்திற்கொண்டு, வெகுகாலம் புத்திபூர்வமான தவத்தைச் செய்தோம். எ - று. (கஉஅ)

அளிய மாற்றிய வருந்தவ மவப்படா தருளி
யொளியு நீறணி யெம்பிரா னருடியென் றுரைப்ப

வெளிய வாளெயிற் றிவர்முக நோக்கினன் வியவார்
தெளியு நான்மறை நந்திமற் றினையன செப்பும்.

(இ - ள்.) பிரகாசந்தங்கிய திருவெண்ணீற்றினைத் தரித்த எமது தலைவரே! அடியேங்களியற்றிய அருந்தவமானது பலனற்றதாகாமல் அநுக்கிரகஞ்செய்து, அருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, வெண்ணிறந்தங்கிய ஒளிபொருந்திய பற்களையுடைய இவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து வியந்து, தெளிந்த நான்கு வேதங்களையுடைய திருநந்திதேவர் இவ்வகையாகச்சொல்லுகிறார். எ - று.

நீற ணிந்தரு ளெம்பிரா னேறிய நெடுங்கோட்
டேற வர்க்குள வூர்திகட் கிருங்கதி கொடுக்குங்
காறு மெம்முழை யிருத்திரொன் றுரைத்தனன் கருதி
வேறு கொண்டில ரிருவருந் தமதுளம் வியந்தார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்த எமது சிவபெருமானுரோகணிக்கும் நெடிய கொம்புகளையுடைய இடபமாகிய திருநந்திதேவர், காளிக்கும் அரியர புத்திரனுக்குமுள்ள வாகனங்கட்குப்பெரும்பதவி(ஆகிய முத்தி)அருளுமெல்லையும் நீங்கள் எம்மிடத்திலிருப்பீர்களாக வென் றநுக்கிரகித்தனர் அவர்களிருவரும் அதைக்கருதிக்கொண்டு வேறொன்று நினையாதவர்களாய் மனமகிழ்வுற்றார்கள். எ - று. (கருo)

இப்பெ ருங்கதை கேட்டுழி யயமுகி யென்பாள்
கப்பி ளந்தனச் சுமையுடைத் தாயொடுங் கவைக்கோட்
டொப்ப ருந்திற லேற்றினு னூர்திக ளனைத்துந்
தப்பில் வான்கதி பெறுவன சாற்றெனச் சாற்றும்.

(இ - ள்.) அயமுகி யென்பவள் இப்பெருஞ் சரிதையைக்கேட்ட காலத்தில், கிளைத்த இளமை தங்கிய தன பாரமுடைய தன தாயாகிய மாயையுடனே, இரண்டாகப்பிரிந்த கொம்புகளையுடைய ஒப்பற்ற வல்லமை வாய்ந்த இடபமாகிய திருநந்திதேவரால் எல்லா வாகனங்களும், தவறுதலில்லத பெருங்கதி பெறுகின்றனவற்றைச் சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்க, (மாயை அயமுகிக்கு மேலும்) சொல்லுவாள். எ - று. (கருக)

வெள்ளி யங்கிரிக் கோட்டக மேவரு மிறைவன்
வள்ளி நுண்மருங் குமையிடைத் துர்க்கையை வருத்திப்
புள்ளி வண்டறை துளவணி முகிலிடைப் புலவூ
னள்ளி லைப்படைச் சாத்தனை வருத்தின னதுநாள்.

(இ-ள்.) அழகிய வெள்ளிமலையின் சிகரத்திலே வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமான், கொடிபோலும் நுண்ணிய இடையையுடைய உமாதேவியாரிடந்துர்க்கையை வருவித்து; புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளொலிக்குந் துளவமாலைதரித்த மேகம்போன்ற திருமால்பால் புலால்கமழும் மாமிசநிறைந்த அச்சமாகிய இலைபோன்றசூலாயுதந்தாங்கிய அரியரபுத்திரனை வருவித்தனர். அக்காலத்தில்,

இனையர் போந்தன ரெம்பிரான் றிருவடி யேத்தி
வினைய வூர்திமற் றெங்களுக் கருளென வேண்ட
வனைய வேறறினை யழைத்திவர்க் கூர்திநீ யருள்வா
யெனவு ரைத்தலு மெறுழ்வலித் துணைமருப் பிடபம்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் வந்து எமது சிவபெருமான் திருவடிகளை த்துதிசெய்து நன்னடைபொருந்திய வாகனங்களை எங்களுக்கு அருளவேண்டு மென்று வேண்டிக்கொள்ள, அந்தத் திருநந்திதேவனை விளித்து இவ்விருவர்க் கும் நீ வாகனங்கள் தரக்கடவாயெனக் கட்டளைதந்தவுடன், பெருவல்லப முடைய இருகொம்புகளை யுடைய இடபதேவர். எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுபாடல்கள் குளகம். (கரு.ரு)

அருவி மால்வரைக் கயிலையி னருகுறச் சரிக்குந்
திருகு சிற்றவெஞ் சீயமொன் றிழிமதச் செருக்கி
னெரிவி ழிக்கரத் தந்தியொன் றீங்கிவர்க் களிப்பக்
கரியு மத்திற லாளியுந் தனிமனங் கவலா.

(இ - ள்.) அருவிதவழும் பெருமலையாகிய கைலாயத்தின் அருகேயிருந்து சஞ்சரிக்கும் கடுங்கோபமுடைய சிங்கமொன்று, பெருகிப்பாயும் மதச்செருக் கையும் தீப்போலும் விழிகளையும் துதிக்கையையு மமைந்த யானையொன்று, இவ்விரண்டையும் இவ்விருவர்க்குங் கொடுத்தருள, அந்த யானையும் வலிய சிங்கமும் ஒப்பற்ற மனங்கலங்கி. எ - று. (கரு.ச)

இடப நாயக யாங்களிக் கயிலையி னிருந்துன்
படரொ ளிப்பதம் பெறுகுவா னருந்தவம் பயின்றே
மிடையி னீங்கிது றபவித்தவா றெதுவென விசைப்ப
வடன்ம ருப்புடை விடையவற் கின்னண மறையும்.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவரே! அடியேங்கள் இக்கைலாயகிரியி லிருந்து ஒளிவளர்கின்ற தேவரீருடைய திருவடிகளையடையக் கருதி அருந்தவஞ்செய் தோம். இதனடுவே இவ்வாறு உண்டாய காரணம் யாதென்றுவினவ, வலி தங்கிய கொம்புகளை யுடைய இடபதேவர் அவைகட்கு இவ்வணங் கூறு கின்றனர். எ - று. (கரு.ரு)

சேய காலமற் றினையவர்க் கூர்தியாய்த் திரிந்து
போய பின்கதி யளிக்குதும் போமினென் றிவரை
யேய பின்னர்மற் றவர்க்கவை யூர்தியா யிருந்து
மாயி ரும்பத மேற்றினு லடைந்தன மகிழ்ந்து.

(இ - ள்.) நெடுங்காலம் இவ்விருவர்க்கும் வாகனங்களாய்த் திரிந்திருந்து பின்பு கதிதருவோம் செல்லுங்களென்று விடைகொடுத்து இருவரையும் அனுப்பியபின், அவை அவர்கட்கு வாகனங்களாயிருந்து, திருநந்திதேவரால் மிகப்பெரும் பதவியாகிய முத்தியை மனமகிழ்ச்சியை யுடையவைகளாய் அடைந்தன. எ - று. (கரு.சு)

ஏறு மூர்திமற் றிலமென விருவரு மெதிர்ந்து
கூறு நான்மறை யேற்றொடு முனைத்தனர் குறுகி
நீறி லங்கொளி நந்திதன் னுளத்தொடு நினைந்தான்
வேறு கொண்டிவ ரிருவரைக் கொடுத்தனன் விரும்பி.

(இ - ள்.) (பூர்வ) காளி அரியரபுத்திரனுகிய அவ்விருவரும், ஏறத்தக்க வாகனங்க ளில்லையென்று, நான்குவேதங்களுந் துதிக்கின்ற திருநந்திதேவ ரோடு எதிரேவந்து கூறினார்கள். திருவெண்ணீறு பிரகாசிக்குந் திருமேனி

யையுடைய திருநந்திதேவர் தனித்திருந்து தமது திருவுள்ளத்தி லாலோசித்து அவ்விருவரையும் விருப்பத்துடன் (அவர்கள் விருப்பு நிறைவேறும்படி) வாகனங்களாகக் கொடுத்தருளினர். எ - று.

தாரகன் சிங்கமுகனென்னு மிருவரும் பூர்வகாளி அரியரபுத்திரனிவர்கட்கு வாகனமாகத் தவங்கிடந்தவர்களாதலின், பண்டையவாகனமிரண்டையும் நூதனகாளி அரியரபுத்திரனுக்குக் கொடுப்பித்து, இவர்களை அவர்கள் விருப்பின்படி பூர்வகாளி அரியரபுத்திரனுக்கே கொடுப்பித்தனரென்க (கஙஎ).

சூராதிகளொடுக்கச்சருக்கம் முற்றிற்று,

ஆ. சருக்கம் உ-ற்கு திருவிருத்தம் - உஉச.

மூன்றாவது

அயமுகி சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஈது கேட்டுநின் றயமுகி பின்னரு மினிநீ
தாது வார்குழ லன்னையென் னிலைசொலத் தகுமேன்
றோத வோதுவன் கேண்மதி யென்றன ளுரைப்பாள்
சீத வார்பெருங் கடலகத் துளதொரு தீவு.

(இ - ள்.) இதனைக்கேட்டு அயமுகி நேரேநின்று, மகரந்தம் நிறைந்த நெடிய கூந்தலையுடைய தாயே! இதன்மேல், நீ என்வரலாற்றினைச் சொல்ல வேண்டுமெனக்கேட்ப, சொல்கின்றேன். கேட்பாயாகவென்று சொல்கின்றாள். குளிர்ந்து நீண்டபெருங்கடலுக்குள் ஒரு தீவு உள்ளது. எ - று. (க)

தேங்கு தண்புனற் கிடந்தகோ மேதக தீவின்
வாங்கு நான்மறை விசிட்டனென் றுளனொரு மறையோ
னோங்க வன்றனிச் சுவேதையை வேட்டன னவள்பா
லோங்கு மாதவத் துதித்தனள் சித்திர ரேகை.

(இ - ள்) தேக்கமுற்ற குளிர்ச்சிதங்கிய கடலகத்துள்ள கோமேதகத்தீவிலே நான்குவேதங்களையு முணர்ந்த விசிஷ்டனெனும் பெயர்கொண்ட வேதியனொருவனுண்டு, அவ்விசிஷ்டன் ஒப்பற்ற சுவேதை யென்பாளை மணஞ்செய்து கொண்டனன். அவளிடத்தில் உயர்ந்த பெருந்தவத்தால் சித்திரரேகை யென்பாள் பிறந்தனள். எ - று. (உ)

அழகெ லாந்திரண் டோருருக் கொண்டன வளையாள்
குழவி மானிளம் பிடியெனத் தவழ்தொறுங் குழைவாள்
மழலை வாய்மொழிக் குதலையிற் கேட்பினு மரனுந்
தழையு லர்ந்தன வாயினு மரும்பின தழைக்கும்.

(இ - ள்.) (பெண்கட்குரிய) அழகுகள்யாவும் ஒன்றுசேர்ந்து வடிவெடுத்ததைப்போன்றவள். இளங்கன்றாகிய பெண்மான்போலத் தவழ்ந்தோடுங் குழைவுறுவாள். இளம்வாயின் மழலைச் சொல்லைக்கேட்டாலும், இலைகளற்று முலர்ந்திருக்கும் மரங்களுந் தளிர்விட்டுத்தழைக்கும். எ - று. (௫)

குழைத்த செம்பொனா லியற்றிய புனைந்தகூன் சிலம்பு
தழைத்த சில்லொலி கலிப்புறத் தளர்நடை பயின்றா
ளிழைத்த மாதவத் தன்னைகண் களித்தன ளிருப்ப
மழைத்த வார்குழ லேழ்வய துற்றனள் வளர்நாள்.

(இ - ள்.) இளக்கிய பசும்பொன்னாலாக்கிய அலங்காரஞ்செய்த வளைந்த சிலம்புமிகுந்த சிற்றொலியொலிக்கத் தளர்நடைபழகினாள். பெருந்தவம்புரிந்த தாயாகிய சுவேதை கண்கள் களித்திருக்க, மேகவண்ணமுற்றதாய் நீண்ட கூந்தலையுடைய அச்சித்திரரேகை ஏழுவயதெய்தி வளர்ந்து வருகையில்.

அனைய தீவகத் தயல்கிடந் துளதொரு நகரந்
தனையு ரைத்திடிற் றயங்குபூச் சக்கர மதன்பா
னினைய நான்மறைக் குலத்தரி சன்மனோர் நெறியோன்
மனைவ யிற்றிடைத் தோன்றினா னொருதனி மதலை.

(இ - ள்.) அந்தக் சோமேதகதீவின் சமீபத்தில் ஒரு நகரமுண்டு. சொல்லுமிடத்தில், அதன்பெயர் பூச்சக்கர நகரமென்பார்கள். அத்னிடத்தில், எண்ணத்தக்க நான்குவேதங்கட்குரிய வேதியர் குலத்தில், ஒப்பற்ற சன்மார்க்கமேற்கொண்ட அரிசன்மனென்போன் வயிற்றில் ஒப்பற்ற ஒருபுத்திரனுதித்தனன்.

புனித மாதவன் புண்டரீ கப்பெரும் பெயரான்
றனிம றைப்பெருந் தலைவனத் தையலை மணந்தா
னினிது கொண்டுபோய்த் தனதகத் திருத்தினா னிவளை
வனைக னங்குழை புதுவனப் பொருங்குற வளர்வாள்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான பெருந்தவஞ் செய்தவனும், புண்டரீகனென்னும் பெருமைதங்கிய பெயர்பெற்றவனும், ஒப்பற்ற வேதப்பெருந் தலைவனுமாகிய அப்புதல்வன், அச்சித்திரரேகையை வதுவைசெய்துகொண்டு, இனிமையாக அழைத்துச்சென்று தன்மனையில் இருத்திக்கொண்டனன். அலங்கரித்த மேகத்தாற் செய்ததுபோன்ற கூந்தலையுடைய் அவள் புதிய அழகுகள்யாவும் ஒன்றாய்ச் சேரவளர்வாளாயினாள். எ - று. (௬)

எரியு நஞ்சமு மமுதமு மெடுத்துறக் குழைத்துப்
பரிவி னீட்டின கிடத்தின வாமெனப் பதைத்த
வரிப ரந்தன வயல்பிறழ்ந் தணிகுழை நடந்த
கரிய வாயின வெளியவா யினதடங் கண்கள்.

(இ - ள்.) தீயையும் அமுதத்தையும் விடத்தையுமெடுத்து ஒன்றாய்க் கூட்டி அன்போடு நீட்டிக்கிடத்தினவெனச் சொல்லத்தக்கதாய், பதைப்புடையனவும், செவ்வரிபரந்தனவும், பக்கலிற்புரண்டு காதோலைவரையில் நடந்தனவும், கருநிறமுற்றனவும் வெண்ணிறமுற்றனவுமாய்ப் பரந்தகண்களையுடையவள். எ - று. (௭)

ஆரி ருட்பிழம் பொரூக்குவிட் டனையதோ கமஞ்சூற்
காரி ருட்கொழுந் தொருவழிக் கான்றதோ கமழ்ந்த

வேரி யஞ்சன மயிரொன விழுதுவீழ்ந் ததுவோ
வாரி ணர்ச்சுரு ளோதியை யாதென மதிப்பாம்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இருட்குழம்பை யொழுகவிட்டது போன்றதோ? கருக்கொண்ட மேகத்தின் இருட்கொழுந்து ஒரேவழியிற் கக்கியது போன்றதோ? மணம்வீசிய சுகந்த மையானது மயிரெனச்சொல்ல விழுதுவிட்டது போன்றதோ? நீண்ட மலர்க்கொத்துகளைச் சூடிய அவளது சுருண்ட கூந்தலை யாதென்று நிச்சயிப்போம்? எ - று. (அ)

முளைத்த வான்பிறை முத்தின முற்றிய பின்னர்க்
கிளைத்த வாரிருட் கீழ்வடிம் பிணைபெறக் கிடத்தித்
தளைத்த வாமெனக் கரும்புரு ரத்தொடுந் தயங்குந்
திளைத்த சிந்தூர வாணுதல் யாதெனத் தெரிப்பாம்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில் முளைத்த சந்திரன் மூன்றுநாட்கள் கலைகள் முற்றிய பிறகு, நிறைந்தவிருள், கீழ்வடிம்பிலே இருபக்கமிலும் சரியாயிருக்க வைத்துக் காவற்படுத்தியதற்குச் சமானமென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படி, கரியபுருவத்துடனே விளங்குஞ் சிந்துரப்பொட்டணிந்த ஒளிதங்கிய நெற்றியை யாதெனச் சொல்லுவோம்? எ - று. (கூ)

பயிற்செய் கானக மரகதப் பசும்பனித் தோகை
மயிற்கு லங்குழீஇ மயங்கின சாயலின் மயங்கு
முயிர்த்த பூந்தழை மாஞ்சினை யுடனுறைந் திசைக்குங்
குயிற்கொ ழுங்குர லமுதொடுங் கூட்டின ருதலை.

(இ - ள்.) பழகியுள்ளகாட்டில் மரகதம்போலும் பசியகுளிர்ந்த கலாபத்தையுடைய மயிற்கூட்டங்கள் சேர்ந்து இவள்சாயலால் மயக்கமுற்றனவாய் மயங்கும். கொழுமைதங்கிய குரலென்னும் அமிர்தத்துடன் சேர்த்த இவள் குதலைச் சொற்களுக்கு அழகிய தழைகணிறைந்த மாங்கிளையில் வசித்தொலிக்குங் குயில்கள் பெருமூச்செறிகின்றன. எ - று. (க0)

முழுத்த பானிலாப் பிதிர்த்தன முறைமுறை திருத்தி
யழுத்தி வைத்தவோ வமிழ்தினை யரும்பென லாக்கிப்
பழுத்த வெண்ணிலாப் படுத்திவைத் தனகொன்மற் றறியோ
மொழுக்கு வாணகை யாதென வுணர்ந்தில மின்னும்.

(இ - ள்.) கலைகணிறைந்த வெள்ளியசந்திரனைப் பகிர்ந்து வரிசைவரிசையாய்த் திருத்தியழுத்திவைத்தனவோ, அமிர்தத்தை யரும்புபோற்செய்து மிக்க வெள்ளியசந்திரிகையைப் பரப்புப்படிவைத்தனவோ, யாதோ நாமறியோம். ஒழுங்காயுள்ள பிரகாசிக்கின்ற பற்கள்யாதொன்று இதுகாறுந்தெரிந்திலோம்.

வட்ட வார்சுரு ளோலையிற் பொலிந்தன வள்ளை
கெட்ட காமனுக் கன்றுயிர் கொடுத்ததிக் கிளையே
தொட்ட வார்திரைப் பரவைமா நிலத்துயிர் சூறை
யிட்ட ருந்துற மறலிகைத் திருத்திய விலக்கே.

(இ - ள்.) வட்டமாகச் சுருண்ட நீண்டபொன்னோலையில் விளங்குவனவாகிய வள்ளை (இலைபோலுங்காதுகள்) அக்காலத்திலே அபசயமுற்ற மன்மதனுக்கு உயிரையளித்தது. அவனுக்குறவாயுள்ள அவையே (சகரர்) தோண்டிய நெடிய அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் உயிர்களைக் கொள்ளைகொண்டுண்ண இயமன் தன்கையால் திருத்திவைத்த குறியாயுள்ள பொருளுமாம். எ - று. (கஉ)

இலவு பூத்ததிற் பவளமென் கொழுந்தொளி யிருத்தி
மலர்முருக்கிதழ்ச் சேயொளி வழித்ததின் விரவிக்
குலநறுங்கனி வீழியிற் கொடுத்தன வெனலா
யலைகடற்படு மாரமுந் தரும்புசெவ் விதழாள்.

(இ - ள்.) பூத்த இலவமலரில் மெல்லிய பவளக்கொழுந்தின் பிரகாசத்தை யமைத்து, முருக்கமலரிதழின் செந்நிறத்தை வழித்து அதிற்கூட்டி, நிறத்தோடுகூடிய நல்ல வீழிப்பழத்திற்குக் கொடுத்தன போன்று சொல்லத்தக்கதாய், அலைகள் பொருந்திய பாற்கடலிலுதித்த நிறைந்த தேவாமிர்தஞ் சிந்துஞ் சிவந்த அதரத்தினை யுடையவள். எ - று. (கரு)

அரும்பு கண்கறுத் தாரமு தகம்பொதிந் தமிழ்தின்
குரும்பை யொத்தணி திதலைமீப் பொடித்தறக் குழைந்த
மருங்கி னுக்கிரங் காதிரு மருங்கொளி பழுத்து
முருங்கு தன்மைபெற் றெழுந்திணை முகிழ்த்தவெம் முலையாள்.

(இ - ள்.) அரும்பையொத்த கண்கள் கறுப்பெய்தி, உள்ளிடத்தில் நிறைந்த பால்பரவி, தென்னங்குறும்பையையொத்து, மேலே அழகிய தேமல் படர்ந்து, மிகமெலிந்துள்ள இடைக்குத் தளர்வெய்தாமல் இருபுறங்களிலும் மிகக ஒளிவீசி, கொலைத்தன்மை வாய்ந்தோங்கிக் குவிந்து பூரித்த இருதனங்களையுடையவள். எ - று. (கசு)

மறுவின் மென்கலை சுருக்கவக் கலையொடு மயங்கி
யுறுவ தின்மைபெற் றுலகெலா மயக்கிய மார
னிறுதி பெற்றபின் னெடுத்தவோ ருருவென லாகிச்
சிறிய சிற்றிடை யவனுயி ராமெனத் திகழும்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத மெல்லிய ஆடையைக்கட்டுதலும், அவ்வாடையுடன் கலந்து தானுள்ள தோற்றமேயில்லாது, உலகமுழுவதையும் மயக்கச்செய்த மன்மதன் இறந்தபின்னர் எடுத்த (அருவமாகிய) ஓர்வடிவென்று சொல்லத்தக்கதாய், அற்பமாகிய சிறிய இடையானது, அம்மன்மதனுயிரெனச் சொல்ல விளங்கும். எ - று. (கஎ)

அருப்பி ளந்தனத் தாருயி ரளித்தவ ராசை
விருப்ப மெவ்வள வவ்வள வாகிய விரிவா
யுருத்து ருத்தமு தூற்றிருந் தன்னவ ருளம்போற்
பெருத்த றக்கனிந் தகலிய வலகுல்பெற் றுடையாள்.

(இ - ள்.) அரும்புபோல் இளமையாகிய தன்முடையாளிடத்தில், தமது நிறைந்த உயிரைக்கொடுத்தவர்களின் ஆசையெவ்வளவினதோ அவ்வளவினதாகிய விரிவையுற்றதாய், சுரந்து சுரந்து அமுதமூற்றெடுத்து, அக்காமுகர்களின் மனமெவ்வண்ணம் பரந்திருக்குமோ அவ்வண்ணம்பரவி, மிகக்கனிந்து விசாலித்த அல்குலையுடையவள். எ - று. (கஅ)

பாயொ ளிப்பனித் தாமரை பரிதிவிட் டுமிழுங்
காயொ ளிக்கதிர் படப்படக் கருகுவ கதுவா
மீயொ ளிப்பட மென்மையுந் தண்மையும் விரவிச்
சேயொ ளிப்படச் சிவந்தன சீறடிச் சிலம்பு.

(இ - ள்.) சூரியன் தன்பாலிருந்து பரப்பும் வெப்பமாகிய ஒளிதங்கிய கிரணங்கள் தாக்குந்தோறும், கருகிப்போகும் பரந்த காந்தியுள்ள குளிர்ச்சி

வாய்ந்த தாமரையைப் போலாகாது, சிலம்புகளின் மிக்கஒளி தாக்குதலால் மென்மையுங் குளிர்ச்சியுங் கலந்து செவ்வொளிநிலவச் சிவந்திருக்குஞ் சிற்றடியையுடையவள். எ - று. (கஎ)

சாந்த ளாவிய பொதியநின் றுயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போந்த தென்றலங் குழவி யோர் தளர்நடை போலு
மாந்த ராருயிர் மயக்கிய மடநடைக் குவமை
கூந்த லம்பிடி யன்றிமற் றேதெனக் குணிப்பாம்.

(இ - ள்,) சந்தனமரங்க ளுயர்ந்த பொதியாசலத்திருந்து பெருமூச் சுண்டாகத் தவழ்ந்துவந்த தென்றலென்னும் அழகிய குழந்தையின் ஒப்பில்லாத தளர்நடையைப்போல, புருஷர்களின் அரியவுயிரை மயங்கச்செய்த அவளது இளநடைக் குபமானமாக, [கூந்தல்] கழுத்தடிமயிரையுடைய அழகிய பெண் யானையையன்றி வேறேதென்று குறிப்பிடுவோம். எ - று, (கஅ)

இவளை யின்னுயிர்க் குயிரெனத் தழுவின னிருந்தான்
புவன முண்டுமிழ்ந் தளந்தவ னிணையடி போற்றித்
தவமு யற்சியி னொழுகுவா னறநெறி தவறு
னுவர்க்க ருங்கட லுலகமொத் தொழுங்குற வாழ்வான்.

(இ - ள்.) இச்சித்திரரேகையைத் தனது இனிய உயிர்க்குயிராகத் தழுவியிருந்து, உலகமுண்டுமிழ்ந்தவராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியின் உபயபாதங்களைத் துதிசெய்து, தவமுயற்சியில் ஒழுகுவோனாய், நீதிமுறை தவறாதவனாய், உவர்மயமாகிய கருங்கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தோடொத்து முறையாக வாழ்ந்திருந்தான், எ - று. (ககூ)

துளப மார்பினன் சுருக்கிய வுத்தரீ யத்த
னளவு தாமரை மணியின னாரமு தளைந்த
கிளவி மென்குயி லம்புயத் திருமகள் கேள்வ
னுளநி னைந்திடு வயிணவத் தலைமைபெற் றுடையோன்.

(இ - ள்.) துளசிமாலைதரித்த மார்புடையவனும், சுருக்கித்தரித்த உத்தரீயமுடையவனும், கணக்கிட்ட தாமரைமணி மாலைதரித்தவனும், குயிலின் குரல்போன்ற தேவாமிர்தங்கலந்த மெல்லிய சொற்களையுடையவளாய்த் தாமரைப்பீடத்திலுள்ள திருமகள் கொழுநனை மனதில் தியானஞ்செய்யும் வைணவத்தலைமை அடைந்தவனுமாவன். எ - று. (உ௦)

பொருவின் மாதவப் புண்டரீ கப்பெரும் பெயரான்
மருவு சித்திர ரேகைபூண் வனமுலை மயங்கி
யொருவு றுவருங் காமவெங் கடற்படிந் துற்றான்
றிருகு சிந்தைய ளிவனொடுஞ் சிறந்தனள் சிலநாள்.

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத பெருந்தவமுடைய புண்டரீகனென்னும் பெருமை பொருந்திய பெயரை யுடையவன். தான்மணந்த சித்திரரேகையின் ஆபரணமணிந்த அழகிய தனங்களில் மயங்கி, எப்போதும் அகலாத அருமையான காமமென்னுங்கொடிய கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தான். மாறுபட்ட மனமுடைய சித்திரரேகை இவனோடு கூடிச்சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்தனள். எ - று. (உக)

மறைக்கு நாயக னீங்கிவன் வறுமைகண் டிரங்கி
நறைப்ப சுந்துழாய் நாயக னொருமணி நல்க
நிறைத்த மாநிதிக் குப்பையங் கதுதர நின்றான்
செறித்த வாயிரஞ் சிடருக் கருளினன் சிறந்தான்.

(இ - ள்) வேத நாயகனுகிய இப்புண்டரீகனது வறுமையைப் பார்த்துத் திருவுள்ளமிரங்கிமணங்கமழும் பசிய துளவமாலை சூடிய திருமால்,ஒருமணியைக் கொடுத்தருள, அம்மணி நிறைந்த பெருந்திரவியக் குவியல்களைத் தரப்பெற்ற அப்புண்டரீகன், தன்னையடுத்த ஆயிரக்கணக்கான சீடர்களுக்கு உதவிசெய்து சிறப்புற்றிருந்தனன். எ - று. (உஉ)

இவன கத்திருந் தில்லற மாட்சியி னிழிந்தா
ளவன டித்துணைச் சீடரை யவாவின னணைந்தாள்
குவிமு கிழ்த்துணைக் கொங்கையாள் குறிப்புவே றுகிக்
கவரு ளத்தினள் காமமிக் கூர்தரக் கவல்வாள்.

(இ - ள்.) சித்திரரேகை இவன்மனையிலிருந்து இல்லற தருமந்தவறியவளாய், அப்புண்டரீகன் திருவடியைப்பணியுஞ் சீடர்களை விரும்பிப்புணர்ந்தாள். குவிந்த அரும்பையொத்த இருதனங்களையுடைய அவள் மனந்திரிந்து வஞ்சகமனமுற்றுளாய்க் காமமிகுத்துப் பெருகுதலால் வருந்துவாள். எ - று.

வாள ரித்தடங் கண்களா லுயிருக மருட்டு
மூளை ரிக்கடுங் காமவெந் நோய்கெட முயங்கு
நாளொர் நாழிகை யாயினு மொழிவுறு ணயப்பால்
வேள்வி கற்பமே யல்லது வேண்டுழி வேண்டாள்.

(இ - ள்.) வாள்போன்று அரிபடர்ந்த பரந்தவிழிகளால் உயிர்சோரும்படி மருட்டுவாள்,மூண்டெரியுங் கடுங்கோபமாகிய கொடுநோய் கெடப்புணருவாள், ஒருநாளில் ஒருநாழிகையேனும் ஒழியாதவளாய் மதனலீலையையேயிச்சிப்பாள். பிறவற்றை வேண்டிக்கொண்டாலும் இச்சியாள். எ - று. (உச)

அள்ளல் வார்கட லகனிலத் தாடவ ரநேக
ரெள்ளி றைப்பொழு தொழிவுறு தியற்றினுந் தமித்தாற்
கள்ள வாணெடுங் கண்ணித னநுபவக் கலவி
யுள்ள மோர்ந்துமெய் பொடித்திருங் காமமிக் கொழுகும்.

(இ - ள்.) சேறுதங்கிய நெடிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த உலகத்திலுள்ள ஆடவரநேகர், மிகக்குறைந்த இமைப்பொழுதும் ஓயாது புணர்ந்தாலும், பிரிந்த காலத்தில் வஞ்சகமாகிய வாள்போல் நீண்டவிழிகளையுடைய அச்சித்திரரேகை தன் அநுபவமாகிய புணர்ச்சியை மனத்திற்கருதி உடல்புளகித்துக் காமநீரை மிகுதியாக ஒழுக்குவாள் எ - று. (உரு)

கோட்டி ரும்புனற் கொள்ளையக் கோடிற முறித்து
நீட்டி நீடொறு மாயிரங் கவர்த்தலை நிமிரும்
வாட்ட டங்கணு மனையன மாந்தரிற் படருந்
தோட்ட லங்கலாள் சிந்தையு மவ்வழித் தொடரும்.

(இ - ள்.) கரையையுடைய மிக்கநீர்ப்பெருக்கு அக்கரையழியவுடைத்துப் பெருகுந்தோறும் கணக்கில்லாத கால்களாகப்பாயும். (அதுபோல) வாள் போன்ற பரந்த விழிகளையுடைய சித்திரரேகையும் கணக்கில்லாத சோரபுருஷருடன் கலப்பாள். இதழ்களோடுகூடிய மலர்மாலையணிந்த அவள்மனமும் அவ்வகையே பின்றொடர்ந்து செல்லும். எ - று. (உசு)

மனையி ழந்தனர் மாநிதி யிழந்தனர் மயங்கி
நினைவி ழந்தனர் நெஞ்சிழந் தனர்நிலை யிழந்தார்

புனைசெய் மாநகர் மாந்தரி லவளொடும் புணர்ந்தா
ரினைய வொன்பெருந் தியங்கிய வாக்கைய ரிளைத்தார்.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கின்ற அந்தச்சிறந்த நகரத்திலுள்ள ஆண்மக்களில் அவளோடு கலந்தவர்கள் வீடுகளை யிழந்தார்கள், சிறந்த செல்வத்தையிழந்தார்கள், மயக்க மெய்தித்தங்கள் நற்கருத்தை யிழந்தார்கள், மனவன்மை யிழந்தார்கள், தங்கள் நிலைமைகளை யிழந்தார்கள், இத்தன்மையர் (மேலும்) எலும்புகள் வெளியே தோன்றிய தேகமுடையவர்களாக இளைத்தார்கள். எ - று. (உஎ)

கலிவிருத்தம்.

ஆய வின்னண மவ்வழி யெய்துழி
மேய வேத வயிணவ வேந்தனை
நேய நெஞ்சொடு நீண்மறை யோரொடுந்
தூய சிந்தைத் துருமுனி யெய்தினான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அச்சித்திரரேகை இவ்விதமாக அவ்வழியில் நடந்துவருகையில், அவள் கணவனான வேதமுணர்ந்த வைணவத்தலைவனான புண்டரீகனிடத்தில், அன்புடைய மனதோடும் திரளான அந்தணர்களோடும் பரிசுத்த மனமுடைய துருவாசமுனிவர்வந்தருளினர். எ - று. (உஅ)

சென்ற வத்துரு வாசற் கெதிர்செலா
வொன்று சிந்தை யுருக வுருகினா
னின்று நீவரற் கெத்தவஞ் செய்தனன்
வென்றி யாதவ வென்று விளம்பினான்.

(இ - ள்.) வந்தருளிய துருவாச முனிவருக்கு எதிர்சென்று, ஒருப்பட்ட மனமுருக உடலுருகினான், வெற்றிதங்கிய பெருந்தவமுனிவரே! தேவரீர் இத்தினத்தில் இங்கெழுந்தருளுவதற்கு யாதுதவமியற்றினேனெனக்கூறினன். (அப்புண்டரீகன்) எ - று. (உகூ)

பொய்யின் மாதவப் புங்கவ னைத்தொழு
தைய பொன்னடி சாத்தினை யாதலி
னெய்து மென்னக மெத்தவஞ் செய்ததோ
செய்த மாதவ வுண்மை சிறந்தனன்.

(இ - ள்.) பொய்ம்மை நீங்கிய பெருந்தவமுடைய துருவாச முனிவரைப் பணிந்து, ஐயரே! தேவரீர் திருவடிகளைச்சாத்தியருளினீரானபடியால், அடியேன் குடில்யாது தவம்புரிந்ததோ? யானியற்றிய பெருந்தவத்தின் உண்மைப் பலனை மேம்படவடைந்தேன். எ - று. (கூ0)

என்னு மன்பி னெடுத்தெடுத் தேத்துபு
வுன்ன ருந்தன் னுறையுள்கொண் டேகினான்
றன்ன ருந்துரு வாசனொ டுஞ்சுடர்
மன்னு மாமணி மண்டபம் வைகினான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லும் அன்புடன் பலவாறாக எடுத்துத்துதிசெய்து நினைத்தற்கரிய தன் வீட்டிற் கழைத்துக்கொண்டுபோய், அடைதற்கியலாத துருவாசமுனிவருடன் ஒளிதங்கிய சிறந்த ரத்தினங்களிழைத்த மண்டபத்திலிருந்தனன். எ - று. (கூக)

ஆசனந்தந் தருச்சனை செய்தபின்
போசனஞ்சொற் றமைக்கப் புகுந்தனன்
பாசி ழைக்குப் பரிந்துரைத் தானவன்
மாச கற்றிய மைத்தனண் மாட்சியின்.

(இ - ள்.) ஆசனமளித்து அர்ச்சனைசெய்த பின்னர், திருவமுது செய்யும்படி பிரார்த்தித்து (அவர்சம்மதிக்க) அதனையமைக்கப்புகுந்து, பசும்பொன்னாபரணமணிந்த தன்மனைவிக்கு அன்புடன் சொன்னான். அவளும் குற்றமின்றிச் சிறப்போடு (உணவாதிகளைச்) சமைத்தனள். எ - று. (௬௨)

இயலு மன்பி னடிசிலி ழைத்தபின்
புயன றுங்குழல் கொண்டனை போவெனக்
கயனெ டுங்கட் கரும்புகொண் டேகினா
டுயிலு நெஞ்சிற் றுயில்வளர் வான்றனை.

(இ - ள்.) இயன்றஅன்போடு அமுதமைத்தபிறகு மேகம்போலக்கறுத்த மணங்கமழுங் கூந்தலையுடையாளே! (துருவாச முனிவரை) அழைத்துவரப்போவென்று (கணவன்) சொல்ல, சேல்மீன்போலும் நீண்டவிழிகளையுடைய கரும்புபோல்வாளாகிய சித்திரரேகை அச்சொல்லை மேற்கொண்டு துயில்புரிபவரை.

கண்டு வெஃகியக் காமக் கலவியுட்
கொண்டு வீழ்ந்து குலத்தோ டழுவினா
ளண்ட ரேத்து மருந்தவன் றன்விழி
விண்டுநோக்க வெருவர வோடினாள்.

(இ - ள்.) (சித்திரரேகை துருவாச முனிவரைக்) கண்டு விருப்பமுற்று, அந்த விருப்பத்தாற்றக்க புணர்ச்சியை மனங்கொண்டு மேல் வீழ்ந்து இரண்டு புயங்களையுந் தழுவினாள். தேவர்களுந் துதிக்கும் அருந்தவமுடைய அம்முனிவர் தமது கண்களைத்திறந்து பார்க்கவும், பயந்து ஓட்டமெடுத்தனள். எ-று()

ஓடி நாற்சதுக் கத்துய ராலடி
கூடி னாள்செந் துருவைக்கு ழாத்திடை
நீடு மாதவ னின்று வெகுண்டுதன்
சீட னைக்கடிந் தன்னவட் டேடென்றான்.

(இ - ள்.) அப்படியோடி, நாற்றெருக்கள் சேருமிடத்தில், உயர்ந்து வளர்ந்த ஆல மரத்தடியிலுள்ள செம்மறியாட்டு மந்தையிற் சேர்ந்தனள். மிக்கபெருந்தவஞ்செய்த துர்வாச முனிவர் கோபித்து நின்று, தன் சீடனைக் கடிந்து அச்சித்திரரேகை (சென்ற வழி)யைத் தேடுகவெனக் கட்டளையிட்டருளினர். எ - று. (௬௫)

விரும்பு சீடன் விரைவிற் றுருவியு
மரும்பு கொங்கையை யவ்வழிக் கண்டிலன்
றிரும்பி மாமுனி தன்னொடுஞ் செப்பினா
னிருந்த மாதவன் றன்னுளத் தெண்ணினாள்.

(இ - ள்.) விருப்பமுடைய புண்டரீகனெனும் அச்சீடன் விரைந்து தேடிப்பார்த்தும், அரும்பிய தனங்களையுடைய சித்திரரேகையை அவ்விடத்திற் காணாதவனாகித் திரும்பிவந்து, பெருமை தங்கிய துருவாச முனிவரிடஞ் சொல்லினன். அங்கிருந்த முனிவர் தம்மனதில் எண்ணிப்பார்த்தனர். எ - று.

தழுவி நாலு சதுக்கந் தருதெரு
வெழுவு மாலி னிருநிழற் றுஞ்சியே
குழுவு பள்ளைக் குழாத்துட் கரந்தனள்
வழுவி னின்று வரம்பு சிதைந்துளாள்.

(இ - ள்.) தீய வழியிலிருந்து கற்பின் வரம்பை யழித்த சித்திரரேகை, நாலு வீதிகள் கூடுமிடமாகிய தெரு நிறைய ஓங்கி வளர்ந்துள்ள ஆலமரத்தின் அகன்ற நீழலிற் கூடியிருக்கும் ஆட்டுமந்தையுள் ஒளித்துக்கொண்டனள்.

தவறி னில்லறத் தாறிழிந் தாடனைக்
குவளை யுண்கட் பொதுமகட் கொண்டுபோ
யிவர்த டஞ்சினை யாலிடத் தேற்றியுன்
றவமு யற்சியைக் காட்டுதி தன்மையோய்.

(இ - ள்.) இல்லற தர்மங்கெட்டதனால் இழிவெய்திய, குவளைமலர்போலும் மையுண்டகண் பொருந்திய அப்பொது மகளை யழைத்துச்சென்று, விசாலமான கிளைகள் நெருங்கிய அவ்வாலமரத்திலேற்றி, உன்தவ மகிமையைக்காட்டுக; பெருந்தன்மையுடைய புண்டரீகனே! எ - று. (௫௮)

சேறி யென்றவத் தீதறு சிந்தையோன்
கூறு சொற்றலைக் கொண்ட குணத்தவன்
வேறு கொண்ட விருப்பின ளைப்பிடித்
தேறு தொன்மரத் துச்சியி னேற்றினான்.

(இ - ள்.) செல்வாயாகவென்று, வீணாகிய குற்றங்களற்ற மனத்தையுடைய துருவாச முனிவர் சொல்லிய வார்த்தையைச் சிரமிசையேற்ற நற்குணமுடைய புண்டரீகன், வேறு விருப்புற்ற சித்திரரேகையைக் கண்டுபிடித்து, ஓங்கி வளர்ந்த ஆலமரத்துச்சியில் ஏற்றினான். எ - று. (௫௯)

ஊடு வாடை யுறுந்தொறு மென்சினை
யாடு தோறு மலமந் தலறுவாள்
கோடு பற்றிக் கிடந்து குலுங்குவா
ணீடு நெஞ்சி னிழிய நினைந்துளாள்.

(இ - ள்.) அவ்வாலமரத்திலிருந்து இரங்கக்கருதிய அச்சித்திரரேகைக்கு நேராக வாடைக்காற்று அடிக்குந்தோறும், அக்காற்றால் மெல்லிய கிளைகள் ஆடுந்தோறும் வருந்தியழுவாள், அம்மரக்கொம்பைப்பற்றியிருந்து குலுங்கிக் கொண்டிருப்பாள். எ - று. (௬0)

மான மாநகர் மைந்தரு மாதருங்
கான வார்குழற் கன்னியைக் கண்டுவிண்
போன மாமரத் தெவ்வணம் போயினாள்
மோன ஞானி மொழிகொடி தென்றனர்.

(இ - ள்.) அந்தச்சிறந்த பெரு நகரிலுள்ளபுருடர்களும் பெண்டிர்களும் மணங்கமழும் நெடிய கூந்தலையுடைய சித்திரரேகையைக்கண்டு, ஆகாய மளாவிய இப்பெரு மரத்தில் இவள் எவ்வாறேறினள்? ஞானவரம் புணர்ந்த அம்முனிவர் சொல் கொடிது என்றார்கள். எ - று. (௬௧)

அறிந்த வட்குயி ராகிய வந்தணன்
பிறிந்தி ருக்கப் பெறுகிலன் பேரருட்
செறிந்த மாதவச் செல்வனை யேத்துரு
மறிந்து வீழ்ந்த மரமென வீழ்ந்தனன்.

(இ - ள்.) அவளுக்கு உயிராக விளங்கும் புண்டரீகன் இதனை யறிந்து, அவளைப் பிரிந்திருக்கப் பெறாதவனாகி, பேரருண்மிகுந்த பெருந்தவச்செல்வராகிய துருவாச முனிவரைத் துதிசெய்து, முரிந்து வீழ்ந்த பெரு மரம்போல அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான். எ - று. (சஉ)

ஐய நின்னரு ளின்மையென் னாயிழை
வையம் யாவும் வழூச்சொல வைகினாள்
வெய்ய வாலை விடுத்திழி தற்கருள்
செய்ய வேண்டுந் திருவருள் செய்கென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயரே! தேவரீர் அநுக்கிரகமில்லாததால் எளியேன் மனைவி உலக முழுதும் நிந்திக்கும்படியிருக்கின்றாள். கொடிய அவ்வாலினை விட்டு இறங்கும்படி யருள்புரியவேண்டும். திருவருள் பாலிக்கவெனப் பிரார்த்தனை செய்தான். எ - று. (சங)

இல்ல றத்தை யிகழ்ந்தொழி வாளிவள்
புல்லொ ழுக்கம் பொருந்துறு புன்மையோய்
வல்ல றுத்த வனமுலை மாநிலத்
தெல்ல வர்க்கு மினிதளித் தாளரோ.

(இ - ள்.) இல்லற வொழுக்கத்தை யிகழ்ந்து பரபுருடரை விரும்பும் இவளுடைய தீயொழுக்கத்தைச் சம்மதிக்கும் இழிதகையோனே! இவள் கச்சினைக் கிழித்த அழகிய தனங்களைப் பெரிய பூமியிலுள்ள யாவர்க்கும் இனிதாக வுதவினள். எ - று. (சச)

இன்ன தன்மை யிவளை யுனக்கென
வன்னி முன்னர் வழங்கின ராலவ
டன்ன லம்பிறர்க் காகச் சமைந்தன
ளுன்னை யோர்பொழு துள்ளுகி லாளென்றான்.

(இ - ள்.) இத்தகைமையாகிய இவளை உனக்கென்று அக்கினி சாட்சியாக (அவளைப் பெற்றோர்) கொடுத்தார்கள். அவளோ தன்னுடைய இன்பத்தைப் பிறர்க்காகச் சமைந்துள்ளாள். உன்னை ஒரு காலத்திலும் நினைத்தாளில்லை யென்று சொல்லினர். எ - று. (சரு)

ஏது குற்ற மிழைத்தன ளேனுமம்
மாது குற்ற மனக்கொள லையநீ
மீது யர்ந்த வடதரு விட்டிவள்
போத வொன்று புகலுதி யென்றனன்.

(இ - ள்.) ஐயரே! அவள் எவ்வகைக்குற்றஞ் செய்தபோதிலும், தேவரீர் அக்குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்திற் கொள்ளவேண்டாம். மேம்பட்டுயர்ந்த ஆலமரத்தை விட்டு இவள் கீழே இறங்கி வரும்படி ஒரு வார்த்தை உரைத்தருளவேண்டுமென்று வேண்டினன். எ - று. (சசு)

கற்பி னின்ற கனங்குழை யாயினின்
சொற்ப டிக்குயர் தொன்மர நீங்குவா
ளெற்ப டுஞ்சினை பற்றி யிறங்குவாண்
முற்ப டப்போய் மொழிகுதி நீயென்றான்.

(இ - ள்.) கற்பு நிலையிலிருந்த மேகம் போன்ற (கரிய) கூந்தலுடைய வளாயின், உன் சொல்லின்படி உயர்ந்த ஆலமரத்தினின்று வர, சூரிய மண்டல மளாவிய கிளையினைப்பற்றி யிறங்குவாள். ஆனதால் நீ அவள் முன் சென்று (இறங்கிவா வென்று) சொல்லென்றார். எ - று. (சஎ)

வந்து நின்றென் மனைவி வருகெனச்
சந்த வார்முலை நாலடித் தாழ்ந்தன
ளிந்த வெல்லை யிறங்கப் படாதென்றாள்
குந்தி யோடினன் மாதவற் கூடினான்.

(இ - ள்.) (அவர் கூறியவாறே புண்டரீகன் ஆலமர நிழலில்) வந்து நின்று, என் மனையாளே! இறங்கிவரக்கடவாயெனக் கூப்பிட, அழகிய கச்சணிந்த முலையையுடைய சித்திரரேகை நாலடியிறங்கி, இதனைத்தாண்டி யிறங்க முடியாதென்றாள். [குந்தியோடி] இருநினைவாயோடி முனிவரையடைந்தான்.

நால டிச்சினை தாழ்ந்தன ளம்பவென்
னேல வார்குழல் பின்ன ரிறங்கிலண்
மால டிக்கொண்ட மம்மரி னேனினிச்
சீல மாதவ செய்குவ தேதென்றான்.

(இ - ள்.) புனிதமான பெருந்தவமுடையவரே! சிவபெருமானை யொத்தவரே! அடியேனுடைய மணம் வீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவி கிளையினின்று நாலடித்தூரமே யிறங்கினள். அதன் பின் இறங்கமுடியவில்லை. ஆசை மிக்க மயக்கமமைந்த மனமுடைய அடியேன் இனியென்ன செய்குவேனென்றான், எ - று. (சகூ)

மங்கை கொங்கை மயங்கி முயங்கினா
ரங்கண் மாநிலத் தாடவர் யாவரும்
பொங்கு மாலடி போந்திறங் காயெனி
னங்கை கீழ்வரு மென்ன நவிற்றினான்.

(இ - ள்.) காமா துரத்தினால் மயக்குற்று அம்மங்கையின் குசங்களை யணைந்தவர்களாய், மிகப்பரந்த நிலவுலகிலுள்ள ஆடவரனைவரும், பெருத்த அவ்வாலமரத்தின் கீழ்ச்சென்று இறங்குகவெனச் சொல்வார்களாயின் அப்பெண் கீழே யிறங்குவாளென்றனர். எ - று. (ரு0)

மைய லொன்று மனக்கொ டிருந்தவர்
தைய லைப்புணர்ந் தாரவர் யாரையும்
வெய்தி னோடிக் கொணர விளித்தன
ரெய்து மாமரம் பாதியி றங்கினாள்.

(இ - ள்.) அவளைப்பார்த்து மயக்குற்ற மனமுடையவர்களும் அவளைக் கூடினவர்களுமாகிய வெல்லோரையும், அதிவேகங்கொண்டோடி அழைத்துக்

கொண்டு வரவும், அவர்கள் யாவரும் அவளையழைத்தார்கள். அதனால் அவள் அப்பெரிய மரத்தில் அரைப்பாக மிறங்கினாள். எ - று. (௬௧)

இப்பு றத்தி னிறங்கரி தாயவ
டப்பு றத்தழு விச்சினை சார்தலு
மொப்ப றுத்த முனியரு கோடினான்
குப்பு றுத்த முகத்தினன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) அப்பாதிக்குக்கீழே அவள் இறங்கமாட்டாமல் கீழே விழாத வண்ணம் ஒரு கிளையைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கையில், ஒப்பற்ற அம்முனிவ ரருகே வந்து புண்டரீகன் குனித்த முகத்துடன் கூறுகின்றான். எ - று. (௬௨)

என்னை யிவ்வணங் கண்டனை யேயினிக்
கன்னி பாற்றிருக் கண்ணருள் செய்யென
நின்ன ருட்பெறு வார்நின்று கூவினான்
பொன்ன னாளு மிறங்குவள் போகென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேனை இவ்வகையாகக் கஷ்டப்படுத்துகின்றீரோ. இனியேனும் தேவரீர் அப்பெண்ணினிடங் கிருபா நோக்கம் வைத்தருளல் வேண்டுமென வேண்ட, உன் சீடர்கள் வந்தழைத்தால் திருமகள்போலும் அழகுடைய உன் மனைவி யிறங்குவாள். போ வென்றனர். எ - று. (௬௩)

அன்ன சீடருந் தானு மடைந்துதன்
பன்னி தன்னை யழைக்கப் பகர்ந்தனன்
பின்ன ரன்னவர் கூவப் பெருமர
மன்ன டிக்கவை வந்திருந் தாளரோ.

(இ - ள்.) அத்தகைய சீடர்களுந் தானுமாக வந்து, தன் மனைவியை யழைக்கும்படி சீடர்களுக்குச் சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே யழைக்க, அதன்பின் அப்பெரிய மரத்தின் அடிக்கிளையில் வந்திருந்தாள். எ - று. (௬௪)

கூண்ட பின்னற் குடுமி யலைந்திடப்
பூண்ட தாமரை மாலை புரண்டிட
வீண்டு துன்பத் திரைத்திட வோடினான்
மீண்டு மாதவ வேந்தனை நண்ணினான்.

(இ - று.) கூட்டமாகிய பின்னலோடு சேர்ந்த குடுமியலையவும், பூண்டுகொண்டிருக்கும் தாமரை மணிமாலை புரளவும், தனக்குற்ற துன்பத்தோடு இளைப்பெடுக்க ஓடி, மீண்டும் பெருந்தவ வேந்தராகிய அம்முனிவர்பால் அடைந்தான். எ - று. (௬௫)

கவர்த ருஞ்சினைக் கப்பி னிறங்கினா
ளிவளை முற்று மிறங்கப் பணித்தியென்
றவனை யேத்தி யிரந்தன னந்தணன்
புவன மேத்து முனிபுகல் வானரோ.

(இ - ள்.) பிளவுற்ற கிளைகளாகிய கொம்பினின்றிழிந்த இவளை முழுதும் இறங்கும் வண்ணங் கட்டளை செய்யவேண்டுமென்று அத்துருவாச முனிவரைத் துதித்துப்பிரார்த்தனை செய்துகொண்டான். (அவன் துதிகளைக்கேட்டு) உலக முழுவதும் தோத்திரஞ்செய்யத்தக்க அத்துருவாசமுனிவர் உரைக்கின்றனர்.

பேதை தன்னைப் புணர்ந்தவர் பேரொலர்
மோதி யோதி யுணர்த்தி லிறங்குமென்
றூதி வேத மளந்தவன் சொற்றுழி
வேத வேதியன் பின்னரு மீன்டனன்.

(இ - ள்.) அப்பெண் தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய பெயர்களை யெல்லாஞ் சொல்லித்தெரிவித்தாளாயின், கீழே இறங்கி வருவாளென்று முதன்மையாகிய வேதங்களை அளவிட்டறிந்த முனிவர் கூறியபோது, புண்டரீகனென்னும் வேதியன் மீண்டும் (மனைவியிருக்குமிடத்திற்குத்) திரும்பினான். எ - று.

ஏடி நின்னிளங் கொங்கை யிணைத்தடங்
கூடி னார்பெயர் முற்றுறக் கூறினீ
தோடு வார்ந்த தொடுசினை விட்டடி
மூடி றங்குவை யென்று மொழிந்தனன்.

(இ - ள்.) அடிபெண்ணே! உன் இளமுலையிரண்டையும் கலந்தவர்களது பெயர்கள் முழுவதையும் நீயே சொல்வாயாகில், நீ பற்றிக்கொண்டிருக்கும் இதழ்கள் நெருங்கிய கிளையின் மூட்டைவிட்டு விலகிக்கீழே இறங்கி வருவாயென்று தெரிவித்தான். எ - று. (கஅ)

இன்ன வாசகங் கேட்டலு மேந்திழை
யன்ன கேள்வர நேகரை யெண்ணினாள்
பின்ன ரந்தப் பெருங்கவை நீத்ததின்
மன்னு கீழ்க்கவை வந்து வதிந்தனள்.

(இ - ள்.) இவ்வார்த்தையைச் சித்திரரேகை கேட்டவுடனே அத்தகைய புருஷர்கள் எண்ணில்லார் பெயரையும் (ஒவ்வொன்றாகச்) சொன்னாள். அதன் பின்னர் அப்பெருங்கிளையினின்றும் விலகி அதன் கீழிருக்குங் கிளையில் வந்திருந்தாள். எ - று. (கசு)

எவற்றி னாலு மிறங்ககி லாளினிச்
சிவத்தி றந்தெரி தீயவட் சென்றிடில்
கவர்த்த டம்பணை கைவிடு மெய்துவாய்
தவப்பெ ருங்கட லேசர ணென்றனன்.

(இ - ள்.) எவ்வாற்றாலும் அவள் பூமியிலிறங்கவில்லை. இனி, சிவத்திறமுணர்ந்த தேவரீர் அங்கெழுந்தருளினால், பிளந்து விசாலித்த கிளையானது கைவிட்டு விலகும். பெருந்தவக்கடல்போல்பவரே! தேவரீர் ஆங்கடையவேண்டும். தேவரீருக்கடைக்கலமென்று கூறினான். எ - று. (சு०)

மூர லித்த முகத்தின னந்தணா
னார்வ நோக்கி யகநெகிழ்ந் தாரணச்
சீர ளந்நத சிட்டர் குழாத்தொடும்
பார வெம்பழு வத்தரு கெய்தினான்.

(இ - ள்.) துருவாசமுனிவர் புன் சிரிப்புகொண்ட முகத்துடன், அப்புண்டரீகனுடைய ஆசைப்பெருக்கத்தைப்பார்த்து மனமிளகி, வேதத்தின் சிறப்புக்களையெல்லா முணர்ந்த தமது சீடர் தொகுதியோடு, மிகவும் பரந்துள்ள அந்த ஆலமரத்தருகே எழுந்தருளினர். எ - று. (சுக)

எய்தி யன்ன னிளமுலை வேட்டருள்
பொய்யி ஞன்மறைப் புண்டரீ கன்றனை
வைதி கத்தனி மாமுனி நோக்கிநின்
செய்கை சிற்றொழுக் கத்திற் சிறந்ததால்.

(இ - ள்.) வைதிக மார்க்கத்தில் மேம்பட்ட ஒப்பில்லாத துருவாச முனிவர் அங்கெழுந்தருளி, அச்சித்திர ரேகையின் இளமைதங்கிய தனங்களைக் காமுற்றிருக்கிற உண்மையான நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த புண்டரீகனை நோக்கி, உன்றொழில்கள் அற்ப வொழுக்கத்தில் மேம்பட்டன. எ - று. (சுஉ)

வாளை வென்ற மதர்விழி யாளிவள்
சூளை யென்ப துணர்ந்துந் துணைமுலை
மூளு மாசையின் முற்றி முயங்கினய்
கோள றுந்தவத் தன்மை குறைந்தனை.

(இ - ள்.) வாட்படையை வெற்றிகொண்ட மதர்த்த விழிகளையுடைய இச்சித்திரரேகை வேசையென்பது தெரிந்திருந்தும், அவளது இரண்டு முலைகளிற் பெருகிய ஆசையின் மிக்கவனய் அவளைப்புணர்ந்தாய், அது காரணத்தாற் குற்றமில்லாத தவநிலையிற் குறைவடைந்தாய். எ - று. (சுங)

மற்றொர் மாதை மணந்திலை மாதிவள்
பெற்ற பாவம் பிரித்தொரு பாதியு
முற்ற தானுனை யோங்கெயின் முப்புரஞ்
செற்ற தேவ னடித்துணை சேர்கலாய்,

(இ - ள்.) வேறொரு ஸ்திரீயை மணஞ்செய்து கொண்டாயில்லை. இச்சித்திரரேகை சம்பாதித்த பாவத்தைப்பிரித்து அதிற்பாதி பாவம் உன்னைச் சேர்ந்தது. அதனல் உயர்ந்த மதில்சூழ்ந்த திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானது உபய பாதங்களை நீ சேரமாட்டாய். எ - று. (சுச)

புண்ட ரீக னதுபுலத் தோர்ந்தனன்
விண்டு வாய்மொழி யொன்றும் விளம்பலன்
றண்ட ருஞ்சொற் சமயவி ரோதமுட்
கொண்டெ னக்கிது கோளுரைத் தாயென்றான்.

(இ - ள்.) (என்று சொல்லியவற்றை) புண்டரீகன் மனத்திலறிந்து வாய் திறந்தொன்றுஞ் சொல்லாமல், யாவராலுந்தள்ளுதற்கரிய புகழமைந்த வைணவ சமயத்தில் தேவரீர்க்குற்ற விரோதத்தைத்திருவுளங்கொண்டு அடியேனுக்கு இத்தகைய பழி மொழியுரைத்தீரென்றான். எ - று. (சுரு)

வேக வெஞ்சின மீக்கொண்டு தன்மன
மாக வற்சித ரத்துரு வாசனும்
யோக சித்தனை யோகிம னத்தின
னக நின்பெய ரென்றறைந் தானரோ.

(இ - ள்.) துருவாச முனிவரும் வேகத்தோடு கூடிய பெருங்கோபமேற்கொண்டு, தமது மனமானது பெருவருத்தமெய்த, ஏய்க்கும் மனதையுடைய அப்புண்டரீகனைப்பார்த்து, இன்று முதல் உன்பெயர் யோகிமனத்தினனென்று வழங்கக்கடவதென்று சொல்லினர். எ - று. (சுசு)

புன்பு றச்சம யப்புற நின்றுநீ
யென்பெ ருக்கணி யெந்தைபி ரானடி
யன்பு றப்பெறு வாயலை வெண்ணிற
மின்பி றங்கு விபூதியும் வேண்டலை.

(இ - ள்.) அற்பமாகிய புறச்சமய வழியிலிருந்து, என்பு மாலையையும் எருக்கமலர் மாலையையுந்தரித்த எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளுக்கு அன்பையடையப் பெறத்தகுந்தவனல்லை, வெண்ணிறமமைந்த ஒளி விளங்குகின்ற திருவெண்ணீற்றினையும் விரும்பமாட்டாய். எ - று. (௬௭)

ஆகி யப்புறப் புன்சம யத்தனைப்
போக போக வெனப்புகன் றன்னவன்
பாக முற்றிடுஞ் சீடரைப் பார்த்துள
வேக வெஞ்சின மீக்கொண் டறைகுவான்

(இ - ரு.) புறம்பாகிற அற்ப சமயத்தில் அபிமான முற்றிருந்து அவ்வண்ணமே தாழ்ந்து போகக்கடவாயென்று சபித்து, அப்புண்டரீகனென்போனிடத்திலிருக்கும் பரிபக்குவமடைந்த சீடர்களைப்பார்த்து, தமது மனத்திலுதித்த வேகமாகிய கடுங்கோப மிகுந்தவராய் மேலுஞ்சொல்லுகின்றார்.

பின்னு சிந்தைப் பிணக்கறுத் தாரண
மன்னு சிந்தைய ராக்கிய மாதவன்
பன்னி கொங்கையிற் பற்றுவைத் தீர்நுமர்
மின்ன ரூர்களும் வேசைய ராகுவார்.

(இ - ள்.) பின்னிக்கொண்டிருக்கும் மனப்பிணக்குகளை யகற்றி, வேதங்குடி கொள்ளும் மனத்தினராகச்செய்த ஆசிரியரது மனைவியின் குசங்களில் ஆசை வைத்தீர்களானபடியால், உங்கள் மனைவிமார்களும் வேசையர்களாவார்கள். எ - று. (௬௯)

என்று கூறி யெரிவிழித் தாங்கவர்க்
கொன்ற லாத பலமுனிந் தோதினன்
கன்று நெஞ்சக் கனங்குழை வைகிய
துன்றி ருஞ்சினைத் தொன்மர நோக்கினான்.

(இ - ள்.) எனச்சபித்துக்கூறி, கோபாக்கினி பொருந்திய கண்களாற் பார்த்து, ஒன்றல்லாத அநேக சாப மொழிகளைக் கோபங்கொண்டோதித்து; வருத்தமெய்திய மனமுடைய அச்சித்திரரேகை யிருந்த பெருங்கிளைகள் நெருங்கிய ஆலமரத்தைப்பார்த்தருளினார். எ - று. (௭0)

வார்ந்த கூந்தல் கவிந்திள மாமரஞ்
சேர்ந்த மார்பங் குருதி சிலும்பிடச்
சோர்ந்து மாமரந் தொற்றி யிருந்தன
ணோர்ந்த சிந்தை முனிவ னிகழ்த்துவான்.

(இ - ள்.) நெடிய கூந்தல் அவிழ்ந்து தொங்கவும், பெரிய ஆலமரத்தைத் தழுவிய மார்பில் உதிரஞ்சொரியவும், சோர்வெய்தி அப்பெரிய மரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த சித்திர ரேகையை நோக்கி, இளைதின மனமெய்திய வராய்த் துருவாசமுனிவர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௭௧)

கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடி நீயிவ
ணெம்மை மேல்விழுந் தெம்முருத் தீண்டலால்
அம்ம வெங்க ணசுரரிற் றோன்றியே
வெம்மைக் காம விகாரம் பெறுதியால்

(இ - ள்.) குவிவாகிய வலிய தனங்களையுடைய, அழகிய வளையலணிந்த பெண்ணே! நீ இப்பொழுது எமதுடலின்மேல் விழுந்து எம்மைப்பரிசித்த காரணத்தால், கொடுமையாகிய பார்வையையுடைய அசுரர் குலத்தில் தோன்றிக்கொடுமை தங்கிய காமவிகார மடையக்கடவாய். எ - று. (எஉ)

அயக்கு லத்துட் கரந்தனை யாதலின்
மயக்கு நின்முக மம்முக மாகுமால்
வியக்கு மக்குல மேவியும் வெம்முலை
முயக்கு காம முடிவொழி யாயென்றான்.

(இ - ள்.) நீ ஆட்டுமந்தையில் ஒளித்துக்கொண்டாயானபடியால், எல்லோரையும் மயக்குகின்ற உன் முகம் அந்த ஆட்டின் முகமாகக்கடவது. அந்த ஆட்டு முகத்துடன் எல்லோருக்கும் வியக்கும்படி அந்த அசுர குலத்தில் தோன்றியும் தழுவுதலாகிய காமத்தை ஆயுண்முடிவு வரையில் நீங்காது பெற்றிருப்பா யென்றனர். எ - று. (எஙு)

ஈது கூறி மரத்தி னிறங்கினை
போதி யென்ன விறங்கிப் புகுந்தனள்
கோதின் மாதவன் பாதங் குறுகினாண்
மாத ரார்க்கு மரபுவ ழுச்செய்தாள்.

(இ - ள்.) இப்படிச்சொல்லி, மரத்தை விட்டிழிந்து போவெனப்புகல, வேதியர் குலத்து மாதர்களுக்குப் பழிச்சொல்லையுண்டாக்கிய அச்சித்திரரேகையிறங்கிக் கிழேவந்து, குற்றமற்ற அம்முனிவரது திருவடிகளையடைந்தாள். எ - று. (எச)

எந்த நீயிவ ணென்றுனைக் கேள்வனைத்
தந்த கேள்வித் தலைவனைச் சாபியா
நிந்தை தந்தனை யாயினு நின்னுழைச்
சிந்தை தந்தன ளென்கொடு தேறுகேன்

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய தேவரீர் இவ்விடத்தில் அடியாளுக்குத் துணைவனான கணவனையும், அவனைத்தந்தையாகக்கொண்டு நூற்கேள்வியைப் பெற்ற மாணவர்களையும் சபித்து நிந்தித்தீரானாலும், தேவரீரிடத்தில் மனவிருப்பு வைத்த அடியாள் எதைக்கொண்டு தேறுவேன். எ - று. (எரு)

ஈது பட்டு மெளிய னிணைமலர்ப்
பாதந் தீண்டப் பணித்திலை போலுமென்
றூத ரத்தி னவளிரப் பத்தனி
வேத மாமுனி பின்னர் விளம்புவான்.

(இ - ள்.) அடியேன் இத்துன்பமெய்தியும், தேவரீருடைய மலர்போன்ற உபய பாதங்களைப் பரிசிக்கும்படி கட்டளைதரவில்லையேயென்று, அச்சித்திரரேகை அன்போடு பிரார்த்திக்க, ஒப்பற்ற வேதங்களுணர்ந்த சிறந்த துருவாச முனிவர் அதன் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றனர். எ - று. (எசு)

செய்த பாதகஞ் செப்புறப் போமெனப்
பைகொண் மாநில மோது பழமொழி
யைய நுண்மருங் காயறி யாய்கொலோ
தைய னின்பவந் தானே தொலைந்ததால்.

(இ - ள்.) அழகிய நுட்பமாகிய இடையையுடையவளே! ஒருவர் தாம் செய்த பாவங்கள் (பலருமறியச்) சொல்வதால் நீங்குமென்று ஆதிசேடன் பணாமுடி மேற்றாங்கும் பெரிய பூலோகத்தார் கூறும் பழமொழியை அறிய மாட்டாயோ. நீ செய்த பாவந் தானே யொழிந்தது பெண்ணே! எ - று. (எஎ)

பெண்ணு ருக்கொண் டசுரர் பெருங்குல
நண்ணு நாளருங் காம நயப்பினால்
கண்ணி ணைக்குரி யார்தமைக் கைக்கொளா
வண்ண வெம்முலைக் கோட்டின் மருவுவாய்.

(இ - ள்.) நீ பெரிய அசுரர் குலத்திற் பெண்ணுருவங்கொண்டு பிறக்கும் பொழுது சிறந்த காம விருப்பத்தால், இருவிழிகளாலும் இச்சிக்கத்தக்கவர் களைக்கைக்கொண்டு அழகமைந்த பெரிய முலைக்கோடுகளில் தழுவுவாய். எ-று.

ஆய காலத்தி யாமவ ணெய்துவந்
தூய வெம்மைத் தொடர்ந்தனை யாகிநீ
மேய காம விருப்பொழிந் தக்குலத்
தேய மைந்த ரிருவர்ப் பெறுதியால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் நாம் அங்கே வருவோம். பரிசுத்தராகிய நம்மை நீ பின் தொடர்ந்தவளாய், உன்னிடத்துண்டான காமவிச்சையை யொழித் துக்கொண்டவளாகி, அவ்வசுரகுலத்திற்குரிய புதல்வரிருவரைப்பெறுவாய்.

மாக்க ணத்தொடு வைகிய வையனைக்
காக்கும் வெங்கதக் காளர் கரத்தினான்
மூக்கு மிந்த முலையுங் கரத்தொடும்
போக்கி வீழ்ந்து புலம்புவை நீயென.

(இ - ள்.) சிறந்த பூதகணத்துடன் எழுந்தருளிய ஐயனாரைக்காத்திருக் குங்கடுங்கோபமுடைய மகாகாளன் கையினால் இந்த மூக்கையும் முலைகளையும் கையையும் போக்கிக்கொண்டு நிலத்தில் வீழ்ந்து புலம்புவாய் என்று சொல்லி.

ஆங்க வன்றொட வன்றள வுன்வயி
னோங்கு பாவ மொழிந்துணர் வுற்றுநீ
தேங்கு தண்சுனைச் சீகுல வெற்பிடை
வாங்கி ருந்தவ மன்னுதி யேயென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில், அம்மகாகாளன் உன்னைப் பரிசித்த மாத்திரத் தில், அன்றைய வரைக்கும் உன்பால் மிக்கிருந்த பாவம் விலகிஞானந்தோன்றி, தேக்கொடுக்கும் தண்ணீர் நிரம்பிய குளிர்ச்சி வாய்ந்த சுனையையுடைய சீகுல பர்வதத்தில் நீடித்த பெருந்தவஞ்செய்வாயென்றனர். எ - று. (அக)

அனைய ளாயவ ணீயென் னருந்தவத்
தனைய ளாகச் சனித்தனை யத்தவ
முனைவ னோதிய சாப முடிந்ததால்
வினையி னீங்கித் தவத்தை விரும்புவாய்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நீ என்னுடைய அரிய தவத்தினால் புத்திரியாகப்பிறந்தாய். அத்தவ முனிவராகிய துருவாசரிட்ட சாபம் முடிவுற்றது. ஆதலால், இனி வினையினின்றும் வேறுபட்டுத் தவச் செயலை யிச்சிப்பாயாக. எ - று. (அஉ)

அயமுகிசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௦௬.

நான்காவது

மாயை சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

என்றுரைத் துணர்த்து மாயை தன்முக மினிது நோக்கி
வன்றிரண் முரட்டுக் கொங்கை யயமுகி மறுத்துங் கேட்கு
நின்றவென் னியற்கை யெல்லா நிகழ்த்தினை நிகழ்த்தா நின்ற
வுன்றன தியற்கை யெல்லாம் புலப்பட வுரைத்தி யென்றாள்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வாறு) சொல்லிப் (பூர்வசன்மத்தினைத்) தெரிவிக்கின்ற மாயையின் முகத்தை இனிமையுடன்பார்த்து, வலிமையோடு திரண்ட முரட்டுத் தனங்களையுடைய அயமுகி மீண்டுங் கேட்கின்றாள். என் பூர்வ சனனத்தின் செயல் முழுவதையும் யான் தெரிந்துகொள்ளும்படி சொல்லினை. இனி, இவையாவையும் சொல்லுகின்ற உன் பூர்வசனனசரிதை முழுவதையுஞ் சொல்லவேண்டுமெனக்கேட்டாள். எ - று. (க)

முற்படு தொல்லை நாளிற் காசிப முனிவற் கியானே
யிற்படு பன்னி யாகி யில்லறத் தொழுகி நின்றே
பற்பல மைந்தர்க் கோடி பயந்தன னவர்க்கு வானோ
ரெற்படு படையி னன்னோ ரிறந்தனர் மடிந்துபோனார்.

(இ - ள்.) முன்நடந்த பண்டையகாலத்தில், காசிபமுனிவருக்கு யான் இல்லற தர்மத்திற்குரிய ஒரு மனைவியாகி, இல்லறம் வழுவாது நடத்திவருகையில், அம்முனிவருக்கும் பலபல வகைப்பட்டகோடி புதல்வர்களைப்பெற்றேன். அம்மைந்தர்கள் அனைவரும் தேவர்களுடைய பிரகாசம்பொருந்திய ஆயுதங்களால் இறந்துபோனார்கள். எ - று. (உ)

செருமுகத் திறந்து போன மக்களிற் சிந்தை கோட்டி
பருவரற் குடனாய் நின்று பற்பக லிரங்கி மாழ்கித்
தருநிழற் பகையை வெல்வான் கருதியித் தரணி சார்ந்து
பொருமுகட் டுச்சி யேறி வீழ்ந்துயிர் போக்கி னேனால்.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தில் இறந்துபோன புதல்வரிடத்தில் மனதைச் செலுத்தித் துன்பத்திற்காளாயிருந்து அநேகநாள் மனமிரங்கித் துக்கப்பட்டு,

கற்பகத்தருவின் நீழலிலிருக்கும் பகைவனுகிய இந்திரனைச் சயிக்கவிரும்பி இப்பூமியையடைந்து, இம்மலையுச்சியிலேறி (கீழே உருண்டு) விழுந்து உயிரைத்துறந்தேன். எ - று. (௩)

பின்னருந் தருவர் கோற்குப் பெண்ணெனப் பிறந்து மாயை
யென்னுமோர் பெயரா லந்தக் காசிபற் கினிய ளாகும்
பன்னியாய் நும்மை யெல்லாம் பயந்தனன் பகைத்த தேவர்
பொன்னினு டனைத்து மீளாச் சிறைபுகப் பொருமறீர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) அதன்பின்னும், அசுரேந்திரனுக்கு மகளாயுதித்து, மாயையென்னும் ஒருபெயர் பெற்றவளாய், அந்தக் காசிபமுனிவருக்கே இனியமனைவியாகி உங்களையெல்லாம் பெற்றேன். (முற்பிறப்பிலும் பிற்பிறப்பிலும் என் புதல்வரைப்) பகைத்த தேவர்களாகிய பொன்னாட்டினரையெல்லாம் மீளாச் சிறையிலிருக்கக்கண்டு என் றுயரமொழித்தேன். எ - று. (௪)

பிள்ளைக ளுல்வா யார்க்கும் பெறற்கரும் பேறும் பெற்றூர்
வள்ளைவார் குழையா யானு மிப்பெருங் கிரிக்கண் வந்தே
னெள்ளருந் தவத்தைப் பன்னா ளிழைத்தருங் கயிலை சேர்வேன்
வெள்ளியங் கிரியி னம்மை யுமைபதம் பெறுவன் மேனாள்.

(இ - ள்.) எனது நான்கு புதல்வர்களும், ஒருவர்க்கும் பெறுதற்கரிய பதவியைப்பெற்றூர்கள். வள்ளைத்தண்டு போலும் நெடியகாதினையுடைய அயமுகியே! நானும் இப்பெரிய மலையில்வந்து சேர்ந்தேன். இகழ்தற்கரிய பெருந்தவத்தைப் பலகாலஞ்செய்து அரிய கைலாயத்தை யடைவேன். மேல்வருங்காலத்தில் அவ்வெள்ளிமலையிலே உமாதேவியின் திருவடியையும் பெறுவேன்.

நீபெறுங் கதியு மின்றே நிகழ்த்துவ னீயு மந்த
மாபெருங் கயிலை சேர்வா யென்றனண் மகிழ்வு கூர்ந்தாள்
கோபவெந் தீயிற் றேன்றுங் கொடியவ ளென்னை நின்னைத்
தாபதர் பிரிந்த ஞான்று தனித்தவா சாற்று கென்றாள்.

(இ - ள்.) நீயடையுங்கதியையும் இப்பொழுதே சொல்கின்றேன். நீயும் அந்தச்சிறந்த கைலாயகிரியைச் சேர்வாயென்றாள். வெம்மைமிகுந்த கோபத்துடன்றேன்றிய அயமுகியும் கேட்டுமகிழ்வுமிகுந்து, தாயே! உன்னைக் காசிபமுனிவர் பிரிந்தகாலத்தில் தனித்திருந்த விதத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றனள். எ - று. (௬)

குனிசிலைப் பகழி மாரி யநங்கவேள் குறித்து நீட்டத்
தனிகிடந் துயிரத்து வாடை தைவரத் தழலா நின்றான்
பனிமதி வடவை காலப் பகைத்தன னுகித் தென்பா
லினியபூந் தென்ற னேக்கி யெரிமெழு கென்ன லானன்.

(இ - ள்.) வளைத்தகருப்புவில்லினிடத்து (மலர்)ப்பாணமாகிய மழையை உருவிலியாகிய மன்மதன் குறிப்பாகவிடுக்க, தனியேயிருந்து பெருமூச்செறிந்து வாடைக்காற்று வீசவெதும்பியிருந்த காசிபமுனிவர், குளிர்ச்சிவாய்ந்த சந்திரன் வடவைத்தீயைச் சிந்தப்பகைத்தவராய், தென்புறத்திருந்துவந்த இனிய அழகிய தென்றற்காற்றைக்கண்டு தீயிற்பட்ட மெழுகுபோலுருகினர். எ - று.

அந்நிலை கமல பீடத் தந்தண னுணர்ந்து போந்தா
னுன்னருந் தவத்து ளோரி லொருங்கிருந் தவத்தின் மிக்காய்

கன்னலஞ் சிலையிற் றாங்குங் கணைக்கிலக் கென்ன நின்று
மின்னலுற் றுழந்தாய் கெட்டேன் னீதுனக் கியைவ தன்றால்.

(இ - ள்.) அந்த நிலைமையைக் கமலாசனனாகிய பிரமதேவன் தெரிந்து அம்முனிவர்பாலெய்தி ஒருவராலும் நினைத்தற்கரிய தவசிகளிலே எப்பெருந் தவங்களினுஞ் சிறந்தவரே! அழகிய கருப்புவில்லிற்பூட்டும் புட்பபாணங்களுக் கிலக்காகித்துன்பெய்தி வருந்தினீர். ஐயோ! இது உமக்குத்தகுந்ததன்று. எ-று.

என்றன பலவுங் கூறி யிடரொழித் தாற்றி நின்றான்
றன்றனித் தலைமை யோனுந் தனித்துய ரொழிந்து பின்னர்ப்
பொன்றிக ழுருவ மங்கை புலத்தியன் மகளை வேட்டு
நின்றன னொழியப் பெற்று னெடுந்துயர் விரக வேந்தீ.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவிதஞ்சொல்லி, அம்முனிவரது துன்பத்தை யொழித்துத் தேற்றினான். தனது ஒப்பில்லாத தலைமைபொருந்திய காசிப முனிவரும் தான் தனித்திருந்ததாலுண்டான துன்பமொழியப்பெற்று, அதன் மேல் திருமகள்போலும் அழகுபொருந்திய பெண்ணாகிய புலத்திய முனிவருடைய குமாரத்தியைத் திருமணம்புரிந்துகொண்டிருந்து பெருந்துயரமாகிய விரகாக்கினி யொழியப்பெற்றனர். எ - று. (கூ)

அன்னைசொற் றறியப் பெற்று ளதிசய மடைந்தா ளின்ன
வென்னைநீ யறியப் பெற்ற காரண மியம்பு கென்று
டுன்னருந் தவத்துட் டோன்றுஞ் சுக்கிர னுரைப்ப மேனா
ளிந்நிலை யுணர்ந்தேன் கால மும்மையு முணர்வ னென்றாள்.

(இ - ள்.) தாயாகிய மாயைசொல்லக் கேட்டுணர்ந்த அயமுகியென்பாள் அதிசயமெய்தி, இவற்றை யெல்லாம் நீ தெரிந்துகொண்டதற்குக் காரணம் யாது? அதனையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டனள். நினைத்தற்கரிய தவத்தினிடத்துதித்த சுக்கிரபகவான் இவற்றையெல்லாம் முற்காலத்திலே சொல்ல வுணர்ந்தேன். இவற்றையே யன்றி, திரிகாலவர்த்தமானங்களு மறிவேனென்று கூறினள். எ - று. (கo)

இவையெலா முணர்ந்த பின்னர் மாயைதா ளிறைஞ்சி யேத்தி
நவையெலா மொழியப் பெற்ற நற்றவ முயற்சி பெற்று
ளிவர்கருங் கண்ணி மாயை தன்னொடு மிழைத்துத் தேவ
ரவையெலாந் தழுவா நிற்குங் கைலையை யடைந்தா ளன்றே.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லா மறிந்தபிறகு, அயமுகி மாயையின்பாதங்களைப்பணிந்து துதிசெய்து, குற்றங்கள்யாவும் விலகப்பெற்ற நற்றவமுயற்சியுற்றவளாய், காதளவாகவோடிய கரியவிழிகளையுடைய மாயையோடு தானுந் தவமியற்றி, தேவர்கூட்டங்களெல்லாம் புடைசூழ்ந்து விளங்குந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தனள். எ - று. (கக)

எனவிவ ணிகழ்ந்த காதைப் பரிசெலா மெடுத்துக்காட்டி
நனைமலர்ப் படப்பை சூழ்ந்த நைமிசா ரணியத் தோங்கும்
புனைசடை மௌலி யோர்க்குப் புகன்றனன் சூதன் கேளா
வனையவர் மகிழ்ச்சி கூர வணிமுடி துளக் கினாரால்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாக இங்கு நிகழ்ந்த சரிதைகளின் தன்மையையெல்லாம் விளக்கமாகத் தெரிவித்து, தேன்பொருந்திய மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த நைமிசவனத்திலுள்ள தவமேன்மையுடைய அழகிய சடைமுடியணிந்த முனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் கூறினர். அதனைக்கேட்டு முனிவர்கள் மகிழ்ச்சிமிகுந்து அழகிய தமது முடிகளை யசைத்தார்கள். எ - று. (கஉ)

மாயைசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௧அ.

ஐந்தாவது

விபூதிமான்மியச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

மேற்க டாவிய பொருளெலாம் விரித்தனை வியந்தேஞ்
சூற்பெ ரும்படை முதல்வனிற் றோன்றிய தோன்ற
லூற்பெ ருங்கலைக் குறுமுனிக் குரைத்தன நயந்தே
நூற்பெ ருங்கடற் கடந்தவ நுவலுதி யென்றார்.

(இ - ள்.) நாங்கள் மேலே கேட்ட சரித்திரங்களையெல்லாம் விளக்கமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினீர். சந்தோஷித்தோம். பெரிய சூலாயுதந்தாங்கிய சிவபெருமானிடம் திருவவதாரஞ்செய்த குமாரக்கடவுள், பெருமைதங்கிய நான்குவேதங்களை யுணர்ந்த அகத்திய முனிவருக்கு உபதேசஞ் செய்தவற்றைக் கேட்க அவாவினோம். பெரியவித்தியாசாகரத்தைதக்கடந்தருளியசூதமுனிவரே! அவற்றைத்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றனர். எ - று. (க)

சூத னவ்வுரை கேட்டலுந் துரிசறுத் துணர்ந்த
போத மாதவத் துறையுளீர் கேட்கெனப் புகலு
மோது தெய்வவி பூதிமற் றுருத்திர வக்கம்
வேத நுட்பமென் றெடுத்தபஞ் சாக்கர மேன்மை.

(இ - ள்.) சூதமுனிவர் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன், குற்றநீக்கித் தெளிந்த ஞானமயமாகிய பெருந்தவமுடையவர்களே! கேட்பீர்களாகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். வேதத்திற் சொல்லப்படும் தெய்வீகமுள்ள திருவெண்ணீறு உருத்திராக்ஷம் வேதத்தின் கருத்தாகக் கூறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் ஆகிய இவற்றின் சிறப்புகளும். எ - று. (உ)

சிவன ருட்பெயர் தெளிந்துரைத் தனர்பெறுஞ் சிறப்புச்
சிவன யப்புறு விரதமுற் றிழைத்தவர் செய்கை
சிவனை யோர்ந்தொரு புண்ணியஞ் செய்தனர் பெறுஞ்சீர்
சிவவி ரோதமொன் றில்லவர் பெற்றிடுஞ் செல்வம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய திருவருளமைந்த திருநாமங்களைத் தெரிந்து தியானஞ்செய்தவர்கள் அடையும் பெருமையும், சிவபெருமான் மகிழத்தக்க விரதங்களை இடையீடின்றிச் செய்தவர்களுடைய செய்கைகளும், சிவபெருமான் பிரபாவங்களை யறிந்து புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் பெறுஞ்சீர்களும் சிவபெருமானுக்கு விரோதமான செயல்கள் ஒன்றுமற்றவர்கள் அடையுஞ் செல்வமும். எ - று. (௩)

எம்பி ரானடிக் கருச்சனை யியற்றுவோ ரியற்கை
நம்ப னைப்பெறுஞ் சிற்சிவ ஞானத்தி னன்மை
கம்ப மாகரித் தோலுரித் துடுத்தநங் கடவுட்
டம்பி ரானுடன் கரந்துறை யோகத்தின் றகைமை.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான் திருவடியில் அர்ச்சனைசெய்வோர் தன்மையும், சிவபெருமானை யடையச்செய்யும் அறிவுமயமாகிய சிவஞானத்தின் நன்மையும், கட்டுத்தறியையுடைய பெரிய யானைத்தோலையுரித்துப்போர்த்த தேவர் பெருமானாகிய சிவபெருமானுடன் மறைந்து வசிக்குஞ் சிவயோகத்தின் தன்மையும். எ - று. (௪)

பரம நாதனுக் கற்புத மாகுமிப் பத்தில்
விரவு தெய்வவி பூதியின் றன்மையை விரிப்பே
முரக னுச்சியி னெடுநிலத் துயிர்ப்பொறைக் கெல்லாம்
புரவ ளிப்பதுந் தனிக்கதி யளிப்பதும் பூதி.

(இ - ள்.) ஆகிய இப்பத்தும் மகாதேவனாகிய சிவபெருமானுக்கு விருப்பமிக்கனவாம். இவற்றில் ஒன்றாகக்கலந்து முதலிலுள்ள தெய்வீகமமைந்த திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பினை விரித்துரைக்கின்றோம். ஆதிசேடன் உச்சியிலுள்ள பெரிய நிலவுலகத்திற்றங்கிய ஆன்மவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் இரட்சிப்பைத்தருவதும் ஒப்பற்ற மோட்சத்தைக்கொடுப்பதும் அத்திருவெண்ணீறே.

கற்ப மென்றநு கற்பமென் றுபகற்ப மென்றாய்
முற்ப வந்துடைத் தருடரும் பூதிமூன் றாகு
மற்பு தந்தரு கோமயந் தரைப்படு வதன்முன்
விற்க லன்படுத் தைந்துவில் வத்தொடு விளைத்தல்.

(இ - ள்.) கற்பமென்றும் அநுகற்பமென்றும் உபகற்பமென்றுஞ் சொல்லத்தக்கதாகி, முற்பிறப்பின் வினைகளையொழித்துத் திருவருள்செய்யும் அத்திருவெண்ணீறு மூவகைப்படும். மகிமைகளையுண்டுசெய்யும் பசுவின்சாணமானது நிலத்தில் விழுமுன்னரே பிரகாசிக்கின்ற பாத்திரத்திலேற்று (நொச்சி, விளா, கூவிளம், கிளுவை, மாவிலிங்கையாகிய) பஞ்சவில்வங்களுடனே விளைவித்தல். எ - று. (௬)

ஈது கற்பமற் றநுகற்ப மிப்பரிசேந்தித்
தாது வில்வமைந் தில்லதாய் விளைந்தது தரணிப்
போது கோமயம் விளைந்தது பொருந்துப கற்பந்
தீதின் மாதவத் தீரவை யிவையெனத் தெளிமின்.

(இ - ள்.) இது கற்பமாகும். மற்ற அநுகற்பமாவது இவ்வகையே சாணத்தைப் பாத்திரத்திலேற்று, தலைமையாகிய பஞ்சவில்வங்களின்றி விளைவிப்

பது, நிலத்தில்விழுந்த சாணத்தால் விளைவித்தது பொருத்தமான உபகற்ப மாம். குற்றமற்ற பெருந்தவமுனிவர்களே! முற்கூறிய மூவகை விபூதியும் இவையென்றறியுங்கள். எ - று. (எ)

நீறு ளப்பட நினைப்பினு நீறுமெய்ஞ் ஞானத்
தூறு சிந்தையிற் றரிப்பினு மன்னவர்க் கொருங்கே
யேறு நல்வினை யாவையுந் தீவினை யிலவாங்
கூற்ற ருந்திரு நீறுநாற் பொருளையுங் கொடுக்கும்.

(இ - ள்.) அவ்வகைய விபூதியை மனதிலூன்றத் தியானித்தாலும், அவ் விபூதியை மெய்ஞ்ஞானந்தங்கிய மனதோடு தரித்தாலும், அத்தகையினர்களுக் குப் புண்ணியங்களெல்லாஞ் சேர்ந்து விர்த்தியாகும், பாவங்களெல்லாம் விலகும். சொல்லுதற்கரிய (சிறப்புகளையுடைய) விபூதி (தர்மார்த்த காம மோக்ஷ மென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்களையுந் தரும். எ - று. (அ)

மூல மீறிலா முழுமுதற் பரமனை முடிவில்
கால மோரினும் புலப்படா னுங்கது கடுப்ப
நாலு வேதமுற் றுணர்ந்தவர் நாற்பொரு ளளிக்கும்
பால்வெண் ணீற்றிய லளப்பரி தாமெனப் பகர்வார்.

(இ - ள்.) தோற்றமு முடிவுமில்லாத முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெரு மானை எண்ணில்லாக்காலம் ஓர்ந்தாலும் அவன் விளங்கமாட்டான். அது போலவே நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கின்ற பால்நிறமுள்ள விபூதி யின் தன்மையை, நான்கு வேதங்களையுமறிந்த பெரியோர்களும் அளவிடற்கரி தென்று சொல்வார்கள். எ - று. (கூ)

மெய்ம்மை தேறறந் தயாவொடு விளைந்தமெய்ஞ் ஞானம்
பொயம்மை யின்றியே சிதைவறு பூதமோ ரைந்துஞ்
செம்மை தந்தவிப் பற்பமென் பெயர்கொடு சிறந்த
மும்மை யாகிய வெண்டுகட் பெருமையார் மொழிவார்.

(இ - ள்.) உண்மைமிகுந்த தருமமும், கிருபையோடு விளைந்த மெய்ஞ் ஞானமும், நிலையாமையின்றி அழிவற்றுச் சிறந்த ஐம்பூதங்களும், மேன்மை மிகுந்த இந்தப்பற்பமென்னும் பெயருடனே சிறப்புற்றிருக்கின்றன. மூன்று வகையாகிய இந்தத்திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை எவர்தாம் எடுத்துச் சொல் லுவார். எ - று. (கo)

அரிமு தற்பெருந் தேவர்க்கும் வருணநான் காகி
விரியு மன்பதைப் பகுதிக்கும் வெண்ணிலாச் சடையோற்
குரிய நீற்றணி யின்றெனி லவர்களெம் பெருமான்
றெரிச னத்தவ ரல்லர்புன் புலையரிற் றீயோர்.

(இ - ள்.) விஷ்ணுமுதலிய பெரிய தேவர்களுக்கும், நான்கு ஜாதிகளாகப் பரந்திருக்கின்ற மானுடப்பகுதிகளுக்கும், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை யணி ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய திருவெண்ணீற்றின் அழகில்லை யானல், அவர்கள் யாவரும் எமது சிவபெருமானைத் தரிசனஞ்செய்ய வல்லவர் களல்லர். அற்பர்களாகிய நீசரினுங் கொடியவர்களாவார்கள். எ - று. (கக)

யாது பாதகம் புரிந்தன ராயினு மிகழும்
பாத கங்களிற் பஞ்சமா பாதக ரெனினும்
பூதி போற்றிடிற் செல்வரா யுலகெலாம போற்றத்
தீது தீர்ந்தனர் பவுத்திர ராகியே திகழ்வார்.

(இ - ள்.) எவ்வகைப்பாவஞ் செய்தோராயினும், எல்லோராலும் பழிக்கத்தக்க பாதகங்களில் மேம்பட்ட பஞ்சமாபாதகர்களாயினும், விபூதியைத் துதிசெய்வார்களானல், செல்வவான்களாயும் உலகமுழுதுந் துதிக்கத் தீமையகன்றவர்களாயும் பரிசுத்தர்களாயும் பிரகாசிப்பார்கள். எ - று. (கஉ)

திருவெ ணீற்றினை வரன்முறை செங்கையி னேந்தி
யுருகு மன்பினிற் புனறெளித் தொருமையிற் குழைத்து
மருவு புண்டர மாயினும் வண்டுக ளெனினும்
பெருகு காதலிற் புனைந்துளோர் கயிலைபெற் றுடையோர்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினைச் சிவாகமமுறையே செவ்விய கையிலெடுத்து மனங்குழைகின்ற உள்ளன்புடனே நீர்வார்த்து ஒன்றாகக்குழைத்து, பொருந்திய திரிபுண்டரமாக வாயினும், வளர்ந்தங்கிய உத்தூளனமாக வாயினும் மிகுந்த ஆசையோடு அணிகின்றவர்கள் திருக்கைலாயபதவியைப் பெற்றவர்களாவார்கள். எ - று. (கங)

உச்சி நெற்றிமூக் குரங்கள முபயகை யுறுப்பா
றிச்சு வற்புற மிருவிலா விடைப்புற மென்னப்
பச்சி மப்பிறை யணிந்தவற் பணிந்துமூ வைந்தா
விச்சை மேலவர் நீற்றொளி விளங்கிடத் தரிப்பார்.

(இ - ள்.) மெய்ஞ்ஞானந்தங்கிய பெரியோர்கள் உச்சி நெற்றி நாசி மார்பு கழுத்து இருகைகளின் ஆறிடங்கள் கழுத்தின் பின்பக்கம் இருவிலாப் பக்கங்கள் இடுப்பின்பின்பக்கம் என்னும் பதினைந்து ஸ்தானங்களிலும் இளம்பிறைசூடிய சிவபெருமானை வணங்கித் திருவெண்ணீற்றின் ஒளிவிளங்கும்படி யணிவார்கள். எ - று. (கச)

மந்தி ரத்தொடு தரிப்பினு மந்திர முணரார்
தந்தி ரத்தொடு தரிப்பினு மீங்கவர் தம்மை
முந்தை மூவரென் றேத்தலா மென்பது முறையாற்
புந்தி தந்துகா பாலிதே ருப்நிடம் புகலும்.

(இ - ள்.) வேதமுறைப்படி தரித்தாலும் வேதமுணராதவர்கள் ஆகமமுறைப்படிதரித்தாலும் அவ்வாறு தரிப்பவர்களை முதன்மைவாய்ந்த திரிமூர்த்திகளென்று முறைமையமைந்த நீதிகளைக் கட்டளையிட்டு, [காபாலீதேருபநிடதம்] உருத்திரரருளிய உருத்திரோபநிடதம் முறையிடும். எ - று. (கரு)

மற்றி யாமினிப் புலப்பட வுரைப்பதென் மறைநூல்
சொற்ற தன்றியென் செருக்கொடு சொற்றதோ சுருதி
முற்று மிப்படி முறையிடு முழுவெணீ றணிந்தோர்
பெற்ற வாசில நிகழ்த்துது மென்றனன் பெரியோன்.

(இ - ள்.) நாம்வேறாக இன்னும் விளங்கச்சொல்லவேண்டுவது யாது? வேதங்கள் சொல்லியதேயல்லது எனது செருக்கினாற் சொல்லியதோ? இப்

படியே வேதநூன்முற்றும் முறையிடும் மேன்மையுடைய திருவெண்ணீறணிந்தவர்கள் பெற்றபேற்றிற் சிறிதினைச் சொல்கின்றேனென்றனர் சூதமுனிவர்.

முன்னை மாநிலம் பிரளயத் தொடுங்குற முளரி
மன்னு நான்முகன் முதலினோ ரிறந்தனர் மடிய
அன்ன வெம்பிர ளயத்துமே லலர்ந்ததோ ராலின்
றன்ன ருந்திறற் றிருநெடு மால்விழி துயில.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில், பெரிய உலகமானது சலப்பிரளயத்தில் மூழ்க, தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமதேவன் முதலானோர் இறந்தார்கள். அவர்களிறந்தபின்னர், அக்கொடிய மகாவெள்ளத்தில் விரிந்திருந்த ஓராலிலையில், ஒருவராலும் அடைதற்கரிய வல்லமையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் அறிதுயில்புரிய. எ - று. (௧எ)

ஆல மாமரத் தாங்கவன் றுயிறலு மவன்பான்
மூல மீறிலா முழுமுதன் முக்கண னடைந்தான்
வேலை வெள்ளவெம் பிரளயம் புறவடி விரவ
நீல மேனிகண் டுவப்புற வொருதனி நின்றான்.

(இ - ள்.) அப்பெரிய ஆலமரத்தில் அவ்விஷ்ணுமூர்த்தி யோகநித்திரை புரியவும், அவரிடத்தில் ஆதியும் அந்தமுமில்லாத முழுமுதற்கடவுளாகிய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளி, சமுத்திரவெள்ளமாகிய அம்மகாப்பிரளயம் தமதுதிருவடிப் பரட்டளவாகக்கலக்க, நீலவண்ணராகிய திருமால்கண்டு வியக்கும்படி நேரில்நின்றருளினர். எ - று. (௧அ)

மாய னவ்வழி முதல்வனை நோக்கியு மதியான்
னீயெ வன்கொலென் றறிவயர்ந் துரைத்தலு நிமல
னாய மாயையி னடைந்தன னிவனென வருளித்
தூய நீறளித் தவனுள மாயையைத் துடைத்தான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது திருமால் சிவபெருமானைத் தரிசித்தும் மதியாதவராய் நீயாரென்று அறிவழிந்து வினவவும், சிவபெருமான் இவன் மாயையிலே மயங்கினனென்று திருவுளங்கொண்டு, புனிதமாகிய விபூதியையவருக்களித்து அவருள்ளத்திற் குடிகொண்ட மாயையை விலக்கியருளினர். எ-று.

தன்னு ளத்துறு மாயைபோ யுணர்ந்தனன் றணவா
தென்னை யாளுடை நாயக னீங்கெழுந் தருள
முன்னை யான்புரி மாதவ முளதென மொழியாப்
பன்னு நான்மறைச் சுருதிசொற் றவனடி பணிந்தான்.

(இ - ள்.) தம்மனதிற்பொருந்திய மாயைநீங்கி அறிவுண்டாகி, இடையீடின்றி அடியேனை அடிமைகொண்டதலைவர் ஈண்டெழுந்தருளும்படி யான் பூர்வத்திற்செய்த பெருந்தவம் உண்டென்றுசொல்லி, துதிக்கத்தக்க நான்கு வேதங்களாற்றுதித்து, அச்சிவபெருமானது திருப்பாதங்களைப் பணிந்தனர்.

ஈங்கெ ழுந்தருள் காரண மென்கொலென் றியம்ப
வோங்கெ யிற்புரஞ் செற்றவ னுரைக்குமூ வுலகந்
தாங்கு முந்தியந் தாமரை நான்முகன் முதலோர்
வீங்கு வெண்டிரைப் பிரளயத் தொடுங்கினர் விளிந்தார்.

(இ - ள்.) தேவரீர் இவ்விடத்தெழுந்தருளிய காரணம் யாதெனவினவ, உயர்ந்த மும்மதில்களோடுகூடிய முப்புரங்களையெரித்த சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். திரிலோகங்களையுந் தாங்கியுள்ள உனதுஅழகிய நாபிக்கமலத்திற்றோன்றிய பிரமாதிதேவர்கள் பருத்தவெள்ளிய அலைகள் பொருந்திய பிரளயவெள்ளத்தில் ஒடுங்கியிறந்தார்கள். எ - று. (உக)

மோது வெண்டிரைப் பிரளய முடிவுமுற் றியதா
லாதி மாநிலப் பரப்பையுஞ் சராசர மனைத்து
மோது நீதியிற் படைப்பதற் கொருப்படுத் தியற்றும்
வேத வேதியன் மலரயன் வெளிப்பட வேண்டும்.

(இ - ள்.) மோதுகின்றவெள்ளிய அலைகளையுடைய பிரளயமுடிவும் முடிந்தது. முதன்மையாகிய நிலவுலகத்தையும் சராசரங்களெல்லாவற்றையும் நாம் கூறும் முறைப்படி சிருஷ்டிப்பதற்கு இசைந்து அப்படிச்செய்யும் வேதமுணர்ந்த கமலாசனத்துள்ள பிரமன் இப்போது வெளிப்படவேண்டும். எ - று.

தாரு காவனத் தெய்தியாந் தறுகண்வெஞ் சூலக்
காரி யைப்பயக் கின்றநாட் காலமோர்ந் தறிந்தெம்
பாரி சத்தியா யெதிர்ந்தனை யின்றுமப் பனிப்பூ
வேரி வார்குழற் சத்தியா குதியென விளம்ப.

(இ - ள்.) நாம் தாருவனமடைந்து அஞ்சாமையுடைய வலிய சூலாயுதமேந்திய அரியரபுத்திரனைப் பெறுகின்றநாளில், காலத்தை யோசித்தறிந்து எமதுதேவியாகிய சத்திவடிவாய் வெளிப்பட்டனை. இப்போதும் (அதுபோல) அந்தக் குளிர்ந்த மலர்மணங்கமழும் நெடிய கூந்தலையுடைய சத்திவடிவாகுக எனக்கட்டளையிட. எ - று. (உஉ)

அனைய னவ்வுரு வெடுத்தலு மரனவட் புணர
வினையி னெய்திய பொற்றுளி விந்துவாங் குதித்து
நனைந றுந்துழாய் நாயக னுபியந் தலத்து
வனையு நெட்டிதழ்க் கமலமொன் றலர்ந்தது மன்னோ.

இ - ள்.) அத்திருமால் அவ்வாறு வடிவேற்றவுடனே, சிவபெருமான் அச்சத்தியைக்கூட, இச்செயலாலெய்திய பொற்றுளிபோன்ற சுக்கிலம் அவ்விடத்திலுதித்து, குளிர்ந்த மணங்கமழுந் துளவமாலைபூண்ட திருமாலின் உந்தியிடத்தில், அலங்கரிக்கின்ற நெடிய இதழ்களமைந்த தாமரையொன்று மலர்ந்தது. எ - று. (உச)

முளைத்த தாமரைப் பீடிகை முழுமுதற் பிரமன்
கிளைத்த வைந்துமா முகத்தொடுந் தோன்றியக் கெழுநீர்
வளைத்தி டித்தழி வையமு மன்பதைப் பரப்புந்
திளைத்த சிந்தையிற் படைத்தினி திருந்தகஞ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படியுதித்த கமலாசனத்தில் (சிருட்டியென்னும்) முதற்றொழிற் கிறைவனானபிரமன், கிளைத்துள்ள சிறந்த ஐந்துமுகங்களோடும் உதித்து, உலகெங்கும்பரந்த அப்பிரளயவெள்ளஞ் சூழ்ந்து இடித்தழிந்த பூலோகத்தையும் ஆன்மாக்களையும் சந்தோஷசித்தத்துடன் சிருட்டித்து இனிதாகவிருந்து மனங்களித்தான். எ - று. (உரு)

வையம் யாவையு மன்னுயிர் யாவையும் வருத்த
தெய்வம் யாமல தில்லெனச் சிந்தனை திறம்ப
வைப ணுடர வசைத்தணி வேணிய னறியா
வெய்ய சூற்படை வயிரவக் கடவுளை விடுத்தான்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களையும் அவ்வவற்றிலுள்ள எல்லா ஆன்மாக்களையும் படைத்தகடவுள் நாமேயன்றி வேறின்றென்று எண்ணம்மாறுபட, படம் விரித்தாடும் பாம்பினை (கச்சாக)க்கட்டிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் அறிந்து, கொடிய சூலாயுதந்தாங்கிய வயிரவக்கடவுளை அவனிடஞ் செலுத்தினர். எ - று. (உசு)

விடுத்த சூற்படை வயிரவ னுருத்தழல் விழித்துக்
கடுத்த சிந்தையிற் புகுந்தனன் கமலநா யகனை
நடுப்ப டுந்தலை யறுத்தெறிந் தரனுழை நடந்தா
னெடுத்த சிந்தைய னான்முகத் திருந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட சூலாயுதமேந்திய வயிரவக்கடவுள் கர்ச்சித்து நெருப்பெழ நோக்கிக் கோபமூண்ட மனத்தோடு கமலாசனனாகிய பிரமனிடம்வந்து அவனது நடுத்தலையை யறுத்தெறிந்து சிவபெருமானிடஞ் சென்றனர். பிரமன் ஏங்கியமனதுடன் இதுகாறும் நான்குமுகங்களோடிருந்தனன். எ - று. (உஎ)

வெள்ளொ ளித்திரு நீற்றினு லாலிலை மேலோன்
கள்ள மாயைபோய்க் கண்ணுதற் காண்குறப் பெற்றான்
பிள்ளை யாமென மலரயற் பயந்தனன் பெரியோ
ருள்ள மோர்வது திருவெணீ றலதொன் றுளதோ.

(இ - ள்.) வெண்மையாகிய காந்திபொருந்திய திருவெண்ணீற்றினால், ஆலிலையிற்றுயின்ற திருமால், கள்ளமாகிய மாயையகன்று நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கப்பெற்றனர். (அதுவேயன்றி) தமது குமாரனாகக் கமலாசனனான பிரமனைப்பெற்றனர். பெரியோர் தங்கள்மனதில் தியானஞ்செய்வது திருவெண்ணீறன்றி வேறொன்றிருக்கின்றதோ. எ - று. (உஅ)

அஞ்ச வித்திடு தவத்துளீ ரிங்கது வன்றிப்
பஞ்ச மெட்டிர னெரியழன் முகத்தினன் பகுவாய்
நஞ்சு யிர்த்தசர்ப் பாசுரன் மூவரு நடுக்கும்
வெஞ்சி னத்தின்மூ வுலகையும் விளித்தனர் மேனாள்.

(இ - ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்ற தவநிலைமேற்கொண்டவர்களே! இப்போது கூறியதல்லாமல், பஞ்சமெட்டிரன் - எரிகின்ற அக்கினிமுகன் - பிளவுபட்டவாயில் விஷஞ்சிந்திய சர்ப்பாசுரன் என்று சொல்லப்பட்ட அசுரர்கள் மூவரும், எல்லோரையும் நடுங்கச்செய்யுங் கொடுங்கோபத்தாற் பூர்வத்தில் திரிலோகங்களையும் அழித்தார்கள். எ - று. (உகூ)

அலகி லாவலி மூவரா லமரர்பட் டிறப்ப
நிலவு நீற்றொளி வீரபத் திரத்தனி நிமலன்
பலகை வாட்படை பொறுத்தன னவருழைப் படர்ந்தான்
சலவி வெஞ்சுரத் தனையவ ராருயிர் தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) அளவில்லாத வல்லபமுடைய அம்மூன்றசுரரால் தேவர்களிறந் தொழிய, சந்திரிகைவீசும் திருவெண்ணீற்றின் ஒளியையுடைய ஒப்பற்ற பரிசுத்தராகிய வீரபத்திரக்கடவுள், கேடயமும் வாட்படையுந்தாங்கி அவர்பாற் சென்று கொடிய காட்டினிடத்திற் சுழன்று, அவர்களது அரிய உயிர்களை யழித்தனர். எ - று. (ரு0)

மீண்ட பத்திரன் விண்ணுல கடைந்தனன் விளிந்து
மாண்டு போயின வானவர் மறையவர் யாரு
மூண்ட பேரருள் சுரந்தவ னளித்திட முறையா
லீண்டு நீறுபட் டுயிர்ப்பொறை யினிதுபெற் றெழுந்தார்.

(இ - ள்.) திரும்பிய வீரபத்திரக்கடவுள் தேவலோகஞ் சேர்ந்தனர். இறந்துபோன தேவர்களும் முனிவர்களுமாகிய வெல்லோரும், அவ்வீரபத்திரக்கடவுள் மிக்க பேரருண்மிகுந்து, தமக்குத் திருவெண்ணீறிட, அது பட்ட மாத்திரத்தில் முறையே தங்களுடலிற்சேர்ந்த உயிர்கள் இனிமையாகப்பெற்றுப் பிழைத்தெழுந்தார்கள். எ - று. (ருக)

இன்னு மத்திரு நீற்றது பெருமையொன் றிசைப்பா
மன்னு மாதவத் துறையுளீர் வரன்முறை யுணர்வீர்
பின்னும் வெண்டிரைப் பரவைசூழ் பெருநிலப் பரப்பின்
மின்னெ யிற்றுடைப் பிரமராக் கதனொரு விறலோன்.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற பெரியதவசிகளே! இன்னும் அத்திருவெண்ணீற்றின் பெருமை ஒன்று சொல்லுகின்றோம். முறைப்படியுணரக்கடவீர். பின்னிக்கொண்டுள்ள வெள்ளிய அலையமைந்த கடல்சூழ்ந்த பெரியநிலவுலகில், மின்னுகின்ற பற்களையுடைய ஒப்பற்றவல்லபனான ஒரு பிரமராக்கதனிருந்தான். எ - று. (ருஉ)

பிடித்த தண்டொடும் பெருவலித் திறனொடும் பெருவான்
முடித்து மாநிலத் துயிரெலா முடித்தனன் முதனாட்
டொடுத்த பாதகக் கஞ்சுகம் புனைந்தனன் றோலான்
மடித்த வாயினன் மறலியுந் துணுக்குறு மறவன்.

(இ - ள்.) (அவன்) பூர்வத்திற் கையிற்றாங்கிய தண்டத்தோடும், மிக்க வல்லமைத்தன்மையோடும், சிறந்த தேவலோகத்தையழித்து, பெரிய பூலோகத்துயிர்களெல்லாவற்றையும் அழித்தனன். பாதகமாகிய கவசத்தையணிந்தவன். (எவர்பாலுந்) தோல்வியுறாதவன். (கோபத்தாலே) இதழதுக்கிய வாயையுடையவன். இயமனும் நடுங்கத்தக்க கொலையையுடையவன். எ-று.

வாம தேவனென் றொருமுனி யவனுழை வரலுங்
காமர் நீற்றொளி யவனுருக் கரந்தமை கண்டான்
றாம ரைச்சர ணேசர ணென்றவற் றாழ்ந்தா
னேமு றத்தழீஇ நீற்றணி தன்னுரு வேய்ந்தான்.

(இ - ள்.) வாமதேவரென்னும் ஒருமுனிவர் அவனிடம்வரவும், அவர் சரீரத்தில் அழகிய திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசங் கலந்திருத்தலைக்கண்டு, அவரது தாமரைமலர்போலும் பாதங்களே அடைக்கலமென்று அவரைவணங்கி, அன்புண்டாகத் தழுவிக்கொண்டு, அவருடலிலிருந்த திருவெண்ணீற்றினழகு தன்சரீரத்திலுற ஒற்றிக்கொண்டனன். எ - று. (ருச)

முனிவ னீற்றணி தன்னுடன் முயங்கிய பின்னர்ப்
புனித னல்லுருப் பொருந்தின னிருங்கதி புகுந்தான்
குனித டந்திரைக் கிடங்கர் சூழ் குவலயப் பரப்பிற்
பனிசி லாவிரி நீற்றுடைத் தன்மையார் பகர்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வாமதேவமுனிவருடைய திருவெண்ணீற்றினழகு தன் னுடலிற்பொருந்திய பின்னர், புனிதமாகிய திவ்வியதேகமடைந்து பெருங்கதி யெய்தினன். (ஆகையால்) வளைந்த பரந்த அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில், குளிர்ந்த சந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை யெவர்தாம் சொல்லவல்லவர்? எ-று. (ருஎ)

பகரு முத்தமிழ்க் குறுமுனி தமிழ்நிலப் பரப்பிற்
புகலு நான்மறை யொருவன்மற் றொருவனிற் புகுந்து
மகர வார்குழை யொருத்தியைக் களவினுன் மணந்தா
னிகல டுஞ்சினத் தன்னவ னலவனுற் றெதிர்ந்தான்.

(இ-ள்.) யாவரும் புகழ்ந்தோதுகின்ற முத்தமிழ்க்குரிய அகத்தியமுனி வர் வீற்றிருக்கும் தமிழ் வழங்குநாட்டிலே, நான்கு வேதங்களையும் பாராய ணஞ்செய்யும் ஓரந்தணன் வேறோரந்தணன் வீட்டிற்குச்சென்று, நெடியமகர குண்டலமணிந்த ஓர் பார்ப்பன மாதைக் களவுப்புணர்ச்சி செய்தான். பகை மையிற் கொல்லத்தக்க கோபத்துடன் அப்பார்ப்பனமங்கையின் கணவன் அங் கெய்திக்கண்டான், எ-று. (ருசா)

பாய லிற்படு மிருவரைப் பற்றினன் பற்றித்
தூய மாமறைத் தலைவனை யுயிருகத் துணித்தான்
மேய தாட்டுணை யிறுக்குறக் கயிற்றொடும் வீக்கி
யாய வெஞ்சினத் திழுத்தன னவணத் திட்டான்.

(இ-ள்.) ஒருபாயிற் படுத்திருந்த தன் மனைவியையும் மறையவனையும் பிடித்துக்கொண்டு, புனிதமான வேதங்களையறிந்த அவ்வந்தணனை யுயிர்போக வெட்டி விட்டு, அவனிருகால்களையும் கயிற்று லிறுக்கிக்கட்டி, தனக்குள்ள கடுங் கோபத்துடன் இழுத்துச் சென்று கடைத்தெருவிலிட்டான், எ-று.

குருதி பீர்விட மறுகிடைக் கிடக்கலுங் குறுகி
யருகு மாடுற வடலையிற் கிடக்குமோர் சுணங்கன்
பருகி நக்குற வாங்கவ னெற்றிமேற் பதத்திற்
றிருவெ ணீறுபட் டணிந்தன வாமெனச் சிறந்த.

(இ-ள்.) அவ்வேதியனுடல் உதிரமொழுகக் கடைவீதியிற் கிடக்க, அதி சமீபமாய் அருகிலுள்ள மயானத்திலிருந்த ஒரு நாய் அவ்வுதிரத்தைப்பருகி அவனை நக்கியவுடன், அவ்வந்தணன் நெற்றியில் அந்நாயின் காலிற் படிந் திருந்த சுடலைச்சாம்பர்பட, அவன் இயற்கையாகவே திருநீறணிந்துகொண் டாற்போல் தோன்றியது. எ-று. (ருஅ)

அக்க ணத்தினி லவனுயி ரடுதிறன் மறலி
தெக்க ணங்கொடு சேறலும் வெண்டுகட் சிறப்பின்
முக்க ணெம்பிரான் கணத்தவர் முன்னினர் முடுகித்
தொக்க கட்டறுத் தத்திசைத் தூதரைத் துரந்தார்.

(இ - ள்.) அந்தக்கணத்திலே, அவ்வேதியனுயிரைக் கொல்லத்தக்க வல்லபமுடைய யமன் தனது தென்றிசைகொண்டுபோய்ச் சேர்க்க, அவன் நெற்றியிலிருந்த தாவள்யமான தூளிதத்தின் சிறப்பால், திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமானது கணங்கள் அதிவேகமாய் மூற்பட்டுவந்து, அவனைக் கட்டியிருந்த கட்டையறுத்து அத்தென்றிசையினின்று போந்தனுதரைத் திரத்தினர்கள். எ - று. (௩௯)

பிணத்தி னுய்ப்பதத் தடலைபெற் றிடப்பெறும் பேற்றாற்
கணத்தி னோரவன் றனைக்கொடு கயிலையிற் புகுந்தார்
புணர்த்த மாதவத் தலைவிர்காண் மூம்மையிற் பொருந்தி
மணத்த வெண்டுகட் பெருமையை யார்கொலோ மதிப்பார்.

(இ - ள்.) நாயின்காலிற் படிந்திருந்த பிணச்சாம்பர் பதியப்பெற்ற புண்ணியத்தினல், அவனைச் சிவகணர்கள் திருக்கைலைக்கு அழைத்துச்சென்றார்கள். கூட்டமாயுள்ள பெருந்தவத்தலைவர்களே! மூவகையாகவமைந்து மணமுற்றுவிளங்குந் திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பை எவர்தாம் அளவிடவல்லவர்? (ஒருவருமிலர்). எ - று. (௪0)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஈங்கிவைகின் றிடக்கவித்த பணிக்கவிகைத் தனிச்செங்கோ லிகலே றன்னன், றேங்கமழு நறுந்தெரியற் செருவொழியப் பகைதடிந்து சினவு வேலோ, னோங்குதரு மந்தழைப்ப மனுமுறையி னுயிர்புரக்கு முரவுத் தோளான், வாங்குதடந் திரையுலகிற் புயபலனென் றுளனொருவன் வங்க வேந்தன்.

(இ - ள்.) இப்போதுகூறிய இவைநிற்க. கவிந்த சந்திரவட்டக்குடையையும் ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடையவனும், வலிமையால் ஆண்சிங்கத்தைப் போன்றவனும், நறுமணங் கமழுமாலையைத்தரித்து யுத்தமகலும்படி சத்துருக்களைக்கொன்று கோபிக்கும் வேலேந்தியவனும், சிறந்த தருமங்களதிகரிக்க மநுமுறையோடு உயிர்களைக்காக்கும் வலியபுயமுள்ளவனுமாய், வளைந்துபரந்த கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்திலுள்ள வங்கதேசத்தை யரசுபுரிந்த புயபலனெனும் பெயருடைய ஒருமன்னவனிருந்தான். எ - று. (௪க)

அருமறையி னெறிதிறம்பா வந்தணருக் கினிதுபுரிந் தளிக்கு மன்னோர்
பருவரலுற் றுழலாது பல்லுயிருந் தன்னுயிரிற் பரிந்து மாயாக்
கருணையொரு திருவுருவு கொண்டனையோ னிலவலையங் காக்கு நாளில்
வருபருதி தென்றிசைவிட் டுத்தரஞ்சென் றயனமுறைவழங்கலுற்றான்.

(இ - ள்.) அரிய வைதிக மார்க்கத்தில் முறனாத அந்தணர்களை யுபசரித்துக்காக்கும் அவ்வரசன், பல சீவர்களையும் துயருற்று வருந்தாமல் தன்னுயிர்போற் பரிந்து, அழியாத கருணையே வடிவெடுத்தாற்போன்றவனாய் இந்நிலவுலகத்தை யரசுசெய்யுங்காலத்தில், உலகினை வலஞ்செய்யுஞ் சூரியன் தன் நியதிபோலத் தென்றிசை நீங்கி வடதிசையிற் பிரகாசிக்கலாயினன். உத்தராயணம் வந்தது, எ - று. (௪௨)

அக்காலத் திருநிதியக் குலைதனது முன்னரமைத் தருநூல் சொற்ற, விக்காலந் தனைநிகர்த்த தருமநா ளில்லையென்ப தெண்ணி

யோர்ந்து, முக்காலம் பகுத்துணர்ந்த முனிவரரந் தணர்வருவான் மொழிந்தான் புண்ணீர், கக்காட லலங்கிலேவேற் புயபலனுங் கவர்க் குதவக் கருதி னுனல்.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலே, பெரிய பொருட் குவைவையைத் தன்முன்வைத் துக்கொண்டு, அரிய நூல்களிற் சொன்ன இக்காலம் போல வேறு புண்ணிய காலமில்லையென் ருலோசித்துணர்ந்து, முக்காலச் செய்திகளையு முணர்ந்த முனிவர்களையும் வேதியர்களையும் வருமாறு சொல்லி, உதிரஞ்சிந்தி வெற்றி பெற்றசையும் தகட்டுவடிவான வேலேந்திய புயபலமன்னன், அவர்கட்குத் தானங் கொடுக்கக்கருதினன். எ - று. (௬௩)

துங்குதடந் திரைப்பழன விதர்ப்பநாட் டிருந்தனனச் சுசீல னென்பான், வீங்குதடந் துணைப்பணைத்தோ ளாங்கவன்றன்றிருநாடை விருப்பி னெய்த, வோங்கருநான் மறைத்தலைவ ரெதிர்புகுந்து தொழு துககருய்த்தார் மற்றைத், தீங்குதலைத் திருமணக்கும் புயபலற்கன் னவன்வரவு செப்பி னூரால்.

(இ - ள்.) அசைகின்ற விசாலமான அலைகள் பொருந்திய கழனிகள் சூழ்ந்த விதர்ப்ப நாட்டிலிருந்தவராகிய நல்ல சுசீலரென்பவர், பூரித்து விசாலித் துக் கிளைத்த புயங்களையுடைய புயபலனது வங்கதேசத்தை விருப்புடனடைய, அங்குள்ள பெருமைதங்கிய அரிய நான் மறைதேர்ந்த அந்தணர்எதிர்கொண்டு பணிந்து தமது நகரிற்கு அழைத்து வந்தனர். அன்றியும், இனிய மழலைச் சொற்களையுடைய திருமகள் விலாசமமைந்த புயபலனுக்கு அவர்வருகையை யுரைத்தார்கள். எ - று. (௬௪)

வேந்தநீ புரிந்தியற்றுந் தவப்பயனோ நினதுகுல வேந்த ரெல்லா, நீந்துபெருந் தவப்பயனோ நின்னாடு புரிதரும நிலையோ முற்றுந்,தோய் ந்தளந்த பெருஞ்சுருதி யோருருவு பெற்றனைய சுசீல னென்பான், போந்தனனின் னகரடைந்தான் யாவர்க்கு முதற்றலைமை பொருந்த நின்றான்.

(இ - ள்.) வேந்தனே! நீ விரும்பிச்செய்யும் தவத்தின்பலனோ? உன்குலத் தரசர்கள் யாவருஞ்செய்த பெருந்தவப்பலனோ? உன்னாட்டிலுள்ளோர் புரிந்த புண்ணியவசமோ? உலகுமுழுதும் பரவியளந்துள்ள பெருமைதங்கியவேதமே ஓருருவேற்றாற்போன்றவரும் எங்களெல்லாருக்குந் தலைமை பெற்றுள்ளவரு மாகிய சுசீலரென்பவர் இந்நகரத்தில் வந்திருக்கின்றனர். எ - று. (௬௫)

புரக்குமுதற் பெருந்தான மன்னவற்கு முதற்புரிந்து போய் பின் னர்த், தரப்பெறுதும் யாமென்னத் தனிச்செங்கோற் புயபலற்குச்சா ற்றவன்னேன், வரத்தவனை யினிதினின்னே கொணர்திரென மாத வத்தோன் வருதலோடுஞ், சிரத்துமுடி படிபடியப் பணிந்தெழுந்தான் றனித்திகிரிச் செங்கோல் வேந்தன்.

(இ - ள்.) நீயளிக்குந்தலையாய பெருந்தானத்தை அச்சுசீலர்க்குமுதலிலே யளித்து, அவர்பெற்றுச் சென்றபிறகு, நாங்கள் நீ கொடுக்குந்தானத்தைப் பெறக்கடவோமென்று, ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய புயபலனுக்குரைக்க, அப்புயபலன் சிறந்த அத்தவசியை இனிமையாக இப்பொழுதே அழைத்து

வாருங்களென, சிறந்த தவசியாகிய சுசீலர்வந்தவுடனே, ஒப்பற்ற ஆக்கிஞ சக்கரமாகிய செங்கோலேந்திய அம்மன்னவன் சிரசிலணிந்தமுடி நிலமிசைப் படிய வணங்கியெழுந்தான். எ - று. (சசு)

எந்தைநீ யெழுந்தருளப் பெற்றபே றியானிழைத்த தவமோவெ ன்பான், முந்தையோர் நெடுங்காலம் பெரிதிழைத்த தவமெனக்கு முடிந்த வாறோ, விந்தமா நிலம்புரிந்த தவப்பேறோ வென்றுபல வெடு த்துக் கூறி, வந்தமா தவற்குமணித் தவிசளித்துத் தொழுதிருத்தி மகிழ்ந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) எனது தந்தையே! தேவரீர் இங்கெழுந்தருளப்பெற்றது அடியேன் செய்ததவப் புண்ணியமோ? என்குடியிலுதித்த முன்னோர் எண்ணில் காலம் மிகுதியாகச்செய்த தவப்பயன் அடியேனுக்குக் கைகூடியதோ? இந்நாட்டார் செய்ததவப்பயனோ? எனப்பல உபசாரமொழிகளுரைத்து, அச்சுசீலருக்கு இரத்திநாதனமளித்துப் பணிந்து அதிலமர்த்திச் சந்தோஷித்தான். எ - று. (சஎ)

என்புருக வுருகிநிற்குஞ் சிந்தையனு யிருநிதிய மிருகை வாரி, யன் புருகி யளித்திடலும் புயபலனை முகநோக்கி யறைவா னுள்ளத், துன் பொழிய நிதியுதவிக் கதியுதவுந் திருநீறு தொட்டி லாயா, னின்கரு ணைக் கிதுமுறையோ வெனவுரைதத சுசீலனின்னு நிகழ்த்து வானால்.

(இ - ள்.) எலும்புகள் நெக்குவிட மனமுருகி, பெருந் திரவியத்தைத் தன்னிருகைகளாலும் முகந்து, அன்புமேலீட்டாற் கொடுக்கப்போம்பொழுது, புயபலன் முகத்தைநோக்கிச் சொல்கின்றார்: உன் மனத்துயர் நீங்கத்திரவிய மளித்து மோக்ஷத்தையுந் தரத்தக்க திருவெண்ணீற்றினை நீ யணிந்தாயில்லை. உன் கிருபைக்கு இது தர்ம மாமோவெனக்கூறி மேலுஞ் சொல்கின்றார். எ-று.

ஏறுயர்த்த சிவபெருமா னெம்பிரான் றிருவடிகண் டிறைஞ்சா ரேனு
நீறுபுனைந் திடுமவரே தேவர்க்குந் தேவரென நின்றார் நீறு
மாறுபடு மன்னவரே கொடுநிரயப் படுகுழியின் வயிற்று வாழ்வார்
சீறருஞ்செங் கோலரச நீறணிந்து தருதியெனச் செப்பி னானால்.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாக உயர்த்திய எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்காராயினும் திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவர்களே தேவர்கட்குந் தேவரென்று சொல்ல விளங்குகின்றார்கள். திருவெண்ணீறணியாமல் மாறுபட்டவர்களே கொடிய துன்புடைய நரகக்குழியில் வாழ்வார்கள்; ஆகையால் ஒருவர்க்கும் வெறுப்பின்றிச் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனே! நீ யளிக்குந்தானத்தைத் திருவெண்ணீறணிந்து தருகவெனக்கூறினர். எ - று. (சகூ)

செப்பருமா தவனுரைத்த மொழிதனது செவிப்புகலுஞ் சினமீக் கொண்டு, வெப்பெழுந்த சிந்தையனாய் முனமிழைத்த விதியுடற்ற வெகுண்டு நோக்கி, யப்பெருநீ றணிந்திலனேலென்னுநு மெனக்கேட்ப வந்த னாள, னெப்பருமா கமத்துறைவன் புயபலனுக் கீதுவகுத் துரை ப்பதானான்.

(இ - ள்.) சொல்லற்கரிய பெருந்தவமுடைய சுசீலர் சொல்லிய மொழிகள் தன் செவியிற்புகுந்த மாத்திரத்தில், புயபலன் கோபமிகுந்து வெம்பிய

மன்முற்றவனாய் முன்செய்த தீவினை தன்னைப்பகைத்தலால் அவரைக்கோபங் கொண்டு நோக்கி, அப்பெரிய நீற்றினை யணியாவிட்டால் எனக்கென்ன நேரிடு மென வினவ, அந்தணரும் ஒப்புச்சொல்லற்கரிய ஆகம நெறியிலொழுகும் சுசீலர் புயபலனுக்கு இப்படித்தெளிவுடன் சொல்வாராயினர். எ - று. (கூ0)

செய்யதிரு நீறுதொட்டுத் தரியாதார் பெருஞ்செல்வஞ் சிதையு மன்னர், கொய்யுளைய பரித்திரளுங் கரித்திரளு மறுமன்னர் கொள் வார் வேட்ட, தையலொழிந் தருமகவு தணந்துபெரும் பிணியுடனு ய்ச் சரிப்பரன்றி, மெய்யினுறுப் புக்குறைந்து புலையரினுங் கடைப் பிறவி மேவு வாரால்.

(இ - ள்.) செப்பமாகிய திருவெண்ணீற்றைத்தொட்டுத்தரியாதவர்களது பெருஞ்செல்வம் அழியும். அவர்களது கத்தரிக்கின்ற புறமயிரையுடைய குதிரைக்கூட்டத்தையும் யானைக்கூட்டத்தையும் மறுதேயத்தரசர் கைக்கொ ள்ளுவார்கள். மணஞ்செய்த மனைவியையிழந்து அரிய புதல்வரை நீங்கிப்பெரு வியாதியுற்று அலைவார்கள். அல்லாமலும் உடலின் அவயவங்கள் குறைவுற்று நீசர்களிலும் இழிந்த பிறவியெடுப்பார்கள். எ - று. (கூக)

எங்கணிவற் குறுகதியுண் டெனவுரைத்த மொழிசெவிக்கொண் டிகழா நின்று, பொங்கொளிவெண் ணீறுதொடே னேற்றனையேற்றரு துமெனப் புகல வன்னோன், செங்கணிள மழவிடையோன் றிருநீறு தீண்டாரைத் தீண்ட லாகா, விங்குனது தருநிதிய மேற்பதிலை யென் றுவெகுண் டெழுந்து போனான்.

(இ - ள்.) அடையத்தக்க பதவி இவர்கட்கெவ்வாறு கிடைக்குமெனச் சுசீலர் சொல்லிய மொழியைக்கேட்டு இகழ்ந்துகொண்டு, ஒளிமிகுந்த திருநீற் றை யணிய மாட்டேன். தானம் வாங்குவதாயிற்றருவேனெனக்கூற, செவந்த கண்ணையுடைய இளமைதங்கிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட சிவபெரு மானது திருநீறணியாதவர்களைத் தொடப்படாது. நீ கொடுக்குந்தானத் தையும் நாம் வாங்குவதில்லையென்று கோபங்கொண்டெழுந்து சென்றனர்.()

போதரலும் புயபலற்குப் பின்னிருக்கு மவன்றேவி புதுப்பூங்கோதை மாதொருதன் றுளைநாசி துரும்புதிரு கினடும்மி மறைவ லாளா நீதருதா னம்பெறு தேகுதியேற் றடையிதென்ன நிகழ்த்தி னுண்முற் றோதியவந் தணனவ்வூ ருறைந்திலன்றன் விதர்ப்பநா டுற்று னன்றே.

(இ - ள்.) அப்படிப்போகவும்; புயபலனுக்குப்பின்னிருந்த புதுமலர் மாலையணிந்த அரசன் மனைவி, தன் மூக்கின் ஒரு தொளையில் துரும்பிட்டுத் திருகித் தும்மல்வருவித்து, அந்தண! கொடுக்குந்தானத்தையேற்காது நீ செல் வாயாகில் இது தடையாகுமென்றாள். வேதமுழுதும் ஓதியுணர்ந்த சுசீலர் அந்த அங்கநாட்டில் வசியாமல் தமது விதர்ப்ப நாட்டையடைந்தனர். எ-று.()

தனியாழி யினிதுபுரந் துலகளிக்குஞ் சிறிதுநாட் டணந்தபின்ன ர்க், குனியாடற் சிலைத்தடந்தோட் புயபலற்குப் பெரும்பிணிமேற்கொ ள்ள வெற்றித், தனியானை முதலினவாஞ் சதுரங்க மிறந்தொழிய வறு மை சார்ந்தான், பனியாழி நெடுநிலத்தி னிவற்குடைந்த பகையரசர் பகைத்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஆக்கினு சக்கரத்தால் உலகத்தைக்காத்து இனிதாக அரசாளுஞ் சிலநாள் சென்ற பிறகு, வளைந்து வெற்றிதங்கிய வில்லேந்திய விசாலமான தோளையுடைய புயபல மன்னனுக்குப் பெருவியாதி அதிகரிக்க, ஐயந்தங்கிய ஒப்பற்ற யானை முதலிய சதுரங்க சேனைகளும் இறக்கத்தரித்திர மடைந்தான். குளிர்ந்த கடல் சூழ்ந்த பூமியில் இவனுக்குத்தோற்ற பகை மன்னர்களெல்லாம் மீண்டும் அவனை யெதிர்த்தார்கள். எ - று. (ருச)

அடுகளத்தி னெதிர்பொரகின் ருற்றலனு மரணிநீத் தகன்று போ கிப், படுவனத்து மனைவியொடுந் தனிப்புகுந்தா னிவனிருந்த பதியு நா டும், விடுபரிதி யிறந்துபடக் கரியகங்குல் வளைந்ததென வெகுண்டு போரி, னெடுநிலத்தி னிவற்குடைந்து புறங்கொடுதத குறும்புதலை நிமிர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தில் அவர்களோடெதிர்த்துப்போர்செய்யவலியில் லாதைய்த் தன் கோட்டையைவிட்டு நீங்கி, தன் மனைவியோடு பெரிய காட்டுக் குத் தனித்துச்சென்றான். இவன் வசித்த நகரமும் அங்கநாடும், கிரணம்வீசுஞ் சூரியன் அஸ்தமித்து மறையக்கரிய இரவுசூழ்ந்துகொண்டாற்போல, இப்பூமி யில் இதன்முன் இவனோடு கோபித்தெதிர்த்துத்தோற்றுப் புறமுது கிட்டோ டிய குறும்பரசர் கூட்டம் சூழ்ந்துகொண்டது. எ - று. (ருரு)

புலிகளிறு பொருகானத் திவரிருவ ரிழந்துதனிப் புகுந்து சின்னு, லொலியருவிப் புனனுகர்ந்து முப்பிலட கருந்தியுமற் றுவி யோம்பி, மலரமளி யுறுத்துடலம் பரலதுக்க வைகினராய்ப் பூழ்தி வார்ந்த,நில னிடைவெம் பனியொதுக்கி னினிதுறங்கிப் பசிவருத்த நெடிதுவாழ்ந் தார்.

(இ - ள்.) புலியும் யானையும் போர்செய்யும் அவ்வனத்தில், புயபலனும் அவன் மனைவியும் சகல சம்பத்துகளையும் இழந்து தனியேபோய், சிலகாலம் ஒலித்துவரும் காட்டருவி நீரைப்பருகியும், உப்பில்லாத [அடகு] இலைக்கறி களைப்புசித்தும் உயிர்காத்து, மலர்ச்சயனமும் உறுத்துமென்னும் உடலில் பருக்கைக்கற்கள் உறுத்தப்படுத்துப் புழுதித்தரையில் கொடிய பனிக்காக ஒதுங்கி இனிய நித்திரைசெய்து பசிநோய் வருத்தப் பலகாலம் வசித்தார்கள்.

மனைவிமுகம் பார்த்தரசு முகங்கவிழ்ந்து மனமிரங்கிக் கண்ணீர் மல்க, வனையதுகண் டனையவளு மழுதிழிகட் புனலொடுநின் றலமந் தேங்க, வினைவிளைய விதிவெறுத்த மனத்தினராய் வருந்துறுவோர் வேட னோர்ந்து, புனையிழைகைப் பிடித்திழுத்துக் கொடுபோக வழுத ரற்றிப் புலம்ப லுற்றாள்.

(இ - ள்.) தன் மனைவி முகத்தை நோக்கி அரசன் தலையிறங்கி மனம் வருந்திக்கண்ணீர் சொரிய, அதைப்பார்த்து அவன் மனைவியும் அழுது சொரி கின்ற கண்ணீரோடு வருந்தியேங்க, பின்னர் தீவினை விளையச்செய்த விதியை வெறுத்த மனமுற்றாராய்த் துக்கித்திருக்கையில், இதனை ஒரு வேடவனறிந்து அலங்கரித்த ஆபரணமணிந்த அவள் கையைப்பற்றியீர்த்துக்கொண்டு செல்ல அவள் அழுது அலறுதலோடு துக்கிப்பாளாயினள். எ - று. (ருஎ)

கலிவிருத்தம்.

மனைவா ழியகற் புவரம் பழிவான்
வினையா ரிதுரு ழவிளைத் தனரால்

வனைவார் கழன்மன் னவர்வா ளரியே
றனையா யெதுசெய் தியறிந் திலனே.

(இ - ள்.) அரண்மனையில் வசித்துக்கொண்டிருக்கும் கற்பின்வரப்பு கெடுமாறு இத்தகைய துன்பம் நமக்குண்டாம்படி செய்தோர் யாவர்? நெடிய வீர கண்டாமணிதரித்து அரசர்களில் ஆண்சிங்கம் போல்வாரோ! நீர் என்ன செய்கின்றீரோ? யான் அறிந்திலேன். எ - று. (கூஅ)

பைவார் நிலமன் னர்பதம் பணியச்
செய்வார் கழலோ யெதுசெய் தொழிவாய்
மெய்வா ழுயிரென் னைவிடுத் தொருநீ
யுய்வா னுனதா வியுமுண் டுகொலோ

(இ - ள்.) அழகமைந்த பெரிய பூமியை யாளும் மன்னர்களெல்லாம் உமது பாதத்தைப் பணியச்செய்யும் பெரிய வீரகண்டாமணி யணிந்தவரோ! என்ன செய்துகொண்டு காலத்தைக்கழிப்பீர், உமதுடலின் உயிர்போன்ற என்னைவிட்டு நீர் தனிமையாய்ப்பிழைக்கும் வகை உம்முயிரும் உள்ளதோ?

எரிமுன் னர்மணந் தனையென் னையெனக்
குரியா யிதுநா ளுயிர்போ லுளையா
லரிவா ழும்வனத் திலகற் றினையிப்
பிரிவா யபெரும் பிணிதந் தனையே.

இ - ள்.) ஓமாக்கினி முன்னிலையில் அடியாளைத் திருமணஞ்செய்தீர். எனக்குரியவரோ! இன்று வரையில் என்னுயிர்போலிருப்பீர்! சிங்கங்கள் வாழுங் காட்டில் என்னை நீக்கிவிட்டீர். இந்தப் பிரிவாகிய நோயைத்தந்தீரே. எ - று.

வரைசேர் புயம்வை கலும்வை குறுமென்
கரைபோ யதுயர்க் கடல்கண் டிலையே
யுரவோ யெனுயிர்த் துணையே யுலகோ
ரரசே யெனையென் கொடயர்த் தனையே.

(இ - ள்.) உமது மலைபோன்ற தோள்களில் நாடோறுங் கூடியிருந்த எனது கரையில்லாத துக்கசாகரத்தைக் காணவில்லையோ! அறிவுள்ளவரோ! உயிர்த்துணையானவரோ! உலகத்தினர் அனைவர்க்கும் மன்னரே! அடியாளை யாது நிமித்தமாக மறந்துவிட்டீரோ? எ - று. (சூக)

கொற்றக் குடைமன் னர்குலந் தொழவெண்
கற்றைக் கவரித் துணைகா லசைய
மற்றைத் தனியா சனம்வை குறுமுன்
வெற்றித் திறனெங் ஙன்விடுத் தனையே.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசவமிசத்தினர் பணியவும், வெள்ளிய தொகுதியாகிய இரண்டு சாமரைகளுங் காற்றுவீசவும், அழகிய சமானமற்ற சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் உம்முடைய வெற்றிப்பிரதாபத்தை எங்கே விட்டுவிட்டீர்? எ - று. (சூஉ)

என்னைப் புலவே டனெடுத் திடமற்
றன்னைக் கொடுவே தனெனளித் தனனோ
முன்னைப் பழவல் வினைமூற் றியதோ
யின்னொ த்துவிளங் கிலவே லுடையோய்.

(இ - ள்.) அடியாளைப் புலைத்தன்மையுடைய வேடுவன் பற்றிக்கொண்டு போம்படி கொடிய பிரமதேவன் உம்மை மறைத்துவிட்டானோ? பூர்வஜனனத்திற்செய்த ஊழ்வினை முற்றியதோ? மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் தகட்டு வடிவான வேலாயுதந் தாங்கியவரே! எ - று. (கூரு)

சித்தத் துளிருந் துசிறந் தனநின்
றெத்தைக் கொடுதே றுவதென் றுணரேன்
முத்தத் தொடரோ டைமுகம் புரளு
மத்தக் களியா னைவயப் பரியோய்.

(இ - ள்.) அடியாள் மனதில் விசேடித்துத்தோன்றும் எண்ணங்களிலிருந்து எந்த எண்ணத்தினாலே தேறுதலடைவேன்? முத்துமாலையணிந்தவெற்றிப் பட்டமானது முகத்திற் புரளும் உன்மத்தமும் களிப்புமுடைய யானையையும் வெற்றி பொருந்திய குதிரையையுமுடையவரே! எ - று. (கூச)

உன்னா டுபிறர்க் குளவா கவொழிந்
தென்னோ டுமிருஞ் சுரமெய் தினையென்
முன்னாள் வினையி துமுடித் தனவான்
மன்னா வெனையெங் ஙன்மறந் தனையே.

(இ - ள்.) உம்முடைய நாடு பிறர்க்கு உரியதாகவும்; நீர் அந்நாட்டைவிட்டு இப்பெரிய வனத்தில் என்னோடு அடைந்து வந்தீர். என் பண்டைக் காலப்பழவினைகள் இவ்வண்ணம் முடித்துவிட்டன. மன்னவரோ! அடியாளை எவ்வகையாக மறந்துவிட்டீரோ? எ - று. (கூ௫)

மயிலே களிறு டுமடப் பிடியே
குயிலே பெடையூ டுகுலக் கிளியே
பயில்கா னிடையா விபதைத் தனனு
லயில்வே லவரெங் ஙனறிந் திலிரோ.

(இ - ள்.) மயில்களே! ஆண் யானைகளுடன் விளையாடும் பெண் யானைகளே! குயில்களே! பெண் கிளியோடு ஊடல்கொள்ளும் நிறந்தங்கிய (பச்சைக்) கிளிகளே! நீங்கள் வசிக்கும் இவ்வனத்திலுயிர்பதைக்கின்றேன். கூர்மைதங்கிய வேலேந்திய எனது தலைவர் எங்குள்ளார்? நீங்களறியீர்களா? எ - று. (கூசு)

என்னப் பலபன் னியிரங் குறுவா
டன்னைக் கொடுபோ யதனிச் சவரன்
முன்னர்ப் புலிபா யமுடிந் தனனுன்
மின்னைத் துநுடங் கிடைவே றுறுவாள்.

(இ - ள்.) என்று பலவாறு கூறி வருந்துபவளைக்கொண்டு சென்ற தனியாகிய வேடுவன், தனக்கு முன்னே புலிவந்து பாய இறந்தனன். மின்னல் போன்று ஒசிகின்ற இடையையுடைய அவ்விராஜபத்தினி தனியே இருக்கின்றாள். எ - று. (கூஎ)

அற்கோ தையையா வியெடுத் தவனைக்
கொற்கூ னுகிர்வெம் புலிகொண் டணையப்
பொற்போ லுருவன் னவள்பொய்ம் மைபடாக்
கற்புண் மைநிகழ்ந் ததுகண் டனமால்.

(இ - ள்.) இருள்போன்ற கூந்தலையுடையவளை இச்சித்து அபகரித்த வேடுவனை, வலிதங்கிய வளைந்த நகங்களுள்ளகொடிய புலியை யுயிரொழித்துச் செல்ல, திருமகள்போல் அழகுவாய்ந்த அவளது அழியாத கற்பு நிலைமை விளங்கப்பார்த்தோம். எ - று. (௬அ)

இவளின் னணமெய் தவிகற் பகையைக்
கவருஞ் சுடர்வே லொருகா ளையனன்
பவர்கொண் டபடப் பைவனஞ் சுழல்வா
னுவருண் டபசும் புலுலர்ந் தனையான்.

(இ - ள்.) இவள் இவ்வாறு இருக்க, வலிதங்கிய பகைவரைக்கொல்லும் ஒளி பொருந்திய வேலைத்தாங்கிய வொப்பற்ற குமாரக்கடவுளையொத்த புயபலன், நெருக்கமாகிய காட்டினையடுத்த நாட்டிலலைபவனாய் உவர் நீர் பருகிய பசும்புல் உலர்ந்தது போன்றவனாய். எ - று. (௬௯)

புனனா டுகுறும் புபுகுந் தடர
வனநா டியடைந் தவழித் தலைவாய்
மனையா ளையொர்வே டன்வலிந் துகொள்வான்
வினையே யிதுசெய் தனையே விதியோ.

(இ - ள்.) நீர் வளந்தங்கிய (என்து)நாட்டிற் குறும்பரசர் வந்து நெருங்க, காட்டை நாடிச்சேர்ந்த விடத்தில் முதலில் என் மனைவியை யொரு வேடுவன் பலாத்காரமாகப்பற்றிக்கொண்டு போக எனது தீவினையே இக்காரியத்தைச் செய்தனையே இது நீதியோ? எ - று. (௭0)

இறவா வுயிர்பெற் றவெனக் கினிமற்
றுறவே துதவப் பயனுண் டுகொலோ
மறைநா வலரா சிவழுக் குறுமோ
வறமே துமெனக் கிலையா னதுவே.

(இ - ள்.) இறவாமல் உயிருற்றிருக்குமெனக்கினி வேறு சுற்றமேது? தவப்பலனுகிலுமுளதோ? வேதமுணர்ந்த பெரியோரது ஆசீர்வசனங்கள்தவறுமோ? யான் செய்த தருமமெதுவுமெனக்கு (இப்போது) இல்லையாயிற்றே.

பயில்கா னிடைவை கியபற் பலநா
டுயில்போ யொழியா ததுயர்ப் படுவான்
மயில்போ லியவால் வளையைப் பிரியா
வுயிர்போ யவுடம் பெனவொல் கினனல்.

(இ - ள்.) (மிருகங்கள்) வசிக்குங்காட்டில் தங்கிய பல நாளாய் நித்திரை நீங்கி, நீங்காத்துயருற்ற புயபலன் மயில்போன்ற சாயலும், வெள்ளிய வளையலுமுடைய மனைவியைப்பிரிந்து உயிர்போன வுடம்புபோல வாடினன்; எ - று.

தாவுக்கோச்சகக்கலிப்பா.

விலங்குபடு கொடுங்கானத் தொருதமியன் வேறுற்றான்
பொலங்குழையி னடகருந்தப் பொருந்திலனு யுயிர்ப்பெறிவா
னலங்குநெடுஞ் சுடரிலைவே லன்னவனும் பசிவருத்த
நலங்கழிய விதர்ப்பநா டடையவந்து நணுகுற்றான்.

(இ - ள்.) மிருகங்கள் மிகுந்த கொடிய வனத்தில் தனித்த வொருவனாய் வேறுபட்டுஅழகிய குழைதலையுடைய இலைக்கறிகளைத் தின்னப்பொருதவனாகி

பெருமூச்செறிகின்ற, அசைந்து வொளிவீசும் நெடிய தகட்டுவடிவான வேலைத் தாங்கிய அப்புயபலன், தன் வயிற்றிற் பசிநோய் வருத்தக் காந்தியழிந்து விதர்ப்பநாட்டிற்கேக வந்தடைந்தான். எ - று. (எரு)

உற்றபெரு மாநகரத் துள்புக்கா னொருதமியேன்
பொற்றொடியை யிழந்தனமென் றுள்ளுயிர்க்கும் பொருமலான்
பெற்றபெரும் பசியலைப்ப நெடுமானம் பிறகிட்டான்
மற்றநகர்க் கடைத்தலைவா யிரந்திரந்து வியிரேம்பும்.

(இ - ள்.) அடைந்த பெரிய சிறப்புள்ள நகரத்திற் பிரவேசித்து, எளியேன் மனைவியை யிழந்துவிட்டேனேயென்று தன்னுள் பெருமூச்செறியத்தக்க துக்கமுள்ள புயபலன் தனக்குற்ற பெரும்பசிவருத்த, மிக்க மானத்தையுற்று அந்நகரிலுள்ள வீடுகளின் தலைவாயிலிலிருந்து யாசித்துப் புசிப்பான்.

இரவாத மனையுழிச்சென் றிரந்தேற்றுந் தன்வயிற்று
விரவாத பசியுறுத்து மீக்கொளலு மற்றொருவர்
கரவாத கரவுணர்ந்து கரந்துபசி களைந்தனனாற்
பரவாத கழலரசர்ப் பணியுறுத்த படைவேலோன்.

(இ - ள்.) தன்னைப்பணியாத வீரக்கழல்தரித்த மன்னரைப்பணிகொண்ட வேற்படைதாங்கிய புயபலன், யாசிக்கத்தகாத வீடுகளிற் சென்று யாசித்துண்டும் தன் வயிற்றில் (அதுகாறும்) ஒருபோதுமில்லாத பசிவருத்தி அதிகரிக்கவும் வேறொருவருணரமுடியாத ஒதுக்கிடத்திருந்து ஒளித்துத்திருடியும் பசியைத்தணித்தான். எ - று. (எ௬)

மாணகரத் தவரவர்தம் மனைபுகுந்து கவர்தரலு
நீணகரக் கடுங்காவல் புரிந்துடையோர் நெறிதேர்ந்து
கோணுடைய கொடுமுடுக்கி னரணேறிக் குப்புறலும்
வாணிலவு படைத்தடக்கை யனையர்கண்டு வலிந்தனரால்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய அந்நகரத்தில் அவரவர் வீடுகள் தோறும் போய்த்திருடவும் அப்பெரிய நகரத்தைக்கடுங்காவல் செய்துள்ளவர்களாகிய வொளிவீசும் ஆயுதந்தாங்கிய பரந்த கையையுடைய காவலாளர் இவன் வருவழியுணர்ந்து, கோணலாயுள்ள வோர் மூலைவீதியின் மதிலிலேறி குதித்தவுடனே இவனைப்பார்த்துப் பற்றிக்கொண்டார்கள் எ - று. (எசு)

பற்றிவலிந் திடையிழுத்துப் பாசத்தா லிருகரமுஞ்
சுற்றிவரிந் திறுக்கியந்தக் கருங்கங்கு றொலைந்தபின்னர்
முற்றரணப் புறங்கொடுபோய் மூளரிபொருங் கரங்காலு
மிற்றுவிழ வரிந்தனராற் குருதிசொரிந் திடருழந்தான்.

(இ - ள்.) கையிற்பற்றிக்கொண்டு வொரு புறத்திலிழுத்துவந்து, கயிற்றினலிருகைகளையுஞ் சுற்றி யிறுக்கிக் கட்டியந்த இருண்ட இரவு நீங்கிய (பொழுது வெடிந்த) பிறகு, அம்மதிலெல்லாங் கடந்து வெளியே கொண்டுபோய், தாமரைபோன்ற கைகளையுங் கால்களையுமறுந்து விழும்படி அரிந்தார்களானபடியால் உதிரம் பெருகித்துன்புற்றான். எ - று. (எஎ)

கைபார்க்கு மரிந்திட்ட கால்பார்க்குங் குருதிபட்ட
மெய்பார்க்கு மிறுவிளைந்த விதிபார்க்கும் வெய்துறுமால்

மைபார்த்த வரிநெடுங்கண் மயில்பார்த்த பொலஞ்சாய
னெய்பார்த்த கருங்குழலை நினைந்துநினைந் துயிர்ப்பெழுமால்.

(இ - ள்.) அறுக்கப்பட்ட கையைப்பார்ப்பான் காலைப்பார்ப்பான். உதிரம் படிந்த வுடலைப்பார்ப்பான். இவ்வாறு விளைவித்தவிதிப்பயனையும் பார்ப்பான். பெருமூச்சு விடுவான். மைதீட்டிய செவ்வரிபடர்ந்த நெடிய கண்களும் மயில் போன்ற வழகிய சாயலும் நறுமணத்தயிலம் பூசிய கரிய கூந்தலுமுடைய தன் மனையாட்டியை மிகவும் நினைந்து பெருமூச்சு விடுவான். எ - று. (எஅ)

பேரரசு புரிதருநாள் யானரியப் பிழைத்திலனு
னோரரசு பணிகேட்பத் தனிக்கவிகை நிழற்றினே
னோரறத்து முறைதிறம்பேன் மநுமுறையி னுயிர்புரந்தேன்
யாரிழைத்த பெரும்பாவ மெனக்கிதுவந் தெய்தியதே.

(இ - ள்.) (சக்கிரவர்த்தியாகிப்) பெரிய அரசினைச்செய்யுங்காலத்தில் யான் மனமாரக்குற்றஞ் செய்திலேன். என் போன்ற வரசர் பலரும் என் கட்டளையைக் கேட்கும்படி யொப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடை நிழற்றினேன். ஒரு தருமத்திலும் விதிமுறை தவறிலேன். மனுமுறைப்படி யுயிர்களைக்காத்தேன். யார் செய்த பெரும்பாவத்தினால் எனக்கித்துயர் வந்தெய்தியது? எ - று. ()

கொள்ளாத முறைதிறம்பிக் கொண்டிலேன் குவலயத்து
நள்ளாத வலியரன்றி யெளியோரை நலிந்திலே
னெள்ளாத முதியோரை யிகழ்ந்துணரே னிங்கிதுநா
ளுள்ளாத வினைவிளைந்தா லின்னுமுயி ரோம்புவனோ.

(இ - ள்.) வாங்கத்தகாத வரியை நான்முறை தவறி வாங்கினேனில்லை. பூமியில் என்னைப்பகைத்த வலியோரையல்லாமல் எளியோரைத் துன்பு செய்தேனில்லை. இகழ்வில்லாத பெரியோர்களை யிகழ்ந்தறியமாட்டான். (இங்ஙனமாக) இக்காலத்தில் நானொருபொழுது நினையாத துயரமுண்டாகில், இன்னுமென்னுயிரைக் காப்பேனோ? எ - று. (அ0)

குலமுறையிற் பேரரசு குறும்புகொள்ள மணந்துகொண்ட
மலர்மகளை யொருவேடன் வலிந்துகொள்ள மாநகரத்
தலைகுருதி யெழக்கரங்கா லறுப்புண்டேன் றனித்திகிரி
நிலனளித்த பேரரசி னெறிநன்றே நெறிநன்றே.

(இ - ள்.) வம்சபாரம்பரியமாயுள்ள பெரியஅரசுரிமையைக்குறுநிலமன்னர்கைக் கொள்ளவும், நாம் மணவினைசெய்த மலர் மகள்போலும் மனையாட்டியை யொருவேடுவன் பலாத்காரமாகக் கையைப்பற்றவும், இப்பெரியநகரத்தி லுதிர மொழுகக் கால்கள் அறுக்கப்பட்டேன். ஒப்பற்ற ஆக்கினைசக்கிரத்தினால் இப்பூமியையாண்ட பெரிய அரசின் முறை நன்றாயிருந்ததே! முறைநன்றாயிருந்ததே! எ-று. (அக)

என்றென்று பலபிதற்றித் தனிமறுகி யிடருழக்குங்
குன்றொன்று நோளானைக் குறுகினர்கள் மயங்கூரார்
வன்றுண்ட முடனரிந்தா ரில்லையென வற்புறுத்திக்
கொன்றுண்ட சினங்கதுவக் குப்புறுவான் குலவேந்தன்.

(இ-ள்.) என்றிவ்வாறு பலபடப் பிதற்றிக்கொண்டு தனியேவருந்தித்துன்ப்ப்படும் மலைபோன்ற தோளையுடைய புயபலனைப் பார்த்து அவ்வூரார் மயங்கினவர்களாய் நெருங்கினார்கள். கழுத்தையும் அறுக்காமற்போனார்களேயென்று வலியமைந்து கொலைசெய்துகொள்ளத்தக்க கோபமதிகரிக்கப் புயபலன் தலைகவிழ்ந்துகொண்டான். எ-று. (அஉ)

காலழுகிக் கையழுகி முடைநாற்றங் கவர்ந்தபின்னர்
மேலெழுநல் வினையிருந்த கடைப்பிடியால் வேந்தற்கு
வேலெறிபுண் புலர்ந்துநெடு வீதிதொறு மிரப்புற்றா
னாலியபொற் கலத்தருந்து மவனோட்டி லருந்துவான்.

(இ-ள்.) காலழுகியும், கையழுகியும், முடைநாற்றஞ் சுற்றிக்கொண்டபிறகு, அப்புயபலனுக்கு மேலேதோன்றிய புண்ணியபலன் கைகூடியகாரணத்தினால், வேலைச்செருகிய புண்ணைப்போல வருந்தி, பெரியதெருக்கடோறும் யாசித்தான். அகன்ற பொற்பாத்திரத்தி லுண்ணுமவன் ஓட்டிற் புசிப்பானான்.

இந்நகரத் தெருத்தலைவா யிரந்திரந்து நுகர்ந்திடுநாட்
டுன்னருங்கா னகத்திழந்த தூநிலாப் பனிமூரல்
பொன்னுருவங் கருகிமுன்னைப் பொலிவழிந்து போந்தனளா
லந்நகரத் திடைப்புக்கா ரிருவருமற் றறிவயர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்நகரத்தின் தெருக்களில் அலைந்து யாசித்துப் புசிக்குநாளில், அடைதற்கரிய காட்டில் விட்டுப்பிரிந்த பரிசுத்தமாகிய சந்திரிகையை வீசும்குளிர்ந்த பற்களையுடைய திருமகள்போல்வாளது மேனிகருகி, பண்டைய வழகு நீங்கி வந்தனள். அந்நகரத்திற் பிரவேசித்த (அவர்கள்) இருவரும் (ஒருவரையொருவர்) அறியாராயினர். எ-று. (அச)

ஆங்கவளும் பெரும்பசிதொட் டலைப்புறநின் றுற்றுமு
லோங்குதெருப் பெருமனையி னுட்புகுந்து கரந்திடலுந்
தூங்குகருங் குழலிவளைத் தொடர்ந்துகா வலர்பிடித்தார்
வீங்கிருளிற் பாசத்தால் விசித்திட்டார் விடிவளவும்.

(இ-ள்.) அவன் மனைவியும் பெரும்பசி தொடர்ந்து வருத்தப்பட்டுச், சகிக்கமாட்டாளாய், உயர்ந்த தெருவில் பெரிய வொரு வீட்டினுள் மறைந்து புகுந்துவிடவும், அந்நகர்க்காவலாளர், தொங்குகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய இவளைப்பின்றொடர்ந்து பிடித்து அம்மிக்க இருளில் கயிற்றால் கட்டி, விடியுமெல்லையுஞ் (சிறையி) லிட்டார்கள். எ-று. (அடு)

விடிந்தபொழு தெழுந்துநறை விரிமலர்ப்பூங் குழலாளைக்
கடிந்தகடுஞ் சினத்துறுக்கிக் கடிகாவற் புறங்கொடுபோய்
வடிந்தகுழை கொடிமூக்கு வனமுலையோ டரிந்தனரா
லொடிந்துவிழு மரம்போனின் றலறிநிலத் துறவீழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பொழுது விடிந்தபிறகு எழுந்து தேனொழுகு மலரணிந்த அழகிய கூந்தலுடையவளைக் கடுங்கோபமுறுஞ் சொற்களாற் பயப்படுத்தி, பெரிய சிறைச்சாலையினின்றும் வெளியேகொண்டு சென்று தொங்கியகாதணி

யணிந்த அவளது நீண்ட மூக்கையும் அழகியமுலையையுமறுத்தார்கள். ஒடிந்து விழுந்தமரம் போலநின்று அலறிக்கொண்டு பூமியிற்பட வீழ்ந்தாள். எ-று.()

தேக்குயரு நெடுவனத்துக் கொலைவேடன் றீண்டியநா
ளுக்கழிவு தந்தேனென் னுளழிவு தந்திலனு
லாக்கியதண் புகழ்வேந்தே யுனைக்காணு மாசையாற்
போக்கியமூக் குடனிருக்கப் புலையாவி பொறுத்தேனே.

(இ - ள்.) தேக்கமரங்களுயர்ந்துள்ளபெரிய வனத்தில் கொலைத்தொழில் செய்யும் வேடுவன் என்னைத்தீண்டியபொழுது வீணே பிரலாபித்துவாய்போக்கினேன். என்னுயுளுக்கு அழிவு தேடினேனல்லன் குளிர்ந்த புகழை யுண்டாக்கிய அரசனே! உம்மைப்பார்க்கவேண்டிய விருப்பத்தினுல் அறுக்கப்பட்ட மூக்கோடிருந்தாலும் என்னிழிவாகிய பிராணனைத் தாங்கினேன். எ-று.(அஎ)

ஒறுத்தாரை யொறுத்துமறத் துடனொழுகா தவ்வறத்தைக்
கறுத்தாரைக் கறுத்துநின்ற செங்கோன்மைக் கடனீதோ
வெறுப்பாய கடுஞ்சினத்தேன் வெம்முலையுங் கொடிமூக்கு
மறுப்பாருக் கெளிதுற்றே னெவ்வுழைக்கண் டறிவாயே.

(இ - ள்.) விரோதித்தவர்களை விரோதித்தும், தருமவழியிலொழுகாது அத்தருமத்தைக்கெடுத்தோரைத்தண்டித்தும்வந்த செங்கோன் முறைமையின் முடிவு இது தானே? வெறுக்கத்தக்கதாகிய கொடுங்கோபமுடைய யான், வலிய முலையையும் நெடிய மூக்கையும் அறுக்கின்ற காவலாளர்க்கு எளியளாயினேன். என்னை எங்ஙனம் கண்டு அறிந்து கொள்ளுவீர்? எ - று. (அஅ)

இல்லரணுந் தனிக்குடையும் பகைவேந்தற் கீந்திறக்கும்
புல்லரணம் புரிந்தவிதிக் கதுகொண்டு போதாதோ
நெல்லரண நீர்நாட்டு நினைவணங்கா நிலவேந்தர்
வல்லரண மிடிபடுத்துச் செருக்கெழுமால் யானையாய்.

(இ - ள்.) நமது அரண்மனையையும், ஒப்பில்லாத வெண்கொற்றக்குடையையும் பகை மன்னருக்குக்கொடுத்து, வேண்டுகின்ற மஞ்சத்தைப்புல்லாகச் செய்த தலைவிதிக்கு அது வரையிற் போதாதாயிற்றோ? நெற்பயிர் வேலியுடைய நீர்வளமமைந்த நாட்டிலே, உம்மை வணங்காத பிறதேச மன்னரின் வலிய கோட்டைகளையிடித்து மதச்செருக்குற்ற பட்டத்துயானையுடையவரே.

ஆடருவி நெடுவரையு மருவிகளு மருவிதுறுங்
காடளவு மாக்கயனிற் றனித்திரிந்துங் கண்டிலே
னுடணைந்தா யெனப்பரவி நணுகுற்றே னறவுயிர்க்கு
மேடவிழ்பூந் தெரியலாய் கடைமுறையீங் கிதுபெற்றேன்.

(இ - ள்.) அருவிதவழும் பெரிய மலைகளிலும் கான்யாறுகளிலும், அவ்யாறுகள் பாயும் நாடுகளெல்லாவற்றிலும், பெரிய கயங்களிலும் தனியாகத் திரிந்தும் உம்மைப்பார்த்திலேன். மணங்கமழும் இதழ்களோடு விகசித்த மலர் மாலை யணிந்தவரே! இந்த நாட்டில் அடைந்திருப்பீரென அங்கிருந்து வந்து இங்கே சேர்ந்தேன். கடைசியாக இப்படி அவயவ பங்கமுற்றேன். எ - று. ()

ஏனையவெல் லாம்பிதற்றி யிருங்கூந்தல் புறஞ்சோர
மானனையா ளிருகரங்க ணிலத்துழாய் வரவிருந்து

தேனனைய கொழுங்குதலை வேறுபடத் தெருமந்தா
ளானபெருந் துயர்க்கடற்கோர் புணைகாணு தலமந்தாள்.

(இ - ள்.) (என்றிவ்வாறு) எல்லா மற்ற வற்றையுங்கூறி, நெடிய அளக மானது முதுகில் துவள, மான் போன்ற விழியையுடைய அம்மங்கை, தன்னிருகரங்களும் பூமியைத்துழாவ உட்கார்ந்து, தனக்குற்ற மிக்க துன்பக்கடலுக்கு ஓர் புணையின்றி வருந்தியவளாய், கேட்போர்க்குத் தேன்போலினிய நல்ல மழலைச்சொற்கள் மாறுபடப் பிரலாபித்தனள். எ - று. (௯௧)

இத்துயரம் பெரிதுழவாப் பசித்துயர மெரிமூட்ட
மெய்த்துயரத் துடனெழுந்து வீதிபுகுந் திரக்குறுநா
ளத்தெருவிற் புயபலனு மந்தணர்தந் தெருச்சார்ந்தான்
சுத்தமறை முழுதுணர்ந்த சுசீலன்கட் புறமடைந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வகைத்துன்பத்தால் மிகவும் வருந்தி, பசித்துயரானது தீப்போல உள்ளே கொளுத்த, உடற்றுக்கத்துடன் அங்கு நின்று வீதிவழி சென்று யாசித்துண்ணுங் காலத்தில், புயபலனும் அத்தெருக்களுக்குள்ளே அந்தணத்தெருவை யடைந்து, புனிதமானவேதங்களெல்லாவற்றையு முணர்ந்த சுசீலருடைய வீட்டின் புறத்தைச்சேர்ந்து. எ - று. (௯௨)

ஐயநீ சிறுகூழ்மற் றளித்தனையே லிவணுவி
யுய்வனே யெனவிரப்ப வோங்கருநான் மறைத்தலைவன்
செய்யநீற் றினையிகழ்ந்து செருக்குமந்தத் திரைவேலி
வையம்யா வையும்புரக்கும் வங்கவேந் தினைப்போலும்.

(இ - ள்.) ஐயரே! தேவரீர் சிறிதுணவு உதவுவீராகில் இப்போது உயிர் பிழைப்பேனென யாசிக்க, உயர்ந்த வேதங்களுணர்ந்த தலைவராகிய சுசீலர், பூர்வத்தில், செவ்வையாகிய திருவெண்ணீற்றினை யிகழ்ச்சிசெய்து அகங்கரித்த சமுத்திரத்தை வேலியாகவுடைய பூமி முழுதும் அரசுசெய்த அந்த வங்க நாட்டரசன் போலிருக்கின்றது. எ - று. (௯௩)

என்றெண்ணி மனத்தினேர்ந் தியாவனீ யெனக்கேட்பக்
குன்றன்ன தடந்தோளா னஃதொன்றுங் கூறிலான்
மின்றுன்னு நூன்மார்பன் வியப்பெழுந்து விளம்புவான்
பொன்றுன்னுங் கழல்வங்கப் புயபலனீ போலுமால்.

(இ - ள்.) என்றெண்ணித் தமது மனதில் ஆலோசித்து, நீ யாவனெனக் கேட்க, மலைபோலப்பூரித்த தோளையுடைய புயபலன் அதற்குப்பதிலொன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஒளிமிகுந்த உபவீதமணிந்த மார்பினராகிய சுசீலர் ஆச்சரிய மிக்குக்கூறுகின்றார். பொன்னாற்செய்த வீரகண்டாமணி தரித்த வங்க நாட்டு மன்னனாகிய புயபலன் நீ போலிருக்கின்றாய். எ - று. (௯௪)

அகந்தெளிந்த மறையவர்க்கன் றருநிதிதா னம்புரிநா
ளுகந்துநின தருகியா முயர்தானம் பெறுமெல்லை
முகந்திருநீ றிலதென்று மொழிந்தனமெம் மொழிசீறி
யிகந்தனைநீ யல்லையோ வெனவுரைப்ப விகல்வேலோன்.

(இ - ள்.) உள்ளந்தெளிந்த அந்தணருக்கு அரும்பொருள்களை நீ தானஞ் செய்த அந்நாளில், யாம் மனவிருப்போடு உன்னிடத்தில் உயர்ந்த தானம்

வாங்குஞ் சமயத்தில், உன் முகத்தில் திருவெண்ணீறில்லையென்று கூறினோம். எமது அவ்வார்த்தையைக்கோபித்து வெறுத்தவன் நீயல்லையா வெனக்கூற, வலிதங்கிய வேற்படை தாங்கிய புயபலன். எ - று. (கூ௫)

அருந்துயிலிற் கண்டகனு விழித்தபின ரறிவான்போற்
றிருந்தமனத் துணர்ந்தனனன் றுளவெல்லாஞ் சிந்தித்தா
னிருந்துயர மெய்தினமாங் கதனுலென் றெண்ணினுன்
பொருந்துமறை யவனிருதாள் விழுந்திரந்து போற்றினுன்.

(இ - ள்.) பெருநித்திரையிற்றோன்றிய கனுவைத்தூக்கம் விழித்த பின்னர் அறிபவன் போன்று, திருத்தமுறத் தன்மனதிற் கவனங்கொண்டு, அக்காலத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்தும், அதனுலே தான் இவ்வகைக் கடுந்துயரெய்தினோமெனக்கருதி, அச்சுசீலருடைய உபய பாதங்களிற் பணிந்து குறைகூறியாசித்துத் துதிசெய்தான். எ - று. (கூ௬)

பொறுத்தருணீ யையவெனப் புன்கணீர் புறஞ்சோரக்
கறுத்ததிரு வுளமிரங்கக் கடவையெனக் கைகூப்பி
வெறுத்ததிரு வெண்ணீற்றுல் விளைந்ததிந்த வினையென்றுன்
பெறற்கருநான் மறைவேநதே நின்னுரையும் பிழைக்குமோ.

(இ - ள்.) துக்கத்தினுற் கண்ணீர் வெளிப்பட்டொழுக, ஐயரோ! தேவரீர் பொறுத்தருள்கவென்றும், அப்போது கோபமெய்திய திருவுள்ளம் இப்போது இரக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இருகரங்களையுஞ் சிரமிசைக்குவித்து, ஒருவராலும் அடைதற்கரிய நான்கு வேதங்கட்குந் தலைவரோ! தேவரீர் வார்த்தையுந் தவறுமோ? என்றும், அடியேன் அவமதித்த திருவெண்ணீற்றினுலே தான் இத்தகைத்துன்பங்கள் நிகழ்ந்தனவென்றுங் கூறினன். எ - று. (கூ௭)

எனப்பலபட் டனவெல்லா மெடுத்துரைத்து வணங்குவான்
மனக்கருணை சிறிதுபுரிந் தளியவென்பால் வழங்குதியா
னினக்கபய மடைந்தனன்வெண் ணீறருள வேண்டுமெனச்
சினக்கதிர்நெட் டிலைவேலோன் செங்கரமொன் றேந்தினனுல்.

(இ - ள்.) என்று பல்வேறுபட்டமொழிகளை மிகுதியாகக்கூறிப்பணிந்தவனுய், தேவரீர் திருவுள்ளக்கருணையிற் சிறிது, எளியேனுகிய அடியேன் பால் அநுக்கிரகிக்க வேண்டும். தேவரீருக்கு அடைக்கலம். இப்போது திருவெண்ணீறு பிரசாதித்தல் வேண்டுமென்று, கோபிக்கின்ற ஒளிதங்கிய நெடிய இலை போலும் வடிவமைந்த வேலைத்தாங்கிய புயபலன் சிறந்த தனது கையை நீட்டினுன். எ - று. (கூ௮)

சுருதிநூன் முதற்றலைமைச் சுசீலனுள மிகவிரங்கி
வருதிநீ யெனவருளித் திருநீறு வழங்குதலு
மரசர்கோ னுடலடங்கப் பூரித்தா னக்கணத்திற்
குருதிபோக் குறவரிந்த கரத்தொடுகால் கூடியதே.

(இ - ள்.) வேதநூ லுணர்ந்த முதற்றலைமை பொருந்திய சுசீலர், தமது திருவுளத்தில் மிகவும் இரக்கமெய்தி, சமீபித்து வருகவென்று கூறி, திருவெண்ணீறு கொடுத்தவுடனே, அரசர்க்கரசனுன புயபலன் உடலமுழுதும் புளகித்தான்; அப்பொழுதே இரத்தமொழுக அறுத்த கையோடு காலும் வளர்ந்தன.

அரிந்திட்ட கரங்கால்வந் தங்கிலேயிற் கூடுதலும்
புரிந்திட்ட பேருவகை மீக்கொண்டு பொருமினன்
பரிந்திட்ட பெரும்பிணிபோய்ப் பண்டையினு மெழில்பெற்றான்
விரிந்திட்ட தாமரைபோல் விளங்கினவக் கரங்காலும்.

(இ - ள்.) அறுபட்ட கை கால்கள் வளரப்பெற்று அப்பொழுதே கூடியவுடன், விரும்பப்பட்ட பெருங்களிப்பு மிகுந்து பூரித்தான். துன்பப்படுத்திய பெருவியாதி யொழிந்து முன்னிருந்ததைக்காட்டிலும் அதிக அழகடைந்தான். அவனது கையும் காலும் விகசித்த தாமரை மலர்கள்போலப் பிரகாசித்தன.

பொங்கியநீற் றொளிபொதிந்த புல்லுருவம் புயபலற்கு
வெங்கதிரா யிரமிமைக்கும் பசுங்கதிர்போ லிலகமலர்ச்
செங்கமலத் தயனனையான் றிருவாயி லிவணிற்பக்
கொங்கையொடு மூக்கிழந்தா ளம்மறுகிற் குறுகினாள்.

(இ - ள்.) புயபலனுக்கு மிகுந்த திருவெண்ணீற்றின் காந்தி பொருந்திய அற்ப வுருவானது, வெவ்விய ஆயிரங் கிரணங்களோடு பிரகாசிக்கும் பால சூரியன்போல் விளங்க, செந்தாமரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் பிரம தேவனைப் போன்ற சுசீலர் திருமாளிகையின் வாயிலில் இவனிற்கும்போது, தனமோடு மூக்கு மறுபட்ட அவன் மனைவி அவ்வீதிவழியே யடைந்தாள். எ - று. ()

கண்டனளின் னுயிரனைய கொழுநனைத்தன் கண்களாற்
பண்டையினல் லுருப்பெற்று னிவனென்னும் பரிவினளாய்
விண்டகுரற் போதிரப்ப விரைந்தலறி யடிவீழ்ந்தா
ளண்டரினு மெழில்பெற்று னிவளாரென் றையுறலும்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய இனிய வுயிர்போன்ற கணவனைக்கண்களாற் கண்டாள். இவர் முன்னுளிலும் இப்போது நல்லழகுற்றுள்ளாரென்றும் விருப்புற்றவளாய்த் தன் வாயினின் றெழுங்குரலைக் காட்டிச்சென்று யாசிக்கும்படி அதிவிரைவாக அழுது அவன் பாதங்களிற் பணிந்தாள். தேவரிலும் மிக்க அழகுற்ற புயபலன் இவள் யாவளென்று சந்தேகப்படவும். எ - று. (க0உ)

இவ்வினையென் னெழில்கவர வெனையுணரா யானுனது
மைவரைத்திண் டோள்புணர்ந்த மாதவத்தே னிம்மறையோர்
தெய்வநீ றுதவிடிலென் செய்தபிழை தீர்வனெனப்
பெய்வளைநீ செய்தபிழை பேசுகெனப் பேசுவாள்.

(இ - ள்.)இத்தீவினையானது அடியாளழகைக் கிரகிக்க, என்னை யறியாமற் போனீர். அடியாள் கரிய மலைபோலும் வலிய உமது தோளைப்புணர்ந்திருந்த பெருந்தவமுடையாள். இவ்வந்தணர் தெய்வீகம் பொருந்திய திருவெண்ணீறு பிரசாதித்தால், பண்டு புரிந்த என் பாவ மகலப்பெறுவெனெனக் கூற, பெண்ணே! நீ யியற்றிய பாவத்தை யியம்புகவெனக்கேட்க, (அவற்றைச்) சொல்வாளாயினள். எ - று. (க0ங)

அரிசுமக்கு மாசனத்துத் தனியரசு செலுத்துநாட்
டுரிசறுத்த பெருங்குணத்திற் றென்மறையோர் தோன்றினர்
விரிதவளத் திருநீறு வேண்டலேநீ யிவர்போத
முரிதுரும்பு மூக்கிழைத்துத் தும்மினேன் முடிவோரேன்.

(இ - ள்) நீர் சிங்கங்கள் சுமந்த ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து ஒப்பற்ற அரசுரிமை நடாத்துங்காலத்தில், குற்றமொழித்த சிறந்த குணமுடைய பெரியோராகிய இவ்வந்தணர் வந்தனர். வெண்மை மிகுந்த விபூதியைத்தரிக்க நீர் தடுத்தமையால் இவர் திரும்பிப்போக, அடியாள் மேல் வருவது தெரியாமல், முரிந்த ஒரு துரும்பை யெடுத்து மூக்கில் திருகித்தும்மினேன். எ - று. (கoச)

அன்றிழைத்த மதச்செருக்கா லரசிழந்தோ மரசிழந்து
குன்றிழைத்த பெருங்கானங் குறுகினேங் கொடும்பாவ
நின்றிழைப்ப வேறாகி நீங்கினே னிற்காண்பா
னின்றிழைத்த நல்வினையொன் றிருந்தவா றெய்தினேன்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது செய்த அகங்காரமாகிய செருக்கினால் அரசுரிமையை யிழந்தோம், மலைகள் நெருக்கிய பெருங்காட்டி லடைந்தோம்; யானியற்றிய கொடும்பாவம் நடுவே நின்றுபிரிக்க, யான் வேறுபட்டுத் தனித்து நீங்கினேன்; உம்மைக்காணும்படி பண்டையநல்வினை யொன்றிருந்தபடியால் வந்தடைந்தேனென்று கூறினள். எ-று. (கoரு)

ஆங்கவணின் றுரைத்தமொழி யறிந்தனனை யுறவொழிந்தான்
பூங்குழலா ளவட்கண்டு விழிபனிப்பப் பொருமினான்
றேங்கமழு நறுந்தெரியற் சிவமறையோ னுளநெக்கா
னீங்கிவர்க ணிலையோர்ந்தார் யாவரோ யிரங்காதார்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அவளுரைத்த மொழிகளையறிந்து சந்தேக நீங்கினான். அழகிய கூந்தலையுடைய அவளை நோக்கிக் கண்ணீரொழுகத் துக்கப்பட்டான். மணம் வீசுஞ் சிறந்தமாலை யணிந்த ஆதிசைவவேதியராகிய சுசிலரென்பவர் இவற்றால் மனமுருகினர். இவர்கள் இருவருடைய பழையவரலாறுகளை யறிந்தவர்களெவர் தாம் துயரெய்தாதவர்கள். எ-று. (கoசு)

வங்கவேந் தணிபுரிநூன் மறையோனை யடிவணங்கி
யெங்கணு யகமுழுது மிரங்குதியென் றிரந்தேற்பப்
பொங்கியவெண் ணீறவட்கும் புரிந்தனனப் பழமறையோன்
மங்கைதிரு வுருப்பெற்று மறையோனை வணங்கினாள்.

(இ - ள்.) வங்கநாட்டிறைவனான புயபலன் அழகிய பூணூல் தரித்த சுசீலருடைய பாதங்களிற் பணிந்து, எங்கள் தலைவரே! முற்றுங் கிருபை புரிய வேண்டுமென்று குறைகூறிப் பிரார்த்திக்க, அச்சுசிலர் மிகப்பெருமையமைந்த திருவெண்ணீற்றை அவளுக்கும் பிரசாதித்தனர். அவள் இலக்குமிபோலும் அழகுவாய்க்கப்பெற்றுச் சுசிலரை வணங்கினள். எ-று. (கoஎ)

அந்நிலையி னீங்கிவர்கண் முன்னையுரு வடைந்தனரான்
மின்னிலைய முப்புரிநூன் மறையோனை வீழ்ந்திறைஞ்சி
நின்னிலையுற் றுணராது நீறிகழ்ந்தோ மிதுபட்டே
மின்னருளி னீறுதரித் தீங்கிதுபெற் றனமென்றார்.

(இ-ள்.) அச்சமயத்தில், அவ்விருவரும் பண்டையவடிவெய்தினார்கள். ஒளிதங்கிய உபவீதந்தரித்த அந்தணராகிய சுசிலர் பாதங்களிற் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி, தேவரீர் தன்மையை யோசித்துணராதவர்களாய்த் திருவெண்ணீற்றை யவமதித்தோம். அதனால் இத்தகைத் துன்பங்களனுபவித்தோம். தேவ

சீர் திருவருளால் திருவெண்ணீறு கொடுக்கத்தரித்து இப்பண்டையவடிவம் பெற்றோம் என்றார்கள். எ-று. (௧௦அ)

அந்தமா நகர்சிறந்தா ரதுநோக்கி யகமகிழ்ந்தார்
சந்தவார் தடநெடுந்தோட் டனிச்செங்கோல் விதர்ப்பர்கோ
னுந்துறுபே ருவகையுட னதுகேட்டங் குடனடைந்தான்
சிந்தைகூர்ந் தினிதுவந்து சுசீலரடி சென்னிவைத்தான்.

(இ - ள்.) அந்தச் சிறந்த விதர்ப்ப நகரத்தில் தகுதியுடையோரெல்லாரும் அதைப்பார்த்து மனங்களித்தார்கள். களபப்பூச்சணிந்து பரந்து நீண்ட புயங்களையும், ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடைய விதர்ப்பநாட்டரசன் இச்செய்தி கேட்டு, முன்னே யனுப்புகின்ற பெருமகிழ்ச்சியுடன் உடனே அவ்விடத்திற்குவந்து மனங்கசிந்து இனிமையோடு விரும்பிச் சுசீலருடைய பாதங்களைச் சிரமிசைச்சூடிக் கொண்டான். எ-று. (௧௦௯)

தேவரா யுறைந்தோரும் பல்லுயிர்க்குச் சிறந்தளிக்கு
மூவராய் நின்றாரு நீயாதி மூதுணர்ந்தோய்
பாவியேன் றிறம்பியதொன் றுளதெனினப் பழியொழித்துக்
காவல்பூண் டருளுதியென் றிரந்தனனக் கழல்வேந்தன்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பணிந்த வீரகண்டாமணி தரித்த விதர்ப்ப நாட்டரசன், பேரறிவாளரே! தேவர்களாயுள்ளவர்களும் பல சீவராசிகளுக்குச்சிறப்போடு வரங்களுதவுந் திரிமூர்த்திகளாயுள்ளவர்களும் தேவரீரே யாவீர். பாவியாகிய அடியேன் யாதாயினும் தவறிய துண்டானால் அப்பாவத்தையும் நீக்கி அடியேனையுங்காத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (௧௧௦)

கனைகழற்கா லினனின்ற தனிச்செங்கோற் காரோறு
துனைபரித்தேர்த் தானையனெம் மாதுலனிற் றோன்றினு
னினையனையொற் றரையேவி யெவ்வுலகுந் தேடினே
னனையவர்தங் கட்புலத்தி னெய்தாமை யடைந்தனரால்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்து நிற்பவனும், விரைந்து செல்லுங் குதிரை பூட்டிய தேரையும் சேனையையுமுடையவனும், ஒப்பில்லாத செங்கோல் தரித்தவனும், கரிய மேகம்போன்ற கொடையாளியுமாகிய இவன், அடியேனுக்கு மருமகனாக வந்தவன். இவனுக்காகத் தூதுவரையனுப்பி எந்நாட்டிலுந் தேடிப்பார்த்தேன். அவர்கள் பார்வைக்குத் தோன்றாமையால் திரும்பி வந்து விட்டார்கள். எ - று. (௧௧௧)

அந்தணரின் றிருவருளா லிந்நகர மடைந்தனனுன்
முந்தையுடைக் கவினொடுநின் னருள்பெற்று னெனமொழிந்தச்
சந்தநெடும் புயபெலனை யுறவணைத்துத் தழீஇக்கொண்டு
புந்திமகிழ்ந் தனையோனைத் தேவியொடுங் கொடுபோனன்.

(இ - ள்.) அந்தணரே! இந்த நகரத்திற்குத் தேவரீர் திருவருளால் வந்து சேர்ந்தான். அல்லாமலும், பண்டிருந்த தேக வழகுடனே தேவரீர் திருவருளையும் பெற்றுக்கொண்டானென்று சொல்லி, களபப்பூச்சணிந்த நெடிய புயங்களையுடைய புயபலனை மார்போடணைத்துத் தழுவிக்கொண்டு, மனக்

களிப்புற்றவனாய், அவனை அவன் மனைவியோடு அழைத்துக்கொண்டு சென்றான். எ - று. (௧௧௨)

மழையாடு மதிற்கோயின் மண்டபத்தி னரியணைமேற்
குழையாடு முகத்தியொடு மினிதிருத்திக் குலவேந்தன்
றழையாட கத்துடுக்கை முதலவெல்லாந் தந்தளிப்ப
விழையாடு தடம்புயத்தான் சிலவைக லவணிருந்தான்.

(இ - ள்) மேகந்தவழும் மதில்களையுடைய அரண்மனையிலுள்ள மண்டலத்திலிருக்குஞ் சிங்காதனத்தின்மேல், காதணியசையும் முகமுடைய அவன் மனைவியோடும் இனிமையாக விருத்தி, அவ்விதர்ப்ப நாட்டரசன் விசேடமான பீதாம்பரங்கள் முதலிய எவையுங்கொடுத்தாதரிக்க, ஆபரணங்கள் விளங்கும் பரந்த தோளையுடைய புயபலன் சில காலம் அங்கேயே இருந்தனன். எ - று.

இப்பரிசிங் கிவணிகழ்ந்த திவனிருந்த புனனாட்டை
யொப்பருமன் னவர்கொண்டா ரவரையொழித் தோரரக்கன்
செப்பரிய கொடுங்கோன்மை செலுத்தினா னதுகேளா
வெப்பெழுந்த வெகுளியினன் விதர்ப்பநாட் டிகல்வேந்தன்.

(இ - ள்.) இவ்வாறாக இங்கே நடந்தது. இப்புயபலன் அரசு செய்து கொண்டிருந்த நீர்வள மமைந்த வங்க நாட்டை முதலிலே ஒப்பு சொல்லுதற்கரிய அரசர்கள் கைப்பற்றினார்கள். வேறோர் அரக்கன் அவ்வரசரை யகற்றி, ஒருவராலுஞ் சொல்லமுடியாத கொடுங்கோலரசு செலுத்தினான். அதனைக் கேள்விப்பட்ட கடுங்கோப மெய்தியவனாகிய விதர்ப்ப நாட்டையாளும் வலி தங்கிய மன்னவன். எ - று. (௧௧௪)

புயபெலனுக் கடுகளிறுங் கொய்யுளைய புரவிகளும்
வயவரொடு நெடுந்தானை மன்னவரு மளவொழிந்த
கயவளக்க ரோரேழு மொன்றுபடக் கலந்தவெனத்
துயல்வருகார்ப் படையனிகத் தொகைநிரப்பிச் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) புயபலனுக்கு, கொல்லத்தக்க வலியயானைகளும், கத்தரித்தபுறமயிருடைய குதிரைகளும், போர்ச் சேவகரோடு பெருஞ் சேனையுடைய அரசர்களும், அசைந்து செல்லத்தக்க காலாட்களுமாகிய இவற்றை, அளவில்லாத ஆழமுள்ள சத்தசமுத்திரங்களும் ஒன்றாய்க்கூடின வென்று சொல்லும்படி அனிகமென்னுங் கணக்காகத்தொகுத்துக் கொடுத்தான். எ-று.

அனிகம் என்பது மூன்று சங்கத்தின் தொகை. சங்கம்—நூறுகோடியெனவழங்கும். (௧௧௫)

எம்முடைய பெருஞ்சேனை யுடனேகி யிகலரக்கன்
வெம்முனையி னெதிர்நடந்து போர்மாய விளித்துனது
செம்மைதரு தனிச்செங்கோல் செலுத்துகவென் றேயினான்
பொம்மெனநின் றெழுஞ்சேனை குறித்தவனும் பூரிதநான்.

(இ - ள்.) என்னுடைய இந்தப் பெருஞ்சேனையோடு சென்று, பகைத்த அரக்கன் செய்யுங் கொடிய யுத்தத்திலெதிர்த்து, அவன்யுத்த மழியும்படிமடித்து; பண்டுபோல உன்செங்கோலைச் செலுத்தக் கடவையென் றனுப்பினான்.

பொம்மென்னும் சத்தத்தோடுகூடிப்புறப்பட்ட சேனையைப்பார்த்துப் புயபல னும் மனமகிழ்ந்தான். எ - று. (கக௬)

கலிநிலைத்துறை.

புரைசெய் மாகளிறு கோடியிரு பொங்க ருவிதாழ்
வரைசெய் தன்னவை நிரைந்தன வயப்பு ரவியுந்
திரைசெய் வாரிதி யெனச்சிலவு கண்டு செறியக்
கரையெ டுத்தபுற வாழிபொரு சேனை கஞல.

(இ - ள்.) [புரைசெய்] கழுத்தணி கயிற்றையுடைய பெரியயானைகள் கோடி பெரிய அருவிகளொழுகுகின்ற மலைகள்போல் வரிசையாக நடந்தன. விரைந்து செல்லுங்குதிரைகளும் அலையோடு கூடியகடலெனச் சொல்ல உலாவிக்கொண்டு நெருங்க, கரையற்ற பெரும்புறக்கடல்போன்ற காலாட்சேனை விளங்க. எ-று. (கக௭)

வாசி யெண்டிசை குலுக்கிடு சிரிப்பு வயவெங்
காய்சி னக்களிற திர்ந்திடு மதிர்ச்சி கதுவும்
பூச லஞ்சிலையி னொலி புடைக்கு முரசோ
டாசை கொண்டுகக னந்தொட நிமிர்ந்த வமலை.

(இ - ள்.) எட்டுத்திக்குக்களையும் குலுக்குகின்ற குதிரைகளின் கனைப்பும், வெற்றிதரும் கடுங்கோபமுடைய யானையின் அதிர்கின்ற கர்ச்சனையும், யுத்தஞ் செய்தற்கு வரிந்திருக்கும் அழகிய வில்லின் குணத்தொனியும், மோதுகின்ற பேரிகைத்தொனியுடனே கூடிய இவ்வோசைகள் திசைகளில் நிரம்பி ஆகாயம் வரையில் உயர்ந்தன. எ - று. (கக௮)

மீயொ ளிக்கதிர் பதைத்திட விதிர்த்த வடிவாட்
சேயொ ளிப்பொறி மிடைந்தன தெறித்த திசைபோய்
மாயி ருட்படல நக்கின வயத்த வருரப்
பாய வெண்டிசை யடைத்தன வெடித்த தவனி.

(இ - ள்.) அதியுயரத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சூரியகிரணங்கள் பதைக்கும்படி வீசிய வடித்தவாட்படையின் செவ்விய ஒளிப்பொறிகள் நெருங்கினவாய்ச் சிதறுண்டன. திசைகளிலெல்லாம் பரவிப்பெருத்த இருட்படலத்தை யகற்றிவிட்டன. வீரர்களின் கர்ச்சனை அஷ்டதிசைகளையுஞ் செவிடுபடுத்தின. பூமி வெடிபட்டன. எ - று. (கக௯)

இன்ன சேனைகொ டெழுந்தன னெழுந்து கணிநூல்
சொன்ன போதொடு சுசிலரை யெழுந்து தொழுதா
னன்ன வன்றருவி பூதிநுதல் கொண்ட னனணிக்
கன்னி மாநக ரொழிந்திடை கடந்து புகுவான்.

(இ - இ.) இவ்வகைச்சேனையோடு வெளிப்பட்ட புயபலன், சோதிட நூலிற்சொல்லிய முகூர்த்தத்திற் சுசீலரைவணங்கி, அவராலளிக்கப்பெற்ற திருவெண்ணீற்றினை நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டு, காவலோடுகூடிய அழகமைந்த சிறந்த விதர்ப்பநாட்டை விட்டு இடையிலுள்ளவழிகளைத் தாண்டிச் செல்கின்றான். எ - று. (க௨o)

வெய்ய சேனைகொ டுடன்புகு விசித்ர தரனை
யைய நிற்றியென வன்பினொடு புல்லி யகலா
வொய்யெ னக்கடி தெழும்படையொ டேகி யொலிநீர்
மொய்கொள் வேலிபடு தன்னகர முன்ன நிருதன்.

(இ-ள்.) வலிய சேனையை யழைத்துக்கொண்டு உடன் சேர்ந்துவந்த விசித்திரதரனென்போனை, ஐயா! நீ நிற்க வென்று அன்போடு தழுவிப்பிரிந்து அதிகவிரைவோடு வேகமாக ஒலிக்கின்ற நீர் நிறைந்த வேலியையுடைய தனது வங்கநாட்டையடைய, இராக்கதன், எ-று. (௧௨௧)

வன்ப டைத்தலைவ ராக்கடிது வம்மி னெனலு
மின்ப டைக்குலமொ டண்மினர் வெகுண்ட திறலோ
ரன்ப டைத்தறிவி லார்முரண டைத்த கொடியோர்
துன்ப டைத்துயிர்க ளுக்குறுது னுக்க மிடுவார்

(இ-ள்.) வலிதங்கிய சேனைத்தலைவர்களை விரைவில் வரக்கடவீரெனச் சொல்லவும், கோபங்கொள்ளும் வலிதங்கியவர்களும், அன்பின் வழியடைந்த மதியீனர்களும் மாறுபாடு நிறைந்த தீயோர்களும் துன்பத்தைப்பெருக்கி ஆன்மாக்கட்குப் பொருந்திய நடுக்கமுண்டு செய்பவர்களுமாகிய வீரர்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஆயுதங்களோடு அங்கடைந்தார்கள். எ-று. (௧௨௨)

வெள்ள வெம்படை மிடைந்தொரு வழிப்பு குதரத்
தள்ளில் வாளரவ நந்தன்முடி தட்ட ழிவதாற
கள்ள வெஞ்சின வரக்கன்விழி கக்கும் வடவை
யொள்ளெ ரிப்பொறி கலித்தது சலித்த துலகம்.

(இ-ள்.) பெரிய வெள்ளக்கணக்காகிய சேனைகள் நெருங்கி ஓரிடத்திற் சேர்ந்ததனால், யாவராலும் விலக்கற்கரிய ஒளிதங்கிய சர்ப்பமாகிய ஆதிசேடன்பணமுடி தடுமாற்ற மடைகின்றது. கள்ளத்தன்மைபொருந்திய கடுங்கோபமுடைய அவ்வரக்கன் விழிகள் கக்குகின்ற வடவாக்கினியானது பிரகாசந்தங்கியநெருப்புப்பொறி யொலித்தது. உலகமுழுவதும் சலித்தது. எ-று.

கோல முத்தலை யயிற்படை யெடுத்த னர்கொடுங்
கால சக்கர மெடுத்தனர் கதைப்ப டையொடு
நீல மைக்கட னெருப்பொடு முருத்து நிமிரு
மால மொத்தன ரரக்கனுரு மொத்த திருவான்.

(இ-ள்.) அழகிய முத்தலைச் சூலத்தையெடுத்தார்கள், கொடுமைசெய்யத்தக்க காலசக்கிரத்தை யெடுத்தார்கள், கதாயுதத்தோடு நீலம்போலுங் கருநிறமமைந்த சமுத்திரத்திலுள்ள வடவாக்கினியோடு கர்ச்சித்தோங்கிய ஆலகாலத்தை யொத்தார்கள், அதுகண்டு அரக்கனவன் இடியென்று சொல்லக் கர்ச்சித்தான். எ-று. (௧௨௪)

எழுவு சேனைபுடை கொண்டன னெழுந்த னனெழுந்
தொழுகு சேனெறி படர்ந்தன னுடற்ற நினைவான்
மழைமு ழக்கெழ விதர்ப்பர்படை மண்டி யெழலு
முழைவ யப்புலியெ னச்சினவ ரக்கன் முனிவான்.

(இ - ள்.) எழுகின்ற சேனைகள் புடைசூழ வெளிக்கொண்டுவந்து, ஒழுங்காக அதிதூரஞ் சென்று போர்செய்யக்கருதுகையில், விதர்ப்பநாட்டரசன் சேனைகள் மேகம்போலொலித்து நெருங்கிவரவும், கோபமுடைய அவ்வரக்கன், குகையிலிருக்கும் வெற்றியமைந்த புலிபோலக்கோபிக்கின்றான். எ - று.

வில்லும் வேல்களு மிடைந்தன மிடைந்து விரவக்
கல்லெ னொலிப்பட வெழுங்குருதி கானி மிரவோர்
வல்லெ யிற்றவிரு தன்கறுவி வங்க விறைமேற்
செல்லு றத்திருவெ ணீறரச னெற்றி திகழ.

(இ - ள்.) வில்லும் (வில்லும்) வேலும் (வேலும்) நெருங்கின. அப்படி நெருங்கிக் கலத்தலால் கல்லெனும் ஒலியுண்டாகப் பெருக்கெடுக்கும் உதிரம் வாய்க்கால்போன்றோட, ஒப்பற்ற கடியபற்களையுடைய அரக்கன் அடங்காக் கோபமுற்று, வங்கநாட்டரசன் மேல் எதிர்த்துச்செல்ல, திருவெண்ணீறு அப்புயபலனுடைய நெற்றியிற் பிரகாசிக்க. எ - று. (கஉசு)

கண்ட னன்றிருவெ ணீறருள் கனிந்து ருகினான்
மண்டு சேனையை விலக்கினன் மறித்த னன்மனக்
கொண்ட காதலினெ டுத்திருகை யுச்சி குவியாத்
தொண்ட னென்றுதனி சென்றனன்வி ழுந்து தொழுதான்.

(இ - ள்.) (புயபலன் நெற்றியில்) திருவெண்ணீற்றினைக் கண்டான். கனிவுற்று மனமுருகினான். நெருங்கிவந்த சேனைகளைத் தடுத்துவிலக்கினான், தன்மனத்திலுண்டான பேராசையால் இருகரங்களையும் உச்சியிற் கூப்பி, தானே தனியாகச்சமீபித்து, யான் உமதடிமை என்றவன் பாதங்களிற் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினான். எ - று. (கஉஎ)

வங்க மன்னவநி னைப்பபடவ ளைந்து மறலி
பொங்கு செங்குருதி நுங்குதல்பு ரிந்த புலையே
னிங்கு நின்னையெதிர் கொண்டுறலு மென்பு ருகினே
னெங்க ளையகபு குந்தபரி சென்கொ லுணரேன்.

(இ - ள்) வங்கநாட்டரசனே! உம்மைக்கொல்லச் சூழ்ந்து, இயமன்விசேடித்த செவந்த உதிரங்குடிக்க விரும்பிய புலைத்தன்மையுடைய அடியேன் இங்கு உம்மை நேரேகண்டமாத்திரத்தில் என்புகள் நெக்குவிட்டுருகினேன்; எங்கள் இறைவரே! எனக்குண்டாய விதம்யாதோ? அறிகிலேன். எ - று. ()

வன்றொ ழிற்புலைய ரக்கர்குல மன்னி யவெனக்
கின்று நிற்றொழுது தெய்வவுரு வெய்தி யதுவென்
புன்றொ ழிற்றறுக ணெவ்வுழைபு குந்த துணரே
னென்ற டிக்கடிவ ணங்கினனெ ழுந்து பணிவான்.

(இ - ள்.) கொடுந்தொழிலும் புலைத்தன்மையுமுடைய அரக்கர் குலத்திலுதித்த அடியேனுக்கு, இன்று தேவரீரை வணங்கியமாத்திரமே தெய்வதேகமுண்டாய தென்னகாரணம்? அற்பத்தன்மைவாய்ந்த தொழிலாகிய என் கொடுமைகளெல்லாம் எங்கேசேர்ந்தனவோ அறிகிலேன் என்று, அடிக்கடி தண்டாகாரமாக வணங்கியெழுந்து கைகுவித்தான். எ - று. (கஉகூ)

அன்ன தன்மையனை யன்புருகி வங்கர் பெருமா
னின்ன தன்மையிது வென்னையென நின்ற திசயித்
துன்னை யுள்ளபரி சோர்சிறிது முற்று ணர்கிலேன்
முன்னை யூழ்முறைமொ ழிந்திடுதி யென்று மொழிய.

(இ - ள்.) அத்தகையினனாகிய அரக்கனிடத்தில், வங்கநாட்டரசனான புயபலன் அன்பால் மனமுருகி, இஃதித்தன்மையால் உண்டாயிற்றென்றுணராது யோசித்து வியந்து நின்று, உன்னுடைய உண்மையான தன்மையிது வென்று சிறிதும் யோசித்தறிந்திலேன். உன் பூர்வசன்மத்தின் விதியைச் சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்ப. எ - று. (கரு0)

கால முற்றியது காய்சினவ ரக்கர் தறுகட்
சீல மற்றதுன சேவடிதெ ரிந்த பொழுதே
மூல முற்றனவ னைத்துமடி தொட்டு மொழிவே
னேனு நின்னகரொ ழுந்தருடி யென்று தொழுதான்.

(இ - ள்.) தேவரீர் திருவடிகளைத்தரிசித்த மாத்திரத்திலேயே அடியேனுக்கு நற்காலம் பிறந்தது. கடுங்கோபமுள்ள அரக்கர் குலத்திற்கடுத்த குரூரத்தன்மைகள்விலகின. எனக்குப்பூர்வத்தில் விளைந்த எல்லாக்கொடுமைகளையும் முதலுமீறுமாக மொழிகின்றேன். தேவரீர்க் குரித்தான வங்கநாட்டிற்கு எழுந்தருள்கவென வணங்கினன். எ - று. (கருக)

இருவ ழிப்படும னீகமுமெ ழுந்த திரைநீ
ரொருவ ழிக்கொடுநி மிர்ந்ததென வுற்று மிடையப்
பொருகொ டித்திரண்மு கிற்றொடநி வந்து பொதுளுந்
திருந கர்த்தனது கோயிலுறை சென்று திகழ்வான்.

(இ - ள்.) இருதிறப்பட்டசேனைகளும், அலைவீசுகின்ற கடனீர் ஒருவழிக்கொண்டு பரந்ததெனச்சொல்லும்படி சேர்ந்து நெருங்க, மோதுகின்ற கொடிக்கூட்டங்கள் மேகமண்டலத்தையளாவ, ஓங்கிப்பிரகாசிக்கும் அழகிய தன் நகரிலுள்ள அரண்மனைக்குப் போய்வசித்தான். எ - று. (கருஉ)

கலிவிருத்தம்.

அன்ன வற்கன் றரக்க ருருவொரீஇப்
பொன்னு ருக்கொண் டிலங்கும் பொலிவினான்
மன்னு சோதிடஞ் சொற்ற வரன்முறை
முன்னை நாளின் முடிபுனைந் தானரோ.

(இ - ள்.) அப்புயபலனுக்கு, அரக்கர் வடிவகன்று பொன்போலுந்திருவுருவமைந்து விளங்கும் பொலிவையுடைய அவன், நிலைபெற்ற சோதிடநூலிற் சொல்லிய முறையாகவே, அரசர்கள் ஆதிகாலத்தில் முடி சூட்டுவதுபோல முடி சூட்டினான். எ - று. (கருங)

தூய மாமுடி சூட்டிய பின்னரி
ருய தன்னிலை யன்னர்க் கறைகுவான்
மேய மேற்றிசைக் காப்புடை வேந்தன்யான்
மாயி ரும்புவி காக்கும் வருணனே.

(இ . ள்.) புனிதமாகிச் சிறந்த மகுடாபிஷேகஞ் செய்தபின்னர், தன் பூர்வவரலாற்றினைப் புயபலனுக்குச் சொல்லுவான்: யான் மேற்றிசையை அரசுசெய்யும் மன்னனும் மிகப்பெரிய இப்பூலோகத்தைக்காக்கும் வருணனுகும். (என்றறிக) எ - று. (கரூசு)

என்ன தாகிய நாட்டை யெறுழ்வலி
மின்னெ யிற்று நிருதர் விளித்தனர்
துன்ன மர்க்குத் தொடங்குவ னேவலர்
கன்ன லொன்றிற் கரப்பர் கருங்கடல்.

(இ - ள்.) என்னுடையதாகிய நாட்டை, மிக்கவலிமையையும் ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய அரக்கர் அழித்தார்கள். அவர்களோடு நெருங்கியயுத்தத்திற்குத் தொடங்குவேனுனல், அவ்வரக்கர்கள் ஒருநொடிப்பொழுதில் கரிய கடலுள்ளே ஒளித்துக்கொள்வார்கள். எ - று. (கரூரு)

நாளு நாளுமென் னுடு நலிந்திட
வாளெ யிற்று நிருதர்செய் மம்மராற்
கோளி மைத்த குறிப்பிற் குலிசப்புத்
தேளி ருக்குந் திருநக ரெய்தினேன்.

(இ - ள்.) நாடோறும் என்னுடு அழிவுறும்படி, வாள்போற்கூரிய பற்களையுடைய அரக்கர்செய்யுந் துன்பத்தினுல், கொள்கையமைந்த குறிப்போடு, வச்சிராயுதந்தாங்கிய இந்திரன்வசிக்குந் தேவலோகத்திற்குச் சென்றேன். ()

நான நாண்மலர்க் கற்பக நாறிய
மான நீழன் மடங்க லிரும்பிட
ரான செம்பொ னவிர்மணி யாசனத்
தூன மின்றி விளங்கிய வும்பரின்.

(இ - ள்.) கஸ்தூரிபோலும் அன்றலர்ந்த கற்பகமலர்கள் வாசனைவீசும் பெருமைதங்கிய நிழலிலே, சிங்கத்தின் பெரியமுதுகிற் பொருந்தியுள்ள பசும்பொன்னுற்செய்து பிரகாசிக்கும் இரத்தினபீடத்தில், கெடுதலின்றிவிளங்கும் உச்சியில். எ - று. (கரூஎ)

கண்ணெ ராயிரந் தாமரை காட்டிட
வண்ண மேகலை மங்கையர் சூழ்தரத்
தண்ண றுமலர்த் தண்பணைக் கற்பகத்
தெண்ண றுநுண் டிவலை தெரிப்பவே.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்களும் (ஆயிரம்) தாமரைபோலப் பிரகாசிக்கவும், பலநிறத்தோடுங் கலந்த மேகலாபரணமணிந்த மங்கையர் புடைசூழவும், குளிர்ச்சியகலாத பூக்களையுடைய கிளைகளமைந்த தட்பமாகிய கற்பகமலர்களின் தெளிந்த தேனின் சிறுதுளிகள் தெறிக்கவும். எ - று. (கரூஅ)

பன்னி றக்கதிர்க் காசு பரப்பிய
மின்னி றக்கதிர்க் கற்றை விரவலாற்
றென்னி றச்சுடர் மாமுடி யன்னவன்
வின்னி றச்சுடர்க் கற்றை விழுங்கவே.

(இ - ள்.) பல நிறந்தங்கிய கிரணங்கள் பொருந்திய பொற்காசு வீசுகின்ற மின்னல் நிறம்போன்ற ஒளிக்கூட்டங்கள் கலத்தலால், அவ்விந்திர னுடைய பழமையான நிறத்துடன் கலந்த ஒளியமைந்த சிறந்த கிரீடத்தின் இந்திர வில்லின் நிறம்போன்ற ஒளிக்கூட்டங்கள் மழுங்கவும். எ - று.

பூசற் றும்பி புலம்பிய மென்குழ
லாசைச் சிந்தைய ரம்பையர் சாமரை
வீசக் கற்ற விரிந்தெழு தென்றலின்
வாசக் கற்பக மாலை துயல்வர.

(இ - ள்) போர்செய்யும் வண்டுகளொலிக்கின்ற மெல்லிய கூந்தலை யுடைய, யாவர் மனதிலும் ஆசையை யுண்டுசெய்யும் அரம்பாஸ்திரீகள் சாமரையிரட்டவும், அச்சாமரைத்தொகுதியால் மிகுதியாயுண்டாகும் தென்றற் காற்றினால் மணங்கமழுங் கற்பகமலர்மாலை யசையவும். எ - று. (கசo)

மழலை வானவர் மங்கையர் நல்லியா
ழெழுந ரம்பி னணிவிர லெற்றுழி
யொழுகு பாட லிருசெவி யூடுபுக்
கிழுகு தோறு முவகை யெடுப்பவே.

(இ - ள்.) மழலைச்சொற்களைப் பேசுந் தேவமாதர்கள் நல்ல வீணையி னிடத்திலுள்ள நரம்புகளேழையும் விரல்களினாற்றடவுதலாலுண்டாகும் பண் பாடல்கள், தன்னிரு செவிகளிற் புகுந்தூறுந்தோறும் பெருங்களிகொள்ளவும்.

முல்லை மூரன் முருக்கிதழ் மங்கையர்
கல்லெ னச்சிறு தண்டை கலிப்புறப்
பல்ல வப்பதம் போதொறும் பாடிய
மெல்லி சைக்கிளை பொம்மென விம்மவே.

(இ - ள்.) முல்லை யரும்புபோன்ற பற்களையும், முருக்கம் பூவைப்போன்ற இதழையுமுடைய அத்தேவமாதர்கள், சிறு தண்டைகள் கல்லென வொலி செய்யத் தளிர்போன்ற தமது பாதங்களைப் பெயர்க்குந்தோறும் பாடிய மிருதுவான இசைகளின் கிளைகள் பொம்மென்று மேம்படவும். எ-று. (கசஉ)

வீற்றி ருந்தனன் கற்பக மென்னற
வூற்றி ருக்குந் தெரியலி னும்பர்கோ
னேற்றெ திர்ந்துற வெய்திய வென்னையு
மாற்ற ருஞ்சொல் வரப்பணித் தானரோ.

(இ - ள்) மிருதுவான தேன் ஊற்றெடுக்குங் கற்பக மலர்களாலாகிய மாலை தரித்த இந்திரன் வீற்றிருந்தனன். அவனுக்கெதிரே போய்ச்சேர்ந்த அடியேனையும் மரியாதை மாறுபடாத தன் அரிய சொற்களால் வருகவெனக் கட்டளை தந்தனன். எ - று. (கசங)

சென்றி ருந்தென் னிருங்கவல் செப்புழிக்
குன்றி ருந்த குறுமுனி யெய்தினு
னன்றி ருந்தவற் காயது செய்தபி
னென்றி லங்கரி யாசனத் தேற்றினன்.

(இ - ள்.) (கட்டளைபோலச்) சென்று உட்கார்ந்து எனக்குற்ற பெருந் துயரைச் சொல்லுகையில், பொதியாசலத்தில் வசிக்கும் குறுமுனிவராகிய அகத்திய முனிவர் ஆங்கெய்தினர். அப்பெருந் தவசிக்குச் செய்யத்தக்க உப சாரங்களைச் செய்தபின்னர். சூரியன்போல் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் எழுந் தருளச்செய்தான். எ - று. (௧௪௪)

கும்ப யோனிதி ருவருள் கூர்ந்தினி
தும்பர் கோமகற் காசி யுரைத்தன
னிம்ப ரெய்தி யிருத்தி யெனுத்தமிழ்
நம்ப னேர்கர நாண்மலர் நீட்டினன்.

(இ - ள்.) குடத்திலுதித்த அவ்வகத்திய முனிவர் திருவருண்மிகுந்து, இந்திரனுக்கு இனிமையாக ஆசி கூறினர். பிறகு அவர் இவ்விடத்தில் நீ உட்காரக்கடவையெனத் தமது வலக்கரமாகிய தாமரையை நீட்டிக் காட்டி னர். எ - று. (௧௪௫)

முனிவ னீது மொழியத் தருநிழற்
புனித னங்கொர் தவிசிற் பொலிந்தன
னினிய சொற்றுறு மெல்லையிற் றெல்லையோ
னனித ருந்தவ நாரத னண்ணினன்.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவர் இப்படிக் கட்டளையிடவும், கற்பக விருக்ஷ நீழலிற் பொருந்திய இந்திரன், அங்குள்ள ஒப்பற்ற சிங்காசனத்திலிருந்து இனிய வார்த்தைகளைக் கூறுகையில், மிகப் பழையோராய் விசேடித்த பெருந் தவமியற்றிய நாரதமுனிவர் அங்கெய்தினர். எ - று. (௧௪௬)

நண்ண ருந்தவ நாரதர்க் கும்பர்நாட்
டண்ண லெய்தி யருச்சனை யாற்றுபு
வண்ண வார்மலை யம்முனிக் கங்கொர்பா
லெண்ண ரும்பொற் றவிசி னிருத்தினன்.

(இ - ள்.) பெறுதற்கரிய தவத்தையுடைய நாரதமுனிவருக்கு தேவ லோக மன்னனாகிய இந்திரன் எதிர்சென்று வழிபாடு செய்து அழகிய நெடிய பொதியமலையி லெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவருக் கொருபக்கலில், நினைத் தற்கரிய பொன்மயமான சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தான். ()

வான விந்திரன் மாமுனி நாரத
னான மூவ ரளவள விக்களி
மோன ராக விருந்துழி முற்றுணர்
ஞான நான்மறை நாரதன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) தேவராசன் (சத்த விருடியரிற்) சிறந்த அகத்தியமுனிவர் நாரதமுனிவர் ஆகிய விம்மூவரும் ஒருவரோடொருவர் கலந்து பேசிச் சந்தோ ஷித்துச் சும்மாவிருக்கையில் ஞானமயமான நான்கு வேதங்களையும் முற்று முணர்ந்த நாரதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (௧௪௮)

தொன்னி லத்திடைத் தோன்றுமோ ரற்புதம்
பொன்னி லத்துமக் கோதப் புகுந்தன

னன்ன தன்மை யறைகுவ னம்புவிக்
கன்னல் சூழ்தரு காச்சிமி ரத்துளான்.

(இ - ள்.) பழமைவாய்ந்த நிலவுலகத்திலே யுண்டான ஓரதிசயத்தைத் தேவலோகத்திலுள்ள உங்களுக்குத் தெரிவிக்கவந்தேன். அவ்விசேடத்தைச் சொல்லுகின்றேன்: பூமியில் கரும்பின் வேலிசூழ்ந்த காஸ்மீரதேசத்திலிருப்பவன். எ - று. (கசகூ)

ஆர வாரி யகனில மோர்குடை
யீர நீழ லினிது புரந்துதற்
சேர லாரைத் திறைகவர்ந் துற்றனன்
வார்த டஞ்சிலை வச்சிர தேயனே.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த விசாலமான இப்பூலோக முழுவதையும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையின் குளிர்ச்சிதங்கிய நிழலிலே இனிமையாகக் காத்து நெடிதாகி விசாலித்த வில்லைத்தாங்கிய வச்சிரதேயனென்னும் மன்னவன் சத்துருக்கள்பாற் கப்பங்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தனன். எ-று. (கடு௦)

மன்னர் மன்னவன் வாசற்பு ரோகிதன்
றுன்ன ருஞ்சொற் சுதன்மனென் பானவன்
பன்னு சொற்கலை கற்றும் பயனிலா
னன்ன வன்றனை நோக்கி யரசர்கோன்.

(இ - ள்.) இராசராசனுன அவ்வச்சிரதேயனது அரண்மனைவாயிற் புரோகிதன் கடுஞ்சொல்லையுடைய சுதன்மனெனப்படுவேன். அவன் பலராலுந் துதிக்கப்படும் நூல்களை யுணர்ந்தும் அவற்றின் பலனைப் பெறுதவன். அவனை அவ்வரசன் பார்த்து. எ - று. (கடுக)

கற்றி லாய்கலை கற்றுண ரார்முக
முற்று நோக்கின் மயானத்தை யொக்குமால்
பெற்று ளார்பெறும் பேறுதங் காதலர்
சொற்ற கல்வியிற் றாயமொன் றேதலே.

(இ - ள்.) நீ சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்திலை. கற்றறியாதவர்கள் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தால் அது மயானத்தை யொத்திருக்கும். தம்மக்கள் யாவரும் புகழத்தக்க கல்வியான் மேம்பட்டோரென்று பலருங் கூறுதலே புதல்வரைப் பெற்றோர் பெறும்பேறும். எ - று. (கடுஉ)

என்று வேந்த னியம்புறக் கேட்டபின்
பொன்ற யங்கு புரிநூற் புயத்தினன்
ஒன்று நானுண ராக்கலை யுள்ளதோ
வென்றி யாய்விளங் கப்பெறு கிற்றிலேன்.

(இ - ள்.) என்று வச்சிரதேயன் கூறக்கேட்டபின்னர், பொன்னொளி வீசும் பூணூலணிந்த புயத்தையுடைய சுதன்மன், வெற்றியுடையோனே! யானுணராத நூல் ஒன்றுமினு மிருக்கின்றதோ? அப்படியிருக்க அவற்றைத் தெளிந்துணரப் பெற்றிலேன். எ - று. (கடுகூ)

இற்றை நான்முத லைம்படை யேந்திய
வெற்றி நாரணன் மென்மலர்த் தாடொழாப்
பெற்ற கல்விய னுகப் பெறுவன்யான்
கொற்ற வேந்தவென் றோதினன் கோதிலான்.

(இ - ள்.) வெற்றிதங்கிய அரசனே! இன்றுமுதற்கொண்டு பஞ்சாயுத மேந்திய வெற்றிபொருந்திய விஷ்ணுமூர்த்தியின் மெல்லிய தாமரைமலர் போலுந் திருவடிகளை வணங்கி நான் கல்வியில் தெளிவுற்றவனுவேனென்று குற்றமற்ற சுதன்மன் சொல்லினன். எ - று. (கரு௪)

தண்ண றுந்துள வோனடி தன்னுளத்
தெண்ணி யேத்துற வெந்தைபி ரானெதிர்
நண்ணி நாற்கலை நல்கின னுன்மறைப்
புண்ணி யன்றிருப் பாற்கடற் போயினுன்.

இ - ள்.) தட்பமாகியமணமுள்ள துளசிமாலை பூண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியின் பாதங்களைத் தன்னுள்ளத்திற்றியானித்துத் துதிசெய்ய, எமது தந்தையாகிய திருமால் சுதன்மனுக்குப் பிரத்தியட்சமாகி (அறம்பொருள் இன்பம் வீடெனும்) நால்வகை நூல்களையுந் தெளிவாக விளக்கி, வேதத்திற்குரிய புண்ணிய சொரூபியாகிய திருமால் க்ஷீராப்தியடைந்தனர். எ - று. (கருரு)

நன்ம றைத்தனி நாயக னன்குணர்
நான்மு றைக்கலை முற்றுணர் நோன்மையைத்
தேன்ம றைத்தின வண்டடை தேன்றொடைக்
கோன்மு றைத்தனி வேந்தவை கூறினுன்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்கட்கும் ஒப்பற்ற நாயகராகிய திருமால் நன்றாய்த்தெளிவிக்க,முறைப்படி எல்லாநூல்களையும் முற்றுமறிந்தவகையை, தேனை மறைத்துக்கொண்டு தொகுதியாகிய வண்டுகள் அடைகாக்கும் மணமுள்ள மாலைதரித்த செங்கோன்முறை திறப்பாத சிறந்த வச்சிரதேயன் சபையிற் சொன்னுன். எ - று. (கருசு)

ஞால முற்று நடத்துசெங் கோன்முறை
மாலை வெண்குடை வச்சிர தேயனும்
வேலை மாநில நான்மறை வேந்தரை
யேல வம்மி னெனவுரைத் தானரோ.

(இ - ள்.) உலகமுழுதுஞ் செலுத்திய செங்கோன் முறையும், வெற்றி மாலையும், வெண்கொற்றக் குடையுமுடைய வச்சிரதேயனும், கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியிலுள்ள நான்மறை யுணர்ந்த வேதியர்களை ஒருசேர வரும்படி கட்டளை செய்தான். எ - று. (கருஎ)

வந்த நான்மறை வாணரை யிங்கிவன்
சிந்தை யோர்கவெ னச்சில செப்பலு
மந்த ணாள ரளந்தறிந் தாரவன்
தந்த கல்வி முடிவெவர் சாற்றுவார்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு வந்து சேர்ந்த நான்மறை தேர்ந்த அந்தணர்களைக் கண்டு, இச்சுதன்மன் கல்வியுணர்வை ஆராய்கவெனச் சில வார்த்தை சொல்ல

வும், அவ்வந்தணர் அச்சுதன்மன் கல்வியுணர்வை ஆராய்ந்தறிந்தார்கள். அவன் தெளிந்த கல்வியின் அளவை யெவர்தாங் கூறவல்லவர்? எ - று. (கடு௮)

முற்று ணர்ந்த முழுமறை வேதியர்
கற்ற தின்மையெ னக்கடிந் தானவன்
மற்று நாவலர் வந்தவர் யாரையுஞ்
சொற்றி றத்துச் சுதன்ம னொழித்தனன்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களையும் முழுதுணர்ந்த வேதியர்களை, நன்றாகக் கற்கவில்லை யென்று சுதன்மன் கோபித்தான். அல்லாமலும், கற்றுணர்ந்தவர்களாக வந்தவேதியர்களை யெல்லாம், மிக்க சொல்வன்மையுடைய சுதன்மன் நீக்கி விட்டான். எ - று. (கடு௯)

மொழிந்த மூர லிவன்முக நோக்கில
ரழிந்த சிந்தைய ராயகன் றாரவ
ரிழிந்த மேன்மைய ராகியி ருங்கலை
யொழிந்த தொன்று மிவற்கெடுத் தோதிலார்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் புன்னகையோடு கூடிய இச்சுதன்மன் முகத்தைப்பாராதவர்களாயும், மனம் வருந்தினவர்களாயும் அகன்று போனார்கள். தங்கள் பெருமை குன்றினவர்களாக இவனாலறியப்படாத பெரு நூல்களி லொன்றையேனும் இவனுக்கு எடுத்துச்சொன்னாரிலர். எ - று. (க௬0)

ஈது ணர்ந்தன ளீரித ழாயிரப்
போதி ருந்தபு ராதனன் றன்னுடன்
மீது பாவத் திரைந்த விருத்தனா
யோது நான்மறைச் செல்வனை யுற்றனன்.

(இ - ள்.) இவனிப்படி யகங்கரித்திருத்தலை, குளிர்ச்சி தங்கிய ஆயிர விதழ்களையுடைய தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவன் உணர்ந்து, தன் மேனியிற் பரவிய திரையையுடைய விருத்தனாய், நான்மறை தேர்ந்த அந்தணனாகி வந்தனன். எ - று. (க௬க)

உற்ற காலைச சுதன்மனை யுற்றுநீ
கற்ற கல்விக் கழகிலை கற்றுளோர்
முற்று நன்கு மொழிவ தழகதன்
பெற்றி யீறு பிறக்கப் பெறுவரே.

(இ - ள்.) வந்தபோது சுதன்மனையடைந்து, நீகற்ற கல்விக்கேற்ற அழகு உன்னிடத்திலில்லை. கற்றோர் யாவரும் நல்லொழுக்கமுடையானெனக் கூறுவதே யழகாம். அத்தன்மை முழுதுணர்ந்த காலத்திற் பெறுவார்கள்.

என்ன வென்னுளங் கற்றன வெண்ணில
மன்னு மைம்புலத் தாறும யங்கலான்
முன்னர் நின்று மொழிந்தனை மூப்பினோ
யுன்ன ருங்கலை யொன்றுண ராயென்றான்.

(இ - ள்.) எனக்கூறவும், என் மனத்தெளிவோடு கற்றுள்ளவை கணக்கற்றன. விருத்தனே! நீ நினைத்தற்கரிய நூல்களொன்று முணராதவன். உன்பாலுள்ள ஐம்புலச்செயல்கள் மயங்கிக்கிடத்தலின் நீ யென் முன்னின்று இவ்வண்ணம் உரைத்தனை யென்றான். எ - று. (க௬௩)

அக்க டுஞ்சொ லவனுரைத் தேகலு
முக்கு ணங்கடி நான்முக முன்னவன்
ஞெக்க நான்முகந் தோன்றிடத் தோன்றினன்
மிகமெ ழுந்து கொளுந்து வெகுளியான்.

(இ - ள்.) அக்கொடுமொழியைக் கூறிச்சுதன்மன் போகவும், முக்குணங்களைச்சயித்த பிரமதேவன், கூட்டமாயுள்ள சதுர் முகங்களுந் தோன்றும்படி நேர்நின்று, அதிகரித்தெழுந்து சொலிக்குங் கோபமுற்றவனாய். எ - று. ()

கற்று ணர்ந்த கலைப்பெரி யோர்களை
முற்க டிந்து மொழிந்தனை யாதலிற்
சொற்க டந்தநின் னுவிழச் சொற்றநீ
நிற்க வூமரி னென்று நிகழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) நூல்களைக்கற்றுத்தேர்ந்த பெரியோர்களை முற்பட்டுக்கடுஞ் சொற்கூறினையானபடியால், அப்படிக்கூறிய நீ அச்சொற்களைச்சொல்லிய உன் நாவானது விழுந்துபோக ஊமர் போலாகுகவெனச் சபித்தனன். எ - று.

வேத நான்முக னேதிய வெம்மையா
லோது நாவயர்ந் தூமரி னுயினன்
மாது யர்க்கொடு வச்சிர தேயனு
மேது செய்து மெனவிருந் தானரோ.

(இ - ள்.) வேத முணர்ந்த நான்முகனுகிய பிரமதேவனுரைத்த சாபத்தினுல், பேசுகின்ற நாவானது சோர்ந்து ஊமையாய் விட்டான். வச்சிரதேயனும் பெருந்துயரெய்தி யாதுசெய்வோமெனக் கருதியிருந்தான். எ - று. ()

தொல்லை வேதச் சுதன்மனை நோக்கிநின்
றல்ல லுற்றன னுகி யழுங்குவான்
வல்லை யன்னவன் றம்பியை வாவென
வொல்லை கூய்க்கொண் டுணர்த்துவ தாயினன்.

(இ - ள்.) பழைமையான வேத முணர்ந்த சுதன்மனை நோக்கி, நேர்நின்று துயரமெய்தி வருந்துவோனுகிய வச்சிரதேயன், விரைவில் அவன் தம்பியை வாவென்று சீக்கிரத்தில் அழைத்துச்சென்று கூறுகின்றான். எ - று. ()

மூது ணர்ந்தநின் முன்னனை யூமனுய்ப்
போதி யென்றய னேதிய புன்மொழித்
தீது தீர்தரத் தெய்வப் பசுந்துழாய்ச்
சீத ரன்றனைச் சிந்தைசெய் வாயென்றான்.

(இ - ள்.) முற்றுமறிந்த வுன்தமையனை யூமையாய்ப் போகுகவெனப் பிரமனுரைத்த சாபத்தின் துன்பம் விலக, தெய்வீகந்தங்கிய பசுமை பொருந்திய துளவமாலை தரித்த விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்க வென்றான்.

வேந்த னவ்வுரை கூறலும் வேதியன்
போந்து செங்கட் புனிதனைப் போற்றினன்
சேந்த தாமரைச் செல்வத் திருமகள்
காந்த னந்நிலைக் காட்சிதந் தானரோ.

(இ - ள்.) வச்சிரதேயன் அவ்வார்த்தையுரைத்த மாத்திரத்தில் சுதன்மனுடைய சகோதரன் அதற்கிணங்கி, செந்தாமரைக் கண்ணையுடைய பரிசுத்த

ணுகிய விஷ்ணுமூர்த்தியைத் துதித்தான். செந்தாமரையில் எழுந்தருளி யிருக்குஞ் செல்வியாகிய திருமகளின் கணவரான திருமால் அப்பொழுது தரிசனந் தந்தனர். எ - று. (கசுகூ)

ஆழி நாத னடியிணை போற்றிமற்
றாழி வேத மெனக்கு முணர்த்தியென்
வாழி முன்னவற் கோதிய மாமலர்ச்
சூழ ணன்முகன் சாபந் துடைத்தியால்.

(இ - ள்.) சக்கிராயுதமேந்திய திருமாலினுபயபாதங்களைத் தோத்திரஞ் செய்து, பழைமையான வேதங்களை யடியேனுக்கு விளங்கச்செய்து, என் றமையனுக்குப் பதுமாசனத்தானாகிய பிரமன் கொடுத்த சாபத்தையும் நீக்க வேண்டும். எ - று. (கஎ0)

இவையி ரங்கி யளித்தரு ளென்னலுங்
கவரொ ளித்திகி ரிக்கருங் கண்ணனு
மவையி ழந்தநின் முன்னவன் யாரையு
நவைமொ ழிந்தது நன்றல வென்றனன்.

(இ - ள்.) இவ்விருவரங்களையுந் திருவுளமிரங்கி யனுக்கிரகிக்கவேண்டும் எனப்பிரார்த்திக்கவும், எவ்வகையொளியையுங் கவரத்தக்க சுதரிசனமேந்திய கருநிறமமைந்த திருமாலும்; உன் றமையன், சபையை யவமதித்துப் பலரையுங் குற்றங்கூறியது நன்றன்றென்றனர். எ - று. (கஎக)

நான ளித்திடுங் கல்வியி னல்லறி
வான பேரை யவமதித் தானது
தானு ணர்ந்தயன் சாபமிட் டானவ
னூன மென்னு லொழிக்கத்த காதென்றான்.

(இ - ள்.) நானனுக்கிரகித்த கல்வியறிவினால், நல்லறிவுடைய பெரியோரை யவமதித்தனன். பிரமதேவன் அதனையறிந்து சபித்தான். ஆனதால் அவனுக்குற்ற ஊனத்தை யொழிக்க வென்னால் முடியாது என்றனர். எ - று.

இதுவு ணர்ந்தவி சுத்த னிரந்துநீ
யதும னத்தில டைந்தனை யல்லையாய்ப்
புதித ளித்தரு ளென்னப் புனத்துழாய்
மதும லர்த்தொடை யோனை வணங்கலும்.

(இ - ள்.) இதையறிந்த (சுதன்மன் சகோதரனான) விசுத்தன் என்பவன் குறையிரந்து தேவரீரதனைத் திருவுள்ளங்கொள்ளாது, இப்போது புதிதாகக் காத்தருள்கவென்று, கொல்லையில் வளருந்துளபத்தையுந் தேன் நிறைந்த மலர்மாலையையுமணிந்த திருமாலை வணங்கவும். எ - று. (கஎ௩)

மீண்டு மக்கலை விஞ்சை புரிந்திடி
லீண்டு வேதனை யின்னு மிகழுமென்
றாண்டு சிந்தை யளந்தன னாகியே
நீண்ட மேனி நிமல னிகழ்த்துவான்.

(இ - ள்.) மறுபடியும் அக்கலைஞானத்தை யருள்புரிந்தாலும் இங்குள்ள வேதியனை யின்னுமிகழ்ச்சிசெய்வானென்று தமது திருவுள்ளத்தில் ஆராய்ந்தவராய், நெடிய திருமேனியையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி கூறுகின்றார். எ - று. ()

ஆச றுங்கலை கற்றறிந் தாரவ
னோசி னுள்ள மிரங்கி யொடுங்கினாற்
பூசை செய்வர் புலமையுள் ளோரிவன்
மாசில் சாப வழுவக லாதென்றான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நூல்களைக் கற்றறிந்தவர்களவனைக்கண்டு இகழ்வார்களாயின்; மனந்தளர்ந்து கீழ்ப்படிந்தால், அக்கற்றறிந்தவர்கள் இவனைப் பூசிப்பார்கள். அதுவரையில் இவனுடைய களங்கமற்ற சாபக்கொடுமை நீங்காதென்று கூறினர். எ - று. (கஎரு)

ஆதி நாத னருளிய கேட்டலும்
வேத சிந்தை விசுத்தன் விளம்புவா
னீத விர்த்திலை யாகினி னன்பினேன்
றீது தீர்ப்பதி யாரெனச் செப்புறா.

(இ - ள்.) தேவர்களுள் முதல்வராகிய திருமால் திருவாய்மலர்ந்ததைக் கேட்டவுடன் வேதமறிந்த மனத்தையுடைய விசுத்தன் சொல்லுகின்றான்: உமதன்பனாகிய வென்தமையனது தீமையைத் தேவரீர் விலக்காவிடின் வேறே விளக்குபவரார்? என்று கூறி. எ - று. (கஎசு)

மாபெ ருஞ்சொல் வசிட்ட னுரைத்திடுஞ்
சாப முற்றத்ரி சங்குவென் பான்றனைப்
பாப நீக்கிப் பதவியு ளுய்த்தனன்
கோப நீத்தருள் கோசிக னென்பரால்.

(இ - ள்.) சிறந்த பெருங்கீர்த்தி வகித்த வசிஷ்ட முனிவர் சொல்லிய சாபத்தையேற்ற திரிசங்குவென்னுமரசனைக் கோபத்தைத்தவிர்த்து அருள் செய்யத்தக்க கௌசிக முனிவர் (சாபத்திற்குக்காரணமான) பாவத்தை விலக்கிச் சுவர்க்கத்திற் சேர்த்தாரென்று பெரியோர் கூறுவர். எ - று. (கஎஎ)

நின்ன டித்துணை நெஞ்சுகொண் டேமெம
தின்ன னீக்குநர் யாரென் றிசைத்தலும்
பொன்னொ டும்பொலி கார்முகில் போலுமா
றன்னு ளங்கறுத் தின்னன சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய வுபய பாதங்களை மனங்கொண்டவர்களாகிய வெங்கள் துன்பத்தை நீக்குபவர் யாரென்று சொல்லவும்; திருமகளோடுங் கலந்த நீலமேகம் போலும் விளங்குந்திருமால். தமது திருவுள்ளத்திற் கோப முற்று இவ்வாறு கட்டளையிடுகின்றார். எ - று. (கஎஅ)

என்னை நிந்தைசெய் தீதுப கர்ந்தனை
யுன்னு றுப்பிற் குறையுள வாகநின்
முன்ன வன்றனிச் சாபமு டிந்துறு
தின்ன லுற்றுழப் பீரென் றியம்புறா.

(இ - ள்.) எம்மை நிந்தித்து இவ்வித வார்த்தைகளைச்சொன்னாய். ஆனபடியால், உன்னவயவங்களில் குறைவு உண்டாகுக. உன் தமையனுக்குற்ற பெருஞ்சாபம் முடிந்து படாமல் துக்கமுற்று வருந்துவீர்களென்று திருவாய் மலர்ந்து. எ - று. (கஎகூ)

நீங்க ருங்கடுஞ் சாபநி கழ்த்திய
தேங்க மழ்ந்தது ழாய்புனே சென்னியோ
னீங்கொ ழிந்தன னேகவி சுத்தனு
மோங்கு றுப்பிழந் தின்னலு ழந்தனன்.

(இ - ள்.) நீங்கற்கரிய கொடுஞ்சாபமுறாத்த மணங்கமழுந்துளவமாலை தரித்த திருமுடியுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி யவ்விடம் விட்டு எழுந்தருளவும். விசுத்தனென்பவனும் விசேடித்த அவயவங்களிழந்தவனாய்த் துயரொய்தினன்.

மன்னர் மன்னவன் வச்சிர தேயனு
மன்ன தன்மைய றிந்தல மந்தன
னென்ன செய்துமி தற்கென வெண்ணினன்
பின்ன ருற்றுநி கழ்ந்தன பேசுவாம்.

(இ - ள்.) இராஜ ராஜனாகிய வச்ரதேயனும் அத்தகைய தன்மையை யறிந்தவனாகி வருத்தமெய்தியினி யிதற்குயாதுசெய்வோமென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். அதன் பின்னர் உண்டாகிய நடந்தனவற்றைக் கூறுவாம்.

கலிநிலைத்துறை.

பனிபொ திந்துமெய்ஞ் ஞானநல் லொளிதிசை பரப்பி
நனியு யர்ந்தரு மாதவர்க் குறைவிட நல்கிப்
புனித மாதவர் கணத்தொடும் போற்றுறப் பொலிந்து
தனிமு தற்பர னிகர்த்தது தயங்குகே தாரம்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த மெய்ஞ்ஞான வொளியைத்திசைகளிற் பரவச்செய்து, மிகமேம்பாடுற்று, அரும்பெருந் தபோதனர்க்கு வசிக்கத்தக்கவிடங்கொடுத்துப் பரிசுத்தமான பெருந்தவமுடையோர் தமது கூட்டத்தோடு துதிக்கும்படி விளங்கி தனி முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானை யொத்துள்ளது விளக்கந்தங்கிய திருக்கேதாரம். (கஅஉ)

அத்த லத்துறை யிறைவனைப் பணிந்தரு ளடைவான்
மெய்த்தி றந்தரு முவகையின் விரும்பினன் வேந்த
னெத்தி றத்தினு மிவரிடர் நீக்குவ னென்று
வுய்த்து டன்கொடு புகுந்தன னந்நக ருற்றான்.

(இ - ள்.) அந்தத் திருக்கேதாரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து அவர் திருவருளைப்பெற, உண்மைத்தன்மை பொருந்திய மனக்களிப்போடு வச்சிரதேயன் விருப்புற்று, எவ்வகையிலாயினும் இவர்கள் துன்பத்தைப் போக்குவேனென்று ஆலோசித்தவனாய், அவர்களை யழைத்துச்சென்று அத்திருக்கேதாரத்தை யடைந்தான். எ - று. (கஅங)

தேவ தேவனைச் சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சின னிமயப்
பூவை நாயகன் சினகர முன்றிலிற பொருந்தி
யோவ ருந்துணை மறையவ ரிவரொடு முற்றான்
மேவ ரும்பெருஞ் சாபநீத் தொழித்துற விரும்பி.

(இ - ள்.) தேவ தேவனாகிய சிவபெருமானைத் தன் சிரத்தைத்தாழ்த்திப் பணிந்தனன். இமயமலை யரசகுமாரியாகிய வுமாதேவிக்குக் கணவராகிய அச்சிவபெருமான் திருக்கோயிலின் முகப்பிற்றங்கி விலக்குவதற்கரியதுணைவர்களான சுதன்மன் விசுத்தன் என்னும் வேதியரிருவரோடும் யாவருமடைதற்

கரிய பெருஞ்சாபத்தை விலக்கி யொழிக்கும்படி விருப்பெய்தித் தங்கியிருந் தான். எ - று. (கஅச)

மோன ஞானிக ளருந்தவர் மூம்முத லனையார்
ஞான நாதனைத் தொழுதனர் வருந்தொறு நலிந்த
வேனை யீங்கிவர் சாபநீத் திடுதிரென் றிரப்பச்
சேனை வேந்தநீ கேட்டியென் றுரைப்பரச் செயலோர்.

(இ - ள்.) மௌன நிலையிலுள்ள ஞானிகளாகவும் அரிய தவநிலையிலுள்ள வர்களாகவுமிருக்குந் திரிமூர்த்திகளை யொத்தவர்கள், மெய்ஞ்ஞான விறைவ ராகிய சிவபெருமானைப் பணிந்துகொண்டு திரும்பி வரும்போதெல்லாம், வருந் திக்கொண்டுள்ள இவ்விருவர் சாபத்தை விலக்கி யருளவேண்டுமென்று குறை யிரத்தலும், அத்தவசிகளனைவரும், சதுரங்க சேனையையுடைய அரசனே! கேட்பாயாக வெனக்கூறுகின்றார்கள். எ - று. (கஅரு)

உலகெ லாமளந் துண்டுமிழ்ந் தருளிய வொருவன்
மலர்மி சைப்பொலி நான்முகன் வழங்கிய சாப
மலகில் பேரருட் கறைமிடற் றெம்பிராற் கன்றி
யிலகு வெண்குடை வேந்தமற் றெம்மனோர்க் கெளிதோ.

(இ - ள்.) திரிலோகங்களையும் அளவுபடுத்தி, திருவமுது செய்து உமிழ்ந் தருளிய ஒப்பற்றவராகிய திருமாலும், கமலாசனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவனுங்கொடுத்த சாபமானது, அளவில்லாத பேரருளாளராகிய நீல கண்டமுடைய எமது சிவபெருமானுக்கல்லாது, விளங்குகின்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசனே! எம்போல்வார்க்கு எளிதானதோ? எ - று. ()

எனவு ரைத்தவ ரேகலு மெம்பிரா னருளிற்
றனையு ணர்ந்தத தீசியா மருந்தவன் சார
வனைக ருங்கழன் மன்னனு மறைமுழு தளந்த
வினய விஞ்சைய ரிருவரு மவனடி வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, அத்தவசிகள் போகவும், எமது சிவபெருமான் திருவருளால் தமது நிலையையுணர்ந்த ததீசி முனிவர் ஆங்கெழுந்தருள, அலங் கரித்த பெரிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனும், வேதமுழுதும் ஓதியுணர்ந்த அதிவிநயத்துடன் கூடிய வேதியர்களிருவரும் அத்ததீசிமுனிவர் பாதங்களில் வணங்கினார்கள். எ - று, (கஅஎ)

பணங்க ளாயிரப் பாம்பணைப் பாற்கட லவனு
மணங்கொ டாமரைப் பிரமனும் வழங்கிய சாபங்
குணங்கொ ளின்னருட் பெருமையி னொழிப்பது குறித்தே
மணங்கு மித்துய ரொழித்தியென் றடிக்கடி பணிந்தார்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் பணாமுடிகளையுடைய சேஷ சயனத்தில் எழுந்தருளிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், மணங்கமழுங் கமலாசனனாகிய பிரமதேவனுங் கொடுத்த சாபத்தை, விசேஷ குணமுடைய தேவரீர் திருவருட் பெருமையால் நீக்கிக் கொள்ளக்கருதினோம். நாங்கள் வருந்துகின்ற இத்துயரத்தை நீக்கி விடுவீ ரென்று அடிக்கடி பணிந்தார்கள். எ - று. (கஅஅ)

ஐய நீற்றுள பெருமையு முருத்திர வக்கத்
தெய்வ மாட்சியுந் தெண்ணிலாக் கைலையிற் சிறந்த

பைய ராவணி நம்பரன் பெருமையும் பகுத்து.
மெய்யு ணர்ந்தவர் நின்னல தியாருளர் வியப்பின்.

(இ - ரு.) ஐயரே! திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவத்தையும் உருத்திராக்கத்தின் தெய்வீகம் பொருந்திய சிறப்பையும், தெளிந்த நிலவைப்போன்று பிரகாசிக்குந் திருக்கைலாயத்தின் கண் சிறப்போடெழுந்தருளியிருக்கும் படத்தோடு கூடிய சர்ப்பாபரணராகிய சிவபெருமான் சிறப்பையும் வியப்போடு பகுத்து உண்மையாகத்தெளிந்தவர்கள தேவரீரையன்றி யாவரிருக்கின்றனர்?

மறைமொ ழிந்திடு நாவிவற் கொன்றினும் வழுங்கா
திறைவ தன்னுறுப் பொழிந்தன னீங்கிவ னிவற்கு
நிறைபெ ருங்குணத் தருடியே னின்னடி மறவா
துறைவ ரென்றெடுத் துரைத்தன னுலகெலாம் புரப்போன்.

(இ - ள்.) இவருக்கு வேதமோதும் நாவானது எவ்வாற்றானும் உதிக்கவில்லை. இவர் அவயவங்குறைந்துள்ளார். இவ்விருவருக்குந் தேவரீருடைய சிறந்த பெருங்குணத்தால் திருவருள் புரிந்தீரானால், தேவரீர் திருவடியை மறவார்களென்று, உலகமுழுவதையுங்காக்கின்ற வச்சிரதேயன் சொன்னான்.

உரைத்த வாசகங் கேட்டலு மொருங்குணர் முனிவ
னிரைத்த பேரருள் வெள்ளநின் றுவட்டெழ விரங்கி
விரைத்த வெள்ளொளி நீறெடுத் தளித்தனன் வேந்தன்
வரைத்த டம்புய மண்ணுற வணங்கினன் வாங்கி.

(இ - ள்.) யாவுமறிந்த ததீசி முனிவர், அவ்வரசன் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன், ஒலிக்கின்ற பெரிய திருவருட்பெருக்கம் முவட்டெடுக்கத்திருவுளமிரங்கி, மணம்வீசுகின்ற காந்தியுடைய திருவெண்ணீற்றைத்தமது திருக்கரத்தால் அள்ளி அளித்தனர். அவ்வரசன் தனது மலைபோலப் பூரித்த புயங்கள் பூமியைத் தொடும்படி வணங்கி வாங்கி. எ - று. (கககூ)

வாங்கு நீற்றினை மறையவர்க் களித்தனன் மறையோ
ரோங்கு தத்தம துடம்பறப் பணிநதன ருவந்தா
தேங்கு நான்மறை யிசைத்தனன் முன்னவன் சிறியோ
னீங்கு தன்னுடற குறையெலா நிரப்பின னின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி வாங்கிய திருவெண்ணீற்றை அவ்விருவேதியருக்குங் கொடுத்தான். அவ்வந்தணர் பூரித்த தங்களுடம்பில் பொருந்தத்தரித்துக் களித்தார்கள். உடனே மூத்தவன் (நாவரப்பெற்று) நான்கு வேதங்களையு மோதினான். இளையவன் தன்னுடலில் (நீங்கிய) அவயவக் குறைவெல்லாம் நிரம்பப்பெற்றிருந்தான். எ - று. (ககூஉ)

சாற்ற ருந்தவத் ததீசியை யடிக்கடி தாழ்ந்தார்
றாற்ற டம்புய முனிவனு மாசிக னுவன்றான்
போற்றி மூவருங் காச்சிமி ரப்பதி புகுந்தா
ரேற்ற மாதவத் தலைவனை வழுத்தின ரிருந்தார்.

(இ - ள்.) சொல்லமுடியாத தவத்தையுடைய ததீசிமுனிவரையடிக்கடிப் பணிந்தார்கள். உபவீதமணிந்த பரந்த தோளையுடைய ததீசுமுனிவரும் ஆசிவசனங் கூறினர். (அரசனும் அந்தணரும் ஆகிய) மூவரும் ததீசிமுனிவரைத்

துதித்துத் தங்கள் காஸ்மீரநாட்டை யடைந்தார்கள். தகுந்த பெருந்தவ முடைய ததீசிமுனிவரைத் தோத்திரஞ் செய்திருந்தார்கள். எ - று. (கககூ)

ஆதி நாயக னணிதிரு நீற்றின தருமை
யோதி லெம்மனோர்க் கெளிவர வுரைச்குமா றெளிதோ
வேத நாயகன் றிருமக ளுயகன் விளம்புந்
தீது தீர்த்ததங் கதனிலே யாவரே தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானணிகின்ற திருவெண்ணீற் றின் சிறப்பைச் சொல்லுமிடத்தில் எம்போல்வார்க்கு இலேசிற் சொல்ல வெளிதானதோ? வேதமோதிய தலைவனாகிய பிரமதேவனும் இலக்குமிமணாள னாகிய திருமாலுங் கூறிய சாபம் போக்கியது. அத்திருவெண்ணீற்றின் றன்மை யை யெவர்தாம் விளக்க வல்லவர்கள்? எ - று. (ககூச)

என்று நாரத னிந்திர னினிதுகேட் டுவப்பக்
குன்றி ருந்தவ னென்புநெக் கன்பொடுங் குழைய
வன்று ரைத்தலு மதிசய மடைந்தன ரனையார்
மன்று ளாடிவெண் ணீற்றின தருமையார் வகுப்பார்.

(இ - ள்.) என்று நாரத முனிவர், இந்திர னினிமையாய்க்கேட்டுக் களிக் கவும், பொதியாசலத் தலைவராகிய அகத்திய முனிவர் எலும்பு நெக்கு விட்டு அன்புடனே குழையவும், அன்று கூறிய வுடனே அவ்விருவரும் வியப்புற்றார் கள். ஆனபடியால், சிற்சபையிலே ஆனந்தத் திருநடனஞ்செய்யும் சிவபெரு மானது திருவெண்ணீற்றினருமையை யெவர்தாம் வகுத்துரைப்பவர்? எ - று.

பொன்ன கர்க்கிறை முதலினோர் மூவரும் பொருந்தி
யின்ன சொற்றுழி யென்னதூழ் வினையிடை நிகழ
மின்னெ யிற்றுவா ளரக்கரு மசுரரும் வெகுண்டு
மன்னு யிர்த்தொகை செகுத்தன ருணர்த்துவான் வந்தேன்.

(இ - ள்.) அமராவதிக்கிறைவனாகிய இந்திரன் முதலிய மூவருஞ் சேர் ந்து இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அடியேனுடைய ஊழ்வினையானது இடையிலே சம்பவித்ததினால், மின்னலை வீசும் பற்களையுடைய அரக்கர்களு மசுரர்களுங்கோபித்து நிலைபெற்ற ஜீவராசிகளைக் கொன்றார்கள். அதனைத் தெரிவிக்கும்படி யடியேன் வந்தேன். எ - று. (ககூகூ)

அதுகி டக்கமற் றணிதிரு நீற்றின தருமை
யிதுமொ ழிந்தனி ரினிச்சிறி தொழிதிரென் றமைத்து
மதுகை வாளெயிற் றரக்கரை வல்லையி னொழித்தற்
கெதுகொல் செய்துமென் றிந்திரன் றன்னொடு மியம்ப.

(இ - ள்;) அடியேன் வந்தகாரிய மிருக்க அழகிய திருவெண்ணீற்றின் இந்த அற்புதமாகிய சரித்திரத்தைச் சொன்னீர்கள். இனிச்சற்றதனை நிறுத் துங்களென்று கையமைத்து வலிமையுள்ள கூரிய பற்கள் வாய்ந்த அரக்கர்களை விரைவிலழிப்பதற்கெதைச் செய்வோமென்று தேவேந்திரனோடு சொல்ல.

குறுமு னிப்பெய ரருந்தவன் வெகுண்டனன் கொதித்து
மறுவி னீற்றியல் புகன்றன மறுத்தநீ வருண
தறுகண் வாளெயிற் றரக்கனு குதியெனச் சபித்து
நறும லர்த்தொடை யிந்திரன் றன்னொடு நவிலும்.

(இ - ள்.) குருமுனி யென்னும் பெயரினையுடைய அருந்தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவர் கோபித்துக்குற்றமில்லாத திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பைப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அதனைத்தடைபடுத்திய வருணனே! நீ அஞ்சாமையையுங் கூரிய பற்களையுமுடைய அரக்கனுருகவென்று சபித்து, வாசனை தங்கிய கற்பகமலர்மாலை யணிந்த இந்திரனோடு சொல்லுகின்றனர். எ - று.()

எம்பி ரான்றிரு நீற்றின துண்மைமற் றிதுவோ
வம்பொ னங்கையி னெல்லியி னறிகுதி வருகென்
றும்பர் கோமகன் றன்னொடு நாரத னொடும்போய்க்
கும்ப மாமுனி நெடுந்திரைப் பரவைநீர் குறுகி.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானது திருவெண்ணீற்றின் சிறப்பிம்மட்டோ? அழகிய பொன் போன்ற வுள்ளங்கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோலத் தெரிந்துகொள்வாய், என்னுடன் வரக்கடவாயென்று அவ்விந்திரனோடும் நாரதரோடும் போய் அகத்திய முனிவர் நெடிய அலைகளையுடைய கடலின் கணுள்ள நீரையடைந்து. எ - று. (ககூகூ)

செங்க ணேற்றுடை யெம்பிரா னணிதிரு நீற்றை
யங்கை யள்ளியிட் டறலொடுங் குழைத்தன னணிந்தான்
பொங்கு வாரிதி வாவெனக் குடங்கையுட் புகுத
நுங்கி னானுளத் தரனடித் தாமரை நோக்கி.

(இ - ள்.) சிவந்த கண்ணுள்ள இடபத்தை வாகனமாகவுடைய எமது சிவபெருமானணிகின்ற திருவெண்ணீற்றைத் தமது வுள்ளங்கையிலெடுத்து வைத்து நீர் சேர்த்துக்குழைத்து அணிந்துகொண்டு,பெருகுகின்ற சமுத்திரமே வாவென்றழைத்த வுடனே கடல் குறுகி உள்ளங்கையிற் சேரவுந் தமது இதயத்தில் சிவபெருமானது பாத தாமரையைத் தரிசித்துப்பருகினர். எ - று. (உ00)

வயங்கு வச்சிரப் படைகொடு கடற்பட மறைந்து
முயங்க ரக்கரை முடித்தியென் றொருகர முளரித்
தயங்கு நீறளித் தருளின னவனது தரித்தான்
கயங்க ரந்துறை யரக்கரை முடித்தனன் கணத்தின்,

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற வச்சிராயுதத்தால், கடலில் மறைந்து கலந்துள்ள அரக்கரை யழிக்கக்கடவை யென்று, தமது ஒப்பற்ற கமலமலர் போன்ற திருக்கரத்தால் பிரகாசிக்கின்ற திருவெண்ணீற்றினைப் பிரசாதித்தனர். அவ்விந்திரன் அதனையணிந்துகொண்டு, சமுத்திரத்துள் மறைந்து வசிக்கின்ற அரக்கர்களை ஒருவிநாடியிலழித்தனன். எ - று. (உ0க)

பொதுவ றத்தனி நோற்றருள் குறுமுனி போக
மதும லர்த்தொடை யிந்திர னவனடி வணங்கி
யெதுவு ணர்ந்தன னீங்கிவ னிவற்கிடு சாப
மதுவொ ழித்தியென் றடிக்கடி வணங்கின னவனும்.

(இ - ள்.) பொதுத்தன்மைநீங்கித் தனியாகத் தவஞ்செய்த அகத்திய முனிவர் எழுந்தருளவும், தேன்சொரியுங் கற்பகமலர்மாலை தரித்த இந்திரன் அவ்வகத்திய முனிவருடைய பாதங்களிற் பணிந்து, இங்குள்ள இவ்வருணன் தேவரீர் சிறப்பைத்தெரியாதவன். இவனுக்குத் தேவரீர் பணித்த சாபத்தை

விலக்கி யருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து மீண்டும் பலமுறை வணங்கினன். அப்போது அகத்திய முனிவரும். எ - று. (உ0உ)

வேலை வேலிசூழ் கிடந்தவம் மேதினிப் புறத்து
ஞால யேத்துறும் புயபல னாட்டினை நணுகி
மாலை வெண்குடை யரசுகொண் டிருப்பவம் மன்ன
னாலி ரும்படை யிவனொடு முடற்றுவா னணைவான்.

(இ - ள்.) சமுத்திரமே வேலியாகச் சூழ்ந்துள்ள அந்நிலவுலகத்தில், அவ்வுலகத்தார் புகழும் புயபலனெனும் மன்னவனது வங்காட்டையடைந்து, வெற்றி மாலையும் வெண்கொற்றக் குடையுமுடையவனாய் அரசு செய்கையில், அப்புயபல மன்னன் ஒலிக்கின்ற பெருஞ்சேனையையுடைய இவனோடெதிர்க்க வருவான். எ - று. (உ0ங)

அவனெ திர்ந்தமை யறிந்தன னாகிநெஞ் சழலா
விவனி ரும்படைச் சேனையோ டடைந்திடு மேல்வைச்
சிவனி னைந்தவ னணிதிரு நீற்றொளி தெரியப்
பவமொ ழிந்துமுன் னுருப்பெறு மிவனெனப் பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி அவனெதிர்த்ததைத் தெரிந்தவனாய் மனம்புழுங்கி, இவ்வருணனும் தன் பெரிய ஆயுதங்களையுடைய சேனையோடு எதிர்த்த சமயத்தில்சிவபெருமானைத்தியானித்து அப்புயபலன் அணிந்துகொண்டுள்ள திரு வெண்ணீற்றின் காந்தி வீசுதலால், இவனுடைய பாவநீங்கிப் பண்டைய வுருவைப்பெறுவானென்று திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று. (உ0ச)

அந்த மாமுனி யுரைத்தநற் காலம்வந் தடைந்தே
யிந்த நின்முக நீறுகண் டவ்வுரு விழந்தேன்
றந்தை நீதனித் தாயுநீ யென்றடி தாழா
மந்த ரம்பொரு புயபலற் குரைத்தனன் வருணன்.

(இ - ள்.) அந்தச்சிறந்த அகத்திய முனிவர் அருள்புரிந்த நற்காலம் வந்தடைந்த படியால், இங்கே வந்து சேர்ந்து, தேவரீர் திருமுகத்திலுள்ள திருவெண்ணீற்றினைத் தரிசித்து அவ்வரக்க வடிவத்தை யகற்றினேன். ஆகையால் எமது தந்தையும் தேவரீரோ! ஒப்பற்றதாயும் தேவரீரோ! என்று, பாதங்களில் வணங்கி, மந்தரமலை போன்ற புயபல மன்னனுக்கு வருணனுரைத்தனன். எ - று. (உ0ரு)

மீண்டு தன்னுடைச் சேனையோ டொருதனி மேற்பா
லாண்டி ருந்தனன் வருணன்மற் றுங்கவ னுரைப்ப
வேண்டு நீற்றுடைப் பெருமையை வியந்தனன் விரும்பி
யாண்டு மத்திரு நீறலா தணிகில னிறைவன்.

(இ - ள்.) வருணன் தன் சேனையோடு திரும்பி, மிகவுயர்ந்த மேற்றிசையில் திசைக்காவலரில் ஒருவனாய் அரசு புரிந்திருந்தனன். கூறிய யாவராலும் வேண்டப்படுந் திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவத்திற்கு அதிசயித்தவனாய், அப்புயபலன் அன்று தொடங்கி விருப்பத்தோடு எவ்விடத்திலும் அத்தகைச்சிறப்புடைய திருவெண்ணீற்றையன்றிப் பிறிதொன்றையும் அணிய மாட்டான்.

பூசொ ளித்திரு நீற்றினு லிருநிதி புதல்வர்
வாச நான்மலர்க் குழலியர் மாபெருஞ் சேனை

யேசில் செல்வமுற் றிருந்தனன் புயபல னென்பா
ஞசை நீத்தனன் கடைமுறை கைலைசென் றடைந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புயபலன் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பிரகாசந்தங்கிய திருவெண்ணீற்றினாலே, விசேட திரவியங்களும், புதல்வர்களும், மணம் வீசும் புதிய பூக்களையணிந்த கூந்தலுடைய மனைவியர்களும், மிகப்பெரிய சேனைகளுமாகிய குறைவற்ற செல்வமுற்றிருந்தனன். இறுதிக்காலத்தில், இப்பொருள்களிலுள்ள ஆசைகளை யகற்றியவனாய்த் திருக்கைலாயத்தை யெய்தினான்.

பூதி பூசினும் பூதியின் றன்மைகேட் டிடினும்
யாது பாதக மியற்றினும் பாதவ மெனினுந்
தீது றுந்துயர் தொலைவன வாதலிற் சிறந்த
வாதி நீற்றின துண்மையை யாவர்பெற் றறிவார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறணிந்தாலும், திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவங்களைக் கேட்டாலும், யாது பாவம் செய்திருந்தபோதிலும், [பாதவம்] மரங்களென்றாலும் கெடுதியை யுண்டுசெய்யும் துன்பங்கள் அகன்றனவாம். ஆதலின் சிறப்பமைந்த சிருபெருமானுடைய திருவெண்ணீற்றின் உண்மைத்தன்மையை யாவர்தாம் அடைந்தறியத்தக்கவர்? எ - று. (உ0அ)

எழுது றுமறை மொழிதரு நீற்றியற் சரிதை
முழுது ணர்ந்தவை யுணர்த்தினன் சூதமா முனிவன்
வழுவு றுவழி கேட்டனர் முனிவரர் மகிழ்ந்தார்
தழுவு சிந்தையி னன்பொடு தனித்தனிச் சிறந்தார்.

(இ - ள். எழுதாக்கிளவியாகிய வேதத்திற் சொல்லப்படும் திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவமாகிய சரித்திரத்தை முழுவது முணர்ந்து அவ்வளவையும் சிறந்த சூதமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். நைமிசாரணிய முனிவர்கள் குற்றமெய்தா வண்ணமாகக்கேட்டுச் சந்தோஷித்து அன்புற்ற மனதோடு ஒவ்வொருவரும் சிறப்புற்றார்கள். எ - று. (உ0கூ)

விபூதிமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் டு-இ திருவிருத்தம் - ருஉஎ.

ஆருவது

உருத்திராக்கமான்மியசருக்கம்.

(*)

கலிநிலைத்துறை.

இலங்கொ ளித்திரு நீற்றின தியற்கையை யிசைத்தே
மலங்கு கங்கையோன் கண்ணெனு முருத்திர வக்கந்
துலங்கு மேன்மைபெற் றுணர்ந்தன வுணாத்துதுந் தொலையா
நலங்கொண் மாதவத் துறையுளீர் கேட்கென நவிலும்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய திருவெண்ணீற்றின் பிரபாவத்தைச் சொன்னோம். அசைகின்ற கங்காநதியை யணிந்த சிவபெருமானது திருநேத்திரமென்று சொல்லப்படும் உருத்திராக்கத்தினுடைய விளக்கம் தங்கிய பெருமையில் ஆசிரியரால் உபதேசிக்கப்பெற்று நாம் அறிந்தவற்றை யறிவிக்கின்றோம். அழியாத நன்மை தங்கிய பெருந்தவ நிலையுள்ள முனிவர்களே! கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் சொல்கின்றனர். எ - று. (க)

மொழிவ தற்கரு மிதனுடைத் தன்மையை மொழியப்
பழுது றுவழி கேட்டுறிற் கேட்டவை பகரி
னொழிவ ரும்பெரும் பாதக மடைந்துளோ ரெனினு
மழிவ றும்பெருங் கயிலையுற் றிருங்கதி யடைவார்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய இவ்வுருத்திராக்கத்தின் சிறப்பை எவரேனுஞ் சொல்லத்தவறுபடாதவகையாகக் கேட்டாலும், கேட்டவற்றைப் பிறர்க்குச்சொன்னாலும், நீங்குதற்கரிய மகா பாதகங்களைச் செய்தவர்களானாலும் அழிவற்றிருக்கும் மகா கைலாயமடைந்து பெரிய பதவியை யுறுவார்கள். எ - று.

இதனை யன்பொடு தரிக்கினு மன்பில ராகி
யதனி லோர்மணி தரிக்கினு மாடலஞ் சிலைக்கை
மதனை வென்றரு ளெம்பிரான் கண்ணென வரலாற்
பத மனைத்தையு முதவுமத் தனிமுதற் பரமன்.

(இ - ள்.) இவ்வுருத்திராக்கத்தை அன்புடன் தரித்தாலும், அன்பில்லாதவர்களாய் அம்மணியிலொன்று தரித்தாலும், வெற்றிதங்கிய அழகிய கருப்புவில்லைக்கையிற்றாங்கிய மன்மதனை வென்ற எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவிழியென்று வருதலால், அவ்வொப்பற்ற முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் எல்லாப்பதவிகளையும் அநுக்கிரகிப்பார். எ - று. (௩)

மணிக ளாயிரந் தரித்தரற் பணிகுவா னவனே
பணிகொள் செஞ்சடைப் பரமனென் றேத்திடப் படுமா
லணிபு யத்துமுப் பானிரண் டணிமணி கரத்தி
லிணையின் மாமணித் தொகையிரு நான்கெனத் தரிப்பார்.

(இ - ள்.) ஆயிரமணிகளையணிந்து சிவபெருமானை வணங்குகின்றவனே, சர்ப்பத்தை யணிந்த செவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானென்று துதிக்கப்படுவான். அழகிய புயத்தில் முப்பத்திரண்டு மணிகளும், அணியத்தக்க மணிக்கட்டுகளில் ஒப்பற்றுச்சிறந்த இருபத்துநான்கு மணிகளுமெனக் கணக்காகத்தரிப்பார்கள். எ - று. (ச)

உச்சி யொன்றிரு காதினிற் பன்னிரண் டுவந்த
வச்சி ரத்தினி னற்பதெண் ணுன்கணி களத்துச்
செச்சை மார்பினூற் றெட்டெனச் சிறந்தணி பவரே
பச்சி ளம்பிடி யிடத்தனென் றேத்துறப் பணிவார்.

(இ - ள்.) உச்சியில் ஒன்று, இருசெவிகளிற் பன்னிரண்டு, விரும்பிய சிறந்த சிரத்தில் நாற்பது, அழகிய கழுத்தில் முப்பத்திரண்டு, மார்பில் நூற்றெட்டெனக்கணக்கிட்டுச் சிறப்போடு தரிப்பவர்களே, பசுநிறமமைந்தஇளமை தங்கிய பெண் யானை போலும் உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்துடைய சிவபெருமானென்று துதிக்கப்படுவார்கள். எ - று. (௫)

தழைநி லாமணி பவளமொன் றின்னன தயங்க
விழைப டத்தொடுத் தணியினு மிடையிடை படிகம்
புழைப டுத்தன தொடுத்தன புனையினு மொளிருங்
குழைப சும்பொனிற் புனையினுங் குலக்கதி பெறுவார்.

(இ - ள்.) மிக்கவெண்மையுடைய முத்து பவளம்இவற்றில் ஒன்று விளங்கும்படி ஒற்றுமைப்பட இடையிற் கோத்தணிந்தாலும், இடை யிடையே படிகத்தைத் தொளைப்படுத்தினவாய்க்கோத்தவைகளை யணிந்தாலும்,ஒளிவீசும் இளகிய பசும்பொன் சேர்த்தணிந்தாலுங் கதிகளெல்லாமடைவார்கள். எ-று.

தெய்வ மாமணி கரந்தரித் தொருமனுச் செபித்தா
லைய மில்லுரு வொன்றொரு கோடியா மன்றிப்
பொய்யின் மாமணி முடிபொறுத் தீர்ம்புனல் குளிப்பின்
றுய்ய கங்கைநீ ரதுளைந்ததா மெனமறை சொல்லும்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த வுருத்திராக்க வடத்தைக் கையிலெடுத்து ஒரு மந்திரத்தைச்சபித்தால், சந்தேகமின்றி யோருரு கோடியுருவாகும். அல்லாமலும் பொய்படாதுசிறந்த உருத்திராக்கமணியைச் சிரசிலணிந்துகொண்டு குளிர்ந்த ஜலத்தில் மூழ்கினால் புனிதமான கங்காஜலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்ததற்குச் சமானமாமென்று வேதங்கள் கூறும். எ - று. (எ)

இன்ன மாமணி மஞ்சனம் புரிந்திடா திரங்க
மன்னு மாகம விதிமுறை பூசனை வகுப்பார்
பன்ன கக்குழைப் பரமனை வழிபடும் பதவி
நன்ன லம்பெறப் பெறுகுவர் கயிலையை நணுகி.

(இ - ள்) இத்தகைய மேம்பட்ட வுருத்திராக்கமணிந்து ஸ்நானஞ்செய்து கனிவெய்தி, நிலைபெற்ற சிவாகமமுறைப்படி பூசித்து வருபவர்கள், சர்ப்பமாகிய குண்டலமணிந்த சிவபெருமானைத் திருக்கைலாயகிரியிலடைந்து பூசிக் பதவியை நன்மையுறும்படி பெறுவார்கள். எ - று (அ)

ஒருமு கத்தது முகங்களைந் துடையது கருணைத்
திருமு கங்கள்பன் னொன்றுள தருளொடுஞ் சிறந்து
வருமு கங்களீரேழுள தனையமா மணிகள்
கருதி யர்ச்சனை புரிந்தவர் பெருவளங் கலப்பார்.

(இ - ள்.) ஒருமுக முள்ளதும் ஐம்முகமுள்ளதுங் கிருபையையுடையபதினொரு திருமுகமுள்ளதுந் திருவருளோடு மேன்மையுள்ள பதினான்கு முகமுள்ளதுமாகிய இவைபோன்ற பெருமை தங்கிய வுருத்திராக்க மணியை யெக்காலமுந் தியானித்துப் பூசைசெய்தவர்கள் பெரும்பாக்கிய மெய்துவார்கள் எ - று.

மன்னு சின்மய வுருத்திர வக்கமா மணியின்
முன்னி கழ்ந்துள தோர்கதை யக்கதை மொழிவாம்
பின்ன லஞ்சடை யந்தணீ ரென்றினிப் பிறவாத்
தொன்ன லந்தரு சூதமா முனிவரன் சொல்லும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற ஞான மயமாகிய சிறந்த வுருத்திராக்க மணியாற் பண்டைக்காலத்தில் நடந்த வோர் சரித்திர முள்ளது. பின்னலோடு கூடிய வழகிய சடையையுடைய வேதியர்களே! அச்சரித்திரத்தைச் சொல்கின்றோ

மென்று இனிப்பிறவியை யடையாத பூர்வ புண்ணியந்தங்கிய சூத முனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (கO)

நந்தி யென்றுநான் மறைவலோ ரறையுமா நகர
மந்த மாநக ராலயத் தடியரு ளொருத்தி
செந்து வர்க்கனி மழலைவாய்ச் சேயரிக் கருங்கட்
பைந்து ணர்க்குழ னந்தையென் றொருபெயர் படைத்தாள்.

(இ - ள்.) வேதியர்கள் வசிக்கும் நந்தியென்று சொல்லப்பட்ட சிறந்த நகரமொன்றுள்ளது. அப்பெரிய நகரிலுள்ள ஆலயத்தின் [தேவதாசி] அடியருள்ளே யொருத்தி, சிவந்தபவளம்போலும் அதரத்தையும், இனிய மழலைச் சொல்லையுடைய வாயையும், செவ்வரிபடர்ந்த கருநிறம் பொருந்திய கண்ணையும், பசிய மலர்க்கொத் தணிந்த கூந்தலையுமுடையளாய் நந்தையென்னும் பெயருற்றிருந்தாள். எ - று. (கக)

வள்ளை வார்குழை சேவலோர் வானர மிவற்றை
யுள்ள வாசையின் வளர்த்தன ளாங்கவைக் கொருங்கே
யெள்ளின் மாமணியுருத்திர வக்கமுத் திடைகோத்
தள்ளு செம்பொனிற் பொதிந்தன ளுவகையி னணிவாள்

(இ - ள்.) வள்ளையிலை போன்ற காதில் நெடிய குண்டலத்தையுடைய நந்தையென்பாள் ஒருசேவல் குரங்கு ஆகிய இவ்விரண்டையும் மனவிருப்போடு வளர்த்தாள். அவ்விரண்டிற்கும் இகழ்வில்லாதுசிறந்தமணியாகிய வுருத்திராக்கத்தை முத்துகளிடையே கோத்து விசேடித்த பசும்பொன்னிலே பதிய வைத்து ஆசையோடு தரிப்பாள். எ - று. (கஉ)

காத ணிந்தனள் கழுத்திடைச் சாத்தின ளுச்சி
மீது சுற்றினண் மென்கையிற் பிணித்தனள் விரும்பி
யோது சேவலங் குழையினும் புனைந்தன ளுவப்பா
லாதி நாயகன் கண்ணெனு முருத்திர வக்கம்.

(இ - ள்.) ஆதிதேவநாகிய சிவபெருமானது திருவிழியென்று சொல்லப்படும் அவ்வுருத்திராக்க மணியைச் சந்தோஷத்தால் அக்குரங்கின் காதுகளிற் றரித்தாள். அவ்விரண்டின் கழுத்திற் கணிந்தாள். அக்குரங்கினுச் சிக்குமணிந்தாள். மெல்லிய கைகளுக்குங்கட்டினாள். முன்சொல்லிய வச்சேவலினழகிய கொண்டைக்கு மாசையாலணிந்தாள். எ - று. (கங)

கூத்து நூன்முறை பயிறரப் பயிற்றினள் குறித்துப்
பார்த்த கண்களுங் களிகொள்வா ளாங்கவை பன்னு
ணீத்து முன்னையூழ் வினைப்படி தம்முயிர் நீங்கிப்
பூத்த சூட்டிடை வாரணங் குரஙகொடும் போன.

(இ - ள்.) பரதமும் அந்நூன் முறைப்படி செய்யக் கற்பித்தாள். அவ்வாறுபழகி அவையாடும்பொழுது அவற்றைப் பார்த்துக் கண்களிரண்டுங் களிப்பாள். குரங்கும், மலர்ந்த வுச்சிக்கொண்டையுடைய சேவலும் ஆகிய விரண்டும் பலகாலமிப்படிக்கழிந்து பண்டைய ஊழ்வினையளவாக வுயிர்துறந்திறந்தன.

சிறந்த வாமணி தரித்தலா லுயிருகச் செல்லா
விறந்து காச்சிமி ரப்பதி யெறுழ்வலி வேந்தன்

பறந்த லத்திறற் பத்திர சேனனோர் மனைவி
யறஞ்செய் தன்மையால் வாரண மவள்வயிற் றுதிப்ப.

(இ - ள்.) மிகச்சிறந்த வுருத்திராக்க மணியைத் தரித்திருந்ததினால் உயிர் துறந்திறந்துபோய், காஸ்மீர நாட்டையாண்ட வலிய வரசனாகவும், போர்க்களத்தில் வெற்றியடையும் பராக்கிரம சாலியாயுமிருந்த பத்திரசேன னுடைய வொப்பற்ற மனைவி செய்த புண்யத்தின் வசத்தால் சேவல் அவள் வயிற்றிற் பிறக்கவும். எ - று. (கரு)

மற்றை வானர மன்னவ னமைச்சனோர் மனைபாற்
பெறற பேறெனச் சென்றவ தரித்தது பிறப்பக்
கொற்ற மன்னவன் றன்னுடைக் குழவியைக் குறித்துச்
சொற்ற ருஞ்சுதன் மாவென வரும்பெயர் சொற்றான்.

(இ - ள்.) மற்றையதாகிய வானரம் அப்பத்திரசேனன் மந்திரியின் ஒப்பற்ற மனைவியிடத்தில் அவன் புரிந்த தவத்தாற் பெற்ற பேற்றினை யொத் துப்பிறந்தது. இவ்வாறு சேவல்வானரமென்னு மிரண்டும் பிறக்கவும், வெற்றி தங்கிய பத்திர சேனன் தன் குழந்தையை மதித்துப் புகழ் தரத்தக்க சுதன்மா வென அருமையான பெயரிட்டான் எ - று. (கசு)

சுதன்மா-இந்திரன் வசந்த மண்டபம்; நற்றரும முடையவன்.

காலமோர்ந்தறி யமைச்சனு மீன்றகான் முளைக்குச்
சாலு நன்மையிற் றாரக னெனும்பெயர் தந்தா
னேலு மீங்கிவர் கற்பன வெவற்றையு முணர்ந்தார்
வால வேனிலா னென்ப்பொலி யெழிலொடும் வளர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஜனனகாலத்தை ஆலோசித்தறிந்த அவன் மந்திரியும் தான் பெற்ற புதல்வனுக்கு விசேடித்த நன்மையாலேதாரகனென்று பெயரிட்டான். பொருந்திய இவர்களிருவரும், கற்கப்படுவன வாகிய அனைத்தையுங் கற்று, பாலியபருவமுற்றமன்மதனெனச் சொல்லும்படி பிரகாசிக்கின்ற அழகோடு வளர்ந்தார்கள். எ - று. (கஎ)

குரும ணிக்கலன் பலவுள புனைகிலர் கொடுங்கோ
லொருவி நின்றருண் மன்னவ னுயிரையொத் துணர்ந்தா
ரிருவ ராவியு முடலுமொத் தியங்குவா ரெம்மான்
கருது ருத்திர வக்கமே வேண்டுவர் கருத்தால்.

இ - ள்.) நிறந்தங்கிய நவமணிகள் பதித்த பலவகையாபரணங்களை அணி யாதவர்களாய், கொடுங்கோல் நீங்கி நிலைத்து அரசாளும் பத்திரசேனனென் னும் மன்னனது உயிர்போலத் தெளிந்தவர்களாய், சுதன்மா தாரகனெனும் இருவர் உடலுமுயிரும்போலச் சஞ்சரிப்பவர்களாய், எமது சிவபெருமானது கருதத்தக்க உருத்திராக்க மணியையே நினைப்புடன் இச்சிப்பார்கள். எ - று.

பொன்செய் மாமுடி யரசமைச் சுரியராய்ப் புகுந்து
முன்செய் நல்வினைத் தொடர்பினான் முப்புரஞ் செகுத்தோற்
கன்பு செய்தன ருருத்திர வக்கமே யணிவார்
மன்ப தைக்கினி தளித்துல களித்தனர் மரபால்.

(இ - ள்.) பொன்னாற் செய்த சிறந்த மகுடந்தரித்த அரசனாகவும் மந்திரி யாகவுந் தக்கபருவமெய்தியவர்களாய்ப் பிரவேசித்து, சென்ற பிறவியிற்

செய்த புண்ணியத்தொடர்பினாலே, திரிபுரங்களை யெரித்தவராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்பு பூண்டவர்களாகவும், உருத்திராக்க மணியையே தரிப்பவர்களாகவும், தம்மரசுரிமையிலுள்ள குடிகளுக்கு நன்மைபாலித்து முறைப்படி உலகத்தை யரசுசெய்தனர். எ - று. (கசு)

உலகெ லாம்பொது வறப்புரந் தோம்பிய பின்ன
ரலகில் செல்வமு மாயுவுந் துறந்தரா வணிந்த
புலவு முத்தலைச் சூலிவெண் கைலையிற் புகுந்தார்
திலக வாணுத னந்தையு மக்கதி சிறந்தாள்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் பொதுத்தன்மையினின்று நீக்கி [தமக்கே யுரிமையாக்கி] அரசு செலுத்திய பிறகு, எல்லையில்லாத செல்வத்தையும் ஆயுளையும் நீங்கப்பெற்றவர்களாய், சர்ப்பாபரணம் பூண்ட புலான் மணங் கமழும் முத்தலைச்சூலமேந்திய சிவபெருமானது வெண்மை தங்கிய கைலாய கிரியிற் சேர்ந்தார்கள். திலகமணிந்த ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய நந்தை யென்பாளும் அக்கைலாயபதவியை யடைந்தாள். எ - று. (உ0)

கேட்கு நன்கதை யின்னுமொன் றுளததது கேண்மின்
வாட்கடுந்திறற் புட்கர தேயத்து மன்னன்
கோட்கொ ளுந்திறற் சவுமியன் குலமனை யொருவி
நாட்க ழித்தனன் பிறர்மனை நலனுகர் நயப்பால்.

(இ - ள்.) கேட்கத்தக்க நல்ல சரித்திரம் மற்றொன்றுண்டு அதனையுங் கேளுங்கள். வாட்போரில் மிகமேம்பட்ட வலிமைதங்கிய புட்கரதேசமன்னனாகிய யாவரும் மதித்தெண்ணத்தக்க பராக்கிரமமுடைய சௌமியனென்பவன் தனது குலபத்தினியைப் பிரிந்து ஏனைமாதர்களின் புணர்ச்சி யின்பத்தை நுகரும் ஆசையாற் பலகாலங்கழித்தான். எ - று. (உக)

நல்லொ ழுக்கெனு மொழுக்கினை மறந்தன னகைக்கும்
புல்லொ ழுக்கினை யீதல தில்லெனப் புரிவான்
வல்லொ ழுக்கிள வனமுலை மனைவிபான் மணவா
னல்லொ ழுக்கிய வுளத்தனு யுலகுகொண் டளிப்பான்.

(இ - ள்.) சன்மார்க்கமெனும் ஒழுக்கத்தை மறந்து, நகைக்கத்தக்க துன்மார்க்கத்தை இதனிற் சிறந்த மார்க்கமில்லை யென்றுசெய்வான். சூதாடுகருவியைத் தோற்கச்செய்யும் இளமைவாய்ந்த அழகிய முலைகளையுடைய பத்தினியிடஞ்சேரான். களங்கந்தங்கிய மனமுடையவனாய் உலகத்தை யரசாட்சிசெய்வான். எ - று. (உஉ)

வார்க ருங்குழல் வசுமதி யெனுமவன் மனைவி
யூர்த ருங்கர வளையின ளுயிர்ப்பெறி துயராள்
கூரு மைங்கணை படப்படத் தன்னுளங் குழைவாள்
வேரி மென்மலர்ப் பாயலுந் தழலெழ வெதும்பும்.

(இ - ள்.) நீண்ட கருமைவாய்ந்த வசுமதியென்று சொல்லப்படும் அவன் மனைவி, நழுவுகின்ற கைவளையலையணிந்தவளாயும், பெருமூச்சு விடுந்துன்பமுடையவளாயும், (மன்மதனது) கூரிய பஞ்சபாணங்கள் தைக்குந்தோறும்

மனம் வருந்துவாள். தேனோடு கூடிய மெல்லிய புஷ்பசயனமும் சூடுமிக வெப்பமெய்தும். எ - று. (உரு)

செய்யதா மரைநாயகி யிவளெனச் சிறந்தாள்
வெய்ய வேந்தனைத் துணைப்புயந் தழுவுவான் விரும்பி
யைய நுண்மருங் கெனத்தன தங்கநொந் தயர்ந்தாள்
கைய றுந்துய ருழந்துளம் பலபடக் கவல்வாள்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய இலக்குமி இவளே யென்று சொல்ல அழகின் மேம்பட்ட வசுமதி, கொடியோனாகிய அரசனுடைய இரு தோள்களையும் அணைவதற்கு ஆசைகொண்டு, (உண்டில்லை யெனச்) சந்தேகிக்கும் நுண்ணிய தன்னிடைபோல உடல் வருந்திச் சோர்ந்தவளாய், நீக்க மற்ற துன்பமெய்தி மனம் பலவாறு கருத வருந்துவாள். எ - று. (உச)

அன்ன காலையி லடுதிற லரசர்கோன் றனக்குப்
பன்னு நான்மறைப் புரோகித னுளனவன் பன்னி
யுன்னு கற்பினள் சத்திய விரதையென் றொருத்தி
தன்னை வந்துற வுரைத்தன ளாங்கவள் சார்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில், போர்வல்லபமுடைய அம்மன்னர் மன்னனுக்கு, சொல்லுகின்ற நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த புரோகிதனொருவனுண்டு. அவன் மனைவி, யாவரும் எண்ணற்குரிய கற்புடைய சத்தியவிரதை யென்னும் பெயர் கொண்ட ஒருத்தியை வரும்படி சொல்லியனுப்பினள். அவள் அங்கெய்தினள். எ - று. (உரு)

அரச னென்றனை யிகழ்ந்தனன் பிறர்க்குள மளித்தான்
வரைசெய் திண்புய னெனதுள நீங்கலான் வருந்திக்
கரைசெ யற்கருங் காதலங் கடலிடைக் கிடந்தே
னுரைசெ யீங்கிதற் குபாயமென் றழுதழு துரைப்ப.

(இ - ள்.) (அவளோடு அரசன் மனைவி) அரசனென்னை வெறுத்து அன்னியமாதர்மே லாசைவைத்தான். (ஆனாலும்) மலை போலும் வலிய தோளையுடைய மன்னவன் என்மனத்தைவிட்டு நீங்கினானில்லை. வருத்தமெய்தி அளவிடற்கரிய ஆசைக்கடலிலமிழ்ந்தேன். இதற்கோருபாயஞ் சொல்லுகவென்று புலம்பிப் புலம்பிச்சொல்ல. எ - று. (உசு)

பெற்ற மேறிய வெம்பிரான் றிருவிழிப் பிறப்பென்
றுற்ற வாறுரைத் துருத்திர வக்கமொன் றுதவிக்
கற்றை வார்குழ லீங்கிது தரித்தியேற் கழற்காற்
கொற்ற வேந்தனுன் வசம்வரும் பிறர்மனை குறுகான்.

(இ - ள்.) இடபவாகனத்தி லாரோகணித்த எமது சிவபெருமான் திருநேத்திரத்திலுதித்ததென்று, அவ்வாறு தோன்றிய சரித்திரத்தைச் சொல்லி, உருத்திராக்க மொன்றினைக் கொடுத்து, தொகுதியாக நீண்டிருக்குங் கூந்தலுடையாளே! இதனை நீ தரிப்பாயாகில், வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வெற்றிதங்கிய அரசன் உன்பால் வருவான். ஏனைமாதரையடையான். எ-று. (உஎ)

நல்லெ ழிற்பிறந் திலங்குவை நன்மகப் பெறுவை
தொல்லை மால்விடை யெம்பிரான் றிருவரு டோய்வை

யில்ல றத்தினின் றிருஞ்சிறப் பெய்துவை யினிநீ
புல்லெ ஞதுடன் வாழ்கெனப் புகன்றனள் போனுள்.

(இ - ள்.) நல்ல அழகுண்டாகி விளங்குவாய். நற்புத்திரனைப் பெறுவாய். பழமைதங்கிய பெரிய இடபத்தையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருளைப் பெறுவாய். இல்லறத்திலிருந்து மிகப்பெருமைபெறுவாய். பொலிவழிந்திராது இனி நீ வாழக்கடவாயென்று சொல்லிப்போயினன். எ - று. (உஅ)

தொழுத கையினள் வாங்கின டரித்தன டயில்போ
யழுத கண்ணிணை யரிபரந் தாரெழி லமைந்தா
னிழுதை மன்னவ னிணையளை நோக்கின னிரங்கி
யொழுகு சிந்தனை யிவட்கல தியாவர்க்கு முதவான்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டவசுமதி) வணங்கிய கையுடையவளாய் அவ்வுருத்திராக்கத்தை யேற்றுத்தரித்தாள். நித்திரையில்லாது அழுதுகொண்டிருந்த இருவிழிகளும் செவ்வரிபடர்ந்து நிறைந்து அழகு வரப்பெற்ருள். அற்பனுகிய அவ்வரசன் இவ்வசுமதியைக்கண்டு மனமிரங்கி, முறைமையாய் அமைந்த நினைவு இவளிடத்திலல்லாமல் வேறெருவர்பாலுஞ் செலுத்தான். எ - று.

முகிழ்த்த வெம்முலை முகத்திடை முகம்புதைத் தொருவா
னெகிழ்த்த சிந்தையி னணையளு மவன்புய நீங்காண்
மகிழ்ச்சி கூர்தர மாரனு மிரதியும் போல்வா
ரிகழ்ச்சி செய்தனர் பிறர்மனை யின்னண மிருந்தார்.

(இ - ள்.) குவிந்த வலிய தனங்களையுடைய வசுமதியின் முகத்திலே முகத்தையழுத்திப்பிரியான். உருகிய மனத்துடன் வசுமதியும்அவ்வரசன் தோளைப் பிரியாள். சந்தோஷமதிகரிக்க (அவ்விருவரும்) மன்மதனையும் இரதியையும் போல்வாராகி அயலார்மனையை வெறுத்தவர்களாய் இப்படியிருந்தார்கள்.

நரந்த நாறுபூங் குழலொடு மகத்துறை நாளிற்
புரிந்த வோலக்க மிழந்தனன் வெள்ளிடைப் புகுந்தான்
சுரந்த வெம்படைத் தானையந தொகுதியைப் புரவான்
பரந்த சேனையுந் திசைதொறுஞ் சென்றது பாறி.

(இ - ள்.) கத்தூரிகமழுங் கூந்தலையுடைய வசுமதியோடு தனதரண்மனையிலிருக்குநாளில், ஒருநாள்தான்விரும்பிய கொலுச்சபையையகன்று அயலூருக்குப் போயினன். பெருகிய வலிய ஆயுதங்களைத்தாங்கிய சேனைத் தொகுதியைக் காக்கவில்லை. அதனல், பரந்த சேனையும் திக்குகடோறும் ஓடிப்போயின. எ - று. (ருக)

சேனை போயது நோக்கின ரடுபடைத் திறலோர்
கான நாண்மலர்க் கழனிசூழ் நாடெலாங் கவரா
வேனை மாநகர்க் கொடிநுடங் கிஞ்சிசூழ்ந் திறுத்தார்
மான வேற்கர னென்செய்கே னினியென மதித்தான்.

(இ - ள்.) சேனையோடிப்போனதை, போர்செய்யத்தக்கசேனையையுடைய வேற்றரசரறிந்து, சோலைகளும் புதுமலர்களையுடைய கழனிகளுஞ் சூழ்ந்த அம்மன்னவன் நாடுமுழுவதையும் கவர்ந்துகொண்டு, மற்றுள்ள இராஜதானி நகரத்திலே கொடிகளசையும் மதிலைச்சுற்றிலுஞ் சேர்ந்தார்கள். அச்சந்தரும்

வேற்படைதாங்கிய கையையுடைய அம்மன்னவன் இனி யென்செய்வே னென்று கருதினன். எ - று. (ருஉ)

அளந்த சேனைகொண் டவர்க்கெதி ருடற்றுவா னகன்று
கிளர்ந்த மன்னவர் சேனையைக் குறுகினன் கிட்டி
யுளங்க டுத்தனன் பொருதன னன்னவர்க் குடைந்தான்
வளைந்த விஞ்சிசூழ் மாநகர்ப் புகுந்தனன் வருந்தி.

(இ - ள்.) கணக்கிட்ட சேனையைக்கொண்டு அவ்வரசர்க்கெதிரே போர் செய்யச்சென்று, மனமகிழ்ச்சியுடைய அவ்வரசர் சேனையை நெருங்கியடைந்து மனதிற் கோபமுற்றெதிர்த்தான். அவ்வரசர்க்குத்தான் தோற்றான். அதனால் வருத்தமெய்தி வளைந்த மதில் சூழ்ந்த பெரிய தனது நகரத்திற் பிரவேசித்தனன். எ - று. (ருரு)

கொடிது டங்கிய கோயிலுட் புகுந்துளங் குழைத்து
வடிநெ டுங்குழை மனைக்கம ரிழந்தவா வகுத்து
நெடிது நெஞ்சுகொண் டினைந்தனன் வெருவர னீங்கான்
கடிம லர்க்குழ லாங்கது கண்டனள் கழறும்.

(இ - ள்.) துவசங்களசைகின்ற அரண்மனையிற் பிரவேசித்து, மனங்கசிந்து, மிக நீண்ட கூந்தலையுடைய மனையாட்டிக்கு, தான்யுத்தத்திற் றோற்றமையைக்கூறி, மிகவும் மனவருத்தங்கொண்டு பயமகலாதவனா யிருந்தான். மணம் பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய அவன்மனைவி அதனை நோக்கிச் சொல்லுவாள், எ - று. (ருச)

ஏழை யாயினு மென்னுரை மனக்கொளி னிகலார்
பூழி யாகுவர் நின்குடை யொருதனிப் பொலியும்
வாழி மங்கைய ருணர்த்துசொற் கோடலை வழூவென்
றாழி மாநிலம் புகல்வது மேற்கொள லைய.

(இ - ள்.) அடியாள் பெண்பாலாயினும் என் சொல்லை மனதிற் கொண்டால், சத்துருக்கள் சாம்பராவார்கள். உம்முடைய வெண்கொற்றக்குடையே! ஒப்பற்றதாக விளங்கும் மாதர்களுணர்த்துகின்ற சொற்களைக் கொள்ளற்க தவறென்று, கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்தார் சொல்வதை மேற்கொள்ள வேண்டாம். தலைவரே! எ - று. (ருரு)

உருத்தி ரற்கிரு கண்ணெனு முருத்திர வக்கந்
தரிப்ப துண்டெனி லெவ்வுல கும்பெறத் தகுமான்
முருக்கு தெவ்வரு முன்னிலார் முருங்குவ ரிதுநீ
யருத்தி கூர்தர மேலவர்க் கேட்டுணர்ந் தறிதி.

(இ - ள்.) உருத்திர மூர்த்தியின் இருவிழிகளென்று சொல்லும் உருத்திராக்கமணியைத் தரிப்பீரானால் எல்லா உலகங்களையும் அடையலாகும். வருத்துகின்ற பகைவரும் முன்னின்று எதிர்க்கமாட்டாது அழிவார்கள். இதனைத் தேவரீர் ஆசைமிகும்படி பெரியோரை விசாரித்து ஆலோசித்தறியக் கடவீர்.

எனவு ரைத்தசொற் கேட்டுளத் துணர்ந்துயி ரன்ன
மனைவி சொற்றசொன் மறுத்தில னாகிமா மறைநூல்
வினைய மோர்ந்தறி புரோகிதற் கொணர்கென விளித்தா
ரனைய னெய்தின னவனுரை யாங்கவற் கறைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று வசுமதிகூறிய வார்த்தையைக்கேட்டு மனதில் யோசித்து, உயிர்போன்ற மனையாட்டி சொல்லியசொற்களைத் தடுக்காதவனாகி, சிறந்த வேதநூல்களை நன்கு கற்றுணர்ந்த புரோகிதரைக் கொண்டுவருகவென ஆள்விட்டு, அப்புரோகிதன் வந்தனன். தன் மனைவியின் வார்த்தையை அப்புரோகிதனோடு சொன்னான். எ - று. (கூஎ)

கேட்ட வேதிய னுவகையிற் கிளர்ந்தன னாகித்
தோட்ட டங்களு முள்ளமுந் துளுக்குறச் சொல்வா
னோட்டு வெள்விடை யவனணி யுருத்திர வக்கம்
பூட்டி டுங்கல னாமென வரன்முறை புனையின்.

(இ - ள்.) சொல்லக்கேட்ட புரோகிதன், சந்தோஷத்தில் மிகுந்தவனாகி, பரந்ததோள்களும் மனமும் நடுக்கெய்தச்சொல்லுகின்றான். செலுத்துகின்ற வெள்ளிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானது அழகிய உருத்திராக்கமானது அணியத்தக்க ஆபரணமாக விதிப்படி யணிந்தால். எ - று. (கூஅ)

மாறு நீங்குவை யளவொழி மாநிதி வளர்ப்பை
யூறு நீங்குவை யும்பருந் தொழுவர்மற் றுன்னை
யேறு யர்த்தவ னிணையடி பெறுகுவை யிதனைக்
கூறு சொன்முறை புனைகுதி யென்றனன் குரவன்.

(இ - ள்.) பகைவரைத்தவிர்வாய். எல்லையில்லாத பெருஞ் செல்வத்தை விர்த்தி செய்வாய். துன்பகல்வாய். உன்னைத் தேவர்களும் வணங்குவார்கள். இடபத்தைக் கொடியாக உயர்த்திய சிவபெருமானது உபயபாதங்களை யடைவாய். இதனைநாம் சொல்லுகின்ற கட்டளையின் முறைப்படி யணியக் கடவாயென்று புரோகிதன் கூறினன். எ - று. (கூகூ)

தீதி னான்மறைப் புரோகிதன் சொன்முறை தெரிந்தா
னாதி நாயகன் கண்ணெனு முருத்திர வக்கம்
பேதி யாதுகொண் டாயிரம் பொறுத்தனன் பின்னர்
மாது மத்துணை பொறுத்தனள் வானுளோர் மதிக்க.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த புரோகிதன் சொல்லிய முறையை யுணர்ந்தான். (அப்படியே ஆதிநாயகனாகிய) சிவபெருமானது திருவிழியென்னும் உருத்திராக்கமணியை மனவேறுபாடின்றி விருப்போடு ஆயிரம் அணிந்தான். அதன்பின்னர், அவன் மனைவியும் தேவர்கள் துதிக்கும்படி அவ்வளவினவாகிய உருத்திராக்க மணிந்தனள். எ - று. (௬0)

பின்ன ரன்னவன் சேனையி னுடனெழீஇப் பெருவான்
மன்னு பொற்கொடி நுடங்கிய கொடிஞ்சிமான் றேர்மே
லன்ன மன்னளைப் பாகென வமைத்திக லமர்க்குத்
துன்ன ருங்கடுஞ் சினந்தலைக் கொண்டனன் றொடர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பின்னர், அவ்வரசன் தன்சேனையோடு புறப்பட்டு, பெரிய ஆகாயத்தில் நிலைபெற்ற அழகிய துவசங்கள் அசையுங்கொடிஞ்சியையுடைய, குதிரை பூட்டிய தேர்மிசையூர்ந்து, அன்னம்போல்வாளாகிய தன்மனைவியைச் சாரதியாக நிறுத்தி வலிதங்கியபோருக்கு, அடைதற்கரிய பெருங்கோபமிக்கவனாய்ச் சென்றனன். எ - று. (௬க)

தொடர்ந்த சேனையுந் தானுமாய்த் தோன்றலுந் தொடர்ந்து
படர்ந்த சேனைகொண் டெதிர்ந்தனர் பகைப்புல வேந்தர்
மிடைந்த சேனைநின் றெதிரெதி ருடற்றலும் வெகுளாக்
கடந்த வெம்புலத் தடையலர் புறந்தரக் கடிந்தான்.

(இ - ள்.) தன்னைப் பின்றொடர்ந்த சேனையுந்தானுமாகக் காணப்படவும், பகைப்புலமன்னர்கள் தங்கள் பரவிய சேனையோடு எதிர்த்துப்போர்செய்தார்கள். நெருங்கிய இருதிறச் சேனைகளும் எதிர்நின்று ஒன்றோடொன்று போர்செய்யவும், அவ்வரசன் கோபமுற்றுத் தன் கட்டளை கடந்த மறுபுலப்பகைஞரை முதுகுகாட்டியோடத் துரத்தினன். எ - று. (சஉ)

போன போனதிக் கறிந்தில ரெதிரமர் புரிந்தார்
மான வேந்தனு மன்னவர் பெருநிலம் வவ்வித்
தானை காவலர்க் களித்தனன் றன்னக ரடைந்தான்
ஞான நாயகன் விழிமணிப் பெருமையார் நவில்வார்.

(இ - ள்.) அவர்கள் சென்ற சென்ற திசைகளை ஒருவரும் அறியவில்லை. அச்சத்தையுண்டு செய்யும் வேலேந்திய அரசனும் அப்பகைமன்னருடைய பெரிய பூமியைக் கைப்பற்றிச் சேனாநாயகர்கட்குக் கொடுத்துத் தன்னகரமடைந்தான். ஆனபடியால் ஞானநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய உருத்திராக்க மணியின் பிரபாவத்தை எவர்தாம் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (சங)

தனிப்பெ ருங்குடை பொதுவற நிழற்றினன் றனது
கனித்த சிந்தையி னுருத்திர மணியணி கழற்றான்
பனிப்பெ ருங்கட லுடுத்தகன் மாநிலப் பரப்பி
னனைத்து ளோரையு மம்மணி பொறுத்திரொன் றறைந்தான்.

(இ - ள்.) தனிமையாகிய வெண்கொற்றக்குடையைப் பொதுத்தன்மை நீக்கித்தானே நிழற்றினன். தன் கனிவுற்ற மனத்தோடு உருத்திராக்க மணிவடத்தைக் கழற்றாதவனாகி, குளிர்ச்சி தங்கிய பெரிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த பூலோக முழுவதும் யாவரையும் அவ்வுருத்திராக்க மணியை அணியுங்களென்று கட்டளையிட்டான். எ - று. (சச)

உலகம் யாவையு முருத்திர மாமணி புனைவித்
தலகில் வெண்குடை யரசளித் தினிதுறை யந்நாள்
மலர்த ருந்தொடைச் சௌமியன் றனக்கெழின் மைந்த
ரிலகு மாமணிப் பெருமையிற் றோன்றின ரிருவர்.

(இ - ள்.) உலகிலுள்ளோரெல்லாரையும் உருத்திராக்க மணியையணியச் செய்து, குற்றமில்லாத வெண்கொற்றக் குடை நிழலில் இராசரிக நடத்த இனிதாக வசித்திருக்குங் காலத்தில், மலர்மாலை யணிந்த சௌமியனெனும் அவ்வரசனுக்குப் பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராக்க மணியின் சிறப்பினால் அழகிய புத்திரரிருவர் பிறந்தார்கள். எ - று. (சரு)

இவரை யன்றியு மிருமகட் பயந்தன னென்ப
தவமு யற்சியிற் றருமிரு மைந்தர்க டமக்கன்
றவிர தன்னதி ரதனெனப் பெயர்பெய ரறைந்தான்
கவிகை மன்னவன் பின்னிரு மகளிர்பேர் கழறும்.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டு புத்திரர்களையல்லாமலும் இருபுத்திரிகளையும் பெற்றானென்று (முன்னோர்) சொல்லுவார்கள். தவமுயர்சியாற் பெற்ற இரு குமாரர்களுக்கு அவிரதன் அதிரதனென்று பெயரிட்டான். வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசன் அதன் பின்னர் இருகுமாரத்திகட்கும் பெயர்சொல்லுகின்றான். எ - று. (சகு)

கால ஞானியென் றொருமகட் குரைத்தனன் களிகூர்
வால சித்திராங் கனையென மற்றவட் குரைத்தா
னாலு மக்களு முருத்திர நன்மணி தரிக்கச்
சாலு மென்றவை கொடுத்திட வாங்குபு தரித்தார்.

(இ - ள்.) காலஞானியென்று ஒரு குமாரத்திக்குப் பெயர்வைத்தான். ஆசைமிக்க இளமை தங்கிய சித்திராங்கனை யென்று மற்றொருகுமாரத்திக்குக் கூறினான். நான்குகுழந்தைகளும் நல்ல உருத்திராக்கமணி தரிக்கத்தகுமென்று கொடுக்க, அவர்கள் அங்ஙனமே அவற்றை வாங்கித் தரித்தார்கள். எ - று.

இத்தி றத்தின ரிவரிவ ணிருந்தன ரிப்பான்
மைத்த டம்பொழில் வளவய லுடுத்தமே னாட்டு
மெய்த்த நன்னெறிப் பிரமநா தன்னெனும் வேந்தன்
முத்த வெண்குடைக் கனைகழ லொருதனி முதல்வன்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இத்திறத்தினராகி இப்படி இருந்தார்கள். இதன் மேல், மேகந்தவழும் விசாலமான சோலைகளும் வளந்தங்கிய வயல்களுஞ் சூழ்ந்த மேனாட்டிலே, உண்மையாகிய நல்லொழுக்கமுடைய பிரமநாதன் எனும் மன்னவன், வெள்ளிய முத்துக்குடையையும், ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாமணியையு முடைய ஒரு ஒப்பற்ற அரசனிருந்தான். எ - று. (சஅ)

அனைய மன்னவ னருந்தவ முயற்சியி னளித்த
தநய னாகிய தாமரைக் கண்ணனத் தனிக்கோற்
புனைபொ லன்கழற் சௌமியன் றவந்தரு புதல்வி
வனைக ருங்கழற் காலஞா னியைச்சென்று மணந்தான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய பிரமநாதனுடைய அருந்தவப் பிரயத்தனத்தாற் பெற்ற புதல்வனாகிய கமலாக்கனென்பவன், அந்த ஒப்பற்ற செங்கோலையும் அலங்கரிக்கின்ற பொன்னாலான வீரக்கழலையுமுடைய சௌமியனுடைய தவப் புதல்வியாகிய அழகிய கரிய கூந்தலையுடைய காலஞானியைச் சென்றுமணஞ் செய்தான். எ - று. (சகூ)

வன்னி முன்னரின் மணந்தனன் மணவினை முற்றி
யின்ன லந்தரு மணவினை யவளொடு மெய்திக்
கன்னி நன்னலங் காமுற வாங்கது கருதிப்
பின்ன கந்தரு தொடையின ளவற்கெதிர் பேசும்.

(இ - ள்.) அக்கினியின் முன்பாக மணஞ்செய்தவன், விவாகச்சடங்குகள் முடிந்து இனிய சுகத்தைத் தரத்தக்க மனையாட்டியோடுந் தன்னகரடைந்து, அப்பெண்ணின் கலவியின்பத்தை விரும்ப, பின்னலின்கண் பலமலர் மாலையணிந்த காலஞானி அக்கமலாக்கனுக்கெதிர் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (ருo)

அரசர் தொல்குலத் துதித்தனை யாயினு மரச
வுரைசெ யற்கருந் தன்மைய வுருத்திர வக்கஞ்

சிரம ணிந்தனை தீண்டுதி யல்லையேற் றீண்டேல்
வரைசெய் திண்புய மறுத்தனன் வேண்டலை மணத்தல்.

(இ - ள்.) அரசனே! பழமையாகிய க்ஷத்திரிய குலத்திற் பிறந்தாயென்றாலும், சொல்லுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய உருத்திராக்கமணியைச் சிரசிற்றரித்துக்கொண்டு என்னைப்பரிசிக்கக்கடவாய்; அல்லாவிடில் என்னைப் பரிசிக்க வேண்டாம். மலைபோலும் வலிய தோளைத்தழுவவேண்டாமெனத் தடுத்தாள்.

என்னக் கேட்டுழி முறுவலித் திருங்கழல் வேந்தன்
பொன்னிற் பூண்பன வேண்டுவ வுளவெனப் புகலா
நின்னிற் பூணுதி யென்றுநீ நிகழ்த்திய மணிதான்
மன்னர்க் காவதொன் றன்றென வுரைத்தெதிர் மறுத்தான்.

(இ - ள்) என்று சொல்லக்கேட்டபோது, வலிய வீரக்கழலணிந்த கமலாக்கன் புன்னகைசெய்து பொன்னாபரணங்களி லணியத்தகுவன கணக்கின்றியிருக்கின்றன வெனக்கூறி, உன்னாலணிக வென்று நீகூறிய உருத்திராக்கமணியானது அரசர்களுக்கு உரித்தான தொன்றன்று எனக்கூறி எதிராகத் தடுத்தான். எ - று. (௫௨)

ஆய மாமணி யுருத்திர வக்கமுற் றணிந்தார்
மாயி ரும்புவிச் செல்வராய் மன்னரிற் சிறப்பா
ரேய வெள்ளியங் கைலைவீ றிருப்பரீ திகழ்ந்தோர்
பாய வெண்டிரை நிலத்துழல் பஞ்சபா தகரே.

(இ - ள்.) (காலஞானி சொல்லுகின்றாள்.) உருத்திராக்கமாகிய சிறந்த மணியையுடல் முழுதுந்தரித்தவர்கள் சிறந்த பெரிய பூலோகத்தில் தனவான்களாய் அரசர்களாய் மேம்படுவார்கள். பொருந்திய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருப்பார்கள். இதனை நிந்தித்தோர் பரந்த வெள்ளிய அலைகள் சூழ்ந்த பூமியில் அலையும் பஞ்சமாபாதகர்களாவார்கள். எ - று. (௫௩)

ஆகமத்துறை முற்றுணர்ந் தறிந்தவர்க் கொணர்ந்து
யோக நாயகன் விழிமணிப் பெருமைகேட் டுணர்ந்து
நீக வன்றொழி சிந்தனை நிரம்பியொத் தனையே
லேகன் மாமணி புனைகுதி யென்றன ளிறைவி.

(இ - ள்.) ஆகமநூல்களில் முழுதுணர்ந்த அறிஞர்களை விளித்து, யோக நாயகனாகிய சிவபெருமானது உருத்திராக்கமணியின் பிரபாவத்தை விசாரித்தறிந்து, நீ மயங்கிய அறிவை நிரம்பியொப்புவாயாகில், ஏகநாயகனாகியசிவபெருமானது சிறந்த உருத்திராக்கமணியை யணிகுக வென்றரசி கூறினள். எ-று.

யாவ ராயினு நானெடுத் துரைப்பவர்க் கொண்டு
பாவை நீயத னில்லைமையைப் பகர்தரப் பணித்தாற்
பூவை நானுனக் கெனக்குநீ புருடனா குதியென்
றோவி லூழ்வினை வலியினா லுணர்ந்தில னுரைத்தான்.

(இ - ள்.) நான் சொல்பவர்கள் எவரையாயினுங் கொண்டு நீ யவ்வுருத்திராக்கத்தின் சிறப்பைச் சொல்லச் செய்வாயாயின், பாவைபோல்வாளே! நானுனக்கு மனைவி. நீ யெனக்கு நாயகனாகுக வென்று, கெடாத வூழ்வினைவசத்தால் கமலாக்கனறியாது கூறினன். எ - று. (௫௫)

கன்னி யவ்வணம் பொருந்தினள் கழிந்தது கங்கு
லன்ன மென்னடைக் கருங்குயி லனையவ ளோடும்
பொன்ன லங்கொளி மண்டபம் புலரியிற் புகுந்தான்
பன்னு நான்மறை யவரொடு மரசரும் படர்ந்தார்.

(இ - ள்.) காலஞானியும் அவ்வகைக் கிணங்கினள். இரவு நீங்கிற்று. அன்னப்போன்றமெல்லிய நடையையுங் கரிய குயில்போன்ற குரலையுமுடைய காலஞானியோடும் காலையில் பொன்னாலலங்கரித்துவிளங்குங் கொலுமண்டபத்தில் அரசன் பிரவேசித்தான். சொல்லுகின்ற நான்கு வேதமுணர்ந்த அந்தணருமரசருமாங்குற்றார்கள். எ - று. (ருசு)

இவர்சொற் றலது தேறுது மென்றுநீ குறித்த
வவரைக் காட்டுதி யென்றன ளாயிழை யரசன்
சுவரிற் றீட்டிய மாயவன் றயிலுருச் சுட்டி
யிவரைக் கொண்டுநீ பகர்வியென் றிசைத்தன னிகலி.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்த ஆபரணங்களை யணிந்த காலஞானி, இவர்கள் சொன்னலதனை யுணர்வோமென்று, நீ குறிப்பிட்ட அவரைக் காட்டுகவென்ருள். அரசனாகிய கமலாக்கன் கோபித்து, சுவர்த்தலத்திலெழுதிய திருமாலின் சயனகோலத்திருவுருவைச் சுட்டிக்காட்டி யிவரைக் கொண்டு நீ சொல்லுவிப்பாயாகவென்று கூறினன். எ - று. (ருஎ)

நிலைக லங்கல ளனையதற் கிசைந்தன ணின்று
ளலைத டங்கட லிருவிழி துயிற்றுமோ ரவனைத்
தொலைவின் மாமணிப் பெருமையைச் சொலச்சொலி யருளென்
றிலகு வெண்மதி யணிதரும் புனிதனை யிரப்பாள்.

(இ - ள்.) மனநிலைகலங்காதவளா யதற்குச்சம்மதித்து நின்று, அலைவீசும் விசாலமான திருப்பாற்கடலில் இருகண்களுந் துயிலுகின்ற வொப்பற்ற அத் திருமாலைக் கெடுதலில்லாத சிறந்த உருத்திராக்கமணியின் சிறப்பையுரைக்கும்படி யுரைத்தருளவேண்டுமென்று, பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய (பிறைச்) சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானைப் பிரார்த்திப்பாள். எ - று. (ருஅ)

கோச்சகக்கலிப்பா.

வெண்ணீ றணிந்த விமலா விரிசடைமேற்
றெண்ணீர் பொறுத்த சிவானந்த வெள்ளமே
பண்ணிர் மொழியொருத்தி பங்கா கடுவொடுக்கு
மொண்ணீல கண்டா வுயிர்க்குதவ வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறு தரித்த மலரகிதனே! பரந்த சடையின்மேல் தெளிந்த கங்காசலத்தைத்தாங்கிய சிவானந்தப் பெருக்கமே! பண்ணின்றன்மையமைந்த சொல்லையுடைய உமாபிராட்டியை யொருபாகத்திலுடையவனே! ஆலால விடத்தையொடுக்கிய வொளிதங்கிய திருநீலகண்டனே! அடியேனுடைய உயிருக்குதவி செய்யவேண்டும். எ - று. (ருகூ)

ஏனப் பொருப்பா யன்மா யிருந்திலனும்
வானத் தளவு மருண்டார்க்கும் வந்திலா

யூனெக்க வன்பர்க் குடனிற்பா யென்பதெலாங்
கானக் குழல்பங்கா வித்தலையிற் காண்பேனல்.

(இ - ள்) மலைபோன்ற பன்றியா யன்னமாய்ப் பெரிய பூமிமுழுவதும் ஆகாயம் வரையும் மயக்குற்ற திருமால் பிரமர்களுக்குங் காணப்படாதவனே! என்புகள் நெக்குவிட்டுருகிய அடியார்களுக்குடனே தோன்றுபவனே! [உட னிருப்பவன்] என்று சொல்லுவதெல்லாம் மணம் வீசுங் கூந்தலையுடையவுமா தேவிபாகனே! இவ்விடத்திற் காணப்போகின்றேன். எ - று. (சுo)

மையார் களத்தாய் மறியாய் மழுப்படையாய்
பையா டரவணைய பாய்விடையா யன்பிலர்க்குப்
பொய்யாய் பிறந்திறவாப் புண்ணியா வென்போல்வார்
மெய்யாய் நினைத்தேன் முடித்தருள வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) விடம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையவனே? மானேந்திய வனே! மழுவாயுதந் தாங்கியவனே! படம்விரித்தாடும் ஆதிசேடனுகுஞ் சர்ப்ப சயனத்தையுடைய பாய்ந்து செல்லுமிடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டவனே! அன்பில்லாதவர்க்குப் பொய்யானவனே! பிறத்த லிறத்தலில்லாத புண்ணிய சொரூபியே! என்போன்றவர்களுக்கு மெய்யானவனே! அடியாளொன்று கருதினேனதனை நிறைவேற்றவேண்டும், எ - று. (சுக)

என்று விழிமுகிழ்த்துக் கையேந்தி யேக்குற்று
நின்று வருந்து நிலையுணர்ந்தா னெம்பிரா
னன்று சுவரொழுது மாடரவிற் கண்டுயிலுங்
குன்ற மெடுத்தோ னெழுந்துவிழி கொட்டினன்.

(இ - ள்.) என்று கண்களை மூடிக் கையையேந்தி யேக்கமடைந்து நின்று வருந்துகின்ற நிலைமையை யெமது சிவபெருமானறிந்தனர். அப்பொழுது அச்சுவர்த்தலத்தில் சித்திரித்திருந்த படமெடுத்தாடும் பாம்பணையில் அறிது யில் கூருங் கோவர்த்தனமலை யெடுத்ததிருமால் எழுந்து நின்று கண்களை யிமைத்தனர். எ - று. (சுஉ)

பாடினா ணெஞ்சம் பதைப்பொழிந்தா ளுச்சிகரஞ்
சூடினாள் பச்சைத் துழாய்மௌலித் தூயோனைக்
கூடினா ளெந்தா யுலகளந்து கொண்டருள
நீடினாய் நின்ற நிமலா சரணென்றாள்.

(இ - ள்.) (காலஞானி) தோத்திரஞ்செய்தாள். மனநடுக்கமகன்றாள். உச் சியில் கைகளைக்கூப்பினாள். பசிய துளபமாலையணிந்த திருமுடியையுடையபுனி தராகிய திருமாலைச் சமீபித்தாள். எந்தையே! உலகத்தையளந்து கொள்ளும் பொருட்டு விசுவரூபங்கொண்டவனே! (காட்சிதந்து) எதிர்நின்ற மலரகிதனே! அடைக்கலமென்றாள். எ - று, (சுங)

ஓதற் கரிய வுருத்திரவக் கப்பெருமை
பூதர்க் கறிவான் புலப்படுத்தி யென்றருள
மாதர்க் கரசே சௌமியர்கோன் மாதவமே
போதக் கொழுந்தே யுரைக்கே னெனப்புகல்வான்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கருமையாகிய வுருத்திராக்கத்தின் சிறப்பை என்னுயிர்போல்வார் அறியும்படி யறிவிப்பா யென்று பிரார்த்திக்க, பெண்கள் நாயகமே! சௌமியனென்னு மரசன் புரிந்தபெருந்தவமே! ஞானச்சுடரே! சொல்கின்றேமெனச் சொல்வாராயினர். எ - று. (௬௪)

ஊனாறு சூலி யுருத்திரவக் கப்பெருமை
யானோ புகல்வே னெனக்குமெளி தாயிற்றோ
வானா ததுபொறுத்தார்க் கண்டா ரணிகைலைக்
கோனாகித் தேவர் குழாம்போற்ற நிற்பரால்.

(இ - ள்.) புலான் மணங்கமழுஞ் சூலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானது உருத்திராக்கத்தின் பெருமையை நானோ சொல்லவல்லேன்? எனக்கும் அது எளிதாக நின்றதோ? எளிதன்று! அதனையணிந்தவர்களைத் தெரிசித்தவர்கள் அழகிய கயிலாசபதியின் சாரூபமுற்றுத் தேவர்கூட்டங்கள் துதிக்கவிளங்குவார்கள். எ - று. (௬௫)

சென்மித்த நாண்முதலாய்த் தீநெறிக்கட் சென்றுசென்று
வன்மித்த நெஞ்சராய்க் கொன்றுண்ட வன்கணரு
நின்மித் தரனரு ளிண்மணியி லொன்றணிந்தா
லென்மற் றவர்பெறும்பே றெம்மனோர்க் கெய்துவதே.

(இ - ள்.) பிறந்தநாண் முதலாகத் தீயொழுக்கங்களில் நடந்து நடந்து கடினசித்தமுடையராய்க் கொன்றுபுசித்த வன்கண்ணரும், நியதிசெய்துகொண்டு சிவபெருமானருளிய பெருமைமிக்க வுருத்திராக்கமணியில் ஒன்றனைத் தரித்தாலவர்களடையும்பேறு என்போல்வார்களுக்கடையத்தக்கதோ! என்ன.

யாது தவமிழைத்தா ரானு மிம்மணியோர்
போது தரித்திலரே லத்தவமும் பொய்ம்மையே
யூதி யுலோக முருக்கியவர் சிந்தூரத்
தாது கொடுத்திலரே லென்னாமத் தன்மையதே.

(இ - ள்.) எத்தகைத் தவத்தைச் செய்தவர்களானாலும் இவ்வுருத்திராக்கமணியை யொருகாலமும் அணியா திருப்பார்களானா லந்தத்தவமும் பொய்யேயாம். உலோகங்களை மூசையிலிட்டுருக்கினவர் வேதிச்சிந்தூரம் என்னும் பரிசவேதியை யதனுட்சேர்க்காவிடி லென்னபயனுண்டு? அதுபோலவேயாம். ()

அன்ன மணிப்பெருமை யென்னா லளப்பரிதான்
முன்னர்ப் பிறந்திறவா மூர்த்திமுகக் கண்ணாகித்
தொன்மை யனவா யொழியாப் பவந்தொலைக்கும்
தன்மை யுனைப்போ லெவருணர்ந்தார் தையலே.

(இ - ள்.) பெண்ணே! அத்தகைய உருத்திராக்கமணியின் மகிமையை என்னாலளவிட்டுச்சொல்ல முடியாது. பிறந்து இறக்குந்தன்மையற்ற சிவபெருமானது முகத்தின்கண்ணுள்ள கண்ணாகி முதலிற்றோன்றி, பழமையாய் நீங்காது தொடரும் பிறவியை அது தொலைக்குந்தன்மையை உன்னைப்போல் யார்தாம் அறிந்துள்ளார்? (ஒருவருமிலர்) எ - று. (௬அ)

என்னைப் பலவு மெடுத்தோதி யெம்பிரான்
பன்னா கணைப்புறத்து முன்போற் றுயில்பயின்றான்

முன்னுன் மறையோர் முடிவேந்த ரெல்லோரும்
பொன்னுண் முளரிமயி லன்னவளைப் போற்றினர்.

(இ - ள்.) என்று (அவ்வுருத்திராக்கத்தின்) பல சிறப்புக்களையும் எடுத்துச்சொல்லி, எமதுபெருமானாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி பண்டுபோல், விடப்பல்லையுடைய சேஷசயனத்தில் யோக நித்திரையிலிருந்தனர். முன்னின்றவர்களாகிய நால்வேதமுணர்ந்த அந்தணர்களும் மகுடமணிந்த மன்னர்களும் ஆகிய அங்கிருந்த யாவரும், பொன்மயமாகிய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய திருமகள்போல்வாளைத் துதிசெய்தார்கள்.

கண்டிதுவென் னென்று திகைத்த கமலாக்கன்
கொண்ட வதிசயத்தி னின்றுன் குலத்தரசன்
ஒண்டொடிதற் சூழ்ந்த வுயிர்ப்பாங் கியர்குழுமித்
திண்டிறல்வேன் மன்னர்க் கெதிர்நோக்கிச் செப்புவார்.

(இ - ள்.) இதனைப்பார்த்து என்ன அதிசயமென்று திகைப்பெய்திய கமலாக்கன் அதிசயங்கொண்டு நின்றுன். உயர்குலத்தரசனுன கமலாக்கன் மனைவியாகிய காலஞானியைச்சூழ்ந்து நின்ற தோழியர்கள் கூடி, மிக்க வலி தங்கிய வேலேந்திய அரசனை எதிர்நோக்கிச் சொல்லுகின்றூர்கள். எ - று. ()

வேந்தர் குலத்துதித்து வெண்குடையிற் பார்புரக்கு
மாந்தரில் யானொருவ னென்னு மனநினையேல்
காந்தையரில் யானொருத்தி யென்னுங் கருத்துளையாய்ப்
பூந்தளவ மூரலா ரின்னுருவாய்ப் போதுதியால்.

(இ - ள்.) அரச குலத்திற்றேன்றி வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் உலகத்தைக்காக்கும் மானிடரில் யானுமொருவனென்று உன் மனதிற் கருதாதே. அரச மங்கையர்களில் யானொருத்தியென்னுங் கருத்துட்கொண்டு அழகிய முல்லையரும்புபோன்ற பல்வரிசையையுடைய மங்கையரது இனிய வடிவமாய் வருவாயாக. எ - று. (எக)

என்று ரவரை யெதிர்நோக்கான் கீழ்நோக்கி
நின்று னுளத்து நிலையழிநது செப்புவான்
குன்று ரிளமுலையா ளானுருவங் கொண்டனளேற்
பின்றூழ் குழல்வனிதை யாவனெனப் பேசினன்.

(இ - ள்.) என்று கூறிய அம்மாதர்களை (அரசன்) நேர் நோக்காதவனுய்த் தலையிறங்கிப்பார்த்து நின்று, மனநிலைமை தவறிச்சொல்கின்றுன். மலைபோன்று பூரித்த இளமைவாய்ந்த தனங்களையுடைய காலஞானி ஆண்வடிவு மேற்கொள்வாளாகில் யானும் பின்னேதொங்குங் கூந்தலையுடைய பெண் வடிவமாவேனென்று சொன்னுன். எ - று. (எஉ)

அக்காலை யன்னவளு மாண்பாலா யானு றுப்பின்
மிக்கா ளிவனுமொரு பெண்பாலாய் மேயினன்
ருக்கா ரிவர்பெயரு மம்முறையே சூடினர்
முக்கா லமுமுணர்ந்தோர் மொய்குழலை வாழ்த்தினர்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது காலஞானியும் ஆண்வடிவாகி ஆண்டன்மைக்குரிய அவயவங்களிற் சிறந்தனள், இந்தக்கமலாக்கனும் ஒரு பெண்வடிவைப் பொருந்தினன். ஒன்றுகூடிய அவ்விருவரும் தங்கள் பெயரைத்தாம் மேற்கொண்ட வடிவிற்கேற்பத் தரித்தார்கள். திரிகால வர்த்தமானங்களையுமறிந்த ஞானிகள் காலநேமியை வாழ்த்தினர்கள். எ - று. (எரு)

மாறு நலனுகர்ந்தா ரீங்கிருவர் மாநிலத்தோர்
கூறுப் பழிசுமந்தான் மேனாட்டுக் கோவேந்தன்
சீறுக் கருணைச் சவுமியனுந் தன்செவியி
னேறுப் பெரிதுவந்தான் சென்றவிடை சிலநாள்.

(இ - ள்.) இவர்களிருவரும் நீங்காத இன்பமநுபவித்தார்கள். மேனாட்டுச் சக்கிரவர்த்தியாகிய பிரமநாதன் பெரிய நிலவுலகத்தோர் சொல்லும் பழிப்பையடைந்தான். சினங்கொள்ளாத கருணையையுடைய சௌமியனும் இச்செய்தி கேள்வியுற்று மிகக்களிப்படைந்தான். இவ்வாறு சில நாட்கள் கழிந்தன.

கொங்கன் குடநாடர் கோமான் சவுமியனு
மங்க ணரசுழிச்சென் றையாவெங் கோமகனுர்
மங்கையென நின்மகளோர் மைந்தனெனப் பேர்புனைந்தார்
துங்க விதிநிலைமை யாரோ துடைத்தொழிப்பார்.

(இ - ள்.) கொங்கு நாடுடையவனும் மேனாட்டிறைவனுமாகிய பிரமநாதன், சௌமியன் ஆள்கின்ற இராச சபையிற்போய், ஐயனே! என் சிறந்த குமாரன் கமலாக்கன் பெண்ணெனவும், உன் குமாரத்தி காலஞானி ஒப்பற்ற ஆடவனாகவும் பெயர் தரித்துக்கொண்டார்கள். வெற்றிபொருந்திய விதியின் நிலைமையை யார்தாம் நீக்கி விலக்குவோர்? எ - று. (எசு)

என்ப துரைத்தாங் கவற்கிளையோ னென்னநின்ற
மின்பொருத வேலோன் விபூதன் றனக்குநீ
யன்பி னளித்தசித்தி ராங்கனையை நல்குதியே
லின்பப் பெருமணஞ்செய் தின்னே முடித்துமென.

(இ - ள்.) என்னும் விடயத்தைக்கூறி, இக்கமலாக்கனுக்கு இளையோனாகவுள்ள மின்னல் வீசும் வேலேந்திய விபூதனுக்கு, நீ அன்போடுபெற்ற சித்திராங்கனை யென்னுங் கன்னிகையைத் தருவாயாயின், இன்பந்தருஞ் சிறந்த மணவினையைச்செய்து இப்போதே முடிப்போமெனக் கூற. எ - று. (எசு)

தம்மி லியைந்து மணமொழிந்து தண்டரளக்
கொம்மை வனமுலையைத் தன்மகற்குக் கொண்டபின்னர்ச்
செம்மைத் தனிக்கோற் குடநாடன் சேரலர்கோன்
வெம்மைச் சுரங்கழிய மேனாடு புக்கனனால்.

(இ - ள்.) தமக்குள் சம்மதித்து மணம்பேசிக் குளிர்ந்த முத்துமாலையணிந்த குவிவாகிய அழகிய தனமுள்ள சித்திராங்கனையைத் தன் குமாரன் விபூதனுக்கு மனைவியாகக் கொண்டபின்னர், ஒப்பற்றசெங்கோலுடைய மேனாட்டரசனாகிய சேரர்களின்றலைவன் [பிரமநாதன்] பெரிய காடுகளை யெல்லாங் கடந்து சேரநாட்டையடைந்தான். எ - று. (எஎ)

மின்னிலைய வேலோன் விபூத னொடும்பிரியா
தன்ன மனையசித்தி ராங்கனையும் வைகினு
னுன்னருஞ்சீர் நல்கு முருத்திரவக் கந்தணவர்
மன்னு பெருஞ்சிறப்பி னுட்கழித்தார் மாநிலத்தில்.

(இ - ள்.) மின்னலை வீசும் வேலையுடைய விபூதனோடும் அன்னம் போல் நடையையுடைய சித்திராங்கனையும் பிரியாமல் வாழ்ந்திருந்தாள். நினைத்தற்கரிய சிறப்பைக்கொடுக்கும் உருத்திராக்கமணியை நீங்காதவர்களாய் இப்பெரிய பூமியில் நிலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்போடும் தங்கள் வாணாள் கழித்தார்கள்.

குட்கோனு மற்றைச் சவுமியனுங் கோலக்
கடற்கோ விருநிலத்துச் செங்கோற் கடன்றிறம்பா
ருடற்கோலி யிட்ட வுருத்திரவக் கத்தால்
விடக்கோலக் கண்டத்தான் றென்கைலை மேயினுர்.

(இ - ள்.) சேரநாட்டிறைவனான பிரமநாதனும் மற்றவனாகிய சௌமியனும் அழகிய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் செங்கோலை முறைதவறாமற் செலுத்தி, தங்களுடலிற் சூழ்ந்திருக்கும்படி தரித்த உருத்திராக்கமணியினால் விடந்தங்கிய அழகிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது சிறந்த கைலாய பதவியை யடைந்தார்கள். எ - று. (எகூ)

ஈது நிகழ்ந்தகதை யென்று விருடிகட்குச்
சூத னுரைத்தா னதுவுணர்ந்தார் தொன்மையோ
ராதி யுருத்திரவக் கத்தி னணிபெருமை
யோதுவது நீர்கேட்க வின்னு முளவென்ருன்.

(இ - ள்.) இது முன்நடந்த சரிதம் என்று நைமிசாரணிய முனிவர்கட்குச் சூதமுனிவர் கூறியருளினர். பழமையாயுள்ள அம்முனிவர்கள் அதையறிந்தார்கள். முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானது உருத்திராக்கத்தினழகிய பெருமை நீங்கள் கேட்கும்படி சொல்லத்தக்கது மற்றொன்றுண்டென்று சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றுர். எ - று. (அ0)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பொருந்திரை புரட்டி மறுகிவீழ் பரவை புடைபடு நெடுநிலப் பரப்பிற்
றருந்தரு வுலகி னல்வளஞ் சுரப்பத் தமனிய விஞ்சிசூழ் கிடக்குந்
திருந்திய திறற்பூச் சக்கர மென்னுந் திருநக ரந்நகர்ச் சிறந்தோன்
மருந்தினு மினிய சுப்பிர தீப னென்னுமோர் மறையவ னுளனுல்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற அலைகள் புரட்டிச் சுழன்றுவீழுங் கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூலோகத்திலே, கற்பகத் தருவால் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கப்பட்ட தேவலோகத்தைப்போல நல்லவளப்பங்கள் விசேடிக்கப் பொன்மதில்கள் சூழ்ந்திருக்கும் திருத்தமான வலிதங்கிய பூச்சக்கர மென்னும் பெயர் தாங்கிய சிறந்தநகர மொன்றுள்ளது. அந்நகரத்தில் பெருமையமைந்தவனாகிய அமிழ்தினுமினிய சுப்பிரதீபனென்னும் அந்தணனொருவனிருந்தான். எ - று. (அக)

ஆங்கவ னருஞ்சீர் வளத்தொடுஞ் சிறக்கு மந்தண னன்னவன்
றனக்குப், பூங்கழ லலங்கன் மைந்தரு மவர்க்கு மைந்தரும் பொலிதர

நின்றான், றேங்கம ழிதழிச் சென்னியா னடிக்கீழ்ச் சென்னிதாழ்ந் திறைஞ்சுறுந் திறனு, மோங்கரு மறைதேர்ந் துருத்திர வக்க மல்லது புனைவதற் குணரான்.

(இ - ள்.) அச்சுப்பிரதீபன் அரிய சிறப்புற்ற வளங்களோடு பெருமை வாய்ந்த அந்தணன், அவ்வந்தணனுக்கழகிய வீரக்கழலணிந்த புத்திரர்களும் அவர்களுக்குப் புத்திரர்களும் விளங்கும்படி வாழ்ந்தான். மணங்கமழுங் கொன்றைமாலையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளில் சிரசைத் தாழ்த்திப்பணிதலும் பெருமைமிக்க அருமையாகிய வேதங்களுணர்ந்து உருத்திராக்கமணியை யணிவது மல்லாமல் மற்றொன்றறியான். எ - று. (அஉ)

தனதகத் தொழுகு மனைவியு மகாருந் தன்குலக் கிளைஞரும் பசும் பொன், மனவிழைத் தணியு மணிவெறுத் தனரா யுருத்திர மணியொ டுஞ் சிறப்பா, ரனையமா மணிபெற் றணிகுநர்க் கல்லா லாரமு தளித் திடான் மறையோ, னினையதோர் காலை யிவனையோ காங்க னென்னு மோர் முனிவர னெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தன் வீட்டில் வசிக்கும் மனைவியும் புதல்வரும் தன்மரபினராகிய பந்துக்களும், பசும்பொன்னில் இரத்தினங்களிழைத்துத் தரிக்கின்ற ஆப்ரணங்களை வெறுத்தவர்களாய் உருத்திராக்கமணி யணிந்தே சிறப்படைவார்கள். அந்தச்சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் தரிப்பவர்கட்கே யல்லாமல் பிறர்க்கு நல்ல உணவையளிக்கமாட்டான். இப்படிப்பட்ட காலத்தில், இவ்வந்தணனை யோகாங்கரென்னும் ஒப்பற்ற ஒருமுனிவர் கண்டார். எ - று. (அங)

ஆயமா தவத்தோ னெதிர்தலு நோக்கு மருமறைச் சுப்பிர தீபன், றாயமா தவத்தி னொழுகின னெனினும் பசியொடுந் துயரின னெனினும், போயநா ளுடையோ னுருத்திர மணியொன் றணிந்திலாப் புன்மைய னிவற்கு, மேயதோர் பிச்சை யளிக்கினும் பாவ மென்றுளத் துணர்ந்தனன் வெகுண்டான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய யோகாங்க முனிவர் வருதலும், அவரைக்கண்ட அரியவேதமுணர்ந்த சுப்பிரதீபர், இவன் மிக்க வயதுடையவனானாலும், உருத்திராக்கமணி யொன்றேனும் பூண்டில்லாத அற்பனாயிருக்கின்றான். புனிதமான பெருந்தபோ மார்க்கத்தில் நடந்தவனானாலும் பசியோடு வருந்துகின்றவனானாலும் இவனுக்கு இயைந்த ஒரு பிச்சையிடினும் பாவமென்று தன் மனதிற் றெரிந்துகோபித்தார். எ - று. (அச)

எரிபெரும் பசியின் கடுவென வெடுக்கு மிருந்தவ னின்றுநின் றிரப்பப், புரியுமா தவத்தீ ருருத்திர மணியொன் றணிந்திலீர் போகெனப் புகன்று, னரிதுறும் பசியி னின்றயோ காங்கன் போகல னுங்கவன் றன்னைத், தெரிதரு மறையோன் சிறார்வளைந் துரப்பித் தள்ளலும் வெகுண்டவன் செப்பும்.

(இ - ள்.) விடம்போல வயிற்றிலெரிகின்ற பெரும்பசியோடு பெருந்தவமுடைய யோகாங்க முனிவர் நின்று நின்றுயாசிக்க, (சுப்பிரதீபர்) பெருந்தவமுடையீர்! உருத்திராக்க மணியொன்றேனு மணிந்திலீர். போகுக வெனக் கூறினர், அரும்பெரும்பசியால் வருந்திய யோகாங்கர் போனாரில்லை. அதனைத்

தெரிந்த அவ்வேதியருடைய சிறுவர்கள் அவ்யோகாங்கரைச் சூழ்ந்துகொண்டு கோபித்துத்தள்ளவும், அவ்யோகாங்கர் கோபித்துக்கூறுவார். எ - று. (அரு)

இரப்பவர்க் கிரங்கி யீகலை மறுத்தா யெனதுமுத் தண்டு தொட்
டிழுத்தாய், பரப்புநான் மறையோர் குலத்தினிற் றோன்றிப் பாதகம்
பயின்றனை யென்று, வுரைத்தனள் புறம்போய்த் தொடுகட லாடை
யுலகெலா மொருகுடை நிழற்றப், புரக்குமந் நகரந் தரசுழிச் சென்று
ணிவனிழைத் தனவெலாம் புகன்றான்.

(இ-ள்.) யாசிப்போர்க்கு மனமிரங்கிக் கொடுத்தாயில்லை; தடுத்தாய், என் திரிதண்டத்தைக் கையாற் பிடித்திழுத்தாய். பரவிய நான்கு வேதமுணர்ந்த அந்தணர்குலத்திற் பிறந்து பாவஞ் செய்தாயெனக்கூறி வெளியே சென்று, தோண்டப்பட்ட கடலாற் சூழப்பட்ட பூமிமுழுவதையும் ஒப்பற்ற சந்திர வட்டக்குடை நிழல் செய்யக்காக்கின்ற அந்நகரத்தரசன்பாற்சென்று, இச் சுப்பிரதீபர் செய்தனவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லினர். எ - று. (அசு)

கொற்றவெண் குடையோ னதுவுளத் தடைத்து வெகுளிமீக்
கொண்டனன் கொதித்து, மற்றையம் மறையோன் சுப்பிர தீபற்
கொணர்கென மருங்குநின் றவர்போய்ச், சொற்றன ரவனு மடைந்
தன னென்னை தூயமா முனிவனிவ் விருத்த, னுற்றன னென்று னுருப்
பரோ பெரியோய் நினதருட் குடன்படா திதுவே.

(இ - ள்) வெற்றிதங்கிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அரசன் அதனை மனங்கொண்டு சீறிப்பெருங்கோப மெய்தி, அவ்வாறியற்றிய சுப்பிரதீபனெனும் அந்தணனைக் கொண்டுவருக வெனக்கூற, அருகே நின்றவர்கள் சென்று சுப் பிர தீபருக்குச் சொல்லினர். அதனால் சுப்பிரதீபர் அங்கெய்தினர். ஐயா பெரியோரே! புனிதமாகிய இப்பெரு முனிவன் விருத்தன் வந்த விடத்தில் கோபிக்கலாமோ? என்ன? இஃதுன் கருணைக்குத்தக்கதன்று. எ - று. (அஎ)

எனமுதற் றனிக்கோ லிறையெடுத் துரைப்ப வெழுதரு மறை
முழு துணர்ந்தோன், மனுநிலத் துதிக்கு நரர்க்கெலாம் புனைவா னுருத்
திரமாமணி வேண்டு, மனையது புனையார்க் காண்கினு மவர்க்கே யருநர
கதுபுனைந் திலரேல், வினைசெய்மா தவத்தி னுயர்ந்தவ ரெனினுந் தென்
றிசை யவர்க்கென விரித்தான்.

(இ - ள்.) என்று முதன்மைவாய்ந்த ஒப்பற்ற செங்கோலை யேந்திய அரசன் எடுத்துச்சொல்ல, எழுதுதற்கரிய வேதங்களையுணர்ந்த சுப்பிரதீபர், மாநுடர்க்குரிய பூமியிற்றோன்றிய மாந்தர் யாவர்க்கும் சிறந்த உருத்திராக்க மணியணிதல் வேண்டும். அதனை யணியாதவர்களைப் பார்த்தாலும் பார்த்தவர்களுக்கு அரிய நரககதியுண்டாம். உருத்திராக்கமணியணியாராயின் புண்ணிய வசத்தாற் செய்த பெருந்தவத்தால் உயர்ந்தவர்களானாலும் யமபுரமேயடைவரெனக்கூறினர். எ - று. (அஅ)

அவனது புகலநின்றயோ காங்க னருஞ்சின மடைந்தனன் மற்றீங்
கிவனுடை மணியு மென்னுடைத் தவமு மிங்கிலை பகுத்தறி யிறைவ,
பவனமிச் சடங்கொண் டேகியைந் தருவிற் பனிமலர் கொணர்குவ
னென்று, னுவனுமற் றதுசெய் தளிக்குமேற் கேட்டி யென்றன னங்கவ
னுரைப்பான்.

(இ - ள்.) சுப்பிரதீபர் அவ்வாறுசொல்ல, யோகாங்கர் பெருங்கோப மெய்தி, இப்பொழுது இவருடைய உருத்திராக்கமணியினையும் என்னுடைய தவத்தினையும் இங்கிலேயிலே பருத்தறியக்கடவாய். அரசனே! இவ்வுடலோடு தேவலோக மெய்தி, பஞ்சதருவின் குளிர்ச்சிவாய்ந்த மலரைக்கொண்டு வருவேன் என்றார். அச்சுப்பிரதீபரும் அப்படிச் செய்வாராகிற் கேட்பாயென்றனன். அதற்குச் சுப்பிரதீபர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (அகூ)

முறுவல்பூக் கொளிரு முகத்தின னாகி முழுமதி வெண்குடை வேந்த, குறுகிவின் னுலகத் தருவைமீயார் பூசை கொணர்தரப் புரிகுவ னின்னே, யிறையிது பொழுதி னறிதியென் றிசைத்தா னின்றயோ காங்கன்முன் னியற்று, மறுவறு யோகத் துயர்நிலை மடைந்தான் கொணர்ந்தனன் கற்பக மலர்ப்பூ.

(இ - ள்.) புன்னகையரும்பிப் பிரகாசிக்கும் முகமுடையவராய், பூரண சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசனே! ஒருபூனையானது தேவலோக மடைந்துகற்பகத்தருவைக் கொண்டுவரச்செய்வேன். இதனை இப்போதே க்ஷண நேரத்திற் காணக்கடவா யெனக்கூறினர். அருகிருந்த யோகாங்கர் முன்னே பயின்ற குற்றமற்ற யோகத்தினால் தேவலோகஞ் சார்ந்து அழகிய கற்பகமலர்களைக் கொண்டுவந்தனர். எ - று. (கூ0)

ஒருதனிச் செங்கோ லரசுகண் டுவந்தா னின்றன ருவந்ததிசயித்தா, ரருமறை தெளிந்த சுப்பிர தீபன் றன்மனை யகத்துறை பூனை, தருகென நின்ற மதலையோ டினனப் பூசையைக்கொணர்ந்தவட் சார்ந்தான், கருணையெம் பெருமா னுருத்திர வக்கம் புனைந்துள தியாவருங் கண்டார்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றுச் சிறந்த செங்கோலையுடைய அரசன் கண்டு சந்தோஷித்தான். அருகிருந்தவர்கள் அதிசயமுற்றார்கள். அரிய வேத முணர்ந்த சுப்பிரதீபர் தம் வீட்டிலுள்ள பூனையைக் கொண்டுவருகவென, அங்கிருந்தபிள்ளையோடிச் சென்று, அப்பூனையைக்கொண்டுவந்து அவர்பா லடைய, அது கிருபா மூர்த்தியாகிய எமது சிவபெருமானுடைய உருத்திராக்கமணியணிந் திருந்ததையாவருங் கண்டார்கள். எ - று. (கூக)

கொணர்ந்தவப் பூசை தன்னொடு நீபோய்த் தேவர்கோன் கொடிநக ரடைந்து, மணந்தரு தருவி னொருதருக் கொணர்தி யென்றனன் வான்புக விடுப்ப, வுணர்ந்தவப் புலவர் கோமக னதற்குத் தனிமணி விமானமொன் றுய்த்து, நிணங்கொளக் குலிசி வெள்ளைவா ரணத்தி னெதிர்ந்திரு நெடுங்கரங் குவித்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட பூனையுடன், நீ போய் இந்திரனுடைய கொடிகள் கட்டிய நகரத்தைச் சார்ந்து, மணம் வீசும் பஞ்சதருக்களில் ஒருதருவைக் கொண்டுவருக வென்று, ஆகாயவழியிற் செல்லும்படி விடுப்ப, இதனையறிந்த அத்தேவராசனாகிய இந்திரன் அப்பூனைக்கு ஒப்பற்ற இரத்தின விமானமொன்றனுப்பி, மாமிசந்தோய்ந்த அந்த வச்சிரபாணி ஐராவதமூர்ந்து எதிர் சென்று நெடியதன்னிருகைகளையுங் கூப்பி வணங்கினான். எ - று. ()

உருத்திர மணியிற் பொலிதிரு வுருவ நோக்கின னுள்ள நெக்குருகி, யிருக்குணர்ந் தளந்த சுப்பிர தீப ரினிதிருந் தருளினர் கொல்

லென், றருந்தியின் வினவி யெடுத்தணைத் துச்சி மோந்தனன் மடியகத் தருளிற், பொருத்திநீ போந்த தென்னையென் றுரைப்பப் புகுந்தவா றுரைத்ததப் பூசை.

(இ - ள்.) உருத்திராக்கமணியோடு விளங்குகின்ற திருவுருவத்தைக்கண்டு, மனம் நெக்குவிட்டுருகி, வேதங்களைக்கற்று அளவுபடுத்திய சுப்பிரதீபர் இனிமையாக இருந்தருள்கின்றாரா? என்று ஆசையோடு கேட்டு, அப்பூனையை வாரியெடுத்து மார்போடணைத்து உச்சிமோந்து தன்மடியில் அன்புடனிருத்தி நீ யிங்குவந்த காரணம் யாதெனக் கேட்ப, அப்பூனையானது நடந்தவரலாற்றினைச் சொல்லியது. எ-று. (கங)

கேட்டுழி மகிழ்ந்து மனங்களி சிறந்தீங் கிதுபெறக் கிடைத்தன மென்னு, வாட்டிறற் றேவ சித்தனை நோக்கி வருதிநந் தருவிலோர் தருவை, மூட்டொடு மெடுத்துச் செல்லுதி யென்னு முழுமணி மான மொன் றுதவித், தாட்டுணை தொழுதப் பூசையைப் போதி யென்றன னிமையவர் தலைவன்.

(இ - ள்.) தேவர்கட் கிறைவனாகிய இந்திரன் (பூனையின் விர்த்தாந்தத்தைக்) கேட்டவுடனே மகிழ்வெய்தி மனங்களிகூர்ந்து, இப்புண்ணியத்தினை அடையப்பெற்றோமென்று, கீர்த்திதங்கிய வலியுள்ள தேவசித்தனைப்பார்த்து, வருக, நீ நம்முடைய பஞ்சதருக்களில் ஒருதருவை வேருடன் எடுத்துப்போகுக வென்று கட்டளையிட்டு, சிறந்த இரத்தின விமானமொன்று கொடுத்து, அப்பூனையைப் பாதங்களிற் பணிந்து செல்லுக வென்றனன். எ - று. (கச)

மானநின் றிமைக்குங் கதிரொளிக் கற்றைப் பரிதிசெங் கதிரொளி மழுக்கி, யேனைமா நிலத்தின் யாவருங் காண மென்மெல விறங்கிய விதனைத், தானிழிந் திறங்கித் தருவொடுந் தேவ சித்தனென் பவனொடுந் தழுவி, மேனிவந் திலங்கு வெண்குடை வேந்த னரசவை மேவிநின் றுளதால்.

(இ - ள்.) அவ்விமானத்திலிருந்து பிரகாசிக்குங் கிரணங்களோடு கூடிய பிரகாசத்தொகுதியானது செவந்த சூரிய கிரணங்களையு மழுங்கச்செய்து, ஏனையபெரியபூமியிலுள்ள யாவருங் காணும்படி பையப்பைய விறங்கிவருகின்றது. பூனைவிமானத்தினின்றுங் கீழிறங்கிக் கற்பக தருவோடும் தேவசித்தனென்பவனோடுஞ் சேர்ந்து, மேலோங்கிப்பிரகாசிக்கும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அம்மன்னவன் சபையையடைந்து நின்றது. எ - று. (கரு)

கண்டன னரச னுச்சிகை கூப்பி நின்றனன் கருணையிற் பூசை, யெண்டருந் தவத்துச் சுப்பிர தீபன் றனைவலம் புரிந்தரு கிருப்பத், திண்டிறற் றேவ சித்தனுந் தொழுது நின்றனன் றேவனின் னருளால், விண்டலம் புரப்ப தென்றனன் றொழுதே னென்றனன் விண்ணவர் பெருமான்.

(இ - ள்.) மன்னவன் அதனைக்கண்டு உச்சியின்மேற் கையைக் குவித்து நின்றனன். பூனையானது கிருபையோடு எண்ணுதற்கரிய தவத்தையுடைய சுப்பிரதீபரைப் பிரதட்சிணஞ் செய்து சமீபத்திலிருக்க, மிக்கவலிதங்கிய தேவசித்தனும் வணங்கிநின்று, தேவனே! உமது திருவருளால் தேவலோகத்தையரசாள்வதென்றும் உம்மை நமஸ்கரித்தேனென்றும் இந்திரன் கூறினன். ( )

என்றினி துவந்த தேவசித் தனுமற் றிருஞ்சினைக் கற்பகத் தருவு, மன்றுமே வேதியனை வலந்திரிந் தாங்க ணவனுழை யிருப்பமா மேருக், குன்றிரு தடந்தோ ளரசர்கோ மகனுங் குறித்தன னதிசயங் கொண்டான், பன்றலந் தெரியல் வெண்குடை வேந்த னெழுந்தனன் பின்னரும் வணங்கி.

(இ - ள்.) என்று இனிமையோடு மகிழ்வெய்திய தேவசித்தனும், பெருங்கிளைகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷமும் அப்பொழுது சுப்பிரதீபரைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து அவ்விடத்தில் அவரருகிலிருக்க, மகமேருகிரியைப்போன்ற பூரித்த இருதோள்களையுடைய இராசராசனும் அதிசயமெய்தினன். மணம் வீசும் அழகிய மாலையணிந்த வெண்கொற்றக்குடையை யுடைய அவ்வரசனெழுந்து நமஸ்கரித்து. எ - று. (கள)

பொன்னகர்ப் புகுந்த பூசையை நோக்கிப் பொன்னகர் புகுந்துளவாறு, மன்னகர்ப் பெருமா னினக்கரும் பூசை யளித்தவ னருளிய வாறு, மின்னலர்ச் சினைப்பூங் கற்பகங் கொணர்ந்து புகுந்தனை யிவையெலா மிசைப்பா, யென்னவப் பூசை மறையவர்ப் பார்ப்பப் பகருதி யென்றன னிசைக்கும்.

(இ - ள். தேவலோகத்திற்குப்போன பூனையைப்பார்த்து, நீ தேவலோகத்திற்குப்போன வகையும் அமரர்க்குத்தலைவனான இந்திரன் உனக்கு அரிய வழிபாடுசெய்து மகிழ்ந்த வகையும், இனிமையான மலர்கள் பொருந்திய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சத்தைக்கொண்டுவந்த வகையும் ஆகிய விவற்றையெல்லாம் சொல்லுக வெனக் கேட்க, அப்பூனையானது சுப்பிரதீபரைநோக்க,அவர் சொல்லுகவென, பூனை சொல்லுகின்றது. எ - று. (கஅ)

அலங்கொளி விரிக்கு முழுமணி மான மடைந்தன னந்தரம் புகுந்தே, னிலங்கொளிக் குலிசி வெள்ளைவா ரணங்கொண் டெதிர்ந்தன னெனையதி னிருத்திப், பொலங்கதிர் தழைந்த விண்ணுல கடைந்தான் பூசனை வேண்டுவ புரிந்தா, னலங்கிளர் மருமத் தெடுத்தெடுத் தணைத்தா னுச்சிமோந் தருளொடு நயந்தான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற ஒளியைப் பரவச்செய்யும் முழுமணிகளாலாக்கப்பட்ட விமானத்தி லிவர்ந்து தேவலோகமடைந்தேன். ஒளிவிளங்கும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் வெள்ளையானையாகிய ஐராவதத்தைக் கொணர்ந்து எதிர்வந்து, என்னை அதன் மிசையிருக்கச்செய்து, அழகிய கிரணங்கள் மிக்க விண்ணுலகஞ் சேர்ந்து வேண்டுவனவாகிய பூசைகளைச் செய்து, நன்மைமிகுந்த மார்பில் எடுத்தெடுத்தணைத்து உச்சிமோந்து அன்போடு சொல்லுகின்றான்.

எம்முழை விரும்பிப் பொன்னக ரடைதற் கேதுவென் னென்றன னிறைவ, னும்முழை யவையி னிகழ்ந்தவை யவனுக் குரைத்தன னுங்கவ னுவந்து, பைம்மலர்த் தருவு மானமும் புரிந்து விடுத்தலும் பணைத்தற விங்குங், கொம்மைவெம் முலையா ளன்னவன் றேவி யடைந்தன ளதிசயங் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) எம்மிடத்தில் விருப்புற்றுத் தேவலோகமாகிய இப்பொன்னகரையடைவதற்குக் காரணமென்னவென வினவ, அரசனாகிய உம்முடைய

சபையில் நடந்தவற்றை இந்திரனுக்குயான் சொன்னேன். அதற்கவன் சந்தோஷித்து, பசியமலர்களையுடைய கற்பக விருட்சத்தையும் விமானத்தையும் விரும்பிக் கொடுத்தவுடனே, கிளைத்து மிகவும் பூரித்த சிகரம்போன்ற ஆசையைவிளைக்குந் தனத்தையுடைய அவ்விந்திரன் மனைவியாகிய இந்திராணி கண்டு அதிசயமுற்றாள். எ - று. (கoo)

சுழல்விழிப் பூசைக் குரியதொன் றன்றி வரன்முறை பூசனை தொருக்தா, யழலரக் கெனநின் றன்புமிக் குருகிக் கற்பக முதலொடு மளித்தாய், நிழலணி புனைந்தா யிங்கிதற் கென்னை பவித்திர நிகழ்த்தென நிகழ்த்தக், குழலிசைக் குதலை மதியொடு நுடங்குங் கொம்பரன் னவட்கவன்கூறும்.

(இ - ள்.) சுழல்கின்றவிழிகளையுடைய பூனைக்குச் செய்யவேண்டியதொன்றல்லது, நான்முறையே பூசைசெய்தீர். தீயிற்பட்ட அரக்குபோல அன்புமயமாக நின்று மிகவும் மனமுருகி, கற்பகவிருட்சத்தை வேரோடுகொடுத்தீர். ஒளிவீசும் ஆபரணங்களைச் சூட்டினீர். இதற்கு அவ்வகைய தூய்மைத்தன்மை யாது? சொல்லுகவெனச் சொல்ல, வேய்ங்குழல்போலுங் குதலைச்சொல்லோடும் சந்திரனோடும் அசைகின்ற பூங்கொம்பு போல்வாளாகிய இந்திராணியோடு இந்திரன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (கoக)

அரனிரு விழியொத் திருவினைத் தொடர்ச்சி யகற்றிய வுருத்திரவக்கம், வரன்முறை தரித்த மாட்சியின் யாமே மூவரும் வணங்குதற் குரித்தால், விரவிய களப முகின்முலை பொறுத்த மெல்லிடை யுருத்திர மணியைப், பரமுணர்ந் தறிவோ ரறிகுவ ரவரும் பரமெனச் சென்னிதாங் குவரால்.

(இ - ள்.) களபப்பூச்சணிந்த அரும்பிய முலைகளைச் சுமந்த நுண்ணிய இடையை யுடையாளே! சிவபெருமானது இருவிழிகளைப்போன்றஇருவினைச் சம்பந்தத்தை விலக்கிய உருத்திராக்கத்தை முறைப்படியணிந்த பெருமையால் யாம்மட்டுமோ திரிமூர்த்திகளும் வணங்குதற்குரியதாம். உருத்திராக்கமணியின் மேன்மையைத் தெரிந்துணர்ந்தவர்கள் உணர்வார்கள். (அத்தகையினரும் இப்பூனையைக் காணின்) மேலானதென்று சிரமிசை வைத்துக்கொள்ளுவார்கள். எ - று. (கo௨.)

புண்ணிய மணியி னிலையினைப் புகல்கேம் புலோமசை யினதுகேட்டறிதி, யண்ணலங் கைலை நென்னலெம் பெருமா னருநடம் பரவுதற் கடைந்தேன், றுண்ணெனக் கனைக்குங் கவையடிப் பகடு தூரந்தடு தென்றிசைக் கிழவன், வண்ணவார் கணக்குச் சித்திர குத்தன் றன்னொடு மரனடி வணங்கி.

(இ - ள்.) புண்ணியசொரூபமாகிய வுருத்திராக்க மணியின் றன்மையைச் சொல்லுவோம். புலோமன் மகளாகிய இந்திராணியே! இனிதாகக்கேட்டுணர்வாயாக. பெருமைபொருந்திய அழகிய கைலையிலுள்ள வெமது சிவபெருமானது அரிய திருத்தாண்டவத்தை நேற்றுதொழுதற்குச் சென்றேன். அச்சந்தரும்படி கனைக்கின்ற பிளவுபட்ட அடியையுடைய எருமைக்கடாவைச் செலுத்தி யுயிர்களைக் கொல்லுகின்ற தென்றிசைக் கிறைவனான இயமன் பகுதிகளமைந்த நெடுங் கணக்கிற்குரிய சித்திரகுத்த னென்பவனோடுஞ்சிவபெருமான் திருவடிகளைப்பணிந்து. எ - று. (கoங)

கலிநிலைத்துறை.

இருநி லத்துள வுயிர்த்தொகை யாவையு மியற்று
மருவி னைப்பய னவ்வழி யாங்கவைக் கருள
மருவு நாற்கதி பற்பல பதவியும் வகுத்தாய்
வெருவு தென்புலத் தடுதொழி னரகமும் விதித்தாய்.

(இ - ள்). பெரிய பூமியிலுள்ள ஆன்ம கோடிகளெல்லாஞ் செய்கின்ற அரிய வினைப்பயன்களை யப்படியே அவ்வான்மகோடிகளுக்கு அருள்புரிய; பொருந்திய (தேவர் நரகர் மனிதர் விலங்கு) என்னும் நான்கு கதிகளையும், (கைலாயம், வைகுந்தம், சத்தியலோகம், அமராவதி, சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சிய முதலிய) எண்ணிறந்த பதவிகளையும் ஏற்படுத்தினீர். அச்சந்தரத்தக்க தென்றிசையில் கொலைத் தொழிலையுடைய நரகங்களையும் உண்டுசெய்தீர். எ - று. (கoச)

தீய செய்தனர் யாவருந் தென்புலத் தென்பா
லாய தீவினை யனுபவம் பெறுவதற் கருளி
மேய நல்வினைப் பயனுளோர் நின்னடி விரும்பித்
தூய சேவடித் துணைபெற வளித்தனை தொல்லோய்.

(இ - ள். கொடுந்தொழில் புரிந்தோர் யாவரும் தென்றிசையிலுள்ள வென்னிடத்தில் தீவினைக்கேற்ற நரகப் பிராப்தி பெறும்படி கட்டளையிட்டு, பொருந்திய நல்வினைப் பயனுள்ளவர்கள் தேவரீர் திருவடியை யிச்சித்து அப்புனிதமாகிய செவ்விய வுபயபாதங்களைப் பெறும்படி யனுக்கிரகித்தீர். பழமை யானவரே! எ - று. (கoரு)

அளித்த நின்திரு வாணையி னியற்றின னைய
தெளித்த நல்வினை மேலவர்ப் பூசனை செய்துங்
களித்த கண்மய மில்லவர்க் காமெரி நிரயத்
தொளித்து மின்றள வொருநெறிச் சென்றனன் னென்றான்.

(இ - ள்). ஐயனே! அவ்வாறருள்செய்த தேவரீர் கட்டளைப்படி தெளிவடைந்த நல்வினையுடைய மேலோரைப் பூசித்துங் களிப்பெய்திய தாட்சண்யமில்லாதவர்களைக் காய்ந்தெரியும் நரகத்திலமிழ்த்தியும் இன்றுவரையு மொருமார்கத்திலொழுகினேனென்றான் எ - று. (கoசு)

மறலி யவ்வுரை நின்றிரந் துரைத்தலும் வழிநீர்
பிறைமு டித்தரு ளெம்பிரான் றிருவருள் பெருகி
முறையி னும்புரி தொன்மையி னுயநின் முதன்மை
குறைவ துண்டெனி லுரைத்தியென் றருள்செயக் கூறும்.

(இ - ள்). இயமன் அவ்வார்த்தையைச் சிவபெருமான் முன்னின்று பிரார்த்தித்துக் கூறவும், வழிகின்ற கங்கா சலத்தையும் பிறைச் சந்திரனையுந் திருமுடியிலணிந்த எமது சிவபெருமான் திருவருள் மிகுந்து முறைமைப்படி நாம் நியமித்த பழமையாகிய வுன்னதிகாரங் குறைவுபடுதலுண்டாயின் சொல்லுகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், இயமன் சொல்லுகின்றான் எ - று. ()

பிறந்த நாண்முதற் செய்தனன் பெறற்கரும் பாவ
மறந்து றந்தன னருளில னருங்கொலைப் புலையன்

மறந்தி றன்றிடா தொருவடிவுகொண் டன்னவ னவனை
யிறந்து ழிப்பிடித் தெரிநிர யத்துவீழ்த் திடனும்.

(இ - ள்): ஜனனந்தொடங்கி யொருவருஞ் செய்தற்கரிய பாவங்களைச் செய்தவனுந் தருமத்தை யறவே நீங்கியவனுங் கிருபையில்லாதவனுங் கடுங்கொலைசெய்த புலையனுங் கொடுமைகளெல்லாஞ் சேர்ந்தோருருவெடுத்தாற் போன்றவனுமாகிய வொருவனை, அவனிறந்தபோது பிடித்துச்சென்று எரிகின்ற நரகத்திற் றள்ளியவுடன் எ - று. (கoஅ)

சிவக ணத்துளோ ரென்னுடைத் தூதரைச் சீறி
யவனை மாமணி யவிரொளி மானமுய்த் தகன்று
ரிவரி ழைத்தவை நோக்கிநின் றெய்தின னெளியேன்
றவறி ழைத்தில னீதவட் புகுந்துள தன்மை.

(இ - ள்.) சிவகணங்கள் அடியேன் றூதுவர்களைக் கோபித்து, அப்பாவியைப் பெரிய இரத்தினங்கள் மிக்குப் பிரகாசிக்கும் விமானத்திலேற்றிக் கொண்டு சென்றார்கள். இச்சிவகணர் செய்தவற்றைப் பார்த்திருந் திங்குவந்தேன். அடியேன் குற்றஞ் செய்திலேன். இதுவே அங்கு நடந்ததன்மை.

என்று கூறிய கூற்றினுக் கெதிர்முக நோக்கி
மன்றன் மாலிகைச் சூற்படை வயிரவக் கடவுள்
புன்றொ ழிற்கொலை யல்லது செய்திலன் போலு
மொன்ற வோர்ந்துநின் றுரைத்தியென் றுள்ளுறுத் துரைத்தான்.

(இ - ள்). என்றுரைத்த இயமனுக்கு நேராக அவன் முகத்தை நோக்கி மணங்கமழும் மாலைதரித்த சூலாயுதந் தாங்கிய வைரவக் கடவுள் அவன் அற்பத்தன்மையுடைய கொலைத்தொழில் நீங்க வேறொன்றுஞ் செய்யவில்லை போலும் பொருந்தும்படி ஆராய்ந்து பார்த்துச் சொல்லென ஞாபகப்படக் கூறினர். எ - று. (கக௦)

தருமன வ்வுரை கேட்டலு மிருவினை தவறு
தொருவ ழிப்பட வுரைதருள் சித்திர குத்த
னருகு நிற்புழி நோக்கினன் வயிரவற் கறிவா
லொருமை நின்கணக் குரைத்தியென் றன்னவ னுரைப்பான்.

(இ - ள்). இயமனவ்வார்த்தை கேட்டமாத்திரத்தில், புண்ணிய பாவங்களைப் பிசகாமல் ஒருபடித்தாய்ச் சொல்லுஞ் சித்திரகுத்தன் பக்கத்திலிருக்கையிலவனைப்பார்த்து, இவ்வைரவக் கடவுளுக்கறியும்படி யொரு வழிப்பட்டிருக்குங் கணக்கைச் சொல்லுகவெனக் கட்டளையிட்டான். அச்சித்திரகுத்தன் சொல்லுகின்றான் எ - று. (ககக)

மங்கை பாகனை வழுத்தினன் வைரவ குறித்துப்
பொங்கு நீர்வயற் கலிங்கதே யத்தொரு புடையி
னங்க மர்ந்ததோர் வியாக்கிர புரமுள தகன்பாற்
றங்கு நான்மறைப் பெருங்குலத் திவனவ தரித்தான்.

(இ - ள்). பார்வதி பாகனாகிய சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்து, வைரவக் கடவுளை நோக்கி, மிக்க நீர் நிறைந்த வயல்சூழ்ந்த கலிங்க நாட்டின் ஓர் புறத்தில், அங்குள்ளோரால் விரும்பப்பட்ட வொப்பற்ற வியாக்கிரபுர

மொன்றுண்டு. அந்நகரத்தில் நிலைபெற்ற நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த பெருமை தங்கிய அந்தணர் குலத்தில் இவன் பிறந்தான் எ - று. (௧௧௨)

பயந்த வன்னையும் பரவச மாய்ப்பலர்ப் புணர்ந்து
முயங்கு சூளையாய் முடிந்தனண் முன்னைநாள் வேட்டோ
னியங்கு நாள்கழித் திறந்தன னீங்கிவ டனக்கு
மயங்கு சிந்தையன் களவினோர் மறையவ னுளனால்.

(இ - ள்). இவனைப்பெற்ற தாயுந் தன் கணவனை விடுத்துப் பிறர்வயப் பட்டு, பல புருடரைச் சேர்ந்து தழுவுகின்ற வேசையாயினாள். அவளைப் பூர்வத் தில் மணஞ்செய்த இவன்றந்தை யாயுள்முடிந் துயிர்நீங்கினான். இவளுக்கு மயங்குகின்ற மனமுடைய சோர நாயகனாகிய வொரு வேதியனிருந்தான்.

ஈன்ற தந்தையு மன்னையு மிறந்தபி னிவற்குத்
தோன்று தந்தையிற் சிறந்தனன் களவழித் தோய்ந்தோ
னென்ற நாள்பல கழிந்தன வீங்கிவன் றனக்கு
மூன்று நூல்புனை மணவினை மறைமுறை முடித்தான்.

(இ - ள்). இவனைப்பெற்ற பிதாவுந் தாயுமிறந்த பின்னர், இவன் தாயைக் களவிற்புணர்ந்த அந்தணன் இவனுக்குத் தந்தையாயிருந்தான். இப்படிப் பல நாட்களகன்றன. இவனுக்கு அப்பிதாவானவன் முப்புரிநூல் அணிவிக்கும் உபநயன விவாகச் சடங்கை வேதவிதிப்படி செய்வித்தான் எ - று. (௧௧௪)

மைந்த னீங்கிவ னலதுமற் றிலையென வளர்த்தான்
சிந்தை காரிருட் பிழம்பெனச் சிறந்தவத் தீயோன்
முந்தை மாநிலப் பிறர்பொருள் கவர்ந்தற முடித்தா
னந்த வாறுணர் தந்தையென் றுளன்கடிந் தகற்ற.

(இ - ள்.) புத்திரன் இவனை நீங்க வேறில்லையென்று வளர்த்தான். மன மானதுகரிய இருட்பிழம் பென்று சொல்லத்தக்கதா யஞ்ஞான மிகுந்த அக் கொடியோன், முற்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள ஏனையோர் பொருள்களை யபகரித்துத்தர்மத்தை யழித்தான். அதனையறிந்த பிதாவாயிருக்குமந்தணன் அவனை யடித்துத்துரத்தவும். எ - று. (௧௧௫)

கோற லல்லது பயின்றிலன் பிறர்பொருள் குறித்து
மாறி வவ்வினன் மதுவொடு புலவுணு மறவோன்
சீறு சிந்தையோன் றெய்வவே தியருழைப் பிறந்து
மீறில் செய்தனன் புன்மைசா மித்திர னிவன்பேர்.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலல்லது பிறிது தொழில் பழகினானல்லன். அன்னியர் பொருளையே விரும்பி மாறுபட்டபகரித்தவன். மதுவுடன் மாமிச பட்சணமுஞ் செய்யுங்கொடூரன். கடுங்கோபமுள்ள மனமுடையவன். தெய் வீகந்தங்கிய அந்தணர் குலத்திற் பிறந்து தீமைகள் கணக்கின்றிச்செய்தான். இவன் பெயர் சாமித்திரன். எ - று, (௧௧௬)

சோர தாதைதன் கைப்பொருள் கவர்ந்திடத் துணியா
வார்வ மின்றிமற் றன்னவ னுருயிர் செகுத்தான்
பாரி னீங்கிவன் செய்தமா பாதக மனைத்துந்
தேரி னென்கணக் களவையி னடங்குமோ செப்பின்.

(இ - ள்.) இவன் தன் சோர தந்தையின் திரவியத்தை யபகரிக்கத்துணிந்து அவன் பால் சிறிது மன்பின்றி யவனுயிரை யிலாக்கொன்ருன். முடிவாகச் சொன்னால், இப்பூமியிலிவன் செய்த பெரும்பாதகங்களெல்லாஞ் சொல்ல வேண்டுமாயில்; அடியேன் கணக்கிலடங்குமோ? எ - று. (கக௭)

சனித்த நாண்முதற் பாதக மல்லது தன்னுற்
குனித்த சிந்தையி னறமெனக் குனித்தது முளதோ
பனித்து மற்றவன் பெயர்சொலி னெம்முடல் பதறு
மினிச்செ யும்பவ மென்பதொன் றில்லென விசைத்தான்.

(இ - ள்.) பிறந்தநாள் முதலாகப் பாவங்களே யல்லாமல் தன்னுலிரக்கமுள்ள மனதோடு தருமமென்றெண்ணியது முளதோ? அவன் பெயரைச் சொன்னுலெங்களுடல் நடுங்கிப்பதைக்கும். இவன் இனிமேல் செய்யத்தக்க பாவமென்பது ஒன்றுமேயில்லை யென்று சொன்னுள். எ - று. (கக௮)

ஒருகு கங்குலிற் பிறர்மனை கவர்ந்தன னொருநாள்
வழுவி யேகலுங் காவலர் பிடித்துற வரிந்து
பொழுதி யங்கிடு முன்னமம் மாணகர்ப் புறம்போய்
மழுவி னுலெறிந் தன்னவ னுருயிர் மாய்த்தார்.

(இ - ள்.) ஒரு நாளிரவில் பிறர் மனைவியை விபசரிப்பவனுய் நடக்கையில் வழிதவறிச்சென்றவுடன் காவலாளர் இவனைக் கைப்பிடியாகப்பிடித்துச் சேர்த்துக்கட்டி, பொழுது புலர்வதற்குள் அப்பெரிய நகரத்தின் புறம்பேகொண்டு சென்று பரசாயுதத்தாலவனுயிரை யழித்தார்கள். எ - று. (ககக)

இறந்து நாலுநா ளிறந்தன வீங்கிவன் றன்னை
மறந்த ருங்கடுங் கட்கொலை மறவனைத் தெய்வச்
சிறந்த மாமணி மானமீ திருத்தினர் சென்று
ரறந்த ருங்கணத் தலைவரொன் றுரைத்தடி தொழுதான்.

(இ - ள்.) இவனிறந்து நாலு தினங்களாயின. பாவத்தைச்செய்யுங்கொடுமைதங்கிய கொலைத்தொழிலுடைய குரூரனுகிய இவனை, புண்ணிய சொரூபிகளாகிய சிவகணத்தலைவர் தெய்வீகம் பொருந்தி யுயர் குணங்களமைந்த சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு சென்றார்களென்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளில் வணங்கினுன். எ - று. (௧௨0)

வகுத்து ரைத்தசொற் கேட்டலும் வைரவக் கடவு
டொகுத்து ணர்ந்துமற் றுங்கவற் கினையன சொல்வான்
பகுத்த பாவியென் றிவனிலை பகர்ந்தது சரத
மிகுத்த நல்வினைப் பயனுள தொன்றது விளங்காய்.

(இ - ள்.) விவரித்துச்சொன்ன சித்திரகுத்தன் வார்த்தைகளை வைரவக்கடவுள் கேட்டவுடன், அவையனைத்து மொழுங்காயுணர்ந்தசித்திர குத்தனுக்கிவ்வகை வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றார். அளவு படுத்திய பாதகனென்றிவன் றன்மையைச் சொல்லியது மெய்யே (ஆனுல்) விசேடித்த நல்வினைப்பயனென்றுண்டு. அதனை நீ யுணர்ந்திலை. எ - று. (௧௨௧)

வலங்கொள் சக்கர வாகுவென் றுளனொரு மன்னன்
பொலங்கொ ளங்கசுந் தரியெனு மன்னவன் புதல்வி

யலங்கு திண்கிளைப் பொதும்பர்சூழ் தடங்கரை யடைந்தாள்
விளங்கு வெண்டிரைப் புனல்விளை யாடலை விரும்பி.

(இ - ள்.) சயங்கொண்ட சக்கரவாகுவென்றோ ரரசனுண்டு. அவ்வரசன் மகளாகிய அங்கசுந்தரியென்பாள் விலகிச்செல்லும் வெள்ளிய அலையையுடைய நீர்விளையாடலை விரும்பியவளாய், அசைகின்ற வலிய கிளைகள்பொருந்திய சோலை சூழ்ந்த விசாலமான தடாகக்கரையை யடைந்தாள் எ - று. (கஉஉ)

மாடு சுற்றிய சிலதியர் குழாத்தொடு மலர்த்தா
ளாட கச்சிலம் பரற்றுறப் புனலரு கடைந்து
கோடு வெண்டிரை யிப்பிமுத் திடையிடை கோத்து
நீடு ருத்திர மணிவடங் கழற்றின ணின்றாள்.

(இ - ள்.) பக்கலிற் சூழ்ந்த தோழிமார் கூட்டத்துடன் தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களிற் பொற்சிலம்பு அதிரும்படி, தடாகநீரின் சமீபத்திற் சேர்ந்து, வெள்ளிய அலைகள்வந்து மோதுங்கரையினிடத்தில், இப்பியினிடத்துற்பவித்த முத்துக்களை இடையிடையே கோத்து நீண்டுள்ள உருத்திராக்க மணிகளாலாகிய மாலையைக் கழற்றிவைத்திருந்தாள் எ - று. (கஉ௩)

நீத்த மொத்தலை புனற்கரை நிரைசுரும் பரற்றப்
பூத்த மவ்வலங் கொடியிடை யாங்கது பொருத்தி
மீத்த தும்பிய புனல்குடைந் தாடுமவ் வேலை
யேத்து வெண்மணிச் சோறெனக் காகம்வந் தெடுத்து.

(இ - ள்.) வெள்ளம்போன்று அலைந்துகொண்டிருக்கும் நீர்க்கரையிலே, வந்த வரிசையாகவுள்ள வண்டுகள் ரீங்காரஞ்செய்ய மலர்ந்திருக்கும் அழகிய முல்லைக்கொடியையொத்த இடையையுடைய அவ்வங்கசுந்தரி, அந்தக்கரையில் மாலையைவைத்து, கரையின்மீது வழிந்தோடிய நீரில் ஸ்நானஞ் செய்யுஞ் சமயத்தில், அம்மாலையிற் கோத்திருந்த முத்துகளைச் சோறென்று கருதி ஒரு காக்கை வந்தெடுத்து எ - று. (கஉச)

அலகு கோலிவீழ்ந் தெடுத்தவக் காகம்விண் ணடைந்து
சுலவி யேகலு மற்றிழி மாமணித் தொடையன்
மிலைவ தாமென வீங்கிவன் சென்னிமேல் வீழப்
புலையொ ழிந்தன னுதலாற் கைலையிற் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) தன் மூக்கைவளைத்து வந்தெடுத்த அக்காகமானது, ஆகாயத்திற்சேர்ந்து சுழன்று சென்றவுடனே, அறுந்து கீழே விழுகின்ற சிறந்த அவ்வுருத்திராக்க மணிமாலை, அணிவதுபோல இவன் தலைமேல் வீழ்ந்தவுடனே புலைத்தன்மை யகன்றனன். அது காரணத்தினாலே இவன் மகா கைலாயத்தை யடைந்தான் எ - று. (கஉரு)

ஆது ணர்ந்திலீர் போலுமென் றவனிகழ்ந் தவர்பாற்
காது சூர்படை வைரவக் கண்ணுதல் கழற
வீது மற்றவ னுயிரொழி யாக்கையி னியைந்து
தீது தீர்த்திருங் கதியினை யளிப்பதெத் தன்மை.

(இ - ள்.) அதனை நீங்கள் அறியீர்போலுமென்று அச்சாமித்திரனை இகழ்ந்தவர்களாகிய இயமன் சித்திரகுத்தனாகிய இவர்களிடத்தில், கொல்லுங்

தன்மையுடைய சூலாயுதமேந்திய லவ்ரவப்பெருமான் சொல்ல, இப்புண்ணியம் அச்சாமித்திரனது உயிர் நீங்கிய உடலிற் பொருந்திக் கெடுதியை விலக்கிச் சிறந்த பதவியை யெவ்வாறு தருவது? எ - று. (கஉ௬)

என்ன மாறுகொண் டிசைத்தனன் றென்புலத் திறைவன்
பொன்னின் வார்கழ னந்திகேட் டெதிர்மொழி புகல்வான்
றுன்னு பாதகர் சடத்துவெள் ளென்புவெண் டிவலை
மன்னு கங்கையிட் டுய்ந்தில ரோவென வலித்தான்.

(இ - ள்.) என்று, தென்றிசைக் கிறைவனுன இயமன் எதிர்த்துக் கூறினன். பொன்னுலாகிய நெடிய வீரக்கழலணிந்த நந்தி யெம்பெருமான் கேட்டருளி, அதற்கு விடை திருவாய்மலர்கின்றவராய், மிக்க பாதகமுடையோரது உடலிலுள்ள வெள்ளிய எலும்புகளை வெண்ணிறத் துளிகள்பொருந்திய கங்காநதியிற்போட்டு, அப்பாதகங்களொழியப் பெற்றுப் பிழைக்கவில்லையோவென் றுரைத்துக்கூறினர் எ - று. (கஉஎ)

நந்தி யவ்வழி மொழிதர நமனுட னடுங்கி
யந்தி வெண்பிறை மிலைதரு மமலனை யன்பாற்
சந்த வார்புய முதலிய பொருந்துறத் தரைமேல்
வந்து வீழ்ந்தடி வணஙகின னெம்பிரான் வழங்கும்.

(இ - ள்) நந்திதேவர் அவ்வாறுரைக்கவும் இயமன், உடல் நடுக்கமெய்தி, மாலைக்காலத்திலுதிக்கும் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனையணிந்த புனிதராகிய சிவபெருமானை, அழகிய நெடிய புயமுதலிய உறுப்புகள் நிலமிசைப்படியும்படி அன்போடுவந்து வீழ்ந்து திருவடியைப் பணிந்தனன். சிவபெருமான் திருவாய்மலர்க்தருளுகின்றுர் எ - று. (கஉஅ)

அரிய மாதவர்க் கருடரு முருத்திர வக்க
முரிய நீறிவை புனைந்துளோ ரோங்கரும் பாவம்
புரியும் வன்றொழிற் புலையரே யாயினு மவரென்
றெரிச னத்துள ரெமதருட் குரியராய்ச் சிறப்பார்.

(இ - ள்.) அரிய பெருந்தவமுடையார்க்கு அநுக்கிரகிக்கும் உருத்திராக்கம் நமக்குரித்தாகிய திருவெண்ணீறு ஆகிய விவற்றைத்தரித்தவர்கள், உயர்ந்த பெரும்பாவங்களைச் செய்யுங் கொலைத் தொழிலையுடைய புலையர்களேயானலும், அவர்கள் எம்மைத் தரிசித்தவர்களாய் எமது திருவருட் குரியவர்களாய்ச் சிறப்பெய்துவார்கள் (எ - று). (கஉ௯)

புனித மாமணி நீறிவை புனைந்தவர்க் காண்கி
னினிது பூசனை வரன்முறை யியற்றுதி நீநின்
முனிக டுங்கணத் தூதர்க்கு மவ்வழி மொழிதி
நனிவ ணங்குதி போதியென் றுனரு ளுதன்.

(இ - ள்). பரிசுத்தமான சிறந்த உருத்திராக்கமணியும் திருவெண்ணீறுமாகிய இவற்றையணிந்தவர்களைக் கண்டால், நீ நியதிப்படி இனிமையாக அவர்களைப் பூசிக்கக்கடவாய், உன்னுடைய கோபந்தங்கிய தூதகணங்கட்கும் அவ்வாறு சொல்லக்கடவாய். நன்றாய் வணங்குக, போகுக என்று கிருபாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் எ - று. (கரு0)

ஆல கண்டனன் கைலைசென் றீதுணர்ந் தறிந்தே
னேல வார்குழ லாதலா லெதிர்வரும் பூசை
சில மாமணி புனைந்தது கண்டெதிர் சென்றேன்
ஞால முய்வதிம் மணியினு லென்றிவை நவின்றுன்.

(இ - ள்.) வாசம் வீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய இந்திராணியே! விஷம் பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது நல்லகைலாயமலைக்குப்போயிதனையாய்ந்தறிந்தேன். ஆனபடியால், எதிர் வந்த பூனையானது சிறந்த பெரிய வுருத்திராக்கமணி யணிந்திருந்தது பார்த்தெதிர்சென்றுபசரித்தேன். இவ் வுருத்திராக்க மணியினுலேயே யுலகமுச்சீவிக்கின்றதென்றிவற்றை இந்திரன் சொன்னுன். எ - று. (கருக)

புகலு மிந்திர னுரைகொடு புலோமசை யென்பா
ளகநெகிழ்ந்தன ளன்புமிக் குருகின ளாகி
மகர வார்குழை யெடுத்தெடுத் தணைத்தனள் வணங்கி
யகனி லத்தெனை விடுவதற் கிசைந்தில ளாக.

(இ - ள்.) அப்படிச்சொல்லிய இந்திரன் வார்த்தையைக்கொண் டிந்திராணி யென்பவள், மனங்கசிந்தன்பு மிகுந்துருகியவளாகி,நெடிய மகரகுண்டல மணிந்த அவ்விந்திராணி யென்னைப்பரந்த பூமியிற்செல்ல விடுதற்குச் சம்மதியாதவளாகப் பலமுறை யெடுத்தணைத்தாள். எ - று. (கருஉ)

யான டைந்தபொன் னுட்டுள தன்மையீ தென்ன
மான வேந்தற்கு மறையவன் றனக்குள மகிழ
ஞான மாமணிப் பூசைநின் றிவையெலா நவில
வேனை யோரெலாங் கேட்டன ரதிசயித் திருந்தார்.

(இ - ள்.) யான் சென்ற தேவலோகத்தின் றன்மை யித்தகையதென்று மாட்சிமை பொருந்திய அரசனுக்குஞ் சுப்பிரதீபனென்னு மந்தணனுக்கும் மனமகிழ்ச்சியுண்டாகச் சிறந்த ஞானமயமாகிய வுருத்திராக்கமணி யணிந்த பூனையானது நேர் நின்றிவற்றையெல்லாஞ் சொல்ல, அங்கிருந்தவர்கள் யாவருங் கேட்டாச்சரிய மடைந்திருந்தார்கள். எ - று. (கருரு)

வெள்ளை வெண்குடை நிழற்றிய வொருதனி வேந்தன்
கொள்ளை நான்மறைச் சுப்பிர தீபனைக் குறுகி
யெள்ள ருஞ்சிறப் புருத்திர மாமணி யெளியேற்
குள்ள வன்பினே டளித்தியென் றிறைஞ்சின னுதவ.

(இ - ள்.) வெள்ளிய சந்திரவட்டக் குடையின்கீழிலைச்செய்யு மொப்பற்ற அவ்வரசன், நான்கு வேதங்களையும் நன்குணர்ந்த சுப்பிரதீபரை யடைந்து இகழ்வில்லாத சிறப்புடைய வுருத்திராக்க மாமணியை யடியேனுக்கு மனவிருப்போடு கொடுத்தருளுகவென்று வணங்கினுன். (சுப்பிரதீபர் அங்ஙனமே) கொடுக்க. எ - று. (கருச)

பணிந்து வாங்கினன் பன்முறை யினியன பகர்ந்தா
னணிந்து சென்னியிற் பொருத்தினன் பவித்திர மடைந்தான்
றுணிந்து ருத்திர மாமணித் தொடையலிற் சிந்தை
தணிந்திருந்தனன் சாலங்க னென்னுமத் தலைவன்.

(இ - ள்.) சாலங்கனென்னு மவ்வரசன் தொழுது (அவ்வுருத்திராக்க மணியை) வாங்கியினிய வார்த்தைகள் பலமுறை கூறி, சிரசிற்சூடித் தரித்துக் கொண்டனன். பரிசுத்தனுனன். புனிதமான வுருத்திராக்கமணி மாலையினிடத்தில் நீங்காத விருப்புற்றிருந்தான். எ - று. (கருரு)

அரச வைத்தலை யிருந்திவை யறிந்தயோ காங்கள்
மரபி ன்மாமணிச் சுப்பிர தீபனை வணங்கிக்
கரைசெ யற்கருங் காதலங் கடலொடுங் கனிந்தா
னுரைசெ யற்கருந் தன்மைநின் றன்மையென் றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) இராஜசபையின்க ணிருந்திவற்றை யெல்லாந்தெரிந்த யோகாங்கர் சிறந்த வுருத்திராக்கமணிந்த சுப்பிர தீபனை முறைப்படிபணிந்து, அளவிடற்கரிய ஆசைக்கடலிலமிழ்ந்து உமது நிலைமையெடுத்துச் சொல்லற்கரிய நிலைமையென்று சொல்லினர். எ - று. (கருசு)

அருகு நின்றிரந் தேத்தும்யோ காங்கனை யவனி
வருபொ துக்கடிந் தளித்தருண் மன்னனை மருங்கி
னிருமெ னப்பகர்ந் திருத்தின னன்னவர்க் கிசைய
மருவு ருத்திர மாமணிப் பெருங்கதை வகுப்பான்.

(இ - ள்.) சமீபத்திலிருந்து, துதிக்கின்ற யோகாங்கரையும், உலகத்தைப் பொதுத்தன்மையினீக்கிக்காத்து வருகின்ற கிருபையுடைய சாலங்கனென்னு மரசனையும் பக்கலிலிருங்களென்று கூறியிருக்கச்செய்து அவர்களுக்கிசைய, பெருமை பொருந்திய வுருத்திராக்க மணியைப்பற்றிய வொரு பெருங்கதை சுப்பிர தீபர் சொல்லுகின்றார். எ - று. (கருஎ)

மாக ரப்பெருந் தேயமொன் றுததன் மருங்கி
னாக ரப்பதி நகரமொன் றுளதத னகத்திற்
சாக ரப்பெரு மறையவர் குலத்தவ தரித்தோன்
சேக ரக்குலச் சுபுத்தனென் றுளனொரு செல்வன்.

(இ - ள்.) மாகரமென்னும் பெரிய நாடொன்றுண்டு. அந்நாட்டின் பக்கலில் ஆகரப்பதியென்னும் நகரமொன்றுண்டு, அந்நகரத்திலே வசிகருங் கடல்போலும்பெரிய அந்தணர் குலத்திலவதரித்தவனாய், அக்குலத்தலைவனாகிய சுபுத்தனென்னுமோர் வேதியச்செல்வனிருந்தான். எ - று. (கருஅ)

மறைப குத்தறி யாங்கவன் றனக்குள மைந்தர்
பெறல ருஞ்சிறப் பைவரிற் பின்னரிற் பிறந்தோன்
பொறைத ருங்குணன் சாந்திக னெனும்பெயர் புனைந்தான்
சிறைத ரும்பவந் தொலைந்திடப் பிறந்தவச் செல்வன்.

(இ - ள்.) வேதங்களைப்பகுத்துணர்ந்த அச்சுபுத்தனுக்கிருந்த ஐந்து புத்திரர்களில், ஐந்தாவது புத்திரன் அடைதற்கரிய சிறப்பமைந்த பொறுமை தங்கிய குணமுள்ளவன், சாந்திகனென்னும் பெயர் பெற்றவன், துன்பத்தைத் தரும் பிறவி யழியும்படி யுதித்த அச்செல்வப்புத்திரன். எ - று; (கருகூ)

தெருவு நுண்மண லிழைத்திழைத் தாடுமச் சிறுநா
ளருகு றுச்சிறப் பளித்தரு ளுருத்திர வக்க

மொருத னிச்சிறு மணியெடுத் தெழுந்தகத் தோடிக்
கருதி நூலிடைக் கோத்தன னணிந்தனன் களத்தில்.

(இ - ள்.) தெருவிலுள்ள சிறுமணலைக்குவித்துக் குவித்து விளையாடும் அச் சிறுவயதில், அடைதற்கரிய பெருமையைத்தரும் உருத்திராக்க மணிகளில், ஒப்பற்ற தனியாகிய சிறுமணி யொன்றனைக்கண்டெடுத்து, அவ்விடம் விட்டு வீட்டிற்கோடி அதன் மகிமையைச்சிந்தித்து நூலிற்கோத்துக் கழுத்தில் அணிந்து கொண்டான். எ - று. (கசO)

பெற்ற தந்தைசொற் கேட்கிலன் முன்னரிற் பிறந்தான்
சொற்ற சொற்குட னாகிலன் வறிதிடை துரப்பக்
கொற்ற மாநக ரிரவினுக் கிவருடன் கூடான்
மற்றை யன்னவர் வார்ப்பன நுகர்ந்துள மகிழும்.

(இ - ள்.) தன்னை யீன்ற தந்தை சொல்லைக்கேளாதவனும், தனக்கு முன் பிறந்த தமையன்மார் சொல்லைக்கேட்டுடன்படாதவனும் சில நாட்கள் இப்படிச்செல்ல, வெற்றி பொருந்திய அப்பெரிய நகரத்தில் யாசிப்பதற்காக இவருடன் கூடாதவனாய், அவர்கள் தருவனவற்றையுண்டு உள்ளங்களிப்பான்.

இப்பெ ருங்குல மறையவ னிங்ஙன மிருப்ப
வப்பெ ருந்தமிழ்க் கேரள நாட்டினோ ரரசன்
கப்ப ருந்திறற் சூற்படைக் கடுந்திறற் காளிக்
கொப்ப ருங்கட னரபலி கொடுப்பதற் கோர்ந்து.

(இ - ள்.) பெரிய குலத்திற் பிறந்த இவ்வந்தணச்சிறுவன் இங்ஙனமிருக்கையில், மிகச்சிறந்த தமிழ் வழங்கும் கேரள நாட்டிலுள்ள ஓரரசன், முக்கிளையோடு வலிதங்கிய சூலப்படையேற்ற கொடிய வெற்றி பொருந்திய காளிகா தேவிக்கு, தான் அளிப்பதாகச் செய்துகொண்ட அரிய பிரார்த்தனையாகிய நரபலியைக்கொடுப்பதற்கு ஆலோசித்து- எ - று. (கசஉ)

மன்னன் வாயிலின் வைகிய புரோகித மறையோன்
றன்னை யேயின னரபலி மைந்தனைத் தருவான்
பொன்னொர் கோடிகொண் டேகெனப் புகன்றன னனையோன்
றொன்னி லத்திவ னொற்றர்போய் மைந்தரைத் துருவ.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் தன்னரன்மனை வாயிலிலிருந்த புரோகிதப் பிராமணனை, நரபலி செய்தற்குரிய பிள்ளையைச்சேகரிக்கும்படி கட்டளை தந்து, ஒரு கோடி பொன் கொண்டு செல்லுகவெனக் கூறினன். அவ்வரசனுடைய பழமையான கேரள நாட்டிலே இவனுடைய தூதர்கள் சென்று (நரபலிக்கேற்ற) ஒரு குமாரனைத்தேட. எ - று. (கசங)

மகர மாநகர் புகுந்தனர் மறைவலோர் மறுகிற்
புகுது மேல்வையிற் சுபுத்தனோர் மனைப்புறம் புகுந்து
மிகுதி மாநிதி தருகுதும் வேண்டினர் கொண்டோர்
தகுதி மைந்தனைத் தருதிரோ வெனவவர் சாற்ற.

(இ - ள்.) சிறந்த மாகர நாட்டிற் பிரவேசித்து அந்தணர் வீதியிற் புகுஞ் சமயத்தில், சுபுத்தனென்பவன் வீட்டருகே சென்று, மிகுதியாகிய பெருஞ்

செல்வத்தைக்கொடுப்போம். விரும்பினவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு தகுதியாகிய ஒரு புதல்வனைக்கொடுப்பீர்களோ? என்று அவர்கள் சொல்ல. எ - று. (கசச)

இத்தெ ருத்தலை யிம்மொழி பகர்ந்திடே லென்று
வத்தெ ருத்திரு மறையவர் வெகுண்டவர்க் கறைய
வுய்த்த நல்குர வுடன்பிறந் துழந்திடு சுபுத்தன்
சித்தமோர்ந்துநின்றெண்ணினன்றன்னுளந்திகைப்பான்.

(இ - ள்.) இவ்வேதிய வீதியில் இவ்வார்த்தையைச் சொல்லவேண்டா மென்று, அவ்வீதியிலிருந்த சிறந்த அந்தணர் கோபித்து அத்தூதுவர்க்குச் சொல்ல, பொருந்திய தரித்திரத்தோடு பிறந்து வருந்துகின்ற சுபுத்தன், இத்தூதர் கருத்தை யறிந்து தன் மனந்திகைத்து ஆலோசித்தான். எ - று. (கசரு)

உள்ள மாறுற மலைந்தன னொருவழி நிறுத்திப்
பிள்ளை யைவரிற் பின்னவன் றனையவர்க் களிப்பான்
கள்ள நெஞ்சினன் கதுமென வெழுந்தனன் கனகக்
கொள்ளை மாநிதிச் சுமையினர் வம்மெனக் கூவி.

(இ - ள்.) மனம்வேறுபட மயங்கினன். அதனை ஒருவழியில் நிறுத்தி, தன் ஐந்து புத்திரரில் இளையவனை அவர்கட்குக்கொடுக்க வஞ்சக மனதோடு விரைந்தெழுந்து, பொன்னாலாகிய மிக்க பெருஞ்செல்வச்சுமையை யுடையோரை வருகவென்று விளித்து. எ - று. (கசசு)

அருகு சென்றவன் கையெடுத் தழைப்புழி யகன்ற
பெருகு மாநிதிச் சுமையினர் மறுகிடைப் பெயர்ந்தார்
வருதி ரென்றவர்க் கிருப்பளித் துள்புகு மறையோன்
கருகு சிந்தையட் கெண்ணினன் புலப்படக் கழற.

(இ - ள்,) அருகேபோய், அச்சுபுத்தன் கைகாட்டி யழைக்கையில், அங்கு நின்றும் போய்விட்ட மிக்க பெருந்திரவியச்சுமையுடைய அத்தூதர்கள் மீண்டும் அவ்வீதியில் வந்தார்கள். வாருங்களென்று அவர்கட்கு ஆசனங்கொடுத்து உள்ளே பிரவேசித்த அச்சுபுத்தன் வாடிய மனமுடைய தன் மனைவிக்கு இவ்விடயம் விளங்கச்சொல்லக் கருதினன். எ - று. (கசஎ)

அன்ன மன்னவ ளம்மொழி கேட்டலு மயரா
ளுன்னு ளக்கருத் தல்லதொன் றெனக்குவே றுளதோ
வென்ன நால்வரு மாங்கதற் கிசைந்தன ரிசைத்தார்
பின்ன வன்றன தின்னுயிர் கொலைபடப் பிறந்தான்.

(இ - ள்.) அன்னம்போன்ற நடையையுடைய அவன் மனைவி இவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் வருந்தாமல், உமது மனக்கருத்தை யன்றி எனக்கு வேறெண்ணமுண்டோ? எனக்கூற,நான்கு சகோதரர்களும் அதற்குச்சம்மதித்துச் சொன்னார்கள். இளையவனும் தன் இனிய வுயிர் கொல்லப்படுதெற்குப் பிறந்தவனுமாகிய. எ - று. (கசஅ)

இளைய மைந்தனை வருதியென் றழைத்தனர் யாமே
யுளைய நல்குர வுழன்றன மரும்பசி யுடற்றக்
கிளையொ டுந்துரந் துயிரொழி குதுமெனக் கிளத்தி
விளைவி திப்படி யொன்றுள துனக்கென விரிப்பார்.

(இ - ள்.) இளைய குமாரனை வாவென்று கூப்பிட்டு, நாமெல்லாரும் வறுமையானது வருத்துதலால் வருந்தினோம். கொடும்பசி தகிக்க அதனால் நம் கிளையோடும் உயிர் துறந்திறப்போம் என்று கூறி, உன் விதியின்படி உனக்குண்டாவதொன்றுண்டென உணர்த்துகின்றார்கள். எ - று. (கசகூ)

ஐந்து மக்களி லொருவனை மாநிதிக் கருளி
யுய்ந்து வாழுது மென்பது துணிந்தன முனக்கு
முந்தை யோரினோர் புதல்வனைக் கொடுப்பது முறையோ
மைந்த நின்கருத் தென்கொலென் றறைந்திட மைந்தன்.

(இ - ள்.) ஐந்து பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளையைப் பெருஞ் செல்வத்திற்காகக்கொடுத்து நன்றாகச்சீவித்து வாழ்வோமென்று தீர்மானித்தோம். உனக்கு மூத்தோரில் ஒருவனைக் கொடுப்பது தகுதியோ? மகனே! உன் கருத்து யாது? எனக்கேட்க, சாந்திகன். எ - று. (கருO)

உலகி றப்பதி லொருதனி நாடிறந் தொழிதல்
குலவு நாடிறந் தொழிவதற் கொருநக ரிறத்த
லலைவின் மாநக ரிறப்பதி லொருகுடி யழித
லிலகு மோர்குடி யிறப்பதி லொருவனீ றினிதே.

(இ - ள்.) உலகமழிவதைக்காட்டிலும் ஒப்பற்ற ஒரு நாடு அழிதலும், பிரசித்தமான ஒரு நாடு அழிவதைக்காட்டிலும் ஒரு நகர மழிதலும், அலைவில்லாத பெரிய நகர மழிதலும் ஒரு குடும்ப மழிதலும், விளங்குகின்ற ஒரு குடும்ப மழிதலிலும் ஒருவனிறப்பதும் இனியதாம் எ - று. (கருக)

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

முற்றாத முகிண்முலைப்பால் பிதிர்ந்தோட முன்சுமந்து
பெற்றாளுஞ் சிறிதிரங்கா ளிதற்கிசையப் பெற்றனளாற்
கற்றாவி னுளங்கழிந்த தாதைதறு கண்பெற்றான்
மற்றாவ ரெனக்கிரங்கி மறுத்துரைப்ப தறியேனால்.

(இ - ள்.) குவிந்த இளந்தனங்களில் பால் சுரந்தொழுகமுன்னே (என்னை வயிற்றில்) சுமந்து பெற்றதாயும், சிறிதும் இரக்க மில்லாளாய் இச்செயலுக்கிணங்கினாள். கன்றையுடைய பசுவைப்போல மனக்கனிவுற்ற தந்தையுங் குரூரத்தன்மை யெய்தினான். மற்றவர் யாவர் எனக்காக மனமிரங்கித்தடுத்துக் கூறுபவர்கள்? யான் அறிகலேன். எ - று. (கருஉ)

முன்னீன்ற தாயர்பாற் றந்தையருண் முழுதிருத்தப்
பின்னீன்ற தாயர்பாற் றுயுவக்கும் பெரிதென்பா
ரென்னீன்ற தாயிடத்தொன் றிதுகாணே னிகல்வேந்தன்
பொன்னீன்ற பேராசை பலிக்களிக்கப் பொருந்தினார்.

(இ - ள்.) முதலிற்பெற்ற புத்திரரிடத்தில் தந்தை மிகவுங் கருணை சொண்டிருக்க, பிற்படப்பெற்ற புத்திரரிடத்தில் தாய் மிகவும் விருப்பாயிருப்பாளென்று பெரியோர் சொல்லுவர். என்னைப்பெற்ற தாயினிடத்தில் இந்தக் குணங் காண்கிலேன். வலிதங்கிய மன்னவனுடைய பொன் கொடுத்த பேராசையாலே என்னைப்பலிக்குக்கொடுக்கும்படி மனமிசைந்தார்கள். எ - று. ()

பொன்பரவு தாமரைமேற் புண்ணியனே வெனையீன்ற
மின்பரவு முப்புரிநூல் வேதியனே வணைகிடத்தி
யன்பாய முலைபிதுக்கி யளித்தவளோ வையகோ
வென்பாவ மோவெளியேற் கிதுவிளைத்த தறியேனால்.

(இ - ள்.) அழகு பரவிய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவனே, என்னைப்பெற்ற மின்னலைப்பரப்பும் உபவீதமணிந்த அந்தணனே, அணையிற் கிடத்தி அன்பாகிய முலையைப்பிதுக்கிப் பால் கொடுத்ததாயோ, ஐயோ! என்னுடைய பாவமோ. எளியேனாகிய எனக்கு இப்பொல்லாங்கினை யுண்டு செய்தது? அறிகலேன்! எ - று. (கடுச)

என்றேங்கி யழுதிரங்கு மிவனைமுக நோக்காராய்க்
குன்றேந்து பணைமுலையு மறையவனுங் கொடுபோகி
நின்றேந்தி மாநிதிபெற் றீங்கிவனை நேர்ந்திட்டார்
மன்றேந்து முதியோரு மிளையோரு மறுகுற்றார்.

(இ - ள்.) என்றேக்கமெய்தி அழுது வருந்துகின்ற இவனை முகம் பாராதவர்களாய் மலைபோலப்பூரித்த இருதனங்களையுடைய தாயும் தந்தையுங் கொண்டுசென்று, தூதுவர்க்கு நேர்நின்று கையேந்திப் பெருந்திரவியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இவனைக்கொடுத்து விட்டார்கள். இது பார்த்த வெளியிலிருந்த விருத்தர்களும் பாலியர்களும் மனமயங்கினார்கள். எ - று. (கடுரு)

பொன்னேய பேராசை யிருந்தவா பொருபலிக்குப்
பின்னேய மகற்கொடுத்தான் பிரமகுலத் திவனுமோ
முன்னேய மைந்தரதற் குடனின்றார் முகம்பாரா
ரென்னேமற் றிவர்நிலையீங் கென்னுமென் றிரங்கினார்.

(இ - ள்.) பொன்னின்பா லிவன்வைத்த பேராசையால் கொல்லத்தக்க பலிக்கு இறுதியிற்பெற்ற மகனைக்கொடுத்தான். இவன் பிராமண குலத்தினனுவானோ? முன் பிறந்த பிள்ளைகளும் அதற்குடன் பட்டார்கள். ஒருவருமவன் முகத்தினைப்பார்த்திலர் ஈதென்ன? இவர் நிலைமை நன்றாயிருந்தது. இஃதெப்படியாமென்று வருந்தினார்கள். எ - று. (கடுசு)

கடுக்காது கடுமனத்தார் மகனையவர் கைப்பிடித்துக்
கொடுத்தாரக் குலமதலை யீண்டிவுரைக் கும்பிட்டா
னெடுத்தேறும் வறுமையொழிந் திருத்திரென வெதிரேத்தித்
தொடுத்தேறு வினையுணர்ந்தா னுங்கவர்பின் றொடர்ந்தனனால்.

(இ - ள்.) கோபியாத கொடுமனமுடைய பிதாமாதாக்கள் தன் மகனைப் பிடித்துத் தூதர்கையிற் கொடுத்தனர். அச்சிறந்த குமாரன் இவர்களிருவரையங் கும்பிட்டு இதுகாறும் விருத்தியாய்வந்த தரித்திரம் நீங்கி யிருப்பீர்களாக வென்றெதிரே துதித்துத், தனக்குச் சம்பவித்ததிகரித்த தீவினைப்பயனை யுணர்ந்தவனாய்த் தூதர் பின்னே சென்றான். எ - று. (கடுஎ)

கோடாத நெறிவேந்தன் குடநாடு கொடுசென்றார்
வாடாது முகமலர்ந்த மைந்தனையம மாமறைநூல்
வீடாத புரோகிதன்பால் விடுத்தனரம் மறையோனு
மேடாரு நறுந்தெரிய லரசவைக்கொண் டிருத்தினான்.

(இ - ள்.) செங்கோன் முறை தவறாத அவ்வரசனுடைய சேர நாட்டிற்குக்கொண்டுபோய், முகவாட்ட மெய்தாது மலர்ச்சியுற்றிருந்த அப்புத்திரனைச் சிறந்த வேதவொழுக்கந் தவறாத புரோகிதனிடம் விட்டார்கள். அவ்வேதியனும் இதழ்கள் பொருந்திய மணம் வீசுகின்ற மாலை யணிந்த அரசன்சபையிற் கொண்டுபோய் நிறுத்தினான். எ - று. (கரு அ)

மன்னவனு மெதிர்நோக்கி மனமகிழ்ந்தான் மாகாளிக்
கந்நிலையிற் பலிகொடுக்குங் கொலைநாளு மடுத்ததாற்
றொன்னிலையி னெய்யிழுகிப் புனலாட்டித் தோன்றலுக்கு
மென்னிலைய செஞ்சாந்துஞ் செம்பூவு மிலைந்திட்டார்.

(இ - ள்.) அரசனு மவ்வந்தணச்சிறுவனை நேரே கண்டு மனக்களிப்படைந்தான். மகாகாளிக்கு நரபலி கொடுக்குங்கொலைத்தினமுமன்று வந்தது. பண்டைய வழக்கப்படி அப்பிள்ளைக்கு அப்பியங்கன ஸ்நானஞ் செய்வித்து மென்மைத்தன்மை பொருந்திய செஞ்சந்தனமுஞ் செம்மலர் மாலையு மணிந்தார்கள். எ - று. (கருகூ)

வேந்தவையி னீங்கிவனை யம்மறையோன் விடுத்துறலுஞ்
சேந்ததிரு வுருநோக்கி யரசனகஞ் சிறப்புற்றான்
பூந்தொடைய னெடுவேலோன் புனிதநீ ரினிதாடிச்
சாந்திகனைக் கொடுகாளி திருக்கோட்டஞ் சார்ந்தனனால்.

(இ - ள்.) அரசசபையில் இச்சாந்திகனைப் புரோகிதன் கொண்டுபோய் விடுத்தவுடன், அவனது செவந்த வடிவினைப்பார்த்தரசன் மனங்களித்தான். அழகிய மாலை யணிந்த நீண்ட வேலேந்திய அம்மன்னவன் புனிதமாகிய ஜலத்தினினிதான ஸ்நானஞ்செய்து சாந்திகனை யுடன்கொண்டு காளிகாதேவியின் அழகிய கோயிலை யடைந்தனன். எ - று. (கசுo)

குடவாயி னின்றதனிக் குடைவேந்தன் றிருக்கோயில்
வடவாயி லெதிரேத்தி மண்ணுறவீழ்ந் தடிவணங்கிப்
படதீப முதலாய பரிநதியற்றிப் பலவாற்றான்
விடுசோரி யெடுத்திறைத்துப் புலவமுது மிசைவித்தான்.

(இ - ள்) மேனாட்டிலிருந்த வொப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையுடைய அரசன் அத்திருக்கோயிலின் வடவாயிலை யெதிரே துதித்துப் பூமி மேற்படிய வீழ்ந்து காளியம்மையின் றிருவடியைப்பணிந்து, நாகதீப முதலிய தீபாராதனைகளை யன்போடுசெய்து, பலவகையால் விடத்தக்க வுதிரங்களை யெடுத்திரைத்து, புலான் மணங்கமழு முணவையு நிவேதித்தான். எ - று. (கசுக)

பூமாரி தொழுதிறைத்துப் புகன்றவரன் முறைபோற்றிக்
காமாரி திருமுன்னர்ச் சாநதிகனைக் காட்டுறலுந்
தேமாலை முத்தலைவேற் படைபொறுத்தான் சிறுவனணி
மாமாலை யுருத்திரமா மணிகண்டாண் மனநெகிழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) புஷ்பமாரி பொழிந்து பணிந்து ஆகமங்கள் கூறிய வரன்முறையே தோத்தரித்துக் காளிகாதேவியின் சந்நிதிக்கெதிரே சாந்திகனை நிறுத்தினவுடன், மணம்வீசும் மாலைதரித்த முத்தலைவேலாகிய சூற்படையைச் சுமந்த காளிகாதேவி யச்சாந்திகனணிந்திருந்த சிறந்த மகிமைதங்கிய வுருத்திராக்கமணி மாலையைப்பார்த்து மனங்கரைந்தாள். எ - று. (கசுஉ)

ஈங்கிவனை யார்கொணர்ந்தா ரெனவிரங்கி யெதிரோடி
யோங்கருநான் மறைக்களிற்றை யுச்சிமோந் தெடுத்தணைத்துப்
பூங்கழற்காற் றுகணீவி நெற்றிநீ வினள்பொருமித்
தேங்கியதன் றிருவருட்க ணீராட்டிச் சிறப்பித்தாள்.

(இ - ள்.) இவனை யிவ்விடத்தில் யாவரழைத்து வந்தவரென்று வருந்தி யெதிரோடிச்சென்று, விசேட அருமைதங்கிய நான்மறை யுணர்ந்த ஆண் யானைபோன்ற அச்சாந்திகனை யுச்சிமோந்து எடுத்தணைத்து, அழகிய வீரக் கழலணிந்த காலிற்பட்டிருந்த தூசுகளைத்தடவி நெற்றியிலிட்டு அழுதலினல் தேக்கெடுத்த தன் திருவருள்பொருந்திய கண்ணீராலவனை மூழ்குவித்துப் பெருமை செய்தனள். எ - று. (கசுரு)

அரசர்கோ னதுநோக்கி யதிசயித்தா னயனின்ற
புரோகிதனை யெதிர்நோக்கி யடச்சீறிப் பொருமினள்
விரைவினவன் றலைதிருகிக் குருதிகுடித் தனள்விளித்தாள்
பரவியருட் சாந்திகனுக் கிவ்வாறு பகர்கின்றாள்.

(இ - ள்.) இராஜ ராஜனுகிய அவ்வரசன் அதனைப்பார்த்தாச்சரியப் பட்டான். அவனருகேநின்ற புரோகிதனை யெதிர்த்துப் பார்த்துக்கொல்லும் படி கோபித்து வருந்தி விரைவாக அவன்றலையைத்திருகி யுதிரங்குடித்துக் கொன்றனள். அருள்மிகுந்த சாந்திகனைவணங்கி அவனுக்குச் சொல்கின்றாள்.

அரியமா தவர்புனையு முருத்திரவக் கம்புனைந்தாய்
பெரியனீ யுனைநோக்கி வெருவந்தேன் பேதையே
னுரியவாங் கேட்டவர முதவுகின்றே னுனக்கின்னே
பரியவா யினவெல்லாங் கேட்டியெனப் பணிநின்றாள்.

(இ - ள்.) செய்தற்கரிய பெருந்தவமுடையோர் அணியு முருத்திராக்கத் தினை நீ யணிந்தாய், நீ பெரியவன்; உன்னைப்பார்த்து அஞ்சினேன். எளியே னுக்குரியனவாகிய வரங்களிற் கேட்டவற்றைக் கொடுக்கின்றேன். உனக்கு விருப்புள்ளனவற்றையெல்லா மிப்பொழுதே கேட்பாயாக வென்றவன் கட் டளைக்கெதிர் நோக்கி நின்றாள். எ - று. (கசுரு)

நின்றாளை யெதிர்நோக்கி நெடிதாய பவக்குரம்பை
வென்றானக் குலமதலை வெருவொழிய விளம்புவான்
குன்றாய பணைமுலையிக் குலவேந்த னரபலிமற்
றின்றாய நாண்முதலா வேண்டலையா லெனமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி நின்ற காளிகாதேவியை, அநாதியாகத்தொடர்ந்த சரீரத்தோடு கூடிய பிறவியைக்கடந்தவனுகிய அச்சிறந்த சிறுவனேபார்த் தச்சமகலச்சொல்லுகின்றான். மலையை யொத்த பூரித்த விருதனங்களையுடை யாளே! இச்சிறந்த வரசன் கொடுக்கின்ற நரபலியை யிற்றைய நாள் முதலாக நீ விரும்பாதிருப்பாயாக (இதுவே என்வரம்) என்றான். எ - று. (கசுசு)

அப்பணிதன் றலைக்கொண்டா ளரசனையாங் கயனேக்கி
யொப்பருநல் வரங்கேட்ட தனையனைத்து முனக்கீந்தே
னிப்புதல்வன் றனைக்கொணர்ந்த புரோகிதனி னுயிருண்டேன்
செப்பரும்பா தகனவன்றன் மனைமக்க ளுயிர்செகுத்தேன்.

(இ - ள்.) அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்ட காளிகாதேவி யவ்விடத் திலேபக்கலில் நின்றிருக்குமரசனைப்பார்த்து ஒப்பற்ற நல்ல வரங்களாய்க்கேட் டனவற்றையெல்லா முனக்குக்கொடுத்தேன். இப்பிள்ளையைப் பலிக்குக்கொ ண்டுவந்த புரோகிதனுடைய உயிரைப்பருகினேன். சொல்லுதற்கரிய பாதக னாகிய அப்புரோகிதனுடைய மனைவி மக்களுயிரையுங் கொன்றேன். எ - று. ()

அதுகிடக்க வீங்கிவனை யடிபோற்றி யரசநீ
புதுமணிச்சிங் காதனத்தி னினிதிருத்தி நின்புதல்வி
வதுவைபிவற் களித்துவைகல் வணங்குதியா லுனைவேண்டி
யிதுபகர்ந்தே னுயிர்க்குறுதி யெனக்கோடி யிகல்வேந்தே.

(இ - ள்.) அரசனே! அஃதிருக்கட்டும். இப்புத்திரன் றிருவடிகளைத் துதித் துப் புதிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிவனை யினிதாக விருத்தியுன்புத்திரியை யிவனுக்கு மணமுடித்து நாள்தோறும் வணங்கக்கடவாய். உன்னை விரும்பியிது சொன்னேன். இவ்வாக்கியம் உன்னுயிர்க் குறுதியெனக்கொள்க. வெற்றி தாங் கிய அரசனே! எ - று. (கசுஅ)

அன்றிவனை விலைகூறி யளித்துவாங் கியநிதியக்
குன்றுகவர்ந் தடுசோரர் கொடுபோகக் குலமறையோ
னென்றுமுள வறுமையொழிந் திலனாகி யெத்தெருவுஞ்
சென்றிரக்கு மக்களொடுந் தீவினைநல் வினையாமோ.

(இ - ள்.) அன்றைய தினத்திலிவனை விலைகூறி விற்றுவாங்கிய திரவி யக்குவியலை வலிய கள்வர்கள் கவர்ந்து போகவும்,வேதியர் குலத்துதித்தவிவன் றந்தை தனக்கெக்காலத்திலுமுள்ள தரித்திர நீங்காதவனாய்த்தன் புத்திரரோடு மெல்லாத்தெருக்களிலும் போயாசிப்பான். பாவம் புண்ணியமாகுமா? எ - று.

தேவர்க்கும் பவித்திரமாந் தெய்வமா மணியிதனை
யாவர்க்கும் புனைதருதற் கெளிதன்றே யிதுபுனைந்தார்
மூவர்க்கு முதலான முதன்மையோ ரதுவறிந்து
பூவர்க்க மிவனடிக்கே சொரிந்திவனைப் பூசிப்பாய்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கும் பரிசுத்தமாகிய தெய்வத்தன்மை தங்கிய சிறந்த இந்த வுருத்திராக்க மணியை யெல்லோர்க்கும் அணிந்து கொள்ளுவதற்கு எளி தன்று. இதனை யணிந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகட்கும் மேலான முதன்மைத் தன்மையுடையோர். அதனை யறிந்து மலர்வகைகளை யிவன் பாதங்களிலே பெய்து பூசிக்கக்கடவாய். எ - று. (கஎ0)

என்னுமுத் தலைச்சூலி யிசைத்தமொழி மனக்கொண்டு
பொன்னுள முளரிமயி லனையதனிப் புதல்விதனை
யன்னனுக் குடனளித்தா னவிரொளிப்பன் மணிகுயிற்று
மின்னுரை நெடுவேலித் திருக்கோயின் மேவித்தான்.

(இ - ள்.) என்று முத்தலைச்சூலந்தாங்கிய காளிகாதேவி சொன்ன சொற் களை மனதிற்கொண்டு, பொன்போன்ற நாளத்தோடு கூடிய தாமரையில் வசிக் கும் மயிலின் சாயலையுடைய இலக்குமிபோன்ற தன் புத்திரியை யவ்வேதியச் சிறுவனுக்கு விரைவில் மணமுடித்து, பிரகாசிக்குமொளிதங்கிய பலவகை யிரத்தினங்கள் பதித்த விளக்கமுற்ற மதில் சூழ்ந்த தனதரண்மனையிற் பொரு ந்தியிருக்கச்செய்தான். எ - று. (கஎக)

அக்கோயி லவர்க்கருளி யவணையர னெனவைகன்
முக்காலுந் தொழுதுற்றான் சுதன்மனெனு முதல்வேந்தன்
மைக்கான கண்டனிரு விழியென்னு மாமணியைத்
தக்காரிற் பெரிதுற்ற சாந்திகனு யிரந்தரித்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரண்மனையை யவ்விருவர்க்குங்கொடுத்துச் சுதன்மனென்னுந் தலைமைபெற்ற அரசன், அச்சாந்திகனையே சிவபெருமானாகக்கொண்டு நாள்தோறுங் காலையுச்சி'மாலைகளில் வணங்கிவந்தான். கரிய நீலகண்டராகிய சிவபெருமானது 'சிறந்த விழிகளென்று கூறும் மேன்மைதங்கிய அவ்வுருத்திராக்க மணியை மேலோரிற்சிறந்த சாந்திகன் ஆயிரங்கணக்காகத் தரித்தான்.

தூநாறு சுடரிலைவேற் சுதன்மனருள் புதல்வியொடு
மாறாத சாந்திகனு மின்னலம்பெற் றருள்கூர்ந்தா
னேழைமை பெற்றொழியா நோவுழந்தா ரிவர்பயந்தோர்
தேனாறுந் தெரியலா னினிதிருந்த செயலுணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) புலான் மணங்கமழும் பிரகாசமுற்ற அச்சவடிவான வேல் தாங்கிய சுதன்மனுடைய புதல்வியும், அவளைக்கலந்து நீங்காத சாந்திகனுமினிய நன்மைகளையுற்று வாழ்ந்திருந்தார்கள். பொறாமையுள்ளவர்களாய்த் துன்புற்றவர்களாகிய இவனைப்பெற்ற தாய்தந்தையருந்தேன் மணக்கும் மாலை தரித்த சாந்திகன் சுகத்தோடு வாழ்ந்திருக்குஞ்செய்தியைத் தெரிந்தார்கள். எ - று. ()

இல்லாமை யெனுஞ்சிறுமை யிருந்தவவர் தாமிழைத்த
பொல்லாமை புணர்கிலராய்ப் புதல்வரொடும் போதாலுஞ்
செல்லாமை பெற்றிருந்தா னலஞ்சி யெதிர்சென்று
னல்லாமை யிருளோதி யீன்றவட னடிவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தரித்திரமென்னுஞ் சிறுமையில் வருந்திய அவர்கள் தாஞ் செய்த துன்பத்தைத் தெரியாதவர்களாய்த் தம் புத்திரரோடு வந்தவுடனே யெதிர்கொண்டு போகாமல் இறுமாப்புற்றிராதவனாய் எதிர்சென்றான். இருளின் காரணமாகிய மேகம்போன்ற கூந்தலுடைய தன் தாயின் பாதத்தில் பணிந்தான். எ - று. (களசு)

மல்கியகண் ணீர்ததும்ப வன்கண்மை புரிந்தனமென்
றொல்கியசிந் தையனாகி யுள்ளுடைந்து மெலிவானை
'நல்கியபே ரன்பினொடு பணிந்தனனு லந்நால்வ
ரல்கியசிந் தையராகிப் புல்லினு ரவர்ப்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) மிக்க கண்ணீர் துளிக்கும்படி, கொடூரச்செயல் செய்தோமென்று வருந்திய மனமுடையவனாய் உள்ளம் நைந்து மெலிகின்ற தந்தையைத் தனக்குள்ள பேரன்போடுபணிந்தான். அந்நான்கு சகோதரர்களும் தளர் மனமுடையவராய்த் தழுவிக்கொண்டார்கள். அவர்கள்பாற்பரிவுகாட்டினன்.

பெருநிதிபெற் றிவன்பயந்த பிள்ளையென்றும் பாராம
லொருகியவன் பினராகி யளித்தனரென் பதுமதியா
னுருகியவன் பொடுபணிந்தான் வேண்டுவன வுவந்துதவித்
தருநிழலிந் திரற்குவமை யிவரெனத்தந் தளித்தனனால்.

(இ - ள்.) பெருஞ்செல்வம் பெற்றுக்கொண்டு, பெற்றமகனிவனென்றும் பாராமல் பட்சமில்லாதவர்களாய்ப் (பலிக்கு) க்கொடுத்தார்களென்

பதையு மெண்ணுதவனுய், இளகிய அன்போடு பணிந்துஅவர்களுக்குவேண்டிய வற்றைச் சந்தோஷித்துக்கொடுத்து,கற்பக விருட்ச நீழலிலுள்ளஇந்திரனுக்குச் சமானமானவர்களிவர்களென்று சொல்லும்படி யாதரித்தான், எ - று. (களசு)

தந்தையர்க்கும் பயந்தளித்த தாயர்க்கு முன்பிறந்த
முந்தையர்க்கு மெம்பிரான் முளரிமல ரடிபுகுவான்
றந்துமா மணிபுனையத் தந்தளித்தான் கடைமுறைபோ
யெந்தைவான் கைலைபுகுந் தினிதிருந்தா னிவரோடும்.

(இ - ள்.) தன் பிதாவிற்குந்தன்னைப்பெற்று வளர்த்த தாயிற்குந் தன்முன் றோன்றிய தமையன்மார்க்கு மெமது சிவபெருமானது தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிற் சேரும்பொருட்டு நூலிற்கோத்த சிறந்த வுருத்திராக்க மணியணியும்படிகொடுத்துக்காத்து வந்தான். இறுதிக்காலத்தில் சென்று எமது சிவபெருமானது திருக்கைலாயகிரியை யடைந்திவர்களோடு மினிதாக வீற்றிருந்தான். எ - று. (களஎ)

ஒறைமா மணிப்பெருமை யுணராது யெடுத்தணியப்
பெற்றசாந் திகன்பெற்ற பேறிதென்றால் யாமெடுத்துச்
சொற்றமா மணியறிந்து தொடுத்தணிந்தார்க் கரவசைத்த
கற்றைவார் சடையான்றன் கழலன்றி நிழலின்றே.

(இ - ள்.) ஒன்றியாகிய சிறந்த வுருத்திராக்க மணியின் பெருமையைத் தெரியாதவனுய் அதனை யெடுத்து அணிந்துகொண்ட சாந்திகனடைந்த பதவியிஃதென்று சொன்னால், நாமெடுத்துச்சொல்லிய சிறந்த அவ்வுருத்திராக்கத்தின் மகிமையைத்தெரிந்து மாலையாகக்கோத்தணிந்தவர்கட்குச் சர்ப்பத்தை யாக்கச்சாகக்கட்டிய கூட்டமாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடியைத்தவிர நிழல் வேறில்லை. எ - று. (கஎஅ)

இப்பரிசிம் மணிப்பெருமை யெனவுணர வெடுத்துரைத்த
சுப்பிரதீ பற்பணிந்து யோகாங்கன் றொழுதேத்தி
யப்பெருமா மணியவன்பா லருள்பெற்றுச் சிவயோகத்
துப்புரவு பெற்றமலன் கைலைவரை துன்னினான்.

(இ - ள்.) இவ்வுருத்திராக்க மணியின் சிறப்பு இத்தகைத்தென்று தெரிந்துகொள்ள விரித்துச்சொன்ன சுப்பிர தீபனை யோகாங்க முனிவர் நமஸ்கரித்துப்பணிந்து துதித்து, அச்சிறந்த மகிமை தங்கிய வுருத்திராக்க மணியை அச்சுப்பிர தீபர் அன்போடு அருள் செய்யப்பெற்று, சிவயோகானுபவமெய்தி மலரகிதனுகிய சிவபெருமானது திருக்கைலாயத்தை யடைந்தனர். எ - று.

தருவினிலம் புரந்தளிக்குஞ் சாலங்க னெனும்வேந்தன்
சுருதிமா தவத்தோனைச் சுப்பிரதீ பனைப்பணிந்து
மருவுசிவ மணிவாங்கி முடிபொறுத்து மண்புரக்குந்
திருவருசெங் கோலோச்சிப் பின்கைலை சென்றுற்றான்.

(இ - ள்.) கற்பக தருவைப்போலும் (ஈகைத்தன்மையுடையவனுய்) உலகத்தைக்காத்திரட்சிக்குஞ் சாலங்கனென்னு மன்னவன், வேதமறிந்த பெருந்தவமுடையோராகிய சுப்பிரதீபரைப் பணிந்தவர்பாலுள்ள வுருத்திராக்கமணியைப்பெற்றுச் சிரசிற்றரித்து உலகினைக்காக்கும் வளமிக்க செங்கோல் செலுத்தி நெடுங்காலத்திற்குப்பின் கைலாய மெய்தினன். எ - று. (கஅ௦)

ஓராச னவையகத்தி லினிதுணர்த்தி யுலவாத
வார்வமுட னகம்புகுந்த வருமறைச்சுப் பிரதீபன்
பார்புகழ நலனுகர்ந்து பற்பகல்வை கியபின்னர்ச்
சார்தருவை யுச்சினி மாகாளர் தமக்கீந்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சாலங்கனென்னும் மன்னவன் கொலுச்சபையில் உருத்திராக்க மகிமையை யினிமைபெற விளக்கி, நீங்காத அன்போடு தம்மனைக்குச்சென்ற அரிய வேதங்களை யறிந்த சுப்பிர தீபர், உலகமுழுதுந் துதிக்கும்படி சகல சுகங்களையு மநுவித்துப் பலகாலஞ்சென்ற பிறகு, தமக்கு தேவலோகத்திலிருந்து வந்த கற்பகதருவை உச்சினிமாகாளர்க்குக்கொடுத்தனர்.

இந்நகரத் தின்பநுகர்ந் தில்வாழ்க்கை யினிதோம்பிப்
பின்னரருங் கிளையோடு மக்களொடும் பெரிதுவப்புற்
றந்நகர மதிசயிப்ப வந்தரதுந் துமியார்ப்பப்
பொன்னகர்வேந் தெதிரேத்தத் திருக்கைலை வரைபுகுந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வுலக வின்பங்களை யனுபவித்து இல்லற தருமத்தை நன்றுகக்காத்து அதன்பின்னர் அரிய வுறவினரோடும் புதல்வரோடும் மிக்க மகிழ்வெய்தித் தேவலோகமாச்சரிய மெய்தவும், அந்தரதுந்துமி யொலிக்கவும், பொன்னகர்க்கரசனான இந்திரன் எதிர்கொண்டு துதிசெய்யவுந் திருக்கைலாயகிரி யடைந்தனர். எ - று. (கஅ௨)

முன்னிகழ்ந்த கதையிதுவென் றெடுத்துரைத்து முனிவரர்க்குப்
பின்னிழ்ந்த வதன்காதை பிறிதொன்று பேசுறலும்
பன்னுகணத் தவர்புகழ்ந்து பலவாற்றாற் பரசுற்றுப்
பொன்னவிர்புன் சடைச்சூத புகல்வாயென் றடிபணிந்தார்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தினடந்த சரித்திரமிஃதென்று நைமிசாரணிய வாசிகட்கு எடுத்துச்சொல்லி, சூதமுனிவர் பிற்காலத்தினடந்த அவ்வுருத்திராக்கமணியின் மற்றொரு கதைசொல்லத் தொடங்கவும், பலரும்வியந்து சொல்லும் முனிவர்கள் புகழ்ந்து பலவிதமாகத் துதிசெய்து பொன்போலவிளங்கும் புன்சடையையுடைய சூதமுனிவரே! இன்னுந் திருவாய் மலர்ந்தருளுகவென்று அவர் பாதங்களில் நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று. (கஅ௩)

கலிநிலைத்துறை.

அடவி மால்வரை யகடுகீண் டொழுகிய வருவி
மடல விழ்ந்துவீ ழ் நறுமலர் மிதந்திட வரலாற்
புடவி மாமகள் புனைமலர் மாலையிற் பொலிந்து
நடவு தன்மைபெற் றொழுகிய நருமதை யாறு.

(இ - ள்.) வனத்திலுள்ள பெரிய மலைகளின் வயிற்றைக்கிழித்தொழுகும் அருவியானது முறுக்கவிழ்ந்து விழுந்த மணந்தங்கிய மலர்கள்மேலே மிதக்கும்படி வருதலாலே, பெருமைதங்கியபூமிதேவி அணிந்துகொண்டுள்ள மலர்மாலை போன்று விளங்கிப் பாய்கின்றதன்மையைப் பெற்றுப் பிரவாகிக்கும் நருமதையாறு. எ - று. (கஅச)

கூல வார்க்கரைக் கனியொடுங் குழைந்தவான் சினைய
சோலை யந்நதி வணங்கின தொழுவன போன்ற

சால நீண்மருங் கெய்தியந் தடந்திரைக் கரத்தான்
மூல மூழ்புக் கெடுத்தெமை முடிக்கலே யென்னு.

(இ - ள்.) அவ்வாற்றின் குவிந்துநீண்ட கரையிலே, பழங்களோடுவளைந்த உயர்ந்த கிளைகளையுடைய சோலைகள், மிக நீண்ட பக்கங்களிலெய்தி, அழகிய விசாலமான அலைகளென்னும் கைகளால் எங்கள் வேரிற்புகுந்து எங்களை யெடுத்து முடித்துக்கொள்ளவில்லையென்று, அவ்வாற்றைப்பணிந்து அஞ்சலி செய்வனபோன்றிருந்தன. எ - று. (கஅ௫)

மணிவ ரன்றியும் வைரமீர்த் தொழுகியும் வனவே
யணிநி லாமணி யுந்தியு மார்கலி தூர்த்தன்
மணம கன்புலத் துள்ளவை வானவர் கொளலாற்
றணியு மன்னவற் களிப்பது போன்றதத் தடநீர்.

(இ - ள்.) அப்பரந்த நீர்ப்பெருக்கானது மாணிக்கங்களை வாரிக்கொண்டு பாய்ந்தும், வைரங்களை யிழுத்துக்கொண்டோடியும், வனத்திலுள்ள மூங்கிலிற் பிறந்த அழகிய வெண்முத்தங்களைச் செலுத்தியுஞ் சமுத்திரத்தைத்தூர்த்தல், தன் கணவனாகிய சமுத்திரத்திருக்கும் நவமணிகளைத் தேவர்கள் கொண்டமையின், செல்வங்குறைந்த அந்நாயகனுக்குக்கொடுப்பதை யொத்திருந்தது. எ - று.

வரைய கழ்ந்தெழு மாறெடு மாமதக் களிறுந்
திரைசெய் வேலைதொட் டூர்த்தது செறிப்பது செப்பி
னிரைபெ ருங்கடற் களிற்றொடு தருவிழந் தேங்கக்
குரைபெ ரும்புன னருமதை கொடுப்பது கடுக்கும்.

(இ - ள்.) மலைகளைப்பிளந்து எழும்பிய மரங்களோடு பெருமதஞ்சொரியும் யானைகளையும், கரை வரையில் மோதும் அலைகள்பற்றி யிழுத்துச்சென்று கடலிற்சேர்ப்பதைச் சொல்லுமிடத்தில், ஒலிக்கின்ற பெரிய கடல் தன்பாலுதித்த வெள்ளை யானையையும் கற்பகதருவையும் இழந்தேங்கி யிருப்பதால் ஒலிக்கின்றநீர்ப்பெருக்குடைய நருமதையாறு அக்கடலுக்குக்கொண்டுபோய்க் கொடுப்பது போலாம். எ - று. (கஅஎ)

தூய நாண்மலர்த் தாமரை யோதிமந் துவைப்ப
மேய தேன்றுளி விரையொடு தென்றன்மோந் திரைக்கு
மாய வார்கரை யருகுறத் திரிதரு மாக்கள்
சேயொ ளிக்கதிர் மார்பினுந் தோளினுந் தெறிப்ப.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான அன்றலர்ந்த தாமரை மலரை அன்னப்பறவைகள் துவைத்தலினால் வெளிப்பட்ட தேன்றுளிகளைத்தென்றற் காற்றானது மோந்து வாசனையோடு வீசும். இதனால் அவ்வாற்றின் நீண்ட கரைக்கருகே சஞ்சரிக்கும் மனிதரது செந்நிறம்பொருந்திப் பிரகாசிக்கும் மார்பிலுந்தோளிலுந் தெரிககின்றன. எ - று. (கஅஅ)

இனைய மாநதி யுடுத்திடு மாயிட மென்னும்
புனைசெய் மாநக ரொன்றுள தந்நகர் பொருந்தி
மனைவ ளந்தரு விச்சுவ சித்தனோர் வணிக
னினையு நீதியி னீடறத் துறைவழி நின்றான்.

(இ-ள்.) இத்தகைய சிறந்த நருமதையாறு சூழப்பெற்ற அலங்காரத்தோடு கூடிய ஆயிடமென்னும் பெருநகரொன்றுண்டு. அந்நகரத்தில்வசித்து இல்லற

நடாத்தும் விசுவசித்தனென்னும் ஒப்பற்ற வைசிய குலத்தவன், மதிக்கத்தக்க மநுமுறைப்படி மேம்பட்ட தருமமார்க்க வழியே யொழுகினுன். எ - று. ()

வேட நல்லுருக் காண்டொறும் வீழ்ந்தடி பணிந்து
மாடி ருத்தியாங் கவர்க்கமு துதவியு மனையார்க்
காடை கோவண மருத்தியி னருளியு மரபிற்
றேட ரும்பொரு டருமமொன் றல்லது தேடான்.

(இ - ள்.) சிவவேடந்தாங்கிய நல்ல உருவங்களைத்தரிசித்த பொழுதெல்லாம் சாஷ்டாங்கமாக அவர் திருவடிகளில் நமஸ்கரித்து, தன்னருகே யெழுந்தருளச்செய்து அவர்கட்குத் திருவமுது ஊட்டியும், அத்தகையினர்க்கு ஆடைகோவணம் இவற்றை ஆசையோடு கொடுத்தும், கிரமமாகத்தேடத்தக்க பொருள்களில் தருமத்தை நீங்கப் பிறிதொன்றினையுந் தேடாதவன். எ - று. ()

ஆற ருஞ்சுரத் தரும்புனற் பந்தர்செய் தமைத்து
மூறு கூவனீள் குரம்பொடு கழனிசெய் துவந்துந்
தேற நின்றதிற் சிவனடி யல்லது தேரு
னீறி லாப்பெருங் கருணையே யுருவெடுத் தனையான்.

(இ - ள்.) வழியிலுள்ள அரிய பாலைவனத்திலே அரிய தண்ணீர்ப்பந்தலை யேற்படுத்தியும், ஊற்று நீர் சுரக்குங் கிணறுகளையும், நீண்ட வரப்போடுகூடிய கழனிகளையுமமைத்துக் களித்தும் தேறவேண்டியவற்றில் சிவபெருமான் திருவடியையன்றி வேறொன்றுந் தேருதவனுய் முடிவில்லாத பேரருளே வடிவமெடுத்தாற் போன்றவன். எ - று. (கக௯க)

கடவுண் மாப்பெருங் கங்கையா டுதுமெனக் கருதி
யிடப வேற்றொடு கத்தப மொட்டக மிவற்றின்
மிடைபெ ருஞ்சரக் கேற்றுவோன் வேசரிப் புறத்தி
னடைத ரும்பொதி யேற்றின னுருத்திர வக்கம்.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த மேன்மையுடைய கங்காஸ்நானஞ் செய்வோமென்று கருதி, இடபத்தின் மேலும் கழுதையின் மேலும் ஒட்டகத்தின்மேலும் விசேட விலைதங்கிய சரக்குகளை யேற்றுவோனுய், கழுதையின் முதுகில் உருத்திராக்கமணிகளாலாகிய மாலைகளின் பொதியை யேற்றினுன்.

காதங் காதரை வைகலுங் கழிதரக் கழித்துப்
போதந் தன்னவன் பொதும்பர்சூழ் விந்தியப் பொருப்பின்
மீதந் தேறலும் வீழ்நதுகோ கிறப்புழி நமனூர்
தூதன் பற்றினன் றென்புலத் துடன்கொடு தூர்ப்ப.

(இ - ள்.) ஒரு காதம் ஒன்றரைகாதமாக நாடோறுங்கழியும்படி கடந்துபோய், அவ்விசுவசித்தனெனும் வணிகன் சோலை சூழ்ந்த விந்தகிரியின் மேலே யேறவும், அக்கழுதை யேறமுடியாது தவறிவீழ்ந்து இறக்கும் சமயத்தில் இயமதூதன்பற்றித் தென்றிசையிலுள்ள இயமபுரத்திற்கழைத்துக்கொண்டு செல்ல,

கயிலை மால்வரைக் கணத்தவர் வெகுண்டனர் கடுங்க
ணயிலை யிற்றிடு மறலிதன் றூதனை யடர்த்து
வெயிலி மைத்தெழு மானமீ திருத்துற மீண்டு
சயில நாயகன் சந்நிதிப் படுத்தினர் தலைவர்.

(இ - ள்.) பெரிய கைலாயகிரியிலுள்ள சிவகணத்தலைவர் கோபித்து, கரேமான விழிகளும் முட்போன்ற பற்களுமுள்ள கொல்லத்தக்க இயம தூதனை யெதிர்த்து, ஒளிவிட்டுப்பிரகாசிக்கும் விமானத்தின்மே லேற்றிக்கொண்டு திரும்பி, கைலாச நாதராகிய சிவபெருமான் சந்நிதியிற் கொண்டுபோனார்கள்.

நூறு கற்பமங் கிருந்தது கணமென நூல்கோத்
தேறு ருத்திர மாமணி சுமத்தலா னெவர்க்கும்
பேற ளிக்குமிம் மாமணி தரித்தவர் பெருமை
கூறி னெம்முறை யடங்குறு தென்றனன் குரவன்.

(இ - ள்.) அக்கழுதை, நூல்களிற் கோத்த உருத்திராக்கமணி மாலைகளைச் சுமந்த விசேடத்தால், நூறு கற்பகாலம் வரையில்,ஒருக்ஷண நேரம்போல அக்கைலாயத்திலிருந்தது. எத்தகையினருக்கும் உயர்கதியைத் தரும் இச்சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் தரித்தவருடைய சிறப்பைச்சொல்லத் தொடங்கினால் எம்மால் முடிவுறாதென்றார் சூதமுனிவர். எ - று. (கசுசு)

கேட்ட ரும்புலங் களிப்புறு மாதவக் கிழவர்
தோட்ட லங்கலாய் சூதநீ முன்புகல் விபூதி
நாட்ட ருங்கதி தருமென நவின்றனை யதனோ
டீட்டி மாமணி புனையவேண் டுவதென விசைத்தாய்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாங் கேட்டு,அரிய ஐம்புலன்களு மகிழ்வெய்திய பெருந்தவமுடையோராகிய நைமிசாரணியவாசிகள், இதழ்களோடு விகசித்த மலர்மாலை யணிந்த சூதமுனிவரோ! தேவரீர் முன்னே யுபதேசித்த விபூதியே சொல்லற்கரிய மெய்க்கதியைத் தருமென்றுரைத்தீர். அதனோடு கூட்டி உருத்திராக்கமணி யணியவேண்டுமென்று இப்போது கூறுகின்றீர். எ - று.()

ஒன்றி ருங்கதி தருமெனி லுருத்திர வக்க
மின்று பூண்பதில் வருபய னென்கொலோ வென்ன
வன்று மாதவர் சூதனை வினவலு மனையான்
மின்றி ரண்டன வேணியார்க் கின்னணம் விளம்பும்.

(இ - ள்.) அவ்விபூதி யொன்றே பெருங்கதி தருமென்றால் உருத்திராக்கமணியை இப்போது அணிவதில் வரும்பயன் யாதோவென்று, அப்போது நைமிசாரணிய வாசிகள் சூதமுனிவரை வினவவும், அச்சூதமுனிவர் மின்னல்கள் சேர்ந்திருந்தாற்போலுஞ் சடைமுடியையுடைய அந்நைமிசாரணிய முனிவர்கட்கு இப்படிக்கூறுகின்றார். எ - று. (கசுஎ)

மெய்ய ரும்பிய வேர்வையின் விரிபுன லாட்டின்
மைய ரும்பிய மழையினின் மக்கண்மெய்ந் நெருக்கிற்
றெய்வ வெண்டிரு நீற்றணி சிதைதருஞ் சிதைந்தால்
வெய்ய பூதம்வெங் கழுதரா லரக்கரான் மெலிவார்.

(இ - ள்.) உடலிற்றுளிக்கின்ற வெயர்வையாலும், பரந்த நீர்விளையாட்டாலும், மேகங்கள் சொரிந்த மழையாலும், மனிதர்களுடைய உடல் நெருக்கத்தாலும் தெய்வீகந்தங்கிய வெள்ளிய திருநீற்றின் அணிதல் அழியும். அப்படியழிந்தால், கொடிய பூதர்களாலும் பெரிய பிசாசுகளாலும் இராகு கேதுக்களாலும், இராக்கதர்களாலும் வருத்த மெய்துவார்கள். எ - று. (கசுஅ)

அலங்கு மாமணி யுருத்திர வக்கமொன் றணியின்
விலங்கெ யிற்றுவெம் பூதமே முதலிய மேவா
புலங்கொண் மாமணி புனைதரிற் போக்குறு திதனு
லிலங்கு மாமணி நீற்றொடும் புனைவதற் கிசையும்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற சிறந்த உருத்திராக்கமணி யொன்றணிந்தால், கொரேமான பற்களையுடைய கொடிய பூதமுதலியன பொருந்தா. ஞானந் தரும் சிறந்த உருத்திராக்கமணிமட்டுமே யணிந்தாலும் அவற்றை யகற்றுது. அக்காரணத்தால் பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராக்கமணி திருவெண்ணீற்றோடும் அணிதற்கமையும். எ - று. (கசுகூ)

கவர்க்கொ டுஞ்சடை யந்தணீ ரொருகதை கேண்மின்
சவித்து ருப்பெரு நாடெனு மொருதனி நாட்டிற
பவித்த சூரிய புரமெனு மோர்பதி யதன்பாற்
குவப்பு யச்சிந்து சேனனென் றுளனொரு கோமான்

(இ - ள்.) பிளவுற்ற வளைந்த சடையையுடைய அந்தணர்களே! வேறோர் சரித்திரங் கேட்பீர்களாக. சவித்திருவென்னும் பெருநாடாகிய ஒரு ஒப்பற்ற நாட்டிலே, சிலாக்கியமான சூரிய புரமெனும் ஒரு நகரமுண்டு. அந்நகரத்தில் திரண்ட புயத்தையுடைய சிந்துசேனனெனும் ஓரரசனிருந்தான். எ - று. ()

சிந்து நாட்டினிற் காகள நகருடைச் சிங்கன்
வந்து போர்க்கறை கூவலும் வகுத்தநாற் படையை
யுந்த மூண்டிரு சேனையு முடற்றிடுங் காலை
முந்து தூசியின் முறிந்தனன் சிங்கனு முதல்வன்.

(இ - ள்.) சிந்து நாட்டிலே, காகள நகரத்தை யரசுடைமை கொண்ட சிங்கனெனு மன்னவன் எதிர்த்து வந்து போருக்கழைத்தவுடனே, சிந்து சேனன் சதுரங்க சேனையையுஞ் செலுத்த, இருவர் சேனையும் எதிரிட்டுப்போர் செய்கையில், சத்துருவின் முற்பட்ட தூசிப்படையால் சிங்கனெனு மன்னவன் தோற்றனன். எ - று. (உoக)

சிங்க னென்னுமத் திறலுடை யொருதனிச் செல்வன்
பொங்கு நாற்பெருஞ் சேனையைக் களம்படப் போக்கி
யங்க வன்றனித் தொருவனு யடவிபுக் கடைந்து
செங்கண் மாயனை நோக்கினின் றருந்தவஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிங்கனென்னும் பெயர் பெற்ற வலிய ஒப்பற்றவரசன், கோபிக்கின்ற தனது நால்வகைப்பெருஞ் சைநியத்தையும் யுத்தத்தில் மாளும்படி யழித்து, அவ்வரசன் ஒன்றியாய்த்தனித்து ஒரு வனத்திற்போய்ச்சேர்ந்து, தாமரைமலர்க் கண்களையுடைய திருமாலைத் தியானஞ்செய்திருந்து அரிய தவம் புரிந்தனன். எ - று. (உoஉ)

சால நாள்பல கழிதரக் கழிந்தபின் றுளப
மாலை மார்பினன் புள்ளர சுகைத்தெதிர் வந்தா
னேனு மன்பொடு மென்புறக் குழைந்துநின் றேத்தி
மூல மாமுதன் முகுந்தனைப் பணிந்தனன் மொழிவான்;

(இ - ள்.) எண்ணிறந்த நாட்கள் இப்படித் தவஞ்செய்து நீங்கிய பிறகு, துளசிமாலை யணிந்த திருமார்பையுடைய திருமால், பட்சி ராஜனாகிய கருடன்

மீதாரோகணித்துக் காட்சி தந்தனர். பொருந்திய அன்புடன் என்புகள் நெக்கு விட வுருகி நேர் நின்று தோத்திரஞ்செய்து ஆதிமூலமாகிய திருமாலெனும் முதல்வனை நமஸ்கரித்து விண்ணப்பஞ் செய்கின்முன். எ - று. (உ0௩)

செருமு கத்தடு நிருபராற் றிருநகர் தீர்ந்தே
னருவி மால்வரை யடைந்துநின் னருள்பெற வேண்டி
யொருவ ருந்தவத் தடைந்தன னுவந்தருள் சுரந்தாய்
மருவ லர்க்கடந் தியானர செய்துவான் மதிப்பாய்.

(இ - ள்.) போர்முகத்தி லெதிர்த்த பகை மன்னரால் என் செல்வ நகரத்தைப்பிரிந்தேன். அருவிதவழும் இப்பெரிய மலையை யடைந்து தேவரீர் திருவருளைப்பெறக் கருதி நீக்கற்கரிய தவமிலை மேற்கொண்டேன். தேவரீர் திருவுள்ளமுவந்து திருவருள் புரிந்தீர். சத்துருக்களைச்சயித்து அடியேன் அரசுரிமை யெய்தும்படி திருவுள்ளம் பற்றவேண்டும். எ - று. (உ0௪)

என்ன வேந்தனின் றிரந்திரந் தெடுத்தெடுத் தியம்பப்
பொன்னி லங்கெழி லெம்பிரான் றிருவருள் புரிந்து
தன்ன லங்கொளிச் சக்கரந் தருதுநின் றணவாத்
துன்னு சேனைகொண் டேகிமற் றடுபடை தொலைப்பாய்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாக அவ்வரசன் திருமாலின் திருமுன்னின்று விண்ணப்பஞ்செய்து விளம்பவும், திருமகள் விளங்கும் அழகுடைய திருமால் திருவருள் கூர்ந்து, தனக்குத்தானே யொப்பாகிய இச்சக்கராயுதத்தைத் தருகின்றேம். உன்னுடைய பிரியாத நெருங்கிய சேனையை உடன்கொண்டு போய் மாற்ருன் சேனையை யொழிப்பாய். எ - று. (உ0௫)

விடுத்த காலைநின் வெம்முனை யடுபகை வீட்டி
யடுத்து நின்கரத் தம்முறை யடையுமற் றப்பாற்
கொடுத்த சக்கர மெம்முழை வருமெனக் கொடுத்தா
னெடுத்த வெண்குடை வேந்தனேற் றெழுந்தன னிப்பால்.

(இ - ள்.) பிரயோகித்தபோது போரிலெதிர்த்த நின்கொடிய பகைவரை யழித்து, உடனே பண்டுபோல உன்கையில் வந்து தங்கும். அதன் பின்னர், நாம் கொடுத்த இச்சக்கரம் நம்மிடத்தில் வந்தெய்துமென்று திருவாய்மலர்ந்தளித்தருளினர், வெண்கொற்றக்குடை நிழல் செய்யும் அம்மன்னவன் அதனை வாங்கிக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டான். இதன் பிறகு. எ - று.()

பரிதி நல்கிய நேமியோன் பாற்கட லடைந்தா
னொருத னிக்குடை வேந்தனுஞ் சேனைகொண் டுருத்தான்
செருமு ரட்கடுஞ் சிந்துசே னைக்களுஞ் செறுத்துப்
பொருது தங்களின் மிடைந்தன ரெதிரெதிர் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) சக்கராயுதமளித்த திருமால் க்ஷீராப்திக்கு எழுந்தருளினர். ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடையையுடைய சிங்கனெனும் அவ்வரசனும் தனது சிறு சேனையைச்சேர்த்துச்சென்றெதிர்த்தான். முருட்டுத்தனமுடைய கொடும் போர் செய்யத்தக்க சிந்து சேனனை யுத்தத்திற்கிட்டி யெதிர்த்து, இருதிறச் சேனைகளுஞ் சேர்ந்து எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யலானுர்கள். எ - று. (உ0எ)

ஆழி மாயவ னளித்தரு ளாழிவெம் படைக்கு
வாழி நான்மலர்ப் புனலொடு மருச்சனை வகுத்துச்

சூழு மிக்களச் சிந்துசே னன்றொரு சேனை
பூழி யாக்குதி யெனவிடுத் தொருகைதோள் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) க்ஷீராப்தியிற்றுயிலுந் திருமால் கொடுத்தருளிய சக்கராயுதத்திற்குப் புதிய பூக்களாலும் நீராலும் பூசித்து, இவ்யுத்த பூமியிற் சூழ்ந்துள்ள சிந்து சேனனுடைய தொகுதியாகிய சேனையைப் புழுதியாகச்செய்யக்கடவாயென்று பிரயோகஞ்செய்து, தனது ஒப்பற்ற வலக்கையால் இடத்தோளைத் தட்டினன். எ - று. (உ0அ)

கடவுண் மாப்படை முள்ளுடைக் கடுவனங் கவர்ந்து
படவெ ரித்தடு வடவையிற் படர்ந்தது பாரா
மிடைபெ ரும்படை முற்றுற விரித்தது வேந்தன்
சுடர்மு னின்றொளி மழுங்கிய மதியெனத் தொலைந்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த சக்கராயுதமானது, முள்ளுகளையுடைய பெரிய வனத்தைக்கவளீகரித்து அழித்துவிட்டுத் தகித்தற்குரிய வடவாமுகாக்கினிபோலப் பரவியதைப்பார்த்து, நெருங்கிய பெருஞ்சேனை முழுதும் அழிந்தது. அரசனாகிய சிந்து சேனனும் சூரியனுக்கு முன்னிருந்து ஒளி மழுங்கிய சந்திரனைப்போன்று அழிந்தான். எ - று. (உ0கூ)

தன்ன வாகிய சேனையுந் தானுமாய்த் தணந்து
முன்னை நாடுகொண் டிருந்தனன் சிங்கனு முதல்வ
னன்ன வன்றனி நாட்டையு மணங்குற வலைத்தான்
பின்னர் சிதுங்சே னன்றனித் தன்னகர் பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிந்து சேனன் தன்னுடையதாகிய சேனையுந்தானுமாய் யுத்த களத்தை நீங்கித்தன் பழைய நாட்டை அரசு செய்திருந்தான். சிங்கனெனு மரசன் அச்சிந்து சேனனுடைய ஒப்பற்ற நாட்டையும் துன்பெய்தும்படி யழித்தான். அதன் பிறகு, அச்சிந்து சேனன் ஒன்றியாய்த் தன் நகரத்தை விட்டுச்சென்றான். எ - று. (உக0)

வெருவி யோடினன் கோசிகன் மேதகு வசிட்ட
னருகி ருந்தநா ரதனிவர் மூவரை யடையா
வுருகு காதலின் மண்ணுற வணங்கிநின் றுரைப்பான்
றிருகு சீற்றமு நாடுநீத் திடுசிந்து சேனன்.

(இ - ள்.) கடுங்கோபத்தையும் நாட்டையும் விட்டு நீங்கியோடிய சிந்து சேனன், பயந்தவனாய், பெருமைதங்கிய கௌசிகர் வசிஷ்டர் அவர்களோடிருந்த நாரதரென்னும் இம்மூன்று முனிவரை யடைந்து மனமுருகுகின்ற பேரன்போடு பூமியிற்பொருந்தச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அவர்கட்கெதிர் நின்று விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான். எ - று. (உகக)

சிங்க னென்படைச் சேனையாற் செருவலி யிழந்து
பொங்கு கானிடைப் புகுந்துசீ தரனடி போற்றிச்
செங்கண் மாலவ னாழிபெற் றனனமர் செறுத்தா
னங்க ணாழிபுக் கறுத்ததென் சேனையை யனைத்தும்.

(இ - ள்.) சிங்கனென்பவன், எனது ஆயுதமேந்திய சேனையால் யுத்தஞ் செய்யும் வல்லபமற்று, பெரிய காட்டையடைந்து, இலக்குமியை மார்பி

லணிந்த திருமாலைத்துதித்துத் தவஞ்செய்து, அத்தாமரைக்கண்ணனுடைய சக்கராயுதத்தைப்பெற்று மீண்டும் யுத்தத்திற்கு நெருங்கினான். அவ்விடத்தில் அச்சக்கரம் நெருங்கி என் சேனை முழுவதையும் அழித்துவிட்டது. எ - று. ()

ஆண்டு நின்றென தரும்பகை கடப்பதற் கஞ்சி
யீண்டு நும்மடி சரணெனப் புகுந்தன னெளியேன்
றாண்டு சிந்தையிற் றிருவருள் சுரந்தனி ராகி
வேண்டு மொன்றெனக் களித்திரென் றவரடி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கிருந்து என் பெரும்பகையை வெல்வதற்குப்பயந்து, இங்கே தேவரீர் திருவடிகளை அடைக்கலமாக அடைந்தேன். மெய்ஞ்ஞானமோங்கும் உங்கள் திருவுள்ளங்களில் திருவருள் சுரந்தவர்களாய் விரும்பிய ஒருவரத்தை அடியேனுக்கு அநுக்கிரகிப்பீர்களென்று அம்முனிவர்கள் பாதங்களில் வணங்கினான். எ - று. (உகங)

வேத நான்குமூ வுருவெடுத் தனையமெய்த் தவத்தோர்
காது வெஞ்சம ரஞ்சுமன் னவன்கருத் துணரா
வோது முண்மையொன் றுளதுனக் துணர்த்துது முணர்வாய்
பூதி பூசிமற் றுருத்திர மாமணி புனைவாய்,

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களுமே மூவுருவேற்று வந்தாற்போன்ற உண்மைத்தவத்தையுடைய கௌசிகாதி முனிவர்கள், கொலைத்தன்மை பொருந்திய கொடிய யுத்தத்திற்கு அஞ்சிய சிந்துசேனனெனும் மன்னவனுடைய வெண்ணத்தை யறிந்து, சொல்லத்தக்க உண்மைப்பொருளொன்றுண்டு. அதனை யுனக்குச்சொல்வோம் அறிவாயாக. திருவெண்ணீறு தரித்து உருத்திராக்கமணி யணியக்கடவாய். எ - று. (உகச)

நின்பெ ரும்படை யிறந்தநா ணின்னுயிர்க் கிரங்கிற்
றன்ப னுழிமற் றேதென வுணர்ந்திலை யையா
வுன்க லத்துமை யுருத்திர மாமணி யுளவான்
முன்பு ணர்ந்திலை பார்த்தியென் றன்னவர் மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) உன் பெருஞ்சேனைகள் இறந்த காலத்தில், சிவபெருமானுக் கன்பராகிய திருமால் அநுக்கிரகித்த சக்கராயுதம், உன்னுயிரை யகற்றாது இரக்கமுற்றிருந்தது என்ன காரணமென்று நீ யறிந்தாயில்லை. ஐயனே! உன் னாபரணங்களிற் சிறந்த உருத்திராக்கமணி யொன்றிருக்கின்றது. நீ யதனை முன்னே யறிந்திலை. இப்போது காண்கவென்று முனிவர்கள் கூறினார்கள்.

யான றிந்திடு முருத்திர மணிபிறி தில்லை
மான வெம்படை நள்ளுற வரலுமோர் வணிகன்
பானி லாமணி முத்தணி யளித்தனன் பாரே
னேனை மாமணித் தொடையலி னுளதுகொ லென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேன் தெரிந்து தரித்த உருத்திராக்கமணி வேறேயின்று. அச்சத்தைத்தரும் பெருஞ் சேனையினிடையே யான் வருகையில், ஒரு வணிகன் வெள்ளிய சந்திரன்போலப் பிரகாசிக்கும் முத்துமணிகள் கோத்த மாலையாகிய ஒரு மாலையைக்கொடுத்தனன். அதனையும் நன்கு பார்க்கவில்லை. என்னுடையதல்லாத அம்முத்துமாலையில் அவ்வுருத்திராக்கமணியுள்ளதோ அறியேன் எனக்கூறினன். எ - று, (உகரு)

என்று முத்தணி கழற்றின னோக்கின னிடையே
யொன்று ருத்திர மணிகரந் திருந்ததென் றுரைப்ப
வன்று மூவரு நோக்கின ரதிசயங் கொண்டார்
நின்ற வேந்தனு மதனுடைப் பெருமையை நினைத்தான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு சொல்லி, அம்முத்துமாலையைக் கழற்றிப்பார்த்தான். அதனிடையே உருத்திராக்கமணியொன்று மறைந்திருந்தது எனச் சொல்ல, அதனைக்கேட்டு அம்முனிவர் மூவரும் அதிசயப்பட்டார்கள். அவர் முன்னின்ற சிந்து சேனனும் அவ்வுருத்திராக்கத்தின் பிரபாவத்தைச்சிந்தித்தான். எ - று. (உகஎ)

மன்ன கேண்மதி நின்னுடைப் பூமியும் வளனு
நின்ன வாகுற வேண்டுமே னீற்றொடு மணியைச்
சென்னி தாங்குதி சிந்தையி லிருத்துதி செருவேட்
டுன்னு சேனையு மிவ்வழி புனையுமா றுரைப்பாய்.

(இ - ள்.) அரசனே! கேட்பாயாக. சத்துருவாற்கைக்கொள்ளப்பட்ட உன் பூமியும் வளங்களும் உன்னுடையனவாகப்பண்டுபோற் பெறவேண்டுமாயின், திருவெண்ணீற்றோடு உருத்திராக்கமணியைச் சிரமிசையிருத்தி மனதிலுந் தியானஞ்செய்க. யுத்தத்தைச்செய்ய விரும்பி நீ யனுப்புஞ் சேனைகளுக்கும் இப்படியே யணியும்படி கட்டளை தரக்கடவை. எ - று. (உகஅ)

போவெ னச்சொலு மந்நிலை மாதவப் புனிதர்
மூவர் தாளிணை சென்னிசேர்த் துருத்திர மூர்த்திக்
காவ திம்மணி யருளவேண் டுதிரென வளித்தார்
காவ லன்றொழு தேந்தின னருநெறி கடந்தான்.

(இ - ள்.) இனிச்செல்லுகவெனக்கூறிய அப்பொழுது, பெருந்தவமுடைய பரிசுத்தர்களாகிய கௌசிகர் முதலிய மூன்று முனிவர்களுடைய உபய பாதங்களையுஞ் சிரசிற்சூடி, சிவபெருமானுக்குரிய உருத்திராக்கம்ணியாகிய இதனைத் தேவரீர் கொடுத்தருளவேண்டுமெனப்பிரார்த்திக்க, அம்முனிவர்களும் அங்ஙனமே கொடுத்தார்கள். அரசன் அவர்களைப்பணிந்து மணியைப்பெற்றுக் கொண்டு அரிய வனத்தைக்கடந்தான். எ - று. (உகசு)

வந்து சேனையுந் தானுமவ் வுருத்திர மணியைச்
சிந்தை செய்தணிந் தணிதிரு நீற்றொளி சிறக்க
முந்தை வெம்படைத் தலைவரோ டவனகர் முடுகிச்
சிந்து சேனனுஞ் சிங்கனு மமரெதிர் செறுத்தார்.

(இ - ள்.) தன்னகரமெய்தி, சேனையுந்தானுமாக அவ்வுருத்திராக்கமணியைத் தியானஞ்செய்து அணிந்துகொண்டு, அழகிய திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசம் அதிகரிக்க, முன்போலவே பெரிய சேனா நாயகரோடு, சத்துருவாகிய அச்சிங்கனுடைய நகரத்தை யடைந்து, சிந்து சேனனும் சிங்கனுமாக எதிரெதிர் நின்று யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள், எ - று. (உஉ0)

செறுத்த சேனையுட் சிங்கனு மடுசினந் திருகி
மறுத்தும் வந்தன னெனவுருத் தெருங்கெதிர் வந்தான்
கறுத்த நெஞ்சொடு கனலுமி ழாழிகைக் கொண்டா
னிறுத்த நீரொடு மலரொடு மருச்சனை யீந்தான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய சேனைகளுக்குள் சிங்கனென்பவனும் கடுங்கோப மிகுந்து, மீண்டும் வந்தானென்று கோபத்தோடு புறப்பட்டு எதிர்வந்து, வஞ்சக மனத்தோடு நெருப்பைச்சொரியும் சக்கராயுதத்தைக் கையிலெடுத்து சலத்தாலபிடேகித்து மலர்களாலர்ச்சனை செய்து பூசித்தான். எ - று. (உஉக)

கடவுண் மாப்படை யாழியை விடுத்தலுங் கனல்கான்
றிடந டந்தவத் திகிரியு மெம்பிரான் மணியை
யடலை நீற்றையுங் கண்டது வெருவொடு மகலாப்
புடைவ லன்றிரிந் தாங்கவன் கரதலம் புகுத.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த சக்கராயுதத்தை ஏவியவுடனே, நெருப்பைச்சிந்தும்படி சென்ற அச்சக்கராயுதம், எமது சிவபெருமான் உருத்திராக்கமணியையும் வெற்றியைத்தருந் திருவெண்ணீற்றையும் பார்த்து, அது அச்சத்தோடும் அங்கு நின்றகன்று, அச்சேனையைப்பிரதக்கணஞ்செய்து அச்சிங்கனுடைய கையிலடைய. எ - று. (உஉஉ)

சீற்ற வெம்படைச் சிந்துசே னன்சினத் தெழுந்தா
னுற்ற லன்னவ னநீகவெஞ் சேனையை யடர்த்துப்
பாற்றி னங்களம் படர்தரப் பொருதனன் பழநா
ளேற்றி ருந்தனன் வனம்புகுந் தொருதனி நோற்றான்.

(இ - ள்) கோபத்தையுடைய வெவ்விய சேனையையுடைய சிந்துசேனன் கோபித்தெழுந்து, தன் வலிமையால் அச்சிங்கனுடைய பெருந்தொகையாகிய சேனையை அழித்து, பருந்து கூட்டங்கள் யுத்தகளத்திற்பரவ யுத்தஞ்செய்தனன். அது கண்ட முன் தவஞ்செய்தவன் காட்டிற் பிரவேசித்து ஒன்றியாகத்தனியே தவம்புரிந்தான். எ - று. (உஉ௩)

உருத்தி ரப்பெரு மணியினு நீற்றினு முடற்றுஞ்
செருச்சி றந்தன னன்னது தீர்ப்பனென் றெண்ணிக்
குரைக்க ருங்கட லிறைவனை வணங்கினன் குறிப்ப
விரைக்க ருங்கட லிறைவனு மாங்கவற் கெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய உருத்திராக்கமணியாலும் திருவெண்ணீற்றாலும் செய்கின்ற போரில் ஜயமடைந்தான். அந்தச்சயத்தை யொழிப்பேனென்று கருதி, ஒலிக்கின்ற கரு நிறமுள்ள சமுத்திரராஜனை வருணனை வணங்கித்தியானஞ்செய்ய, சத்திக்கின்ற வருணனும் அச்சிங்கனுக்குத்தரிசனை தந்தான். எ - று. (உஉச)

அரிது நோற்றனை யென்னைவேண் டுதியென வருளான்
விரிக ருங்கட னாயகன் கேட்புழி வேந்தன்
பெரிது வந்தரு ளெந்தையென் பெருவிருப் பெல்லாம்
புரிதி யாயினுய் நினைதொறும் பொழிகுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) அரிதாகத்தவஞ்செய்தாய். யாது வேண்டுமென்று கருணையோடு, பரந்த சமுத்திரத்திற்குத் தலைவன் கேட்டபோது சிங்கன், மிகவுங் களிப்பெய்தி, திருவருள்புரிந்த எந்தையே! அடியேன் பெருவிருப்பமெல்லாம் அநுக்கிரகிக்கத் தொடங்குவீராகில், யான் கருதும் பொழுதெல்லாம் மழை பெய்யச்செய்வீரென்று கேட்டுக்கொண்டான். எ - று. (உஉரு)

ஆங்க தாகவென் றளித்தன னலைகடற் பெருமா
னோங்கு வெண்குடைச் சிங்கனுஞ் சேனைகொண் டொருங்கே
வீங்கு திண்புயச் சிந்துசே னனையமர் விளைப்ப
ஞாங்க ரன்னவர் படையெலா மெதிரெதிர் நடந்த.

(இ - ள்.) அலைகளோடு கூடிய சமுத்திரராஜனான வருணன் அவ்வாறே யாகுகவென்று வரங்கொடுத்தான். சந்தோஷ மிக்க வெண்கொற்றக்குடையை யுடைய சிங்கனும் தன் சேனைகளை ஒருங்கு சேர்த்துக்கொண்டு, பூரித்த வலிய தோளையுடைய சிந்து சேனனோடு யுத்தஞ்செய்ய, இருபக்கமாயிருந்த அவர்கள் சேனை முழுதும் எதிரெதிராகப்போர்செய்தன. எ - று. (உஉசு)

எதிர்ந டந்திகல் சிந்துசே னன்படை யாவும்
பொதியு நீற்றொடு முருத்திர மணியொடும் பொலிந்த
கதுமெ னக்கண்ட சிங்கனீர்க் கடவுளை நினைந்தா
னதிர்பெ ரும்புயல் பொழிதர நனைந்தசவ் வநிகம்.

(இ - ள்.) எதிரேறி வந்து போர்செய்யுஞ் சிந்து சேனனுடைய சேனை முழுதும் தமது தேக முற்றிலும் நிறைந்த திருவெண்ணீற்றோடும் உருத்திராக்கமணியோடும் விளங்கின. அதைக்கண்ட சிங்கன்விரைந்து வருணனைத் தியானித்தான். இடிமுழக்கோடு கூடிய பெரிய மேகங்கள் மழை பொழிந்தமையால் சிந்துசேனன் சேனைமுழுதும் நனைந்தன. எ - று. (உஉஎ)

அதுக ணத்தினிற் சிங்கனோ ரங்கையிற் றிகிரி
கதுமெ னத்துரந் தனன்ரன் கண்ணெனு மணியைப்
புதித ணிந்தவர்த் தொழுதுவெண் பொடிநனைந் தழுந்த
மதுகை வீரரை யாருயிர் குடித்தது வளைத்து.

(இ - ள்). அத்தருணத்தில் சிங்கன் அழகிய கையிலேந்திய ஒப்பற்ற சக்கரத்தை ஏவினான். அது உருத்திராக்கமணியை நூதனமாகத்தரித்தவர்களைப் பணிந்து, திருவெண்ணீறு மழையினால் நனைவுற்ற வெற்றி பொருந்திய சேனைகளைச்சூழ்ந்து அவர்கள் அரிய உயிரை யுண்டது. எ . று. (உஉஅ)

சிந்து சேனைய னாகிய சிந்துசே னனும்போ
யிந்து சேகரற் குவமைசால் வசிட்டர்மற் றிவரைச்
செந்த ளிர்ப்பதம் வணங்கிநின் றஞ்சலி செய்து
புந்தி யுந்தனி வதனமும் புலர்ந்திது புகல்வான்.

(இ - ள்): கடல் போலுஞ் சேனையையுடைய சிந்து சேனன் உடனே சென்று, சந்திரனைச்சடையிலணிந்த சிவபெருமானை யொத்த வசிஷ்டர் முதலிய மூன்று முனிவர்கள் செவ்விய தளிர் போன்ற பாதங்களில் வணங்கி நேர் நின்று கைகூப்பி, மனமும் ஒப்பற்ற முகமும் வாடி இவ்வாறு சொல்லுகின்றான். எ - று. (உஉகூ)

நுணங்கு மாதவத் துறையுளீர் நும்மொழி தலைக்கொண்
டிணங்கு ருத்திர மணியொடும் விபூதிபெற் றெளியேன்
கணங்கொள் சேனைகொண் டெதிர்தலு மன்னவன் கடற்கோ
வணங்கி யேத்துறப் பொழிந்தனன் பன்மழை வருணன்.

(இ - ள்.) நுண்ணிய பெருந்தவமார்க்கத்திலிருப்பவர்களே! உங்கள் சொல்லைச்சிரசாகவகித்து, பொருத்தமான திருவெண்ணீற்றோடு உருத்திராக்க

மும் உங்கள் பாற்பெற்று, அடியேன் கூட்டமாகிய சேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு எதிர்த்தபோது, அச்சிங்கன் சமுத்திரராசனான வருணனை வணங்கித் துதிசெய்ய, வருணன் பல மழைகளைப்பெய்தான். எ - று, (உகூ0)

ஆதி மாமணி புனைந்தனர் சிலர்சில ரணிந்த
பூதி சாதன வெண்பொடி புயனனைத் தழிப்பக்
காது நேமிவெம் படைசில வொழிதரக் கதுவி
மோது சேனையை முற்றுற முடித்தது முனிந்து.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது உருத்திராக்கமணி யணிந்தவர்கள் சிலர், மற்றுஞ்சிலர் அணிந்திருக்கின்ற விபூதிக்காப்பாகிய திருவெண்ணீற்றை மேகங்கள் நனைத்தழித்துவிட்டமையால், கொல்லுகின்ற கொடிய சக்கராயுதமானது சிலவற்றை ஒடிப்போய் விடும்படிசெய்து, கோபித்து நெருங்கிய ஏனைச்சேனை முழுவதையும் மாய்த்தது. எ - று. (உகூக)

எனமொ ழிந்தனன் கேட்டருண் மாதவ ரிசைப்பார்
வனையு ருத்திர மாமணி யாவரும் வனைந்து
புனையு நீற்றொடும் பொருதிலர் புயல்பட நடந்தா
ரனையர் யாவரு மிறந்தன ரரணமற் றில்லார்.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டனன். அதனைக்கேட்ட முனிவர் சொல்லுவார். அலங்கரிக்கின்ற உருத்திராக்கமாகிய சிறந்த மணியை எல்லோரும் அணிந்துகொண்டு அணிகின்ற நீற்றணியோடு போர் செய்திலர். ஆதலால், வேறு காப்பில்லாதவர்களாய் மழை சொரிதலால் நனைந்த யாவரும் இறந்தார்கள். எ - று. (உகூஉ)

இன்னு மோர்பொரு ளியம்புதுங் கேட்டியா லிறைவ
மின்னெ யிற்றுவா ளசுரர்யா வருந்தவம் விரும்பி
மன்னு ருத்திர மணியொடு பூதியும் வனைவார்
துன்னு முப்புரத் தகவையி னிருப்பரத் தொல்லோர்.

(இ - ள்.) இன்னும் ஒருண்மை சொல்லுவோம். அதனையுங்கேட்பாயாக. அரசனே! ஒளி வீசுகின்ற வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அசுரர்கள் யாவரும் தவச்செயலை யிச்சித்து நிலை பெற்ற உருத்திராக்கமணியோடு திருவெண்ணீறுந் தரிப்பார்கள். அப்பழைய அசுரர்கள் நெருங்கிய திரிபுரங்களினுள்ளிருப்பார்கள். எ - று. (உகூகூ)

அனைய தொன்மையோ ரரிமுதற் பிரமரை முதலாம்
வினையி னீங்கிய தேவர்க்கும் வினைவிளைத் துவப்பார்
முனைமு கத்தவர்க் குடைந்துமுப் பத்துமுக் கோடி
துனைபெ ரும்படை வானவ ராற்றலர் துயர்வார்.

(இ - ள்.) அத்திறப்பழைய அசுரர்கள், பிரமனுக்கும் பிதாவான திருமால் முதலாகிய தீவினையினின்று கழிந்த தேவர்களுக்கும் தீமை செய்து களிப்பார்கள். யுத்தத்தில் அவ்வசுரர்க்குத்தோற்று முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் ஆற்ற முடியாதவர்களாய் வருந்துவார்கள். எ - று. (உகூச)

அரியு நான்முகக் கடவுளுந் தேவர்கள் யாரும்
புரிய முப்புரஞ் செகுத்துறப் புலமையி னோர்ந்தா

ரெரியும் வேள்வியொன் ரேம்பின ரவ்வெரி யிடைநின்
றுரிய பூதமும் பேய்களும் பிறந்தன வுலப்பில்.

(இ - ள்). விஷ்ணுவும் பிரமனும் ஏனைய தேவர்கள் யாவரும், தமக்குத் துன்பு செய்யும் திரிபுரங்களை யழித்துவிடத் தங்கள் புத்தியால் ஆலோசித்தார்கள். எரிகின்ற ஆபிசாரயாகமொன்றுவளர்த்தார்கள். அவ்யாகாக்கினியிலிருந்து குரூரஞ்செய்யத்தக்க பூதங்களும் பேய்களுங் கணக்கின்றித்தோன்றின. எ - று.

ஈண்டு குண்டவெவ் தழலிடை யெழுந்தவெஞ் சேனை
தூண்ட முப்புரஞ் சுற்றின கடுஞ்சமர் தொடுத்த
வாண்டெ திர்ந்தவ ரணிந்தரு ளுருத்திர வக்கம்
பூண்ட பூதிகண் டெதிர்தொழு திறைஞ்சின போன.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில், அவ்யாக குண்டத்தின் கொடிய அக்கினியில் தோன்றிய கொடிய சேனையை யேவவும், அவை திரிபுரங்களைச்சூழ்ந்துகொண்டு கடும்போர்செய்தன. அங்கெதிர்ந்த திரிபுர வசுரர்கள் அணிந்திருக்கும் உருத்திராக்கமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் பார்த்து அவர்களை யெதிர்கொண்டு வணங்கிச்சென்றன. எ - று. (உ௬௬)

ஒன்றி னுமுப் புரத்தவ ரொழிகில ரென்று
மன்ற லந்துள வணிந்தருண் மாயவன் மதித்துச்
சென்று தாளுெரு பவுத்தரிற் சிறந்தன ளுகி
யன்ற வர்க்குவே றுணர்த்தினன் பேரறி வழித்தான்.

(இ - ள்.) ஒரு வழியாலும் இத்திரிபுரர்கள் அழிந்திலரே யென்று, மணம்வீசுந் துளசிமாலையணிந்தருளும் திருமால் யோசித்து, தாமே யொரு சிறந்த பவுத்தாசாரியராகப்போய், அவ்வசுரர்கட்குப்பவுத்த மார்க்கத்தை யுபதேசித்து அவர்களுடைய பெரிய ஞானத்தை யொழித்தார். எ - று. (உ௬எ)

முப்பு ரத்தினர் மணியொடு பூதியோர்ந் தெடுத்த
வப்பு ரத்தினை வறும்புர மாக்கின ரதுவோர்ந்
தெப்பு ரத்தினு முறைந்தரு ளிமையவர் பெருமா
னிப்பு ரத்தழ னகைவிளைத் திடவுயிர் நீத்தார்.

(இ - ள்.) திரிபுரவவுணர்களின் உருத்திராக்கமணியுடன் திருவெண்ணீற்றையும் முன்னே யணிந்திருந்த அவ்வுடல்களை வெற்றுடல்களாக்கினர்கள். அதனை யறிந்து எவ்வுலகங்களிலும் நிறைந்தருளிய தேவநாயகனாகிய சிவபெருமான், இத்திரிபுரங்களிற் கோபச்சிரிப்புண்டாக்க அவர்கள் உயிர் விட்டார்கள்.

நீயு மவ்வழி யுருத்திர மணியொடு நீறு
மேய சேனையோ டணிந்துமால் விழிவளர்ந் தருளும்
பாயி ருந்திரைக் கடலெனப் பெரும்படை பரப்பிப்
போய வன்படை வரவழைத் தெதிரெழப் பொருதி.

(இ - ள்.) அப்படியே, நீயும் பொருந்திய உன்சேனையோடு உருத்திராக்கமணியையுந் திருவெண்ணீற்றையுந் தரித்து, திருமால் யோகநித்திரை புரியும், பாய்கின்ற பெரிய அலைகளையுடைய பாற்கடல்போலப் பெருஞ்சேனை பரவச்சென்று, அச்சிங்கன் சேனையை வரும்படி அழைத்தெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்யக்கடவாய். எ - று. (உ௬௮)

பூசு பூதிதண் புயற்புன னனைந்துபோக் குறினு
மாச றப்புனை யுருத்திர மாமணி யழியா
பேசி லீங்கிவை யிரண்டையும் பெரிதுறப் புனைந்து
மூசு வண்டிமிர் வாகைபெற் றெழுகென மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்றால், அணிந்த திருவெண்ணீற்றை மேகங்கள் மழையால் நனைத்துக்கலைத்து விட்டாலும், குற்றமகலத்தரித்துள்ள சிறந்த உருத்திராக்கமணி நனைந்தழியாதாதலால், சொல்லுமிடத்தில் இவ்விரண்டனை யும் மிகுதியாகத்தரித்து மூசுகின்ற வண்டுகளொலிக்கும் வெற்றிமாலை யடை ந்து செல்கவெனக் கூறினர். எ - று. (உசo)

அருந்த வங்கிளைத் தனையர்சொற் றருளிய மொழியாற்
றிருந்து சிந்தைய னுருத்திர மணியொடுஞ் சிறந்து
பொருந்து பூதியைச் சேனையும் புனைதரப் புனைதந்
திருந்த சேனைகொண் டெறுழ்வலிச் சிங்கன்மே லெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அரியதவமே கப்புவிட்டதுபோன்ற அம்முனிவர்கள் மொழிந் தருளிய வார்த்தைகளால், திருந்திய மனத்தையுடைய சிந்து சேன மன்ன வன், உருத்திராக்கமணியோடு, சிறப்புற்றுப்பொருந்திய திருவெண்ணீற்றை யும், தன் சேனையும் அணிந்துகொள்ளத் தானுமணிந்து, தன்பாலிருந்த சேனை களைக்கூட்டிக்கொண்டு, மிக்க வலிதங்கிய அச்சிங்கன்மேலெதிர்க்கப் புறப்பட் டான். எ - று. (உசக)

எழுந்த சேனைகொண் டேகலு மெய்திய சேனைக்
கொழுந்து சிங்கனூர்க் கொடிமதி ளுடுத்தன வனையான்
புழுங்கு சீற்றமோ ருருவுகொண் டாலெனப் புகுந்தா
னழுந்து பாற்கடன் மேல்விழு மதிர்முகில் பொருவ.

(இ - ள்.) இவ்வாறு புறப்பட்ட சேனையை யுடன்கொண்டு செல்லவும், சேனையின் முதல் வரிசைகள் சிங்கனுடைய நகரத்தின் துவசங்கட்டிய மதிலைச் சூழ்ந்து கொண்டன. அச்சிங்கன், ஆழமாகிய க்ஷீராப்தியின் மேல்விழுங் கர்ச் சனையுடைய மேகத்தைப்போல, கடுங்கோபமே ஓர் வடிவெடுத்ததென்று சொல்லும்படி சேனையோடு வந்தான். எ - று. (உசஉ)

இருவர் சேனையு மெதிரெதி ருடற்றின விடையே
குருதி யாறெழுந் தலைப்பது பெரும்பிணக் குப்பை
யருகு யர்ந்தன வெருவருஞ் சிங்கனேற் றடர்ந்தா
னொருவ னிப்பெருந் திகிரிகொண் டருச்சனை யுஞற்றி.

(இ - ள்.) இருமன்னவர் சைனியமும் ஒன்றுடனொன்று எதிர்த்துப் போர் செய்தன. இவ்வகைப் போர்க்கிடையில் உதிரவெள்ளம் அலைத்தோடி யது. பெரிய பிணக்குவியல்கள் அருகே மலைபோன் றுயர்ந்தன. அச்சந்த ரும் அரிய சிங்கனென்பவன் எதிர்த்துப் போர் செய்தவனாய், ஒப்பற்றதாகிய பெரிய சக்கராயுதத்தைக் கையிலேற்றுப் பூசித்து எ - று. (உசங)

விடுத்த னன்றனித் திகிரியவ் வெண்ணிணத் திகிரி
யெடுத்த சேனையி னிடையிடை கழிதர வேகித்
தொடுத்த மாமணித் தொடையுணர்ந் தாங்கவர்த் தொழுது
மடுத்த சேனையை வலன்றிரிந் தகன்றது வாழ்த்தி.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். வெள்ளிய நிணந்தோய்ந்துள்ள அந்தச் சக்கராயுதம் சைநியங்களின் இடையிடையே விலகும்படி போய், அணிந்திருக்கும் சிறந்த உருத்திராக்கமணி மாலையைப் பார்த்து அவர்களைப் பணிந்து, நிறைந்த அச்சேனையைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து தோத்திரித்துப்போயது. எ - று. (உசச)

சிங்க னென்னுமக் கடுஞ்சினத் திறலுடை வேந்தன்
பொங்கு வெண்டிரைக் கருங்கட லிறைவனைப் போற்ற
மங்கு லண்டமுற் றிடிக்குரன் முழக்குடன் வந்து
துங்க வெம்படை விபூதிதோய்ந் தழிதரச் சொரிந்த.

(இ - ள்.) சிங்கனென்றுசொல்லுங் கடுங்கோபமும்வலிமையுமுடைய அவ்வரசன், விசேடித்த வெள்ளிய அலைகளையுடைய கருங்கடலுக்குத் தலைவனான வருணனைத் துதிசெய்ய, மேகங்கள் ஆகாயத்திற் பொருந்தி இடியாகிய குரன் முழக்கத்துடன் வந்து, புனிதமாகிய பெரிய சேனையின் விபூதிக்காப்பை நனைந் தழியும்படி மழை சொரிந்தன. எ - று. (உசரு)

சொரிந்த காலையி னீற்றொளி தொலைதரச் சோதி
விரிந்த மாமணி விளங்குற நமக்கினி விறலே
தரிந்த நீர்ப்புன லருவரை யடைதுமென் றடைந்தான்
புரிந்த சேனையுந் தானுமா யவ்வனம் பயின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி மழைபெய்த சமயத்தில், திருவெண்ணீற்றொளி மறைய, ஒளிமிக்க சிறந்த உருத்திராக்கமணி பிரகாசிக்கப் பார்த்து, சிங்கன் இனி நமக்கு ஜெயமுண்டாவதெங்ஙனம்? குளிர்ந்த நீரருவி பாயும் பெரிய மலையை யடைவோமென்று சேர்ந்து, தன்பாற் பரிவுள்ள சேனையுந் தானுமாக மலையருகிலுள்ள வனத்திற் றங்கினான். எ - று. (உசசு)

தெண்ணி லாத்தனிக் கவிகைமே னிழற்றுறச் சினங்கா
லண்ணல் வாரண மீப்பொலிந் தரும்பகை கடந்து
வண்ண வார்சிலைச் சிங்கனு டடங்கலும் வணங்க
வெண்ண ருமணி குயிற்றரி யாசனத் திருந்தான்.

(இ - ள்) தெளிந்த சந்திரிகையை வீசும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடை மேலே நிழலைச்செய்ய, கோபத்தைச் சிந்தும் பெருமை தங்கிய பட்டத்து யானைமேல் விளங்கி அரிய பகைவர்களை வென்று அழகமைந்த நெடிய வில்லைத் தாங்கிய சிங்கனுடைய நாடு முழுவதையும் தன்னை வணங்கும்படி அளவற்ற நவமணிகள்பதித்த சிங்காசனத்திற் பொருந்தியிருந்தான். எ - று. (உசஎ)

செய்ய கோன்முறை பொதுவறச் செலுத்தியந் நாடும்
பொய்யின் மாமணி நீற்றொடும் புனைதரப் பொலிந்தான்
வையம் யாவையு மொருகுடை நிழற்றினன் மனையாண்
மெய்யொ டுஞ்சிறந் தருநல நுகர்ந்தனன் மிகுநாள்.

(இ - ள்) பொதுத்தன்மை நீங்கச் செங்கோன்முறையை நடாத்தி, அந் நாடுகளையும் பொய்மையில்லாத உருத்திராக்கமணியுடன் திருவெண்ணீற்றையும் அணியச்செய்து விளங்கினான். உலக முழுவதையும் ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்

குடையால் நிழல்செய்து, மனைவியோடுகூடி வெகுகாலம் உண்மை நிலையுடன் பெருமைபெற்று அரிய சுகங்களை யநுபவித்தான். எ - று. (உசஅ)

விரும்பு நன்னலம் யாவையு நுகர்ந்தனன் வியந்தான்
றிருந்து மைந்தரு மனைவியு நிதியமுஞ் சிறந்தா
னிருந்து நாள்பல கழிந்தபின் றன்குலத் தெவரும்
பொருந்து சேனையுந் தானுமாய்க் கைலைமீப் பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) விரும்பத்தக்க நல்ல இன்பங்களையெல்லாம் அநுபவித்துக் களித்து, திருந்திய புதல்வரும் மனைவியரும் செல்வமுமுடையவனுய்ச் சிறப் பெய்தி, அநேககாலங் கழிந்தபிறகு, தன் குலத்தாரெல்லாரும், பொருந்திய சேனையுந்தானுமாகச் சேர்ந்து திருக்கைலாயத்தில் விளங்கிவாழ்ந்தான். எ - று.

மாறு கொண்டிகல் வேந்தனும் வனம்புக வைகி
நீறு மாமணி யுருத்திர வக்கமு நீங்கான்
வீறு கொண்டுமால் விடையினன் றிருவருள் வேண்டி
யீறு பெற்றனன் கடைமுறை கைலைபெற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) வேறுபட்டுப் பகைத்த அரசனாகிய சிங்கனும், வனத்திற் புகுந்து வசித்து, திருவெண்ணீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்கத்தையும் நீங்காத வனுய்த் திடசித்தமுற்று, திருமாலை இடபமாகக்கொண்ட சிவபெருமான் திருவருளை விரும்பி முடிவெய்தினன். இறுதியாகக் கைலாயபதவியுற்று வாழ்ந்தனன். எ - று. (உருo)

பொன்னிற் சூழ்ந்தன செம்பினிற் பொதிந்தன புயல்வான்
மின்னிற் றேன்றிய வெள்ளியிற் போர்த்தன விவற்றின்
பின்னற் கம்பியிற் கோத்தன பெரிதணிந் துவப்பார்
தன்னைத் தன்வினை யைத்தலை வனையுணர் தவத்தோர்

(இ - ள்.) பொன்னாற் கவசஞ் செய்யப்பட்டனவும், ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்திலுண்டாகும் மின்னல்போன்ற வெள்ளியாற் சூழப்பட்டனவும், இவ் வுலோகங்களின் பின்னலாகிய கம்பியிற் கோத்தனவுமாக மிகவுந் தரித்துச் சந் தோஷிப்பவர்களே தன்னையும் தன் வினையையும் தலைவனையும் உணரத்தக்க தவத்தினராவர். எ - று. (உருக)

ஆத லாற்றிரு நீற்றொடு முருத்திர வக்க
மீத ணிந்திட வேண்டுமா லிவற்றுள விழுப்ப
மோது நான்மறை யோதுவ தன்றிமற் றொருவ
ராதி தோன்றிய விவற்றினை யெவருணர்ந் தறிவார்.

(இ-ள்.) ஆகையால், திருவெண்ணீற்றோடு உருத்திராக்கமணியை உடம்பி லணியவேண்டும். இவற்றிற்குள்ளனவாகிய மேன்மைகளை ஓதப்படும் நான்கு வேதங்களும் சொல்லுவதன்றி, ஆதியிலுற்பவித்த இவ்விரண்டின் சிறப்புகளை. வேறே யாரொருவர் தெளிந்துணரத்தக்கவர்கள்? எ - று. (உருஉ)

உரைத்த மாமணி யணிந்தவ ரெம்பிராற் குகந்தோ
ரிரைத்த கங்கையஞ் சடையவர்க் கிருவிழி யனையார்
திரைத்த வார்கட னெடுநிலத் திம்மணிச் சிறப்பை
நிரைத்த நூன்முறை கேட்பவ ரவர்தமை நிகர்ப்பார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய அச்சிறந்த உருத்திராக்கமணியை யணிந்தவர்கள் எமது சிவபெருமானுக்கு உவப்புடையவர்கள், ஒலிக்கின்ற கங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இருவிழிகளையொத்தவர்கள். அலைகள் பொருந்திய நெடிய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூமியில், இவ்வுருத்திராக்கமணியின் மகிமையை வரிசையான நூல்களில் முறைப்படி கேட்பவர்கள் தம்மைத்தாமே யொத்தவர்கள், எ - று. (உருங)

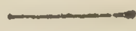
என்று சூதமா முனிவர ணியம்பிய தியாவு
நின்று ணர்ந்தமா முனிவர ருள்ளுற நெகிழ்ந்தா
ரன்றெ டுத்தெடுத் துரைத்தரு ளுருத்திர வக்கத்
துன்று காதைமுற் றுணர்த்துமச் சூதனைத் தொழுதார்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாகச் சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தவற்றை யெல்லாம், நன்னிலையினின்றுணர்ந்த சிறந்த நைமிசவன முனிவர்கள் மன முருகினவர்களாய், பூர்வத்தில் பலரெடுத்துச்சொன்ன உருத்திராக்கமணியின் சரிதைகள் எல்லாவற்றையும் உணர்த்தியருளிய அந்தச் சூதமுனிவரை வணங்கி னார்கள். எ - று. (உருச)

உருத்திராக்கமான்மியசருக்கம் முற்றிற்று.

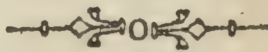

ஆ திருவிருத்தம் - எஅக.

ஏழாவது

பஞ்சாக்கரமான்மியசருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

முனிவர் யாரினு முன்மொழி சூதமா முனிவ
னனித வம்புரி பெருமைசா னைமிசா ரணியத்
தினிய மாதவர்க் கெம்பிரா னஞ்செழுத் தியற்கைப்
புனித மாக்கதை யாவையும் புலப்படப் புகலும்.

(இ - ள்.) முனிவர்களெல்லோருள்ளுந் தலைமையாகச் சொல்லப்படும் பெருமை தங்கிய சூதமுனிவர், மிகுதியாகிய தவத்தைச்செய்த மேன்மை மிகுந்த நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய இனிய பெருந்தவசிகளுக்கு எமது சிவ பெருமானது பஞ்சாக்கரத்தின் இயல்பாகிய புனிதமான சிறந்த சரிதங்களெல் லாவற்றையுந் தெரியும்படி உரைக்கின்றனர். எ - று. (க)

எந்தை யெம்பிரா னருளையிவ் வெழுத்தெனப் பிரித்துத்
தந்த மந்திர மைந்தெழுத் தாமெனத் தகுமா
லந்த மந்திரத் தளவையைச் சற்குரு வறிந்து
சிந்தை தேறுறத் தெளிப்பதங் கதனிலை தெரிக்கில்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் தமது திருவருளையே இவ்வெழுத்துகளாக வகுத்துக்கொடுத்தருளிய மந்திரமானது பஞ்சாக்கரமென்று சொல்லத்தக்கது. அந்தப் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தின் பிரமாணத்தை ஞானசிரியர் நன்றாக வுணர்ந்து மனந்தெளியும்படி யுணர்த்துவது. அம்மந்திர நிலைமையைச் சொல்லுமிடத்தில் எ - று. (உ)

இனைய மந்திரத் தியல்புணர்ந் தோர்பொழு திசைப்போ
ரனையர் தம்முழைப் புண்ணியம் யாவையு மடங்கும்
வினையு நீங்குவர் மேதினி புரந்தினி தளிப்பார்
புனையு மேற்பதம் புகுவர்முத் தேவரிற் பொலிவார்.

(இ - ள்.) இத்தகைய மந்திரத்தின் இயல்பினைத் தேர்ந்து ஒருகால் தியானஞ் செய்வோர்கள் யாரோ அவர்கள் பால் எல்லாப் புண்ணியங்களும் சேரும். சகல வினைகளுமகல்வார்கள். உலகத்தை யரசுசெய்து இனிதாகக் காப்பார்கள். அலங்காரமான உயர்பதவி யடைவார்கள். திரிமூர்த்திகள்போல விளங்குவார்கள் எ - று. (ந)

புலரிக் காலையு முச்சியு மாலையும் புனிதன்
பலரிக் கிண்கிணிப் பாததா மரைமுறை பரவி
மலரிப் புந்தியிம் மந்திர நினைபவர் மனஞ்சூ
ழலரிக் குஞ்சகத் தவரையே சிவவடி வாக்கும்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திலும் உச்சிக்காலத்திலும் மாலைக்காலத்திலும், சிவபெருமானது பல மரகதங்களாலாகிய கிண்கிணிமாலை யணிந்த திருவடித்தாமரைகளை முறைப்படி துதித்து, தெளிந்த சித்தத்தோடு இப்பஞ்சாக்கர மந்திரத்தைத் தியானஞ் செய்பவர்களது மனத்திற் சூழ்ந்து மலரச்செய்யும் இப்பூமியில் அத்தகையினரையே சிவசாரூப மடையச்செய்யும் எ - று. (ச)

அஞ்செ ழுத்தெனு மருமறை மந்திர மதனை
நெஞ்ச ழுத்தவர் முழுமுதற் றேவனை நிகர்ப்பார்
பஞ்ச பாதகர் மீதுமற் றவர்நிழற் படினுஞ்
செஞ்செ வேயவர் காண்கினும் பவந்தொலை செல்லும்.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்கரமென்று சொல்லப்படும் அரிய இரகசியப்பொருளாகிய இம்மந்திரத்தை மனதிற்றியானஞ்செய்வோர் முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாவார்கள். அத்தகையினருடைய நிழலானது ஐம்பெரும்பாதகஞ்செய்தோர் மேற்பட்டாலும், (அப்பாவிகள் அவர்களைத்) தரிசித்தாலும், அதிதூரமாகப்பாவங்களெல்லாம் ஓடிப்போம். எ - று. (டு)

சிற்ப ரந்தெரி மந்திர மீங்கிதிற் சிறந்த
முற்பெ ருஙகதை யுளதது மொழிகுதுங் கேண்மின்
பொற்ப ழம்பதி காசிவாழ் வெண்குடைப் புனிதன்
மற்ப குநதன தடம்புயன் வச்சிர வாகு.

(இ - ள்.) ஞானரூபியாகிய சிவபெருமானைத்தெரிவிக்கும் மந்திரமாகிய இப்பஞ்சாக்கரத்தைப்பற்றி, மேலான சிறந்த பூர்வசரிதை யொன்றுண்டு, அதனைக்கூறுவோம் கேட்பீர்களாக, அழகமைந்த காசி யென்னும்பழய நகரத்தில் வாழ்ந்திருந்த வெண்கொற்றக்குடையையுடைய பரிசுத்தனும் வலிமை

யைப்பாகு படுத்தியது போலும் பரந்த தோள்களுடையவனுமாகிய வச்சிர வாகுவென்றொருவனுண்டு. எ-று. (௬)

வாழி மன்னவன் மனைவயிற் றோன்றினண் மகர
யாழி னின்னிசை பிறந்தென விமையவர்க் கெறிநீ
ராழி யாரமு தியர்த்தென வருந்தமிழ்ப் பொதியஞ்
சூழி ருந்தமி ழீன்றென வொருதனித் தோகை.

(இ-ள்.) இச்சிறந்த மன்னவனுடைய மனைவியினிடத்தில், மகரயாழிலே இனிய இசைகள் பிறந்தாற்போலவும், தேவர்களுக்கு அலைவீசுங் கடலானது அமுதத்தைப்பெற்றது போலவும், அருமையான இனிய பொதிய மலையானது உலகமுற்றும் பரவிய பெரிய தமிழைக்கொடுத்தது போலவும், ஒப்பற்ற வொரு குமாரத்தி பிறந்தாள். (எ)

பருவ மங்கைய ரழகெலா மொருவழிப் படுத்தி
யுருவ மாக்கின னுறுப்பெனு மவயவத் துவமை
பொருவ மற்றையோர்க் குள்ளபோற் படைத்திலன் புதுப்பூ
மருவி ருங்குழற் குவமையே தியம்புமிவ் வையம்.

(இ-ள்.) பால்ய ஸ்திரீகளின் அழகு முழுவதையும் ஒன்றுசேர்த்து ஒருருவமாக்கினன் பிரமதேவன். அவளுக்கு அங்கங்களென்னும் அவயவங்களுக்குரிய உவமானங்கட்குப்பொருந்த, மற்றப்பெண்கட்கிருப்பனவொன்று உண்டாக்கினனில்லை. அன்றலர்ந்த மலர் சூடிய அவளுடைய பெரிய கூந்தலுக்கு இவ்வுலகினர் எதனை உவமையாகச் சொல்லுவர். எ-று. (அ)

இத்தி றத்தொடும் வளர்தரு கலாவதி யென்பா
ளுய்த்து ரைத்துள கலையெலா மொருங்கினி துணர்ந்தாண்
முத்த வாணகை யிவடனை மணந்தனன் முரட்போர்
மத்த யானையோர் தனிக்குடை மதிக்குல வழுதி.

(இ-ள்.) இவ்வகை யழகோடும் வளர்கின்ற கலாவதியெனும் பெயர் பெற்ற அப்பெண், பெரியோர் தேர்ந்து கூறிய நூல்களையெல்லாம் முற்றும் இனிதாகத்தேர்ந்தனள். முத்துப்போலும் ஒளி வீசும் பற்களையுடைய இவளை, மாறுபடுகின்ற யுத்தத்தில் வலிய மதங்கொண்ட பட்டத்து யானையையும் ஒப்பற்ற ஓர் சந்திரவட்டக்குடையையுமுடைய சந்திர குலத்தவனாகிய ஒரு பாண்டியன் மணஞ் செய்தனன். எ-று. (கூ)

வதுவை முற்றினன் மாநகர் கொணர்ந்தனன் வழுதி
விதுமு கத்தின ணலநுகர் விருப்பொடு வெதும்பிப்
புதுமு லைத்தடம் புல்லலுற் றனனது பொழுதின்
மதும லர்க்குழ றீண்டனீ யென்றிடை மறுத்தாள்.

(இ-ள்.) அம்மன்னன் மணவினை முடித்துத்தன்னுடைய சிறந்த நகரத்திற்கழைத்து வந்தான். பூரண சந்திரன்போலும் முகத்தையுடைய அக்கலாவதியின் கலவிச்சுகத்தை விரும்பிக்காமத்தீயாற்றகிக்கப்பட்டு, பரந்த அவளுடைய இளந்தனங்களைத்தழுவத் தொடங்கினன். அப்போது தேன் சிந்தும் மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய கலாவதி தொடாதேயெனத் தடுத்தாள்.

உலகம் யாவையு முள்ளன சராசர மனைத்துஞ்
சுலவி நிற்பது தொன்மைய தாயது சுருதி

பலகின் மந்திர வஞ்செழுத் தறிந்திலை யரச
புலவ ருந்தினை பிறர்மனை விரும்பினை புகுந்தாய்.

(இ - ள்.) அரசனே! உலகமுழுவதிலும் உள்ளனவாகிய சராசரப்பொருள் களிலெல்லாஞ் சூழ்ந்திருப்பதும், பழமையானதும், வேதத்திற்சொல்லுங் குற்றமில்லாத மந்திரமுமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை நீ யறிந்தாயில்லை. மாமிச பட்சணஞ் செய்திருக்கின்றனை, பிறர் மனைவியரை விரும்பி அவர் பாற்சுக மநுபவித்தனை. எ - று. (கக)

என்றெ டுத்தெடுத் தீதல பலவெலா மிசைத்தாள்
குன்றெ டுத்தமென் கொம்பரிற் குழைபடு நுசுப்பாள்
மன்ற லந்தொடை வழுதிமா னுணர்ந்திகன் மார
னென்ற லாதன பலகணை சொரிந்துநின் றுருத்தான்.

(இ - ள்.) குன்றுகளைச்சுமக்கும் மெல்லிய கொடிபோலத்துவளும் இடையையுடைய அக்கலாவதி, இப்படியும் இதுவல்லாமற் பலவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லினள். மணந்தங்கிய அழகிய மலர்மாலை யணிந்த பாண்டியனது காம விச்சையை வலிதங்கிய மன்மதனறிந்து ஒன்றல்லாதனவாகிய மலர்ப்பாணங் கள் பலவற்றையும் அவன்மேற் பிரயோகித்துநேர் நின்று துன்பு செய்தான்.

மார னம்புதொட் டீர்த்தெழ மம்மரின் மயங்கு
மீர வாடைதொட் டிழுகுற வெரியெழ வுயிர்க்குங்
காரி ருட்பிழம் பொழிவது கற்பமென் றயரும்
வேரி யந்தொடை சாந்தொடும் பொரிதர வெதும்பும்.

(இ - ள்.) மன்மத பாணங்கள் பாய்ந்து தைத்துக் காமம் அதிகரித்தலால் காம மயக்கத்தோடு மயங்குவான். குளிர்ந்த வாடைக்காற்று உடலைப்பரிசித் துச்செல்ல, தீப்பொறி சிந்தப் பெருமூச்செறிவான். கறுத்த இருட்டொகுதி நீங்குவது ஒரு கற்ப காலமென்று வருந்துவான். வாசந்தங்கிய அழகிய மாலை யும் கலவைச்சாந்தும் கருகிப்போக வெதும்புவான். எ - று. (கங)

ஊது தென்றல்வெற் புயிர்த்திட வுட்னுயிர்ப் பெறியுஞ்
சீத ளக்கலைத் திங்களாற் றெருமருந் திகைக்கும்
போது மேற்றிசை புகுதரப் புகுந்தபுன் மாலை
மீதெ ழுந்தழற் செக்கரால் வெதும்புமெய் வெயர்க்கும்.

(இ - ள்.) பொதிய மலையிற்பிறக்கின்ற மிருதுவாகவீசுந் தென்றற்காற்று வீசுதலால் உடனே பெருமூச்செறிவான். குளிர்ச்சி வாய்ந்த கலைகளையுடைய சந்திரனால் மயக்கெய்தித் தியங்குவான். சூரியன் மேற்றிசையடைய உடனே தோன்றிய சிறுமாலைப்பொழுதில் ஆகாயத்திற்றோன்றுந் தீமயமான செவ்வா னத்தால் உடல் வெப்பமெய்தி வெயர்ப்பான். எ - று. (கச)

கருகு வார்குழ லறிவெலா நுகர்ந்தது கமலத்
தருகு வார்குழை மனங்கவர்ந் தனவவற் றிடைபோய்ப்
பொருது லாவிமீண் டொருகுமி ழிடறிப் புலவுக்
குருதி வேனெடுங் கண்களென் னுருயிர் குடித்த.

(இ - ள்.) கலாவதியின் கரிய நெடிய கூந்தல் என்னறிவு முழுவதையுங் கவளீகரித்தது. முகமாகிய தாமரைக்கு அருகேயுள்ள குண்டலங்கள்பாற் போர்

செய்து ஓடித்திரும்பி ஒரு குமிழம்பூவாற்றடை படுத்தப்பட்ட புலான் மணங் கமழும் உதிரந்தோய்ந்த வேல் போலும் நெடிய விழிகள் என்னரிய உயிரைப் பருகின. எ - று. (கரு)

ஈர வாணிலா வெரியெழத் தந்தனை யிலை
மூரல் வாணிலா வளித்திலை முடிப்பட முயன்றாய்
மார வேளெறி குவளையென் மருங்குற வைத்தா
யேரி தழ்க்கருங் குவளைநோக் களித்திலை யென்றான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒள்ளிய நிலவைத்தீப்பொற் சுடச்செய் தனை. இலவுபோன்ற இதழ்களினுள்ளிருக்கும் வெள்ளிய சந்திரிகையைத் தந்தாயில்லை. கொல்லத்தொடங்கியவளாய், மன்மதன் தொடுக்கும் நீலோற் பல மலரை என்பாலடையப்பொருத்தினை. ஒப்பற்ற இதழையுடைய கரிய நீலோற்பலம் போன்ற பார்வையைத்தந்தாயில்லை. எ - று. (கசு)

நஞ்சி ருத்திய கண்களு மூனைத்தநாண் மதியப்
பிஞ்சி ருத்திய நெற்றியும் பிண்டிமென் றளிரிற்
பஞ்சி ருத்திய பாதமும் படைத்தொரு மருங்கு
நெஞ்சி ருத்திய விரக்கமும் படைத்தில னிமலன்.

(இ - ள்.) விஷத்தைப்பொருந்திய விழிகளும், தோன்றுவதாகிய மூன்று நாளாகிய பிறைச்சந்திரன் பொருந்திய நெற்றியும், மெல்லிய அசோகந்தளிர் போன்று செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய பாதங்களும் ஈசுவரன் படைத்து, ஒரு பக்கலில் மனத்தின்கண் இரக்கத்தினையும் ஏன் உனக்குப் படைத்தானில்லை?

இரங்கு நாளினி யென்றுள துரைத்திடு மெளியேன்
கரங்க ளும்முலை புதைத்திடுங் காலமு முளதோ
சரங்க ளெண்ணில துரந்தனன் மதனனச் சரத்தா
லரங்கு நெஞ்சொடு மயர்ந்தனன் றிருவுளத் தடையீர்.

(இ - ள்.) உமது மனம் இரங்குந்தினம் என்றைக்குள்ளது? சொல்லும். என் கைகள் உம்முடைய தனங்களைத்தழுவுங் காலமுமுள்ளதோ? மன்மதன் கணக்கில்லாதனவாகிய அம்புகளை விருத்தனன். அவ்வம்புகளால் வருந்துகின்ற மனத்துடன் சோர்ந்துள்ளேன். இவற்றை உம்முடைய மனதிற் கொள்ள வேண்டும். எ - று. (கஅ)

மாண்டி றந்திடு நாளிது மங்கலங் காத்தெ
னீண்டு துன்பொழித் திரங்கலி ரென்றெடுத் திரந்து
மூண்ட காமநோ யாறறலன் முகிண்முலைத் தடத்துப்
பூண்டு வீழ்ந்துறத் தழுவினன் மதிக்குலப் புதல்வன்.

(இ - ள்.) சந்திரவமிச குமாரனாகிய அப்பாண்டியன், இன்று நான் உயிர் நீங்கியிருக்குந்தினமாயிருக்கின்றது உமது மாங்கல்யத்தைக்காத்துக்கொண்டு எனக்குண்டாகிய துயரத்தை யகற்றி மனமிரங்க வேண்டுமென்று யாசித்துப் பன்முறை கூறி, அதிகரித்த காமநோயைச் சகியாதவனாகி, கோங்கரும்பு நிகர்த்த முலைகளினிடத்து விருப்புற்று மேல்விழுந்து மார்புறத் தழுவிக்கொண் டான். எ - று. (கக)

அனைய மேனிநின் றனலெழ வாற்றல னாகி
வினைய முற்றுரு தந்நிலை வெருவர னீங்கி

நனைந றுங்குழ னல்லுருத் தீண்டலும் வடவைத்
துனைக டுங்கனல் வெதுப்பிய தென்னெனச் சொல்லும்.

(இ - ள்.) அக்கவாவதியின் திருமேனியிலிருந்து அக்கினிச்சுவாலை யுண்டாக, சகியாதவனாகி, தன் வஞ்சக எண்ண முடிவுறாமல் அச்சமயத்திற் பயத்துடன் நீங்கி, தேன் பொருந்தி மணங்கமழும் கூந்தலுடையாளே! உன்னழகிய உடலைத்தொட்ட வுடனே, வடவாக்கினியினும் வேகமாகிய கடுநெருப்பு தகித்தது. இஃதியாது? எனக்கேட்க, கலாவதி கூறுகின்றாள். எ - று. (உ0)

ஆதி நாயகன் றிருவரு ளாயவஞ் செழுத்து
மோதி யுச்சரித் துணர்ந்திலை யுளத்துறு மயக்காற்
பேதை யென்னுருத் தீண்டிமெய் வெதுப்பெழப் பெற்றாய்
மாத வத்தர்பாற் கேட்டுணர்ந் தென்னுழை வருதி.

(இ - ள்.) முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருவருளாகிய ஐந்தெழுத்துக்களையும் கற்றுச்செபித்துத் தெளிந்தாயில்லை. உன் மனதிலுள்ள காம விகாரத்தால் பேதைமைத் தன்மையோடு என்னுடலைப்பரிசித்து உன்னுடல் முழுதும் வெப்பமெய்தப்பெற்றனை இனி, பெருந்தவசிகளிடம் அதனை யுபதேசிக்கப்பெற்றுத்தெளிந்து, பின்னர் என்னிடம் வருக. எ - று. (உக)

அல்லை யாகிமற் றென்னுழை விரும்புதி யாகின்
வல்லை வெந்தொழிந் திறக்குவை யென்றனண் மனையா
ளெல்லை மாநில மொருகுடை புரக்குமவ் விறைவன்
றெல்லை மாதவக் கற்கரைத் தொழுதனன் றுணைத்தாள்.

(இ - ள்.) அப்படிக்கல்லாது என்பால் இச்சிப்பையாயின் அதிவிரைவில் வெந்து உயிர் நீங்குவைஎனக் கலாவதி சொன்னாள். எல்லைக்குட்பட்டபாண்டிநாடு முழுவதையும் ஒப்பற்ற வெண்குடை நிழலிற்காக்கும் அவ்வரசன், பெருந்தவமுடைய பெரியோராகிய கற்கரைத்தரிசித்து, அவர் உபய பாதங்களை வணங்கினான். எ - று. (உஉ)

தொழுத வேந்தனை நோக்கினன் மாதவத் தூயோன்
முழுது மாநில மொருங்கெடுத் தாண்டருண் முதல்வ
வெழுது பேரெழி லிழிந்தனை யொளிமழுங் கினையாற்
றழுவு சிந்தனை தளர்ந்தனை யென்னெனச் சாற்றும்.

(இ - ள்.) தம்மைப்பணிந்த பாண்டியனைப் பெருந்தவமுடைய புனிதராகிய கற்க முனிவர் பார்த்தருளி, பெரிய பாண்டிநாடு முழுவதையும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து அரசுசெய்யும் முதன்மையுடையானே! சித்திரத்தெழுதத்தக்க மிக்க அழககன்று சோபித நீங்கினை அன்றியும் களிப்போடுகூடிய மனம் வருந்தினை. யாது காரணம்? என வினவ, அரசன் சொல்லுவான். எ - று. (உ௩)

இற்றை நாள்வரை நாளவங் கழித்தன னெறிநீர்
முற்று மாநிலம் புரந்தனன் முன்வினைப் பயனாற்
பெற்ற பேறிது பிழைபடா தொருநெறி மறைநூல்
சொற்ற வஞ்செழுத் துணர்த்தெனப் பின்னருந தொழுதான்.

(இ - ள்) இன்று வரையில், நாள்களை வீணாகக்கழித்தேன். தேக்கெடுக்கும் நீர்வளமுள்ள பாண்டிநாடு முழுவதையும் அரசு செய்தேன், முற்பிறவியில்

யான் செய்த தீவினைப்பயனால் அடையத்தக்க பயன் இதுவாயின் அது தவறாது ஒப்பற்ற வேதமார்க்கமாகிய சாத்திரங்களிற்கூறிய பஞ்சாக்கரத்தை யுபதேசிப்பீரென்று வேண்டி மீண்டும் வணங்கினான். எ - று. (உச)

கனித்த சிந்தையம் மாதவன் கண்ணருள் சுரந்து
தனித்த வானெறி யஞ்செழுத் தொருசெவித் தாரை
தொனித்து ணர்த்தின னன்னவன் றன்னுழைத் தொடர்ந்த
பனித்த பாதகங் கருங்கொடி யுருக்கொடு பறந்த.

(இ - ள்.) கனிவாகிய மனமுடைய அக்கர்க்க முனிவர் பெரிய திருவருண் மிகுந்து, ஒப்பற்ற சிறந்த மார்க்கமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை, அப்பாண்டியன் வலக்காது வழியாய் உச்சரித்து உபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனே அப்பாண்டியன்பால் தொடர்ந்ததாய் அவனை வருத்திய பாவங்கள் கரிய காக்கை வடிவாய்ப் பறந்தோடின. எ - று. (உரு)

பறந்து சென்றவப் பாதகப் படர்சிறைக் காகஞ்
சிறந்த வஞ்செழுத் தெரியினாற் செலவறக் கரியா
யிறந்து வீழ்ந்தன வீங்கிவன் பவித்திர மெய்தி
மறந்து ணர்ந்தன னுமென முனிவனை வணங்கி.

(இ - ள்.) பறந்தோடிய பாவங்களாகிய பரந்த சிறகுகளையுடைய அக்காகங்கள் சிறப்புப்பொருந்திய பஞ்சாக்கரமெனும் அக்கினியினால் பறத்தலினின்று நீங்கிக்கரியாகி இறந்து விழுந்தன. இவ்விடத்தில் இப்பாண்டியன் புனிதமுற்று, நித்திரை விட்டெழுந்தவனைப்போல அக்கர்க்க முனிவரை வணங்கி. எ - று. (உசு)

ஆசி பெற்றனன் முனிவரற் கருச்சனை யயர்ந்தான்
பூசல் வண்டறை தாரினன் றன்னகர் புகுந்து
பாசி ழைத்துணைப் பணைமுலைக் கலாவதி பணைத்தோ
ளேசி லன்பொடு மின்னல நுகர்ந்தன னிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆசிவசனங்களை அவர்பாற்பெற்றுக்கொண்டு, வழிபாடியற்றி, போர்செய்யும் வண்டுகளொலிக்கும் மலர்மாலை சூடிய பாண்டியன் தன் நகரையடைந்து, பசிய ஆபரணந்தரித்த பூரித்த இருதனங்களையுடைய கலாவதியின் மூங்கிலையொத்த இருதோள்களைத்தழுவி, குற்றமில்லாத உண்மையன்புடன் அவளது இன்னிய சுகத்தை அநுபவித்திருந்தான். எ - று. (உஎ)

வைகல் பற்பல கழிதரக் கலாவதி மணிநூல்
பெய்க லத்திள முகிண்முலைத் தலம்பிரிந் திலனுய்ச்
செய்க லத்தொடு மகவொடு நிதியொடுஞ் சிறந்தான்
பைக லப்புறு நெடுநில நெடிதுநாட் பரித்தான்.

(இ - ள்.) பற்பல நாட்கள் இப்படிச்செல்ல, கலாவதியின் அழகிய மாங்கல்யதாரணமும் மிக்க ஆபரணங்களுமுடைய இளமைத்தன்மை வாய்ந்த அரும்பு போன்ற குசங்களைவிட் டகலாதவனுயும், செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களுடனும் புத்திரர்களுடனும் சிறப்பெய்தியவனுயும், ஆதிசேடன்பண முடியிற்றாங்கிய பெரிய அப்பாண்டிநாடு முழுவதையும் பல காலம் அரசு செய்திருந்தான். எ - று. (உஅ)

கரும முற்றிய காலம்வந் தடுத்தலு முலைகொண்
டருகு சிற்றிடைக் கலாவதி தன்னொடு மரன்கூர்
திருவ ருட்பெறக் கைலைபோய்ச் சிறந்தனன் சிலநா
ளுருகு காதலி னவளொடு மருங்கதி யுற்றான்.

(இ - ள்.) வினைப்போகம் முற்றுப்பெற்ற காலம் வந்துசேர்ந்ததும், முலைகளைத்தாங்கி வருந்தும் நுண்ணிய சிற்றிடையையுடைய கலாவதியுடன், சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெறக்கருதித் திருக்கைலைக்குச்சென்று, சிலதினங்கள் சிறப்புற்றிருந்து, மன வுருக்கத்தோடு கூடிய அன்புடையவனாய், அக்கலாவதியோடும் அரிய மோட்சபதவியை யடைந்தான். எ - று. (உகூ)

இன்னு மோர்பெருஞ் சரிதைமற் றுளதென வெடுத்து
மன்னு மாதவச் சூதமா முனிவரன் வகுப்பான்
கன்னல் வேலியுங் கதலியுங் கழனியுஞ் சூழ்ந்த
துன்ன ரும்புக ழாடவ தேயமொன் றுளதால்.

(இ - ள்.) மற்றும் வேறொரு பெரிய சரித்திரமுளதென்று சொல்லத் தொடங்கி, நிலைபெற்ற பெருந்தவத்தையுடைய சிறந்த சூத முனிவர் சொல்லுகின்றார். கரும்பும் வாழையுமே வேலியாகவுள்ளதும் கழனிகள் சூழ்ந்துள்ளதுமான யாவரும் நினைத்தற்கரிய கீர்த்தியமைந்த ஆடவமென்னும் ஒரு தேசமுண்டு. எ - று. (௬0)

சாலி வேலியந் நாட்டிடைத் தடநெடும் புரிசை
கோலி யிட்டமா லியமெனுங் கொடிநக ரதன்பா
னாலு மாமறை முறைதெளிந் துணர்ந்தவ னாறு
நூலி யற்கைமுற் றுணர்ந்தவன் சுபுத்தன்முந் நூலோன்.

(இ - ள்.) நெற்பயிரை வேலியாகவுடைய அவ்வாடவ நாட்டில், பரந்து நீண்ட மதில்கள் சூழ்ந்தமைந்திருக்கும் கொடிகள் கட்டிய மாலியம் எனும் நகரத்திலே, முப்புரிநூலணிந்த வேதியராய், சிறந்த நான்கு வேதங்களையும் முறைப்படி ஓதி யுணர்ந்தவராய், ஆறு சாத்திரங்களின் தாற்பரிய முற்றும் தெரிந்தவராய்ச் சுபுத்தரெனும் பெயரினரொருவரிருந்தார். எ - று. (௬க)

இருக்கு முற்றுணர்ந் திவன்றவ மிழைத்தலு மிவன்பாற்
சுருக்கில் கேள்வியன் றருமனென் றொருமகன் றோன்றப்
பெருக்கு மந்நகர்ப் பெருமறைக் குலத்தொடு விபுல
னுருக்கு மெய்த்தவத் துதவினன் மக்களோ ரிருவர்.

(இ - ள்.) இச்சுபுத்தர் வேதமுழுவது முணர்ந்து தவம்புரிந்து வருகையில் இவருக்குப் பரந்த நூற்கேள்வியுடைய தருமனென்று வொருபுத்திரன் பிறக்க, பெரிய அந்த மாலிய நகரிலுள்ள சிறந்த அந்தணர் குலத்தினராகிய விபுலரென்பவர் மனவுருக்கத்தோடு கூடிய மெய்த்தவத்தினால் இருபுதல்வரைப் பெற்றனர். எ - று. (௬உ)

தநயன் முன்னவன் றரும்பெயர் சந்திர சேனன்
பினைய வன்பெயர் மிருதுசந் திரனெனப் பெற்றா
ரினைய மைந்தரின் முன்னனுந் தருமனு மியைந்து
வினைக ளேந்தனர் நண்புகொண் டொழுகினர் விரும்பி.

(இ - ள்,) அவ்விபுலர் புதல்வரில் முன்னவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர் சந்திர சேனன். பின்னவன் தன் பெயர் மிருது சந்திரன் என்றழைக்கப்பெற்றான். இவ்விருபுதல்வரில் மூத்தோனாகிய சந்திரசேனனும் சுபுத்தர் மகனாகிய தருமனும் மனமியைந்து வஞ்சகம் நீங்கினவர்களாய் விருப்பெய்திச் சிநேகமுற்றிருந்தனர். எ- று. (௬௩)

பருவ மேழ்பிற கிட்டனர் பழமறை விதியா
லுருவ நூல்புனைந் தோதின ருணர்ந்தன ரொருங்கே
தரும நீதியு மொழுக்கமுந் தழுவினர் சான்றோர்
பெருகு மன்பினர் களிப்புற வளர்ந்தனர் பிரியார்.

(இ - ள்.) ஏழுவயது கழிந்தவர்களானார்கள். பழைமையான வேதங்களை விதிப்படி, அழகிய உபவீதந்தரித்து ஓதி யுணர்ந்தார்கள். புண்ணியத்திற்குரிய நீதிகளையு மொழுக்கங்களையுங் கடைப்பிடித்தார்கள். மேலோர்களுந் தம்பால் விசேட அன்புடையவர்களும் மகிழ்வெய்தும்படி யொருவரை யொருவர் பிரியாமல் வளர்ந்து வந்தார்கள். எ - று. (௬௪)

மறைக வர்ந்தெழு கொழுந்தென விவர்வளர் நாளி
னுறைத வத்துறை வித்தியா னந்தனென் றொருவ
னிறைம யக்கமுங் காமமும் வெகுளியு நீத்தோன்
றுறைகொள் பற்பல தவத்தினு லில்லறந் துறந்தோன்.

(இ - ள்.) வேதங்களை விழுங்கி யுயர்ந்து கொழுந்துபோல விவ்விருவரும் வளருங்காலத்தில் உறுதியான தவநிலையுடையராய் ஆத்மாக்களுக்கு மிகுந்துள்ள காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னுமுக்குற்ற நீங்கினவராய் அளவையுடைய வெண்ணிறந்த தவச்செயலால் இல்லறத்தை விடுத்தவராகிய வித்தியானந்தரென்னும் ஒரு முனிவரிருந்தார். எ - று. (௬௫)

அந்த மாமுனி வரனடி யடைந்தன ரிவர்க
ளெந்தை யாங்களு மில்லறந் துறப்பதற் கியைந்தேஞ்
சிந்தை கூர்ந்தினித் திருவருள் புரிகெனச் செப்பி
மைந்த ராங்கவன் றாண்மிசை வீழ்ந்தனர் வணங்க.

(இ - ள்.) இத்தருமன் சந்திரசேனனென்னும் புதல்வரிருவரும், சிறந்த அவ்வித்தியானந்த முனிவருடைய பாதங்களை யடைந்து, எமது தந்தையே! நாங்களு மில்லறத்தைத் துறப்பதற்குடன் பட்டோம். தேவரீர் திருவுள மிகுந்தினித்திருவருள் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அம்முனிவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்க. எ - று. (௬௬)

புரிதும் யாமெனப் புதல்வருக் காசிகள் புரிந்து
பெரிது வந்தன னில்லறத் திழிபையும் பிரிந்தோ
ரரிது பெற்றுள பேற்றையு முணர்த்தின னனையார்
துரிச றுத்துணர் சிந்தையர் விடைபெறத் தொழுதார்.

(இ - ள்.) நாமப்படியே செய்வோமென்று அவ்விருசிறார்க்கும் ஆசீர்வாதஞ் செய்து மிக மகிழ்ச்சியெய்தி யில்லறத்தினது இழிதன்மையையுந்துறவிகள் அரிதாகப்பெற்றிருக்கும் பேறுகளையும் அறிவித்தார், அவ்விருவருங் குற்றமறத்தெளிந்த மனமுடையராய் அவர்பால் விடைபெறப்பணிந்தார்கள்; எ-று.

வணங்கி மீண்டன ரீன்றவர்க் குரைத்தனர் மைந்தர்
பிணங்கு நூல்புனை விபுலனன் பொடும்பெரி துவந்தா
னிணங்கு மைந்தர்க ளிருவரி லொருவனில் லறத்தை
மணந்து வாழவு மற்றவன் றுறக்கவு மதித்து.

(இ - ள்) அவ்வாறு பணிந்து திரும்பித்தம் பெற்றோர்க்குச்சொல்லினர். அப்பெற்றோரில் நெருங்கிய உபவீதமணிந்த விபுலர் தமக்குவாய்த்தவிருபுத்திரரில் ஒருவன் இல்லறத்தைக்கலந்து வாழவும் மற்றொருவன் துறவியாகவும் யோசித்து அன்பொடு பெருமகிழ்ச்சி யெய்தினர். எ - று. (ஙஅ)

நன்று சந்திர சேனநின் கருத்தென நயந்தா
னன்று மைந்தனும் வித்தியா னந்தனை யடைந்து
தன்று ணைப்பெருங் கிளையொடு மில்லறந் தணந்தா
னென்று மூன்றுதண் டெடுத்தனன் மாதவத் துயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சந்திர சேனனே! நின் கருத்து நன்று யிருந்ததென்று மகிழ்ந்தார். சந்திர சேனனென்னுங் குமாரனும் அப்பொழுதே வித்தியானந்த முனிவரையடைந்து தன்றுணை வரையும் பெரிய வுறவினரோடு மில்லறத்தை விடுத்தான். பொருந்திய திரிதண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டான். சிறந்த தவத்தில் மேம்பட்டான். எ - று. (ஙகூ)

ஐந்து மாபெரும் புலத்தின்மே லெழுதரு மவாவை
யிந்தி யங்களோ டொடுக்கினன் யோகமுற் றிழைத்தா
னந்த யோகத்தி னுயர்நிலைப் பதவிமுற் றறிந்து
சிந்தை யாரினுந் தெரிவுறாப் பரத்திடை செறித்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய ஐம்பெரும் புலன்களின் மீதுண்டாகு மாசையையுமைம் பொறிச்சேஷ்டையையு மொழித்தவனாயோக நிலையெய்தி யொழுகினான். அந்த யோகத்தின் உயர்ந்த நிலையிலுள்ள பதவி முழுவதையுந்தெரிந்து தன் மனதை யொருவராலு முணரப்படாத பரமாகிய சிவபெருமானிடத்திற் கலக்கச்செய்தான். எ - று. (சo)

மற்றை யோர்தனிப் புதல்வனுந் தன்மனத் தொருப்பா
டுற்ற தந்தையாஞ் சுபுத்தனுக் குரைத்தலு மொருநீ
கற்ற கல்வியைக் கமர்விடுத் தொழிதியோ தமியேம்
பெற்ற பேறினை யன்றியும் பிள்ளைமற் றுளதோ.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற மற்றொரு புதல்வனாகிய தருமனுந் தன் மனவொருப்பாட்டைத்தன் பிதாவாகிய சுபுத்தருக்குச்சொன்ன வுடனே, ஒப்பற்ற நீ பயின்ற கல்வியை வெடிப்பிற் கவிழ்த்தொழித்தனையோ? தனியே யிருக்கு நாங்களிருவருமுன்னை யன்றிப்பெற்ற பிள்ளைகள் வேறுண்டோ? எ - று. (சக)

மட்டு லாவருங் குழலியை வதுவைசெய் மணநா
ளிட்ட மாலையுந் தோள்களுங் காணவென் றிருக்கேங்
கட்டு காவியந் துகிலொடு நீவரக் காணப்
பட்ட கண்களைப் பறித்தெறி யேன்கொலிப் பாவி.

(இ - ள்.) மணங்கமழு மளகத்தையுடைய வோர் கன்னிகையை மணம் புரியுந் திருக்கலியாண தினத்தில் நீயணிந்த மணமாலையையும், அதை யணிந்த

தோள்களையுங் காணவேண்டுமென்று விருப்பியுள்ளோம். கட்டுகின்ற அழகிய காவி வஸ்திரத்தோடு நீ வரக்காணப்பட்டவென் கண்களை இப்பாவியாகிய நான் பிடுங்கியெறிய மாட்டேனோ? எ - று. (சஉ)

ஈன்ற தாயினை யீன்றெடுத் திருபுயத் தணைக்கு
மான்ற தந்தையை யரந்தைசெய் தகன்றுபோ யடவி
தோன்றி மாதவந் தொடங்கினோ ரிவர்களைத் தொல்லை
மூன்று தேவரு முனிவுற நிரயமுற் றிழிவார்.

(இ - ள்.) பெற்ற தாயையும் பெற்றெடுத்து இருதோளிலுமணைத்துக் கொள்ளுஞ் சிறந்த தந்தையையுந் துன்பப்படும்படி விட்டுச்சென்று வனத்தி லடைந்து பெருந்தவஞ்செய்யத் தொடங்குமிவர்களைப் பழமையான மும்மூர்த்தி களுங் கோபமடைய நரகத்திலடைந்து தாழ்வார்கள். எ - று. (சரு)

என்னை நீத்துநீ யிற்றுறந் தேகினை யாயி
னுன்னை நீத்துநா னுயிர்பொறுத் துய்யுநா ளுளதோ
பின்னை நோற்றொரு மகப்பெறப் பெற்றிலே னென்று
வன்னை யாகுலித் தழுதன ளருகிருந் தரற்றும்.

(இ - ள்.) என்னைப்பிரிந்து நீ இல்லறத்தைவிட்டுச் செல்வாயாயின், உன்னை நீங்கி நான் உயிர் சுமந்து பிழைத்திருக்கும் நாளும் உள்ளதோ? மீண்டுந் தவஞ்செய்து ஒரு பிள்ளையைப் பெறுவதற்கும் வலியில்லேன் என்று, தாயான வள் வருந்தி அழுபவளாய் அருகிலிருந்து அலறுவாள். எ - று. (சச)

தாயி ரங்கவுந் தந்தைநின் றிரங்கவுந் தமர்சூழ்ந்
தாயி ரம்பெய ரிரங்கவு மிரங்கில னனையான்
பாயி ரந்தொகு நூலுணர்ந் தில்லறம் பரியான்
போயி ரங்கரு விக்கிரி புகமனம் புரிவான்.

(இ - ள்.) தாய் வருந்தவும், தந்தை எதிர் நின்று வருந்தவும், உறவினர் பலர் சுற்றிக்கொண்டு வருந்தவும், அத்தருமன் வருந்ாதவனாகி, பாயிரத்துடன் சேர்ந்த ஞான நூல்களை யுணர்ந்து இல்லறத்தைத் தாங்காதவனாகி, ஒலிக்கின்ற அருவியானது ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் மலைக்குப் போகும்படி மனங்கொண் டான். எ - று. (சடு)

மைவ ருங்குழ லன்னையுந் தந்தையு மதலை
மெய்யு நீழலு மாமென விடுத்தில ரதுநாட்
செய்ய மாநக ரதனிடைப் பிருகுவாந் தெய்வப்
பொய்யில் கேள்வியன் புகுந்தன னவனுழைப் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) மேகம்போலுங் கூந்தலையுடைய தாயும், பிதாவும், தமது குமாரனை ஒருடல் போலவும், தாங்களே அவ்வுடலின் நிழல் போலவும் அவனை நீங்காதிருந்தார்கள். அப்போது செப்பமாகிய சிறந்த அந்நகரத்தில், பிருகு வென்னுந் தெய்வீகந்தங்கிய மெய்யுணர்வுடைய முனிவர் எழுந்தருளினர். இவர்கள் அவர் சந்நிதியுற்றார்கள். எ - று. (சசு)

அரிய மாதவத் தந்தணீ ரருந்தவம் வருந்திப்
புரியு நன்மையிற் பெற்றன மொருதனிப் புதல்வ
னெரியு நெஞ்சினே மிறந்துற வில்லறந் துறந்து
பிரிவ தெண்ணுமற் றிவனல தில்லையோர் பிள்ளை.

(இ - ள்.) அரும் பெருந்தவமுடைய முனிவரே! நாங்கள் வருத்தத்தோடு அருந்தவஞ்செய்த புண்ணியத்தால் ஒப்பற்ற ஒரு புத்திரனைப்பெற்றேம், அத்தகைய இவன், வருத்தமெய்தும் மனமுடைய நாங்கள் இறந்து போம்படி இல்லறத்தைவிட்டுப் பிரிதலைக்கருதுகின்றான். இவனை யல்லாமல் வேறொரு பிள்ளையும் எங்களுக்கில்லை. எ - று. (௪௭)

ஆங்க வன்றனை யருகழைத் தருக்கிய சிந்தை
யோங்கி மீச்செல வுரைத்தியென் றுரைத்தடி வணங்கத்
தேங்கு மாதவப் பிருகுவச் செல்வனைச் சிறியோய்
பாங்கி ருத்தியென் றிருத்தின னினையன பகர்வான்.

(இ - ள்.) ஆதலின், தேவரீர் அப்புத்திரனை யருகே யழைத்து, அவனுடைய அற்ப யோசனை விசேடித்துத்தீர்க்கமாம்படி கூறி யருளவேண்டுமென்று வேண்டி, அவர் பாதங்களிற் பணிய, பெருந்தவமுடைய பிருகு முனிவர், அச்சிறுவனை நோக்கி, பிள்ளாய்! பக்கலிலிருக்க வென்றிருக்கச்செய்து இப்படியுரைக்கின்றார். எ - று. (௪௮)

தரும மேமுத லாகிய நான்கையுந் தழுவி
யிருமை யும்பெறத் தருகுவ தில்லறப் பகுதி
யருமை நல்லற மிழைக்கினு மத்தவத் துறையோர்
கரும மில்லையே லத்தவ மவத்தொடுங் கழியும்.

(இ - ள்.) தரும முதலிய நான்கு புருடார்த்தங்களையுந் தழுவி, இம்மை மறுமைப்பயன்களையுந்தருவது இல்லற தருமமாம். அத்துறவற மார்க்கத்தில் அருமையாகிய நல்ல புண்ணியங்களைச்செய்தாலும் ஓர் விடயந்தவறினால் அத்துறவறம் அப்பிரயோசனமாகி நீங்கும். எ - று. (௪௯)

நோற்ற ருந்தவ முயன்றுளோ ரத்தவ நோலார்
வேற்று வெவ்வினைத் துறையுளோர் தெய்வவே தியர்கண்
மாற்ற ரும்பசித் தழலெழ வரவெதிர் வழங்கி
யாற்றி யத்தழ லவிப்பரேற் றீவினை யவிப்பார்.

(இ - ள்.) அருந்தவங்களை அநுஷ்டித்து முயன்றோர்களும், அவ்விததவத்தை யநுஷ்டியாதவர்களும், இவற்றிற்கு வேறாயுள்ள கொடுந்தொழின் மார்க்கத்துற்றோரும், தெய்வீகந்தங்கிய அந்தணர்கள் ஒரு காலத்தில் தணிக்க முடியாத பசித்தழலோடு வந்த வுடனே, அவர்களை யெதிர்கொண்டழைத்து உபசரித்து, அத்தீபாக்கினியைத் தணிப்பாராகில், தங்கள் தீவினையை யொழிப்பார்கள். எ - று. (௫௦)

இன்று நோற்றுள தவமெலா மிவ்வுடம் பிகந்து
சென்று வேண்டுவ தின்னலஞ் செறிவதற் கன்றே
வன்று வேண்டுறு பிறப்பினிவ் வில்லறத் தடைந்தோ
ரென்று மச்சிறப் பெய்துவ ரையமற் றில்லை.

(இ - ள்.) இக்காலத்தில், நாம் நோற்குந் தவங்கள் யாவும், இத்தேகத்தை விட்டுப்போய் (மேலைப்பிறப்பில்) வேண்டிய இன்ப சுகங்களைப் பொருந்துதற் கல்லவோ? அக்காலத்தில்விரும்பத்தக்க பிறவியிலே இவ்வில்லறத்தையடைந்தவர்கள், எக்காலத்திலும் அந்தச் சிறப்பினைப் பெறுவார்கள். வேறு சந்தேகமேயில்லை எ - று. (௫௧)

வகுத்த நுண்பொருள் பெருக்குவான் வயிறெறுத் ததனற்
றொகுத்த ரும்பொருள் பெற்றனர் பெருவளந் துய்ப்பார்
பகுத்த மேலவர்க் கில்லிருந் துண்பன பகுத்தார்
புகுத்த ருந்தனிப் பதவிவந் தெளிதுறப் புகுவார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய நுண்ணிய சிவமென்னும் பொருளினிடத்தில் அன்பைப்பெருக்க இல்லறத்தை வெறுத்தலால், தொகுத்துள்ள அவ்வரும் பொருளைப் பெற்றவர்களாய்ப் பெருஞ்செல்வ மநுபவிப்பார்கள். உலகிற்பிறந்த பெரியோர்க்குத் தாம் புசிப்பனவற்றைப் பாகித்துத்தந்தவர்கள், எவரும் பெறுதற்கரிய ஒப்பற்ற பதவியை இலேசில் அடையப்பெறுவார்கள் எ - று. (௯௨)

ஈவ தீதரு மிருவினைப் பகுதிமுற் றிடையே
வீவ துண்மைநன் மைந்தரால் வினையற நோலார்
யாவ ராயினுந் தென்புலத் தெரிபடு நிரயம்
பேர்வ தின்றிமற் றும்பரி னும்பரிற் பொலிவார்.

(இ - ள்.) அரிய இருவினைகளுந் தரும் இயற்கையிது. இவை முற்றும் இடையே அழிந்துவிடுவது உண்மை. தீவினையகலத் தவஞ்செய்யார் யாவராயினும், யமபுரத்தில் தீமயமாகிய நரகத்தில் அடைவதில்லாமல், புத்திரப்பேற்றினல் மென்மேலும் உயர்வாகிய பதவிகளையெய்தி விளங்குவார்கள். ()

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

என்பன பலவும் பன்னித் தெருட்டினன் பிருகு வென்பான்
றன்பரி வுள்ளந் தொன்று முணர்ந்திலன் றரும னென்போன்
பொன்பொதி யுளத்தோ ரெய்து மிரவலர் புகன்ற வெல்லா
மன்பறத் துறப்பா னன்ன தன்மைய னுயி னனே.

(இ - ள்.) என்பனவாகிய பலவற்றையும் பிருகு முனிவர் கூறித்தெரிவித்தார். தருமனே தன் பரிவுதங்கிய மனதில் ஒருசிறிதும் உணர்ந்தானில்லை. பொன்னைமதித்த மனமுடைய செல்வர்கள் தம்பால் யாசகர் கூறினவனைத்தும் அன்பற்று விட்டுவிடுவதுபோன்ற தன்மையையுடையவனுயினன் எ - று.

ஞானமா முனிவ கேண்மோ நளிதிரைப் பரவை சூழ
மாநிலப் பரப்பி னுள்ள மன்பதை யெடுத்த வாக்கை
யூனெறுத் துணவு வேண்டா தருந்தவ முயற்றி னுய்வார்
யோனிவாய்ப் படுவ ரன்றே லுருளுடைச் சகட மொப்பார்.

(இ - ள்.) சிறந்த ஞானமுனிவரே! கேட்பீராக. குளிர்ச்சிவாய்ந்த அலைகளையுடைய கடல்சூழும் பெரிய பூமியிலுள்ள மாநுடரெடுத்த வுடலின்றசையை வெறுத்தாகாரத்தை யிச்சியாமல் அருந்தவம் முயன்று லுச்சீவிப்பார்கள். அல்லாவிடின் உருட்சியாகிய வடிவுடைய தேர்ச்சக்கிரத்தை யொத்தவர்களாய்ப் பல யோனிகளிலுமுழிப்பார்கள் எ - று. (௯௫)

இல்லறத் தியற்றுந் தீமை யிருஞ்சிலை மருங்கு வீக்கித்
தொல்லைவெம் பிறவிப் பௌவங் கடக்குமா றெவனே தூயோ
யொல்லையின் வெகுளி காம மயக்கமென் றவற்றை நீப்பா
னல்லறத் தவமே யன்றி யாருளர் நடுவு தீர்ப்பார்.

(இ - ள்.) இல்லறத்திலிருந்து செய்யுந் தீமையாகிய பெரிய பாறையை அரையிற்கட்டிக்கொண்டு பழைய கொடிய பிறவிக்கடலைக் கடப்பதெங்ஙனமோ? அதிசீக்கிரத்திற்காய வெகுளி மயக்கங்களாகிய முக்குற்றங்களை யகற்றுகிறவன் நல்ல துறவியேயல்லது இல்லறத்தாருள் இடையில் அகற்றுபவர் யாவரிருக்கின்றனர் எ - று. (௫௬)

மக்களை நிதியைப் பேதை மகளிரை மருங்கு சூழ்ந்த
வொக்கலை நோக்கி யேமாந் துறுகதி நோக்க லாராய்
மிக்கழி நிரயத் தாழ்வார் மென்சிறு பறவை கண்டந்
தொக்குறு சுழனுக கெண்டை கொண்டுவிண் டுயலா தன்றே.

(இ - ள்.) மெல்லிய சிறு பறவைகள் தங்கள் கழுத்திற் கோக்கப்பட்ட சிறு கெண்டையைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் பறவாது. அதுபோல, பிள்ளைகளையும் பொன்னையும் பேதமை தங்கிய மாதரையும் அருகே சூழ்ந்த உறவினரையும் பார்த்துக்கொண் டேமாந்தவர்களாய்த் தாமடையவேண்டிய பதவியை விரும்பாதவர்களாய் மிக்க கெடுதிவாய்ந்த நகரத்தில் அமிழ்வார்கள்.

இருவினை யிவற்றை யாண்பெண் ணெனவெடுத் தியற்றி வேதன்
றிருவினை யாண்பா லாகத் தீவினை முற்றும் பெண்பா
லுருவெனப் படைத்து விட்டா னுதலா லும்ம னோர்மற்
றருவினை மகளி ரென்றே துறந்தன ராசை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) வேதங்களைச்சொல்லிய பிரமதேவன் நல்வினை தீவினையென்னு மிவ்விரண்டையுமெடுத்து ஆண்பெண்ணாகப் படைக்கத் தொடங்கி நல்வினை முற்று மாண்பாலாகவும் தீவினைமுற்றும் பெண்பாலாகவும் படைத்துவிட்டான். ஆனதால் உன்னைப்போன்ற பெரியோர்க்ள் தீவினையுருவமென்று அம்மாதர்கள் மேலுள்ளவாசை முழுவதையும் அகற்றினர்கள் எ - று. (௫அ)

தாமத்தால் வீழ்ந்து சோர்ந்த குழலியர் தழுவித் தந்த
காமத்தாற் பெருகும் பாவக் கடற்கரை காண்ப தன்றே
பாமத்தாற் கலக்கத் தோன்றும் பரவைநஞ் சணிந்த கண்ட
னாமத்தாட் புணையொன் றன்றி நமக்கது கடக்க லாமோ.

(இ - ள்.) மலர்மாலையால் அவிழ்ந்துதொங்கிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் தழுவியுண்டாக்கிய மோகத்தினாலே பெருகுகின்ற பாவக்கடலானது கரை கடக்கத்தக்கதன்று. பரவிய மந்தரமாகிய மத்தாற்கடைந்ததாற் றிருப்பாற்கடலினுண்டான ஆலகாலவிடத்தையணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது கீர்த்திபொருந்திய திருவடிகளாகிய தெப்பமொன்றினாலல்லது நம்போன்றவர்களுக்கு அக்கடலைக்கடக்க முடியுமோ? எ - று. (௫௯)

இவ்வழி தரும னென்பா னெதிரெடுத் தியம்ப நோக்குஞ்
செவ்வழி பிருகு முற்றுங் கேட்டனன் சீற்றங் கொண்டா
னவ்வழி யெடுத்த சீற்ற மரிதொழித் தவனை நோக்கி
வெவ்வழி நீப்பா னென்று விளம்புதுங் கேட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வழியாய்த்தருமனென்பவ னெதிராக வெடுத்துச்சொல்லவும், அவனைப்பார்த்திருக்கும் மேலான மார்க்கத்திலுள்ள பிருகுமுனிவர் அதற்றையெல்லாங்கேட்டுக் கோபமுற்று, அப்போதுண்டான கோபத்தை [illegible]யரி

தாகவடக்கி அவனைப்பார்த்துத்துன்மார்க்கத்தை நீக்குவதற்கொன்று சொல்லு வோம். கேட்பாயாக வென்றனர். எ - று. (சுo)

மூலமாய் நடுவா யீறாய் முதற்பெரும் பொருளாய் முற்று
ஞாலமாய்ப் புனலாய்த் தீயா யுலவையாய் நளிவா னாகி
மேலதாய்க் கீழ தாகி மெய்யுமாய்ப் பொய்யு மாய்முக்
காலமா யுயிர்க டோறுங் கரப்பதொன் றுளது காண்டி.

(இ - ள்.) முதலிடைகடையாகியும், முதற்பெரும் பொருளாகியும், முடிவாயுள்ள பிரிதிவியாகியும், அப்பாகியும், தேயுவாகியும் வாயுவாகியும் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயமாகியு முயர்ந்ததாகியு மிழிந்ததாகியும் உண்மையாகியும் பொய்யாகியும் காலத்திரயங்களாகியும், ஆன்மாக்கடோறும் மறைந்திருக்கு மொரு பொருளுள்ளது. அத்தனைப்பார்க்கக்கடவாய். எ - று. (சுக)

செய்தவப் பயனு மற்றை யில்லறச் சிறப்பு மெல்லா
மெய்திய வெளிதி னல்கு மஞ்செழுத் திதனை யின்றுன்
பொய்யறு சிந்தை பற்றிப் புலப்பட வுணர்த்து கின்றே
னுய்தியென் றுணர்த்தி னானப் புதலவனு முணர்ந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) துறவு நெறியிலிருந்து செய்யத்தக்க தவப்பலனும் அதின் வேறாகிய இல்லற நெறிக்குரிய மேன்மைகளும் ஆகிய வெல்லாவற்றையும் நாம் இலேசிற் பெறும்படி திருவைந்தெழுத்தே கொடுக்கும். இப்பஞ்சாக்கரத்தை யிற்றைத்தினமே யுன்னுண்மை தங்கிய மனத்திற் பதிந்து தெளியும் படி யுபதேசிக்கின்றோம். நீ கடைத்தேறுகவென்று உபதேசித்தனர். அப்புத்திரனுமதைத்தெளிந்து கொண்டான். எ - று. (சுஉ)

தாபத நிலைமை பெற்ற சந்திர சேன னின்னை
மாபெருங் கதியி னுய்க்கும் வழிமொழி யென்றி ரப்ப
நீபக லிரவு மாறாச் செவித்தரு ளெனநி கழ்த்தத்
தீபமு மிருளும் போலத் தெளிந்தனன் சிறுவன் சிந்தை.

(இ - ள்.) துறவற நிலைமையடைந்த சந்திர சேனன் உன்னை யடைந்து மிகப்பெரிய முத்தியிற் செலுத்தும் வழியைக்கூறுகவென்று யாசிக்கும்படி, நீ இரவும் பகலும் விடாமற் பஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்திருக்கக்கடவாயென்று கூறவும், அத்தருமன் தீபத்தைக்கண்டவிருள்போல மனமயக்க நீங்கித்தெளிந் தான். எ - று. (சுங)

பெருந்தவத் தலைமை சான்ற பிருகுமா முனிவன் பின்னர்
மருந்தினு மினிய தோன்றற் கருமறை வதுவை முற்றப்
பொருந்துநா ளோரை நோக்கிப் பொருவருங் கற்பின் மிக்க
திருந்திழை யவனை நோக்கி மணவினை சிறக்கச் செய்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய தவநிலையின் முதன்மை மிக்க பிருகுமாமுனிவர் அதன் பின்னர், அமிழ்தத்திலு மினிதாகிய அவனுக்கு அரியவேதவிதிப்படி மணவினை முடிக்கப்பொருத்தமாகிய நாளும் முகூர்த்தமும் பார்த்து, ஒப்பிடற்கரிய மிக்க கற்பினையுடைய திருந்திய ஆபரணமணிந்த வொரு பெண்ணைத்தேடித் திருமணச்சடங்கினைச் சிறப்போடு செய்து முடித்தார். எ - று. (சுச)

மணவினை முடிந்த பின்னர்ப் பிருகுமா தவத்தோர் தெய்வக்
கணமுறை குழுவிற் சென்றான் றருமனுங் கல்விச் செல்வத்

துணர்வின னஞ்செழுத்துச் சரித்தன னொழியா னென்றுந்
துணைபடப் புரண்டா னந்த வெள்ளநீர் துள்ளுங் கண்ணன்.

(இ - ள்.) மணவினை முடிந்த பிற்பாடு பிருகு முனிவர், பெருந்தவசிகளுடைய தெய்வீகந்தங்கிய கூட்டத்தார் வசிக்குஞ்சபைக்குப்போயினர். தருமனென்பவனுங் கல்விப்பொருளுணர்ச்சிபெற்றவனாய்ப் பஞ்சாக்கரத்தை நீங்காமலுச்சரிப்பவனாய், அன்பின் மிகையாலானந்தக்கண்ணீர் இருபாகமாகப்பெருக்கெடுத்துத்துளிக்கும் இருவிழிகளையுடையவனானான். ஏ - று. (கூரு)

ஈங்கிவ னினைய னாகப் பற்பக லிறந்த பின்னர்த்
தாங்கருந் தவமேற் கொண்ட சந்திர சேன னென்பான்
றாங்குகுண் டிகையன் றள்ளித் துளங்குறு நடையன் மீச்சென்
றோங்கிய குடையன் முக்கோ லுயரிய கரத்த னுற்றான்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் தருமன் இவ்வண்ணமாக விருக்க, அநேக நாட்கள் அகன்ற பிறகு, நிர்வாகஞ் செய்தற்கரிய துறவறத்தை மேற்கொண்ட சந்திர சேனனென்பவன், கையிற்றாங்குங் கமண்டலமுடையவனும், தள்ளாடியசையும் நடையுடையவனும், மிக உயர்ந்த குடையையுடையவனும், திரிதண்டத்தை யுயர்த்திய கையையுடையவனுமாக வந்தான். ஏ - று. (கூகூ)

கண்டன னெதிர்ந்து செய்யுங் கடன்முறை யாவுஞ் செய்து
குண்டிகைத் தண்டு கொண்டான் குடைபிடித் துடன்கொண் டேக
வெண்டரு மனையி னுய்த்தா னாசனத் திருத்தி யன்னா
னுண்டியி னுவந்த பிச்சை யுதவின னுவப்பின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) இப்படி வரக்கண்டு தருமனெதிர்கொண்டு செய்யவேண்டிய கடன்களையெல்லாஞ் செய்து கமண்டலந் திரிதண்டம் இவற்றைத்தாங்கிய அச்சந்திரசேனனைத் தன்னோடு குடை பிடித்துக்கொண்டு அழைத்துச்சென்று எண்ணத்தக்க தன் மனையிற்செலுத்தி ஆசனத்திலிருத்திச்சந்தோஷ மிக்கவனாயச்சந்திர சேனன் புசித்தற்கு விரும்பிய உணவை யளித்தான். ஏ - று. (கூஎ)

அணிமறு காட லெண்ணி யளவளாய்ப் பழமை கூறித்
தணிவில்பே ரன்பு மிக்குத் தங்களிற் றமித்த காலைத்
திணிதவத் துருவ மன்னான் சந்திர சேன னென்போன்
பணிதரு தருமற் பார்த்துச் சிற்சில பகர்வ தானான்.

இ - ள்.) அழகிய வீதியிலுலாவி வார்த்தையாடக்கருதி அளவளாவித்தங்களுக்குள்ள பழய சிநேகத்தைச்சொல்லிக்குறையாத பேரன்பு மிகுந்து, இருவருந்தனித்த காலத்திற் பெரிய தவத்தின் உருவத்தைப்போன்ற சந்திரசேனனென்பவன் தன்னை வழிபடுந்தருமனைப்பார்த்துச் சிற்சில வார்த்தைகள் செப்புவானாயினான். ஏ - று. (கூஅ)

கெடுத்தனை யறிவை மற்றைக் கேழ்கிளர் மறையி னுட்பம்
விடுத்தனை கோத்தி ரத்தின் மெய்ந்நெறி யொழுக்கம் பாழே
மடுத்தனை யில்ல றத்து வாழ்வினை யோம்பி நன்று
தடுத்தனை தவத்தை யெங்ங னுய்குவை தருமம் பாராய்.

(இ - ள்.) தருமனே! உன்னறிவைக் கெடுத்தாய், அன்றியும் பெருமை மிகுந்த வேதத்தின் கருத்தைவிட்டாய். உன் கோத்திரத்தின் உண்மை மார்க்கத்திற்குரிய வொழுக்கங்களை வீணாக்கினாய். இல்லறவாழ்க்கையைப் பாதுகாத்து நல்ல தவமார்க்கத்தைத் தடுத்தாய். நீ எப்படிக் கடைத்தேறுவாய்?

இல்லறந் துறவென் றோது மீங்கிவை யிரண்டு நோக்கி
னல்லறந் துறவே நின்று நாளவங் கழிய வாழும்
புல்லற மில்லின் வாழ்க்கை பொன்னகர்த் தருவுங் கோவும்
வல்லையில் வருக வென்னில் வரவெதிர் வரத்தி னின்றேன்.

(இ-ள்) இல்லறந் துறவறமென்று கூறும் இவை யிரண்டனையும் யோசித்துப்பார்த்தால் துறவறமே நன்மார்க்கம். வாணாள் வீணே கழியும்படி வாழும் இல்லறவாழ்க்கையே அற்ப அறம். நான் தேவலோகத்துள்ள கற்பகவிருட்சமுமிந்திரனுஞ் சீக்கிரத்தில் வரக்கடவாயென்று கூறினால் உடனே யெதிரில் தக்கவரமுடையவனாயிருக்கிறேன் எ - று. (எ0)

முரிதருங் கூந்த னல்லார் முலைமுக மயங்கி வேதந்
தெரிதரு சிந்தை யெல்லாஞ் சிந்தனை சிறியை யானு
மரிமுதற் றேவ ரெல்லா மென்றவத் தடங்க நோற்றுப்
பெரியரிற் பெரிய ரானேன் பிழைத்தனை தவத்தை யோராய்.

(இ - ள்.) முரிகின்ற கூந்தலையுடைய மாதர்களது குசங்களில் மயக்கெய்தி வேதத்தையுணர்ந்த மனமுழுமையும் அற்ப வெண்ணங்களுடையவனாயினை. விஷ்ணுமுதலிய வெல்லாத் தேவருமென்தவ மகிமையாலெனக்கு அடங்கியிருக்கத் தவஞ்செய்து பெரியோர்களிளெல்லாம் பெரியோனாயினேன். நீயறியாதவனாய்த் தவமார்க்கத்தைத் தவறினாய். எ - று. (எக)

இந்திரன் முதலி னோரை யிக்கணத் தழைப்ப னென்னை
மைந்தநீ யொப்பா யல்லை வரன்முறை பிழைத்தா யென்ன
வந்தணன் றரும னுள்ளத் தணிநகை பூத்து மற்றைச்
சந்திர சேனன் றன்னை நோக்கினன் சலித்துச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலான தேவர்களை இக்கணத்திலேயே யிங்கு வரவழைப்பேன். பிள்ளாய்! நீ தவறினையாகலின் எனக்குச் சமானமில்லையென்று சந்திரசேனன் சொல்ல, அந்தணனாகிய தருமன் றன்மனதிலழகிய புன்னகையரும்பினவனாய், அச்சந்திரசேனனைப்பார்த்து மனவெறுப்புற்றுச் சொல்லுகின்றான் எ - று. (எஉ)

இயலுடை மூவர்க் கெல்லா மில்லற மில்லை யாகின்
முயலுறு தவங்க ளெங்ஙன் முற்றுறு முடிவு பாரா
யயலுற மொழிந்தா யும்ப ரிறையைநீ யழைத்தி யாயின்
மயலுறு மனத்தோ யானு மவ்வழி வருவ னென்றான்.

(இ - ள்.) கிருதகிருத்தியங்களையுடைய திரிமூர்த்திகளுக்குமில்லறமில்லாவிடின், அவரவர்கள் செய்யுந் தவங்களெல்லா மெப்படிமுடியும்? அம்முடிவை நீ யூகித்துப்பார்க்கவில்லை. ஆதலாலென்னை வேறுபடுத்திப்பேசினை. தேவராசனாகிய இந்திரனை நீ வரவழைத்தாயாயின் மயக்கமுற்ற மனமுடையோனே! நானுமுன்மார்க்கத்திற்கு வருவேனென்று சொன்னான் எ - று. (எஙு)

தருமனீ துரைத்த லோடுஞ் சந்திர சேன னென்பான்
பொருவரு சீற்ற மிக்குப் புரந்தர வருதி யென்னு
நிருமியா முன்ன மன்னா னெதிருறப் போற்றி நின்றா
னிருகவுட் கரட வெள்ளை வாரண னெழுந்து போனான்.

(இ - ள்.) தருமனிவ்வார்த்தைகள் சொன்ன மாத்திரத்தில், சந்திரசேனனென்பவன் ஒப்பிடற்கரிய கோபமிகுந்து விந்திரனே வருகவெனக் கட்டளையிடு முன்னரே யவ்விந்திர னெதிராகவந்துதித்து நின்று இருசன்னங்களினும் மதமொழுகும் வெள்ளை யானையையுடையவன் அங்கிருந்து போயினன்.

சுட்டினன் காட்ட நின்று தருமனைச் சுடுவ சொல்லி
மட்டவி ழலங்க லோய்நீ வலலையேல் வருவி யென்னக்
கட்டவி ழிதழி வேணிக் கடவுளஞ் செழுத்தை நெஞ்சத்
தொட்டின னெட்டா முன்ன மெதிர்ந்தன னும்பர் கோமான்.

(இ - ள்.) சந்திரசேன னவ்விந்திரனைச் சுட்டிக்காட்டி நேர்நின்று, தருமனைப்பார்த்துக்கடுமொழிகள் சொல்லி மணம்வீசும் மாலையுடையோனே! நீவருவிக்க வல்லவனாயின் வருவிப்பாயென்று கூற, முறுக்கவிழ்ந்த கொன்றைமலரையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது பஞ்சாக்கரத்தை மனதிற் றியானித்தான். அவன் றியானிக்கு முன்னரே இந்திரனெதிற் றேன்றினன் எ - று.

அலங்கலந் தடந்தோள் வெள்ளை வாரண னச்ச மெய்தக்
கலங்கிய மனத்த னாகித் தருமனைக் கரங்கள் கூப்பி
வலன்றிரிந் திரங்கி நின்று வரன்முறை வழுத்தி ஞானப்
பொலங்கழற் குமர னேக்கிப் போகெனக் குலிசன் போனன்.

(இ - ள்.) அழகிய கற்பக மாலையணிந்த விசாலமான தோள்களையும் வெள்ளையானையையுமுடைய அவ்விந்திரன் பயமடைதலாற் கலக்கமுற்ற மனமுடையவனாய்த் தருமனை நோக்கிக் கைகளைக் குவித்துப் பிரதக்கணஞ்செய்து மனமுருகி நேர்நின்று கிரமப்படி துதிசெய்து ஞானவானாகிய அழகிய வீரக்கழலணிந்த அத்தருமன் போவென்று கட்டளையிட, வச்சிராயுதமேந்திய அவ்விந்திரன் சென்றான் எ - று. (எசு)

திருத்திய தவத்தின் மிக்கான் சந்திர சேன னென்போ
னருத்தியி னச்சங் கூர வதிசய மடைந்தான் மற்றை
யிருக்குநான் முழுதும் போக்குந் தருமனிங் கிவனை நோக்கி
மருக்கமழ் கமலத் தோனை வருத்துவன் காண்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய தவத்தில் மேம்பட்ட சந்திரசேனனென்பவன் ஆவலோடு அச்சமு மதிகரிக்க ஆச்சரியமடைந்தான். வேதசாஸ்திரமுழுவதுமறிந்த தருமனென்பவ னிச்சந்திரசேனனைப்பார்த்து மணம்வீசுந் தாமரைப் பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனை நான் வரழைக்கின்றேன் பார்ப்பாயாக வென்றனன் எ - று. (எஎ)

அந்நிலை புரிதி யாயி னருமறைக் கிழவன் றன்னை
யிந்நிலை யானு மின்னே வருவிப்பே னென்ன லோடுஞ்
செந்நெறித் தருமசீலன் றெய்வவஞ் செழுத்தை யுள்ளத்
துன்னலுங் கணந்தி னுற்று னுந்தியம் பொகுட்டு மேலோன்.

(இ - ள்.) நீ யப்படிச்செய்வாயாயின் அரிய வேதங்களுக்குரிய பிரமதேவனை இவ்விடத்திலேயே நானுமிப்பொழுதே வருவிப்பேனென்று சொல்லவுஞ் செப்பமான மார்க்கத்திலுள்ள தருமனென்னும் பரிசுத்தமானவன் தெய்வீகம் பொருந்திய பஞ்சாக்கரத்தைத்தான் மனதிலெண்ணிய வுடனே தாமரைப்பொகுட்டின் நடுவில் வசிக்கும் பிரமதேவன் ஒரு க்ஷணகாலத்திற்குள் அங்கே வந்தான். எ - று. (எஅ)

எம்முறை யருள்வைத் தாயின் றெத்தவம் புரிந்தே னென்னு
மும்முறை வணங்கிச் சூழ்ந்து மொழிதரு கடன்கள் யாவுஞ்
செய்ம்முறை திருந்தச் செய்தான் றிசைமுகக் கடவுட் செலவ
னம்முறை யருளி னோக்கி யேகுதி யமல வென்றான்.

(இ - ள்.) ஓ தருமனே! நீ யெங்களிடத்திலின்று கருணை வைத்தாய். இதற்காக நாங்கள் யாது தவஞ்செய்தோமென்று மும்முறை பிரதக்கணஞ்செய்து வணங்கி, சொல்லுகின்ற வழிபாடுகளை யெல்லாஞ் செய்யவேண்டிய முறைகள் திருத்தமாகச்செய்தான் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன். ஞானச்செல்வமுடைய தருமனுமப்படியே கருணையோடு பார்த்து மலமற்றனே! நீ போகுக வெனக் கூறினான். எ - று. (எகூ)

உந்தியங் கமலத் தோங்குந் திசைமுகத் தொருவன் செல்ல
வந்தரத் திமையோர் யாரு மன்னவர்க் கெதிரோ வானத்
துந்துமி முழங்க மற்றைப் பல்லியந் துவைப்பப் பொன்னாட்
டிந்திர னெதிர்நின் றேத்தத் தன்னுல கெய்தி னானால்.

(இ - ள்.) அழகிய உந்திக்கலத்தில் வீற்றிருக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய வொப்பற்ற பிரமதேவன் செல்லவும், ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களெல்லாரும் பிரமதேவனுக்கு எதிராகத் தேவதுந்துபி யொலிக்கவும் பல வகைப்பட்ட பிறவாத்தியங்கள் முழங்கவுந் தேவலோக மன்னவனாகிய இந்திரன் எதிர்நின்று துதிசெய்யவுந் தனது சத்திய லோகமெய்தினன். எ - று. (அ0)

வல்லையே லழைத்தி யென்னு மொழிந்தனன் மறைவ லாள
னெல்லையின் மான மீக்கொண் டிருந்தன னிந்து சேன
னொல்லையி லவனை நோக்கிக் கண்முகிழ்த் தியோகத் துற்றான்
றொல்லைமா தவத்தோன் றன்மை மதிக்கிலன் சுருதிச் செல்வன்.

(இ - ள்.) நீ வல்லவனாயின் பிரமதேவனை யழைத்தவென்று தருமன் கூறினன். கணக்கில்லாத மானமதிகரித்திருந்த சந்திர சேனன் அதிசீக்கிரத்திற்றருமனைப்பார்த்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டு யோகத்திலிருந்தான். பழமையாகிய பெருந்தவமுடைய சந்திரன்சேனன் றன்மையை வேதமுணர்ந்த தருமன் சிறிதும் மதித்தானில்லை. எ - று. (அக)

இருநிலத் துள்ளோர் யாருந் தெய்வமற் றிவனே யென்னத்
தருமனை வணங்கி யேத்தி வழுத்தலுஞ் சந்திர சேன
னுருகிய வுளத்த னாகி யுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தா
னருமறைத் தரும நின்னை யினையனென் றறிந்தி லேனால்.

(இ - ள்.) பெரிய பூமியிலுள்ளவர்கள் யாவரு மிவனே தெய்வமென்று தருமனை வழிபட்டு வணங்கித்துதிக்கவும், அதனைகண்ட சந்திரசேனன் உருக்கமுள்ள மனமுடையவனாய்ச்சந்தோஷ சாகரத்திலமிழ்ந்து அரிய வேதங்களையுணர்ந்த தருமனே உன்னை யிதுகாறு மித்தகை மகிமையுடையவனென்றுணராமலிருந்தேன். எ - று. (அஉ)

எனவுரைத் திரந்து நின்பாற் புண்ணிய மிருந்த வாவென்
மனனினைந் துணர வல்லே னல்லனாய் மதித்தி லேன்யான்
புனையுமுப் புரிநூன் மார்ப நின்னுழைப் புலமை யெல்லாம்
வினையினேற் குணர்த்த வேண்டு மென்றுளம் வியந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறி யாசித்து, உன்னிடத்திற் பொருந்திய புண்ணியத்தையென் மனதினினைத்துத்தெளிய வல்லபமில்லாதவனாய், யானுன்னை மதியாமல் அலட்சியஞ்செய்தேன் அலங்கரிக்கின்ற வுபவீதமணிந்த மார்பையுடையோனே! உன்பாற் பொருந்திய வல்லபங்களை யெல்லாம்வினைச்சம்பந்தமுடையேனாகிய வெனக்குணர்த்த வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து மனங்களித்து நின்றான். எ - று. (அங)

மறைவரம் பிறைய றாமை யில்லற வரம்பி னின்றான்
றிறநெறித் தவத்தி னோங்குஞ் சந்திர சேனற் கன்பா
லறநெறிக் கதியி னுய்க்கு மஞ்செழுத் துணர்த்தத் தம்மி
லிறைதிறம் பலராய்ப் பன்னா ளிருந்தன ருலக மேத்த.

(இ - ள்.) வைதிகமார்கம் ஒரு சிறிதுந்தவறாது இல்லற தருமத்திலொழுகிய தருமநிலையான துறவற நெறியினின்று தவத்தன் மேம்பட்ட சந்திர சேனனுக்கன்புடையவனாய்த் தரும மார்கத்தினருக்கு உரித்தாகிய பதவியிற் செலுத்தத்தக்க பஞ்சாக்கரத்தை யுபதேசிக்கவுந் தமக்குள்ளசிநேகிதத்திலொரு சிறிதும் மாறுபாடில்லாதவர்களாய் உலகினர் தங்களைத் துதி செய்யும்படி வெகுகாலம் வாழ்ந்திருந்தார்கள். எ - று. (அச)

இந்நல நுகர்ந்து மண்மே லிந்திர செல்வந் துய்த்து
நன்னெறித் துறையின் வைகி நாள்பல கழித்த பின்னர்த்
துன்னருங் கிளையு மீன்ற மக்களுந் தொடரப் போந்து
பொன்னெடுஞ் சடில மௌலி திருவடிக் கமலம் புக்கார்.

(இ - ள்.) இனிய சுகங்களை யநுபவித்துப் பூலோகத்திலிந்திர போகத்தை நுகர்ந்தும், நன்மார்க்கமாகிய துறவறத்திலிருந்து பலநாள்கள் கழிந்த பின்னர் சூழ்ந்துள்ள வரிய வுறவினரும் பெற்ற புதல்வருந்தம்மைத்தொடர்ந்து வரச்சென்று பொன்போலும் நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானது சிறந்த பாத தாமரையிலொடுங்கினர். எ . று, (அரு)

கொழுந்துவிட் டிலங்கி நீண்டு படர்கொடிப் பவள வேணிச்
செழுந்தவத் துறையீ ரின்னு மஞ்செழுத் தியல்பிற் செல்லு
மொழுங்குறு கதையொன் றுண்டா லுணர்த்துது முணர்மி னென்னாத்
தொழுந்தகைக் குரவ னென்னுஞ் சூதனீ தெடுத்துச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) கொழுந்து விட்டுப்பிரகாசித்து நீண்டு படர்ந்த கொடிப்பவழம் போலுஞ் சடையையுடைய சிறந்த தவநெறியிலுள்ள நைமிசாரணிய முனிவர்களே! பஞ்சாக்கர மகிமையைக்கூறு மொழுக்கம் பொருந்திய இன்னுமோர் சரிதமுளது. அதனையுந்தெரிவிப்போம். தெரிந்து கொள்ளுங்களென்று வணங்கத்தக்க தன்மை வாய்ந்த ஆசிரியரென்னுஞ் சூதமுனிவரிவ்விதந்தொடங்கிச் சொல்வாராயினர். எ - று. (அசு)

விட்புலத் திமையோர் வீந்து பிறப்பதை விரும்ப வன்னோர்
கட்புலங் கதுவுந் தொல்சீர்க் கவுசிக மென்னு நாட்டி
னுட்புலத் தாடி வீழ்ந்த வானக ருருவு போலு
நட்புலந் திறவாச் செல்வ விக்கிரம நகரொன் றுண்டால்.

(இ - ள்) விண்ணகரிலுள்ள தேவர்கள் மாண்டுபிறப்பதை விரும்பும்படி அத்தேவர்களது கண்களைப்பற்றிக் கொள்ளும் பண்டைய சீர்தங்கிய கௌசிக

யென்னும் நாட்டிற் கண்ணுடியினுள்ளே பொதிந்த தேவலோகத்தின் வடிவத்தைப்போன்று எல்லோர்க்குந் தன்னிடத்துள்ள நேசங்கழிந்துபோகாத செல்வந்தங்கிய விக்கிரம நகரம் என்றொரு நகரமுண்டு ஏ-று. (அஎ)

அத்திரு நகரின் வேத கோத்திரத் துளரா னந்தன்
சுத்தநாற் சுருதி வல்ல சூரிய சன்மாவென்னு
மித்திறத் திருவர் தம்மு ளிகலுளார் நிகழுங் காலைச்
சத்திரம் புதைத்த நெஞ்சன் றறுகணு னந்த னென்போன்.

(இ - ள்.) அந்த சிறந்த நகரத்தில் அந்தணர் குலத்திலுள்ள ஆனந்தன் பரிசுத்தமாகிய நான்கு வேதங்களில் வல்லவனுகிய சூரியசன்மாவென்னுமிவ் விருவருந் தமக்குள்ளே பகையுள்ளவர்களா யிருக்குங்காலத்தில் வேலாயுதத்தை புதைத்துள்ளதுபோன்ற மனமுடைய அஞ்சாதவனுகிய ஆனந்தனென்பவன்.

மாறுகொண் டிவனை வெல்லப் படுவதன் றென்று மாயங்
கூறுகொண் டணைய நெஞ்ச னனந்தன் குறித்து வேதத்
தீறுகண் டிருந்த போதத் திரவிசன் மாவை யெய்தி
வேறுகொண் டிருந்த தீமை பொறுத்தியென் றடியில் வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்) இச்சூரியசன்மாவை யெதிர்த்து வெற்றிகொள்ளத்தக்கதன்று என்று வஞ்சகமே யமர்ந்திருப்பதுபோன்ற மனத்தையுதையுடைய ஆனந்தன் ஆலோசித்து வேதத்தின் முடிவை யறிந்திருந்த அறிவையுடைய சூரியசன் மாவை யடைந்து நான் றங்களை யிதுகாறும் வேறுபடுத்தி யிருந்தவென் கொடுமையைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென் றவன்பாதத்தில் வணங்கினன்.

இற்றைநா ளளவு நின்பான் மாறுகொண் டிழைத்த தீமைக்
கற்றமொன் றில்லை யைய வென்னறி வின்மை யானே
குற்றமுற் றொழித்து நீயே பொறுத்தனை கோடி பொல்லா
வெற்றனை யருள்வா யென்னப் பின்னரும் வணங்கி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்றுவரையி லும்மிடத்திற் பகைபாராட்டி நான்செய்த கொடுமைகளுக்குச்சோர்வு சிறிதுமில்லை. ஐயனே! அவையெல்லா மென்னறி வின்மை யானே நடந்தன, என் குற்றங்களையெல்லாம் நீக்கி நீரே மனம் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அல்லாமலுங் கொடூரனுகிய இவ்வீணனைக் காத்தருளவேண்டுமென்று மறுபடியுமவனடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினன்.

தோமறு குணத்தின் மிக்க சூரிய சன்ம னுளத்
தாமரை யயனுக் கொப்பா னுங்கவன் றன்மை நோக்கி
வேமெரி மெழுகை வைத்தா லன்னதாய் மெலியு நெஞ்சன்
காமருங் கருணை நல்கி யிருக்கெனக் கழறி னுனல்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நற்குணங்களான மேம்பட்ட சூரியசன்மனென்று சொல்லப்படும் நாளத்தையுடைய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவனுக் கொப்பானவன் அப்போது அவ்வானந்தனைப்பார்த்து ஜொலிக்கின்ற வக்கினியில் மெழுகை வைத்ததுபோல வுருகிய மனனுடையவனு யழகிய திருவருள் சுறந்து இருக்கவென்று கூறினன் எ. று. (கக)

ஆங்கவன் பணித்த லோடு மருகுபோ யிருத்தற் கஞ்சித்
தேங்கிய கருணை யைய நின்னடிச் சேவை நல்கிப்

பூங்கழற் குரிமை யென்னை யாக்குதி புலையன் செய்த
திங்கினைப் பொறுத்தி யாயிற் றேவரிற் றேவ னீயே.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணமவன் கட்டளையிடவும் அவனருகே சென்றிருக்கப் பயந்து அருள்பெருகிய ஐயரே! உம்முடைய பாததரிசனந்தந்து அந்த அழகிய பாதத்திற்கு என்னை யடிமையாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். புலைத்தன்மையுடைய நான் இதுகாறுஞ்செய்த கொடுமைகளைப்பொறுத்தருள்வீரானல் நீரே தேவர்களுக்கு தேவனக மதிக்கப்படுவீர். எ - று. (கூஉ)

என்றவ னுரைத்த மாற்ற மிருசெவிப் படுத்தி வெண்ணெய்க்
குன்றெரி துற்ற தென்னக் குழைந்தன னிரவி சன்மா
வின்றுதொட் டெனது சுற்றத் தினியைநீ யெனக்கு நின்போ
னன்றியோ ருளரோ வென்னத் தழுவின னட்புக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) என்று ஆனந்தன்சொல்லிய வார்த்தைகளைத்தன்னிரு செவிகளிற்கேட்டு வெண்ணெய் மலையிற்றீபட்டதுபோல மனமுருகியவனய் இன்று முதல் என்னுறவினரிலும் நீயே யினிமையானவன். உன்னைப்போல நன்மையுடையோர் வேறொருவருளரோ வென்று (சூரிய சன்மா ஆனந்தனை)ச் சேர்த்தணைத்து நேசித்தான். எ - று. (கூ௩)

அற்றிரண் டனைய நெஞ்சத் தானந்த னொருநாள் வேதச்
சொற்றிரண் டனைய நாவான் சூரிய சன்ம னோடு
மற்றிரண் டிலனு யொன்றிப் பற்பல வைகல் சென்றான்
கொற்றிரண் டனைய வைவே லுள்ளத்தான் குறித்துக் கூறும்.

(இ - ள்.) இருள் முழுவதுந் திரண்டாற்போன்ற மனமுடைய ஆனந்தனென்பவன், ஒப்பற்ற நான்கு வேதச்சொற்களுமொன்று சேர்ந்துருவெடுத்தாற்போன்ற நாவினையுடையவனுகிய சூரிய சன்மாவுடன் இரண்டுபட்ட மாறுபாடற்றவனுய்க்கலந்து பல காலங்கழித்தனன். கொலைத்தன்மைதிரண்டாற்போன்ற கூரிய வேலையொத்த மனமுடைய ஆனந்தனுலோசித்துச்சொல்கின்றான், எ - று. (கூ௪)

வரையடுத் திருக்கு நம்மூர் மறுகெலாம் வரிகொள் வேங்கை
யிரையெடுத் துழலும் வாளிட் டிருட் பிழம்பு வீங்கும்
விரைகம ழலங்க லாய்நீ வெளிப்படா திருத்தி யானே
யரையிரு ணடுநா ளெல்லாந் துயில்கலன் றிரிவ னென்னு.

(இ - ள்.) மலையருகிலுள்ள நமதூர்த்தெருக்கள் யாவும் வரிகள் பொருந்திய புலிகள் உணவெடுத்துச்சஞ்சரிக்கின்றன. இப்போதோ பெரிய விருட்டொகுதி யொளிவிட்டதிகரிக்கும். வாசனை வீசும் மாலையுடையவனே? நீ வெளிவராமலிரு நானொருவனே பாதியிரவாகிய நடுச்சாமமெல்லாம் நித்திரை நீங்கியவனுய் அறிவேன். எ - று. (கூ௫)

வாளுகிர்த் தடக்கை வேங்கை வருநெறி பார்த்து நின்பான்
மூளிருந் துயிலை நீக்கி யெழுப்புவன் முனிநாண் கோத்துக்
கோளிரும் பகழி தூண்டிக் கோறியென் றுரைப்ப வொத்தான்
கேளிரும் பவத்தை வென்றோ னவனுளங் கிடப்ப தோரான்.

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய மேகம் பொருந்திய பரந்த கைகளையுடைய வேங்கைப்புலி வருவழியை நோக்கி உனக்குண்டான பெரிய நித்திரையை

யகற்றி யெழுப்புவேன். வில்லில்நாண் ஏறிட்டுக்கொல்லும்படி செல்லும்பெரிய அம்புகளை விட்டுக்கொல்லுகவெனக்கூற, பலராலுங் கேட்கப்படும் பெரிய பிறவிப்பகையைச்செயித்த சூரிய சன்மன் அவ்வானந்தன் மனதிலுள்ளதை யறியாதவனாய் அதற்கிணங்கினான். எ - று. (கசு)

அளித்தக வில்லா நெஞ்சத் தானந்த னன்றே ராவை
வெளிப்பட விடுத்து வீக்கி வேங்கையி னதளாற் போர்த்துத்
துளிப்புனல் விழியிற் சோரச் சூரிய சன்மற் கூவி
விளித்தனன் சிலைகை யேந்தி யனையனும் வெளிவந் துற்றான்.

(இ - ள்.) கருணைத்தன்மையில்லாத நெஞ்சத்தையுடைய ஆனந்தனென்பவன் அப்பொழுது ஒரு பசுவை வெளியே வரவிடுத்து நன்றாகப் புலித்தோலால் மூடிக்கட்டி, கண்களில் நீர்த்துளிசிந்தச் சூரிய சன்மனை உரக்கக்கூப்பிட்டான். அச்சூரிய சன்மனுங் கையில் விற்பிடித்து வெளியே வந்து சேர்ந்தனன்.

சுட்டினன் வேங்கை யீதென் றுரைத்தனன் சுட்டா முன்னம்
விட்டனன் பகழி யீது வேங்கையென் றுண்மை கொண்டான்
பட்டது பகழி வீழ்ந்து பட்டது பசுவு நோக்கிக்
கெட்டன னிவனென் றுன்னாப் பின்னருங் கிளத்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) இதுதான் புலியென்று சுட்டிக்காண்பித்தான். அப்படியவன் காட்டு முன்னரே யிது புலிதானென்று நம்பினவனாய்ச் சூரியசன்மன் அம்பு விட்டான். அவ்வம்பு பாய்ந்தது. உடனே அப்பசுவும் வீழ்ந்திறந்தது. அதைப் பார்த்து ஆனந்தன் (இவன் கோஹத்தியால்) சீக்கிரத்திற் கெட்டுப்போவானென்று கருதி மீண்டுஞ் சொல்கின்றான். எ - று. (கஅ)

நள்ளிருட் பொழுது நீங்கா நாமிவ ணிருப்பி னேருங்
கள்வரால் வெருவா தியான்போய் நம்மனை கண்டு மீள்வேன்
வள்ளலிங் கிருத்தி யென்னா வேகினன் மனையு ளெய்தி
யொள்ளிழாய் சோரர் சேர்வ ரகத்தைவிட் டொழிதி யென்றான்.

(இ - ள்.) நடுராத்திரி யின்னும் நீங்கவில்லை. நாமிங்கிருந்தால் இதை யுணர்ந்த திருடர்களால் நம்வீட்டவர் பயமுறாமல் நானே சென்று நமது வீட்டைப்பார்த்து வருவேன். வள்ளலே! நீரிவ்விடத்திலிருமென்று சொல்லிப் போயினன், அவன் சூரிய சன்மன் வீட்டை யடைந்து அவன் மனைவியை நோக்கி ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த அன்னையே! திருடர் வருவார்கள். வீட்டை விட்டு வெளியே சென்றிருவென்று சொன்னான். எ - று. (கசு)

கொண்டுபோ யவளை மைந்தன் குலமனை யிருத்தி மைந்த
னொண்டொடி யோடுங் கூடி யுடன்செல வருத்தித் தாதை
தண்டலின் மனையுட் போக்கித் தம்பிநின் றந்தை போல
மண்டிருள் விளிப்பர் கள்வர் திறக்கலை வாயி லென்றான்.

(இ - ள்.) அவளை யழைத்துச்சென்று அவள் மகன் படுக்கை அறையிலிருத்தி, அவர்கள் புத்திரனை அவன் மனைவியோடுங்கூடித் தன்னோடு வரும்படி வரவழைத்துச்சென்று, அவன் றந்தையாகிய சூரிய சன்மாவின்றடையில்லாத படுக்கை யறையிற் செலுத்தி, தம்பீ! இந்நடுராத்திரியில் உன்றந்தையைப் போலக் கள்வர்வந்து கூப்பிடுவார்கள். நீ கதவைத்திறக்கவேண்டா மென்றான்.

இவரையீங் கிருத்தி மீண்டு புன்மைய வனைத்துங் கூடிக்
கவர்படு மனத்தன் சென்ருன் கைபுடைத் துயிர்த்து நின்றான்
குலிமுலை மடந்தை மற்ருேர் கொழுநனைக் கொணர்ந்து பாய
லவள்விளைத் திடுதல் கேட்பா னரிதுநின் னருகு வந்தேன்.

(இ - ள்.) இவர்களை யிப்படி யிடமாற்றியிருக்கச்செய்து திரும்பி, இழி குணங்களெல்லா மொன்று சேர்ந்து கிளைத்த மனமுடைய ஆனந்தன்போய், கைகொட்டிப்பெருமூச்செறிந்து அச்சூரிய சன்மன் முன்னின்று உன் குவிந்த தனங்களையுடைய மனைவி, பிறிதொரு கணவனை வருவித்து அவள் சயனித் திருப்பதைக்கேட்குப்பொருட்டுன்னருகே விரைந்து வந்தேனென்று சொன் ஞன். எ - று. (க0க)

அன்னவ னுரைத்த லோடு மழலெழ வுயிர்ப்பு வீங்கி
மின்னிலை வாளொன் றேந்தி வெகுண்டுருத் தெழுந்து மீண்டான்
றன்னிலை வாயிற் கூவத் திறந்திலர் தறுகண் பெற்ரு
னங்கிலை மதிலொன் றேறித் தன்னக மதனுட் புக்கான்.

(இ - ள்.) அவ்வானந்தன் சொன்னவுடன் நெருப்புப்பறக்கப் பெருமூச் செறிந்து,மின்னல்போலும் பிரகாசிக்கும் ஓர்வாளாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு, கோபித்து ஆர்ப்பரித்துப்புறப்பட்டுத் திரும்பினுன். தன் வீட்டு வாயிற்படியி லிருந்தழைக்கவும் அவர்கள் கதவைத்திறக்கவில்லை. கொடுமையுற்றிருசகுஞ் சூரிய சன்மாஅங்குள்ள வொரு மதிலின் மேலேறித் தன் வீட்டினுள் பிரவேசித் தான். எ - று. (க0உ)

புகுந்தனன் மனையுட் புக்கான் மருகியைப் பொருந்திப் புல்லி
மகன்றுயில் கொள்வ தோரான் மறம்படு குருதி வாளாற்
பகுந்திற மருமம் போழ்ந்தா னிருவரும் பட்டார் கங்கு
லிகந்தது பரிதி வெய்யோ னெழுந்தது குணபா லெய்தி.

(இ - ள்.) வீட்டுட்புகுந்த சூரிய சன்மா படுக்கையறையினுள்ளே போய். தன் மருகியைப்பொருத்தமாகத் தழுவிக்கொண்டு தன் மைந்தன் றுயில் புரிவ தை யறியாதவனுய், கொலைபுரியு முதிரம்படிந்த வாட்படையால் பிளக்குந்தன் மையோடு மார்பைப்பிளந்தாள். அவர்களிருவரு மிறந்தார்கள். இரவு நீங்கி யது. சூரியன் கீழ்த்திசையில் வந்துதித்தான். எ - று. (க0௩)

தரவுகோச்சகக்கலிப்பா.

வந்தாண் மனையாண் மதலை யொடுமருகி
செந்தார் குருதிச் செழுஞ்சேற் றிடைக்கிடப்ப
வந்தோ விதுகாணப் பெற்றேனீ தாரிழைத்தா
ரெந்தாய் மகனேயென் றேங்கி யெடுத்தழைத்தாள்,

(இ - ள்.) பொழுது விடிந்தபின் சூரிய சன்மன் மனைவி அங்குற்றுப்புத்திர னேடு மருகியுஞ் சிவந்த மாலைபோலோடிய செழுமையான வுதிரச்சேற்றிலிருக் கப்பார்த்து ஐயோ நானிதைக்காணப்பெற்றேனே! இப்படிச்செய்தார் யார்? எந்தையே மகனே! என்று ஏக்கமெய்தி யுரத்த சப்தத்தோடும் விளித்தாள்.

சோரிக் கொழுஞ்சேற் றிடைக்கிடக்குந் தோன்றலைத்தான்
வாரி யெடுத்து மடிகிடத்தி மைந்தனுக்கும்

பாரிக்கு மீதோ வகுத்தான் பழமறையோன்
யாரிக் கொடிதிழைத்தா ரென்று வரற்றினள்.

(இ - ள்.) உதிரச்சேற்றிற் கிடக்கும் புத்திரனைத்தான் வாரியெடுத்துத்தன் மடியிலிருக்கவைத்து, பழய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவன், என் புத்திரனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் இவ்விதியையோ அமைத்திருக்கின்றான்? யாவரோ இக்கொடுங்கொலை புரிந்தவர்? எ - று. (௧0௫)

பெற்றெடுத்த தாதை யறிந்துமுயிர் பெற்றானோ
விற்றிரண்டு கூறா யிறந்தா யுனைக்கண்டு
முற்ற வுயிர்சுமந்து வாழ்ந்தே னுலகத்தோர்
மற்றெனைக்கை தீண்டி யழவழக்கு வாராதே.

(இ - ள்.) நீ யிறந்ததை உன்னைப்பெற்ற தந்தை யறிந்தும் உயிர்வைத்திருக்கின்றாரோ? இருகூறாகப் பிளக்கப்பட்டிறந்த உன்னைப்பார்த்தும், பொருந்திய உயிரைத்தாங்கி வாழ்ந்திருக்கின்றேன். இவ்வுலகிலுள்ளவர்கள் இத்தகைப்பாவியாகிய என்னைக் கைப்பற்றியழுதற்கு நியாயம் தோன்றாதே.

கல்விக் கடலே கலைஞான தீபமே
செல்வக் கொழுந்தே செழுநான் மறைப்பொருப்பே
சொல்வித் தகனேயென் றோன்றா லுனையிதுநாட்
கொல்வித்த தாரென் றுணரேன் குலமுடிந்தேன்.

(இ - ள்.) வித்தியாசாகரமே! நூற்பயனாகிய விளக்கே! ஐசுவரியத்தின் கொழுந்தாயுள்ளவனே! உயர்ந்த நான்கு வேதமலையே! புகழ்ந்து சொல்லத் தக்க ஞானவானே! என்மகனே! இன்றுன்னைக் கொலைசெய்வித்ததை யாரென்றுணர்கிலேன். என் குலத்தை யழிந்தேன் எ - று. (௧0எ)

பீரியல் சோரி பெருகப் பெருந்தாமத்
தாரியன் மார்ப மிருபிளவு தந்தாரே
யாரிது செய்தா ரறியே னுனையீன்ற
சூரிய சன்மா வறிந்திலனோ தோன்றலே.

(இ - ள்.) என்மகனே! பீரிடுந் தன்மையுடைய உதிரம் பெருகும்படி பெரிய மலர்மாலைகளும் இரத்தின மாலைகளும்பூண்ட உன்மார்பை இருபிளவாய்ப் பிளந்தார்களே. யாவர் இப்படிச் செய்தனரோ? அறியேன். உன்னைப் பெற்ற தந்தையாகிய சூரியசன்மா இதனையுணராரோ? எ - று. (௧0அ)

கள்வர் வருவ துரைத்தறிந்த கள்விநா
னுள்புக் குமைப்புறத்துப் போக்கினே னோர்பாவி
தள்ளு திரையுலகங் கைசழிப்பத் தானமிழந்
தெள்ளிறையு நீங்கே னிருந்தே னுமையிழந்தும்.

(இ - ள்.) திருடர்கள் வருவார்களென்பது ஆகந்தர் சொல்லவுணர்ந்த திருடியாகிய நான், ஒப்பற்ற பாவியானபடியால், உள்ளே புகுந்துகொண்டு உங்களிருவரையும் வெளியே யனுப்பினேன். அலைகள்மோதும் கடல்சூழ்ந்த உலகிலுள்ளார் என் கையைத்தொடாது கழிக்கும்படி, இருக்குமிடம்விட்டு எட்டுணையும் நீங்காதிருக்கும் யான் உம்மைப்பிரிந்துந் தனியேயிருந்தேன்.

ஈனுந் தனித்தாயா யானிருப்ப வீங்குனக்கு
ஞானம் புரிந்தோ னிருப்பவிது நாள்வரையுந்
தானென்று நீயென்றும் வேறுபடுத் தாத்தகைமை
யானந்த னின்னு மறிந்திலனோ வையனே.

(இ - ள்.) உன்னைப்பெற்ற ஒப்பற்ற தாயாக நானிருக்கவும், இவ்வுலகில் உனக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்த தந்தையிருக்கவும், இன்றுவரையிலும் நீயென்றும் நானென்றும் வேறுபடுத்தாத தன்மையையுடைய ஆனந்தர் இச்செய்தியை அறியவில்லையோ? ஐயனே! எ - று. (கக0)

என்றரற்றி யேங்கு குரல்கேட் டிரவிசன்மா
வின்றுணைவி யாமென் றிடிவீழ் மரம்போல
நின்றலறி வீழ்ந்தா னெடிதோடி யுள்புக்கென்
வன்றடக்கை வாளா லிறந்தனையோ மைந்தனே.

(இ - ள்.) என்றுகூறிப் புலம்பியேங்குங் குரலைச் சூரியசன்மாகேட்டு, இக்குரலுடையவள் தன் இனிய மனைவியாகுமென்று, இடிவிழுந்த மரம்போல, நின்று பிரலாபித்துக் கீழேவிழுந்து, மீண்டெழுந்து உள்ளே போய்ப்பார்த்து எனது வலியோடு விசாலமான கரத்திற்றாங்கிய வாளாலிறந்தனையோ? மகனே! எ - று. (ககக)

செய்வார் செயற்கரிய செய்தே னெனவுனையான்
வைவா ளெறிந்து வதைத்தேனே யானந்த
னுய்யா வழிபார்த் துடனாடி சத்துருவாய்ப்
பொய்யாய்ப் படுத்தா னினியாவி போற்றேனே.

(இ - ள்.) விபசாரஞ் செய்வோரும் செய்தற்கரிய தொழிலைச் செய்தவனாகக்கருதி, உன்னை நான் எனது கூர்மைதங்கிய வாளைவீசிப் பிளந்தேனே! ஆநந்தனென்பவன் நான் உச்சிவியாத வழியைநாடி அநுகூல சத்துருவாய்ப் பொய்சொல்லிக் கொல்லுவித்தான். இனி, நான் என் பிராணனைக் காப்பாற்ற மாட்டேன். எ - று. (ககஉ)

விள்ளா விருளிற் புலிவேட்டம் போக்கினு
னெள்ளாது செய்தே னெனதுவினை தீரேனு
னுள்ளாடு சத்துருவென் றூரேன் மருகியொடும்
பிள்ளா யுனையிழக்கப் பெற்றேனே பேறிலியேன்.

(இ - ள்.) தெளியாதவிருளிலே யென்னைப் புலிவேட்டைக் கனுப்பினன். அதனையுங் குலமுறையன் றென்றிகழாது செய்தேன். அதனானேர்ந்த வென் றீவினையை யானொழியமாட்டேன், அவனுள்வீட்டுச் சத்துருவென் றுணரேனாகி, புத்திரனே! உன்னையும் மருகியோடும் போக்கடித்துக் கொல்லப் பெற்றேன். பேறற்றவனாயினேன். எ - று. (ககங)

என்னாப் பலபிதற்றி யேங்கு மிரவிசன்மா
தன்னா லறியாத் தவறிழைத்த தீராமை
யநநா ளவையறிந்த வந்தணரு மையுற்றார்
பின்னாநின் றானந்த னுங்கொன்று பேசுவான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிப் பலவாருகப் பிரலாபித்தேக்கமெய்திய சூரியசன் மாவினல் தெரியாமற்செய்த தீவினை நீங்காமையை அந்தத்தினத்திலறிந்த வேதியர்களுஞ் சந்தேகமுற்ருர்கள்; அவர்கள் பின்னே ஆனந்தனென்பவன் வந்துநின்று அச்சமயத்திலொன்று சொல்கின்ருன். எ - று. (கஃச)

கம்பங் கழுது தருமிருளிற் கைச்சிலையா
லம்பொன் றெறிந்துசன்மா கொன்ருன் சினையாவை
வெம்புங் கொலேயோள் விதிர்த்தீன்ற மைந்தனையும்
வம்புண் குழலியையுங் கொன்ருன் மருளுற்ருன்.

(இ - ள்.) சூரியசன்மாபித்துப் பிடித்தவனுய்ப் பிசாசுகளும் நடுங்கும் நிச ராத்திரியில் கருப்பங்கொண்ட பசுவொன்றைத் தன்கைவில்லில் அம்பொன்று பூட்டிக்கொன்ருன். கடுங்கோபத்துடன் கூடிய கொலேத்தன்மை பொருந்திய வாளைவிசித் தான் பெற்றமகனையும் மருகியாகிய வாசனையூட்டிய கூந்தலே யுடைய பெண்ணையுங் கொலேசெய்தான். எ - று. (கஃரு)

என்ரு னவையோ ரெழுந்தா ரிவன்சினையாக்
கொன்ருனே வல்லனே பார்த்துமெனக் கூடிஞர்
சென்ருர் பகழி திளைப்பச் செயலொழிந்தாங்
கன்ரு விறந்த தறிந்தா ரருமறையோர்.

(இ - ள்.) என்று கூறினன், சபையோராகிய வந்தணர் இச்சூரியசன்மா சினைப்பசுவை வதைத்தானே வில்லேயோ? பார்ப்போமென்று ஒன்றுகூடிப் போனர்கள், அம்பு ஏறுண்டு செயல்நீங்கி யவ்விடத்தி லன்றிறந்துள்ள பசுவை யவர்கள் கண்டார்கள். எ - று. (கஃகூ)

மீண்டார் மறையோர் வெகுண்டிரவி சன்மனெனுந்
தீண்டாப் புலேய வருதியெனச் செப்புறலு
மாண்டா ரணத்துறையோர் முன்வந்தா னன்னவரும்
வேண்டா விழைத்தனையெம் பேரவையின் மேவலேயால்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் திரும்பிவந்து சூரியசன்மாவென்னுந் தீண்டத் தகாத நீசனே! வாவென்று கோபித்துச்சொல்லவும், அவனும் அங்குள்ள வேத மார்க்கமுணர்ந்த மறையோருக் கெதிரில்வந்தான். அம்மறையவரும் நீ செய் யத் தகாதனவற்றைச் செய்தாயானபடியால் இனியெங்கள் பெரிய சபையின் கண் வரவேண்டாம். எ - று. (கஃஎ)

ஆவி னுயிரொறுத்தாய் மைந்தனையு மன்னவன்றன்
பூவியலுங் கூந்தலேயுங் கொன்ருய் புலேபூண்டாய்
மூவழியா யுள்ள பழிபொறுத்தாய் முன்னின்ருய்
பாவி யுனேநோக்கி னுண்டாம் படுநிரயம்.

(இ - ள்.) பசுவினுயிரைக் கொன்ருய். மகனையும் அவனுடைய மலரணிந்த அளகத்தையுடைய மனைவியையுங் கொன்ருய். இதனல் நீசத்துவ மடைந்தாய். கோஹத்தி சிசுஹத்தி ஸ்திரிஹத்தியாகிய மூவகைப்பட்ட பாவங் களேயும் பொருந்திஞய், எங்கள்முன்னே நிற்கின்ருய். பாவியாகிய வுன்னைப் பார்த்தாலும் அத்தோஷங்களா லெங்களுக்குங் கடுநரகமுண்டாகும். எ - று. ()

என்றெடுத்துக் கூறி யெமதூரக ருற்றனையேற்
கொன்றிடுது மென்று ரவரையெதிர் கைகூப்பி
யன்றளவை யானந்தன் செய்தபரி சத்தனையு
மொன்றுவழா தோதினு னோர்ந்தறியா தையுற்றூர்.

(இ - ள்.) என்றெடுத்துச்சொல்லி யெங்கணகரத்திற்கு வருவாயாகின், கொன்று விடுவோமென்றூர்கள். அவர்களைச் சூரியசன்மா நேரில் கைகுவித்து, அன்று வரையிலானந்தன் செய்த வஞ்சனைகளெல்லாவற்றையும் ஒன்று விடாமற் சொன்னுன். அச்சபையினர் ஆலோசித்துணராதவர்களாய் மயங்கினூர்கள்.

சூதால் விளைந்த பரிசென்று சொற்றனைநீ
கேதார நாதன் றிருமுற்றங் கிட்டினையிப்
போதா ரிடபத்தைப் புல்லருந்த நல்கினையே
னீதா னிழைத்தனவன் றென்னு நிகழ்த்தினூர்.

(இ - ள்.) இது வஞ்சகத்தானிகழ்ந்த தன்மையென்று நீ சொல்லினை. ஆதலால் நீ நமது கேதாரேசுவரர் திருக்கோயிலை யடைந்து இப்போதே அங்குநிறைந்துள்ள சிலை யிடபங்களைப்புல்லுண்ணக்கொடுப்பாயாகில் இப்பாதகங்கள் நீயே புரிந்தன வல்லவென்றுரைத்தார்கள். எ - று. (கஉ0)

எந்தை பெருமான் றிருமுனிட பத்தேறு
சிந்தை திருவருளிற் சீரியதா னுன்மதிளுந்
தந்த விடபந் தருகோ புரத்திடபம்
வந்தருந்தச் செய்வேனீர் காண்பான் வரிலென்றுன்.

(இ - ள்.) நீங்கள் காணும்படி வருவீர்களாயின், எமதுதந்தையாகிய கேதாரேசுவரருடைய சந்நிதானத்தின் முன்னுள்ள அதிகார நந்தி, அவ்விறைவன் திருவுள்ளத்திற்கியைந்த திருவருள் பெற்றுச் சிறப்புற்றதாகையால், நான்கு மதில்களிலுமுள்ள விடபங்களுந் திருக்கோபுரத்திலுள்ள விடபங்களும் அந்நந்திதேவர் பால் வந்து புல்லருந்தச்செய்வேனென்றுன். எ - று. (கஉக)

ஆயது செய்து மெனநான் கருமறையோர்
தூய திருமனத்துச் சூரியசன் மாவொடும்போ
யேய பெருமான் றிருமுற்ற மெய்தினூர்
போயொருதன் சீடனையும் புற்கொணர்தி யென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அப்படியே செய்வோமென்று அரிய நான்கு வேதங்களுமுணர்ந்த அந்தணர்கள், புனிதமான அழகிய மனதையுடைய சூரிய சன்மாவுடன் சென்று தங்களுக்குரிய சிவபெருமான் றிருக்கோயிலையடைந்தார்கள். சூரியசன்மா தன் சீடனொருவனை நோக்கிப்பசிய புல்லை யறுத்துக்கொண்டு வருகவெனக்கட்டளை யிட்டான். எ - று. (கஉஉ)

ஈட்டு மதிட்கோடி யெய்திடபத் தேறுகா
ணீட்டுநெடுங் கோபுரத்து நின்றெழுந்த சேவினங்கா
ளாட்டுதிரைக் கங்கை யணிந்தபிரா னஞ்செழுத்து
மாட்டு திருவருளுண் டென்றல் வருதிரென்றுன்.

(இ - ள்.) தொகுத்துள்ள மதில்களின் இறுதி வரையிலுள்ள இடபவேறுகளே! நீளமாயிருக்கும் நெடிய கோபுரத்திலிருந்துள்ள விடபங்களே! அசை

கின்ற அலைகளையுடைய கங்காநதியை யணிந்த சிவபெருமானது பஞ்சாக்கரத்தில் திருவருளுளதாயின் வாருங்களென்றான். எ - று. (கஉ௬)

பொய்யிலிருங் கேள்விப் புலமையோன் சொற்றவுடன்
றைய லொருபாகன் சந்நிதியி னேற்றருகு
வெய்ய முழக்கெழுப்பி மேவந்து வேதியன்கைச்
செய்யபசும் புற்கொழுந்து நாவளைத்துத் தின்றனவால்.

(இ - ள்.) பொய்மையில்லாத சிறந்த நூற்கேள்வியாற் புலமை வாய்ந்த சூரிய சன்மா அப்படிச்சொல்லியவுடன், உமாதேவிபாகராகிய கேதாரேசுவரர் சந்நிதியிலுள்ள அதிகார நந்தியினருகே, கரேமாகிய முழக்கத்தைச்செய்து கொண்டெல்லா விடபங்களும் வந்து, அச்சூரிய சன்மாவின் கையிலிருந்த செவ்விய பசும்புற்கொழுந்துகளைத்தமது நாக்களை வளைத்துக்கறித்துத்தின்றன.

கண்டார் மறையோர் களித்தா ரதிசயமுட்
கொண்டார் வெருவந்தார் கும்பிட்டார் கோமானைத்
தண்டா மரைச்சரணந் தாழ்ந்தாராய் நீயன்றோ
பண்டா லிலைகிடந்தோற் கெட்டாப் பரனென்றார்.

(இ - ள்.) வேதியர்கள் பார்த்தார்கள். மனமகிழ்ச்சியுற்று அதிசயித்துப் பயந்து, சூரிய சன்மாவைக் கும்பிட்டு அவனது தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களிற் பணிந்தவர்களாய், நீ யல்லவா பண்டைக்காலத்திலாலிலையிற்சயனித்த திருமாலிற்கும் எட்டப்படாத மகாதேவனென்று தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.

யாங்க ளிழைத்தபிழை யெல்லா மிதழவிழ்த்த
பூங்கமலத் தாரோய் பொறுப்பாய் நினதிடத்தி
னோங்கறமே யன்றி மறமிருக்க வொண்ணுமோ
வீங்கு பவப்பரவை கீழ்போக மேனின்றாய்.

(இ - ள்.) நாங்களிதுகாறு மியற்றிய குற்றங்களெல்லாவற்றையும், இதழ்கள் விகசித்த தாமரை மலர்மாலை யணிந்தவனே! மனம் பொறுக்கவேண்டும். உன்னிடத்தில் மிகுந்த புண்ணியமேயன்றிப் பாவ மிருக்கக்கூடுமோ? பெரிய பவக்கடல் கீழேயிருக்க அதன் மேலிருக்கின்றாய். எ - று. (கஉ௬)

இன்ன பலபன்னி யேத்தி யிரவிசன்மா
பொன்னடியை மீண்டும் பணிந்து புலமையோய்
சின்னெறிய வஞ்செழுத்தி னுண்மை தெளிவிப்பா
ரின்னலதி யாருளரே யென்னு நிகழ்த்தினர்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட பல வார்த்தைகள் சொல்லித் துதிசெய்து அச்சூரியசன்மாவின் அழகிய பாதங்களை மீண்டும் வணங்கிப் புலமைவாய்ந்தவனே! ஞான நெறியையுடைய பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மைத்தன்மையை யும்மைத் தவிர வெங்கட்குத்தெரிவிப்போர் வேறெவர்தாமுளர் என்று சொன்னார்கள்.

அருளிற் கதிபுரக்கு மஞ்செழுத்து நாலு
வருணத் தவர்க்கும் வகுத்தபரி சோதித்
தெருளத் தெருட்டித் தெளிவிப்பாய் நீயென்னத்
துரிசற்ற சிந்தையோன் சூரியசன் மாவுரைப்பான்.

(இ - ள்.) திருவருளினாலே நற்கதியைத்தரும் பஞ்சாக்கரத்தை, (பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் நான்கு) வருணத்தாருக்கு மேற்படுத்திய தன்மையை யுபதேசித்துத்தெளிவாகும்படி யுணர்த்தி யெங்கள் மயககத்தைத் தெளிவிக்கவேண்டுமென வேண்ட, குற்றமற்ற மனதையுடைய சூரியசன்மா சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கஉஅ)

பேரா மறையோர் பிரணவத்தோ டுச்சரிக்க
பாரா ளரசரது வொழிக பல்சனங்க
ளோராச் சிகார முதன்மகர மீறுக
வாராய்ந் துருவேற்றி யுய்ந்தொழிக வென்றறைந்தான்.

(இ - ள்.) பெருமை மிகுந்த அந்தணர்கள் பிரணவத்தோடுச்சரிக்கவேண்டும், உலகத்தையாளு மரசர்கள் அப்பிரணவ நீக்கிச்செபிக்க வேண்டும். ஒழிந்த ஏனையர் இதனை யுணர்ந்து சிகார முதலாகவும் மகார மிறுதியாகவும் ஆராய்ச்சியோடு செபித்துச்சீவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னான். எ - று. ()

அக்காலை யாங்கனையான் பன்னி யருகடைந்தா
டக்கோ ருடன்சூழ்ந் தவனடியிற் றாழ்ந்தனளான்
மிக்கார் பகழிதொட வீழ்ந்த பசுவுமுயி
ருக்காரு முய்வா னுரைத்தி யெனவிரந்தாள்.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலவ்விடத்தில் அச்சூரிய சன்மன் மனைவி யருகே வந்து, பெரியோர்களோடு சேர்த்துச் சூரியசன்மனைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பாதங்களில் வணங்கி, மேம்பட்டவரே! (உம்மாலம்புவிட) இறந்த பசுவும் (வாளால் வெட்டுண்டு) இறந்தவர்களும் பிழைக்கும்படிச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள். எ - று. (கரு0)

தெய்வத் திருவஞ் செழுத்தொடுதன் சிந்தைவைத்தான்
மைவைத்த கண்ட னிரங்கி வரங்கொடுத்தான்
வைவைத்த வாளி செகுத்தபசு மைந்தனொடு
முய்வித்தான் மாமருகி யாங்க ணுடனெழுந்தார்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சூரியசன்மா தெய்வீகம்பொருந்திய பஞ்சாக்கரத்தைத் தன் மனதிற்றியானித்தான். கருநிறங்கொண்ட கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவுளங் கனிந்துவர முதவினர். உடனே கூர்மைவாய்ந்த அம்பினாற்கொன்ற பசுவையும் (வாளால்வெட்டிய) மகனோடு சிறந்த மருகியையும் பிழைக்கச்செய்தான். அவ்விடத்திலுடனே யுயிர்பெற்றிருந்தார்கள் எ-று.

எல்லோரு நோக்கி யதிசயங்கொண் டேத்தினார்
நல்லோனைச் சூழ்ந்து நடுநடுங்கி யஞ்செழுத்து
வல்லோனை நோக்கி வலஞ்சூழ்ந்து போந்தகன்று
புல்லே றணைத்து மிருந்தவுழைப் போயினவால்.

இ - ள்.) யாவருமிதைப்பார்த்து ஆச்சரியமெய்திச் சூரியசன்மாவைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பயத்தோடு துதித்து அப்போது பஞ்சாக்கரஞ் செபிப்பதில் வல்லவனாகிய அவனைப்பார்த்து அங்கே கூடியிருந்த விடபங்களெல்லாம் வலஞ்செய்து தத்தமிருந்த விடங்களிற்போயின எ - று. (கருஉ)

சொல்லா மறைதெளித்த சூரியசன் மாவருள
வெல்லாருந் தங்கண் மனையகத்தி னெய்தினார்

பொல்லாத தீங்கிழைத்த வானந்தன் பொங்கருவிக்
கல்லா நெடுவரையுங் கானகமுஞ் சென்றொளித்தான்.

(இ - ள்.) சொல்லமுடியாத மறைபொருளாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யுணர்த்திய சூரியசன்மா விடைகொடுக்க யாவருந் தத்தம் மனைக்குச் சென்றார்கள் கொடும் பாதகங்களைச்செய்த ஆனந்தன் அருவிகள் பெருக்கெடுக்குங் கற்களாலாகிய பெரிய மலைகளிலுங் காடுகளிலும்போய் மறைந்து வசித்தான். எ - று.

தன்னுருவ மெல்லாம் பிணிக்களித்துத் தன்னுடலச்
செந்நிறநீர் பாயப் புழுக்கிளைப்பத் தீதுற்றான்
மன்னுயிரு மாண்டான் மறலி வதைத்திழுப்ப
வின்னு நிரயத் திழிந்தா னெழுந்திலனால்.

(இ - ள்.) அவ்வானந்தனென்பவன் உடல்முழுவதும் நோய்க்குக் கொடுத்துத் தன்னுடலிலுள்ள வுதிரமுழுவதும் இரணங்களின் வழிமேலொழுகவும் இரணங்களில் புழுக்கள் நெளியவுங் கெடுதியடைந் துயிருமிழந்தான். இயமன் றண்டஞ்செய்து இழுத்துப்போக நரகத்திலழுந்தியவன் இன்னும் மீளவில்லை. எ - று. (கரு௪)

சூரிய சன்மா சுருதியுரைக் கெட்டாத
சீரிய வஞ்செழுத்தின் சின்மயனாய்ச் சேயநாட்
பாரி னினிதுவந்து வைகல் பலகழித்தா
னாரி யொருபாகன் றிருக்கைலை நண்ணினான்.

(இ - ள்.) சூரியசன்மா வேதவாக்கியங்கட் கெட்டாத சிறப்பமைந்த பஞ்சாக்கரத்தாலாகிய ஞானமயனாகி யநேகநாள் உலகத்திலினிதாக வாழ்ந்து பலகாலங்கழித்து மாதேவியாரையொருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானது கைலாயகிரியை யடைந்தனன். எ - று. (கருரு)

நண்ணுங் கைலைக் கிரியினெடு நாள்கழித்துக்
கண்ணுத லெம்மா னுருவிற் கரந்தொழிந்தா
னண்ண லருந்தவத்தீ ரென்னுவவ் வஞ்செழுத்தி
னுண்மை தெரிப்பி னுணர்த்தற் கெளிதன்றே.

(இ - ள்.) தானடைந்த கைலாயகிரியி லநேககாலம் நீங்கியபிறகு, நெற்றிக்கண்ணையுடைய வெமது சிவபெருமானுடைய வடிவத்தி லயிக்கியமாயினன். சிறந்த பெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! அப்பஞ்சாக்கரத்தின் மகிமையை அடியேனால் சொல்லப்புகுந்தாற் சொல்லுவதற் கெளிதல்லவே. எ - று. (கருசு)

அஞ்சு திருவுருவம் பெற்றெடுத்த வஞ்செழுத்தை
நெஞ்சி னினைவா ரிதழியொடு நீணிலாப்
பிஞ்சு புனையும் பெருமானே யென்பதல்லால்
வஞ்சமறுத் தீரவரை யென்னென்று வாழ்த்துகேன்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருவுருவங்களைப் பெற்றோங்கிய அப்பஞ்சாக்கரத்தை மனதிற்றியானிப்பவர்கள் கொன்றைமாலையோடு நீண்ட பிறைச்சந்திரனையுந் தரித்த சிவபெருமானேயென்று சொல்லுவதல்லாமல் அத்தகையினரை யாதென்று துதிப்பேன், களங்கமற்றவர்களே! எ - று. (கருஎ)

ஆதி யருளுருவம் பெற்றெடுத்த வஞ்செழுத்தை
யோதி யுணர்ந்தாரை யுள்ளத் துணர்ந்தாலுந்
தீது பிறப்பறுப்பா ரன்னவர்க்குத் தீங்கிழைப்பார்
போது நரகினுக்கு மண்ணுத்தல போகாதே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது திருவருளே வடிவமாகக் கொண்டோங்கிய பஞ்சாக்கரத்தைத் தியானஞ்செய்து தெரிந்தவர்களை மனதினினைத்தாலுமவர்கள் கொடிய பிறவியையொழிக்கும். அத்தகையினருக்குத் தீமை செய்பவர்கள் போகும் நரகங்களுக்கு வாய்திறந்த நீங்காது (என்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குக் கூறியருளினர்) எ - று. (கரு௮)

பஞ்சாக்கரமான்மியசருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கூகக.

எட்டாவது

சிவநாம மான்மியசருக்கம்.

:*:

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வேதத் தொழுக்க முழுதுணர்ந்த விரிபுன் சடையீர் விமலனம
தாதிப் பெருமான் றிருவெழுத்தி னுண்மை யறிந்த முறையறைந்தே
நாதத் தொளிருந் திருவுருவ நாம முளதென் றுரைத்தனமெம்
பேதைச் செருக்கி னறிந்தவற்றைச் சொல்வாங் கேட்டுப்பெரிதுவப்பீர்.

(இ - ள்.) வைதிகமுறைமை முற்றுமறிந்த புரிந்த சிறு சடையையுடைய முனிவர்களே! மலரகிதரும் முதற்கடவுளுமாகிய நமது சிவபெருமானது பஞ்சாக்கரமகிமையைத் தெரிந்தவகையே சொன்னோம். நாததத்துவத்திற் பிரகாசிக்கும் அச்சிவபெருமானது திருமேனிக்குரிய திருநாமங்களுண்டென்று சொன்னோம். அவற்றுள், எமது பேதமையால்விளைந்த செருக்கினால் நாமுணர்ந்தவற்றைச் சொல்லுவோம். அவற்றையுங்கேட்டுச் சந்தோஷிப்பீர்களாக வென்றனர் சூதமுனிவர் எ - று. (க)

புரங்கண் மூன்று மடுவடவைக் கொடுந்தீமாட்டும் புன்னகையோன்
சிரங்களைந்தாரைந் துடையபிரான் றிருநா மத்தி னொருநாம
மிரங்கி யொருகா லுரைத்தாலு மிவனே யவனென் றெணலன்றி
யரங்கி மனஞ்சூ ழஞ்ஞானத் திகழ்வா ரளறு புகுவாரே.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களையும் எரிக்கத்தக்க கொடிய அக்கினியையூட்டும் புன்னகையுடையவரும், ஐம்முகங்களுடையவருமாகிய சிவபெருமானது திருநாமங்களில் ஒரு திருநாமத்தை மனமுருகி ஒருமுறைசொன்னாலும், இவனே அச்சிவபெருமானென்று எண்ணவேண்டியதன்றி, தங்கள் மனதிற்படிந்த அஞ்ஞானத்திலமிழ்ந்து இகழ்கின்றவர்கள் நரகச்சேற்றிலமிழ்வார்கள் எ - று.

எந்தை பெருமான் றிருநாமம் பிறந்த நாட்டொட் டிறப்பளவுஞ்
சிந்தை யொருபோ துணராராய்த் தீது புரிந்தோர் செல்லுநா
ளைந்து புலனு மயர்ந்தபினு ரறிந்து மறியா மையினுனும்
வந்த நாமங் கைலைகொடு புகுத்தப் புகுந்த வழிமொழிவாம்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது திருநாமத்தை, பூமியிற் பிறந்த நாள்தொடங்கி இறக்குமெல்லையும், தங்கள் மனதில் ஒருகாலத்தும் எண்ணுதவர்களாய்த் தீமையையே செய்தவர்கள், உறங்குகையில் ஐம்புலங்களும் ஓய்ந்தபின்னர், தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது தங்கள் வாயில்வந்த சிவநாமமானது, அவர்களைக் கைலாயகிரியிற் கொண்டுபோய்ச் செலுத்தவந்த வகையினைச் சொல்லுவோம் எ - று. (௩)

திரைநீர் வேலை யகழுடுத்த கொடிக்கோட் புரிசை செலக்கிடந்த,
வரைநீண் மாட மறுகுதொறு மழைகீண் டுயர வருகலிங்கப், புரைதீர்
திருநாட் டகவையறம் புரிகந் துகமென் றொருநகரத், துரைநான்
மறையோர் குலந்தோன்றும் வியாழ னென்போ னொருமறையோன்.

(இ - ள்.) அலையோடுகூடிய நீர்மயமான கடல்போன்ற அகழிசூழ்ந்ததும், கொடிகள்கட்டிய மதில்கள் சுற்றியிருப்பதும் மலைபோலுயர்ந்த நெடியமாடங்கள் தெருக்கடோறும் மேகமண்டலத்தைக் கிழித்து உயர்ந்தோங்கியிருப்பதுமாகிய கலிங்கமென்னுங் குற்றமற்ற அழகிய நாட்டிலே, தருமமிகுங் கந்துகமெனும் நகரத்தில், புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க அந்தணர் குலத்துதித்த வியாழனென்னும் வேதியனொருவனிருந்தான் எ - று. (௪)

புதல்வ ரிலனாய் நெடுங்காலம் புரிந்த தவத்தின் பொருட்டானோர்
மதலை பயந்தான் வீரியனென் றவற்கு நாம மதலையவன்
சிதையு மனத்தான் வரம்பிகந்து புலவு மதுவுந் தின்றருந்து
மதுமற் றொழியான் கள்விலைகூய் மறுகு தோறு மலமருமால்.

(இ - ள்.) புத்திரப்பேறில்லாதவனாய், வெகுகாலஞ்செய்த தவத்தின் காரணமாக ஒரு புதல்வனைப்பெற்றான். அப்புத்திரனுக்கு வீரியனென்று பெயர். அம்மைந்தன் துன்மனமெய்தியனாய், எல்லைகடந்து புலாலுண்பதுங் கட் குடித்தலுமாகிய இவற்றை நீங்காதவனாய், கள்ளைவிலை கூறிவிற்றுக் கொண்டு தெருக்கடோறுஞ் சுழன்று திரிவான் எ - று. (௫)

அறுத்த புலவு வகைந்தரிந்து கூலத்த மைத்து விலைபகரு
நிறுத்த பொருள்வேட் டவாவினனாய்ப் பிறந்த வரம்பி னெறிநீத்தான்
கறுத்த மனத்தின் புலைத்தொழிலே யன்றிக் கருதான் பரப்பிரமத் [ம்.
திறுத்த பொருளோர்ந் துள்ளோரை யிகழா தொழியா னெஞ்ஞான்று

(இ - ள்,) அறுத்த இறைச்சியைப் பிளந்து துண்டுகளாக அரிந்து கடைத் தெருவில் வைத்துக்கொண்டு விற்பான். அப்புலாலை (எடையுடன்) நிறுத்த பொருளை இச்சித்தவனாய், தான்பிறந்த குலத்தின் ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டான். கரேமான மனதில் புலைத்தொழிலேயன்றிப் பிறிதொன்றை நினையான். பரப்பிரமப் பொருளைத் தெரிந்தவர்களை எப்போதும் நிந்தியாமலிரான்.

இவ்வா றொழுகும் புல்லொழுக்கி னொழுகிச் சிலநா ளொழிந்தபின்னர்
வெவ்வா றிழைத்த வினைபெருக்கி வீந்து படுநாண் மெய்தீண்டி

பவ்வா றொழுகு மதலையவ னருகு சார்ந்தா னினதுபொரு
ளெவ்வா றுணரேன் கொடுத்தபரி சேற்ற பரிசே தியம்பென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படி நடக்குந் தீயொழுக்கிலே நடந்து சிலநாள் கழிந்த பிறகு, துன்மார்க்கத்தாற் செய்த பாவச்செயல்களைப் பெருக்கி இறந்து போகும்நாளிலே, அப்படி நடந்த புதல்வனருதே வியாழனென்பவன் சென்று, உன்பொருள்கள் எப்படியானதோ? உணரேன். நீ கொடுத்த தன்மையும் வாங்கினதன்மையும் சொல்லுகவென்று வினவினான் எ - று. (எ)

செல்லக் கிடக்கும் புலைச்சேரித் தலைவ ரிருவ ரிவர்களிலோ
ரல்லற் புலையன் புலவுவிலை தரவேண் டுவதுண் டரைப்பணமற் [னவ்
றெல்லைக்கொடுத்த மதுச்சிவமென் றுரைத்தானுயிர்விட் டொழிந்தன
வெல்லைக் கடைபார்த் திருந்தநமன் பாசங் கழுத்திட் டிழுத்தனனால்.

(இ - ள்.) தூரமாகவிருக்கும் புலைச்சேரிக்குத் தலைவர்களிருவருளர். அவரில், கொடியோனாகிய ஒருபுலையன் புலால்வாங்கியதில் பாக்கி அரைப்பணங் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. பிறனொருவனுக்கும் பல நாட்களின் முன்னே கொடுத்தகள் ஒரு குறுணியென்று கூறி உயிர்விட்டிறந்தான். அக்காலத்தினளவைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த நமன், அவன்கழுத்திற் பாசத்தைமாட்டியிழுத்துப்போனான் எ - று. (அ)

தென்பான் மறலி செலக்கொடுபோய்ச் செக்கிற் றிருக்கித் திருக்கியவ
னென்பா னவையொன் றறியாம லரைக்குங் காலை யிறந்தொழிநா
ளன்பாஞ் சிவமென் றுரைத்ததனைக் கயிலைக் கணத்தோ ரறிந்துறுத்து
முன்பா மறலி யொடும்பொருது முடித்தார் மறலி முரட்சேனை.

(இ - ள்.) இயமன் தென்றிசையினுள்ள தனது நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, செக்கிலிட்டு அவனைத் திருப்பித்திருப்பி, அவனுடலிலுள்ள எலும்புகள் ஒன்றுயினுந் தெரியாதவகையாக வரைக்கும்பொழுது, அவன் இறக்குங் காலத்தில் அடியார்க்கு அன்புவடிவாசிய சிவமென்று (குறுணியின் பெயரைக்) கூறியதைக் கைலாயத்திலுள்ள சிவகணர்களுணர்ந்து, நமனுக்கு எதிரேவந்து கோபித்தெதிர்த்து அவ்வியமனது வலிய சேனைகளையெல்லாம் போர்செய்தழித்தார்கள். எ - று. (கூ)

நிரையத் தலைவன் பெருஞ்சேனை யிறந்து நீங்க நெடுமறலி
வரையொத் திவரும் புயத்தடத்தைப் பாசத் திறுக்கி வலித்திழுத்தா
ருரையிற் சிவமென் றுரைத்தானைத் தெய்வ மானத் தும்பருய்த்து
விரையக் கொடுபோய்த் திருக்கயிலைப் புனிதன் றிருமுன் விடுத்தனரால்.

(இ - ள்.) நரகாதிபனாகிய இயமனது பெருஞ்சேனை யிறந்தொழிய, அவ்வியமனது மலைபோல்வளர்ந்து பூரித்த தோள்களைப் பாசத்தால் வீக்கியிழுத்தார்கள். பேசுகையில், சிவமென்று சொல்லிய அவ்வொழுங்கீனனாகிய வேதியனைத் தெய்வ விமானத்திலே ஆகாசவீதியிற் செலுத்தி, அதிவேகமாய்க் கொண்டு சென்று திருக்கைலாயத்திலெழுந்தருளிய தலைவராகிய சிவபெருமான் சந்நிதியில் விடுத்தார்கள். எ - று. (க0)

விடுத்த மறையோன் முதற்புரிந்த வெம்மை நீங்கி யுமைபாகத்
தெடுத்த பெருமான் றிருவுருவ மெடுத்துச் சிறந்தான் றொடர்பாசந்

தொடுத்த நமனைக் கொடுமுழையின் றுரவுட் புகுத்தா ரதுகேளாப்
படுத்த நிரயத் தென்றிசைக்கோன் வடபாற் கைலை படர்ந்துற்றான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் முன்னர் விடப்பட்ட வீரியன், முதலிலேசெய்த பாவங்களை விலகி, உமாதேவியாரை வாம பாகத்திற் பொருத்திய சிவபெருமானது திருவடிவமைந்து சிறப்புற்றான். பாசக்கயிற்றாற் கட்டிய நமனைக் கொண்டு சென்று கைலையின் குகையிலுள்ள ஒரு துரவிற்றள்ளினார்கள். அதனைக்கேள்வியுற்றவனும் அவனை நரகத்திலிட்டவனுமாகிய இயமன் வடதிசையிலுள்ள கைலாயத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். எ - று. (கக)

எங்கோ னந்தி யெம்பெருமான் றிருத்தா ளிறைஞ்சு மியமனொரு
செங்கோ லளித்தா யதுவன்றித் தீமை புரியே னொருசிறியே
னங்கோர் மறைநன் குலமிகந்து புலவு மதுவு மயின்றருந்தி
வெங்கோ லரசன் றிருப்போலத் தருமங் கழிய மீதூர்ந்தான்.

(இ - ள்.) எமது தலைவராகிய நந்தி பகவானது திருவடிகளை வணங்கும் இயமன், அடியேனுக்கொரு செங்கோலளித்தீர். அதின்படியன்றி அடியேன் ஒரு தீமையுஞ் செய்திலேன். ஆங்குள்ள ஒரு வேதியன் நல்ல குலாசாரமிழந்து புலாலுங்கள்ளுந் தின்று குடித்து, கொடுங்கோன் மன்னனுடைய ஐசுவரியம் போலப் புண்ணியங்குறையப்பாவத்தில் அதிகப்பட்டவனாயினன். எ-று. (கஉ)

அவனைக் கொணர்ந்தார் கொணர்வழிச்சென் றயில்வா ளெயிற்றுக்
கணநாதர், சிவனைப் பணிந்தோ னிவனெனவென் சேனை முடியச்
செகுத்திறுத்திப், பவனத தொருசார் நெடுமானப் பாங்க ரேற்றி யிவ
னுய்த்தா, ரெவனுற் றடைத்தா ரறியேனென் பணிமேற் கொண்டு
திழைத்தானை.

(இ - ள்.) அப்பாவியை என்னேவலாளர்கள் பிடித்து வந்தார்கள். அப்படிப்பிடித்து வருகையில், கூரிய ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய சிவகணத்தலைவர்கள் இவன் சிவபெருமானை வணங்கியவனென்று என் சேனை முழுவதையும் அழித்தொழித்து, ஆகாயவீதியில் ஒரு பக்கமாகப்பெரிய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு இங்குக்கொணர்ந்தார்கள். என் கட்டளை பெற்று இப்படிக்கொண்டு வந்த நமனை எங்கே சிறைபிட்டார்களோ? தெரிகலேன். எ - று. (கங)

இதுகேட் டெனது திருவடிக்கீ ழெய்தி யடைந்தே னெம்பெருமா
னதுகேட் டின்ன பரிசெனவோர்ந் தருள்வா யெனலு மருணந்தி
மதுவாய்ப் புலையன் மறைக்குலத்து வரம்பு நீத்த வீரியவா
னெதுதீர்த் தொழிவா னல்வினையோன் றிருந்த திறந்த முற்பிறப்பின்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானே! இச்செய்தியைககேட்டுத்தேவரீர் பாதங்களின் கீழ்வந்து சேர்ந்தேன். சிவகணங்களை விளித்து அதனைக்கேட்டுணர்ந்து இன்ன தன்மையதென்று அடியேனுக்குத்திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமெனப்பிரார்த்திக்கவும், கிருபாமூர்த்தியாகிய நந்திதேவர் சொல்லுகின்றார். கட்குடித்துப் புலாலுண்ட வாயையுடைய, அந்தணர் குலாசாரங்கெட்ட வீரியனென்பவன், இத்தீவினைகள் நீங்கற்கேதுவாய் முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணியமொன்றுள்ளது. எ - று. (கச)

ஆத லானு முயிரிறக்கு மற்றை நாளி லரனுமை
மோத லானும் பெறற்கரிய கதியி னுயர்ந்தா னுடம்பெடுத்தா

தீதி லாமை செய்திலராய்ச் சென்ன வலையிற் றியங்குறினுஞ்
சாத லான காலைசிவ நினைந்தார் கதியின் றலைநின்றார்.

(இ - ள்.) ஆதலினாலும், இப்பிறப்பில் உயிர் துறக்கும் அற்றைய தினம் சிவநாமத்தைக்கூறிய தினாலும் பெறுதற்கரிதாகிய கதியிற்சிறந்துவிளங்கினன். மனித சரீரம் பெற்றவர்கள் தீவினையையன்றி வேறு செய்யாதவர்களாய்ச் சன்னமாகிய வலையிற்சிக்குண்டிருந்தாலும், மரண மெய்துங்காலத்தில் சிவ பெருமானைத்தியானஞ்செய்பவர்கள் மேலான பதவியில் விளங்குவார்கள்.

அப்பே ருரைக்கி லரும்பதவி யவர்க்கல் லாம லெவர்க்குண்டோ
வெப்போ டெரியுந் தீநிரயத் திழிவா ரிவர்க்கு வினைசெய்வா
ரிப்போ துனது கொடுங்கோன்மைக் கரன்பே ருரைத்தா ரெளியரோ
மைப்போ லுளத்தாய் முன்னொருநா ணிகழ்ந்த காதை மறந்தனையே.

(இ - ள்.) அந்தச்சிவநாமத்தை யுச்சரித்தால், அவர்களுக்கே அரிய பதவி யுண்டாவதல்லாமல் எம்மவர்க்குண்டாகுமோ? இத்தகையோருக்குத்துன்பி யற்றினவர்கள்வெப்பத்தோடெரியும் அக்கினிமயமான நரகத்திலமிழ்வார்கள். இப்போது உன்னுடைய கொடுங்கோன்மைக்குச் சிவநாமங்கூறினோர் எளிய ராவார்களோ? மேகம் போற்கரிய மனமுடையவனே! முன்னொரு காலத்தில் நடந்த சரித்திரத்தை மறந்து விட்டாயோ? எ - று. (கசு)

கழிந்த காலத் தொருவேடன் வைவாள் விதிர்க்குங் கரத்தினனா
யழிந்த சிந்தை மறச்செருக்கால் வழிச்செல் வோரை யாறலைத்துஞ்
சுழிந்த சீற்றத் துடனுயிரைத் துறந்தீர்ந் திட்டும் புலமயக்கி
னிழிந்த மதுவுண் டீர்ம்புலவு தின்றும் பிறர்பா லிடர்விளைத்தும்.

(இ - ள்.) கடந்த பண்டைக்காலத்தில், ஒரு வேடன் கூர்மைதங்கிய வாளை வீசுங்கையையுடையவனாய், எண்ணமற்ற கொடிய கர்வத்தினால், வழிச் செல்பவர்களை வழி பறித்தும், மிகுந்த கோபத்தோடு உயிர்களைப்போக்கிக் கொன்றும், புத்தி மயக்கத்தால் இழிவாகிய கட்குடித்தும், பச்சையாகிய புலாலைத்தின்றும், அயலார்க்குத்தீமை செய்தும். எ - று. (கஎ)

இரக்க மென்ப தொருசிறிது மில்லா னாகித் தறுகண்மை
கரக்கு மனத்திற் பிறர்பொருளைக் கவ்விக் கவர்ந்துங் கடும்பாவம்
புரக்கும் புலைய ரிற்பழகிக் கண்மோந் துண்டும் புரியறத்தைத்
துரக்குந் தொழிலுக் குளனாகிக் களவா னிரவுந் துயில்கொள்ளான்

(இ - ள்.) இரக்கமென்பது ஒருசிறிதும் இல்லாதவனாய், அஞ்சாமையால் வஞ்சகஞ்செய்யும் மனத்தோடு பிறர் பொருளை விடாது அபகரித்தும், பெரிய பாதகங்களைக் காக்கும் புலையர்களோடு சிநேகித்து, கள்ளை வாசனை பார்த்துக் குடித்தும், பலர் செய்யுந்தருமத்தையழிக்குந் தொழிலுக்கே உரியவனாய்த்திருடு தலால் இரவிலுந்துயில் செய்யான். எ - று. (கஅ)

வரைக்குண் முழைபி னகத்தொதுங்கி வழிச்செல்வோரையாகரவென்
றுரைக்கு மொருகாற் பிறகரவென் றுரைக்கு மொருகாற் கடுஞ்சீற்றத்
திரைத்து வெகுளாச் சங்கரவென் றியம்பு மிவனுக் கிறுதியடுத்
தரைக்குங் குழவி யெனவுயிர்க்குங் காலை மதலை யருகுற்றான்.

(இ - ள்.) மலைகளிலிருக்குங் குகைகளில் மறைந்து; வழிப்போக்கர்களை [ஆகர] உங்கள் கைப்பொருளை யபகரிப்பேனென்று சொல்லுவான். ஒருதடவை [பிறகர] அடித்துப்பிடுங்குவேனென்று சொல்லுவான். பின்னுமொரு தடவை பெருங்கோபத்தாலிரைந்து [சங்கர] சினந்துகொன்று பிடுங்குவேனென்று சொல்லுவான். இவனுக்கு மரணம் சமீபித்து, வியாதியுள்ள குழந்தைபோல வலிவொடுங்கிப்பெருமூச்செறிகையில், அவன் புத்திரன் அருகே வந்தான்,

எளியே னுய்வ தெவ்வாறென் றிரங்கி யழக்கண் டிவனோக்கி
யொளிவா யெழுந்து செல்வோரை யோடி மறித்துன் னேவலரை
விளியா கரவென் பிறகரவென் விடலை யாகிச் சங்கரவென்
றுனிநீர் கலுழக் கவர்ந்திடென வுரைத்தா னுவி துறந்தொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அடியேன் பிழைப்பதெப்படி யென்று அப்புத்திரன் மனமுருகி அழுவதை இவ்வேடன் பார்த்து, செல்வந்தர்களாய்ப்பிரயாணமுற்றுச் செல்பவர்களைத்தொடந்து சென்று தடுத்து, ஏவலரை யழைத்து ஆகரவென்று சொல், பிறகரவென்று சொல். விடாதவராய்ச் சங்கரவென்று சொல் இப்படி வழிப்போக்கர் கண்களில் நீர்த்துளி சிந்த அவர்கள் பொருளை யபகரியென்று கூறினன். உடனே உயிர் விட்டிறந்தான். எ - று. (உ0)

தொலைவில் காலம் பெரும்பாவந் தொடக்கத் தொடர்ந்தா ருயிரனைத்துங்
கொலைசெய் வேட னிவனைநெடு நிரயங் குமிழி யெழவமிழ்த்தி [தூங்
யலகில் காலங் கிடத்தியென வறைந்த கணக்கற் கெதிர்நோக்கிப்
புலைய னெனினுஞ் சிவநாம முரைத்தா னிறக்கும் பொழுதென்றாய்.

(இ - ள்.) எண்ணில்லாக்காலமாகப் பெரும்பாவங்கள் சேர்ந்துகொண்டே வர, கொலைதொழில்புரிந்த வேடனாகிய இவனை, பெரிய நரகக்குழியில் குமிழியுண்டாம்படி யழுத்தி, எண்ணில்காலம் இட்டுவைப்பீரென்றுசொல்லிய சித்திரகுத்தனை யெதிரேபார்த்து, இவன் புலைமையுடையவனாயினும் இறக்கும்போது சிவநாமத்தைச் சொன்னானென்று சொல்லினை. எ - று. (உக)

நீயா யுரைத்த வுரையுணர்ந்த நிறைந்த குணச்சித் திரகுத்தன்
றேயாப் பதவி புரந்தளிக்கும் பெருமா னணியுந் திருநாமம்
வாயா னுரைக்குந் திறனுற்றா னொழிந்தா னிரய மெனமதிப்பத்
தூயார் வழுத்த நடுநின்றாய் நீயன் றிழைத்த சொல்லுவாம்.

(இ - ள்.) நீயேயுரைத்த சொற்களையுணர்ந்த நற்குணமமைந்த அச்சித்திரகுத்தன், அழியாப் பதவியைக் கொடுத்துக்காக்குஞ் சிவபெருமான் தரிக்கின்ற திருநாமத்தைத் தன் வாயாற்சொலலும் வல்லபமுற்றானாய், நரக வேதனையை நீங்கினானென்று கருதும்படி, புனிதர்கள் வாழ்த்தும்படி நடுவு நிலைமையில் நிற்பவனே! அப்போது செய்தவைகளைக் கூறுவோம். எ - று. (உஉ)

வெள்ளே றுகைத்த தனிப்பெருமா னுமை முரைத்தான் வீந்துறநாட்
புள்ளே றுகைக்கும் பெருமாற்குமயற்கும்போற்றும்பொறைபெற்றான்
வள்ளே ரொருகா னெடுஞ்சூலப் படையிர் வழுத்தும் வழுத்துமெனக்
கள்ளே றிதழ்ப்பூ மலரிறைத்துத் தொழுதாய் களித்தாய் நீயன்றே.

(இ - ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்திய ஒப்புற்ற சிவபெருமானது திருநாமத்தை யிறக்குந் தினத்திற் கூறினான், பட்சி

ராசஞ்கிய கருடனை வாகனமாகக்கொண்ட திருமாலுக்கும் பிரமாவுக்கும் துதி செய்யத்தக்க பெருமையையடைந்தான். கூர்மை மிகுந்த ஒற்றைத்தாளுள்ள நெடிய சூலாயுதந்தாங்கிய கணங்களே! நீங்களும் துதிசெய்யுங்கள் துதிசெய்யுங்களென்றுசொல்லி, தேன்பொருந்திய இதழ்களையுடைய அழகிய மலர்களைத் தூவிக் களித்தவன் நீயல்லையா? எ - று. (உ௩)

இன்ன கால னெனத்தெரியேன் வேட னிருந்தா னெம்பெருமான்
றன்ன தாய திருவுருப்பெற் றறியாய் போலுஞ் சதுமறைதேர்
மன்னு புரிநூல் வேதியனை மறலப் புகுந்தா ருன்னுழையோர்
பன்னு கணத்தோ ரிதுபுரிந்தா ருனக்கே சாலப் பழுதென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேடன் இத்தனைகாலம் இப்படியிருந்தானென்று நானுணரேன். அவன் எமது சிவபெருமானது திருவுருவமெய்தினன். இதனை நீயறிந்திலைபோலும். நான்குவேதங்களுமுணர்ந்த நிலைபெற்ற உபவீதமணிந்த அந்தணனை உன்பாலுள்ளார் வதைக்கப் புகுந்தார்கள். துதிக்கத்தக்க சிவகணர்கள் இதனைச் செய்தார்கள். உனக்கேயிது கெடுதியானதென்று நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று. (உ௪)

நந்தி யுரைத்த பரிசனைத்துஞ் செவியோர்ந் துணர்ந்த நமனுரைக்கு
மெந்தை பெருமான் றிருநாமத் துயர்ந்தோ னவனை யிடரிழைத்தல்
சிந்தை யுணர்ந்தே னலன்கைலைப் பெருமான் சேவை செயப்புகுந்தேன்
முந்தைமுறைக்காலனையொழித்தீங்கிவனையமைத்தேன்முறையோரான்

(இ - ள்.) திருநந்திதேவர் கூறியன முழுவதையும் கேட்டுத்தெளிந்த இயமன் சொல்லுகின்றான். எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய திருநாமதியானத்தால் மேம்பாடுற்ற அவ்வந்தணனை வதைபுரிதலை என்மனதில் தெளிந்தேனில்லை. அச்சமயம் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கக் கைலாயகிரிக்கு வந்திருந்தேன். பழமையாயிருந்த நமனை நீக்கி நவீனமாக இவனை நியமித்தேன். இவன் அவ்வழக்கந்தெரியான். எ - று. (உ௫)

சேவே றுகைத்த முதற்பெருமான் றிருநா மத்தி னொருநாம
நாவே றுதற்கன் புடனின்றா ரெனக்கு நமரே நானிழைத்த
பூவே றிதழிப் புரிசடைமேன் மதியு மரவும் புனைந்தாரா [ந்தான்.
யாவே றுகைத்தோ னருட்பெருமான் பொறுத்தி யெனச்சே வடிவீழ்

(இ - ள்.) இடபவேற்றைச் செலுத்திய முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருநாமங்களில் ஒரு திருநாமத்தைத் தமது நாவால் உச்சரிக்க அன்புள்ளவர்கள் அடியேனுக்கும் உறவினரேயாவர். நான்புரிந்த தீமைகளை, கொன்றைமலர்சூடிய முறுக்கிய சடைமீது பிறைச்சந்திரனையும் சர்ப்பத்தையுந் தரித்தவராய், இடபவேற்றை வாகனமாகச் செலுத்தும் சிவபெருமான் திருவருள்பெற்று விளங்கும் நந்தி பகவானே! பொறுத்தருள்கவென்று, அவர் தம் செவந்த பாதங்களிற் பணிந்தான். எ - று. (உ௬)

தரும னிரங்கத் தானிரங்கி நந்தி புகலுஞ் சண்டனைவெஞ்
செருவி னெழுந்து மாகாளர் கணத்தோர் பிடித்துச் சேமித்தார்
அருகு செலப்போ யாமுரைத்தே மென்னவுணர்த்தி யாங்கவனை[டான்
மருவு சிறைமீட் டுடன்கொடுபோ வெனலுந் தொழுது வழிக்கொண்

(இ - ள்.) இயமன் இப்படி வருந்த நந்திதேவரும் வருந்திச் சொல்கின்றார். நமனை மாகாளரின் கணத்தோர் போர்மேற்கொண்டு சென்று பிடித்துச் சிறையிலிட்டார்கள். நீ அவர்கள்பாற் சென்று, யாம் சொன்னோமென்று தெரிவித்து, அவன் பொருந்திய சிறையினின்றும் அவனைமீட்டு, உன்னோடழைத்துச் செல்கவெனக் கூறவும், நந்திதேவரை வணங்கிப் புறப்பட்டான்.

கலிவிருத்தம்.

ஏகா நெறியெய் தலுமெண் ணுறுவான்
சோகா குலனெஞ் சுதுணுக் குறுவான்
மாகா ளரைமுன் னிவணக் கமுறா
நீகா வெனநின் றுநிகழ்த் துவனால்.

(இ - ள்.) அங்குநின்றும் புறப்பட்டுச் செல்லும்வரையும் சிந்தனையுற்றவனாய், சோர்வுடன்கூடிய விசாரமுடைய மனநடுக்கத்துடனே மகாகாளரையடைந்து பணிந்து, தேவரீர் அடியேனைக் காக்கவேண்டுமென்று நேர்நின்று சொல்லுகின்றான். எ - று. (உ அ)

எந்தாய் நினபொன் னடியெய் தினனென்
சிந்தா குலமுற் றருள்செய் தியெனா
வந்தா னைவருந் தினையென் னையெனா
நந்தா மொழிகா ளர்நவிற் றினரால்.

(இ - ள்.) எந்தையே! தேவரீருடைய அழகிய திருவடியையடைந்தேன், என் துயரமுழுவதையும் விலக்கி யருளவேண்டுமென்று சொல்லிவந்த இயமனை, மகா காளர்நோக்கி, ஏன் வருந்துகின்றாயென்று, கெடாதவார்த்தைகள் சொல்லினர். எ - று. (உகூ)

முன்னூற் றுநிகழ்ந் தனமுற் றுமுரைத்
தின்னற் குறைகூ றியிரந் திடுமக்
கன்னற் பொழுதிற் றெறுகா ளர்வெகுண்
டுன்னச் சமொழிந் தனைபோ லுமெனா.

(இ - ள்.) இயமன், முன்னே நடந்தனவற்றை யெல்லாஞ்சொல்லி, தனக்குற்ற தீமையை முறையிட்டு வருந்துகின்ற அத்தருணத்தில், அழிக்கத்தக்க வல்லமையுடைய மகாகாளர் கோபமற்று, உன் மனத்துள்ள பயம் நீங்கினைபோலுமென்றார் எ - று. (௩0)

ஐயா வெனதச் சமொழிந் திலநீ
செய்யா யருள்சி றலைசீ றியநின்
கையால் வரவந் தகதைத் துயரென்
மையார் தனிநெஞ் சுமறக் குமதோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! யான் என் பயத்தினின்று நீங்கிலேன். அருள்புரியவேண்டும். கோபிக்கவேண்டாம். முன்னொரு காலத்தில் கோபமுற்ற தேவரீர் திருக்கரத்தால் விடுத்த கதாயுதஞ்செய்த துயரத்தை ஒப்பற்ற அஞ்ஞானமுடையேன் மனம் மறக்குமோ? எ - று. (௩க)

என்றன் னவனஞ் சியெழுந் துமுடிக்
குன்றென் னவிழுந் திடர்கூ றினனென்

றன்றோ தியற்சூ தனையர் தணர்வான்
மின்றோ யுநெடுங் கொடிவே ணியனே.

(இ - ள்.) என்று கூறி, அவ்வியமன் அஞ்சி யெழுந்து, மகுடம்பூண்ட மலைபோலப்பணிந்து தன் துயரத்தை மறுபடியுஞ் சொன்னானென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய சூதமுனிவரை, நைமிசாரணிய முனிவர் நோக்கி, ஒளி பொருந்திய நெடிய கொடியைப்போன்ற சடையையுடைய சூதமுனிவரே!

மறலிக் கிடர்கா ளர்வருத் தியவா
றுறமுற் றுமுணர்த் துதியென் னவுணர்ந்
தறமுற் றுமளந் ததவத் தறவோன்
முறைபற் றியவர்க் குமொழிந் திடுவான்.

(இ - ள்.) இயமனுக்கு மகாகாளர் வருந்தச்செய்த சரிதையை நாங்கள் அறியும்படி முழுதுந்தெரிவிக்கவேண்டுமென்று வேண்ட, தருமங்களை யெல்லாம் அளவிட்டறிந்த தவத்தையுடைய புண்ணியசொரூபியாகிய சூதமுனிவர், வரிசையாக அந்நைமிசாரணிய முனிவர்கட்குச்சொல்வாராயினர். எ - று.

ஓதுஞ் சவுராட் டிரமென் னொருநாட்
டேதந் தருதீ விரனென் றொருநால்
வேதம் பயிறொல் குலவே தியனை
மாதந் தையெனப் பெறுமோர் மதலை.

(இ - ள்.) யாவரும் புகழ்ந்து சொல்லுஞ் சௌராட்டிரமெனும் ஒரு நாட்டிலே, தீவிரனென்னும் பெயருற்று நான்கு வேதங்களையுமோதிய பழய வேதிய குலமுற்றவனை, சிறந்த தந்தையாகப்பெற்ற குற்றத்தை விளைக்கும் ஒரு புத்திரன். எ - று. (௬௪)

கூறும் பெயர்கோ சிகனென் றுடையான்
மாறுண் டமனத் தன்வரம் புகடந்
தூறுங் களிமா மதுவுண் டுசுலாய்
நாறும் புலவுண் டுநடக் குவனால்.

(இ - ள்.) கோசிகனென்று சொல்லும் பெயரையுடையவன், மாறுபட்ட மனமுடையவன், குலாசாரத்தை விலகிக், களிப்பைத்தருங் கள்ளைக்குடித்து எங்குந்திரிந்து, துர்நாற்றம் பொருந்திய மாமிசத்தைத்தின்று துர்வழியில் நடப்பவன். எ - று. (௬௫)

வள்வா ளொடுநள் ளிருள்வா யுழல்வான்
கள்வா ரொடுநா டுகவர்ந் துறுவான்
புள்வாய் விடல்கண் டுபுலைக் குடிலபுக்
குள்வாய் மதுவுண் டுடனா டுவனால்.

(இ - ள்.) கூர்மை தங்கிய வாளாயுதத்தோடு நடுராத்திரியில் எங்குந்திரிவான். திருடுபவர்களோடு அந்நாட்டினர் பொருளை யபகரிப்பான். காகங்கரை தலையுணர்ந்து புலையர் குடிசையிற் பிரவேசித்து, அதனுள்ளேயே கள்ளைக் குடித்து அவர்களோடு கூத்தாடுவான். எ - று. (௬௬)

இத்தன் மையனா கியயங் குவனோர்
பொய்த்தன் மையளா யபுலைச் சிமுலைப்

பித்தின் மயலா யவள்பின் சுழல்வான்
மத்தன் கொலையஞ் சிமனந் திரியான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையினனாயொழுகுபவன், இயற்கையாகவே பொய்மை நிறைந்த ஒரு புலைச்சியின் தனங்களிற்கொண்ட ஆசை மயக்குற்று, அவளைத் தொடர்ந்து பின்னேயே சுழல்பவன். ஐம்புலச்செயல் மாறிக் கொலைக்கும் பயந்து மனங்கலங்காதவன். எ - று. (௩எ)

ஒருநா ளவளோ டுறையும் பொழுதிற்
செருவா ளொடுகண் டசினப் புலையன்
பெருமா றொடுகண் டுபிடித் திவனை
யிருதோ ளுமிறுக் கிவிசித் தனனால்.

(இ - ள்.) அவளோடிருக்கும் ஒரு நாட் பொழுதில், போருக்குரியவாளோடு இவனைப்பார்த்த கோபமுடைய அப்புலையன், விகாரத்தோடிருக்கும் இவனைக்கண்டு பிடித்துக்கொண்டு, இவனுடைய இரு தோள்களையும் இறுக்கிக் கட்டி. எ - று. (௩அ)

வைவாள் கொடுவவ் வியவன் குறியைக்
கொய்தா னதுகொண் டுயிர்விண் டனனன்
மொய்வார் படையோ டுமுடுக் கிநமன்
கைவார் கொடுகட் டியிழுத் தனனால்.

(இ - ள்.) கூர்மையாகிய வாளினாலே அவன் குறியைப்பற்றி அறுத்தனன். அவன் அதனால் உயிர் விட்டனன். மிக்க பெரிய ஆயுதத்துடன் வந்த நமன் கோப மெய்தி, தன் கையிலுள்ள பாசத்தாலே அவனைப்பிணித்து இழுத்தான். எ - று. (௩௯)

தென்றிக் கிவனைக் கொடுசே றலுமவ்
வென்றிச் சிவதூ தர்வெகுண் டனரா
யொன்றிச் சமதூ தரையோ டவடித்
தன்றிப் படுபா வியையண் மினரால்.

(இ - ள்.) தென்புறத்துள்ள இயமலோகத்திற்கு இவனைக்கொண்டு சேரவும், அந்த வெற்றிதங்கிய சிவகணங்கள் கோபித்தவர்களாய், சமனுடைய தூதுவர்களை நெருங்கி அவர்களை யோடும்படி யடித்ததன்றி இக்கொடும் பாவியை நெருங்கினார்கள். எ - று. (௪0)

செம்பொற் றணிமா னமிசைச் செறிவித்
தும்பர்க் கொடுசென் றனருற் றனராற்
கம்பக் களியா னையுரிக் கனகப்
பைம்பொற் கிரிவில் லிபழங் கயிலை.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாற் செய்த ஒப்பற்ற விமானத்தின்மே லிருக்கச்செய்து ஆகாய வழியே கொண்டுபோய், கட்டுத்தறியையுடைய மதஞ்சொரியும் யானை யுரிபோர்த்த மேரு மலையாகிய பசிய பொன் வில்லையேந்திய சிவபெருமானது பழமையான கைலாயகிரியிற் பொருந்தினார்கள். எ - று. (௪௧)

குருதிப் புனலா றுகுதித் தெழமற்
றொருதிக் கிலர்தென் றிசையுற் றனரால்
வெருவிப் பதறித் தனிவிம் முறுவார்
செருவிற் றருமற் குரைசெய் தனரால்.

(இ - ள்.) அதனால் காலதூதர், உதிர நீர் ஆறாய்ப்பெருகிப்பிரவகிக்க, பிறிதொரு ஆதரணையு மில்லாதவர்களாய், இயமபுரியையணுகி, தனித்தனியே பயந்து ஏக்கமெய்தி, போர் செய்தற்குரிய வில்லைத்தாங்கிய இயமனுக்குச் சொன்னார்கள். எ - று. (சஉ)

அக்கா லையெழுந் தனனந் தகனு
மிக்கா யகடுஞ் சினமீ துறுவான்
மைக்கா ளகளத் தன்மணிக் கயிலை
புக்கா னதுசென் றுபுகுந் துறலும்.

(இ - ள்.) இயமனும் அப்பொழுது மிகுந்த கடுங்கோபம் அதிகரித்துப் புறப்பட்டு, கரிய விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய கைலாயகிரியை யடைந்தான். அவன் அக்கைலாயகிரியிற் சேர்ந்தமாத்திரத்தில். எ - று. (சங)

கண்டா ரதுகா ளர்கணத் தலைவ
ருண்டா யதுவென் னையுரைத் தியெனத்
தண்டா மரையன் னசரண் பரவா
விண்டா னிடருற் றுவிளைந் தவெலாம்.

(இ - ள்.) மகாகாளரது சிவகண நாதர்கள் அதனைக்கண்டு, உனக்கு நிகழ்ந்தது யாது? அதனைச்சொல்லுகவென, குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைத்தொழுது, நிகழ்ந்த செய்தி முழுதும் துன்புற்றுச்சொல்லினன். எ - று. (சச)

தென்பா லிறைசொற் றசெவிப் புகுதா
முன்பா யதுகா ளர்மொழிந் திடுவா
ரன்பா னவனன் பனெனத் தகுமா
றன்பா லறிவிப் பனுணர்ந் தறிநீ.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்தலைவனான இயமன் சொல்லிய வார்த்தைகள் செவியிற் புகாமுன்னரே அம்மகாகாளர் கூறுவார். அக்கோசிகன் அன்பின் மயமாகிய சிவபெருமானுக்கு அன்பனென்று சொல்ல வந்த காரணத்தை உன்னிடத்திற் சொல்லுகின்றேன். தெளிந்தறிவாயாக. எ - று (சரு)

விளையா டடவீ திபுகுஞ் சிறுநாட்
டளையா ரருள்சம் புவொடும் பயில்வா
னிளையா மறைவே தியனென் றிடுசம்
பளையார் வமொடின் னவரைந் தனனால்.

(இ - ள்.) இவன் விளையாடும்படி தெருவிற் செல்லுஞ் சிறு வயதில், மிகப்பக்ஷமுடைய சம்பு வென்பவனோடும் விளையாடுகையில், தவறுதவைதிக வொழுக்கமுடைய வேதியனென்று யாவருஞ் சொல்லும் அச்சம்பு வென்பவன், ஒற்றுமைப்பட்ட அன்புடன் இப்படிச்சொன்னான். எ - று. (சசா)

கூகைப் பெயர்கோ சிகனென் பதுனக்
காகத் தருமா றலவென் றுமையாள்
பாகத் திரியம் பகனென் றுபகர்ந்
தோகைப் படவோ தியழைத் தனனால்.

(இ - ள்.) [கோசிகம்] கூகையின் பெயராக, உனக்குக் கோசிகனென்னும் பெயர் தகுதியுடைய தன்றென்று, பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமான் திருநாமமாகிய திரியம்பகனென்று அவனுக்குப் பெயர் கூறி, அவன் களிக்கும்படி சொல்லியழைத்தான். எ - று. (சஎ)

சம்புப் பெயரான் முறைதந் தபெயர்
நம்பற் கினிதா யருணண் ணினனு
லும்பர்க் குமுயர்ந் துடையோ னிவனைக்
கம்பித் தனையென் னைகொல்கா ரணமே.

(இ - ள்.) சம்புவென்னும் வேதியச்சிறுவன் தகுதியென்றளித்த திரியம்பகனென்னும் பெயரானது, சிவபெருமானுக்கு இனிதாகித்திருவருளெய்தினன். தேவர்களுக்கும் உயர்ந்துள்ள இவனை நடுங்கச்செய்ததையே? யாது காரணம்? எ - று. (சஅ)

உற்றேன் றுமுரைத் திலையென் னையென
மற்றந் தகனீ துவழுங் குவனு
லிற்றின் னதிரியம் பகனென் பெயரா
கிற்றுன் னருமிக் கதிகிட் டுவனே.

(இ - ள்.) நேர் நின்று ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. என்ன காரணமெனக்கேட்க, இயமன் இப்படிக்கூறுகின்றான். இப்போது சொல்லிய இத்திரியம்பகனென்பது என் பெயராயிருந்தால், அடைதற்கரிய இப்பதவியைப் பெறுவேனே. எ - று. (சகூ)

செய்யா தபவத் தொடுசென் மமெடுத்
துய்யா தவரோர் பெயரோ திடினப்
பையா டரவோ னடிபற் றுவரே
லையா வதிகா ரநடத் துவனே.

(இ - ள்.) ஒருவருஞ்செய்யாத தீவினைகளோடு பிறவிகளெடுத்து உச்சீவியாதவர்கள் ஒரு திருநாமத்தைச்சொல்வார்களானால், அந்தப்படமெடுத்தாடும் சர்ப்பங்களை யணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைச்சேர்வார்களானால், ஐயா! யான் அதிகாரம் நடத்துவேனே. எ - று. (ருo)

என்னச் சிலகூ றியிகழ்ந் தனனுய்த்
தன்னைக் கொடும்பா துறலுந் தழலா
முன்னர்ப் படவா வெனமுந் துறலுங்
கன்னத் துவிழுந் ததுகா ளர்கதை.

(இ - ள்.) என்றிது போன்ற சில வார்த்தைகளுரைத்து இகழ்ச்சி செய்து மெல்ல நழுவிச்செல்லவும், மகா காளர் சினந்து, இயமனே! முற்பட வந்து நில்லென, அப்படியே முன் வந்த மாத்திரத்தில், மகா காளரது கதாயுதமானது இயமன் கன்னத்தில் விழுந்தது. எ - று. (ருக)

அடியுண் டதுசோ ரியலைத் தெழ்வா
னிடியுண் டவரா வினிடிந் துவிழா
முடியுண் டனனென் னமுயங் கிநெடும்
படியுண் டனனு விபதைத் திலனே.

(இ - ள்.) அடிபட்டதினால் உதிரம் பெருகியோட, மேகத்திலுண்டான இடிமுழக்குற்ற பாம்பைப்போல வருந்திவிழுந்து இறந்தவன்போல மூர்ச்சித்துப் பெரிய பூமிமேல் சாய்ந்தனன். உயிர் துறந்தானில்லை. எ - று. (ருஉ)

அதுகா லையிரா ழிவயப் படையோன்
பதுமா சனமீ துறைபண் ணவனுங்
கெதிர்வார் கயிலைக் கிரியெய் தினரா
விதுயர் நமனைக் கொடடாத் தவரே.

(இ - ள்.) அப்போது, வெற்றிதங்கிய சக்கராயுதந்தாங்கிய திருமாலும், கமலாசனத்தில் வாழும் பிரமதேவனும், திருக்கைலாயகிரிக்கு வருபவர்களாக எதிர்ப்பட்டார்கள். விழுந்துகிடக்கும் நமனைநோக்கி இவனை யெதிர்த்தவர்கள் எவர்? எ - று. (ருங)

என்றுற் றனர்கா ளரையெய் தினராய்
மஙற் றுளவோ னுமலர்க் கிறையும்
மின்றுரத் துமெயிற் றுடைவெம் மறலிக்
கின்றைப் பிழைநீ விர்பொறுத் திரென.

(இ - ள்.) என்றெண்ணி வந்தவர்கள் மகா காளரை யெய்தினவர்களாய் மணங்கமழுந்துளவ மாலையணிந்த திருமாலும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனும் மின்னல் போலப்பிரகாசிக்கும் பற்களையுடைய கொடிய இயமனுக்கு இன்று நேர்ந்த குற்றத்தைப்பொறுத்தருள்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவும். எ-று.

கூறந் தகனுங் குருதிப் புனலாற்
றேறுண் டெழுசிந் தைதெளிந் தனனுன்
மாறின் றியகா ளரைவந் துதொழா
நாறும் பனிநாண் மலரோ னறைவான்.

(இ - ள்.) மேலேசொல்லிய இயமனும், உதிர நீர்ப்பெருக்கின் கரையேறி மயக்ககன்று மனந்தெளிந்தான். மாறுபாடில்லாத மகாகாளரை வந்துபணிய, மணங்கமழும் புதியதாமரை மலரிலுள்ள பிரமன் சொல்லுகின்றான். எ - று. ()

மேற்படி வேறு.

கொழித்த நான்மறைக் கோசிக னென்பவன்
கழித்திடும்பெய ராற்கதி நண்ணினன்
விழித்து வேளை யெரித்தவன் மெய்ந்நெறி
மொழித்தி றத்தின் மொழிதர முற்றுமோ.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த கோசிகனென்பவன், பெயர் மாற்றிக்கொண்டதனாலேயே உத்தம பதவியடைந்தான். நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து மன்மதனை யெரித்த சிவபெருமானது சத்திய வழியைச்சொல்லும் திறத்தாற்சொல்ல முடியுமா? எ - று. (ருரு)

கயிலை மேவு கடவுடன் ஞமத்தைத்
துயிலை மேவி வெருவந்து சொல்லினு
மயிலை யோர்மருங் காக்கிய வானவன்
பயிலு மிந்தப் பருப்பதம் வைகுவார்.

(இ - ள்.) கைலாயகிரியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருநாமத்தை; நித்திரை யெய்தி அப்போது பயந்து சொன்னாலும், மயில் போலுஞ் சாயலையுடைய உமாதேவியை யொருபக்கலிலுடைய சிவபெருமான் வசிக்கும் இந்தக் கைலாயகிரியில் வசிப்பார்கள். எ - று. (ருஎ)

நீயி ழைத்த தரும்பிழை நீயுநின்
வாயி ழைத்தன காளரை வாழ்த்துதி
யாயி ழைக்கொரு பாகனை யாமென
மீயி ழைத்த வினையற மேவுவாய்.

(இ - ள்.) நீ செய்தது பெருங்குற்றம். உன் வாயாற் கூடியமட்டும் மகாகாளரை வாழ்த்துக. திருத்தமாகிய ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானை நிந்தித்ததை யொத்த விசேடித்த தீவினையினின்று விலகினவனாயிருப்பாய். எ - று. (ருஅ)

என்று காளரை யேற்புற நோக்கியே
யின்று காறு மிவன்பிழை நோக்கலை
வென்றி யாள விடுத்திடு வாயென
நன்று கூறிக் கயிலையை நண்ணினார்.

(இ - ள்.) என்று இப்படி இயமனுக்குச்சொல்லி, மகாகாளரை அன்பு பொருந்தப்பார்த்து, இவன் இன்று வரையிற் செய்த பிழைகளைப்பாராட்ட வேண்டாம். வெற்றியுடையோய்! விட்டு விடுவாயாகவென்று இதவார்த்தைகளாகவுரைத்துக் கைலாயகிரியையடைந்தனன், எ - று. (ருகூ)

வாள ரப்பணி யானைவ ணங்கினர்
நீள றத்த நெறிப்பட நின்றவெங்
கோள ரத்தரு மற்குறித் தாரமரா
காள ரற்ற கருணைவ ழங்கினர்.

(இ - ள்.) பிரம விஷ்ணுக்கள், ஒளி பொருந்திய சர்ப்பாபரணமணிந்த சிவபெருமானை வணங்கினர்கள். நெடிய தரும வழியில் நின்ற சிறந்த கொள்கையையுடைய மகா காளர் அவ்வியமனை நோக்கி, தமதுநீங்கிய கருணையை மீண்டும் அளித்தார்கள். [விடுத்தார்கள்.] எ - று. (சுo)

தென்பு லத்திய மன்புகச் சென்றன
னன்பு லப்புறு காளர வன்றனை
வன்பு றுத்திய வாறுவ குத்தன
முன்பு ணர்த்து வழிமொழி வாமரோ.

(இ - ள்.) இயமன், தென்றிசையிலுள்ள தன் நகரடையச்சென்றான். பேரன்பு நீங்காத மகாகாளர் அவ்வியமனைத்தண்டித்த வகையை இதுகாறுஞ் சொன்னோம். இனி, முற்கூறி வந்த சரிதத்தின் றொடர்பினைச் சொல்லுவோமென்று(சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச்சொல்லத்)தொடங்கினார்.

ஐய னந்தி யருளிய வாறுநின்
செய்ய தாமரைச் சீறடி போற்றினேன்
வெய்ய காலனை விட்டிடெ ஞமன
மைய றுங்குணக் காளரை வாழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) தலைவராகிய திருநந்தி தேவர் உரைத்தருளிய வண்ணம் தேவரீருடைய தாமரை மலர்போலுஞ் சிறிய பாதங்களைத் துதிசெய்தேன். கொடுமை புரிந்த காலனை விட்டு விடவேண்டுமென்று, குற்றமற்ற சற்குணமுடைய மகாகாளரைப்பலவாறு துதிசெய்தான். எ - று. (௬௨)

நந்தி சொற்றன நாமறுப் பேமலேஞ்
சிந்தை கூர்ந்தன மென்றுதி ருந்தியே
முந்து பூதரு டன்மொழிந் தானவ
ருந்து காவனைக் காவலொ ழிக்கவே.

(இ - ள்.) நந்திதேவர் கூறிய சொற்களை நாம் தவறமாட்டோம். இரக்கமெய்தினேமென்று மனந்திருந்தி, தமக்கெதிரேநின்றதம துபூதகணங்களோடு, அவர்களாற் சிறையிற் சேர்க்கப்பட்ட காலனை, அக்காவலினின்றகற்றக்கட்டளை யிட்டனர். எ - று. (௬௩)

பூத ரோடிப் புகுந்தனர் சற்றெனு
மூது காலியங் காதவு ழைமுழைச்
சாதன் மேவிய காலனைத் தள்ளியே
தீதில் காளர் திருமுன் விடுத்தனர்.

(இ - ள்.) அப்படிக்கட்டளையிட்ட வுடனே, நுட்பமாக வீசுங் காற்றும் நுழையாத இடத்திலுள்ள குகையில் மிக வேகமாகச்சென்று சேர்ந்து; மரணவாதனையுறுங் காலனை வெளியே தள்ளி, குற்றமில்லாத மகாகாளர் திருமுன் கொணர்ந்து நிறுத்தினார்கள். எ - று. (௬௪)

கொண்டு போவெனக் காளருங் கூறினர்
பண்டு போலிரு பாதம் வணங்கினன்
மண்டு காலனொ டும்வழிச் சேறலும்
விண்ட நெஞ்சொடு காலன் விளம்புவான்.

(இ - ள்.) இயமனை நோக்கிக் கொண்டுபோகவென மகாகாளர் உத்தரவளித்தனர். முன் போலவே அவருடைய இருபாதங்களையும் பணிந்து,பயமிகுந்த காலனோடு வழிச்செல்லவும், காலன் உடைந்த மனதுடன் இப்படிச்சொல்கின்றான். எ - று. (௬௫)

போதும் போதுமெ னக்கிது புன்றொழில்
யாதுஞ் செய்தில னித்துய ரெய்தினேன்
மீதுண் டோடுங் குருதியின் விம்மினு
னோதுந் தன்மைத் தருமனு ணர்த்துவான்.

(இ - ள்.) எனக்கு இவ்வற்பத்தொழில் இது வரையிற்போதும் போதும். யாது தீமையுஞ் செய்திலேன். இவ்வகைய துன்பமடைந்தேன் என்று, வெளிப்பட்டு உடல் முழுவதையும் நனைத்துப்பெருகும் உதிரத்தால் வருந்தியவன் சொல்லியதற்காக நமன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௬௬)

தொட்ட நாளிற் ரொழிலிற் புகுந்தியான்
பட்ட பாடு பகர்வது கேளென
வட்ட வாரி வளைந்த வரம்புடைத்
திட்ட கந்துக மென்றொரு நாடுள.

(இ - ள்.) இத்தொழிலிற் புகுந்து தொடங்கிய நாள் முதலாக, யான் பட்ட பாடுகளைச்சொல்வதைக்கேட்பாயாக வென்று, வட்ட வடிவான சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட எல்லையையுடைய கந்துகமென்னும் ஒரு நாடு உள்ளது.

அந்த நாட்டி னருங்கத லிப்பதி
நந்த கப்பெயர் வெண்குடை நாயகன்
புந்தி கூரப் பொதுக்கடிந் தோர்தனி
முந்தை வைய முறையிற் புரக்குநாள்.

(இ-ள்.) அந்தக்கந்துக நாட்டிலே அரிய கதலிநகரத்தில், நந்தகனென்னும் பெயரமைந்த வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசன், அறிவு மிகுதியால் பொதுத்தன்மை நீக்கி, பழமையாகிய உலகத்தைத்தானே மநு முறைப்படி அரசு செய்கையில். எ - று. (சுஅ)

அன்ன வன்றனக் காருயிர்த் தேவியோர்
கன்னி யன்னவள் காமதை யென்றுளாள்
பொன்னி னின்னுரு வேண்டும் பொலிவினள்
பன்னி கற்பை யிகந்து பரந்துளாள்.

(இ - ள்.) அவனுக்கு உயிர்போலும் மனைவியாகிய ஒரு பெண்ணிருந்தாள். அவள் பெயர் காமதையென்று சொல்லப்படும். இலக்குமியும் அவளழகை விரும்பத்தக்க அழகு வாய்ந்தவள். அவன் மனைவி தன் கற்பையழித்தவளாய்ப் பூமி யெங்கணுந் திரிந்திருந்தாள். எ - று. (சுகூ)

கட்பு லத்தி னினியரைக் கண்ணுற்றீ
யுட்பு லத்தி னுடன்கொடு போயவர்
நட்ப ளாவிய காமந லத்தினால்
வெட்க மின்றியு மேல்விழப் புல்லுவாள்.

(இ - ள்.) தன் கண்களால் அழகுடையோரைக்கண்டு, உள்ளிடத்திற்குத் தன்னோடழைத்துச்சென்று, அவர்களுடைய நேசத்தைப்பற்றிய காம சுகத்தினால், நாணமில்லாமலும் அவளே வலிய மேல் விழுந்து அணைவாள் எ - று.

பொங்கு பேரெழி லானதுர் புத்தியென்
றங்கொ ருத்த னவனைய ணைந்தனள்
வெங்க னற்கடுங் காமவெ துப்பினாற்
றங்கு வேகந் தலைப்படு மாசையாள்.

(இ - ள்.) வெவ்விய அக்கினிக்கு ஒப்பாகிய கடிய காம வெப்பத்தினாற் பொருந்திய வேகத்தின் மேம்பட்ட ஆசையுடையவள். அவ்வூரிலுள்ள மிக்க அழகு பொருந்திய துர்புத்தியென்பானொருவனைச்சேர்ந்தாள். எ - று. (எக)

இனைய காத லிவனொடும் வைகுறு
மனைய தன்மை யரசனு ணர்ந்தனன்

புணைசெய் கொங்கை புறம்படப் போவெண
மனனி கழ்ந்துது நந்தனன் மன்னர்கோன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாசையுற்று, அத்துர்புத்தியோடு கூடியிருக்கும் அச்செய்தியை மன்னவனறிந்தான். அம்மன்னவன் உடனே, அலங்கரிக்கின்ற கொங்கையையுடையாளே! இப்பொழுதே நீ அரண்மனையை விட்டு வெளியே செல்கவென்று மனவெறுப்புற்றுத்துரத்தினன். எ - று. (எஉ)

போன மங்கைதுர் புத்தியொ டுங்களித்
தான காமம னுபவித் தாளறற்
கான வோதிக ருப்பமுண் டாயினு
ளேனை யன்னவன் றன்னைவிட் டேகினுள்.

(இ - ள்.) அப்படியே புறஞ்சென்ற அம்மங்கையாகிய காமதை, துர்புத்தியோடு சந்தோஷித்து, காமவின்ப மநுபவித்து, கருமணற் படிவுபோன்ற கூந்தலையுடைய அவள் கருப்பமெய்தினுள். உடனே சோர புருடனாகிய அவனை விட்டுப்போயினுள். எ - று. (எங)

வடித்த வேத வசுமதி மின்னெனத்
துடித்த முப்புரி தோன்றிய மார்பினு
னடித்தொ டர்ந்தனள் சென்றன ளன்னவற்
பிடித் திருந்துதன் காமம்பி தற்றினுள்.

(இ - ள்.) துர்புத்தியை விலகிப்போனவள், வேத முழுதுணர்ந்தவனாய், மின்னல்போலப் புறளும் உபவீதமணிந்தமார்புடையவனாய், வசுமதியென்னும் பெயர் பெற்றவன் ஒரு வேதியனைப் பின்றொடர்ந்துபோய், அவனைப்பிடித்திருந்து தன் காம விச்சையைச்சொன்னுள். எ - று. (எச)

வேத வேதியன் வீட்டில் னன்னவட்
பூத ரம்பொரு கொங்கைபு ணர்ந்தனன்
மாத ராளு மகப்பயந் தாளரோ
காத லந்தணன் காலங்க ழிந்தனன்.

(இ - ள்.) காமதையின் சொல்லைக்கேட்ட வேதமறிந்த அவ்வந்தணன்; அவளை விடாதவனாய், மலைபோலப்பூரித்த அவளது தனங்களைத்தழுவினுன். அம்மங்கையும் பிள்ளையைப்பெற்றனள். அவள் பால் ஆசை வைத்திருந்த வசுமதியென்பானும் உயிர் நீங்கினுன். எ - று. (எரு)

பிறந்த காதற் பெறலரும் பிள்ளையை
மறந்தும் வேண்டல ளாய்மறு கிட்டன
டுறந்த சூத்திரன் றுர்புத்தி தன்னொடுஞ்
சிறந்தி ருந்தனள் கற்பிற் றிறம்பினுள்.

(இ - ள்.) கற்புதவறிய காமதை, தனக்குப்பிறந்த ஆசை தரத்தக்க பெறுதற்கரிய பிள்ளையை மறந்தும் ஆசைவையாதவளாய்த்தெருவிலிட்டனள். தான் முன்னே விட்டுப்பிரிந்த சூத்திரனாகிய துர்புத்தியோடு சேர்ந்து சந்தோஷித்திருந்தாள். எ - று. (எசு)

அவனொ டன்பி னருங்கல மேறியே
யுவரி புக்கன ளோட்டுறு நாளையிற்

கவன வெங்கடுங் காலெறிந் தெற்றலி
னிவர்க லன்கவிழ்ந் திட்டிறந் தாரரோ.

(இ - ள்.) அத்துர்புத்தியோடு, அரிய கப்பலிலேறிக்கடலிற் புகுந்தாள். இக்கப்பலையோட்டுங் காலத்தில், வேகமாய்ச்செல்லுங் கொடிய சூறைக்காற்று வீசித்தள்ளுதலால் இவர்களேறிய கப்பல் கவிழ்ந்து இறந்தார்கள். எ - று. ()

ஈறு கண்டன ரென்னுமைத் தூதர்கண்
மாறு கொண்டனர் வம்மினெ னச்சொலாச்
சீறு சீற்றத் தெதிர்ந்தவர் திண்புயங்
கூறு பட்டுறக் கட்டிக் கொணர்ந்தனர்.

(இ - ள்.) என் தூதர்கள் இவர்களுடைய முடிவைப்பார்த்து, தீயொழுக்க முடையோரே! வாருங்களென்று கூறிச் சீறுகின்ற கடுங்கோபத்தோடு அவர் களை நெருங்கி, அவ்விருவருடைய வலிய புயங்களைத்தனித்தனி கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். எ - று. (எஅ)

ஈரு மீர்வடி வாளெடுத் தீர்ந்தனர்
சோரு மாவியர் துண்ணெனு நெஞ்சினர்
யார்கொல் காப்பவ ரென்றென் றரற்றினர்
வீர பத்திரன் றூதர் வெகுண்டனர்.

(இ - ள்) அறியத்தக்க கூரிய அரிவாளைக்கொண்டரிந்தார்கள். அப்போது தவிக்கின்ற பிராணனுடையவர்களாயும், நடுக்கமெய்திய மனமுடையவர்களா யும், நம்மை இச்சமயத்தில் எவர் காப்போரென்று சொல்லியழுதார்கள். உடனே வீரபத்திரக்கடவுளது தூதுவர்கள் கோபங்கொண்டார்கள். எ . று, ()

சூலம் வாண்மழுத் தண்டுசு ரிகைவெங்
கால நேமி முதற்படை கைக்கொளா
வால காலமெ னப்பரந் தண்மினர்
மூல முற்றவெஞ் சேனைமு டித்தனர்.

(இ - ள்.) சூலாயுதம் வாளாயுதம் மழுவாயுதம் தண்டாயுதம் அரிவாள் வெவ்விய கால சக்கிரம் முதலாகிய ஆயுதங்களைக் கையிலேற்றுக்கொண்டு ஆலால விடம்போலெங்கும் பரவி நெருங்கி, முதலிலிருந்த எனது சேனைகளை யழித்தார்கள். எ - று. (அ0)

இழைத்த பாவிக ளாமற் றிருவரைத்
தழைத்த பேரொளி மானந் தனிவர
வழைத்தி ருத்தின ரேகலு மண்மினீர்
பிழைப்ப தெவ்வுழை யென்றுபின் சென்றனன்.

(இ - ள்.) தீமைகள் செய்த பாவிகளான அவ்விருவரையும், மிகப்பிரகாசம் வீசும் ஒப்பற்ற விமானத்தை வரவழைத்து, அதில் இருத்திக்கொண்டு செல்ல வும், அதனைப்பார்த்த யான் விமானத்தை நெருங்கி, நீங்கள் எங்கே பிழைப்பீர் களெனப்பின்றொடர்ந்து போயினேன். எ - று. (அக)

என்னைப் பற்றியென் பாசத்தி றக்கினர்
தின்னுஞ் சீற்றமொ டுந்திகி ரிக்கிரி

துன்னக் கொண்டொர் முழையிட் டுறுத்தினர்
மன்னு பூதரைக் காக்கவும் வைத்தனர்.

(இ - ள்.) என்னைப்பிடித்து என் பாசத்தினாலேயேயிறுக்கி, என்னைத் தின்று விடத்தக்க கோபத்தோடு, சக்கரவாளகிரிக்கருகே கொண்டுபோய் ஒரு குகையில் அடைத்தார்கள். நிலைபெற்ற பூதகணங்களைக்காவல் புரியவும் வைத்தார்கள். எ - று. (அஉ)

மற்றொர் பூதத்தை வாவெனக் கூவினா
னற்ற தென்றிசை யாங்கதுக் கீந்தனர்
குற்ற பாவ ரிருவரைக் கொண்டுபோய்
நெற்றி நேத்திரன் முன்னர்நி றுத்தினர்.

(இ - ள்.) மற்றொரு பூதத்தை வருகவென விளித்து, நான் பிரிந்த இயமபுரத்தை யரசுசெய்யும் அதிகாரத்தை அப்பூதத்திற்கு அளித்தார்கள்; கொடுமை புரிந்த அப்பாவிகளிருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்று, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னே நிறுத்தினார்கள். எ - று. (அங)

இத்தி றத்தி னிகழ்ந்த விவையெலாஞ்
சித்த மோர்ந்தறி சித்திர குத்தனும்
பைத்த பாம்பணைப் பாற்கடற் றுஞ்சிய
வத்த னைத்தொழு தாங்கறி வித்தனன்.

(இ - ள்.) இவ்வாறாக நடந்த இவற்றையெல்லாம், தன் மனதில் ஆலோசித்தறிந்த சித்திர குத்தனும், படத்தோடு கூடிய சேஷ சயனத்திலே திருப்பாற் கடலில் யோக நித்திரை செய்யும் விஷ்ணுமூர்த்தியை வணங்கி அவ்விடத்தில் இச்செய்தியைத்தெரிவித்தான். எ - று. (அச)

பைந்து ழாய்நறு மாலைப் படலையோ
னுந்தி பூத்தெழு நான்முகத் தோனொடும்
வந்து வெள்ளிப் பருப்பத மன்னினன்
றந்தி மாமுகப் பிள்ளையைச் சந்தியா.

(இ - ள்.) பசிய துளவின் மணங்கமழும் மாலையணிந்த திருமால் தனது நாபிக்கமலத்திலுதித்த நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரம தேவனோடும் புறப்பட்டு வந்து வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தை யடைந்தார். சிறந்த யானைமுகமுடைய மூத்தபிள்ளையாரைச்சந்தித்து. எ - று (அரு)

செய்ய வேண்டுவ யாவையுஞ் செய்தனர்
வெய்தி னென்னைப் பிடித்தது மேயவென்
பொய்யில் செயகையோர் பூதற்களித்ததுங்
கைதொண் மாமுகற் குற்றுக் கழறினர்.

(இ - ள்.) செய்யவேண்டுவனவாகிய வந்தனை வழிபாடுகளையெல்லாஞ் செய்தனர். விரைவாக என்னைப்பிடித்ததும், எனக்குப்பொருந்தியிருந்த உண்மையோடு கூடிய என்றொழிலை மற்றொரு பூதத்திற்குக்கொடுத்ததும், துதிக்கையுடைய அவ்யானை முகக்கடவுளுக்குக்கூறினார்கள். எ - று. (அசு)

தும்பி மாமுகத் தோன்றனந் தூதரை
வெம்பி மேல்விழுந் தானறி யாதுநீ

நிம்ப ரெய்தினீ ரென்னலு மீர்ந்திரைப்
பம்பு பாற்கட லுதென் பகர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) சிறந்த யானை முகமுள்ள விநாயகக்கடவுள், அந்த யமன் நமது தூதர்களாகிய சிவகணங்களின்மீது கோபித்து விழுந்தான். இதனை நீங்களுணராமல் இங்கே வந்தீர்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், குளிர்ந்த அலைக்ளொலிக்குந் திருப்பாற்கடலுக்கிறைவராகிய திருமால் இப்படிச்சொன்னார்.

என்னை வேண்டுறி னிப்பிழை தீர்கெனப்
பின்ன ருஞ்சில சொற்றனன் பேதையோன்
முன்ன றிந்திலன் செய்யுமு யற்சியி
னின்னு மொன்றறி யான்புதி தென்றலும்,

(இ - ள்.) தேவரீர் அடியேனை விரும்பினால், இக்குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேண்டுமென்று, பின்னுஞ் சில வார்த்தைகள் சொல்லினர். மேலும் இவ்வியமன் மதியில்லாதவன். பண்டைய வழக்கம் உணர்ந்திலன். தன்றொழிலுக்குச்செய்யவேண்டிய முயற்சிகளில் ஒன்றனையும் இதுகாறும் தெரிந்திலன். புதியவனென்று சொல்லவும். எ - று. (அஅ)

ஐந்து செங்கைய வானைக் குழவியுங்
குந்து தாளச லாக்கனைக் கூவியே
வெந்தொ ழிற்கண வீரரி யமனைச்
சிந்து சூழ்திகி ரிக்கிரி யிட்டனர்.

(இ - ள்.) செம்மையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைக்கன்றாகிய விநாயகப்பெருமானும், குந்து காலையுடைய அசலாக்கனெனும் பூதகண வீரனை விளித்து கொடுந்தொழிலுடைய பூதகண வீரர்கள் இயமனைக்கொண்டுபோய்க் கடல் சூழ்ந்த சக்கரவாளகிரியிலடைத்தார்கள். எ - று. (அகூ)

சென்று நீயவன் சேமந் திறந்தனை
யின்று கொண்டு னெய்துதி யென்றலு
மன்றெ னைக்கொண் டளித்தன னென்வினை
பொன்ற யானை முகவனைப் போற்றினேன்.

(இ - ள்.) நீ போய் அவன் சிறையைத்திறந்து, இப்போதே யழைத்துக்கொண்டு வருகவெனக்கட்டளையிடவும், அக்காலத்திலே என்னை யடிமைகொண்டு என்வினை யொழிய ஆட்கொண்டனர். யான் உடனே அக்கஜமுக கணேசனைத் துதி செய்தேன். எ - று. (கூ0)

என்னை நோக்கி நகைவிளைத் தீங்கிவ
னென்னை யின்னவன் றன்னைத் தளைப்படுத்
தின்னல் செய்தனை யீங்கிதற் கெய்திய
மன்னு நல்வினை யொன்றும னக்கொளாய்.

(இ - ள்.) அப்போது கணபதி என்னைப்பார்த்து நகைபுரிந்து, இங்குள்ள இவனையும் இவளையும் கட்டிவைத்துத்துன்பு செய்தனை. இவ்விருவர்க்கு முண்டான நிலைபேறான புண்ணியமொன்றுள்ளது. அதனை யுன்மனதில் நினைத்திலை. எ - று. (கூக)

இவளொ ருத்தி யரசரில் லெய்தினா
ளவனொ ருத்த னவள்வயி னுயினன்

றவறி ழைத்தவர் தம்மிற் கலந்தனர்
கவரு ளத்திக ருப்பமுண் டாயினள்.

(இ - ள்.) இவளொருத்தி மன்னர் வீட்டிலுதித்தாள். அவனொருத்தன் அவளிடத்திற் சேர்ந்தான், இவ்விருவரும் குற்றஞ்செய்தவர்களாய்த்தம்மிற் கலந்தார்கள். பலரையுங் கவரத்தக்க மனங்கொண்டவளாகிய இவள் கருப்ப மெய்தினள். எ - று. (௩௨)

மால்வி ளைத்தது ர் புத்தியை மாற்றிமென்
மேல்வி ளைத்தெழு காமவி ருப்பினற்
சீல வேத வசுமதி செவ்வெழிற்
கோலம் வவ்வி யவனுடன் கூடினள்.

(இ - ள்.) காமத்தை யுண்டுசெய்த துர்புத்தியென்பவனைப்பிரிந்து, மேன் மேலும் ஓங்கி யெழுந்த காம விருப்பால், புனிதமான வேதமுணர்ந்த வசுமதி யென்னும் வேதியனுடைய செப்பமாகிய அழகின் அலங்காரத்தை இச்சித் துக்கொண்டு அவனுடனே சேர்ந்தாள். எ - று. (௩௩)

அந்த ணாள னகத்திருந் தோர்தனி
மைந்த னீன்றனண் மாமறை யோனுயிர்
நந்தி னனிவண் மைந்தனை நாடுறாள்
புந்தி யோடுதுர் புத்தியை மேவினள்.

(இ - ள்.) அவ்வந்தணன் மனையிற் சில நாளிருந்து ஒப்பற்ற ஒரு புதல் வனைப்பெற்றாள். சிறந்த அவ்வந்தணன் உயிரொழிந்தான். அப்போது இவள் தன் மகன் மேல் நாட்டமில்லாதவளாகி, சித்தத்துடன் மீண்டும் துர்புத்தியை யடைந்தாள். எ - று. (௩௪)

பங்க யக்கை வசுமதி பத்தினி
மங்கை காமதை மைந்தனை யேற்றனள்
சங்க ரன்னெனத் தந்தன ரப்பெய
ரிங்கி வர்க்குப் பெருங்கதி யீந்ததால்.

(இ - ள்.) வசுமதியின் பத்தினியாகிய தாமரை மலர்போலுங்கைகளை யுடைய மங்கைப்பருவம் வாய்ந்த காமதை யென்பாள், அப்புத்திரனை யெடுத் துக் கொண்டனள். அதற்குப்பெயர் சங்கரனென்றிட்டனள். அப்பெயரே இப்போது இவர்களுக்குப் பெரும்பதவியைத்தந்தது. எ - று, (௩௫)

யாவ ரேனு மிழிகுலப் பஞ்சமர்
பாவ காரிய ரேனுமெம் பண்ணவன்
மேவ ருந்திரு நாமமி லைந்துளோர்
தேவ ரேயவர் தேவரிற் சிரியோர்.

(இ - ள்.) யாவரானாலும், இழிகுலத்துதித்த பஞ்சமராய்ப்பாவத்தொழில் செய்பவரானாலும், எம்மிறைவராகிய சிவபெருமானது அடைதற்கரிய திரு நாமத்தை வகித்தவர்களே தேவர்கள். அவர்களே தேவர்களிற் சிறந்தவர்கள்.

பிள்ளை யானை முகப்பெரு மானெனக்
குள்ள வாறிது ணர்த்தலு முள்ளுறத்

தள்ளு மாவிந டுங்குறத் தாழ்ந்தனன்
வள்ளன் மாய னயனொடும் வாழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) மூத்த பிள்ளையாகிய யானைமுக விநாயகப்பெருமான் இதனை எனக்கு உள்ளபடியே உபதேசிக்கவும், என்னுடலிலே யுலாவும் பிராணன் துடிக்கும்படி வணங்கினேன். வள்ளலாகிய திருமாலும் பிரமதேவரோடு துதிசெய்தனர். எ - று. (கூஎ)

என்னை மாற்றி யிருத்திய வெங்கணந்
தன்னை மாற்றித் தனக்களித் தன்புடன்
மின்னெ யிற்றயி லந்தக மேவுநின்
பொன்ன கர்க்கினிப் போதியென் றனரோ.

(இ - ள்.) என்னை மாற்றிப்பதிலாக அமர்த்திய கொடிய பூதத்தைமாற்றி, பழயபடியே எனக்கென்றொழிலைக்கொடுத்து, அன்புடன் பார்த்து, மின்னலை வீசும் வேலைப்போன்ற பற்களையுடைய இயமனே! நீ வாழும் உன்னழகிய நகரத்திற்கு இனிப்போகுக வென்றனர். (கூஅ)

சாந்து றுங்கை தலைதட வித்தனிப்
போந்த னன்றிருப் பூங்கம லாசனி
காந்த னம்பொற் கருடனு கைத்தனன்
சேந்த பங்கயச் செல்வனும் போயினன்.

(இ - ள்.) சிறந்த தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய திருமகளின் கொழுநனாகிய திருமால், சந்தனக்குழம்பு பொருந்திய தமது திருக்கரத்தால் என் சிரத்தைப்பிடித்துஉச்சிமோந்து அழகிய பொன்னிறத்த கருடவாகனத்தைச்செலுத்திப்போயினர். செவந்த கமலாசனனாகிய பிரமதேவனும் போயினன். எ - று)

அல்லல் வெஞ்சின மாளறிந் தல்லது
செல்லு றுதெனச் செப்புவர் சீரியோர்
புல்லை யேறுயர் புங்கவன் றாதரை
யொல்லை கண்டு தொழாதுருந் தேகினீர்.

(இ - ள்.) துன்பகாரணமாகிய கடுங்கோபம் ஆளைக்கொன்றுலன்றி யழியாதென்று மேலோர் சொல்லுவர். வெண்மையோடு கூடிய செந்நிறந்தங்கிய இடப வாகனத்தைச்செலுத்தும் சிவபெருமான் தூதர்களை [கணங்களை]க்கண்டு உடனே வணங்காமல் கோபித்துச்சென்றீர்கள். எ - று. (கOO)

பஞ்ச பாதக ராயினும் பாவமே
தஞ்ச மாகச் சரிப்பவ ராயினு
நஞ்ச யின்றவ னுமமு ரைப்பரே
லஞ்சு மஞ்சுமென் னெஞ்சக மஞ்சுமால்.

(இ - ள்.) ஐம்பெரும் பாவங்களைச்செய்தவர்களானாலும், பாவங்களையே தமக்குச்சார்பாகக்கொண்டு திரிபவர்களானாலும், ஆலால விடத்தைப்புசித்தருளிய சிவபெருமானது திருநாமத்தைச்சொல்வார்களானால், என் மனம் பயப்படும்! பயப்படும்! பயப்படும்! எ - று. (கOக)

எண்ணி யீதொன் றறிந்திலை யின்றள
வண்ண லஞ்சடை யானடி யாரெனிற்

கண்ணிற் காணுமுன் கைதொழு தில்லையே
னண்ணு நம்மதி காரந மக்கல.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு அடியார்களானல், அவர்களை உன் கண்களாற் காணு முன்னரே கைகூப்பி வணங்காவிட்டால் நம்முடைய அதிகாரம் நமக்குரித்தன்று. இவ்வொரே வுண்மையை யின்று வரை யறிந்தாயில்லை. எ - று. (கO௨)

எனக்கு மற்றிங் கிருக்க விடையிலை
நனைத்து ழாய்முடி நாயக னேடும்போய்ப்
புனற்கொ டுஞ்சடைப் புங்கவன் வாயிலை
வினைத்தி றங்கொடு காக்குதல் வேண்டுவேன்.

(இ - ள்.) எனக்கு இங்கிருக்க உத்தரவில்லை. குளிர்ந்த துளவமாலை யணிந்த முடியையுடைய விண்டுவுடன் சென்று, கங்கையை யணிந்தவளைந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோபுரவாயிலைத்தொழின் முயற்சியோடு காவல் புரிய வேண்டுவோன். எ - று. (கO௩)

நீடு கோடி நிரயமு நின்னது
நாடு நின்னது நன்னகர் நின்னதென்
ருட லந்தகன் காலற் கருகுறப்
பாடி ருத்தி யிதுபகர்ந் தானரோ.

(இ - ள்.) கோடிக்கணக்காகிய மிக்க நரகங்களும் உன்னுடையதே. என் நாடு முழுவதும் உன்னுடையதே. என் நல்ல நகரமும் உன்னுடையதே யென்று வெற்றிதங்கிய இயமன், அருகாகச்சமீபத்திலிருக்கவைத்து, காலனுக்கு இப்படிச்சொன்னான். எ - று. (கO௪)

உரைத்த வாய்மை யுணர்ந்தறி காலனு
மிரைத்த வச்ச மிவனுரை கீழ்ப்பட
நிரைத்து நிற்பன நெஞ்சக மஞ்சுவான்
வரைத்த டம்புயன் பின்சொல் வழங்குவான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இவ்வுண்மையைத்தெளிந்துணர்ந்த காலனும், அச்சத்தால் வார்த்தையாடிய இவ்வியமனது சொற்களுக்குக்கீழ்ப்பட்டிருக்கவும், தருந்த சில வார்த்தைகளை, மலைபோற் பரந்த புயத்தையுடைய இயமன் சொல்லி முடித்தபின், மனமஞ்சிச்சொல்வானயினன். எ - று. (கOரு)

சிவக ணத்துறை திண்டிறல் வீரரை
யவம தித்தில னயினு மற்றையோர்
தவறி ழைத்தன னென்பரத் தன்மையா
லிவரு நெஞ்சொடு மஞ்சுவன் யானென்ருன்.

(இ - ள்.) சிவகணத்துள்ள திண்ணிய வலிதங்கிய வீரர்களை அவமதித்தேனில்லையானலும், மனையோர் இவன் குற்றஞ்செய்தானென்று சொல்வார்களே யென்றுண்டாகிய மனத்தினல் நான் அஞ்சுகின்றேனென்று கூறினன். எ - று.

என்ற காலற் கியம னியம்புவான்
குன்ற வில்லி குலக்கணத் தூதரை

யன்றி நீமற் ருெருவற்கு மஞ்சலை
யொன்று கேட்டி யுரைத்துமென் றேதுவான்.

(இ - ள்.) எனக்கூறிய காலனுக்கு இயமன் கூறுகின்றான். மலை வில்லியாகிய சிவபெருமானது கணங்களாகிய தூதர்களையல்லாமல் நீ வேறொருவருக்கும் பயப்பட வேண்டாம். ஒரு சரித்திரங்கேட்பாயாக. சொல்கின்றேனெனச்சொல்கின்றான். எ - று. (௧0௭)

வஞ்சிவிருத்தம்.

பார்மட மங்கை பணைத்தோண் - மார்பணி யென்ன வயங்கும்
வார்திரை வாளை புரட்டு - மார்கலி சூழு மவந்தி.

(இ - ள்.) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய பூமி தேவியின் மார்பிலணிந்த ஆபரணமெனச்சொல்லும்படி பிரகாசிக்கும், நெடிய அலைகளால் வாளை மீன்கள் புரட்டப்படும் கடல் சூழ்ந்த அவந்தியென்னும் நகர மொன்றுண்டு, எ-று.

வாய்ந்தந கர்த்திரு மறையோன் . சாந்திக னன்புறு தநய
னேய்ந்தக லைக்கட லெல்லாந் - தோய்ந்த மறைக்குண சீலன்.

(இ - ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய அவ்வவந்தி நகரத்திலுள்ள அழகிய வேதியனான சாந்திகனென்பவனுடைய அன்பு பொருந்திய புத்திரன், பொருந்திய நூற்கடல் முழுவதும் தேர்ந்த வைதிக வொழுக்குடைய புனிதன். எ - று.

அன்னவன் மேல்கட லருகோ - ருன்னுசி வாலய முளதாற்
பின்னிட மேவிய பெருநீர் - மன்னுத டங்கரை வரலும்.

(இ - ள்.) மேற்கடலருகே ஒரு சிவாலயமுண்டு. அச்சிவாலயத்தின் பின்பக்கலிலுள்ள விசேட நீர் நிலைத்துள்ள அக்கடற்கரையில் அப்புத்திரன் வரவும்.

நீடிய மாலை நினைத்தா - ருடின னத்துறை யன்னுன்
மாடு கிடந்தொரு வன்மீ - னேடியெ டுத்துயி ருண்ண.

(இ - ள்.) நெடிய திருமாலைத்தியானஞ்செய்து அக்கடற்றுறையில் நீராடினான். அங்கே பக்கலிலிருந்த ஒரு முதலை அதிவேகமாக வந்து அவனை விழுங்கி உயிர் நீக்க. எ - று. (௧௧௧)

மாதவ னுமம் வணங்கி - யேதமி லாவி யிழந்தான்
காதுக டுஞ்சின மோடென் - றாதர்தொ டர்ந்து கொணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) திருமாலின் திருநாமங்களைக்கூறிப்பணிந்து குற்றமில்லாத உயிர் நீங்கியிருந்தான். கொல்லத்தக்க கொடிய கோபத்துடன், என் தூதர்கள் போய், அவனைக்கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். எ - று. (௧௧௨)

சேயுயிர் சென்றது கேளாத் - தாயொடு தந்தை சலித்து
மேயுடன் மேவினர் தம்மோ - டேயது சொல்லியி றந்தான்.

(இ - ள்.) அவனது தாயுந்தந்தையும், தம் புத்திரன் உயிர் நீங்கியதைக் கேள்வியுற்று மனம் வருந்தி, அவனோடு கூடியிருந்து வந்த நண்பர்களை, அவனிறக்கும்போது யாது சொல்லிக்கொண்டிறந்தான். எ - று. (௧௧௩)

என்றலு மன்னரி ரங்கி - மன்றன் மலர்த்துள வோனை
யொன்றுக ருத்தொ டுரைத்தான் - கொன்றநி டங்கர் கொதித்து.

(இ - ள்.) என்று கேட்கவும், அந்தணர்கள் வருத்தமெய்தி, மணங்கமழுந் துளவமாலையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தியைஒருப்பட்ட மனதோடு துதிசெய்தான். உடனே முதலை கோபித்துக்கொன்றது. எ - று. (௧௧௪)

என்னனு மன்னவ னென்சேய் - தன்னையவன்றரு மென்னு
வுன்னரு மம்ம ரொழிந்தான் - பன்னியு மன்ன பகர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) என்று அந்தணர்கள் சொல்லவும், அச்சாந்திகன், என் புத்திரனை அத்திருமாலே வருவித்துக்கொடுப்பானென்று சொல்லி, எண்ணுதற்கரிய துக்க மொழிந்தனன். அவன் மனைவியும் அங்ஙனமே சொல்லினள்.

ஆவது போக வதன்பின் - மாவசு தேவர் வரத்தாற்
றேவகி சிற்றுத ரத்தி - னேவறு மாய னுதித்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய விது இப்படியாக அதன் பின்னர், சிறப்பு தங்கிய வசுதேவன் வரத்தினால் தேவகிதேவியின் சிறிய வயிற்றில், கெடுதலற்ற மாயா சொரூபியாகிய கண்ணபிரான் அவதரித்தனர். எ - று. (௧௧௫)

கண்படு கட்செவி முன்னு - வெண்பல பத்திர னென்னு
வொண்டொடி பக்க லுதித்தான் - றிண்டிறல் வீரர் சிறந்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் யோக நித்திரை புரியும் ஆதிசேடன், இக்கிருஷ்ணவதாரத்திற்கு முன்னரே, யாவரும் எண்ணத்தக்க பல பத்திரராமனாக, ஒள்ளிய வளையலணிந்த அத்தேவகியிடம் அவதரித்தான். திண்ணிய வலியமைந்த வீரரிருவருஞ் சிறப்புற்றார்கள். எ - று. (௧௧௭)

கற்படு நெஞ்சொரு கஞ்சன் - சொற்கொடு வந்து தொடர்ந்த
மற்பொரு தாவி மடித்தா - ருற்பவ வைய முதைத்தார்.

(இ - ள்.) கல்போலுங் காடின்ய சித்தமுடைய ஒப்பற்ற கஞ்சனுடைய சொல்லை மேற்கொண்டு வந்து போர் தொடங்கிய அசுரர்களை யெதிர்த்து அவர்களுயிரைக்கொன்று திரும்ப வருவார்களோவெனுஞ் சந்தேக மொழிந்தார்கள். எ - று. (௧௧௮)

பூதன்மு தற்பெயர் புக்கோ - ரேதமி சாசர ரெல்லா
மீதுறு விண்ணில் விடுத்தார் - தீதுறு தும்பி செகுத்தார்.

(இ - ள்) பூதன் முதலாகிய போருக்கு வந்த குற்றமுள்ள அசுரர்களெல்லாரையும் மேலேயுள்ள விண்ணுலகத்திற்குச் செல்லவிடுத்தார்கள் [கொன்றார்கள்.] கொல்ல விடுத்த குவலயாபீட மென்னும் யானையைக்கொன்றார்கள்.

காமரு சிந்தைக னன்றார் - மாமனை யோடிம டித்தார்
தாமரு தந்தையர் தாய - ரேமுற வல்லியி றுத்தார்.

(இ - ள்.) அழகிய மனத்திற் கோப மூண்டார்கள். தங்கள் மாமனாகிய கஞ்சனை வேகமாய்ப்போய்க்கொன்றார்கள். தாங்கள் மருவிய பிதா மாதாக்களை இறுமாக்கும்படி, கஞ்சன் அவர்கட்குப்பூட்டியிருந்த விலங்கை முரித்தார்கள்.

போயவ னுவிபு ரட்டித் - தீயவ னுடுசி றந்தா
ராய்புரி நூலும மைத்தார் - சேயபெ ருங்கலை தேர்வார்.

(இ - ள்.) போய்க்கஞ்சனுயிரை யொழித்து, அக்கொடியோனூட்டிற் குடி பகுந்தார்கள். பூணூலணியும் உபநயனக்கிரியையையும் பொருந்தினார்கள். விரிவாகிய பிரபலமான நூல்களை யாராய்ந்தார்கள். எ - று. (௧௨௧)

சாந்திக னுற்றுழிச் சார்ந்தார் - நீந்துக லைக்கட லேனடி
யேய்ந்தன மென்னவி ரப்பப் - போந்தவ னன்புபு ரிந்தான்.

(இ - று.) மேற்கூறிய சாந்திகனென்னும் அந்தணனிடஞ்சார்ந்தார்கள். சாஸ்திரக்கடலை நீந்தத்தேடி வந்தோமென்று பிரார்த்திக்க, சாந்திகனும் அன்புற்று அதற்கிணங்கினான். எ - று. (௧௨௨)

ஆறுறு நூலறு பத்து - நாலுமு டித்துந வின்றார்
சீறுறு தெக்கணை கேளா - நூலுறு மார்பனு வன்றான்.

(இ - ள்.) ஒன்று சேர்ந்துள்ள அறுபத்துநான்கு கலை ஞானங்களையுங் கற்று முடித்து, விடை கேட்டார்கள். புனிதமாகிய தக்ஷிணை கேளாத உபவீதந் தங்கிய மார்பினையுடைய சாந்திகன் கண்ணனை நோக்கிக்கூறுகின்றான். எ - று.

என்னுயி ரேயதொர் மைந்தன் - முன்னர்நின் னாமமொ ழிந்தா
னன்னநெ டுங்கட லாட - வின்னுயி ருண்டதி டங்கர்.

(இ - ள்.) என் உயிர்போன்ற புத்திரனொருவனிருந்தான். சில காலத்திற்கு முன்னர், உன் திருநாமத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டே, அப்பெருங்கடலில் நீராடுகையில் முதலை அவனுயிரைப்பருகியது. (௧௨௪)

அக்குமா ரற்றரி லாமென் - றுக்கம னத்தினு ரைத்தான்
மிக்கதொர் தேரின்வி ரைந்தார் - மைக்கட லுயகன் வந்தான்.

(இ - ள்.) அக்குமாரனை வருவித்தளித்தால் தக்ஷிணையாகுமென்று நைந்த மனதோடு சொல்லினன். அவ்விருவரும் மேன்மை வாய்ந்த ஒருதேரில் உடனே யேறினார்கள். கரிய கடற்கிறைவனாகிய வருணன் வந்தான். எ - று. (௧௨௫)

பிள்ளைத ரற்கெதிர் பேச - வுள்ளந டுங்கியு ரைப்பான்
வள்ளுகிர் வன்றலை வன்மீ - னள்ளல்பு தைத்தத ருந்தி.

(இ - ள்.) அப்புத்திரனைத்தரும்படி வருணனை நேரே கேட்க, வருணன் மனநடுக்கெய்திச்சொல்லுவான். கூரிய நகங்களையும் கடினமான தலையையுமுடைய முதலை அக்குமாரனைக்கொன்று சேற்றிற் புதைத்தது. எ - று. (௧௨௬)

என்னவ ழற்கணி றைப்ப - வன்னத னைப்பிள வாக்கித்
தென்னிலை யென்னெதிர் சேர்ந்தா - ரின்னய மாகவி சைத்தார்.

(இ - ள்.) எனக்கூற, அவ்விருவரும் விழிகளில் நெருப்புப்பொறி பறக்க, அம்முதலையை இருகூறாகப் பிளந்து, தென்றிசையிலுள்ள என்முன்னேவந்து இனிமையாகவும் நயமாகவும் புதல்வனைத் தரச்சொன்னார்கள். எ - று. (௧௨௭)

யானதி னெஞ்சமி ரங்கிப் - போனவு யிர்ப்பொறை யோடு
மூனமி லாமறை யோனை - மானவர் தம்முனம் வைத்தேன்.

(இ - ள்.) நான் அவர்கள் வேண்டுகோளில் மனமிரங்கி, இழந்தவுயிரோடு அழிவில்லாத அவ்வந்தணச்சிறுவனை அவ்விருவர்க்கு முன்னர் வருவித்து விடுத்தேன். எ - று. (௧௨அ)

தேரின மைத்தனர் சென்று - ரோர்குரு வுக்குமு னுய்த்தார்
வார்கட லாடை வளைக்கும் - பாரர செய்தினர் பன்னாள்.

(இ - ள்.) அப்புதல்வனைத் தாமேறிவந்த தேரிலேற்றிக்கொண்டு சென்று ஒப்பற்ற தமது குருவின்முன் காணிக்கையாக விடுத்தார்கள். அவர்பால் விடைகொண்டு சென்று நெடிய கடலாடைபோர்த்த பூவுலகத்தைப் பலகாலம் அரசு செலுத்தினார்கள். எ - று. (கஉகூ)

மாயவ னென்னைவ ழுத்திப் - போயவு யிர்ப்பொறை பெற்று
னீயெனை யென்னநி னைந்தா - யெயது கேட்டரு ளென்றான்.

(இ - ள்.) கண்ணன் அப்போது என்னைத் துதிசெய்து, அவ்வந்தணச் சிறுவனது இறந்தவுயிரை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டனன். நீ விரும்பியதனைக் கேட்டருள்வாயாக வென்றனன். எ - று. (கங0)

காமனை யன்றுக னன்றோ - னாமந வின்றவர்க் கல்லால்
யாமொரு வற்கெளி யேமோ - நீமன னஞ்சனி னைத்து.

(இ - ள்) அக்காலத்தில், காமனை யெரித்தருளிய சிவபெருமானது திருநாமத்தை ஓதுபவர்களுக்கன்றி, நாம் வேறொருவர்க்கும் எளியவர்களோ? ஆதலால், நீ இதைக்கருதி மனதில் அஞ்சவேண்டாம். எ - று. (கஙக)

என்றிய மன்சில சொல்லக் - கன்றுக ருத்துறு காலன்
சென்றுறு சிந்தைதெ ளிந்தா - னன்றொடு முண்மை நயந்தான்.

(இ - ள்.) என்று சிலவார்த்தைகளை இயமன் சொல்ல, வருத்தமுற்ற மனமுடைய காலனானவன், கலக்கமெய்திய தன் மனந்தெளிந்தவனாய், மேற்சொல்லியவற்றின் நன்மையையும் சத்தியத்தையும் அறிந்து சந்தோஷித்தான்.

சீலனெ னுஞ்சிறு செல்வன் - மாலைவ ணங்கன் மறந்து
பாலவி லோசனர் பாதங் - காலமு ணர்ந்து களித்தான்.

(இ - ள்.) சீலனென்று சொல்லப்படும் அவ்வேதியச் சிறுவன், அதுமுதல் விஷ்ணுவின் வழிபாடுபுரிதலை மறந்து, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை (காலை உச்சிமாலையென்னும்) திரிகாலங்களிலும் தரிசித்து மகிழ்வெய்தினன். எ - று. (கஙங)

மைக்கடன் மாநில மன்னித் - தொக்க சிறப்பொடு துய்த்தா
னெக்கலெ னுங்கிளை யோடு - மக்கயி லாயம டைந்தான்.

(இ - ள்.) கரியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் நிலைத்திருந்து, தொகுதியாகிய சிறப்புடன் போகங்களை யநுபவித்தவனாய், உறவினரெனுங் கூட்டத்தோடும் அந்தக்கைலாயபதவியை யடைந்தான். எ - று. (கஙச)

கலிநிலைத்துறை.

மற்று மோர்கதை நிகழ்ந்தன வரன்முறை கேட்டி
தெற்று வெண்டிரைச் சரையுவென் றொருநதி சிறக்கு
மெற்று வார்திரை யுலகுள வினையொழித திடுவா
னுற்ற தன்கரை நந்தியங் கிராமமொன் றுளதால்.

(இ - ள்.) நடந்ததாகிய பிறிதொரு சரித்திரமுள்ளது. சாங்கோபாங்கமாகக் கேட்பாயாக. மோதுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய சரையுவென்னும் சிறப்புத்தங்கிய ஓராறுள்ளது. எதிர்த்தேறுங் கொடிய அலைகள் தங்கிய அந்நதிக்கரையில், உலகினரது தீவினைகளை யகற்றும்படி நந்திக்கிராமமென்னும் ஓரழகிய நகரமுள்ளது. எ - று. (கரு௫)

அக்கி ராமத்தி னருமறை தந்தகோத் திரத்துட்
புக்க வேதிய ரிருவர்புட் கரனெனும் பெயரோன்
மிக்க மாநிலப் பாதக மவையெலாம் விரவி
யொக்க மேவிய வாக்கைய னிருவரி லொருவன்.

(இ - ள். அந்தக்கிராமத்திலே, அரியவேதியர் குலத்திலே பிறந்த வேதியர் இருவரிருந்தனர். அவரில், ஒருவன் புட்கரனென்னும் பெயர்வகித்தவன். அவன்பெரிய நிலவுலகிற் செய்யப்படும் பெரும் பாதகங்களெல்லாங் கூடியோருருவாய்ப் பொருந்திய தேகமுடையவன். எ - று. (கருசு)

ஒருவ னாயிரம் பெயருடை யமலனை யொருங்கே
கருதி யன்பொடு மென்புநெக் குருகுறுங் கருத்தான்
மருவ ருந்துழாய் மாலிகை மார்பினன் மனத்தாற்
பொருவ ருந்திரு வெட்டெழுத் தல்லது புகலான்.

(இ - ள்.) மற்றொருவன், ஆயிரந்திருநாமங்களையுடைய மலரகிதராகிய சிவபெருமானை ஏகமனதோடு தியானித்து அன்புடன் எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகத்தக்க மனமுடையவனாகிய, மணங்கமழுந் துளவ மாலைதரித்த மார்பையுடைய திருமாலின் ஒப்பற்றுச் சிறந்த அஷ்டாக்ஷரத்தையன்றிப் பிறிதொன்றனைத் தியானிக்கான். எ - று. (கருஎ)

படமொ ராயிரம் பரப்பிய பாப்பணை யவற்கு
மடல விழ்த்திடு நறுமல ரருச்சனை வழங்கிக்
கடவுண் மற்றிலை யென்றுளக் கருத்தொடுங் கனிவா
னுடனி கழ்ந்திவற் பூசனை புரிந்தினி துவப்பான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் படங்களைப்பரப்பிய ஆதிசேடனாகிய சயனத்தையுடைய திருமாலுக்கு, இதழ்கள் விகசித்த மணந்தங்கிய மலர்களானருச்சனைபுரிந்து, வேறுகடவுளில்லை யென்னும் மனதோடுருகுவான். அதனோடு ஏனைத்தேவரையும் இகழ்ச்சிகூறி இத்திருமாலையே பூசைசெய்து இனிதாகக் களிப்படைவான். எ - று. (கருஅ)

அனைய காலையி லத்திரு மாநக ரதன்பாற்
புனைய நல்லறந் துறந்தவப் புட்கரன் றன்னை
நினையு மிக்கணங் கொணர்கென நானிகழ்த் திடலும்
வினைசெய் தூதர்போய் மயக்கினு லவன்றனை விடுத்து.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அந்தச்சிறந்த பெரியநகரத்தில், அலங்கரிக்கின்ற நல்ல தருமநெறியை யொழித்த அப்புட்கரனென்பவனை, எண்ணுகின்ற இக்கணத்திலேயே கொண்டுவருகவென்று நான் சொல்லியவுடனே, எனது ஏவல்புரியுந் தூதுவர்கள்போய் மயக்கத்தினாலே அப்புட்கரனை விட்டுவிட்டு,

புள்ளு யர்த்தவன் றிருவடித் தாமரை போற்றி
யுள்ளி னெக்குறு வேதியற் கொணர்ந்தன ருணர்ந்து
வெள்ள வெம்படைத் தூதரை வெகுண்டன னெருநீ
ரெள்ளின் மாதவத் திவனையென் கொணர்ந்தனி ரென்னு.

(இ - ள்.) கருடனைக் கொடியாக வுயர்த்திய திருமாலின் திருவடித்தாமரைகளைத் துதிசெய்து தியானஞ்செய்து நெக்குருகும் மற்றோரந்தணனைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதனையறிந்து கணக்கில்லாத கொடிய ஆயுதங்களேந்திய என்தூதுவரைநோக்கி, நீங்கள் இகழ்வற்ற பெருந்தவமுடைய இவரையேன் கொண்டு வந்தீர்களென்று கோபமுற்றேன். எ - று. (கசo)

எடுத்த பாதக னவனைவிட் டிவற்கொணர்ந் திடலாற்
கடுத்த சிந்தைவிட் டிவற்கொரு நன்னெறி காட்டி
விடுத்து விட்டன னுங்கவன் றன்னகர் மேவிப்
படுத்த பாம்பணைப் பள்ளியோற் பழித்திது பகர்வான்.

(இ - ள்.) மிக்கபாதகமுடையவனாகிய அப்புட்கரனை விடுத்து இவனை யழைத்துவந்தபடியால், இவன்மேற் கோபிக்கும் எண்ணத்தைவிட்டு இவனுக் கொரு நல்வழியைக்காட்டி விட்டுவிட்டேன். அவன் உடனே தன்நகரமடைந்து சேஷசயனத்தில் அறிதுயில்புரியும் திருமாலை நிந்தித்து இப்படிச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (கசக)

இறந்து ழித்தன திணையடித் தாமரை யெனக்குச்
சிறந்து நல்குமென் றின்றள வருச்சனை செய்தேன்
மறந்த ருந்திகி ரிப்படை நாயகன் மறந்தான்
றுறந்து ழிச்சிவ மன்றிமற் றில்லையோர் துணையே.

(இ - ள்.) இறந்தகாலத்தில், தமது உபயபாதங்களாகிய சிறந்ததாமரை மலர்களை எனக்குச் சிறப்போடு கொடுப்பாரென்று கருதி, இன்றுவரையில் அருச்சனைசெய்தேன், கொடுந்தொழிலைப்புரியும் சக்கரப்படைதாங்கிய திருமால் என்னைமறந்தனர். ஆதலால், உடல்விடுகையில், ஆன்மாக்களுக்குச் சிவமன்றித்துணையாயுள்ளது வேறில்லை. எ - று. (கசஉ)

எனநி னைந்தணி நீற்றொடு மிலங்குற நின்றான்
புனைச டைப்பிராற் கினியன பூசனை புரிந்தான்
பனக மாநிலச் சிறப்பொடு மிருந்தனன் பன்னு
ளனகன் வைகுறுங் கயிலைபோய்க் கடைமுறை யடைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று கருதி, அழகிய திருநீற்றோடு பிரகாசிக்க நடப்பவனாய், அலங்கரிக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனியனவாகிய சிவபூசையைச்செய்தான். ஆதிசேடனாற் சுமக்கப்பட்ட பெரிய பூமியிற் பலகாலம் சிறப்புடன் வாழ்ந்திருந்தான். இறுதியாக, சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குங் கைலாயகிரியிற்போய்ச்சேர்ந்தான். எ - று. (கசரு)

ஆத லானுமற் றரிமுதற் றேவர்க்கு மஞ்சேன்
மாது பாகனை வழுத்துநர் மழுப்படை யவனைத்
தீதி னெஞ்சொடு நினைப்பவ ரவன்றிரு நாம
மீது கொண்டவ ரெதிர்ந்துறிற் பணிந்தடி வீழ்தி

(இ - ள்.) ஆனபடியாலும், திருமால் முதலிய மற்றத்தேவர்களுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். உமாசமேதனுகிய சிவபெருமானைத்துதி செய்பவர்களும், மழுவாயுதந்தாங்கிய அவ்விறைவனைக்குற்றமில்லாத மனதோடு தியானஞ் செய்பவர்களும், அச்சிவபெருமான் திருநாமத்தைத்தமது பெயராகக்கொண்டவர்களும் எதிர் வருவார்களாயின், அவர்கள் பாதங்களிற் பணிவாயாக. எ - று.

இன்னு மோர்மறை யுனக்குள தியம்புவன் கேட்டி
கன்னி யம்பிகை யாங்கவள் கருணைவான் புதல்வர்
மின்னு சூற்படை நந்திவெள் விடைச்சிவ னடியார்
மன்னு காளர்மா சாத்தர்நம் வயிரவக் கடவுள்.

(இ - ள்.) வேறேரிகசியமுள்ளது. அதனையும் உனக்குச் சொல்லுவேன். கேட்பாயாக, அழியாமையுடைய உமாபிராட்டியும், அப்பிராட்டியின் திருவருள் மிகுந்த புதல்வர்களும், மின்னலைவீசுஞ் சூலாயுதமேந்திய நந்திதேவரும், வெள்ளிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுக் கடியவர்களும், நிலைபெற்ற மகாகாளரும், சிறந்த ஐயனரும், நமது வைரவக் கடவுளும். எ - று.

ஈங்கி வர்க்குள பெயரெவ ருரைக்கினு மிவரைப்
பூங்க ழற்றெழு தந்நிலை நெடுந்தொலை போதி
யாங்க வர்க்குள பெயரெவர் பொறுக்கினு மவருக்
கோங்கி ருங்கதி யுளதுமற் றந்நிலை யுரைக்கேன்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்களுக்குள்ள திருநாமங்களை யாவர் சொன்னாலும், இப்படிப்பட்டவர்களை அழகிய பாதங்களிற் பணிந்துகொண்டு அப்போதே அங்கிருந்து நெடுந்தூரத்தே போய்விடக்கடவாய். அப்படிப்பட்ட அவர்களுக்குள்ள பெயர்களை யாவர் தரித்திருந்தாலும் அத்தகையினருக்கு உயர்வாகிய பெரிய முத்தியுண்டு. அத்தன்மையையுஞ் சொல்லுகின்றேன். எ - று. (கசசு)

மல்ல லம்பழ னத்தொடுஞ் சிறந்ததோர் மகத
வெல்லை நாட்டகத் தருமறைக் குலத்துவந் துதித்தான்
பல்பெ ரும்பவக் கிளையெலாம் விளைக்குமோர் பதகன்
றொல்லை வல்லிருட் கங்குலிற் பிறர்மனை துழாவும்.

(இ - ள்.) அழகிய வளந்தங்கிய வயல்களோடு மேம்பட்ட மகதநாட்டின் ஓர் எல்லையில், அருமையாகிய வேதியர்குலத்தில் வந்து பிறந்தவன். பலவகைப்பட்ட பெரிய பாவத்தொகுதிகளெல்லாவற்றையும் விளைவித்த பெரும் பாதகன். பழமையாகிய வலிய இருள்நிறைந்த இரவில் பிறர் மனைவியைத் தழுவுவான். எ - று. (கசஎ)

கொலைக்க டுந்தொழிற் கஞ்சலன் மதுக்குடித் துழலு
மலைக்கு மாக்களை யாறலைத் தரும்பொருள் கவரும்
புலைக்கு லத்தரிற் புலவுணுங் கண்மயம் பொருந்தா
னுலைத்த ழற்கணு னொளிபடக் கானகத் துறையும்.

(இ - ள்.) கொலையாகிய கொடுஞ்செயலுக்குப் பயப்படாதவனாய்க் கட்குடித்து உழல்வான். மிருகங்களைக் கொல்லுவான். பிரயாணஞ் செய்வோரைத் தடுத்து அவர்களது அரும்பொருள்களை யபகரிப்பான். நீசகுலத்திற் பிறந்தவர்களைப்போல மாமிசமுண்ணுவான். கொல்லனுலைக்களம்போலத் தீப்பொறி சிந்தும் விழியையுடையவனாய்த் தாட்சணியமில்லாதவன், காடுகளில் மறைந்து வசிப்பான். எ - று. (கசஅ)

அந்த னிக்கொலைப் பாதக னுங்கவ னொருநாள்
மைத்த காரிருட் கனைபெயன் மழைநடு நாளிற்
கைத்த சிந்தையக் கள்வனோர் கடிநகர் புகுந்து
மெய்த்த னிப்பொருள் கவர்தலுங் காவலர் வெகுண்டார்.

(இ - ள்.) அந்த ஒப்பற்ற கொலைப்பாதகனும், வெறுக்கத்தக்க மனமுடையவனுமாகிய அத்திருடன், அங்கே யொருநாள் மைபோலும் இருள் நிறமுடையதாய்க்கர்ச்சனையோடு கூடிய மேகம் மழைசொரியும் நடுராத்திரியில், ஓர் காவல்பூண்ட நகரத்தையடைந்து, உண்மையான ஒப்பற்ற பொருளைத் திருடவும், அங்கிருந்த காவலாட்கள் கோபமுற்றார்கள் எ - று. (கசகூ)

வெருவி யோடினன் காவலர் தொடர்ந்தனர் வெகுண்டு
துருவு கள்வனைக் காண்கிலர் சுவட்டடி தொடர்ந்தார்
கருவி யேந்திய கையினர் பிற்படக் களைத்தா
ரொருவ னுங்கவன் றன்னொடு முடன்கலந் துற்றான்.

(இ - ள்.) அஞ்சியோடினான். காவலாளிகள் கோபித்துத் தொடர்ந்தார்கள் .ஓடிய திருடனைக் காணாதவர்களாய்க் காற்சுவட்டடிபற்றித் தொடர்ந்தார்கள். ஆயுதந்தாங்கிய கையையுடையவர்களாய்ப் பின்தொடர்ந்தோடிச் சேர்ந்தார்கள். ஒருவன்மட்டும் அவனோடே தொடர்ந்தோடிச் சென்றான். எ - று.

உற்ற காட்டிடைப் பிடிபிடி யெனத்தொடர்ந் துற்றான்
மற்றி வன்குரல் கேட்புழி யொருவரி வேங்கை
முற்ற கன்புழை முழையகன் றிவனெதிர் முழங்கி
யொற்றை வான்பதத் தடித்தலுங் காவல னுலந்தான்.

(இ - ள்.) அவனை நெருங்கிய அக்காட்டிலே பிடிபிடியென்று சொல்லிக்கொண்டே தொடர்ந்துபோனான். அக்காவலாளனது ஓசையைக் கேட்கையில் வரிகளையுடைய ஒரு புலி மிக்ககன்ற துவாரத்தோடுகூடிய குகையினின்று இக்காவலாளியெதிரே உறுமி, பெரிய தனது ஒற்றைக்காலால் அடிக்கவும் அக்காவலன் மடிந்தான். எ - று. (கடுக)

துரந்த காவல னிறத்தலு மிவன்றுயர் துறந்தான்
பரந்த கானிலோர் படப்பையுக் கொதுங்கினன் பதுங்கிக்
கரந்து றப்புகு நெறியெலாங் காவலொற் றுணர்ந்தா
னரந்தை வெம்பசி யுடற்றலி னவணிகந் தகன்றான்.

(இ - ள்.) தன்னைத் துரத்திவந்த காவற்காரன் இறந்தவுடன், இத்திருடன் துயரமொழிந்தான். பரவிய அக்காட்டில் ஒரு கொல்லையிற் பிரவேசித்து ஒதுங்கி மறைந்திருந்து, தான் மறைவாகப் போகும் வழிகளிலெல்லாம் காவலாட்களுண்டோவென்று ஒற்லரால‌றிந்துகொண்டான். துயரஞ்செய்யுங் கடும்பசி வருத்துவதால் அங்கிருந்து பிரிந்து புறப்பட்டான். எ - று. (கடுஉ)

வல்லி யந்தொகு மருவரை முடுக்கரின் வழிபோய்க்
கல்லி ருஞ்சுர நெடுநெறி யொருதனிக் கடந்தா
னெல்லை சென்றனன் கேரள நாட்டக முற்றான்
றெல்லை நல்லறம் புரியுமந் நாட்டகந் தொக்கான்.

(இ - ள்.) புலிகள் கூடிய அரிய மலைகளிலுள்ள குகைகளின் வழியேபோய், கற்கள் நிறைந்த பெரிய பாலைவனமாகிய மிக நீண்ட வழியைத் தனியே ஒருவனுகக்கடந்து மிகவிரைவாயோடிக் கேரளநாட்டிற் சேர்ந்தான். பழமையாகிய நல்ல தருமங்களைச் செய்யும் அக்கேரளநாட்டையுற்ற அக்கள்வன். எ-று

புலிதொ டர்ந்தவற் பதங்கொடு கோறலும் பொய்ம்மை
நலிவி யாக்கிர பாதனென் ஹெருதனி நாம
மலித ரச்சில நாள்கழித் தொழிந்தனன் மாண்டா
னெலிது ரந்தெழு பூசைபோ லெமர்பிடித் திழுத்தார்.

(இ - ள்.) புலிதொடர்ந்ததென்னும் அப்பதத்தை முதலாக அமைத்துக்கொண்டு கொலைசெய்தலையும் பொய் பேசுதலையும் நீங்கிய வியாக்கிரபாதனென்னும் ஒரு ஒப்பற்ற திருநாமம் தனக்குவழங்கும்படி சிலதினங்கள்சென்று தன் ஆயுள்நீங்கி யிறந்தான். எலியைத் துரத்திக்கொண்டு செல்லும் பூனையைப்போல் எமதுதூதர்கள் அவனைப் பிடித்திழுத்தார்கள். எ - று. (கடுச)

பிடித்தி ருந்திறற் புயவரை யிறுகுறப் பிணித்தா
ரடித்து ரப்பினர் புரந்தொறுங் குருதிதொட் டலைப்பான்
கொடிக்க யிற்றொடுங் கொணர்ந்தனர் சிவகணக் குலத்தோர்
துடித்து யர்ந்தனர் முன்மறித் தாரமர் தொடுத்தார்.

(இ - ள்.) பிடித்துப்பெரிய வலிதங்கிய தோள்களாகிய மலைகளை இறுகும்படி கட்டி அடித்துக் கர்ச்சித்தார்கள். உடல்முழுதும் உதிரம் பெருக்கெடுக்கும்படி கட்டிய பாசத்துடன் கொண்டுவந்தார்கள், உடனே சிவகணங்களாகிய கூட்டத்தினர் கோபாவேசமுற்றவர்களாகி ஆகாயவழியாய் முன்னேநின்று தடுத்து யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (கடுரு)

காலொ டிந்தனர் கண்மணி தகர்ந்தனர் கைபோய்
மேலெ ழுந்துகள் குருதிநின் றலைப்புற வெருவிச்
சூல வெம்படை யிழந்தனர் நம்முடைத் தூதர்
பாலெ னத்தெளி கண்ணின ரெம்முழைப் படர்ந்தார்.

(இ - ள்.) நமது தூதர்கள் காலொடிந்தார்கள். கண்மணிகள் பெயர்க்கப்பட்டார்கள். கையறுபட்டு மேலெழுந்து பாயும் உதிரவெள்ளம் ஓயாதிழியப் பயந்து, பெரிய சூலாயுதத்தை யிழந்தார்கள். பால்போற்றெளிந்த விழிகளையுடைய சிவகணங்கள் எம்பாற் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (கடுசு)

இரக்க மின்றிய வியாக்கிர பாதனை யெடுத்துப்
புரக்கு நல்லொளி மானமீ தேற்றினர் போனார்
வரப்பெ ருந்திறச் சிவகுலக் கணத்தவர் வானத்
துரப்பு துந்துமி முழக்குறக் கயிலைகொண் டுய்த்தார்.

(இ - ள்.) கிருபையற்ற வியாக்கிரபாதனைத் தூக்கி, யாவரையுங் காக்கும் நல்ல காந்தியுடைய விமானத்தின்மீதேற்றிச் சென்றார்கள். விரும்பினோர்க்கு வரங்களையுதவும் வல்லபமுடைய சிவகணத்தோர்கள், ஆகாயத்தில் தொனிக்கும் துந்துமியொலிக்கும்படி திருக்கைலாயத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் செலுத்தினார்கள் எ - று. (கடுஎ)

வெள்ளி யங்கிரிப் பரஞ்சுடர் வியாக்கிர பாத
னுள்ளு றத்தரு கெனப்புகுந் தரனரு ளுவந்தான்

றெள்ளு கங்கைசூ டெம்பிரான் சிதம்பரத் தவையு
ளௗ்ளி லெம்மடி யான்பெயர் பொறுத்தனை யென்னு.

(இ - ள்.) வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமான், வியாக்கிரபாதனை உள்ளழைத்துவருக எனக்கட்டளையிட, அவனுட்புகுந்து சிவபெருமான்றிருவருளுக்குமகிழ்வுற்றான். தெளிவாகிய கங்காநதியையணிந்த சிவபெருமான் சிதம்பரத்திலுள்ள சிற்சபையிலே நமது நடனத்தைச் சதாதரிசிக்கும் இகழ்வில்லாத நம்மடியவனது நாமத்தைப்பெற்றாயென்று.

அவனை யாரருள் புரிந்தளித் தாங்கவ ணிருத்திச்
சிவனி ருங்கதி தருதுமென் றருளுறச் சிறந்தா
னிவர்த ரும்பெருங் குருதிநின் றலைத்துற வெம்மோர்
தவறி யோடினர் சிலர்சில ரெம்முழைச் சார்ந்தார்.

(இ - ன்.) அவ்வியாக்கிரபாதனை மிக்க கிருபைமிகுந்து அங்கிருக்கச் செய்து, பெரும்பதவி தருவோமென்று சிவபெருமான் அநுக்கிரகிக்கச் சிறப்பெய்தினான். எனது தூதர்கள் ஓடுகின்ற வுதிரவெள்ளஞ் சிந்திக்கொண்டிருக்கச் சிலர் தப்பித்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். சிலர் எம்பால்வந்து சேர்ந்தார்கள்.

தாங்க ளாயிடை யுற்றன யாவையுஞ் சாற்றி
யேங்கி நின்றன ரங்கிலே யெழுந்தனன் சென்றே
னோங்கி மீச்செலுங் கொடுமுடிக் கயிலைசென் றுற்றேன்
றேங்கு கங்கைசூ டெம்பிரான் றிருவடி தெரிந்தேன்.

(இ - ள்.) தாங்கள் அங்குற்ற எல்லாத் துன்பங்களையுங்கூறி யேக்கமெய்தினவர்களாய் நின்றார்கள். நான் அப்பொழுதே புறப்பட்டுப்போய் உயர்ந்து மேலோங்கியெழுந்த கொடுமுடிகளையுடைய திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தேன். நிறைந்த கங்கையணிந்த எமது சிவபெருமானது பாதங்களைத் தரிசித்தேன். எ - று. (கசுO)

தெரிந்து நூபுரச் சேவடி சிந்தையுட் சிறப்பப்
பரிந்து போற்றிநின் றேத்தலு மெம்மையாள் பரமன்
புரிந்த துன்பொடும் போந்தனை யாதெனப் போற்றி
விரிந்த மாநிலத் தவன்புரி பவமெலாம் விரித்தேன்.

(இ - ள்.) தெரிசித்துச் சிலம்பணிந்த சிவந்த பாதங்களை மனதிற்பதிய அன்போடு பணிந்து சந்நிதியினின்று தோத்திரஞ்செய்யவும், எம்மை ஆட்கொண்ட, சிவபெருமான் உண்டாகிய துயரத்தோடு வந்தாய்! அஃதியாது? என வினவ, உடனே துதித்து, பரந்த பெரிய பூமியில் அவ்வியாக்கிரபாதன் செய்த பாவங்களையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தேன் எ - று. (கசுக)

திருச்செ விப்புறத் தேற்புழி யெம்பிரான் சிரித்தெம்
மருட்பொ ருந்துறு மடியவர் நாமமற் றெம்பாற்
கருத்து வந்திடு நாமமோ துற்றவர் கருத்தி
னுருத்த பாதகங் கனற்படு பஞ்சில்வெந் தொழியும்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான் திருச்செவியில் ஏற்றுக்கொண்டபோது, நகைத்தருளி, எமது திருவருளைப்பெற்ற அடியார் திருநாமங்களையும் எமக்கு விருப்பாயுள்ள திருநாமங்களையும் ஓதுகின்றவர்கள் மனமறிந்துசெய்த பாதகங்கள் தீயிற்பட்ட பஞ்சுபோல வெந்து நீங்கும் எ - று. (கசுஉ)

தேவ ருந்தொழுஞ் சின்மய சிதம்பரத் தவையுண்
மேவ ருந்தவ வியாக்கிர பாதனோர் பெயரை
யாவ றச்சுமந் திறந்தன னிவனைநீ யுறுத்தாய்
பாவி யாயினும் பயந்திலே யப்பெயர் பாராய்.

தேவர்களும் வணங்குகின்ற சிதம்பரத்திலுள்ள ஞானமயமாகிய சிற்சபையிலே வசித்துத் தெரிசிக்கின்ற அருந்தவமுடைய வியாக்கிரபாதனது ஒப்பற்றபெயரை நீங்காமற் றரித்திருந்திறந்தான். நீ யிவனைத் தண்டித்தாய். இவன் பாவியானாலும் இவனுக்குரிய அப்பெயரைப் பாராமல் பயப்பட்டாயில்லை. எ - று. (கசுரு)

ஆயி னின்னுழை யறப்பழு துளதென வருளும்
பாய்வி டைத்தனிப் பரமனைப் பின்னரும் பணிந்தே
னேய வென்பிழை பொறுத்தியென் றிவற்கரு கிருந்த
தூய வேற்படைச் சேவலங் கொடியினன் சொல்லும்.

(இ - ள்.) ஆனால் உன்னிடத்தில் நீதிவிரோதம் உண்டென்று அருள்புரிந்து, பாய்ந்து செல்லுமிடபத்தையுடைய வொப்பற்ற சிவபெருமானை, என்பாற் பொருந்திய தவறுபாட்டை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று மறுபடியும் பணிந்தேன். அப்போது சிவபெருமானுக் கருகிலெழுந்தருளியிருந்த புனிதமாகிய வேலாயுதத்தையு மழகிய சேவற்கொடியையுமுடைய முருகக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (கசுச)

மறந்தொ ழிந்தனை முன்னொரு காலத்து மறைநூற்
றிறந்தெ ரிந்தருள் சதானந்த னெனுந்தவத் திறலோன்
கறங்கு வார்திரை யுலகெலாந் திரிதருங் காலை
யறன்கொள் சிந்தைய னின்னுடைத் தென்புல மடைந்தான்.

(இ - ள்.) நீ மறந்துவிட்டாய். முன்னொருகாலத்தில், வேதசாஸ்திரத்தினை யுணர்ந்த சதானந்தனென்னுந் தவவலியுடையவன், ஒலிக்கின்ற நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதுந் திரிந்துகொண்டிருக்கையில், தருமங் குடிகொண்ட மனமுடைய உனது இயமபுரத்திற்கு வந்தான் எ - று. (கசுரு)

மண்டு மாநிர யத்திடைக் கிடப்பவர் மறுக்கங்
கண்டு கண்புதைத் திரங்கின னவரைமெய்க் கதியிற்
கொண்டு போவனென் றுளத்தொடுங் குறித்தனன் கூவித்
தொண்டை விம்மநின் றரகர கரவெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய பெரு நரகங்களில் வீழ்ந்துள்ளவர்களது துன்பங்களைப்பார்த்து, கண்களை மூடிக்கொண்டு வருந்தினவனாய், இப்பாவிகளை உண்மையாகிய நற்கதியில் விடுவேனென்று தன் திருவுளத்திற் குறிக்கொண்டு, கழுத்து வீங்கும்படி அங்கே நின்று ஹரஹரஹரவென்று சொன்னான். எ - று. (கசுசு)

அன்ன காலையி னிரயநீத் தெழுந்தன ரவர்க்குப்
பொன்னின் மானம்வெவ் வேறெனப் புகுந்துள பொருந்தி
யென்னை யாளுடை யெம்பிரான் கயிலைவந் திறுத்தார்
கன்ன லொன்றிலாண் டெய்தினை நீயுமிக் கயிலை.

(இ - ள்.) அப்பாவிகள் அப்போது நரகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள். பொன்மயமான விமானங்கள் தனித்தனி வந்திருந்தன. அவைகளிலேறி

என்னை ஆளர்கவுண்டிய எமது சிவபெருமானது கைலாயத்திற்குவந்து சேர்ந்தார்கள். ஒரு நாழிகைக்குள்ளாக நீயும் அங்கிருந்து, இக்கைலாயகிரியையடைந்தனை. எ - று. (௧௬௭)

நிரய முற்றுற வறிதுபட் டனவென நிகழத்தி
யிரைபு னற்சடை யெம்பிராற் றொழுதுநின் றிசைத்தா
யரனு ரைத்தன வன்றுகொண் டயர்த்தனை கொல்லோ
நரக மில்லையென் னுமமோர்ந் தறிந்தவர்க் கென்னு.

(இ - ள்.) நரகங்களெல்லாம் வெறுமையாயுள்ளன வென்றுரைத்து, ஒலிக்கின்ற கங்காநதியையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை வணங்கித் திருமுன்னே நின்று விண்ணப்பஞ்செய்தாய். அதற்குச் சிவபெருமான், என் திருநாமங்களை யறிந்து தியானஞ் செய்வோர்க்கு நரகமில்லையென்று அப்போது திருவாய்மலர்ந்தருளியதை மனங்கொண்டும் மறந்துவிட்டனையோ? எ - று. (௧௬௮)

எந்தை யெம்பிரான் றிருவரு ளுமமொன் றெடுத்துத்
தந்த நாவின ரெம்மினித் தலைமையிற் சிறப்பா
ரந்த நாமமற் றிருசெவி குளிர்ப்புற வறிந்தார்
பைந்து ணர்ச்செழுங் கொன்றையான் றிருவடிப் பதிவார்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவருள்பொருந்திய திருநாமங்களுளொன்றினை யெடுத்துரைக்கும் நாவுடையவர்கள், எம்மைப்போல இவ்வகைய முதன்மையான சிறப்பெய்துவார்கள். அவ்வகைத் திருநாமங்களைத் தங்கள் இருசெவிகளும் குளிரும்படி கேட்டறிந்தவர்கள், பசிய பூங்கொத்தாகவுள்ளசெழிய கொன்றைமாலையுடைய சிவபெருமான் திருவடியிற்சேர்வார்கள்.

ஈதறிந்துமற் றறிகில ராமென விழைத்தாய்
தீது செய்தனை செயத்தகு மென்பன செய்யா
யாத லாலெதிர் நிற்கலை போதியென் றருள
மீது ளந்தனில் வெருவரத் தொழுதனன் மீண்டேன்.

(இ - ள்.) இதனை யறிந்திருந்தும் அறியாதவர்களைப்போல இவ்வகைக் காரியஞ்செய்தாய். செய்யத்தக்க காரியத்தைச் செய்தாயில்லை ஆதலால், நீ முன்னே நில்லற்க. செல்க எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளியவுடனே, என் மனதில் பயம் உண்டாதலிற் பணிந்து அங்கிருந்து திரும்பினேன் எ - று.

இவையெ லாமுனக் கெடுத்தெடுத் திசைத்தன னினிநீ
யவையெ லாமளந் தறிந்துதென் றிசைபுரந தளிப்பாய்
நவையெ லாம்பொறுக் கினுமரன் றன்னுடை நாமந்
தவறி னப்பிழை பொறுக்கலன் முனிவுதந் தருளும்.

(இ - ள்.) இவையெல்லாவற்றையும் உனக்கு எடுத்தெடுத்துச் சொன்னேன். இனி நீ அவையெல்லாவற்றையும் மனத்திலுணர்ந்து இயமபுரத்தைக் காக்கக்கடவாய், சிவபெருமான் நாம் செய்யுங் குற்றங்களையெல்லாம் மனம்பொறுத்திருந்தாராயினும், தமது திருநாமத்திற்குத் தவறு செய்வார்களாயின் அக்குற்றத்தைப் பொறாதவருய்க் கோபஞ்செய்தருளுவர். எ - று. (௧௭௧)

என்று சாற்றுக் கியமனோர்ந் துணர்த்தின னிதன்மேற்
சென்ற சிந்தையன் காலனு மவ்வழிச் சிறந்தா

னன்று கொண்டெவர் சிவன்றிரு நாமத்தை நவின்ற்
ரன்றி யார்பொறுத் துளரவர் பெருமையா ரளப்பார்.

(இ - ள்.) என்று, இவ்விதமாகக் காலனுக்கு இயமன் அறிந்து தெரிவித்தான். இதன்பிறகு, தெளிந்த மனமுடைய 'காலனும் அப்படியே நடந்து சிறப்பெய்தினன். நன்னெறியைக் கைக்கொண்டு சிவபெருமான் றிருநாமத்தை எவர்கள் ஓதுகின்றார்களோ அல்லது அத்திருநாமத்தைத்தமது நாமமாகத்தரிக்கப்பட் டுள்ளார்களோ அவர்கள் பெருமையை அளவுபடுத்த வல்லோர் யார்? (ஒருவருமிலர்.) எ - று. (கஎஉ)

பூதி பூசினு முருத்திர மாமணிப் புனையன்
மீது கொண்டவர் மிலேயினு மஞ்செழுத் துண்மை
யோதி யோரினு மரன்றிரு நாமமோர்ந் துறினுந்
தீது தீர்த்தவர் முழுமுதற் றலைவரிற் சிறப்பார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறணிந்தாலும், சிறந்த உருத்திராக்கமணி வடத்தை யுடலிற் பூண்டாலும், பஞ்சாக்கரத்தை உண்மையன்போடு ஜபித்துத் தெளிந்தாலும், சிவநாமங்களை ஆராய்ந்தறிந்தாலும், அவர்கள் தங்குற்றங்களகன்று முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைப்போலச் சிறப்பெய்துவார்கள்.

எனவெ டுத்தெடுத் திருடிகட் கியம்பினன் சூதன்
மனனு வந்தவர் வரன்முறை கேட்டுள மகிழ்ந்தார்
புனனெ டுஞ்சடைப் புங்கவற் கினிதுறு விரத
மினியு ரைக்குதுங் கேட்டிரென் றிருந்தவ னிசைப்பான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படி, சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு எடுத்தெடுத்துக் கூறியருளினர். அவர்கள் மனமகிழ்ந்து முறைப்படிகேட்டுச் சித்தமுவந்தார்கள். கங்கையாறு தங்கிய நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனிமைசெய்யும் விரதங்களை இனிச்சொல்லுவோம் கேட்பீர்களாக வென்று பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர் எ - று. (கஎச)

சிவநாமமான்மியச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். கoகூரு.

ஒன்பதாவது

சிவவிரதமான்மியச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தொல்லையவல் வினைகழித்துத் தருஞ்சோம வாரமா திரைநோன் பன்றிப், புல்லியவு மாமகேச் சுரஞ்சிவராத் திரிமுறையிற் பொருந்த நோற்கப், பல்வினையுந் தொலைத்திடுகே தாரமண விரதமிவை பரம ஞேன்பு, கொல்லுறுசூற் படைவிரத மெனுமெட்டுஞ் சிவவிரதங் குணிக்குங் காலே.

(இ - ள்.) சிவவிரதங்களைச் சொல்லுமிடத்தில், பழமையாகிய தீவினைகளை நீக்கி, நன்மையைத்தரும் சோமவார விரதம் திருவாதிரை விரதம், இதுவேயல்லாமல் இதனோடு சேர்ந்த உமாமகேசுவர விரதம், சிவராத்திரி விரதம், சிவாகம முறைக்குப்பொருந்த அநுஷ்டித்தால் பல பாவங்களையும் போக்கிக் காக்கின்ற கேதாரநாதர் விரதம், திருமண விரதம் ஆகிய விவற்றுடனே, சிவபெருமானுக்குரிய விரதமாகிய பகைவரை யழிக்கத்தக்க பாசுபத விரதம், அஷ்டமி விரதத்துடன் எட்டுமாம். எ - று. (௧)

சித்திரைபூ ரணைப்பக்கஞ் சுக்கிரவா ரம்பயில்வார் தீமை தீர்த்து
முத்திதரு மைப்பசியுத் திரத்தொடுமா நவமியிவை மூன்றும் பச்சைத்
தத்தைமொழி யுமைவிரதந் தந்திமுகன் விரதம்வெள்ளி சதுர்த்தி யன்றி
யொத்துறுமார் கழிசட்டி யிவைமூன்று மாங்கவனுக் குரியநோன்பே.

(இ - ள்.) சித்திரைமாச பூர்வபக்ஷ சுக்கிரவாரமும், அநுஷ்டிப்போருடைய பாவங்களை விலக்கி மோட்சத்தைத் தரும் ஐப்பசிமாச உத்திர நக்ஷத்திரமும், மகா நவமியுமாகிய இம்மூன்றும் பச்சைக்கிளிபோலும் மொழியையுடைய உமாதேவி விரதங்களாம். யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளுக்குரிய விரதங்கள் சுக்கிரவாரமும் சதுர்த்திதிதியும் இவையன்றி மார்கழிமாசத்தில்வரும்சஷ்டிதிதியும் ஆகிய இம்மூன்றும் அவருக்குரிய நோன்புகளாம். எ - று. (௨)

ஐப்பசிவெள் ளிக்கிழமை கார்த்திகைகார்த் திகைச்சட்டி யனைய
மூன்றுங், கொற்படுவேற் றனிக்குமர முருகவேள் விரதம்வெய்யோன்
குலவு தையிற், சொற்படுஞா யிறுசித்தி ரைப்பரணி யைப்பசிபிற்
றெருகுத்த வந்நா, ளூற்பவிக்கு மிவைமூன்றும் வைரவற்குற் றிடுவிரத
முரைக்கின் மன்னோ.

(இ - ள்.) ஐப்பசிமாச சுக்கிரவாரமும், மாசந்தோறும் வரும் கார்த்திகை நக்ஷத்திரமும், கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய சஷ்டிதிதியும் ஆகிய விம்மூன்றும், வெற்றிதங்கிய வேற்படை தாங்கிய முருகக்கடவுளின் விரதங்களாம். சூரியன் மகரராசியில் பிரவேசிக்குந் தைமாதத்தில் சொல்லப்படும் ஆதிவாரமும், சித்திரைமாச பரணி நக்ஷத்திரமும், ஐப்பசிமாச பரணி நக்ஷத்திரமும் என்றுண்டாய இம்மூன்றும் சொல்லுமிடத்தில் வைரவக்கடவுளுக்குப் பொருந்திய விரதங்களாம். எ - று. (௩)

பரித்திடுசெவ் வாய்விரதந் திறல்வீர பத்திரற்குப் பகுத்தநோன்பு,
தெரித்தவரன் முறைநோற்ற் றிருநிலத்துப் பெருநிதியச் செல்வ ராகி,
விரித்தபெருங் கிளைகளொடு மக்களொடு நலநுகர்ந்து மிகுநாள் வைகிப், புரித்தபெருஞ் சடைப்பெருமான் றிருக்கைலை புகுந்துகதி புகுது
வாரால்.

(இ - ள்.) காக்கத்தக்க மங்களவார விரதம், வலிமைதங்கிய வீரபத்திரக்கடவுளுக்கு நியமித்த விரதமாகும். மேற்சொல்லிய முறைப்படி அநுஷ்டித்தவர்கள் பெரிய உலகத்திலே மிக்க ஐசுவரியந்தங்கிய செல்வர்களாகி, பரந்த பெரிய உறவினருடன் பிள்ளைகளோடும் இம்மைச் சுகங்களையநுபவித்துப் பன்னெடுநாள் வாழ்ந்து, புரிந்துள்ள நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருக்கைலாயகிரியிற் சேர்ந்து முத்தியை யடைவார்கள். எ - று. (௪)

ஈங்கிவைநோற் றிடுமுறைமை யின்னபரி செனவிசைத்து மினிது
கேண்மி, னோங்கியசந் திரவாரங் கார்த்திகைத்திங் களிற் றொடங்க

வுதய காலம், வீங்குபுனற் குடைந்துமுன்னர்க் குறைமுடித்துச் சிவ
பூசை விருப்பிற் செய்து, பாங்கொர்மறை யவனையன்னான் பன்னியையு
முடனழைத்துப் பரிந்து போற்றி.

(இ - ள்.) இங்கு இவ்விரதங்களை ஆசரிக்கும் ஒழுங்கு இவ்வகைத்தென்று சொல்லுகின்றோம். இனிமையோடு கேட்பீர்களாக, பெருமை மிக்க சோம வார விரதம் கார்த்திகை மாசத்தில் தொடங்கவேண்டும். அன்று உதயகாலத்தில் மிகுந்த ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, முதலில் நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, சிவபூசையை விருப்புடனே நிறைவேற்றி, நற்குணமமைந்த ஒரு வேதியனையும் அவன் மனைவியையும் ஒன்றாக வருவித்து அன்போடு துதி செய்து. எ - று. (ரு)

அன்னவனைச் சிவனாகப் பாவித்தாங் கவளையுமை யாகப் பாவித்
துன்னருந்தண் டுலமுதல கொடுத்துத்தா னொருபோது நுகர வேண்டு
மன்னுகதிர் மறைந்தருந்தின் மிகநன்று சிவபூசை வரம்பி லாதார்
முன்னுரைத்த வழிமுயன்று சிவபரனா லயம்புகுந்து முன்னின் றேத்தி.

(இ - ள்.) அவ்வேதியனைச் சிவபெருமானாகப் பாவனைசெய்தும், அவன் மனைவியை உமாதேவியாகப் பாவனைசெய்தும்,நினைததற்கரிய அரிசி முதலிய பொருள்களைத் தானமாகக்கொடுத்து, தான் ஒருவேளையுணவே கொள்ளவேண்டும். நிலைபெற்ற சூரியன் அஸ்தமித்த பிறகு (அவ்வொருவேளையை) புசித்தால் மிக விசேடம், சிவபூசை நியமனமுறாதவர்கள் முற்கூறிய முறையே முடித்து, சிவபெருமானுடைய திருவாலயத்தையடைந்து சந்நிதியின் முன்னின்று துதிசெய்து. எ - று. (சு)

அரனுக்குப் பஞ்சவமிர் தத்தினா லபிடேகஞ் செய்விந் தந்த
வரனுக்குப் பன்மலரால் வழிபட்டு மறையவர்போ சனமு நல்கிப்
பரனைச்சே வித்தொருபோ துண்கினுமா முபவாசம் பயின்று மற்றை
யிரவிற்கண் டுயிலினுமா மிப்படிநோற் பவர்கயிலை யெய்து வாரே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்குப் பஞ்சாமிர்தத்தினால் அபிஷேகஞ் செய்வித்து, அவ்விறைவனுக்குப் பல புஷ்பங்களால் அருச்சனை நடத்தி, பிராமண போசனமும் நடத்துவித்துச் சிவபெருமானைச் சேவைசெய்து ஒருவேளையே யுணவுகொண்டாலும் உத்தமமாம். அன்று முழுவதும் உபவாசம் [பட்டினி] இருந்து அன்றிரவில் நித்திரை செய்தாலும் உத்தமமே. இவ்வாறாக அநுஷ்டிப்பவர்கள் திருக்கைலாய பதவியை யடைவார்கள். எ - று. (எ)

இதினிகழ்ந்த தொருகதைசி மந்தினியென் றரசர்குலத் தெய்தி
நின்றாண், முதனிகழ்த்து வரன்முறையாற் சோமவிர தந்தவறாண் முய
ன்று நோற்கும், புதுமறையோர் தமையுமவர் பன்னியையு மரனுமை
யிற் புகழ்ந்து போற்றிப், பதிவிரத முறைதிறம்பா ளிவ்வண்ண நல்லொ
ழுக்கிற் படரு நாளில்.

(இ - ள்.) இச்சோமவார விரத சம்பந்தமாக நடந்த ஒரு சரிதமுளது சீமந்தனியெனும் ஒருத்தி அரசர் குலத்தில் அவதரித்திருந்தாள். முற்சொல்லிய முறைப்படி சோமவார விரதாநுஷ்டானத்தைத் தவறாது நடத்திவந்தாள், புதுமை மிக்க அந்தணர்களையும் அவர் மனைவிமாரையும் சிவபெருமா

ஞகவும் உமாபிராட்டியாராகவும் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து, பதிவிரதா தர்மத்தில் முறை தவருதபடி, இப்படி நல்லொழுக்கத்தில் நடக்குங்காலத்தில்.

பாரரச ஞெருவனிவ ளுளத்தியற்கை யளந்தறிவான் பரிவினோர்வா, ஞோரிருவ ரெனும்பிரம சாரிகளி லொருவனைப்பெண் ணுருவமாக்கித், தாரிவருங் குழலிவள்பாற் றிங்களினன் றேவினனத் தகையணோர்ந்து, சீர்கெழுபெண் ணுமையென்னத் தியானிப்பப் பெண்குறியிற் சிறந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) உலகினையாளும் ஒரு மன்னவன் இச்சீமந்தனியின் மனவுறுதியை அளவிட்டறியவேண்டி அன்போடு தெரிந்துவர, இரண்டு பிரமசாரிகளில் ஒருவனைப் பெண் வடிவுடையவனுக அலங்கரித்து மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய இச்சீமந்தனிபால் அனுப்பினுன். சீமந்தனி அப்பிரமசாரியைக்கண்டு, சிறப்பு மிகுந்தபெண் வடிவினனை உமாபிராட்டியாகப் பாவனை செய்ததால் அவன் பெண்குறியுற்றவனுய்ச் சிறந்தான். எ - று. (கூ)

வினையறநோற் றுளவசிட்டன் சோமசன்மன் றன்மவீ ரியனோர்கற்க, னினையவிர தத்தினைநோற் றருந்ததியை யரும்பொருளைக் கதியையீன்ற, தநயரைப்பெற் றினிதுவந்தா ரின்னுமொரு கதைநிகழ்ந்த தன்மை சொல்கே, னினமறைச்சத் தியசந்தற் கொருமைந்தன் விராடனென்போ னெறியை நீத்தோன்.

(இ - ள்.) தீவினைநீங்கத் தவஞ்செய்த வசிஷ்டரும் சோமசன்மரும் தன்ம வீரியரும் கற்கரும் இந்தச் சோமவார விரதத்தை அநுஷ்டித்து, முறையே அருந்ததியையும் பெருஞ்செல்வத்தையும் நற்கதியையும் புதல்வர்களையும் பெற்று இனிதாக வாழ்ந்தார்கள். இன்னுமொரு சரிதம் முன்பு நடந்துள்ளது. சொல்லுகின்றேன். தொகுதியாகிய வேதங்களுணர்ந்த சத்தியசந்தனென்பவனுக்கு விராடனெனும் பெயருடைய ஒரு குமாரனிருந்தான். அவன் சன்மார்க்கந் தவறினவன். எ - று. (க0)

கள்ளுண்பான் புலவுதின்பான் காரிருளிற் பிறர்மனைபோய்க் கவருமோர்நாட், புள்ளுண்பூந் தொடைக்குழலார்க் கெடுத்தபொருள் கொடுத்தணைவான் புகுத லோடும், வள்ளுண்கோற் சிலைவயவர் காவலர்கண் டிடைதொடர மழையி னேடி, முள்ளுண்கா னகம்புகுந்தா னரும்பசியா னுதரவங்கி மூள நின்றுன்.

(இ - ள்.) அவன் கட்குடிப்பான், புலால்புசிப்பான், கரிய இருட்காலத்திற்போய் அன்னிய மாதரைக் களவிற் புணர்வான். ஒருநாளில் வண்டுகள் தேனுண்ணும் மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய சோரமங்கையருக்குத் தான் திருடிய பொருளைக்கொடுத்துக் கலக்கும்படி களவுசெய்யச் சென்றபோது, கூரிய அம்புபூட்டி வில்லைத்தாங்கிய வீரர்களான காவலர்கள் இவனைப் பின்ருெடர, மழையில் நனைந்தோடிச்சென்று முட்கள் நிறைந்த காட்டிற் சேர்ந்தான். பெரும்பசியால் உதராக்கினி மிக்கெரிய நின்றுன். எ - று. (கக)

அன்றுகதி தருஞ்சோம வாரமத னுண்மையிவ னறியா னந்நாட், கன்றுசினப் படவரவம் பற்புதையக் கடித்துவிடங் காலப்பட்டா, னென்றுணர்ந்த கடுமறலி விடுதூதர் பாசமெடுத் தெறிந்து வீசிக், குன்றனைய பணைத்தடந்தோள் பிணித்திறுக்கி நெடுநிரயங் கொடுசெல் காலை.

(இ - ள்.) இது நடந்த அந்நாள் கதியளிக்கத்தக்க சோமவாரமாம். அவ்வாரவிசேடத்தை யிவனறியான். அந்நாளிலே அக்காட்டில் கோபம்பொருந்திய படத்தோடுகூடிய பாம்பு தன் பல்லூன்றக் கடித்து விடங்கக்க இறந்தான். இதனையறிந்த கொடிய நமனுல் விடப்பட்ட தூதர்கள் பாசத்தை வீசியெறிந்து, மலைபோன்ற பூரித்த தோள்களைச் சேர்த்துக்கட்டிப் பெரிய நரகங்களில் அழைத்துக்கொண்டு போருங்காலத்தில். எ - று. (கஉ)

அறிந்தசிவ கணத்தலைவ ரெதிர்புகுந்தா றலைத்தவரை யடர்த்துச் செம்பொற், செறிந்தமணி மானத்து விராடனையேற் றினர்கயிலை செல்லுங் காலை, மறிந்தியம தூதரவற் கவையுரைப்பத் தென்றிசையோனவர்பின் வந்தா, னெறிந்துயிர்கொன் றிடுபாவிக் கிதுசெய்வ தியல்பல வென் றிசைத்துப் பின்னும்.

(இ - ள்.) இவற்றையறிந்த சிவகணத்தலைவர்கள் எதிர்சென்று வழிமறித்து அவர்களைக்கொன்று, செம்பொன்னிற்பதித்த இரத்தினங்களாலான விமானத்தில், விராடனை யேற்றிக்கொண்டு திருக்கைலைக்குச் செல்லுங் காலத்தில், அத்தூதுவர்கள் திரும்பிச்சென்று இதனை இயமனுக்குச் சொல்லவும், இயமன் அத்தூதுவர் பின்னே தொடர்ந்துவந்து, ஆயுதங்களை யெறிந்து உயிர்க்கொலைசெய்யும் பாவிக்கு இப்படிச்செய்வது தகுதியன்றென்றுசொல்லி, பின்னும். எ - று. (கங)

பாதகமென் றுள்ளவைமற் றெவற்றினுக்கு மிவனொருவன் பற்றாநின்றான், மீதகுபுன் றசையனைத்தும் பிறவுயிர்கொன் றெடுத்துமிசை வீக்க மிந்தத், தீதகத்தோன் றெய்வவிமா னந்தொடுதற் கியலானென் செய்தீ ருள்ளப், பேதகத்தி னிதுபுரிந்தீ ரிவனுழைப்புண் ணியமுளவேற் பேசு கென்றான்.

(இ - ள்.) பாதகங்களென்று சொல்லப்பட்டவை எல்லாவற்றிற்கும் இவனே ஒருபற்றுக்கோடா யிருந்தான், மிகுந்த இழிவாகிய மாமிசங்களையெல்லாம் பிறவுயிர்களைக் கொன்று தின்னும் விருப்பமுடைய இந்தக் கடினசித்தமுடையவன், தெய்வீகம்வாய்ந்த விமானத்தைத் தொடுதற்கும் பாத்திரனுகான். யாது செய்தீர்கள்? மனவிகற்பத்தினலேயே இப்படிச் செய்தீர்கள். இவனிடத்திற் புண்ணியகருமங்கள் இருக்குமாயின் சொல்வீர்களாகவென்றான். எ - று. (கச)

மேற்படி வேறு.

சோம வாரநா ளிருளிடைக் களைபெய றேய்ந்தனன் கடுங்கானிற்
காம ரொண்கனி கிழங்கிவை யருந்தின னுண்பன காணுல்
வேம லங்கெரி விழிசொரி படவராக் கடித்துற வீந்துற்றான்
போம ரும்பிறப் பருந்தவ மிருந்தவா கயிலையிற் புகுகின்றான்.

(இ - ள்.) சோமவாரத்தில் நடுராத்திரியில், கர்ச்சனையோடு கூடிய மழையிலே மூழ்கினன். கொடிய காட்டிலே உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்காமல் அழகிய பிரகாசமிக்க கனிகள் கிழங்குகள் முதலிய இவற்றைப் புசித்திருந்தான். உட்டினமிக்கு அசைகின்ற தீப்பொறிகள் கண்களிற் சிந்தும்படி படத்தையுடைய பாம்பு கடித்தலால் இறந்தான். அப்படியிறந்த அரிய அப்பிறவியில் மேம்பட்ட தவப்பயன் அவனுக்கு உண்டாயிருந்தபடியால், அவன் திருக்கைலைக்குப் போகின்றான். எ - று. (கரு)

ஏழை பங்கினன் றிருவருள் பெற்றனன் கயிலையி னினிதூழி
வாழி வாழ்ந்துறுங் கடைமுறை யெம்பிரான் றிருவடி மலர்சேரும்
பாழி வெம்பகட் டடந்தக வென்கொலெம் பிறகுறப் படருற்று
யாழி நிற்குதி யல்லையேற் பிழைவரு மென்றிசைத் தவர்போனார்.

(இ - ள்.) உமாசமேதராகிய சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றான். கைலாயத்தில் கற்பகாலம்வரையில் இனிமையாக வாழ்ந்திருப்பான். இறுதியில் எமது சிவபெருமானது திருவடித் தாமரையைப் பொருந்துவான். வலிதங்கிய கொடிய எருமைக்கடாவை வாகனமாகவுடைய இயமனே! நீயேன் எங்கள்பின்னே தொடர்ந்து வருகின்றாய்? கட்டளைபோல நிற்பாயாக. அல்லாவிடிற் குற்றமுண்டாகுமென்று சிவகணங்கள் சொல்லிச் சென்றார்கள். எ - று.

செய்ய கோன்முறைத் தென்றிசைக் கிழவனுந் தன்றிசை செலலுற்றான்
றெய்வ மானமும் விராடனு மெம்பிரான் கயிலையிற் செலப்பெற்றான்
பைய ராவணி யான்றிரு வருளினா லூழிகள் பலபோக்கிப்
பொய்யில் வான்கதி புகுந்தன னதனிலை யாவரே புகல்கிற்பார்.

(இ - ள்.) நீதியோடுகூடிய செங்கோலையுடைய இயமனும் தனது தென்றிசைநோக்கிச் சென்றான். தெய்வ விமானத்துடன் விராடனும் எமது சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கைலையிற் போகப்பெற்றான். படத்தையுடைய சர்ப்பாபரணராகிய சிவபெருமான் திருவருளினாற் பல்லூழி காலங்கழித்து உண்மையாகிய சிவகதியடைந்தான். அச்சோமவார விரதத்தின் தன்மையை எவர்தாம் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (கஎ)

சந்தி ரத்தனிப் பெயரினான் மற்றிது நோற்றலுந் தனிநாதன்
வந்தி ரக்கமுற் றுன்றிறத் துருகினம் வேண்டுதி வரமென்னா
விந்தி ரப்பெரும் பதவியோ வன்றிமற் றெம்மடி யவர்பேறோ
சுந்த ரத்திரு நாயகன் முதலியோர் முதன்மையோ சொல்கென்றான்.

(இ - ள்.) சந்திரனென்னும் ஒப்பற்ற பெயரையுடையவன், இச்சோமவார விரதத்தை ஆசிரயிக்கவும் ஒப்பற்ற சிவபெருமான் திருவருள்சுரந்து பிரசன்னராய் உன்பாலிரக்கமுற்றோம். வேண்டிய வரங்களைக் கேள் என்றும், இந்திரனது பெரியப்தவியோ அல்லது எமது அடியவர்கள் பதவியோ அழகுள்ள திருமகள் கொழுனனான திருமால் முதலினோரது தலைமைத் தன்மையோ? அதனையுடனே சொல்லக்கடவாயென்றனர். எ - று. (கஅ)

என்ன தாகிய பெயருடைக் கிழமையி னியலுநின் றிருநோன்பு
நின்ன தாகிய வருளினென் பெயரொடும் வழங்குவா னினைகின்றே
னன்ன வாறளித் தருளெனக் கேட்டலு மருள்புரிந் தருளிப் போய்ப்
பொன்ன லர்ந்தெழு கொன்றையஞ் சடையினான் கயிலையங் கிரிபுக்கான்

(இ - ள்.) அடியேன் பெயருற்ற வாரத்தில், பொருந்திய தேவரீரது சிறந்த விரதத்தைத் தேவரீர் திருவருளால் அடியேன் பெயரோடும் வழங்கிவரும்படி யெண்ணுகின்றேன். அவ்வாறே யநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்கவும், திருவருள்செய்து பொன்போல் மலர்ந்து ஓங்கிய அழகிய கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கைலாயமலையையடைந்தனர். எ - று. (கக)

பட்ட ராகனென் றொருதிரு மறையவன் வறுமையிற் புரிவுற்றான் [ற்
றொட்ட கார்த்திகைத் திங்கண்முற் றிங்களிற் றொடுத்தியன்முறையானோ

திட்டி ரும்பொரு ளெய்தினன் பன்மகப் பெற்றன னிதழிப்பூ
மட்ட லர்ந்தெழு வேணியான் கயிலைபோல் மன்னிவான் கதிபெற்ருன்.

(இ - ள்.) பட்டராகனென்னும் பெயர்வாய்ந்த ஒரு சிறந்த அந்தணன் தரித்திரத்தால் வருந்தினவனுகித் தொடர்ந்துவரும் கார்த்திகைமாதம் முதற் சோமவாரத்தில் ஆரம்பித்து விதிமுறைப்படி இவ்விரதாநுஷ்டானஞ்செய்து பெருந்திரவியமடைந்து, பல புதல்வரைப்பெற்று, கொன்றைமலரின் மணமானது மிகுந்து விளங்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானது திருக்கைலைக்குப் போய் நிலைத்துப்பெரிய முத்தியெய்தினன். எ - று. (உ0)

ஆத லாலியற் சோமவா ரத்தினை நோற்பவ ரகன்ஞாலத்
தீது தீர்த்தனர் பல்வள நுகர்ந்தனர் சேவுடைப் பெருமானுக்
கோது மீதுபோ லுவந்ததொன் றில்லையா லுவகையிற் றலைநின்று
னீது நோற்பவ ரிக்கதை கேட்பவர் கயிலைவீற் றிருப்பாரே.

(இ - ள்.) ஆதலால், பொருந்திய சோமவார விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர் இடமகன்ற பூமியில் துன்பம் நீங்கினவர்களாய்ப் பல போகங்களையு மநுபவித்தவர்களாவார்கள். இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானுக்கு இப்போது சொல்லிய இச்சோமவார விரதத்தைப்போல் விருப்பமுள்ள விரதம் வேறொன்றுமில்லை. அவ்விறைவர் இவ்விரதத்தில் மிக்க விருப்பம் வைத்திருக்கின்றனர். இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்பவர்களும் இச்சரிதத்தைக்கேட்பவர்களுந் திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருப்பார்கள் எ - று. (உ௧)

கலிவிருத்தம்.

ஆதிரை நோன்புள தென்ற றைந்தனந்
தீதற நோற்றிடு முறைமை செப்புகே
மேதகு மார்கழித் திங்கண் மேவரு
கோதறு மாதிரை குறுகும் வைகலின்.

(இ - ள்.) திருவாதிரை விரதமொன்றுளதென்று சொன்னோம். அவ்விரதத்தைக்குற்றமற நோற்கும் வகையைச்சொல்கின்றோம். மேன்மை தங்கிய மார்கழி மாசத்தில் வருங் குற்றமற்ற திருவாதிரை நக்ஷத்திரங் கலக்குந்தினத்தில். எ - று. (உஉ)

காலையி லீசனைக் கருத்து ளோர்ந்துநற்
கோலநீ ராடிய பின்னர்க் கோதறு
வாலநீ றணிந்துசெய் மரபு நேர்ந்துசென்
றாலய மடைந்துசூழ்ந் தரனைப் போற்றியே.

(இ - ள்.) பிராதக்காலத்தில், சிவபெருமானை மனதில் தியானஞ்செய்து, நல்ல அழகிய சலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த பிறகு, குற்றமற்ற தாவள்யமான திருநீறு அணிந்து செய்யவேண்டிய நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு போய், சிவாலயத்தை யடைந்து பிரதக்ஷணஞ்செய்து சிவபெருமானைத் துதிசெய்து. எ - று. (உ௩)

ஈசனுக் கருளபி டேக மேற்றுவித்
தாசினெய் வேத்தியக் காவ தீந்தவற்

கேசறு நெய்விளக் கேற்றி யீசனைப்
பூசனை யாற்றுவித் தகத்துப் போற்றியே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்கு அபிடேகம் நடப்பித்து, குற்றமற்ற நிவேதனத்திற்கு வேண்டியவற்றைத் தந்து அப்பெருமானுக்கு ஏகுதலற்ற, திருநெய் விளக்கேற்றி வைத்து அப்பெருமான் பூசையை முடிப்பித்து மனதிலுந் தியானஞ் செய்து. எ - று. (உ௪)

இம்முறை தாண்டவேச் சுரற்கு மேய்ந்தபின்
செம்மையி னவனடி சிந்தை செய்துபோய்த்
தம்மனை புகுந்துண றவிர்ந்து வைகியே
வெம்மைவெங் கதிரெழும் விடியல் வைகலின்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடராசப்பெருமானுக்குஞ் செய்வித்த பின்னர், செவ்விய அப்பெருமான் பாதங்களைச் சிந்தனைசெய்து போய், தமது இருக்கையை யடைந்து உணவாதிகளை நீங்கியிருந்து, வெப்பமிகுந்த சூரியோதயமாகும் விடியற்காலத்தில. எ - று. (உரு)

தெண்புனல் குடைந்துநீ றணிந்து செந்தழற்
கண்படு நுதலவற் பணிந்து கைதொழு
தெண்படு மறையவர்க் கடிசி லீந்துபி
னுண்பன பாரண முவந்து கொள்வரே.

(இ - ள்.) தெளிந்த நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, திருவெண்ணீறணிந்து அக்கினிக்கண்ணையுடைய நெற்றிவாய்ந்த சிவபெருமானைப்பணிந்து, மதிக்கத்தக்க அந்தணருக்குக்கைகுவித்து வணங்கி அன்னமளித்து, அதன் பின்னர்ப் பாரணஞ் செய்தற்கு (உண்டற்கு) யோக்கியமானவற்றைச் சந்தோஷித்துண்பார்கள்.

செவ்வழிச் சின்மயச் சிதம்ப ரத்தலத்
திவ்வழி யிந்தநோன் பியற்று வாரவர்
வெவ்வழித் தன்மைய வினையி னீங்கிமற்
றுய்வழி யருங்கதி யொடுங்கு வார்களே.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய வழியைக்காட்டும் ஞானமயமாகிய சிதம்பர க்ஷேத்திரத்திலே, இவ்வகையாக இந்த விரதத்தை ஆசரிப்பவர்கள், கொடுந் தன்மை யனவாகிய தீவினைகளினின்றும் நீங்கி, கடைத்தேறும் வழியாகிய அரிய முத்தியில் ஐக்கியமாவார்கள். எ - று. (உஎ)

அந்தமின் மார்கழித் திங்க ளாதிரை
வந்தநாட் சிதம்பரத் தலத்து மன்னுவா
ரிந்திரன் முதலிய தேவர் யாரினு
முந்துறு நாரதன் முதல மாதவர்.

(இ - ள்.) அழிவில்லாத மார்கழி மாசத்தில் திருவாதிரை நட்சத்திரங் கலந்த தினத்தில், சிதம்பர ஸ்தலத்திலே இந்திராதி தேவர்களும் தவசிகளி லெல்லாம் முற்பட்ட நாரதாதி மாதவர்களும் நிலைத்து வசிப்பார்கள். எ - று.

இருடிக ளாயிர நாற்பத் தெண்மரு
மருடிக ழத்தலத் தன்பி னெய்துவார்

மருடிரி மேருவே முதல மால்வரை
யுருடிரைக் கங்கையே முதல வொண்புனல்.

(இ - ள்) நாற்பத்தெண்ணுயிரம் இருடிகளும், திருவருள் விளங்கும் அச் சிதம்பர ஸ்தலத்தில் அன்போடு சேர்வார்கள். மயக்கமொழித்த மகமேரு முதலிய மகாபர்வதங்களும், புரள்கின்ற அலைகளையுடைய கங்கை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறந்த தீர்த்தங்களும். எ - று. (உகூ)

எழ்திரைப் பரவையு முருவ மெய்தின
சூழ்தரு மத்தலந் தொழுது சூழுவ
கேழ்கிளர் தும்புரு கருடர் கின்னரர்
வாழிய பன்னகர் மறைந்து வைகுவார்.

(இ - ள்.) அலைகள் பொருந்திய சப்த சமுத்திரங்களும் வெவ்வேறு வடிவ மெடுத்தனவாய்ப் பிரதக்கணஞ்செய்யத்தக்க தகுதிவாய்ந்த அத்தலத்தை வணங் கிப்பிரதக்கணஞ் செய்வன. வல்லபமிகுந்த தும்புருவர் கருடர் கின்னரர் நாகர் கள் ஆகிய விவர்களும் மறைந்து வசிப்பார்கள். எ - று. (௩0)

முற்படக் கழிந்ததோர் மூன்று கத்தினுஞ்
சொற்பெயர் வெளிப்படத் தொழுது தோன்றுவார்
பிற்படு கலிவெளிப் படாது போற்றுவார்
சிற்பர ஞானமச் சிதம்ப ரத்தலம்.

(இ - ள்.) மேற்கூறியவர்கள் யாவரும், முற்பட்டுச்சென்றதாகிய ஒப்பற்ற (கிரேதாயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகமென்னும்) மூன்று யுகங்களிலும், யாவ ருக்குந்தோன்றும்படி, சிறந்த பரஞானத்தைத்தரும் அச்சிதம்பர ஸ்தலத்திலே வணங்கியிருப்பார்கள். இழிவாகிய கலியுகத்திலே ஒருவருக்குந்தோன்ருதபடி துதி செய்வார்கள். எ - று. (௩க)

கங்கைசூழ் காசியி னிறக்க முத்தியிப்
பொங்குமா நகர்தொழ முத்தி பூங்கலைத்
திங்களூர் சடையினேன் றிருந டந்தரத்
தங்குமிந் நகர்ச்சிறப் பியாவர் சாற்றுவார்.

(இ - ள்.) கங்காநதியானது சூழ்ந்துள்ள காசிப்பதியிலே இறத்தலாலே முத்தியுண்டு. மிகச்சிறந்த இநதச்சிதம்பர ஸ்தலத்தைத்தொழுதலால் முத்தி யுண்டு. ஆதலால் அழகிய பிறைச்சந்திரன் தவழுஞ் சடையையுடைய நடராசப் பெருமான் திருநடனதரிசனந் தந்தருளும்படி அழியாத இந்தச்சிதம்பர ஸ்தலத் தின் சிறப்பை எவர் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (௩உ)

முன்னைநா ளையின்முரு கேச னெம்பிரா
னங்கக ரிந்தநோன் பாற்றி யேத்தியப்
பொன்னொளி மானமீப் பொலிந்து போய்மதி
நன்னுத லிடத்தனைக் கயிலை நண்ணினன்.

(இ - ள்.) முன்னோர் காலத்தில், முருகப்பெருமான், எமது சிவபெரு மானுடைய சிதம்பர ஸ்தலத்தில் இந்தத்திருவாதிரை விரதத்தைச்செய்து துதித்து, சிறந்த பொன்மயமான விமானத்தின் மேலாரோகணித்துச்சென்று. திருக்கைலையில் வீற்றிருக்கும் மூன்றும் பிறையைப்போலும் நல்ல நெற்றியை யுடைய உமாதேவியைப்பாகமாகவுடைய சிவபெருமானைக்கலந்தருளினர்.

மேற்படி வேறு.

வெள்ளை வாளுகிர் வியாக்கிர பாதனு
முள்ள மோர்ந்தித் நோற்றுப மன்னியப்
பிள்ளை யாமெனப் பெற்றுமத் தொன்னக
ருள்ள ருங்கதி பெற்றுறைந் தானரோ.

(இ - ள்.) வெள்ளிய கூர்மையான நகங்களையுடைய வியாக்கிரபாத முனிவரும் இவ்விரதமேன்மையை மனதிற் றெளிந்து அநுஷ்டித்து, உபமந்யு முனிவரைப் புத்திரராகப் பெற்றும், பழமையான அச்சிதம்பர ஸ்தலத்திற்றானே நினைத்தற்கரிய முத்தியடைந்து வாழ்ந்தனர். எ - று. (ருச)

வேத ரூப விபுலனென் பானொரு
போத னந்நகர் நோற்றுப் பொருந்தினு
னாதி நாத னிமாசலை யாரெழின்
மாது பாக னுபய மலர்ப்பதம்.

(இ - ள்.) வேத சொரூபமாயுள்ள விபுலனென்னும் ஒரு ஞானி, அச்சிதம்பரத்திலே இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து; முதற்கடவுளாகியும், இமயாசல புத்திரியாராகிய அழகிய உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்துடையவராகியும் விளங்குஞ் சிவபெருமானது தாமரை மலர்போலும் உபய பாதங்களை யெய்தினன்.

இன்னு மெத்தனை பேரித் திருநகர்
மன்னி முன்னர் வரன்முறை நோற்றவ
ரன்னர் பெற்ற வருங்கதி முற்றுறப்
பன்ன கேசனுங் கூறப் படுவதோ.

(இ - ள்.) இன்னம் இந்தச்சிதம்பர ஸ்தலத்தில் வதிந்து முற்காலத்தில் இத்திருவாதிரை விரதத்தை யநுஷ்டித்துப் பேறுற்றவர்கள் எத்தனை பேருளர். அவர்களெய்திய அருமையாகிய முத்திப்பேறுகளை நாகராசனாகிய ஆதிசேடனும் முடிவு படுத்திச்சொல்லத்தக்கதோ? எ - று. (ருரு)

மார்க ழித்திரு வாதிரை மஞ்சனத்
தாரு யிர்க்கெலா மன்பி னடம்புரிந்
தோர்வ ருங்கதி நல்கி யுமையிடக்
கார்மி டற்றன் கருணை வழங்குமால்.

(இ - ள்.) மார்கழிமாச திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திற் செய்கின்ற திருமஞ்சனத்தினால் உலகத்தில் நிறைந்த ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் அன்போடு பஞ்சகிருத்திய திருநடனஞ்செய்தருளி, அறிதற்கரிதாகிய முத்தியைக்கொடுத்து, உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் திருவருள் பாலிப்பார். எ - று. (ருஎ)

நீற்று மேனி நிமலன் றிருநடம்
போற்றி யன்பு புரிந்தாரு காநின்றார்
மாற்ற ருங்கதி வைகுவ துண்மையாற்
சாற்றி னேமிது சத்தியஞ் சத்தியம்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறணிந்த திருமேனியையுடைய நிமலராகிய நடராசப்பெருமானது திருநடனத்தைத் துதிசெய்து உண்மையன்பு மிகுந்து

மனமுருகுகின்றவர்கள், வேறுபடுத்தற்கரிதாகிய மூத்தியின்பமெய்திவாழ்வது உண்மையாகும். இதனைச்சொன்னோம். இது சத்தியம் சத்தியம். எ-று. (௬அ)

திரளி ருஞ்சடை யான்றிரு வாதிரை
விரத நோன்மை விளம்பினம் வெள்விடை
வரத னேன்புமா மேச்சுர மாமுறை
சரத மின்ன பரிசெனச் சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) திரண்டிருக்கின்ற பெரிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவாதிரை விரதத்தின் சிறப்பை இதுகாறுஞ் சொன்னோம். வெள்ளிய இடப வாகனத்தையுடைய சிவபெருமானது விரதமாகிய உமா மகேச்சுர விரதத்தின் முறையையும் அதன் உண்மையையும் இத்தன்மையதென இனிச் சொல்லுவோம். எ-று. (௬௯)

மேற்படி வேறு.

கார்த்திகைப் பூரணை யன்று காலையிற்
சேத்துரந் திடுமவற் சிந்தை செய்துமின்
பூத்துறு நறும்புனற் பொய்கை மூழ்கிநின்
றேத்துறு கடன்முறை யாவுஞ் செய்தபின்.

(இ-ள்.) கார்த்திகைமாச பௌர்ணமிதின உதயத்தில், இடபத்தை வாகனமாகச்செலுத்தும் சிவபிரானைத்தியானஞ்செய்து, ஒளிமிகுந்து விளங்கும் நல்ல நீர் நிரம்பிய தடாகத்தில் மூழ்கி, அதன் கரையிலிருந்து நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை யெல்லாம் முறைப்படிசெய்து முடித்து. எ-று. (௭0)

பொன்னினல் வெள்ளியா லிமயப் பூவையை
யன்னவட் பாகம்வைத் தமைத்த வீசனை
யின்னுரு வமைத்தொரு தலத்தை யீர்ப்புனன்
மன்னுகோ மயத்தினன் மெழுக்கு மாற்றியே.

(இ-ள்.) பொன்னாலேனும் வெள்ளியாலேனும், இமாசல புத்திரியாராகிய உமா பிராட்டியாரையும், அப்பிராட்டியாரை வாம பாகத்தில் வைத்துப் பொருந்திய சிவபெருமானையும் இனிய திருவமாக்ச்செய்து, ஓரிடத்தைக்குளிர்ந்த சலத்தாற் பசுவின் சாணங்கலந்து திருமெழுக்கிட்டு (சுத்திசெய்து) எ-று.

ஆங்கவ ணையிரு நாழி நெற்குவித்
தோங்கிய கும்பமீ திருத்தி யுள்ளுறப்
பூங்கமழ் நறும்புனல் பொழிந்து பூஞ்சினை
மாங்கமழ் நறுந்தழை வாய்ப்பெய் திட்டபின்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் பத்துநாழி நெல்லைக்கொட்டி, சிறந்த தொரு கும்பத்தை அந்த நெல்லின்மேல் வைத்து, அக்கும்பத்தினுள்ளே மலர் மணங்கமழும் சுத்த ஜலத்தைவிட்டு, அழகிய கிளைகளையுடைய மாமரத்தின் மணங்கமழும் நல்ல இலைகளை அக்கும்பத்தின் வாயில் வைத்த பின்னர். எ-று.

புதுக்கலை நான்மடிப் பாக்கிப் பூந்தழை
யதுக்குறக் கும்பமீ தமைத்து முன்புற
வொதுக்கிய விம்பமோ ரிரண்டை யொன்றெனப்
பொதுப்படு கெவியமோ ரைத்திற் போற்றியே.

(இ - ள்.) புதிய வஸ்திரத்தை நான்கு மடிப்பாக மடித்து அழகிய மாந் தழைகள் அழுந்தும்படி அக்கும்பத்தின்மீது வைத்து, முன்னமைத்து வைத் துள்ள உமாமகேசுவர மூர்த்தபிம்பங்கள் இரண்டனையும், ஒன்றாகக்கூட்டி வைத்துள்ள (பால். தயிர். நெய். கோமயம்=சாணம். கோசலம் ஆகிய) பஞ்ச கவ்வியத்தினால் அபிடேகஞ்செய்து, எ - று. (சங)

வகுத்தவோ ரிரண்டையு மடித்து வான்கலை
தொகுத்துவைத் தினியதோர் தூபங்காட்டிமென்
முகிழ்த்தபூச் சநதன முடியிற் சூட்டிநெஞ்
சகத்துற வுருகியா ரமுது நீட்டியே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய வஸ்திர மடிப்புகளில் இரண்டினை உமாமகேசுவர மூர்த்திகள் இரண்டிற்கும் மேப்பட்ட வஸ்திரங்களாகத்தரித்து அலங்கரித்து வைத்து, இனிதாய்ச்சிறந்த தூபங்காட்டி, மலர்ந்த மெல்லிய மலர்களையும் சந்தனத்தையுஞ் சிரசிலணிந்து பொருந்தும்படி மனமுருகி நிறைந்த திருவமுது நிவேதனஞ்செய்து. எ - று. (சச)

மரபினான் மும்முறை வலன்றி ரிந்தருட்
பரமனை யுமையொடும் பணிந்து தம்முளம்
விரவிய வொருபொருள் விரும்பி வேண்டிப்போ
யரனுடை யாலய மணைநது போற்றுவார்.

(இ - ள்.) முறைப்படி மும்முறை பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, கிருபாமூர்த்தி யாகிய சிவபெருமானை உமாதேவியோடு நமஸ்கரித்து, தம்மனதிற்கருதிய ஒரு பொருளை விரும்பி யாசித்து, சிவாலயத்தையடைந்து சென்று தோத்திரஞ் செய்வார்கள். எ - று. (சரு)

ஆலயத் தீசற்கு மந்த வாறிழைத்
தோலைவார் குழையொடு மரனை யுண்ணினைந்
தேலவே தம்மனை யெய்தி யற்றையோர்
காலமுண் டப்பகல் கழித்த பின்னரின்.

(இ - ள்.) ஆலயத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் அப்படியே பூசை நடத்தி, பொன்னோலை யணிந்த நீண்ட செவிகளையுடைய உமாபிராட்டியாரோடு சிவபெருமானையும் மனதில் தியானஞ்செய்து, பொருந் தும்படி தமது இருக்கையையடைந்து, அன்று ஒருகாலமே புசித்து, அன்றைய பகற்பொழுது நீங்கிய பிறகு. எ - று. (சசு)

இனியதோர் பண்டமுண் டிரவு போக்கியே
நனிகதிர்ப் பகலெழும் பிற்றை நாளிடைப்
புனிதநீ ராடித்தன் னியதி போக்கியப்
பனிவருங் குழலிவைப் பரனைப் போற்றியே.

(இ - ள்.) இனிதாகிய ஒரு பண்டத்தைப்புசித்து இரவைக்கழித்து, மிக்க கிரணங்களையுடைய சூரியன் உதிக்கும் அடுத்த தினத்தில், சுத்தமான நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, தனது நித்தியமாகிய சந்தியை முடித்து, முன்கும்பத்தி லெழுந்தருளச்செய்துள்ள இமாசல புத்திரியாகிய உமாபிராட்டியையும் சிவ பெருமானையும் பூசித்து. எ - று. (சஎ)

மீண்டருச் சனேபுரி கும்ப மேவிய
மாண்டகு பொன்னுரு விரண்டு மாமறை
யாண்டருள் வேதியர்க் கவற்றொ டீந்தபிற்
கூண்டவே டத்தரோ டமுது கொள்வரால்.

(இ - ள்.) திரும்பவும் பூசித்த அக்கும்பத்தில் எழுந்தருளச்செய்திருந்த மாட்சிமை தங்கிய பொன்னுலான அம்மூர்த்தங்களிரண்டினையும், அவ்விடத்திற் சிறந்த வேத கோஷஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் அந்தணருக்கு அக்கும்பம் வஸ்திர முதலியவற்றுடன் தானமாகக்கொடுத்த பிறகு, தொகுதியாகிய சிவனடியவர்களோடுந் திருவமுது செய்வார்கள். எ - று. (சஅ)

இத்திறந் திறம்புறு தியல்பி னோற்றவர்
புத்திர ரொடும்வளம் பொருந்தி வாழ்ந்துபி
னத்தகை யவரொடு மமர ரேத்தப்போய்
முத்திசென் றடைந்தனர் முதல்வ ராகுவார்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக முறைவழாமல் விதிப்படி அநுஷ்டித்தவர்கள், புத்திர பாக்கியத்துடனே ஐசுவரிய மெய்திவாழ்ந்து, பிறகு புத்திர பௌத்திரகளத்திரங்களுடன் தேவர்கள் துதிசெய்யச்சென்று முத்தியடையப்பெற்றவர்களாய்ச்சிவபெருமானுடைய் சாரூபமடைவார்கள். எ - று. (சகூ)

கலிநிலைத்துறை.

சீர்த்த மாதவத் திரணவிந் தென்றொரு செல்வன்
பார்த்த கட்புலங் குழிபட வருந்தினன் பன்னா
ளோற்ற றிந்திது நோற்றன னோற்றலு நிவப்புற்
றார்த்த கட்புலம் பெற்றனன் கயிலைசென் றடைந்தான்.

(இ . ள்.) சிறந்த பெருந்தவமுடைய திரணவிந்து எனும் பெயருடைய ஒரு முனிவன் பார்த்தற்குரிய நேத்திரேந்திரியம் குறைவுற்றமையால் பல காலம் வருந்தியிருந்தான். இவ்விரத மகிமையைத்தெரிந்து இதனை யநுஷ்டித்தவுடனே, அம்மேன்மையுற்று நிறைந்த பார்வையைப்பெற்றவனாய் இறுதியில் திருக்கைலாயபதவி யெய்தினன். எ - று. (ருo)

பாக்கி யம்புரி தேவகி பயந்தகோ பால
னாக்க மாதரெண் ணாயிர விரட்டிபெற் றணைந்தான்
கோக்கு மாரர்க ளொன்பது கோடிபெற் றுயர்ந்து
தேக்கு வார்கட லுலகெலாம் புரந்தனன் சிறந்தான்.

(இ . ள்-) புண்ணியங்களைச்செய்த தேவகி தேவி பெற்ற கிருஷ்ண மூர்த்தி இவ்விரதாநுஷ்டானத்தால் செல்வம் பொருந்திய பதினாறாயிரம் மாதர்களைத் தேவிமாராகப்பெற்றுக்கூடி, யதுகுலமைந்தர்கள் ஒன்பது கோடி பேரைப்பெற்று மேம்பட்டு, தேக்கெடுக்கும் நீரையுடைய நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலக முழுவதையும் அரசு செய்து சிறப்பெய்தினர். எ - று. (ருக)

மழலை வார்குழைக் கரும்புகா யத்திரி வாணி
யொழுகு வார்சிலை நுதலிசா வித்திரி யொளிகா
லிழைபொ ருந்தன மூவரு மணையெனச் சிறந்தான்
செழும லர்த்தவி சினிதுறை நான்முகச் செலவன்.

(இ - ள்.) செழுமை தங்கிய தாமரை மலர்த்தவிசில் இனிதாக வாழும் நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன், மழலைச்சொல்லையும் நெடிய காதையுமுடைய செங்கரும்பு போன்ற காயத்திரி, சரசுவதி, நீண்டு வளைந்த வில் போலும் நெற்றியையுடைய சாவித்திரியாகிய ஒளி வீசும் ஆபரணமணிந்த மூவரையும் தனக்கு மனைவிமாராகப்பெற்றுச் சிறப்பெய்தினன். எ - று. (ருஉ)

ஈர நாண்மல ரிழிதர விருஞ்சினை விடுக்குந்
தாரு விந்திரன் சயந்தனைப் பயந்தனன் றவத்து
மேரு வன்னவோர் வசிட்டமா முனிவரன் விரும்பி
யோர்வ ருந்தனித் தெய்வமாச் சுரபிபெற் றுயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய கிளைகள் குளிர்ச்சி யெய்திப் புதிய பூக்களைக்கீழே விழச் சிந்துகின்ற கற்பக விருட்சத்தையுடைய இந்திரன் இவ்விரதானுஷ்டானத்தால் சயந்தனை மகனைப்பெற்றான். தவத்தால் மேருவை யொத்த வசிஷ்ட மகா முனிவர் விருப்போடுசெய்து சொல்லுதற்கரிய ஒப்பற்ற தெய்வீகமுற்றுச் சிறந்த காமதேனுவைப்பெற்று உயர் வெய்தினர். எ - று. (ருரு)

கனக மாமதி லுடுத்தகல் கடிநகர் மிதிலைச்
சனக னுருயிர்த் தநயர்க ளின்மையிற் றளர்ந்து
வனச ரோருக மடநதையை மகளெனப் பயந்தா
னினைய ரின்னணம் வரன்முறை விரதமீ திழைத்து.

(இ - ள்.) பொன் மயமான பெரிய மதில்களாற் சூழப்பட்ட விசாலமான காவலோடு கூடிய மிதிலையை யாண்ட சனகராசன், தன் அரிய உயிர்போன்ற புத்திரர்களில்லாமையால் மனம் வருந்தி அழகிய செந்தாமரை மலர் மங்கை யெனப்படும் சீதாதேவியைத் தன் புத்திரியாகப்பெற்றான். இவர்கள் யாவரும் இவ்வகையாக இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தார்கள். எ - று. (ருச)

சிலைத்த ழும்புடைத் திண்புயச் சித்திர தேய
னிலைத்த நன்னெறி விரதமீ திழைத்தன னேராக்
கொலைத்த வாணெடுங் கட்கடை யுருப்பசி குலத்தோண்
மலைத்த டந்தன மணந்தவண் மனையெனச் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) வில்லேந்திய வடுவையுடைய சித்திர தேயனென்னும் வலி தங்கிய தோளையுடையவன், நிலைபெற்ற ஆக மோக்ஷமாக இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து ஒருவருக்குங் கிடைக்காத கொலைத்தன்மை வாய்ந்த வாள்போன்ற நெடிய கடைக்கண்களையுடைய ஊர்வசியின் இருதோள்களையும் மலைபோலப் பரந்த முலைகளையுந்தழுவி அவளையே மனைவியாகக்கொண்டு சிறப்பெய்தினான்.

பூத லத்திவ னிவளொடு மணந்துறை பொழுதிற்
றூத விழ்த்தலர் கற்பக மிவனுழைச் சார்ந்து
மேத கப்பல வேண்டுவ வேண்டுவ புரியத்
தீத வித்தரு மைந்தரைப் பயந்தறஞ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) பூலோகத்திலே இச்சித்திரசேனன் இவ்வூர்வசியோடு கூடி வாழ்ந்த காலத்திலே, மகரந்தப்பொடிகளைச்சிந்தி மலருங் கற்பக விருட்சம் இவனிடத்தே வந்து மேன்மை தங்கிய பற்பல செய்கைகளையும் அவன் விரும்

பிய வண்ணமே யியற்ற, தீமையை யகற்றிப் பல அரிய புதல்வரைப்பெற்று இல்லற வொழுக்கத்தில் சிறந்திருந்தான். எ - று. (ருசு)

கால நீடுறு பற்பகல் கழிதரக் கழித்து
ஞால மன்னுயிர் தன்னுயி ராமென நடாத்திக்
கோல வெண்குடை நிழற்றினன் பின்னர்வெண் குழவி
வால சந்திர மௌலிதன் கயிலைபோய் வதிந்தான்.

(இ - ள்.) காலம் நீடித்து அநேக காலங்கள் கழியும்படி கழித்து, உலகிலுள்ள மன்னுயிர்களையெல்லாந் தன்னுயிர் போல நடத்தி, அழகிய வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் அரசு செய்தான். அதன் பின்னர், வெள்ளிய இளமை தங்கிய பிறைச்சந்திரனையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கைலையிற் சென்று வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (ருஎ)

வயங்கு முப்புரி நூற்சுதன் மாவெனு மறையோன்
றயங்கு விஞ்சையிற் றகவுறுக ருத்தில னாகி
மயங்கி நாள்பல கழித்தனன் வையக மிகழ
முயங்கு விஞ்சைகேட் டீங்கிது நோற்றனன் முறையின்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பூணூலணிந்த சுதன்மாவென்னும் வேதியன், தான் கற்றறிய வேண்டிய வேத பாராயணத்தில் தகுதியாகிய மனமில்லாதவனாகி, உலகினர் பழிக்கும்படி மயக்கமெய்தி நெடுநாள் கழித்தனன். இவ்விரதத்தை அநுஷ்டிக்கும் வித்தையைக் கேள்வியுற்று இதனை முறைப்படி அநுஷ்டித்தான். எ - று. (ருஅ)

விரத மீங்கிது நோற்றலும் வெள்ளைவெண் கமலை
வரம ளிழ்ந்தெதிர் தோன்றின ளுதவிய வரத்தாற்
பரவு நான்மறை முதலிய கலையெலாம் பயின்று
சுரரு வப்புற வயற்குமோர் மறைக்குரை சொல்லும்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிக்கவும், வெண்ணிறந்தங்கிய கலைமகள் வீற்றிருத்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு பிரசன்னமாய் அநுக்கிரகித்த வரத்தினால் துதிக்கத்தக்க நான்கு வேதங்கள் முதலாகிய எல்லா நூல்களையும் பழகி, தேவர்கள் மகிழும்படி, பிரமதேவனுக்கும் ஒப்பற்ற வேதத்திற்கும் பொருள் சொல்ல வல்லவனானான். எ - று. (ருகூ)

ஓத வேட்டவர்க் கோதுவித் தொருபொருள் விரும்பான்
மூது ணர்ந்தவர் யாவர்க்கு மூதுணர்த் துறுமா
லீது ணர்ந்தக னெடுநிலம் புரந்தரு ளிறைவர்
தீது தீர்த்திரு நிதிதரப் பெற்றனன் செல்வன்.

(இ - ள்.) நூல்களைக்கற்க விரும்பினோருக்குக் கற்பித்து, ஒரு பொருளையும் விரும்பாதவனாய், நன்றாய் ஓதித்தேர்ந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அதிகமாகத் தெளிவிப்பான். இந்நிலையை யறிந்து உலகத்தை யாளும் அரசன், இவனது தரித்திரத்தையொழித்துப் பெரும்பொருள் பரிசு கொடுக்கப்பெற்றான் அக்கல்விச்செல்வமுடைய சுதன்மன். எ - று. (சுய)

இகழ ருங்கலைக் கடலென மைந்தரீன் றெடுத்தா
னகழி மாநிலத் தளவறு வளநுகர்ந் தருளு

மகிழ்சி றந்தனன் கடைமுறை கயிலைவான் கணத்தோர்
புகழ வன்னவர் தலைவர்க்குந் தலைவனிற் பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) இகழ்தலற்ற கல்விக்கடலென்று சொல்லும்படி புதல்வர்களைப்பெற்றான். கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் எண்ணில்லாத போகங்களை யநுபவித்து, நீங்காத களிப்பின் மேம்பட்டவனாய், இறுதியில் திருக்கைலாயத்திலுள்ள சிறந்த சிவகணத்தவர்கள் புகழும்படி, அக்கணங்களுக்குத் தலைவர்களுக்கெல்லாந் தலைவனாக விளங்கினான். எ - று. (கூக)

உந்து வெண்டிரைப் புணரிநின் றுவட்டெழூ முவரி
தந்த மாநிலப் பரப்பெலா நிழற்றிய தகைசா
சிந்து வெண்குடைத் தனிக்கட ராழியோ னெறிநவே
லிந்து சேனனென் றுளனிகன் மன்னவர் திலகன்.

(இ - ள்.) பாய்கின்ற வெள்ளிய அலைகள் அலைந்து பொங்கியெழுங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலக முழுமையும் நிழல் பரப்பிய பெருமை தங்கிய வெண்ணிறமுற்ற வெண்கொற்றக்குடையையும் ஒப்பற்ற ஆக்கினை சக்கரத்தையும் உடையவனாய், எறிகின்ற வேலேந்திய இந்து சேனனென்னும் வலிதங்கிய மன்னவர் திலகனொருவனிருந்தான். எ - று. (கூஉ)

அனைய னிந்நிலத் தாருயிர் புரக்குநா ளவன்பால்
வினைசெய் திண்பரி வேற்படை மன்னவர் வெகுண்டு
முனைசெய் காலையி னவர்க்குடைந் தோடினன் முந்நீர்க்
கனைக ருங்கட லுலகுபோயக் கானக மடைந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்விந்து சேனன் இவ்வுலகில் நிறைந்த உயிர்களையாளுங் காலத்தில், அவனோடு போர்த்தொழில் செய்யும் வலி தங்கிய குதிரைகளையும் வேல் தாங்கிய சேனைகளையுமுடைய மறு மன்னர் பகைத்துப்போர்செய்த போது, அப்பகைஞர்க்குத்தோற்றுப் புறமுதுகு காட்டிச்சென்று, (ஆற்று நீர் வேற்று நீர் ஊற்று நீராகிய) மூன்று நீர்கள் நிறைந்து ஒலிக்குங் கரிய கடல் சூழ்ந்த அந்நகரைவிட்டுக் காட்டை யடைந்தான், எ - று. (கூங)

அரிதி யற்றிய வறுசுவை யுண்டியி னமைத்த
கருணை வெண்சுதை யுணவொடு மயின்றவன் கனலா
யுருகு வெம்பசி யுடற்றுற வொள்ளுகிர்க் கரங்கள்
குருதி போர்த்தெழ முண்டகக் கனிகரங் கொள்வான்.

(இ - ள்.) அரிதாகச்சமைத்த அறுசுவையுடைய உணவாகிய பாகப்படுத்தியபொறிக்கறியும் வெண்ணிறந்தங்கிய அமுதம் போன்றசாதத்தோடு புசித்து வந்த அம்மன்னவன், தீயமாயுருகுகின்ற கொடிய பசிநோய் வருத்த, அழகிய நகங்களமைந்த விரல்களில் உதிரம் பெருக்கெடுக்கும்படி, தாழைக்கனிகளைக் கையாலெடுப்பான். எ - று. (கூச)

அடக விந்தன வுப்பிலி யருந்தியு மகிழ்ந்து
புடவி கீண்டமென் கிழங்குமென் றும்பசி போக்கான்
பட்டர்கொ ளூர்க்கொடும் பகைனி புசித்தனன் படர்ந்த
விட்டெ ழுங்கொடி தவழ்ந்தகொள் கொம்பென லானான்.

(இ - ள்.) வதக்கிய இலைக்கறிகளை உப்பில்லாது புசித்தும், பூமியைப் பிளந்து தோண்டி யெடுத்த மெல்லிய கிழங்குகளைத்தின்றும், பசி தணியாத

வனாய், மேலே படர்ந்த பலகொழுந்துகளையும் கீழே விழுந்த பல பழங்களையும் புசித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆதலால், துன்பமென்னுங் கொடியானது சுற்றப் பெற்ற கொழுகொம்பென்று சொல்லற்கிடனானான். எ - று. (௬௫)

அரக்கர் வெங்கழு தயிலெயிற் றரவுதேண் மதமா
முருக்கு வெஞ்சின வாளரி முதற்பல விலங்கிற்
கருக்கி யாருயிர் பொறுக்கினன் றிரிந்தன னந்நாட்
செருக்கின் மாதவக் குறுமுனி யவ்வனஞ் சென்றான்.

(இ - ள்.) அசுரர்கள்-கொடிய பேய்கள்-கூரிய பற்களையுடைய பாம்புகள்-தேள்கள்-மத யானைகள்-கொல்லுகின்ற கடுங்கோபமுள்ள சிங்கங்கள் முதலிய மிருகங்களுக்குப்பயந்து தன்னுயிரைத்தாங்கிச்சஞ்சரித்திருந்தான். அப்பொழுது பெருந்தவத்தினால் செருக்கற்ற அகத்திய முனிவர் அவ்வரண்யத்தை யடைந்தனர். எ - று. (௬௬)

சென்ற மாதவத் தலைவனை யெய்தினன் சிறந்த
மன்றன் மாமலர்த் தாளிணை வீழ்ந்தனன் வணங்கி
நின்று தன்னுடைக் குறையெலா நிகழ்த்தினன் மலயக்
குன்றி ருந்திடு முதுதமிழ்க் குறுமுனி கூறும்.

(இ - ள்.) அங்கெழுந்தருளிய பெருந்தவ சிரேஷ்டராகிய அகஸ்திய முனிவரை யடைந்து மணங்கமழுஞ்சிறந்த தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளிற் பணிந்து கும்பிட்டு நேர் நின்று தன் குறைகளை யெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தான். பொதிய மலையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் முதிர்ந்த தமிழ் முனிவராகிய அகஸ்திய முனிவர் கூகின்றார். எ - று. (௬௭)

மதித்த நல்குறு மாமகேச் சுரமெனும் விரதம்
விதித்த வாறுநோற் றனையெனில் வினையற விளங்கி
யுதித்த வெண்மதிக் குடைநிழ லரசுபெற் றுவப்பாய்
கதிக்கு நாயக னாகுவை கடைமுறை கயிலை.

(இ - ள்.) எண்ணிய வரங்களைக்கொடுக்கும் உமா மகேசுவரமென்னும் விரதத்தை விதிப்படி யநுஷ்டிப்பாயாகில் உன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கி யோங்கி உதிக்கின்ற வெள்ளிய சந்திரன் போன்ற வெண்கொற்றக்குடையின் நீழலில் அரசாட்சியை யெய்திச் சந்தோஷிப்பாய். தேகாந்தத்தில் கைலாய பதவிக்குந் தலைவனாக ஆகுவை. எ - று. (௬௮)

என்று ரைத்தசொற் செவிமடுத் தேத்தின னிறைவ
னன்று தொட்டுநல் விரதமீ தாற்றினன் முறையாற்
சென்று நாள்பல கழிந்தன சேவுயர்த் தியமான்
கன்று ழைக்கையான் றிருவுள நெகிழ்ந்தது கருணை.

(இ - ள்.) என்று கூறியருளிய சொற்களை மன்னவன் கேட்டு, அகத்திய முனிவரைத் துதிசெய்து, அது முதல் சிறப்புற்ற இவ்வுமா மகேசுவர விரதத்தை முறைப்படி யநுஷ்டித்தான். இப்படிப்பல காலங்கள் சென்றன. இடபக்கொடியை யுயர்த்தியவரும் மான்கன்றையேந்திய திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமான் திருவுள்ளத்திற் கருணை மிகுந்து. எ - று, (௬௯)

ஓரி டப்புறத் தம்பிகை யுணர்ந்தன ளொருங்கே
யார ருட்கட லுவட்டெழ விருவரு மருளிற்
கூரி லைப்படைக் குபேரனை யழைத்துநீ குரைநீர்ப்
பாரி டத்திந்து சேனனுக் குதவெனப் பணித்தார்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற வாமபாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியாரும் இதனை யுணர்ந்தனர். சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் ஒன்ருய் நிலைறந்த திருவருட்கடல் பெருகும்படி, கிருபையோடு கூர்மைதங்கிய சூலாயுதமேந்திய குபேரனை வருவித்து ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட பூலோகத்தில் இந்து சேனனென்னும் மன்னவனுக்கு வேண்டிய பொருளைத்தருவாயாகவெனக் கட்டளையிட்டருளினர். எ - று. (எ0)

அளகை மாநக ரிறைவனு மக்கணத் தடைந்து
முளைவ னத்திந்து சேனனை யெதிர்ந்தனன் முழங்குந்
தொளைநெ டுங்கைமால் யானைமீப் பொலிதரத் துவன்றி
வளைத டங்கடற் சேனைகொண் டவனொடும் வந்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்த அளகாபுரிக்கிறைவனுகிய குபேரனும் அந்தக்ஷணத்திலேயே சென்று வனத்திலே தவஞ்செய்யும் இந்துசேனனை யெதிர்கொண்டு, கர்ச்சிக்கின்ற நெடியதுதிக்கையையுடைய பெரியயானையின் மேல் வணங்கும்படி, வளைந்த விசாலமான கடல்போலும் பெரிய சேனையை யுடன்கொண்டு அவ்விந்துசேனனேடும் வந்தான். எ - று. (எக)

செருத்த லைப்புறத் தரசெலா மருவரை சேர்ந்தா
ரொருத்தன் மும்மதத் தோடைநீ டொருகரப் பொருப்பி
னெருத்த மீப்பொலி யிந்துசே னற்கர சீந்தான்
றிருத்து மாமுடி புனைந்தன னளகையஞ் செல்வன்.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் முன்னேபுறங் கொண்ட மன்னர்கள் யாவரும் அரிய மலைகளையடைந்தார்கள், யானையாகிய மும்மதத்தையும் முகபடாத்தையும்துதிக்கையாகிய நெடிய ஒரு கரத்தைமுடைய மலையின்பிடரிமேல் விளங்கிய இந்துசேனனுக்கு அரசளித்து, திருத்தமாகிய கிரீடந்தரித்து அரசுரிமையளித்தனன் அளகாபுரித்தலைவனுகிய குபேரன். எ - று. (எஉ)

மதிமு டிச்சடை யெம்பிரா னருளிய வரத்தா
லிதுவி யற்றின னீங்குனக் கென்றெடுத் தியம்பிப்
பொதிநி திக்குவை யளகைவேந் தளித்தனன் போனு
னதிரு மார்கலி நிலமிவ னெடிதுநா ளளித்தான்.

(இ - ள்.) சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் அநுக்கிரகித்தவரத்தினுல், இப்போது இதனை உனக்கு யான் செய்தேன் என்று சொல்லி, பொருந்திய நிதிக்குவைகளை அவனுக்குக்கொடுத்து, குபேரன் தன் அளகாபுரிக்குப் போயினன். ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த உலகத்தை இவ்விந்து சேனன் நெடுங்காலம் அரசாண்டான். எ - று. (எங)

கடுத்த மன்னவ ரிருநிலங் கனவரைப் புயத்தா
லெடுத்த னன்பொதுக் கடிந்தன னுயிர்புரந் திருந்தா
னடுத்த காலம்வந் தெதிர்ந்துழிக் கயிலைவா ழமலன்
விடுத்த மானமீச் சிறந்தனன் வெள்ளிவெற் படைந்தான்.

(இ - ள்.) பகைத்த அரசர்களுடைய பெரிய நகரங்களைத் தனது பெரிய மலைபோலுந் தோள்களிலே தாங்கிப் பொதுத்தன்மை நீக்கி உயிர்களைப் பாது காத்துக்கொண்டிருந்தான். முடிவுகாலஞ் சம்பவித்தபோது, திருக்கைலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் அனுப்பிய விமானத்திலிவர்ந்து வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தை யடைந்தான். எ - று. (எ௪)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

எக்கு ணத்தினு மருந்தவ மல்லதொன் றில்லென வெடுத்தோதி
யக்கு ணத்துட னெழுகிய முனிவரர்க் கருந்தவத் தலைநின்று
முக்கு ணங்கடிந் தியற்றிய சூதமா முனிவரன் முறைநோக்கி
மெய்க்கு ணத்தவத் தலைவிர்கா ளின்னுமோர் விரதமுண் டதுகேண்மின்

(இ - ள்.) முக்குணங்களைக் கடிந்து பெருந்தவஞ்செய்த சூத மகாமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களை முறையோடுபார்த்து, எவ்வகைய நூலிலும் அருந்தவத்தைக் காட்டிலும் வேறொன்றில்லை யென விளக்கிக்கூறி, அத்தகைத் தவமார்க்கத்தோடு அநுஷ்டித்த முனிவர்களுக்குள் உண்மைக்குணமுள்ள தலை வர்களே! மற்றோர்விரதமுள்ளது கேட்பீர்களாக. எ - று. (எ௫)

என்று ரைத்தவர்க் கியம்புவான் மழவிடை யேறுகைத் திடுமெம்மான்
சென்ற சிந்தையிற் றிருவுள முவந்தது தேவரு முறைநோற்பார்
நன்றெ னுஞ்சிவ ராத்திரி யீங்கிது நோற்பவர் நறுங்கொன்றைப்
பொன்றி கழ்ந்திடு சடைமுடிக் கயிலையம் புனிதனிற் றொழுநிற்பார்.

(இ - ள்.) என்றுரைத்து அம்முனிவர்களுக்குக் கூறுகின்றனர். இளமை தங்கிய இடபவாகனத்தி லாரோகணிக்கும் எமது சிவபெருமான் மேம்பட்ட எண்ணத்தோடு திருவுள்ளத்திற்களித்ததும், தேவர்களும் முறையோடு நோற் பாராய் நல்விரதமெனச் சொல்வதும் சிவராத்திரிவிரதமாம். இச்சிவராத்திரி விரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்கள் நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமலராகிய பொன் பிரகாசிக்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் போன்று பலரும் வணங்க வாழ்வார்கள். எ - று. (எ௬)

ஒற்றை யாழியங் கடவுளூர் வைகலி னுணவொழிந் துதயம்போய்
முற்று கங்குலின் யாமமோர் நான்கினு முறைமுறை துயில்போக்கிக்
கற்றை யஞ்சடைக் கடவுளை விதிமுறை யருச்சனைக் கடனாற்றிப்
பிற்றை வைகலிற் பாரணங் கூட்டுவார் பெறற்கருங் கதிசேர்வார்.

(இ - ள்.) ஒற்றைச்சக்கரமுடைய தேரைச் செலுத்துஞ்சூரியன் சஞ்சரிக் கும் பகற்பொழுதில் உணவைவிலக்கி, காலைமுதற் பகற்காலங் கழிந்தபிறகு, வருகின்ற இரவில் நாலுசாமங்களிலும் விதிமுறை நித்திரை நீங்கி, தொகுதி யாகிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானை விதிப்படி பூசித்தலாகிய கிரியையை முடித்து, அடுத்ததினங்காலையிற் பாரணஞ் செய்பவர்கள் அடை தற்கரிய பதவியை யடைவார்கள். எ - று. (எஎ)

வருட மொன்றின்மூ வெட்டெனத் தொடர்ந்திடை வந்துறு பதினான்
கருதி யிப்படி வரன்முறை நோற்பது கணக்கறு தவத்தீர்காள் [கிற்
பொருவி னித்திய சிவநிசி யாகுவ பொங்கிருட் பதினான்கு
தருவ பன்னிரண் டெனுமிவை மதிச்சிவ ராத்திரி யெனத்தக்க.

(இ - ள்.) கணக்கிடப்படாத தவமுடையவர்களே! ஓராண்டில்இருபத்து நான்காகத் தொடர்ச்சியாய் வரத்தக்க பதினுன்காவது திதியாகிய சதுர்த்த சித்திதியில், ஞாபகத்தோடு இப்படி விதிமுறையால் அநுஷ்டிப்பது ஒப்பற்ற நித்திய சிவராத்திரியாகும். இவ்விருபத்து நான்கினில், அமரபட்ச சதுர்த்த சிகளெனச் சொல்லும் பன்னிரண்டும் மாசசிவராத்திரிகளெனச் சொல்லத் தக்கன. எ - று. (எஅ)

வருட மொன்றிடை வருதின மனைத்தினு மதிக்கிழ மையிற்றேன்றுங்
கருகு கங்குலு வாவரி லவ்விராக் கணனுத லிரவாகு
முருகு சிந்தைமீ ருரைத்திடி லாங்கது யோகராத் திரியாகும்
பொருவி லற்றைநா ளேற்றவர் பெற்றபே றெம்மனோர் புகல்வாரே.

(இ - ள்.) ஒருவருடத்தில் வரும் எல்லா நாட்களிலும் சோமவாரத்தின் இரவில் அமாவாசை வருமாயின் அவ்விரவும் சிவராத்திரியாகும். உருகுகின்ற மனமுள்ள முனிவர்களே! அவ்சிவராத்திரியைக் குறித்துச் சொல்லப்புகுந்தால் அதுயோகசிவராத்திரியென்று சொல்லலாகும். ஒப்பற்ற அத்தினத்தில், சிவ ராத்திரிவிரதத்தை யநுஷ்டிப்பவர்கள் பெறும்பயனை என்னையொத்தவர்கள் சொல்லுவார்களோ? எ - று. (எகூ)

மகர திங்களி னமரபக் கத்திடை வருபிர தமையெய்திப் [தாக்கிப்
புகலு மன்றுதொட் டெதிர்ந்தபன் மூன்றுநாட் புசிப்பதோர் பொழு
பகர்த ரும்பதி னன்கிடை நோற்பது பக்கராத் திரியாகு
மிகப ரந்தரு மாகமா தத்திடை நோற்பது வியல்பாமே.

(இ - ள்.) தைமாதத்தில் அமரபக்ஷத்தில் வரும் பிரதமை திதிநேர்ந்த அன்றைநாள் தொடங்கி எதிர்ந்து வரும் பதின்மூன்று நாட்களும் ஒருவேளை யுணவுகொண்டு, யாவரும் புகழ்ந்து சொல்லும் சதுர்த்தசித்திதிவரையில் அநுஷ்டிப்பது பக்ஷசிவராத்திரியாகும். இகத்திலும் பரத்திலும் பலன்களைத்தரும் மாசிமாதத்தில் அநுஷ்டிப்பது இயற்கையாகும். எ - று. (அ0)

அருட ருஞ்சிவ ராத்திரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு
மருகு காதலி னீங்கிவை நோற்கமற் றென்றெனுந் திறம்பாமல்
வெருவி திப்படி யூண்டுயி லொழிந்திது வரன்முறை நோலாதார்
பெருகு மாதவம் புரிந்தவ ராயினும் பிழைத்தனர் பிழையாதார்.

(இ - ள்) திருவருள் பாலிக்குஞ் சிவராத்திரி விரதமானது இப்படி ஐந்து வகையினை யுடையதாம். மனமுருகிய அன்போடு ஒருவகையினுங் குறைவுநேராமல் இவ்வைந்துவகையினையும் அநுஷ்டிக்கக் கடவீர்கள். சிவாகமங்களிற் சொல்லிய விதிப்படி ஆகார நித்திரைகளில்லாமல் இதனைத் தொடர்ச்சியாக நோற்காதவர்கள் சிறந்தபெருந்தவங்களைச் செய்தவர்களானாலும் அவர்கள் உச்சீவித்தவர்களல்லர். எ -று. (அக)

இன்ன வாய்நிகழ்ந் தெய்திய வருட்சிவ ராத்திரி யெனுமந்நாண்
மன்னு காலையிற் புனல்குடைந் தவரவர் வரன்முறை கடனாற்றி
மின்னி ருங்கொடி வேணியெம் பிரானுறை கோயிலபோய் வியந்தேத்தி
யன்ன வற்குநெய்த் தீபமே முதலிய வாற்றிநின் றடிபோற்றி.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடந்துவருகின்ற அருள்தரத்தக்க சிவராத்திரி யென்று சொல்லப்படும் அந்தத்தினத்திலே, நிலைபெற்ற விடியற்காலத்திலே

ஸ்நானஞ்செய்து தங்கடங்கள் வருணாசிரமங்கட்கியைய நித்திய கருமங்களைச் செய்து முடித்து, நெடிய மின்னற்கொடிபோலும் சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் ஆலயத்தையடைந்து சந்தோஷித்துத் துதி செய்து, அப்பெருமானுக்கு நெய்த்திருவிளக்கு முதலிய திருப்பணிகள் புரிந்து சந்நிதானத்தில் நின்று திருவடிகளை வணங்கி. எ - று. (அஉ)

உறக்க முண்பன வொழித்துமற் றெம்பிரான் றிருநடத் துபயத்தா
ணறைப்ப சுந்துண ரருச்சனை புரிந்திரு நாலியா மமும்போற்றி
பிறைக்கொ டுஞ்சடை யெம்பிரா னருச்சனை யில்லவர் பெருமானைத்
திறத்து ணர்ந்திடு முளத்தராய்க் கோயில்சென் றேத்துவர் சிவகங்குல்.

(இ - ள்.) நித்திரை ஆகாரமுதலியவற்றை நீக்கி, எமது சிவபெருமானது திருநடம் புரியும் உபயபாதங்களில், மணங்கமழும் பசிய மலர்க்கொத்துக்களால் அர்ச்சனைபுரிந்து (பகலிரவாகிய) எட்டு ஜாமங்களிலும் பூசிக்கக்கடவர். பிறைச்சந்திரனை யணிந்து வளைந்த ஜடையையுடைய எமது சிவபெருமான் பூஜை செய்யாதவர்கள் அப்பெருமானைத் தியான வல்லபத்தால் தரிசிக்கும் மனமுடையவர்களாய்த் திருக்கோயிலையெய்திச் சிவராத்திரிதினத்தில் தோத்திரஞ் செய்க. எ - று. (அஙு)

எடுத்து ரைத்தமற் றீங்கிவை யைந்தையு மிப்படி முறைநோற்கத்
தொடுத்தி லாரெனில் விரதமொன் றாயினு நோற்றுறி னவர்தூய்மை
யடுத்த நாவினுற் சொற்றுறிற் செழுங்கம லாலயத் தயனானும்
விடுத்த கோடிகற் பத்தினு மமையுமோ யாரது விரிப்பாரே.

(இ - ள்.) இதுகாறும் எடுத்துக் கூறிய இச்சிவராத்திரி விரதங்களைந்தையும் இவ்வகையாகக்கிரமப்படி அநுஷ்டிக்கத் தொடங்காதவர்களானால், இவற்றில் ஓர்விரதத்தை யேனும் அநுஷ்டிப்பாராயின், அவர்களது சிறப்பை நாவினாற் சொல்லுமிடத்தில், செழுமைதங்கிய தாமரைப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனாலும் கழிகின்ற கோடிகற்பங்களிலும் முடியுமோ? அதனை விரித்துச் சொல்லுவோரெவர்? எ - று. (அச)

ஆழி மாயவ னுயிர்புரந் தளிப்பது மம்புயத் திருக்கோயிற்
பாழி யெண்புய னெடுநில மின்னுயிர் படைப்பதும் பசும்பொன்னூ
டூழி யிந்திரன் புரப்பதூஉ மளகையா னொழிவறு வளனீண்டி
வாழி பெற்றதும் விரதமீ திழைத்தலா லென்பது மனக்கொள்வீர்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்புரியும் திருமால் உயிர்களைக்காத்திரட்சிப்பதும், அழகிய தாமரைமலரிருக்கையையுடைய வலிய எட்டுத்திருப்புயங்களையுடைய பிரமன், நெடிய உலகத்தையும் அதிலுள்ள இனியவுயிர்களையுஞ் சிருட்டித்தலும் பசிய பொன்மயமான தேவலோகத்தைஇந்திரன் அரசுசெய்வதும், அளகேசனாகிய குபேரன் ஒழிவில்லாத வளங்கள் சேரப்பெற்று வாழ்வெய்தியதும், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்ததாலே யென்று மனதிற்கொள்வீர்களாக. எ - று. (அரு)

மதிக வித்தென வெண்குடை நிழற்றுகன் மாடபா தனைப்பற்றி
விதிவ ழித்தொடர் பிரமகத் தியைவிடுத் தொழிப்பது விரும்புற்று
முதிய மாதவக் கௌதமன் சொற்படி யீங்கிது முறைநோற்றுக்
திகத ருந்தனித் தலைவனாய்ப் பாதக மெவற்றையுங் கடந்துற்றான்.

(இ - ள்.) சந்திரனைக் கவித்ததுபோலும் வெண்குடையால் நிழல் செய்கின்ற கன்மாடபாதனென்னும் அரசன் தன்னைப் பிடித்துக்கொண்டு விதிப்படி தொடர்ந்துவந்த பிரமகத்தியைப் போக்கவிரும்பி, சிறந்தபெருந்தவமுடைய கௌதம முனிவர் சொற்படி இவ்விரதத்தைக் கிரமப்படி செய்து, வேண்டிய வரத்தை யநுக்கிரகிக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனைத் தன்பாவங்களை யெல்லாம் விலக்கிப் புனிதனாயினான். எ - று. (அகூ)

குனித்த வார்சிலைக் கரத்தினன் சுருடரு குஞ்சியன் றிணிதோளான்
றுனித்த சிந்தையன் காரண மின்றியே சுடுசினக் கொலைவேடன்
பனித்த கங்குலி னடுகொலை வேட்டைமேற் படர்ந்தனன் படர்கானந்
தனித்து லாவினன் கிடைத்தில னென்றையு மிருந்தனன் றனியோர்பால்

(இ - ள்.) வளைந்த நெடிய வில்லேந்திய கையை யுடையவனும் சுருண்ட தலைமயிரையுடையவனும் வலிய புயமுடையவனும் வருத்தும் மனமுடையவனும் காரணமின்றிக் கடுங்கோபத்தாற் கொல்பவனுமாகவுள்ள ஒருவேடன், பயத்தை விளைவிக்கும் ஓரிரவில், உயிர்போக்குங் கொலைத்தொழிலாகிய வேட்டைக்குச்சென்றான். பரவிய காட்டில் தனியே திரிந்தும் ஒன்றும் கிடையாதவனாய் ஓர்பக்கலில் தனிமையாயிருந்தான். எ. று. (அஎ)

அன்ற ரன்சிவ ராத்திரி யென்பது மறிந்தில னயனேக்கிக்
கன்று வெஞ்சின விலங்கினை வெருவியோர் வில்வமேற் கவையுற்று
னின்றி ருந்துயி லுறந்தில மாயின்வீழ்ந் திடுதுமென் றுளத்தெண்ணி
மன்ற னுறுபத் திரம்பறித் திட்டன னிரவிதேர் வருங்காறும்.

(இ - ள்.) அன்று சிவராத்திரியென்பதையும் உணராதவனாய்ப் பக்கத்திற் பார்த்து வருந்தத்தக்க கடுங்கோபமுடைய ஒரு மிருகத்திற்குப் பயந்து அதற்குத் தப்பும்படி அங்கிருந்த ஒரு வில்வமரத்தின் உயர் கிளையிலேறிக்கொண்டான். இன்றிரவு பெருநித்திரையை யொழித்திடாவிடின் தரைமேல் விழுந்துவிடுவோமென்று மனதிற்கருதி, சூரியன் றேர் உதயமாகுமெல்லையும் மணங்கமழும் வில்வ தளங்களைப் பறித்து எறிந்துகொண்டிருந்தான். எ - று. (அஅ)

பறித்த பத்திர மெம்பிரான் றிருமுடி வீழ்தலும் பனிக்கற்றை
வெறித்த வார்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் புரிந்தனன் விறல்வேடன்
செறித்த பாதகங் கனற்படு பஞ்சியிற் றீர்ந்தன மறையாவுங்
குறித்த நாயகன் சேவடி புகுந்தனன் விண்ணவர் குலம்போற்ற.

(இ - ள்.) பறித்தெறிந்து வந்த அவ்வில்வபத்திரங்கள் எமது சிவபெருமான் திருமுடிமீது சேர்ந்தவுடனே, குளிர்ச்சியுற்றுக் கூட்டமாய் மணந்தங்கி நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அவனுக்குத் திருவருள் புரிந்தனர். வலிதங்கிய அவ்வேடனது நிறைந்த பாவங்களெல்லாம் தீப்பொறிப்பட்ட பஞ்சு மூட்டைபோ லழிந்தன, வேதங்களெல்லாம் நாடியிருக்கும் சிவபெருமான் திருவடி நீழலில் தேவகணங்கள் துதிசெய்யும்படி சேர்ந்தனன் ()

இழிதொ ழிற்குலப் புலையரிற் றோன்றின ளொருத்திமற் றிரப்புற்றாள்
விழியி ழந்தனள் வறுமையிற் றேம்பினள் விரதமீ துறுமந்நாட்
கழிபெ ருங்கட லுலகுளோ ரெழுந்துகோ கன்னமெய் திடுங்காலை
வழியி ருந்தன ளிருகையேற் றிரந்தரும் பசியொடும் வருந்துற்றாள்.

(இ - ள்.) மேலும், இழிந்த அசேதனச் செயற்குரிய குலமாகிய புலைச் சாதியிற் பிறந்தாளொருத்தி, யாசிப்பவளும் கண்ணொளி யில்லாதவளும் வறுமையால் வருந்துபவளுமாகி இச்சிவராத்திரி வந்ததினத்திலே, மிகப்பெரிய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகினர் புறப்பட்டுக் கோகர்ண ஸ்தலத்திற்குப்போகுஞ் சமயத்தில் அவ்வழியிடை யிருந்துகொண்டு இருகைகளையும் பரப்பி யாசித்துக் கொடும்பசியோடு வருத்தமெய்தியிருந்தாள். எ-று. (௬௰)

அந்நெ றித்தலை யருட்சிவ ராத்திரி நோற்கவென் றவணேகுஞ்
செந்நெ றித்தலை மாந்தரி லொருவனின் றவள்கரந் தீண்டாமற்
பன்னு பத்திர வில்வமிட் டேகின னுங்கது பசிதீரத்
தின்னு தற்கியைந் தனவல வெனவெறிந் திட்டன டிசைநோக்காள்.

(இ - ள்.) அவ்வழியிலே சிவராத்திரி விரதத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று கோகர்ணத்திற்குச் செல்லும் நல்லவழியிலே சிறந்த மாந்தர்களிலொருவன், அங்கே நின்று அவள் கையைத்தொடாமல் யாவரும் புகழும் வில்வதளத்தை அவள் கையிற் போட்டுப் போயினன். அது தன் பசியடங்கத் தின்னுதற்குப் பொருந்தியதன்றென்று கருதி, திசையைப் பாராமல் எறிந்துவிட்டாள். எ-று. (௬௧)

அனைய காலையிற் சுழித்தெறி காலெழுந் தாங்கவ ளெறிவில்வம்
புனித மேனியோ ரிலிங்கமுற் றுளததன் றிருமுடி பொலிந்திட்ட
வினைய டுஞ்சிவ ராத்திரி யற்றைநா ளாதலின் விடையூர்ந்தோ
னினைவ ருந்திரு வுளமிரங் கினனவள் கயிலைநன் னெறிசென்றாள்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் சுழன்று வீசுங் காற்றினால் அவள் வீசியெறிந்த வில்வ பத்திரமானது போய், அங்கே புனிதமான திருமேனியையுடைய ஒரு சிவலிங்கப்பெருமான் இருந்ததனால், அப்பெருமான் அழகிய திருமுடியிற் பொருந்தியது. அன்றையதினம் ஆன்மாக்களின் வினைகளையொழிக்கும் சிவராத்திரி தினமாதலால், இடபவாகனத் தாரோகணித்த சிவபெருமான் திருவுள்ளமிரங்கினர். அப்புலைச்சி கைலாயமாகிய நல்ல பதவியைச் சென்றடைந்தாள். எ-று. (௬௨)

கலிநிலைத்துறை.

முடங்கு வெண்மதிக் கண்ணியன் முகிண்முலை யொருத்தி
யிடங்கொ ளெம்பிரா னிரவுநோற் றின்னருட் கடற்பா
லடங்கி னோர்கதை யின்னுமொன் றுளதுமக் கறைவாம்
படர்ந்த புன்சடை யந்தணீ ருணர்கெனப் பகர்வான்.

(இ - ள்.) வளைந்த சந்திரனை மாலையாக வுடையராய், அரும்புபோலுந் தனங்களையுடைய ஒப்பற்ற உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திற் கொண்ட எமது சிவபெருமானுடைய சிவராத்திரி விரதத்தை யனுஷ்டித்து இனிய திருவருட் கடலில் மூழ்கினவரது சரித்திரம் வேறொன்றுளது. அதனை யுமக்குச் சொல்லுவோம். படர்ந்துள்ள சிறு சடையையுடைய நைமிசாரணிய முனிவர்களே! தெரிந்துகொள்ளுங்களெனச் சூதமுனிவர் சொல்லலாயினர், எ-று.

சுரிமு கக்குல மெடுத்திரும் பவளவேர் துருவி
விரிதி ரைக்குலஞ் சுமந்துற வொழுகிமீ தூர்ந்து
வரிமு டப்படங் குளிர்ப்புற நடப்பது வானோர்
தெரித ரும்புனற் சிந்துவென் றொருநதி யுளதால்.

(இ - ள்.) சங்குகளின்தொகுதியை மேலேதாங்கிக்கொண்டு, பெரிய பவளக்கொடிகளின் வேரைத்தேடிக்கொண்டு, பரவிய அலைத்தொகுதிகளையும் மேற்கொண்டு மேலேபொங்கி, வரிகளுற்று வளைந்திருக்கும் ஆதிசேடன் பணமகுடங்கள் குளிர்ப்பெய்தும்படி பாயத்தக்க, தேவர்களும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் நீர் நிரம்பிய சிந்து வென்றொரு நதியுண்டு. எ - று. (கூசு)

அன்ன மாநதிக் கரைமருங் கயல்வய லுடுத்த
பொன்னி னிஞ்சிசூழ் கிடந்தது தேவரும் புகழ்தற்
கின்ன லந்தரு குஞ்சரத் திருநக ரிதன்பான்
மின்னு வேற்படைக் குஞ்சக னுளனொரு வேந்தன்.

(இ - ள்.) அந்தச் சிறந்த நதிக்கரைக்கருகே அயலில் வயல்கள் சூழ்ந்த பொன்னலாகிய மதில்கள் நாற்புறஞ் சூழ்ந்த நகரமானது தேவர்களுந் துதித்தற்குரிய இனிய இன்பத்தைத்தருங் குஞ்சரமென்னும் அழகிய நகரமாம். இந்நகரத்திலே பிரகாசிக்கின்ற வேற்படைதாங்கிய குஞ்சகனென்னும் மன்னவனொருவனிருந்தான். எ - று. (கூரு)

அனைய வேந்தனுக் காசிசொற் றிடுமொரு மறையோன்
றனைய ரின்றியே யரும்பெருந் தவத்தொடுஞ் சரித்தான்
புனைநெ டுஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் புரியா
வனைத ருஞ்சுகு மாரன்வந் துதித்தனன் வரத்தால்.

(இ - ள்.) அத்தகைய மன்னவனுக்கு ஆசி கூறும் ஒருவேதியன் புதல்வர்களில்லாமல் அரியபெருந்தவங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தான். அலங்கரிக்கின்ற நெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருள்புரிந்த வரத்தினால் அலங்கரிக்கத்தக்க சுகுமாரனென்னும் புத்திரன் தோன்றினன். எ-று.

வனப்பெ லாந்திரண் டொருவழிக் கொண்டென வளர்வா
னினக்கு நான்மறை முதலிய யாவையு மிசைத்தான்
சினக்கொ டுந்தொழில் வேனிலாற் குவமையிற் சிறந்தான்
கனைக்க ருங்கட லுலகுளோர் காண்டொறுங் கவினும்.

(இ - ள்.) அழகுமுழுவதுஞ் சேர்ந்து ஓர் வடிவெடுத்தாற்போல வளர்ந்து வருகின்ற சுகுமாரன், இனமாயுள்ள நான்குவேதங்கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் ஓதியறிந்தவனாய், கோபத்தோடு கூடிய கொடுந்தொழிலுடைய மன்மதனுக்குச் சரியானவனென்று ஒப்பிடப்படாமல் மேம்பட்டான். ஒலிக்கின்ற கருநிறங்கொண்ட கடல்சூழ்ந்த உலகினர் அவனைப்பார்க்குந்தோறும் அழகோடு விளங்குவான். எ - று. (கூஎ)

தகர்ந்த வெண்மதி திருத்திய முறுவலன் றாழாப்
பகர்ந்த மென்மொழி மயக்கினன் பணைத்தடம் புயத்தான்
சகந்தொ ழுதகுந் தன்மையான் றண்சிறைச் சுரும்பர்
நுகர்ந்த தாரொடு மின்னென நுடங்குநூன் மார்பன்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட வெள்ளிய சந்திரனை வரிசைப்படுத்தியதுபோன்ற பற்களையுடையவன். தாழ்ந்தவோசையோடு கூறும் மென்மொழிகளால் கேட்போர் யாவரையும் மயக்குகின்றவன். பருத்துப் பரந்த தோள்களையுடையவன். உலகினர் பணியத்தக்க ஒழுக்கமுடையவன். வண்டுகள் தேனுண்ணுந் தாமரை மலர்மாலையோடு மின்னல்போலசையும் உபவீதம் விளங்கும் மார்புடையவன்.

வருண நான்குள மாந்தரு மயங்குறு வனப்பி
னுருவ மெய்திய வுறுப்பின னேடரித் தடங்கண்
மருவ ருங்குழன் மகளிர்கண் கவர்தரு வதனன்
செருகு மென்மலர்க் குடுமிய னுடவர் திலகன்.

(இ - ள்.) வருணங்கள் நான்கிலுள்ளாரும் மயங்கத்தக்க அழகுபொருந்திய வடிவோடுகூடிய அவயவங்கள் வாய்ந்தவன். காதளவும் ஓடிய அரிபடர்ந்த பரந்தவிழிகளையும் மணங்கமழுங் கூந்தலையுமுடைய மங்கையரது விழிகளைக் கவர்த்தக்க முகமுடையவன். மெல்லியமலர்சூடிய சிகையையுடையவன். ஆண்மக்கட்கொரு திலகம் போன்றவன். எ - று. (கூகூ)

மார னூல்வழி வரன்முறை தெரிந்தது வகுத்த
சேர னீற்றல்கோ தன்மையீ றிவற்றிடைத் தெரிந்த
வோர்வ ருங்கர ணங்கணுற் பத்தினெட் டுருக்கி
யார்த ருஞ்சுவைப் பானமைந் தாறுமுற் றளந்தான்.

(இ - ள்.) காமாகமத்திற் சொல்லியுள்ள முறைமைகளெல்லாவற்றையும் தெரிந்து அதில் வகுக்கப்பட்டுள்ள சேர்தல்முதலாக உவகையிறுதியாகக் கூறப்படும் எட்டு அங்கிதங்களையும், இவற்றுள் வகுக்கப்பட்ட யாவரும் உணர்தற்கரிய கரணங்கள் எண்பத்தெட்டினாலும் உருகச்செய்துண்ணும் நிறைந்திருக்கின்ற ஏகாதசமானங்கள் முழுவதுந் தேர்ந்தவன். எ . று. (கoo)

"சேரலாதி காதன்மை" என்பதை—"புல்லுதல் சுவைத்திடல் புணர்நகக்குறி, பல்லுறல் மத்தனம் பயிலுந்தாடனம், ஒல்லொலிகரணமோடுவகையாதிய, எல்லையில் புணர்நிலைக் கியைந்த வென்பவே" என்பதனுணர்க. இதன் விரிவு காமநூலுள்ளும் கந்தபுராணத்துள்ளுங்காண்க - விரிப்பிற்பெருகும்.

துஞ்சு கங்குலிற் பக்கமு மிருத்தையுந் தோய்ந்து
நஞ்ச மாரமு திடையிற நடப்பன நாடி
யஞ்சி னத்துகிர்க் குறியெயிற் றுறுகுறி யளந்து
பஞ்சின் மெல்லடி மகளிரைத் தன்வயப் படுத்தான்.

(இ - ள்.) சித்திரைபுரியும் இராக்காலத்தில் பட்சத்தையும் திதியையும் உணர்ந்து, விடமும் அமுதமும் இடையே யில்லாமல் நடக்குந்தன்மையறிந்து ஐந்துவிரல்களிலும் பொருந்திய நகக்குறியையும் பற்குறிகளையும் உணர்ந்து செம்பஞ்சுக்குழம் பூட்டிய மெல்லிய பாதங்களையுடைய மாதர்களைத் தன் வசஞ்செய்து கொண்டனன். எ - று. (கoக)

கொழுந ரன்றியோர் கடவுளைத் தளிர்க்கரங் குவியா
வழுவில் கற்புடை மடந்தையர் மனங்கனிந் துருகி
யொழுக நின்றனன் பிறர்மனை யென்பதொன் றுணரா
னெழுவு கோக்குலத் தொருதனி யேறெனத் திரிவான்.

(இ - ள்.) வேதியர் குலத்திற்கு ஒப்பற்று மேம்பட்ட ஆண்சிங்கம்போற் சஞ்சரிப்பவனாகிய சுகுமாரன், தங்கள் கணவரையல்லது பிறிதொருதெய்வத்தை மாந்தளிர்போலுங் கைகளைக் கூப்பிப்பணியாத குற்றமற்ற கற்புவாய்ந்த தன்மனைவிமார் மனக்கனிவுற்றவர்களாய் உபசரிக்கவிருந்தான். பிறர் மனைவியர்சையோகமென்பது ஒருசிறிது முணரான். எ . று. (கoஉ)

கன்னி மாடமுங் கடிமதிற் காவலுங் கழியத்
துன்னு மாரிருட் பிழம்பிடை யிவனடித் தொடர்வா
ரன்ன மன்னவர்க் கலக்குற விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மையி னீங்கிவை நிகழ்ந்துறு மேல்வை.

(இ - து.) கன்னிமாடங்களையுங் காப்பமைந்த மதிற்காவலுடைய வற்றையுங் கடந்து மிகவிசேடித்த நடுராத்திரி இருளிலே, இவனைத்தேடிவரும் அன்னம்போலும் நடையையுடைய மாதர்களை இவன் கூடுதற்குத் தடுத்தாலும் அவர்கள் சம்மதியார்கள். இவ்வகையாக இவ்விடத்தில் இவை நடந்தேறிவருகின்றகாலத்தில், எ - று. (க0௩)

ஒளித்த காமமீக் கூர்சுகு மாரனென் றொருவன்
றெளித்த கற்புடை மகளிரை யழித்தபுன் செயலை
வெளிப்ப டுத்தின ராகிவந் திருநிலம் வியப்பா
லளித்த மன்னவற் கறைந்தனர் மானநீத் தயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) சுகுமாரனென்னும் பெயரையுடைய அதிகமாகிய காமத்தை மறைத்து வைத்துள்ள வொருவன், தெளிந்த கற்புறுமாதரை அவர்கள் நிலைமைதவறும்படி அழித்ததுர்செயலை வெளியிடுவோர்போலவந்து, இவனை விரும்பிப்பின்றொடர்ந்து தமது விருப்பங் கைகூடாதவர்களாய் மானம்விட்டு வெறுப்பெய்தியவர்கள், உலகினைக் காத்திருந்த அரசனுக்கு அபவாதமாகச் சொன்னார்கள்- எ - று. (க0௪)

கேட்ட மன்னவன் செவித்தொளை சுறுக்கொளக் கிளரா
வீட்டு சீற்றமிக் கெழுந்தவற் கொணர்மினென் றிசைப்ப
வாட்ட டக்கையோர் சென்றனர் கொணர்தர வந்தான்
றீட்டு பேரெழி னோக்கினன் குளிர்ந்ததச் சீற்றம்.

(இ - ள்.) கேட்டறிந்தஅரசன் செவித்தொளையிற் சுறுக்கென்றுதைக்கப் பொங்கியெழுந்த கோபமுண்டாகி; அவனைப்பிடித்துவருக வென்றாக்கியாபிக்க, வாளாயுதந்தாங்கிய விசாலமானகையையுடைய காவலாளர் உடனே போய்ப் பற்றிவர அவனும் வந்தனன், மன்னவன் அவனது அழகிய சித்திரம் போலும் வடிவைப்பார்த்தான். அதனால் அவனுக்குண்டான கோபந்தனிந்தது. எ-று.

கொல்ல லாமெனுந் தகையனன் றிவனெழில் குறிப்பின்
றொல்லை நான்மறை யவருழைத் தோன்றியோ னிவனை
யொல்லை கொண்டனிர் போதிரெம் முயர்குடை நிழற்கி
ழெல்லை மாநிலங் கடத்திநீர் விடுத்திரென் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) இவனழகை யெண்ணிப்பார்த்தால், கொல்லலாமெனச் சொல்லத்தக்க தகுதிவாய்ந்தவனல்லன். பழமையாகிய நான்குவேதங்களையுணர்ந்த மறையவர் குலத்திற் சனித்தவன். இவனை, அதிவிரைவிற்கொண்டு சென்று நமது வெண்கொற்றக்குடைநிழலில் அரசுநடத்தும் பூமியின் எல்லையைக் கடந்து விட்டுவிடுங்களென உத்தரவளித்தான். எ - று- (க0சு)

அனைய ரவ்வுரை கேட்டலும் பற்றின ரகன்றார்
கனைபொ லன்கழன் மன்னர்கோ னகனிலங் கடத்தி

வினையு னக்கிது விளைந்தவா றென்றனர் விடுத்தார்
சினைய கானகத் தருவரை நெடுநெறி சென்றான்.

(இ - ள்.) அத்தண்டலாளர் அக்கட்டளையைக் கேட்டமாத்திரமே, அவனைப்பற்றிச் சென்று ஒலிக்கின்ற பொன்னுலான வீரகண்டாமணிதரித்த இராசராசனுடைய பூமியின் எல்லையைக்கடந்து, இப்படி உனக்கு நேர்ந்தது உன் வினைப்பயனெனக் கூறிவிடுத்தார்கள். கிளைவழிகளையுடைய ஒரு காட்டிலிருக்கும் பெரியமலையின்மேல் வெகுதூரஞ்சென்றான். ஏ - று. (க0எ)

சென்ற கானகத் தடுபுலி கொய்யுளைச் சீயங்
கன்று வெஞ்சின விடவரா வழிமதக் களிறு
துன்று மோர்நெறி முடுக்கரி னெடுவனஞ் சுழன்றான்
மன்ற லம்புனற் பொய்கையொன் றெதிர்ந்தனன் மறையோன்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற காட்டிலே கொல்லத்தக்க புலிகளும், கத்தரித்தது போன்ற பிடரிமயிரையுடைய சிங்கங்களும், கொடூரமான கோபமுடைய பாம்புகளும், மதஞ்சொரியும் யானைகளும் நெருங்கிய ஒருவழியின் முடுக்கில் அகப்பட்டு, பெரிய காடுமுழுவதுந் திரிந்துகொண்டிருந்த சுகுமாரனென்னும் வேதியன் மணந்தங்கிய அழகிய நீர்நிரம்பிய தடாகமொன்றை எதிரே கண்டான். ஏ - று. (க0அ)

அன்ன நாண்மலர்ப் படுகரி னளவைபெற் றறியேந்
துன்னு பன்மலர் மிடைந்தன வுடைந்துதேன் சொரியக்
கன்னி யன்னமே முதலிய தொகுதியிற் கலந்த
பன்னி றத்தெழு தியபடாம் படுத்தன கடுக்கும்.

(இ - ள்.) அத்தகைய புதியமலர்களையுடைய தடாகத்தின் அளவை நாம் சொல்ல அறியோம். அதில் நெருங்கிய பல்வகைப்பூக்களும் ஒன்றுகூடியனவாய் இதழ்கள் விரிந்து தேனைச்சொரிய, இளமை தங்கிய அன்னமுதலிய பறவைகள் கூட்டமாகக் கலந்திருக்கின்ற தோற்றமானது, பலவர்ணங்களோடமைத்த சித்திரவஸ்திரங்கள் விரித்திருப்பனவற்றைப்போன்றிருக்கும். ஏ - று.

சில்லு கிர்ச்சிறு தாட்படு புள்ளியஞ் சிரலை
யெல்லை வானெழுந் திருங்கயல் கதுவவீழ்ந் திடலு
மொல்லை பாசடைக் கயலொளித் தொதுங்குற வோங்கி
மெல்லி ருஞ்சிறை விதிர்த்துவே றிருப்பது வெள்கி.

(இ - ள்.) சில நகங்களையுடைய சிறுகால்களையும் புள்ளிகள் தங்கிய சிறகுகளையுமுடைய அழகிய [சிச்சிலி] மீன்கொத்திக்குருவியை அத்தடாகத்திலுள்ள பெரிய கயல் மீன்கள் ஆகாயமளவும் எழுப்பிப்பற்ற, அக்குருவி நிலமிசைவிழுந்தவுடனே, அக்கயல் மீன்கள் சீக்கிரத்தில் அத்தடாகத்திலுள்ள தாமரையின் பசிய இலைகளின் கீழேயொளித்துமறைய அக்குருவிமேலேபறந்து தன்மெல்லிய பெருஞ் சிறகுகளையடித்துக்கொண்டு வெட்கித்தனியிருக்கும்.

தாது நாண்மலர்க் குப்பைநின் றுயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போது காலொடு நறைகரந் தொதுங்குறப் புகுந்தோ
ரீது வாசமென் றறிவரி தாகிமற் றெல்லை
காத நாறின் தடம்புடைக் கிடந்தவக் கானம்.

(இ - ள்.) அத்தடாகத்தைச் சூழ்ந்து வீசும்வாசனை, மகரந்தத்துடன்அன்றலர்ந்தமலர்க் குவியலிற்படிந்து மெல்ல வீசுங்காற்றோடு சிறிதுமறைந்து ஒளித்துக்கொண்டமையால், அவ்விடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தவர்கள், இஃதின்னமலர் மணமென்று உணர்வதற் கருமையாகிக் காததூர விஸ்தீரணம் மணங்கமழ்ந்தன. எ - று. (கககா)

முளரித் தாதொடும் பொம்மென முழங்கிய சுரும்பர்
களரிப் பானலம் பெடையொடு மணந்துறக் கனலா
விளரிப் பாடல்வண் டுடுசின மிழற்றின விரிநீர்
தளரிக் கொம்பரின் வாரலி ரெனச்சினை தாழ்ந்த.

(இ - ள்.) தாமரைமலரின் மகரந்தங்களில் பொம்மென்னும் ஒலியுடன் ரீங்காரஞ்செய்யும் [சுரும்பர்] ஆண்வண்டுகள், கருங்குவளைமலரிலிருந்த[தேன் என்னும்]பெண்வண்டுகளுடன் சேர்தலால், அத்தாமரைமலர்களிலிருந்தபெண் வண்டுகள் கோபமெய்தி விளரியென்னும் பண்ணைப்பாடின. மிக்க நீரிலேதளர்ந் திருக்கும் இக்கொம்பில் வராதீர்கள் என்று, கருங்குவளை யரும்புகள் கீழே நோக்கித் தொங்கின. எ - று. (ககஉ)

பாளை வாளெயிற் றிடங்கர்வாய்த் தவறிய பகுவாய்
வாளை தாவுற வயவர்கை வாட்படை மருட்டுந்
தாள தாமரை முகம்படு சுரிமுகச் சங்கங்
காள வேல்விழி மகளிர்கைக் கந்துகங் கடுக்கும்.

(இ - ள்.) தென்னம்பாளைபோலுங் கூர்மை தங்கிய பற்களையுடைய முதலைவாயினின்றுந்தப்பிய பிளவுபட்டவாயையுடைய வாளைமீன்கள் அத்தடாகத்திற்சஞ்சரிக்குந் தன்மையானது, போர்வீரர்கையிலேந்திய வாட்படையைமயக்காநிற்கும். தாளோடுகூடிய தாமரையினிடத்திலிருக்கும் சுரிமுகச்சங்கங்கள் நஞ்சூட்டியவேல்போலுங் கண்களுடைய மங்கையர்கரத்திற்றுங்கிவிளையாடும் பந்துகளையொத்திருந்தன. எ-று. (ககங)

மடலு டைந்தலர் தாமரை யுழக்கிமென் மதுவாய்க்
குடமு டைந்தல ராம்பலங் காடிடை குழப்பி
முடவு வெண்டிரை கிழித்துவாய்த் தவறிய முதுநீர்
நெடுவ ராலினைத் தொடர்ந்தெழு மடுசின நீர்நாய்.

(இ - ள்.) இதழ்கள் விகசித்தலர்ந்த தாமரைமலர்களைக் கசக்கி, மெல்லிய தேன் நிறைந்த குடமானது உடைந்தாற்போல விகசிக்கும் ஆம்பற்பூக்களின்கூட்டத்திலே கலக்கி, வளைந்திருக்கும் அலைகளைக்கிழித்து அவ்வலைகளைத்தப்பித்துக்கொண்டு, அத்தடாகத்தின் மிக்க நீரிற்சஞ்சரிக்கும் பெரியவரால்மீன்களைக் கடுங்கோபமுற்ற நீர் நாய்கள்பின் தொடர்ந்து செல்லாநிற்கும். எ-று. (ககச)

அனங்கொ டுஞ்சிறைப் புறவொடு புள்ளியஞ் சிரலை
யினந்த ருங்குரு கிடையிடை நடப்பன குரண்டம்
புனைநத வன்னகம் புட்படு சக்கர வாக
நனைந்த மென்சிறை புலர்த்துவ புளினமே னடப்ப.

(இ - ள்.) அன்னப்புட்களும் வளைந்தசிறகினையுடைய புறாக்களும் புள்ளிகள்பொருந்திய [சிச்சிலி] மீன்கொத்திக்குருவிகளுமாகிய இவ்வகைக் கூட்

டங்களாகிய பட்சிகட்கிடையே கொக்குகள் உலாவித்திரியும். அலங்கரித்தாற் போன்ற வானம்பாடிக்குருவிகளும் அங்குள்ள சக்கரவாஹப்பட்சிகளும் ஈரமாயுள்ள தங்கள் மெல்லியசிறகுகளைப் புலர்த்துவதற்கு மணன்மேடைகளில் உலாவித்திரிவன. எ-று. (கக௫)

அன்ன தன்மைய வகன்புனற் படுகரின் பாங்க
ருன்ன ருங்கொலைப் புலைக்குலந் தோன்றிய வொருத்தி
மன்னு தன்மனை நீக்கமுற் றிருந்தனள் வந்தா
ளின்ன தன்மையென் றவள்வனப் பியம்புவ தியாரே.

(இ - ள்.) அத்தகைய பரவிய நீர்நிரம்பியதடாகத்தினருகே, எவராலும் எண்ணற்கரிய கொலைத்தன்மைவாய்ந்த புலையர்குலத்திற் பிறந்தவொருத்தி, தான்வாசஞ்செய்யும் தன்வீட்டிற் புறம்பாய் [பிரஷ்டையாய்] இருந்தவளாக வந்தனள். அவளுடைய அழகு இத்தகைத்தென்று எவர்தாங்கூறவல்லவர்?

அள்ளி வாரிமற் றொருகையிற் செருகிய வளகந்
தொள்ளி நானநெய் யிழுகிய கருமையின் றோற்றம்
வெள்ள வாரிமேற் படிந்தெழு கரும்புயல் விரவி
யொள்ளி ருட்பிழம் பஞ்சனந் தீற்றின வொக்கும்.

(இ - ள்.) ஒருகையாற் சேர்த்துப்பிடித்துச் செருகியகூந்தலிலே, கஸ்தூரித் தைலத்தினாற் குழைந்த சேறானது ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் கருநிறத்தின் காட்சியானது, நீர்ப்பெருக்குடைய சமுத்திரத்தின்மீது மூழ்கியெழுந்த கார் மேகமானது மிகக்கருநிறந்தங்கிய இருட்பிழம்போடுகூட்டி அஞ்சனத்தைத் தடவிக்கொண்டதற்குச் சமானமாகும். எ-று. (ககஎ)

எங்கொ ளிப்பது மருங்கெனக் கணக்கறுத் திளகிப்
பொங்கு வெம்முலை மீப்படப் பொடித்தலர் திதலை
யங்க திர்ப்பக லிளங்கொழுந் தளவிய பசும்பொற்
செங்கு ருந்தொளி யிடைபடச் செறித்தன சிவணும்.

(இ - ள்.) இடையானது எங்கேயொளித்துக்கொள்வதென்று, தங்கள் கண்கள் கருநிறமெய்தி, இளகுதலுற்றுப்பூரித்த பெரியமுலைகளின்மேல் பொடிப்பொடியாகவிளங்குந்தேமல்கள், அழகிய கிரணங்களையுடைய சூரியனது இளங்கொழுந்துகலந்த பசும்பொன்னிலே, இடையிடையே செவ்வயிரத்தின் காந்திநெருங்கியிருந்ததற்குச்சமானமாகும். எ-று. (ககஅ)

ஒழுங்கு வார்குழைத் திருத்திய பொற்சுரு ளோலை
யழுங்கு வார்கட லுலகெலா மடக்கிய மாரன்
கொழுங்கு யிறகுரற் குதலையாட் கெழுதினன் கொடுத்த
தொழுந்த கைத்தனிச் சாதனங் கடுப்பன சொல்லின்.

(இ - ள்.) ஒழுங்காயுள்ள நெடிய காதுகளில் திருத்தியுள்ள பொன்னாற் செய்த சுருளோலைகள், ஒப்புகூறுமிடத்தில்; ஆழமாகிய நெடுங்கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் தனக்கு ஐக்கியஞ் செய்துகொண்ட மன்மதன், கொழுவிய குயில்போயினுங் குரலமைந்த குதலைமொழியையுடைய அப்புலைச்சிக்குஎழுதிக் கொடுத்த ஒப்பற்ற வணக்கமுள்ள சாசனத்தைப்போன்றிருந்தன. எ - று. ()

ஈர வாரமு தொழுக்கிய முழுமதிக் கிடையே
காரி ருட்கொழுந் தெனவளர் கரும்புரு ரத்தி
ஞேர நஞ்சிரண் டெனவகுத் துறுத்திய கொலலோ
வாரி மாநில முடித்திடச் செருக்கிய வடிக்கண்.

(இ - ள்.) கடல் சூழ்ந்த உலகினை யழிக்கும்படி மதர்த்துள்ள மாவடுப் போன்ற அம்மங்கையின்கண்கள், குளிர்ச்சியுற்றுநிறைந்த அமுதத்தைத்துளிக் கும் பூரணசந்திரனுக்கிடையே, கருநிறந்தங்கிய இருட்பிழம்புபோல் வளர்ந் துள்ள கரிய புருவங்களின் ஓரத்தில், இரண்டு விஷங்களென்று சொல்லும்படி பிரித்துச் செலுத்தியனவோ? (அறிகலேன்) எ - று. (கஉ0)

இனைய ளெய்துற நோக்கினன் வெய்துயிர்ப் பெறிந்தான்
புனைக ருங்குழ லீங்கிவள் யாரெனப் புலம்பா
நினையு நெஞ்சொடு மணங்கென வயிர்த்தன னின்றான்
வனைசி லம்படி மண்ணுறத் தெளிந்தனன் மயக்கம்.

(இ - ள்.) இத்தகையளான புலைச்சி ஆங்கடைய, சுகுமாரனென்னும அந்தணன்கண்டு பெருமூச்சு விட்டவனாய், அலங்கரிக்கின்ற கரிய கூந்தலை யுடைய இவள் யாவளென வருந்திக்கருதும் மனதோடு [அணங்கு] தெய்வப் பெண்ணெனச் சந்தேகித்து நின்றான். ஆனால், சிலம்பணிந்த அவளுடைய பாதங்கள் நிலமிசைப்படிதலால் (மானுடப்பெண்ணேயென்று) தன் மயக்கம் தெளிந்தனன். எ - று. (கஉக)

தாம ரைப்பொகுட் டாசன மிகந்தொரு தனியே
காமர் பூமக ணின்றன ளாமெனக் கவலா
வேம ருந்துயர் நெஞ்சினன் வெதுப்புறு விரகின்
வாம மேகலைக் கருகுறப் பைப்பைய வந்தான்.

(இ - ள்.) தாமரை மலர்ப்பொகுட்டாகிய பீடத்தைவிலகி அழகிய திரு மகளே, ஒன்றியாகவந்து நின்றாளென விரும்பி, வருந்திநையும் கொடுந்துயர் தங்கிய மனமுடைய அச்சுகுமாரன், தன்னைத் தகிக்கின்ற காமத்தினாலே அழ கிய மேகலாபரணமணிந்த அப்புலைச்சியினருகே மெல்லமெல்லப் போயினன்.

வந்த பொற்சுகு மாரனைக் கண்டனள் வனம்போந்
திந்த நல்லுருக் காட்சிதந் தனனிவ னென்னா
வுந்து சிந்தையள் வெள்கினள் வல்லியொன் றொதுங்கித்
தந்த காமநோய் புலப்படா தொருதனி தளர்வாள்.

(இ - ள்.) அப்படித்தன்னருகே யடைந்த அழகிய சுகுமாரனைப் புலைச்சி யானவள் கண்டு, இவன் இந்தக்காட்டிலெய்தி, இத்தகைய அழகிய வடிவி னைக் காண்பித்தானென்று, அவன் பாற்சென்ற மனமுடையவளாய் வெட்க முற்று, ஓர் பூங்கொடிபோலத் துவண்டு, அவனளித்த காமநோய் ஒருவருக்குந் தெரியாதவகையாகத் தனியேயிருந்து வருந்துவாள். எ- று. (கஉரு)

முந்தை யூழ்வினை முறைத்தொடர் பிருந்தவா முதியோன்
றந்த நான்மறைக் குலத்துளோன் புலைக்குலஞ் சார்ந்த
கந்த வார்குழற் குருகிய கருத்தின னானை
னந்த நான்முகன் விதிப்படி தவிர்ப்பவர் யாரே.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினை வழியின் தொடக்கிருந்தமையால், அறிவின் மேம்பட்டவனும் நான்கு வேதங்கட்குரிய வேதியர்குலத்திற் சனித்தவனுமாகிய சுகுமாரன், புலையர் குலத்துப்பிறந்த மணமிகுந்த நெடிய கூந்தலையுடைய அப்புலைச்சியின் கலவிக்கும் மனமுருகத்தக்க கருத்துடையவனானன். சிறப்புற்ற அந்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் விதித்த முறைமையை நீக்க வல்லவர் யாவர்? (ஒருவருமிலர்). எ - று. (கஉச)

நிலவு வாணகைக் குடைந்ததென் னெஞ்சக நெடுங்காற்
கலவ மாமயிற் சாயலிற் களித்தவென் கண்க
டிலக வாணுத லின்னுயிர் செகுத்தது செழுந்தே
னிலவ மென்னுழை யென்செயு மறிந்தில னின்னும்.

(இ - ள்.) சந்திரிகை வீசும் ஒளிதங்கிய உன் பற்கட்கு என் மனங்கரைந்தது. நீண்ட கால்களையுங் கலாபத்தையுமுடைய சிறந்த மயில்போன்ற உன் சாயலைக்கண்டு என்விழிகள் மகிழ்ந்தன. திலகமணிந்த ஒளிபொருந்திய உனது நெற்றியானது என் அரியவுயிரை யழித்தது. செழிய தேன் நிறைந்த இலவமலர்போன்ற உன் இதழ்கள் என்பால் யாது செய்யுமோ? அதனை இன்னும் அறிகிலேன் எ - று. (கஉடு)

புரங்க டூத்தவ னெற்றியந் தழலிடைப் பொடிந்தோன்
சரங்க டப்பன வெம்முயிர்ப் பொறையெலாந் தமியேற்
கிரங்கு நாளுள தென்றுமற் றறிகிலே னெரிவா
யரங்க டந்தவேற் கட்கடை சிறிதளித் தருளீர்.

(இ - ள்.) முப்புரங்களைப் பொடிபடுத்திய சிவபெருமானது அழகிய நெற்றியின் கண்ணுள்ள தீக்கண்ணினாற் சாம்பராய்விட்ட மன்மதனது பாணங்கள் என் உயிர்ச்சுமையைத் தகிக்கின்றன. அடியேனுக்கு மனமிரங்கு நாள் என்றோ அறியேன். தீயிற்காய்ப்பிட்டெடுத்த அரங்களையுந் தகிக்கத்தக்க வேற்படைபோன்ற உன் கடைக்கண் பார்வையைச் சிறிது கொடுத்தருளவேண்டும். எ-று.

குதலை கேட்புறி னுயிர்தளிர்த் துடற்பொறை குளிர்க்குந்
திதலை வெம்முலை முகத்தொடு சிறியவென் றுணைத்தோண்
மதலை மோந்துறின் வார்சிலை குனித்தவேள் வரைப்பான்
முதலை யன்றியெம் முன்னர்நின் றிகலுமோ மொழியின்.

(இ. ள்.) சொல்லுமிடத்தில், உன் மழலைச்சொற்களைக் கேட்கப் பெற்றால் என்னுயிர் மகிழ்ச்சியுற்று உடற்சுமை குளிர்ச்சியெய்தும், தேமல்படர்ந்த விருப்பந்தரும் உன் குசங்களோடு என்னிருதோள்களாகிய தூண்கள் முகக்குமாயின், நெடிய தன் கருப்பு வில்லைவளைத்த மன்மதன், மலைமீதுள்ள முதலையாகுவனன்றி எமக்கு முன்னே நின்று பகைத்திறங் காட்டுவானோ? எ - று.

என்று பெய்பரற் பரிபுரப் பங்கய மிறைஞ்சிச்
சென்று வீழ்ந்தன னேக்கினண் முறுவலிற் சிறந்தாள்
குன்றெ டுத்தபூங் கொம்பரி னெதிர்ந்தனள் குறுகித்
தன்ற ளிர்க்கைகோத் தெடுத்தன ளிறுகுறத் தழுவி.

(இ - ள்.) என்றுகூறி, அருகேசென்று, பருக்கைக் கற்கள் பெய்துள்ள காற்சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

அப்புலைச்சியானவள் கண்டு, புன்னகை மிக்கவளாய் இருமலைகளைச் சுமந்த மலர்க்கொம்புபோன்று நேர்ந்து நெருங்கி, தனது மாந்தளிர்போலுங் கைகளாற் கோத்துத் தூக்கியெடுத்துத் தனங்கள் இறுகும்படி தழுவிக்கொண்டு.

பூத்த மாதவிப் பொதும்பரி னகன்றன ரிருந்தார்
நாத்த ழும்புறப் பயின்றன மதன்கலை நவிற்றுங்
கோத்தி ரந்தெரிந் தியைவன யாவையுங் குணித்து
மாத்தி ரைக்கர ணந்தெரிந் தம்முறை மணந்தான்.

(இ - ள்.) புட்பித்துள்ள குருக்கத்தி மரச்சோலையிற்போய் வசித்து, நாவானது தழும்புறும்படி படித்துள்ள மதனுகமத்திற் சொல்லப்படும் சாதியிலக்கண முதலியன வறிந்து; பொருந்திய இலக்கணங்கள் யாவையும் நன்குணர்ந்து, கால நுட்பங்களையும் கலவிகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றிற்கியையப் புணர்ந்தான்,

பதுமினி முதலியநால்வகைச் சாதியும், வாலை தருணிமுதலிய நால்வகைப் பருவமும், அப்பர்வத்திற்குரிய காலபேதமும், அவற்றிற்குரிய கரணமும் இவைபோல்வனபிறவுங் காமநூலுட் கண்டுகொள்க.

மழலை வாய்மொழி மயங்குற வாளரித் தடங்கண்
குழையு லாவினை றலம்வரக் கருங்கொடி குனிப்ப
விழைத னக்குவ டெடுத்திடை நுடங்குற விருதாட்
டழைசி லம்பொலி கல்லெனத் தழுவின டணவாள்.

(இ - ள்.) வாயினின்றுவரும் மழலைச்சொற்கள் குழறவும், வாள்போலும் அரிபரந்த பரவிய கண்கள் காதளவும் ஓடியுலாவிச் சுழலவும், கரிய கொடிபோலும் புருவங்கள் வளையவும், ஆபரணமணிந்த குசங்களின் பாரத்தைத் தாங்கி இடையானது துவளவும், இருபாதங்களிலும் தரித்த சிலம்புகளின் ஒலி கல்லென்று பேசவும் சிறிதும் பிரியாது தழுவினுன். எ - று. (கூ௦)

இருவ ரீங்கிவ ருடலிரண் டோருயி ரென்னப்
பெரிய வார்தடங் கண்ணிணை யிமையெனப் பிரியா
ரொருவி நாள்பல கழித்தபின் னீங்கிவர்க் குரிமை
மருவு மைந்தர்க ளைவரைப் பயந்தனர் வளர்வார்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தே, இவர்களிருவருக்கும் உடலிரண்டு உயிரொன்று எனக் கண்டோர் கூறும்படி, பெரிதாக நீண்டு விசாலித்த இருவிழிகளும் அவற்றின் இமையும்போலப் பிரியாதவர்களாய், பலநாட்கள் கழித்து நீக்கியபிறகு, இவ்விருவருக்கும் உரியவர்களாகிக் கலந்த ஐந்து புத்திரரை யீன்றனர். அவர்கள் வளர்வாரானுர்கள். ஏ - று. (கூக)

பயந்த மைந்தரப் பாதக மைந்தெனப் படுவா
ரியங்கு நாள்பல கழிந்தன பின்னுமீங் கிவர்க்கு
வயங்கு தாய்பெறு வனபபொடு மகளிரோ ரிருவ
ருயங்கி மாரனு மயங்கிடப் பிறந்தன ருவர்கள்.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்தில் அவர்கள்பெற்ற புத்திரர்களைவரும் பஞ்சமாபாதகங்களென்று சொல்லத் தக்கவர்களாய் இவ்வாறு வாழுங்காலம் பல சென்றன. மேலும் இவர்கட்குப் புத்திரிகளிருவர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தங்கள்

தாயினுடைய அழகுடன் மன்மதனும் மனவருத்தமெய்தி மயக்குறும்படி பிறந்தார்கள். எ - று. (கருஉ)

மைந்த ரைவருங் கூற்றமோ ரைந்தென வளர்வா
ரந்த மைந்தரோ டருநெறி யாறலைத் தொழுகிச்
சிந்தி மன்பதை பொருள்கவர்ந் துயிருகச் செகுத்து
வெந்த ழற்சுழல் விழிக்கடும் புலியென வெகுள்வான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரரைவரும் ஐந்தியமன்களைப்போன்று வளர்ந்து வருகின்றார்கள். அப்புத்திரர்களோடும் சுகுமாரன் நெருக்கமாகிய வழிகளிலே வழி பறித்துத் திரிந்து, வழிச்செல்வோர் பொருள்களை யழித்துச் சூறையிட்டு அவர்களை உயிரொழியக்கொன்று, வடவாக்கினிபோன்ற நிறமுள்ளதாய்ச் சுழல்கின்ற விழிகள்படைத்த கொடும்புலிபோலக் கோபிப்பான். எ - று. (கருரு)

ஆவொ ராயிர மாயிர மருமறைத் துறவோர்
சேவு மோர்பதி னுயிரஞ் செகுத்தனன் றீயோன்
பாவ காரிய மெவையுள வவையெலாம் பயின்றான்
வாவு தென்றிசை நிரயமொன் றுளதென மதியான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் பசுக்களையும், அரிய வேதமறிந்த ஆயிரந்துறவிகளையும், பதினுயிரம் எருதுகளையும் அச்சுகுமாரனெனுங் கொடியோன் கொன்றனன். தாவிச்செல்லுந் தென்றிசையிலுள்ள இயமபுரத்தில் நரகமென்றொன்றுண்டென்னும் சிந்தனையே யில்லாதவனாய், பாவச்செயல்களாயுள்ளனவெவைவோ அவற்றிலெல்லாம் பழகிவந்தான். எ - று. (கருச)

மதுநு கர்ந்தனன் பிறர்பொருள் கவர்ந்தனன் மருளாக்
கதுமெ னப்புரி பவத்தொகை யாவரே கணிப்பார்
புதிய பாதக மிழைப்பதற் கேதுவாம் புலைச்சி
யிதுபு ரிந்தவ னியங்குநா ளாருயி ரிறந்தாள்.

(இ - ள்.) மதுபானஞ் செய்தான். பிறர் திரவியத்தை யபகரித்தான். மயங்கி விரைவாக அவன் செய்த பாவத்தொகையை யாவர்தான் கணக்கிடுவார்கள். இவ்வகைய பாவங்களைச் செய்துகொண்டு அவன் திரிகையில், அவன் புதிதாக இப்பாதகங்களைச் செய்தற்கு ஏதுவாயிருந்த அப்புலைச்சிதன் அரிய உயிர்நீங்கி யிறந்தாள். எ - று. (கருடு)

குழலை யாழினைப் பழித்தசொற் குதலையா ளிறப்ப
வுழலை வேடைவெங் காமவெந் நோய்தெற வுடைந்தான்
சுழலி ருஞ்சிறைத் தும்பியஞ் சுருளிரு ளோதி
மழலை மக்களை யிருவரை மனையென வரைந்தான்.

(இ - ள்.) ஊது குழலொலியையும் வீணை யொலியையும் பழிக்கத்தக்க மழலைச் சொல்லையுடைய அப்புலைச்சி யிறக்கவும், தாகத்தையும் வெப்பத்தையும் உண்டுசெய்யுங் கொடிய காமநோய் வருத்தவருந்தினவனாய்; சுழன்றுகொண்டிருக்கும் அரிய சிறகுகளையுடைய வண்டுகள்பொருந்திய அழகுடைத்தாய்ச் சுருண்டிருண்ட கூந்தலையுடைய மழலைச்சொற்கள் கூறுந் தன் புதல்வியரிருவரையும் தன் மனைவியராக்கிக்கொண்டான். எ - று. (கருசு)

ஈன்ற பேதைய ரிருவர்த மின்னல நுகர்ந்து
கான்ற காமமீக் கூர்தர நாள்பல கழித்தா
னூன்ற பாதக மனைத்துமோ ருருவெனு மனையா
னென்று சூழ்வரைக் கானகத் தியங்குறு மெல்லை.

(இ - ள்.) தான்பெற்ற புதல்வியரிருவர் பால் இனிய காமவின்ப மனுப வித்து, (மேலோர்) வெறுத்த காமவிருப்ப மதிகரிக்கப் பல தினங்கள் கழித் தான். மிக்க பாதகங்களெல்லாம் சேர்ந்த ஓர் வடிவுபோன்றவனென்று சொல் லத்தகும் சுகுமாரன், மலைசூழ்ந்த காட்டில் புறப்பட்டுத் திரிந்துகொண்டிருக் குங் காலத்தில். எ - று. (கரு௭)

வேலை மாநிலம் புரந்தரு ளோர்தனி வேந்த
னால வாளராப் பரிதியுண் டுமிழ்தரு மந்நா
ணூலி னன்மறை வேதியர்க் கிடுபொரு ளுேக்கிப்
பாலை வெஞ்சுரத் தாங்கவ ரெதிருறப் பறித்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய கடல்சூழ்ந்த பூமியை யரசாளும் ஒப்பற்ற ஓரரசன், விடந்தங்கிய ஒளியுள்ள கேதுவென்னும் பாம்பு சூரியனை விழுங்கிக் கக்கும் கிர கண தினத்தில், பூணூலணிந்தவராய் நால் வேதங்களுணர்ந்த வேதியருக்குத் தானங்கொடுக்குந் திரவியத்தைக் கண்டு, பாலை நிலமாகிய கடுவெளியிலே அவ் வேதியர்களுக்கெதிரே போய்க் கொள்ளையடித்தான். எ - று. (கரு௮)

நெற்றி கீண்டெழு குருதியர் வெருவரு நெஞ்சர்
பற்று றந்திடு வாயினர் பதறிய பதைப்பர்
தெற்று காலின ரோடினர் மீண்டனர் சென்றூர்
கொற்ற வேந்தனுக் கிவனிலை யுணர்த்தினர் குழறி.

(இ - ள்.) அப்படிப் பறிகொடுத்தவர்கள், நெற்றியானது பிளவுற்றெழு கும் உதிரமுடையவர்களும், பயந்து நடுங்கும் மனமுடையவர்களும், பற்கள் கழன்ற வாயையுடையவர்களும் பதைத்துத் துடிப்பவர்களும், பின்னிய கால் களையுடையவர்களுமாகி, அங்கிருந்து திரும்பிச்சென்று, வெற்றிதங்கிய மன் னவனுக்கு இச்சுகுமாரன் செயலைக் குழறிய வார்த்தைகளாற் கூறி வெளியிட் டார்கள். எ - று. (கருகு)

அனைய கேட்புழி வடவையொத் தடுசினங் கதுவிக்
கனைக ருங்கழல் வெண்குடைக் கடுந்திறல் வேந்த
னினைய செய்தவற் கொணர்கென விசைத்தன னனிக
முனைவ ரோடின ரொருவருக் கொருவர்போய் முந்தி.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்கையில், வடவாக்கினிபோலச் சின முற்று, ஒலிக்கின்ற வலிய வீரக்கழலையும் மிகுவல்லபத்தையுமுடைய அம்மன் னவன், இத்தீங்கிழைத்தவனைக் கொண்டுவருகவெனக் கட்டளையிட்டான். சேனு வீரர்கள் விரைந்தவர்களாய் ஒருவரையொருவர் முற்பட்டுப்போய். எ - று.

தொடர்ந்த பல்வரை முடுக்கரு மருநெறித் தொடர்பும்
படர்ந்து பற்றின ரடவியும் படப்பையும் படர்ந்தா
ரடர்ந்த சேனைகண் டறிந்தனன் வெருவின னகன்றான்
மடந்தை மாரொடு மகாரொடு மவ்வன மறைந்தான்.

(இ - ள்.) தொடர்ச்சியாயுள்ள பல மலைக்குகைகளிலும், நெருங்கிய பாறைகளின் சந்துகளிலுந் தேடிச்சென்று காட்டையடைந்து நாடுகளிலுஞ் சேர்ந்தார்கள். அப்படியடைந்த நெருங்கிய சேனையைப்பார்த்துத் தன்னைத் தேடுவதறிந்து பயந்து அங்கிருந்து நீங்கி, தன் புதல்வியரோடும் புதல்வரோடும் அவ்வனத்தில் மறைந்துகொண்டான். எ - று. (கசக)

ஒழுகு மாரிருட் கங்குலி னிவ்வன மொருவி
யெழுவு காவதம் பற்பல கழிந்தன னேகிப்
பொழுதி யங்குற வூணதே யப்புடைப் பொருப்பின்
றழுவு சாரலி னடவிபுக் கொளித்தவண் சரித்தான்.

(இ - ள்.) நிறைந்த இருண்மிகுந்த இராத்திரியில் இக்காட்டை நீங்கித் தோன்றுகின்ற அநேக காதவழிகளைக் கடந்து சென்று, பொழுதுபுலரும் காலைப்பொழுதில், ஊணதேயத்தின் அருகிலுள்ள மலையின் சாரலையடைந்து அங்கோரிடத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு வசித்திருந்தான். எ - று, (கசஉ)

ஆய கானகத் தகவையுட் சரித்துறு மந்நாட்
பாய வேனெடுங் கண்ணிய ரிருமகப் பயந்தார்
தீய தீயன வீன்றெனப் பிறந்துறுஞ் செல்வர்
மாய மென்சிறு குதலைகேட் டுவந்தனன் மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காட்டின் உட்பாகத்தில் வசித்திருக்கும் அக்காலத்தில் பாய்கின்ற வேற்படைபோலும் நீண்ட கண்களையுடைய இருபெண்களும் இரண்டு புதல்வரைப் பெற்றார்கள். தீவினைகள் தீவினைகளைப் பெற்றன வென்று சொல்லும்படி பிறந்த அப்பிள்ளைகள் பேசுகின்ற மாயம்தங்கிய மெல் லிய சிறுகுதலைச் சொற்களைக்கேட்டுப் பெருமகிழ்வுற்றான். எ - று. (கசங)

அன்ன கானகத் தயல்விளிம் புடுத்தநாட் டருப்பு
மின்னி ளம்பிறை முடித்தநா கேச்சுர ரிருக்கை
பின்னி டப்படு காவதம் பாதியிற் பெருநீர்
மன்னு நல்வளஞ் சுரந்தெழு நாகமா நகரம்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையான காட்டினையடுத்த அருகேயுள்ள மதில்புடை சூழ்ந்த காட்டிலே, பிரகாசிக்கின்ற பிறைச் சந்திரனைச் சிரசிலணிந்த நா கேச்சுரர் திருவாலயமானது அமைந்து, பிற்பட்டுள்ள அரைக்காத வழிவரையி லும், நிலையாயுள்ள நல்ல நீர்வளமானது மிக்குள்ள நாகையென்னும் நகர மொன்றுள்ளது. எ - று.

உரைத்த மாநகர் மாதரு மைந்தரு மொருங்கே
யிரைத்தெ ழுந்துநா கேச்சுர மெய்தின ரிழைத்தார்
வரைத்து ரூமுழு மறைமொழி வரன்முறை மரபான்
விரைத்த செஞ்சடை யவன்சிவ ராத்திரி விரதம்.

(இ - ள்.) சொல்லிய சிறந்த அந்நாகை நகரத்திலுள்ள மாதர்களும் புரு டர்களும் ஒன்றாய்க்கலந்து கோஷித்துப் புறப்பட்டு நாகேச்சுவராலயத்தை யடைந்து அளவிடற்கியலாத வேதமுழுவதுமுரைத்த வரிசைக்கிரமத்தின் முறைப்படி மணங்கமழுஞ் செவ்விய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானுக் குரித்தாகிய சிவராத்திரி விரதத்தை யநுஷ்டித்தார்கள். எ - று.

ஈது ணர்ந்தில னெம்பிரான் றிருமணி முன்றிற்
றூத விழ்ந்தலர் நந்தன வனமலர் தடவிப்
போத லுஞ்சுகு மாரன்மற் றடுகொலைப் புலையன்
காதன் மிக்குநின் றவர்தொழு துரைப்பன கண்டான்.

(இ - ள்.) சுகுமாரனென்னுங் கொலைத்தொழிலையுடைய புலையனானவன், இச்சிவராத்திரியின் விரத மகிமை தெரியாதவனாய்; எமது நாகேசுவரருடைய திருக்கோயிலின் அழகிய முற்றத்திலுள்ள மகரந்தத்தைச்சிந்திப் பூக்கள் அலர்ந்துள்ள நந்தன வனத்திலுள்ள பூக்களைத்திருடிக்கொண்டு புறம்போகையில், உள்ளன்பு மிகுந்த பக்தர்கள் பரமேசுவரனைப்பணிந்து பிரார்த்தனை செய்பவற்றைப்பார்த்தான். ஏ - து. (கசரு)

ஆய கங்குலிற் கடிகையே ழைந்துசென் றகலப்
பாய வெள்விடை யெம்பிரா னிலிங்கமுற் பவித்துத்
தூய வெண்பிறை யிதழிமான் மழுப்படை துவன்றச்
சாயை காட்டலு நோக்கினன் றொழுதனன் றணந்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அன்றிராத்திரியில், பதினைந்து நாழிகை கழிந்துபோக, பாய்ந்து செல்லும் வெள்ளிய இடபவாகனமுடைய எமது நாகேசுவரப் பெருமான் சிவலிங்கத்தினிடந்தோன்றி, புனிதமாகிய வெள்ளியபிறைச்சந்திரனும் கொன்றைமாலையும் மானும் மழுவாயுதமும் விளங்கும்படி தமது சொரூபத்தைத் தரிசனந்தந்தருளவும், தரிசித்துப்பணிந்து போயினான். எ - று. ()

கள்ளுண் வாழ்க்கைய னெறுழ்வலி யாக்கையன் கடுவான்
புள்ளு நோக்குறின் வெருவரும் பாவிதென் புலத்தோ
னுள்ளு நாளெலா முறுக்குறு மியற்கைய னொருநா
ளெள்ளு பாதக மிறந்தெனத் தன்னுயி ரிறந்தான்.

(இ - ள்.) கட்குடிக்கும் வாழ்க்கையுடையவனும், மிக்க வலியமைந்த தேகமுடையவனும், வேகமாய்ப்பறக்கும் ஆகாயப்பறவைகளும் பார்த்தமாத்திரமே பயப்படத்தக்க பாவியும், தென்றிசைத்தலைவனாகிய காலனும் நினைக்கும் நாள்களெல்லாம் நரகத்தில் வருத்தத்தக்க தன்மையனுமாகிய சுகுமாரன் ஒருதினத்தில் இழித்துக்கூறத்தக்க பாவமென்பதே உயிர் தொலைந்தாற்போலத் தன்னுயிரைத்துறந்தான். எ - று. (கசஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

வெஞ்சினத் தெறுழ்வலித் தென்புலத் தவரெலாம் வெகுளி மிக்கா
ரஞ்சுறத் தழல்விழித் தொழுகுமுத் தலையயிற் படையெ டுத்தார்
செஞ்சிலைப் படைகதைப் படைவலித் தொடர்விடுந் திகிரி கொண்டார்
நஞ்சுருத் தெனவுருத் தனர்தெழித் தனர்பொரு நகைவி ளைத்தார்.

(இ - ள்.) கடுஞ்சினத்துடன் பெரும் பலமுள்ள இயமபுரக்கிங்கரர்கள் யாவரும் கோபமிக்கவராய், கண்டோர் அஞ்சும்படி தீப்பொறி சிந்தப்பார்த்து, முத்தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டார்கள். செவ்விய மலைபோலப்பூரித்த விற்களையும் கதாயுதங்களையும் பாசக்கயிறுகளையும் செலுத்தத்தக்க சக்கராயுதங்களையும் தாங்கியவர்களாய், ஆலகாலம் கோபித்தெழுந்தாற்போலக் கோபங்கொண்டு கர்ச்சனை செய்து கோபச்சிரிப்புச்சிரித்தார்கள்.

சென்றுறப் பினர்வளைத் தனர்பிடித் தனர்முடைச் சிகர வன்றோள்
குன்றிணைத் தெனவிணைத் தனர்கதைப் படையில்வெங் கொடிறு டைத்
நின்றடித் தனரிடித் தனர்கழுத் திடைநெடும் பாசமிட்டுப் [தார்
புன்றலைக் கண்பிதுக் குறவிடித் தனருடன் கொண்டு போவார்.

(இ - ள்.) அதட்டினவர்களாய்ச்சென்று சூழ்ந்துகொண்டார்கள். புலான் மணங்கமழும் புலைச்சியின் சோர புருடனை சுகுமாரனுடைய தோள்களை, மலைகளைச்சேர்த்ததுபோலச் சேர்த்துப்பிணித்தார்கள். அவன் பெரிய கன்னத்தைக்கதையினுற் பிளந்தார்கள், நேர் நின்று அடித்தார்கள் குத்தினுர்கள். அவன் கழுத்தில் நெடிய பாசக்கயிற்றினை வீசிச்சுருக்கிட்டு அற்பத்தன்மையுடைய அவன் கண்கள் பிதுங்கும்படி செய்து ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு தங்களோடு இழுத்துப்போவார்கள். எ - று. (கடுo)

ஆயகா லத்துமுப் புரநகைத் தெரிகொளுத் தாதி நாதன்
றூயபொற் றிருவுளத் திவையுணர்ந் தருடலுந் தொல்லை மேனாட்
பாயநங் கங்குலிற் கடிகையீ ரெட்டினெம் பதமு ணர்ந்தான்
போயவற் கொணர்கெனக் கணமுதற் றலைவர்தென் புலம டைந்தார்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில், புன்னகைசெய்து புரங்கள் மூன்றையும் எரித்தருளிய முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான், தமது புனிதமாகிய திருவுள்ளத்திலே, இப்படிச் சுகுமாரன் அநுபவிக்கும் இயமவேதனையைக் கருதியவுடனே, பழமையாகிய முற்காலத்தில் புகழ் பரவிய நமது இரவாகிய சிவராத்திரி தினத்தில் பதினுறு நாழிகையில், நமது திருவடிகளைத் தரிசித்தவனுகிய அச்சுகுமாரனை நீங்கள் போய் அழைத்து வாருங்களெனக்கட்டளை செய்யவும், முதன்மையாகிய சிவகணத்தர்கள் இயமபுரஞ் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (கடுக)

தண்டுசக் கரமழுப் படைத்திரு லங்கொடுஞ் சாப நேமி, பிண்டிபாலங்கதிர்க் கட்கமற் றுளவெலாம் பெரிது கொண்டார், திண்டிறற் செருமுகச் சண்டவெம் படையொடுஞ் சென்றி றுத்தார், கொண்டெதிர்த் தனர்வளைத் தனர்விளைத் தனர்கொலைக் கொடிய வெம்போர்.

(இ - ள்.) தண்டாயுதம் சக்கராயுதம் மழுவாயுதம் முத்தலைச்சூலாயுதம் வளைவாகியவில் அழகு பொருந்திய எறியாயுதம் ஒளிதங்கிய வாளாயுதம் மற்றுமுள்ளனவாகிய ஆயுதங்களெல்லாவற்றையும் மிகுதியாகத்தாங்கினவர்களாய் அதிகரித்த வல்லமைதங்கிய போர்க்களத்திற் பிரயோகிக்கும் பெரிய பாசுபதாஸ்திரத்தோடுஞ் சென்றெதிர்த்தார்கள். இயமகிங்கரர்களும் எதிர் வந்தெதிர்த்தவர்களாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டுகொலைத்தன்மையுடைய மிக்க கொரேமாகிய யுத்தத்தைச் சிவகணங்களோடு செய்தார்கள். எ - று. (கடுஉ)

அக்கணத் துக்கணத் தலைவர்சென் றழல்விழித் தடல்வ யப்போர்
தெக்கணத் தவரொடும் புக்கிழைத் தடுசினந் திருகி நின்றார்
தொக்கவெம் படைபடத் தலைதெறித் தனவிழித் தொகைதெ றிப்பச்
செக்கர்தென் புலம்விழுந் தனவெனக் குருதிசெஞ் சேறு பட்ட.

(இ - ள்.) அந்த க்ஷணத்திலேயே சிவகண நாதர்கள் எதிர்த்துச்சென்று, கண்களில் தீப்பொறி சிந்தப்பார்த்து, வலிதங்கிய வெற்றியுள்ள யுத்தத்தை இயமகிங்கரர்களோடு கிட்டிச்சென்று, கொல்லத்தக்க கோபமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அத்கணத்தவர்களால் விடப்பட்ட கூட்டமாகிய பெரிய ஆயுதங்

கள் மோதுதலினாலே இயமகிங்கரர்களுடைய கூட்டமாகிய விழிகள் தெறித்து விழ அவர்கள் சிரங்கள் தெறித்தன. செவ்வானங்கள் இயமபுரத்தே வீழ்ந்தன வென்று கண்டோர் சொல்ல, செவந்த உதிரக்குழம்பு தேக்கின. எ - று.

பல்லிழந் தனர்கரப் படையிழந் தனர்துணைப் பணைநெடுந்தோட்
கல்லிழந் தனர்தடக் கரமிழந் தனர்சரங் கால்ப ரப்பா
வில்லிழந் தனர்புலால் வேலிழந் தனர்விடா மிடலி ழந்தார்
சொல்லிழந் தனருயிர்த் தொகையிழந் தனர்பொருர் மறலிதூதர்.

(இ - ள்.) சத்துருக்களாகிய இயமகிங்கரர்களிற் சிற்சிலர் பல்லிழந்தார்கள், சிற்சிலர் கையிற்றாங்கிய ஆயுதங்களை யிழந்தார்கள். பூரித்து நீண்ட இரு புயங்களென்னும் மலைகளை யிழந்தார்கள். விசாலமான கைகளை யிழந்தார்கள். வாயு வேகம்போற் பரவும் அம்புகள் பூட்டிய வில்லை யிழந்தார்கள். புலால் மணங்கமழும் வேலை யிழந்தார்கள். அறிவுபடாத வல்லபமிழந்தார்கள். வீரச் சொற்களை யிழந்தார்கள். சிற்சிலர் தங்கள் உயிர்த்தொகைகளை யிழந்தார்கள்.

தாளிழந் தனர்முடித் தலையிழந் தனர்துணைச் சயில மேருத்
தோளிழந் தனர்கரத் துணையிழந் தனர்விழித் தொகையி ழந்தார்
கோளிழந் தெழுமதிக் கடவுளொத் தடுதிறற் குரவை கொண்டார்
வேளிழந் திடவிழித் தழலுமிழ்ந் தவனடித் துணைய வீரர்.

(இ - ள்.) சிற்சிலர் காலிழந்தார்கள்; கிரீடமணிந்த தலையிழந்தார்கள். இரண்டு மேருமலைகளையொத்த தோள்களை யிழந்தார்கள். இரு கைகளை யிழந்தார்கள். கண்களை யிழந்தார்கள். மன்மதன் உயிரிழக்கும்படி நெற்றி விழியிற் றீப்பொறி சிந்திய சிவபெருமானது திருவடியையே துணையாகக்கொண்ட சிவகண நாதர்கள், இராகுவென்னுங் கோளினால் விழுங்கிவிடபெட்டு உதித்த பூரண சந்திரன்போலப் பெருவல்லபத்தினாற் குரவைக்கூத்தாடினார்கள். எ-து.

முறுகுவெள் ளெயிறடித் தலைதெரித் தோடிவிண் முகடு முட்டிக்
குறுகவிண் ணுயிரம் பிறைபொடிப் பனகிரப் பனகு றிப்பி
னறுதலைக் குறையிரத் தங்குதித் தெழுவவே யணவு வெந்தீத்
தெறுதழற் கானகத் துலவைவே வனவெனச் சிவனு மன்னோ.

(இ - ள்.) அசகிங்கரர்களின் முறுகிய வெண்ணிறந்தங்கிய பற்கள் உதிர வெள்ளத்தின் அலைகளிலடிக்கப்பட்டுத்தெறித்துச்சென்று ஆகாயமுகட்டில் தாக்கிக் கீழே விழவும், அதனை யோசிக்குமிடத்தில், ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனை ஆயிரம் பிளவுகளாக்கிப்பொடித்ததை யொத்திருந்தன. உடல் அறுபட்ட தலைக் குறைகள் உதிர வெள்ளத்திலே முழ்கி யெழுந்தோற்றமானது மூங்கில் மரங்கள் மாய்தலினால் தோன்றிய கொடிய தீப்பற்றிய காட்டிலுள்ள ஏனைய மரங்களும் வேகின்றனவெனச் சொல்வதை யொத்திருக்கும், எ - று. (கடுசு)

வெள்ளவெங் குருதியெங் கணுமெழுத் தோடிவெவ் வேறுபேதத்
தள்ளல்வா னிரயமெங் கணுநிரப் பினபிணத் தொகையி னம்மா
கொள்ளைபோ யினநெடுந் தென்றிசைக் கிழவனூர் கொடிதி ழைத்தா
ரெள்ளரும் போரிழந் திரியலா லியமனு டிரியல் போன.

(இ . ள்.) கொடிய உதிரவெள்ளம் எல்லா விடங்களிலும் பிரவகித்துப் பெருகி, வெவ்வேறு வகையாயுள்ள கிறந்த அள்ளல் (இரௌரவம் கும்பிபாகம்

கூடசாலம் செந்துத்தானம் அழற்பிரபை தூமப்பிரமை இரத்தப்பிரபை) முதலிய நரகங்களெல்லாவற்றிலும் பிணக்குவியலை நிரப்பிவிட்டன. தென்றிசைக்கிறைவனுகிய இயமனது நகரமானது கொள்ளைபோயது. கொடுமை செய்த கிங்கரர்கள் இகழ்ச்சி கூறுதற்கரிய யுத்தத்தில் தோல்வியுற்றவர்களாய்ப் புறமுதுகு காட்டி ஓடுவதால் இயமபுரம் அழிந்துவிட்டது. எ - று. (கடுஎ)

அங்கிலத் தஞ்சுறுஞ் சுகுமார ஊைப்புரந் தஞ்ச லென்னுப்
பொன்னுடைத் தெய்வமா னத்தினுய்த் தவனெடும் போக வுற்ருர்
கொன்னுனைச் சூலவெங் கணமுதற் றலைவர்தோள் கொட்டி யார்த்தா
ரின்னிளம் பிறைமுடிச் சடையவன் கைலைசென் றெய்தி னூரால்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் பயங்கொண்டிருக்கும் சுகுமாரனைக்காத்துப் பயபடாதேயெனக்கூறி, பொன்னுலாகிய தெய்வீகந்தங்கிய விமானத்திலேற்றி, அவனுடன் செல்லத்தொடங்கிய வெற்றி தங்கிய கூரிய சூலாயுதமுடைய கொடிய சிவகணத்தலைவர்கள், தோள் தட்டி ஆர்ப்பரித்தவர்களாய், இனிமையும் இளமையும் பொருந்திய மூன்றும் பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கைலாயகிரியிற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்- எ - று. (கடுஅ)

கண்டமுக் கண்ணிஞ னுண்மகிழ்ந் திடையறுக் கருணை செய்தா
னண்டர்நா யகனுருப் பெற்றுநெஞ் சுருகியோ ரருகு நின்றுன்
றெண்டர்பெற் றிபெயன் பெறவளித் தனனவன் றெல்லை வானேர்
துண்டவெண் பிறையினு னிலையுணர்ந் திருகரந் தொழுது நின்ருர்.

(இ - ள்.) அவர்களைச்சுகுமாரனேடு வரக்கண்ட திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து நீங்காத திருவருள் சுரந்தனர். அச்சுகுமாரன் மகாதேவராகிய சிவபெருமான் சாரூபமெய்தி மனங்கனிந்துள்ளவர்கட் கருகிலிருந்தான், சிவபெருமான் அவனுக்கு உண்மையடியார்க்குரிய பேற்றைத்தந்தருளினர். பழமையாயுள்ள தேவர்கள் தாவள்யமான இளம்பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமான் திருவருணிலைமையையறிந்து இருகரங்களையும் சிரமிசைக் கூப்பிவணங்கி நின்றுர்கள். எ - று. (கடுகூ)

வெருவருந் தகையனு கியநமன் சித்திரகுத் தனைவி ளித்தான்
கருதரும் பாதகன் சிவகணத் தவரொடுங் கைலை சென்றுன்
செருமுகத் திவரிழைத் தனவுமப் பாதகன் செயனு முக்க
ணெருவனைத் தொழுதுரைத் திடுதுமென் றெளிமணிக் கைலை யுற்றுன்.

(இ - ள்.) அச்சங்கொண்ட தன்மையுடையவனுகிய இயமன் சித்திரகுத்தனை யழைத்து உடன்கொண்டு, எண்ணுதற்கும் அரிய பாதகனுகிய சுகுமாரன் சிவகணத்தாருடன் திருக்கைலையையடைந்தான். இச்சிவகணர் யுத்தத்திற் செய்த செயல்களையும் அப்பாவியின் செயல்களையும் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானை வணங்கிச்சொல்லுவோமென்று ஒளிமிகுந்த ரத்தின கசிதமாயிருக்கும் திருக்கைலாயகிரியையடைந்தான். எ - று (கசூ0)

பெற்றமே றியதனிப் புனிதனைப் பரவியெம் பெரும சென்றே
பற்றிவந் தனர்புலைச் சுகுமா ரனென்னுமிப் பாவி தன்னை
யுற்றகா லத்தருட் சிவகணத் தவர்மறித் துடனு ருத்துக்
கற்றடந் தோளினெம் படைசெகுத் திவனெடுங் கைலை வந்தார்.

(இ - ள்.) இடபவாகன மூர்த்தருளும் ஒப்பற்ற சிவபெருமானைப்பணிக்து எம்பெருமானே! அடியேன் தூதர்கள் சென்று புலைக்குலத்தடைந்த சுகுமாரனென்னும் இப்பாவியையடைந்த காலத்தில், கிருபையுடைய சிவகணநாதர்கள் தடுத்துக்கோபித்து மலைபோல வலிதாய்ப்பருத்த தோள்களினாலே அடியேன் சேனையைக்கொன்று இச்சுகுமாரனோடு திருக்கைலைக்கு வந்தார்கள். எ - று. ()

கோறலஞ் சலன்மதுக் கொள்வதஞ் சலனடுங் கொடுமை செய்யச்
சேறலஞ் சலன்மறைத் தெய்வமா மரபினிற் சென்று தித்து
மாறரும் புலைமகட் புணருமங் கவள்வயின் வந்து தித்தார்
நாறிருங் கோதையோ ரிருவரைத் தழுவியின் னலநுகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொலை செய்யப்பயப்படாதவனும், மதுபானஞ்செய்யப் பயப்படாதவனும், கொலைத்தொழில் செய்யுங்கொடுமை செய்யப் பயமற்றவனும், வேதமார்க்கந்தழுவிய தெய்வீகம் பொருந்திய சிறந்த மரபில் வந்து பிறந்து, மாறுபடுதற்கரிய புலைப்பெண்ணைக்கூடி அவள்பாற் பிறந்தவர்களாகிய மணமிக்க நெடிய கூந்தலையுடைய புதல்விய ரிருவரையுங்கூடி அவர்கள் பால் இனிய சிற்றின்பத்தை அநுபவித்தான். எ - று.　　　　(கசுஉ)

இவனிழைத் திடுபவத் தெல்லைகண் டிலமெடுத் தோதி னெந்தாய்
தவமுயற் சியர்பெறு வீடளித் தனையிதோ தரும மென்னக்
கவர்தலைச் சூலிமென் னகைவிளைத் திவருழைக் கண்ண டத்தாச்
சிவதினக் கங்குல்பெற் றற்றைநா ளெம்மடிச் சிந்தை செய்தான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! எடுத்துச்சொன்னால், இவன் செய்த பாவத்தின் அளவு காண்கிலேம். தவமுயற்சியுடையார்களும் அடைதற்கியலாத முத்தியின்பத்தை அநுக்கிரகித்தீர். இது தர்மந்தானோவெனக்கேட்க, கிளைத்த முத்தலைச்சூலந்தாங்கிய சிவபெருமான் புன்னகையரும்பி, இவன்பால் ஒரு காலத்திலும் பார்த்திராத சிவராத்திரி விரதத்தைக்காணப்பெற்று அத்தினத்திலே எமது திருவடியைத் தியானஞ்செய்தான். எ - று,　　　　(கசுங)

ஆதலா லிவனுழைக் கொடியபா தகமெலா மறைது மற்றைத்
தீதுறும் பஞ்சியிற் சென்றுறும் பரிதிமுற் றிமிர மொத்தவ்
வாதவன் கதிரொளிப் பனிநிகர்த் தனவிதற் கைய மில்லை
நீதடுத் திடுவதற் கெளியனன் றென்றனன் னிலவ ணிந்தோன்.

(இ - ள்.) ஆகையால், இவன்பாலிருந்த கொடிய பாதகங்களெல்லாம், தீயானது தகிக்கக்கேடுற்ற பஞ்சுப்பொதி போலவும், உதித்துப்பிரகாசிக்குஞ் சூரியன் முன் இருள்போலவும், அச்சூரிய கிரணங்களின் முன் பனி போலவும் ஆயின. இதற்குச்சந்தேகமில்லை. இவன் முத்தியடைதலினின்றும் நீதடுத்தற்கு எளியவனல்லனென்று சந்திர சேகரனாகிய சிவபெருமான் இயமனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். எ - று.　　　　(கசுச)

எம்பிரா னிவையுரைத் தருளவொன் றுரைசெயா னியம னெந்தாய்
நம்பநா யகதிரிசூ லப்படைத் தேவபுன் னகைநி லாவான்
வெம்புமுப் புரமெரித் தருள்பரம் பரதராய் விடையெ னப்போ
யிம்பரா னவரெலா நகைதரத் தென்றிசைக் கெய்தி னானல்

(இ - ள்) எமது சிவபெருமான் இப்படித் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், அதனைக்கேட்ட இயமன் ஒன்றுஞ் சொல்லாதவனுய் எமது தந்தையே! நம்பா! நாயகா! முத்தலைச்சூலமேந்திய தேவனே! புன்சிரிப்பின் சந்திரிகையால் கொடிய முப்புரங்களை யெரித்தருளிய மேலான பரம்பரனே! அடியேனுக்கு விடையருளவேண்டுமென்று சென்று, இங்குள்ளார் யாவரும் நகைக்கும்படி தன் தென்றிசையடைந்தான். எ - று. (கசுரு)

ஈதுநஞ் சிவனருட் கங்குலின் பெருமைமற் றிதனை யுள்ளக்
காதலிற் பெரிதிழைப் பவர்பெறும் பதவியார் கழறு கிற்பா
ராதியிற் சிவநிசிக் குற்பவம் புகலமற் றறிதி ரென்னுச்
சூதமெய்த் தவன்மொழிந் திடமுனித் தலைவர்கை தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) இதுவே நமது சிவபெருமானுடைய திருவருள் பெருகுஞ் சிவராத்திரி மகிமை. இதனை மனவிருப்போடு மிகுதியாக அநுஷ்டிப்பவர்கள் அடையும் பதவியை யாவர் சொல்லுவர்? ஆதிகாலத்தில், சிவராத்திரியுண்டாகிய காரணத்தைச்சொல்ல, அறிந்து கொள்ளுங்களென்று, உண்மைத்தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் சொல்ல, முனிசிரேஷ்டர்கள் கைகளைக்கூப்பி வணங்கி நின்றார்கள். எ - று. (கசுசு)

கலிவிருத்தம்.

கற்ப மீறுபட் டுந்திக் கமலவீட்
டிற்பு ரந்துல கீன்றவ னிற்றுறப்
பெற்றெ ழுந்த பிரளயத் தாருயிர்
முற்று முற்ற முடிந்தெழு கங்குலின்.

(இ - ள்.) ஒரு கற்பமழிந்து, திருமாலின் உந்தியிலுதித்து, தாமரை மலரிருக்கையிலிருந்து உலகினைப் படைத்த பிரமதேவன் இறக்க, அப்பொழுதுண்டாகிய பிரளய வெள்ளத்திலே அரிய உயிர் வகைகள் யாவும் அழிவடைய உண்டாகிய இரவில். எ - று. (கசுஎ)

யாம நாலு மிருந்துமை யாளிளங்
காமர் வெண்பிறைக் கண்ணியற் பூசியாச்
சேம வல்லிருட் சென்றக டைத்தலைத்
தோமில் வையந் தொடங்குறுந் தொல்லைநாள்.

(இ - ள்.) அந்த இரவின் நான்கு சாமங்களிலும், உமாதேவியார் இளமை தங்கிய அழகிய வெண்மையாகிய பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து கொடிய இருளின் புதையலாகிய அவ்விரவு நீங்கிய கடைசியில், பண்டுபோலக் குற்றமில்லாத உலகினைப் படைக்கத் தொடங்கிய காலத்தில். ()

எந்தை நானுனை யேத்திய கங்குனட்
சிந்தை கூர்சிவ ராத்திரி யென்றுபேர்
தந்து நோற்றவர் சாயுச்சி யம்பெறப்
புந்தி கூர்ந்தரு ளென்றடி போற்றினாள்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! அடியேன் தேவரீரைப் பூசைபுரிந்த இவ்விரவிற்கு எல்லோருஞ் சிந்திக்கத்தக்க சிவராத்திரியெனும் பெயர்தந்து, இவ்விரதத்தை நோற்றவர்கள் சாயுச்சியபதவி யெய்தும்படி திருவுளங்கொண்டருளவேண்டுமென்று திருவடிகளைப் பணிந்தனர். எ - று. (கசுகூ)

ஆத லிற்சிவ ராத்திரி யாகிய
தீதி லாமையு மின்னுமோர் காரண
மோது றுஞ்சிவ ராத்திரி யுற்பவந்
தீதின் மாதவர் கேட்கெனச் செப்புவான்.

(இ - ள்) ஆனபடியால், அது சிவராத்திரி தினமாயிற்று. இதுவேயல்லாமலும் சிவராத்திரியின் உற்பத்திக்கு வேறோர் காரணமும் நூல்கள் சொல்லும். குற்றமற்ற பெருந்தவமுடைய நைமிசாரணிய முனிவர்களே! அதனையுங் கேட்பீர்களாகவெனச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றனர். எ - று, (கஎ0)

ஆதி நாரண னம்புயத் தந்தணன்
காது வெஞ்சமர் தம்மிற் கனன்றனர்
தீதி யைக்குஞ் சினந்திரு கிச்செருப்
போது நூறு வருடம் புரிந்தனர்.

(இ - ள்.) பூர்வத்திலே, திருமாலும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனும் மிகக் கொடிய விரோதத்தினாலே தங்களுக்குள் கோபங்கொண்டவர்களாய், தீமையை யுண்டு செய்யத்தக்க கோபமதிகரித்து, நூறுவருஷ காலம்வரையில் பெரும் போர்புரிந்து நின்றார்கள். எ - று. (கஎக)

நான்மு கன்பிர மாத்திர நாரணன்
மேன்மு கந்தெழ வேண்டி விடுத்தன
னான்மு கன்பட நாரணா வத்திர
மேன்மு குந்தன் வெகுளியி னேயினன்.

(இ - ள்.) சதுர்முகப் பிரமன், விஷ்ணுமூர்த்தியின் மேற்போய்ப் பாயும்படி பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான். அதனைக்கண்ட முகுந்தனாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி கோபத்தோடு அந்தப்பிரமன் மேற்போய்ப்படும்படி நாராயணாஸ்திரத்தை அதன் பின்னர்ப் பிரயோகஞ்செய்தார். எ - று. (கஎஉ)

ஈண்டி றந்து படுவ ரிவரெனத்
தூண்டு மத்திர முன்னரிற் றோன்றியே
நீண்ட சோதி நிலவணி சென்னியான்
காண்ட குஞ்செங் கனற்பிழம் பாயினன்.

(இ - ள்.) இங்கே இவர்களிருவரும் இறப்பார்களென்று, மிக்க சோதிமயமான இளம்பிறை தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் அவர்கள் அஸ்திரங்கட்கு முற்பட வெழுந்தருளி, யாவருங் காணுதற்குரிய செவந்த அக்கினிப் பிழம்பாயினர். எ - று. (கஎங)

அன்ன காலையி லாங்கவ ரத்திர
மென்னை யாளுடை யானெதி ரேற்றிடச்
சன்ன மாகிவெண் சாம்பரி னுயது
மின்னோர் பாகனை யார்வியந் தேத்துறார்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அவர்கள்விடுத்த அஸ்திரங்களிரண்டும், என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமானை யெதிர்க்கவும், அற்பத்தன்மையுடையதாய் வெள்ளிய சாம்பராய்ப் பொடிபட்டன. ஆதலால் உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானை எவர்தாம் வியந்து துதிசெய்யாதவர்கள்? எ. று. (கஎச)

மாக திங்கள் வரும்பதி ஞன்கினன்
ரூக நீடிரு ளத்தம கன்றபின்
னேக நாத னிலிங்கமுற் றெய்தினன்
வேக நீத்தவர் வந்தடி வீழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) மாசி மாதத்தில்வரும் பதினான்காந் திதியாகிய சதுர்த்தசித் தினத்தில், செம்மையாக மிக்க இருளையுடைய நடுராத்திரி நீங்கிய பிறகு, ஒப் பற்ற தலைவராகிய சிவபெருமான் (சோதிப்பிழம்பின் வடிவைக் கரந்து) சிவ லிங்கத்திற் கலந்தருளினர். கோபாவேசமொழிந்த பிரமவிஷ்ணுக்கள்வந்து அப்பெருமான் திருவடிகளை வணங்கினார்கள். எ - று. (கஎ௫)

ஐய நின்னை யளவறுப் பாரெவர்
வெய்ய பன்றியு மன்னமு மேயயாஞ்
செய்ய வூழி திரிந்துநிற் கண்டிலேம்
பொய்யி லன்பின ருள்ளம் புகுந்தனை.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீரை யளவிட்டுணர வல்லவர் யாவர்? கொடிய பன்றியாகவும் அன்னமாகவும் வடிவெடுத்துத் தேடிய நாங்கள் இருவரும் எண் ணிறந்த ஊழிகாலங்களாகத் திரிந்தும் தேவரீரைக் கண்டோமில்லை.பொய்மை யில்லாத உண்மையடியவர்கள் உள்ளமே யிடமாகப் புகுந்திருந்தனை யாதலால்.

என்ன மாதவஞ் செய்தனம் யாங்கண்மற்
றுன்ன தின்னுருக் கட்புலத் துற்றனம்
பன்ன கப்பணி யாயினிப் பங்கயப்
பொன்ன டித்துணை போற்றப் புரிதியால்.

(இ - ள்.) அடியேங்கள் எவ்வகைப் பெருந்தவஞ் செய்தோம். தேவரீ ருடைய இனிய திருவுருவத்தைக் கண்களாற் றரிசிக்கப்பெற்றோம். அரவ பூஷணராகிய இறைவரே! இனியேனும், தேவரீருடைய தாமரை மலர்போ லும் அழகிய உபயபாதங்களை யர்ச்சிக்கத் திருவருள்புரிதல் வேண்டும்.

இற்றை வைக லிருட்படு கங்குலைப்
பெற்ற மேறும் பிரானிர வென்றுயிர்
முற்று மோதவு நோற்பவர் முத்திபெற்
றுற்ற பாவ மொழியவும் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) இன்று தினத்தில், இருள்மிகுந்த இவ்விரவை இடபவாகன ராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவராத்திரியென்று ஆன்மாக்களெல்லாம் சொல் லவும், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர் முத்தியெய்தி, அதுகாறும் அவர்க ளியற்றிய பாவங்களை விலகவும் அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். எ - று. (கஎஅ)

என்று வேண்டி யிரந்தன ரெம்பிரா
னன்ற வர்க்கவ் வரமளித் தானரோ
மன்ற லந்துள வோன்மல ரோனொடும்
புன்றொ ழிற்சம ரற்றுடன் போயினன்.

(இ - ள்.) என்று பிரார்த்தித்துப் பலவாறு யாசித்தார்கள். எமது சிவ பெருமான் அவ்வாறு வேண்டிய அப்பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு அப்படியே வரந் தந்தருளினர். மணங்கமழுந் துளவமாலையணிந்த திருமால் தாமரை மலரி

ளுள்ள பிரமதேவனு இழிதொழிலாகிய போர்செய்தலையொழிந்து உடனே தம்மிடஞ் சேர்ந்தனன். எ - று. (களகூ)

செங்க ணேறுடை யான்சி வராத்திரி
யங்க ணுற்ற தறிந்த திசைத்தனம்
பொங்கு கங்குற் புனிதமற் றெம்மனோர்
தங்க ளாலு முரைக்கத் தகுவதோ.

(இ-ள்.) சிவந்த கோபக்கண்ணையுடைய இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்குரிய சிவராத்திரியானது, இவ்வுலகத்தில் உற்பவித்த சரிதையைத் தெரிந்தமட்டிற் சொன்னோம். விசேடித்த அச்சிவராத்திரியின் மேம்பாடுகள் எம்மைப்போன்ற பிறராலும் சொல்லத்தகுவனவோ? எ - று. (சஅ0)

ஆதி நாளி னரும்பிய நோன்பினை
யோதி னுண்மை யறிந்தெவ ரோதுவார்
ஈது நோற்பவர் தங்களை யெம்மனோர்
மாதொர் பாக னெனத்தொழு வாரரோ.

(இ - ள் பூர்வகாலத்திலுண்டாகிய இச்சிவராத்திரி விரதத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினால், அதன் உண்மையை நன்குணர்ந்துரைப்போர் யாவர் ? இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்பவர்களை, என்னையொத்தவர்கள் உமாதேவியை ஒப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானேயென்று பணிவார்கள். எ - று. (கஅக)

இந்த மாவிர தத்தினை யெம்பிரா
னந்தி பாலெடுத் தோதவந் நாண்முதற்
கந்த வேளயன் காளர் கடவுளர்
விந்தை கேள்வ னிழைத்தனர் மெய்ம்மையால்.

(இ - ள்.) இந்த மேலான விரதத்தை, முற்காலத்தில் எமது சிவபெருமான் திருநந்திதேவருக்கு எடுத்துபதேசிக்க, அந்தக் காலமுதலாகக் குமாரசுவாமி பிரமதேவன் மகாகாளர் பிறதேவர்கள் திருமகள் கொழுநனாகிய திருமால் ஆகிய இவர்கள் யாவரும் உண்மைப் பக்தியோடு அநுஷ்டித்தார்கள். எ. று.

கலிநிலைத்துறை.

உரைத்த னஞ்சிவ ராத்திரி விரதமுற் றுமக்கு
விரைத்த வார்சடை யவனுடை விரதமொன் றுளது
கரைத்த சிந்தையிற் கேட்குதி ரென்றனன் கருணை
யிரைத்த சிந்தையன் சூதன்மற் றுங்கவர்க் கியம்பும்

(இ - ள்.) கிருபை மிகுந்த மனதையுடைய சூதமுனிவர், சிவராத்திரி விரதப் பிரபாவ முழுவதையும் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம். மணம்பொருந்திய நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய விரதம் மற்றொன்றுள்ளது. அதனை மனவுருக்கத்துடன் கேட்பீர்களாகவென்று, அந்த நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்வாராயினர். எ - று. (கஅங)

விரித்த செஞ்சடை யெந்தைகே தாரமா விரதந்
தெரித்து ணர்த்துறி னெம்முறை யடங்குமோ சிறியேந்
தரித்த வாறுமக் குணர்த்துது மென்றலுந் தாழாப்
புரித்த புன்சடை மாதவர் கேட்பது புரிந்தார்.

(இ - ள்.) விரித்துள்ள செவந்த சடையையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்புற்ற கேதார விரதத்தைத் தெளிந்து அறிவிக்கத் தொடங்கினால், எம்மளவில் அடங்குமோ? அடங்காது. அடியேன் மனதிற் றெளிந்தபடி உங்கட்கு உணர்த்துகின்றேன் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், முறுக்கிய சிறு சடைகளையுடைய பெருந்தவத்தினரான முனிவர்கள் வணங்கிக் கேட்கத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (கஅச)

பனிப்ப டாம்பொதி யிமவரைக் கொடுமுடி பலவுட்
டனித்த தோர்முடி கைலைபோன் றுளததன் றன்மை
தொனித்து ணர்த்துறின் வெள்ளியொத் தவிரொளி துளங்குங்
கனித்த வன்பொடு முறைவது பிறைமுடிக் கடவுள்.

(இ - ள்.) பனியாகிய [படாம்] போர்வை பொதிந்துள்ள இமாசலத்தின் கொடுமுடிகள் எண்ணிறந்தவற்றுள்ளே, தனியாயுள்ள ஒரு கொடுமுடி திருக்கைலையைப் போன்றிருக்கின்றது. அக்கொடுமுடியின் றன்மையைச் சொல்லியுணர்த்தத் தொடங்கினால் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கும் ஒளி விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அக்கொடுமுடியில், இளம்பிறைச் சந்திரனைச்சூடிய திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் மிகுந்த ஆசையோடு எழுந்தருளியிருப்பது. எ - று.

திசையெ லாம்பட வெள்ளொளி விரிப்பது சிமையத்
தசைவி லாமுழு மதியநின் றவிர்வதொத் திலங்கும்
விசைய மாதவ ருளத்தொடும் பொதிவது விண்ணோர்
வசையி னாரண னன்முகன் றொழத்தகும் வணங்கி,

(இ - ள்.) அக்கொடுமுடி திசைகளிளெல்லாம் பரவும்படி வெள்ளிய காந்தியைப் பரப்புவது. அதனுச்சியில் சலனமில்லாத பூரண சந்திரனிருந்து ஒளி செய்வதுபோல விளங்கும். வெற்றிபொருந்திய பெருந்தவசிகள் இதயத்தையும்போன்றது. தேவர்களும் பழியற்றவர்களாகிய விஷ்ணு பிரமன் முதலானோரும் கைகூப்பி வணங்கத்தக்கது. எ - று. (கஅசு)

அருவி நாலிரு புறத்தினு மிடையறா தலைக்கு
மருவ ருஞ்சினைக் கற்பகம் பூழின்மந் தாரங்
குருந றுநதுணர்க் குங்குமஞ் சண்பகங் குருந்தம்
விரிக ருஞ்சினை நரந்தைதே மாவன வெள்ளில்.

(இ - ள்.) அருவியாறுகள் அஷ்ட திக்குகளிலும் ஓயாமல் இழிந்துகொண்டிருக்கும் மணம்பொருந்திய அரும்புகளையுடைய கற்பக விருட்சமும் அகில் விருட்சமும் மந்தாரமரமும் செந்நிறந்தங்கிப் பரிமளிக்கும் மலர்க்கொத்துகளையுடைய குங்குமமரமும் சண்பகமரமும் குருந்தமரமும், மிக்க கருநிறந்தங்கிய கிளைகளையுடைய நாரத்தை மரமும் தேமாமரமும் காட்டு விளாமரமும். எ று.

இவையெ லாம்பொதிந் திருட்படாம் போர்ப்பதவ் விருளை
நவம ணிக்குவை துவன்றிநின் றறுப்பன நளிநீர்க்
கவர்நெ டுஞ்சடை யெம்பிரான் றிருநடங் காண்பான்
றவறின் மாதவ ரரிமுதற் றேவர்சஞ் சரிப்பார்.

(இ - ள்.) இவையாவும் நெருங்கி இருட்படலை போர்த்துக்கொண்டுள்ளது அவ்விருட்படலையை அக்கொடு முடியிலுள்ள நவரத்தினக் குவியல்கள் நெருங்கியிருந்து விலக்குவன. குளிர்ச்சி தங்கிய கங்காஜலத்தைக் கவர்ந்திருக்கும்

நீண்டசடைமுடியையுடைய எமதுசிவபெருமானது திருநடனத்தைத்தரிசிக்க, தவறுதலில்லாத பெருந்தவசிகள் திருமால் முதலிய தேவர்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (கஅஅ)

தெய்வ யோகிகள் கின்னர ரியக்கர்கந் திருவர்
மெய்கொ டெய்வமால் வரையினைச் சூழ்ந்தனர் விரும்பி
மைகொள் கண்டனை வணங்கினர் மாதவம் பயில்வார்
பொய்யி னுன்மறை யுச்சிவீற் றிருப்பதப் பொருப்பு.

(இ - ள்.) தெய்வீகந் தங்கிய யோகிகளும் கின்னரர்களும் இயக்கர்களும் கந்தர்வர்களும் உண்மை தங்கிய தெய்வீகம்பொருந்திய இப்பெரிய மலையை விருப்போடு பிரதக்கணஞ்செய்து, கருநிறந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவ பெருமானை வணங்கியவர்களாய் மேம்பட்ட தவத்தைச் செய்வார்கள். ஆத லால் அக்கொடு முடியானது உண்மையாகிய நான்குவேதங்களின் உச்சிபோல வீற்றிருப்பது. எ - று. (கஅகூ)

இனைய மால்வரை யுச்சிவா ளரிசுமந் தெடுத்த
புனைம ணித்தவி சும்பரி னுமையொடும் பொருந்திக்
கனைபொ லன்கழ லிந்திரன் கணத்தொடு மிறைஞ்ச
வினைய மாநிலத் துயிர்க்களித் திருந்தனன் விமலன்.

(இ - ள்.) இத்தகைய பெரிய மலையினுச்சியில், ஒளிதங்கிய சிங்கங்களாற் சுமந்துகொண்டிருக்கும் அலங்கரிக்கத்தக்க இரத்தினமயமாய் விளங்கிய ஆச னத்தின்பேரில், உமாபிராட்டியாரோடும் பொருந்தி, ஒலிக்கின்ற பொன்னுலா கிய வீரகண்டாமணி தரித்த தேவேந்திரன் தன் பரிவார தேவர்களுடன் வணங்க, இந்த நெடிய நிலவுலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருள் புரிந்துகொண்டு மலரகிதராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றனர். எ - று.

பரிதி வானவன் பனிமதிக் கடவுண்மா தவத்தோர்
குருதி யாழிவெம் படையின னுன்முகக் குரிசி
லிருடி நாரதன் முதலினோர் தும்புரு வியக்கர்
கருணை கூர்சன காதியர் யோகிகள் கணத்தோர்.

(இ - ள்.) சூரியபகவானும், குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரதேவனும், பெருந்தவ சிகளும், உதிரம்படிந்த கொடிய சக்கராயுதந்தாங்கிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனும், நாரதமுனிவர் முதலானவர்களும், தும்புருவரும் இயக்கரும், கிருபை மிகுந்த சனகனாதிய நால்வரும் யோகிகளும் சிவகணங்களும். எ - று. (ககூக)

வலவை கேள்வனு மரகதப் பலகையொத் தகலுங்
கலவ மாமயிற் பாகனு நந்தியுங் கடல்சூழ்
நிலநெ டுந்திசைப் பாலரும் வசிட்டனு நிரைத்தார்
மலர யன்றனித் தலைதுமித் தோனவை மருங்கின்,

(இ - ள்.) வல்லபை கணவராகிய விநாயகப்பெருமானும், மரகதத்தாலா கிய பலகையைப்போல விரித்தாடுகின்ற கலாபத்தையுடைய சிறந்த மயில்வாக னத்தையுடைய குமாரக் கடவுளும், திருநந்திதேவரும், கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்தின் அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும், வசிஷ்டமுனிவரும், தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடைய ஒப்பற்ற சிரசைக்கொய்தருளிய சிவபெரு மான் திருச்சபைக்கருகே வரிசையா யிருந்தார்கள். எ - று. (ககூஉ)

மருங்கு ழேவுற மைபடு வாளரித் தடஙக
ணரம்பை மேனகையுருப்பசி திலோத்தமை யருநூற்
றிருந்து பாடலிற் பல்லியச் சதிமுறை திறம்பா
திரங்கு சில்லொலிச் சீறடி நூபுர மிரங்க.

(இ - ள்.) மைதீட்டிய வாட்படைபோன்று செவ்வரிபடர்ந்து பரந்தவிழி களையுடைய அரம்பை மேநகை ஊர்வசி திலோத்தமையாகிய விவர்கள் தங்கள் இடைவருந்தும்படி, அரிய பரத சாஸ்திரத்தின்படி திருத்தமாகிய பாடல் களினுலே, பலவாத்தியங்களின் சதிமுறைதவருது, ஒலிக்கின்ற சிற்றோசை யுடையதாய்ச் சிறியபாதங்களி லணிந்துள்ள [நூபுரம்] கிண்கிணி யொலிக்க.

சுருதி யாழிசை தும்புரு நாரத ரிசைப்பக்
கருவி மத்தள மென்மெல விசைப்பன காணு
வுருகு பாடலி னரம்பையர் நடந்தர வொருபாற்
செருகு வெண்பிறைக் கண்ணியன் றிருவருள் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) சுருதிகூட்டிய யாழினிசையைத் தும்புருவும் நாரதரும் வாசிக்க, வாத்தியக்கருவிகளும் மத்தளமும் மிகமெதுவாக ஒலிப்பதைக் கண்டு, மனவுருக் கந்தரும் பாடலைப்பாடிக்கொண்டு தேவமாதர்கள் ஒருபுறத்தே நடனஞ்செய்து கொண்டிருக்க, சடையினிடத்தே செருகியுள்ள வெண்ணிறந் தங்கிய பிறைச் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமான் திருவருள் பாலித்தனர்.

இன்ன லந்தரு மரம்பையர் நடித்தவீற் றிறுதிப்
பின்ன லஞ்சடைப் பிங்கிரு டிப்பெரும் பெயரோ
னன்ன வர்க்கெலா நகைவர முடநட மயர்ந்தான்
மன்னு மாசவை நகைத்தது மாதிர மதிர.

(இ - ள்.) இனிய இன்பத்தை விளைவிக்கும் தேவமாதர்கள் நிர்த்தனஞ் செய்து முடிவுபெறும் கடைசியில், அழகிய பின்னற்சடையையுடைய பிருங்கி யென்னுஞ் சிறந்த முனிவர், அவர்கட்கெல்லாம் நகைப்புண்டாம்படி. [முடக்] கோணைக் கூத்தாடினர். கூடியிருந்த பெருஞ்சபை முழுவதும் திசைகள் அதி ரும்படி நகைத்தது. எ - று. (௪௯௫)

நன்று நன்றெனத் தனிவிழி நெற்றியோ னவிலப்
பின்ற வழ்ந்தபுன் புரிசடை நடித்தபிங் கிருடி
மன்ற லோதியை யொழித்திள மதிநிலாப் புனைந்த
குன்ற விலலியை நடத்தொடுந் தனிவலங் கொண்டான்.

(இ - ன்.) நன்றாயுள்ளது நன்றாயுள்ளதென்று, ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், முதுகின்மேல் முறுக்கிய சிறு சடைதவழ நடித்தவரான பிருங்கிமுனிவர், மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியை நீக்கி, இளம்பிறைச் சந்திரனையணிந்த மலைவில்லையுடைய சிவபெருமானைமட்டுமே நடித்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணஞ் செய்தனர். எ - று.

கொண்டு போற்றினன் வரன்முறை வணங்கினன் குழைந்தா
னண்டர் நாயக நினதருள் பெறப்பெற்ற வாற்றாற்
பண்டை நாண்முத லிழைத்தமா தவப்பய னடைந்தேன்
றெண்ட னேனென நடித்துநின் றடிக்கடி தொழுதான்.

(இ - ள்.) வலங்கொண்டு துதிசெய்து மனமிளகி, தேவர்தலைவரே! தேவரீருடைய திருவருளை யடையப்பெற்ற வகையால், ஆதிகாலந் தொடங்கி அடியேன் புரிந்த பெருந்தவத்தின் பிரயோசனத்தை யடைந்தவனாயினேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடி சந்நிதியில் நின்று பலமுறை பணிந்தார். எ - று. (கசுஎ)

ஈது நோக்கின டிருவுளங் கறுத்தன ளிறைவி
யாதி வன்செய லென்னைநீத் தவமதித் திகழ்ந்து
போதி ளம்பிறைக் கண்ணியோய் நினைவலம் புரிந்த
தோத வேண்டின னென்றனள் சீற்றமிக் குமையாள்.

(இ - ள்) இதனை உமாதேவியார் கண்டு திருவுளஞ் சிறந்து, மலர்போன்ற இளம் பிறைச்சந்திரனையணிந்த தலைவரே! என்னை மதிப்பின்றி இகழ்ச்சியோடு தள்ளித் தேவரீரை மாத்திரம் பிரதக்ஷிணம் புரிந்ததாகிய இம்முனிவன் செயலுக்கு நிமித்தம் யாது? அதனைத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கோபமிகுந்து உமாதேவியார் வினவினார். எ - று. (கசுஅ)

பான லங்கருங் கண்ணிமற் றுங்கது பகர
வானி ளம்பிறைக் கண்ணியோ னவட்கெதிர் வழங்கு
மோன மாதவர் மூலமொன் றேயென முன்னி
நீனெ டுங்குழன் மற்றுமொன் றுளதென நினையார்.

(இ - ள்.) நீலோற்பல மலர்போலும் அழகிய கரிய விழிகளையுடைய உமாபிராட்டியார் அப்படி வினவவும், உயர்ந்த இளம்பிறையை முடித்த சிவபெருமான் பிராட்டியாருக்கு விரைவாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். கறுத்த நெடிய கூந்தலையுடையாளே! மௌன நிலைவகித்த பெருந்தவமுடையோர் காரணப்பொருள் ஒன்றேயெனக்கருதி, மற்றொன்றிருப்பதாகக் கருதார்.

தேங்கு கங்கையஞ் சடையின னுங்கது செப்ப
வீங்கு சீற்றமிக் கெழுந்தன ளணமீக் கிளரப்
பாங்கு நின்றபிங் கிருடியை நோக்கின ளவன்பா
லோங்கு சத்திநீத் தொழிதர வாங்கின ளுமையாள்.

(இ - ள்.) பெருகுகின்ற கங்காநதியைத் தரித்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருள, உமாதேவியார் கடுங்கோபமதிகரித்தவராய் நாணும் மிகமேலே யதிகரிக்க, அருகே நின்றுகொண்டிருந்த பிருங்கி முனிவரைப்பார்த்து, அவரிடத்துள்ள உடல்வலிமை நீங்கிப்போம்படி வாங்கிவிட்டனர். எ - று. (உOO)

ஒழிந்த சத்திய னுலரிய வாக்கைய னுணங்கிக்
கழிந்த வென்பினன் றோலொடு நரம்பல காணான்
குழிந்த கண்ணின னொடுங்கிய கொடிற்றினன் குருதி
பிழிந்த மெய்யினன் சுரம்படு முலவையிற் பெயர்வான்.

(இ - ள்.) சத்தி நீங்கியவனாய்ச் சுஷ்கித்த தேகமுடையவராய் வாட்டமெய்தி, தசைகழிந்த வெற்றெலும்புடையவராய்த் தோலும் நரம்புமன்றிப் பிறிதொன்றுங் காணாது உள்ளே குழிந்த விழியுடையராய் வற்றிய கொடிறுடையவராய் உதிரத்தைப் பிழிந்துவிட்ட சக்கைபோன்ற உடலுடையராய், பாலை நிலத்திலகப்பட்ட தழைபோன்றவராய்ச் சென்றனர். எ - று. (உOக)

ஈச னித்தனை கண்டன னெனமனத் திருத்தி
மூசு வெஞ்சினத் தகன்றன ளருந்தவ முயல்வான்
பாசி ழைப்பரும் பணிமுலை யுளத்தினைப் பழங்க
ணூச லாட்டுறக் கவுதம னுறையுள்சென் றுறைந்தாள்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இவ்வளவு அவமதிப்பையும் பாராதிருந்தனரே யென்று தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டு பசிய பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையும் மிகப் பூரித்த குசங்களையு முடைய உமாதேவியார், அதிகரித்த கடுங்கோபத்தினால் அருந்தவஞ்செய்யக்கருதி நீங்கினர். அப்போது தேவியாரது திருவுள்ளத்தைத் துயரமானது ஊசலாட்டிக்கொண்டிருக்க, கௌதமமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்திற்குச்சென்று அங்கே வீற்றிருந்தனர். எ - று. (௨0௨)

உலகம் யாவையு முறுபொரு ளனைத்தையு முலவா
வலகி லண்டமுஞ் சராசர மனைத்தையு மளித்தாள்
செலவு மன்னவள் சீறடி தீண்டவுஞ் சிறப்புற்
றிலகு மவ்வன மரிதுறப் புரிந்ததெத் தவமே.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும், அவற்றிலுள்ள வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும், அழியாதகணக்கில்லாத அண்டங்களையும், சராசரப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பெற்றருளியதாயாகிய உமாபிராட்டியார் அவ்வாச்சிரமத்திற் கெழுந்தருளவும், அப்பிராட்டியாரது சிறிய திருவடிகளைப் பரிசிக்கவும், சிறப்புற்று விளங்கும் அவ்வனமானது புரிந்தது யாதுதவமோ? எ - று. ()

குருதி வாளெயிற் றடுபுலிக் கொள்ளையும் வெகுண்டு
திருகு வெஞ்சினக் கவிழ்தலை யுளியமுந் திணிதோட்
டொருகை வாரண மத்தமீர்ந் தூற்றெழுங் குருதி
பருகு வாளரி மடங்கலுங் கலந்துடன் படர்வ.

(இ - ள்.) உதிரம் படிந்தவாட்படைபோலும் கூர்மைவாய்ந்த பற்களையுடைய கொல்லத்தக்க புலிக்கூட்டமும், மாறுபட்ட கொடுங்கோபமுடைய கீழ்நோக்கிய தலையையுடைய கரடிகளும், வலிபொருந்திய தந்தங்களையும் ஒப்பற்றதுதிக்கையையுமுடைய யானைக்கூட்டங்களும், அவ்யானைகளின் துதிக்கையைப்பற்றி யீர்த்து அதிற் சுரந்தொழுகும் உதிரத்தைப்பானஞ்செய்யும் ஒளிமிக்க ஆண்சிங்கங்களின் தொகுதியும் ஒருசேரக்கூடிச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பன. எ - று. (௨0௪)

திரிம ருப்பெழு மிரலையுஞ் சிறுபொறிப் புள்ளிக்
கரிய கட்பெடை மானொடுந் திரிவன கடுக்கான்
றெரிசி னத்தவா ளரவின மொழுக்கியூர்ந் தியங்கும்
வரிநெ டுஞ்சிறைப் புட்குலந் தூவன் றுமவ் வனமே.

(இ - ள்.) முறுக்கியகொம்புகள் உயர்ந்திருக்குங் கலைமான்கள் சிறுபொறிகளையொத்த புள்ளிகள்பொருந்திய கரியகண்ணமைந்த பெண்மான்களோடு உலாவிக்கொண்டிருப்பன. தீப்போலவிடத்தைச்சிந்திக் கடுங்கோபத்தையுடையனவாகிய ஒளிதங்கிய சர்ப்பக்கூட்டங்கள் வரிசையாக நகர்ந்துகொண்டிருக்கும். வரிகளோடுகூடிய நெடிய சிறகுகளைப்படைத்த பறவைக்கூட்டங்களும் நெருங்கியிருக்கும். எ-று. (௨0௫)

இழைத்த மாதவத் தலைவர்சூழ்ந் திருப்பன விமவான்
கழைப்ப சுங்கிரிப் புடைபடு மவ்வனங் கடுப்பத்
தழைத்த பூந்துணர் சினையொடுந் தழைப்பன சாந்தங்
குழைத்த கொம்பொடு பொதுளிய சிலிர்த்தன குருந்தம்.

(இ - ள்.) பெருந்தவத்தைச் செய்த தலைவர்களெல்லாரும் சூழ்ந்திருப்பார்கள். அந்த இமயமலையரயனது குளிர்ந்த மலைப்புறத்துள்ள கருப்பஞ்சோலை சூழ்ந்த ஆச்சிரமத்தைப்போல, விரிந்த மலர்க் கொத்துகளையுடைய கிளைகளுடன் சந்தன மரங்கள் தழைத்திருக்கின்றன. குருந்த மரங்கள் குழைவுற்ற கிளைகளோடு தேனைத் துளித்துக்கொண்டு குளிர்ச்சியுற்றிருந்தன, எ - று. ()

இருந்த மாதவக் கவுதம னவணகன் றேகி
யருந்து கின்றன சமிதையுந் தருப்பையு மாய்ந்து
பொருந்து மேல்வையிற் றன்னுழை யவ்வனம் புகுதத்
திருந்து மவ்வனம் புதுவளஞ் சிறந்தன தெரிந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாச்சிரமத்தில் வீற்றிருந்த பெருந்தவமுடைய கௌதம முனிவர் அங்கிருந்து நீங்கிப்போய், தமக்குணவாயுள்ள (காய்கனிகிழங்குமுதலிய) வற்றையும், ஓமத்திற்குரிய சமிதையையுந் தருப்பையையுந்தேடி யெடுத்துக்கொண்டு திரும்புஞ்சமயத்தில், தம்முடைய ஆச்சிரமத்திற்குச் சேர்தலுந் திருத்தமாகிய அவ்வனம் புதியவளப்பத்தில் மேம்பாடுற்றிருத்தலை யறிந்தனர்.

பொழிந்த மும்மதக் கலுழியம் பொருப்பொரு பூட்கை
கிழிந்த வாய்ப்பொரு கோளரி வெரிநுறக் கிடப்ப
தொழிந்த வெம்புலிப் போத்தொடு மொருதனி மடமா
னிழைந்து நின்றுட ஞேடுவ மாறெழிந் திரங்கி.

(இ - ள்.) மும்மதங்களைப் பெருக்கெடுக்கப்பொழிந்த தொளையோடுகூடிய துதிக்கையையுடைய மலைபோலும் அழகியயானையானது, திறந்தவாயையுடையகோபம் பொருந்திய சிங்கத்தின் முதுகின்மேலேறிக்கொண்டிருக்கின்றது. பெட்டையைநீக்கிய கொடிய ஆண்புலியோடு, பகையின்றி அன்புகூர்ந்து தனியேயுள்ள ஒப்பற்ற இளமான்கள் கூடியிருந்து அதனேடேகும். எ - று.

திறல்கொள் வெஞ்சினக் கலுழனே டரவினந் திளையா
வுறைகொள் வாளெயிற் றிடையறு தாரமு துகுப்பப்
பொறைய ரிப்புறத் தொதுங்கிய மடற்செவிப் புனமேய்
சிறுமு யற்குழாத் துடனுறைந் தாடுவ செந்நாய்.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய கடுங்கோபமுடைய கருடனேடு சர்ப்பகூட்டங்கள் கலந்து உறைபூட்டிய வாள்போலுங் கூர்மையான தங்கள் பற்களிலிருந்து ஓயாது சிறந்த அமுதத்தைத் துளித்துக்கொண்டிருக்க, மலைகளிலும் சோலைப்புறங்களிலும் காடுகளிலும் ஒதுங்கிமேயும் மடல்போன்ற செவிகளையுடைய சிறுமுயற்கூட்டத்துடன் செந்நாய்கள் சேர்ந்து விளையாடுவன. எ - று. ()

ஒருத னிப்பெருந் திகிரிதே ருருட்டிய வுதயோ
னுருகு வெங்கதிர் படப்பட வுணங்கிய வுலவை
மருவ ருந்துண ரீன்றன பூந்துணர் மலர்ந்த
பொருவ ருஞ்சினைக் கற்பக வனமெனப் பொதுளி.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஒற்றைச்சக்கரமமைந்த பெரிய தேரைச்செலுத்திய சூரியனது வெப்பத்தைத்தருங் கொடிய கிரணங்கள் படுந்தோறும் உலர்ந்திரு

ந்த [உலவை] கிலுகிலுப்பைக் கொடிகள், நிகரின்றி விளங்கும் கிளைகளோடு கூடிய கற்பகவனத்தை யொழித்துச்சென்று, மணங்கமழும் மலர்க்கொத்துக்களை வாய்ந்தன. பூங்கொத்துகளெல்லாம் மலர்ந்தன. எ - று. (உகO)

பருவ நோக்கில பணிமரம் பழக்குலை யீன்ற
மருவு றுமலர் மருப்பட மலர்ந்தன மலர்வாய்ப்
பெருகு தேத்துளி யிடையிடை தெறிப்பன பெரியோன்
கருதி யெட்டியு முண்பன பழுப்பன கண்டான்.

(இ - ள்.) பருத்த பழந்தருமரங்கள்யாவும், காலம்பாராமல் பழக்குலை பொருந்தின. மணமற்ற மலர்கள்யாவும் மணமுடையவாய்மலர்ந்தன. அம் மலர்களாற் பெருக்கெடுத்த தேன்றுளிகள் இடையிடையே துளித்துக்கொண்டிருந்தன. எட்டிப்பழங்களும் விரும்பி உண்ணத்தக்க இனிமையோடு பழுத்திருப்பதைக் கௌதமமுனிவர்கண்டு சிந்தித்து. எ . று. (உகக)

என்னை யிவ்வன மிருஞ்சிறப் பினையுடைத் தாகி
முன்னை யிற்சிறப் புடையதாய்ப் பெருவள முயன்ற
வென்னை யாளுடை நாயகி யினிதெழுந் தருளிப்
பொன்ன டித்துணை சாத்திய துணர்ந்திலன் புனிதன்.

(இ - ள்.) இவ்வாச்சிரமம் மிகு சிறப்புடையதாய் முன்னுளினும் மேன்மைதங்கியதாய்ப் பெருவளங்க ளெய்தியதன் காரணம்யாது? எனக் கௌதமமுனிவர், என்னை யடிமையாகவுடைய உமாபிராட்டியார் இனிமையாக விங்கெழுந்தருளி, பொன்னையொத்த தமதுபயபாதங்களையும் பரிசிக்கச்செய்தருளியதைத் தெரிந்துகொள்ளாதவராய். எ - று, (உகஉ)

குடையன் குண்டிகை தூக்கிய கரத்தினன் குனித்த
நடைய னஞ்செழுத் தோதிய நாவினன் கலைத்தோ
லுடையன் செம்பொனு மோடுமொத் துளவென வுணர்வா
னடைத ருப்பையே முதலிய வொருங்குகொண் டடைந்தான்.

(இ.ள்.) குடையையுடையவரும், கமண்டலந்தொங்கவிட்டகையையுடையவரும், தளர்நடையுடையவரும், பஞ்சாக்கரத்தைச் சபிக்கும் நாவினையுடையவரும், மான்தோலாகிய உடையையுடையவரும்,செம்மையாகிய பொன்னையும் ஓட்டையும் சமானமாயுள்ளன வெனக்கருதியவருமாகிய கௌதமமுனிவர், கிடைத்த தருப்பைமுதலியவற்றை ஒன்றாக வெடுத்து வந்தனர். எ - று. ()

வெயிற்கொ ழுங்கதிர் பரம்பிய வேலைமா நிலத்தி
னுயிர்க்கு மாருயிர்ப் பொறைகட்கு முணர்வுதந் துதவிப்
பயிற்சி தொன்றுதொட் டறப்பயிர் வளர்க்குறும் பணைத்தோட்
குயிற்கொ ழுஞ்சிறு குதலைவீ ற்றி ருப்பது கண்டான்.

(இ - ள்.) சூரியன் தனது வெயிலாகிய கிரணங்களைப் பரப்பும் கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமியில், உயிர்கொண்டுள்ள ஆன்மவர்க்கங்களுக்கு அறிவைக்கொடுத்தனுக்கிரகித்து, அநாதியாகப்பழகிவரும் உயிர்களாகிய பயிரை வளர்க்கும் மூங்கிலையொத்த தோள்களையும் குயிலின் இனிய குரல்போன்ற மழலைச்சொல்லையுமுடைய உமாபிராட்டியார் எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டார் எ.று.

யாமி ழைத்தமா தவங்கொலோ வெம்முனோர் முன்பு
தாமி ழைத்தமா தவங்கொலோ வனம்புரி தவமோ

வேம வெற்புறை யெம்பெரு மாட்டியைக் கொணர்ந்து
காமர் நல்வினை யளித்ததே தன் றென்புறக் கனிந்தான்.

(இ - ள்.) நாம் பூர்வத்திற்செய்த பெருந்தவமோ? எமது முதியோர் முயற்சிசெய்து தாமே செய்த பெருந்தவமோ? அன்றி இவ்வாசிரமந்தான் செய்த தவமோ? பொன்மலை [ஆகியமேருமலை] யில் எழுந்தருளிய எமது உமாபிராட்டியாரை ஈங்கழைத்துவந்து அழகிய புண்ணியம்போலத் தந்ததே யென்று தமது என்புகள் நெக்குவிடும்படி மனமுருகினர். எ - று. (உ௧௬)

கனித்த சிந்தையி னருக்கிய முதலிய கடன்க
டனித்து மாதவ னுமையவட் கருண்முறை தந்தான்
பணித்த மெய்யின னடிக்கடி நிலனுறப் பணிந்தா
னினைத்தெ ழுந்தரு ளியகருத் தென்னென நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) உருகிய மனதோடு அர்க்கியமுதலிய (ஷோடஸ)உபசாரங்களைக் கௌதமமுனிவர் தாம் தனியாகவே உமாபிராட்டியாருக்கு விதிவழிசெய்தவராய், நடுங்கியதேகமுடையராய், பலமுறை நிலந்தோயச் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினவராய், அடியேனையும் பொருளாக்கருதி யெழுந்தருளிய காரணம் யாது? எனவினவும், தேவியார் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றனர். எ - று. ()

மறுவ றும்பிறைக் கண்ணியோற் கொருபுற மருவிப்
பெறுவ தாற்றுதற் கியைந்தன னுங்கது பெறுவா
னுறுபெ ருநதவ விரதமொன் றுரைக்குதி யுரைத்தா
லிறுவ தின்றிவ ணிருந்தினி தியற்றுவ னென்றாள்.

(இ - ள்.) களங்கமற்ற பிறைச்சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானுக்கு வாமபாகத்திற் கலக்கப்பெறுதற்காக ஒருவிரத மநுட்டிக்கச் சம்மதித்தேன். அதனையானடைய, பெருமைமிக்க சிறந்தவிரத மொன்றனைச் சொல்வீராக. அப்படி நீர் சொன்னால் தவறுதலின்றி அவ்விரதத்தை இவ்வாச்சிரமத்திலிருந்தே இனிதாக அநுஷ்டிப்பேனெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஏழை யின்னண முரைத்தலு மிருந்தவத் தலைவன்
வாழி நான்மறை யுயிர்த்தநாள் வழங்கிய வழக்கத்
தாழி யாகமப் பெருங்கடற் றுறைகுடைந் தளந்தோ
னூழி யான்றனி விரதமொன் றுளதென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிராட்டியார் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், பெருந்தவமுடையவரும், நான்கு வேதங்களுதித்த காலமுதலாக வழங்கிய வழக்கத்துடன் ஆழ்பொருளுள்ள ஆகமமாகிய பெருங்கடற்றுறைகளில் மூழ்கியளந்தவருமாகிய கௌதமமுனிவர், ஊழிகாலத்தும் விளங்குபவராகிய சிவபெருமானுக்குரிய விரதமொன்றுளதெனத் தெளிந்தார். எ - று. (உ௧அ)

குனித்த சிந்தையா னிமயவெற் பீன்றமென் கொடியை
யணித்து நின்றுல கீன்றளித் தருளிய வணங்கே
பணிக்கொ டுஞ்சடைப் பரமனுக் குவந்ததோர் விரதங்
கணித்த தொன்றுள தென்றனன் மும்மலங் கடிந்தோன்.

(இ-ள்.) ஆலோசித்துத் தெளிந்தவரும் மும்மலத்தொடக் கற்றவருமாகிய கௌதமமுனிவர், இமாசலமன்னன் ஈன்றெடுத்த மெல்லிய பூங்கொடிபோன்ற உமாபிராட்டியாரை நெருங்கித்திருமுன்னின்று, உலகங்களையெல்லாம் அவற்றி

லுள்ள ஆன்மவர்க்கங்களோடு பெற்றருளிக்காத்தருளும் ஜகன்மாதாவே! சர்ப்ப மணிந்த வளைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குச் சந்தோஷகரமாகிய ஒப்பற்ற விரதமாகச் சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட விரதமொன்றுள்ளது என்றனர். எ - று. (உகக)

அனைய கேட்டலு மகநெகிழ்ந் தருத்திய ளாகி
வினைய றத்தனி நோற்றருள் விரதமெய்த் தலைவா
நினைத ருந்தனி விரதமு நோற்றிடு நெறியும்
வனையு மாகம வரன்முறை வழங்கென வகுப்பான்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, உமாபிராட்டியார் மனமுருகி ஆசையுடையவராய், தீவினையகல ஒப்பற்ற விரதாநுஷ்டானஞ்செய்த உண்மை முனிவரே! நீவிர் நினைத்த ஒப்பற்ற விரதத்தையும் அதை யநுஷ்டிக்கும் வழியையும் வரிசைப்பட்ட சிவாகம விதிப்படி சொல்லுவீராகவெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், கௌதமமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (உ௨0)

உலகெ டுத்தகே தாரமா மதன்பெய ருலகம்
பலதொ ழும்புரட் டாதியிற் பூருவ பக்கத்
தலகி லட்டமி முதற்றொடுத் தருங்கலை கழியு
நிலவு வாவரு மளவையு நோற்பது நெறியே.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும் புகழுற்ற கேதாரவிரதமென்பது அதன் பெயராகும். உலகங்களெல்லாம் வணங்கத்தக்க புரட்டாசிமாத பூர்வபக்ஷத்தில் வரும் அஷ்டமிதிதி முதலாகத் தொடங்கி, அரிய சந்திரன் கலைகள் குறைந்து போகும் நிலைபேறான அமாவாசை வருமெல்லையும் அநுஷ்டிப்பது அதன் கிரமமாம். எ - று. (உ௨க)

குழைத்த வெண்டிரைப் புனல்படிந் தரனடி குறுகா
விழைத்த தந்துவி னேழுமூன் றிடக்கரந் தரித்துக்
குழைத்த வெங்கதிர்ப் பரிதிபோய்க் குரைகடற் குளிப்ப
விழைத்த சிந்தையி னோர்பொழு தயின் றுற வேண்டும்.

(இ - ள்.) நெகிழ்ச்சியுடைய வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து சிவாலயமடைந்து அவர் பாதங்களை வணங்கி, இழைத்தெடுத்த இருபத்தோரிழையுள்ள நூலை இடதுகையிலணிந்து, எல்லாவற்றினையும் வாடச்செய்யும் வெப்பந்தங்கிய கிரணங்களையுடைய சூரியன்போய்ச் சப்திக்கின்ற மேற்கடலில் மூழ்கிய பின்பு, விருப்பமிக்க மனத்தோடு ஒருவேளை புசித்திருக்க வேண்டும். எ - று. (உ௨௨)

பரந்த கங்குலிற் பரப்பிய தருப்பையிற் படியா
விரங்கு மன்பொடு சிந்தனை யானடி யிருத்திப்
புரந்த வப்பதி ஞன்கிடைப் புனைமணி நிவந்தஞ்
சுரந்த தேத்துளி நறுமலர்த் தொடலைக டூக்கி.

(இ - ள்.) இராப்போது முழுவதும், பரப்பிய தருப்பையின்மேலே சயனித்திருந்து, உருகிய அன்போடு மனதைச் சிவபெருமான் திருவடிகளிற் பதித்து, இப்படி விரதங்காத்து அந்த அமரபக்ஷ சதுர்த்தசியில் இரத்தினங்களால் அலங்கரித்துள்ள [நிவந்தம்] ஆலயத்திலே தேன்றுளிகள் துளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணந்தங்கிய மலர்மாலைகளைத் தொங்கவிட்டு. எ - று. (உ௨௩)

சிவந்த மூடுபுக் ககவைவெண் ணெற்படத் திருத்தி
யுவந்த மந்திரத் தெழுதிய பிரணவத் துள்ளா
யவந்தொ லைத்திடும் பூரண மணிக்குட மமைத்துப்
பவந்தொ லைத்துறப் பவித்திரத் தருப்பையாற் பரப்பி.

(இ - ள்.) ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து ஒரு மரக்கால் செந்நெல்லைப் பரப்பித் திருத்தஞ்செய்து, சந்தோஷத்தோடு மந்திர பூர்வமாக எழுதிய பிரணவத்தினுள்ளே, பாவங்களை யொழிக்கும் இரத்தினமயமான பூரணகும்பத்தை ஸ்தாபித்து, வினைகளை நீக்கிப் பிறவியை யகற்றப் புனிதமாகிய தருப்பையைப் பரப்பிவைத்து. எ - று. (௨௨௪)

ஏறு யர்த்திடு மெந்தையை யிரும்புனற் குடத்து
வேறி ருத்திய பாவக மன்பொடும் விளைத்து
நாறு நாண்மல ரருச்சனை வரன்முறை நடத்தி
யூறு தீபமற் றுளவெலா முறைமுறை யுவந்து.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாயுயர்த்திய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானை, பெரிய அப்பூரண கும்பத்திலே வேறே யாவாகித்தலாகிய பாவனையை அன்போடு செய்து, மணங்கமழும் புதிய மலர்களால் கிரமப்படி அருச்சனைசெய்து, நெய்யூறிய திருவிளக்கு தூபமுதலியவற்றை வரன்முறையாகச் செய்து. எ - று. (௨௨௫)

சிரித்து முப்புரந் துகளெழத் தீயெழச் சீறி
யெரித்த நாதகே தாரவென் றடிக்கடி யேத்திப்
புரித்த மென்குழ லற்றைநா ணோற்றது போக்கித்
தரித்த பிற்றைநாட் காப்பொழித் தரனடி தாழ்வாய்.

(இ - ள்.) பின்னிய மிருதுவான கூந்தலையுடைய தாயே! புன்னகைசெய்து முப்புரங்களும் பொடிபடவெண்ணம் தீயெழக் கோபித்தெரித்தருளிய கேதாரப் பெருமானே! என்று பலமுறை துதிசெய்து, அன்றுநோற்றவைகளைக் கழித்து, மறுநாளில் முன்னாளணிந்திருந்த நூலினையகற்றிச் சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்குவாயாக. எ - று. (௨௨௬)

ஈது நோற்பவர் மாந்தரே லேழுமூன் றிழையுந்
தீது தீர்த்திட வலந்தரித் திவ்வணஞ் சிறப்பார்
தாது சேர்குழ னோற்குதி யென்றனன் றவப்பே
ரோது கோதமன் கேட்டுளத் தமைத்தன ளுமையாள்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர் ஆண்மக்களாயின் இருபத்தோரிழையையும் தீமையகலும்படி வலதுகையிலணிந்து இவ்வாறு அநுஷ்டிக்கக்கடவர். மகரந்தத்தையுடைய கூந்தலையுடைய தாயே! இதனை யநுஷ்டித்தருள்வீராகவெனத் தவப்பலனை யுரைக்கத்தக்க கௌதமமுனிவர் விண்ணப்பித்தனர். இவற்றையெல்லாம் உமாதேவியார் கேட்டுத் திருவுளத்திலமைத்தனர். எ - று. (௨௨௭)

உரைத்த நூன்முறை நோற்பன வுயர்ந்தவர்க் குரித்தால்
வரைத்த மாநில மன்பதைக் குரியன பதினொன்
கிரைத்த நீர்குடைந் திறைபடு காப்பணிந் திறைபாற்
கரைத்த வன்பொடு முணவொழிந் தியற்றுதல் கடனே.

(இ - ள்.) நாம் கூறிய நூன்முறையே அநுஷ்டிப்பது உயர்ந்தோர்க்குரிய தாம். அளவிடப்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்கட் குரியன, சதுர்த்தசியில் ஒலிக்கின்ற நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து இருபத்தோரிழையாலான நூலையணிந்துகொண்டு சிவபெருமானிடத்தில் மனங்கரைந்த உண்மையன்போடு உபவாசமிருந்து அநுஷ்டிப்பது முறையாகும். எ - று. (௨௨அ)

பிற்றை நாளமா வாசையிற் பிரமகோத் திரத்தோர்க்
குற்ற போசன மினிதுவக் தவரயின் றொழிந்தாற்
பெற்ற பாரணங் கூட்டுவ ரீங்கிது பிழையார்
முற்று நோற்பவர் பெறுபயன் யாவரே மொழிவார்.

(இ - ள்.) மறுநாளாகிய அமாவாசையில், பிரமகோத்திரமுடைய வேதியருக்குத் தகுதியாகிய உணவைஇனிமையாகவளித்து அவர்கள் புசித்தபின்னர், தாங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற பாரணத்தைச் செய்வார்கள். இவ்விரதத்தைத் தவறுதவர்களாய் ஆயுண் முடிவு வரையில் அநுஷ்டிப்போர் அடையும் பலனை எவர் தாம் எடுத்துக் கூறுவர். எ - று. (௨௨௯)

என்று கோதம னுரைத்தநோன் புமையவ ளியற்றி
நின்று ணர்ந்துணர்ந் திரங்கின ணிலவணி சடையோன்
மன்ற லோதிபாற் கணத்தொடு மருகுற வந்தான்
குன்று யிர்த்தபூங் கொம்பனு டொழுதுளங் குழைந்தாள்.

(இ - ள்.) என்று கௌதமமுனிவர் உரைத்த கேதாரவிரதத்தை உமாதேவியார் அநுஷ்டித்துச் சிவபெருமானை மிகவுஞ் சிந்தித்து வருந்தினர். சந்திரசேகரனாகிய சிவபெருமான் மணங்கமழுங் கூந்தலுடைய உமாபிராட்டியாரிடத்தில் சிவகணங்களோடு அருகே யெழுந்தருளினர். இமாசலமன்னன் பெற்ற பூங்கொம்புபோலும் உமாதேவியார் உடனேவணங்கி மனங்கரைந்தனர்.

தரவுகோச்சகக்கலிப்பா.

மூலமாய் மும்முதலாய் முன்பின் னெனமொழியுங்
காலமாய் நீராய்க் கனலாய் வளிவெளியாய்த்
தாலமா யெப்பொருளுந் தந்தாய் தணிநின்ற
கோலமார் காண்பா ரொழியாக் கொழுஞ்சுடரே.

(இ - ள்.) எவற்றிற்கும் மூலகாரணராய், முத்தொழிலுக்கும் முதல்வராய், முன்னென்றும் பின்னென்றும் சொல்லத்தக்க காலமாம், [தாலம்] பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாய் எல்லாப்பொருள்களையும் தந்தவரே! நீங்காத கொழுந்தையுடைய சோதிச்சுடரே! தேவரீரது ஒப்பற்ற வடிவத்தை எவர் தாங் காணவல்லவர்? எ - று. (௨௩௧)

எந்தா யெவர்க்கும் புலப்படா யெவ்வுயிருந்
தந்தாய் தருமுயிர்க்குத் தாயா யுணவுதர
வந்தாய் சமயநூ லாறாய் வழங்குற்றாய்
செந்தாழ்ச டைப்பரசி லாவணிந்த சென்னியாய்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! எவர்க்குங் காணப்படாதவரே! எல்லா ஆன்மாக்களையும் படைத்தவரே! ஈன்ற ஆன்மாக்களுக்குத் தாயாகி, உணவாதிகளையளித்தற்கு எழுந்தருளியவரே! சட்சமயங்குரிய ஆறு நூல்களாய் விளங்குபவரே! சிவந்த தொங்குகின்ற சடையையுடைய மேலானவரே! சந்திரசேகரரே! எ - று. (௨௩௨)

அண்டம் பலவாய்ப் புவனங்க ளாயவற்று
ளுண்டனவா யுண்பா னொருவனா யுண்பனவாய்க்
கொண்ட விருப்பா விருப்பாறுங் கொள்கையாய்ப்
பண்டை யுயிர்க்களித்து நின்றாய் பரம்பரனே.

(இ - ள்.) பல அண்டங்களாய், அவற்றிலுள்ள புவனங்களாய், அவற்றில் உண்டவையாய், உண்டவனாய், உண்பவையாய், மனம் விரும்பிய விருப்பமாய், விருப்பம் பொருந்திய எண்ணமாய், அநாதியாயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு (வேண்டுவனவற்றை) அநுக்கிரகித்து விளங்கும் பரத்திற்கும் பரமாயுள்ளவரே! எ-று.

ஈர்க்குந் திரைப்பாற் கடற்றுயிலு மீர்ந்துழாய்த்
தார்க்குன் றொருநாபி தந்த தனிக்கமல
மார்க்கு முலகுயிரோ டுன்றளித்த தாராய்ந்து
பார்க்கி னினதருண்மற் றன்றிப் பலியாதால்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சியாகிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில் புரியும் குளிர்ச்சிவாய்ந்த துளசிமாலையணிந்த மலையையொத்த திருமால் தமது ஒப்பற்ற நாபியினின்றும் பெற்றருளிய ஒப்பற்ற தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன், ஒலிக்கின்ற உலகங்களையும் ஆன்மாக்களோடு படைத்ததை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்தில், தேவரீர் திருவருளையன்றிச் சித்திக்கமாட்டாது. எ - று. ()

தோற்றமா யீறு யளவைசொலத் தோன்றாது
போற்று மறைநுணுக்கம் போல்வாய் புலப்படா
யாற்று மருநோன்பி னெம்பிரா னவ்வுருவே
மேற்றனவென் கண்க ளிழைத்ததவ மெத்தவமே.

(இ - ள்.) ஆதியாயும் அந்தமாயும் அளவு சொல்லற் கெட்டாததாயும் துதிக்கின்ற வேதமுடிவைப்போல வாயாற் கூறற் கமையாதவரே! அடியாள் புரிந்த அரிய விரதத்தினால் எனது விழிகள் அத்தகைய உருவைத் தரிசித்தன. எமது பெருமானே! இங்ஙனந் தரிசனை செய்தற்கு அவை யாது தவம் புரிந்தனவோ? எ - று. (உ௫௫)

ஆனந்த வாரி யரிநெடுங்க ணூறலைப்ப
வூனந்த மெல்லா முருக வுளநெகப்போய்
வானந் தருநிலவச் சென்னியான் வார்கழற்கே
கானந் தருமலரிட் டேத்திக் கனிந்தனளால்.

(இ - ள்.) இன்பப் பெருக்கானது செவ்வரிபடர்ந்த நெடிய விழிகளில் ஆறுபோல வொழுகவும், உடல் முழுவது முருகவும், மனம் நெக்குவிடவுஞ் சென்று, வெண்ணிறங் குறைவுபடாத பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானது நெடிய திருவடிகளுக்கு, மணந்தங்கிய மலர்களாலர்ச்சித்துத் துதிசெய்து அன்பு செய்தனர். எ - று. (உ௫௬)

மானேந்து செங்கை மழுவாட் படையுடையான்
றானேந்து பாகந் தரப்பெற்றா டண்ணிலாக்
கூனேந்து வார்சடைமேற் கொன்றை கொழித்துயிர்க்குந்
தேனேந்து சென்னியோற் போற்றியிவை செப்புவாள்.

(இ - ள்.) மானையும் ஒளிதங்கிய மழுவாயுதத்தையும் தாங்கிய சிவந்த திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான் தமது திருமேனியின் வாமபாகத்தைத்

தரப்பெற்றனர், குளிர்ச்சிதங்கிய வளைந்த பிறைச் சந்திரனையணிந்த நெடிய சடையின்மேலே, கொன்றைமலர்கள் மலர்ந்து துளிக்கும் தேனைத்தாங்கிய திருமுடியையுடைய சிவபெருமானைத் துதித்து இவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றனர். எ - று. (உ௩எ)

தேவ நினைநோக்கி நோற்ற திருநோன்பை
யாவ ரிழைத்தா ரெனினு மவர்க்கிறு
சேவடிப்போ தீந்து திருமகப்பெற் றுள்ளளவு
மேவு நலனளிக்க வேண்டுமென வேண்டினாள்.

(இ - ள்.) தேவனே! தேவரீரை நோக்கி அடியாள் அநுஷ்டித்த சிறந்த கேதாரவிரதத்தை, எவர்கள் அநுஷ்ட்டித்தார்களாயினும் அவர்கட்கெல்லாம் இவ்வுலகிலுள்ள ஆயுள்வரையில் சிறந்த புத்திரப்பேற்றைக் கொடுத்து, பூலோகத்திலுள்ள பல நன்மைகளைக் கொடுத்து, இறுதியில் தேவரீர் திருவடித் தாமரைகளையும் அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். எ - று. ()

அவ்வா றருளி யருந்தவத்தோர்க் காரருளிற்
செவ்வே திருநோக்கஞ் சென்றான் றிரைபுரட்டு
மவ்வேலை நஞ்சணிந்த கண்ட னவளோடும்
வெவ்வே றுகைத்தொரு தன் வெள்ளிப் பொருப்படைந்தான்.

(இ - ள்.) அலைகள் புரளும் அத்திருப்பாற்கடலிலுதித்த ஆலாலவிடத்தை யணிந்த ஸ்ரீ கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் பிராட்டியார் பிரார்த்தித்த வகையே யநுக்கிரகஞ்செய்து, அருந்தவமியற்றிய கௌதம முனிவருக்கும் செவ்வையாகத் திருக்கண்ணோக்கம் பாலித்து, அவ்வுமாபிராட்டியாரோடும் கோபந்தங்கிய இடபவாகனமூர்ந்து ஒப்பற்ற தமது வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலையை யடைந்தருளினர். எ - று. (உ௩௯)

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதி நாயகன் கைலையிற் சித்திர வங்கத னுபகந் தருவன்
போதன் மேயினு னந்திபா லடைந்தன னவனிரு பூங்கழ லிறைஞ்சி
மாத வன்புகல் விரதமீ துணர்ந்துற வுணர்ந்தனன் வளைகட லுடுத்த
பூத லம்புகுந் தாங்கணுச் சென்னிகேட் டறிந்தன னந்நகர் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) (உமாபிராட்டியார் இவ்விரதாநுஷ்டானஞ் செய்தனரென்பதை) ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கைலாயகிரியிலுள்ள சித்திராங்கதனெனுங் கந்தர்வனுணர்ந்து புறப்பட்டு, திருநந்தி தேவரிடஞ்சென்று, அப்பெருமானது அழகிய உபயபாதங்களை வணங்கி, பெருந்தவமுடைய கௌதமமுனிவர் உமாபிராட்டியாருக்குக் கூறிய இவ்விரதத்தினை அவருபதேசிக்கத் தெளிந்து, வளைவாகிய கடலாற் சூழப்பெற்ற பூலோகத்தையடைந்து, அவ்விடத்தில் உச்சினியெனு நகரம் சிறந்ததென்று கேட்டறிந்து அந்நகரத்திலடைந்தான். எ - று. (உ௪0)

ஒருத னிப்பெருங் கவிகையான் வச்சிர தேயனென் றுளனொருவேந்தன், மருவ ருந்தொடை யாங்கவற் குணர்த்தினன் கோதமன் வகுத்தநோன் பிதனை, யுருகு காதலி னன்னக ராங்கவ னேற்றனன் பெருஞ்சிறப் போர்ந்தான், கருணை மைந்தரிற் பொலிந்தனன் றன்னுடைத் திகிரியா னிலம்பொதுக் கடிந்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற பெரிய ஏக சக்கிராதிபதியாகிய வச்சிரதேயனென்று ஓர் அரசனிருந்தான். கௌதமமுனிவர் உமாபிராட்டியாருக்குக் கூறிய இவ்விரதத்தைச் சித்திராங்கதனெனுங் கந்தர்வன், மணங்கமழும் மலர்மாலை தாங்கிய அவ்வச்சிரதேய மன்னனுக்குப் போதித்தான். அந்நகரத்தில் அம்மன்னவன் மனமுருகிய பேரன்போடு அநுஷ்டித்தான்; அதனாற் புகழ் பரவியவனாய், கருணையுள்ள புதல்வரால் விளக்கமெய்தி, தன்னுடைய ஆக்கினைசக்கரத்தால் உலகமுழுவதையும் பொதுத்தன்மை நீக்கித் தானே அரசுசெய்தான். எ - று.

அனைய மாநகர் வணிகரிற் பிறந்தன ரரிமதர் நெடுங்கணு யிழையார், மனையின் மாட்சியார் பாக்கிய வதியெனும் புண்ணிய வதியெனும் பெயரா, ரினைய நோன்பினை யிருவரு நோற்பதற் கிசைந்தன ரிரங்கிய வுளத்தா, ரினையு நெஞ்சினர் தாதைபாற் கேட்டன ரீங்கிது நின்று நோற் றுறுவான்.

(இ - ள்.) அந்தச் சிறப்புள்ள உச்சினி நகரத்திலே வணிகர்குலத்திலுதித்தவராய் இல்லறத்திற்குரிய மேம்பாடுடையவர்களாய், பாக்கியவதியென்றும் புண்ணியவதியென்றும் பெயர் பெற்றவர்கள், செவ்வரி படர்ந்துமதர்த்துள்ள நெடிய விழிகளையுடைய பெண்களிருவரும், இக்கேதார கௌரி விரதத்தை அநுஷ்டிக்கக்கருதிய மனமுடையவர்களாய், இதனை ஓரிடத்திலிருந்து அநுஷ்டிக்கும்படி தமது தந்தையின்பால் அநுமதி கேட்டார்கள். எ - று. (௨௪௨)

மரபின் மாட்சிய ரிங்ஙன முரைத்தசொற் கேட்டலும் வணிகர்தம் பெருமா, னுரவுநீணிதி யிழந்தனன் வறிஞரி னோங்கின னுமக்கெனநோக்கித், தரவ ரும்பொரு ளில்லென வுரைத்தலு மாங்கவர் தரிக்கிலர் தாழாப், பரவி நீயிதற் கியைந்திலை யென்னினு நோற்குதும் பணித்தியென் றிரந்தார்.

(இ - ள்.) மரபின் மேம்பாடுடைய புத்திரிகள் இப்படிச்சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, வணிகர் தலைவரான அவர்கள் பிதா, நான் இப்போது பெருந்திரவிய மிழந்தவனாய், தரித்திரரில் தலைவனாயிருக்கிறேன். அவ்விரதத்தை நீங்கள் அநுஷ்டிக்க உங்களுக்கு அரும்பொருள் கொடுத்தற்கு இல்லையேயென்று சொல்லவும், அப்பெண்களிருவரும் மனந்தாளாதவர்களாய் வணங்கித்துதித்து, நீர் எங்களுக்குப் பொருள்தர வியலாதவராயிருப்பினும் நாங்கள் விரதத்தை யநுஷ்டிக்கிறோம். விடைதரவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று.

வணிக னொத்துறக் கன்னிய ரிருவரு மாநதிப் பெருந்துறை மூழ்கிப், பணிமு டிச்சடைப் பரமனுக் காட்படு பாவகந் தம்முளத் திருத்திக், திணித டஞ்சினை யானிழ லிருந்திவர் நோற்றலுஞ் செழுந்தனிச் சோதி, மணிமி டற்றினன் றிருவுளத் தடைத்தனன் மகிழ்ந்தன னொருதனி வந்தான்.

(இ - ள்.) தந்தையாகிய வணிகன் அதற்குடன்படவும், கன்னியர்களிருவரும் சிறந்த நதியின் பெரிய துறையிலே மூழ்கி, சர்ப்பமணிந்த சடை முடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு அடிமைப்படுஞ் சிந்தனையைத் தம்மனதிற்கொண்டு, வலிதாய்விசாலித்த கிளைகளையுடைய ஆலமரத்தடியிலிருந்து இப்பெண்கள் அநுஷ்டிக்கவும், செழிய வொப்பற்ற சோதிசொரூபராகிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவுளத்தடைத்தவராய்ச் சந்தோஷித்துத் தாம் தனியே எழுந்தருளிக் காட்சிதந்தனர். எ - று. (௨௪௪)

இனைய வேழையர்க் கிருநிதி யீட்டமு மேடவிழ்ந் தலர்ந்தபூ முளரி
மனைவி நல்லெழி லொப்பன வுருவமுந் தொலைவற வழங்கிவா ழுளும்
புனைவ ளம்பல யாவையும் வேண்டுவ புரிநதனன் புனைமலர்க் கோதை
நனைந றுங்குழற் கன்னிய ரிருவரும் வாழ்ந்தனர் நயப்புறு நாளின்.

(இ - ள்.) இப்பெண்க ளிருவருக்கும் பெருஞ்செல்வக் குவியலையும், இதழ்கள் விரிந்து மலர்ந்த தாமரைமலரை யிடமாகக்கொண்ட திருமகளின் சிறந்த அழகை யொத்த ரூபத்தையும் நீங்காதிருக்கும்படி யநுக்கிரகித்து, ஆயுளும் அலங்கரிக்கின்ற எல்லாவளங்களும் அவர்கள் இஷ்டப்படி யெய்தக்கொடுத்தருளினர். அணிந்த மலர்மாலையானது குளிர்ந்து மணம் வீசும்கூந்தலையுடைய கன்னியர்கள் இருவரும் இப்படிக்களித்து வாழுங்காலத்தில். எ - று. (உசரு)

வள்ளை வார்குழை யிருவரிற் புண்ணிய வதியெனு மழலைமென் குதலை
வெள்ளை வெண்குடை வச்சிர தந்தனல் வேட்டுறப் பெருநலம் விழைந்
தெள்ள ரும்புகழ்க் காஞ்சி மாநக ரெரிமுகச் சுடரிலை வேலோன் [தா
கள்ளி ருங்குழற் பாக்கிய வதிதனை மணந்து றக் களித்துளம் வியந்தாள்.

(இ - ள்.) வள்ளைபோலும் நெடிய செவிகளையுடைய அவ்விருகன்னியர்களில் புண்ணியவதியென்னும் நிரம்பாத மெல்லியகுதலைச்சொல்லையுடைய பெண், வெள்ளியசந்திரவட்டக்குடையையுடைய வச்சிரதந்தனென்னும் மன்னனுல் மணமுடிக்கப்பெற்றுப்பெருஞ் செல்வமெய்தினள். இகழ்தற்கரிய சீர்த்தியை யுடைய காஞ்சிமாநகரத்தை யாண்டிருந்த தீயின் காந்தியை வீசும் அச்சவடிவாகிய வேலேந்திய அரசன், தேன்சிந்தும் மலர்சூடிய நீண்டகூந்தலையுடைய பாக்கியவதியை மணஞ்செய்ய மனக்களிப்பெய்தி இன்புற்ருன். எ - று,

இருவ ரின்னண மரசரிற் புகுந்துமற் றிலலறப் பகுதியிற் சிறந்தா
ருருகு காதலின் மைந்தரு மகளிரு முயிர்த்தன ரொருவருக் கொருவர்
பெருந லத்தினும் வளத்தினு மிழிந்திலா ரறமுருப் பெற்றதே யனையார்
பொருவ ருந்தவ விரதநீத் தொழிந்திலர் நோற்றன ரறமலாற் புரியார்.

(இ - ள்.) இவ்விருமங்கையரும் இப்படி மன்னர் வீடுகளில் மருகியராய்ப் புகுந்து இல்லறச்செயலிற் சிறந்தார்கள். மனமுருகத்தக்க ஆசையுடனே பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் பெற்ருர்களாய் இன்பத்திலும் பாக்கியத்திலும் ஒருவர்க்கொருவர் குறையாதிருந்தார்கள். தருமம் வடிவெடுத்தாற்போன்ற அப்பெண்கள் தருமமன்றி மற்றென்றுஞ் செய்யாதவர்களாய், ஒப்பற்ற தாந் தொடங்கிய தவவிரதத்தை நீங்காமல் அநுஷ்டித்துவந்தார்கள். எ - று. (உசஎ)

இரங்கி மன்பதை கையெடுத் தேத்துற நாள்பல கழித்தன ரிதுநாட்
சுரந்த மாநிதிச் செருக்கொடும் பாக்கிய வதிதனி துறந்தனள் விரதம்
புரங்க டிந்தவ ரடித்துணை யிகந்தன ளாங்கது புரவல னுணர்ந்தான்
கரந்து மீப்படு வெகுளியான் றுறந்தன னவளிள முலைமுகக் கலவி.

(இ - ள்.) மனவுருக்கத்துடன் பிரசைகள் யாவரும் கரங்களைச்சிரமிசைக்குவித்துத்துதிக்கும்படி அநேககாலம் வாழ்ந்தார்கள். இந்நாளில் தமக்குப்பெருகிய செல்வச்செருக்கினுல், பாக்கியவதியானவள் மேற்கொண்ட விரதத்தைக் கைவிட்டு முப்புரங்களை யெரித்தசிவபெருமானது பாதங்களைமறந்தாள். அதனை அவள் கணவனுணர்ந்து தன்மனத்தே யொளித்து மிகுந்த கோபமுற்றவனுய் அப்பாக்கியவதியின் இளமைதங்கிய தனங்களில் தழுவும் கலவிச்சுகத்தை விடுத்தான். எ - று, (உசஅ)

மிடைவனம்புக மகனொடும் போக்கினன் புகுந்தனள் வெள்ளிடை யறியா, ளடவி புக்குநின் றழுதன ளிரங்கின ளலமரு முளத்தினளாகிப், படர்வனந்தரு முப்பிலிப் புற்கையாற் பற்பகல் கழித்தனள் பசியா, லுடலுணங்கிமற் றென்பொடுங் கழிதரு மகன்முக நோக்கிநின் றுயிர்ப்பாள்.

(இ - ள்.) மரங்கள் நெருங்கிய காட்டிற்குப்போம்படி அவனை அவள் மகனோடு துரத்திவிட்டான். வெளியிடமறியாதவளாகிய பாக்கியவதி காட்டிற்சென்று நின்றுகொண்டு வருந்தியழுது அலையும் மனமுடையவளாய், பரந்த அக்காட்டில் வசிப்போர் கொடுக்கும் உப்பில்லாக்கூழினுற் பலதினங்கழித்தனள். பசிப்பிணியால் உடலிளைத்துத்தசையற்று எலும்புடன் உருகியிருக்கும் தன் மகன் முகம்பார்த்து நின்றுபெருமூச்செறிவாள். எ - று. (உசகூ)

தன்னை நோக்கிய மைந்தனின் றெதிரழத் தழலெழூ முயிர்ப்பின டரியாள், பின்னையாங்கவன் றன்முக நோக்கியப் பெய்வளை யழுதழு திரங்கு, மென்னை யீங்கிவர் படப்படா வருத்தமொன் றில்லென வெரிவனஞ் சுழன்று, ரன்னை மைந்தனை யருகழைத் திருந்துய ராற்றினளின் னண மறைவாள்.

(இ - ள்.) தன்னைநோக்கிநேரேநின்று புத்திரனழவும், தீப்பொறிபறக்கும் பெருமூச்செறிந்து தரியாதவளாய், அதன்மேல் அவளும் அம்மகன்முகத்தைப் பார்த்து மிகவும் அழுது வருந்துவாள். இவர்களாற்பயப்படாத துன்பம் யாதிருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லை யென்றுசொல்லும்படி தீட்போலும் வெப்பமுடைய காட்டில் அலைந்தார்கள். பாக்கியவதி தன்புத்திரனை யருகேயழைத்து அவனுடைய துக்கத்தைத்தணித்து இப்படிச் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (உரு0)

மைந்த னேமக னேநெடு மாநிலங் காப்புறு மன்னரிற் புகுந்தேன் [ரே முந்தை யூழ்வினை நெடுவனம் புகுத்திய தின்னுயிர் முடிப்பதென் றுண ணிந்த நல்குர வுடற்றுற மெலிந்தன னீயினி யெனக்குமுன் பிறந்த சந்த வார்குழற் புண்ணிய வதியெனு மன்னைபாற் சார்குதி யென்றாள்.

(இ - ள்.) மகனே! மகனே! நெடிய பெரிய பூமியைக்காவல்பூண்ட மன்னவன் வீட்டில் வாழ்க்கைப்பட்டேன். சன்மாந்தரவினையானது பெரியவனத்தில் என்னைச்சேர்த்தது. என் இனிய உயிரைப்போக்க ஒருபாயமுணரேன், இந்தத் தரித்திரமானது வருத்துதலால் வருந்தினேன். நீ இனி, எனக்கு முன்னே பிறந்த மணம்வீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய புண்ணியவதியென்னும் பெரிய தாயின்பாற் சேருக வென்றாள். எ - று. (உருக)

என்றுரைத்தசொற் செவிபுகக் கேட்டலு மீன்றவ டனைவிடுத் தேகிச் சென்றுமீள்வதினிறப்பதே நலனெனத்தீப்படு மெழுகெனக்குழைந்தா னென்றுநீயினி வருந்தலை மைந்தவென் றுரைத்தன ளவ்வுரையொழியா கன்றுநீங்கிய கறவையிற் கரைந்தன ளன்னவ னவ்வனங் கடந்தான்.

(இ - ள்.) எனச்சொல்லிய சொற்கள் காதிற்படக்கேட்டவுடனே, பெற்ற தாயைக்காட்டில் தனியே விடுத்துச்சென்று, ஆங்கெய்தி, மீளவுந்திரும்பி வருவதைக்காட்டிலும் இறப்பதே நலமென்று தீயிற்பட்டமெழுகுபோல மனமுருகினான். இனி நீ யெனக்காகச் சிறிதும் வருந்தவேண்டாம் மகனே! என்ற அந்தச்சொல்லைத் தடுக்க மாட்டாதவனாய் அக்காட்டை நீங்கிச்சென்றான். பாக்கியவதி கன்றைப்பிரிந்ததாய்ப் பசுப்போல மனமுருகினாள். எ - று. (உருஉ)

எரித ருங்கதிர்ப் பரிதியோ னெடுவரை வெதும்புறு மிருஞ்சுரத் தேகிப்
பொரி பரற்பட வுள்ளடி பதைப்புறத் தாயரிற் போக்குசிந் தையனாய்க்
கரிக டுஞ்சுர மொருநெறி கடந்தனன் கடிமதிற் கொடிநகர் கண்டான்
புரிந றுங்குழற் புண்ணிய வதிதன திருக்கையி னொருதனி புகுந்தான்.

(இ - ள்.) சூரியன் வெப்பத்தை விளைக்குங்கிரணங்களைப்பரப்பும் பாலைவனத்தில் நெடுந்தூரஞ்சென்று, நெருப்புப் பொறிகள் போன்றபருக்கைக்கற்கள் தாக்குவதால் உள்ளங்கால் பதைக்கும்படி, தன் பெரியதாயின் வீட்டிற்குச்செலுத்தியமனமுடையவனாய், கரிந்துபோயிருக்குங்கொடிய பெரியபாலைவனத்தை ஒருவகையாய்த் தாண்டினவனாய், காவலையுடைய மதிலிற்கொடிகள் கட்டிய அந்நகரைக்கண்டான். பின்னிய மணமுள்ள கூந்தலையுடைய புண்ணியவதியிருக்கும் அரண்மனைக்குள் ஒன்றியாய்ப் புகுந்தான். எ - று. (௨௫௩)

கண்டெ ழுந்தெதி ரோடின ளகவுறத் தழுவினள் கயனெடுந் தட
ங்கண், கொண்ட லைத்தெழு குமிழிநீ ருவட்டெழ வுச்சிமோந் துயிரொ
டுங் குழைந்தாள், புண்டி றந்தெரி கொளுத்திய நெஞ்சின ளாமெனப்
பொருமினள் கனிவாய், விண்ட ரற்றின ளன்னையாங் கென்றன ளவற்
குள பரிசெலாம் விரித்தான்.

(இ - ள்.) புண்ணியவதி பார்த்து எழுந்து எதிர்கொண்டோடி மார்புறத்தழுவிக்கொண்டு, சேற்கெண்டைபோலும் நீண்டபெரந்தவிழிகளில் நிறைந்து பெருகும் குமிழியோடு கூடிய துக்க நீர் வெள்ளமாயோட உச்சிமோந்து உள்ளமுமுயிரும் உருகினாள். புண்ணைக்கீறித் தீக்கொளுத்தியதுபோன்ற மனத்தினளென்று சொல்லும்படி துக்கித்தாள். கொவ்வைக்கனிபோல வாய்திறந்தழுதாள். உன் தாயெங்கே யெனக்கேட்டாள். அவளுக்குற்ற துக்கங்களை யெல்லாம் விரித்துச்சொன்னான். எ - று. (௨௫௪)

வணிக ரிற்பிறந்தரசரிற் புகுந்தனை வரநதிச் சடைமுடிப் பெரு
மான், பணியி னின்றனை யறத்தொடும் பழகினை பாக்கிய வதியெனும்
பெயரா, யணியு மைந்தரு நிதியொடும் பெற்றினி துவந்தனை யருங்கடை
முறைபோய்த், திணிவ னம்புகுந் தடகருந்தினையய னெழுதிய தெவர்
கொலோ சிதைப்பார்.

(இ - ள்.) வணிக குலத்திற்பிறந்து அரசருக்குவாழ்க்கைப்பட்டனை. கங்கையையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருத்தொண்டிற்பொழுது போக்கினை. தருமநெறியில் முயன்றனை. பாக்கியவதியெனும் பெயருடையாளே! அலங்கரிக்கத்தக்க பஞ்சதருக்களையும் (சங்கநிதிபதுமநிதியென்னும்) இருநிதிகளையும் பெற்று இனிதாகக்களித்தனை. கடைசியாகச்சென்று கொடிகளடர்ந்த காட்டிற்சேர்ந்து இலைகளைப் புசித்தனை. பிரமன் எழுதிய எழுத்தை யார்தான் கெடுக்கவல்லவர்? எ - று. (௨௫௫)

விடுத்தொழிந்தனை தனிதுறந் தீன்றதாய் வெய்துற வெய்துற மகனே
கெடுத்தொழிந்தனை விலங்கொடும் வேடராற் கெடுதிவந் துறுவனகாணா
யடுத்த வாறினி யாருணர்ந் துறைப்பவ ரென்றழு தலமர னோக்கி[வன்.
யெடுத்தவெந்துயர்க் கெல்லைகண் டிலனெனவிருந்தனனருந்துயர்ச்சிறு

(இ - ள்.) மகனே! உன்னையீன்றதாயாகிய என் தங்கை துன்பெய்தும்படி தனியேவிடுத்துவந்தாய், அக்காட்டிலுள்ள மிருகங்களாலும் வேடர்களாலும்

வரத்தக்கதுன்பங்கள் சேர்வனவற்றைக்கடந்துவந்தாய். நீ எண்டுவந்தசெய்தியைத்தெரிந்து யார் உன் தாய்க்குக் கூறுவர்? எனப்புலம்பி மனச்சுழற்சியடைவது கண்டு, பெருந்துக்கமெய்திய புத்திரன், தன் பெரிய தாயாரைக்கண்டபோது உண்டான துயரத்திற்கு எல்லைகாணுதவனுனென்று சொல்லும்படி வருந்தினன். எ - று. (உ௫௬)

மீண்டு மைந்தனைத் தழுவினள் பெருநிதி வேட்டன வேட்டன
புரிந்தாள், பூண்ட வன்பொடு மழுதழி கண்ணினள் புகைந்தெழு நெஞ்
சொடும் புழுங்கி, மாண்டி றந்தன ளாமெனு மரந்தையள் மைந்தனிற்
பயந்தன ளுறைகா, னுண்டு போகுதி யென விடுத் தகற்றினண் மைந்
தனு மந்நக ரகன்றான்.

(இ - ள்.) திரும்பவும் மகனைத்தழுவிக்கொண்டு மிக்கதிரவியங்களையும் அவன் விரும்பிய விரும்பியபலவற்றையுங்கொடுத்து, மனத்திலுண்டான உள்ளன்போடும் அழுது நீர்சொரியும் விழியுடையவளாய், வெம்பிப்புகைக்கின்ற மனதோடு துக்கப்பட்டு உயிர் நீங்கினுளென்று சொல்லத்தக்கதுயரெய்திய அப்புண்ணியவதி, மகனே! உன்னைப்பெற்றதாயாகிய என்தங்கைவாழ்ந்திருக்குங்காடாகிய அவ்விடஞ் சேர்கவென்று விடைதந்தனுப்பினுள். அப்புதல்வனும் அந்நகர்விட்டுப் போயினுன். எ - று. (உ௫எ)

தரவு கோச்சகக்கலிப்பா.

ஆனுப் பெருநிதியங் கைக்கொண் டவணகன்று
போனு னடுவடவை பொங்கு நெடுஞ்சுரவாய்
வானுர் கணத்தோர் வழிமறுத்து வவ்வினராற்
றேனு ரலங்கற் சிறுவன் றிகைத்தழுதான்.

(இ - ள்.) அளவுபடாத பெருந்திரவியங்களைக் கைக்கொண்டவனுய் அந்நகரைநீங்கி, கொல்லத்தக்க வடவாக்கினிஜொலிக்கின்ற பெருங்காட்டிற்சென்ருன். பெருங்கூட்டத்தார்கள் வழியில் தடுத்து அவன்கைப்பொருளைக்கவர்ந்து கொண்டார்கள். தேன்பொதுளியமலர்மாலை யணிந்த அச்சிறுவன் ஏங்கியழுதான். எ - று. (உ௫அ)

ஏங்கி யழுதாற்றி விம்மி யெதிர்திரும்பிப்
பூங்குழ லோதிப் பெருந்தா யுழைப்புகுந்தா
னேங்குசுரத் தென்னைப் பறித்தா ரெனவுரைத்தான்
றாங்கு பெருநிதியம் பின்னுந் தரப்போனுன்.

(இ - ள்.) ஏக்கங்கொண்டு அலறியழுது உடனே தான்வந்தவழியேதிரும்பி அழகிய கூந்தலையுடைய பெரியதாயின்பாற்சென்று, பெரிய காட்டுவழியில் என்னை வழிமறித்துப்பறித்துக்கொண்டார்களென்று சொன்னுன். அவள் ஆதரிக்கத்தக்க பெருஞ்செல்வத்தை மீண்டுங் கொடுக்கப் பெற்றுகொண்டு பானுன். எ - று. (உ௫௯)

சேனுர் நெடுநெறியிற் சென்ருன் முனம்பறித்தார்
காணு வழியொன்று சென்ருன் கடும்பாவம்
பூணு விருந்தவர் முன்பறித்துப் போயினுர்
வாணுட் கிடரிழையார் பின்னுநிதி வவ்வினரால்.

(இ - ள்.) அதிதூரமாகிய பெரியகாட்டிற்குச்சென்ற அப்புத்திரன் முன்னேவழிபறித்தவர்கள் காணுதமற்ருேர் வழியாகச்சென்ருன். கொடியபாவத்தை

யே யாபரணமாகப்பூண்ட முன்னேகவர்ந்து சென்ற திருடர்கள், அவ்வழியினு ம்பார்த்து அவனுயிர்க்கூறு செய்யாமல் மீண்டும் அப்பொருள்களைக்கவர்ந் தார்கள். எ- று. (உகூo)

நின்று னழுதான் றிகைத்தா னெடிதுயிர்த்தான்
பொன்றுத வண்ணந் துயர்க்கடலுட் புக்கிழிந்தா
ஞென்றுனு மாகா வெனமறுத்து மொண்டொடிபாற்
சென்று லினித்தருமோ வென்னுத் தெருமந்தான்.

(இ - ள்) அவன் காட்டிலேயே யிருந்து கொண்டழுது ஏங்கிப்பெருமூச்சு விட்டு, இறவாதவகையால் துக்கசாகரத்தில்மூழ்கி, ஒன்றுலும் நமதெண்ணங் கைகூடாதென்று தீர்மானஞ்செய்து, மறுபடியும் தன்பெரிய தாயார்பாற் சென்றுல் இன்னுங்கொடுப்பாளோ வென்று மயங்கினுள். எ - று. (உகூக)

கேதார நாதன் றிருவடியின் கீழிறைக்கும்
போதா னடைந்த பெரும்பொருளும் புண்ணியமும்
பாதாள வெங்கமரி னிட்டீர் பழிபெற்றீ
ரீதா லிதுவிளைந்த தென்றொருசொல் லேற்றனனுல்.

(இ - ள்.) கேதாரேசருடைய பாதங்களின் கீழே அர்ச்சிக்கின்ற மலர்க ளாற் பெற்றிருந்த பெரும்பொருளையும் புண்ணியங்களையும் பாதளமட்டும்வெ டித்திருக்கும் கொடியவெடிப்பிலே எறிந்து விட்டீர்கள். பழிச்சொல்லையும் பெற்றீர்கள். இக்குற்றத்தினுல் இத்தீமை நேர்ந்ததென்று ஓர் அசரீரிவாக்கினை க்கேட்டான். எ - று. (உகூஉ)

பால னழுது திரும்பிப் பதிபுகுந்தச்
சேலனைய கண்ணுட் கதுபுகலத் தேமொழியு
நீல மணிமிடற்று ஞேன்பதனை நீயிருந்து
நூலுரைத்துக் காட்டு வரன்முறையே நோலென்றுள்.

(இ - ள்.) அச்சிறுவன் திரும்பவும் தான் வந்தவழியே திரும்பித்தன் பெரி யதாயின் நகரமடைந்து, சேற்கெண்டைபோலும் விழிகளையுடைய அப்புண்ணி யவதிக்குத்தான்கேட்ட அசரீரிவாக்கைவெளியிட்வும், இனியசொல்லையுடைய அவளும் அழகிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய அக்கேதாரவிர தத்தை, நீமட்டும் இங்கிருந்து முறையோடு அநுஷ்டிப்பாயென்றுள். எ - று.

அன்னை யுரைத்தமொழி மாறு தவணிருந்து
முன்னை விதிப்படியே நோற்றுன் முதுவனத்துத்
தன்னை யொழியத் தனிவிடுத்துப் போமகனை
யென்னை வரக்காணே னென்றென் றழுதழைப்பாள்.

(இ - ள்.) பெரியதாயார் சொல்லிய சொல்லைமறுக்காமல் அங்கேயே யிரு ந்து பண்டைய சிவாகமவிதிப்படி அவ்விரதத்தைய நுஷ்டித்தான். பெரிய காட் டிலே தன்னை விட்டுத்தனியே பிரிந்து சென்ற மகனை இதுவரையில் வரக்கா ணேமே, என்று பலமுறை கூறிப்புலம்பிக்கூவுகின்றுன். எ - று.

தாளார விந்தச் சதுமுகத்தோ னன்றிழைத்த
கோளா னகரிழந்து கானங் குடிபுகுந்தேம்
வாளா விடுத்தேன் மகனை வரக்காணேன்
கேளாய் தணிநின் றழுதறற்றக் கேளாயோ.

(இ - ள்.) தாளையுடைய தாமரைமலரைப்பீடமாகக்கொண்டபிரமன் அக்காலத்தில் விதித்த விதியினாலே என் நகரினைநீங்கிக் காட்டிற்குடியேறினேம். என் புதல்வனையும் வீணேப்பிரித்தனுப்பினேன். இதுகாறும் அவன் திரும்பிவரக் காணேன். நான் இக்காட்டில் தனியாயிருந்து அழுது புலம்பவும் எனக்கு உறவாய் உடனிருந்து ஏனென்றுகேட்கமாட்டாயோ? எ - று. (௨௬௫)

உந்தை யெனைநீத் தொழிய வுனைநோக்கி
மைந்த வுடற்பொறைகொண் டாற்றி வனம்புகுந்தேன்
சிந்தை தரியே னுனைப்பிழந்துந் தீப்பாவி
நிந்தை சுமந்து வயிறோம்பி நின்றேனால்.

(இ- ள்.) உன் தந்தை என்னை இக்காட்டிற்குத் துரத்தியும், புத்திரனே உன் முகத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே இவ்வுடலைச்சுமந்து இக்காட்டிலடைந்தேன். உன்னையும்பிரித்துமனஞ்சகியேன். கொடும்பாவியாகையினால் பழிபூண்டு கொண்டும் வயிறுவளர்த்துந் திரிந்துகொண் டிருக்கிறேன். எ - று. (௨௬௬)

என்னா வழுதரற்றி யேங்கி யெரியின் மெழு
கன்னா ளவலங்கூ யலமந் தலறினளா
லின்னா வுழந்து விரத மினிதிழைத்துப்
பொன்னார் பொதியேந்திச் செல்வ னெறிபுக்கான்.

(இ-ள்.) என்றுகூறிக்கொண்டே புலம்பியேக்கமெய்தி, அழலிடைப்பட்ட மெழுகு போன்றுருகிப்பிரலாபித்து மயங்கியழுதாள். பலவகைத்துயரத்திற்காளாகி, கேதாரேசருடைய விரதத்தை நன்மையோடு அநுஷ்டித்து, பொன்னாகிய பெருங்குவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு அப்புதல்வன் வழியே வருகின்றான். எ - று. (௨௬௭)

முன்போ யருநெறியிற் றோற்ற முதலனைத்தும்
பின்போ நெறிக்கே பெறபபெற்றான் கோமானு
மென்போ டுருகி யிதுவென்னை யென்றயிர்த்தா
னன்போடு கேதார நாத னருளுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) முன்போன காட்டுவழியிலே கள்ளருக்குள் பறிகொடுத்த பொருள்களையும் மீண்டும் தன் தாயினிடம் போகும்வழியிலே அடையப்பெற்றான். அதனைக்கண்ட இராஜகுமாரனும், எலும்பும் நெக்குவிட்டுருக மனமுருகி, இது யாது அதிசயமெனக் கிலேசித்து. உண்மை யன்புடையவனாய்க் கேதாரேசர் திருவருளாகுமென்று தெரிந்தான். எ - று. (௨௬௮)

கூடு நிதியனைத்துங் கொண்டு களங்குழைய
மாடு சுமந்துசுமந் தீன்றாள் வனம்புகுந்தா
னேடரிக்க ணல்லாளைக் காணா னுயிர்பெறிந்தான்
கோடியநெஞ் சத்தன்னா யென்றழுது கூவினான்.

(இ - ள்.) ஒன்று சேர்ந்த செல்வக்குவைக ளெல்லாவற்றையும் சுமந்து கொண்டு கழுத்தொடியத் தோள்கள் மாற்றித்தாங்கித் தன் தாயிருந்த காட்டினையடைந்தான். அக்காட்டில் செவ்வரிபடர்ந்த விழிகளையுடைய தன்தாயைக் காணப் பெறாதவனாய்ப் பெருமூச்சுவிட்டு, வருந்திய மனத்தனாய் அம்மாஅம்மா என்றழுது கூவினான். எ - று. (௨௬௯)

கேட்டா ளயர்ந்து கிடந்தோா முழைபுக்காண்
மாட்டா ளுயிர்தழைக்க வல்லாண் மகன்குரலென்
ருேட்டா லெதிர்ந்தா ளுடன்கண்டா ளோர்மகனைத்
தாட்டா மரைக்கரத்தால் வாவித் தழீஇக்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) ஒருமலைக்குகையிற் புகுந்து சோர்ந்து படுத்திருந்த அவன் தாய் கேட்டு, இது தன் மகன் குரலென்றுணர்ந்து, உரத்துக்கூவி யழைக்கச் சக்தி யற்றவளாய், ஓட்டமாயெதிரோடிவந்து தன் ஒப்பற்றமகனைக் கண்டாள். உடனே நாளத்தோடுகூடிய தாமரைமலர் போன்ற தன்னிரு கரங்களாலும் தழுவி யணைத்துக் கொண்டாள். எ - று (௨௭௦)

மைந்த னிழைத்த வரத்தா லெதிர்ந்தபொரு
டந்து விரதத் தலைநின்று ளாங்கவளும்
பைந்தொடியை நீத்த தனிச்செங்கோற் பார்த்திவனுஞ்
சிந்தை யிரங்கி நெகிழ்ந்துருகிச் சிந்தித்தான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரன், தான்புரிந்த விரதத்தினாற்கிடைத்த பொருளைத் தாய்கையிற்கொடுத்தான். அவளும் அவ்விரதத்தைச்சிறந்து நோற்கத் தொடங்கினள். பசியவளையலையணிந்து அந்தப்பாக்கியவதி யென்பாளைவிலக்கிய ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அரசனும் மனமிரங்கி நெக்குவிட்டுருகிக்கருதினன்.

பண்ணுங் கடகரியும் பாய்மாவு மாநிலத்தி
னெண்ணுந் தனிவேந்தர் யாரு முடனீண்ட
விண்ணுந் தொடநிவந்த வெற்படவி புக்கனனாற்
பண்ணின்ற சொல்லாட் கொணர்ந்து பதிபுக்கான்.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கும் மதஜலஞ்சொரியும் பட்டத்தியானையும், தாவிச் செல்லுங் குதிரையும் உலகத்தில் மதிக்கத்தக்க மன்னர்கள் யாவரும் உடன் சேர்ந்து,நெருங்கிவர,ஆகாயத்தையுந்தொடும்படி யுயர்ந்தமலைகளுள்ளகாட்டிற் சேர்ந்து, பண்போலுஞ்சொல்லையுடைய தன்மனைவியை யழைத்துச்சென்று தன் பதியைச் சேர்ந்தான். எ - று. (௨௭௨)

கோமாடக் காஞ்சிக் கொடிநகரக் கோவேந்தன்
வாமா னனையவிழி மாதைப் பிரியானாய்ப்
பூமா நிலத்து நெடுநாட் புரந்தளித்துத்
தேமாரி கொன்றைநிலாச் சென்னிபதஞ் சேர்ந்தனனால்.

(இ - ள்.) சிறப்புத்தங்கிய மாளிகைகள் பொருந்திய காஞ்சியாகிய கொடிகள் நெருங்கிய நகரிற்கு மேன்மைதங்கிய அரசனாகிய அவன், தாவிச்செல்லும் மான்போலும் விழியையுடைய பாக்கியவதியைப் பிரியாதவனாகி, பெரிய பூலோகத்தில் வெகு காலம் அரசு செய்து, தேன்மாரி சொரியுங் கொன்றையையும் இளம்பிறையையுமணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடி நீழலெய்தினன். எ - று. (௨௭௩)

வையம் புரந்தளிக்கும் வச்சிர தந்தனென்னும்
பொய்யில் புலமைப் புரவலனும் பூங்கமலத்
தையலனையா ளொடுநெடுநாட் டாரணியின்
மையில் வளம்புரந்து வடகயிலை மன்னினன்.

(இ - ள்.) உலகினைக்காத்து அரசு செய்யும் வச்சிரதந்தனென்னும் பெயரையுடைய மெய்யறிவுடைய மன்னனும், அழகிய செந்தாமரையில் வாழுந் திருமகள் போலும் அழகு பொருந்திய தன் மனைவியோடு, பூமியில் குற்றமில்லாத வளங்களோடு நெடுங்காலம் அரசு செய்து வடதிசையிலுள்ள கைலாயகிரியில் நிலைபெற்று வாழ்ந்தான். எ - று. (௨௭௪)

பாய திரைப்பாற் கடற்பகுவாய்ப் பாம்பணையின்
மேய விழிதுயிற் றுமேலோ னினுநோற்றுத்
தூயதனி வைகுண்டம் பெற்றான் றொழுமடியார்க்
கேய பெரும்பதவி யின்னும் புரிந்தனனால்.

(இ - ள்.) பரவிய அலைகளையுடைய பாற்கடலில் பிளந்த வாயோடு கூடிய சேஷசயனத்திற் பொருந்திய யோகநித்திரை செய்யும் மேலோனாகிய திருமால் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, புனிதமாகிய ஒப்பற்ற வைகுண்டமெய்தினவராய்த் தம்மை வணங்கும் அடியவர்களுக்குப்பொருந்திய பதவிகளையும் மற்றும் வேண்டுவனவற்றையும் கொடுத்தருளினர். எ - று. (௨௭௫)

உந்திக் கமலத் துறையுளோ னிவ்விரதஞ்
சிந்தித்து நோற்றிவ் வுலகளிக்குஞ் சீர்பெற்றா
னந்தப் பெரும்பே றதுவன்றி யாரளித்தார்
செந்துப் பொழுக்கணைய புன்சடிலச் சென்னியீர்.

(இ - ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தியின் உந்திக்கமலத்தை வசிக்குமிடமாக வந்த பிரமன் இவ்விரதத்தை விரும்பி யநுஷ்டித்து, இவ்வுலகினைப் படைக்குஞ் சிறப்பைப் பெற்றனன். சிவந்த பவளவரிசைபோலுஞ் சிறு சடைகளமைந்த முடிகளையுடைய முனிவர்களே! பிரமதேவனுக்கு அந்த உயர்பதவியை அவ் விரதமல்லாமல் யாவர் கொடுத்தனர். எ - று. (௨௭௬)

மண்ணுலக மெய்தி மகவா னிதுநோற்றா
னண்ணன்மால் யானை யரச ரடிபோற்ற
வெண்ணரிய வின்ப மினிதுவந்து பின்னர்ப்போய்
விண்ணுலகாண் டின்றளவும் வெள்வா ரணமுகைப்பான்.

(இ - ள்.) பூலோகமடைந்து இந்திரனும் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தான். பெருமை தங்கிய பெரிய பட்டத்து யானையையுடைய நிலவுலக மன்னர்கள் தன் பாதங்களைப்பணிய, கணக்கிடற்கரிய இன்பங்களை இனிதாக அநுபவித்து, அதன் பின்னர்ச்சென்று பொன்னுலகை யரசாண்டு இன்றுமட்டும் வெள்ளை யானையாகிய ஐராவதத்தை வாகனமாகக் கொண்டான். எ - று. (௨௭௭)

மக்கட்பே றின்றி விசுத்தனெனு மாமறையோன்
றொக்க தனிவிரத மீதிழைத்துத் தொல்லுலகிற்
புக்க மகவொருநூ றெய்திக் கடைமுறைபோய்ச்
செக்கர்ச் செழுஞ்சடையோன் சேவடிக்கீழ் வைகினான்.

(இ - ள்.) விசுத்தனென்னுஞ் சிறந்த அந்தணனொருவன், புத்திரப் பேறில்லாமல்,நன்மைகள் யாவுங்கூடிய ஒப்பற்ற இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, இப்பூலோகத்தில் நூறு குமாரர்களுதிக்கப்பெற்று, தன் தேகாந்திய திசையிற் சென்று, செவ்வானம்போலுஞ் செவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது செவ்விய திருவடிகளின் கீழே தங்கினான். எ - று. (௨௭௮)

நீதோட நோற்றார் சிறந்த பெறற்கரும்பே
றீதோ சிறிதே யறிந்த தெடுத்துரைத்தேன்
போதோ டிருக்கும் புராதனற்கும் போக்கரிதான்
மாதோ டிருக்கக் கொடுத்த வரவிரதம்.

(இ - ள்.) துன்பமகல அநுஷ்டித்தவர்களுடைய சிறப்பாகிய அடைதற் கரிய பெரிய பதவிகள் இம்மட்டோ? எனக்குத் தெரிந்தனவாகிய சிலவற் றையே உங்கட்கு எடுத்துச்சொன்னேன். இச்சிறந்த விரதமானது திருமகள் வாசத்தோடுள்ளபடி அவரவருக்குப் பாலித்துள்ளனவற்றை தாமரை மலர்ப் பீடத்திலிருக்கும் பிரமனுக்கும் சொல்லுவதற் கரிதாகும். எ - று. (உ௭௬)

கலிநிலைத்துறை.

இன்னு முண்டொரு விரதமற் றெம்பிராற் கினிது
மன்னு மாமண விரதமற் றதனிலை வகுப்பி
னன்ன வூர்திக்கு மளந்தறி வரிதெவ ரளப்பார்
பின்னல் வேணியிர் கேண்மினென் றதனிலை பேசும்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானுக்கு இனிமையை நிலைபெறச் செய்யும் விரதம் மற்றொன்றுண்டு. அது சிறந்த மணவிரதமாம். அதன் தன்மையைச் சொல்லுமிடத்தில் அன்னவாகனனாகிய பிரமனுக்கும் அளவிடற்கரிதாயின், வேறெவர்தாம் அதனை யளவிடுவார்கள்? பின்னிய சடையையுடைய முனிவர் களே! கேளுங்களென்று அதன் நிலைமையைச் சொல்லுகின்றார். எ - று. ()

திருந்து பங்குனி யுத்திர வைகலிற் சிறந்து
பொருந்து மாதொரு பாகனை மணவணி புரப்ப
விருந்து சிந்தனை யிருத்தியிர்ம் புனல்குடைந் தேகி
வருந்த மக்குள நியதியை முற்றுற வகுத்து.

(இ - ள்.) திருந்திய பங்குனி மாதத்திலே உத்திர நட்சத்திரமடையும் தினத்தில், சிறப்போடு வீற்றிருக்கும் பார்வதி பாகராகிய சிவபெருமானை, திரு மணக் கோலத்தோடு ஓரிடத்திற் றங்கித் தியானஞ்செய்து, குளிர்ச்சிதங்கிய நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து சென்று, தொன்றுதொட்டு வந்த தமக்குரிய நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடிவாகச்செய்து. எ - று. (உ௮௧)

எந்தை சேவடி யருச்சனை யியற்றுந ராயின்
றந்த மீசனை யுமையொடுஞ் சார்ந்தமை தழுவச்
சிந்தை செய்தவன் றிருமணந் திருந்திய கோலம்
வந்தனைக்குரித் தாமென விதிமுறை வணங்கி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய சிவந்த திருவடிக ளைப் பூசிப்பவர்களானால், தங்கள் ஆன்மார்த்த சிவலிங்கப்பெருமானைப் பார் வதியுடனே கூடித்தழுவியதாகத் தியானஞ்செய்து, அப்பெருமான் உமாபி ராட்டியைத் திருமணஞ்செய்தற்குக் கொண்டருளிய திருத்தமாகிய திருக் கோலமே நாம் வழிபாடுசெய்தற்குரித்தென்று முறைப்படி பணிந்து. எ - று.

ஈச னெம்பிரான் றிருவடி யருச்சனை யிலரே
லாச றும்பசுந் தமனியத் தானுரு விமையப்
பாசி ழைப்பொலந் தொடியொடும் வகுத்தபின் பாலா
லேசி லைந்தினுற் சுத்திசெய் திலங்குற விளக்கி.

(இ - ள்.) எமது பெருமானாகிய சிவபெருமான் திருவடியர்ச்சிக்கும் பேறில்லாதவர்களாயின், குற்றமற்ற பசும்பொன்னால் சிவலிங்க வடிவத்தை இமாசல மன்னன் புதல்வியாகிய, பசிய ஆபரணங்களையும் பொன்வளையலையு மணிந்த உமாதேவியாரோடும் அமைத்தபின்னர், பாலினாலும் இழிவில்லாத பஞ்சகவ்வியத்தினாலும் அபிஷேகித்து விளக்கஞ்செய்து. எ - று. (உ௮௫)

மாலை நாற்றிய விதானமண் டபத்தகத் தெய்தி
யேல நெற்படுத் தணிபுனற் கும்பமொன் றிருத்திக்
கோல மாந்தழை பெய்ததிற் கொழும்பொனா லியற்று
மால கண்டனை யுமையொடும் வரன்முறை யமைத்து.

(இ - ள்) மலர்மாலைகள் தொங்கவிட்ட [விதானம்] மேற்கட்டியை யுடைய மண்டபத்தினுட் புகுந்து, நெல்லைப் பொருந்தப் பரப்பி, அழகிய பூரண கும்பமொன்றமைத்து அழகு பொருந்திய மாந்தழையைச் செருகி, அக் கலசத்தில் சாம்பூநதமெனும் பொன்னாற்செய்த சிவபெருமானைப் பிராட்டியா ரோடும் முறையோடு எழுந்தருளச்செய்து- எ - று. (உ௮௬)

தெரிந்த நாண்மல ரெடுத்தெடுத் தருச்சனை திருத்திப்
புரிநது பூசனைக் குளவெலாம் வரன்முறை போக்கிப்
பரிந்து வெண்ணிற நறும்புகை யெழூப்பிநம் பரனை
விரிந்த கங்கைவார் சடையனை வீழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சி.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்கும் தேவியாருக்கும் உரித்தெனக் கூறிய புதிய மலர்களை யெடுத்தெடுத் தர்ச்சனைசெய்து, அன்போடு பூசைக்கு வேண்டிய உப கிரியையெல்லாம் விதிப்படி செய்து, அன்புடையராய் வெள்ளிய மணந்தங்கிய தூபத்தைக்காட்டி, எம்பெருமானும் பரந்த கங்கைதங்கிய சடையையுடைய வருமாகிய சிவபெருமானைப் பன்முறை சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து.

தெய்வ மாமறை தெரிநதுவே தியன்றனை மனைவாழ்
தைய லோடுநீ வருகென வாங்கவன் றனக்கு
மைய நுண்ணிடை யவட்கு மூற் றளிப்பன வருளிப்
பொயயி லன்பொடு மினிதுறப் போசனம் புரிந்து,

(இ - ள்.) தெய்வீகந் தங்கிய சிறந்த வேதங்களையுணர்ந்த ஓரந்தணனை, அவன் மனையில்வசிக்கும் இல்லாளோடு வருகவென் றழைத்துவந்து, அவனுக் கும் (உண்டோ இலையோவென்று) சந்தேகிக்கத்தக்க நுண்ணிய இடையை யுடைய அவன் மனைவிக்கும் கொடுக்கவேண்டுவெனவற்றை யெல்லாங்கொடுத்து, உண்மை யன்புடன் இனிய அமுது செய்வித்து. எ - று. (உ௮௬)

ஆல யம்புகுந் தீசற்கு முன்சொன்ன வாற்றான்
மாலை தீபமே முதலிய யாவையும் வழங்கி
வேலை வென்றக ணுமைமண வினையொடும் விமலற்
கோல நெஞ்சகத் திருத்தியா லயம்வலங் கொண்டு.

(இ - ள்.) சிவாலயமடைந்து சிவபெருமானுக்கு முற்கூறியவகையே, மலர்மாலைகள் தீபங்கள் முதலியவற்றையெல்லாம் மிகுதியாகச் செய்வித்து, வேற்படையைச் சயித்த விழிகளையுடைய உமாபிராட்டியாரைத் திருமணம் புரியும் செய்கையுடன் சிவபெருமான் திருக்கோலத்தை மனதில் தியானஞ் செய்து, திருக்கோயிலைப் பிரதக்கணஞ்செய்து. எ - று. (உ௮எ)

மணைபு குந்தெழுங் கடுங்கதிர் குடகடல் வைக
வணைய நன்னெறிக் கடன்முறை யமைத்தபி னருளாற்
றநயர் தங்கிளை நட்டவர் தம்மொடுந் தழுவிப்
புனித வுண்டிகொண் டொருதனித் தருப்பைக்கட் பொருந்தி.

(இ - ள்.) வீட்டிற்குவந்து உதிக்கின்ற உஷ்ணத்தைத் தரும் சூரியன் மேற்கடலில் மறைய, அப்போது செய்தற்குரிய நல்ல சந்தியாவந்தனத்தை விதிப்படி நடத்தியபின்னர், கிருபையோடு புத்திரர் பந்துக்கள் சிநேகர்களென்னும் இத்தகையினரோடு கூடி, புனிதமான ஆகாரத்தையுண்டு ஒப்பற்ற சிறப்புடைய தருப்பைப்பாயிற்படுத்து. எ - று, (உ௮௮)

மற்றை வைகலிற் றுயிலொரீஇ வருபுன லாடி
யுற்ற வேதியற் கீசனை யுமையொடு மொருங்கே
பொற்ற சும்பொடு முதலிய கொடுத்தடி போற்றிப்
பெற்ற மேறியோன் றெண்டரோ டருந்துறப் பெறுவார்.

(இ - ள்.) அன்றிராத்திரியில் நித்திரைநீங்கி விடியற்காலத்தில் ஊற்று நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்குவந்துள்ள வேதியருக்குச் சிவபெருமானைத் தேவியோடு அம்மூர்த்தங்கள் தாபித்திருந்த பொற்கலசத்தோடு மற்றப் பொருள்களையுந் தானமாகக் கொடுத்து, அவர் பாதங்களை வணங்கி, இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுடைய அடியாருடன் பாரணைசெய்ய எண்ணிய வரங்களை யடைவார்கள். எ - று. (உ௮௯)

செய்ய தாமரைப் பீடிகை யினிதுறை தேவி
பொய்யில் கேள்வியி னோற்றனள் பாம்பணைப் புனிதன்
மெய்கொண் மார்பக மினிதுவீற் றிருந்தனள் விரும்பித்
தெய்வ நோன்பித னிலைமையார் முடிவுறத் தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) செந்தாமரைப்பூவில் இனிதாக வசிக்குந் திருமகள் உண்மையுபதேசத்தால் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, சேயசயனமுடைய விஷ்ணுவின் திருமேனியிலுள்ள திருமார்பில் இனிதாக ஆசையோடு வீற்றிருந்தாள். ஆதலால், தெய்வீகமுடைய இவ்விரத மகிமையை எவர்தாம் முழுதுந் தெரிவிப்பவர்?

திணித டஞ்சினைக் கற்பகத் திருநிழ லிறைவ
னணித ருங்கதி விரதமீ திழைத்தர னருளான்
மணிவ டஞ்சுமந் திளகிய வனமுலை தாங்கிப்
பணிநு சுப்புடைப் புலோமசை யவளொடும் பயின்றான்.

(இ - ள்.) வலிய விசாலித்த கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சத்தின் சிறந்த நிழலில் வீற்றிருக்கும் இந்திரன், மோட்சந்தரும் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து சிவபெருமான் கருணையால், இரத்தினமாலைகளணிந்து மென்மைத்தன்மை வாய்ந்த அழகிய குசங்களைத்தாங்கி ஒசியும் இடையையுடைய இந்திராணியோடு கூடியிருந்தான். எ - று. (உ௯௧)

வேனி லங்கணைக் கிழவனிவ் விரதநோற் றவனுய்ப்
பான லங்கருங் கட்கடை குழைவழி பரப்புங்
கான வார்குழ லிரதிவெம் முலைநலங் கவர்ந்தான்
மீன வார்கொடி யுயர்த்திமூ வுலகையும் வென்றான்.

(இ - ள்.) வேனிற்காலத்திற்குரிய (தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமாகிய) ஐந்து மலர்ப்பாணங்களையுடைய மன்மதன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவனாகி, செவிவரையிலோடிய நீலோற்பல மலர்போன்ற அழகிய கரிய விழிகளையும் மணங்கமழ்ந்து நீண்டுள்ள கூந்தலையுமுடைய இரதிதேவியின் விருப்பந்தருங் குசங்களைத் தழுவும் இன்பமெய்தினான். நெடிய மீனக்கொடிதாங்கி மூவுலகங்களையும் வென்றான். எ - று. (உகூ௨)

வையம் யாவையும் படைத்துயி ரனைத்தையும் வழங்குஞ்
செய்ய தாமரைக் கிழவனீ திழைத்தனன் சினவேன்
மைய ரித்தடங் கட்சிறு குதலைநா மடந்தை
யெய்த நாவகத் திருத்தின னிருந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) உலக முழுவதையும் படைத்து உயிர்களையெல்லாம் படைக்கும் செந்தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவனாய், கோபந் தங்கிய வேல்போன்ற அஞ்சனந் தீட்டிச் செவ்வரி படர்ந்துள்ள பரந்த விழிகளையும் இளமைவாய்ந்த மழலைச் சொல்லையுமுடைய சரசுவதிதேவி தன் நாவினிடத்தி லிருக்கப்பெற்று இன்னும் அங்ஙனமே வைத்திருக்கின்றனன். எ-று.

வான வர்க்கினி தாரமு தருதவிவான் வழங்குந்
தான வப்பெயர்ச் சந்திர னோற்றனன் றவத்தான்
மேனி வந்தமூ வொன்பதென் றெண்ணிடை விரிந்த
பான லங்கருங் கண்ணியர்ப் புணர்ந்தனன் பரிவான்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கு இனிமை நிறைந்த அமுதத்தைக் கொடுத்து, ஆகாயமே வாசஸ்தானமாகவுடைய அமுதகதிரோனாகிய சந்திரன், தான் அநுஷ்டித்துவந்த இவ்விரதத்தால் ஆகாயத்தின்மீதோங்கிய தொகையில் இருபத்தேழென்று பெருகிய நீலமலர்போலும், அழகிய கருநிறம்வாய்ந்த விழிகளையுடைய மாதர்களை அன்புடன் மனைவியராகக்கொண்டு கூடினன். எ - று.

விரத மின்னண நோற்றவ ரிளநிலா மிலைச்சு
மரன டித்துணை புகுந்தவ ரளவிறந் தொழிந்தார்
சரத மீங்கிது சத்தியஞ் சத்தியந் தவங்கூர்
விரத மாதவத் தலைவிர்கா ளறிந்தவா விரித்தேம்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை இப்படி அநுஷ்டித்தவர்களும், இளஞ்சந்திரனை யணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளிற் சேர்ந்தவர்களும், கணக்கில்லாதவர்களாவார்கள். அவர்களில் நாம் அறிந்துள்ளவரையிற் சொன்னோம். நியமமான பெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! இஃதுண்மை உண்மை உண்மை. எ - று. (உகூ௫)

வெள்ளி வெண்பிறைக் கண்ணியோற் கினமொரு விரத
முள்ள வாறெடுத் துணர்த்துது மினிதுகேட் டுவப்பீர்
தெள்ளு சிந்தையீ ராங்கதன் றிருப்பெயர் சிவன்பால்
வள்ள யிற்படைச் சூலத்தின் பெயரது வழங்கின்.

(இ - ள்.) வெள்ளிபோலும் வெண்ணிறந்தங்கிய பிறைச்சந்திரனை மாலையாகவணிந்த சிவபெருமானுக்குரிய வேறோர் விரதத்தை உள்ளவாறு விளக்கிச் சொல்லுகின்றோம், இனிதாகக் கேட்டுக் களிப்பீராக. தெளிந்த மனமுடைய

முனிவர்களே! அதன் சிறந்த பெயரைச் சொல்லுமிடத்தில் சிவபெருமான் பாலுள்ள வலிதங்கிய கூரிய ஆயுதமாகிய சூலாயுதத்தின் பெயரையுடையது.

ஆயி ரம்பெருங் கதிரவன் றென்றிசை யகன்று
பாய வுத்தரம் படர்முதற் றிங்களிற் பதினான்
கேய பிற்றையி னிருங்கதிர் கரக்குநா ளெழுந்து
தூய தண்புனல் குடைந்துதங் குறையெலாந் தொலைத்து.

(இ - ள்) ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய பெருமைதங்கிய சூரியன் தென்றிசை நீங்கி வடதிசை செல்லும் [உத்தராயணத்தின்] முதலாகிய [தை] மாசத்தில், பதினான்காந் திதியாகிய சதுர்த்தசி கழிந்த மறுதினத்தில், சூரியோதய காலத்திலெழுந்திருந்து புனிதமுடைய குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து தங்கள் நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு. எ - று. (உகஎ)

இழைத்த செம்பொனால் வெள்ளியா லாவதெம் பெருமான்
குழைத்த செஞ்சுடர்த் திருவுரு வியற்றிவெங் கொழுங்கூர்
தழைத்த முத்தலைச் சூலமற் றுங்கதிற் சமைத்து
விழைத்த வன்பினோ டெம்பிரான் மென்கரத் தமைத்து.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது எமது சிவபெருமானுடைய தளிர்விட்ட செவ்விய அக்கினிமயமான திருவுருவத்தைச் செய்து, கொடிதாகிய மிக்க கூர்மைவாய்ந்த மூவிலை வடிவாயுள்ள சூலாயுதத்தை அவ்வுலோகத்தினாலேயே செய்து விருப்பமிகுந்த அன்போடு எமது சிவபெருமானுடைய மெல்லிய திருக்கரத்திலமைத்து. எ - று. (உகஅ)

முன்னு ரைத்திடு விரதநூன் முயற்சியின் முறையே
பொன்னின் முற்றிய பரமனை யமைத்தவன் பூசை
யன்ன வாறமைத் தவன்றிருத் தொண்டர்பா லருளி
னன்ன லம்புரிந் தப்படி நோற்பரா னல்லோர்.

(இ - ள்.) முன்னே புகன்ற விரதத்தை நூன்முறைப்படி பொன்னாலாகிய சிவபெருமானது திருவுருவத்தைத் தாபித்து அவருக்குச் செய்யும் பூசை முறையையு மப்படியே நடத்தி, அவ்விறைவனுடைய வுண்மையடியாரிடத்தும் கிருபையோடும் உபசாரங்கள் செய்து அங்ஙனமே இவ்விரதத்தையும் நல்லவர்கள் அநுஷ்டிப்பார்கள். எ - று. (உகக)

இந்த நோன்பிழைத் திருநிலத் தினிதுவாழ்ந் திலகு
சந்த வெம்முலை யுமையொரு பாகனைத் தமது
சிந்தை யானினைந் தென்புற வுருகினர் சிறந்தார்
விந்தை கேள்வனும் விரிஞ்சனும் பெறற்பெரு வீடு.

(இ - ள்.) இந்தப் பாசுபத விரதத்தை யநுஷ்டித்து இப்பெரிய பூமியில் இனிதாக வாழ்ந்து, ஒளிவிடுகின்ற களபமணிந்த விருப்பந்தரும் குசங்களையுடைய உமாபிராட்டியை வொப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் தமது மனதிற் றியானஞ்செய்து, எலும்பும் உருகத்தக்க மனவுருக்கமுடையராய், இலட்மிநாயகராகிய திருமாலும், பிரமனும் அடைதற்கரிய வுயர்பதவிகளில் சிறப்புற்றார்கள். எ - று. (௩௦௦)

இருங்கொ டுஞ்சிறைக் கலுழனூர்ந் துசைத்தெழு மிறைவன்
வருந்தி யீங்கிது நோற்றனன் வாளெயிற் றசுரன்
பொருங்க டுஞ்சனக் காலநே மியைக்கரம் பொறுத்த
திருந்து நேமியிற் பிளந்தவ னுருயிர் செகுத்தான்.

(இ - ள்.) பெரிதாய் வளர்ந்த சிறகினையுடைய கருடன்மீது ஆரோகணித்துச் செலுத்தித் திரியும் விஷ்ணுமூர்த்தி, இவ்விரதத்தை மிகமுயன்று அநுஷ்டித்தவராய், போர்செய்யத்தக்க கொடுங்கோபமுள்ள வாள்போலும் கூரிய பற்களையுடைய காலநேமியென்னும் அசுரனைத் தன் கையிற்றாங்கிய திருத்தமான சக்கிராயுதத்தாற் பிளந்து அவனுடைய அரிய வுயிரைப் போக்கினர்.

பெருந்த வம்புரி பரசுரா மப்பெரும் பெயரோ
னிருந்து நோற்றன னிறைவனை யிறைமனந் தணவா
னருஞ்ச மர்தரு கார்த்தவீ ரியன்றனை யமர்வாய்
வருந்த டக்கையா யிரந்தடிந் தாருயிர் மடித்தான்.

(இ - ள்.) பெருந்தவமியற்றிய பரசுராமரென்னும் மேன்மைதங்கிய பெயருடையவர் சிவபெருமானை க்ஷணகாலமும் நீங்காமல் மனதிற் றியானித்து இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து அரிய யுத்தஞ்செய்யத்தக்க கார்த்த வீரியார்ச்சுனனை யுத்தகளத்தி லவனுக்கிருந்த விசாலமான ஆயிரங்கைகளையும் வெட்டி உயிரொழித்தார். எ - று. (௩௦௨)

நீத்த மாமுகி னிறத்தினு னுந்தியின் றெழுந்து
பூத்த தாமரைப் பொருட்டின னுதரவெம் பிணியா
லுத்த மும்புறப் புலம்பின னடுங்கினின் றிதுநோன்
பேத்தி நோற்றன னப்பிணி யொழிந்துவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) நீர்நிரம்பிய பெரிய மேகம்போலும் கருநிறமுடைய திருமாலின் உந்தித்தாமரையினின்றுதித்து, உலகினைப்படைத்த செங்கமலாசனனாகிய திசைமுகன், தனக்குற்ற கொடிய வயிற்றுநோயால் உடல்நடுக்க மெய்தி நாத்தழும் பெய்தும்படி யழுதவனாய், தோத்திரஞ்செய்து இவ்விரதத்தையனுஷ்டித்தான். அவ்வியாதி உடனே நீங்கப்பெற்றவனாய்ச் சுகமெய்தினன். எ-று.

தேவ ராயினு மிருநிலஞ் சிறந்தவ ரெனினும்
யாவ ராயினு மிடையறாப் பெரும்பிணி யினராய்ப்
பாவ ராயுழந் திதுமுறை நோற்பரேற் பயின்ற
நோவொ ழிந்துபின் னிருங்கதிப் பெருநல னுகர்வார்.

(இ - ள்.) தேவர்களானாலும் பெரிய பூமியில் மேம்பட்டவர்களானாலும், எவர்களானாலும், இடைவிடாத பெரிய வியாதியஸ்தராய்ப் பாவிகளாய் வருந்தி இவ்விரதத்தை முறைப்படி அநுஷ்டிப்பார்களானால், அதுவரையில் தாங்கள் அநுபவித்த அவ்வியாதியகன்று அதன்மேல் பெரும்பேறாகிய பேரின்ப சுகத்தை யநுபவிப்பார்கள். எ - று, (௩௦௪)

இத்த னித்திரு நோன்பினை யிருந்திறல் வீர
பத்தி ரப்பெரும் பெயரினன் பானுகம் பற்கன்
றுய்த்து ரைத்தன னுங்கது வியாதர்கேட் டுணர்த்த
மெய்த்தி றத்தொடு முணர்ந்தனன் யானுமிவ் விரதம்,

(இ - ள்.) இந்த வொப்பற்றுச்சிறந்தவிரதத்தைப் பெருவல்லபம் பொருந்திய வீரபத்திரராகிய பெருமைவாய்ந்த திருநாமமெய்திய கடவுள், பாநுகம்பனெனும் சிவகணநாதனுக்கு முற்காலத்தில் தெளிவாக உபதேசத்தருளினர். அப்பானுகம்பனிடத்தில் வியாசமுனிவர் உபதேசிக்கப்பெற்று எனக்கு உபதேசித்த இவ்விரதத்தை யானும் உண்மையோடு தெளிந்தேன், எ - று.

உரைத்த னஞ்சிவ விரதமற் றினமொரு விரத
நரைத்த வெள்விடை யவற்குள தாங்கது நவிற்றி
னிரைத்த வார்கட னிலத்தினா ரளவெடுத் திசைப்பார்
விரைத்த வார்சடைக் குரவிர்கா ளறிந்தவா விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) சிவவிரதங்களாகிய இவற்றைச் சொன்னோம். இன்னொரு விரதம் வெண்ணிறந்தங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுக்குரித்தாயுள்ளது அதனைச்சொல்லுமிடத்தில், ஒலிக்கின்ற நெடிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் எவர்தாம் அதன்பிரபாவங்களை விளக்கிச் சொல்லுவார்கள். மலர்மணங்கமழும் நெடியசடையையுடைய முனிவர்களே! இதனைத் தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோம். எ - று. (௩0௬)

இடப திங்களிற் பூருவத் தட்டமி யெதிரப்
படவ ராவணி புனிதனைப் பனிவரை பயந்த
மடவ னத்தினைப் பாய்விடை மேற்பட மதியாக்
குடைந றும்புனல் புலரியி னெழுந்துபோய்க் குடைந்து.

(இ - ள்.) வைகாசி மாசத்தில் வரும் அந்தப் பூர்வபக்ஷ அஷ்டமிதிதியில் விடியற்காலையி லெழுந்து சென்று நீராடத்தக்க நல்லசலத்தில், படத்தோடு கூடிய சர்ப்பாபரணராகிய சிவபெருமானையும், இமாசலமன்னன் பெற்ற இளமைதங்கிய அன்னம்போலும் நடையையுடைய பார்வதி தேவியையும், தாவிச் செல்லும் இடபவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்திருப்பதாகத் தியானஞ்செய்து ஸ்நானம்செய்து. எ - று. (௩0எ)

ஆட கத்தினால் வெள்ளியா லாவதா ரணங்கை
மாடி ருத்திய வரதனை விடையின்மேல வகுத்துக்
கூடு மைவகைக் கவ்விய பவித்திரங் கொடுத்து
நீடு கும்பமீப் பொருத்தியே முடிப்பது நியதி.

(இ - ள்.) பொன்னாலாயினும் வெள்ளியாலாயினும் உமாபிராட்டியை ஒருபாகத்திலிருத்திய சிவபெருமானை இடபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, ஒன்றாய்க்கலந்த ஐவகைப்பட்ட [பால் தயிர் நெய் கோமூத்திரம் கோமயம் சாணம் ஆகிய] கவ்வியத்தினால் அபிடேகித்து, பெருமை மிகுந்த கலசத்தின்பேரில் எழுந்தருளச்செய்து ஸ்தாபிப்பது சிவாகம விதியாகும்.

முன்ன ரெய்திய விதிமுறை முயற்சியி னேற்றுக்
கன்னன் முப்பதுங் கழிந்தொழி காரிருட் டன்று
லென்னை யாளுடை நாயக னிணையடி யேத்தி
யுன்ன ருஞ்சிவ கதையுணர்ந் தருந்துயி லொழிப்பார்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறப்பட்ட ஆகம விதிப்படி விடா முயற்சியோடு அநுஷ்டித்து, பகல் முப்பது நாழிகையும் நீங்கியவுடன், கறுத்த இருள்மிகுந்த அன்று ராத்திரியில், என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் உபய திருவடிகளைத் துதிசெய்து, எண்ணுதற்கரிய சிவசரித்திரங்களைச் சிரவணஞ்செய்து அரிய நித்திரையை விலக்குவார்கள். எ - று. (௩0௯)

ஒழிந்த கங்குலி னுதயவ னெழுச்சிகண் டுடன்போய்ச்
சுழிந்த தண்புன றுளைந்துதங் கடன்முறை தொலைத்துப்
பொழிந்த வன்பொடு மாலயந் தொழுதுசூழ் புரிந்து
வழிந்த நீர்க்குட முதலவே தியர்க்கென வழங்கி.

(இ - ள்.) இரவு நீங்கிய சூரியோதயகாலத்தைப் பார்த்து உடனேபோய், சுழித்துக்கொண்டிருக்குங் குளிர்ச்சி தங்கிய சலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, தங்களுக்கு உரித்தான நித்திய கர்மாநுஷ்டானத்தை நிறைவேற்றி, மிக்க பேரன்போடு சிவாலயமெய்தி வணங்கிப் பிரதக்கணஞ்செய்து, நிரம்பிய நீருள்ள பூரண கலச முதலியவற்றையும் வேதியருக்கென்று தானங்கொடுத்து. எ . று.

ஆங்க வர்க்கெனப் போசன மருத்திய பின்ன
ரோங்கு பாரணஞ் சிவனடித் தொண்டரை யொருங்கே
பாங்கி ருத்தியே நுகர்ந்தவர்க் காவன பகர்ந்து
தேங்கு கங்கையஞ் சடையனைச் சிந்தைசெய் திருப்பார்.

(இ - ள்.) அங்கே அந்தணருக்கு அமுதூட்டிய பின்னர், சிவபெருமானுக்குரிய உண்மையடியார்கள் யாவரையும் கூட்டமாக அருகே வைத்துக்கொண்டு, உயர்வாகிய பாரணம்புசித்து, அடியவர்களுக்கு வேண்டிய தானங்களையளித்து, தேக்கெடுக்குங் கங்கையணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். எ - று, (௩௧௧)

பாற்க டற்றுயில் பண்ணவன் பங்கயத் திறைவ
னாற்றி சைப்படு மெண்மர்வா னடக்குறுங் கதிர்கள்
வீற்று வேறுள தேவரிவ் விரதநோற் றன்றோ
போற்ற ருந்திறற் றெய்வவா கனத்தொடும் பொலிந்தார்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் யோகநித்திரை செய்யுந் திருமாலும் பிரமாவும் நாற்றிசைகளிலுமுள்ள அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் ஒளிரூபிகளான சூரிய சந்திரர்களும் வெவ்வேறுயுள்ள பிறதேவர்களும் இவ்விரதத்தை அநுஷ்டித்தல்லவா புகழ்தற்கரிய வல்லமைதங்கிய தெய்வீகமமைந்த வாகனங்களோடு விளங்கினார்கள்? எ - று. (௩௧௨)

ஒருத னிக்குடை விச்சுவ சேனனென் றொருவ
னிருமை யுந்தெரி வசிட்ட னால்விரதமீ திழைப்பப்
பொருவ ருந்திறற் காலமூன் றுணர்ந்தனன்கடைபோய்க
கரும ணித்தனிக் கண்டனோ டுறைந்தனன் கயிலை.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஏக சந்திரவட்டக் குடையையுடைய விச்சுவசேனனெனுமரசன், இம்மை மறுமைப் பயன்களையுணர்ந்த வசிஷ்ட முனிவரால் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, சமானமில்லாத திரிகால வர்த்தமானங்களையுந் தெரிந்து, இறுதியில் நீலமணிபோலும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானோடு திருக்கைலாயகிரியில் வசித்தனன். எ - று. (௩௧௩)

வீரவேற்படை விதுருத னென்றொரு வேந்த
னார்தரும்பெரு விருப்பினு லீதுநோற் றடைந்தான்
மூரி யண்டமே முதலிய மூவுல கியாவும்
யாரு மெய்துறுக் காயசித் தியினெழு மியக்கம்.

(இ - ள்.) வீரந்தங்கிய வேற்படையையுடைய விதுருதனென்னும் பெயர் வாய்ந்த ஒரு மன்னவன், மனத்தில் நிறைந்த பேரன்போடு இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்துப் பெருமைதங்கிய சொர்க்க முதலிய மூவுலகங்களின் அரசுரிமை முழுவதையும், ஒருவரும் அடையப்பெருத காயசித்தியினுலே பரகாயப் பிரவேச சித்தியும் பெற்றனன். எ - று. (௩௧௪)

கடுத்த முப்புர மெரிதரு நகைவரக் கடிந்தோ
னெடுத்த தெய்வமா விரதமோ ரெட்டையு மிசைத்தே
மடுத்து ரைத்திடு விரதமற் றறைகுது மசலங்
கொடுத்த மென்மலர்க் கொம்பனுட் குளதொரு விரதம்.

(இ - ள்.) பகைத்த திரிபுரங்களை யெரித்தருளும் புன்னகை தோன்றக் கோபித்தவராகிய சிவபெருமானுக்குஉரியனவென்றுசிவாகமங்களிற்சொல்லியுள்ள தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த எட்டு விரதங்களையும் எடுத்துச் சொன்னேம், அதனுடன் சேர்த்துக்கூறிய விரதங்களையுங் கூறுகின்றேம். இமாசலமீன்ற மெல்லிய பூங்கொம்பையொத்த உமாதேவிக்குரியதோர்விரதமுள்ளது. எ-று.

தினக ரன்றெறு கதிர்விரி சித்திரைத் திங்க
ளணைய திங்கண்முற் றிருதரு வெள்ளிவந் தடுப்பப்
புனைபொ லங்தொடி யம்பிகைப் புந்திசிந் தித்து
நினையும் வைகறை தெளிபுனற் கங்கைநீ ராடி.

(இ - ள்.) சூரியன் தன் வெவ்விய கிரணங்களைப்பரப்புவது சித்திரைமாதம், அம்மாதத்தில், பிரதமை திதிகூடிய சுக்கிரவாரம் வந்தமைந்தபோது, விடியற்காலையில் அலங்காரந்தங்கிய பொன்வளையலணிந்த உமாதேவியை மனதில் தியானஞ்செய்து எல்லோரும் நினைக்கத்தக்கதெளிந்த நீரையுடைய கங்காஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து. எ - று. (௩௧௬)

முறைதி னக்கடன் முடிப்பன யாவையு முடித்து
நறைம லர்த்தொடை மாலிகை மண்டப நாற்றி
மறைப கர்ந்திடு மந்திர வரன்முறை வழாது
நிறைத ரும்புனற் பூரண மணிக்குட நிரப்பி.

(இ - ள்.) முறைப்படிச் செய்யவேண்டிய நித்திய கடன்களையெல்லாஞ் செய்து முடித்து, பூசாமண்டபத்தில் தேன்றுளிக்கும் மலர்மாலைகளையும் மணிமாலைகளையுந் தொங்கவிட்டு, வேதத்திற்சொல்லிய மந்திரங்களின் கிரமந்தவருமல் விரத்தினத்தாலாக்கப்பட்ட பூரண கும்பத்தைவிசேஷநீரினுல் நிரப்பி.

புதிய பட்டுடை விரித்தணி மணிக்குடம் பொதிந்து
மதிமு டிச்சடைப் பரமனோர் மருங்குற வாழும்
விதுநு தற்பசுங் கொடியதி னுறைவதா விரும்பிப்
பொதிய விழ்ந்திடு நறுமல ரருச்சனை புரிந்து.

(இ - ள்.) புதிய பட்டு வஸ்திரங்களைப் பரப்பி யழகிய இரத்தின கலசத்திற்குத் தரித்துச் சந்திரனைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமானது ஒப்பற்ற வாமபாகத்திற்பொருந்த வீற்றிருக்கும் பிறைபோலுநெற்றியையுடையமரகதக்கொடிபோலுமுமாபிராட்டியாரைக் கலசத்திலெழுந்தருளியிருப்பதாய், இதழ்கள் விரிந்த மணந்தங்கிய மலர்களாலருச்சித்து விரும்பி. எ - று. (௩௧௮)

புரிய வேண்டுவ யாவையும் விதிமுறை போக்கி
யரிவை முன்னரிற் சருக்கரை யாரமு தமைத்துத்
தெரிம றைக்குல மங்கைய ரெண்மரைச் சிந்தித்
துருகு காதலிற் பூசனை புரிந்தவர்க் குதவி.

(இ-ள்.) செய்யவேண்டிய பூசைகளையெல்லாம் விதிமுறையாக முடித்து, அத்தேவியார் சந்நிதியில் சர்க்கரைப் பொங்கல்வைத்து நிவேதனஞ்செய்து தெளிந்த வேதியர்குல மாதர்கள் எட்டுப் பேர்களை வருவித்து, அவர்களையுமாபிராட்டியாராகப் பாவனைசெய்து, மனமுருகத்தக்க ஆசையோடவர்களைப் பூசித்து அக்கலசமுதலியவற்றை யவர்களுக்குக் கொடுத்து. எ - று. (௩௧௯)

கொடியி டைப்பசுங் கோமளை யாலயங் குறுகி
விடுசு டர்ச்செழுந் தீபமே முதலிய விதித்த
படிய மைத்தவ ளாலயம் வலங்கொடு பணியா
வடிசின் மத்திம முத்தமம் பலாதிகொண் டமைதல்.

(இ - ள்.) கொடிபோலு மிடையையுடைய மரகத நிறந்தங்கிய உமாதேவியார் திருக்கோயிலை யடைந்து சுடர் விடுகின்ற செழுமையாகிய தீபமுதலியவற்றை விதிப்படிசெய்துவைத்து, அத்தேவியார் சந்நிதியைவலம்வந்துபணிந்து பழவர்க்க முதலியவற்றை யுணவாகக்கொள்ளுதல் உத்தமமும் அன்னத்தை ஆகாரமாகக்கொள்ளுதல் மத்திமமுமாம். எ - று. (௩௨0)

எடுத்த நாண்முதற் சுக்கிர னிந்தநோன் பியற்ற
வடித்த டங்கணுள் பார்ப்பதி யெதிருற வணங்கித்
தொடுத்த நின்பெரு விரதமென் பெயரொடுஞ் சொல்லிப்
படுத்த வேண்டின னென்றன னுங்கது பணித்தாள்.

(இ - ள்.) எடுத்துச்சொல்லிய இந்த நாளில் முதலிலே சுக்கிரன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிக்கவும், மாவடுபோன்று பரந்த விழிகளையுடைய பார்ப்பதிதேவியார் அவனுக்கருளும்படி பிரசன்னராக அவரை வணங்கி யடியேனநுஷ்டித்த தேவரீருடைய சிறந்த இவ்விரதமானது என் பெயரோடுஞ் சொல்லி வழங்கும்படி விருப்புற்றுள்ளேன் என்று வேண்டினன். பிராட்டியாருமவ்வரத்தை யநுக்கிரகித்தனர். எ - று. (௩௨௧)

அன்று தொட்டுவெண் கிழமையம் பிகைதரு வரத்தாற்
பின்று சுக்கிர வாரமென் றொருபெரும் பெயராய்
நின்ற தீங்கிது திருமக ளேற்றன ளெறியான்
மன்ற லந்துள வோன்திரு மார்பக மணந்தாள்.

(இ - ள்.) அன்றுதொடங்கி வெள்ளிக்கிழமையானது பார்வதியார் வரத்தினாலே பிற்காலத்திற் சுக்கிரவாரமென்று ஒரு பெரும்பெயருடையதாய் நிலைபெற்றது. இவ்விரதத்தை யிவ்வுலகத்திற் றிருமகளானவள் கிரமப்படி யநுஷ்

டித்தவளாய் மணம்வீசு மழகிய துளசிமாலைதரித்த திருமாலின் சிறந்த மார்பி னிடஞ் சேர்ந்தனள். எ - று. (௩௨௨)

வெள்ளி தழ்ப்பனித் தாமரைப் பொகுட்டுவீற் றிருந்தா
ளெள்ள ருஞ்சது மறைபகர்ந் தெடுத்தவிவ் விரத
முள்ள வாறிழைத் துந்தியந் தாமரை யுறையுந்
தெள்ளு நான்மறை யவன்றிரு நாவகஞ் சிறந்தாள்.

(இ-ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய இதழ்களையுடைய குளிர்ந்த தாமரை மலரி னிடையே வீற்றிருக்குஞ் சரஸ்வதி,இகழ்தலற்ற நான்கு வேதங்களுஞ்சொல்லி விதித்த இவ்விரதத்தை யுள்ளபடி யநுஷ்டித்துத் திருமாலின் உந்தித் தாமரை யில் விளங்கும் தெளிந்த நான்குவேதங்களையுணர்ந்த பிரமதேவனுடையசிறந்த நாவில் விளக்கமெய்தினள். எ - று. (௩௨௩)

பகுத்த வைப்பசி யுத்திரத் தின்னணம் பரிவாற்
றொகுத்து நோற்றுறி னுமைதரு மின்னரு டொகுவார்
வகுத்து நோற்றனள் புலோமசை வானவர்க் கிறைவன்
மிகுத்த காதலின் முயங்குற வினிதுவீற் றிருந்தாள்.

(இ - ள்.) பிரித்துச்சொல்லிய ஐப்பசிமாத வுத்திர நட்சத்திரத்தி லிப்படி யன்போ டொன்றுகூடி யநுஷ்டிப்பார்களானால், உமாதேவியார் அநுக்கிரக்கு மினிய திருவருளை யடைவார்கள். இந்திராணியானவள் இப்படி வகைப்படுத்தி யநுஷ்டித்தவளாய்த் தேவர்களுக் கிறைவனான இந்திரனதிகரித்த ஆசையோடு இனிமையாக அணையும்படி வாழ்ந்தனள். எ - று. (௩௨௪)

பெருகு காதலிற் புரட்டைமுற் பிரதமை முதலாய்
மருவி முன்பகல் விதிமுறை மணிக்குட மமைத்துச்
சொரிந றுந்துண ரருச்சனை வரன்முறை தொகுத்துப்
பரிவி னெண்பகற் பலாதியுண் டருண்முறை பயில்வார்.

(இ - ள்.) அதிகரித்த அன்போடு புரட்டாசிமாத முதலில்வரும் பிரதமை முதலாகத்தொடங்கி, முன் சொன்ன முறைப்படி அழகிய கலச ஸ்தாபனஞ் செய்து அருச்சிக்கத்தக்க நறு மலர்களால் முறைப்படி யருச்சித்து ஆசையோ டஷ்டமிவரையி லெட்டு தினங்களும் பழமுதலியவற்றைப் புசித்துத் திரு வருணிலைமையைச் சிந்தித்து அநுஷ்டிப்பவர்கள். எ - று. (௩௨௫)

நடந்த நாள்கழித் தீற்றிடை யெதிர்ந்தமா நவமி
தொடங்கு பிற்றைநாண் மறையவர்ப் போசனந் தொகுத்து
வடங்கொள் பூண்முலை மறையவர் மடந்தையர்க் கினிது
நுடங்கு கோசிக மளித்தபின் பாரண நுகர்வார்.

(இ - ள்.) அநுஷ்டித்துவந்த எட்டு நாள்களுங் கழித்துக் கடைசி தினத் திற் கெதிர்ப்புகும் மகா நவமி யுதிக்கின்ற மறுதினத்தி லந்தணருக் கன்ன மளித்து, முத்து வடந்தங்கிய ஆபரணமணிந்த ஸ்தனங்களையுடைய வேதிய மாதர்கட்கு இனிதாகத் துவளுகின்ற பட்டுச்சீலைகளைத் தானங்கொடுத்த பிறகு பாரணஞ் செய்வார்கள். எ - று. (௩௨௬)

சேந்த தாமரைத் தடங்கணு னத்திற நோற்று
மோந்த போர்முகத் தசுரரை முதலற முருக்கி

வாய்ந்த னன்கலா சத்தியை யடைந்தனன் மற்றோர்
பூந் தடங்கணோர் பாக்கிய சத்தியும் புரிந்தான்.

(இ - ள்.) பரந்த செந்தாமரைக் கண்ணராகிய திருமால் இவ்விரதத்தை யிப்படி யநுஷ்டித்து, எதிர்ந்த யுத்தபூமியி லசுரர்களெல்லாரையு மடியோ டழித்து வெற்றி பெற்றவராய் வல்லபத்தையும் மற்றொருத்தியாகிய அழகு வாய்ந்து விசாலித்து ஒப்பற்ற விழிகளையுடைய தனலட்சுமியையும் விருப்புற் றவராயினர். எ - று. (௩௨௭)

இமைய மீன்றெடுத் தளித்தவள் விரதமீ திழைத்தோ
ரமைய நல்கிய பெருவளந் துய்த்தன ராகி
யுமைத ரும்பெருங் கருணையா லருங்கதி யுவந்தார்
தமையெ டுத்தெடுத் துணர்த்துவ தியாருழைத் தகுமே.

(இ - ள்.) இமாசல மன்னன் பெற்றெடுத்து வளர்த்த உமாதேவியாருக் குரிய இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்களாய்த் தமது விருப்பத்திற்கேற்கப் பாவித்த பெருஞ் செல்வத்தை யநுபவித்தவர்களாய், அவ்வுமையம்மையார் அருளிய பெரிய திருவருட்பேற்றினால் பெருங்கதியடைந்தோர்களை யெடுத் தெடுத்துச் சொல்லுவதெவர்க்குத்தான் முடியும்? எ - று. (௩௨அ)

புலன்க ளைந்தையு மொருவழி நிறுத்திய புனிதக்
குலங்கொண் மாதவத் தலைவிர்கா ளுமையவட் குணிக்கு
நலங்கொண் மாதவ விரதமூன் றுள்ளன நவின்றே
மலங்கு வார்சடை யைங்கரன் விரதமுற் றறைவாம்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களையும் ஒருவகைப்பட நிறுத்திய பரிசுத்தமாகிய தொகுதியான பெருந்தவ முனிவர்களே! உமாதேவியாரை மகிழச்செய்யும் நன்மை தங்கிய பெருந்தவமாகிய விரதங்கள் மூன்றுள்ளன சொன்னோம். அசைகின்ற நெடிய சடையையுடைய ஐங்கரக் கடவுளாகிய கணேசப் பெருமா னுக்குரிய விரதத்தைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லுவோம். எ - று. (௩௨௯)

மேட திங்களிற் பூருவ பக்கவெள் ளியினா
ளாடி ருந்திரை மாநதி புலரியி னாடிக்
கோடொர் கையுடைக் குடவயிற் றைங்கரக் களிற்றைத்
தேட ரும்பொனால் வெள்ளியாற் றிருவுருச் செய்து.

(இ - ள்.) சித்திரை மாதத்தில் பூர்வபட்ச சுக்கிரவார தினத்தில், அசை கின்ற பெரிய அலைகளையுடைய புனிதமான நதி தீரத்தில் விடியற்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஒற்றைக் கொம்பினைத் திருக்கரத்தேந்திய குடம்போலும் வயிற்றையுடைய ஐந்துதிருக்கரங்களமைந்த யானைமுக விநாயகப்பெருமானைத் தேடுதற்கரிய பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது திருவுருவமைத்து. எ-று.

முன்னு ரைத்திடு விரதத்தின் விதிமுறை நோக்கி
மன்னு மாலிகைப் பந்தரின் மணிக்குட மமைத்தாங்
கென்னை யாளுடைக் களிற்றினை யாங்கதி னிறுத்திப்
பன்னு நூன்மொழி வரன்முறை நோற்பது பரிசால்.

(இ - ள்.) முன்னே சொல்லிய விரதத்திற்குரிய விதிமுறையாகவே கருதி, நிலைபெற்ற மலர்மாலைகள் தொங்கவிட்ட பந்தரினிடத்தில், இரத்தின கும் பத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்து, அதில் என்னை யடிமையாகவுடைய விநாயகப்

பெருமானை அக்கும்பத்தில் ஆவாகித்து, சொல்லிய சிவாகம நூல்கள் விதித்த கிரமப்படி அநுஷ்டிப்பது தகுதியாம். எ - று. (௩௩௧)

தெங்கி னொண்பழ மெட்பொரி முதிரைதீங் கதலி
பைங்க ரும்புவெள் ளிற்கனி சருக்கரை பலவின்
பொங்கு தண்சுளை முதலிய யாவையும் பொலித்து
வெங்கை மாமுகற் கமுதுசெய் வித்தருள் வேண்டி.

(இ - ள்.) ஒளி தங்கிய தேங்காய் - எள்ளின்பொரி - [முதுரை] காராமணி - இனிய வாழைக்கனி - பசிய கரும்பு - வெள்ளிற்கனி - சருக்கரை - குளிர்ச்சி பொருந்திய பலாக்கனியின் சுளைகள் முதலிய பல பொருள்களையும் மிகுதியாகவைத்து வலிய யானைமுக விநாயகப் பெருமானுக்குத் திருவமுது செய்வித்து, அப்பெருமானது திருவருளைப் பிரார்த்தித்து. எ - று. (௩௩௨)

மடந்தை பாகன தாலயம் புகுந்தடி வருந்தத்
தொடங்கு தெக்கண மைம்பதிற் றிரட்டியுந் தொலைத்துப்
படர்ந்த செங்கதிர்ப் பரிதிபோய்க் குடகடல் படிந்தான்
மிடைந்த கங்குலிற்பலாதியுண் டிருட்படு விடியல்.

(இ-ள்.) உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலையடைந்து, கால்கள் வருந்தும்படி தொடங்கிய பிரதக்கணங்கள் நூறுஞ்செய்து முடித்து, பரவிய சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் மேற்கடலிற்சென்று அஸ்தமித்தால், நெருங்கிய [இருளாகிய] இரவில் கனிவர்க்க முதலியவற்றைப் புசித்து, இரவு நீங்கிய விடியற்காலத்தில். எ - று. (௩௩௩)

வைத்த பூரண மணிக்குடம் பரப்பிய நெல்லோ
டுய்த்த நான்மறை யவர்க்கென வுதவிமற் றவர்க்கு
மெய்த்த சிந்தையிற் போசன மளித்தபின் விருப்பாற்
பத்த ரோடிருந் தினிதெனப் பாரணம் பயில்வார்.

(இ - ள்.) ஸ்தாபித்துவைத்த இரத்தினமயமான பூரண கும்பத்தை,பரப்பி வைத்த நெல் முதலியவற்றுடன், நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த வேதியர்களுக்கு உரித்தென்று தானங்கொடுத்து, அவ்வந்தணருக்கு உண்மைதங்கிய மனதோடு திருவமுது கொடுத்த பின்னர், சிவனடியவருடன் கூடியிருந்து ஆசையோடு பாரணஞ் செய்வார்கள். எ - று. (௩௩௪)

அரிதி னிப்படி நோற்றன னத்திரி முனிவன்
விரித ருங்கலைச் சந்திரற் பயந்தனன் விரிபுன்
புரிச டைத்துரு வாசனை மகவெனப் புரந்தான்
வரிய ராவணிந் தோனடி கடைமுறை வதிந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அத்திரிமுனிவர் இவ்விரதத்தை அரிதாக அநுஷ்டித்து, பரந்த ஷோடஷகலைகளையுடைய சந்திரனைப் புதல்வனாய்ப் பெற்றனர். முருக்கி விரிந்த சிறு சடையையுடைய துருவாச முனிவரைப் புத்திரராகவளித்தனர். கீற்றுகளமைந்த சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகவுடைய சிவபெருமானடிகளைத் தேகாந்தியத்தில் எய்தினர். எ - று. (௩௩௫)

உந்தி யங்கம லாலயத் தொருவனேற் றுலவா
வந்த ணத்துவ மடைந்தன னளகையம் பதியோ

னிந்த நோன்பிழைத் திருநிதி சிறந்தன னெந்தை
தந்தி மாமுக னருளொடு மரசொடுஞ் சரிப்பான்.

(இ-ள்.) திருமாலின் அழகிய உந்திக்கமலத்தை வாசஸ்தானமாகவுடைய ஒப்பற்ற பிரமன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, கெடாத பிராமணத்துவத்தைப் பெற்றான். அளகாபுரித் தலைவனாகிய குபேரன் இந்த விரதத்தை யநுஷ்டித்து, பெரிய நவநிதிகட்கிறைவனாய், எமது தந்தையாகிய விநாயகப்பெருமான் திருவருளால், தலைமையாகச் சஞ்சரிக்கின்றான். எ - று. (௩௩௬)

தேவ ரென்பவர் முனிவரர் யாவருந் திரைநீர்ப்
பூவ லம்படு மாக்களு நோற்றனர் பொருகோட்
டாவு யர்த்தரு ளெம்பிரா னருமறைக் கெட்டாச்
சேவ டித்துணை யடைந்தனர் திருவருட் சிறப்பின்.

(இ - ள்.) தேவர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்களும் முனிவர்களுமாகிய எல்லோரும், அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள மானுடரும் இவ்விரதத்தை நோற்றவர்களாகி, போர்செய்யுங் கொம்பினையுடைய இடபக்கொடியையுடைய எமது சிவபெருமானது திருவருட் பெருக்கத்தால், அவ்விறைவருடைய, வேதங்கட்குமெட்டாத சிவந்த உபய பாதங்களை யெய்தினார்கள். எ - று. (௩௩௭)

எந்தை தந்திமா முகவனுக் கினமொரு விரதஞ்
சிந்தை கூர்தரு விநாயக சதுர்த்தியாந் தினத்தின்
முந்து ரைத்திடு வரன்முறை தும்பிமா முகனைத்
தந்து சுற்றிய மணிக்குட மீதுறத் தந்து.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய விநாயகப்பெருமானுக்குரிய மற்றொருவிரதமுள்ளது. மனங்களிக்கத்தக்க விநாயக சதுர்த்தியாகிய தினத்தில், முற்கூறிய சிவாகம விதிப்படி, யானைமுக விநாயகப்பெருமானை, நூல்கள் சுற்றிய இரத்தின கும்பத்தின்பேரில் ஆவாகன (முதலியன வரிசைபெறச்) செய்து. எ - று.

பத்தி ரங்கண்மூ வேழினாற் றிருவடி பரவிச்
சித்த மென்புறக் குழைதர வருச்சனை செய்யா
வுய்த்த தீங்கனி பண்டமற் றினையன வுவந்தே
யத்த னாலயந் தொழுதுமீண் டிருட்பொழு தகற்றி.

(இ - ள்.) கணேசப்பெருமான் திருவடிகளில் இருபத்தொரு வகைப்பட்ட பத்திரங்களினால் அர்ச்சனைசெய்து, மனங்கனிந்து எலும்புகள் நெக்குவிட்டுருகத் துதித்து, பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்து வணங்கித் திரும்பி, நிவேதித்த இனிய கனிவர்க்க முதலியவற்றைப் புசித்து இராப்பொழுதைக் கழித்து. எ - று. (௩௩௯)

கும்ப மும்பொதி யாடையும் நெற்பொரிக் குவையும்
விம்ப மும்பெற வேதியர்க் கீந்துள விருப்பாற்
றும்பி மாமுகற் றொழுதுபின் பாரணந் துய்ப்பா
ரிம்பர் வாழ்ந்துசென் றுங்கவன் பதத்துவீற் றிருப்பார்.

(இ - ள்.) பூரண கும்பமும் அதிற்சுற்றிய வஸ்திரமும் நெற்பொரிக் குவியலும் திருவுருவமுமாகிய இவற்றை ஆசையோடு அந்தணருக்குப் பெறும்படி கொடுத்து, யானைமுக விநாயகப் பெருமானை வணங்கி, அதன்பின்னர், பாரணம்

புசிப்பவர்கள் இவ்வுலகத்தில் (சகல பாக்கியங்களோடும்) வாழ்ந்து (தேகாந்தத்தில்) அவ்விநாயகப்பெருமான் பதவியிற்சென்று வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ - று.

கீற்றி ளம்பிறைச் சடிலியு மரகதங் கிளைத்துத்
தோற்றி ளங்கொழுந் தனையளுங் கயிலையிற் றொன்னாட்
சாற்றி னக்கவ றாடலுந் தனிமுதற் றேவர்
போற்றி ளந்தளி ரடியின ளினையன புகல்வாள்.

(இ - ள்.) பிளவுற்பட்ட இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சடையிலுடைய சிவபெருமானும், மரகதமணியானது கப்புவிட்டுக் கிளைத்தெழுந்த இளங்கொழுந்து போன்ற [பசு நிறந்தங்கிய] உமாபிராட்டியும், முன்னொரு காலத்தில் திருக்கைலாயகிரியில் [கவறு] சொக்கட்டானடவும், ஒப்பற்ற முதற்பெருங் கடவுளரும் துதிசெய்யும் மாந்தளிர்போன்ற திருவடியையுடைய உமாதேவியார் இவ்வாறு சொல்கின்றனர். எ - று. (௩௪௧)

ஏற்றி ருந்தவ னாடலு மெம்பிரா னிருவேந்
தோற்பு வெல்வது சொல்பவர் யாரென லோடும்
பாற்பெ ருங்கடற் பாம்பணைப் பனித்துழாய்ப் படலைச்
சூற்ப சும்புய லாங்கவ ணெய்தினன் றொழுவான்.

(இ - ள்.) எமது தலைவரே! தேவரீரும் அடியாளுமாகிய நாமிருவரும் இங்கே இணங்கிச் சூதாடவும், நம்முடைய தோல்வியையும் வெற்றியையும் எவர் சொல்லற்குரியரென வினவவும், பெரிய திருப்பாற்கடலில் சேஷ சயனத்திலுள்ள குளிர்ச்சிதங்கிய துளசிமாலையணிந்த பசிய சூல்கொண்ட மேகம் போன்ற கரிய திருமால் அச்சமயத்தில் வணங்கும்படி அங்கெய்தினர். எ - று.

அனைய னெய்தலு மெம்பெரு மாட்டியு மாலம்
புனைக ளத்தனு மாங்கவன் சான்றெனப் புகல
நனைந றுந்துழாய் நாயக னிருந்தன னயந்த
வினையி னாடினர் தோற்றன னென்னையாள் விமலன்.

(இ - ள்.) அத்திருமால் அடையவும், எமது பெருமாட்டியாகிய உமாதேவியும் ஆலால விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானும் திருமால் சாட்சியெனக் கூற, குளிர்ச்சி தங்கிய மணம்பொருந்திய துளவமாலையணிந்த திருமால் சாட்சியாகவிருந்தனர். இருவரும் நியதிப்படி சொக்கட்டானாடினர்கள். என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் தோல்வியெய்தினர்.

முகிழ்த்த மூரலை ளெம்பிரான் றிருமுக நோக்கி
நெகிழ்த்த சிந்தைய ணிமலநீ தோற்றனை யெனலு
நகைத்து நாயகன் கட்கடை மான்முக நடத்த
வகுத்த வார்குழ றோற்றனை யென்றனன் மாயோன்.

(இ - ள்.) அரும்பியதந்த பந்தியையுடைய உமாதேவியார் எமது சிவபெருமான் திருமுகத்தைப்பார்த்து, உருகிய மனமுடையராய் இறைவரே! தேவரீர் தோற்றீரெனக் கூறவும், சிவபெருமான் புன்னகையரும்பி, திருமால் முகத்திற் கடைக்கணோக்கஞ் செய்யவும், திருமால் வகைப்படுத்திய நீண்ட கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியாரே! நீர்தாம் தோற்றீரென்றனர். எ - று. (௩௪௪)

மாய னவ்வுரை வழங்கலும் வரைபயந் தளித்த
தூய மென்கொடி வெகுண்டன ளிருங்கமை துறந்தாள்
சேய ரித்தடங் கட்புனல் சிந்துபு சிதறிப்
போய ரிச்சிலம் பரற்றுற நடந்தனள் புகுந்தாள்.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்வார்த்தை சொல்லவும், இமாசலமன்னன் பெற்றெடுத்த புனிதமாகிய மெல்லிய கொடிபோலும் உமாதேவியார் கோபங்கொண்டவராகி, சாந்த மொழிந்தவராய், செவ்வரிபடர்ந்த பரவிய கண்களில் நீர் துளித்து, பரல்கள் சிந்திச் சிலம்புகளொலிக்க நடந்து சென்றனர். எ - று.

நோக்க நோக்குற விருந்தனை நோக்கின நுவலாய்
வாக்கி ளென் றுநின் மனத்தினொன் றுமென வலித்தாய்
பார்க்கு மப்புல னிழந்துவெம் பாந்தளிற் பலவாய்ப்
போக்கு மூழிபல் கழித்தியென் றுரைத்தனள் பூவை.

(இ-ள்.) திருமாலே! கண்கள் காணவீற்றிருந்தனை. கண்டதைச்சொல்லாயாயினை! உன் வாக்கிலொன்றும் மனத்திலொன்றுமாக மாறுபட்டனை! அதனால் நீ காணத்தக்க கட்புலனிழந்து பாம்பாகி, பலவாய்க் கழியும் பல ஊழிகாலங்கள் கழிக்கக்கடவாயென்று சபித்தனர். எ - று. (௩௪௬)

மொழிந்த வீற்றிடை முளரிபூத் தெழுமழை யுருவங்
கழிந்தொ ராயிர மியோசனை நெட்டுடல் காட்டிக்
குழிந்த கட்புல னிலனெனக் கொடியவெம் பசிதீர்ந்
தொழிந்து றுவரிப பாந்தளாய்க் கிடந்தன னுயங்கி.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சபித்த விறுதியில், தாமரைபூத்து விளங்கும் கார்மேகம்போன்ற உருவம் நீங்கி, ஓராயிர யோசனை நீளமுள்ள உடலைக்கொண்டு, குழிந்திருக்கும் விழிகளற்றவராய், மிகக் கொடிய பசிநோய் நீங்கப்பெறாத வரிகளையுடைய சர்ப்பமாகி மனத்தளர்ச்சி யெய்தியிருந்தார். எ - று. (௩௪௭)

எங்கு சிந்தையன் வெருவரு முளத்தின னெறிநீர்
தேங்கு கண்ணினன் செய்யுமா றேதெனத் தேராத்
தாங்கு செஞ்சடை யரனடி தாழ்ந்தன னெடுமா
லாங்க தற்குநீ யஞ்சலை யெனச்சிவ னருள்வான்.

(இ - ள்.) திருமால் ஏக்கமுற்ற எண்ணமுடையவரும், அச்சமுள்ள மனமுடையவரும், சிந்துகின்ற துக்கநீர் தேக்கெடுக்கும் விழிகளுடையவருமாக, செய்யும் வகை யாதென்றாலோசித்து, செவ்விய சடைமுடிதாங்கிய சிவபெருமானைத் திருவடிகளிற் பணிந்தனர். அப்போது சிவபெருமான் நீ அதற்குப் பயப்படவேண்டாமென்று திருவாய்மலர்ந் தருளினர். எ - று. (௩௪௮)

ஆவ ணித்தனித் திங்களி னைங்கரக் களிற்றி
னோவ ருந்தனி விரதமோர்ந் துறவருஞ் சதுர்த்தி
மேவு மத்தனி விரதநீ விருப்பொடு நோற்பிற்
றேவி சாபநீத் தொழிதரு முன்னுருச் சிறப்பாய்.

(இ - ள்.) ஆவணியாகிய வொப்பற்ற மாதத்தில் வரும் சதுர்த்தியாகிய திதி, ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைமுக விநாயகப்பெருமானது அன்பகலாத விரதமென்று தெளிந்து, அப்படி வருகின்ற அந்தச் சிறந்த விரதத்தை நீ

அன்புகொண்டு அநுஷ்டிப்பாயாகில், நமது உமாதேவியின் சாபமும் அகன்று போம். உனது பண்டைய வடிவத்தையும் பெறுவாய். எ - று. (௫௪௯)

எனமொ ழிந்தரு ளெம்பிரான் றிருவரு ளியற்றிப்
புனந றுந்துழாய்க் கண்ணியோ னோற்றனன் பொறிப்பாம்
பனைய மெய்யொழிந் தலர்ந்தெழு தாமரை மலர்ந்த
கனைக ருங்கடற் கார்மழை நிகர்த்தனன் கண்ணன்.

(இ-ள்.) என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய எமது சிவபெருமான் திருவருளினால், அவ்விரதத்தை முயன்று, நறுமணங்கமழுந் துளசிமாலையணிந்தவராகிய திருமால் அநுஷ்டித்தவராய், புள்ளிகளையுடைய பாம்பைப்போன்ற சாபவுடல் நீங்கப்பெற்று, தாமரைகள் இதழ்கள் விகசித்தலர்ந்த, சத்திக்கின்ற கடல் நீரைப்பருகிய சூற்கொண்ட கார்மேகம்போன்றவராயினர். எ - று. (௫௫௦)

இழைக்கு நோன்பிது நோற்றன ரிலஞ்சொளிக் கயிலைப்
புழைக்க ரத்தனை விண்ணவ ரருச்சனை புரிந்தார்
தழைச்செ விச்சிறு புகர்முகத் தைங்கரத் தந்தி
விழைத்த சிந்தையி னடித்தனன் விண்ணவர் வியந்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் அநுஷ்டித்த இவ்விரதத்தைப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளி தங்கிய திருக்கைலாயகிரியில் துதிக்கையையுடைய விநாயகக்கடவுளைக் குறித்துத் தேவர்கள் அநுஷ்டித்துப் பூசை செய்தார்கள். தழைத்த செவிகளும் சிறு புள்ளிகள் பொருந்திய முகமும் ஐந்து திருக்கரங்களுமுடைய விநாயகக்கடவுள் விரும்பிய மனதோடு நடனஞ் செய்தனர். தேவர்கள் தரிசித்து அதிசயித்தார்கள். எ - று. (௫௫௧)

தூங்கு பண்டியுந் தொளைபடு துதிக்கையுங் கரத்துத்
தாங்கு பண்டமுந் தண்டைபம் பியகுறுந் தாளு
மாங்கு நோக்கின னகைத்தன னம்புலிக் கடவு
ளேங்கு சீற்றமிக் கெழுந்தனன் கரிமுகச் சிறுவன்.

(இ - ள்.) சரிந்தவயிறும், துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையும், திருக்கரத்திலேந்திய மோதகமும், சத்திக்கின்ற தண்டையணிந்த சிறிய பாதங்களும், ஆகிய இவற்றைத் தரிசித்தவனாய்ச் சந்திரன் நகைசெய்தான். யானைமுகமுடைய விநாயகப்பெருமான் அதுகண்டு கோபமிகுந்து சந்திரனை எதிர்ந்தருளி. எ - று. (௫௫௨)

என்னை நோக்கினை நகைத்தனை திங்கண்மற் றிதுநா
ளுன்னை நோக்கின ருறுப்பழி பாதக முறறுங்
கின்ன லங்கடற் படிந்திட ரொழிந்தில ராகித்
தொன்னி லத்தவர் நகைதரக் கறங்கெனச் சுழல்வார்.

(இ - ள்.) சந்திரா! நீ நம்மைப்பார்த்து நகைத்தனையாகையால், இந்தத் தினத்திலே உன்னைக் கண்டவர்கள் அடையாத பழி பாவங்களை யடைந்தவர்களாய்த் துக்க சாகரத்தில் மூழ்கி யிடையூறு நீங்காதவர்களாய், பழமையாகிய நில வுலகத்தார் சிரிக்கும்படி காற்றாடிபோலச் சுழல்வார்களாக. எ - று. (௫௫௩)

என்று ரைத்தன னைங்கரத் திபமுகக் கடவு
ளன்று ரைத்தன வறிந்தில னுகியாப் புரக்கும்

றுன்றெ டுத்தவ னுவணிச் சதுர்த்தியிற் குடபா
னின்றெ ழுந்திடு மிளம்பிறை நோக்கின னின்றுன்.

(இ-ள்.) என்றிவ்வாறு, ஐக்து திருக்கரங்களையும் யானை முகத்தையு முடைய விநாயகக்கடவுள் சபித்தனர். அவ்வாறு கொடுத்த சாபமொழிகளை யுணராதவராய், கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகவெடுத்த திருமால் ஆவணி மாச சதுர்த்திதிதியில் மேற்குத் திக்கினின் றுதயமாகும் நான்காம் பிறையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். எ-று. (௩௫௪)

ஆத லாலவற் கெய்திய வரும்பழி யுரைக்கேந்
தீது தீர்ந்தொழி துவாரகை யெனுந்திரு நகரின்
மாத லம்பொதுக் கடிந்துல களிக்குநாண் மனுநூ
லோது சத்திர சித்துவென் பானுள னொருவன்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பார்த்ததால் அவருக்குண்டாகிய அரிய பழிகளைச் சொல்லுவோம். குற்றந்தீர்ந்தொழிந்த துவாரகையென்னுந் திருநகரத்தில் பெரிய பூமி முழுவதையும் பொதுத்தன்மை நீங்கி உலகத்தை அரசு செய்யுங் காலத்தில், மநுமுறையை நன்முக ஓதியுணர்ந்த சத்திரசித்தென்று ஒரு மன்னவனிருந்தான். எ-று. (௩௫௫)

அனைய னுங்கணுற் றந்தரத் தவரொளி விரிக்குந்
துனைப சும்பரித் தேருடைச் சூரியற் றெழுது
வனைசி மந்தக மணிதரப் பெற்றனன் மன்னன்
றினமு மெண்கலப் பசும்பொனுங் கதுதரச் சிறந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தச் சத்திரசித்துவெனும் மன்னவன், சூரியனுலகடைந்து, ஆகாயத்திற்பரந்த வொளியை வீசும் நெருங்கிய சப்தாவென்னும் பச்சைக குதிரை பூட்டிய தேரையுடைய சூரியனை வணங்கி, அலங்காரமாகிய சிமந்தக மெனும் ஓர் மணியை அச்சூரியன் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டான். அது தினந்தோறும் எட்டுக்கலம் பசும்பொன் கொடுத்துவரச் சிறப்பெய்தினுன்.

மணியி னுல்வளம் பெறப்பெறு மன்னனை வாவென்
றணிம திற்பெருந் துவாரகை யமர்ந்தரு ளமலன்
பணிப னிக்குடை யாங்கவன் றனிமுகம் பாராத்
தணிவில் சீர்தரு சிமந்தகந் தருதியென் றுரைப்ப.

(இ-ள்.) மணியினுலே செல்வமடையப் பெற்றுள்ள சத்திரசித்துவை, அழகிய மதில்சூழ்ந்த சிறந்த துவாரகையில் வீற்றிருக்குங் கண்ணபிரான் வருக வென்றழைத்து, அங்ஙனமே வந்து பணிந்த சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அம்மன்னவனது ஒப்பற்ற முகத்தை நோக்கி, ஒழியாத செல்வத்தைத் தரும் சிமந்தக மணியை யெமக்குத் தருகவெனக் கேட்க. எ-று. (௩௫௭)

தெய்வ மாமணி யான்றரச் சிறிதல செங்க
ணைய யான்றரிற் பிழைவருங் கேட்கலை யகல்வான்
வெய்ய வன்றிரு வுருபபிரி விதனைநீ வேண்டல்
செய்ய தன்றென மறுத்தனன் சத்திர சித்தன்.

(இ-ள்.) செந்தாமரைபோலும் கண்களையுடையவரே! தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த அந்த மணி நான் கொடுக்க எளிதல்ல. அப்படி யான் கொடுப்பி

னும் தவறுண்டாகும். அதனைக் கேட்கவேண்டாம். பரந்த ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சூரியனுடைய திருவுருவத்தில் ஒரு பாகமாகும், ஆதலால் இதனை நீர் விருப்புவது சரியன்றென்று தடுத்துச் சொன்னான். எ - று. (௩௫௮)

தருதி யேலது பெறுகுது மன்றெனத் தடுத்தாற்
கருதி லேமது போதியென் றுரைத்தனன் கமலத்
திருவி னாயக னுங்கவன் போயினன் றிகழும்
பருதி வானவன் மணிதரப் பலவளம் பயந்தான்.

(இ-ள்.) அந்த மணியைத் தருவாயாகில் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அல்லவென்று தடுத்தால் அதை நாம் நினைக்கமாட்டோம். செல்லுகவென, தாமரை மலரிலுள்ள திருமகள் கொழுநனாகிய திருமால் கூறினர். பிரகாசிக்கும் சூரிய பகவான் சிமந்தகமணி கொடுக்க, பல ஐசுவரியங்களைப் பெற்றவனாகிய சத்திரசித்து போய்விட்டான். எ - று. (௩௫௯)

வளச்செ ருக்கினாற் றெய்வமா மணியினைப் பின்னோன்
களத்தி லாரமிட் டணிந்தன னவனெழில் காண்பான்
றளப்பெ ரும்படைத் தானையோர் சூழ்வரத் தம்பி
யுளத்தி னோங்கிய பரியுகைத் துயர்வன மடைந்தான்.

(இ - ள்.) சத்திரசித்து, தன்செல்வச்செருக்கால், தன் தம்பி (பிரசேனன்) அழகைப் பார்க்கும்பொருட்டு அத்தெய்வமணியை அவன் கழுத்தணிமாலையிற் கோத்தணிந்தான், அவ்விளையவன் கூட்டமாகிய சிறந்த ஆயுதங்களை யேந்திய சேனைகள் தன்னைப் புடை சூழும்படி மகிழ்வுற்ற மனதோடு குதிரைமீதேறிக் கொண்டு பெரிய வனத்தை யடைந்தான். எ - று. (௩௬௦)

அருவி மால்வரை யருகுசென் றடைந்தனன் வேட்டத்
தொருவி நீத்தன சேனைதா னொருவழித் தணந்தா
னிருவி மால்வரை கன்முழை யெரிவிழிப் பேழ்வாய்ப்
பொருக டுஞ்சினக் கோளரி யெதிர்ந்ததப் பொழுதின்.

(இ - ள்.) அருவியாறிழியும் பெரிய மலையருகே சென்று சேர்ந்தான். வேட்டையாடுகையில் சேனைகள் தன்னை நீங்கிப் பிரிந்துபோயின. தான் மற்றொரு வழி போயினன். தினைத்தாள்களையுடைய அப்பெரிய மலையின் அகன்ற குகையினின்றும் தீச்சிந்தும் விழியையும் பெரிய வாயையும் போர் செய்யத்தக்க கடுங்கோபத்தையு முடைய ஒரு சிங்கம் அப்பொழுது எதிர்ந்தது. எ-று.

காலை யாதவன் கதிரொளி பரப்பிய கழுத்தின்
மாலை மாமணி நோக்கிய வாளரி மடங்கல்
வேலை வெஞ்சின மீக்கொள வேந்தனைப் பாய்ந்து
கோல வெம்பரி கிழித்துடன் கொண்டதம் மணியை.

(இ - ள்.) பாலசூரியனது கிரணங்களைப் பரப்பிய அவன் கழுத்திலுள்ள மாலையிலமைந்த சிமந்தக மணியைப்பார்த்த அவ்வாண் சிங்கமானது, கடல் போலும் பெருங்கோப மதிகரிக்க அம்மன்னவன்மீது பாய்ந்து அழகோடு கூடிய வேகமுள்ள குதிரையைக் கிழித்துப்பிளந்து அவன் தரித்திருந்த மணியைப்பற்றிக்கொண்டது. எ - று. (௩௬௨)

எடுத்த மாமணி யுடன்செலு மடங்கலை யெதிர்ந்து
கடுத்த வெஞ்சினக் கவிழ்தலைச் சாம்பவன் காணு

விடுத்த வள்ளுகிர்த் தடக்கையால் வெரிநுறப் பிடித்துப்
படுத்தி மாமணி பறித்தனன் பாதலம் படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்ட சிறந்த சிமந்தகமணியோடு செல்லுஞ் சிங்கத்தை, கொடுமை தங்கிய கடுங்கோபமும் கவிழ்ந்த தலையுமுடைய சாம்பவன் நேரே கண்டு, பிரிந்திருக்குங் கூரிய நகங்களையுடைய தன் விசாலமான கைகளால் அச்சிங்கத்தின் முதுகைச் சேர்த்துப் பற்றித் தரைமேல் வீழ்த்தி, அச்சிமந்தக மணியைப் பற்றிக்கொண்டு பாதல லோகத்திற்குப் போயினன். எ-று.

படர்ந்து பாதலம் புகுந்தனன் சாம்பவன் பரிவான்
மடந்தை யீன்றரு ளொருதனி மகவுகண் வளரு
நுடங்கு தொட்டிலுட் டேக்கின னேக்கினன் களிப்பான்
மிடைந்த பல்கதிர் மணியினல் வினைவதொன் றறியான்.

(இ - ள்.) அச்சிமந்தகமணியால் நடக்கப்போவதை அறிந்துகொள்ளாதவனை சாம்பவன் சென்று பாதல லோகஞ்சேர்த்து, ஆசையோடு தன் மனைவி பெற்ற ஒப்பற்ற ஒரே குழந்தை நித்திரை புரியும் அசைந்துகொண்டிருக்கும் தொட்டிலிற் கட்டிப்பார்த்து மகிழ்வானுயினன். எ - று. (௩௬௪)

வெம்பு கானிடைப் பரிவிடு வேட்டமேற் சென்ற
தம்பி யெய்திலனென்கொலோ வெனமனந் தளரப்
பம்பு சேனையோர் வனமெலாந் துருவினர் பார்த்தா
ரம்பொன் மாமுடி யரசனைக் காண்கில ரகன்றார்.

(இ - ள்) வெப்பந்தருங் காட்டிலே குதிரையைச் செலுத்தி வேட்டைமேற் சென்ற நமது தலைவரின் சகோதரர் வந்திலரே. என்ன காரணமோவென்று மனந்தளர்வெய்த, நெருங்கிய சேனைகள் காடு முழுவதும் தேடிப்பார்த்தார்கள். அழகிய பொன்னுற் செய்யப்பட்ட சிறந்த கிரீடந்தரித்த இளவரசனைக் காணுதவராய்த் திரும்பிப்போனுர்கள். ஏ - று. (௩௬௫)

எதிரு முன்னவற் கெதிர்ந்தன ரெம்பியோ வென்ன
வதிரு மாடரு விப்பொருப் படவியு மடைந்த
வெதிர சைந்திடு சாரலும் வெள்ளிடைப் பரப்புங்
கதிர்செய் மாமுடி வேந்தனை நேடலுங் காணேம்.

(இ - ள்.) திரும்பும்போது, எதிரே வந்த மூத்தோனுகிய சத்திரசித்து எனுந் தமயன், என் தம்பியைக் கண்டீரோவெனக் கேட்க, அதிர்ந்தோடும் அருவியையுடைய மலைசார்ந்த காட்டிலும், அம்மலையினருகிலுள்ள மூங்கில்கள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் சாரல்களிலும், வேறுயுள்ள வெளியிடங்களிலும், ஒளிவீசுஞ் சிறந்த கிரீடமணிந்த உமது தம்பியைத் தேடியுங் காணப்பெற்றிலோம். எ - று. (௩௬௬)

என்று ரைத்தசொற் செவித்தொளை யெரிநுழைந் தென்னச்
சென்ற ழற்படத் தீத்தலுஞ் சிந்தைவெந் துருகி
யொன்று ரைத்திலன் வெயர்த்தன னயர்த்தன னுலவா
நின்று யிர்த்தனன் கண்கணீ ருவட்டெழ நின்றான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு சேனைகள் சொல்லிய வார்த்தையானது, செவித்தொளையில் தீயானது புகுந்ததுபோலச் சென்று, தீப்பற்றியதுபோலச் சுடவும்,

மனம் வெந்துருகி ஒன்றும் சொல்லாதவனாய், வியர்வரும்பிச் சோர்வெய்தி ஒழியாத பெருமூச்சு விடுபவனாய்க் கண்களில் துக்கக் கண்ணீர் ஊற்றெடுக்கும் படி யிருந்தான். எ - று. (௩௬௭)

என்னு யிர்த்துணைத் தம்பியை யின்னுயி ரொழித்து
மன்னு மாமணி கவர்ந்தனன் மழைமுகில் வண்ணன்
பின்னொ ருத்தரீங் கிதுசெயப் பெறுகிலர் பெருநீர்த்
தொன்னி லம்புரப் பவற்கிது பிழையெனச் சொற்றான்.

(இ - ள்.) எனது உயிர்த்துணைவனாகிய இளவலை இனிய உயிர் செகுத்து, சூற்கொண்ட மேகம்போலும் நிறந்தங்கிய கண்ணனே சிறந்த சிமந்தகமணியை அபகரித்துக்கொண்டான். வேறெவரும் இப்படிக் கொல்லத்தக்கவர்களல்லர். பெரிய கடல்சூழ்ந்த பழய உலகத்தைக் காக்கும் மன்னவனுக்கு இது தவறு பாடாகுமென்று சத்திரசித்து சொன்னான். எ - று. (௩௬௮)

இதுவு ணர்ந்தன னுயிர்புரந் தெழுமுகில் வண்ணன்
கதுமெ னப்புகுந் தவன்புகு நெடுவரைக் கானிற்
குதிரை யின்குளம் படிச்சுவ டோர்ந்தனன் குறுகி
யதிர்ம ணிக்கழ லரசுபட் டுழிப்புகுந் தறிந்தான்.

(இ - ள்.) இவன் கூறிய வார்த்தையை, சீவர்களைக் காக்கும் மேகவண்ணனாகிய கண்ணபிரான் தெரிந்து, அந்தப் பிரசேனனென்பவன் வேட்டைக்குப் போன பெரிய மலையையுடைய காட்டில் அதிவிரைவாகச் சென்று, குதிரையின் குளம்புச் சுவட்டினைக் குறியாகப் பார்த்துக்கொண்டுபோய் நெருங்கி, சத்திக்கின்ற நவரத்தினங்கள் பதித்த வீரக்கழலணிந்த அம்மன்னவன் இறந்தவிடத்திற் சென்றுணர்ந்தார். எ - று. (௩௬௯)

வயங்கு பொன்முடி பூழ்தியிற் புரண்டதும் வயிரத்
தயங்கு திண்புயம் வகிர்படப் பிளந்ததுந் தரைநீத்
தியங்கு சோரிசோர்ந் திழிவது நோக்கின னிவனைப்
பயம்ப டாதிது செய்ததா ரெனமனம் பனித்தான்,

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கும் பொன்னாலாகிய கிரீடமானது புழுதியிற் புரண்டுள்ளதையும், வீரத்தன்மைவாய்ந்த வலிதங்கிய தோளானது பிரிவுபட்டுப் பிளந்துள்ளதையும், தசைகளைவிட்டுப் பெருகுகின்ற இரத்தம் பரவியோடுவதையும் பார்த்து, இந்தப் பிரசேனனைப் பயமில்லாமல் இப்படிக் கொலைசெய்தவன் யாவனென்று மனநடுக்குற்றனர். எ - று. (௩௭௦)

மாய னத்தலை நின்றகன் றேகிவா ளெயிற்றுச்
சீய வள்ளுகிர்ச் செம்புனற் சுவட்டடி தெரிய
வாய வெஞ்சின மடங்கல்கொன் றதுவென வறிந்து
தீய வள்ளுகிர்க் கோளரி யிறந்துழிச் சென்றான்.

(இ - ள்.) கண்ணபிரான் அங்கு நின்றும் அகன்று சென்று, வாட்படைபோலுங் கூர்மைவாய்ந்த பற்களையுடைய சிங்கத்தின் கூரிய நகங்களோடுகூடிய உதிரந்தோய்ந்த அடிகளின் குறி தெரியயும், அந்தக் கடுங்கோபமுடைய சிங்கந்தான் கொன்றதென் றுணர்ந்து, அக்கொடிய சிங்கமானது இறந்துகிடக்கும் இடத்திற்குப் போயினர். எ - று. (௩௭௧)

இறந்து நீங்கிய கோளரி நோக்கின னிதனை
மறந்து றந்துயிர் செகுத்ததா ரெனமனத் தளந்தான்
புறந்தி ரிந்தன னுளியவெம் போத்தடி போகக்
சிறந்த சிந்தைய னுங்கதன் சுவட்டிடைச் சென்றான்.

(இ - ள்.) உயிர் நீங்கிக்கிடந்த சிங்கத்தைக்கண்டு, இதனைக்கொடுமைக்குப் பயப்படாதவர்களாய் உயிர் தொலைத்தவர்கள் யாரென்று, மனதிற் கருதியவராய் வெளியே யுலாவுகையில், அங்கே கொடிய ஆண் கரடியின் அடிச்சுவடு சென்றிருப்பதால், மேம்பட்ட ஆலோசனையுடைய கண்ணபிரான் அச்சுவட்டின் வழியே சென்றனர். எ - று. [உளியம்=கரடி.] இங்கே சாம்பவன். (௩௭௨)

சென்ற போத்தடி நெடுவனப் பிலத்துழைச் செல்ல
வொன்றி யூடுபுக் குறற்கரும் பாதலத் துற்று
னன்று தொட்டிலுட் டேக்கிய சிமந்தக மதனைக்
கன்று சிந்தையிற் பறித்தனன் கடனிறக் கடவுள்.

(இ - ள்.) கடல் நிறங்கொண்ட கண்ணபிரான், நடந்திருந்த கரடியின் அடிச்சுவட்டின் வழியே அக்காட்டிலுள்ள பிலத்துட் பிரவேசித்துப்போய், ஒருவரும் அடைதற்கரிய பாதலலோகமெய்தினர். அப்பொழுது தொட்டிலிற் றெங்கவிட்டிருந்த சிமந்தக மணியைக் கோபங்கொண்ட மனத்துடன் பறித்தெடுத்தனர். எ - று. (௩௭௩)

தூங்கு தொட்டினின் ரூட்டிய சுரிகுழற் சேடி
யேங்கு நெஞ்சின ளரற்றினண் முன்றில்வீழ்ந் திரங்கி
யோங்கு வெங்குர லுணர்ந்தனன் சாம்பவ னுற்றான்
வீங்கு வெஞ்சினத் திருவர்க்கும் விளைந்தன வெம்போர்.

(இ - ள்.) அசைந்துகொண்டிருக்கும் தொட்டிலிற்கருகே நின்று அதனை யசைத்துக்கொண்டிருந்த சுருண்ட கூந்தலையுடைய தாதியானவள், ஏக்கமெய்தின மனமுடையவளாகிப் புலம்பினாள். முற்றத்தில் விழுந்து வருந்திக் கதறுங் கடுங்குரலைச் சாம்பவனறிந்து ஆங்கெய்தினன், மிக்க கோபமுடைய இவ்விரு வீரர்க்கும் கொடும்போர் நிகழ்ந்தது. எ - று. (௩௭௪)

ஒய்யெ னப்புகு மிருவரு மொன்பதிற் றிரட்டி
வைகல் வெஞ்சமர் விளைத்தனர் சாம்பவன் மருளாச்
செய்ய சிந்தனை தெரிந்தன னுலகெலாந் திதிக்கு
மைய னுங்கொலென் றயிர்த்தன னடைந்தன னச்சம்.

(இ - ள்.) விரைந்து போர்செய்யப் புகுந்த இரண்டுபேரும் பதினெட்டு தினங்கள்வரையில் கொடும்போர் செய்தார்கள். சாம்பவன் மயங்கிச் செம்மையாகிய அறிவினால் உலகத்தையெல்லாங் காக்கும் கடவுளோவென்று ஆலோசித்துச் சந்தேகித்துப் பயங்கொண்டனன். எ - று. (௩௭௫)

உந்தி யம்புயத் திருந்துல குயிரெலா மளிக்குந்
தந்தை தந்தையென் றுணர்ந்திலன் றாமரைத் தடங்கட்
பைந்து ழாய்முடிப் பாப்பணைப் பள்ளியெம் பரனே
விந்தை கேள்வநின் சரணமே சரணென வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) உந்திக் கமலத்திலிருந்து உலகங்களையெல்லாம் படைக்கும் பிரமனுடைய தந்தையென்று தேவரீரை அறியாமற் போயினேன். தாமரை மலர்போலும் பரந்த விழிகளையும் பசிய துளவமாலையணிந்த முடியையும் சேஷ சயனத்தையுமுடைய எமது பரமனே! திருமகள் நாயகரே! தேவரீர் திருவடிகளே கதியென்று நமஸ்கரித்தான். எ - று. (௩௭௬)

தானு வந்திடு தவத்தினாற் றனிப்பயந் தெடுத்த
தேனெ னுஞ்சிறு குதலையுஞ் சிமந்தக மணியு
ஞான நாயக பெறுதியென் றளித்தன னயப்பாற்
பூந ணைந்தெழு துளவினோன் பூதலம் புகுந்தான்.

(இ - ள்) சாம்பவன், தான் விரும்பிய தவத்தினால் சிறப்பாகப்பெற்றெடுத்த தேனென்று சொல்லத்தக்க சிறிய குதலைச்சொல்லையுடைய (சாம்பவதியெனும்) பெண்குழந்தையையும் சிமந்தக மணியையும், ஞான நாயகரே! பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசையோடு கொடுத்தனன். அழகிய தேனுடைத்தாகிய துளவமாலையணிந்த கண்ணபிரான் அவற்றைப்பெற்றுக் கொண்டு பூலோகமெய்தித் தமது துவாரகையையடைந்தனர். எ-று. (௩௭௭)

புகுந்து சத்திர சித்தனை வருகெனப் புகன்று
திகழ்ந்த மாமணி கொடுத்தனன் சிமந்தக மணிபோ
யகன்ற வாறெலா மருளின னவனுளத் தடைத்து
மகிழ்ந்து மாமணி யொடும்பெற வளித்தனன் மகளை.

(இ . ள்.) துவாரகைக்கு வந்து சத்திர சித்தனை வருகவென விளித்து, விளங்கிய சிமந்தகமணியைக்கொடுத்து, அச்சிமந்தகமணிபோய் நீங்கியிருந்த வகையெல்லாஞ் சொல்லினர். அவற்றையெல்லாம் அவ்வரசன் மனதிலுணர்ந்து மகிழ்வுற்றவனாய், சிறந்த அம்மணியோடு (சத்தியபாமையெனும்) தன் புத்திரியையுங்கொடுத்தான். எ - று. (௩௭௮)

சாமபவன் சாம்பவதியெனும் புத்திரியையும், சத்திரசித்து சத்தியபாமையெனும் புத்திரியையும் முறையே கொடுத்தனர்.

திரும கட்குநா யகனுமற் றுவணித் திங்கள்
வருச துர்த்தியி னோக்கலு மிங்ஙன மயங்கி
யிருநி லத்தினோ ரிகழ்ச்சிபெற் றெழுந்தன னென்றாற்
பெருகு மாதவத் துறையுளீர் காண்பரோ பெரியோர்.

(இ - ள்.) இலக்குமி கணவராகிய கண்ணபிரானும், ஆவணி மாசத்தில் வரும் சதுர்த்தி திதியிற் சந்திரனைப் பார்த்தவுடனே இவ்வாறு மயக்கமெய்தி, பெரிய பூலோகத்தாரால் அவமதி யெய்தினரென்று சொல்லப்படுமோகில், மிக்க பெருந்தவ நெறியில் ஒழுகும் முனிவர்களே! பெரியோர் அத்தினத்திற் சந்திரனைப் பார்ப்பார்களோ? எ - று. (௩௭௯)

இதனை மார்கழித் திங்களிற் சட்டியி னிழைத்த
விதிவ ழுக்குறு தன்பொடு நோற்பதும் விதியா
னுதிகொள் வேற்படை வச்சிர மாலிநோற் றடுத்த
முதிர்பெ ரும்பிணிச் சாகரங் கடந்தனன் முன்னாள்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை மார்கழிமாச சஷ்டிதிதியிலும் ஆகமமுறை மாறாது அன்புடன் அநுஷ்டிப்பதும் முறையாகும். பூர்வத்தில் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங்கிய வச்சிரமாலியெனும் மன்னவன் அத்திதியில் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்துத் தனக்குச் சம்பவித்திருந்த முதிர்ந்த பெருவியாதியென்னுங் கடலைத்தாண்டினன். எ - று. (௩அ௦)

அன்றி மைந்தரிற்சிறந்தன னவனிகாத் தளித்து
வென்றி வெண்குடை விளங்கினன் மென்மருங் கனுக்குங்
குன்ற வெம்முலைத் திலோத்தமை மனையெனக் கொண்டா
னென்று மீறிலாக் கயிலைபெற் றிருந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) அன்றியும், புத்திரபாக்கியத்திற் சிறந்தவனாய், உலகினைக் காவல்பூண்டு பாதுகாத்து வெண்கொற்றக் குடையுடையவனாய் விளங்கினான். நுண்ணிய இடையை வருந்தச்செய்யும் மலைபோலும் பூரித்த தனங்களையுடைய திலோத்தமையை மனைவியாகக்கொண்டு, எக்காலத்திலும் இறுதியில்லாத கைலாயபதவி யெய்தி இதுகாறும் அங்கே வீற்றிருக்கின்றான். எ - று.

உருக்கு செம்பொனைத் தொழுகுபுன் புரிசடை யுடையீ
ரருட்பெ ருங்கட லெங்கரன் விரதமுற் றறைந்தேந்
திருக்கு வெள்ளெயிற் றசுரர்வெங் குலமுதற் றீர
முருக்கு வேற்படை யறுமுகற் குள்ளன மொழிவாம்.

(இ - ள்.) உருக்கிய செம்பொன்போன்று நீண்டு முறுக்கிய சிறுசடையையுடைய முனிவர்களே! பெரிய கருணைக்கடலாகிய விநாயகப்பெருமான்விரதங்கள் முற்றுஞ் சொன்னோம். வஞ்சனையுடையவர்களாகிய வெள்ளியபற்களையுடைய கொடிய அசுரகுலத்தின் வேரறும்படி கொன்றருளிய வேற்படைதாங்கிய அறுமுகப் பெருமானுக்குரிய விரதங்களைச் சொல்லுகின்றோம். எ - று.

ஐப்ப சித்தலைச் சுக்கிர வாரத்தி னலரி
யுற்ப வித்திடு காலையி லொண்புனல் குடைந்து
கொறகொள் வேற்படைக் குமரனை யுளம்படக் குணியா
முற்செ யப்படு தினக்குறை முறையினன் முடித்து.

(இ - ள்) ஐப்பசிமாசத்தில் வரும் முதற்சுக்கிரவாரத்தில், சூரியனுதிக்குங் காலைப்பொழுதில் சிறந்த நீரில் ஸ்நானஞ் செய்து, வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதமேந்திய குமாரசுவாமியை மனதிற் பொருந்தத் தியானித்து, காலையிற் செய்யவேண்டிய நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முறைப்படிசெய்து முடித்து.

ஒளிப்ப சும்பொனாற் சூரடு மறுமுக னுருவந்
தெளிந்த வன்பொடு மியற்றிய பின்னரிற் றிரைநீர்
நளிப்ப சும்பொனிற் றசும்புநெற் பரப்பிய நாப்பண்
குளிப்ப வைத்துமாந் தழைமணிக் கும்பமேற் கொடுத்து.

(இ - ள்.) சூரனை வதைத்த ஆறுமுகப்பெருமான் திருவுருவத்தை, பிரகாசம் பொருந்திய பசும் பொன்னாலே, மனந்தெளிந்த அன்புடன் செய்வித்த பிறகு, நெல்லைப்பரப்பி அதனிடையே, அலைகளையுடைய குளிர்ந்த நீர் நிரம்பிய பசும்பொன்னாற்செய்த குடத்தை யழுந்தவைத்து, அழகிய அக்கும்பத்தின்மேல் மாவிலையைச்செருகி. எ - று. (௩அ௪)

இயற்று பொன்னுருக் கௌவிய சுத்தியி னிலக்கி
யுயர்த்து கும்பமீ தமைத்துநூல் விதிமுறை யுரைத்த
முயற்சி யாரண மந்திரப் பவித்திர முற்றச்
செயப்ப டுந்திரு வருச்சனை முதலிய திருத்தி.

(இ - ள்.) அமைத்துள்ள பொன்னுருவத்தைப் பஞ்ச கௌவியத்தினாற் சுத்திசெய்து நெல்லின் மீது வைத்திருக்கும் கலசத்தின்மீதமர்த்தி, ஆகம விதிப்படி தொடர்ச்சியாயுள்ள வேத மந்திரசுத்தி முடியும்படி செய்யப்படுவதாகிய சிறந்த அர்ச்சனாதிகளைத் திருத்தமாக முடித்து. எ - று. (௩௮௫)

மங்கை பாகன தாலயம் புகுந்துற வணங்கிப்
பொங்கு தீபமே முதலிய வமுதொடும் பொலிவித்
தெங்க ளீசனைத் தெக்கணம் வலன்றிரிந் தேத்திக்
கங்கு லிற்பெறு பலாதியுண் டத்தினங் கழித்து.

(இ - ள்.) பின்னர், பார்வதி பாகராகிய சிவபெருமானது ஆலயத்திற் சென்று நிலமிசைப்படிய நமஸ்கரித்து, விசேடித்த தீபம் நைவேத்தியம் முதலியவற்றுடன் விளக்கமாகச்செய்வித்து எங்கள் பரமேசுவரனை வலப்புறமாசப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து தோத்திரித்து, இரவிற் கிடைத்த பழ முதலியவற்றைப் புசித்து அத்தினமகற்றி. எ - று. (௩௮௬)

அற்றை நாட்படுங் கங்குனீத் தலரிவந் தெழுந்த
பிற்றை நாட்புனல் குடைந்துதங் குறைநிறை பின்னர்க்
கற்றை வார்சடை யெம்பிராற் கைதொழு தமைத்த
மற்றை விம்பமுங் கும்பமு மறையவர்க் குதவி.

(இ - ள்.) அன்றையதினத்தின் இரவைக்கழித்து, அருணோதயமாகிய மறுதினம் நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்திய கர்மங்களைச் செய்து முடித்தபிறகு, தொகுதியாக நீண்டுள்ள சடையையுடைய எமது சிவபெருமானைக் கைகூப்பி வணங்கி, ஸ்தாபித்துள்ள அக்கலசத்தையும் அதன்மேலுள்ள சண்முகேசன் திருவுருவத்தையும் அந்தணருக்குத் தானமளித்து. எ - று. (௩௮௭)

அடிசி லாரமு தாங்கவர்க் கினிதென வருளிப்
படிசி ரம்படப் படிந்தவர்ப் போக்கிய பின்னர்க்
குடில வேணிநம் பரனடி யவரொடுங் கூடிக்
கடிகை யொன்பதிற் பாரணந் துய்த்துளங் களிப்பார்.

(இ - ள்.) அந்தணருக்குச் சிறந்த அமுதத்தை இனிமையானதெனச் சொல்லும்படி படைத்து, பூமியிற் சிரசானது படியும்படி நமஸ்கரித்து அவர்களையனுப்பிய பின்னர், கங்காநதியைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடியார்களுடன் கலந்து, ஒன்பது நாழிகைக்குள்ளாகப் பாரணஞ்செய்து மனக்களிப்படைவார்கள். எ - று. (௩௮௮)

ஈது முற்படு விரதமற் றிதனையிப் பரிசே
யோது சித்திரை முதலிய வருடமொன் றுற்ற
தீதில் கார்த்திகை யாதிரண் டெய்துமத் தினத்திற்
காது சூர்ப்பகை யருள்பெற நோற்பது கடனே.

(இ - ள்.) இதுவே முதன்மையான விரதம், இவ்விரதத்தை இப்படியே சொல்லப்படுகின்ற வருடமொன்றில் வரும் சித்திரைமுதலிய பன்னிரு மாதங்களிலும் குற்றமில்லாத கார்த்திகை நட்சத்திரம் வரும் பன்னிரு நாட்களில், சூரபத்மனைக் கொன்றருளிய பகைவராகிய குமாரக் கடவுளின் திருவருளை யடையும்படி அநுஷ்டிப்பது கடமையாம். எ - று. (௩அ௯)

முருக னன்புறு விருச்சிகத் திங்களே முதலாய்
வருட மொன்றினிற் சட்டிநா லாறவை வருநா
ளருளி னிப்படித் திருவுருக் கும்பமீ தமைத்தே
யுருகு காதலி னேற்பவ ரும்பரிற் பொலிவார்.

(இ - ள்.) முருகக் கடவுளுக்கு விருப்பந்தங்கிய கார்த்திகை மாதமுதலாக வருஷமொன்றிற்கு இருபத்துநான்கு சஷ்டிகள். அவை சம்பவிக்குந் தினங்களில், இவ்வகையே அன்போடு திருவுருவமைத்துப் பூரண கும்பத்தின்மீது ஸ்தாபித்து, மனமுருகும் பேரவாவுடனே அநுஷ்டிப்பவர்கள் தேவர்கள்போல விளங்கிப் பிரகாசிப்பார்கள். எ - று. (௩௯0)

நீல வண்டறை பசுந்துழாய் நெடும்புயல் வண்ணன்
கோல வுந்தியந் தாமரை நான்முகக் குரிசில்
கால மோர்ந்திவை வரன்முறை நோற்றனர் கடுங்கா
ரால மன்னவா ளசுரரைக் கடந்தன ரந்நாள்.

(இ - ள்.) அவ்வாதிகாலத்தில், நீல நிறந்தங்கிய வண்டுகள் ரீங்காரஞ்செய்யும் பசிய துளவமாலையணிந்த நெடிய மேகவண்ணராகிய திருமாலும், அழகிய நாபிக்கமலத்திலுதித்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனும், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிக்குங் காலநியதியை யுணர்ந்து அநுஷ்டித்தவர்களாய், கொடுமையாய்க் கறுத்தவிடம்போன்ற காந்தியுடைய அசுரர்களைச் சயித்தார்கள். எ - று.

முழுநி லாக்குடை முசுகுந்தன் மனுமுறை புரந்தோ
னெழுவு திண்புய னேற்றனன் கணங்களுக் கிறையா
யொழுகு வெள்ளரு வித்திருக் கயிலைபெற் றுயர்ந்தான்
றொழுத வத்தினீ ரவனையெத் தேவருந் தொழுவார்.

(இ - ள்.) எல்லோரும் வணங்கத்தக்க தவமுடைய முனிவர்களே! பூர்ண சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலில் மனுமுறைப்படி அரசு செய்திருந்த உயர்ந்த வலிதங்கிய தோள்களையுடைய முசுகுந்த சக்கிரவர்த்தி, இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்துச் சிவகணங்கட்குத் தலைவனாய், வெள்ளிய அருவியாறு இழிந்துகொண்டிருக்கும் திருக்கைலாயபதவியடைந்து மேன்மையெய்தினான். அச்சக்கிரவர்த்தியைத் தேவர்களெல்லாரும் வணங்குவார்கள். எ - று.

நார தப்பெரும் பெயரினேன் முதலநம் போல்வார்
பேர ருட்பெற நோற்றனர் வரன்முறை பிழையார்
மேரு மால்வரை முதலிறந் திறபபினும் விளியாச்
சார்வ ரும்பெரும் பதவிபெற் றின்னமுஞ் சரிப்பார்.

(இ - ள்.) நாரதரென்னும் பெரும்பெயர்பெற்றேன் முதலிய நம்மைப் போன்ற முனிவர்களும், விதிவழுவாத வகையாக முருகக் கடவுளின் மேன்மை

தங்கிய திருவருளெய்தும்படி இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்களாய், பெருமை மிகுந்த மேருமலை முதலியன அழிந்தொழியினும் அழியாததாய், அடைதற்கரிதாயுள்ள பெரும்பதவிகளையடைந்து இன்னும் வசித்திருப்பார்கள். எ - று.

இத்த னிப்பெரு விரதநோற் றிழைப்பவ ரிறவா
முத்தி பெற்றவ ரெத்தனை பேரென மொழிவா
மத்த னாரிருங் கயிலைவீற் றிருந்தன ரவரைச்
சித்த மோரினு நம்முழைத் தீமையுஞ் சிதறும்.

(இ - ள்.) இந்த ஒப்பற்ற பெரிய விரதத்தை யநுஷ்டித்து அழியாத முத்தியெய்தியவர்களும் இப்போதும் அநுஷ்டித்து வருபவர்களும் எத்தனை பேர்களென்று சொல்லி முடிப்போம்? இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்களெல்லாரும் சிவபெருமானது திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருந்தார்கள். அவர்களை மனதிலே தியானஞ்செய்தாலும் உடனே நமது தீவினைகளும் அழிந்துபோம். எ - று.

ஆத லான்மொழி விரதமூன் றவற்றினு ளடிகா
ளோதி லொன்றெனு நோற்பது வேண்டுமா லுமையாள்
காதன் மைந்தனைக் கருத்துற நினைப்பினுங் கதிமற்
றேது வேண்டுது மதுநமக் கெய்துவ தெளிதே.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் நாம் சொல்லி முடித்த குமாரக் கடவுளின் விரதங்கள் மூன்று அவற்றில், [அடிகாள்] சுவாமிகளே! குறைத்துச் சொல்லுமிடத்தில் ஒரு விரதத்தையானாலும் அநுஷடித்தல் வேண்டும். உமாபிராட்டியாருடைய ஆசைப் புதல்வராகிய இளைய பிள்ளையாரை மனதிற்பொருந்த ஒருமுறை நினைத்தாலும், நாம் எப்பதவியை விரும்புகின்றோமோ அது நமக்கடைவது சுலபமாம். எ - று. (௩௯௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கடுங்காலக் கொடுவடவைக் கொழுந்தனைய புரிசடையீர் கடனீர்ஞால, மடுங்காலத் திரிசூலப் படைமுதலோன் விரதமுத லறிந்தவெல்லா, மொடுங்காத வழியுரைத்தேம் வயிரவற்கொன் றுளவிரதமுரைக்கே முள்ளஞ், சுடுங்காமத் தழலவிக்கு நீர்மையீர் கேண்மினெனச் சொல்ல லுற்றான்.

(இ - ள்.) கடுமைதங்கிய இயமனையொத்த கொரேமமைந்த வடவாமுகாக்கினியின் கொழுந்துபோன்ற நிறமமைந்த முறுக்கிய சடையையுடைய நைமிசமுனிவர்களே! மனதைச் சுடுகின்ற காமாக்கினியைத் தணிக்கின்ற தன்மையுடையவர்களே! கடல்சூழ்ந்த உலகத்தையழிக்கும் சர்வசங்காரகாலத் தலைவராகிய சூலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானுக்குரிய விரதங்கள் முதலாக யாம் அறிந்துள்ளவரையில் சுருங்காதவண்ணம் விளக்கிச்சொன்னோம். இனி, வைரவக் கடவுளுக்குரிய விரதமொன்றுண்டு. அதனையுங் கூறுவோம். கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் சொல்லலாயினர். எ - று. (௩௯௮)

பூருவரின் றெழும்பரிதி யுத்தரஞ்சென் றியங்கிபதைப் புதிய திங்கட், சாருமுதற் செவ்வாயிற் புலரியெழுந் தருநதியிற் றாழ்ந்த பின்னரோர்வருதங் கருமமுடித்திரசதத்தாற் பொன்னினானுருவச் சூலப்,போர் விளைத்து நிலம்புரக்கும் வயிரவனைத் திருவுருவம் பொலியச் செய்து.

(இ - ள்.) கிழக்குத் திக்கினின் றுதிக்குஞ் சூரியன் வடதிசையாய்ச் சாய்கின்ற உத்தராயணத்தின் முதலாகிய தைமாதத்தில்வரும் முதற் செவ்வாய்க்கிழமையில், விடியற்காலத்தில் நித்திரை விட்டெழுந்து சிறந்த நதி நீரில் ஸ்நானஞ் செய்தபிறகு, உணர்தற்கரிய தங்கள் நித்தியாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு வெள்ளியாலாயினும் பொன்னாலாயினும் சூலாயுதத்தாற் போர் செய்து உலகத்தைக் காவல்பூண்ட வைரவக் கடவுளின் திருவுருவத்தை விளங்கச்செய்து. எ - று. (௧௬௭)

முன்புரைத்த பரிசுமணிப் பூரணகும் பந்திருத்தி முதல்வன் றன்னை, யன்புடனுங் கதினமைத்துப் பூசனைக்கென் றுரியவெலா மமைத்த பின்ன, ரென்பெருக்கு முடிபுனைந்த சிவபெருமான் றிருக்கோயி லெய்தி மைதீர், பொன்புரையு நெடுந்தீப முதலளித்து வலன்றிரிந்து பணிந்து போற்றி.

(இ - ள்.) முன்னுரைத்தவகையே, அழகிய பூரணகலசந் தாபித்து, வைரவக் கடவுள் வடிவத்தை அன்போடு அக்கலசத்தின் மேலெழுந்தருளச்செய்து பூசித்தற்கு வேண்டிய வெல்லாப் பொருள்களையுஞ் சேகரித்த பின்னர், எலும்பு மாலையையும் வெள்ளெருக்க மலரையும் திருமுடியிலணிந்த சிவபெருமானுடைய ஆலயத்தையணுகி, களங்கமற்ற பொன்போலும் நிறமமைந்த பெரிய தீப முதலியவற்றைக் கொடுத்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிந்து துதித்து.

பொருதிரைய நெடும்பரவை புடைகிடக்கு நெடுஞாலம் பொதிந்த கங்கு, லொருபொழுதுண் டிருக்கவல்லோ ருபவாசத் தொழிந்தகங்கு லொழிந்த பின்னர், வருபுலரி யெழுந்துநறும் புனலாடிச் செய்வசெய்து மதிப்பூங் கண்ணி, தருசடில மௌலிவிம்பங் கும்பமொடு மறையோர்க்குத் தான நல்கி.

(இ - ள்.) எறிகின்ற அலைகளையுடைய நெடிய கடல்புடை சூழ்ந்துள்ள பெரிய பூலோகத்தில், நிரம்பிய இரவில் ஒரு முறையுண்டு உபவாசமிருப்பவர்கள், உபவாசத்தாற் கழிந்த இரவு நீங்கியபின்னர் வரும் விடியற்காலத்திலெழுந்திருந்து நல்ல நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து செய்யவேண்டிய நித்திய கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, சந்திரனை அழகிய சிரோமாலையாகவணிந்த சடையையுடைய வைரவக் கடவுளின் திருவுருவத்தை, அதை ஸ்தாபித்துள்ள கலசத்துடன் அந்தணருக்குத் தானமாகவளித்து. எ - று. (௧௬௯)

ஆங்கவர்க்கு வழிபாடு பலவியற்றிப் போசனந்தந் தளித்த பின்னர்த், தேங்குநதி மதிபுனைந்த செழுஞ்சடிலச் சிவபெருமா னடியார்க் கூவிப், பாங்கிருத்தி யறுசுவையிற் பாரணங்கொண் டினிதுவப்பர் பசிய சட்டை, யோங்குவயி ரவக்கடவுட் குவந்திடுமா விரதமீ தினமொன் றுண்டால்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியருக்குச் செய்யவேண்டிய பலவகைப்பட்ட உபசாரங்களையுஞ் செய்து திருவமுதுண்பித்த பின்னர், தேக்கெடுக்குங் கங்காநதியையும் பிறைச் சந்திரனையுமணிக்த சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானடியார்களை வருவித்து அவர்களைப் பக்கலிலிருத்தி, அறுசுவையோடு கூடிய அமுதைப் பாரணங்கொண்டு இனிமையாக மகிழ்வார்கள். பசிய சட்டையணிந்த பெருமை

மிக்க வைரவருக்குக் களிப்பை விளைக்கும் சிறந்த விரதம் இஃதாகும். இன்னு மொரு விரதமுள்ளது. எ - று. (௪௦௦)

சித்திரைத்திங் களினெடுத்த பரணிநா ளிவ்வாறு சிதையா வண்ணம், பத்திபடு கும்பவிம்பம் படநோற்ப தின்னுமொன்றைப் பசியின் வந்து, முத்திதரும் பரணிநாண் முறைநோற்ப திவ்வண்ண முயன்று நோற்பார், தத்தருவித் திருக்கயிலைப் பேரரசு தமதெனவீற் றிருப்பர் தப்பார்.

(இ - ள்.) சித்திரை மாதத்தில்வரும் பரணி நக்ஷத்திர தினத்தில் இவ்வகையே தவறுதபடி வரிசையாக வருகின்ற கலசமும் திருவுருவமும் அமையும்படி அநுஷ்டிப்பது. மற்றொன்று ஐப்பசி மாதத்தில் வந்து நன்மையைத்தரும் பரணி நக்ஷத்திரத்தன்று இம்முறையாக அநுஷ்டிப்பது. இவ்வகையாக இம் மூன்று விரதங்களையும் முயன்று அநுஷ்டிப்பவர்கள் தவறுதவர்களாய் அருவி நீர் பெருகும் திருக்கைலாயகிரியின் சிறந்த அரசாட்சி தம்முடையதாகத் தவறுமல் வீற்றிருப்பார்கள். எ - று. (௪௦௧)

ஓராழித் தனித்தடர்தே ருகயவனேற் றெருமூவர் படையினு லும், பேராத கஞ்சுகம்பெற் றினிதுவநதா னுதலினெம் பெருமானே ன்பு, சீராய மூன்றினின்மற் றென்றேனு நோற்கினவர் தீமை யெல்லா, மாராயி னெரிபடுபஞ் செனமாயுங் கயிலையிற்சென் றடைவர் மாதோ.

(இ - ள்.) ஒற்றைச் சக்கரமுடைய ஒப்பற்ற விசாலமான தேரையுடைய சூரியன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, சிறந்த திரிமூர்த்திகளின் ஆயுதங்களாலும் அழியாத [கஞ்சுகம்] அங்கியைப் பெற்றுக்கொண்டு இனிதாகக் களித்தான். ஆதலால் எமது வைரவக் கடவுளின் விரதமாகச் சிறந்த மூன்றனில் ஒன்றையெனினும் அநுஷ்டிப்பார்களானல், ஆலோசித் துரைக்குமிடத்தில் அவர்கள் செய்த பாவங்களெல்லாம் தீப்பொறிபட்ட பஞ்சுப்பொதிபோல அழிந்துவிடும். திருக்கைலாயத்திற் சென்று சேர்வார்கள். எ - று. (௪௦௨)

ஈதுவயி ரவக்கடவுட் கியன்றுநிகழ்ந் திடுவிரத மிதுமுன் போகக், காதுநெடுங் கொடுவடவை கொப்புளிக்கு நெடுஞ்சுரிகைக் கரத்தனுகித், தீதிழைக்கும் பேரகந்தைத் தக்கனியற் றியவேள்வி சிதைய நூறிப், போதருமெம் பரமனெந்தை வீரபத்ரற் குளவிரதம் புகலக் கேண்மின்.

(இ - ள்.) இது வைரவக் கடவுளுக்கு இயற்கையாய் வழங்கிவரும் விரதமாகும். இதுமுடிய, கொல்லத்தக்க மிகக் கொடுமைவாய்ந்த வடவாக்கினியைக் கொப்புளிக்கும் நீண்ட வாட்படை தாங்கிய திருக்கரமுடையராய், தீமைபுரியும் அகங்காரமுடைய தக்கன் செய்த யாகத்தைக் கெடும்படி யழித்து, திருக்கைலாயத்திற் கெழுந்தருளிய எமது பெருமானும் தந்தையுமாகிய வீரபத்திரக் கடவுட்குரிய விரதத்தைச் சொல்லுவோம். கேட்பீராக. எ - று. (௪௦௩)

தெரிந்தெழுசித் திரைத்திங்கள் முற்படுசெவ் வாய்க்கிழமை விடியல் சென்று, பெருந்திரைநீர் குடைந்தெழுந்து முன்னியமக் குறைமுடித்த பின்னர் வெண்ணூல், வரிந்தமணிக் குடமமைத்துப் பொன்னினுலெந்தைபிரான் வடிவத் தோடு, பொருந்துபது மையமைந்தக் குடத் திருத்தி யருச்சனையும் புரிந்து போற்றி.

(இ - ள்.) வருஷாரம்பத்தில் வரும் சித்திரைமாதத்தில் முதற் செவ்வாய்க் கிழமையை யறிந்து, விடியற்காலத்திற் போய், பெருத்த அலைகளையுடைய நதிநீரில் ஸ்நானஞ்செய்தெழுந்து, காலையிற் செய்யத்தக்கசந்தியாகிரியைகளைச் செய்து முடித்த பிறகு, வெண்ணூல் சுற்றிய அழகிய கலசத்தை ஸ்தாபித்து, பொன்னாலே எமது தந்தையும் பெருமானுமாகிய வீரபத்திரக் கடவுளின் திருவுருவத்தைப் போன்றமைத்த விக்கிரகத்தை அக்கலசத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனை முதலியன முறைப்படிசெய்து துதித்து. எ - று. (௩௦௪)

கொள்ளைநீர் சடைக்கரந்த பரமனமர்ந் துறையதிருக் கோயில் புக்கு
வெள்ளநீ ரபிடேக முதலியபூ சனைக்குரிய விரும்பி யீந்து
வள்ளைவார் குழைபொருபா கத்தனை வலஞ்சூழ்ந்து வணங்கி மீண்டு
நள்ளிரா வுணவொழிவ ரல்லரேற் பலாதிநுகர்ந் திருப்பர் நல்லோர்.

(இ - ள்.) கங்கையின் பெருக்கைச் சடையிலணிந்துகொண்ட சிவபெருமான் அன்போடெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலையடைந்து, கங்கா தீர்த்த முதலிய அபிடேகம் பூசை இவற்றிற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை ஆசையொடு கொடுத்து, வள்ளைபோலும் நீண்ட செவிகளையுடைய உமாபிராட்டியை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்துத் திரும்பி நடுராத்திரிவரையில் உணவின்றி யிருப்பார்கள். விருத்தர்களாயின் பழ முதலியன உண்பார்கள். எ - று. (௩௦௫)

காலையெழுந் தெம்மானைக் கருத்தமைத்துப் புனலாடிக் கருமமுற்றி, மாலைமணிக் குடத்தமைத்த பனுவைபோ சனத்தோடு மறையோர்க்கீந்து, வேலைதரப் பரந்தெழுந்த காளகண்ட விடையோன்றனடியார்க் கூவிப், பாலிருத்தி யறுசுவையிற் பாரணங்கொண் டினிது வந்து பரிவர் மேலோர்.

(இ - ள்.) மேலோராயுள்ளோர் உதயத்திலெழுந்து எமது சிவபெருமானை மனதிற் றியானித்து திநானஞ்செய்து நித்தியகர்ம முடித்து மாலையணிந்த அழகிய கலசத்தில் ஸ்தாபித்த வீரபத்திரக் கடவுளின் திருவுருவத்தை அந்தணருக் கமுதுபடைத்து அவர்கட்குக் கொடுத்து, பாற்கடலிற்றோன்றிப் பரவியெழுந்த ஆலாலத்தைக் கண்டத்திலடக்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானது அடியவர்களை வருவித்துப் பக்கலிலமர்த்தி, ஷட்ரஸோபேதமான வுணவைப் பாரணஞ்செய்து இனிதாக உவப்போடு அநுஷ்டிப்பார்கள். எ - று. (௩௦௬)

ஆயிரநெட் டிதழ்விரிக்கு மம்புயவா சனத்திருக்கு மையன் செய்ய, பாயிரநூற் படிநோற்றுப் பசும்பலகைத் திறல்வீர பத்தி ரர்குக், காய்சினத்தி னுடும்புகுந்து தக்கனுடங் கொடியவெம்போர் கடந்தானன்று, மேயதடந் தேர்நடத்துந் தனிப்பாகு செலுத்திவென்றி விளங்கா நின்றான்.

(இ - ள்.) நெடிய ஆயிர இதழ்களோடு மலர்ந்த தாமரை மலர்ப்பீடத்திலிருக்கும் பிரமன், செவ்வையாகிய பாயிரத்தோ டுரைத்துள்ள ஆகம முறைப்படி யநுஷ்டித்து, சிறந்த பரிசாயுதந்தாங்கிய வலிதங்கிய வீரபத்திரக் கடவுளுக்கு, அவர் கடுங்கோபத்துடன் சென்று தக்கனுடன் மிக்க குரூரமாகிய கடும்போர் செய்த காலத்தில், அவர் ஆரோகணித்த பரவிய தேரைச் செலுத்தும் சாரதியாகவிருந்து வெற்றிகொண்டு விளக்கமெய்தி யிருக்கின்றான். எ - று.

இமையாத நாட்டங்க ளாயிரம்பெற் றுடையபிரா னிதனை நோற்று, னமையாத பெருவளத்தின் பெருஞ்சினைய கற்பகப்பெற் றடைந்தா னன்றிச், சுமையாட ராகிலத்தி னீங்கிதனை நோற்றவர்வெந துயரந் தீர்ந்தா, ருமையாளை யொருமருங்கி னுடையபிரான் சேவடி பெற் றுய்ந்தா ரன்றே.

(இ - ள்) இமைகொட்டாத ஆயிரங் கண்களையுடைய தேவேந்திரன் இவ் விரதத்தை யநுஷ்டித்து, அளவிடப்படாத பெருஞ்செல்வத்தைத் தரும் பருத்த கிளைகளையுடைய கற்பகநாட்டின் அரசுரிமையைப் பெற்றான். அதுவேயன்றி அசைகின்ற ஆதிசேடனுககு ஒரு தலைச்சுமையாகிய இப்பூலோகத்திலே, இவ் விரதத்தை அநுஷ்டித்தவர்களெல்லாரும் கொடிய துன்பங்களினின்று நீங்கிய வர்களாய், உமாதேவியாரை ஒப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானது திருவடியை யடைந்து கடைத்தேறினார்கள். எ - று. (௪௦அ)

அருமறைநூ லந்தணர்நோற் றுதியுணர்ந் தறிஞானத் தடைந்தா ரன்றிப், பொருகழன்மன் னவர்நோற்றுப் பகைசெகுத்துப் பொதுக் கடிந்து புரந்தார் மற்றை, யிருவருணத் தவர்நோற்றுப் பெருவளனு மி ருங்கதியு மெய்தா நின்றார், கருணையுரு வெடுத்தனைய மாதவத்தீ ரத னிலைமை கழறற் பாற்றே.

(இ - ள்.) அரிய வேதங்களை யறிந்த மறையோர் கணக்கில்லார் இவ்விர தத்தை யநுஷ்டித்து, சிவபெருமானை உள்ளபடி யறியும் மெய்ஞ்ஞான நிலைமை யெய்தினர்கள். ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த மன்னர்கள் அநுஷ்டித்து,பகையை யழித்துப் பொதுத்தன்மை நீக்கி அரசு செய்தார்கள். மற்றுமுள்ள வைசியர் சற்சூத்திரராகிய இருவருணத்தவர்களும் அநுஷ்டித்துப் பெருஞ்செல்வத்தை யும் உயர் பதவியையும் அடைகின்றார்கள். ஆதலால், கருணையே வடிவெடுத் தார்ப்போன்ற பெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! இவ்விரதத்தின் தன்மை சொல்லி முடிக்குந் தகுதியுடையதோ? எ - று. (௪௦௯)

கொடிப்புரிசை மூன்றுநகைத் தெரித்தபிரான் விரதமுதற் குளிர் பூந் தோடு, விரிந்தகம லாலயத்தோன் றொழுதுங்கடவுள் வீரபத்திர விரத மீறு, மெடுத்துமறை மொழியிருபத் தொன்றுநுமக் கிசைத்தன மற்றிவற்றை நோற்பான், றொடுக்குறினுங் கலைக்குள்ள தொன்மரபு விதித்தபடி சொல்லக் கேண்மின்.

(இ - ள்) துவசங்கள் கட்டிய மும்மதில்களையும் சிரித்தெரித்தருளிய சிவ பெருமானுடைய விரதங்கள் முதலாக, குளிர்ச்சிவாய்ந்த அழகிய கமலாசன முடைய பிரமன் வணங்கும் வீரபத்திரக் கடவுளுடைய விரத மிறுதியாக, வேதங்களெடுத்துச் சொல்லிய இருபத்தொரு விரதங்களையும் உங்கட்குச் சொன்னோம். இவ்விரதங்களை அநுஷ்டிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால், அவ் விரதாநுஷ்டானங்களுக் குள்ளனவாகிய பழமைவாய்ந்த கிரமப் பாடுகளைச் சிவாகமங்களிற் கட்டளையிட்ட வகையே நாம் கூறக் கேட்பீர்களாக. எ - று.

அரசரா தியமூன்று வருணத்தோர் சங்கரசா தியரா லந்த, விரத நோற் றுறத்தொடங்கின் மறையோர்க்கொண் டியற்றுவித்தல் விதியா லன்றிப், பரவையா கமத்துறையுட் படிந்துசிவ னருச்சனையிற் பரியுந் தெய்வக், குரவரா லவைநோற்க வேண்டுவரா கமங்களுமப் பரிசு கூறும்,

(இ - ள்.) க்ஷத்திரியர் முதலிய மூன்று வருணத்தாராலும் (அநுலோமர் பிரதிலோமர் அந்தராளர் விராத்தியரென்னும்) சங்கர ஜாதியாராலும் அந்த விரதம் நோற்கத் தொடங்கப்படுமாயின், வேதியரைக்கொண்டு விதிப்படி நடப்பித்தல் முறையாம். அல்லாமலும், சிவாகமப் பெருங்கடலில் மூழ்கிச் சிவார்ச்சனையில் விருப்பெய்திய தெய்வீகம்பொருந்திய சைவாசாரியரால் அவ்விரதாநுஷ்டானத்தை விரும்புவோர் அநுஷ்டிக்கக்கடவர். சிவாகமங்களும் இதுபற்றி அப்படியே சொல்லும். எ - று. (சகக)

ஏழைபா கத்தரனைக் குறித்தெடுத்த விரதமூ வேழி வற்றுள்
வாழியோர் விரதமிழைத் துளரன்றி யிழைப்பவர்க்கு வழிபா டெய்தி
யாழிநீ ருலகத்திக் கதைகேட்போர் கேட்டவர்க்கண் டருளிற் றூழ்வோ
ரூழியிற் றினுமுலவார் கடைமுறையிற் கயிலைபுகுந் துறைவ ரன்றே.

(இ - ள்.) உமாதேவியாரை ஒரு பாகத்திலுடைய சிவபெருமானைக் குறித்துக் கூறிய விரதங்கள் இருபத்தொன்று. இவ்விரதங்களில் மங்கலகரமாகிய ஒரு விரதத்தையேனும் அநுஷ்டித்தவர்களே யல்லாமல், அநுஷ்டிப்போர்க்கு வழிபாடு செய்து, கடல்சூழ்ந்த பூமியில் இச்சரிதையைக் கேட்டவர்களும், கேட்டவர்களைத் தரிசித்து அன்போடு பணிந்தவர்களும், ஊழிக்காலத்தி னிறுதியிலும் அழியமாட்டார்கள். தங்கள் தேகாந்தத்தில் கைலாயகிரியிற்சென்று வாழ்வார்கள். எ - று. (சகஉ)

நோற்பவர்நோற் பவர்க்குரிய பகுந்தளிப்போர் நோற்பவரா னுவலுங் கேள்வி, யேற்பவரிக் கதைபடிப்போ ரிருசெவிதாழ்த் துளங்காழ்ப்போ ரிவைநோற் பித்த, போற்றரிய குரவரடி வீழ்ந்திறைஞ்சித் தமக்கியன்ற புரிந்தோர் செங்கண், மாற்பொருகோட் டிமிலேறு கடவுள்பிரான் றிருக்கயிலைமன்னி வாழ்வார்.

(இ - ள்.) சிவ விரதங்களை யநுஷ்டிப்பவர்களும், விரதாநுஷ்டானஞ் செய்வோர்க்கு வேண்டுவனவற்றைப் பாகித்துக்கொடுத் துதவுபவர்களும், விரதிகளாலே சொல்லப்படும் நூற்கேள்வியைச் சிரவணஞ் செய்பவர்களும், இச்சரிதத்தை வாசிப்பவர்களும், இருசெவிகளையுஞ் சாய்த்துக்கேட்டுமனங் களிப்பவர்களும், இவ்விரதங்களை யநுஷ்டிக்கச்செய்த ஆசிரியர்களுடைய பாதங்களில் நமஸ்கரித்து வணங்கித் தம்மாற்கூடிய உபகாரஞ்செய்தவர்களும் செவந்த கண்களையும் பெரிய போர்புரியுங் கொம்பையும் முசுப்பையுமுடைய இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்குந் திருக்கைலாயகிரியில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள். எ - று. (சகரு)

சிவவிரதமான்மியசருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கடுகசு.

பத்தாவது

சிவபுண்ணியமான்மியசருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

முக்கு றும்பெறி சிந்தனை மூசிவண் டாற்று
மைக்க ருங்குழல் பாகன்மா மலரடி பதித்தீ
ரிக்க ணஞ்சிவ விரதமுற் றிசைத்தன முமக்குச்
செக்க ரஞ்சடை யெம்பிரான் புண்ணியந் தெரிக்கேம்.

(இ - ள்.) ஆணவாதி முக்குற்றங்களைக் கடிந்த சித்தத்தை, வண்டுகள் மொய்த்துப் பண்பாடும் மேகம்போற்கரிய கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்தி லிருத்திய சிவபெருமானுடைய செந்தாமரை மலர் போலுந் திருவடிகளிற் பதித்த முனிவர்களே! இதுகாறும் உங்களுக்குச் சிவ விரதங்களை யெல்லாஞ் சொன்னோம். இனி, செவ்வானம்போலும் அழகிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக் குரிய புண்ணியங்களைச் சொல்லு கின்றோம். எ - று. (க)

எந்தை யீசனுக் கிமயமீன் றளித்தபைங் கிளிக்குத்
தந்தி மாமுகற் காறிரு தடம்புயத் தவற்குச்
சிந்தை கூர்தரு சிவகணத் தவர்க்கெனச் சிறந்த
புந்தி கூர்தரு சிகரமுற் றாலயம் புரிவார்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கும், இமாசலமன்னன் பெற்ற பச்சைக்கிளிபோன்ற உமாபிராட்டியாருக்கும், சிறந்த யானைமுக முடைய விநாயகக் கடவுளுக்கும், பூரித்த பன்னிரு திருப்புயங்களையுடைய குமாரக் கடவுளுக்கும், சிறந்த மனமுடையவர்களாகிய சிவகணங்களுக்கும் உரியனவெனச் சிகரங்களோடு கூடிய திருக்கோயிலைக் கட்டுபவர்களும். எ-று.

நீடு கோபுர மண்டப முதலிய நிரப்பி
யாடு வெண்டிரைத் திருக்குளஞ் சாமரை யலங்க
லூடு கூவனெய்த் தீபம்வெண் சாந்திவை யுதவி
மாடு நின்றெழு நறும்புகை முதலிய வகுப்பார்.

(இ - ள்.) நீண்ட கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் முதலியன முடித்து, வெள்ளிய அலைகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் திருக்குளங்களும் சாமரைகளும் மாலைகளும் ஆழமுள்ள கிணறுகளும் நெய்விளக்கு சுண்ணச்சாந்து இவை முதலியவைகளும் உபகரித்து, மூர்த்திகட்கருகே நின்று நல்ல தூப முதலியவை களைக் கொடுப்பவர்களும். எ - று. (ங)

சாற்று வெண்டுகில் வெண்குடை வாகனந் தரளம்
பூத்த செம்மணிப் பொலன்கல னமுதிவை பொருந்த
வார்த்த ருந்தொழிற் றுதிய ரன்புட னளிப்பார்
சேற்ற செந்நெலங் கழனிமற் றவர்க்கெனச் சேர்ப்பார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய வெள்ளை வஸ்திரம் வெள்ளைக்குடை வாகனங்கள் முத்து மாணிக்க முதலியவற்றுடன் கூடிய பொன்னாபரணங்கள் திருவமுது இவற்றுடன், பொருந்தும்படி பாடி அரிய நடனஞ்செய்யும் தாதிகளையும், உண்மை யன்போடுதவுபவர்களும், சிவபெருமானுக்கென்று செந்நெல் விளையத்தக்க சேற்றையுடைய கழனிகளைத் தானஞ் செய்பவர்களும். எ - று. (ச)

மாலை வெண்பிறைக் கண்ணியோன் றிருமுடி வதியச்
சீல வெண்மலர் நந்தன வனம்பல செய்வார்
பால லோசனற் கெனத்திரு விழாவுறப் பணிப்பா
ரால யம்புகுந் தரனடி வழுத்தியன் பளிப்பார்.

(இ - ள்.) மாலைப்பொழுதிலுதிக்கும் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமான் திருமுடியிலே சாத்தும்படி புனிதமாகிய அஷ்ட புஷ்பங்கள் நிறைந்த பல நந்தன வனங்களை உண்டு செய்பவர்களும், நெற்றி விழியையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று திருவிழா நடக்கும்படி நியமனஞ் செய்பவர்களும், திருக்கோயிலுட்சென்று அன்போடு சிவபெருமான் திருவடிகளைத் துதி செய்பவர்களும். எ - று. (ரு)

தொல்லை யாலய மழிந்தன புதுக்கிமென் றுவர்வாய்
வல்லி பாகனுக் கருச்சனை முதலிய வகுப்பார்
புல்லை யேற்றுடை யெம்பிராற் கடித்தொழில் புரிவார்க்
கல்ல றுத்துளம் விளக்கிய குரவரா யவர்க்கு.

(இ - ள்.) பழமையாயபழுதுபட்ட ஆலயங்களைச் சிரணோத்தாரணஞ்செய்வித்து, மெல்லிய பவளம்போலும் உதட்டினையுடைய மரகதக் கொடிபோன்ற உமாபிராட்டியாரை ஒரு பாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்குப் பூசை முதலியவற்றை நடத்துபவர்களும், [புல்லை] வெண்மை கலந்த செம்மை நிறமுடைய இடபவாகனம் பொருந்திய எமது சிவபெருமானுக்குத் திருவடித் தொண்டு செய்பவர்களுக்கும், அஞ்ஞானத்தை யகற்றி மனதைத் தெளிவுபடுத்திய ஆசாரியர்களா யுள்ளவர்களுக்கு. எ - று. (சு)

மனையின் மாட்சிகொண் டினிதிருந் தில்லறம் வளர்ப்பான்
வினையின் வேண்டுற வேண்டிய யாவையும் விருப்பா
னினையு மன்பினுற் பலபொருட் படுகுறை நிரப்பி
யனைய வர்க்கென வில்லெடுத் தகஞ்சிறந் தளிப்பார்.

(இ - ள்.) இல்லறத்திற்குரிய ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டு இனிதாக வாழ்ந்து இல்லற தர்மத்தை வளர்க்கும்பொருட்டு, முயற்சியோடு தேடவேண்டிய பல பொருள்களை யெல்லாம் ஆசையோடும் நீங்காத அன்போடும் குறைவின்றி மிகுதியாகக் கொடுத்து, அத்தகையினர்க்கென்றே வீடுகட்டி மனக்களிப்போடு தானஞ்செய்பவர்களும். எ - று. (எ)

தன்ன கப்படு களங்கநீத் தளிப்பவர் தமைக்கண்
டின்ன லத்தொடு மெதிரெழுந் திறைஞ்சிநின் றேத்திப்
பின்ன லஞ்சடை யெம்பிரா னடியவர் பேரன்
புன்னி யுன்னிநெஞ் சிளகிநின் றன்புட னுவப்பார்.

(இ - ள்.) தன் மனதிலுண்டான அஞ்ஞானத்தை விலக்கி அருள் செய்பவராகிய ஆசிரியரைக் கண்டவுடனே இனிய உபசாரத்தோடு எதிர்சென்று பணிந்து அவர் திருமுன்னின்று துதிசெய்து, பின்னலோடு கூடிய அழகிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு அடியவர்கள் செய்யும் பேரன்பை மிகவுங் கருதி மனமுருகி ஆசையோடு களிப்பவர்களும். எ - று. (அ)

ஈங்கு ரைத்திடு மிவற்றினுட் டமக்கென வியன்ற
தோங்கு சிந்தையி னொன்றிழைத் தார்களு மொலிநீர்
தேங்கு செஞ்சடை யானுறை திருநெடுங் கயிலை
தாங்கு முச்சிவீற் றிருந்தொழி யாவளந் தழைப்பார்.

(இ - ள்.) இங்கே சொல்லப்படும் இப்புண்ணியங்களில் தம்மாற் செய்யக் கூடியதாகிய ஒன்றையாவது அதிக கவனத்தோடு செய்தவர்களும், ஒலிக்கின்ற கங்காசலமானது தேங்கிக்கொண்டிருக்கும் செவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் அழகும் பெருமையுந்தங்கிய கைலாயகிரியினுச்சியில் வதிந்திருந்து நீங்காத செல்வத்தில் மேம்படுவோர்கள். எ - று. (கூ)

கோடி கற்பமக் கயிலைவீற் றிருந்துபைங் கொடியோர்
மாடி ருக்திய முக்கணன் மலரடி வதிவா
ரோடு நீடிய பசும்பொனு மொக்கவே நோக்கி
நாடு வீரிவர் பெறும்பயன் யாவரே நவில்வார்

(இ - ள்.) அக்கைலாயகிரியில் கோடிகற்பகாலம் வாழ்ந்திருந்து, மரகதக் கொடிபோலும் உமாபிராட்டியாரை ஒரு பாகத்தி லமர்த்திய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுடைய தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளிற் கலப்பார்கள். ஆதலால், ஓட்டையும் மாற்றேறிய பசும்பொன்னையும் ஒன்றாக மதித்து நாடுகின்ற நைமிசாரணிய முனிவர்களே! இப்புண்ணியர்களடையும் பேற்றை எவர்தாங் கூற வல்லவர் ? எ - று. (௧0)

கலிவிருத்தம்.

என்று சூத னுரைத்தன யாவையு
மொன்று சோர்வுறு தற் றற வோர்ந்தரு
ணின்ற நேய முனிவரர் நீதியோ
யின்று கேட்பதொன் றுண்டென் றிசைத்தனர்.

(இ - ள்.) என்று சூதமுனிவர் சொல்லியவற்றையெல்லாம், ஒன்றுந் தவறாமல் மனதிற் பதியும்படி தெரிந்துகொண்ட, அன்பே குடிகொண்ட சிவநேயந்தங்கிய நைமிசாரணிய முனிவர்கள், நீதிநெறியையுடைய சூதமுனிவரே! இப்போது தேவரீரைக் கேட்டுக்கொள்ளுவதொன்றுளது என்றார்கள். எ - று.

தேவ தேவனைத் தேவன் றிருவரு
ளாவ தீதென் றறிவிக்கு மையனை
மேவ ருந்திரு வேடத்தி னுண்பொரு
ளோவ றத்தெளிந் தோர்களை யோர்கிலேம்.

(இ-ள்.) தேவர்கட்குத் தேவனாகிய சிவபெருமானையும், அப்பெருமான் திருவருணிலையையும் இப்படியிப்படியெனத் தெரிவிக்கும் ஞானாசாரியரையும்,

யாவரும் அடைதற்கரிதாகிய திருவேடத்தின் நுட்பமாகிய பொருளையும் கெடுதலின்றி ஆராய்ந்துணர்ந்தவர்களையும் நாங்கள் இதுகாறும் தெரிந்திலோம்.

எடுத்த மூவகை யாகு மிவற்றைநெஞ்
சடுத்த றிந்தில மாதலி னையநீ
விடுத்த கொன்றை மிலைச்சிய வேணிநெஞ்
சொடுக்கு தொண்ட ரியற்கை யுரைத்தியால்.

(இ - ள்.) விரித்துச் சொல்லிய மூவகையாகிய விவற்றை மனதில் யோசித்தறிந்தோ மில்லையாதலால், ஐயரே! கொன்றைமாலையணிந்து தொங்க விட்டிருக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் பால் மனத்தினை யொடுக்கிய தொண்டர்களின் இயல்பினைத் தேவரீர் அடியேங்கட் குரைத்தருளவேண்டும்.

ஈத றிந்தில திப்பிறப் பெய்திய
தீது தீர்சிவ புண்ணியஞ் செய்வதற்
கோது சிந்தை யொருப்படு மோவெனச்
சூத மாமுனி சொல்லுதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) இதனை யுணரமாட்டாமல், இப்பிறவியை யடைந்ததற்குக் காரணமாகிய குற்றந்தீர்ந்த சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வதற்குச் சொல்லுகின்ற மனமானது ஒற்றுமைப்படுமோ? என்று நைமிசாரணிய முனிவர் வினவ, பெருமை தங்கிய சூதமுனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார். எ - று. (௧௪)

மாக ரந்தணர் மற்றுள மானிடர்
யோக ஞான முனிவ ருலப்பறு
நாகர் சித்த ரியக்கர் நடுநிகழ்ந்
தேகு சஙகர சாதியி ராக்கதர்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் வேதியர்களும் வேறுயுள்ள மனிதர்களும் யோக முனிவர்களும் ஞான முனிவர்களும் கெடுதலற்ற நாகலோக வாசிகளும் சித்தர்களும் இராக்கதர்களும் நடுவில் விளங்கியழிகின்ற சங்கரசாதியிலுதித்தவர்களும் இராக்கதர்களும். எ - று. (௧௫)

சேணெ றிக்கந் தருவர் தைத்தியர்
மாணெ றிக்குடை மன்ன ரிவர்களி
னீணெ டுந்திரை நேமி யடுங்கடு
வூணு கர்ந்தவற் காட்பட லுண்டரோ.

(இ - ள்.) ஆகாயவழியிற் சஞ்சரிக்குஞ் சந்தர்வர்களும் தைத்தியர்களும் மாட்சிமை தங்கிய சன்மார்க்கமுடைய அரசர்களுமாகிய இவர்களில், மிக நீண்ட நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை யழிக்கவந்த ஆலகாலத்தைத் திருவமுது செய்த சிவபெருமானுக்கு அடிமை பூணுதலுண்டு. எ - று. (௧௬)

வரமு னித்தலை வீரவ் வருணமாச்
சிரம மென்பத வர்க்கிலைச் சேவுடை
யரன ருச்சனை யாவர்க்கு மாமவர்
பரம னென்னப் பணியப் படுவரால்.

(இ - ள்.) சிறந்த முனித்தலைவர்களே! அவ்வகைப்பட்ட வருணம் ஆச்சிரமம் என்னும் வேறுபாடு அத்தொண்டர்கட்கு இல்லை. இடபக் கொடியையுடைய சிவபெருமானது அர்ச்சனையானது எல்லோருக்குமாகும். அப்படிப் பூசிப்பவர்களே சிவபெருமானென்று பலராலும் வணங்கப்படுவரர்கள். எ - று.

ஈச னெந்தை பிரானடிக் கீர்ந்துணர்
வாச நன்மல ரிட்டுவ ணங்குவார்
மாசி லாச்சிர மத்தின் வருணத்திற்
பேசி லாங்கவர் போற்றப் பெரியரே.

(இ - ள்.) எமது தந்தையும் கடவுளுமாகிய சிவபெருமான் பாதங்களுக்கு, குளிர்ந்த பூங்கொத்தாய் மணமுடைய அன்றலர்ந்த மலர்களால் அர்ச்சித்து வணங்குபவர்களாகிய அவர்களே, சொல்லுமிடத்தில் குற்றமற்ற ஆச்சிரமத்திலும் வருணத்திலும் துதிசெய்தற்குரிய பெரியோராவர். எ - று. (கஅ)

அன்ன வர்க்கதி யாச்சிர மப்பெயர்
மன்னு மீதென் மனச்செருக் கன்றிது
பன்னு நான்மறை முற்றும் படிப்படி
சொன்ன தாமிது சத்தியஞ் சொற்றனம்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டவர்களுக்கே அதியாச்சிரமிகள் என்னும் பெயர் நிலைநிற்கும். இப்படிச் சொல்வது எமது மனோகர்வமல்ல. இச்சொற்கள் பலரும் கூறும் நான்கு வேதங்கள் முழுவதும் முறை முறையாகக் கூறியதாம். இதனைச் சத்தியமாகச் சொன்னோம். எ - று. (கக)

செய்ய மேனிச் சிவனடி யார்க்கய
லெய்தக் காணு மிலக்கணம் பத்துள
மெய்யி லெய்து மிலக்கண மெம்மைசா
லையி ரண்டகத் துள்ளன மூன்றரோ.

(இ - ள்.) செவந்த திருமேனியையுடைய சிவபெருமானுடைய தொண்டர்களுக்குப்புறம்பாக அடையும்படி காணத்தக்க பத்து இலக்கணங்களுள்ளன. தேகத்திலடையத்தக்க உண்மை மிகுந்த பத்து இலக்கணங்களுள்ளன. மனதின் கண்ணுள்ளனவாகிய மூன்று இலக்கணங்களுள்ளன. எ - று. (உo)

அலக்க ணீக்கு மரனடி யார்க்கென
விலக்க ணங்க ளிருபத்து மூன்றுள
பலப்ப டுத்து முதற்படு பத்தையும்
புலப்ப டுத்தி நுமக்குப் புகலுவாம்.

(இ - ள்.) துன்பங்களை யகற்றும் சிவபெருமானுடைய அடியார்களுக்கென்று கூறிய இலக்கணங்கள் இருபத்து மூன்றுள்ளன. முதலிற் கூறிய பிரயோசனமளிக்கும் பத்திலக்கணங்களையும் உங்களுக்குத் தெளியும்படி சொல்லுவோம். எ - று. (உக)

வாசப் பூதி யுருத்திர மாமணி
பூசிப் பூணல் குரவரைப் பூசித்த

லாசைப் பாட்டி லரனைப் புகழுத
லீசற் குள்ளன நாம மியம்புதல்.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய திருவெண்ணீற்றையும், சிறந்த உருத்திராக்கமணியையும் முறையே பூசுவதும் அணிவதும், ஆசாரியனுக்கு வழிபாடு செய்தலும், ஆசைகொண்டு சிவபெருமானைத் தோத்திரிப்பதும், சிவபெருமானுக்குரிய திருநாமங்களைச் சபிப்பதும். எ - று. (௨௨)

எந்தை யீச னருச்சனை யோம்புத
றந்தி ரச்சிவ தன்மம் புரிகுதன்
முந்தை யோன்கதை கேட்டன் முறைமையாற்
புந்தி கூர்ந்தர னாலயம் போற்றுதல்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய வழிபாட்டினை நடத்துவதும், சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட சிவதர்மங்களைச் செய்வதும், ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமான் சரிதைகளைச் சிரவணஞ் செய்வதும், கிரமப்படி மனவிருப்போடு சிவாலயத்தைப் பாதுகாப்பதும். எ - று. (௨௩)

ஒத்த பத்த ரிடத்தல தோரிடந்
துய்த்த னீத்தலத் தொண்டரிற் றொண்டராய்ச்
சித்த மன்புற வீதன்முன் செப்பிய
பத்து மிங்கிவை காணப் படுதிரால்.

(இ - ள்.) தம்மைப்போன்ற தொண்டர்களிடத்தி லல்லாமல் மற்றோரிடத்தில் உண்ணுதலை நீக்குதல், அத்தொண்டர்கட்குத் தொண்டராய் அவர்கள் மனமார்ந்து சந்தோஷிக்கும்படி கொடுத்தல் ஆகிய இவை பத்தும் முற்கூறிய பத்துப்புறத் திலக்கணங்களென்று காண்பீர்களாக. எ - று. (௨௪)

தொண்டர் மெய்யிற் றுலங்கு மிலக்கண
முண்டொர் பத்தென் றுரைத்த துரைக்குதுங்
குண்டை யூர்தி சிவத்தியல் கூறுங்காற்
கண்ட முற்றொரு விம்மிதங் காட்டுதல்.

(இ - ள்.) தொண்டருடலில் விளங்கும் இலக்கணங்கள் பத்து உளவெனச் சொல்லியவற்றைச் சொல்லுவோம். இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானது தன்மையைச் சொல்லுமிடத்தில் கழுத்து முழுவதும் ஒருவிம்மிதங் காட்டலும். எ - று. (௨௫)

ஏத்து மெந்தை யியற்கை யுணர்தொறு
நாத்து டித்தெழும் பாத னகைப்புறம்
பூத்த முத்தந் துடித்தல் விபூதிகொண்
டார்த்த ணிந்ததம் மங்கங் குலுங்குதல்.

(இ - ள்.) பலருந் துதிசெய்யும் எந்தையாகிய சிவபெருமானது தன்மையைக் கருதும்பொழுதெல்லாம், நாவானது துடித்து வார்த்தை சொல்ல வியலாமையும், உள்ளே தோன்றிய நகைப்பைப் புறத்தே காட்டிய உதடு துடித்தலும், திருவெண்ணீற்றைக் கையிலெடுத்துச் சபித்துத் தரித்திருக்கும் தமதுடல் குலுங்குதலும். எ - று. (௨௬)

மயிர்ப்பு றம்புள கித்தல் வான்முறை
வெயர்த்த றன்வச மன்றி விளம்புநாப்
பெயர்த்தி டாதலா னந்தப் பெருங்கணீ
ரயற்ப டுத்துதல் வாய்விட் டழுதலே.

(இ - ள்.) உடலின்மீது மயிர்க்கூச்செறிதலும், வரன்முறைபோல வெயர் வுண்டாதலும், தன் வசப்படாது பேசும் நாவானது பேசவராமற் றழுதழுத் தலும், பெரிய ஆநந்தக் கண்ணீர் வெளிப்படுதலும், வாய்விட்டழுதலும்.

பரவ சத்தின ளுகிப் படர்சடை
யரனு ளம்படத் தன்னை யயர்க்குதல்
விரவு பத்தும் விடுத்துரைத் தோமிவை
வரமு னித்தலை வீர்மனக் கொள்விரால்.

(இ - ள்.) பரவசமுடையராய், படர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவுள்ளங் களிகொள்ளும்படி தம்மை வெறுத்தலுமாகிய உடலிலக்கணங்கள் பத்தினையும் விளக்கிச்சொன்னோம். சிறந்த முனிசிரேஷ்டர்களே! இவற்றை நீங்கள் மனதிற்கொள்ளக் கடவீர்கள். எ - று. (உஅ)

உளத்தி லக்கண மூன்றென் றுரைத்தன
மளக்கி லஞ்செழுத் துன்னல் கப்பட
வளர்க்கு மானத பூசனை மைக்கடுக்
களத்த னைத்தனை யொன்றெனக் காண்குதல்.

(இ - ள்.) அகத்திலக்கணங்கள் மூன்றென்று சொன்னோம். அவையாவை யெனில், பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சபித்தலும் உள்ளீடாகச் செய்திவரும் மாநத பூசையும், கரிய விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானையும் தன் னையும் வேறறக்காணுதலுமாம். எ - று. (உகூ)

எம்மை யாளு றுந் தொண்டர்க் கிலக்கண
மும்மை யேழு மிரண்டு மொழிந்தன
மெம்மை யானந்த மெய்ப்பொரு ளோர்ந்தறி
செம்மை யீருணர்ந் தீரினிச் செப்புவாம்.

(இ - ள்.) எம்மையடிமைகொள்ளுந் தன்மையுடைய அடியார்களுக்குள்ள இலக்கணங்கள் இருபத்துமூன்றனையுஞ் சொன்னோம். உண்மையானந்தமாகிய நித்தியப்பொருளைத் தேர்ந்து தெளிந்த செம்மைபொருந்திய முனிவர்களே! அவற்றைத் தெரிந்துகொண்டீர்கள். மேலே சொல்லுவோம். எ - று. (௩௦)

பின்னு ரைத்துள மூன்றும் பெரிதுளத்
துன்னி யோம்பிய வுத்தம ரைப்பிறைப்
பொன்னு யிர்த்த புரிசடைப் புங்கவ
னென்ன வோர்ந்துளத் தெண்ணுவ ரெம்மனோர்.

(இ - ள்.) இறுதியிற் சொல்லியுள்ள மூன்று அகத்திலக்கணங்களையும் மனதில் மிகவுஞ் சிந்தித்துச் செய்யும் புண்ணியர்களை, எம்போன்றவர்கள் யாவரும் இளம்பிறைச் சந்திரனை யணிந்த பொன்னிறந்தங்கிய புரிந்த சடை யையுடைய சிவபெருமானென்று தெளிந்து மனதிற் கருதுவார்கள். எ - று.

எண்ணி யோது மிலக்கணம் யாவையு
நண்ணி ஞால ராயினு நாயகன்
கண்ணெ னத்தகு மாமணி கைபுனை
வெண்ணி றப்பொடி தாங்கிய வேடத்தோர்.

(இ - ள்.) நாம் தொகைப்படுத்திச்சொன்ன இலக்கணங்களையெல்லாம் பொருந்தாதவர்களானாலும், சிவபெருமான் திருவிழிகளென்று சொல்லத்தக்க கிரமமாக அணிகின்ற சிறந்த உருத்திராக்க மணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் அணிந்திருக்கும் திருவேடமேற்றவர்களும். எ - று, (௩௨)

ஆச றுத்து விளக்கு மருட்சிவ
தேசி கற்பணி வோர்சிவ தொண்டரைப்
பூச னைக்குரி யாரெனப் போற்றுவோ
ரீச னெப்பரென் றேத்துவ ரெம்மனோர்.

(இ - ள்,) அஞ்ஞானத்தை விலக்கித் தெளிவிக்கும் திருவருணிறைந்த சைவாசாரியரை வணங்குவோர்களும், சிவனடியார்களைப் பூசைபுரிதற் குரியவர்களென்று தோத்திரஞ் செய்வோர்களும் சிவபெருமானை யொப்பாவார்களென்று எம்போல்வார் துதிசெய்வார்கள். எ - று. (௩௩)

எடுத்த யாக்கை யிடும்பை யிகந்தவர்
தொடுத்த நல்லறத் தின்பமுந் துய்த்துநீர்
படுத்த வையப் பவித்திர மெய்திவாழ்ந்
தொடுக்கு மைம்புலச் செய்கை யொடுங்குநாள்.

(இ - ள்.) அத்தகையினர்தாமெடுத்த தேக துன்பத்தை நீங்கியவர்களாய், தாம் செய்துவந்த புண்ணிய பலனையும் அநுபவித்து, கடலாற் சூழப்பட்டுள்ள உலகமானது தூய்மையடையும்படி வாழ்ந்திருந்து, ஒடுக்குதற்குரிய ஐம்புலக் குறும்புகள் ஒடுங்குஞ் சமயத்தில் எ - று. (௩௪)

கற்றை நல்லொளி துற்றுங் கதிர்மணி
யுற்ற மான நடுவகத் தும்பரிற
பெற்ற தேவ வுருக்கொடு பேரொளி
யுற்ற வெண்குடை மீச்சென் றுளிரவே.

(இ - ள்.) கூட்டமாகிய பேரொளியோடு நிறைந்த கிரணம் வீசும் இரத்தினங்களிழைத்த விமானத்தின்மீதுள்ள ஆதனத்தில், தாம் பெற்ற தெய்வவுடலோடு மிக்க காந்தியுள்ள சந்திரவட்டக்குடை அதியுன்னதமா யோங்கி விளங்கவும். எ - று. (௩௫)

வண்ண வால்வளை வானவர் மங்கையர்
வெண்ணி றக்கொடுஞ் சாமரை வீசிடக்
கண்ணெ கிழ்ந்தலர் கற்பக நாண்மலர்
விண்ணி ழிந்து மிடைந்து நெருங்கவே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய வொளிபொருந்திய அழகிய வளையலையணிந்த தேவமாதர்கள் பெரிய வெண்ணிறந்தங்கிய சாமரைகளை வீசவும், தேனைத் துளித்துக்கொண்டு மலர்ந்த கற்பக விருக்ஷத்தின் புதிய மலர்கள் ஆகாயத்திலிருந்திறங்கி ஒன்று சேர்ந்து நெருங்கவும். எ - று. (௩௬)

விண்வ ருஞ்சிறு மெல்லிய லாரிசை
பண்வ ருமபல பாடலி னாடிய
தண்வ ருஞ்சிறு தாமரைத தாளிணைக்
கண்வ ருஞ்சிறு தண்டை கலிப்புற.

(இ - ள்.) தேவலோகத்தினின்று வந்த இளம்பருவம் வாய்ந்த மென்மைத் தன்மையுடைய அப்சரசுகள், குளிர்ச்சி தங்கிய தாமரை மலர்போன்ற சிறிய பாதங்களிரண்டிலணிந்த சிறு தண்டைகளொலிக்க, பண்ணோடு கூடிய பல இசைப்பாடலோடு நடனஞ் செய்யவும். எ - று. (௩௭)

தேவ துந்துமி திக்களந் தேங்குறக்
காவ லெண்மருங் கைதொழு தேத்துற
மேவ ருந்தனி வீணை தெறிப்பொலி
பாவ ரும்பல விசையொடும் பம்பவே.

(இ - ள்.) தேவதுந்துமிகள் திசைகடோறும் பரவியொலி செய்யவும், அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும் கைகளைச் சிரமிசைக் குவித்துத் துதி செய்யவும், அடைதற்கரிய ஒப்பற்ற வீணையின் (சப்தசுரங்களாகிய) நரம்புகளைத் தெறிக்குமொலியானது, பரவியுள்ள பல வாத்தியங்களோடு முழங்கவும். எ - று. (௩௮)

ஆழி யந்தனித் தேருடை யாதவன்
வாழி மாநிலத் தோர்வெள்ளை மாமதச்
சூழி வாரணத் தோனுல கத்துளோர்
பாழி நாண்மல ரெந்தை பதத்துளோர்.

(இ - ள்.) ஒற்றைச் சக்கரம் வாய்ந்த அழகிய இரதத்தையுடைய சூரியன், சிறந்த பெரிய உலகத்தார்களும், முகடாம் தரித்து மதஞ்சொரியும் (ஐராவதமெனும்) வெள்ளை யானையையுடைய இந்திர லோகத்தார்களும், அன்றலர்ந்த செந்தாமரைமலர் வாழ்க்கையையுடைய எமது தந்தையாகிய பிரம [சத்திய] லோகத்தார்களும். எ - று. (௩௯)

பணங்க ளாயிரந் தாங்கிய பாப்பணை
மணங்க மழ்ந்தது ழாய்முடி வானவன்
கணங்கொ ணட்டுறை தேவர்க ளந்தண
ரிணங்கி நின்றெதி ரேத்தியி ரங்கவே.

(இ - ள்) ஆயிரம் பணாமுடிகளைத் தாங்கிய ஆதிசேடனாகிய படுக்கையையுடைய மணங்கமழுந் துளபமாலை தரித்த திருமாலின் கணங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வைகுந்தத்தில் வசிக்கும் தேவர்களும் முனிவர்களும் ஒன்றுகூடி நேர் நின்று தோத்திரித்துப் பிரார்த்திக்கவும். எ - று. (௪0)

வேத நாதம் வெளிப்பட மென்மெலப்
போதல் செய்து கயிலைப் பொருப்புறை
நாத னைக்கட் புலப்பட நண்ணுவார்
தீது தீர்ந்தினி தின்பஞ் சிறப்பரால்.

(இ - ள்.) வேதவொலி முழங்க, சாவகாசமாகப் போய்க் கைலாயகிரியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானைத் தமது விழிகட்குப் பிரத்தியக்ஷமாகும்படி

யுடையவர்களாய், தமது துன்பங்க ணீங்கி இனிய இன்பத்தின் மேம்பட்டு விளங்குவார்கள். எ - று. (௪௧)

இப்ப தஞ்சிவ தொண்டரை யேத்துறு
மப்பெ யர்க்கென் றானளித் தானெனிற்
செப்ப ருஞ்சிவ தேசிக ரல்லரோ
முப்பொ ருட்குமு தற்பொரு ளாகுவார்.

(இ - ள்.) இந்த வகைக் கைலாயபதவியானது, சிவபெருமானது தொண்டர்களைத் துதி செய்பவர்களுக்கென்றே சிவபெருமான் சிருட்டித்தனரென்று சொல்வோமாயின், சொல்லுதற்கரிய சிறப்புகளையுடைய சிவாசாரியர்களன்றோ திரிமூர்த்திகட்குந் தலைமையான பொருளாவார்கள். எ - று. (௪௨)

ஆத லானம் மருந்தவத் தையர்கா
ளேது தீர்சிவ புண்ணியச் செய்கையை
யோத லாவதன் றோர்ந்தது ணர்த்துது
மேத மோர்ந்தெறி சிந்தையி ருத்துவீர்.

(இ - ள்.) ஆதலால் அருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களே! குற்றங்களை விலக்கும் சிவ புண்ணியங்களின் செய்கைகள் சொல்லற்கியன்றனவல்ல. நாம் அறிந்தவற்றைத் தெரிவிக்கின்றோம். குற்றங்களைத் தெரிந்து நீக்கிய மனதை இதிற் சேர்க்கக் கடவீர்கள். எ - று. (௪௩)

என்னை நீர்சிவ புண்ணியத் தெய்திய
தொன்னி லைப்பொருள் சொல்லெனச் சொற்றபொற்
கன்னி தென்னிம யாசலக் காரிகை
மின்னு வாண்மழு வோனைவி னாயினள்.

(இ - ள்.) வேதங்கள் துதிசெய்யுஞ் சிறந்த கன்னியும், அழகிய இமாசல புத்திரியுமாகிய உமாதேவியார், மின்னலை வீசும் மழுப்படை தாங்கிய சிவபெருமானை, சிவ புண்ணியத்திலுள்ள புராதன நிலைமையான உண்மைப்பொருள் யாது? அதனைத் தேவரீர் உரைத்தருளவேண்டுமென வினவினர். எ - று.

கள்ள ருமலர்க் கற்றைசு மந்தெழு
மள்ளி ருட்படு கூந்தலி மாசலக்
குள்ள வாறுமு றையினு ணர்த்தினன்
வெள்ள வார்சடைச் சென்னி விமலனே.

(இ - ள்.) தேன் நீங்காத மலர்த்தொகுதியைத் தாங்கிக்கொண்டோங்கிய, நெருக்கமுள்ள, இருள்போன்ற கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்கு, கங்கையாற்றை யணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் உள்ளபடியே முறைப்படி யுபதேசித்தனர். எ - று. (௪௫)

கலிநிலைத்துறை.

கேட்டு வந்தரு ளுமையுளத் ததிசயங் கிளைப்ப
மீட்டு மெய்ப்புள கெழுந்தன ளிருக்கைவிட் டிழிந்தா
பாட்டு ணைத்தடந் தாமரை படிந்தெழீஇத் தருணத்
தோட்டு முண்டகத் தளிர்க்கரங் குவித்திவை சொன்னாள்.

(இ - ள்.) சிரவணஞ்செய்து களித்தருளிய உமாபிராட்டியார் திருவுள்ளத்தில் வியப்புண்டாகத் திருமேனி புளகித்து மீண்டும் தமதிருக்கைவிட்டெழுந்திறங்கி, சிவபெருமானது உபய பாதங்களாகிய பரந்த தாமரை மலர்களில் வணங்கியெழுந்து, இளமைதங்கிய இதழ்களையுடைய தாமரை மலர் போலுந் தளிர்த்த திருக்கரங்களைக் குவித்து இவற்றை விண்ணப்பஞ் செய்தனர். எ - று. (௬௬)

அளப்ப ரும்பெரு யோனிபுக் கருநர கடைந்து
துளக்க மெய்திய மன்னுயிர் வரன்முறை தொகுத்து
விளக்கு புண்ணிய மியற்றுந ராகிநின் விரைப்பூந்
தளப்ப ணித்துணைத் தாமரைத் தாள்பெற வேண்டும்.

(இ - ள்.) அளவிடுதற்கரிய பல யோனிகளிலுற்று, கடுநரகிலெய்தி நடுக்கமெய்திய நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் வரிசைப்படத் தொகுத்துச்சொல்லும் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய், தேவரீருடைய மணமும் அழகிய இதழ்களுமமைந்த குளிர்ச்சி தங்கிய தாமரை மலர்போன்ற உபய பாதங்களைப் பெறுதல் வேண்டும். எ - று. (௬௭)

அருள வேண்டுவ தென்றன ளிமயமீன் றளித்தாள்
பெருகு மாயிர முகநதி முடித்தருள் பெருமான்
மருவ ருங்குழ லாயெம புண்ணிய மாக்கள்
கருதி யோர்வதற் கரிதெனப் பின்னருங் கழறும்.

(இ - ன்.) இமாசலமன்னன் அருந்தவப் புதல்வியாகப்பெற்ற உமாதேவியார், அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். பிரவாகமெடுத்த ஆயிர முகங்களுடைய கங்காநதியை யணிந்தருளிய சிவபெருமான், இயற்கை மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய உமையே! எமது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும் ஆன்மாக்களை நினைந்துணர்தற் கரிதென்று மேலும் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார். எ - று. (௬௮)

உரைத்து நிற்சிவ புண்ணிய மெனச்சில வுளவால்
வரைக்கொ ழுந்துயிர்த் துதவிய மரகதக் கொம்பே
நிரைத்த வால்வளை நினக்கவை நிகழ்த்துது மென்ன
விரைத்த வார்சடைப் பனிப்பிறைக் கண்ணியோன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) இமாசலமன்னன் பெற்றெடுத்த மரகதக் கொம்பினையொத்த உமையே! கேள். வரிசைப்படுத்திய சங்கவளையலை யணிந்தவளே! எடுத்துச் சொல்லுமிடத்தில், சிவபுண்ணியங்களென்று மற்றுஞ் சிலவுள. உனக்கவற்றைச் சொல்வோமென்று மணம் வீசும் நீண்ட சடையினிடத்தில் குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனாகிய அரும்பையணிந்த சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (௬௯)

சினக ராலயந் தூர்ப்பது திருமெழுக் கிடுதல்
புனன்மு கந்தெமை யாட்டுவித் தெமக்கெனப் புரிதல்
றினனு மாலயத் தகவைவயி லெழுந்தபுற் சீத்த
லனைந றுந்துணர் நான்மல ரெடுத்துட னல்கல்.

(இ - ள்.) திருக்கோயிலில் திருவலகிடுதலும், திருமெழுக்கிடுதலும், நீரை முகந்து நமக்கு அபிஷேகித்தலும், நமக்கென்று தொண்டுசெய்தலும், நாடோறுமந்திருக்கோயிலிலுண்டான புல்லைப் பறித்தலும், தேன்சிந்தும் வாசனையுடையபுதிய பூங்கொத்துகளையெடுத்து உடனே கொடுத்தலும். எ - று. (௫௦)

இவையு ளப்படுத் திரங்கின ராகிநின் றியல்வா
ரவம திப்பற வறிவுபெற் றவ்வறி வதனாற்
றவறில் பக்குவ மடைந்துளத் தூய்மையுந் தழுவிச்
சிவக திப்படு புண்ணியஞ் சிலசில தெரிவார்.

(இ - ள்.) இத்தொண்டுகளை மனதிற்கருதி இரக்கமுற்றவர்களாய் அந்நிலையினின்று நடத்துபவர்கள், எல்லோராலும் மதிக்கத்தக்க பேரறிவெய்தி, அப்பேரறிவாற் றவறுபடாத பரிபக்குவமெய்தியவர்களாய்ப் புனிதமுமடைந்து சிவகதியைக் கொடுக்கத்தக்க சிவபுண்ணிடங்கள் [எண்ணிறந்தனவற்றுட்] சிற்சிலவற்றை யுணர்வார்கள். எ - று. (௫௧)

பாத கர்க்கெனி னுஞ்சிவ புண்ணியம் பலித்தாற்
றீத கற்றிடு மாதலா லாங்கது செய்தாற்
போத முற்றிடும் புண்ணியம் புலப்படு மென்று
ணுதி நாயகிக் காங்கவை யறைந்தன நவில்வாம்.

(இ - ள்.) பாதகர்களுக்காணலும் சிவபுண்ணியங்கள் கைகூடுமாயின், குற்றங்களை விலக்குமானபடியால், அச்சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தால் ஞானேதயமாகின்ற சிவபுணணியங்கள் விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந் தருளினர். முதல்வியாகிய உமாதேவியாருக்கு அச்சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியவற்றைச் சொல்லுவோம். எ - று. (௫௨)

இந்தி யங்களை யவித்திரும் புலன்கடந் திருக்கு
மந்த ணீரரு மாதவக் கொழுந்தெனு மடிகா
ளெந்தை யெம்பெரு மான்சிவ புண்ணியத் தியலா
வந்த காதையொன் றுளதது வகுப்பொடு வகுப்பாம்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களை நிக்கிரகஞ்செய்து ஐம்புலன்களை யடக்கியிருக்கும் முனிவர்களே! அருமையான பெருந்தவக் கொழுந்தென்று சொல்லத்தக்க மேலோர்களே! எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய சிவ புண்ணியத்தின் தன்மையுடையதாய் நிகழ்ந்த சரித்திரமொன்றுள்ளது. அதனைப் பிரிவோடு சொல்லுவோம். எ - று. (௫௩)

நீடு புண்ணியப் பெருந்தவ முயற்சியா னெடுநீர்
மாடு சூழ்கிடந் தளவறு வளந்தரு வனப்பா
னாடு விண்ணவ ரிழிந்துற வேண்டிநின் றொருங்கே
நாடி நோற்பது கௌசல மென்பதோர் நாடு.

(இ - ள்) மிக்க புண்ணியத்தாலாகிய பெருந்தவத்தின் முயற்சியாலும், நீர்ப்பெருக்கானது பக்கலிற் சூழ்ந்து எண்ணில்லாத செல்வத்தை விர்த்தி செய்விக்கும் அழகாலும், தேவர்களும் பூலோகத்திலிறங்கி உள்ளே வசிக்கவேண்டு

மென்று, ஒன்று சேர்ந்திருந்து கருதித் தவஞ்செய்வதாகிய கோசலமென்னும் ஒப்பற்ற நாடொன்றுள்ளது. எ - று. (௫௪)

அன்ன நாட்டகத் தகலிய வெண்குடை நிழற்கீழ்
மன்னு மின்னுயிர் தன்னுயி ராமென வளர்ப்பான்
பொன்னி லங்கிய கனைகழற் புனைநறுந் தொடையான்
மின்னு யிர்த்தவேற் கௌசிக னென்னொரு வேந்தன்.

(இ - ள்) அத்தகைக் கோசலநாட்டிலே, பரந்த வெண்கொற்றக் குடைநிழலின்கீழ், நிலைபெற்ற மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போல ஆதரிப்பவனும், பொன்னாற்செய்து விளங்கும் ஒலிதங்கிய வீரக்கழலணிந்தவனும், அணிந்த மணந்தங்கிய மாலையுடையவனும், மின்னலைவீசும் வேலேந்தியவனுமாகிய கௌசிகனென்னோரரசனிருந்தான். எ - று. (௫௫)

அனைய வேந்தனிற் றோன்றின ராருயி ரனையார்
புனைந றுங்குழற் பூவைமென் குதலையர் நால்வர்
வனச மாளிகை மடந்தையர் நால்வரோ விரதி
யினைய் நால்வரோ வெனப்புவி யேத்துறு மெழிலார்.

(இ - ள்.) அக்கோசிகன்பால் அவனுடைய அரிய வுயிர்போன்றவர்களாய், அலங்கரிக்கின்ற மணமுள்ள கூந்தலையும் [பூவை] நாகணவாய்ப் புள்போன்ற மெல்லிய குதலைச் சொல்லையுமுடைய நான்கு புதல்வியர், தாமரைமலர் மாளிகையையுடைய இலக்குமிகள் இந்நால்வரோ இரதியென்பவளே இந்நால்வரோ? என்று உலகினர் துதிசெய்யும்படியான அழகுடையவர்களாய்ப் பிறந்தார்கள்.

கடிகொ ளுண்மலர்க் கற்பக நாட்டகந் துறந்து
வடிவி னால்வரும் வந்திழிந் தார்கொலோ மடவார்
படிவ முற்றுற விலக்கணப் பகுதிசீர் வழாது
முடிவி னான்முகன் றிருத்திய தியாதென மொழிவாம்.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய புதுமலர்களைக்கொண்ட கற்பக விருட்சத்தையுடைய தேவலோகத்தை நீங்கி, அழகின் மிகுந்த இப்பெண்கள் நால்வரும் வந்தார்களோ? அல்லது இப்பெண்களின் அவயவங்களெல்லாம் அவ்வவற்றிற்குரித்தாகிய இலக்கணமுறையின் சிறப்புகள் குன்றாது முழுவதையும் பிரமன் சிருட்டித்துவைத்ததை யாதெனச் சொல்லுவோம்? எ - று. (௫௭)

மகளிர் நால்வரின் முந்துறத் தோன்றிய மகட்குப்
புகற ரும்பெய ரயையெனப் பணித்தனன் புதுப்பூ
முகைந றுங்குழன் மூவர்க்குந் தனித்தனி மொழிந்தா
னிகல ருந்தன வரும்புபூத் திளகிய திவர்க்கு.

(இ - ள்.) அப்புதல்வியர் நால்வரில், முதலிற் பிறந்த பெண்ணுக்குச் சொல்லத்தக்க பெயர் அயையென்று சொன்னான். புதியமலர்களின் அரும்பையுடைய மணந்தங்கிய கூந்தலைப்பெற்ற ஏனைய மூன்று புத்திரிகளுக்கும் வெவ்வேறு பெயர்களிட்டான். இப்பெண்கட்கு [காமவிச்சையென்றும்] பகையற்றனவாகிய அரும்புபோன்ற கொங்கைகள் பருத்து இளகின. எ - று. (௫௮)

பொருது வென்றவேல் கறைத்துளி பொதுளிய வென்ன
விருத டங்கணுஞ் செவ்வரி யிடைபடச் சிதறிக்
கருகு வாணெடுங் கட்கடை குழைபடக் கடந்த
பருவ நோக்கினன் கௌசலன் பார்த்திபர் பெருமான்.

(இ . ள்.) போர்செய்து சயமுற்ற வேலாயுதத்தில் உதிரத்துளி நெருங்கியிருப்பதுபோல, பரந்த இருவிழிகளிலும் செவ்வரி இடையே படர்ந்து பரவி, கருநிறந்தங்கிய வாளாயுதம்போல நீண்ட கடைக்கண்கள் காதுகளைத் தொடும்படியோடிய பருவத்தை இராசராசனாகிய கௌசலனென்னுந் தந்தை பார்த்தறிந்தனன். எ - று. (௫௯)

உருவ மங்கையர் மணவினைப் பொலிதரு முருவங்
கருணை கூர்தரக் கண்டுகண் களிப்பது கருதா
விருநி லத்துள வேந்தரை வருதிரென் றெழுதிச்
சுருதி மங்கல நாட்கணித் தறிந்தனன் றூயோன்.

(இ - ள்.) அழகுள்ள அக்குமாரிகள் திருமணச் செயலிற்குரிய விளக்கந்தங்கிய கோலத்தை, புனிதனாகிய அவ்வரசன் கிருபை மிகும்படி பார்த்துக் கண்கள் களிக்க வேண்டுமென்பதை யெண்ணி, பெரிய பூமியிலுள்ள பல மன்னர்களையும் வருவீர்களாகவென்று மணவோலை யெழுதியனுப்பி, சோதிட நூலின்படி விவாக சுபதினத்தையு மாராய்ந்தறிந்தனன். எ - று. (௬0)

மழைக்கு லம்பட நிவந்தெழு மணிமதிட் புரிசை
யுழைப்ப டும்புரம் புதுக்குவா னுழையருக் குரைத்தான்
றழைப்ப சுங்கதிர் கடவுதன் கோயில வொருபா
லிழைத்தொ டர்ச்சியுட் சயமர மண்டப மெடுத்தார்.

(இ - ள்.) மேக கூட்டங்கள் வந்து தங்கும்படி உயர்ந்தோங்கிய அழகிய சுற்றுச்சுவர்களாகிய மதில்களின் உள்ளிடத்துள்ள நகரத்தை அலங்காரஞ் செய்யும்படி தூதுவர்க்குக் கட்டளை கொடுத்தான். பசிய கிரணங்கள் பரவிய பால சூரியன் பரிசிக்கும் தன்னரண்மனையின் ஒரு புறத்தில் காவலின்றொடர்ச்சிக்குள்ளே சுயம்வர மண்டபத்தை நியமித்தான். எ - று. (௬௧)

எடுத்த மண்டபத் தகவயி னரிசுமந் தெடுக்கப்
படுத்த வாசனம் பற்பல படுத்தனர் பசும்பொ
னுடுக்கை கொய்யக மீப்பட நாற்றின ருவரி
கொடுத்த முத்தணி தொடுத்தன ரிளகிலாக் கொழிப்ப.

(இ - ள்.) நியமித்த சுயம்வர மண்டபத்தின் உட்பாகத்திலே, சிங்கங்கள் சுமந்து தாங்கும்படி படைத்த பற்பல ஆசனங்களைச் செய்தார்கள். பசும்பொற் சரிகை வஸ்திரங்களால் மேலே குச்சுகள் தொங்கவிட்டார்கள். கடலில் பிறந்த முத்துக்களாலாகிய மாலைகளை இளஞ்சந்திரிகை வீசும்படி கட்டினார்கள். எ - று.

பானி லாப்பனிக் கற்றையிற் படுத்தன கவரி
யேனி லாப்படக் குச்சொடுந் தூக்கினர் விரிபூங்
கான நாண்மலர் மாலிகை நிறைத்தனர் கணித்த
மோனை மங்கலத் தியற்றுவ யாவையு முடித்தார்.

(இ - ள்.) பால்போலுந் தாவள்யமான சந்திரிகையின் குளிர்ந்த கூட்டம் போன்ற சாமரைகளை, மேலே ஒளி வீசும்படி குச்சுகளாகத் தொங்கவிட்டார்கள் மலர்ந்து அழகுடைத்தாய் மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த மலர்களாலாகிய மாலிகைகளை நிறைத்தார்கள். முதன்மையான திருமணத்திற்காகச் செய்யத் தக்கவைகளையெல்லாம் செய்து முடித்தார்கள். எ - று. (௬௩)

இரங்கு வெண்டிரை புடைபடு மிருநிலப் பரப்பி
னரங்க டிந்தவேற் பார்த்திபர் யாவரு மடைந்தார்
கரங்கொண் மும்மதக் களிற்றொடுங் கொய்யுளைக் கலினக்
குரந்த லத்துறுப் புரவியங் கடலொடுங் குறுகி.

(இ - ள்.) துதிக்கையுடைய மும்மதங்களைச் சொரியும் யானைகளோடும், கத்தரித்த பிடரி மயிர்களும் கடிவாளமுமுடையவாய்க் காற் குளம்பு நிலத்திற் படியாத குதிரைகளென்னும் அழகிய சமுத்திரத்தோடும், நெருங்கி யொலிகின்ற வெள்ளிய அலைகளை யுடைத்தாகிய கடல்புடை சூழ்ந்த நிலவுலகிலுள்ள அரத்தையும்வென்ற வேலைத்தாங்கிய மன்னர்களெல்லாரும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

எதிரு மன்னவர்க் கணுக்குவை யளப்பினு மெண்ணு
வதிரு மார்கலித் தானையா னெதிர்புகுந் தடைந்து
முதிரு மன்புட னளவளா யினியன மொழிந்து
கதிர்செய் மாமுடி யரசரைக் கடிநகர் கொணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி வருகின்ற மன்னர்களுககு, அணுக்களின் குவியலைக் கணக்கிட்டுத் தொகை சொன்னாலும் கணக்கிடப்படாத ஒலிக்கின்ற கடல் போன்ற சேனையையுடைய அவ்வரசன் எதிர்கொண்டு சென்று நெருங்கி, அதிகரித்த ஆசையோடு அளவளாவி இன்சொல்பேசி, ஒளிவீசுஞ் சிறந்த கிரீடந் தரித்த அவ்வரசர்களைத் தனது காவலையுடைய நகரத்திற்கு அழைத்துவந்தான்.

வயங்கு மாமுடி மன்னவர் யாவர்க்கு மழைக்கா
ரியங்கு மாளிகை யிருக்கைவே றினிதினி தமைத்து
முயங்கு நல்விருந் தமைப்பன முறையறிந் துதவித்
தயங்கு மண்டபத் தனையரை யுடன்கொடு சார்ந்தான்.

(இ . ள்.) விளங்குகின்ற சிறந்த கிரீடந்தரித்த மன்னர்களெல்லாருக்கும், சூற்கொண்ட மேகந்தவழும் தன்னரண்மனையில் இனிதாக வெவ்வேறு விடுதிகள் ஏற்படுத்தி, கலத்தற் குரித்தாகச் செய்யவேண்டியனவாகிய சிறந்த விருந்தை அவ்வவருக்கேற்ற முறை தெரிந்து செய்வித்து, விளக்கந்தங்கிய விவாக மண்டபத்திற்கு அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போயினன். எ - று.

அழைத்த மைத்திடு வாளரி மடங்கலா சனத்தி
னிழைத்த மாமுடி யரசரை யினிதுகொண் டிருத்தி
மழைத்த வார்குழன் மகளிர்க்கு மணவணி திருத்திக்
குழைத்த மென்மலர் மாலிகை யவர்கரங் கொடுத்து.

(இ - ள்.) இரத்தினங்களிழைத்த சிறந்த கிரீடந்தரித்த அவ்வரசர்களை இனிதாக அழைத்துவந்து, அவ்விவாக மண்டபத்திலே அமைத்துள்ள ஒளிதங்கிய சிங்காதனங்களிலிருத்தி, மேகம்போலக் கறுத்து நீட்சிவாய்ந்த கூந்தலையுடைய அக்கன்னிகைகட்குக் கலியாண சோலஞ்செய்து, குழையுந் தன்மை பொருந்திய மெல்லிய மலர்மாலைகளை அவர்கள் கைகளிற் கொடுத்து. எ - று.

மாத ராயிரஞ் சூழ்வர மண்டபத் துய்த்தான்
பேதை நால்வரு மன்னவர் யாரையும் பிறழ்ந்த
காத லிற்கருங் கட்கடை யெறிந்தனர் காணுச்
சீத மாலிகை நால்வர்தங் கழுத்திடைச் செறிந்தார்.

(இ - ள்) ஆயிரக்கணக்கானமாதர்கள் புடைசூழ்ந்துவரச்சுயம்வரமண்டபத்திற்கனுப்பினன். அம்மங்கையர் நால்வரும் அங்குள்ளமன்னர்களெல்லோரையும், காமவிருப்பையுண்டு செய்யும் பிறழ்ச்சிபொருந்திய கரியகட்கடைகளை வீசிப்பார்த்து, குளிர்ச்சிவாய்ந்த அம்மலர்மாலைகளை நான்குமன்னர்கள் கழுத்திற் சூட்டினார்கள். எ-று. (சுஅ)

அன்ன மன்னவர் நால்வரின் முன்பிறந் தமைந்த
கன்னி மாமயிற் சாயலா ளயையெனுங் கன்னி
மின்னு யிர்த்தழல் விழித்தவே னிடதத்து வேந்தர்
மன்ன வன்மகேந் திரன்களத் தணிந்தனண் மாலை.

(இ - ள்) நடையினால் அன்னத்தையொத்தவர்களாகிய அப்பெண்கள் நால்வரில் முதலிற் பிறந்த சிறந்தமயிலின்சாயலையுடைய கன்னிப்பருவமுடைய அயையென்னும் பெண், மின்னலை வீசித் தீப்பொறியைக்கக்கும் வேலையேந்திய நிடததேசத்து மன்னவன் மன்னனாகிய மகேந்திரன் கழுத்திலே மாலை தரித்தாள். எ-று. (சுகூ)

பொன்னை யன்னவட் கிளையவ ளுவந்துகாம் போச
மன்னர் மன்னவன் சானந்தற் றணிந்தனண் மாலை
பின்ன வட்கிளை யாளந்த நெடுநிலப் பெருமான்
றன்ன ரும்புகழ் மாலிமார் பணிந்தன டொங்கல்.

(இ - ள்.) இலக்குமியைப்போன்ற அயையென்பாட்கு இளையவள், காம்போஜதேசத்து இராசராசனாகிய சானந்தனுக்குமனமகிழ்ந்து மாலை தரித்தாள். அதன்பின், அவளுக்கிளையவள் பெரிய அங்கதேசத்திற்கு மன்னனாகிய அடைதற்கரிய கீர்த்தியடைந்த மாலியென்பான் மார்பிலே மாலை யணிந்தாள். எ-று.

உரைத்த மூவர்க்கும் பின்னரி னுதித்திடு மொருத்தி
வரைத்த டம்புயக் கொங்கண தேயத்து மன்னன்
விரைத்த தாமரை விசாலநேத் திரனெனும் விறலோற்
கிரைத்த காதலி னணிந்தன ளிலங்குதா ரலங்கல்.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லிய கன்னிகைகள் மூவருக்கும் பின்னே பிறந்த ஒரு பெண், கொங்கணதேசத்து மன்னனாகிய மலைபோலும் விசாலமான தோள்களையுடைய மணங்கமழுந்தாமரை மலர்போன்ற விசாலநேத்திரனென்னும் பராக்கிரமசாலிக்கு மிகுந்த ஆசையோடு தன் கையில் விளங்குகின்ற மலர்மாலையைச்சூட்டினாள். எ - று. (எக)

இனைய நால்வரு மாலையிட் டரசர்பா லிருப்ப
வனைய கண்டுகண் களித்தனன் மணவினை யயர்ந்து
புனைபொ லன்கலன் முதலிய கொடுத்தருள் புரிந்தான்
மனையின் மாட்சியி னிருந்தன ரவண்சில வைகல்.

(இ - ள்.) இத்தகைய புதல்வியர் நால்வரும் சுயம்வரமாலை சூட்டி அவ்வம் மன்னர்களிடமிருக்க, அவர்களை நோக்கிக் கண்களிப்புற்றவனாய் விவாகச் சடங்குகளை நிறைவேற்றி, அலங்கரிக்கத்தக்க பொன்னாபரண முதலியவற்றைக் கொடுத்துதவினான். அப்புத்திரிகள் நால்வரும் சில தினங்கள் அங்கேயே இல்லற நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (எ௨)

மதிப்பெ ருங்குடை வேந்தர்க்கு வேண்டுவ வழங்கிப்
பதிக்க ணேகுதிர் நீரெனப் பணித்தனன் பணிப்ப
வதிர்க்கு மாழியந் தேரொடு நால்வரு மகன்றார்
விதிர்த்த வாட்படை கொட்புறு தானைசூழ் மிடைய.

(இ - ள்.) பெரிய சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அவ்வரசர் நால்வர்க்கும் வேண்டிய செல்வங்களை யளித்து, உங்கள் தேசங்கட்குச்செல்லுகவென விடைதந்தனன். அங்ஙனங் கட்டளையிடவும் ஒலிக்கின்ற சக்கரத்தையுடைய தேர்களிலேறிக்கொண்டு அம்மன்னர் நால்வரும், அசைத்து நெருங்கிய வாளாயுதமேந்திய சேனைகள் புடைசூழ்ந்து வருப்படி தங்கடங்கள் தேசத்திற்குப் போனார்கள். எ - று. (எ௩)

தேர திர்ப்பினும் புரவியஞ் சிரிப்பினுந் தனிக்கை
கார்மு ழக்கினும் பல்லியத் துவைப்பினுங் கடனீர்ப்
பார்சு மக்குறு மனந்தனும் பதைப்புறப் படர்ந்தார்
தார்நெ றித்தலை யெதிர்ந்தனன் கோசிகத் தவத்தோன்.

(இ - ள்.) அவ்வரசர்கள் நால்வரும், தேரின் அதிர்ச்சியாலும், அழகிய குதிரைகளின் கனைப்பினாலும், ஒப்பற்ற துதிக்கையையுடைய மேகம்போன்ற யானைகளின் கர்ச்சனையினாலும், பல வாத்தியங்களின் முழக்கினாலும், நீர்மயமான கடல் சூழ்ந்த பூமியைத்தாங்கும் ஆதிசேடனும் பதைக்கும்படி விரைந்து சென்றார்கள். வழியிடையிலே தவத்தையுடைய விசுவாமித்திர முனிவர் எதிர்ப்பட்டனர். எ - று. (எச)

சென்றெ திர்ந்திடு பெருந்தவக் கோசிகச் செல்வ
னின்று வேந்தருக் கொருமொழி நிகழ்த்துவான் விளித்தான்
வென்றி வேந்தர்மற் றமலையிற் கேட்டிலா வெகுண்டான்
குன்று றுத்தவற் கிருபுரு வங்களுங் குனிந்த.

(இ - ள்.) எதிரிற் செல்பவராகிய பெருந்தவஞ்செய்த விசுவாமித்திர முனிவர் அங்கே நின்று அவ்வரசர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை (ஆசிர்வசனமாகக்) கூற வேண்டி யழைத்தனர். வெற்றிபொருந்திய மன்னர்கள் ஒலிமிகையாற் கேட்டாரிலர். அதனால் குன்றவுபடாத தவத்தையுடைய முனிவர்க்கு இருபுருவங்களும் வளைந்தன. அவர் கோபமெய்தினர். எ - று. (எரு)

கொடிக்சொ ழும்புகை யிருவிழி கொழுந்துவிட் டெழுந்த
பொடித் தரும்பின வெயர்த்துளி பொருகதிர்ப் பருதி
வெடித்த வெங்கதி ரொடுங்கினன் மீண்டனன் விரிநீர்ப்
படித்த லம்புதைத் திருண்டது கொதித்தது பரவை.

(இ - ள்.) கோடிபோலப்படரும் பெரியகோபப்புகையானது அவருடைய இருவிழிகளிலுங் கொழுந்துவிட்டுத்தோன்றின. வியர்வுத்துளிகள் மயிர்க்கூச்சோடு தோன்றின. போர்செய்யுங் கிரணங்களையுடைய சூரியனும் தனது உஷ்ணமாகிய கொடுங்கிரணங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு மறைந்தான். கடல் சூழ்ந்த பூமி முழுவதும் இருண்டது. சமுத்திரமுங்கொதித்து. எ - று. (எசு)

வாம்ப ரித்தடந் தேருறை மன்னரு மனையார்
தேம்பு சிற்றிடைத் தேவியர் நால்வருந் நீரக்
கூம்பு டைக்கொடித் தேர்முதற் சேனையுங் குழுவும்
சாம்ப ராயின வருந்தவன் கடுஞ்சினத் தழலால்.

(இ - ள்) தாவிச்செல்லுங் குதிரை பூட்டிய பரந்த தேர்களிலேறிய மன்னர்களும், அவர்கள் மெல்லிய நுண்ணிய இடையையுடைய மனைவிகள் நால்வரும் நீங்கலாக, [கூம்பு] கொடிஞ்சியையுடைய துவசங்கட்டிய தேர் முதலான சேனைத்தொகை முழுவதும், அருந்தவமுடைய விசுவாமித்திர முனிவர் கொடிய கோபாக்கினியாற் சாம்பராயின. எ - று. (எஎ)

என்கொ லீதென வெருவினர் நோக்கின ரெதிர்ந்த
பொன்செய் மாமுடி யரசரை நோக்குபு புகல்வான்
மின்செய் வேற்படை யரசர்கா ளும்மெதிர் விளித்தேம்
புன்சி ரிப்பினீர் கேட்டிலை நோக்கிலீர் போலும்.

(இ - ள்.) இஃதென்ன காரணமென்று அஞ்சியவர்களாய் நோக்கி, நேரே வந்த பொன்னாலாகிய சிறந்த கிரீடமணிந்த மன்னர்களைப்பார்த்து அம்முனிவர் சொல்லுகின்றார். மின்னலை வீசும் வேற்படைதாங்கிய மன்னவர்களே! உங்கட்கெதிரில் நாமழைத்தோம். நீங்கள் கொண்டிருந்த புன்னகையினாலே எம்மைப்பாராதிருந்தீர்கள் போலும். எ - று. (எஅ)

ஆத லானுமக் கிருசெவி கேட்கல வாக
தீது தீர்தரு கட்புலந் தெரியல வாக
மாத ரின்னல மணந்துறு தொழிகநீர் மணந்தாற்
பேதை காணுமர் முடித்தலை வெடித்தறப் பிளக்க.

(இ - ள்.) ஆதலால், அறிவிலிகளே! உங்கட்கு இருசெவிகளும் கேளாதனவாகுக. குற்றமற்று விளங்கும் இருவிழிகளும் தெரியாதனவாகுக. நீங்கள் உங்கள் மனைவியரின்பத்தை நுகராமற் போகுக. அப்படி நுகர்ந்தால், உங்கள் கிரீடமணிந்த சிரங்கள் முழுவதும் வெடித்துப்பிளந்து போகக்கடவன. எ - று.

நாடு மெய்பெரு நகரமு மகரமு நீத்துக்
காடு போகுதி ரென்றுருத் தருந்தவன் கழறு
நீடு நன்னெறி மாதவ முளவெலா நெடுநகூத்
தாடு தன்னுடை யாச்சிர மம்புகுந் தடைந்தான்.

(இ - ள்.) உங்கள் நாடுகளையும், அவற்றுள்ள பெரியநகரங்களையும், உங்கள் அரண்மனைகளையும் நீங்கிக்காட்டிற்குப் போகக்கடவீர்களென்று, அருந்தவ விசுவாமித்திரர் சாபங்கூறி, அதிகரித்த நன்மார்க்கத்தோடு கூடிய பெருந்தவங்களாயுள்ளனவெல்லாம் ஆநந்த நடனஞ்செய்யும் தமது ஆச்சிரமம்போயடைந்தனர். எ - று. (அ0)

வேந்தர் நால்வரு மப்புல மொழிந்தனர் விரைப்பூங்
காந்தண் மெல்விரற் றேவிய ரருநெறி காட்டப்
போந்து பல்வரை மிடைபடு மடவியுட் புகுந்து
நீந்து ருப்பெருந் துயர்க்கடல் படிந்தனர் நெடுநாள்.

(இ - ள்.) உடனே மன்னவர் நால்வருங் கட்புலனுஞ் செவிப்புலனு மிழந்தார்கள். வாசனையும் அழகும் பொருந்திய செங்காந்தள் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்களைக்கொண்டு தங்கள் மனைவிமார்கள் (கணவர் கரங்களைப் பற்றி) அரிய காட்டுவழியைக்காட்டச்சென்று, பல மலைகள் நெருங்கிய காட்டிற்சேர்ந்து, தாண்ட முடியாத பெரிய துயரக்கடலில் அநேக காலம் மூழ்கிக் கிடந்தார்கள். எ - று. (அக)

மேற்படி வேறு.

ஆடும்பு னற்றுள்ளி யருவிப்பெ ருஞ்சாரல் வெங்கானகத்
தூடுண்ட வுப்பில்ப சும்புற்கை யினிதுண்டு வக்கின்றநா
ணீடும்பொ லங்கோடு டித்தெய்வ மலையத்து நிறைமாதவ
ஞடுந்த மிழ்க்கும்ப முனியக்க டுங்கான நடுவெய்தினன்.

(இ - ள்.) நீர்த்துளிகளாகிய அருவியொழுகும் பெரிய மலைச்சாரலையுடைய கடுங்காட்டில் தமக்குக்கிடைத்த உப்பில்லாத குளிர்ந்த கூழை இனிதாகப்புசித்துக்களிக்கின்ற நாளில், சிறந்த பொன்மயமான சிகரங்களையுடைய தெய்வீகந் தங்கிய பொதிய மலையில் வீற்றிருக்கும் பெருந்தவமுடித்தவரும், யாவரும் மதிக்கும் தமிழை வளர்த்தவருமாகிய அகத்தியமுனிவர் அக்கொடிய காட்டினிடையே யெழுந்தருளினர். எ - று. (அஉ)

செல்லுந்த மிழ்க்கும்ப முனிவற்ப ணிந்தொன்று செய்தேமலேம்
புல்லுங்க டுஞ்சாப முனிகோசி கன்றந்து போனுனினிச்
சொல்லும்பெ ருஞ்சாப முனையன்றி யெவரோது டைப்பாரெனு
வல்லென்ற முலைமாத ரரசர்த்தொ ழச்சொல்லி வழிபட்டனர்.

(இ - ள்.) அப்படி யெழுந்தருளிய தமிழ் முனிவராகிய கும்பத்திற் பிறந்த அகத்திய முனிவரை, சொக்கட்டான் காய்களென்று சொல்லத்தக்க ஸ்தனங்களையுடைய அம்மங்கையர் பணிந்து, அடியேங்கள் ஒரு தீமையுஞ் செய்தவர்களல்லோம். விசுவாமித்திர முனிவர் எங்களைச்சேரும்படியான கொடுஞ்சாபந் தந்து போயினர். இனி அக்கொடுஞ்சாபத்தைத் தேவரீரையன்றி நீக்குவோர் யாவரென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, தங்கள் கணவராகிய அரசர்களை வணங்கும்படி சொல்லிப் பூசை செய்தார்கள். எ - று. (அங

அக்காலை யிகன்மன்னர் தொழுபைங்க ழற்கால டற்சோரிவாய்
கக்காட னெடுவேலி னொருநால்வர் தொழுதுற்ற கவல்கண்ணுரு
மைக்காள கண்டத்த ரற்கொப்பு வரநின்ற தமிழ்மாதவ
னெக்கானு ளங்கண்கள் பனிமல்க நனிநின்று நினைகின்றனன்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், பகைமன்னர்கள் பணியும் பசிய வீரக்கழலணிந்த கால்களும், வலியுடைத்தாய் உதிரஞ் சிந்தும் வாயையுடைய வெற்றி

தூங்கிய நெடியவேலாயுதமுங்கொண்ட ஒப்பற்ற நான்கு அரசர்களும்பணி தடைந்த துயரத்தைப்பார்த்து, விடந்தங்கிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெரு மானுக்குச் சமானமாக விளங்கிய அகஸ்தியமுனிவர் மனமுருகி, கண்களில் நீர் பொசிய நெடுநேரம் நின்று தம்முள் ஆலோசிக்கின்றனர். எ - று. (அச)

என்னேயி வர்க்கிக்க டுஞ்சாப மொழிகின்ற தெதுகொண்டெனு
வுன்னுவு ணர்ந்தெந்தை சிவபுண்ணி யத்தன்றி யொழியாதெனச்
சொன்னன வர்க்கன்ன தறிவானெ மக்கின்று சொலலாயெனப்
பன்னுக சென்னிப்ப ரற்கான வழிபாடு பகர்கின்றனன்.

(இ - ள்.) இவ்வரசர்க்குற்ற கொடுஞ்சாபம் எவ்வாற்றுலொழிவது? யாது செய்து? என்று சிந்தித்துணர்ந்து, எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்குரிய புண்ணியத்தாலன்றி அம்மன்னர்களுக்குரைத்தருளினர். அச்சிவபுண்ணியத்தை அடியேங்கள் இப்போது தெரிந்துகொள்ளும்படி திருவாய்மலர்த்தருளவேண்டு மென வேண்ட, பல நாகங்களைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமானுக்குரித்தாகிய பூஜாமார்க்கத்தைத் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றனர். எ - று. (அரு)

பொருதண்பு னற்கீச கக்கோன கர்ச்செய்ய போராழியான்
செருவென்று வக்கின்ற சாதார னென்னுந்தி றற்கோமகன்
வருதிங்க ளொருகொம்பெ டுத்தன்ன முகமங்கை மயில்போலுவா
ளிருகுங்கு மக்கொங்கை மூழ்கிக்கி டப்பான்வெ ளிக்கெய்துறுன்.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற குளிர்ந்த நீரையுடைய கீசகமெனும் பெரிய நகரத்திலே, செவ்விய போர்செய்யும் ஆச்கினைசக்கிரத்தையுடையவனாய், போர்முகத்தில் வெற்றிபெற்றுக்களிக்கின்ற சாதாரனென்னும் வலிதங்கிய சிறந்த அரசனிருந்தான் அவன் உதயமாகின்ற சந்திரனை ஒரு பூங்கொம்பு சுமந்திருந்தாற் போன்ற முகத்தையுடைய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய மனைவியின், குங்குமச்சேறு பூசிய இருதனங்களைத்தழுவி மோக சாகரத்திலமிழ்ந்து புறத்தே வரமாட்டான். எ - று. (அசு)

அன்னானி ருக்குந்தி ருக்கோயி னெடுவாயி லவணெய்தினன்
பன்னாளி ழைக்குந்த வந்தானு ருக்கொண்ட படிபோலுவான்
முன்னுவ சிட்டன்பு குந்தான தரசற்கு மொழிதந்திலார்
பின்னாலு கன்னாற்பு றம்போக வறிவுற்ற பின்னெய்தினன்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் வாழ்ந்திருக்கும் அழகிய அரண்மனையின் நெடிய வாயிற்படியில் எழுந்தருள்வதற்குத் திருவுள்ளங்கொண்டு, பல காலங்களிற் செய்த தவமே ஒரு வடிவெடுத்தாற்போன்றவராகிய வசிட்டமுனிவர் அங்கெய்தி உள்ளே போயினர். அதனை அக்காவலாளர் அரசனுக்குணர்த்திலர். நாலு நாழிகை காலங்கழிந்ததன் பின்னர், அவர்கள் உணர்த்த வுணர்ந்து வெளியே வந்தனன். எ - று. (அஎ)

வேரித்த டந்தாம நெடுவேலி ளங்கோவெ ருக்கொண்டிவ
னீரப்ப சுந்தாம ரைத்தாள்ப ணிந்தானெ மூர்ந்துற்றனன்

மூரற்க டுந்தீமு கத்தான மூற்றுன்மு னிந்தானரேர்
வாரிப்பெ ரும்பூத லப்பூத மிருள்பட்டு மருள்பட்டதே.

(இ - ள்.) மண மிருந்த மலர்மாலையணிந்து விசாலித்து நீண்ட வேலேந்திய இளந்தன்மையுடைய அரசன் பயமெய்தி, இவ்வசிஷ்டமுனிவருடைய குளிர்ச்சிவாய்ந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைப்பணிந்தெழுந்து நெருங்கினன். கோப நகைபொருந்திய வடவாக்கினிபோன்ற முகமுள்ள அம்முனிவர் சுளித்துக்கோபித்தார். உடனே கடல் சூழ்ந்த பெரிய உலகமாகிய ஐம்பெரும் பூதங்களும் இருள்பட்டு மயக்குற்றன. எ - று. (அஅ)

பேராழி வையம்பு ரக்குஞ்செ ருக்கிற்பெ ரும்பேதையா
யோராத காமக்க ளிப்பாலெ மைச்சற்று முளமெண்ணிலாய்
வாராடி ளங்கொங்கை யவளோடு மொருநீயும் வனவேடனாய்ச்
சூராடி ருங்கான கஞ்சேறி யென்றான றத்தொல்லையோன்.

(இ - ள்.) பெரிய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தைக்காக்கும் இறுமாப்பினாலே பெரிய மூடனாகி. உணர்வற்ற காமக்களிப்பினால் எம்மைச்சிறிதும் மனதில் மதியாதுவாளா விருந்தனை. அதனால், கச்சணிந்த இளங்குசங்களையுடைய உன் மனைவியோடும் ஒப்பற்ற நீயுங் காட்டில் வசிக்கும் வேடனாகி [சூர்] வனதெய்வங்கள் சஞ்சரிக்கும் காட்டிற் சேரக்கடவாயென்று தர்ம சொரூபராகிய பழமைவாய்ந்த வசிஷ்டமுனிவர் சபித்தனர். எ - று. (அகூ)

நின்னாடு காடாகி மிடைதந்த வனவேய்நி ரைக்குன்றெழ
வந்நாட கத்துள்ள வனைவோரு மழல்வாய்வ யக்கோளரி
செந்நாய்பொ றிப்புண்ட ரீகஞ்சி னப்பல்ல முதலானமாக்
கொன்னாரு கிர்க்கங்க முதலாய புள்ளாகெ னக்கூறினான்.

(இ - ள்.) உன் நாடு முழுதுங்காடாகி, நெருங்கிய காட்டுமூங்கில்கள் மலைகளின் வரிசையில் ஓங்கி வளரவும், அந்நாட்டிலுள்ள வெல்லோரும் தீயைச்சிந்தும் வெற்றிதங்கிய சிங்கங்கள் செந்நாய்கள் புள்ளிகளமைந்த புலிகள் கோபந்தங்கிய கரடிகள் முதலிய மிருகங்களும், வலிமிகுந்த நகங்களையுடைய பருந்து முதலிய பறவைகளுமாகக்கடவரென்று சாபமிட்டனர். எ - று.

உடுக்கும்ப சும்பீத கக்கோசி கம்பீலி யுடையானதாற்
றொடுக்கின்ற முத்தாரம் வெண்குன்றி யாகித்து வன்றுற்றவாற்
படுக்கின்ற முத்தக்க மூற்சோகி யாகிப்ப தம்புக்கதா
லெடுக்குந்த வத்திற்கு மேலென்ப துண்டோவி சைத்தோதவே.

(இ - ள்) உடுத்திருக்கும் பசும் பொன்னிறமான பட்டு வஸ்திரம் மயிற்றோகையுடையாகியது. கோத்திருக்கும் முத்துமாலை வெண்குன்றி மணிமாலையாகி நெருங்கியிருந்தன. எல்லோருக்கும் அன்பை விளக்கும் வீரகண்டாமணி பலகலாயாகிக்கால்களிலெய்தின. ஆனபடியால், எல்லோராலும் புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க தவத்திற்கு உயர்ந்ததாக எடுத்துக்கூறவேறென்றுளதோ?எ-று.

ஒளிரும்ப சும்பொற்றொ டர்த்தாலி புலிவாளெ யிற்றொத்ததாற்
றளிருண்ட பொன்மேனி கருகிப்பொ லஞ்சேலை தழைபட்டதாற்

குளிருந்த ளிர்ச்செங்கை நிரைசங்கு சங்கான குழைபூடிலாய்
மிளிருங்க யற்கண்ணி பால்வேடு வத்தன்மை வெளிபட்டதே.

(இ - ள்) ஒளிவிடும் பசும்பொன்னாற்செய்து தொடர்ந்திருக்கும் மங்கல சூத்திரம் புலியின் கூரிய பல்லையொத்து, மாந்தளிர்போன்ற பொன்னிறத் தேகங்கருகி, தரித்திருந்த பொற்சேலை தழையாகிவிட்டது. குளிர்ந்த தளிர் போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த கைகளிலணிந்த வளையல்கள் சங்குகளாயின. காதணிவரையில் மீண்டு திரும்பும் சேற்கெண்டைபோலுங் கண்களையுடைய அவ்வரசன் மனைவியிடத்தில் வேடமாதின் தன்மை வெளிப்பட்டது. எ - று.

திரைவேலி நெடுமாநி லத்தெவ்வர் பரவுந்த சினவேலினன்
வரைவேட னாநவெய்தி மனையாளொ டுங்கான வனமெய்தினன்
உரையாமு னம்பெற்ற கொலைவேட னிலைகண்டு றத்தாரினன்
புரைதீர்த வந்தொற்று கொள்கொம்பெ னுந்தெய்வ முனிபோயினன்

(இ - ள்.) கடல் வேலிவாய்ந்த பெரிய பூமியில் பகைமன்னர் பணியக் கோபிக்கும் வேலேந்திய அம்மன்னவன், வேட்டுருவெய்தித் தன் மனைவியோடும் பெருங்காட்டை யடைந்தான். குற்றமற்ற தவமென்னுங்கொடி படர்ந்துள்ள கொழுகொம்புபோன்ற தெய்வீகம்பொருந்திய வசிஷ்டமுனிவர், தாம் சபிப்பதற்குள்ளேயே அவ்வரசன் பெற்ற கொலைத்தொழில் புரியும் வேட்டுருவத்தைக்கண்டு கோபந்தணிந்து தமது ஆச்சிரமத்திற்கெழுந்தருளினர். எ - று. ()

மேற்படி வேறு.

கெழுமு மாளிகைக் கீசகப் புரத்துள மாக்கள்
கழுகு மாந்தையுங் கங்கமுங் கம்புளுங் கொடியு
மொழுகு சிச்சிலுஞ் சிரலையு மொண்சிறைப் புறவு
மெழுவு மற்றுள பறவையு மாகிவிண் ணெழுந்தார்.

(இ - ள்.) மிகுந்த மாளிகைகள் நிறைந்த கீசகபுரத்தில் வசித்த மனிதர்கள் யாவரும் கழுகுகளும் ஆந்தைகளும் பருந்துகளும் சம்பங்கோழிகளும் காக்கைகளும் பொன்வாய்ப்புட்களும் மீன்கொத்திப்புட்களும் அழகிய சிறகமைந்த புறாக்களும் பறந்துசெல்லும் ஏனைப்பறவைகளுமாய் ஆகாயத்திற் கிளம்பினார்கள். (௬௪)

முடங்கு வாளெயிற் றடுசின வேங்கையு முழைவாண்
மடங்க லாளியும் வல்லுளைப் பன்றியும் பகுவாய்ப்
படங்கொள் பாந்தளும் பல்லுகிர்ப் பதத்தசெந் நாயுங்
கடங்க விழ்த்தெழு களிறுமொத் தவ்வனங் கலந்தார்.

(இ - ள்.) வளைந்து கூர்மையான பற்களையுடைய கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய புலியும், துடைப்பம்போன்ற வாலையுடைய சிங்கமும், யாளியும், வலிய மயிர்களையுடைய பன்றியும், பிளவுபட்ட வாயையும் படத்தையுமுடைய பாம்பும், பல நகங்கள் பொருந்திய பாதம் வாய்ந்த செந்நாயும், மதஞ்சொரிந்து கொண்டுவரும் யானையும்போன்று அக்காட்டிற் சஞ்சரித்தார்கள். எ - று. ()

எழுதி நோக்கினு மொப்புறா விஞ்சிசூழ் நகரம்
பழுவ மூடிய வனமெனப் பல்சிறப் பொழிந்து

தழுவு மன்னவன் கோயிலுட் கழுகினஞ் சரிப்பப்
பொழுது ருவகை யிருள்படப் புன்மரம் பொதிந்த.

(இ - ள்.) படமெழுதிப்பார்த்தாலும் ஒப்பாகாத மதில்கள் சூழ்ந்த அந்நகர மானது, நெருங்கியடர்ந்த காட்டைப்போலப்பலவகைச்சிறப்புகளும் நீங்கி, அதனைச்சேர்ந்த இராசமாளிகையிற்சென்று கழுகு கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்க, சூரியனும் நுழையாத வண்ணம் இருள் நிறைந்திரும்படி புற்களும் மரங்களும் நிறைந்துவிட்டன. ஏ - ள். (௬௬)

நீண்ட மாமனைத் தொடர்படர் கிரிகளாய் நிவந்த
வாண்ட மைந்தெழு முளியரிற் குறுமுய லடைந்த
வேண்ட ருஞ்சிறப் பெயதிய வெண்ணிலா முன்றிற்
றாண்ட ருஞ்சினப் படுபுலி பிணவுகண் டுயில்வ.

(இ - ள்.) நீண்ட சிறப்புற்ற மாளிகைகளின் தொடர்ச்சிகளெல்லாம் படர்ந்த மலைகளாயுயர்ந்தன. அங்கே வசித்தோங்குகின்ற வேடர்களைப்போலக் குறுமுயல்களெய்தின, விரும்பப்படுகின்ற அரிய சிறப்புகளடைந்த வெண்ணிலாமுற்றத்திலே, விசேடித்த கடுங்கோபந்தங்கிய கொல்லத்தக்க புலிகளும் பெண் புலிகளும் தூங்கிக்கொண்டிருந்தன. எ - று, (௬௭)

நீடு கோபுரங் கொடுமுடி நெடுவரை யாகி
யூடு பாந்தள்புக் குறங்குவ வோரிநின் றழைப்பப்
பாடு போக்கிய சாளர முழையெனப் பகுத்த
மாட மாளிகை பொற்றையாய்க் கொழுங்கொடி வளைத்த.

(இ - ள்.) உயர்நத கோபுரங்களெல்லாம் பெரிய மலைகளின் கொடுமுடிக ளாகி, அவற்றிள் மலைப்பாம்புகள் புகுநது கண்டுயில்வன. கிழ நரிகள் ஊளையிடு வன. சிற்பத்தொழிலமைந்த சாளரவாயில்களாக வகுத்திருந்த மாடமாளிகை களெல்லாம் சிறு குன்றுகளாய் அவற்றிற்கொழுவிய காகங்கள் சூழ்ந்திருந்தன.

மணந றுந்துணர் வனமெலாம் பகன்றையாய் மலர்ந்த
துணர விழ்ந்தலர் மாதவி காஞ்சொரி துணர்த்த
விணரவி ழ்ந்தலர் பூங்கமு கீந்தென விலிர்த்த
பணைநெ டுஞ்சினை மாம்பொழில் காஞ்சிரை பழுத்த.

(இ - ள்.) நறுமணமுள்ள மலர்க்கொத்துக்களையுடைய் நந்தன வனங்க ளெல்லாம் [பகன்றை] கிலுகிலுப்பை மலர்களாகவிகசித்தன. பூங்கொத்துகள் விகசித்து மலர்ந்த குருக்கத்திகள் காஞ்சொரிகளாயலர்ந்தன. மகரந்தத்தை யுதிர்த்து மலர்கின்ற அழகிய கமுக மரங்களெல்லாம் ஈச்சமரங்களாய்த்தளிர் விட்டன, பணைத்த நீண்ட கிளைகளும் மாஞ்சோலைகளும் எட்டிமரங்களாய்ப் பழுத்தன. எ - று. (௬௮)

கலைநி லாப்படு வெண்பளிக் கறைமுகட் டுச்சி
கொலைமே தக்களி றழித்தெழுங் கோளரிக் குறுந்தா
ளலைப சும்புனற் குருதிதோய்ந் தவணவ ணமைத்த
நிலைநெ டும்புனற் றுமரை மலர்ந்தன நிகர்த்த.

(இ - ள்.) பூரண கலைகளோடுகூடிய சந்திரிகையைப்பரப்பும் வெள்ளிய பளிங்குக்கற்களாற்சமைந்த உத்திரத்தின்மீது, கொல்லத்தக்க மதங்கொண்ட யானையைவென்று விளங்குஞ் சிங்கத்தின் சிறு கால்கள், அலைகின்ற புதிய நீராகிய உதிரத்திற்படிந்து அங்கங்கே வைத்திருப்பவை, நிலையாயுள்ள மிக்க நீரில் தாமரைமலர்கள் மலர்ந்தனபோன்றிருந்தன. எ - று. (௧௦௦)

ஒடுக்கி தழ்ப்படு தாமரை காந்தளொத் துடைந்த
மடற்பொ திந்தெழு மல்லிவெண் காந்தளாய் மலர்ந்த
வெடுத்த தண்புனல் கானலொத் தெல்லைநீத் திறந்த
வடுத்த பானலு மழைநிறக் குறிஞ்சியொத் தலர்ந்த.

(இ - ள்.) ஒடுக்கிய இதழ்கள்படைத்த தாமரைகளெல்லாஞ் செங்காந்தளைப்போன்று விகசித்தன. இதழ்கள் நெருங்கியோங்கிய மல்லிகைமலர்களெல்லாம் வெண்காந்தள் மலர்கள்போலப் புட்பித்தன. நிரம்பிய குளிர்ச்சி தங்கிய நீர் நிலைகள் கானற்சலம்போல வரம்புகடந்தொழிந்தன. நெருங்கிய நீலோற்பலமலர்களும் மேகநிறந்தங்கிய மருதோன்றிமரங்கள்போலப்பூத்தன.

முழங்கு பைங்கழற் கோமக னுடைக முகப்பிற்
றழங்கு பல்லியங் களிறென நாடகச் சதியின்
வழங்கு மாடலை மிதிக்குநர் மயிலெனக் குயிலா
லெழுந்த பாடலி னுடகந் தனிமைகண் டிருக்கும்.

(இ - ள்.) சப்திக்கின்ற பசிய வீரகண்டாமணிதரித்த அம்மன்னனது நாடகசாலையின் வாசலில் ஒலித்துக்கொண்டிருந்த பல வாத்தியங்களுள் யானைகளாகவும், நாடகத்திற்கிணங்கச் சதிக்கொத்து நடிக்கும் நடனஞ்செய்பவர்கள்மயில்களாகவும், குயில்களாலுண்டாகிய ஓசையே பாடலாகவும் இவ்வகை நடனம் பார்ப்பவர்களில்லாமல் தானே நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும். எ - று. ()

இன்ன தன்மையொத் திருந்தன வாசியி லிருக்கை
யன்ன வேடனொத் தகன்றவ னடவியுட் சரியா
வின்ன லங்கடற் படிந்தவ ணியங்குறு மேல்வை
பன்னு மாதவத் திரணவிந் தவ்வனம் படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனது அரசியற்கைத் தன்மை இவ்வகையை யொத்திருந்தன. அவ்வகைய வேடன்போலச் சென்ற மன்னவன் பெருங்காட்டிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டு, துயர்க்கடலில் மூழ்கி வசித்திருக்குந் தருணத்தில், துதித்தற்குரிய பெருந்தவத்தையுடைய திருணவிந்துவென்னும் முனிவர் அக்காட்டிற்கு எழுந்தருளினர். எ - று. (௧௦௩)

அடைந்த மாதவத் தலைவனை யரசனு மவளும்
படிந்து தம்முடி மண்ணுறப் பணிந்தனர் பணியா
மிடைந்த புன்சடை யருந்தவ வசிட்டனால் விளைந்த
திடைந்த சிந்தையி னெடுத்தெடுத் தியம்பின ரிரந்து.

(இ - ள்.) அங்கெழுந்தருளிய பெருந்தவத் தலைவராகிய திரணவிந்துவென்னும் முனிவரை அவ்வரசனும் அவன் மனைவியும் நிலமிசைப் படியும்படி வணங்கினார்கள். அப்படி வணங்கியவுடனே நெருங்கிய சிறு சடைகளையுடைய அருந்தவஞ்செய்த வசிட்டமுனிவரால் தமக்குற்ற சாபத்தை, வருந்திய மனதோடு பிரார்த்தித்து விளக்கி விண்ணப்பித்தார்கள். எ - று. (௧௦௪)

கேட்டு நின்றருண் முனிவரற் கின்னருள் கிளைப்பத்
தோட்ட லங்கலீர் நும்முழைப் பாதகந் தொலைவான்
கோட்டு வெள்விடை யவனருட் புண்ணியங் குணியா
வீட்டு சிந்தையி னியற்றுதி ரெனவெடுத் திசைத்தான்.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டருளிய திரணவிந்து முனிவருக்கு இனிய திருவருள் மிக, இதழ்களோடு கூடிய மலர்மாலையை யணிந்தவர்களே! உங்கட்குள்ள பாவங்கள் நிவாரணமாகும்படி, கொம்புகளையுடைய வெண்ணிறந்தங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்குரிய சிவ புண்ணியங்களைக் கருதிச் செய்யவேண்டுமென்னும் மனதோடு செய்யக்கடவீர்களென்று விரித்துச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧0௫)

இவரை யன்னவன் பின்னரு நோக்கிமற் றீங்குச்
சிவன தாலய முண்டுகொ லென்றலுஞ் செறிந்த
கவன வேடனு மனைவியுந் தொழுதுளங் களிப்பார்
தவமு யற்சியீ ருளதெனச் சாற்றின ரவற்கு.

(இ - ள்) இவ்விருவரையும் அம்முனிவர் மீண்டும் பார்த்து, இங்கே ஏதேனும் சிவாலயம் உளதோ? என வினவவும், மிகுந்த கவனத்தையுடைய வேடரூபங்கொண்ட மன்னவனும் அவன் மனைவியும், அம்முனிவரை வணங்கி மனங்களிப்படைந்தவர்களாய், அவரை நோக்கித் தவமுயற்சியுடையோரே! இங்குண்டென்று சொன்னார்கள். எ - று. (௧0௬)

இத்த லத்தினுக் கயல்பிர மேச்சுர மென்னு
மத்த னாலய முளதென வருந்தவத் தலைவன்
பத்தி யிற்சிவ னாலயம் புகுந்துநீர் பரிவான்
முத்தர் வேண்டுறு மருஞ்செயற் பணிவிடை முயல்வீர்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திற்கருகே பிரமேச்சுரமென்னுந் திருநாமமுள்ள சிவபெருமான் திருவாலயமிருக்கின்றதென்று கூற, அதனைக்கேட்ட அருந்தவச் செல்வராகிய திரணவிந்து முனிவர் நீங்களிருவரும் பத்தியோடு அச்சிவாலயமடைந்து அங்குள்ள பெரியோர்கள் விரும்புகின்ற சிறந்த செயல்களாகிய பணிவிடைகளை அன்புடன்செய்ய முயலுவீர்களாக. எ - று. (௧0எ)

புரிந்த மாமதிற் புறத்துள புற்சிதைத் தெடுத்துஞ்
சரிந்து வீழ்சரு கரற்றியுந் தனித்திரு முன்றிற்
பரிந்த வன்பினிற் றுகடுடைத் தகற்றியும் பழங்க
ணிரிந்து போதரச் சந்நிதி திருமெழுக் கிட்டும்.

(இ - ள்.) அலங்கரித்த பெரிய மதிற்புறத்திலே முளைத்துள்ள புற்களைப் பிடுங்கியெறிந்தும், மரங்களினின்றும் நழுவிவிழுகின்ற சருகுகளைப் பெருக்கியெறிந்தும், ஒப்பற்ற திருமுற்றத்திலே மெய்யன்போடு தூசுகளைக் கழித்து நீக்கியும், துன்பங்களழிந்தோடும்படி திருச்சந்நிதானத்தில் திருமெழுக்கிட்டும்.

அலங்க னுண்மல ருதவியு மரனபி டேகக்
கலங்கொ ணார்ந்தவற் குதவியுங் கடிமதிட் கிளைத்த
குலங்கொள் வல்லிவேர் பிடுங்கியு மெம்பிரான் கோயில்
வலன்றி ரிந்துநின் றெடுத்தெடுத் தினிதக மகிழ்ந்தும்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்குத் திருமாலைக்குரிய மலர்களை யெடுத்துக் கொடுத்தும், அபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய திரவியங்களைச் சேகரித்துவந்து அவருக்குதவியும், காவலாயுள்ள திருமதில்களில் முளைத்துள்ள கூட்டமாகிய கொடிகளையும் வேர்களையும் பறித்தும், எமது சிவபெருமான் திருவாலயத்தை வலஞ்செய்தும், சந்நிதிக்கு நேரில்நின்று மிகவுந் துதித்து இனிதாக மனங் களித்தும். எ - று. (௧0௯)

கருத்தி னெம்பிரான் றிருவடி கரந்துறக் கருதி
யிருத்தி ராங்கவ ணிப்பெருஞ் சாபநீத் தொழியு
மருத்தி மாநகர் முன்னையிற் சிறப்புடைத் தாகுந்
திருத்து நின்னுடை யரசுசெங் கோன்முறை செல்லும்.

(இ - ள்.) உங்களிதயத்தில், எமது சிவபெருமான் திருவடிகள் மறைந் திருக்கும்படி தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பீர்களாக. அப்போது அங்கே உங்களுக்கு நேர்ந்துள்ள இப்பெருஞ்சாபம் நீங்கும். உங்களால் விரும்பப்படும் பெரிய நகரமும் முன்போலவே சிறப்பினையடையும். திருத்தமாகிய உன் அரசாட்சிக்குரிய செங்கோலும் கிரமப்படி செல்லும். எ - று. (௧௧0)

என்று ரைத்தனன் றிரணவிந் திருந்தவச் செல்வ
னன்ற வர்க்களித் தாச்சிர மத்துநீத் தகன்றான்
மன்ற லங்குழன் மனைவியுந் தானுமாய் வடபாற்
குன்ற வில்லிபொற் கோயிலிற் குறுகினன் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு திரணவிந்துவென்னும் பெரிய தவச்செல்வ முடையவர் திருவாய்மலர்ந்து, அன்று அவர்களுக்குத் திருவருள்செய்து அவ்வனத்தை யகன்று சென்று தாம் வசிக்கும் ஆசிரமத்திற்கு எழுந்தருளினர். மணங்கமழும் அழகிய கூந்தலையுடைய தன் மனைவியும் தானுமாய், வடதிசையிலுள்ள மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டருளும் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற அழகிய பிரமேச்சுரத்தையடைந்து உள்ளே போயினன். எ - று.

உரைத்த மாதவ னுரைப்படி யெம்பிராற் குவப்பி
னிரைத்த வன்பினோ டென்பற வுருகின ரியற்றக்
கரைத்த கட்புன லரும்புறக் கனிந்தனர் கவலார்
நிரைத்த கங்குல்பன் னொன்றுபிற் படுத்தன ரிமலன்.

(இ - ள்.) தமக்குபதேசித்த பெருந்தவமுடைய திரணவிந்து முனிவர் சொற்படி எமது சிவபெருமானுக்குக் களிப்போடும் ஆரவாரித்த மெய்யன் போடும் எலும்பும் நெக்குவிட்டுருக மனவுருக்கமெய்தியவராய்ச் செய்து, ஒழுகிய ஆநந்தபாஷ்பங்கள் துளிக்கக்கவலையற்றவர்களாய்க் கனிவெய்தியவர்களாய் வரிசையாக வரும் இரவுகள் பதினொன்றனைக் கழித்தவுடன், சிவபெருமான்.

ஓது சாபநீத் தின்னுரு முன்னுரு வுதவிப்
போது மாநகர் முன்னினுஞ் சிறப்பெனப் புரிந்து
காதன் மாக்களு மன்பதை யுருக்கொடு களிப்பத்
தீது தீர்ந்துறத் திருவுள நெகிழ்ந்தருள் செய்தான்.

(இ - ள்.) வசிஷ்டமுனிவர் கூறிய சாபத்தையகற்றி, இனிய உருவமாகிய பண்டைய உருவத்தைப் பாலித்து, அளந்த பெரிய நகரமானது முன்னிருந்

ததைக் காட்டினுஞ் சிறப்புடையதென்று கண்டோர் கழறும்படி செய்து, ஆசையையுடைய அந்நகரவாசிகளும் மனிதவுருவமெய்திக் களிப்புறவும், கெடு திகளெல்லாம் நீங்கிப்போகவும் திருவுள்ளமிரங்கித் திருவருள் பாலித்தனர்.

தடக்கை வேந்தனுந் தேவியுந் தன்னக ரடைந்து
திடப்பெ ருந்தனித் திகிரியாற் கோமுறை செலுத்தி
மடக்கொ டியுங்கொடி பாகனை வரன்முறை வழுத்தி
யிடர்ப்பெ ரும்பிறப் பொழித்துபோய்க் கயிலைவீற் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) பரந்த கைகளையுடைய அரசனும் அவன் பத்தினியும் தங்கள் நக ரத்தையடைந்து, வைராக்கியத்தோடு சேர்ந்த பெருமை தங்கிய ஒப்பற்ற ஆக் கினைச்சக்கரத்தினாலே இராசரீக முறைமையைச் செலுத்திக்கொண்டு, அழகிய உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து துய ரத்திற்குக் காரணமாகிய பெரிய பிறவி நீங்கிச்சென்று திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். எ - று. (௧௧௪)

ஏறு கைத்திடு மெம்பிராற் கினியன வியற்றுங்
கூற ருஞ்சிவ புண்ணிய நீவிருங் குணிப்பி
னூரு நீங்கியிக் கொடும்பெருஞ் சாபநீத் தொழிவீர்
வேறொ ழித்துறு தென்றன னருந்தவ வேந்தன்.

(இ - ள்.) இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்தும் எமது சிவபெருமானுக்கு இனிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்வதாகிய சொல்லுதற்கரிய சிவ புண்ணியங் களைச் செய்தற்கு நீங்களும் நினைப்பீர்களாயின், இடையூறகன்று இக்கொடிய பெருஞ்சாபத்தினின்று நீங்கப்பெறுவீர்கள். இச்சிவ புண்ணியத்தைத் தவிர வேறொன்றும் இச்சாபத்தை நீக்காதென்று சிறந்த தவராசராகிய அகத்திய முனிவர் (அவ்வரசர் நால்வர்க்குங்) கூறினர். எ - று. (௧௧௫)

ஏழை யேஞ்சிவ புண்ணிய மியற்றுவான் முயல
வாழி மாதவ வரன்முறை வழங்குதல் வேண்டும்
ஊழி நாயகற் கினியன வுணர்ந்திலே மென்னா
மாழை யொண்கணார் தம்மொடும் பணிந்தனர் மன்னர்.

(இ - ள்.) சிறந்த தவமுடையவரே! அடியேங்கள் சிவபுண்ணியஞ்செய்ய விரும்பி, முயற்சிப்பதாக வரிசையான முறைமைகளைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டும். ஊழி முதல்வராகிய சிவபெருமானுக் குரியனவாகிய சிவபுண்ணி யங்கள் இவையெனத் தெரிந்திலோம் என்று, அழகிய வொளிதங்கிய விழி களையுடைய தங்கள்மனைவிமாரோடு, அம்மன்னர்கள் நால்வரும் பணிந்தார்கள்.

இரந்து முத்தமிழ்த் தலைவனை யெடுத்தெடுத் தேத்திப்
புரிந்து போற்றுறு மந்நிலை மழவிடைப் புனிதன்
கரந்தை யஞ்சடைப் பரனமு தேச்சுரன் கருணை
சுரந்த ளித்துறப் பெருஞ்சிவ தேசிகன் றோன்ற.

(இ-ள்.) முத்தமிழ்க் கிறைவராகிய அகத்தியமுனிவரை இப்படிப் பிரார்த் தித்து, அவர் புகழ்களைப் பலவாறு எடுத்துத் துதிசெய்து, விருப்பத்துடன் பணிந்துகொண்டிருக்குந் தருணத்தில், இளமை தங்கிய இடபவாகனத்தை யுடைய புனிதமானவரும், கரந்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானு மாகிய அமுதேசுவரருடைய திருவருள் மிகுந்து பாலிக்கப்பெற்ற அர்ச்சகர் ஆங்கெழுந்தருளலும். எ - று. (௧௧௬)

தெய்வ வேதியன் ஏறென்றலுஞ் செழுந்தமிழ்ப் புனித
னவ ருந்தனிச் சிந்தையோ டெதிர்ந்தன னவைதீர்
பொய்யின் மாதவன் றன்னொடு மளவளாய்ப் பொறைகூ
ரைய நின்னுடைப் பெருமையா ரளவறிந் திசைப்பார்.

(இ - ள்.) அச்சிவாசாரியர் ஆங்கெழுந்தருளியவுடனே, செழித்த தமிழ் முனிவர் மிக வருந்திய சிறந்த மனதோடு அவரை யெதிர் கொண்டவராய், குற்றமகன்ற மெய்த்தவமுடைய அவ்வாசாரியரோடுங் கலந்து, சாந்தகுண முதிர்ந்த தலைவரே! தங்களுடைய பெருமையை எவர்தாம் அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லவர்கள்? எ - று. (௧௧அ)

மரபி னோங்கிய கொடுமுடிப் புட்பமால் வரையிற்
குரவர் கோத்திரத் துதித்தனை மறைக்குலக் கொழுந்தே
பரவி நின்னுழை வேண்டுவ துண்டது பணிப்பாய்
புரவு பூண்டவ ரிவர்க்குவந் துறுதுயர் புகல்வான்.

(இ - ள்.) முறைப்படி யோங்கியுயர்ந்த கொடுமுடிகளையுடைய பெரிய புட்பகிரியில் சிவாசாரிய கோத்திரத்திற் சனித்த வேதியர் மரபின் கொழுந்து போல்வரே! உம்மிடத்தில் யான் பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொள்வதொன்றுளது. அதனைப்பாலிக்கவேண்டும், அரசாட்சியை மேற்கொண்டவர்களாகிய இவர்கள் நால்வருக்கும் வந்தடைந்த துயரத்தைக் கூறுகின்றேன். எ - று. ()

தெளித்த மாதவக் கோசிக னடுசினத் தீயாற்
களித்த யானையுஞ் சேனையுஞ் சாம்பராய்க் கழிய
வெளிப்ப டும்புல னிழந்திரு செவிப்புலன் வீயக்
குளிர்த்த கல்லரு விப்புனங் குறுகின ரிவர்கள்.

(இ - ள்.) தெளிவுற்ற பெருந்தவமுடைய விசுவாமித்திர முனிவருடைய கொடிய சினத்தீயினால், களிப்புற்ற பட்டத்து யானையும் மற்றுள்ள சேனைகளுஞ் சாம்பராயழியவும், காண்டற்குரிய கட்புலனழிந்து கேள்விக்குரிய இருசெவிப் புலன்களுமழிய, மலையினின்றொழுகும் குளிர்ந்த அருவி நீர்பாயும் இக்காட்டில் இந்நால்வரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௧௨0)

எந்தை நீயினி யின்னரு ளிவர்க்கென வீந்து
முந்தை யோன்சிவ புண்ணிய முயற்சியின் முயலத்
தந்து மாபெருஞ் சாபநீத் தருளெனப் புகலாச்
செந்த மிழ்க்கடற் குறுமுனி கயிலைபோய்ச் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய நீர் இப்போது உம்முடைய இனிய அருளை இவர்கட்கு அளித்து, முதல்வராகிய நமது பெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணிய முயற்சியிற் பயிலும்படி செய்து, இவர்களுக்குச் சம்பவித்துள்ள மகத்தாகிய பெருஞ் சாபத்தை விலக்கியருளவேண்டுமென்று கூறி, செவ்விய தமிழ்க் கடலைக் கடந்த அகத்திய முனிவர் கைலாயகிரிக் கெழுந்தருளிச் சிறந்திருந்தனர்.

அரசர் நால்வருந் தேவியர் நால்வரு மருநூற்
குரவ னைப்பணிந் தேத்தின ராங்கவன் கொடுபோய்ப்
புரவ லர்க்கமு தேச்சுரங் காட்டலும புகுந்தார்
பரம னைத்திருச் சந்நிதி மண்ணுறப் பணிந்தார்.

(இ - ள்.) இராச குமாரர்கள் நால்வரும், அவர்கள் மனைவிமார் நால்வரும், அரிய வேதமுணர்ந்த அச்சிவாசாரியரைப் பணிந்து துதிசெய்தார்கள். அச்சிவாசாரியர் இவர்கள் எட்டுப்பேரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்று அம்மன்னர்களுக்கு அமுதேசுவரமென்னுந் திருக்கோயிலைக் காட்டியவுடனே உள்ளேபோய், திருச்சன்னிதானமடைந்து அமுதேசுவரரைச் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தாகள். எ - று. (௧௨௨)

பரசி நின்றிரந் தழுதழு திரங்குதல் பார்த்துக்
குரவ னுங்கவர்க் கரசர்கள் கொடிநெடும் புரிசைப்
புரமெ ரித்தவ னடியவர்க் கெளியனீர் புன்கண்
டரவ ருநதுறு தெழுதிரென் றோர்கதை சாற்றும்.

(இ - ள்.) சந்நிதியில் வணங்கிநேர்நின்று புலம்பிப் புலம்பித் துயருறுவதுகண்டு, சிவாசாரியர், அரசர்களே! கொடிக்ளோங்கிய நெடிய மதில்களையுடைய முப்புரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் அடியார்கட்கெளியவராயிருப்பவர். ஆதலால், நீங்கள் துன்பமெய்தும்படி வருந்தாமல் எழுந்திருங்களென்று அந்நால்வர்களுக்குங் கூறி ஒரு சரிதையைக் கூறுகின்றார். எ - று.

கருணை மெய்யுரு வெடுத்தன காசிபத் தவத்தோ
னருகு முற்கல னெனும்பெய ரந்தண னருநூற்
சுருதி கேட்டிருந் தோதினு னோதலுந் துளிபட்
டொருவு நாப்புன றெறித்தலுங் காசிப னுருத்தான்.

(இ - ள்.) காருணியமே திருமேனியாகக்கொண்ட தவத்தையுடைய காசிபமுனிவரிடத்திலே, முற்கலரென்னும் பெயருடைய ஒரு முனிவர் அரிய நூலாகிய வேதத்தைப் பாடங்கேட்டுக்கொண்டு, அவரிடத்திலிருந்தே அவ்வேதத்தை யோதினர். அவ்வாறோதுகையில், அம்முனிவருடைய நாவிலுள்ள உமிழ்நீர் தவறி ஒரு துளி தெளித்தமாத்திரத்தில், காசிபமுனிவர் கோபமெய்தினர்.

பத்தி யும்பய முந்தெரிந் துணர்ந்திலை பசுநூற்
பித்த னுயினை நின்னுடை நாவகம் பிதிர்ந்த
தொத்து புன்றுளி யெம்மூழைத் தெறித்தலாற் றுறவோ
யித்து ணைக்கரும் பகடெனப் போதியென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்-) முனிவனே! ஆசிரியன் பால் வைக்கவேண்டிய பத்தியும் பயமும் அறிந்து தெரிந்துகொண்டாயில்லை. நீ பசுநூலுணர்ந்த பைத்தியக்காரனுய் விட்டாய். உன் நாவினின்றெழுகிய ஒட்டுதலையுடைய எச்சிற்றுளி யெம்மிடத்தில் தெளித்தபடியால், நீ இப்பொழுதே கருநிறமமைந்த எருமைக்கடாவாகப் போகுகவெனச் சபித்தனர். எ - று.

எடுத்த மெய்யிழந் திருமருப் பொருதனிப் பகடாய்
விடுத்த பைம்புலி னூர்ப்புற மேய்ந்தனன் றிரிவான்
றொடுத்த தொல்லைநாட் கழித்தன னொருதினந் தொடுநீர்க்
கடுத்த னிக்கறைக் கண்டனு ராலயங் காணு.

(இ - ள்.) நீயெடுத்த மானுடதேகம் நீங்கி இருகொம்புகளையுடைய ஒப்பற்ற வொன்றியான எருமைக்கடாவாய், முளைத்துள்ள பசிய புற்களை ஊர்ப்புறங்களில் மேய்ந்து சஞ்சரிப்பவனுய், தொடர்ந்துவரும் நெடுநாட்களை யிப்படிக்கழித்து, ஒருநாள் பாற்கடலிலுதித்த ஒப்பற்ற ஆலாலத்தை யடக்கிய நீலகண்டராகிய சிவபெருமானது ஒப்புற்ற திருக்கோயிலைப் பார்த்து, எ - று.

ஆதி யெந்தைசத் தீச்சுரத் தகவயி னடைந்து
சீத வார்பசும் புற்பட மேய்ந்துசூழ் திரிந்து
வீதி யங்ஙன மும்முறை சூழ்ந்துமெல் லியற்கோர்
பாதி யீந்தவன் சந்நிதி கிடந்ததப் பகடு.

(இ-ள்.) ஆதிதேவனும் எமது தந்தையுமாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சத்தீசுவரமென்னுந் திருவாலயத்தை யடைந்து, குளிர்ச்சியுற்ற நீண்ட பசும்புற்களை மேய்ந்துகொண்டிருந்து ஆலயத்தைச் சூழ்ந்து திரிந்து அப்படியே மாடவீதியையும் மும்முறை சூழ்ந்துவந்து, உமாதேவியாருக்குத் தமது திருமேனியிற் பாதியை யளித்தவராகிய சத்தீசுவரர் சந்நிதானத்திற் படுத்திருந்தது. எ - று. (௧௨௭)

ஆல யம்பசும் புற்றிர ளழித்தத னானு
மாலை மும்முறை வந்தது வலன்றிரிந் ததுவே
போலு மென்பத னானுமப் புராரிசந் நிதிக்கே
யேல வீழ்ந்தது வணங்கலொத் ததுவென லாகும்.

(இ - ள்.) அச்சிவாலயத்தில் முளைத்திருந்த பசும்புற் கூட்டங்களை அழித்தமையினாலும், மாலைப்பொழுதில் அவ்வாலயத்தை மும்முறை சூழ்ந்து வந்தது வலம் வந்ததையொத்த தென்றபடியாலும், அச்சிவபெருமான் சந்நிதானத்திற்கு நேராகப்படுத்திருந்ததே நமஸ்கரித்தமையை யொத்தது என்றபடியாலும். எ - று. (௧௨௮)

உமைக்கு நாயகன் றிருவுள மிரங்கிய தொருங்கே
யமைத்த சாபநீத் தவ்வுரு வடைந்தன னந்நா
ளிமைப்பின் முக்கண னெம்பிரான் சந்நிதி யிகவான்
சமைத்த நூன்முறை வலன்றிரிந் தேத்தினன் சரிப்பான்.

(இ - ள்.) உமாபிராட்டியாருக்குக் கணவராகிய சிவபெருமான் திருவுள்ளமிரங்கி யருள்புரிந்தனர். அன்றையதினமே தனக்குற்றிருந்த சாபம் விலகிப்பண்டை வடிவம்பெற்றனன். உடனே திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமான் சந்நிதியை இமைப்பொழுதும் நீங்காதவராய், சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியஆகமவிதிப்படி வலஞ்செய்து துதித்துவசித்திருந்தனர்.

ஈது நோக்கிநின் றதிசய முலகுளோ ரெய்த
யாது மொன்றறிந் தியற்றுறு திப்பக டிழைத்த
தீது தீர்ந்ததென் றூற்சிவ புண்ணியப் பெருமை
யோத வேண்டிநின் யாவரே யளவறுத் துரைப்பார்.

(இ - ள்.) இதனைப்பார்த்து நின்று, உலகினர் யாவரும் அதிசயமடைய, ஏதொன்றுமறிந்து காரணமறிந்து செய்யாமலே, இவ்வெருமைக்கடாசெய்த பாவமானது நிவாரணமாயிற்றென்று சொல்வோமானால், சிவபுண்ணியத்தின் சிறப்புகளை முழுவதும் எடுத்துச்சொல்லவேண்டுமானால் எவர் தாம் அளவுபடுத்திச்சொல்லவல்லவராவார்கள்? எ - று. (௧௩0)

வருதிர் நீவிரென் றுரைத்தன னொருவனுண் மலர்த்தார்
தருதி யென்றன னொருவர்போய்த் தடம்புனல் கொணர்மி
னொருவ ரிங்குறை யாமுழற் றியைந்திர்மற் றொருவர்
பருகு மென்கனி தருதிரீ சனுக்கெனப் பணித்தான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் வருவீர்களாகவென்று கூறி, அவர்கள் நால்வரில் ஒருவனை அன்றலர்ந்த மலர்களாலாகிய மாலை கட்டிக்கொடு என்றும், பிறிதொருவனை நீ போய் விசேஷ தீர்த்தங்கொண்டு வருகவென்றும், வேறொருவனைப்புசிக்கத்தக்க மெல்லிய கனிவர்க்கங்களைச் சிவபெருமானுக்கு நிவேதிக்கக் கொணர்கவென்றும் உத்தரவளித்தனர். எ - று. (கஅக)

சொற்ற நால்வகைப் பணிவிடைக் கேற்பன தொகுத்து
மற்றை நால்வர்க்கு முதவின னுங்கவர் வாங்கிக்
கற்றை வார்சடை யெம்பிரான் பணிவிடை கருதி
முற்றி ழைத்தனர் வலன்றிரிந் தேத்தினர் முறையால்.

(இ - ள்.) மேலே சொல்லிய நான்கு வகையான திருத்தொண்டுகளுக்கு ஏற்ற கருவிகளைச்சித்தஞ்செய்து அந்நால்வர்க்குங்கொடுத்தனர். அந்நால்வரும் அவற்றைப்பெற்றுக்கொண்டு, கூட்டமாகிய நெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருத்தொண்டுகள் செய்யக்கருதி, முழுதுஞ்செய்து வருபவர்களாய் நாடோறும் கிரமப்படி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து துதித்து வந்தார்கள்.

இனைய நால்வரு மீசனுக் கிவைபுரிந் தேத்த
வனைத வச்சிவ தேசிகன் மழவிடைக் கொடியோன்
புனைம லர்ப்பத மருச்சனை வரன்முறை புரிந்தான்
கனைக திர்ப்படு மூவெழு வைகலுங் கழிந்த.

(இ - ள்.) இத்தகை நால்வரும் சிவபெருமானுக்கு இத்தொண்டுகளைச் செய்து துதிபுரிய, தவச்செயல்பொருந்திய அச்சிவாசாரியர், இளமைதங்கிய இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய மலர்போன்ற திருவடிகளைச்சிவாகம முறைப்படி பூசைசெய்துவந்தனர். உலக மெங்கும் நிறைந்த சூரியன் அஸ்தமிக்கின்ற இருபத்தொரு நாட்களும் சென்றன. எ - று.

அடுத்த வைகலி னுல்வருங் கட்புல னடைந்தார்
கெடுத்தி டுஞ்செவி மெல்லென வுரைப்பதுங் கேட்டார்
தொடுத்த சாபநாட் டலையுள பெருநலந் தோன்ற
வெடுத்த துன்பொழிந் தரனருட் பிறந்ததெண் மருக்கும்.

(இ - ள்.) அடுத்த இருபத்திரண்டாந்தினத்தில், அவ்வரச குமாரர் நால்வரும் கட்பார்வையை யடைந்தார்கள். செவிடாயிருந்த செவிகளில் மெல்ல வசனிப்பதையுங்கேட்கப்பெற்றார்கள், சாபம் நேர்ந்த தினத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்த பெருங்களிப்புண்டாக, விளைந்திருந்த துயரங்கள் விலகி அவ்வெண் மருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருவருட் பெருக்கமுண்டாயிற்று. எ - று. ()

சாபந் தீர்தரப் பின்னரு மெண்மருந் தழுவித்
தீபம் போற்றினர் வலன்றிரிந் தேத்தினர் முனிவன்
கோபந் தீத்திடப் பொடித்தெழு பதாதிகை கூடத்
தாபந் தீர்ந்தனர் குரவனைச் சென்றடி தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) சாபங்கழிந்தவுடனே, மீண்டும் அவ்வெண்மருங்கூடி அவ்வாலயத்திற்குத்திருவிளக்கு ஏற்றினார்கள், பிரதக்ஷிணஞ்செய்து துதித்தார்கள். விசுவாமித்திர முனிவனுடைய கோபாக்கினி தகிக்கச்சாம்பராய்விட்ட சேனைகள் யாவும் பிழைத்து வரவும், துயரம் நீங்கியவர்களாய்ச் சிவாசாரியரிடஞ்சென்று அவர் பாதங்களில் நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று. (கஅ௨)

எந்தை நின்னரு ளியற்கையி னினிதுபெற் றுயர்ந்தே
முய்ந்த னம்பழி பாதக மொழித்தன மென்னாச்
சிந்தை நெக்குநெக் கிரங்கின ராங்கது தெரிந்தா
னந்த ணாளனு மாங்கவர்க் கின்னண மறைவான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! தேவரீர் திருவருளின் இயல்பினாலே இனிமையான பேறுகளைப்பெற்று மேம்பாடடைந்தோம், நாங்கள் கடைத்தேறினோம். எங்களுக்குற்ற பழிபாதகங்களை நீங்கினோமென்று, மனம் மிகவும் நெக்குருகினார்கள். அச்சிவாசாரியர் அதனை யுணர்ந்தவராகி அவ்வரசர்கட்கு இப்படிச்சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧௩௬)

இனித்த டம்பதி யெய்திநும் மரசிய லிருக்கை
பனித்த வெண்குடை மீச்செலக் கோமுறை பரித்துக்
கனித்த சிந்தையி னருட்சிவ புண்ணியங் கருதித்
தனித்த வாழிகொண் டிகலறத் தராதலம் புரப்பீர்.

(இ - ள்.) நீங்கள், இனியுங்கள் விசாலமான நகரத்தையடைந்து உங்கள் அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தில், குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரவட்டக்குடையானது மேலேநிழல்செய்ய இராசாங்கத்தை யேற்றுக்கொண்டு, கனிவெய்திய மனமுடையவர்களாய்த்திருவருள் பெறத்தக்க சிவபுண்ணியங்களைச்சிந்தித்து, ஒப்பற்ற ஆக்கினைசக்கிரத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு பகைவரைவென்று உலகினைக்காப்பீர்களாக. எ - று. (௧௩௭)

என்று ரைத்தசொற் கேட்டலு மெம்பிராற் கினிது
நன்று வேண்டிய வமுதொடு யாவையு நல்கி
யன்று ரைத்ததங் குருமொழி வழிதிறம் பலராய்ச்
சென்று மாநகர் நால்வரு மடைந்தனர் சிறந்தார்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டவுடனே, எமது சிவபெருமானுக்கு இனிதாகவும் நன்றாகவும் வேண்டியுள்ள திருவமுதோடு அனைத்தையுங்கொடுத்து, அத்தினத்தில் கட்டளை தந்த தங்கள் ஆசிரியர் திருவார்த்தைகளின் மார்க்கத்தில் மாறுபடாதவர்களாய், அந்நால்வரும் தங்கள் மனைவிமாரோடு தங்கள் பெரிய நகரம் போய்ச்சேர்ந்து சிறப்படைந்தார்கள்.

மதுக்க மழ்ந்தலர் கொன்றையான் றிருவருள் வழாது
பொதுக்க டிந்துல களித்தன ரின்னுயிர் புரந்தார்
புதுப்ப சும்பனித் தாமவேற் புரவலர் மீண்டு
விதுக்கொ ழுந்தணி வேணியோற் பணிந்திடை வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) தேனுடன் வாசனைவீசி மலர்ந்த கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமான் திருவருள் வழாதபடி பொதுத்தன்மை நீக்கி உலகத்தைக்காத்து இனிமையான மன்னுயிர்களைப்பாதுகாத்தனர். அன்றலர்ந்த பசிய குளிர்ச்சி தங்கிய மாலையணிந்துள்ள வேலாயுதந்தாங்கிய அவ்வரசர் மீண்டும் அவ்வனத்தையடைந்து, இளம்பிறைச்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய அமுதேசுவரரை அஞ்சலிசெய்து சந்நிதியில் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினார்கள். எ - று

சிறக்கு மெம்பிரா னினிதெழுந் தருடிருக் கோயிற்
புறப்ப டும்படு வனமெலா முதலறப் போக்கி
யறப்ப யன்றெரி மறைவலோர்க் ககரமுற் றளித்தார்
துறக்கு மந்திர வீதியு நான்கெனத் தொகுத்தார்.

(இ - ள்.) மேம்பட்ட எமது சிவபெருமான் இனிதாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலின் புறம்பாயுள்ள பெருங்காடுகளையெல்லாம் வேரறக்கழித்து, புண்ணியப்பயனை நன்குணர்ந்த வேதங்களில் வல்லவர்களாகிய அந்தணர்களுக்கு வாசஞ்செய்தற்குரிய மாளிகைகள் சமைத்துக்கொடுத்தார்கள். தேவலோகம்போன்ற சிறப்புடைய நான்கு மாடவீதிகளும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

திசைபி ளந்துவைத் தனையநீ டெருத்தெருத் தோறும்
வசையின் மாடமுஞ் சூளிகை மாளிகை பொருப்பு
மிசையு மன்றமுஞ் சதுக்கமு முறைமுறை யியற்றிக்
குசைநெ டும்பரி மன்னவர் குடிவளங் கொடுத்தார்.

(இ - ள்.) திசைகளைப்பிளந்து வைத்தாற்போன்ற நெடிய வீதிகடோறும், குற்றமில்லாத மாடங்களையும், சூளிகைகளையுடைய மாளிகைகளாகிய மலைகளையும், பொருத்தமாகிய சபைகளையும், நாற்றெருக்கூடு மிடங்களையும், வரிசைகளாகக்கட்டுவித்து, கடிவாளத்தோடு கூடிய பெரிய குதிரைகளையுடைய அவ்வரசர் நால்வரும், குடிகளுக்கு வேண்டிய பல செல்வங்களையும் கொடுத்தார்கள்.

வருண நான்குள சாதியும் வகுத்தனர் மற்றைப்
பெருவ ளந்தரு மரபினோ ரளவறப் பெருக்கிப்
பொருபெ ருங்கட லெடுப்பினும் புகலரி தெனலா
யருநெ டுங்கொடிக் கொம்மைசூ ழிஞ்சியு மமைத்தார்.

(இ - ள்.) நான்கு வருணங்களிலுள்ள சாதிகளைப்பிரித்தார்கள். மற்றுள்ள பெருஞ்சிறப்பமைந்த சாதியார்களையும் கணக்கற்றவர்களாகப்பெருகச்செய்து, அலைகள் மோதுகின்ற பெரும்புறக்கடல் பெருக்கெடுத்தாலும் உள்ளே பிரவேசிப்பதற்கு அருமையென்று சொல்லத்தக்கதாய், சிறப்பமைந்த நெடிய கொடிகள் தாங்கியுள்ள சிகரங்கள் சூழ்ந்த மதில்களும் ஏற்படுத்தினார்கள். எ - று. ()

அன்ன மாநகர்க் கரும்பெருஞ் சாபநீத் தளித்த
மன்னு நான்மறைத் தேசிகன் றிருப்பெயர் வழங்கத்
துன்ன ருங்குரு தன்மிய மெனும்பெயர் தொகுத்தார்
பொன்ன கர்ப்படு காவெலா மரற்கெனப் புரிந்தார்.

(இ - ள்.) அத்தகைய நகரத்திற்கடுத்த அரும்பெருஞ்சாபத்தை நீக்கித் திருவருள் பாலித்து நிலைபெற்ற நான்கு வேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்த அச்சிவாசாரியருடைய சிறந்த பெயரே உலகத்தில் வழங்கும்படி அடைதற்கரிய குருதன்மியமென்னும் பெயர் தரித்தார்கள். தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகச்சோலையைப் போன்ற சோலைகளையெல்லாம் சிவபெருமானுக்கென்று விட்டு விட்டார்கள்.

இரும ருப்புரு டிமிலுடைச் சேவுயர்த் திடுவோ
னருட ரத்திருக் கோபுர முதலிய யாவு
முருகு காதலி னமைத்தன ரெம்பிராற் குதவித்
தருபொ லன்கலன் யாவையு மளவறத் தந்தார்.

(இ - ள்.) இருகொம்புகளையும் உருண்ட முரிப்பையுமுடைய இடபக் கொடிதாங்கிய சிவபெருமான் திருவருள் பாலிக்கும்படி, அழகிய கோபுரங்கள் முதலியவற்றையெல்லாம், மனவுருக்கமுடைய பேரவாவோடு ஏற்படுத்தினவர்களாய்ச் சிவபெருமானுக்களித்து, கொடுக்கத்தக்க பொன்னுபரணங்களை யெல்லாம் கணக்கிறந்தனவாகக்கொடுத்தார்கள். எ - று. (௧௪௪)

மாரி முற்றுற வறப்பினும் வறப்புறாப் பெருநீ
ரேரி கீழ்ப்படு செந்நெலங் கழனிகள் யாவும்
வாரி வெவ்விட மறைகறைக் களத்தற்கு வழங்கிப்
பேரி யோங்கிய திருவிழா நடத்தினர் பெயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) வருஷ முழுவதும் மழை பெய்யாமல் உலகெங்கும் நீர் வற்றிய காலத்திலும் நீர் வற்றாத மிக்க நீரையுடைய ஏரியின் கீழுள்ள செந்நெல் விளையும் அழகிய வயல்களனைத்தையும், திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய ஆலாலத்தை மறைத்திருக்கும் நீலகண்டராகிய சிவபெருமானுக்குத்தானங்கொடுத்து முரசவாத்திய முழங்கும் திருவிழா நடத்திச்சென்றார்கள். எ - று. (௧௪௫)

மல்கு மாணிதிப் பெருக்கமு மகப்பெறு வளனு
நல்கு புண்ணிய நலனொடு சிறந்தனர் கடுங்க
ணல்கு சிந்தைய ராயுல களித்தன ரலர்த்தேன்
பில்கு தாமவே னல்வரும் பேரர சுவந்தார்.

(இ - ள்.) மிக மாட்சிமைப்பட்ட செல்வ விருத்தியையும் புத்திர பாக்கியத்தையுங்கொடுக்கின்ற சிவபுண்ணியத்தின் பயனோடு மேம்பாடெய்தியவர்களாய், கொடுமை தவிர்ந்த சித்தமுடையவர்களாய், உலகத்தை அரசு செய்தவர்களாகிய மலர்த்தேன்சிந்தும் மாலையணிந்த வேலைத்தாங்கிய அம்மன்னவர் நால்வரும் பெரிய அரசுரிமையைப் பண்டுபோலடைந்தார்கள். எ - று. (௧௪௬)

உவந்த காலையி னல்வரு மோர்தின மொருங்கே
பவந்தொ லைத்திடு பரிசெலா முறைமுறை பகராக்
கவர்ந்த சிந்தனை களிப்புற விருத்தலுங் கண்டா
ரிவர்ந்த நூற்றுரு வாசனுங் கெதிருற வெழுந்தார்.

(இ - ள்.) இப்படி நால்வருங்களித்திருக்கையில், ஒரு நாள் நால்வரும் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் பாவங்களை நீக்கிக்கொண்ட தன்மையையெல்லாம் கிரமமாகச்சொல்லி, களிப்போடு கவரப்பட்ட மனமெய்தியிருக்கும்போது, விசேடமான நூல்களையெல்லாமறிந்த தூர்வாசமுனிவர் அவ்விடத்திலே எதிர்வரப்பார்த்து உடனே தமதிருக்கை விட்டெழுந்தார்கள். எ - று. (௧௪௭)

எழுந்த சிந்தையி னுவகையின் றிரைத்தலு மறைநூற்
கொழுந்தை மாதவங் குடிபுகு மொருவனைக் குலத்தாள்
விழுந்து கோமுடி மண்ணுற வணங்கினர் வியந்தார்
தொழுந்த கைத்தனி முனிவனு மாசிகள் சொன்னான்.

(இ - ள்.) மேம்பட்ட மனதில் சந்தோஷமிகுந்து அதிகரிக்கவும், வேத சாத்திரங்களின் கொழுந்தினைப்போல்பவரும் பெருந்தவங்களெல்லாங் குடிபுகுதற்கு இடம்போல்பவருமாகிய ஒப்பற்ற அம்முனிவரை, பாதங்களிற்

பணிந்து சிறந்த கிரீடம் பூமியிற் படியும்படி வணங்கியவர்களாய் அதிசயித்தார்கள். யாவரும் பணிதற்குரிய தன்மைவாய்ந்த ஒப்பற்ற அம்முனிவரும் ஆசீர்வதித்தனர். எ - று. (௧௬அ)

செய்ய வேண்டுறு கடன்முறை யாவையுஞ் செய்தா
ரையனைக் கொணர்ந்தவி ரொளிமடங்கலா சனத்து
நொய்தி னுய்த்தனர் பரன்முறை தொழுதனர் நோக்கா
நெய்கொள் வேற்படை மன்னர்வாய் புதைத்தய னின்றார்.

(இ - ள்.) செய்யவேண்டிய முறைமையாகிய கடன்களையெல்லாஞ் செய்தார்கள். அம்முனிவரை யழைத்துவந்து விளக்கந்தங்கிய பிரகாசமுடைய சிங்காசனத்தின்மேல் அதிவிரைவில் எழுந்தருளச்செய்தார்கள். வரிசைப்படி மீண்டும் நமஸ்கரித்து அம்முனிவரை நோக்கிக்கொண்டு, நெய் பூசிய வேலாயுதமேந்திய அவ்வரசர்கள் வாய்பொத்திக்கொண்டு பக்கலில் நின்றார்கள். எ - று.

அறப்பெ ருந்தனித் திகிரியு மலங்கல்வெண் குடையுஞ்
சிறைப்பு டைத்தென முனிவரன் கேட்டலுஞ் செழுநான்
மறைப்பெ ரும்பொரு ளுணர்ந்தவ வாழிய வாழி
பெறற்க ருந்தவத் தலைவநின் பெருமையி னென்றார்.

(இ - ள்.) தரும வழியிற் செலுத்துகின்ற ஒப்பற்ற ஆக்கினைசக்கரமும் மாலையணிந்த வெண்கொற்றக்குடையுஞ் சிறப்பாயுள்ளனவாவென்று, தூர்வாச முனிவர் வினவியருளவும், செழுவிய நான்கு வேதங்களின் சிறந்த பொருளை யுணர்ந்தவரே! ஒருவராலும் அடைதற்கரிய தவத்தின் தலைவரே! தேவரீர் மகிமையால் வாழ்ந்திருக்கின்றன வாழ்ந்திருக்கின்றன வென்றார்கள். எ - று.

எனவு ரைத்தனர் பின்னரு முனிவனை யிறைஞ்சி
மனவு மாமுடி மன்னவர் நால்வரு மறையோய்
முனமி ழைத்திடு பவத்தொட ருண்டுகொல் முனிவன்
சினவ லிற்பெருஞ் சாபம்வந் தடுத்தது தெரியேம்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, மீண்டும் முனிவரை வணங்கி, இரத்தினங்களிழைத்த சிறந்த கிரீடமணிந்த அவ்வரசர் நால்வரும், ஓ முனிவரே! விசுவாமித்திர முனிவர் கோபமெய்தினதால் பெருஞ்சாபம் வந்து சம்பவித்தது. அப்படிச் சம்பவிப்பதற்கு நாங்கள் முற்பிறப்பிற்செய்த பாவத்தொடர்ச்சி யேதேனும் உண்டோ? அறிகிலோம். எ - று. (௧௭௧)

மூன்று காலமுங் காலமீ றுறப்படு முடிவுந்
தோன்ற நின்றனை கோசிகன் சொற்புனை சாப
மேன்று நிற்பதற் கேதுவே தியம்புதி யென்று
ரான்ற மாதவத் தலைவனு மளந்தறிந் துரைப்பான்.

(இ - ள்.) திரிகாலவர்த்தமானங்களும், காலங்களெல்லாம் அந்தமாகின்ற முடிபும் தெரியும்படி விளங்குபவரே! விசுவாமித்திரருடைய சொற்களால் நேர்ந்த சாபத்தை நாங்கள் பெற்றுக்கொண்டிருப்பதற்குக்காரணம் யாதோ? அதனைத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள்வீரென்று பிரார்த்தித்தார்கள். விசேடித்தபெருந்தவத்தையுடைய தூர்வாசமுனிவரும் ஆராய்ந்து தெளிந்து திருவாய் மலர்கின்றார். எ - று. (௧௭௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

தேங்குதடந் திரைபுரட்டு நதியுடுக்கப் படுயவன தேய மந்நாட் டோங்குமா தித்தபுர மெனப்படுவ தொருநகர முளதா லந்தண், பூங்க மலை சிறப்புடையந் நகர்வணிகர் பெருமரபிற் போந்தோ னீந்து, வாங் குபெரு நிதிசிறப்பி னுயர்ந்தவன்விச் சுவவசுவோர் வணிக னுண்டால்.

(இ - ள்.) தேங்கிக்கொண்டிருக்கும் பரந்த அலைகளைப்புரட்டுகின்ற ஆற்றி னாற் சூலவப்பட்ட யவனமென்றொரு நாடுண்டு. அந்நாட்டிலே வளமிகுந்த ஆதித்தபுரமென்றொரு நகரமுண்டு. அழகுடன் குளிர்ச்சியுற்று விளங்கும் தாமரை மலரில் வசிக்கின்ற திருமகள் விலாசம்பொருந்திய அந்நகரிலுள்ள சிறந்த வைசியர்குலத்திற் பிறந்தவனும் அநேகர்க்குக்கடன் கொடுத்துவாங்கும் மகதைசுவரியப்பெருக்கிற் சிறந்தவனுமாக விச்சுவ வசுவெனும் பெயர் பெற்ற ஒரு வணிகனிருந்தான். எ - று. (௧௫௩)

அக்குலக்கோ வணிகனுழை யவதரித்துப் பிறந்தனிர்நீர் நால்வி ரந்நாள், மிக்குயர்ந்த நிதியுமக்கு வேறளிப்பக் குலத்தொழிலால் விளங் கா கின்றீர், தொக்கபெருந் திருநகரி னாதித்தேச் சுரற்கடிமைத் தொ ண்டு பூண்டோன், றக்கபெரு மறைக்குலத்தி னவதரித்தோ னொருவ னுள னும்மைச் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைசிய குலத்தலைவனிடத்தில் நீங்கள் நால்வரும் கருவிற் புகுந்து (அவன் மனைவி வயிற்றிலிருந்து) பிறந்தீர்கள். அக்காலத்தில் அப்பிதா உங்கட்குத் தனித்தனி பெருந்திரவியங்கொடுக்க, அதனைக்கொண்டு உங்கள் குலத்தொழிலாகிய வர்த்தகத்திலே சிறந்திருந்தீர்கள். சிறந்த லக்ஷ்மிகடாக்ஷம் குடிகொண்டிருந்த அந்நகரத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆதித்தேசுவரருக்குத் திருவடித் தொண்டு கடைப்பிடித்தவனும் தகுந்த பெருமையுடைய அந்தணர் குலத்திற் பிறந்தவனுமாயிருந்த ஒருவன் உங்களை யடுத்தான். எ - று. (௧௫௪)

எம்பெருமான் பணிவிடைக்கென் றுமதிடத்து வருந்திடடந் தினை ப்ப நீருஞ், செம்பொனளிக் குதுமென்ன வாங்கவற்குத் தரங்கொடுத் துச் செப்பா நின்றீ, ரம்பொனளித் திலிரொருநா ளுமதருகி னவனிர ங்கி யழைப்பக் கேளீர், வெம்பிவெதும் பினனவனை முகநோக்கீ ரவ னழுது மீண்டா னன்றே.

(இ - ள்) எமது சிவபெருமான் திருப்பணிகட்காக உங்களிடம் வருத்த மெய்தி நடந்து இளைக்கவும், நீங்களும் அத்திருப்பணிகளுக்கு உதவத்தக்க திரவியங்கொடுக்கிறோமென்று அவ்வந்தணனுக்கு உத்தரவு கொடுத்துக்கொண்டு வந்தீர்கள். அத்திரவியத்தைக்கொடுத்தீரில்லை. ஓர் நாள் அவ்வந்தணன் உங்கட் கருகே வந்து மனவுருக்கத்தோடழைக்கவும், கேளாதிருந்தீர்கள். மனம் புழுங்கி வருந்தினான். அப்போதும் அவன் முகம் பாராதிருந்தீர்கள். அதனாலே அவன் புலம்பிக்கொண்டு வருந்தினான். எ - று. (௧௫௫

வீயாத பெருஞ்செல்வ நிதிப்பெருக்கி னம்மைவிழி விடுத்து நோக்கா
ராயாத பேராசை தருமனனே யடங்கருதியென் றடங்காநின்றான்[ஞெட்
பாயாவெண் டிரைபுரட்டு நெடும்பரவைக் கலநடத்திப் படர்ந்தீர் பன்
போயாடு திரைக்கடலுட் கரைகாணீர் நெடுமசகு புகுந்தீ ரன்றே.

(இ - ள்.) அழியாத மகதைசுவரியப் பெருக்கினல் நம்மைக்கண்டிறந்து பார்க்கமாட்டார்கள். ஆலோசியாத பேராசையைத்தரும் மனமே! நீயடங்கக் கடவாயென்று தன்னாசையை யடக்கிக்கொண்டான். பாய்ந்துகொண்டிருக்கும் வெண்மையாகிய அலைகளைப்புரட்டி நிற்கும் பெரிய கடலிலே மரக்கலத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு போனீர்கள். பல நாட்கள் அக்கடல்வழியேபோய் அலைகளையும் அக்கடலின் கரையைக்காணதவர்களாய் நீண்ட பள்ளத்திற் புகுந்தீர்கள். எ - று. (௩௫௬)

போதற்கென் றயனடத்துந் திசைகாணீர் மழைநெடுநாட் பொழிந்த கங்கு, லூர்தைக்கொண் டெழுஞ்சுழல்காற் றெடுத்தெறியக் கலன் கவிழ வொருங்கு மாண்டீர், மாதைப்பாங் கமைத்தபிரான் றிருப்பணிக்கு நிதிதருது மென்ற வாக்காற், கோதைப்பொன் முடிவேந்தர் குலத்துதித்தீர் கொடாநிதியங் கடலில் வீழ்த்தீர்.

(இ - ள்.) அதற்குமேலே, மரக்கலத்தைச்செலுத்துதற்குரிய திசையைக் காணதவர்களானீர்கள். அநேக தினவரையில் மழை பொழிந்தன. இராப்பொழுதில் குளிர்ச்சியாய்த்தோன்றிய சுழல்காற்று அதிகமாய் வீச, மரக்கலம் அப்பள்ளத்திற் கவிழ, நீங்கள் நால்வரும் ஒன்றாக இறந்தீர்கள். உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான் திருப்பணிக்குவேண்டிய திரவியங்கொடுப்போமென்று சொல்லிய வாக்கினல் மாலை சூடிய பொற்கிரீடமணிந்த அரசகுலத்திற் பிறந்தீர்கள். அத்திருப்பணிக்கு உதவி செய்யாத செல்வத்தைக்கடலிற் கொட்டிவிட்டீர்கள். எ - று. (௩௫௭)

எந்தைபிரான் றிருத்தொண்டிற் குரியவனென் றெடுத்தழைப்பக் கேளீ ராகிச், சிந்தைமயக் குற்றதனாற் செவிடுபட்டீ ரவனைமுகந் தெரிய நோக்கந், தந்திலிரா தலினிருகட் புலனிழந்தீ ரதுமுன்னைத் தன்மையிந்நா, ளந்திவண்ணற் கியற்றுசிவ புண்ணியத்தாற் சாபமொழிந் தகற்றி னீரால்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருத்தொண்டு செய்த அவ்வந்தணன் உரத்த குரலோடு கூப்பிடவுங் கேளாதவர்களாய் மனமயக்கமெய்தியபடியால் செவிடர்களானீர்கள். அவன் முகத்தைக்கண்ணெடுத்துப் பாராதிருந்தீர்களானபடியால் இருவிழிகளின் பார்வையுமிழந்தீர்கள். இது தான் உங்கள் ஜன்மாந்தர சரிதை. இக்காலத்தில், செவ்வானம்போன்ற திருமேனியையுடைய சிவபெருமானுக்குச்செய்கின்ற சிவபுண்ணியத்தினல் சாபத்தைப்போக்கிக்கொண்டீர்கள். எ - று. (௩௫அ)

ஈதுரைத்த தருவாச முனிமொழிகேட் டினிதுவந்து புளகமெய்தித்
தீதவித்த முனிவரற்கு வேண்டுறுபூ சனைபுரியச் செலலா நின்றான்[ணிக்
பூதலமன் னுயிர்புரந்தோர் நெடுங்காலம் பிற்படப்போய்க் கயிலை மன்
காதுமழுப் படைவிடையோன் பரிபுரச்சே வடிக்கமலங் கரந்தாரன்றே.

(இ - ள்.) இப்படிக்கூறிய தூர்வாசமுனிவர் சொற்களைக்கேட்டு இனிமையோடு மகிழ்வெய்திப்புளகித்து, குற்றங்களொழித்த அம்முனிவருக்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களையெல்லாஞ் செய்ய, அவர் தமது ஆச்சிரமத்திற்கு எழுந்தருளினர். உலகத்திலுள்ள மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போலப்பாதுகாத்த அவ்வரசர்கள் பல காலங்கழிந்து சென்று திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருந்து, கொல்லத்தக்க மழுவாயுதந்தாங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானது சிலம் பணிந்த செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளில் கலந்து வாழ்ந்தார்கள்.

தாதுலா மலரிதழிச் சடைமுடியோன் புண்ணியத்தி னியன்ற
தன்மை, சூதமா முனிவனவர்க் கிவ்வண்ண மெடுத்துரைப்பத் துளக்க
மெய்தா, வாதிநா யகன்சரிதை யினிதுணர்ந்தே மெனத்தெளிந்தா ரன்
றோ ரம்பொற், போதினன் முகற்குவமை தனிச்சான்ற முதல்வனின்
னும் புகல்வ தானன்.

(இ - ள்.) மகரந்தந்தங்கிய கொன்றை மலரணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது சிவபுண்ணியத்தினியல்பான தன்மையைச் சூதமகாமுனிவர் அந்நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு விளக்கிச்சொல்லவும், அம்முனிவர்கள் எல்லோரும் உடல் நடுக்குற்று, முதல்வராகிய சிவபெருமான் சரிதையை இனிமையோடறிந்தோமென்று மனந்தெளிந்தார்கள். அழகிய பொற்றாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமனுக்கு ஒப்பிடத்தக்க சிறப்புற்ற சூதமுனிவர் மேலுங்கூறலாயினர். எ - று. (௧௬0)

தருநான்கு பெருவளனும் பெறப்புரக்குந் திருநாடச் சம்பு நாட்டி
னொருவாத பேரழகு தரவருமா யாபுரத்திற் குவமை சொல்லிற்
கருகாத மணிச்சுடிகை நாகர்நாட் டினுநிலத்துங் கடவுட் டாருப்
பெருவான நெடுமுகட்டு மெடுத்துரைக்கி னதற்குநிகர் பேச லாமோ.

(இ - ள்.) கற்பகதருவும் (அரிசந்தனம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தார மாகிய) நான்கு தருக்களும் பெற்றிருக்கும் வளங்களெல்லாம் தன்பாலுள்ளார் பெறும்படி கொடுக்கும் சிறந்த நாடாகிய சம்பு நாட்டிலே, மாறாத மிகுந்த அழகுதர விளங்கும் மாயாபுரத்திற்கு ஒப்பு சொல்லவேண்டுமாயின், கருநிற மடையாத மாணிக்கம் பொருந்திய படத்தையுடைய நாகர் வசிக்கும் நாகலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் கற்பகத்தருவுள்ள பெரிய ஆகாயத்தின் மேலிருக்கும் நெடிய உச்சியாகிய தேவலோகத்திலும் எடுத்துச்சொல்லுங்கால் அந்நகரிற்கு உவமை கூறுதலாகுமோ? எ - று. (௧௬௧)

ஊழிநாட் பெருமழையி னுவட்டெடுக்கும் பிரளயத்தா லுலகத்தோடிப்,
பாழிமா நகரிறக்கு மெனவன்றே சுரும்பரற்றும் பசுந்து ழாயோ,
னூழிசூழ் நிலமுழுது மிதன்பொருட்டா லெடுத்துதரத் தமைத்தா
னென்றாற், சூழுநீ ரகழுடுத்த நெடும்புரிசை நகர்ச்சிறப்புச் சொல்ல
லாமே.

(இ - ள்.) மகாப்பிரளய காலத்திலே பொழியத்தக்க பெரு மழையினு லுண்டாகும் வெள்ளமானது, உலகத்திற்பாய்ந்து வலிபெற்றுச் சிறந்த இந்நகர மழிந்து விடுமென்றல்லவா, வண்டுகள் பண்பாடுந் துளவமாலையணிந்த விஷ்ணு மூர்த்தி, கடல் சூழ்ந்த இந்நில வுலக முழுவதையும் இந்நகரிற்கென்றே யெடுத்துக்கொண்டு தன் வயிற்றிலடக்கினுர் என்று சொல்வோமாயின், நீர் நிறைந்த அகழியாற் சூழப்பட்ட நெடிய மதில்களையுடைய அந்நகரின் சிறப்பைச் சொல்லமுடியுமோ? எ - று. (௧௬௨)

கொடியாடு நெடும்புரிசைக் கோபுரத்தி னெடுத்தமைத்த குடுமி யொற்றைச், சுடராழித் தேர்புரவிக் குரமிடறு மெனவெருவித் துளங்கு வெய்யோ, னெடுவாயிற் புகைநுழைந்து மீச்செலப்போய் நிவந்தனமே ருவுக்கொப் பென்று, லட்லாட கப்பொருப்பு நான்குளவா மெனிற்சிறிதொப் பாகு மன்றே.

(இ - ள்.) கொடிகளசையும் நெடிய மதிலையுடைய கோபுரங்களில் உயர் வாய்ச்சமைந்துள்ள சிகரங்களில், பிரகாசிக்கின்ற ஒற்றைச்சக்கரமுடைய தனது தேரிற் பூட்டிய குதிரையின் காற் குளம்பு இடறுமென்று பயந்து நடுங்கிய சூரியன், நெடிய அக்கோபுரவாயிலின் துவாரத்துட் புகுந்து அதன்பின் ஆகாயத்திற் செல்ல, மேருமலையைப்போன் றுயர்ந்திருக்கின்றனவென்று கூறுவோமாயின், அந்நான்கு கோபுரங்களுக்கும் வல்லமையுடைய நான்கு மேருவென்னும் பொன்மலைகளிருக்குமானுல் சிறிது ஒப்புதலாகும். எ - று. (௧௬௩)

ஈர்ந்தறுக்கப் படுபடிகச் சுவரெழுப்பி யிருமருங்கும் வீதி காட்டிச், சார்ந்தபுடை புடையெடுத்த தவளமா ளிகைவரிப்பந் தடிக்கு நல்லார், சோர்ந்தவரிப் பந்துதைந்து விண்முகட்டி னணவுதொறுஞ் சுவர்க்க மாத, ரார்ந்தவரி வளைக்கரந்தொட் டடித்துறமீண் டிவர்கரத்தி னயர்க்கு மன்றே.

(இ - ள்.) பிளந்து அறுக்கப்பட்ட பளிங்குக்கற்களாற் சுவர்களெழுப்பி இருபக்கலிலும் வீதிகளமைத்து, அதைச்சேர்ந்த பக்கல்களிலெல்லாம் ஏற்படுத்திய வெண்ணிறமாளிகைகளிலிருந்து பந்து விளையாடும் மாதர்கள் கையைவிட்டகன்ற நிறந்தங்கிய அப்பந்துகள் பூமிமேல் மோதி ஆகாயத்திற் கிளம்பும் பொழுதெல்லாம், சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள தெய்வமங்கையர், நிறைந்துள்ள வரிகளையுடைய வளையலணிந்த கைகளால் பரிசித்து அடிக்க, அங்கிருந்து திரும்பி இந்நிலவுலக நங்கையர் கைகளில் வந்து விழும். எ - று. (௧௬௪)

காரளகப் பனிப்படலைச் சுமையெடுத்துக் களங்குழையப் புளகம் பூத்த, வாரளவு முலைச்சுமையின் மருங்கனுங்கப் புகுந்துபுனற் றுளைந்த மாதர், பேரொளிமா மணித்தொடையல் கழித்தனர்போ யினர்பிறழ்ந்த வெயிலால்வாளிட், டீரிருட்கங் குற்பொழுதுங் குவிந்திலநின் றலர்ந்தனபூங் கமல மெல்லாம்.

(இ - ள்.) கரிய கூந்தலிலணிந்துள்ள குளிர்ந்த மலர்மாலையின் சுமையைத் தாங்குதலால் கழுத்தானது இளைக்கவும், புணர்ந்தலிருந்து கச்சுபூட்டியகுசங்களின் பாரத்தினுல் இடையானது வருந்தவும்போய் நீரில் மூழ்கிய மாதர்கள், மிக்க காந்தியுடைய சிறந்த இரத்தின மாலைகளைக்கழற்றி யெறிந்துபோக, இம்மணிகள் ஒளிசெய்யுங்காந்தியால், பகைவர்கள் வாளாலறுக்கத்தக்க பேரிருண்மிகுந்த இரவிலும் அழகிய தாமரைமலர்களெல்லாம் இதழ்கள் குவியாது விரிந்திருந்தன. எ - று. (கசுரு)

இழைந்தபசும் பொற்றகட்டி னிடைக்குயிற்று மணவுமிழுந் திமைக்குஞ் சோதி, தழைத்தெழுவின் முகடளாவுஞ் சாளரமா ளிகைமுகட்டுத் தடவுங் கொண்மூக், குழைந்தநவ ரத்னமெடுத் தாகாய மெழுக்கியதிற் றோன்றுங் கோல, வளைப்புரிசை நகரொழிய யோசனைசென் றலதுதம துருவங் காட்டா.

(இ - ள்.) பசும்பொன்னுலிழைத்த தகட்டிலே பதித்த நவமணிகள் பிரகாசிக்கும் ஒளியானது தழைத்து மேலே யோங்க, ஆகாயமுகட்டினை யளாவிய சாளரங்களை யுடைய மாளிகைகளின் சிகரத்தின்மேற் படிந்த மேகங்கள், ஒன்றுய்க்கலந்த ஒன்பதுகாந்தியையும் பெற்று, ஆகாயத்தில் மெழுகியதுபோலத் தோன்றும். அழகுக்கிருப்பிடமாகிய மதில் சூழ்ந்த அந்த நகரைக்கடந்து ஒரு யோசனைதூரத்திற் கப்பாலன்றி அம்மேகங்கள் தமது இயற்கை நிறங்காட்டவியலா, எ - று. (கசுசு)

கொய்யுளைய நெடும்புரவிக் குரவடிப்பு படமிதிக்குங் கடக்கோட்டு, மையன்மதக் களிறுசெற்றி யெடுத்திறைத்தும் விண்ணளந்து மயங்குந்தூளி, செய்குடுமி நெடுமாடக் கொடிமழைகிழித் தெடுத்திறைத்த திவலை சிந்தப், பையகிழ் நிலம்படிந்து பசைந்துபரிக் குரம்படத்துள் படுவ பின்னும்.

(இ - ள்.) கத்தரிக்கின்ற புறமயிரை யுடைய பெரிய குதிரைகளின் காற்குளம்பினுடைய வோரங்கள் நிலத்திற் பதியும்படி மிதிக்கத்தக்க, மதமொழுகுஞ் சுவடும் தந்தமுமுடைய மதமயக்குடைய யானைகள் எடுத்து வீசலால் ஆகாயவரையில் ஓங்கிப்பறந்த தூசுகள், வளைந்த சிகரங்களோடு கூடிய பெரிய மாளிகைகளிற் கட்டியுள்ள கொடிகள் மேகங்களைக்கிழித்து எடுத்துவீசிய மழைத்துளிகள் சிந்துவதால், அத்தூசுகளெல்லாம் மெல்லெனப் பூமியிற்படிந்து ஈரத்தாற் குழைந்து, மீண்டும் குதிரைக்குளம்பு மிதிப்பால் முன்போலவே மறுபடியும் அக்குழைத்தல் தூசுகளாம். எ - று. (கசுஎ)

புதையுமிருட் படலைகிழித் தெழுந்தகதி ருதயநெடுங் குடபாற்போதந், தணையிருளிற் கொழுநரிட மேகலைநூ புரம்புலம்பத் தளிர்க்கை நல்லார், ரிதயமெதிர் முன்னடப்பப் பின்னடப்பார் மகளிர்தெருத் திட்டடைப்பூண், கதிரொளிப்பா டகச்சிறுதா ளுறுத்தாது பரப்புதளிர் கடுக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும் மூடும் இருட்படலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு உதிக்கின்ற சூரியன் நெடிய மேற்றிசை சேரவும், நிரம்பிய இருளிலே தங்கடங்கள் கணவர்பால் மேகலையும் பாதச்சிலம்பும் ஒலிக்கும்படி மாந்தளிர் போலுங்

கைகள் பொருந்திய மங்கையர்மனமானது முற்படச்செல்ல, அதன் பின்னே தாங்கள் செல்வார்கள். அம்மாதர்கள் வெறுத்துக்கழற்றி யெறிந்த பசிய ஆபரணங்களுடைய கிரணங்களாகிய காந்தி அம்மங்கையருடையபாடகம் பூண்ட சிறு பாதங்களில் உறுத்தாதபடி பரப்பியநிறமமைந்த தளிர்கள்போன்றிருக்கும்

பகையரச ருடற்பிளவு படுத்தடுக்கும் பணைக்கோட்டுப் பருமயானைத், தகையழிமும் மதச்சேறு நெடும்புரவி வாயுமிழ்ந்து தந்த நீரு, முகிணகையார் வெறுத்தெறிமா லிகைசோர்ந்த நறுந்தேனு முழவுத்தோளா, ரிகலொளிமார் பணிகுழம்பு மறுகுநிறைந் தியங்குநர்கா லிழுக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) பகைமன்னருடலைப்பிளந்து அடுக்கும்படியான பருத்த தந்தங்களையுடைய போர்வை பூண்ட யானைகளின் குணத்தையகற்றும் மும்மதச்சேறும், பெரிய குதிரைகளின்வாயினின்று உமிழ்ந்து சிந்தும் நுரைகளும்,முல்லையரும்பையொத்த பற்களையுடைய மங்கையர் வெறுத்து வீசிய மலர்மாலைகளினின்றொழுகிய மணந்தங்கிய தேனும், மத்தளம்போலுந் தோள்களையுடைய ஆடவர்கள் வலிமையும் பிரகாசமுமமைந்த மார்பிலணிந்த கலவைச் சேறும் வீதிகடோறும் நிறைந்து நடப்பவர்களின் கால்களை வழுக்கும். எ - று. ()

தூங்குமதக் கலுழிநெடுவரைமுழக்குந் தொகுபுரவிச் சிரிப்பு மன்ன, ரோங்கியபல் லியத்துவைப்பு மாடரங்கி னெழுமுழக்கி னொலியநல்லோர், வீங்கியகின் னரக்கருவிப் பாடலினோ தையுமறையோர்வேதகீதத், தேங்கிசையு மொருவழிக்கொண் டெழுகடலின் முழக்கொழியவெழுந்து விம்மும்.

(இ - ள்.) சொரிந்துகொண்டிருக்கும் மதமாகிய கலங்கல் நீரையுடைய பெரியமலைபோலும் யானைகளின் கர்ச்சனையும், தொகுதியாயுள்ள குதிரைகளின் கனைப்பும், மன்னவர்மாளிகைகளில் மிக்கொலிக்கும்பலவாத்தியங்களின் கோஷமும், நடனசாலையில் முழங்கும் மேககர்ச்சனைபோன்ற முழக்கும், அதிமேம்பாடுற்ற வீணையாகிய இசைக்கருவியாற் பாடுகின்ற பாடலொலியும், வேதகீத்தாலுண்டான மிக்க நாதமும் ஒன்றுகூடி, சத்தசமுத்திரங்களின் கோஷமும் அடங்கும்படி முழங்கிப்பெருகும். எ - று. (களஎ)

வேறு.

அன்னமா நகர்க்கு வேந்த னலங்கலந் தடந்தோ ளேந்தி [ன்
மின்னுயிர்த் திமைக்கும் பைம்பூண் வெண்குடைத் தனிச்செங் கோலா
மன்னுயிர்க் குயிரே யன்ன னளிர்திரை வளாக மெல்லாந்
தன்னுடைத் திகிரி செல்ல நின்றசற் புத்தி யென்பான்.

(இ - ள்.) அத்தன்மைய பெரிய நகரத்திற்குமன்னனான மலர்மாலைதரித்த அழகிய விசாலித்த தோளுடையவனும், ஒளிவீசிவிளங்கும் பசும்பொன்னாபரணங்களும் சந்திரவட்டக்குடையும் ஒப்பற்ற செங்கோலுமுடையவனும், நிலைபெற்ற உயிர்கட் குயிரானவனும், குளிர்ந்த கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் தனது ஆக்கினைசக்கரமானது செல்ல வாழ்ந்திருந்தவனுமாகிய சற்புத்தியென்பவன். எ - று. (களஅ)

மற்றடம் புயத்ரா வேந்த ணுங்கவன் மனையின் மாட்சிப்
பொற்றொடி பயந்த மைந்த ரெண்மரப் புதுப்பூங் கோதை
பெற்றிடு புதல்வி மற்றை யொருத்தியப் பெருஞ்சீர் நோக்கிக்
கொற்றவன் மகிழ்ச்சி கூர வளர்ந்தனர் குவவுத் தோளார்.

(இ - ள்.) மற்போர் புரியும் பரந்ததோளையுடைய மன்னனாகிய அச்சற் புத்தியின் இல்லறத்திற்குரிய மனைவிபெற்ற புதல்வர்கள் எண்மர். புதியமலர் மாலை சூட்டிய அழகிய கூந்தலையுடைய அம்மனைவி அதன்பின்னர் பெற்ற புத்திரி யொருத்தி. இத்தன்மைய பெருஞ்சிறப்பினைக் கண்டு மன்னன் மனமகிழும்படி திரண்டதோள்களையுடைய அப்புதல்வர் வளர்ந்துவந்தனர். எ - று.

வீமனென் றெவர்க்கு முன்னோற் குரைத்தனன் வெறிவண் டாடுந்
தாமவேற் குமரர்க் கின்னே தனித்தனி நாமஞ் சொற்றான்
பூமருங் குழற்கு மாரி யெனும்பெயர் புகன்றான் வெற்றி
நாமவே லரசர் கோமா னுயிர்புரந் தளிக்கு நாளில்.

(இ - ள்.) அச்சத்தைப் பகைஞர்க்குண்டுசெய்யும் வெற்றிதங்கிய வேற்படையேந்திய இராசராசனாகிய சற்புத்தி, புத்திரர்களில் யாவர்க்கும் மூத்தவனுக்கு வீமனென்று பெயரிட்டான். தேன்பருகிமயங்கிய வண்டுகளூழலும் மலர் மாலை தரித்த ஏனையபுதல்வர்களுக்கும் இப்படியே வெவ்வேறு பெயரிட்டான். அழகமைந்த கூந்தலையுடைய புதல்விக்கு மாரியென்று பெயரிட்டான். சீவர்களைப் பரிபாலித்து வருநாட்களில். எ - று.　(௧௭௩)

பொருகழற் குமரர் யாரு மெதிர்பொருந் தெவ்வ ரேத்தச்
செருமுகச் சீய மானார் சிறுகொழுங் குதலைச் செவ்வாய
மருமலர்க் குழலி யீசன் புண்ணிய மரபி னோங்கி
யுருகுபே ரன்பி னின்றா ளவணிலை யுரைக்க லாமே.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த அப்புதல்வரெண்மரும், எதிர்த்துப் போர்செய்யத்தக்க பகைஞர்கள் துதிக்கப் போர்க்களத்தில் வெற்றிதங்கிய ஆண்சிங்கம் போலாயினர். சிறிய மதலைச்சொற்களும் செம்மைநிறந் தங்கிய வாயும் மணங்கமழும் மலர்களணிந்த கூந்தலுமுடைய அப்புதல்வி, சிவபுண்ணியத்தன்மையிற் சிறந்தவளாய் மனவுருக்கம் பொருந்திய பேரன்புநிலையிலிருந்தனள். அப்புதல்வியின் தன்மையைச் சொல்ல முடியுமோ? எ - று.　(௧௭௪)

ஈங்கிவ ரியலு நாளி லிகலொழித் திமைக்கும் வேலோன்
பாங்குநீ ருடுத்த வைய மொன்பதிற் பகுத்துப் பைம்பொற்
பூங்கழற் குமரர்க் கெட்டும் புரிந்தனன் பொறிவண் டூதுந்
தேங்குழற் கொருபங் கீந்து தவத்தின்மேற் செல்லா நின்றான்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இங்ஙனமிருக்குங்காலத்தில், பகைவரையழித்து ஒளிவிடும்வேலேந்திய சற்புத்தி, நீர்வளந்தங்கிய தன்னரசாட்சியிலுள்ள பூமியை ஒன்பது தேசங்களாகப்பிரித்து, பசும்பொன்னாலாகிய அழகியவீரக்கழலணிந்த புதல்வரெண்மருக்கும் எட்டுத்தேயங்களைக் கொடுத்து, புள்ளிகளமைந்தவண்டுகளொலிக்கும் மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய புதல்விக்கு மற்றொருதேயத்தைக் கொடுத்து, தான் தவச்செயலை மேற்கொண்டு போயினன். எ - று.　(௧௭௫)

செயற்கருந் தவத்து முற்றி யன்னவன் கயிலை சென்றான்
கயற்கட லுலகு மெல்லா மெண்மருங் காத்தா ரந்த
முயற்கறை யொழிந்த திங்கண் முகத்தினா ளாலம் பூத்த
புயற்படு களத்தற் கேய்ந்த புண்ணிய மரபி னின்றாள்.

(இ - ள்.) செய்தற்கரிய தவச்செயலில் மேம்பட்டு அவ்வரசன் திருக்கைலாய கிரியையடைந்தனன். மீன்களுலாவுங்கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் அவன் புதல்வரெண்மரும் அரசுசெய்தார்கள். முயற்களங்க மகன்ற பூரணசந்திரன்போற் பொலிவாகிய முகத்தையுடைய அப்புதல்வி மேக நிறந்தங்கிய கண்டத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணிய நெறியிலொழுகினாள். எ - று. (ளஎசு)

தவளவெண் ணீற்று வேடந் தாங்கின ளாகித் திங்க
ளிவர்தருஞ் சடிலி நாமத் திரங்கிய வுளத்த ளாகிச்
சிவபெரும் புண்ணி யத்துச் செய்வன செய்து நின்றா
ளுவருடை நெடு நீராடை யுலகெலாந் தொழுதற் கொத்தாள்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய திருநீற்றுக்கோலம் பூண்டவளாகி, சந்திரனுலாவுஞ் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய திருநாமங்களைக் கேட்கும்போதெல்லாம் உருகுகின்ற மனமுடையவளாய், பெருமைதங்கிய சிவபுண்ணியங்களிலே தனக்குச்செய்வதற் கியன்றனவற்றைச் செய்திவந்தாள். உவர்நீர் நிரம்பிய கடலை யாடையாகவுடைய உலகமுழுவதும் வணங்குவதற்குத்தக்கவளானாள். எ - று. (ளஎஎ)

மின்னென நுடங்க நின்ற மென்மருங் கியற்கை நோக்கிப்
பன்னருந் தவத்த ரேழு முனிவரும் பரிவி னெய்தி
யன்னைநின் னறத்தின் வாழ்க்கை யழகிதென் றறைந்தார் கஞ்சம்
பொன்னுயிர்த் தனையாள் பேரறும் வான்முறை போற்றி நின்றாள்.

(இ - ள்.) மின்னல்போல அசைதலையுடைய மெல்லிய இடையமைந்த அவ்விராசகுமாரியின் தன்மையைப்பார்த்து, சொல்லுதற்கரிய தவத்தினர்களாகிய சப்தருஷிகளும் அன்போடுவந்து, தாயே! நீ செய்யுஞ் சிவபுண்ணியத்தின்வாழ்க்கையானது பேரழகுடைத்தாகிய தென்று சொன்னார்கள். தாமரையும் பொன்னும் உயிர்பெற்றாற்போன்றவளாகிய அவ்விராசகுமாரி, பெரியோரையுபசரிக்கும் முறைப்படி உபசரித்து நேரில் நின்றனள். எ - று.

"கஞ்சம் பொன்னுயிர்த்தனையாள்" என்றது அவ்வரசகுமாரியின் தேகம் பொன்னும் அவளவயவங்கள் தாமரைமலர்களும் போன்றனவென்றபடி. அல்லது சிவபக்தனாகிய அவள் பிதா சற்புத்தி வெண்கலம் போன்றவனும் அவனாற் பெறப்பட்டமாரி அவன்பக்தியினும் மேம்படலின், பொன்போன்றவளு மெனக் கூறினாரெனினும் அமையும். ஈண்டுக்கஞ்சம்-வெண்கலம். (ளஎஅ)

அணங்குரு விரப்ப வேண்டி மணங்கமழ் நின்ற நின்னாற்
பணங்கிள ரரவ வேணிப் பண்ணவற் கெளலாய் நின்ற

குணந்தரு புண்ணி யத்தா லுலகுகை கூப்ப நின்றாய்
மணங்கிள ரலங்க லோதி நின்னொக்கு மகளிர் யாரே.

(இ - ள்.) தெய்வப்பெண்களும் அழகினையாசிக்கவேண்டிய பேரழகுவாய்க்கதாயே! எங்கட்கு நேரே நிற்கின்ற நின்னால், படங்கள் பொருந்திய பாம்புகளமைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்காக நீ நடத்திவரும் மேம்பாடு தங்கிய சிவபுண்ணியங்களால் உலகமுழுவதுங் கைகுவிக்கும்படி வாழ்ந்தாய். மணமிகுந்தமலர்மாலை சூடிய கூந்தலையுடையாளே! உன்னைப்போலும் மங்கையர்யாவருளர்? ஒருவருமிலர். எ - று. (௧௭௯)

என்றலு மெதிர்ந்து நின்ற முனிவர ரெழுவர் தம்பா
லொன்றிய வுளத்தி னன்பு மீக்கொள வுருகா நின்றாள்
பொன்றவழ் சடில முந்நூற் புனிதர்காள் புகலிற் பேதை
யின்றெனக் கெளிய வன்றே புண்ணியத் தியற்கை யென்று.

(இ - ள்.) என்று சொல்லவும், நேரில் வந்திருக்கும் சப்தமுனிவர்களிடத்தில் மனத்தின்கட் பொருந்திய பேரன்பானது மென்மேலும் அதிகரிக்க, பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ்சடையையும் உபவீதத்தையுமுடையமுனிவர்களே! சொல்லுமிடத்து, பேதையாகிய அடியாளுக்குச் சிவபுண்ணியத்தின் தன்மைகள் இப்பொழுது அறிதற்கெளிதன்று, (அவற்றை யுணர்த்தவேண்டுமென்று) மனமுருகிநேரே நின்றனள். எ - று. (௧௮௦)

அலங்கலே டவிழ்ந்த வோதி யுமையிடத் தமைந்த வைய
னலங்கிளர் புண்ணி யத்தின் பெருமித நவையிற் றீரப்
புலம்பட வுணர்ந்தார் மேலோ ரென்றுநீர் புகல்வ தெல்லா
மிலங்குறக் கேட்ட தண்டீ தியம்புதி ரெளியற் கென்றாள்.

(இ - ள்.) இதழ்கள் விரிந்த மலர்மாலைசூடிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலமர்த்திய சிவபெருமானுக்குரித்தாகிய நன்மைகள் மிக்க சிவபுண்ணியத்தின் பெருமைகளையெல்லாம், குற்றங்களறத்தெளிவாகத் தெரிந்தவர்கள் பெரியோர்களென்று நீங்கள் கூறுவது முற்றும் விளங்கும்படி முன்னரே அடியாள் கேள்விப்பட்டதன்றி, ஆகலின், சிவபுண்ணியப்பெருமையாகிய இதனை அடியாளுக்குத் திருவாய்மலரவேண்டுமென்று கேட்டனள்.

கேட்டருண் முனிவர் யாருங் கிளர்முடிச் சடிலஞ் சாய்த்தார்
வாட்டடங் கண்ணி தன்பாற் கோதமன் வகுப்ப தானன்
றோட்டவி ழலங்க லோதி சொல்வன கேட்டி யென்றான்
பூட்டுறு கற்பி னின்று பொருந்துவாய் புதைத்து நின்றாள்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டருளிய எல்லாமுனிவர்களும் பிரகாசிக்கின்ற தமது சடைமுடியை யசைத்தார்கள். அப்பொழுது ஒளிபொருந்திய பரந்தவிழிகளையுடைய அவ்விராசகுமாரியிடத்தில் கோதமமுனிவர் சொல்லுகின்றார். இதழ்களலர்ந்த கூந்தலையுடையாளே! யான் சொல்வனவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றனர். கற்பின்காவலாற் பிணிக்கப்பட்ட மாரியென்பாள் வணங்கி வாய்மூடி நின்றாள். எ - று. (௧௮௨)

பழனநீர் வேலி சூழும் பாஞ்சால மென்னு நாட்டிற்
றழனிமீ ரிஞ்சி சுற்றுஞ் சோபன நகரத் துள்ளான்
மழலையின் மறைகற் றேது மாதவன் மறையோன் பெற்று
ணிழைபொரு திதலைக் கொங்கைச் சுந்தரி யென்பா டன்னை.

(இ - ள்.) வயல்களமைந்த நீர்வேலி சூழ்ந்த பாஞ்சாலமென்னும் தேயத்திலே ஒலிக்கின்ற நீர் நிரம்பிய அகழியாற் சூழப்பட்ட சோபனமென்னும்பெயருடைய நகரத்திலுள்ளவனும், குதலைச்சொல்லையுடைய இளம்பருவத்திலேயே வேதங்களை யோதியுணர்ந்த பெருந்தவனுமாகிய ஓரந்தணன், ஆபரணங்களைப் போன்ற தேமல்படர்ந்துள்ள குசங்களை யுடைய சுந்தரியென்னும்பெயருடைய ஒருகுமாரத்தியைப் பெற்றான். எ - று. (௧௮௩)

புகன்மறை முழுது மோதுங் கரீரமா புரத்தி னுள்ளோ
னகையுறு குணத்தின் மிக்க புட்கர னவ்வி யுண்க
ணிகலிளங் கொங்கை யாளை மணந்தன னிருந்தா னந்நாட்
டகையறு காம வேட்கை மிக்கெழச் சரியா நின்றாள்.

(இ - ள்.) எல்லோராலும் புகழ்ந்தோதப்படும் வேதங்கள் முழுவதையும் சொல்லுஞ் சிறந்த கரீரபுரத்திலுள்ளவனாகிய இன்பந்தங்கிய சற்குணத்தின் மேம்பட்ட புட்கரனென்பவன், மானையொத்த பார்வையமைந்த மைதீட்டிய விழிகளையும் பகைசெய்யும் இளந்தனங்களையும் பெற்ற அச்சுந்தரியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு வாழ்ந்திருந்தான். அச்சுந்தரி தகுதியற்றகாமவிருப்பம் அதிகரிக்கச்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தாள். எ - று. (௧௮௪)

அயலொரு மனையி னுள்ள வேதிய னழிந்த சித்தை
மயலுறு மனத்தன் காம வேட்கைய னவனை வவ்விக்
கயல்பொருங் கண்ணி கூடப் புணர்ந்தனள் கணவன் கண்டான்
றுயல்வரு கயிற்றாற் கட்டி யடித்தனன் றுயரம் பாரான்.

(இ - ள்.) சேற்கெண்டைபோலும் விழிகளையுடைய அம்மங்கை, தன்னயல் வீட்டிலுள்ள தூர் எண்ணமும் மயங்கிய மனமுமுடையவனும் காமவிச்சையுடையவனுமாகிய ஓரந்தணனைக்களவுத்தன்மையுடையவளாய்ச் சேர்ந்து சுகித்தாள். அத் தீச்செயலை அவள் கணவன் பார்த்து அவளெய்துந் துயரத்தைப்பாராதவனாய் அசைகின்றகயிற்றினாற் கட்டியடித்தான். எ - று. ()

அதுமனத் தடைத்துப் பன்னாள் வைகின ளவனை யோர்நாட்
கதுமென வாலந் தீற்றிக் கோறலுங் கயிறு நீத்து
விதவையாய்க் களவிற் புல்லு மவனையும் விடுத்தா ளல்லள்
வதிதரு கருப்ப மெல்லாஞ் சிதைத்தனண் மருந்து மாந்தி.

(இ - ள்.) அவள் அதைமனதில் வைத்துக்கொண்டு பலகாலம் வசித்திருந்தாள். இறுதியில் தன்கணவனை விஷமூட்டிக் கொன்றுவிடவும், உடனே மாங்கல்ய சூத்திரமிழந்து விதவையாகியும், களவுப்புணர்ச்சி செய்யும் அச்சோரபுருஷனை விட்டவளல்லள். அதனால் உண்டாகிய கர்ப்பங்களையெல்லாம் மருந்துண்டு அழித்துவந்தாள். எ - று. (௧௮௬)

அவ்வவறு கருப்ப மங்ங னழித்தன ளழியா துற்று
விளைதரு கருப்ப மொன்றுன் வீங்கிய வுதர நோக்கி
வளைதரு சுற்றத் துள்ளோர் கழிப்பமா நகர நீத்துத்
தளிரிய னடந்து வேறோர் நாட்டகஞ் சார லுற்றாள்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத கர்ப்பங்களை அப்படி யழித்தனள். அவள்புசித்த ஔஷதத்தினால் அழியாதிருந்து வளர்ச்சியெய்தும் ஒருகர்ப்பத்தினால் பெருத்திருக்கும் வயிற்றைக்கண்டு, சூழ்ந்துள்ள உறவின்முறையினராயுள்ளவர்கள் அவளை நீக்கிவிடவும் பெரியநகரத்தைநீக்கி, மாந்தளிர்போலும் சாயலையுடைய அச்சுந்தரியென்பவள் வேறொரு நாட்டிற்குப்போய்ச் சேர்ந்தனள். எ - று.

அந்நக ரிருந்து பெற்ற மதலையை யால மூட்டி
மன்னுயி ரழித்து வேறோர் மறையவற் புணர்ந்து வைகி
யின்னலங் கொடுக்கு நாளி லிருநிதிப் பெருக்க நோக்கிப்
புன்னிலை நஞ்சிட் டன்னா னிதிகவர்ந் தாவி போக்கி.

(இ - ள்.) அப்படிவந்து சேர்ந்தநகரத்திலிருந்து பத்துமாதமுங் கழித்துப் பெற்ற குழந்தையை விஷமூட்டி யுயிர்தொலைத்து, அங்குள்ளவேறொரு வேதியனைக் கூடிவாழ்ந்து அவனுக்குச்சுகமளித்து வருகையில் அவன்பாலுள்ள பெருந்திரவியப் பெருக்கைப்பார்த்து, கொடுமைத் தன்மைபொருந்திய விஷப்பிரயோகஞ்செய்து அவனுயிரையும் அகற்றி அவன் திரவியங்களையும் அபகரித்துக் கொண்டு. எ - று. (௧௮௮)

மற்றொரு மறையோன் றன்னை மாநிதி யீட்ட நோக்கிப்
பற்றின ளவனை யந்தப் பரிசினாற் கோற லுற்று
ளிற்றில தவன தாவி யோர்பக லிவனைக் கொண்டு
பொற்றையங் கானம் புக்காள் புணர்ந்தனண் மயங்கிப் புல்லி.

(இ - ள்.) வேறோர் வேதியனை அவன்பால் பெருந்திரவியஞ் சேர்ந்திருப்பது கண்டு சிநேகங்கொண்டாள். அவ்வந்தணனையும் அப்படியே விஷங்கொடுத்துக்கொல்லத்தொடங்கினாள். அவள் கொடுத்த விஷத்தால் அவ்வந்தணனுயிர் அகலாதிருந்தது. ஒருநாள் இவ்வந்தணனை யழைத்துச்சென்று மலைகளையுடைய அழகிய காட்டிற்புகுந்து, காமத்தால் மயக்க மதிகரித்தவள்போல வஞ்சகமாகத் தழுவிக்கலந்தாள். எ - று. (௧௮௯)

அரிநிழற் படப்பை வார்ந்த புன்மண லகவை துஞ்ச
வெரிதரு நெஞ்சி னோங்கி யோர்சிலை யேந்திச் சென்னி
நெரிதர வீழ்த்துக் கொன்று நீணிதி கவர்ந்து கொண்டாள்
விரிதரு கவிகை வேந்த னுணர்ந்தெரி விழித்து நோக்கி.

(இ - ள்.) அடர்ந்த நிழலுள்ள பசுக்கொட்டிலிலே பரவியிருந்த சிறுமணலின்மீது அவன் நித்திரைசெய்கையில், அச்சுந்தரியானவள் கோபங்கொண்ட மனத்தோடு ஓர் கல்லை யுயர்வாகத்தூக்கி, அவ்வந்தணன் தலையானது உடை

படும்படிபோட்டு அவனுயிரையொழித்து, அவனுடைய பெரும்பொருளை யப் கரித்துக்கொண்டாள். நிழலைப்பரப்பும் வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசன் இச்செயலை யுணர்ந்து, கண்களில் தீப்பொறி சிந்தநோக்கி. எ - று.

அணையவ டன்னைப் பற்றிக் கொணர்கெனக் கொணர்ந்தா ரந்தப்
புணையிழை முலையு மூக்கும் போக்குதி ரென்னப் போக்க
வினையிருந் துடற்றக் கைகா லற்றவ னோடு மேவி
நனைமது நுகர்ந்து தின்னப் புலவெலா நயந்து தின்றாள்.

(இ - ள்.) அச்சுந்தரியென்பாளைப்பிடித்து வாருங்களென்று கட்டளையிட ஏவலாளர் அங்ஙனமே கொண்டுவந்தார்கள். அலங்காரமுடைய ஆபரண மணிந்த அவள் தனங்களையும் நாசியையும் குறைப்பீர்களெனக் கட்டளையிட, தண்டலாளர் அங்ஙனமே அறுத்தமாத்திரத்தில், தீவினையிருந்து வருத்திய படியால் இருகைகளும் இரு கால்களுமிழந்த ஒருவனோடு கூடி, குளிர்ச்சிதங்கிய கள்ளைக்குடித்து அதுகாறுந்தின்னாத புலால்வகைகளையெல்லாம் ஆசையோடு புசித்தாள். எ - று. (௧௯௧)

ஒருகர மொருகா னாசியி ழந்தவ னொருவன் றன்னை
மருவின ளவளாற் செய்யாப் பாதக மில்லை மண்ணி
லிருவரு நடக்கு நாளிற் றம்மிலோ ரிகலுண் டாகக்
குருதிநீத் தறுத்த கையாற் குத்தினா னவளு மாண்டாள்.

(இ - ள்.) அதன் பின்னர், ஒரு கையும் ஒரு காலும் மூக்குமிழந்திருக்கும் ஒருவனைக்கூடியிருந்தாள். இப்பூமியில் அவளாற் செய்யப்படாத பாவங்களே யில்லை. இப்படி இவர்களிருவரும் கூடியிருக்கையில், இவ்விருவர்க்கும் ஒரு பகைமையுண்டாகவும், அவன் தன்னுதிரம் நீங்கி யறுக்கப்பட்ட கையினால் அவளைக்குத்தினான். அச்சுந்தரியும் அதனால் உடனே உயிர் துறந்தாள். எ - று.

பாதகி யிறந்த பின்னர் மறலிதன் பணியாற் றென்பாற்
றூதர்விட் டெறியும் பாசந் தொகுத்துறக் கழுத்திட் டீர்த்துத்
தீதுறு நிரயத் திட்டார் சிவகணத் தலைவர் சீறி
மாதரன் னவளைக் கொண்டு மானமுய்த் தகன்றார் மன்னோ.

(இ - ள்.) அந்தப்பாதகி மரித்தபின்னர், தென்றிசையிலுள்ள இயமனுடைய கட்டளையால் தூதுவர்கள் எடுத்தெறிகின்ற பாசக்கயிற்றைக் கூட்டமாய்ச் சேரும்படி அவள் கழுத்தில் மாட்டி இழுத்துச்சென்று கொடுமைநிறைந்த நரகத்திற் போட்டார்கள். உடனே சிவகணத்தலைவர்கள் அத்தூதுவர்களை வெகுண்டு, அழகுள்ள அவளை விமானத்தின்மீ தேற்றிக்கொண்டு செலுத்திச் சென்றார்கள். எ - று. (௧௯௩)

தொடர்ந்தனா மறலி தென்பாற் றூதரா னவரை யெல்லாங்
கடந்தன ரிவளைக்கொண்டு கயிலையங் கிரியிற் புக்கார்
படர்ந்தெழு சடில மோலிப் பரன்றிரு முன்ன ராக்க
மடந்தைபார் வதிக்குந் தோழி யாமென வதிந்தா ளன்றே.

(இ - ள்.) தென்றிசையிலுள்ள இயம தூதர்கள் அச்சிவகணத்தலைவரை விடாது பின்றொடர்ந்தார்கள், அச்சிவகணத்தலைவர்கள் அத்தூதுவர்களையெல்லாங்கடந்து இவளை யழைத்துச்சென்று திருக்கைலாயகிரியையடைந்தார்கள். பரவியோங்கிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருச்சந்நிதானத்தில் விடவும், அச்சுந்தரியானவள் பார்வதிதேவியாருக்குத்தோழியென்று சொல்லும்படி வசித்திருந்தாள். எ - று. (௧௬௪)

தென்புலத் தலைவன் றூதர் சென்றனர் சிவக ணத்தோ
ரன்பறக் கடிந்த வாறு புகன்றன ரதுகா லத்து
முன்புறச் சித்திர குத்தற் கொணர்கென மொழிய வந்தா
னின்கணக் களவாற் செய்த புண்ணிய நிகழ்த்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்தலைவனாகிய இயமனது தூதுவர்கள்போய், சிவகணத்தலைவர்கள் அன்பற்றவர்களாய்த் தங்களைக்கோபித்த வகையைத்தெரிவித்தார்கள். அத்தருணத்தில் சித்திரகுத்தனை முன்னே வரும்படி அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிடவும், அவனும் உடனே வந்தான். இயமன் அச்சித்திரகுத்தனைப்பார்த்து உன் கணக்கின்படி இச்சுந்தரி செய்த புண்ணியத்தைப் புகல்கவென்றனன். எ - று. (௧௬௫)

வெய்துறு பாவ மெல்லா மொருவழிக் கொண்ட மேனி
யெய்துறு மிவளாற் செய்த தருமமொன் றில்லை யென்றான்
பெய்கழற் றரும னோரா விருந்தன னிருந்த பின்னர்
மொய்தரு சடில மோலி நாரத முனிவன் சென்றான்.

(இ - ள்.) கொடுமையாகிய பாவங்களெல்லாம் ஒரே வடிவாகவந்த தேகமுடையவளாகிய இவளாற் செய்யப்பட்ட புண்ணியம் ஒன்றுமே கிடையாதென்றனன். வீரகண்டாமணிதரித்த இயமன் ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான். அங்ஙனமிருந்த பின்னர், நெருங்கியுள்ள சடைமுடியையுடைய நாரதமுனிவர் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளினர். எ - று. (௧௬௬)

சென்றவற் கெதிர்ந்து மற்றைத் தென்புலக் கிழவ னெய்தி
யன்றவற் கென்ன வேண்டு மருச்சனை புரிந்தா னைய
வின்றிவ ணடைந்த தென்னை யென்றனு மிரட்டை மேருக்
குன்றினு முயர்தோ ளாயோ ரதிசயங் கொண்டு புக்கேன்.

(இ - ள்.) ஆங்கடைந்த நாரதமுனிவரை இயமன் எதிர்கொண்டழைத்து வந்து, அன்று அம்முனிவருக்குச்செய்யவேண்டிய உபசாரங்களைச்செய்தவனாய் ஐயனே! தேவரீர் இன்று இவ்விடத்திற்கெழுந்தருளிய காரணம் யாதென்று வினவவும், இரண்டு மேருமலைகளைக்காட்டிலும் உயர்வாகி விளங்குந்தோள்களையுடையவனே! ஓரதிசயங்கேட்டுக்கொண்டு வந்தேன். எ - று. (௧௬௭)

அதிசய மென்கொ லைய வருடியென் றறைந்தா னந்த
முதியமா தவனுந் தென்பான் முதல்வனுக் குரைக்கு முன்னைச்
சதுர்மறைக் குலத்தி னுள்ளா ளொருத்தியைத் தருண வேணி
மதிமுடி யவன்பா லுய்த்து வந்துறை கணத்தர் சொல்வார்.

(இ - ள்.) அவ்வதிசயம் யாது? ஐயனே! அதனைத்திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். சிறந்த பெருந்தவமுடைய அந்நாரதமுனி வரும் தென்றிசைக்கிறைவனுகிய இயமனுக்குக்கூறுகிறார். பழமையாகிய நான்கு வேதங்கட்குரிய அந்தணர் குலத்திற்பிறந்தவளாகிய வொருத்தியை, பிறைச்சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் விட்டு அங்கு வந்திருக்கும் சிவகணங்கள் சொல்லுவார்கள். எ - று. (கசூஅ)

நெடுநிலத் திவளா லுள்ள பாதக நிகழ்த்திற் றெண்ணீர்
படுகடன் மணலை யெண்ணி னெண்ணுறு மென்றார் பன்னாட்
டொடுசன னத்தி னுற்ற நல்வினைத் தொடர்ச்சி தன்னால்
விடுசுடர்க் கயிலை பெற்றா ளென்றனர் விடுத்துச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) நெடிய நிலவுலகத்தில் இவளாற் செய்யப்பட்டிருக்கும் பாவங்களைச்சொன்னால், தெளிந்த நீரையுடைய கடலிலுள்ள மணல்களையாவது எண்ணப்புகுந்தால் எண்ணி முடிக்கலாமென்றார்கள். அநேக காலங்களாகத்தொடர்ந்து வரும் இப்பிறப்பிற்செய்த ஒரு நல்வினைச்சம்பந்தத்தால் ஒளி வீசும் இக்கைலாயகிரியையடையப்பெற்றாளென்று விரித்துச்சொல்வார்கள், எ - று. ()

வேதகோத் திரத்தி னுள்ள வேதிய னொருவன் றன்னைத்
தீதுறு வனத்திற் கொண்டு சென்றவற் புணர்ந்த பின்னர்க்
காதுறு சினத்திற் கல்லிற் கொன்றனள் போலு மக்க
லாதிரை யவன்றன் கோயிற் றிருப்பணிக் கடைந்த தென்றார்.

(இ - ள்.) வேதமோதற்குரிய அந்தணர் குலத்திற்பிறந்திருக்கும் வேதியனொருவனைக் கொடிதாகிய காட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவனோடு கிரீடைசெய்த பின்னர், கடுங்கோபத்தோடு அவனைக்கல்லாற் கொன்றனள். அப்படி அவனைக்கொன்ற கல்லானது திருவாதிரை நட்சத்திரத்திற்குரியவராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிற்றிருப்பணி செய்தற்குச்சேர்ந்தது என்றனர். எ - று. (உ00)

அன்னவள் கையிற் றீண்டி யெடுத்தகல் லரன்பொற் கோயிற்
சன்னிதிக் காவ தாக வாதலாற் றறுக ணுட்டி
முன்னிழைத் திட்ட பாவ முடிந்ததென் றுரைத்தா ரன்னோர்
சொன்னது கேட்டு நின்பாற் சொல்லுவான் றொடர்ந்தே மென்றான்.

(இ - ள்.) அவள் கையினாற்றொட்டெடுத்த கல்லானது சிவபெருமானது அழகிய திருக்கோயிலின் சந்நிதானத்திற்குரிய திருப்பணிவேலைக்கு உபயோகப்பட்டதனால், கொடுந்தொழிலுடைய இவள் முன் செய்த மகா பாதகங்கள் யாவும் அழிந்தனவென்று சொன்னார்கள். அச்சிவகணங்கள் சொல்லியவற்றைக்கேட்டு அவ்விஷயத்தை உன்பாற் சொல்லுவதற்காகவே இங்கே வந்தோமெனக் கூறினர். எ - று, (உ0க)

நாரத னுரைப்பக் கேட்டுத் தென்றிசை நடுவ னோர்ந்து
பாரியா யிருந்து கொன்ற பாதகி பெற்ற பேற்றால்
வேரியஞ் சடில மோலி புண்ணியம் விருப்பிற் செய்த
பேர்பெறும் பெருமை யெம்மாற் பேசுதற் கெளிய வன்றே.

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமன், இவ்வாறுரைத்த நாரத முனிவர் வார்த்தையைக் கேட்டறிந்து, மனைவியாயிருந்து கணவனைக் கொன்ற மகாபாதகியெய்திய பேற்றினாலே; மணமும் அழகுமுள்ள சடைமுடியை யுடைய சிவபெருமானுக்குரித்தாகிய சிவபுண்ணியங்களை விருப்பத்தோடு செய் தோர் அடையத்தக்க மேன்மை எங்களாற் சொல்லுதற்கு எளிமையுடையன வல்ல. எ - று. (௨0௨)

எனவெடுத் தியம்பிச் சென்ற நாரதற் கியன்ற செய்தா
னனையவன் போகத் தன்னி னதிசய மடைந்தா னீலப்
புனையிழை மடந்தை பாகன் புண்ணியம் புரிந்து நின்றார்
வினைபடு பஞ்சிற் றீயின் விளிவது திண்ண மென்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, ஆங்கெய்திய நாரதமுனிவருக்குத்தக்க உபசாரங் களைச்செய்தான். அம்முனிவர் சுயேச்சையாக வெழுந்தருளவும், இயமன், தன்னுள்ளே ஆச்சரிய மெய்தியவனாய், பசுமை நிறந்தங்கிய உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்குரிய பதிபுண்ணியஞ்செய்துள்ளவர் களுடைய தீவினையானது தீப்பொறிப்பட்ட பஞ்சுப்பொதிபோல அழிவது உண்மையென்று தெளிந்தான். எ - று. (௨0௩)

கொழுங்கொடிப் பவள வேணிக் கோதம னுரைத்த பின்னர்த்
தொழுந்தகைக் குமாரி தன்பாற் காசிபன் றொகுப்ப தானு
னழுங்குறு பவந்தீர் வேதா ரணியமென் றுரைக்கப் பட்ட
செழுங்கொடி நகர்ப்போ காங்க னெனுமொரு சினவேல் வேந்தன்.

(இ - ள்.) கொழுவிய கொடிப்பவளம்போன்ற சடைமுடியையுடைய கௌதமமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பின்னர், யாவரும் பணிதற்குரிய தன்மை பொருந்திய அவ்விராசகுமாரியிடத்தில் காசிபமுனிவர் கழறலாயினார். வருந்துகின்ற பிறவிப்பிணியை விலக்கும் வேதாரணியமென்று சொல்லத்தக்க செழிய காவலுடைய நகரத்தில், போகாங்கனென்னும் பெயருடைய கோபந் தங்கிய வேலைத்தாங்கிய மன்னவன் ஒருவனிருந்தான். எ - று. (௨0௪)

அறனிது பாவ மீதென் றறிந்துல களித்தல் செய்யா
னிறைகட நரப்பிக் கொள்ளு மன்னுயிர்க் கிடுக்க ணேக்கான்
மறனொடு பழகி வாழும் வள்ளுகிர்ப் புலியே றன்னான்
பொறைசிறி துணரான் றெய்வம் போற்றலன் கருணை நீத்தான்.

(இ - ள்.) இது புண்ணிய கருமம் இது பாவ கருமமென்று தெரிந்து உலகத்தைக்காவாதவன். வரிகளை மிகுதியாக விதித்துக்கொடுமையோடு பழகி வாழும் கூரிய நகங்களையுடைய ஆண்புலியொத்தவன். பொறுமையென்பதை ஒரு சிறிது மறியாதவன். தெய்வ வழிபாடு செய்யாதவன். கிருபையென்பது அறவே தன்பாற் பொருந்தாது விலக்கினவன். எ - று. (௨0௫)

கருமமீ றொழியத் துஞ்சுங் காலையிற் றென்பாற் செல்வன்
பொருகழற் றூதர் புக்கார் புயத்துணை பொருந்த வீக்கி
மருமமுற் றிடித்துக் கொண்டு சென்றனர் மறலி தானுந்
தெருமரு நிரயத் திட்டான் கிடந்தனன் வருந்திச் சின்னாள்.

(இ - ள்.) தன் தேக சம்பந்த வினைகழிந்து அவனிறக்குஞ் சமயத்தில், தென்றிசைக்கிறைவனான இயமனுடைய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த தூதுவர்கள் வந்து, அவனது இரு தோள்களையும் ஒரு சேரக்கட்டி, மார்பிற் குத்தி இழுத்துக்கொண்டு சென்றார்கள் இயமனும் அலனைச்சுழலத்தக்க நரகத்திற் போட்டனன், சில காலமெல்லையும் வருத்தமெய்தி யிருந்தான். எ - று. (உ0௬)

கண்ணுதற் கடவு ளேவக் கயிலையங் கிரியிற் றூதர்
துண்ணென வுழக்கத் தோடு தென்றிசை தொடர்ந்து சென்றா
ரெண்ணரு நிரயத் தாழ்ந்த விவற்பிடித் தெடுத்துச் செம்பொ
னண்ணலந் தனிமா னத்தி னமைத்தன ரகன்று போனார்.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் கட்டளையால் திருக்கைலாயகிரியிலுள்ள சிவகணங்கள் அச்சக்குறிப்புடைய முழக்கத்தோடு தென்றிசை நோக்கி இயமபுரம் போய்ச்சேர்ந்து, எண்ணுதற்கும் அரிய நரகத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் இப்போகாங்க னென்பவனைக்கண்டு பிடித்தெடுத்து, பசும்பொன்னாலாகிய சிறந்த விமானத்திலேற்றி இயமபுரத்தைவிட்டுச்சென்றார்கள்.

போதரு நெறியிற் பற்றிப் புகுந்தனர் தென்பாற் றூதர்
றீதறு சிவக ணத்துச் செல்வரைப் பின்சென் றேத்தி
யாதிவன் றருமஞ் செய்த துணர்த்திரென் றிரந்து கேட்ப
மாதொரு பாகன் றூத ரவனிலை வகுப்ப தானார்.

(இ - ள்.) போகும்வழியில் இயமதூதர் அவர்களைப் பின்பற்றிச்சென்றார்கள். அப்படிக் குற்றமற்ற சிவகணப்புண்ணியர்களைப் பின்றொடர்ந்து துதிசெய்து, இப்போகாங்கன் செய்தது யாது புண்ணியமோ? அதனை யுணர்த்துகவெனக்குறை கூறி வினவவும், உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் தூதர்கள் அவன் நிலைமையைச்சொல்வாராயினர். எ - று. (உ0அ)

இத்திறத் திவன்செய் பாவ மெண்ணிறந் துளவென் றாலும்
பத்தியி னிவன்பாற் றோன் றுங் கனகனென் றுளதோர் பால
னத்தனை மணலிற் கோட்டி யருச்சனை விளையாட் டுற்றான்
முத்தனோர்ந் திவன்பால் வெள்ளிக் கயிலையின் முதன்மை யீந்தான்

(இ - ள்.) இப்படி இவன் செய்தபாவங்கள் எண்ணிறந்துள்ளனவானாலும் இவன்பாற் பிறந்த கனகனென்னும் பெயருடைய புத்திரன் பக்தியோடு சிவபெருமானை மணலாலமைத்து வேடிக்கையாகப்பூசை செய்தான். அதனைச் சிவபெருமான் தெரிந்து இப்போகாங்கனுக்கு வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தின் தலைமையைத்தந்தருளினர். எ - று. (உ0௯)

பெற்றன னதனால் வெள்ளிப் பொருப்பெனப் பேச மீண்டார்
குற்றடு தகையர் தென்பாற் றருமனைக் குறுகி யன்னார் [டான்
சொற்றன வனைத்துஞ் சொல்லத் துண்ணெனத் துனுக்கங் கொண்
கற்றைவார் சடையோன் றன்மை நினைந்துளங் கனிவ தானான்.

(இ - ள்.) அதனாற் கைலாயபதவியை யெய்தினனென்று சிவகணங்கள் சொல்லக்கேட்டு மீண்டு குத்திக்கொல்லுந் தன்மையுடைய அவர்கள் தென்றிசையிலுள்ள இயமனை நெருங்கி அக்கணங்கள் கூறியவற்றையெல்லாந் தெரி

விக்கவும், இயமன் விரைவில் நடுக்கமெய்தி, தொகுதியாக நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவருளின்றன்மையைக்கருதி மனக்கனிவெய்தியவனானான். எ - று. (உ௧0)

கலிவிருத்தம்.

என்று காசிபன் சொல்லியி றுத்தனன்
றன்று ணச்சம தக்கினி சாற்றுவான்
மன்ற லோதி வரனுடைப் புண்ணிய
மொன்று கேட்டியென் றன்னவட் கோதுவான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிக் காசிபமுனிவர் சொல்லி முடித்தனர். தனக்குத் தானே யொத்தவராகிய சமதக்கினிமுனிவர் சாற்றலாயினர். மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய மங்கையே! சிவபெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணியத்தின் பெருமை யாதொன்று சொல்லுவேன். கேட்பாயாகவென்று அவளுக்குச்சொல்லுகின்றார்.

தழைநெ டுங்கொடிச் சந்திர மாநகர்
மழைப டுங்கை மதிமா னெனுமிரு
குழைமு கத்தனி வேந்தனக் கோமகன்
விழைவ மைச்சன் விசுத்தனென் பானுளன்.

(இ - ள்.) தழைத்து நீண்ட கொடிகளையுடைய சந்திரமா நகரத்தை யாண்ட மேகம்போலக்கொடுக்குங் கையையுடைய மதிமானென்னும் பெயர் பெற்ற, இரு குண்டலங்கள் விளங்கும் முகத்தோடு கூடிய ஒரு ஒப்பில்லாத மன்னவனிருந்தான். அவனுக்கு அன்புள்ள மந்திரியாகிய விசுத்தனென்னும் பெயரினனொருவனிருந்தான். எ - று. (உ௧உ)

உரைக்கு மன்னவன் றன்னுழைத் தோன்றிய
வரைக்கு லப்புய மைந்த ரிருவரி
னிரைத்தெ ழுந்துர்க் குணனெனு மோர்மகன்
றரைத்த லத்துரா சாரனென் றோர்மகன்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய அரசன்பாலுதித்த, சிறந்த மலைகள்போலுந் தோள்களையுடைய புத்திரர் இருவரில், ஒரு புத்திரன், சப்தித்தோங்குகின்ற துர்க்குணனென்னும் பெயருடையவன், பிறிதொரு புத்திரன் துராசாரனென்னும் பெயர் வகித்தவன். எ - று. (உ௧௩)

எடுத்து ரைக்கு மிவர்களி யற்கையைப்
படுத்து ணர்ந்தனன் றாதையிப் பாதகர்
விடுக்கு நீர்மைய ரென்னவி டுத்துவே
றடுத்தி ருந்தன னன்னவ ரோர்ந்தனர்.

(இ - ள்.) எடுத்துச்சொல்லுகின்ற இவர்களது இயற்கைக்குணத்தை அவர்கள் தந்தை பலவகையிலும் பரிசோதித்தறிந்தான். இப்பாவிகள் நாம் விலகிப் பிரிதற்கு உரியவர்களெனத்துணிந்து அவர்களை விடுத்துத் தான் வேற்றிடத் தெய்தியிருந்தனன். அதனையப்புதல்வருணர்ந்தனர். எ - று. (உ௧௪)

தந்தை நம்முழைத் தண்ணளி யற்றன
னுய்ந்து நாம்வயி றோம்புதற் கொன்றிலே
மந்தி வல்லிரு ளாறலைத் தாருயி
சிந்தி வவலித் திரிதுமென் றேகினர்.

(இ - ள்.) நம்முடைய தந்தை நம்மிடத்தில் இரக்கமற்றிருக்கின்றனன். நாம் பிழைத்து வயிறு வளர்ப்பதற்கு ஒரு வழியுமில்லை. ஆதலால், மாலைக்காலத்தில் வருகின்ற கொடிய இருளிலே வழிபறித்து உயிர்போக்கிப் பொருளை யபகரித்துச் சஞ்சரிப்போமென்று தீர்மானித்துப்போயினர். எ - று. (உகரு)

செல்ல ருங்கடுங் கானகத் தீநெறி
புல்லி யோர்ந்து பதுக்கைபு குந்திருந்
தெல்லை நோக்கி யிடைபுகுந் தாருழை
யொல்லை சென்றுயிர் போக்கிக் கவர்குவார்.

(இ - ள்.) போதற்கரிய கடுங்காட்டின் கொடிய வழியிலே சேர்ந்து, மறைதற்குரிய விடமறிந்து, சிறு புதரில் மறைந்து நின்று சமயம் நோக்கி, வழியே வருகின்றவர்களிடத்தில், மிக விரைவாயோடி அவர்களைக்கொன்று அவர்கள் பாலுள்ள பொருள்களை யபகரிப்பார்கள். எ - று. (உகசு)

அற்ற நோக்கிக் கவர்ந்துயி ராசறச்
செற்ற தெத்தனை யென்னென்று செப்புகே
னுற்ற நாளி னொருகிழட் டந்தணன்
சுற்றி றுக்குஞ் சுமையொடு தோன்றினன்.

(இ - ள்.) சமயம்பார்த்துப் பொருளைப்பறித்துக்கொண்டு அவர்களுயிர் விரைவில் அகலும்படி கொலைசெய்ததெத்தனை? அக்கொடுமையை என்னென்று சொல்லுவேன்? இப்படி நடத்திவருங்காலத்திலே ஒரு நாள் ஒரு வயோதிக வேதியன் பக்கங்களிளெல்லாம் அழுத்தும்படியான பெருஞ் சுமையோடு வந்தனன். எ - று. (உகஎ)

இரும ருங்கு மிவர்களி ருந்தன
ரருநெ றிப்பட வந்தண னெய்தலுந்
திருகு சீற்றந் தலைக்கொளச் சென்றனர்
பருவ ரற்புரிந் தாங்கவற் பற்றினர்.

(இ - ள்.) இருவரும் இரு புறங்களிலுமிருந்தார்கள். அக்காட்டுமார்க்கமாய் அவ்வேதியன் வந்தவுடனே கொடுங்கோப மேற்கொண்டவர்களாய்ச் சென்று அவனைப்பலவகைப்பட்ட துன்பங்கள் செய்து அவ்வேதியனைப் பிடித்தார்கள். எ - று. (உகஅ)

பற்றி யெற்றிப் பறித்துப் பரட்டடி
முற்று றப்புடைத் தார்கொண்டு முன்னினர்
துற்று றுங்கடுங் கானிடைத் தோளிணை
யிற்று றக்கொடி கட்டியி றுக்கினர்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பிடித்துக்குத்தி அவன் பொருள்களைப் பறித்துக் கொண்டு, காலின் கணுக்கள் முழுதும் முறியும்படி யடித்து அழைத்துச்சென்று அச்சுமையைச்சோதிக்க விரும்பியவர்களாய், நெருங்கிய கடுங்காட்டிலே, அங்குள்ள கொடிகளால் அவன் தோள்களை இற்றுப்போம்படி இறுக்கிக்கட்டினார்கள். எ - று. (உகக)

கட்டு றுத்தசு மைக்கட் டறுத்தன
ரிட்ட பண்டமெ டுத்துக் கவர்ந்தனர்
சுட்ட மைத்தகற் சுண்ணமி ருந்தெடா
விட்டெ றிந்தனர் வெங்கடுங் காட்டரோ.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் கயிற்றினாற் பிணித்திருந்த அம்மூட்டையின் கட்டையறுத்து விட்டார்கள். அதனுள் வைக்கப்பட்டிருந்த பொருள்களை யபகரித்தெடுத்துக்கொண்டார்கள். அப்பொதியினுள்ளே தாளித்து வைத்திருந்த கற்சுண்ணமிருந்ததனால் அதனை யெடுத்து வெவ்விய அக்கடுங்காட்டில் விட்டெறிந்தார்கள். எ - று. (உ௨௦)

இன்ன வாறிவர் செய்யுமி டும்பையை
மன்னர் மன்னன் மதிமா னுணர்ந்தன
னன்ன வர்ப்பிடித் தான்மழு வாளினாற்
பின்ன மாக்கியு ரம்பிளந் தானரோ.

(இ - ள்.) இந்தவகையாக இவர்கள் இரண்டுபேரும் செய்கின்ற கொடுமைகளை மன்னர் மன்னவனாகிய மணிமானென்பவன் தெரிந்துகொண்டு, அவர்களிரண்டுபேரையும் பிடித்து, பரசு வாள் முதலிய ஆயுதங்களால் அவர்களுடலைப் பின்னஞ்செய்து அவர்கள் மார்பைப்பிளந்தான். எ - று. (உ௨க)

கால தண்டஞ் சுழற்றிக் கடுந்திறற்
சூல மேந்திய தென்றிசைத் தூதுவ
ரால கால மெனவுருத் தார்பவப்
பால மன்னவ ரைக்கொடு பாறினர்.

(இ - ள்.) உடனே காலதண்டத்தைச்சுழற்றிக்கொண்டு மிக வுக்கிரவல்லபமுடைய சூலாயுதமேந்திய இயமபுரத் தூதர்கள், ஆலால விஷத்தைப்போலக் கர்ச்சனைசெய்து. பாவங்களநுபவிக்கும் பூமிபோன்ற அவ்விரண்டு பேரையும் இழுத்துக்கொண்டு ஓடிப்போனார்கள். எ - று. (உ௨௨)

அந்த கன்றிரு முன்னர்க் கருகுற
முந்தி நிற்பவி டுத்தனர் முன்னவன்
சிந்தை கூர்ந்தறி சித்திர குத்தனை
யிந்த வீங்கிவர் செய்தன யாவென்றான்.

(இ - ள்.) இயமதருமனுடைய சந்நிதியின் முன்பாகச்சமீபத்தில் முற்பட்டு நிற்கும்படி நிறுத்தினார்கள். முதல்வனாகிய அவ்வியமன் புத்தி கூர்மையோடு அறிந்திருக்கும் சித்திரகுத்தனை யழைத்து, இங்கே யிதோ நிற்கின்ற இவர்களியற்றிய பாவ புண்ணியங்கள் எவை? என வினவினான். எ - று. (உ௨௩)

புண்ணி யப்பொரு ளொன்றும் புரிந்திலர்
கண்ண கன்றெழு கானிற் பறித்தெறி
சுண்ண மற்றொரு சுருதிவல் லானெடுத்
தண்ணன் முக்கண னாலயத் தெய்தினான்.

(இ - ள்.) எவ்வகைத்தாகிய ஒரு புண்ணியமும் இவர்கள் செய்திலர். இடமகன்றுயர்ந்த காட்டினிடத்தில் (ஓரந்தணனை) வழிபறித்துப்பிடுங்கி யெறிந்த கற்சுண்ணத்தை மற்றொரு வேதமறிந்த பிராமணனெடுத்து அழகிய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்தையடைந்து. எ - று. ()

அன்றெ டுத்தகற் சுண்ண மழித்திலை
தின்று மிக்கது சேவுயர்த் தோன்மதிற்
குன்றிடுக்கி னிழூகிய கொள்கையா
லின்றி வர்க்கிட ரில்லையென் றனரோ.

(இ - ள்.) அன்று கண்டெடுத்த கற்சுண்ணத்தைத்தடவித் தாம்பூலந்தின்று மிகுதியாக நின்ற சுண்ணத்தை இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்தின் மதிலிலுள்ள கற்களினிடையே தடவிய தன்மையால், இப்போது இவர்கட்குப்பாவமுண்டாகவில்லையென்று சித்திரகுத்தன் சொன்னான்.

என்னு மாத்திரை யெந்தைபி ரானரு
ளன்னு தூதர்தொ டர்ந்துப டர்ந்தனர்
பொன்னி லங்குறு மானம் பொருத்தினு
ரின்ன றீர்த்தவர்க் கொண்டகன் றேகினர்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லுகையில், எந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவருளடைந்த சிவகணங்கள் தொடர்ந்துவந்து, பொன்னொளி வீசும் தெய்வவிமானத்திலேற்றி, துன்பத்தையகற்றி, அவ்விருவரையும் உடன்கொண்டு அங்கிருந்தகன்று கைலாயத்திற்குச்சென்றார்கள். எ - று. (உஉசு)

பின்னெ ழுந்துவ ணங்கிப் பெருந்திசைத்
தென்ன கர்க்கிறை சென்றனன் கைதொழா
வென்னு டைப்பெருந் தூதரி யற்றிய
புன்னி லைப்பெருந் தீமைபொ றுத்திரால்.

(இ - ள்.) அதன் பின்னர், பெரிய தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமன் எழுந்து பணிந்து சென்று கைகுவித்து என்னுடைய பெரிய கணங்கள்செய்த இழிதகைமையையுடைய கொடிதாகிய குற்றங்களைப்பொறுத்தருள்வீராக.

என்னப் பொங்கியி றைஞ்சியெ ழுந்தனன்
கன்னற் சாபன் கனற்பட மாட்டியோன்
முன்னர்க் கொண்டுவி டுத்தனர் முக்கணன்
றன்னைப் பாயொரு சார்பிருந் தாரரோ.

(இ - ள்.) என்று கூறித் துதிசெய்து வணங்கித் திரும்பினன். கரும்புவில்லேந்திய மன்மதனை நெருப்பாலழியத் திருவுளங்கொண்ட சிவபெருமான் சந்நிதியில் அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவர்களிருவரும் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானைப்போல (சாரூபமெய்தி) ஒரு பக்கலிலிருந்தார்கள். எ - று. (உஉஅ)

ஆத லிற்சிவ புண்ணியம் யாவையு
மோதி முற்றுமொ ழிக்கப் படுவதோ
வீதி வெண்பிறை சென்னிமி லைச்சியோன்
மூது ணர்ந்தவ ரன்றி மொழிவரோ.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், சிவபுண்ணியங்களை யெல்லாம் முழுவதுஞ் சொல்லி முடிக்க முடிவுறுமோ? அவற்றை [வீதி] ஒழுங்கமைந்த தாவள்யமான பிறைச்சந்திரனை யணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானும் முற்றுந்தோந்த ஞானிகளுமல்லாமல் வேறொருவர் சொல்லுவாரோ? எ - று. (உஉகூ)

என்ன வைத்திடு மீற்றிடைக் கோசிகன்
கன்னி தன்முக நோக்கிக் கழறுவான்
பன்னு மாதவத் தொல்லையர் பண்புடைப்
பொன்ன கர்க்குப் புரந்தர னாதியோர்.

(இ - ள்.) எனக்கூறிய விறுதியில், விசுவாமித்திரமுனிவர் அவ்வரச குமாரியின் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றனர். எவராலுந் துதி செய்யத் தக்க பெருந்தவமுடைய பெரியோர்களும் தேவலோகத்திற்குத்தலைமை வகித்த இந்திரன் முதலாகவுள்ள தேவர்களும். எ - று. (உகூo)

சித்தர் கிம்புரு டச்சிறப் போர்பெரு
வித்தி யாதரர் வீணையர் மேவரப்
பைத்த பாம்பணைப் பள்ளிய னுந்தியி
னுய்த்தெ ழுந்த முளரியு றையுளோன்.

(இ - ள்.) சித்தர்களும் கிம்புருடராகிய சிறப்பினையுடையவர்களும் பெருமைதங்கிய வித்தியாதரர்களும் கின்னரர்களும் புடை சூழும்படி பணமுடிகளையுடைய ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில் யோகநித்திரை செய்யுந்திருமாலும், அவர் உந்திக்கமலத்துதித்துள்ள கமலாசனனாகிய பிரமதேவனும். எ - று. ()

ஏம கூடத் தினிதிருந் தாரவண்
யாமு மெய்திப் பரசியி ருந்தனங்
காம ரொண்பிறைக் கண்ணிக ணத்துளா
னேம வேற்சத விந்தய னண்ணினாள்.

(இ - ள்.) ஏமகூடமென்னும் பர்வதத்தில் இனிதாகவிருந்தார்கள். அங்கே நாமும்போய் அவர்களைப்புகழ்ந்தோம். அழகிய பிறைச்சந்திரனாகிய மாலையை யணிந்த சிவபெருமானுக்குரிய சிவகணத்திலுள்ளவனாகிய அச்சந்தரும் வேலேந்திய சதவிந்து வென்பவன் அம்மலைக்கருகே வந்தனன். எ - று. (உகூஉ)

உரைத்த மால்வரை யோர்மருங் காகமுற்
றிரைத்தெ ழுந்தக ணத்தொடு மெய்தலும்
விரைப்ப சும்பனித் தாமரை மேலுளா
னிரைக்க ணத்தொடெ ழுந்தன னின்றனன்.

(இ - ள்.) சொல்லிய பெரிய அவ்வேமகூடபர்வதத்தின் ஒரு புறமாக, பேரிரைச்சலோடு தோன்றிய சிவகணங்களோடெய்திய வுடனே, மணமுடைத்தாகி அன்றலர்ந்த குளிர்ந்த செந்தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமன் வரிசையாயுள்ள கூட்டத்தோடெழுந்து நின்றான், எ - று. (உகூகூ)

நின்ற நான்முகத் தேவ னிரைபடுந்
தன்ற ளிர்க்கரங் கூப்பிய தன்மையை
யொன்று நோக்கல னாகி யொருதனிக்
குன்ற வில்லி கயிலை குறுகினான்.

(இ - ள்.) அப்படி நின்ற நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் வரிசையாயுள்ள தனது தளிர்போன்ற கைகளைச்சிரமேற்குவித்ததன்மையைச் சிறிதும் பாராதவனாய், ஒப்பற்ற தனிமையாகிய மலை வில்லைத்தாங்கிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கைலாயகிரியிற் சேர்ந்தான். எ - று. (உகூச)

பின்னி ருந்தன னான்முகன் போற
மன்னு மாதவர் சுற்றுற வைகினு
னன்ன காலையி னந்தண னைத்தொழா
வென்னை யீதென்றி யானுய்வி னுயினேன்

(இ - ள்.) நின்றுகொண்டிருந்த பிரமதேவன், அதன் பின்னே, நிலைபெற்ற பெருந்தவமுடைய பெரியோர் புடை சூழும்படி உட்கார்ந்திருந்தான். அச்சமயத்தில் பிரமதேவனை வணங்கி இஃதென்னவென்று நாமுங் கேட்டோம். எ-று.

நீயெ ழுந்தனை நிற்கவு நோக்கலன்
போயொ ழிந்தனன் யாதிவன் புண்ணிய
மாய வேண்டுது மென்னலு மம்புயத்
தூய நாத னவனிலை சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) நீர் எழுந்து நின்றுகொண்டிருக்கவும், கவனித்துப்பாராமற் சென்றுவிட்டான். இவனியற்றிய புண்ணியம் ஏதோ? அதனை யாய்ந்துணர வேண்டினேமென விண்ணப்பிக்கவும், புனிதமாகிய செந்தாமரைமலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமதேவன் அச்சிவகணன் பெருமையைச்சொல்லுகின்றான். எ - று.

மேற்படி வேறு.

வண்டமிழ்ப் பரவுசா மந்தமா நகருளான்
விண்டநூல் புனைசதா விந்துவென் பானிவ
னெண்டரற் கரியதோர் வறுமைபெற் றெய்தினான்
றண்டலைக் கழனிபுக் குழுதொழிற் சார்பினான்.

(இ - ள்.) வளந்தங்கிய தமிழ்மொழி வழங்கும் சிறந்த சாமந்த நகரத்தினுள்ளவனும், முப்புரிநூல்தரித்த சதவிந்துவென்னும் பெயர் பெற்றவனுமாகிய இவன், எண்ணுதற்கும் அரிதாகிய ஒப்பற்ற தரித்திரமெய்தியவனாய், குளிர்ச்சிவாய்ந்த வயல்களிற்போய் உழுது பயிரிடுந்தொழிலைச்சார்ந்தவனாயினான். எ-று.

பழமறைக் குலமுதித் தனனிவன் பரிவினு
லுழுதொழிற் பரிசுபெற லொழிகலான் வறுமைநோ
யெழுமருப் பொருகரும் பகடுளா னிதனையப்
பொழுதுவிற் குதுமெனப் பசியொடும் போயினான்.

(இ - ள்.) பழமையாகிய வேதியர்குலத்திற்றோன்றிய இவன், வறுமைத்துயரால் உழவுத்தொழில் செய்தற்கியைந்தும் தன் வறுமைத்துயர் தணியாது வருந்தினான். அப்போது கொம்புகள் நீண்ட கருநிறந்தங்கிய எருமைக்கடாவொன்றுடையவனாயிருந்தான். இக்கடாவை அன்றைய தினத்தில் மிகப்பசியினால் விற்றுவிடுவோமென்று தெருவழியே போயினான். எ - று. (உ௬௸)

கொள்கிலா ரதனைநல் குரவொடும் பசியொடு
முள்புகா வொருதறிப் பகடனைத் துறுதலும்
வள்படுங் கொடியவால் வரிவிரிச் சிகமடுந்
தெள்விடம் புகமடுத் தனுமவன் றெருமரா.

(இ - ள்.) அதனை யாரும் வாங்காமையால், தரித்திரத்தாலும் பசியாலும் வீட்டைச்சேர்ந்து ஒரு கட்டுத்தறியில் அவ்வெருமையை யணைத்துக்கட்டின

வுடனே, கூரிய வளைந்த வாலையும் வரிகளையுமுடைய ஒரு தேளானது, கொல்லத்தக்க தெளிவாகிய விஷந் உடலிற் பாயும்படி கொட்டவும் அவன் மயக்கமடைந்து. எ - று. (௨௯௯)

கைந்தலங் குலைதரச் சுழல்வருங் கண்முகிழ்த்
துய்த்துறங் கிலனுயிர்ப் பொறைதுறந் தானரோ
வத்தலைப் பகடுகட் டறுதரப் புறமுலாய்
மத்தமா மதமுழந் தயலெலா மழிதர.

(இ - ள்.) கைகள் நடுங்கவும் சுழலுங் கண்கள் குவிந்து நல்ல நித்திரை செய்யாதவனும் உயிர் விட்டான். அச்சமயத்தில் அவன் கட்டிவைத்த எருமைக்கடா கட்டினை அறுத்துக்கொண்டு புறத்தே திரிந்து உன்மத்தமாகிய சிறந்த மதமெய்தி, பக்கங்களிலெல்லாம் அழித்துக்கொண்டிருக்க. எ - று. ()

சேவுயர்த் தவர்திருப் பணிவிடைக் குளபகட்
டாவிநீத் தலுமரன் பணிவிடைக் கண்மினார்
மேவரக் கொடுசகட் டுறவிசித் தனர்தனித்
தேவனுக் கொருபகற் சிலையிழுத் திட்டதால்.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய திருப்பணிவிடைக்கேற்ற எருமைக்கடாவொன்று உயிர் நீங்கிய வளவில், சிவபணிவிடைக்கு வந்தவர்கள், இவ்வெருமைக்கடாவை யிழுத்துச்சென்று வண்டியிற் பொருந்தக்கட்டினார்கள். ஆதலால் ஒப்பற்ற சிவபெருமானுக்கு ஒருநாள் முழுவதும் கல்லிழுத்தது. எ - று. (௨௪௧)

அப்பெரும் பகடான் பணிவிடைக் குதவலா
ணிப்பெரும் பதவிபெற் றிறைகணத் தலைவனாய்ச்
செப்பருந் துளமுடிச் செங்கணான் முதலினார்
துப்புறும் பரிவினாற் றொழவிருந் தானரோ.

(இ - ள்.) அப்பெரிய எருமைக்கடா சிவபணிவிடைக்கு உதவியாயிருந்தபடியால், இவன் இவ்வளவு மேலான பதவியையடைந்து, சிவகணங்களுக்குத் தலைவனாகி, சொல்லுதற்கரிய துளவமாலையணிந்த திருமுடியையுடைய திருமால் முதலானோர் மேன்மைதங்கிய அன்புடன் பணியும்படி யிருந்தனன்.

இன்னணஞ் சதுமுகத் தவனிசைத் தானெனப்
பொன்னையன் னவளொடுங் கோசிகன் புகறலு
மன்னமன் னவளுவந் ததிசயத் தெய்தினாள்
பின்னர்நின் றள்பரத் துவனினிப் பேசுவான்.

(இ - ள்) நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் இப்படிக்கூறினனென்று, திருமகளையொத்த அவ்விராசகுமாரி மாரியினிடம் விசுவாமித்திர முனிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், அன்னம்போலும் நடையையுடைய அவ்விராசபுத்திரி மனங்களித்து ஆச்சரிய மெய்தினள். அவர்களிற் பிற்பட்டிருந்த பரத்துவாசமுனிவர் மேலே சொல்லுகின்றார். எ - று. (௨௪௫)

தாதெருப் படுகுடித் றொறுவதிற் றலைவனிற்
போதுமோர் சிறுவனோ டுறுதெருப் பறலயிற்
காதலிற் கண்ணுதற் புனிதனைக் கருதியென்
னாதனீ யென்னவோர் சிலையைமுன் னட்டனன்.

(இ - ள்.) தூசும் சாணமும் நிரம்பிய குடிசையில் வாழும் இடையர்களுக்குத் தலைவனாகிய ஒருவன் வீட்டிற் பிறந்த ஒரு சிறுவன், மிக்க அன்போடு நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து தான் விளையாடும் வீதியிலிருக்கும் சிறு கற்களினிடத்தில், ஒரு கல்லையெடுத்து நீதான் என் கடவுளென்று தன் முன்னே நட்டான். எ - று. (௨௪௪)

மற்றுமச் சிறுகலான் மதிளெடுத் தையனைச்
சுற்றுமுற் றுறவகுத் திழிபுனற் றெள்ளியே
முற்றுமென் சந்தெனப் புனைசெய்வான் முளியரிற்
றுற்றுபன் மலரெடுத் தணிமுடிச் சொரிகுவான்.

(இ - ள்.) மற்றைச்சிறு கற்களால் மதிலமைத்து, தான் ஸ்தாபித்த சிவபெருமானை முற்றுஞ்சுற்றி யிருக்கச்செய்து, இழிவாகிய நீராலாகிய குழைசேறே மிகமெல்லிய சந்தனமென்று தரிப்பான். முள்ளிச்செடியில் நிறைந்திருக்கும் பல பூக்களையெடுத்து அழகிய திருமுடியிலிடுவான். எ - று. (௨௪௫)

மணலெடுத் தலரெருக் கடைவகுத் திதுவுனக்
குணவெனத் தொழுதிழைத் தாடுநா ளுமையிடக்
கணபடிச் சடிலிபே ரருளொடுங் கருதுறு
விணைமருப் பேறுகைத் தினிதெழுந் தருளினன்.

(இ - ள்.) மணல்களையெடுத்து அங்கிருந்த எருக்கிலையில் வைத்து இதுதான் உனக்கு நிவேதனமென்று வணங்கி, இவ்வாறுசெய்து விளையாடுந் தினங்களில், உமாதேவியை வாமபாகத்திலுடையவரும் சர்ப்பமணிந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான், சிறந்த திருவருளோடு திருவுள்ளங்கொண்டருளி இரு கொம்புகளையுடைய இடபவாகனமூர்ந்து இனிதாக வெழுந்தருளினர். எ - று. (௨௪௬)

மைந்தனைக் கருணையான் மருவுறத் தழுவிநீ
தந்தவற் புதமெமக் கெனவுரைத் தனனவன்
சிந்தையிற் களியின்வைத் திடுசிலைச் செழுமணிச்
சுந்தரச் சோதிபெற் றிடவளித் துதவினான்.

(இ - ள்.) அச்சிறுவனைக் கருணையோடு ஆலிங்கனஞ்செய்து நீ தந்தவையாவும் எமக்கு அற்புதமாயினவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அச்சிறுவன் களிப்போடு ஸ்தாபித்த அச்சிறு கல்லானது, உயர்ந்த மாணிக்கத்தின் பிரகாசத்தை யெய்தும்படி வரம்பாலித்தனர். எ - று. (௨௪௭)

அவனடுக் கியசிலைக் கோபுரத் தயன்மதிட்
கவரொளிக் கதிர்மணிக் குலமெனக் கருதுமுக்
குவைநிதிக் கிழவனிற் பொதிநிதிக் குவையெலா
மிவனுறப் பெறவளித் துதவினா னிறைவனே.

(இ - ள்.) அவன் அடுக்கிய சிறுகற் கோபுரத்தயலில் மதிலொன்று, பிறபிரகாசங்களை மழுங்கச்செய்யத்தக்க ஒளிதங்கிய இரத்தினக்கூட்டங்களென்று சொல்லும்படியாகவும், யாவரும் நினைக்கின்ற மூவகைநிதிக்குவைகளையுடைய குபேரனைப்போலப்பொருந்திய நிதிக்குவைகள் முழுவதையும் இச்சிறுவனெய்தவும் சிவபெருமான் திருவருள் புரிந்தனர். எ - று. (௨௪௮)

என்னையா ளீசனப் புதல்வனு லெய்துமத்
துன்னருங் கோயிலுட் சோதிமா மயமென
மன்னினு னுலகுளோர் மாலைவெண் கவிகையோர்
பன்னுமா தவமுனித் தலைவரும் பரசினர்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான், அச்சிறுவனுலாகிய அச்சிறு கோயிலில், சிறந்த சோதிமயமாக வெழுந்தருளினர். அவ்விலிங்க மூர்த்தியை நிலவுலகத்தாரும், வெற்றிமாலையும் வெண்கொற்றக்குடையுமுடைய அரசர்களும், யாவருந்துதிக்கும் சிறந்த தவத்தையுடைய முனிசிரேஷ்டர்களும் துதி செய்தார்கள். எ - று. (உசக)

நின்னுடைக் குலமுதற் கிளையுளாய் நெடுநிலம்
பன்னுசீர் நந்தகோ பாலன்வந் தவதரித்
தன்னவன் பானறுந் துளவினு னவதரித்
தின்னறீர் பெருவளம் பெறுதியென் றேத்தினர்.

(இ - ள்.) உன் குலமுதல்வர்களாகிய உறவினருள்ளே, நெடிய வுலகந் துதி செய்யத்தக்க, சிறப்புற்ற நந்தகோபாலன் வந்தவதரித்து, அவன்பால் மணங்கமழுந் துளவமாலையணிந்த கண்ணபிரான் அவதரித்து அதனுல் துன்பமற்ற பேரின்பமெய்துவாயென்று வாழ்த்தினர்கள். எ - று. (உ௫௦)

இற்றைநாண் முதலுனக் கிடுகுறிப் பெயர்கெடச்
சொற்றனஞ் சீகரன் பெயரெனச் சொல்லினர்
மற்றமைந் தனையடிக் கடிதொழா வாழ்த்தினர்
பொற்றடம் புவியுளோர் முனிவரும் போயினர்.

(இ - ள்.) இன்று முதலாக உனக்குவழங்கிவரும் இடுகுறிப்பெயர் விலகும்படி, சீகரனென்று காரணப்பெயர் வழங்கும்படி சொன்னோமென்று கூறினர்கள். மேலும் அடிக்கடி அவர்கள் அச்சிறுவனை வணங்கித் துதிசெய்தார்கள். அதன் பின்னர், அழகும் விசாலமுமுடைய அவ்வூராரும் முனிவர்களும் தத்தமிடம் போனார்கள். எ - று. (உ௫க)

சீகரப் பெயருடைச் சிறுவனுந் திரைபொருஞ்
சாகரப் பெருநிலப் பலவளந் தழுவினு
ஞகரத் தின்பமுற் றனுபவித் தணிபிறைச்
சேகரச் சடிலிதென் கயிலைசென் றண்மினன்.

(இ - ள்.) சீகரனெனும் பெயருடைய அச்சிறுவனும் அலைகளெறியுங் கடலாற் சூழப்பட்ட பெரிய நிலவுலகிலுள்ள பல்வகைச்செல்வமுமெய்தி, இன்பத்திற்கெல்லாம் வாசஸ்தானமாகவிருந்து அவற்றை நுகர்ந்து, அழகிய சந்திரசேகரஜடாதரனுகிய சிவபெருமானெழுந்தருளியுள்ள தென் கைலாயத்திற்போய்ச்சேர்ந்தனன். எ - று. (உ௫உ)

கலிநிலைத்துறை.

செறிந்த புன்சடை நிலவணி சென்னியோன் பெருமை
யறிந்து செய்குநர் பெறுவமற் றுங்கவ னல்லாற்
பிறிந்து றப்பிரித் துரைக்குநர் யாவரே யறப்பாற்
செறிந்த சிந்தையா யென்றன னருந்தவச் செல்வன்.

(இ - ள்.) நெறிப்புற்ற சிறு சடையில் இளஞ்சந்திரனையணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் மகிமையையறிந்து செய்வோரெய்தும் பேறுகளை, அச்சிவபெருமானேயன்றிப் பாகுபாடு பெறும்படி வகுத்துச்சொல்லுவோர் யாவர்? ஒருவருமிலர்! தரும நெறியிற்படிந்த மனமுடையவர்களே! என்று சிறந்த தபோநிதியாகிய பரத்துவாசமுனிவர் கூறினர். எ - று. (௨௫௩)

முனிவ ரேழ்வரும் வரன்முறை யிவ்வுழி மொழிந்தார்
கனியு மன்பினள் கட்புன லரும்புறக் கனிந்தா
ளினிய சொல்லிமற் றுங்கவர்ப் பணிந்துற விரங்கிப்
புனித மாதவ ருளநெகிழ்ந் தாசிகள் புகன்றார்.

(இ - ள்.) முனிவர்களெழுவரும் கிரமமாக இப்படித்திருவாய்மலர்ந்தருளினர். கனிவுற்ற உண்மையன்புடைய அவ்விராச குமாரி கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பஞ் சிந்தும்படி மனமுருகினவளாய், உபசார வார்த்தைகள் சொல்லி அம்முனிவர்களை வணங்கவும், புனிதமுடையவராகிய அம்முனிவர்கள் திருவுளமிரங்கி மனங்கனிந்து ஆசீர்வதித்தார்கள். எ - று. (௨௫௪)

ஏறு மால்விடை யெம்பிரான் றிருவரு ளெய்தி
யூறு நீங்கிய செல்வியாய்ப் பெருவளா னுவந்து
சீற ருஞ்சிவ புண்ணியத் தொழுகுதி யென்று
ராற றிந்தநூ லந்தணத் தருந்தவ ரகன்றார்.

(இ - ள்.) வைதிகமார்க்கமுணர்ந்த அந்தணர்களாகிய அருந்தவமுடைய சப்தமுனிவர்களும், பெரிய இடபவாகனமூர்ந்தருளும் எமது சிவபெருமான் திருவருளைப் பூரணமாக வடைந்து, இடையூறு நீங்கிய செல்வமுடையவர்களாய் விசேட போகங்களை நுகர்ந்து, சிறந்த அருமையாகிய சிவபுண்ணிய நெறியில் நடக்கக்கடவாயென்று கூறி, அவ்விடம் விட்டுச்சென்றார்கள். எ-று.

திருந்து மாதவ ருரைத்தன வுளத்தொடுஞ் செறித்தாண்
முருந்த வாணகைக் குமாரிமுன் னையிற்குழைந் துருகிப்
பெருந்த டந்திரை நெடுநிலப் பேரறம் வளர்த்தா
டருந்த வக்கொழுந் தனையளால் வளர்ந்தது தருமம்.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய சப்தமுனிவர்களும் கூறியவற்றை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, மயிலிறகினடிக்குருத்துப்போன்ற ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய அவ்விராச குமாரி முன்னினும் அதிகமாக மனநெகிழ்ந்துருகி, பருத்து விசாலித்த அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுகில் சிறந்த தருமங்களை வளர்த்தாள். தவத்தின் கொழுந்துபோன்ற அவ்விராச குமாரியால் உலகில் தருமநெறி வளர்ந்தது. எ - று. (௨௫௬)

ஆல யம்பல வமைத்தன டிருக்குள மமைத்தாண்
மாலை நந்தன வனமெலா மொருங்குற வகுத்தா
ளோலி டும்புனற் கூவலு மெம்பிராற் குவப்பக்
காலை யங்கதிர் புரைமணிக் கலன்களு மளித்தாள்.

(இ - ள்.) பல சிவாலயங்களைப்புதுக்கினாள். அநேக திருக்குளங்களையும் புதுக்கினாள். வரிசையாக நந்தன வனங்களையும் ஒலிக்கின்ற நீர் நிறைந்த திருமஞ்சனக்கூவல்களையும் ஒன்றாகப்புதுக்கினாள். எமது சிவபெருமானுக்குத் திருவுளமகிழும்படி காலையிலுதிக்கும் பால சூரியன்போன்ற நிறந்தங்கிய இரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணங்களையும் கொடுத்தாள். எ - று. (௨௫௭)

செஞ்ச டைப்பரற் கினிதுறத் திருவிழாப் பலவு
நெஞ்சு றக்கனிந் தொருகுறை யில்லென நிரப்பி
மஞ்சு றுங்குழல் வேடமெய்ப் பொருளிலர் வருங்கா
லஞ்சி நெஞ்சழிந் தலமருந் தன்மைய ளானாள்.

(இ - ள்.) சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனிதாகப் பல திருவிழாக்களையும், மனமுழுதுங்கனிவெய்த யாதொரு குறையில்லையென்று சொல்லும்படி முடித்து, மேகநிறந்தங்கிய கூந்தலையுடைய அவ்விராசகுமாரி, சிவபெருமான் திருவேடமுடையவர்களாய், உண்மைத் தன்மையற்றவர்கள் வந்தபோது, அச்சத்தோடு மனமுடைந்து வருந்துந் தன்மையுள்ளவளானாள்.

இனிச்செ யப்படு தருமமொன் றில்லென யாவுங்
கனித்த சிந்தையி னிரப்பினள் கருமவேர் களைவான்
பனிப்ப சும்பிறைக் கண்ணியோன் றனையுளப் படுத்தித்
தனித்த யோகமு ஞானமுந் தழைத்தன டையல்.

(இ - ள்.) இனிச்செய்யத்தக்க தருமமொன்றில்லையென்று சொல்லும்படி தன் வினையின் வேரறுபடத்தருமங்களெல்லாவற்றையும் கனிந்த மனத்தோடு செய்து முடித்தாள். குளிர்ச்சிதங்கிய இளம்பிறையாகிய மாலையையணிந்த சிவபெருமானை மனதில் தியானஞ்செய்து ஒப்பற்ற யோகத்தினும் ஞானத்திலும் அவ்விராசகுமாரி மேன்மை பெற்றனள். எ - று. (௨௫௯)

அளவ றும்பெரும் பயனுகர்ந் தாடிருந் திரைநீர்
வளைநி லத்தினூழ் பிற்பட வைகனீத் தொழித்துக்
கிளைம ணித்தனி மானமீச் சிறந்தனள் கெழுமித்
தளைய விழ்ந்ததண் பூமழை பொழிதரச் சார்வாள்.

(இ - ள்.) அளவற்ற பெருஞ்செல்வத்தை யனுபவித்து, அசைந்துகொண்டிருக்கும் பெரிய அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்திலுள்ள வினைப்பயன் அகலத்தக்க நாள்களைக்கழித்து நீக்கி, தொகுதியாகிய நவமணிகளிழைத்த விமானத்திலிவர்ந்து சிறப்புற்றவளாய் மேன்மையெய்தி, இதழ்கள் விரிந்த குளிர்ந்த மலர்மழை சொரியும்படி செல்கின்றனள். எ - று. (௨௬௦)

கண்க ளாயிரம் பொறுத்தவன் கற்பக நாட்டுப்
பண்கொண் மென்சிறு குதலைய ரயினிபார்த் தெடுப்ப
வெண்கொண் மாதவர் முனிவர ரிமையவ ரியாரும்
விண்கொண் மாமணி மானமுற் றயலுற மேவ.

(இ - ள்.) ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரனது கற்பக நாட்டிலுள்ள இசைதங்கிய மெல்லிய சிறிய மழலைச்சொற்களையுடைய அரம்பா· ஸ்திரீகள் சாமரமெடுத்து வீசவும், யாவரும் மதிக்கத்தக்க பெருந்தவசிகளும் முனிவர்களும் தேவர்களுமாகிய யாவரும் மேம்பட்டுச் சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்தைக்கிட்டி யயலில் வரவும். எ - று. (உசுக)

பல்லி யக்குவை மாதிர மலைப்புறப் பாக
மெல்லி யற்குள தோழிய ரெதிர்வர விரைக்கும்
புல்லி தழ்க்கம லாலய னரியொடும் போற்றத்
தொல்லை வானவன் கயிலைபுக் கிருந்தன டோகை.

(இ - ள்.) பல வாத்தியத்தொகுதிகளுந் திசைகளெல்லாம் அதிரும்படியொலிக்கவும், அவ்விராசகுமாரிக்குள்ள தோழிகள் எதிரே வரவும், மணங்கமழும் புறவிதழ்களையுடைய தாமரை மலரைக்கோயிலாகவுடைய பிரமன் திருமாலோடு துதி செய்யவும், மயில்போலுஞ் சாயலுடைய அவ்விராசகுமாரி புராதனராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கைலாயமெய்தினள்.

ஊழி யாயிர மாயிரம் பிற்பட வொருங்கே
வாழி வானவன் கயிலைவீற் றிருந்தனள் மகர
யாழெ னுஞ்சிறு குதலையா ளிருவர்க்கு மெட்டாச்
சூழு நூபுரப் பங்கயச் சேவடி துயின்றாள்.

(இ - ள்.) (பதினேழு நரம்புகளையுடைய) மகரயாழ்போலும் இசையையுடைய மெல்லிய மழலைச்சொல்கூறும் அவ்வரசகுமாரி, கணக்கில்லாத ஊழிகாலங்கள் கழியுமட்டும் சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கைலாயபதவியில் வீற்றிருந்து, திருமால் பிரமன் இருவருக்குங் காண்டற்கரிய கிண்கிணியணிந்த தாமரைபோலுஞ் சிவந்த அப்பெருமான் திருவடியின் கீழ் ஆநந்தநித்திரை கொண்டனள். எ - று. (உசுரு)

தொகுத்த வார்சடை யருந்தவச் சூதனோர் மடந்தை
வகுத்த பாகத்தன் புண்ணியம் வரன்முறை வழங்கப்
பகுத்து ணர்ந்தனர் முனிவரர் புளகமெய் பனித்தா
ருகுத்த கட்புன லரும்புற வன்புமிக் குவந்தார்.

(இ - ள்.) கூட்டமான நெடிய சடையையுடைய அருந்தவம் புரிந்த சூதமுனிவர், ஒப்பற்ற உமாபிராட்டியை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணியங்களை முறைப்படி கூறியருள, அதைக்கேட்ட நைமிசாரணிய முனிவர்கள் பாகுபாட்டுடன் தெளிந்து சரீரம் புளகித்துக்குளிர்ந்து ஆநந்தக்கண்ணீர் விழிகளில் துளிக்கும்படி அன்புமிகுந்து களித்தார்கள். எ-று.

இந்தி யங்கடந் தொருவழிப் புலனிறுத் தியனு
முந்தை மாதவச் சூதமா முனிவரன் முதன்மை
தந்த மாதவத் தலைவிர்கா ணிலவணி சடிலத்
தெந்தை புண்ணிய மின்னமுங் கேண்மினென் றிசைப்பான்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களை நிக்கிரகித்து ஐம்புலன்களை யொருவழியாக நிறுத்தி அதனாற்பொருந்திய புராதனமாகிய பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவர் முதன்மையாகிய பெருந்தவத்தலைவர்காள்! பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணியப்பயன்களை இன்னுங் கேட்பீர்களாக வென்று மேலுஞ் சொல்லுகின்றார். எ - று. ()

வேலி நீணதி யுடுத்தன விராட நாட் டகத்து
மாலை யிஞ்சிசூழ் கிடந்தசீ மந்தமா நகரத்
தாலு நான்மறைக் குலத்துளன் குரவனன் னவன்பாற்
பால னென்னவந் துதித்தனன் மிருகனோர் படிறன்.

(இ - ள்.) வேலிபோலப் பெரிய நதியானது சூழ்ந்துள்ளவிராடநாட்டிலே மலையைப்போலும் மதில் சூழ்ந்திருக்கும் சிறந்த சீமந்தநகரத்தில், ஒலிக்கின்ற நான்குவேதங்கட்குரிய பிரமகுலத்திலுதித்தவனும் ஆசிரியனுயுள்ளவனுமாகிய ஓரந்தணனிடத்தில் மிருகத்தன்மையுடைய ஒருதுஷ்டன் புதல்வனாக வந்து பிறந்தான். எ - று. (௨௬௬)

முலைவி லைப்பொது மங்கையர் முலைமுக முயங்கிக்
கலைவ ரம்பிகந் தாரிருட் களவழி நடப்பா
னலகி னெட்டிலை யரம்பைசூழ் புட்கரத் தகன்றான்
குலைநெ டும்பழங் கவர்ந்துவே சையர்க்கெனக் கொடுப்பான்.

(இ - ள்.) முலைவிலைவாங்கும் வேசையர்தனங்களில் தழுவி நூல்களின் வரையறை நீங்கியவனாய் நிறைந்தவிருளில் திருட்டுவழியாகத்திரிவான். அவன் ஒருநாள் அளவற்ற நீண்ட இலைகளையுடைய வாழை மரங்கள் புடைசூழ்ந்த புட்கரதேசத்திற்குச் சென்றான். அங்கே நீண்ட கனிகள் நிறைந்த வாழைக்குலைகளைத் திருடிச்சென்று பரத்தையர்க்குக் கொடுத்துவந்தான். எ - று. ()

இருளி னூற்றுவைத் திருந்தன ரிவன்செல நோக்கித்
திருகு வெஞ்சினத் தெழுந்தனர் சென்றுறப் பிடித்தார்
பொருபு யங்களிற் றுறப்பிணித் துடன்கொடு போனார்
வெருவ ருத்தினர் வெண்குடை வேந்தன்முன் விடுத்தார்.

(இ - ள்.) அவன் திருடுகின்ற இருளிலே உளவாட்கள் வைத்திருந்தவர்களாய், இவன் செல்வதைப்பார்த்து முருகிய கடுங்கோபத்தோடு ஓடிச்சென்று அவனைச்சேர்த்துப்பிடித்துக்கொண்டார்கள். போர்செய்தற்குரிய அவன்றோள்களை உறுப்படி கட்டி இழுத்துப்போனார்கள். அச்சப்படுத்தினார்கள். வெண்கொற்றக்குடையையுடைய மன்னவன் முன்னிறுத்தினார்கள். எ - று. (௨௬௮)

அன்ன வன்பணி விரற்றுணித் தகற்றின ரவனைப்
பின்னு மக்களவொழிந்திலன் பெருங்குடை வேந்தன்
கன்னி மாமதி லேறியக் கோயிலுட் கதலிப்
பொன்னி றக்குலை தடிந்தன னெடுத்தயல் போவான்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவன் கட்டளைப்படி விரல்களையறுத்துத் துரத்திவிட்டார்கள். அதன் பின்னும், அவன் அக்களவாடுதலை நீங்காதவனாய், பெரிய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அம்மன்னவனுடைய காவல் பொருந்திய சிறந்த மதிலின்மேலேறி அவ்வரண்மனைக்குள்ளிருந்த வாழைமரத்தின் பொன்னிறந்தங்கிய குலையை வெட்டியெடுத்துக்கொண்டு புறத்தே போகின்றான்.

மான கர்ப்புறக் காவல ரவனைவல் லிருளிற்
போன போக்கடி தொருவினர் போதலுங் காணு
வேனை மாக்குலை யிவர்க்கென வாடகே சுரர்மு
ஞன சந்நிதி யெறிந்துசே றலும்பிடித் தசைத்தார்.

(இ - ள்.) அப்பெரிய நகரத்தின் புறக்காவலர்கள், பேரிருளில் அத்திருடனைப்பிடிக்க அவன் போன காலடியைத் தேடிக்கொண்டு சென்றபோது, அக்காவலரை அவன் கண்டு, அப்பெருங்குலையை இவர்க்கே யர்ப்பணமென்று, தனக்கெதிரேயுள்ள ஆடகேசுவரர் சந்நிதியில் வீசிக்கிட்டவும், அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டு கட்டினார்கள். எ - று. (௨எ௦)

கட்டு றப்பிணித் தொருதனிக் கவிகையோன் றிருமுன்
விட்டு றக்கழல் வேந்தன்வெஞ் சினத்தொடு விளம்ப
முட்ட றுத்தனர் கரத்தொடு காலதன் முடிவிற்
பட்டொ ழிந்தனன் றென்றிசைப் புலத்துளோர் படர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கட்டுகளமுந்த விறுக்கி ஒப்பற்ற ஏக சக்கிராதிபதியாகிய அம்மன்னவன் முன்னே விட்டவுடன், வீரகண்டாமணிதரித்த அம்மன்னவன் கடுங்கோபத்தோடு கட்டளையிடவும், அப்படியே அக்கள்வனுடைய கைகளோடு கால்களையும் அறுத்துவிட்டார்கள். அவ்வெட்டுக் காயத்தோடு துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்து இறந்தான். இயமபுரத்திலுள்ள தூதுவர்கள் வந்தார்கள்.

மணிக்க யிற்றினாற் றளைத்தனர் தோளினில் வாங்கிப்
பிணித்தி றுக்கின ரிடித்தனர் பெரும்பிட ரிடியக்
குணிறப டுத்தெடுத் தடித்தனர் தென்புலக் கோவேந்
தணிப்ப டக்கொடு விடுத்தனர் நோக்கின னவனும்.

(இ - ள்.) தோள்களைப்பாசக்கயிற்றினால் வளைத்துக்கட்டினார்கள். இறுகப்பற்றிக்கொண்டார்கள். பெரிய பிடருடையும்படி குத்தினார்கள். குறுந்தடிகளைச்சேர்த்தெடுத்துக்கொண்டு அடித்தார்கள். தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமதருமனிடத்திற்கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அவ்வியமனும் இவனைப் பார்த்தான். எ - று. (௨எ௨)

நோக்கு மந்தகன் சித்திர குத்தனை நோக்கி
யாக்கு புண்ணிய மிவற்குள தோவென வருள
வாக்கி னலவ னுரைத்தன மனக்கொடு மறலி
வீக்கி விட்டதன் றூதரை நோக்குபு விளம்பும்.

(இ - ள்.) அவனைக்கண்ட இயமன் சித்திரகுத்தனைப்பார்த்து நற்பயனை யுண்டுசெய்யும் சிவபுண்ணியம் இவனுக்கு உள்ளதோவெனக்கேட்க, அச்சித்திர குத்தன் வாயினாற் கூறியவற்றை [illegible] மனத்திற்கொண்டு, அவனைக்கட்டிக் கொண்டு வந்து நிறுத்திய தன்னுடைய தூதர்களை நோக்கிச்சொல்லுகின்றான்.

கரவி னற்பழங் கொடுசெலக் காவலர் கடுகி
விரசு றக்கண்டு வெள்விடை யவற்கெனப் போட்டா
னரனு வப்புறத் திருமுடி பொதிந்தன னதனு
னரக மெய்துறப் பெறுவனோ விடுகென நவின்றான்.

(இ - ள்.) திருட்டுத்தனத்தால் வாழைப்பழக்குலை யெடுத்துச்செல்ல, அதுகண்ட காவலாட்கள் விரைவாய் ஓடிவந்து நெருங்கக்கண்டு, இக்குலை வெள்ளிய இடபத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணமென்று வீசினான். அதை அர்ச்சகர்களெடுத்துச் சிவபெருமான் களிப்பெய்தும்படி அப்பெருமான் திருமுடியில் அபிடேகித்தார்கள். ஆகையால் இவன் நரகமடைவானோ விட்டு விடுங்களென்று கட்டளையிட்டான். எ - று. (௨எ௪)

இறுக்கு பாசம்விட் டவிழ்த்தன ரென்னையா ளுடைய
முறுக்கு புன்சடை முக்கணான் கணத்தவர் மொய்த்தா
ருறுத்து மாமணி மானமுய்த் தகன்றன ருடன்போய்ச்
செறுத்த பேரொளிக் கயிலைபுக் கிருங்கதி சென்றான்.

(இ - ள்.) உடனே கட்டியிருந்த கயிற்றைப்பிரித்து அவிழ்த்துவிட்டார்கள். என்னை யாளாகவுடைய முறுக்கிய சடையையுடைய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சிவகணங்கள் நெருங்கி, சிறந்த நவமணிகள் பதித்த விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு செல்ல, அவர்களோடு போய் ஒளிகளையெல்லாம் அழிக்கத்தக்க பேரொளியுடைய திருக்கைலையையடைந்து அப்பதவியில் பொருந்தினான். எ - று. (௨எ௫)

ஆதி காலமுற் றருந்தவர் யாவரு மடைந்து
போத விழ்ந்தலர் கந்தமா தனமெனும் பொருப்பி
னேதின் மாதவ மிழைத்தன ரிருந்தனு மெழுந்து
தீதின் மாதவக் கண்ணுவ முனியவன் சென்றான்.

(இ - ள்) முற்காலத்தில் முடிந்த அருந்தவம்புரிந்த பலரும் ஒன்று சேர்ந்து, மலர்கள் இதழ்விரிந்து மலர்கின்ற கந்தமாதனமென்னும் பர்வதத்தில், பெருந்தவஞ் செய்தவர்களாயிருந்தபோது, கெடுதி நீங்கிய பெருந்தவமுடைய கண்ணுவமுனிவர் புறப்பட்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளினர். எ - று. (௨எ௬)

செல்லு மாதவற் கருந்தவ ரெதிர்புகச் சென்று
தொல்லை நூன்மொழி வரன்முறை யாவையுந் தொகுத்தா
ரொல்லை யிற்கொணர்ந் தாசன மிருத்தின ருவந்தா
ரெல்லை யெத்தலத் திருந்துநீர் வருதிரென் றிசைத்தார்.

(இ - ள்.) அப்படி யெழுந்தருளிய பெருந்தவசியாகிய கண்ணுவமுனிவருக்கு அத்தவசிகளெல்லாரும் எதிர்கொண்டு சென்று, பண்டைய சாத்திரப் படி விதிமுறையே செய்யவேண்டிய உபசாரங்களையெல்லாஞ் செய்தவர்களாய், அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவந்து ஓராசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து மனங்களித்து, தேவரீர் எங்கிருந்தெழுந்தருளினீரென்று கேட்டார்கள். எ-று.

மருவு தாமரை நான்முக னுலகத்து வைகி
வருது மென்றலு மருந்தவ மாமுனித் தலைவ
ரிருநி லத்துமற் றதிசய முண்டுகொ லென்றார்
கருணை யோருருப் பெற்றன்ன கண்ணுவன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய சதுர்முகப்பிரமனுடைய சத்திய லோகத்தில் வாழ்ந்திருந்து வருகின்றேமென்றவளவில், அருமையாகச்சிறந்த தவசிரேஷ்டர்களெல்லாரும், நிலவுலகத்தில் ஏதேனும் அற்புதமுண்டோவென வினவினார்கள். திருவருளேயோர் வடிவமைந்ததுபோன்ற கண்ணுவமுனிவர் கூறுகின்றார், எ - று. (௨எ௮)

சிறந்த மாளவ தேயமென் றப்பெருந் திருநாட்
டறந்தி ருந்துகல் யாணியென் றொருநக ரதன்பால்
மறந்த ருந்தொழில் வயிணவ னென்றுமவ்வல் லிருளிற்
கறங்கெ னச்சுழல் கார்க்கவ னென்றுமோ ரிருவர்.

(இ - ள்.) சிறந்த மாளவமென்றொரு தேசமுண்டு. அவ்வளந்தங்கிய பெரிய நாட்டிலே, தருமநெறிதழைத்தோங்கும் ஒப்பற்ற கலியாணி யென்றொருநகரமுள்ளது. அந்நகரத்திலே பாவச்செயல்களையுடைய வைணவனென்றும், நடுராத்திரியில் காற்றாடிபோலச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் கார்க்கவனென்றும் சொல்லத்தக்க இருவருண்டு. எ - று. (உஎகூ)

மரபி னோங்கிய வணிகர்கோத் திரத்துவந் துதித்தார்
விரவு கூலமுற் றிருந்துதந் தொழில்வினை விளைப்பார்
பரவு செம்பொனிற் படுத்திய சிந்தையர் நிதியோர்
வரவு நோக்கியன் னவர்க்கொடு தம்மனை வருவார்.

(இ - ள்.) அவ்விருவரும் மரபின் மேம்பட்ட வைசிய மரபிற் பிறந்தவர்கள். கலந்துள்ள கடைத்தெருவிற் சென்றிருந்து, தங்கள் மரபிற்குரிய வர்த்தகத்திலே பாவத்தை விளைப்பவர்கள், மிக்க திரவியத்திற்செலுத்திய மனமுடையவர்கள். செல்வவான்களின் வருதலைக்கண்டிருந்து, அவர்களை யழைத்துச் சென்று தங்கள் வீட்டிற்கு வருவார்கள். எ - று. (உஅ0)

விருந்தெ னக்களித் தன்னவர்க் களவளாய் விளம்பிப்
பொருந்து போசன முதலிய வளமெலாம் புரிந்து
கருங்கொ ழுந்தெழப் படர்தரு கங்குலங் காலை
யருந்து யிற்சியி னங்கவ ருயிர்செகுத் தழிப்பார்.

(இ - ள்.) அச்செல்வர்களுக்கு விருந்து செய்வதாக மனக்களிப்போடு கூடிச்சொல்லி, பொருத்தமாகிய போசன விசேடங்களெல்லாவற்றையுஞ் செய்து, இருட்கொழுந்தானது எங்கும் பரவியோங்கும் இராக்காலத்தில் அவ்வர்த்தகச்செல்வவான்களுடைய பெருந்தூக்கத்தில் உயிரை யொழித்துக் கொல்லுவார்கள். எ - று. (உஅக)

கொன்று தம்மனைக் குழிபடப் புதைத்தவர் கொணர்ந்த
துன்று மாநிதி கவர்ந்துபின் றுயிலெழுந் தவற்போற்
சென்று வாணிபச் செய்தொழில விளைத்தவ ணிருப்பா
ரின்று காறுமற் றவர்செயற் குண்டுகொ லெல்லை.

(இ - ள்.) இப்படிக்கொன்று, தங்கள் வீட்டிலுள்ள குழியில் அழுந்தும்படி புதைத்துவிட்டு அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள பெரும் பொருளை யபகரித்து, அதன் பின்னர் அதிகாலையில் தூங்கி யெழுந்தவர்கள்போன்று, கடைக்குச் சென்று தாங்கள் செய்யும் வர்த்தகத்தொழிலைச்செய்துகொண்டு, அக்கடை வீதியிலிருப்பார்கள். இன்று வரையில் அவர்கள் செய்த தீச்செயலுக்கோர் எல்லையுண்டோ? எ - று. (உஅஉ)

இனைய ரிப்பரி சியற்றுமந் நாணெடுஞ் சேணின்
றனைய கோத்திரத் தவர்நிதிக் குவையொடு மடைந்தார்
புனைய மாநக ராயர்தங் குலக்குடி புகுந்தம்
மனையின் மாநிதி யிறக்கினர் புகுந்தனர் வணிகர்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இப்படிச்செய்துவரும் அந்நாட்களில், அதிதூரத்திலிருந்து தங்கண் மரபினரே பெருந்திரவியத்தோடு வந்தார்கள். அவர்கள் அலங்காரமுடைய அந்தப்பெருநகரிலுள்ள இடைக்குலத்தார் வீட்டிற்சென்று அவ்வீட்டில் தாங்கள் கொணர்ந்த மிக்க திரவிய மூட்டையை இறக்கினார்கள். அப்பொழுது இவ்விருவணிகரும் அவ்வீட்டிற்குப்போனார்கள். எ - று. ()

உடன்பு குந்தன ராங்கவர்க் கினியன வுதவிப்
படர்ந்த பாயலி னுடனிருந் தெரிகதிர் படப்போய்
மிடைந்த கங்குலிற் புகுந்தவர் விழிமுகிழ்த் துறங்கிக்
கிடந்த பாயலிற் சொக்கெறிந் தவருடன் கிடந்தார்.

(இ - ள்.) அவர்களோடு உட்புகுந்து, அவர்கட்கு இனிய பொருள்களைக் கொடுத்து, விசாலமான அவர்கள் படுக்கையிற்றானே ஒன்றாய்ச்சயனித்திருந்து ஒளிவீசுஞ் சூரியன் மறைந்து இருள்மிகுந்த நடுராத்திரியிலெழுந்து அவர்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு தூங்கிக்கொண்டிருந்த படுக்கையில், சொக்குத்தூளைத் தூவிவிட்டு, அவர்களோடு மீண்டும் படுத்துக்கொண்டார்கள். எ - று. (உஅச)

அணிப சும்பொனிற் கிடந்தன யாவையு மகற்றிக
கணித ரற்கரும் பொருளெலா முட்புகக் கவர்ந்து
பிணிப டுத்துறி நெய்யெடுத் தகன்றனர் பெயர்ந்தார்
மணிக ளத்தனு லயம்படு வனம்புக மறைந்தார்.

(இ - ள்.) அழகிய பசிய பொன்னிற் சேர்ந்தவற்றையெல்லாம் அப்புறப்படுத்தி, கணக்கிடற்கு முடியாத திரவியங்களையெல்லாம் தங்கள்வீட்டிற் சேரும்படி யபகரித்துப் பொதியாகக்கட்டிக்கொண்டு, அவ்விடையன் வீட்டிலிருந்த உறியில் வைத்த நெய்யையும் அபகரித்துக்கொண்டு அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு, நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலையுடைய ஒரு காட்டிற்குப் போக மறைந்தார்கள். எ - று. (உஅரு)

அன்ன கானகத் தயலெரி நெய்யினு னனைத்துச்
சன்னி திப்படக் கொளுத்தினர் தாங்கவர்ந் திட்ட
பொன்ன னைத்தையும் பகுந்தனர் மீண்டனர் போத
மன்ன னாணையிற் காவலர் வழித்தலை மறித்தார்.

(இ - ள்.) அந்தக்காட்டின் அருகிலிருந்த நெருப்பைத் தாங்கள் கொணர்ந்த நெய்யினாலே எரித்து, அங்கிருந்த திருக்கோயிலில் விளக்கேற்றி, தாங்கள் களவாடிய பொருள்களை யெல்லாம் பங்கிட்டுக்கொண்டு திரும்பிச்செல்லு கையில், அரசன் கட்டளையாற் காவற்றொழின்மேற் கொண்டவர்கள் அவர்களை நடுவழியிலே கண்டு தடுத்தார்கள். எ - று. (உஅசு)

விழுந்து மேற்றிசைக் கடற்படு நெறுகதிர் வெய்யோ
னெழுந்த காலையி னடவியின் றிவர்வர நோக்கித்
கொழுந்து விட்டெரி கோபவெந் தீயினர் குறுகி
யழுந்து றப்பிணித் தசைத்தன ரரசவை கொணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) மேற்றிசைக் கடலில் விழுந்து அமிழ்ந்த நொடிய கிரணங்களையுடைய சூரியன் மீண்டும் உதயமாகிய காலைப்பொழுதில், அக்காட்டினின்று இவ்விருவரும் வரு அதைப்பார்த்து, ஒளிவிட்டுப்பிரகாசிக்கும் கோபமென்னுங் கடுந்தீபொருந்திய அக்காவலாளர் இவர்களை நெருங்கி ஒருசேரக்கட்டி யிழுத்துச்சென்று இராச சபையிற் கொண்டுவந்தார்கள். எ - று. (உஅஎ)

ஆய ரிற்புகுந் தரும்பொருள் கவர்ந்தன ரடவி
போயொ ளித்தனர் கவர்ந்திடும் பொருளொடும் புகுத
வேய செந்நெறித் தடம்புகுந் திடைமறித் திருந்தே
மாய மாப்பொடிக் கள்வர்மற றிவரென வலித்தார்.

(இ - ள்.) இவ்விருவரும் இடையர் வீட்டினுழைந்து பெருந் திரவியங் களை யபகரித்து வந்து காட்டில் மறைந்துகொண்டிருந்து திருடிய செல்வத் தோடு வந்தபோது இவர்கள் நடந்துகொண்டுவந்த வழியிற்போய், நடுவே தடைப்படுத்தி வைத்திருந்தோம். இவர்கள் சொக்குப்பொடித்திருடர்கள் என்றிழுத்து விடுத்தார்கள். எ - று. (உஅஅ)

மண்ட மர்ப்படு புலியெனத் தெறுசின மன்னன்
கொண்டு போதிரென் றுரைத்தலுங் காவலர் கொடுபோய்க்
கண்ட கப்பழிப பாதகரை யக்கணத் தெல்லை
துண்ட மாக்கிவர் சென்னியைக் குருதிநீர் சொரிய.

(இ - ள்) பெரும் போர்செய்யும் ஆண் புலிபோன்று கொல்லத்தக்க கோபமெய்திய அம்மன்னவன், இவர்களை யழைத்துக்கொண்டுசென்று வெட் டிப்போடுங்களென உத்தரவு செய்தவுடன், காவலர்கள் அழைத்துச்சென்று பழியஞ்சாத பாதகத்துஷ்டர்களை அக்கணமே உதிரவெள்ள மொழுகும்படி தலையை வெட்டினர்கள். எ - று. (உஅகூ)

தென்றி சைப்பட ரெய்துமுன் சிவகணத் தலைவர்
பொன்ற யங்கிய மானமுய்த் துடன்கொடு புகுதக்
கொன்றை வார்சடை யெம்பிரான் கயிலையிற குறுகித்
தன்ற னிப்பெரும் பதவிவீற் றிருந்தனர் சரிப்பார்.

(இ - ள்.) தென்றிசையிலுள்ள இயம தூதர்கள் அங்கு வருவதன் முன்ன ரே சிவகணத்தலைவர்கள், பொற்காந்தியுடைய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு தங்களோடழைத்துப்போக, கொன்றைமலர்மாலைசூடிய நெடிய சடைமுடி யடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கைலாயத்தையடைந்து அவ்விறைவ னுடைய ஒப்பற்ற பெரிய பதவியில் வீற்றிருக்கின்றார்கள். எ - று. (உகூ௦)

எனவு ரைத்தனன் கண்ணுவ னிருந்தவத் தலைவர்
மனனெ கிழ்ந்தனர் களவினி லெடுத்தநெய் வார்த்துப்
புனைவி ளக்கமொன் றமைத்தலாற் கயிலையிற் புகுந்தா
ரனமு கைத்தவற் கரியவன் பெருமையா ரளப்பார்.

(இ - ள்.) என்று கண்ணுவமுனிவர் கூறினர். பெரிய தவசிரேஷ்டர் களாகிய முனிவர்கள் மனமுருகினர். திருட்டிற்றேடிய நெய்யைச்சொரிந்து அலங்கரிக்கின்ற ஒரு தீபத்தைச்சிவாலயத்தில் வைத்தபடியால் அவர்கள் கைலாயகிரியிற் சேர்ந்தார்கள். அன்னவாகனமுடைய பிரமனுக்கும் எட்டாத சிவபெருமானுடைய மகிமா விசேடங்களை யார் அளவிட்டுரைப்பவர்? எ - று.

என்று மாதவ ருவந்தன ரீற்றிடை யெடுத்துப்
பின்ற ருஞ்சடை வாமதே வப்பெரும் பெயரோ
னன்று றப்பெறு மாதவத் தலைவிர்கா ணயபபா
னென்று கேட்குதி ரென்றவர்க் குளப்படுத் துரைப்பான்.

(இ - ள்.) என்று கூறிப் பெருந்தவசிகள் சந்தோஷித்தார்கள். இறுதியில் பின்னிய சடையையுடைய வாமதேவரென்னும் பெரிய பெயரையுடையவர். நன்றாகத்தேடிய சிறந்த தவத்தலைவர்களே! விருப்போடு ஒன்று கேட்பீர்களாக என்று அவர்கள் மனதிற் பதியும்படி எடுத்துச்சொல்லுவாராயினர். எ - று.

கொழித்த முத்தமிழ்க் குண்டல தேயமங் நாட்டி
னுழிச்சி றப்புடைக் கபித்தமென் றொருநக ரதன்பாற்
செழித்தெ ழுங்குல வள்மையன் கண்டகன் றீயோ
ரொழிப்ப தார மல்லதொன் றொழித்துற விரும்பான்.

(இ - ள்.) தெள்ளிய முத்தமிழ்களையுடைய குண்டலநாடென் றொன் றுண்டு. அந்நாட்டிலே சிறப்புடைய கபித்தமென்றொரு நகரமுண்டு அந்நகரத்தில், செழித்தோங்கிய குலவளமமைந்தவனொருவன் கொடியோனும், கெடுப்பதாகத் தருமமல்லது பிறிதொன்றையொழிக்க விரும்பாதவனுமாயிருந்தான்.

பொதியுங் கங்குலின் வளநகர்ப் பொருள்கவர்ந் தெடுக்குஞ்
சதியி னறலைத் தொழூஉகுறும் பவத்தொடுழ சரிக்கு
மதிகொண் மாளிகை மற்றொரு மாநகர் புகுந்து
நிதிக வர்ந்தனன் போதலு மாரிரு ணீங்க.

(இ - ள்.) இருண்மூடிய இராத்திரியில் அந்நகரவாசிகளுடைய திரவியங்களைத்திருடியபகரிப்பான். வஞ்சனையால் வழிமறித்துப்பறிக்கும் பாவத்தொழிலோடுழல்வான். இவன் மற்றொரு பெரு நகரத்திற்குச்சென்று சந்திரன் தவழும்படியுயர்ந்த மாளிகையிலுள்ள திரவியங்களைத் திருடிக்கொண்டு செல்லும்போது இருளகன்று பொழுது புலரவும். எ - று. (உகூச)

மத்தி கேச்சுரர் சந்நிதித் திருக்குளம் வறந்து
பொத்து சேற்றிடைக் குழித்ததிற் புதைத்தயல் போனான்
மொய்த்த காரிருட் கங்குலி னெடுப்பது முயன்றான்
வைத்த வெல்லையை மறந்துள மயங்கினன் மயங்கா.

(இ - ள்.) அந்நகரிலிருக்கும் மத்திகேசுவரராலயத்திருக்குளம் நீர்வறண்டு மறைந்துள்ள சேற்றிலே பள்ளந்தோண்டி தான் திருடிய திரவியங்களை அதில் புதைத்துவிட்டுப் புறம்பே போய்விட்டான். கரிய இருள்செறிந்த அன்றிரவு மீண்டும் அத்திரவியத்தை யெடுக்க முயற்சிசெய்தான். புதைத்துவைத்த இடத்தை மறந்துவிட்டு மயங்கிவிட்டான். அப்படி மயங்கி. எ - று. (உகூரு)

திருக்கு ளம்படு சேதக மனைத்தையுஞ் சிவன்பா
லுருக்குஞ் சிந்தையி னெடுப்பவர் போலெடுத் தொழித்தான்
பெருத்த மாநிதி கண்டெடுத் தன்னகர் பெயர்ந்தா
னருத்தி மாநலத் தளவொழி செல்வமுற் றனனால.

(இ - ள்.) அத்திருக்குளத்திலிருந்த சேற்றினையெல்லாம், சிவபெருமானிடத்தில் உருக்கமுள்ள மனமுடையவர்கள் எடுப்பதுபோல எடுத்துவிட்டான். அப்போது தான் புதைத்துவைத்த பெரும் பொருளைக்கண்டெடுத்து அ[illegible]திற்குச்சென்று விருப்பமாகிய சிறந்த நன்மை[illegible] களோடு அளவில்லாத செல்வமுற்றிருந்தான். எ - று. (உகூசு)

ஈற்றி லந்தகன் றூதர்வந் தெய்தி னரிவரை
மாற்றி யெம்மையாண் மணிக்களத் தவன்கணத் தலைவர்
போற்றி மானமுய்த் துடன்கொடு கயிலையிற் புகலும்
வேற்று வானவ ரிவன்செயல் யாதென வினவ.

(இ - ள்.) அவனுடைய காலவிறுதியில் இயம தூதர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். எம்மையாண்ட நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது கணத்தலைவர்கள் உடனே இத்தூதர்களை யகற்றி, அவனைத் துதிசெய்து தெய்வவிமானத்திலேற்றித்தம்மோடழைத்துக்கொண்டு திருக்கைலாயமெய்திய வளவில், வேறாகிய தேவர்கள் இவன் புரிந்த சிவபுண்ணியம் எத்தகைத்தென்று வினவ.

பனித்த வார்சடைப் பண்ணவன் றிருக்குளத் தொள்ளளி
கனித்த சிந்தையிற் கழிதர வெடுத்தன னதனாற்
றனிப்பெ ருந்திருக் கயிலைபெற் றனனெனச் சாற்றக்
குனித்த பொற்சிலை யரனைவா னவர்கரங் குவித்தார்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்து நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிற் குளத்திலுள்ள சேற்றை, கனிவுள்ள மனத்தோடு குளத்திலிருந்து நீங்கும்படி வெளிப்படுத்தினனாதலால், ஒப்பற்ற பெருமைதங்கிய இத்திருக்கைலாய பதவியைப்பெற்றானென்று சொல்ல, அதுகேட்ட தேவர்கள், மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமானைத்தியானஞ்செய்து தங்கள் கரங்களைச் சிரமிசைக்கூப்பினார்கள். எ - று. (உகூஅ)

என்ன வாங்கவ னிசைப்பதற் கிறுகண் டிருந்த
மன்னு மாதவச் சதானந்த னோர்கதை வகுப்பா
னுன்ன ரும்புகழ்க் காபால மென்றொரு நாட்டி
னன்ன லம்படு வளந்தரு குருந்தமோர் நகரம்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாக அவ்வாமதேவமுனிவர் சொல்லி முடிப்பதைக் கண்டிருந்த சிலத்துள்ள சீர்த்தி பொருந்திய காபாலமென்று சொல்லப்படும் ஒரு நாட்டிலே, நன்மைகள் விளைதற்குரிய வளப்பங்கள் பொருந்திய குருந்தமென்று சொல்லப்படும் ஒரு நகரமுண்டு. எ - று. (உகூகூ)

உரைத்த மாநகர்ச் சோபன னெனுமொரு மறையோன்
கரைத்த சிந்தைய னல்குர வுடன்படக் கவல்வா
னிரைத்த மாநகர் மனைதொறு மிரக்குறு மொருநாட்
புரைத்த மாளிகை யப்புறத் தொருநகர் புகுவான்

(இ - ள்.) சொல்லிய அந்தச்சிறந்த நகரத்தில் சோபனனென்னும் பெயர்கொண்ட வேதியனொருவனிருந்தான். அவன் வறுமைநோய் தன்னையடைய அதனால் மனமுருகி வருந்தியவனாகி, ஓசை மிக்கிருக்கும் அந்தப்பெரிய நகரத்தில் வீடுகளிலெல்லாம் இரந்துண்டு திரியும் ஒரு நாளில் அந்நகரத்தைப் போன்ற வேறொரு நகரத்தின் ஒரு மாளிகையைச்சேரும்படி. எ - று. (௩௦௦)

எய்து மாநகர்க் கிடைபடு நெடுநெறி யெதிர்ந்தான்
சைவ தேசிகன் றனிப்பெருந் தவத்தினோர் தலைவன்
றுய்ய நான்மறைச் சோளபுட் பத்துறை குரவோர்
தெய்வ கோத்திரத் துள்ளவன் சேவடி தெரிந்தான்.

(இ - ள்.) அவனடைந்த பெரிய நகரத்தினிடையிலுள்ள நெடிய வழியில் சிவாசாரியராகவும், ஒப்பற்ற பெருந்தவத்தலைவராகவும், புனிதமாகிய நான்கு வேதங்களை யோதும் சோளபுட்பமெனும் நகரத்தில் வாழ்கின்ற சிவாசாரியர்களின் சிவகோத்திரத்தவதரித்தவராகவும் ஒருவர் எதிர்ப்பட்டனர். அவர் பாதங்களைச் சோபனன் தரிசித்தான். எ - று. (௩0௧)

இவனை யாங்கவ னெதிர்ந்திடு மெல்லையி னிடையே
கவர்கொ ளூந்துளி நெடுமழை கவிழ்த்தலுங் காணுத்
தவமு டைத்தனித் தேசிகன் றன்னொடு மறையோ
னவனு மாங்கணோர் மன்றமுற் றேறின னடைந்தான்.

(இ - ள்.) இச்சோபனனை அச்சிவாசாரியர் எதிர்காண்டற் கிடையிலே விசேடித்த நீர்த்துளிகளால் மூடிய பெருமழை சொரியவும், அம்மழையைப் பார்த்துத் தவம்பொருந்திய ஒப்பற்ற அச்சைவாசாரியருடன் சோபனனெனும் அந்தணனும் ஒரு வீட்டின் வாசலிலேறிப்போயினன். எ - று. (௩0௨)

அடைந்த காலையி லந்தணன் குரவனை யைய
மிடைந்த நல்குர வுழந்தன னிரங்குதல் வேண்டு
மிடைந்து றுவகை யிம்மையு மறுமையு மெய்த்த
தடைந்த வன்பொடு மொருவழி சாற்றுதி யென்று.

(இ - ள்.) சேர்ந்தபோது சோபனனெனும் அந்தணன் சிவாசாரியரை நோக்கி, ஐயனே! நெருங்கிய தரித்திரத்தினால் வருந்தியுள்ளேன். கருணை புரிய வேண்டும். இடையில் அகலாதவண்ணம் இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் பெறும்படி மிகுந்த அன்புடன் அடியேனுக்கு ஒரு வழி சொல்லவேண்டுமென்று. எ - று. (௩0௩)

இரந்து வீழ்ந்தடி யிறைஞ்சினன் றேசிக னிரங்கி
யாங்கு நல்குர வொழிநதவ னிருங்கதி யடைவான்
புரங்க டந்தவ னாற்பெறு நல்வழி புகன்றான்
பரம்ப குந்தறி தேசிகன் பகர்ந்தது பகர்வாம்.

(இ - ள்.) யாசித்து, நிலமிசைப்பணிந்து அவர் பாதங்களை வணங்கினன். சிவாசாரியர் மனங்கசிந்து, வருத்துகின்ற தரித்திரமகன்று அவன் பெரிய பதவியை யெய்தும்படி திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானால் கொள்ளத்தக்க ஒரு நல்ல வழியைப்போதித்தனர். பரத்தின்றன்மையை விரித்துணர்ந்த சிவாசாரியர் கூறியதைச்சொல்லுவோம். எ - று. (௩0௪)

யாம ருச்சனை புரிந்திடு மீசனுக் கென்ன
நாம நந்தன வனப்பணி நாடொறு மியற்றித்
தேம ரும்புதுப் பணிமல ரளித்தியேற் றீமை
போம கன்றர னருளினா லிருங்கதி புகுவாய்.

(இ - ள்.) நாம் பூசிக்கும் சிவபெருமானுக்கென்று பெயர்பெற்ற திருநந்தனவனத் திருப்பணியை நாடோறுஞ்செய்து, தேன்றுளிக்கும் குளிர்ச்சி தங்கிய அன்றலர்ந்த மலர்களைக்கொடுத்து வருவாயாகில், உனக்குற்ற துன்பமகலும். அகலப்பெற்று சிவானுக்கிரகத்தால் பெரிய சிவகதியிற் சேர்வாய். எ - று. ()

ஈது திண்ணமென் றுரைத்தனன் றேசிக னிவனுஞ்
சீத வார்புனல் குடைந்தபின் காலையிற் சென்று
நாத னுக்குரித் தாகிய நாண்மலர் தொகுப்பான்
வீதி நந்தன வனப்பணி விடைக்குரித் தானன்.

(இ - ள்.) இதுவே சத்தியமென்று சிவாசாரியர் கூறினர். இச்சோபன னும் அதிகாலையில் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நெடிய நீரில் மூழ்கிய பிறகு சென்று, சிவபெருமானுக்குரித்தாகிய அன்றலர்ந்த மலர்களைத் தொகுக்கும்படி ஒழுங்கா யுள்ள திருநந்தனவனப் பணிவிடைக்கு உரித்தானவனாயினன். எ - று. (௩0௬)

நார நாண்மலர் மல்லிகை சண்பக நறும்பூ
வேரி நாறுசெவ் வந்திமட் டவிழ்கர வீரம்
பாரி சாதமென் கொழுந்தொடு வலம்புரி பலவு
மூரி வாய்நெகிழ்ந் தலர்தருங் காலமுற் றியதால்.

(இ - ள்.) புதிய நாரத்தை மலர்கள், மல்லிகை மலர்கள், மணங்கமழுஞ் சண்பகமலர்கள், தேன்மணஞ்சொரியுஞ் செவ்வந்தி மலர்கள், வாசனை வீசும் அலரி மலர்கள், பாரிசாத மலர்கள், மெல்லிய மருக்கொழுந்தோடு நந்தியா வர்த்த மலர்களாகிய பல மலர்களும் வலியுள்ள இதழ்கள் விரிந்து மலரும் பருவம் நேர்ந்தது. எ - று. (௩0எ)

எண்ணி யோர்ந்தன னினியெடுத் தளிக்குது மென்னுப்
புண்ணி யப்புனல் குடைந்துநீ றணிந்தனன் புகுந்தான்
கண்ணி வாய்விடுங் காலையி னெடுத்தனன் கருதிப்
பண்ண வர்க்கெனப் பழுதறத் துதவினன் பன்னாள்.

(இ - ள்.) யோசித்துணர்ந்தவனாய் இது முதல் மலர்களை யெடுத்துக் கொடுப்போமென்று, புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறணிந்து நந்தனவனத்துட் புகுந்தனன். அரும்புகள் விகசிக்கும் சமயத்திலெடுத்து, சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பிதமென்று கருதிக் குற்றமொழிந்து வெகுகாலங் கொடுத்து வந்தான். எ - று. (௩0அ)

ஈச னுக்கிவ னின்னண மலரெடுத் துதவ
வாசு வன்புகுந் திறைஞ்சியம் மறையவற் போற்றி
யேசி லாரமு தளித்தன னிருநிதி யீட்ட
மாசை யெவ்வள வவ்வள வவற்கென வளித்தான்.

(இ - ள்.) இவன் இப்படிச் சிவபெருமானுக்கு நந்தனவனத்திலுள்ள மலர் களை யெடுத்துக்கொடுத்துவர, இந்திரன் அவ்வேதியனிடமெய்தி வணங்கித் துதித்து, குற்றமில்லாத தேவாமிர்தத்தையளித்து, பெருந்திரவியக்குவியலையும் அவ்வேதியனுக்கு எவ்வளவு ஆசையோ அவ்வளவும் அவனுக்குக்கொடுத்தான்.

அளித்த மாநிதிப் பெருக்கொடு மலைகட னிலத்துக்
களித்த சிந்தையி னுள்பல கழித்தனை யாகி
யொளிப்ப சும்பொனுட் டேகுதி யெனவுரைத் தகன்றான்
றுளித்த நாண்மலர்க் கற்பக நாடுடைத் தொல்லோன்.

(இ - ள்.) இப்படி யளித்த தேன்சிந்தும் அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய கற்பகநாட்டிற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனளித்த சிறந்த தனக்குவியலுடன்

அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் களிப்பெய்திய மனத்தினனாய்ப் பல நாட்கள் வாழ்ந்து, ஒளி வீசும் பொன்மயமான தேவலோகமடையக் கடவா யென்று கூறிச்சென்றனன். எ - று. (௯௰)

வருத்து நல்குர வொழிந்தன னொருதிரு மறையோ
னருத்தி கூர்தரு மரனுடைப் பணிவிடை யயரான்
குருத்த னித்துணைச் சேவடி தொழுதுளங் குழைவான்
மருத்த நாண்மல ரிடையறுப் பற்பகல் வழங்கும்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சிறந்த அவ்வந்தணன், அதுவரையில் தன்னைத் துன்பப்படுத்திய வறுமையினின்று விலகி, அன்பு மிகுந்த சிவபணிவிடைகளிற் சோர்வில்லாதவனாய்த் தனக்குபதேசித்த சிவாசாரியரின் ஒப்பற்ற உபய பாதங்களையும் வணங்கி, மனக்கனிவோடு மணமுள்ள புதிய மலர்களை இடைவிடாது பலநாள் கொடுத்து வந்தனன். எ - று (௯௧)

என்னை யாளுடை யெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்கி
யன்னை பங்குற மழவிடை மேலெழுந் தருளி
மன்னு நான்மறை யந்தணன் மனங்குழைந் துருக
முன்ன ரெய்தின னங்கவன் முறைமுறை பணிந்தான்.

(இ - ள்.) என்னையாளாகவுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருள்மிகுந்து, உமாதேவியார் இடப்பாகத்திலிருக்கும்படி இளமைவாய்ந்த இடபவாகன மூர்ந்தருளி, நிலைபெறுன நான்கு வேதங்களையுணர்ந்த வேதியன் மனம் நெக்கு விட்டுருகும்படி பிரசன்னமாயினர். அதுகண்ட அந்தணன் முறை முறையாகப் பணிந்தனன். எ - று. (௯௨)

அழுத னன்சிரித் தாடினன் பாடின னாகித்
தொழுத னன்களி துளங்கினன் மயிர்ப்புறந் துள்ள
வெழுத ருங்குணித் தோடுறு மீளுறு மிடையே
விழுத ருங்கரங் கொட்டுறு மின்னணம் வியந்தான்.

(இ - ள்.) சந்தோஷமிகையால் அழுதனன். நகைத்துக் கூத்தாடினான், துதி செய்துகொண்டு வணங்கினான். களிப்பெய்தியவனாய் மயிர்க்கூச்செறிய எழுந்திருப்பான். உடலை வளைத்துக்கொண்டோடுவான். மீண்டும் திரும்புவான் இடையே கீழே விழுவான், கைகளைத்தட்டுவான். இப்படி யதிசயித்தான்.

அளகை யாளியை யெம்பிரான் வரவழைத் தருளி
யுளநெ கிழ்ந்திரு நிதிக்குவை யுகவென வருளி
வளநு கர்ந்துநாள் பற்பல கழிந்தபின் வாராப்
புளக மெய்தியக் கற்பக நாட்டகம் புரப்பாய்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான், அளகேசனாகிய குபேரனை வரவழைத்துக் கருணை கூர்ந்து திருவுளமிரங்கி, பெருந்திரவியக் குவியலைக்கொடுக்கவெனக் கட்டளையிட்டு, போகங்களை யனுபவித்து அநேக நாட்கள் கழிந்த பின்னர், மயிர்க்கூச்செறிய வந்து அத்தேவலோகத்தை யரசு நடத்துவாய். எ - று. ()

கைத்த லத்துணை கறப்புற வொருதனிக் கருதிப்
பத்தி யிப்படி புரிந்தெவர் பணிவிடை பயின்றார்
சித்த நெக்குள மகிழ்ந்தனம் யாமெனச் செப்பா
வத்த னுயிரம் பெயரினா னெதிர்தொழ வகன்றான்.

(இ - ள்.) உன்னிருக்கைகளுந் தழும்பெய்தும்படி, ஒப்பற்ற ஒருவராகிய நம்மைத் தியானஞ்செய்து, இத்தனைப் பக்தியோடு பணிவிடை செய்தோர் யாவர்? அதனால் நாம் திருவுளங்கனிந்து மனமகிழ்ந்தோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, ஆயிரந் திருநாமங்களையுடைய சிவபெருமான், அவ்வந்தணன் பணிந்துகொண்டிருக்கையில் அந்தர்த்தானமாயினர். எ - று. (ருகரு)

மறைவ லாளனுந் தேசிகற் றொழுதுற வணங்கி
யிறைவ நின்னரு ளியறகைபி னெம்பிரா னிரங்கி
வறிது நீத்தனன் பவித்திர மடைந்தனன் வானோர்
முறைவ ணங்குறப் பெற்றனன் யானென மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அந்தணனும் ஆதிசைவரைச்சிரமிசைக் கைகுவித்து, அஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து, தலைவரே! தேவரீருடைய திருவருட் பெருக்கத்தால் எமது சிவபெருமான் திருவுளங்கனிந்து என் வறுமையை யகற்றினர். அதனாற் புனிதமெய்தினேன். தேவர்கள் கிரமமாக என்னை வணங்கும்படி பெற்றுக்கொண்டேனென்று தெரிவித்தான். எ - று. (ருகசு)

முற்ப ணிந்தரு டேசிகன் மொழிதிறம் பலனாய்ப்
பறப கற்படப் பனிமலர்ப் பணிவிடை பயிலாச்
சிற்ப ரந்தெளிந் துணர்ந்தனன் கடைமுறை சென்றான்
கற்ப கத்தரு நிழலர சிருந்துளங் களித்தான்.

(இ - ள்.) முதலில் தனக்குக் கட்டளைதந்த சிவாசாரியன் மொழிகளைத் தவறாதவனாய், அநேக நாள்கழிய, குளிர்ச்சி தங்கிய மலர்ப்பணிவிடைசெய்து, ஞானமயமான சிவபெருமான் நிலைமையைத் தெளிவாயுணர்ந்தவனாய்த் தேக முடிவிற்சென்று, கற்பகமர நிழலில் வீற்றிருந் தரசுசெய்யும் இந்திர பதவியெய்தி மனமகிழ்ந்தான். எ - று. (ருகஎ)

வான மங்கையர் சாமரை யிருபுறம் வருட
நான நாண்மல ரோதியர் நாடக நடிப்ப
வேனை வீணைய ரின்னிசை செவிதொறு மிறைப்பக்
கான வார்குழற் சுந்தரி கட்கடை நடத்த.

(இ - ள்.) தெய்வ நங்கையர் இருபுறமும் சாமரை யிரட்டவும், கஸ்தூரி யணிந்த அன்றலர்ந்த மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடையவர் நடிக்கவும், வேறாயுள்ள கின்னரர்கள் இனிய கீதங்களை இரு செவிகளிலும் நிறைக்கவும், பரிமளந் தங்கிய நீண்ட கூந்தலையுடைய இந்திராணியானவள் கடைக்கட்பார்வை செலுத்தவும். எ - று. (ருகஅ)

தெய்வப் பேரர சின்னணஞ் செலுத்திய பின்னர்ச்
சய்வத் தேதிகன் றிருவரு டரப்பெறு மறையோன்
மய்வைக் குங்களத் தரனுடைக் கயிலைபோய் மறைந்தான்
பய்வைக் கும்பொறிப் பாம்பணி நூபுரப் பதத்தின்.

(இ - ள்.) தெய்வலோகத்திய பெரிய அரசாட்சியை இவ்வண்ணம் நடத்திய பின்னர், சிவாசாரியர் திருவருள் புரியப்பெற்ற அவ்வேதியன், விடம் பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய திருக்கைலாயகிரியிற் சென்று, படமமைந்த புள்ளிகளையுடைய அரவாபரணனுடைய சிலம்பணிந்த பாதங்களிற் கூடி மறைந்தனன். எ - று. (ருகக)

மேற்படி வேறு.

ஈது ரைத்தருள் சதானந்தன் வைத்த விடையே
யாதி காலமுனி யத்திரிய றைந்த னனரோ
பாத கக்களை பறித்தெறிவ தக்கதை யையம்
மூது ணர்ந்தவ னுணர்த்திய துமக்கு மொழிவாம்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணங் கூறியருளிய சதாநந்தமுனிவர் முடித்தவுடனே, பாவங்களாகிய களைகளைப் பிடுங்கி யெறியத்தக்க ஒரு சரித்திரத்தை முற்காலத் தவராகிய அத்திரிமுனிவர் மொழிந்தனர். அச்சரித்திரத்தை முற்றுணர்வின ராகிய அம்முனிவர் மொழிந்தவகையே உங்கட்குச் சொல்கின்றோம். எ - று.

சோதி டப்பெயரி னுள்ளதொரு தொல்லை நெடுநாட்
டோதி டுஞ்சருவ சித்துல களிக்கு முறவோன்
சீத வெண்குடை யவற்குவரு செல்வர் புகலிற்
பாத கக்கொடிய ரைம்பதி னிரட்டி படுவார்.

(இ - ள்.) சோதிடமென்னும் பெயர்கொண்ட பழமையாகிய ஒரு பெரிய நாடுண்டு. அந்நாட்டினையரசு செய்யும் சம்பந்தமுடையவன் யாவரும்புகழத் தக்க சர்வசித்தென்னும் பெயருடையவன். குளிர்ச்சி தங்கிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அம்மன்னனுக்குப்பிறந்த புதல்வரைச் சொல்லவேண்டுமா யின், பாவஞ்செய்யுங் கொடியோர்களாய் நூறுபெயர்களாகும். எ - று. ()

அன்ன பாதகரை யன்றியர னோடு பழகும்
பின்னொ ருத்தனர சற்கினிது பெற்ற மதலை
முன்னு ரைத்தவர் முடித்தபழி பாத கமெலாந்
தொன்னி லத்தளவை சொல்லினவை சொற்று முடியா.

(இ - ள்.) அத்திறத்த பாவிகளையல்லாமல் சிவபெருமான் பால் அன்புடையவனாகவும், அவ்வரசனுக்கு இனிய புத்திரனாகவும், அந்த நூறு புதல்வர்கட்கும் இளையவனாகவும் ஒருவனிருந்தான். முன்னேசொன்ன நூறுபுதல்வர்களும் பழமையாகிய இந்நிலவுலகத்தில் செய்து முடித்த பழிபாவங்களையெல்லாம் அளவிட்டுரைக்க வேண்டுமானால் அவை சொல்லிமுடியா. எ - று. (கூஉஉ)

சிந்து ரக்களி மதாசல விறற்றி கிரியான்
மைந்த ரிப்படி பவப்படர் வளர்ப்ப துணரா
நொந்த சிந்தையி னுடங்கின னுடங்கி மருளா
வெந்து செய்துமென வெண்ணிமன மீட ழிகுவான்.

(இ - ள்.) யானையாகிய களிப்புற்று மத சலஞ் சொரியும் மலையையும் வெற்றிதங்கிய ஆக்கினைசக்கிரத்தையுமுடைய சர்வசித்தென்னும் அம்மன்னவன், தன் நூறுபுதல்வர்களும் இப்படிப் பாவமாகிய துன்பத்தை வளர்த்துவருவ துணர்ந்து வருந்திய மனத்தோடு துவளுதலடைந்தான், அப்படித்துவண்டு மயங்கி, இதற்கேது செய்வோமென்று கருதி மனவலிகுன்றினவனானான். எ - று.

அந்நி லைத்தன தரக்கனை யழைத்தி வரைநீ
தின்னெ னச்சின வரக்கனவர் தீமை யுணராப்
பின்ன வர்ப்பட விடுக்கின னகன்று பெயர்வான்
மன்னு முத்தர நெடுந்திசையின் வந்த னனரோ.

(இ - ள்.) அத்தருணத்தில் தனக்கு வேண்டிய ஓரசுரனை வரவழைத்து, இப்புதல்வர்களை நீ தின்றுவிடுகவெனக் கட்டளையிடவும், கோபமுள்ள அவ்வசுரன் அப்புதல்வர்களுடைய கொடுமையையறிந்து, அதன்பின் அவர்களைத் தன்னிருகைகளில் அகப்படும்படி யிடுக்கிக்கொண்டு அங்கிருந்து நீங்கிச்சென்று நிலைபேறான வடதிசையில் வந்தான். எ - று. (ருஉச)

ஈர மற்றிடு சினத்தொடு மிலங்கு மிமகே
தார முத்தர மடைந்திடு தனிக்கு மரர்கால்
வாரி யெற்றின னடித்தனனம் மைந்த ருடலைச்
சோரி கக்குற வெறிந்துதொடை கொட்டி யெழுவான்.

(இ - ள்.) அன்பென்பதற்ற கோபத்தோடு, பிரகாசிக்கின்ற இமயமலைக் கருகிலுள்ள கேதாரமென்னும் க்ஷேத்திரத்திற்கு வடதிசையிலடைந்து, ஒப்பற்ற அவ்விராசகுமாரர்களுடைய காலைப்பிடித்திழுத்து அறுத்து அடித்து, அவர்களுடலை உதிரமொழுகும்படி வீசித் தொடைத்தட்டி யார்ப்பரித்தான்.

காசி கச்சிமரு தூரரு ணைகா ளத்திமற்
றேசி றில்லைகே தாரங்கு டந்தை யெம்மோர்
மாச கற்றிய விருத்தகிரி சீகு லவரை
பேசு மிப்பதி விழுந்தனர் பெருங்கு மரரே.

(இ - ள்.) (அப்படி வீசிய காலத்தில்) காசி காஞ்சி திருவிடைமருதூர் திருவருணை திருக்காளத்தி குற்றமற்ற திருத்தில்லை திருக்கேதாரம் திருக்குடந்தை எம்மவரது குற்றங்களை யொழித்த விருத்தாசலம் மல்லிகார்ச்சுனமென்று சொல்லும் இத்தலங்களில் விழுந்தார்கள். எ - று. (ருஉசு)

இத்த லத்திடை விழுந்துயி ரிறந்த குமரர்க்
கத்த லப்பெருமை யிற்சிவனி ரங்கி யருள
மொய்த்த செம்மணி விமானமெதிர் முந்து றுதலாற்
சித்தி ரக்கயிலை யிற்கதி சிறந்த னரரோ.

(இ - ள்.) இந்தத்தலங்களில் வீழ்ந்துயிரிறந்த அப்புதல்வர்கட்கு அவ்வத்தல மகிமையாற் சிவபெருமான் திருவுள்ளமிரங்கி யருளவும், மாணிக்கங்கள் நெருங்கிய தெய்வவிமானம் நேரேகாணப்பட்டமையால், அற்புதந்தங்கிய திருக்கைலாயபதவியை யெய்திச் சிறப்படைந்தார்கள். எ - று. (ருஉஎ)

என்ன மாதவ ரியாவரு மிருந்து கயிலை
முன்னை வானவ னியற்கையை மொழிந்து களிகூர்
மன்னு சிந்தனை நெகிழ்ந்தனர் மகிழ்ந்த னர்மதிப்
பின்னல் வேணிய னருட்டகைமை பேச வெளிதோ.

(இ - ள்.) என்று பெருந்தவசிகளெல்லாரும் ஒன்று கூடியிருந்து திருக்கைலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் தன்மையை யெடுத்துச்சொல்லி நிலைபேறான ஆநந்தமிகுந்து மனங் கனிந்து மகிழ்ந்தார்கள். சந்திரனையணிந்து பின்னியசடையையுடைய சிவபெருமானுடைய சிறப்பு சொல்ல எளியதோ? எ - று. (ருஉஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஈதவ ரெடுத்துக் காட்டி யிசைத்தன விசைத்தே மின்னுங்
காதையொன் றுளது சொல்லக் கேட்குதி ரென்னக் காட்டி
வேதநான் முகற்கொப் பாய மாதவர் வினவிக் கேட்பச்
சூதமா முனிவன் சொற்ற தின்னமு மெடுத்துச் சொல்வோம்.

(இ - ள்.) அத்தவசிகள் இப்படி யெடுத்துச்சொல்லியதை முற்றுஞ் சொன்னேம். இன்னும் ஒரு சரிதமுள்ளது. அதனையுஞ்சொல்லக் கேட்பீர்களாக வென்றுரைத்து, வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவனுக்குச் சமானமாகிய நைமிசாரணிய முனிவர்கள் வினவிக்கேட்க, சூதமகாமுனிவர் சொல்லியதை இன்னும் விளக்கிச்சொல்லுவோம். எ - று. (௩௨௩)

எடுத்துயர் கொடிக்கோட் டிஞ்சி விராட்டர மென்னு நாட்டுட்
படுத்திய கனக மென்னு மாநகர்ப் பதியுட் டோன்றி
மடுத்தெழு கங்குற் களவன் வள்ளுகிர்ப் புலியே றன்னன்
றிடுக்குற வுரப்பிச் சொல்லுஞ் சித்திர பானு வென்போன்.

(இ - ள்.) உயர்ந்து துவசங் கட்டியிருக்கும் சிகரத்தையுடைய மதில் சூழ்ந்த விராட்டிரமெனு நாட்டில் விளங்கிய கனகமென்னும்பெரிய நகரத்திற் பிறந்துதித்த இராத்திருடனும், கூரியநகங்கள்வாய்ந்த ஆண்புலியைப்போன்றவனுமாகிய பலரும் அஞ்சத்தக்க அதட்டிப்பேசுஞ் சித்திரபானுவென்பவன்.

வரிகழ லரசற் கோர்ந்து வரன்முறை மரபிற் சொல்லும்
புரகித னகத்துப் புக்குக் கரந்தனன் போத னேக்சி
விரவிருண் மறையோன் கண்டு பிடித்தனன் விளித்த லோடு
மரமெறி தடக்கை வாளா லெறிந்தன னவனை யன்னோன்.

(இ - ள்.) வரிந்து கட்டிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனுக்கு நன்குணர்ந்து முறைப்படி பஞ்சாங்கமோதிவரும் புரோகிதன் வீட்டில் (அத்திருடன்) ஒருநாள் புகுந்து மறைந்து செல்வதை அப்புரோகிதன் பார்த்து, இருள்கூடிய அவ்விரவில், கண்டு பிடித்தழைத்தவுடன், அக்கள்வன் புரோகிதனைத் தன் கையிற்றுங்கிய விசாலமான வாளாயுதத்தால் வீசினான். எ - று. (௩௩௧)

பெருநக ரரவங் கேளாப் பெருங்கொடை யரசர் கோமான்
வருதலு முணர்ந்தான் மற்றைக் காவலர் வம்மி னென்னு
வருநெறி மறித்துப் போன கள்வனைக் கொணர்மி னன்றேற்
பொருசினத் தும்மை யாவி போக்குவ னென்னப் போனார்.

(இ - ள்.) பெரிய அந்நகரத்தின் அரவத்தைக்கேட்டு, பெருங்கொடையாளனாகிய இராசராசன் அங்கு வந்த வுடனே, திருடன் ஓடியதறிந்து, தன் காவலாட்களை வாருமென்றழைத்து, காட்டு வழியிலோடிய அத்திருடனைப் பிடித்து வருக. அப்படிப்பிடித்து வராவிடின் பெருங்கோபத்தோடு உங்களைக் கொல்வேனென்று ஆக்கியாபிக்க, அவர்கள் சென்றார்கள். எ - று. (௩௩௨)

சென்றவர் திகந்த மெட்டுங் கட்டினர் செறிவெங் கானுங்
குன்றமு நதுவிச் சென்றார் காவலர் குவவுத் தோளா
னன்றவற் பிடித் தப் பின்றோ ளசைத்தனர் கொணர்ந்தா ராடன்
மின்றவழ்ந் திலங்கு வேலோன் முன்னரின் விடுத்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற காவலாட்கள் நகரத்தின் எட்டுத்திக்குகளின் முடிவு வரையில் காவல் வைத்தார்கள், மரங்கள் நெருங்கிய கொடிய காடுகளிலும் மலைகளிலும் தேடிப்போய், திரண்ட தோள்களையுடைய அக்காவலர்கள் அற்றைத்தினத்திலேயே அத்திருடனைக்கண்டு பிடித்து, அவனிரு தோளையும் பிற்புறமாகச் சேர்த்துப் பிணித்துக்கொண்டு வந்து ஒளிவீசி விளங்கும் வெற்றி தங்கிய வேலேந்திய மன்னவன் முன்னே விடுத்தார்கள். எ - று. (௩௩௩)

வேந்தனும் வெகுண்டு செங்க ணெரியெழ விழித்து நோக்கிக்
காந்துறு மனத்த னாகிக் கள்வனைப் பிணித்து வீழ்த்து
மேந்துநீர் முதலை முன்ன ரிடுதிரென் றிசைத்தா னன்னோர்
போந்தன ரவனைக் கொண்டு கடிமதிற் புரிசைக் கப்பால்.

(இ - ள்.) மன்னவனுங் கோபித்து, செவ்விய விழிகளில் தீப்பொறி பரக்கப்பார்த்து, மனவெப்பமெய்தி, இக்கள்வனைக் கட்டிப்போடுங்கள். நீரில் மிதந்துகொண்டிருக்கும் முதலையின் முன்னே விட்டுவிடுங்களெனத் தீர்மானித்தனன். அதனைக்கேட்ட அக்காவலாட்கள் காவல் பூண்ட அந்நகரத்தின் மதிலுக்கு வெளியே இவனைப்பிடித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். எ - று. (௩௩௪)

முடங்குவெண் டிரைநீர்க் குட்டத் திட்டன ரவனை முள்வா
லிடங்கர்மோந் தெடுத்துஞ் சென்னி யேந்தியக் கரையி னுய்ப்பக்
கடங்கலுழ் நெடுநல் யானை மன்னனிற் கடிது சென்றார்
தொடர்ந்தடு முதலை கொல்லா திட்டது தொழுது சொன்னார்.

(இ - ள்,) வளைந்து பாயும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய குளத்தில் அக்கள்வனைப்போட்டார்கள். முட்பொருந்திய வாலையுடைய முதலை அவனைத்தலைமேற் சுமந்து தூக்கிச்சென்று மற்றைக்கரையில் விடவும், மதஞ் சொரியும் பெரிய பட்டத்து யானையையுடைய மன்னன்பால் விரைந்துசென்று கொல்லத்தக்க முதலை கொல்லாது விடுத்ததை வணங்கிச்சொன்னார்கள்.

என்னைகொ லிதுமற் றென்னு விருந்தன னரசன் மீண்டு
மன்னவற் கொணர்தி ரென்னக் கொணர்ந்தன ரவனை நோக்கி
மின்னுயிர்த் தனைய கூர்வா ளெறிந்துயிர் வீழ்த்து மென்றான்
சொன்னது புரிந்தா ரிற்றுத் தெறித்ததத் துளங்கு கூர்வாள்.

(இ - ள்.) அரசன் இஃதென்ன காரணமென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான். மீண்டும் அக்கள்வனைப்பிடித்துவருகவெனக் கட்டளையிட அப்படியழைத்து வந்தார்கள். அவனைப்பார்த்து மின்னல் கக்குவதுபோன்ற கூரிய வாட்படையால் வீசிக்கொல்லுகவெனக் கட்டளையிட்டான். ஏவலாட்கள் மன்னன் சொல்லிய வகையே செய்தார்கள், பிரகாச மிகுந்த கூரிய அவ்வாளாயுதம் இரு துண்டாய்த்தெறித்தது. எ - று. (௩௩௫)

அதிசய மெய்தி யோராவையுறு மனத்த னாகி
மதிமுறை மரபி னெக்கு மமைச்சரை வருதி ரென்ன
விதிமுறை தெரிந்தா ரொன்றும் விளங்கல ராகி மீண்டார்
கதிர்மணி கழற்கால் வேந்தன் கடிமதிற் கோயில் புக்கான்.

(இ - ள்.) ஆச்சரியமெய்தி, தீராச்சந்தேகமுற்ற மனமுடையவனாய், விவேக முறையின் தன்மையால் சிறந்த மந்திரிகளை வரக்கடவீர்களென, நான்மார்க்கமுணர்ந்த அவ்வமைச்சர்கள் ஒன்று முணராது சென்றார்கள். ஒளி தங்கிய நவமணிகள் பதித்த வீரகண்டாமணி யணிந்த அம்மன்னவன் காவல் தங்கிய மதில் சூழ்ந்த தனது அரண்மனைக்குச் சென்றான். எ - று. ()

காரகத் திவனை யாக்கிச் சென்றவன் கதிர்முத் தேந்தும்
வாரக முகிண்மென் கொங்கை மயிலியற் குயின்மென்சொல்லாள்
சூரதை வினவச் சொற்றா னுங்கவ டயரே லென்னாப்
பாரகம் புரக்கு மன்னற் கின்னணம் பகர்வ தானாள்.

(இ - ள்.) அரசன், இத்திருடனைக் [காரகம்] இருட்டறையிலிட்டுப்போய், ஒளி தங்கிய முத்துகளமைந்த கச்சினுள்ளேயிருக்கும் கோங்கரும்புபோன்ற மெல்லிய தனங்களையும் மயில்போலுஞ் சாயலையும் குயில்போலும் மழலைச் சொல்லையுமுடைய தன் மனைவியாகிய தெய்வப்பெண்போல்வாள், இதனைக் கேட்கும்படி தெரிவித்தான். அவள், வருந்தற்கவென்று உலகினை யாளும் அவ்வரசனுக்கு இப்படிச் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (ருருஅ)

காலமூன் றுணரத் தக்க கிள்ளைநங் கரத்த தாகப்
பாலமை யுடைய ராகிப் படருறப் படுவ தென்னே
யாலுறு கவிகை வேந்தே யதுகொணர்ந் தளிப்ப னென்னாக்
கோல்வளை கொணர்ந்தாள் வேந்த னினையன கூற லுற்றான்.

(இ - ள்.) முக்காலச்செய்திகளையும் அறிந்து சொல்லத்தக்க கிளிப்பிள்ளை நம்மிடத்திருக்கவும், அறியாமைத்தன்மை யுடையவராய் வருந்துவதேதுக்கு? அசைகின்ற வெண்கொற்றக் குடையை யுடைய அரசனே! அதை யெடுத்துக் கொணர்ந்து தருகின்றேனென்று அழகிய வளையணிந்த அவன்மனைவி அக்கிளியைக் கொண்டுவந்தாள். மன்னவன் இப்படிச் சொல்லுகின்றான். எ - று. ()

கிள்ளையே சுகமே முன்னங் கேழ்கிளர் தவத்தா லெய்தும்
பிள்ளையே மகவான் றேவி யெம்முழைப் பெருங்கற் பாய
வள்ளைவார் குழைக்கு நல்க வந்தனை மரபி னோர்ந்திக்
கள்வன தியற்கை சொல்லா யென்றனன் கழற்கால் வேந்தன்.

(இ - ள்.) கிளிப்பிள்ளையே! அஞ்சுகமே! பூர்வத்தில் பெரியவைராக்கியத்தாலாகிய மிக்க தவத்தினாற் கிடைத்த புதல்வனே! இந்திரன்மனைவியாகிய இந்திராணி, எம்மிடத்துள்ள மேம்பட்ட கற்புநிலைமையையுடைய வள்ளைக் கொடிபோலும் நெடிய காதுகள் வாய்ந்த என்மனைவிக்குக் கொடுக்கவந்தனை. இத்திருடன் நிலைமையை முறைப்படி யுணர்ந்து சொல்லவேண்டுமென்று, வீரக்கழலணிந்த பாதங்களையுடைய அவ்வரசன் கேட்டான். எ - று. (ருசo)

ஆயது பகர்வே னைய கேட்டியென் றரசற் போற்றிப்
போயெழு கொடிகோட் டிஞ்சிக் குயபுர நகரத் துள்ள
நாயக வணிக னென்னும் விட்கம்ப னயந்து பெற்ற
சேயிவ னெடுத்த நாமஞ் சித்திர பானு வென்பான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! கேட்பாயாக. இவன் தன்மையைச் சொல்லுகின்றேனென்று அரசனைப்புகழ்ந்து அக்கினி சொல்லுகின்றது. ஓங்கிவளர்ந்த கொடிகளையுடைய சிகரங்கள் தங்கிய மதில் சூழ்ந்த குயபுரமெனும் நகரத்திலிருக்கும் வைசியரிற் றலைமைபெற்ற விட்கம்பனென்பவன் அரிதாகப்பெற்ற, புத்திரனாகிய இவன் பெற்றபெயர் சித்திரபானுவென்பார்கள். எ - று. (௬௪௧)

கள்வன வன்றி யொன்றுங் கருதல னகர மெல்லா
மொள்ளெரி மடுக்கு மன்னோ ருள்புகுந் தொதுக்கப் பட்ட
வெள்ளிடை நின்ற கொண்டு வேசையர்க் குதவும் வெய்யோன்
றள்ளரும் பாவ மெல்லாந் தகைபடு சாலை யானான்.

(இ - ள்.) திருடுவனவேயல்லாது மற்றொன்றும் எண்ணமாட்டான். அந்நகர்முழுவதும் ஒளிமிகுந்த தீ மூட்டுவான். அந்நகரிலுள்ளார் வீடுகளிற்புகுந்து தீயானது எரிக்காமல் ஒதுக்கப்பட்ட வெளியிடத்தில் அகப்படுகின்ற பொருள்களை யெடுத்துக்கொண்டு வேசையருக்குக் கொடுக்குங் கொடியோன். பலராலுந் தள்ளிவிடப்பட்ட பாவங்களையெல்லாம் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒருசாலை போன்றவனானான். எ - று. (௬௪௨)

நாட்டக மகர மற்றை நகரமென் றிவற்றைச் சூழ்ந்து
மூட்டெரி மடுத்த லோடு முடிவுற முடிந்த கற்று
பாட்டளி யலங்க லோதிப் பார்ப்பனி மறையோர் பாலர்
வீட்டெரி வளைத்துக் கொல்ல விளிந்தவர்க் கிலக்க முண்டோ.

(இ . ள்.) நாடுகள், [அகரம்] அந்தணருறைவிடம், நகரங்களென்னும் இவற்றைச் சூழ மூட்டிய நெருப்பினாற் கொளுத்திய வுடனே உயிர் நீங்கியிறந்த கன்றையுடைய பசுக்களும், பாட்டுப் பாடும் வண்டுகணிறைந்த மலர்மாலை சூடிய கூந்தலையுடைய வேதியமாதரும், வேதியர்களும், சிறுர்களுமாக, வீடுகளில் தீப்பற்றிக்கொண்டு கொன்றதனால் இறந்தோர்களுக்கு எல்லையுண்டோ.

புன்னிலைப் பவத்துக் கெல்லாந் தானொரு பொறைய னாகி
யிந்நிலை நடக்குங் காலைப் புயங்கமென் றெடுத்த மாட
நன்னகர்க் கடுந்தீ மாட்ட நகர்ப்புறந் துறந்து போக்கும்
பன்னிரை கவர்ந்து போனா னருநெறிப் பட்ட கானம்.

(இ - ள்.) இழிதகையினவாகிய எல்லாப் பாவங்களுக்கும் தானேஒருசுமையாளாய், இப்படி நடக்கையில், உயர்ந்த மாளிகைகளையுடைய புயங்கமென்னும் நகரத்தைக் கொடிய தீக்கொளுத்த நகர்ப்புறத்திலே வெளிப்படுத்தியோட்டிய பல பசுமந்தைகளை யபகரித்துக்கொண்டு கொடிய வழியையுடைய காட்டினுள்ளே சென்றான். எ - று. (௬௪௪)

மேக்குயர்ந் தெடுத்த சாரன் மிடைவனத் தடவிக் கானத்
தாக்குலந் துரந்து சென்றா னசல லேச னம்பொற்
றேக்குயர் கோயில் வாயிற் சேறலுஞ் சினையாக் குற்றி
தாககலுங் கிடப்ப வீது சங்கரற் கென்று போனான்.

(இ - ள்.) மேற்றிசையாக மிகவுயர்ந்தோங்கிய மலைச்சாரலிலுள்ள நெருங்கிய கடுங்காட்டில் அப்பசுமந்தைகளை யோட்டிக்கொண்டு சென்றான். ஆங்கேயிருக்கும் அசலேசுவரனென்னுஞ் சிவபெருமானுடைய பாக்குமரங்க

ளுயர்ந்த அழகிய பொன்மயமான திருக்கோயிற் கோபுரவாயிலிற் சேர்ந்தவுடனே, ஒருசினைப்பசு அங்குள்ள ஒருகட்டை தடுத்தவுடன் கீழேவிழுந்துவிட, இப்பசு சிவபெருமானுக்கென்று சொல்லிட்டுப்போனான். எ - று. (௩௪௫)

பால்நேத் திரத்தா னெந்தை பணிவிடைக் குளரா யுள்ளோர்
காலைவந் தெடுத்தா ராவின் காலபறித் துவவு யத்தா
லேலவே பொதிந்து காலே யொழித்தன ரிதற்குப் பின்னர்ச்
சூலமு மெழுதி விட்டா ரீன்றதச் சுரபிக் காரா.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய பணிவிடைகட்குரிய அடியவர்களா யுள்ளவர்கள், காலைப்பொழுதில் வந்து அப்பசுவைத் தூக்கினார்கள். அப்பசுவின்காலைப்பற்றித்துவைத்துக்கட்டு மருந்தாற்பொருந்தும்படிகட்டி, அதன்காலிலுள்ள நோயையகற்றினார்கள். அதன்பின்னர், பசுவுக்குச் சூலக்குறியுமிட்டார்கள். அப்பசு சின்னாளில் காராம் பசுவைப்பெற்றது. எ - று. (௩௪௬)

அன்றள வுமையோர் பாகத் தரற்கபி டேக மாக
வின்று காறமுத மீந்த தாதலா லிவன்செய் பாவக்
குன்றெரி பட்ட பஞ்சிற் றுலைந்தது குவவுத் தோளாய்
மன்றலஞ் சடையோன் றன்மை யாவரே வகுக்க வல்லார்.

(இ - ள்.) அன்று முதலாக இன்றுமட்டும், உமாதேவியை ஒரு பாகத்தி லுடைய அசலேசுவரப்பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனத்திற்குரிய பால் கொடுத்து வந்தபடியால், இச்சித்திரபானுசெய்த பாவமாகிய மலைகளெல்லாம், தீப்பொறி பட்ட பஞ்சுமூட்டைபோலழிந்தது. குவிந்த தோளையுடைய அரசனே! மணம் வீசும் அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானுடைய தன்மையை எவர்தாம் வகுத்துச்சொல்ல வல்லோர்? எ - று. (௩௪௭)

வாளெடுத் தெறிந்திட் டாலு மழுவினாற் பிளந்திட் டாலுங்
கோளரா வெயிற்றுச் சிங்கி தீற்றின கொளுத்திட் டாலு
மூளெரி கிடத்தி னாலு முரிதிரைக் கயத்திட் டாலுந்
தாளரா வணிந்தோன் றந்த வரத்தினாற் சாத றீர்ந்தான்.

(இ - ள்.) திருவடியிற் சர்ப்பகங்கணமணிந்த சிவபெருமானளித்த வரத்தினால், இவன் வாட்படையால் வெட்டினாலும், கொல்லத்தக்க பாம்புகளின் விஷத்தையூட்டி மூட்டினாலும், பெரு நெருப்பிலிட்டாலும், முரிந்துபோகும் அலைகளையுடைய நீரில் வீழ்த்தினாலும் இறத்தலினின்றும் நீங்கினவன். (இவற்றாலெல்லாம் இவனுக்கு மரணமில்லை) எ - று. (௩௪௮)

உடைதிரை நெடுநீர் வையத் தின்னல நுகர்ந்து பின்னர்க்
கடைமுறை கயிலை வாழ்ந்து கதிபெறற் குரிய னானன்
படர்சடைப் பரமற் கீந்த பாற்பசு வுரோம மொன்றிற்
கிடைபடு பிரம கற்ப மாயிர மிகந்து வாழ்வார்.

(இ - ள்.) மறிகின்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் இனிய போகங்களை நுகர்ந்தபின்னர், தேகாந்தத்திற்போய்க் கைலாயபதவியில் வாழ்ந்திருந்து முத்தியின்பத்தை அடைதற்கு உரியவனானன். ஆனபடியால், படர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தானம்புரிந்த பாற்பசுவின் உடலிலுள்ள உரோம மொவ்வொன்றுக்கும் மத்தியாயுள்ள பிரமகற்பங்கள் ஆயிரஞ்செல் லும்படி வாழ்வார்கள். எ - று. (௩௪௯)

ஆகையா லிவனை நின்னாற் கொல்லுவ தரிது முக்க
ணேகனா யகனுக் குள்ள மிரங்குறுந் தகைய னானா
னீகவ லொழிதி யன்னோன் வேண்டுறு நிதிய மீந்து
போகென விடுத்தி யென்று புகன்றதப் புனப்பூங் கிள்ளை.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், இத்திருடனை உன்னாற் கொலைசெய்தல் அரிய தாம். இவனோ திரிநேத்திரங்களையுடைய ஏகநாயகனாகிய சிவபெருமானுக்கு மனமுருகும் அன்புடையவனாயினன். இனி நீ யிதற்காகத்துயரொழிந்துவிடு. அத்திருடன் இச்சிக்கின்ற திரவியத்தை அப்படியே கொடுத்து, நீ விருப்பின்படி செல்லுகவென விடைதந்தனுப்பிவிடு என்று, பசு நிறமும் அழகுந்தங்கிய அக்கிளிப்பிள்ளை சொல்லியது. எ - று. (கூ௰)

அடுசின மொழிந்து நெஞ்சத் ததிசய மடைந்தான் மன்னன்
விடுதிரென் றவனைக் கொண்டு விளங்கொளி மடங்க லேந்தும்
படுமணி யாச னத்தி னிருத்தினன் பணிந்தான் பல்கா
னெடுமுடி மகுட வேந்த னிதிக்குவை பலவு நேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அக்கிளியின் வார்த்தையால், அக்கள்வனைக் கொல்லும்படி கொண்டிருந்த கோபநீங்கி, அரசன் தன் மனதில் ஆச்சரியமெய்தி அவனை விடக்கடவீரென்று காவலாட்களுக்குணர்த்தி, அவனை யழைத்துப்போய், சிர மிசை நெடிய கிரீடமணிந்த அம்மன்னவன், பிரகாசிக்கும் ஒளியையுடைய சிங்கங்கள் சுமக்கும் இரத்தினபீடத்தில் இருக்கச்செய்து பலமுறை பணிந்து பலவிதமான திரவியங்களையுங் கொடுத்தான். எ - று. (கூ௧க)

ஏந்துறு குடுமி மாடத் திருக்கையு மினிது நல்கி
மாந்தளி ரனைய மேனி மகளிரால் வதுவை முற்ற
வேய்ந்தன யாவு மீந்தா னித்தலை நெடுநாள் வைகிப்
போந்தனன் கயிலை வாழ்ந்து சேவடி புகுந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) மிக வுயர்வாகிய சிகரத்தையுடைய தன் அரண்மனையில் அக்கள்வனிருப்பதற்கு இனிதாக இருப்பிடமுங்கொடுத்து, மாந்தளிர்போன்ற மேனிவாய்ந்த மங்கையரால் விவாகமும் முடிவுறும்படி அவ்விவாகோபகரணங் களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தான். இப்படி வெகு காலம் வாழ்ந்திருந்து திருக் கைலாயகிரியையடைந்து பலகாலம் வசித்து, சிவபெருமானுடைய சிறந்த திருவடி நீழலிற் கலந்தனன். எ - று. (கூ௧உ)

தேக்குயர் வனத்தின் வீழ்ந்த பசுவிது சிவனுக் கென்று
போக்கினோ னிதுபெற் றானேற் புரிசடைப் புனிதற் கென்னா
வாக்கினன் மனத்தாற் செய்யுஞ் செய்கையால் வணங்கப் பெற்றோர்
கோக்கொணர்ந் தளிப்போர் தன்மை யெம்மனோர் கூறற் பாற்றோ.

(இ - ள்.) தேக்கமரங்கள் உயர்ந்தோங்கிய காட்டிலே, குற்றியால் தடை செய்யப்பட்டு விழுந்துவிட்ட இப்பசு, சிவபெருமானுக்கென்று விட்டுவிட்டு வந்தவன், இத்தகைய சிறந்த பதவியைப் பெறுவானாயின், முறுக்கிய சடை யையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று வாக்காலும் மனத்தாலும் செய்யத்தக்க தொழில்களாலும் பணியப்பெற்றவர்களாய், ஒரு பசுவை விலைக்கு வாங்கிவந்து தானஞ் செய்வோரடையும் பதவி என்னையொத்தோர் கூறுந்தகைமையதோ?

மழலையங் குதலைக் கிள்ளை மதிமதி மானென் றேதுங்
கழலுடை யரசற் கோதுங் காதையொன் றின்னு முண்டாற்
குழவியம் புலிமென் கண்ணி யரனுளங் குளிர்ப்ப தாகு
மிழைசடை முனிவர் கேண்மி னென்றெடுத் திசைப்ப தானன்.

(இ - ள்.) நிரம்பாத அழகிய மதலைச்சொல்லையுடைய அக்கிளிப்பிள்ளை மதிமானெனும் பெயருள்ள வீரகண்டாமணி தரித்த அம்மன்னனுக்குச்சொல்லுகின்ற சரித்திரம் மற்றொன்றுள்ளது. இளஞ் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமான் திருவுள்ளங்களித்தற்கேதுவாகிய கலத்தலமைந்த சடையையுடைய முனிவர்களே! கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் விளக்கிச் சொல்லுகின்றனர். எ - று. (௫௫௪)

தொல்லைநாண் முளரி பூத்த முகிலெனுந் துளவு மாயோ
னல்லகு னெடுமார் பத்தி னாயிழை யலங்க லோதி
யெல்வளை முளரி யேந்த விருந்தன ளிருந்த ஞான்று
வல்லெழு முகிண்மென் கொங்கைப் புலோமசை யாங்கு வந்தாள்.

(இ - ள்.) அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்கள்பூத்த மேகமென்று சொல்லுகின்ற துளவமாலை தரித்த திருமாலின் ஒளி தங்கிய அகன்ற மார்பில் வசிக்கும் திருந்திய ஆபரணங்களையும் மலர்மாலையையணிந்தகூந்தலையுமுடைய திருமகள், ஆதிகாலத்தில் ஒளியமைந்த தாமரை மலர்ப்பீடத்தில் வீற்றிருந்த காலத்தில், சூதாடு கருவிபோன்றும் விளங்கும் மெல்லிய தனங்களை யுடைய இந்திராணி அங்கே வந்தனள். எ - று. (௫௫௫)

வந்தனள் குலிச வேந்த னாயிழை வணக்கம் பொங்கித்
தந்தன ளவளை நோக்கித் தாமரைத் தவிசின் மேலான்
சிந்தனை யெதுமற் றென்னால் வேண்டுவ செப்பு கென்றாள்
சுந்தரி நின்கைக் கிள்ளை தருகெனத் தொழுது சொன்னாள்.

(இ - ள்.) வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் மனைவி திருமகளுக்கு நமஸ்கரித்தனள். தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள திருமகள் இந்திராணியை நோக்கி உன் கருத்து யாது? உனக்கு வேண்டியவற்றைச் சொல்லுகவென வினவினள். அதனைக்கேட்ட இந்திராணி உன் கையிலுள்ள கிளிப்பிள்ளையைத் தருகவென வணங்கிச்சொல்லினள். எ - று. (௫௫௬)

ஆயவ ளுரைத்த லோடு மம்புயத் தணங்கு நோக்கி
நீயிது கோடி யென்னக் கொடுத்தன ணெடுவேற் றானைச்
சேயரிக் தடங்க ணல்லாள் வாங்கினள் சிறப்பு மிக்காண்
மாயவன் றேவி தன்மை மகிழ்ந்தொரு மருங்கு நின்றாள்.

(இ - ள்.) அவ்விந்திராணி யிப்படிச்சொன்னவுடனே, திருமகள் அவளைப் பார்த்து, நீ யிதனைப்பெறுகவென்று கொடுத்தனள். நெடிய வேலாயுதம் போலச் செவ்வரிபடர்ந்து பரந்த விழிகளையுடைய இந்திராணி அக்கிளிப் பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொண்டு, அழகின் மேம்பட்டவளாகிய இலக்குமியின் இயற்கையை யெண்ணி யிதயங்களித்து ஒரு புறத்தில் நின்றிருந்தனள், எ-று.

நிற்புழி யழல்வாய்ப் சுக்கு நேமியோ னமது நாடு
பொறபுறப் புனைதி றென்னக் கணத்தரிற் புகல நோக்கி
யற்புரை யலங்க லோதித் தாமரை யகத்து வாழுங்
கற்பினள் வினவிக் கேட்பக் கரியவன் புகல்வ தானன்.

(இ - ள்.) அப்படி நிற்கையில், தீப்பொறிகளைச்சிந்தும் வாயையுடைய சக்கராயுதந்தாங்கிய திருமால், நமது வைகுந்த நாட்டை அழகுறும்படி அலங்காரஞ்செய்கவெனத் தமது கணத்தோர்க்குக் கட்டளையிட, அதனைக்கண்டு, இருள்போலுங் கூந்தலைப்பெற்றுச் செந்தாமரைமலரில் வாழ்ந்துள்ள கற்பினையுடைய திருமகள், யாது காரணத்திற்கென வினவ, கருநிறமெய்திய திருமால் கூறுகின்றார். எ - று. (ருடு அ)

கிளிபுரை குதலைச் செவ்வாய்க் கோல்வளை கேட்டி யென்னுத்
துளவணி யிறைவன் சொல்லுஞ் சுபாரிச மென்னு நாட்டிற்
றளமல ரகழி சூழ்ந்த சருவரி யென்னு மவ்வூ
ருளனொரு மறைவ லாளன் கபிலனென் றுரைக்கப் பெற்றான்.

(இ - ள்.) கிளிபோலும் மழலைச்சொல்லையுடைய சிவந்த வாயையும், அழகிய வளையலையும் பொருந்தியவளே! கேளென்று துளவமாலை தரித்த திருமால் கூறுகின்றனர். சுபாரிசமெனும் ஒரு நாட்டிலே இதழ்களையுடைய மலர்கள் விரிந்துள்ள அகழியாற் சூழப்பெற்ற சருவரியெனுஞ் சிறப்புற்ற நகரத்தில், கபிலனென்னும் பெயரெய்திய அந்தணனொருவனுளன். எ - று.

அல்லினும் பகலுங் கள்வான் பாழ்வயி றோம்பு மன்னான்
வல்லைவல் லிருளிற் சென்றோர் மறையவன் சுரபி வவ்வி
யில்லகம் பிணித்துக் கொண்டா னிறந்தன சிலநாட் பின்ன [ன்.
ரொல்லையொற் றுணர்ந்து வந்தா ரொளித்தனன் கபில னென்போ

(இ - ள்.) இரவிலும் பகலிலும் திருடீவனுய்ப் பாழ்வயிற்றை வளர்த்து வரும் அவன், அதிசீக்கிரத்தில் நடுராத்திரியிற்சென்று ஓரந்தணன் பசுவை யபகரித்துக்கொண்டுவந்து தன் வீட்டிலே கட்டிக்கொண்டனன். இப்படிச் சில தினங்கள் சென்றன. அதன் பின்னர், உளவு தெரிந்து அதிசீக்கிரத்தில் தேடிக் கொண்டுவந்தார்கள். அதனைத்தெரிந்த கபிலனென்னுங் கள்வன் அந்தப்பசுவை மறைத்துவிட்டான். எ - று. (ருசுo)

கன்றொடு சுரபி நீக்கிக் கண்ணுதற் பெருமா னன்பி
னின்றமே்வார் மறையோன் றன்பா னிறுத்தின னிறுத்த லோடு
மன்றுடைத் தீம்பா லென்பா லாக்குதி யென்ன வன்று
னன்றெனப் புரிந்தான் பிற்றை நாட்படு நடுநாட் கங்குல்.

(இ - ள்.) கன்றையும் பசுவையும் அப்புறப்படுத்தி, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யன்பு நிலையிலிருந்த மற்றோர் அந்தணனிடத்திற் சேர்த்தான். அப்படிச்சேர்த்தபோதே, நாடோறுங் கறக்கின்ற இனிமையான பாலை என்பாலனுப்பிவிடுகவெனக்கூற, அவ்வந்தணன் நன்றென்று அப்படியே செய்துவந்தான். சில நாட்களுக்குப்பின், ஒரு நாள் நடுராத்திரியில். எ - று. (ருசுக)

பொழிதரு தீம்பா லாவும் புனிற்றிளங் கன்று மாயோர்
வழிபட விருளிற் செல்வான் மன்னரின் மறித்து வவ்வி
முழவடு திரடோள் பற்றி விசிந்தனர் முழங்கு பைம்பொற்
கழலுடை யரசன் றன்முன் விடுத்தனர் கபிலன் றன்னை.

(இ - ள்.) சொரிகின்ற இனிய பாலையுடைய பசுவும், மிக்க இளங்கன்றுமாக ஓட்டிக்கொண்டு ஓர் வழியில் இருட்காலத்திலே செல்லுங் கபிலனை, நகர்க்காவலர்கள் தடுத்து அப்பசுவையுங் கன்றையும் பற்றிக்கொண்டு, திரட்சியினால் மத்தளத்தையும் வெல்லத்தக்க அவனிரு தோள்களையுஞ் சேர்த்துப்பிணித்து, பசும்பொன்னாற் சமைக்கப்பட்டு ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த மன்னவன் முன்னே விடுத்தார்கள். எ - று. (ருசுஉ)

வேதகோத் திரத்தி னுள்ளோர் கள்வரேல் விளித்த லாகா
தீதெனெ வுணர்ந்து கண்க ளிரண்டையுந் தீர வாங்கிப்
போதர விடுத்தா னந்த மறையவன் பொறுத்த லாற்றான்
மாதுய ருழந்து தன்ன தாருயிர் மாய்த்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அந்தணர்குலத்துதித்தவர்கள் திருடுவோர்களாகில், அவர்களைக் கொல்லலாகாது. அது தீதென்றறிந்து, மன்னவன் அக்கபிலன் விழிகளிரண்டினையும் அடியோடு பறித்தும்போகும்படி விடுத்தான். அக்கபிலன் அவ்வேதனை சகிக்க வியலாதவனாய்ப் பெருந்துயரெய்தித் தன்னுயிரைப் போக்கிக்கொண்டான். எ - று. (ருசுரு)

மறையவ னவனுக் கென்ன மாகணத் தலைவர் முக்க
ணிறையவ னருளிற் செம்பொ னெரிமணி மானங் கொண்டு
முறையறிந் தெதிரச் சென்றா ராங்கவன் முளரி நல்லாய்
பொறைபடும் புரிசை நம்மூா நகரொடும் போவ னென்றான்.

(இ - ள்.) வேதியனாகிய அக்கபிலனைக் கொண்டுபோதற்காக, சிறந்த சிவகணத்தலைவர்கள், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவருளால், செம்பொன்னாற் செய்து ஒளிவிடும் இரத்தினங்கள் பதித்த விமானத்தைக் கொணர்ந்து, அவனது புண்ணிய முறைமையைத்தெரிந்து எதிர் கொள்ளப் போனார்கள். கமலாசனையே! அக்கபிலன் விமானமூர்ந்து சிறு மலைபோன்ற உயர்வோடு கூடிய மதில்சூழ்ந்த நமது ஒப்பில்லாத வைகுந்த நகரத்தின் வழியே செல்வானென்று சொல்லினர். எ - று. (ருசுச)

ஆதலா லுலக மெல்லாம் புதுக்குவா னமைந்தே மம்பொற்
பேதைநீ யிவனாற் செய்த புண்ணியப் பெருமை கேட்பி
னேதுதுங் கயிலைப் பெம்மா னடியருக் கொருநா ளீந்தான்
சீதநுண் டிவலைத் தீம்பா லாதலாற் கயிலை செல்வான்.

(இ - ள்.) ஆதலினாலே, நமது நகர முழுவதும் அழகு செய்யத்தொடங்கினோம். அழகிய பொன்னென்னும் பெயருடையாளே! இவனாற் செய்யப்பட்ட சிவபுண்ணியத்தின் சிறப்பைக்கேட்பதானாற் சொல்கின்றோம். கைலாயநாதராகிய சிவபெருமான் அடியரொருவருக்கு ஒரு நாள் அப்பசுவின் இனிய பாலில் குளிர்ச்சிதங்கிய மிக நுண்ணிய ஒரு துளி கொடுத்தான். ஆதலால் கைலாயத்திற்குச்செல்கின்றான். எ - று. (ருசுரு)

என்றெடுத் தியம்பி விட்டா னிருந்துழா யலங்கன் மாயோன்
குன்றெடுத் தனைய கொங்கை யதிசயங் கொண்டா ளென்ன
மென்றுணைச் சிறைய கிள்ளை வேந்தனுக் குரைப்ப வேந்தன்
றன்றுணைத் தடந்தோள் விம்மா வரனருட் டளையி னின்றான்.

(இ-ள்) என்றிவ்வகையாகப் பெரிய துளவமாலையணிந்த திருமால் எடுத்துச்சொல்லினர். உயர்ந்து வளர்ந்த மலைபோன்ற குசங்களையுடைய திருமகள் வியப்பெய்தினளென்று, மிருதுவாகிய இரு சிறகுகளுடைய அக்கிளிப்பிள்ளை மன்னவனுக்குக்கூற, அது கேட்ட மன்னவன் தன் பரந்த இரு தோள்களும் பூரித்து, சிவபெருமான் திருவருளென்னும் வரம்பிலிருந்தனன். எ-று. (௫௬௬)

ஈதல தெடுத்துக் காட்டும் புண்ணிய மினமொன் றுண்டாற்
றீதறு மச்ச மென்னுந் தெண்புனற் றிருநா டந்நாட்
டோதும்வெண் கவிகை வேந்தன் சுமதியென் றுளனவ் வேந்தன்
பாதக மொழியப் பெற்ற வதிரத னென்னும் பாலன்.

(இ-ள்.) ஈதன்றியும், எடுத்துச்சொல்லவேண்டிய சிவபுண்ணிய சரிதம் மற்றொன்றுள்ளது. குற்றமற்ற தெளிந்த நீர்வளந்தங்கிய மச்சமென்னுஞ் சிறந்த நாடொன்றுண்டு. அந்நாட்டிலே சந்திரவட்டக்குடையையுடைய சுமதியென்று சொல்லப்பட்ட பெயர் பெற்ற ஒரு மன்னவனுண்டு. அம்மன்னவனுடைய பாதகமகலப்பெற்ற அதிரதனென்னும் புத்திரன், எ-று. (௫௬௭)

கேகயத் தரச னீன்ற கிளிபுரை குதலைச் செவ்வாய்த்
தோகையை வதுவை முற்றி யின்னலந் துய்க்கு நாளி
னேகிமுற் போன சென்மத் திடைப்படு மியற்கை யெல்லாஞ்
சேகறத் தெரியப் பெற்றான் சிவனடி சிந்தை செய்தான்.

(இ-ள்.) கேகயதேயத்து மன்னவனீன்ற கிளிபோலும் மழலைச்சொல்லைக் கூறும் செவ்விய வாயையுடைய பெண்ணை விவாகஞ்செய்து, இன்பமனுபவித்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங்காலத்தில், கழிந்துபோன பண்டையசனனத்தில் நிகழ்ந்த செய்திகளையெல்லாம் தவறுதல் நீங்கத்தெரியப்பெற்றவனாய், சிவபெருமானுடைய திருவடியைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான். எ-று. ()

வெள்விடை யவனைத் தாழ வேண்டுறு மனத்த னாகிக்
கள்விடு தொடையன் மார்பன் றந்தையைக் கனிந்து கேட்க
வுள்விடை நெகிழ்ந்த சிந்தை யாங்கவ னுவப்பக் கூர்வாய்ப்
புள்விடு புலரி செய்யுங் குறைமுடித் தெழுந்து போனான்.

(இ-ள்.) தாவள்யமான இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானை வணங்கித் தவஞ்செய்யுங் கருத்தெய்தியவனாகி, தேன் சிந்தும் மலர்மாலை தரித்த மார்பினனாகிய தன் பிதாவை மனங்கசிந்து உத்தரவுகேட்க, அதனைக்கேட்ட சுமதியென்னும் அவன் பிதா மனமுருகிய நிலைமையுடையவனாய் மகிழ்ந்துவிடைதர, கூரிய வாயையுடைய பறவைகளாலிக்கும் காலைப்பொழுதில், செய்யவேண்டிய நித்தியானுஷ்டானங்களை முடித்துப் புறப்பட்டுச் சென்றான். எ-று. (௫௬௯)

அவனுடை நகர நாப்ப ணரீச்சுர மடைந்து புக்குச்
சிவனடி தொழுது போற்றிச் சிந்தைநெக் கன்பு மிக்குக்
கவலொழி மனத்த னாகி நிற்றலுங் கடவுட் கென்னு
வுவகையி னடைக்காய் நல்கும் வைதிகன் மியைக்கண் டுற்றான்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவனுடைய நகரத்தின் இடையிலுள்ள அரீச்சுவரமென்னும் திருக்கோயிலையடைந்து உள்ளே புகுந்து, ஆங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கித்துதிசெய்து மனமுருகி அன்பின் மிகுந்து துன்பகன்ற சித்தமெய்தியவனுகித் திருமுன்னே நின்ற மாத்திரமே, அப்பெருமானுக்கென்று மனக்களிப்போடு தாப்பூவை மளித்துவரும் வேததன்மியென்னும் வேதியனைப்பார்த்தான். எ - று. (கூஎ0)

உற்றவன் றன்மை நோக்கி வருகவென் றுரைத்தா னந்தக்
கற்றறி மறைவ லாளன் கைவிரித் தெதிர நோக்கி
யிற்றைநீ யென்னை முற்று மறிவைகொ லென்னக் கேட்ப
மற்றவ னரசர் கோமான் மைந்தனை யறியார் யாரே.

(இ - ள்.) ஆங்கெய்திய வேததன்மியின் தன்மையைப்பார்த்து, வருகவென் றழைத்தான். அது கேட்ட வேதங்களைக்கற்றுணர்ந்த அவ்வந்தணன், கையை விரித்துக்கொண்டு எதிர் வருவது பார்த்து, இப்போது நீ யென்னை முழுவதும் உணர்வாயோ எனக்கேட்க, அவ்வேததன்மியென்பான் மன்னவர் மன்னவனுடைய மைந்தனை யுணராதவர் யாவர்? ஒருவருமிலர். எ - று. (கூஎக)

என்றலுங் குமர னக்கா னிச்சன னத்தி யாரு
நன்றுற வறிவ ரென்னை நவையொடும் பழகிச் செய்யும்
புன்றொழிற் போன சென்மத் தறிதியோ புகறி யென்று
னன்றது சிவனுக் கல்லா லறிவரி தைய வென்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறியவுடனே அரசகுமாரன் சிரித்து, இப்பிறப்பில் உலகத்திலுள்ளாரெல்லாரும் என்னை நன்றாயுணர்வார்கள், தீத்தொழில்களிலேபழகி அற்பச்செயல்களைச் செய்திருந்த பூர்வசனனத்தில் அறிவாயோ சொல்வாயென வினவினன். ஐயனே! அச்சனனத்தின் செயல்கள் சிவபெருமானுக்கேயன்றி மற்றையோர் உணர்தற்கு அரியதாகுமென்றனன். எ - று.

என்னுடைப் போன சென்மத் தியற்கைமுன் னெடுத்துக் காட்டி
யுன்னுளத் துணரச் சொல்கே னென்றவ னுரைப்ப தானுன்
பன்னுநான் மறைவ லாளர் குலத்தினுற் பவித்துப் பாவப்
புன்னிலைப் புலைய ரில்லிற் புகுந்தரும் புலவு தின்றேன்.

(இ - ள்.) என்னுடைய முற்பிறப்பின் தன்மையை முதலில் எடுத்துணர்த்தி, உன்மனதிற்றெளியும்படி சொல்லுகின்றேனென்று அதிரதன் விளம்பலாயினன். எல்லோராலு மேன்மையாகச் சொல்லப்படும் நால்வேதங்களை யுணர்ந்தவர்களாகிய அந்தணர் குலத்திற்றோன்றிப் பாவமாகிய இழிந்த நிலைமையையுடைய புலையர்வீட்டிற் புகுந்து தின்றுதற்கரிய புலாலுந்தின்றேன். எ - று. ()

புல்லச்சிலெம் முலைக்கள் ளுள்ளம் புதைத்தரு மதுமோந் துண்டு
வலைக்கொடு நீர்வாழ் சாதி பற்பல வாரிப் போந்து
விலைக்குற விற்றுத் தீங்கட் புலவொடு சுமந்து விற்பேன்
றலைப்படு பவத்துக் கெல்லை யாவரே சாற்ற வல்லார்.

(இ - ள்.) பஞ்சமர் குலப்பெண்ணின் விருப்பந்தருந் தனத்திலே மனம் வைத்து, குடித்தற்கரிய கள்ளை வாசனை பார்த்துக் குடித்து, வலையினாலே நீர்வாழ் சாதியாகிய பலவகை மச்சங்களைப் பிடித்துக் கொணர்ந்து, விலைக்குக் கேட்டோர்க்கு விற்றும், கொடிதாகிய கள்ளைப்புலால் வகையுடன் சிரமிசைச்சுமந்து சென்றும் விற்பேன். யான்செய்தபெரும் பாவங்கட்கு அளவு சொல்ல வல்லவர்கள் யாவர்? ஒருவருமிலர். எ - று. (௩௱௭௰௪)

அவ்வழி நடக்கு மெல்லை யானுக்கென் றடைக்காய் கொள்வான்
வெவ்வழிக் கூலம் புக்காய் விரிசெவிச் சிறுகண் யானை
கவ்வுறப் பிணித்த வல்லி களைந்தெதிர் கடுகுங் காலை
யெவ்வழித் தென்ன நோக்கா யோடினை யிடைவந் துற்றாய்.

(இ - ள்.) அப்படி நடந்து வருங்காலத்தில்; நீ சிவபெருமானுக்காகத் தாம்பூலம் வாங்கவேண்டி நெருங்கியவழியாகிய கடைவீதியிற் சென்றாய். பரந்த செவிகளையும் சிறியவிழிகளையுமுடைய ஓர்யானை, கவ்வும்படிகட்டியிருந்த சங்கிலியையறுத்துக்கொண்டு எதிர்ப்பட்டு வருங்காலத்தில், எந்தவழியால் ஓடுவதென்பதைப்பாராதவனாய் ஓடி நடுவில்வந்து சேர்ந்தாய். எ - று. (௩௱௭௰௫)

எந்தையெம் பெருமாற் கென்ன விலையமு தாய்ந்து கொள்வான்
வந்தனை கொணர்ந்த காசு மண்ணிடை வெருவி வீழ்த்துச்
சிந்தினை புழுதி முற்றுங் கிளைத்தனை தெரியக் காணாய்
நொந்தனை நுடங்கி நின்றா யந்நிலை நின்னை நோக்கி.

(இ - ள்.) எமது பிதாவும் எமது பெருமானுமாகிய சிவபெருமானுக்காகத் தாம்பூலம் வாங்கும்படி கடைக்குவந்த நீ கொணர்ந்த காசைநிலமிசைப் போட்டுச் சிதறினாய். அந்தக் காசைமீண்டும் எடுக்கும்படி தெருவிலுள்ள மண் முழுவதையுந் துழாவினாய்- அது கண்ணுக்குத் தோற்றவில்லை. மனநொந்துவாட்டமெய்தி யிருந்தமையால் அத்தருணத்தில் உன்னை நோக்கி. எ - று. (௩௱௭௰௬)

யாதுநீ புழுதி கிண்டி வருந்துவ தென்னை யென்ன
மாதொரு பாகற் கிந்த வரன்முறை வழாது மற்றைத்
தீதக லடைக்காய் நல்குஞ் செய்வினை மரபி னின்றேன்
போதிது முடங்கப் பெற்றே னென்செயல் புரிவ னென்றாய்.

(இ - ள்.) நீ தெருப்புழுதியைக்கிண்டிக்கொண்டு வருந்துதற்கென்ன காரணம்? என வினவ, உமாபிராட்டியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்குக் கொடுத்துவந்த நியதிதவறாத வகையாகக் குற்றமற்ற தாம்பூலமளித்து வருகின்ற திருத்தொண்டி னியற்கையிலிருந்தேன், இன்றையதினத்தில் அதுதடையுறப்பெற்றேன். இனியிதற்கு யாது செயல் புரிவேனென்றாய். எ-று. (௩௱௭௰௭)

என்னலும் போக்கா நின்ற காசுதந் திடுவ னென்னைத்
தொன்னிலம் புரக்கு மன்னர் மரபிடைத் தோன்றச் செய்துன்
முன்னவ னருளுங் கொல்லோ வென்றவென் முகத்தை நோக்கி
யன்னது புரிவ தெந்தைக் கரிதல வென்ன லோடும்.

(இ - ள்.) என்று சொன்ன மாத்திரமே, நீ வீழ்த்திவிட்ட காசைத்தருகின்றேன். உனது கடவுள் என்னைப்பழமையாகிய உலகத்தைக்காக்கும் மன்னவர் மரபிற் பிறக்கச்செய்து அநுக்கிரகிப்பாரோ? எனக் கேட்ட என்னுடைய முகத்தைப்பார்த்து, அப்படிச் செய்வது எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கு அரிதானகாரியமல்ல என்று நீ சொல்லியவுடனே. எ - று. (௩௱௭௰௮)

யானுடைப் புலைச்சி நின்று ளிருங்களி யாடி யின்னேன்
கோனுடைக் குலத்துட் டோன்ற யானுமக் குலத்து ளின்னேன்
றுனுடைப் பாரி யாகச் சங்கரன் றருங்கொ லென்னுத்
தேனுடை யலங்கன் மார்ப தருவது திண்ண மென்றுய்.

(இ - ள்.) நான் விரும்பிய புலைச்சியும் மிகவும் கட்குடித்து மயக்குற்றிருந்தாள். அவள் அச்சமயத்தில் இவர் மன்னவர் மரபிற் பிறக்கையில் நானும் மன்னவர்குலத்தி மகளாகி இவர்க்கு மனைவியாகும் வண்ணம் சங்கரன் வரந்தருவாரோவெனச் சாற்ற, தேன் சொரியும் மலர்மாலை தரித்த மார்பினையுடையவனே! அப்படியே யனுக்கிரகிப்பது சத்தியமென்றுய். எ - று. (கூஎகூ)

சிரித்தனங் களியாட் டெய்தித் தீம்புல வெடுத்து விற்றுத்
தரித்தகா சுன்பாற் றந்து போந்தனஞ் சேரி சார்ந்து
விரித்தெழு கங்குற போது போதலும் வெருண்டு வெம்பேய்
நரிக்குலங் கடிப்ப வாவி துறந்தன ளுத வென்றான்.

(இ - ள்.) நாங்களிருவருமே நகைத்து, கள்ளைப்பருகி வெறி யெய்திக் கொடிய புலால்வகைகளைச் சிரமிசைத்தாங்கிவிற்று, அதனுற் றேடியகாசை உனக்குக்கொடுத்து விட்டு, புலைச்சேரிபோய்ச் சேர்ந்து, அதிகரித்துத் தோன்றும் இராக்கால மெய்தவும், கொடூரமாகிய பேய்நரித்தொகுதிகள் கடிக்கப்பயந்து நாங்களிருவரும் அப்பொழுதே யிறந்தோமென்றான். எ - று. (கூஅ0)

ஏறுகைத் திடும்பி ராணுக் கிலையமு தடைக்காய் கொள்வா
னூறிய களியி னீந்த காசுகொண் டுலக மெல்லா
மாறொழித் தரசு செய்யுங் குலத்துவந் துதித்தே மிந்தப்
பேறுபெற் றிருவர் நீங்காத் தன்மையும் பெறப்பெற றேமால்.

(இ - ள்.) இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்தும் சிவபெருமானுக்குத் தாம்பூலம் கொள்ளும்பொருட்டு, கள்குடித்த வெறி மிகுதியாற் கொடுத்தகாசுகாரணத்தால், உலகமுழுவதையும் பகைமை நீக்கி அரசுசெய்யத்தக்க மன்னவர் மரபில் வந்து தோன்றினேம். இவ்வகைய செல்வப்பெருக்கையு மெய்தி இப்பிறவியிலும் நாங்களிருவரும் பிரியாதுள்ள தன்மையையும் பெற்றேம். எ - று

மழுப்படை பொறுத்த செங்கை வானவற் கினிநீ யைய
வழுத்துபே ரன்பி னேடும் பூசனைக் குரிய யாவு
முழுக்குறத் தருதும் வாங்கி முற்றுற முயறி யென்னப்
பழுத்தநான் மறைவல் லோனை யடிக்கடி பணிந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) மழுவாயுதமேந்திய சிவந்த கையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனி நீ பேரன்போடு செய்யும் பூசைக்குரிய உபகரணங்களெல்லாவற்றையும் குறைவின்றிக்கொடுப்போம். அவற்றைப்பெற்றுக்கொண்டு அச்சிவபூசைமுற்றும்படி செய்வாயாகவென்று, முதிர்ந்த நான்கு வேதங்களில் வல்லவனுகிய வேததன்மியெனும் அந்தணனைப் பலமுறை வணங்கி நின்றான். எ - று. ()

எழைபங் குடைய பெம்மான் பூசனைக் குரிய வெல்லா
மூழ்முறை புரிய வேண்டி யுள்ளுடைந் துருகு மன்பின்
மாழைமுற் றுதவி மீண்டுத் தந்தைபால் வகுத்துச் சொற்றான்
சூழ்மணி மகுட வேந்த னுவகையிற் றுளக்கங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) உமாபிராட்டியாரை ஒரு பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் பூசைக்குவேண்டிய எல்லாச்செயல்களையும் பண்டைய விதிமுறையே செய்ய வேண்டியதற்காக, மனங்கனிந்துருகும் அன்போடு பொன்னை மிகுதியாகக்கொடுத்துத் திரும்பிப் பிதா சுமதியினிடமெய்தி விளக்கிச்சொல்லினன். நவமணிகள் சூழ்ந்த கிரீடமணிந்த சுமதி சந்தோஷத்தோடு அச்சமெய்தினன். எ - று.

வீழ்திரை நெடுநீர் வைப்பின் வெண்ணிலாக் குழவி யூருந்
தாழ்சடை யரனுக் காய வருச்சனைத் தருமங் காத்து
வாழிய ரென்ன நின்று மதிபொரு கவிகை வேந்த
ரூழ்முறை பரவ வேண்டும் வளனொடு முவக்கு நாளில்.

(இ - ள்.) அலைகள்மோதும் கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன் தவழ்கின்ற தொங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபூசைப் புண்ணியங்களைப் பாதுகாத்து, பெரியோர் யாவரும் ஆசிர்வதிக்கும்படி விளங்கி, சந்திரனைப்போன்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய மன்னர்கள் தங்கள் புண்ணியத்தின்படி அதிகரிக்கும் செல்வத்துடன் களித்து வாழுங்காலத்தில். எ - று. (கூஅச)

விழிகளா யிரமா னந்த வெள்ளநீர் குதிப்பக் கங்கை
சுழிகொள்வார் சடையி னுற்குத் தொண்டுறு மிவனை நோக்கி
வழிபடு மகவான் சிந்தா மணிபெறக் கொடுத்தான் வாணு
ளொழியுநா ளளவுங் கேட்ட வழங்குமென் றுரைத்துப் போனன்.

(இ - ள்.) சுழிகள் பொருந்திய கங்கையையணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு புரிந்த அதிரதனென்னும் இவ்விராசகுமாரனை, சிவனடிமைபூண்ட இந்திரன் தன்னுயிரம் விழிகளாலும் ஆநநத பாட்பம் வெள்ளம்போற் பெருகத்தரிசித்து, தன்பாலிருந்த சிந்தாமணியை அவன் பெறக்கொடுத்து உன்னுயுள் கழியுமெல்லையும் நீ கேட்டவற்றை இம்மணிகொடுக்குமென்று சொல்லிப்போயினன். எ - று. (கூஅடு)

தெய்வமா மணிசிந் தித்த வளம்பெறு சிறப்பு நல்கப்
பைவரு மகுட கோடி நெடுநிலம் பரியா நின்று
மைவருங் களத்த னேவு மானமீச் சிறந்து போனன்
மொய்பொழிற் கயிலை வெற்பி னடைந்தனன் முழவுத் தோளான்.

(இ - ள்.) மத்தளம்போலத் திரண்ட தோளையுடைய அதிரதனென்னும் இராசகுமாரன், தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த அச்சிந்தாமணியானது அவனெண்ணிய வளங்களையடையத்தகக சிறப்பைக்கொடுக்க, படத்தோடு கூடிய ஆயிரம் மகுடங்களையுடைய ஆதிசேடனுற் சுமக்கப்பட்ட பெரிய வுலகத்தையாண்டிருந்துவிடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் விடுத்ததெய்வவிமானத்திலூர்ந்து சிறந்தவனுய்ச் சென்று நெருங்கிய சோலைசூழ்ந்த திருக்கைலாயகிரியிலடைந்தனன். எ - று. (கூஅகூ)

கலிவிருத்தம்.

இன்னு மோர்கதை யீசன் றிருவருண்
மன்னு தொண்டர் கதிபுகு மாண்பது
பன்னு நான்மறை யீர்பகர் வேமெனத்
துன்ன ருந்தவச் சூத னியம்புவான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் திருவருள் நிலைக்கப்பெற்ற அடியவர்கள் நற்கதி யெய்தும் சிறப்புடைத்தான மற்றொரு சரித்திரத்தை,நான்கு வேதங்களை யோதுகின்ற நைமிசாரணிய முனிவர்களே! கூறுவோமென்று, பிறர்க்குஅடைதற்கரிய தவம்பொருந்திய சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர். எ - று. (௬௮எ)

இடப யோகியெ னுஞ்சிவ யோகிதண்
புடைப டர்ந்தெழு கற்பகப் பொன்னகர்
மடல்கோ ணண்மலர்க் கற்பக மாலிகை
யடல்கொள் வேந்தனைக் காண்பதற் கண்மினன்.

(இ - ள்.) இடபயோகியென்னும் ஒருசிவயோகியானவர், பக்கங்களிலெல்லாம் குளிர்ச்சிபெற்றுயர்ந்த கற்பகத்தரு தங்கிய தேவலோகத்தில், அதிக இதழ்கள் பொருந்திய கற்பகமலர் மாலையையும் வெற்றியையுமுடைய இந்திரனைக் காண நெருங்கினர். எ - று. (௬௮௮)

இவனெ திர்ந்திடு மெல்லையி ருஞ்சினைக்
கவர்த டம்பணைக் கற்பக மன்னவ
னவணி ருந்தில னுங்கவ னீன்றருள்
குவவுத் திண்டோட் குமரனெ திர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) இச்சிவயோகி சென்றதருணத்தில், பெரிய கிளைகளாற் கவரப்பட்டு விசாலித்திருக்குங் கற்பக விருட்ச நிழலிலுள்ள இந்திரன் அங்கேயில்லை. இந்திரன் ஈன்ற உருட்சியும் வலிமையுமுடைய தோள்களைப்படைத்த அவன் புத்திரன் சிவயோகியை எதிர்கொண்டான். எ - று. (௬௮௯)

சென்ற யோகி செழுமலர்ச் சேவடி
யொன்றி வாழ்த்தி யுளநெக் குருகின
னன்று செய்வன யாவையுஞ் செய்துபொற்
குன்றெ னும்புயன் கோயில்கொண் டெய்தினன்.

(இ - ள்.) ஆங்கெழுந்தருளிய சிவயோகியின் செழித்தமலர்போன்ற செவ்வந்த திருவடிகளைவணங்கித் துதிசெய்து, மனங்கசிந்துருகி அப்போது செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களை யெல்லாஞ் செய்து பொன்மலைபோலப் பூரித்த புயங்களையுடைய அவ்விந்திரன் மகன், அரண்மனையினுள்ளே யழைத்துக்கொண்டு போயினன். எ - று. (௬௯௦)

சீய மேந்துஞ் செழுமணி யாசன
மீயு யர்த்திவெ ருக்கொடு மென்மலர்
வாய்பு தைத்தும ருங்குநின் றனரோ
வாய வன்றனை யற்புற நோக்கினன்.

(இ - ள்.) சிங்கங்கள் தாங்கும் செழுமைதங்கிய இரத்தினபீடத்தின்மேல் வீற்றிருக்கச் செய்து, மிகவும் அச்சமெய்தியவனாய், மிருதுவாகிய மலர்போலும் வாயினைப்பொத்திக்கொண்டு ஒருபுறத்தில் நின்றான். அவ்விந்திரகுமாரனைச் சிவயோகி அன்புடன் பார்த்தனர். எ - று. (௬௯௧)

உந்து மாதவத் தான்னையு வந்தரு
டந்தை யாங்க ணனமுனி சாற்றலும்
விந்தை கேள்வன் விகற்பன் கயிலைவா
ழெந்தை பாற்புகல் காணவென் றேகினன்.

(இ - ள்.) செலுத்துகின்ற பெருந்தவத்தினாற் களித்து, உன்னையீன்ற தந்தை எங்கிருக்கின்றாரெனச் சிவயோகி வினவியவுடனே, வீரலட்சுமியின் தலைவனாகிய விகற்பனென்பவன் திருக்கைலையில் வாழ்கின்ற எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானிடத்தில் அவர் திருமேனியைத் தரிசிக்கும்படி போயினன். எ-று)

என்னு மாத்திரை யிந்திர னெய்தினான்
மன்னு மாதவ யோகி மலரடி
பொன்னி லங்கு முடிதொடப் போற்றிநின்
றன்ன காலைய ருச்சனை யாற்றினான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்கே இந்திரன் வந்துவிட்டனன். அங்கெழுந்தருளியிருந்த பெருந்தவமுடைய சிவயோகியின் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள், பொன்மயமாக விளங்கும் கிரீடத்திற்படும்படி வணங்கி நேரில் நின்று அப்பொழுதே அவரைப்பூசித்தான். எ - று. ()

ஈது நோக்கியி ரங்கிய மாதவன்
யாது காரண மேகிய தாங்கனென்
றோது காலை வெருவரு முள்ளத்தான்
றாது லாமுடி யிந்திரன் சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) இவ்வழிப்பாட்டினைக் கண்டு திருவுள்ளங்கனிந்த சிவயோகியானவர், அக்கைலாபகிரிக்கு என்ன காரணமாகச் சென்றிருந்ததென வினவியபொழுது, பொன்மயமாகிய கிரீடமணிந்த இந்திரன் அச்சமுற்ற சித்தமுடையவனாய், சிவயோகிக்குச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௫௯௪)

வெள்ளி வெண்குடை வேந்தன்வி கற்பனென்
றுள்ள வன்றென் கயிலைசென் றுற்றனன்
னள்ளெ திர்ந்திடை நோக்குற நண்ணினேன்
வள்ளி யோய்நின் வரவும னக்கொளேன்.

(இ - ள்.) வெள்ளிபோலும் வெண்கொற்றக் குடையையுடைய விகற்பனென்னும் பெயரெய்திய அரசன், அழகிய கைலாயபதவியெய்தினான். இடையில் அவனையெதிர்கொண்டு அவனைக்காணும்படி கைலையங்கிரிக்குப் போயினேன். வல்லாற்றன்மை யிக்கணமே. தேவரீருடைய வருகையையும் அடியேன் கருதவில்லை. எ - று. (௫௯௫)

எனவு ரைப்பவி ருந்தவ யோகியு
மனைய வேந்தன் கயிலைய டைந்துறப்
புனைசெய் மாதவம் யாதெனப் பொன்னகர்க்
கனைபொ லன்கழல் வேந்தன் கழறுவான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படி இந்திரன் சொல்ல, அதனைக்கேட்ட பெருந்தவமுடைய அச்சிவயோகி, அம்மன்னவன் கைலாயபதவியெய்தும்படி அழகோடு செய்த பெருந்தவம் யாதென வினவ, தேவலோகத்தை யாளும் சத்திக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனாகிய இந்திரன் இயம்பலாயினன். எ - று. (௫௯௬)

கண்ண குச்சர மென்றொரு கண்ணகன்
வண்ண நாட்டுவி ராட வளநக
ரண்ணல் யானை யரசிளங் கோமக
னெண்ணு மந்திரி மைந்தனொ டேகியே.

(இ - ள்.) கண்ணகுச்சரமென்னும் பெயர் பெற்ற விசாலமான அழகிய ஒரு நாட்டிலே, வசித்திருந்த விராடனென்றும் பெயருடைய யாகஞ் செய்யும் பட்டத்தியானையையுடைய அரசிளங்குமரனானவன், எல்லோராலும் மதிக்கத் தக்க மந்திரியினுடைய புத்திரனுடன் கூடிச்சென்று. எ - று. (௧௯௭)

சூத லாது தொழிலொன் றியற்றுறார்
தீத லாதொரு செய்வினை செய்தாரூர்
தாதை கண்டுச லித்துறத் தாழ்கலார்
போதிர் மற்றொரு நாட்டெனப போக்கினார்.

(இ - ள்.) சூதாடு தொழிலேயன்றி வேறொரு தொழிலுஞ் செய்யார்கள். ஒரு தீமையேனுமில்லாமல் செய்யுங் காரியங்களொன்றுஞ் செய்யமாட்டார்கள். தந்தைமார் இவர்கள் செயலைநோக்கி மனவெறுப்பெய்தியும் தங்கள் தொழிலிற் குறைந்தவர்களல்லர். ஆதலின் அவர்களிருவரையும் வேறொரு நாட்டிற்குப்போகுகவெனத் துரத்திவிட்டார்கள். எ - று. (௧௯௮)

அன்ன நாடகன் றப்புறச் சேணெறி
மன்னு நாடுபு குந்தனர் வல்லிரு
டுன்னு காலைப் பிறர்மனைத் தொல்பொரு
ளுன்னி வவ்விப் புலைவயி றோம்புவார்.

(இ - ள்.) அத்தகைய நாட்டைவிலகி, அதற்கப்புறத்திலே, வெகுதூரத்திலுள்ள ஒரு நாட்டையடைந்தார்கள். கொடிய இருள் நிரம்பிய ஓரிரவில்; அயலார் வீட்டிலிருந்த பண்டைய திரவியங்களைக் களவாடக்கருதித்திருடி, இழிவானவயிற்றை நிரப்பிப் புசித்துவந்தார்கள். எ - று. (௧௯௯)

கள்வ ரோடுக ரந்தனர் காம்புரத்
துள்பு குந்துக ரந்தன ரொண்பொருள்
வெள்ளி டைப்புறம் போதலும் வேற்றவர்
கொள்ளை யம்பொற் குடங்கொடு போயினார்.

(இ - ள்.) திருடர்களோடு கூடித்திருடுபவர்களாய், காம்பீரமுள்ள ஒரு வீட்டிற்குள்ளே புகுந்து, ஒளி பொருந்திய திரவியங்களைக் களவாடினார்கள். அதன்பின், அந்நகரத்தின் புறத்திலுள்ள வெளியிடத்திற்கு வந்தவுடனே, இவர்களோடு சேர்ந்த ஏனைய திருடர்கள் பெருந் தொகையுள்ள அழகிய பொற்குடங்களைத் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். எ - று, (௨௦௦)

ஈங்கி வர்க்கெனத் தண்டுல மேற்றிடும்
வீங்கு கொள்கலம் வெய்துற வேட்கையி
னோங்கு மாநிதி யென்றெடுத் துற்றனர்
பாங்கர் நீணெறிப் பாரமென் றுய்த்தனர்.

(இ - ள்.) அத்திருடர்கள் தங்களோடு வந்த இவ்விருவருக்கும் உதவியாகும்படி [தண்டுலம்] நெல் நிரப்பியிருக்கும் பெரிய தானிய பாத்திரங்களை விட்டுவிட்டுச்செல்ல, அவற்றை மிகவிரைவோடு ஆசையாலே, பெருந்திரவியமென்று எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி வருகையில் மிகச் சுமையென்று வழியிலிறக்கினார்கள். எ - று. (௨௦௧)

உய்த்த பார முடனவிழ்த் துள்ளவர்
வைத்த யாவென நோக்க வரியறாஉஞ்
சுத்த தண்டுலங் கண்டுது ளங்கிமீண்
டெய்த்தி ரங்கியெ டுக்குமி டுக்கிலார்.

(இ - ள்.) இறக்கிய சுமையைச் சீக்கிரமாக அவிழ்த்து நோக்கி அவ்வீட்டிலுள்ளவர்கள் அதில் வைத்த பொருள்கள் எவை யென்றுபார்க்க, வரிகள் பொருந்திய சுத்தமாகிய நெல்லைக்கண்டு, மனங்கலங்கிச் சோர்வெய்தித்துக்கித்து, மீண்டும் எடுத்துச்செல்லும் வலிமையற்றவர்களாய். எ - று. (௬௦௨)

அட்ட மைக்கும ரிக்குள லேகமொன்
றிட்டி ருந்ததெ டுத்தய விட்டனர்
பட்ட பாரமெ டுக்கப் படுகலார்
விட்டொ ழிந்தனர் வேட்கைவெ தும்புவார்.

(இ - ள்.) இப்பாத்திரத்தினுள்ளே சேர்க்கப்பட்டிருந்த நெல்லினுள்ளே [அலேகம்] வெள்ளேடொன்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை யெடுத்துப் புறத்தே யெறிந்தார்கள். பேராசையோடு வருந்துகின்ற அவ்விருவரும் சுமந்து வந்த சுமையைச் சுமக்கமாட்டாதவர்களாய் அங்கேயே விட்டுவிட்டார்கள்.

ஆய காலையொ ரந்தண னங்கவன்
பாய வெள்விடைப் பண்ணவற் காட்படுந்
தூய சிந்தையன் றோன்றினன் றோன்றலு
மேய வற்கொணர்ந் தேற்றுதி யென்றனர்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அங்கே பாய்ந்து செல்லும் வெண்ணிறந்தங்கிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானுக்குத் தொண்டுபூண்ட புனிதமான மனந்தங்கிய ஓரந்தணன் வந்தனன். அப்படி வந்தவுடனே, அவனை யழைத்துவந்து, இச்சுமையைத் தலையின்மே லெடுத்துக்கொள்க வென்றார்கள். எ - று. (௬௦௪)

அந்தவேதிய னங்கவர்ப் பார்த்துளம்
வெந்த முற்றும் பசியின் வெதும்பினேன்
சிந்தை சேவுயர்த் தோற்கெனச் சேர்த்துநின்
றுய்ந்த வேடத்தி னேனென்று ரைத்தலும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அந்தப் பிராமணன் அவர்களிருவரையும்பார்த்து மனதை இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானிடஞ்செலுத்தி அந்நிலைமையிலிருந்து தினங்கள் கழித்துவந்த தன்மையுடைய நான், வருத்துகின்ற பசியினாலே மனம்வருந்தி வாட்டமெய்தினேன் எனச்சொல்லியவுடனே. எ - று,

பார மீந்றக் கப்படுங் காலையிற்
சோர வீழ்ந்தவ ரியைத்து டைத்துநீ
வாரி மற்றைய லேகம்வ ழங்கினே
மூர கங்கொடு போதியென் றோதினர்.

(இ - ள்.) இந்தச் சுமையை நீ யிறக்குகின்ற காலத்தில் இவற்றினின்றும் சிந்துகின்ற நெற்களையெல்லாம் வாரியெடுத்துக்கொள்ளுவதோடு அதினுள்ளேயிருக்கும் வெள்ளேட்டையுங் கொடுக்கின்றோம். அவற்றை உன்னூருக்குக் கொண்டுபோகக்கடவை யென்று சொன்னார்கள். எ - று. (௬௦௫)

எடுத்த பார மிவர்கொண் டியங்கினா
ரடுத்த வூரி னகவை யடங்கினா
ரொடுக்கும் பூந்துண ரோதியொ ருத்திபான்
மடுத்த சிந்தைய ராகிம றங்கொள்வார்.

(இ - ள்.) தாமெடுத்துவந்த சுமையை இவ்வேதியனைச் சுமக்கச்செய்து அழைத்துச்சென்று, அயலூரில் இறக்கினார்கள். அங்கே பூங்கொத்துகளை யணிந்த கூந்தலையுடைய வொருத்தியின்மேல் மிக்க விருப்புடையவர்களாகி, அதனால் ஒருவரோ டொருவர் விரோதப்பட்டார்கள். எ - று. (௪௦௭)

காதற் காமங் கடுஞ்சின மூட்டலால்
வாதித் தாரவர் தங்கர வாட்படை
சேதிப் பத்தம தாவிசி னைந்தனர்
பேதித் தாகம்பி ளந்திற வீழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) காமவிருப்பு தீராக்கோபத்தை யுண்டுசெய்து விட்டமையின், போர்புரிந்த அவர்களிருவரும் தங்கடங்கள் கையிலேந்திய வாட்படையே துணிபடுத்த மாறுபட்டுத் தேகம் பிளவுபட்டு இருவருங் கீழே விழுந்திறந்தார்கள்.

அண்ணல் வெள்விடை யோற்கமு தாகவக்
கண்ணு தற்கடி மைத்திறங் காட்டியோ
னுண்ணு தற்கென வொள்ளரி சிந்திட
மண்ணில் வீழ்ந்தவ ழங்கும ரபினால.

(இ - ள்.) சிறப்புத்தங்கிய வெண்ணிறமுடைய இடபவாகனராகிய சிவபெருமானுக்குத் திருவமுதாகும்படி, நெற்றிக்கண்ணையுடைய அப்பெருமானுக்குத் தொண்டு பூண்டுள்ள வேதியன் புசிப்பதற்காக, மண்மிசைவீழ்ந்து சிந்திய தெள்ளிய தானியத்தைக் கொடுத்த தன்மையால். எ - று. (௪௦௮)

அன்ற ளித்தவ லேகத்தி னூடகக்
குன்ற வில்லிச ரிதைகு றித்தது
நன்றி யோர்திரு நாமந விற்றலா
லின்றிம் மானமி வர்க்கெளி தாயதே.

(இ - ள்.) தானியத்துடனே அன்று கொடுத்த வெள்ளேட்டில், மேருமலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமான் சரிதம் வரையப்பட்டிருந்தது, அதை அவ்வேதியன் வாசிக்கையில், சர்வான்மாக்களுக்கும் நன்மைபுரிபவராகிய சிவபெருமான் திருநாமத்தை யோதியபடியால், இன்று இத்தெய்வவிமானம் இவ்விருவர்க்கும் எளிதாயிற்று. எ - று. (௪௧௦)

யானு மென்னுடை யிவ்வுல கத்துள
வான நாடரு மங்கையர் யாவருங்
கான மார்ந்தது ழாய்முடிக் கண்ணியோ
றானு முந்தியந் தாமரைச் செல்வனும்.

(இ - ள்.) அடியேனும் அடியேனுடைய இத்தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களும் தேவமாதர்களுமாகிய வெல்லோரும், நறுமணந்தங்கிய துளவமாலைதரித்த முடியையுடைய திருமாலும், அவர்நாபிக் கமலத்திலுதித்த புதல்வராகிய பிரமதேவரும். எ - று. (௪௧௧)

மற்றை யோரும்வ ரன்முறை யேத்தியே
துற்ற நாண்மலர் மாரிசொ ரிந்திடப்
பெற்ற துந்துமி பேரிய மார்ப்புறச்
சொற்ற தேவக ணத்தவர் சூழ்வர.

(இ - ள்.) பிறரும் கிரமமாகத் துதித்து, நெருங்கிய புதியபுட்பங்களை மழையாகச் சொரியவும், இவ்வுலகத்தி லிருப்பதாகிய தேவதுந்துபியும் சிறந்தவாத்தியங்களும் முழங்கவும், யாவருந் துதிக்கின்ற தேவகணங்கள் அவ்விருவர்களையும் புடைசூழ்ந்துவரவும். எ - று. (௪௪௨)

போயி னார்நங் கயிலைபு குந்தனர்
நாய கன்றிரு முன்னரி னண்ணினா
ரேய யானுமு டன்புகுந் தெய்தினேன்
றாய சேவடி சென்னியிற் சூடினேன்.

(இ - ள்.) போனவர்களாய்த் திருக்கைலாயமடைந்து நமது தலைவராகிய சிவபெருமான் திருமுன்னடைந்தார்கள். அவர்களோடு பொருந்தும்படி அடியேனும் போய்ச் சேர்ந்து, அவர்களுடைய புனிதமான பாதங்களைச் சிரமேற் சூடிக்கொண்டேன். எ - று. (௪௪௩)

கற்றை வார்சடைத் திங்களங் கண்ணிவெம்
பெற்ற மேறும்பி ரானுருப் பெற்றன
ருற்றொர் பாகந் துடனிருந் தார்மழு
வெற்றி யாளனை யார்வியந் தேத்துறார்.

(இ - ள்.) தொகுதியாய் நீண்ட சடையில், சந்திரனாகிய அழகியமாலையணிந்து, விருப்பந்தரும் இடபவாகனமூரும் சிவபெருமானது திருவுருவமெய்தினர் ஆதலால், ஒருபாகத்தில் உமாதேவியையுடையவராய் வீற்றிருப்பவராகிய வெற்றிதங்கிய மழுப்படைதாங்கிய சிவபெருமானை யார் தாம் களித்துத் தோத்திரம் புரியாதர்கள்? எ - று. (௪௪௪)

போந்த னனப் புராதன வேற்றுடை
யேந்த லைத்தொழும் பேறுவந் தெய்தினேன்
பூந்த டஞ்சினைக் கற்பகப் பொன்னகர்
சார்ந்த நின்னடித் தாமரை தீண்டலால்.

(இ - ள்.) அழகிய விசாலமான கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சத்தையுடைய இத்தேவலோகம் இங்கெழுந்தருளிய தேவரீர் பாததாமரைகளைப் பரிசித்ததன்மையால், அடியேன் திருக்கைலாயமெய்தி, இடபவாகனமுடையமுன்னோராகிய சிவபெருமானை வணங்கும் பேற்றினை மணக்களிப்புடன் பெற்றேன்

என்றெ டுத்திசைத் தானிமை யோரிறை
புன்ற லைத்தொடைப் புங்கவன் புண்ணிய
நன்று நன்றென நாவின விற்றினா
னின்ற யோகியி னையநி கழ்த்துவான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு இந்திரன் விரித்துக்கூறினன். அதுகேட்ட சிவயோகி, அற்பமாகிய சிரமாலையணிந்த புனிதராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவபுண்ணியத்தின் மகிமை சிறந்ததென்று தன் நாவினாலுரைத்து, இப்படி மேலுஞ் சொல்லுகின்றார், எ - று. (௪௪௬)

ஈது கண்ணுற் றதிசய மெய்தினை
யாதி காலத் தரனுல கெய்தியாம்
போது மெல்லை யுலகிற் புதுமையொன்
றேது காட்டியி யம்பிய துங் கேளென

(இ - ள்.) இதனைக்கண்டு நீ யதிசயமடைந்தனை. முன்னொருகாலத்தில் நாம் சிவலோக மடைந்து திரும்புங்காலத்தில், நிலவுலகத்திற் கண்ட புதுமையைக் காரணத்தோடு சொல்லுகின்றோம். கேட்பாயாக (என்று, சிவயோகி சொல்லத் தொடங்கினர்.) எ - று. (௪௧௭)

நன்ன லக்குட கத்திரு நாட்டகம்
பன்ன ருஞ்சவு பாக்கிய மென்றுள
தந்ந கர்க்கு ளதிகண்ட னென்றுளான்
மன்னு நான்மறை யோர்வழி வந்தவன்.

(இ - ள்.) நற்சிறப்புடைய குடகமென்னும் பெரிய நாட்டிலே, சொல்லுதற்கரிய சவுபாக்கியமென்னும் ஒரு நகர முள்ளது. அந்நகரத்திலே நிலைபெறுன சதுர்வேதங்களுக்குரிய அந்தணர் குலத்திற் பிறந்தவனாய் அதிகண்டனென்பானொருவனிருந்தான். எ - று. (௪௧௮)

வால னாகி மறுகயர்ந் தாடுநாட்
கால காலனங் கண்ணெனு மாமணி
யேல வேகண் டெடுத்தலு மச்சிறு
பால கன்றற் பயந்தவற் கீந்தனன்.

(இ - ள்.) பாலியபருவ முடையவனாய், தெருவில்வந்து விளையாடுகின்ற காலத்தில், காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய கண்ணென்று சொல்லப்படும் உருத்திராக்கமணிமாலையைக் கண்டெடுத்தவுடனே, அச்சிறுபாலன் அதனைத் தன்னைப்பெற்ற தந்தையிடங் கொடுத்தான். எ - று. (௪௧௯)

வாங்கி னனம் மணிக்குல முன்னரே
தாங்கி னனத் தனிமணி தன்னையன்
றோங்க வன்களத் திற்புனைந் தானரோ
வோங்கு சிந்தையு வகையி ரைத்தெழ.

(இ - ள்.) அவன்பிதா, உருத்திராக்க மாலையை வாங்கி முதலிலேயேதான் சிரமிசைத் தரித்துக்கொண்டு, தன்மனத்தே மிகுத்துதித்த பெருங் களிப்பு வெளிப்பட, அப்பொழுதே ஒப்பற்ற அவ்வுருத்திராக்க மணிமாலையை அவ்வதிகண்டன் கழுத்திலணிந்தனன். எ - று. (௪௨௦)

பிள்ளை யந்த மணியின் பெருமையை
யுள்ளு றுகிலன் றொண்டுக் குரியனோர்
வெள்ளை நீறணி மேனியன் பிள்ளைபால்
வள்ளி யோரின் வழங்கின னமரோ.

(இ - ள்.) புதல்வனாகிய அதிகண்டனென்பவன், அவ்வுருத்திராக்க மணிமாலையின் பிரபாவத்தைக் கருதாதவனாய், சிவபெருமான் பணிவிடை செய்தற்குரியவனும் திருவெண்ணீறணிந்த திருமேனி யுடையவனுமாகிய ஒரு சிவபக்தனுடைய புதல்வனிடத்தில் வள்ளல்கள் கொடுப்பதுபோலக் கொடுத்துவிட்டான். எ - று. (௪௨௧)

அக்க மாமணி யீந்ததி கண்டனோர்
மிக்க மாமணி மானம்வி ளங்குறத்
தொக்க வெள்ளிப் பருப்பதந் துன்னினன்
முக்க ணன்செயல் யாவர் மொழிகுவார்.

(இ - ள்.) பெருமைதங்கிய உருத்திராக்கமணி மாலையைக் கொடுத்து, அதனால் ஒப்பற்றதாகி மேம்பட்ட அநேக இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற தெய்வவிமானம் நேரேவரவும், அதிலூர்ந்துகொண்டு, வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயத்தை யெய்தினன். ஆதலால் மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமான் கிர்த்தியங்களை எவர்தாம் சொல்லுவார்கள்? எ - று. (சஉஉ)

என்று முன்ன ரிடபனெ டுத்தெடுத்
தன்று வானுல காள்பவற் கோதிய
தின்று மக்கென் றெடுத்துரைத் தேமெனத்
துன்ற ருந்தவச் சூதன் முடித்தனன்.

(இ - ள்.) என்று இப்படி இடபயோகி யென்பவர் அக்காலத்தில் தேவலோகத்தை யாண்ட இந்திரனுக்கு முன்னர் எடுத்து விளக்கிச்சொன்னதை, இக்காலத்தில் உங்களுக்காக விரித்துச்சொன்னேமென்று, அரியதபோபலம் வாய்ந்த சூதமுனிவர் சொல்லிமுடித்தனர். எ - று. (சஉங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செய்ய மாதவம் யாவையு மொருவழித் திரண்டுரு வெடுத்தாங்கு
மெய்யெ டுத்தனை யெம்மனோர் வேண்டுழி யருமறை விரித்தோதும்
பொய்யில்கேள்வியோய் நின்னுழையுணர்ந்தவிப் புண்ணியப்பொருளெல்லாங்
கைய ரிக்கொள நின்றனம் புரிதவப் பயனிது கண்டேமால். [ல்லாங்

(இ - ள்.) நாங்கள் செய்யும் பெருந்தவங்களெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து வடிவெடுத்தாற் போன்ற திருமேனியுடையவரே! எம்மவர்கள் விரும்பியகாலத்தில் அரிய வேதார்த்தங்களை விரித்துச் சொல்லும் உண்மையான நூலாராய்ச்சியுடையவரே! தேவரீர் பால் உணர்ந்துகொண்ட இச்சிவபுண்ணிய மகிமைகள் யாவும் தேடிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம், நாங்கள் இதுகாறுஞ் செய்துவந்த தவப்பலனை இதனையடைந்தோம். எ - று. (சஉச)

வெண்ணி லாக்கொழுந் தொழுகிய பகிரதித் திரைபொர விரிவேணிக்
கண்ணு தற்பர னருளிய வரன்முறை கேட்பவர்க் கடுத்துன்பா
னண்ணி யித்தனை கேட்டன மாதலி னவையுறு குணநோன்பின்
புண்ணி யப்பெரு மாதவ வுயர்ந்தன மென்ற[illegible] புலம்வென்றார்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களை வென்ற நைமிசாரணிய முனிவர்கள், வெள்ளிய சந்திரன் தவழுங் கங்கையின் அலைகள் மோதவிரிந்தசடையையும் நெற்றிக்கண்ணையுமுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வேதாகமங்களைக் கிரமமாகக் கேட்பவர்போல, தேவரீர் பாலெய்தி இவ்வளவுங் கேட்டுணர்ந்தோம். ஆதலால், குற்றமற்ற நற்குணத்தோடு செய்ததவத்தால் புண்ணிய மிக்கபெருந்தபோநிதியே! நாங்களும் மேன்மையுற்றோமென்று சொன்னார்கள். எ - று. ()

விரித ரப்படுத் துணர்த்திய யாவையு முணர்ந்தனம் விடைப்பாகன்
சரிதை நான்முறை கேட்பவ ருரைப்பவர் தனித்தனி யிவர்க்கெம்மான்
புரிதல் காதல் கொண்டு ணர்த்துதி யென்றனர் புலன்கடந் தொருவாது
புரியு மாதவத் தந்தண னுங்கவர்க் கவ்வழி புகல்கின்றான்.

(இ - ள்.) விரிவாகத் தெளிவுறப் போதித்தவற்றையெல்லாம் தெளிந்தோம். இடபாரூடராகிய சிவபெருமான் சரிதைகளைப் புராணமுறையாய்க் கேட்பவர்களும் சொல்லுபவர்களும் ஆகிய இவர்கட்கு வெவ்வேறாக எமது சிவபெருமான் அநுக்கிரகிப்பதை விருப்போடு உபதேசித்தருள்வீரென்று வேண்டினார்கள். ஐம்புலன்களை நிக்கிரகித்து இடைவிடாது செய்கின்ற பெருந்தவமுடைய சூதமகாமுனிவர், அந்நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு அப்படியே திருவாய் மலர்ந்தருள்வாராயினர், எ - று. (சஉ௬)

சிவபுண்ணிய மான்மிய சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧0-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௬௯௯.

பதினொன்றாவது

சிவபுராணமான்மிய சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஊட்ட ரக்கெழுங் கொழுந்துவிட் டனையதோர் புன்சடை யொருநீவிர்
கேட்ட கேட்டவ ருரைப்பவ ரிவருநை யன்புமீக் கிளைத்தோட
வேட்டி ரங்கியோர் பெற்றன யான்சொலுஞ் சுருக்கமோ விடையூர்தி
தாட்டு ணைக்கரந் தொளிமய மாகுவர் சத்தியந் தவறாதால்.

(இ - ள்.) உருக்கிய அரக்குக்கொழுந்து விட்டெழுந்ததுபோன்ற ஒப்பற்ற சிறு சடையையுடைய நீங்கள் கேட்ட சிவபுராணத்தைச் சிரவணஞ் செய்தவர்களும் உபதேசித்தவர்களுமாகிய இவ்விருவரிடத்திலும், உண்மையன்பு அதிகரிக்கும்படி விருப்பங்கொண்டு மனமுருகினவர்களும் அடைந்த பதவியை நான் சொல்லச் சுருக்கமானதோ? இவர்கள் யாவரும் இடபாரூடராகிய சிவபெருமான் திருவடிகளிற் சேர்ந்து சோதிமயமாவார்கள். அஃதுண்மை எப்பொழுதும் பிசகாது. எ - று. (க)

நடத்து மூவறு சரிதையுண் முக்கணன் சரிதைநா யகமென்றே
யெடுத்து ரைப்பது சுருதிமற் றாகம மிப்படி யெடுத்தோதுங்
கடுக்க ளத்தனுக் கன்புடைத் தாகிய புராணகா தையை யன்னோன்
றொடுத்த சோதிமா மயமெனப் பகர்வர்நற் றொண்டரிற் றலைநின்றார்.

(இ - ள்.) வழங்குகின்ற பதினெண் புராணங்களுக்குள்ளே திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் சரித்திரங்களாகிய சிவபுராணங்கள் (பத்தும்) சிறந்தனவென்று வேதங்கள் விளக்கிச்சொல்லுகின்றன. விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு உண்மையன்பு பொருந்தியுள்ள அச்சிவபெருமானுக்குரிய சிறந்த சோதிஸ்வரூபமென்று, மேன்மை தங்கிய நல்ல அடியவர்களில் மேம்பட்டவர்கள் சொல்லுவார்கள், எ - று. (உ)

மழலை யின்றமென் குதலையா யிமயமீன் றளித்தருண் மலர்க்கொம்பே
யிழைபொருந்துணை வனமுலை கேட்டியென் றிறைவிபா லெமையாளுங்
குழக னெம்பிரா னெடுத்தெடுத் தருளினா னங்கது குறைதீர
விழையு மாதவத் தலைவிர்காள் கேட்டிரென் றாழ்முறை விரிக்கின்றான்.

(இ - ள்.) மழலையென்னும் நிரம்பாத மெல்லிய குதலைச்சொல்லை யுடையவளே! இமயாசல மன்னன் பெற்றெடுத்த பூங்கொடிபோல்பவளே! இழைபோலும் நுண்ணிய இடையுடனே போராடுகின்ற அழகிய இருகுசங்களை யுடையவளே! கேட்பாயாகவென்று, உமாதேவியாரிடத்தில் எம்மையாட்கொண்ட எமது சிவபெருமான் விளக்கி விளக்கித் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அச்சரிதையை மனக்குறைவகலவிரும்பும் பெருந்தவத்தலைவர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று சூதமுனிவர் முறைப்படி சொல்லுகின்றனர். எ - று. (௫)

எழுதி யோர்ந்துண ரெம்முழைச் சரிதைகேட் டிருப்பவ ரிரக்கங்கூர்ந்
தழுதல் விம்முத னாத்தடு மாறுத லணிமயிர்ப் புளகெய்தித்
தொழுத லெய்தினோர் பெறுகுவ தியாமலாற் சொலற்கரி தெவர்க்கேனு
பழுதி னான்மறை நூலுக்கமு மின்னணம் பகர்வது பல்லூழி. [ம்

(இ - ள்.) எழுதிப்படித்தறியத்தக்க எமது சரித்திரத்தைச் சிரவணஞ்செய்துகொண்டிருப்பவர்கள், மனக்கனிவு மிகுந்து அழுதலும் கண்டம் விம்முதலும் நாத்தழுதழுத்தலும் அழகிய மயிர்க்கூச்செறிந்து பணிதலுமாகிய இக்குறிகளடைந்தோரென்னும் இவர்களடைகின்ற பதவியை நாமேயன்றி வேறெவர்க்காயினும் எடுத்துச்சொல்வது அசாத்தியமாகும், பழுதற்ற நான்கு வேதங்களின் கருத்தும் இப்படியே பல ஊழிக்காலங்களாக முறையிடுகின்றன.

கேட்க வேண்டுழி யெம்முழைச் சரிதையே கேட்டுற மனனோங்கு
வேட்கை மிக்குற நினைப்புழி யெம்மையே நினைப்புற விருப்பற்ற
வாழ்க்கை யாமெனமைத் தாமென மதிப்புற வருத்துவ தெங்காதை
தாழ்த்த சிந்தையிற் கேட்பன மற்றொரு புண்ணியஞ் சரியென்றே.

(இ - ள்.) சரிதம் ஏதாவது கேட்க விருப்பமுண்டானால் எமது சரிதமே கேட்கவேண்டும். மனத்திற்றோன்றிய ஆசை அதிகரிக்க எண்ணும்போது எம்மைத் தியானிக்கவேண்டும். இகலோக வாழ்க்கையின் விருப்பம் நீங்கிய படியால் எம்மையே தாமாக மதிக்கத்தக்க தன்மையை வருவிப்பதாகிய எமது சரித்திரத்தை மனவுருக்கத்தோடு கேட்பதற்கு வேறொரு புண்ணியமும் ஒப்பாக மாட்டாது. எ - று. (௬)

எனவு ரைத்தன னம்பிகைக் கெம்பிரா னிருந்தவத் துறைமீரு
மனனு ணர்ந்தறி யாகம புராணமு மளவொழி மறைநூறு
மினமு மப்படி யெடுத்தெடுத் துரைப்பன விதுமதிச் செருக்கன்றே
யனன டந்தரு புராந்தகன் புராணமுற் றளப்பதே யழகம்மா.

(இ - ள்.) என்றிப்படி எமது சிவபெருமான் உமாபிராட்டியாருக்குப் போதித்தருளினர். ஆதலால் பெரிய தபோநெறியிலுள்ளவர்களும் மனதில் ஆராய்ந்துணரத்தக்க சிவாகமங்களும் சிவபுராணங்களும் எண்ணிறந்த வேத சாஸ்திரங்களும் மற்றுள்ளவைகளும் அப்படியே விரித்து விரித்துச் சொல்லுகின்றன. இது என் மனோகர்வத்தாற் சொல்லியதல்ல. ஆதலால், அக்கினியில் தாண்டவம் புரியும் திரிபுராந்தகராகிய சிவபெருமானுக்குரித்தாகிய புராணங்கள் முழுவதையும் ஓதுவதே சிறப்பாகும். எ - று. (௭)

ஈது ணர்ந்தருள் வியாதரெம் பாலெடுத் திசைத்ததோர் பெருங்காதை
யோது சாலுவ மென்றுள நாட்டகத் தொருபெரு நகரவ்வூர்
காது காமகண் டப்பெய ருடையதக் கடிநகர் நெடுங்கோட்டுச்
சீத நாண்மலர்க் கற்பக நாட்டினுஞ் சிறப்புடைத் தெனலாமால்.

(இ - ள்.) இவற்றை யுணர்ந்து, திருவருள்கொண்டு வேதவியாசமுனிவர் எம்மிடத்தில் விரித்துச்சொல்லிய பெரிய சரிதம் ஒன்றுள்ளது. அஃதென்ன வெனில், யாவரும் புகழத்தக்க சாலுவமெனும் பெயர் பெற்ற ஒரு நாட்டில் ஒரு பெரிய நகரமுள்ளது. அந்த நகரமானது விரிவுபடுத்துங் காமகண்ட மெனும் பெயரையுடையது. காவல் பொருந்திய அந்நகரமானது நெடிய கிளை களில் குளிர்ச்சிபொருந்தி யன்றலர்ந்த மலர்கள் பொருந்திய கற்பகத்தருவை யுடைய தேவலோகத்திலும் மேம்பட்டதென்று சொல்லலாம். எ - று. (எ)

மரபி னோங்கிய நால்வகை வருணமு மில்லறப் பெருவாழ்க்கை
யொருவி நீங்கிய மாதவத் தலைவரு முத்தமி ழொருங்கோர்ந்த
குரவர் யாவருங் கொள்பவர் குறிப்பதன் மேற்படக் கொடுப்போரும்
விரவி வைகலும் பேரறம் வளர்ந்தருள் வளந்தரும் வியன்மீதூர்.

(இ - ள்.) முறையோடு மேம்பட்ட நால்வகைவருணத்தார்களும், இல்லற மாகிய பெரிய வாழ்வைவிட்டுத் துறந்த பெருந்தவஞ்செய்த துறவிகளும் (இய லிசை நாடகமென்றும்) மூவகைத்தமிழினையும் முழுவதுங்கற்ற கல்வி போதகர்களும், இரப்போர் எண்ணிவந்த அளவிற்கு மிகுதியாகக் கொடுக்கும் ஈகையாளர்களும், ஆகிய இத்தகையினர் யாவருங்கூடி, நாடோறும் மிகுந்து புண்ணிய கருமங்கள் அதிகரித்துவருகின்ற வளங்களைக் கொடுப்பது, சிறப் புற்றுப்பழைமைவாய்ந்த அந்நகரம். எ - று. (அ)

அன்ன மாநக ரத்தினி லொருவரு மருந்தவ மொருங்கோர்ந்து
சென்னெ றித்தலை நின்றறந் தருபிர திலோமருஞ் செறிந்தீண்டி
மன்னு மாநக ரில்லறத் தவர்களை மன்னுயிர்த் தொகையெல்லாந்
தன்னை யீன்றரு டாயென விரங்குறுந் தன்மைய தம்மூதூர்.

(இ - ள்.) அத்தகைய சிறந்த நகரத்தில் இடைவிடாது விளங்கும் அருந் தவங்கள் முழுவதுமுணர்ந்து, செவ்விய நன்மார்க்கத்திற் சிறந்திருந்து, (இழிந்த ஆணிற்கும் உயர்ந்த பெண்ணிற்கும் பிறந்தவர்களாகிய) பிரதிலோமரும் நெரு ங்கிச்சேர்ந்து நிலைத்திருப்பார்கள். அந்தப்பெரிய நகரத்தின் குடிகளாகிய இல்லறத்தார்களைச் சராசர வுயிர்களெல்லாம், தம்மைப்பெற்றுப் பாலிக்குந் தாய்மார்களென்று நினைத்து மனமுருகுந் தன்மையுடையதாகும். எ - று. (கூ)

ஆங்க திற்றெறு காமநீத் தொழிதரு முனிவர னரும்பாவ
நீங்க நின்றவன் சிதேந்திரிய னெனுமொரு நிறைகுணத் தவன்சைவத்
தோங்கு தெய்வநூன் முற்றுணர்ந் தளந்தவ னுயிர்க்கெலா மொருதாயி
ருங்கு மன்பின னாகம முதலிய தெரிந்தொரு தலைநின்றான். [ற்

(இ - ள்.) அத்தகை நகரத்தில், ஆசையை யடியோடகற்றியருளிய முனிவ னும், அரிய பாவச்செயல்கள் நீங்க நடப்பவனுமாகிய சிதேந்திரியனெனும் பெயரேற்றவன் ஒருவனிருந்தான். அவன் எல்லா நற்குணங்களும் நிறைந்த வன். சைவசமயத்திற்குரித்தாக விளங்கும் தெய்வீகந்தங்கிய நூல்களை முற்றுங்

கற்றறிந்தவன், ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாவற்றிற்கும் ஒரு தாய்போல ஆதரிக்கும் அன்புள்ளவன், சிவாகம முதலியவற்றைத்தெரிந்து உண்மை நிலையில் நின்றவன். எ - று. (க0)

இன்ப துன்பமென் றிவைதனக் கிழைத்தவர் யாரையும் பகுத்தோரா
தன்பி னேக்குறுந் தாயினு முரியன்மற் றந்நகர்ப் படவாழு
மன்ப ரைக்குலம் யாவையுந் தான்புகன் மொழிவழிப் படநின்றான்
றன்பெ ருங்குணப் பொறையினு லிரைதிரை நிலமகட் சரிபோவான்.

(இ - ள்.) இன்பமுந் துன்பமுமென்று சொல்லப்படும் இவ்விரண்டினையுந் தனக்குச்செய்பவர்கள் யாவரையும் பாகுபடுத்தி யறியாது, அன்போடு தாட்சணியமுடைய தாயைக்காட்டிலும் உண்மையுடையவன். அந்நகரத்தில் வாழும் மாந்தரெல்லோரும் தான் சொல்லுஞ் சொல்லின்படி நடக்குமாறிருந்தவன். தன் சிறந்த சற்குணமாகிய பொறுமையினாலே சத்திக்கின்ற சமுத்திரத்தாற் சூழப்பெற்ற பூமிதேவிக்குச் சமானமானவன். எ - று. (கக)

அரும றைத்துறை மூழ்கிமுற் றளந்தவ னந்நகர்த் தலைவாழும்
பெரும றைக்குலந் தோன்றுசீ முகனெனும் பெயரின னுளனீன்ற
தரும மைந்தரோ ரெண்மர்முன் னவன்பெயர் சாந்தன்மற் றநுசாந்தன்
மருவி ராமன விராமனோர் சித்தன்மற் றிளையவன் பிரசித்தன்.

(இ - ள்.) அரிய வேதங்களின் துறைகளெல்லாவற்றையுமறிந்தவனும், பெருமை தங்கிய அந்தணர் குலத்தில் உதித்தவனுமாகிய ஸ்ரீமுகனென்னும் பெயர் பெற்றவனொருவனிருந்தான். அவன் பெற்ற புண்ணிய சொரூபிகளாகிய புதல்வர்கள் எட்டுப்பெயர்கள். அவர்களில் ஜேஷ்டன் சாந்தன். இரண்டாம் புதல்வன் அநுசாந்தன். மூன்றும் புதல்தன் இராமன். நான்காம் புதல்வன் அவிராமன். ஐந்தாம் புதல்வன் சித்தன். ஆறும் புதல்வன் பிரசித்தன். எ - று.

ஓது கார ணனகார ணனெனும்பெயர் வரன்முறை யுரைத்தானம்
மாதர் மைந்தரோ டொருதனி வறுமையு மனைபட வாழ்வுற்று
னேது கால நல் வினைநமக் கெய்துமென் றெண்ணின னிவரோடுந்
தீதின் மாநகர்க் கடைத்தலைச் சென்றுசென் றிரக்குறும் பசித்தீயால்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற ஏழாம் புதல்வன் காரணன். எட்டாம் புதல்வன் அகாரணன் என்றிப்படி வரிசைப்படப்பெயர் தந்தான். அவ்வழகிய மைந்தர் எட்டுப்பேரோடும் ஒப்பற்ற தரித்திரத்துடன் இல்லறவொழுக்கத்தில் வாழ்ந்திருந்தவனாய், எக்காலத்தில் புண்ணியப்பயன் நமக்குக் கைகூடுமென்று வருந்தி எண்ணிக்கொண்டிருந்த அவ்வந்தணன், எட்டுக் குமாரர்களோடும் குற்றமற்ற அந்நகரத்தின் தெருக்களிலெல்லாஞ்சென்று, பசியென்னுந் தீப்பிணியால் யாசித்து வருவான். எ - று. (கரு)

சிறுவ ரெண்மரு மிவ்வழி பற்பகல் கழித்தநாட் பலசெல்ல
மறுவ றுங்குணச் சிதேந்திரி யப்பெயர் மாதவன் றிருநோக்கம்
பெறுது மேற்றுய ரொழிதுமென் றெண்ணியப் பெருந்தவப் பெருமா
னறும லர்ச்சர ணிறைஞ்சின ரெழுந்தன ரிரந்தனர் நவைதீர. [னை

(இ - ள்.) அந்தப்புதல்வர்கள் எட்டுப்பெயரும் இப்படிப் பலவகைத் துன்பங்கள் அநுபவித்துக் கழித்த நாட்கள் எண்ணிறந்தன வாய்க்கடக்க, குற்ற மற்ற நற்குணமமைந்த சிதேந்திரியனென்னும் பெயர் பெற்ற பெருந்தவ சிரேட்டனுடைய கிருபாநோக்கம் அடைவோமாயில் நமது துன்பங்களை நீங்குவோமென்று நினைத்து, பெருந்தவமுடைய அப்பெரியோனைத் தரிசித்து, வாசனை வீசுந் தாமரைமலர்போலும் பாதங்களை வணங்கி, தங்கள் குற்றமகலும்படி பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று. (கச)

இரந்திரந்துநின் றேத்துறு மிவரைமற் றிருந்தவ னெதிர்நோக்கி
வரந்த ரத்தகு முதியர்பாற் றோன்றினீர் மறைத்தொகை தெரிந்தற்றீர்
அரந்தை யுற்றுழந் தயர்ந்தனி ரென்கொலென் றறைந்தன னதுகாலைச்
சுரந்த கட்புன லரும்புற நின்றனர் தொழுதிவை சொல்கின்றார்.

(இ - ள்.) மிகவும் பிரார்த்தித்துக் குறைகூறி நேர் நின்று துதிசெய்யும் இவர்களைப் பெருந்தவ சிரேஷ்டனாகிய சிதேந்திரியன் நேரே கண்டு, விரும்பினவர்கட்கு விரும்பிய வரங்களைப்பாலிக்கத்தக்க தகுதியுடைய பெரியோரிடத்திற் சிறந்தீர்கள். வேதங்கள் முற்றுங் கற்றறிந்துள்ளீர்கள். இத்தகைய நீங்கள் துன்பமெய்தி வருந்திச்சோர்வெய்தியுள்ளீர்கள். இதற்கு நிமித்தம் யாதெனக் கேட்டனர். அச்சமயத்தில் கண்களிற்றுளிக்குந் துக்கநீர் சொரியும்படி அவருக்கு நேர் நின்று வணங்கி இவற்றைச்சொல்லுகின்றார்கள். எ - று, (கரு)

உழந்த நல்குர வுடற்றுற மெலிந்தன மெண்மரு மொழியாத
பழங்க ணெய்தின நின்னுடைச் சேவடி பணிந்தன மினியந்நோ
விழந்த னம்பிறப் பொழிந்தனந் திருவரு ளெய்தினந் துயரெல்லாங்
கழன்ற தெம்முழை யென்றன ரிரங்கிய திருவருட் கடைநோக்கால்.

(இ - ள்.) பல நாட்களாகப் பழகிய வறுமைநோய் துன்புசெய்ய நாங்கள் எட்டுப்பெயரும் வருத்தமுற்றோம். அதனாலே நீங்காத துயரமடைந்தோம். இப்போது தேவரீர் கிருபா நோக்கத்தால் அவ்வறுமைப்பிணி அகலப் பெற்றோம். பிறவி நோயும் ஒழிந்தோம். திருவருளுமெய்தினோம் ஆதலால் துயரங்களெல்லாம் எம்மைவிட்டு விலகினவென்று விளம்பினார்கள். எ - று. ()

என்னு மாத்திரை நெகிழ்ந்தெழு முளத்தினன் வேண்டிய தெதுவென்ன
மன்னு மாதவ ரெண்மருந் தனித்தனி வேட்டன வரநோக்கி
நின்னை வந்தடைந் தோமென வன்னவை நிகழ்த்துதி ரெனநின்றோர்
பன்னு மாகமத் தலைவனைத் தொழுதனர் முறைமுறை பகர்கின்றார்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிச்சொல்லும் சமயத்தில், உருக்கமெய்தி அன்போங்கிய மனம்பொருந்திய அப்பெரியோர், உங்கட்கு வேண்டியது என்னவென வினவ, அதுகேட்ட நிலைத்த பெருந்தவமுடைய அவ்வெட்டுப்பெயரும் நாங்கள் தனித்தனி அபேட்சித்துள்ள வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகத் தேவரீரைச்சரணமடைந்தோமென்று கூற, அவற்றைச் சொல்லுகவென அவர் கட்டளைதர, நேர் நின்று அவ்வெண்மரும் யாவரும் துதிக்கின்ற சிவாகமத் தலைவராகிய சிதேந்திரியரை வணங்கி யொருவர்பின்னொருவராகச் சொல்கின்றார்கள். எ - று. (கஎ)

உரிய வான்கிளைப் பெருக்கமென் றுரைத்தன னொருவன்மற் றனை
னன்பிற், புரியு மைந்தரென் றுரைத்தனன் மற்றவன் பெரும்பிணிப்
பொறைகேட்டா, னரிய விஞ்சையென் றனனொரு வன்பெரு கிதிவிருப்
பறைந்தானோர், குரிசின் மற்றவன் யோகமென் றனவ னுடற்கதி
கொளலென்றான்.

(இ - ள்.) மூத்தவன் எனக்குரிய சிறந்த பந்துவர்க்கங்கள் விர்த்தியாக வேண்டுமென்றனன். ஒருவன் அன்போடு விரும்பத்தக்க புத்திரசந்தானம் வேண்டுமென்றனன். வேறொருவன் தனக்குற்ற பெருவியாதியொழிய வேண்டுமென்றனன். பின்னொருவன் அரிய ஞானம் வேண்டுமென்றனன். அவனுக்கு இளையவன் பெருஞ்செல்வத்தில் ஆசையுடையேனென்றனன். அவனுக்குப் பின்னே தோன்றியவன் யோகமார்க்க சித்திவேண்டுமென்றனன். அவன் துணைவன் தேகத்தோடு முத்தி பெறவேண்டுமென்றனன். எ - று. (கஅ)

கடைப்பி றந்தவ னூழிபல் லாயிரங் கடைப்பட வருகாறும்
படப்பெ ரும்புவி யிருப்பதென் றனவ ரெண்மரிப் பரிசோத
வுடைத்த பேருவ கைக்கட லுவட்டெழக் கேட்டன னுளமோர்ந்தான்
விடைத்த னித்துவ சத்தின னலதிவர் வேட்கையார் முடிப்பாரே.

(இ - ள்.) இறுதியிற் பிறந்த எட்டாவது குமாரன், கணக்கிறந்த கற்ப காலங்கள் அழியுமெல்லையும் இப்பெரிய பூலோகத்தில் வாழ்ந்திருக்கவேண்டு மென்றனன். ஆக இப்படி எட்டுப் புதல்வர்களுங் கூறினதற்கு, எல்லையில்லாத பேரானந்தக்கடல் மேன்மேலும் பெருகும்படி கேட்டவராய், இவ்வெட்டுக் குமாரர்களுடைய விருப்பங்களையெல்லாம், ஒப்பற்ற இடபக்கொடியையுடைய வரர்கிய சிவபெருமானை நீங்கலாக வேறெவர்தாம் முடிக்கவல்லவர்களென்று தமது மனதிற் கருதியுணர்ந்தார். எ - று. (ககூ)

என்று ரைத்தளந் தறிந்தன னுங்கவர்க் கினியன பலபேசி
நன்று நுங்கருத் தவ்வழி விடைக்கொடி நாயகன் றரவேண்டு
மின்று மக்குமற் றெய்துவான் விதிமுறை யியம்புவ மதுகேளா
வொன்று சிந்தையி னன்புநெக் குருகுறப் புரிதிரென் றுரைசெய்வான்

(இ - ள்.) என்று தமது கருத்தில் தீர்மானஞ்செய்துகொண்டவராய், அவ்வெட்டுப் பிள்ளைகட்கும் இனிய பல வார்த்தைகள் கூறி, நல்லது உங்கள் எண்ணத்தின்படி நீங்கள் விரும்பிய வரங்களை இடபக்கொடியையுடைய எமது சிவபெருமான் அநுக்கிரகித்தருளவேண்டும். அத்தகைய வரங்கள் உங்களுக்குக் கைகூடத்தக்க நன்மார்க்கத்தைச்சொல்லுகின்றேம். அதனைக்கேட்டுணர்ந்து ஒருமைப்பாடுடைய மனமெய்தி எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகும்படி அன்பு தோன்றச் செய்யக்கடவீர்களென்று சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (உo)

கலிநிலைத்துறை.

நாறு நாண்மலர்ப் பணிவிடைக் குரியராய் நவைதீ
ரூறு தேமலர்ப் பொழிலிழைத் தரனடிக் குரித்தா
யேறு தண்மலர் கொணர்ந்தளித் திடுதிரேல் விரும்பு
பேறு பெற்றுநீ ரொழிக்குதி ரிறப்பொடு பிறப்பும்.

(இ - ள்.) மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த மலர்தொடுக்கும் பணிவிடைக்கு உரியவர்களாய், குற்றந்தீர்ந்த தேனொழுகும் பூந்தோட்டங்களை வைத்துச் சிவபெருமானுக் குரியதாய், குளிர்ச்சிமிகுந்த மலர்களைக்கொண்டுவந்து சிவாலயத்திற்குக்கொடுப்பீர்களாயின், நீங்கள் இச்சித்தபேறுகளை யெய்திப்பிறப்பையும் நீங்குவீர்கள். எ - று. (உக)

முற்ற முற்றிய புற்பறித் தெடுத்திட முயலே
மற்றி ரும்பொரு ளாற்செய மாணிதி யில்லே
மிற்றை நாள்வரை யிரப்பதும் பசியெழுந் தல்லா
லுற்று ணர்ந்துசென் றிரப்பதற் கொருப்படா துள்ளம்.

(இ - ள்.) முழுவதும் முதிர்ந்துள்ள புற்களைப்பிடுங்கி யெறிய முயற்சி செய்யமாட்டோம். வேறு வகையாகப்பொருள்கொடுத்தலால் நடத்துவிக்கப் பெருஞ்செல்வமுடையோமல்லோம். இன்று தினம்வரையில் நாங்கள் யாசிப்பதும் பசியுண்டானதாலல்லாமல், ஆலோசித்தறிந்து போய் யாசிப்பதற்கு எங்கள் மனம் சம்மதியாது.எ - று. (உஉ)

கற்ற கல்வியும் வறுமையிற் கழிந்தன முதியோய்
பெற்ற மேறிய பிரானடிப் பணிவிடைக் கொருநீ
சொற்ற வாறெமக் கரிதெனச் சொற்றனர் சுருதி
முற்று முத்தவ னுளம்படப் பூத்தனன் முறுவல்.

(இ - ள்.) நாங்கள் படித்தபடிப்பும் தரித்திரத்தினாலே மறந்தோம். பெரியோரே! இடபவாகனத்தேறிய சிவபெருமானுடைய திருவடித்தொண்டிற்கு, ஒப்பற்ற தேவரீர் கூறியவகையே புரிவது எங்கட்கு அரிதாகுமென்று சொன்னார்கள். வேத முழுவதுமுணர்ந்த சிதேந்திரியன் மனங்கொண்டு புன்னகை செய்து. எ - று. (உரு)

புரிவ தற்கெளி தாயதிற் பெறப்பெறும் பொருடான்
பெரிதெ னப்பட லாகியிப் பிறப்பொழிப் பதுவா
யுரிய வோர்ந்தன னரன்றிரு வுளத்துவப் பினனுய்ப்
பரியு நல்வினை யாங்கது தெருளுறப் பகர்வான்.

(இ - ள்.) செய்தற்கெளியதாய், அதனாலே யடையப்படும் பொருளோ பெரிதென்று சொல்லத்தக்கதாய், இந்தச்சனனத்தை விலக்குவதாய் உள்ள விதத்தை யாலோசித்து, சிவபெருமான் தமது திருவுள்ளத்திற் களிப்புடையவராய்ச் சந்தோஷிக்கச்செய்யும் நற்கருமமாகிய அதனை விளங்கும்படி சொல்கின்றார். எ - று. (உச)

ஒருவி நான்மறைத் தலைவிர்கா ளுமக்கெளி தெனலாய்க்
கருதி னுங்கதற் கொன்றுமொப் பில்லெனக் கடவ
த்ருந டந்தரு மெம்பிரான் புராணமுற் றறிந்து
பெருகு மன்பினர் படித்திடக் கேட்டுறப் பெறுவீர்.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களுக்குத் தலைவர்களே! அதனை நீங்கி, உங்கட்கு இலேசெனச்சொல்லத்தக்கதாய், ஆலோசிக்கையில் அதற்கு ஒன்றும் சமானமில்லையென்று சொல்லக்கடவது, அரிய திருநடனஞ்செய்கின்ற எமது சிவபெருமானுடைய பிரபாவங்களைக்கூறும் புராணங்கள். அச்சிவபுராணங்களைத்தேடி யுணர்ந்து மிக்க அன்புடையவர்கள் வாசிக்கையில் கேட்கப்பெறுவீர்களாக. எ - று. (உரு)

புரமெ ரித்தவன் புராணமுற் றளந்தவர் புகல
விரவு சிந்தையி னன்புற வினவுறு மவரை
யரவு சென்னிகொண் டசைத்திடு மவரெனத் தொழுவார்
பரவு நல்லொழுக் குணர்ந்தரு மாதவம் பயில்வார்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானின் பிரபாவங்களை யுணர்த்தும் புராணங்களை முற்றக்கற்ற முதியோர்கூற, மனத்தில் அன்பு பொருந்தக்கேட்கின்ற [சிரவணஞ் செய்கின்ற] அவர்களை, துதிக்கத்தக்க நல்லொழுக்கங்களையுணர்ந்த பெருந்தவஞ்செய்தவர்கள், சர்ப்பங்களைச்சிரமிசை யணிந்த சிவபெருமானென்று மதித்து வணங்குவார்கள். எ - று. (உசு)

இதுவெ டுத்தவ னிசைத்தலு மெண்மருங் கேளா
வதும னத்தடைத் தாகமத் துறையுளா யளியே
முதுக லிக்கடற் கிடந்தன மெமக்கென முன்னோன்
புதுமொ ழிப்படு முதுமறைப் புராணமார் புகல்வார்.

(இ - ள்.) இவ்வார்த்தைகளைச் சிதேந்திரியன் எடுத்துச்சொல்லவும், எட்டுக் குமாரர்களுங்கேட்டு அதனை மனதிற்கொண்டு, சிவாகமநெறியிலுள்ளவரே! அடியேங்கள் முதிர்ந்த தரித்திரமாகிய கடலில் அமிழ்ந்துள்ளோம். அடியேங் கட்காக, பரமேசுவரனது அரிய திருவாக்காகிய பழைய வேதத்தின் சாரமான சிவபுராணங்களை எவர்கள் சொல்லுவார்கள்? எ - று. (உஎ)

எடுத்து ரைத்திடு புராணமுற் றீற்றிடை யிவர்க்குக்
கொடுப்ப தின்றியாங் கொடாவிடிற் பெறுபய னுளதோ
கடுத்த கட்கன லுமிழநின் றுடற்றிய காலன்
படுத்து வீழ்த்திய நிரையமல் லாற்பிறப் பவியா.

(இ - ள்.) எடுத்துச்சொல்லும்சிவபுராணங்களைக்கேட்டு, அவை முடிவுறுங் காலத்தில், இப்புராணிகர்க்குக்கொடுப்பதாகிய திரவியமில்லாமல் நாங்கள் ஒன்றுங்கொடாவிட்டால், யாங்கள் அடையும் பலன் ஏதேனும் உண்டோ? கோபித்த கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி சிந்த எதிர்த்து வருத்துகின்ற இயமன் அகப்படுத்து வீழ்த்தும் நரகம் கிடைக்குமன்றிப் பிறவியகலாது.

என்று ரைத்தன ரெண்மரு மருந்தவத் தலைவ
னன்று சொற்றனிர் நாமது வுணர்ந்திலே மினிநீ
ரொன்று ரைப்பது கேட்குதி ரின்றுபோ யொருங்கு
சென்று வேண்டுவ துளதென வவர்க்கெதிர் செப்பும்.

(இ - ள்.) என்று எட்டுப்பெயருஞ் சொன்னார்கள். அரிய தவத்தலைவ னாகிய சிதேந்திரியன் நன்றாகச்சொன்னீர்கள். நாம் அதனை யறியோம். இனி நீங்கள் நாம் சொல்லும் ஒன்றனைக்கேட்கக்கடவீர்கள். நீங்கள் யாவரும் ஒன்றா கப்போய் இப்பொழுதே விரும்பத்தக்கது ஒன்றுண்டென்று அவர்கட்கு நேராகச் சிதேந்திரியன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (உஅ)

இந்த மாநகர்க் கப்புற மிருப்பதோர் நகர
மந்த மாநகர் முனிபுர மப்புரத் திருக்குஞ்
சிந்தை தூயரிற் றூயனென் றுளன்கலி சித்து
பந்த வெவ்வினைத் தளைபறித் தெறிபக டனையான்.

(இ - ள்.) இந்தப்பெரிய நகரத்திற்கு அயலில் ஒரு நகரமிருக்கின்றது. அந்தச்சிறந்த நகரம் முனிபுரமெனப்படும். அந்நகரத்தில் வசிக்கும் மனப்பரிசுத்தமுடையவர்களில் மனப்பரிசுத்தமுடையவன் கலிசித்துவெனும் பெயரானொருவனுளன். பந்தமாகிய கொடிய வினையாகிய சங்கிலியை அடியோடு பறித்தெறியத்தக்க யானை போன்றவன். எ - று. (௩0)

தருமமெய்யுரு வெடுத்தென வந்தவ தரித்தோன்
பெருகு நான்மறைக் குலத்துளோன் பெற்றமே றுயர்த்தோர்க்
குருகு காதலி னருச்சனை கனவினு மொழியான்
கருணை வாரிதி பழமறைக் கடற்கரை கண்டோன்.

(இ - ள்.) புண்ணியமே உண்மைவடிவேற்றாற்போலத்தோன்றி அவதரித்தவன். நான்கு வேதங்களின் சிறப்புமிகுந்த அந்தணர் குலத்திலுதித்தவன். இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானுக்கு மனமுருகுகின்ற ஆசையோடு அர்ச்சனைசெய்தலைக் கனவிலும் நீங்காதவன். கிருபா சமுத்திரம்போன்றவன். வேதமாகிய கடலைக் கரைகடந்தவன். எ - று. (௩௧)

உரைக்கு மாகம புராணமுற் றளந்தறிந் தொருங்கே
கரைத்த சிந்தையிற் கேட்குந ருளம்படக் கரைப்பா
னிரைத்த காதலிற் கொடுப்பன யாவையு மேலா
னரைத்த மூப்பின னருமறை நடந்தரு நாவான்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற சிவாகம புராணங்களையெல்லாம் முழுவதுங் கற்றுணர்ந்து உருகிய சிந்தையோடு கேட்போர் மனமுருகும்படி அதிகரித்த ஆசையோடு சொல்லுகின்றவன். எவர் எம்பொருளைக்கொடுப்பினும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டான். மயிர் நரைத்த விருத்த பருவமுடையவன். வேதங்கள் நடிக்கும் நாவையுடையவன். எ - று. (௩௨)

புரத்து வாழ்தரு மாந்தரு மாங்கவன் பொருட்டா
லிரக்க மெய்திமற் றவன்றனக் குவமைசான் றிருப்பார்
பரப்பி னெய்தியோர் பசிகெடப் பகுந்தல துண்ணான்
சுரக்கு நல்லறத் தீட்டிய பெருநிதித் தொகையான்.

(இ - ள்.) அந்நகரத்தில் வசிக்கின்ற மனிதர்களும் அக்கலிசித்து காரணமாகக் கருணைபொருந்தி அக்கலிசித்துவைப்போல மேம்பட்டிருப்பார்கள். விரைந்து வந்தோருடைய பசிப்பிணியை நீக்கப்பகிர்ந்தளித்தல்லாமல் புசிக்கமாட்டான். ஊற்றெடுக்கின்ற நல்ல தருமவழியிற் சம்பாதித்த பெருஞ் செல்வமாகிய பொருளையுடையவன். எ - று. (௩௩)

அனையன் மாடுபுக் காங்கவ னருநடம் பயிலும்
புனைச டைப்பிரான் புராணமுற் றறிகுதிர் போதி
ரெனவு ரைத்தன னுங்கவ ரியைந்தன ரெழுந்தார்
முனைவ னைத்தொழாப் போயினர் முனிபுரம் புகுந்தார்

(இ - ள்.) அக்கலிசித்துவினிடஞ்சேர்ந்து- அவன் சொல்லுகின்ற அருநடம்புரியுஞ் புரிசடையையுடைய சிவபெருமான் புராணங்களை முழுவதும் அறியக்கடவீர்கள். போங்களென சிதேந்திரியன் கூறினன். அவ்வெண்மரும் சம்மதித்தெழுந்து சிதேந்திரிய முனிவனை வணங்கிச்சென்று முனிபுரத்தடைந்தார்கள். எ - று. (௩௪)

புகுந்து சேவடி புனிதனைப் போற்றின ரவனு
நெகிழ்ந்த சிந்தையி னிருத்திரென் றிருத்தின னிலவு
பகுந்த வெண்பிறைச் சடையினன் பரிவுறுஞ் சரிதை
தொகுந்தி றத்தொடுங் கேட்குந ரவையகந் தொக்கார்.

(இ - ள்.) முனிபுரம் புகுந்து பரிசுத்தனாகிய கலிசித்துவைப்பாதங்களில் வணங்கித்துதித்தார்கள். அக்கலிசித்துவும் உருகிய மனதோடு இருங்களென்று தன்னிடத்தில் இருத்தினன். சந்திரிகையை வீசும் வெள்ளிய சந்திர துண்டத்தைச் சடையிலுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்பு பொருந்திய சரிதையைக் கூட்டமாகச் சிரவணஞ்செய்வோர் சபையினிடத்திற் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

தொக்க பேரவை யிருந்தன ரன்பொடுந் துவன்றி
நெக்க சிந்தையி னுருகின ரிருசெவி நிறைத்துப்
புக்க காதையின் மயிர்ப்புறம் பொடித்தனர் புலவர்
நக்க னைத்தம துளம்பட விருத்தினர் நயப்பால்.

(இ - ள்.) அடியார்கள் கூடிய பெருஞ் சபையிலிருந்தார்கள். அன்புடன் தொடங்கி, நெக்குவிட்டுருகிய சிந்தையையுடையவராகி, இரு காதுகளையும் நிறைத்துப்புகுந்த சிவசரிதையால் மயிர்க்கூச்செறிந்தார்கள். தேவர்களில் [நக்கன்=நிர்வாணி] நக்கனாகிய சிவபெருமானைத் தமது மனதில் ஆசையோடிருத்தினார்கள். எ - று. (கூசு)

எள்ளி றைப்பொழு தாயினு மெந்தையெம் பரனை
யுள்ள மைப்பது தணந்தில ரொருவழிச் சென்றார்
நள்ளு நாட்சில கழிந்தன புராணநன் குணர்த்தும்
வள்ள லைத்துணை மலரடி யருச்சனை வகுத்தார்.

(இ - ள்.) எள்ளளவு காலமானாலும் எமது தந்தையாகிய எமது சிவபெருமானை மனத்தின்கண் பொருத்துவதை நீங்காதவர்களாய் ஒருவழிப்பட்டார்கள். இப்படி விரும்பத்தக்க சில தினங்கள் சென்றன. புராணத்தை நன்றாகப் போதிக்கின்ற வள்ளலாகிய கலிசித்துவின் தாமரைமலர்போன்ற இரு பாதங்களைப் பூசித்தார்கள். எ - று. (கூஎ)

தொன்று தொட்டெழு பவமெலாந் தொலைந்தன விவர்க்கு
மன்று தொட்டெழு தீவினை யருங்கலை கழியப்
பின்று மாமதி நிகர்த்தன புண்ணியப் பெருமை
யொன்று வெண்பிறைக் கலையென நிரம்பிய தொருங்கே.

(இ - ள்.) சிவபுராண சிரவணஞ்செய்த இவ்வெண்மருக்கும் அநாதியாக மேலோங்கிய பவமுழுவதும் நீங்கின. அன்றுமுதலாக(முன்னிருக்த)அதிகரித்த தீவினைகள் (கிருஷ்ணபக்ஷத்தில்) அரிய கலைகள் குறையத்தனித்து நின்ற சந்திரனைப் போன்றன. சிவபுண்ணியப்பெருமையானது (பூர்வபக்ஷத்தில்) பொருந்துகின்ற வெள்ளிய சந்திர கலைகள்போல ஒரு சேர நிரம்பின. எ-று.

நினைந்த யாவையு முடித்தன ரெண்மரு நெடுநீர்
புனைந்த சென்னியன் றிருவருள் பொருந்தினர் பொன்னல்
வனைந்த மெய்யின னுயினன் பிணிபடு மறையோ
னனைந்த கண்மலர்க் கொன்றையோன் சரிதையே நயப்பார்.

(இ - ள்.) அவர்களெட்டுப்பெயரும் எண்ணிய கருமங்களையெல்லா முடித்தனர். பெரிய கங்கை நீரையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளடைந்தார்கள். அவர்களிற் குட்ட நோயுற்ற வேதியன் பொன்னுலாக்கியதுபோன்ற உடலைப்பெற்றான். தேனூல் நனைந்த கொன்றைமலர்சூடிய சிவபெருமான் சரிதையையே விரும்புவார்கள். எ - று. (௫௯)

வேட்டு திற்சிவ பதவியே வேட்டுற விரும்பிக்
கேட்டு திற்சிவ புராணமே கேட்டுற வினைகொண்
டாட்டு மன்பதை யீறுகண் டந்தகன் றூதர்
வீட்டு முன்னரே சிவகதி விரும்புற வேண்டும்.

(இ - ள்.) விரும்புவீர்களாயின், சிவபதவியையே விரும்புங்கள். ஆசை கொண்டு சிரவணஞ்செய்தால், சிவபுராணங்களையே சிரவணஞ்செய்யுங்கள். இருவினைகளால் ஆட்டப்படுகின்ற மாந்தர்களை முடிவுகண்டு இயமதூதர்கள் அழித்துயிர்போக்குதற்கு முன்னரே சிவகதியையடைய இச்சிக்கவேண்டும் (உலகினரே! என்று இந்நூலாசிரியர் கவிக்கூற்றாகக்கூறினர்.) எ - று. (௬௦)

கள்ளு யிர்த்தபூங் கொன்றையா னருட்சிவ காதை
யெள்ளில் சிந்தையான் விதிமுறை யினிதுகேட் டுவந்து
வெள்ள வார்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் விளைவித்
தெள்ள ருங்கதி புகுந்தவர்க் கிலக்கமா ரிசைப்பார்.

(இ - ள்.) தேன் சிந்துகின்ற கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருட்சரிதையை இகழ்ச்சியில்லாத மனத்தோடு விதிப்படி இனிதாகச் சிரவணஞ்செய்து சந்தோஷித்து, கங்காநீரையணிந்த நெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருளை விளையச்செய்து இழிவற்ற முத்தி யெய்திவர்க்கு எவர்தாம் கணக்கிடவல்லவர்? எ - று. (௬௧)

சிவபு ராணமென் றெடுத்தெவர் செப்பினு மாண்டு
பவரு மென்சிறைப் பறவையும் பல்விலங் கினமு
மிவர்த டஞ்சினை மரனுமற் றெழுபசும் புல்லுங்
கவர்த லைச்சிறு பதுக்கையு மிருங்கதி கரக்கும்.

(இ - ள்.) சிவபுராணம் என்று யாவர் எடுத்துச்சொன்னாலும், அங்கேயிருக்கின்ற மெல்லிய சிறகினையுடைய பறவைகளும், பலவகை மிருகசாதிகளும், உயர்கின்ற பரந்த கிளைகளையுடைய மரங்களும், முளைத்துள்ள பசிய புற்களும், பிளவுபட்ட தலையையுடைய சிறுபாறைகளும் பெரிய மோக்ஷத்திலெய்தும். எ - று. (௬௨)

எழுதி யன்பருக் கீந்தவர் திருமுறை யெழுதித்
தொழுது தம்மனை தொகுப்பவர் பெருநலந் துய்த்தீண்
டொழுகு காலம்வீற் றெவ்வொரு கற்பமோ ரெழுத்திற்
கழிவி லாப்பெருங் கைலையுற் றிருங்கதி யடைவார்.

(இ - ள்.) சிவபுராணத்திருமுறைகளை யேட்டில்வரைந்து அடியவர்களுக்குக்கொடுத்தவர்களும், அவற்றையெழுதித் தமது வீட்டிற் சேமித்துவைப்பவர்களும் இவ்வுலகத்தில் பெரிய இஷ்ட சுகங்களை யநுபவித்து, இறுதியில் அழிவில்லாத பெருமைதங்கிய திருக்கைலாயமெய்தி, ஓரெழுத்திற்கு ஒரு கற்ப காலம் அரிய பதவியெய்தி வாழ்வார்கள். எ - று. (௬௩)

ஓது நாவினுங் கேட்பவர் செவிப்புலத் துள்ளுந்
தீதில் சிந்தையோர் சிரத்தினுந் திருவரு ளிரங்கி
மாது பாகனுற் றுறைகுவன் மாதவத் துறையீ
ராத லாற்கதி யடைந்தன கேட்டவை யனைத்தும்.

(இ - ள்.) சிவபுராணங்களைச்சொல்லுகின்ற நாவினிடத்திலும், கேட்பவர்களுடைய காதினிடத்திலும், குற்றமில்லாத சிவசிந்தனையுடையவர்கள் சிரத்தினிடத்திலும், உமாதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவருள்சுரந்து எழுந்தருளியிருப்பார் ஆனபடியால், சிவசரிதங்களைச் சிரணவஞ்செய்த எல்லாப்பிராணிகளும் மோக்ஷகதியெய்தின. எ - று. (சச)

புரங்க டந்தவன் புராணமுற் றோதிய புனிதர்க்
கிரங்கு சிந்தையிற் கேட்பவர்க் காரமு தீந்தால்
வரந்த ரத்தகு நும்மனோர்க் கிருஞ்சினை வகுத்துப்
பரந்த கற்பக நாட்டவர்க் கினிதெனப் படுமால்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களையெரித்தபெருமானுடைய சிவபுராணங்களை முழுவதுஞ்சொல்லிய பரிசுத்தர்களுக்கும், உருகிய மனத்துடன் அவற்றைக் கேட்பவர்களுக்கும், பொருந்திய உணவாதிகளை யுதவினால், அடுத்தவர்கள் வேண்டிய வரங்களைக்கொடுக்கத்தக்க உங்களையொத்த முனிவர்களுக்கும் பெரிய கிளைகளைப்பரப்பி விசாலித்த கற்பக விருக்ஷத்தையுடைய தேவலோகத்தாருக்கும் இனிதாகுமென்று சொல்லப்படும். எ - று. (சரு)

தெரிந்த மாக்கதைச் சிவபுரா ணம்பகர் செல்வர்
புரிந்து வேண்டுறப் புனைகலன் பொற்கிழி பாலா
வரிந்து றப்படு விளைவயல் கன்னிகை யாடை
விரிந்த வன்பினு லீந்திட வேண்டுவர் மேலோர்.

(இ - ள்.) சிறந்த சிவபுராணசரிதைகளைச்சொல்லுகின்ற சிவஞானச்செல்வர்களுக்கு அன்போடு விரும்பிய ஆபரணங்களையும், பொற்கிழிகளையும், கறவைப்பசுவையும், கதிர்களையரிந்து பயன் கொள்ளத்தக்க விளைகழனிகளையும், கன்னிகைகளையும், ஆடைகளையும் அதிகரித்த ஆசையுடன் கொடுக்க மேலோர் விரும்புவார்கள். எ - று. (சசு)

இனைய நல்கியோர் பெறுங்கதி யாஞ்சொலற் கெளிதோ
கனைதி ரைப்புனற் கங்கைவார் சடையின னிவரை
நினைதொ றுந்திரு வுளநெகிழ்ந் தானந்த நிருத்தம்
புனைப தச்சிலம் பிடையறு தொலியெழப் புரியும்.

(இ - ள்.) இவற்றைச்சிவனடியார்கட்குக்கொடுத்தோர் அடையும் பேற்றினை, ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கங்காசலம் பொருந்திய நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் இவர்களை யெண்ணுந்தோறும் திருவுள்ளமகிழ்ந்து, திருவடியிலணிந்த சிலம்புகள் இடைவிடாதொலிக்கும்படி ஆநந்தத்திருநடனஞ்செய்வாரென்றால், நாம் சொல்லுதற்கெளிதாகுமோ? (சஎ)

எந்தை கோயிலுட் டிருமுறை மண்டப மெடுத்துத்
தந்த பீடிகைத் தவத்தினுற் றிருமுறை தந்து
சிந்தை யன்பினே டாங்கவைக் கருச்சனை செய்தா
லுந்து மேற்றினன் பிரதிட்டை கோடியொப் புறுமால்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருக்கோயிலில் திருமுறை மண்டபம் செய்வித்துத் தந்த பீடத்தின்மேல் திருமுறைகளை யெழுந்தருளச் செய்து, மனக்களிப்புடன் அப்புராணத் திருமுறைகட்கு அர்ச்சனை முதலியன செய்வித்தால், செலுத்துகின்ற இடபத்தையுடைய சிவபெருமான்பிரதிஷ்டைகள் கோடிசெய்ததை நிகராகும். எ - று. (சஅ)

இந்தி லத்தவ ரிந்திரற் கரியன நுகர்ந்து
பொன்ன லந்தரு நெடுமணி மானமீப் பொலிந்து
மன்னு விஞ்சையா மாநகர் வளநுகர்ந் தொழிந்து
துன்ன ருஞ்சினைக் கற்பகக் காவளந் துய்த்து.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புரிவோர் இவ்வுலகத்திலேயே இந்திரனுக்கும் அரிதாகிய இஷ்டபோகங்களை யநுபவித்து, பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்ட நெடிய இரத்தினவிமானத்தின் மேலே விளங்கி, நிலைபெற்ற வித்தியாதரருடைய சிறந்தநகரிலுள்ளவளங்களை யநுபவித்து நீங்கி, இந்திரலோகத்தில் அடைதற்கரிய கிளைகளையுடைய கற்பகச்சோலையின் வளப்பங்களை யநுபவித்து. எ - று. ()

விரிக்கு மெல்லித ழாயிரக் கமலவீட் டிருந்து
பரிக்கு நான்முக னுலகினும் பலவளம் பயின்று
தரித்த பைந்துழா யவனுடைத் தனிப்பதஞ் சார்ந்து
தெரிதத நன்னிலப் பகுதியிற் பெருவளஞ் செருக்கி.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற மெல்லிய ஆயிரம் இதழ்களையுடைய செந்தாமரை மலர் வீட்டிலிருந்து,சத்தியலோகத்திலும் பலவகை இன்பங்களையும் நுகர்ந்து, பசிய துளவமாலையணிந்த திருமாலின் ஒப்பற்றபதவியாகிய வைகுந்தலோக மெய்தி அந்நல்லபூமியிலுள்ள பெருமைதங்கிய வளங்களை யிறுமாந்துபெற்று.

இருக்கு நல்லறப் பகுதியு மிருவழி நிறுவி
முருக்கு சூர்முத றடிந்தவ னிருநகதி முன்னிப்
பெருக்கு நன்னலம் பெரிதுவந் தாங்கவற் பெற்று
டிருப்ப தம்புகுந் தக்கதி வளம்பல தேக்கி.

(இ - ள்.) எஞ்சி நிற்கும் நல்ல சிவபுண்ணியத்தின் பாகமும் நீங்காதவிடத்தில் அங்கேயிருந்து, (தேவர்மாநுடரைக்) கொலையுரியும் சூரபன்மனைத்தடிந்தவராகிய குமாரக்கடவுளின் பெரியபதவியையடைந்து, அதிகரிக்கின்ற பெரிய சுகங்களை மிகுதியும் அநுபவித்து, அதன்பின் அக்குமாரசுவாமியை யீன்றருளிய உமாதேவியார் சிறந்தபதவியை யடைந்துஅப்பதவியின் பலவளங்களை நுகர்ந்து.

சுரபி வான்கதி புகுந்ததிற் பெருவளந் துய்த்து
விரவு மிப்பதத் தளவொழி பற்பகல் விடப்போய்ப்
புரமெ ரித்தரு ளெம்பிரான் பொறிவரிச் சுடிகை
யரவ கங்கணத் தவனொடு மினிதிருந் தருள்வார்.

(இ - ள்.) மேலாகிய கோப்பதவியிலெய்தி அதில் அடையவேண்டியபெரு வளங்களை யடைந் தனுபவித்து, நெருங்கிய இப்பதவியில் அளவில்லாத பலகாலம் நீக்கச்சென்று, திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய எமது பெருமானாகிய, படப்

பொறிகளையும் உச்சிக்கொண்டையையு முடைய சர்ப்ப கங்கணத்தை யுடைய சிவபெருமானுரோடு கலந்து இனிதாக வீற்றிருந்தருள்வார்கள். எ - று. (ருஉ)

அறந்த ருஞ்சிவ புராணமோர் துறுமவை யகத்துப்
பிறங்கு வெள்ளிலை நுகர்பவர் பிறமொழி பகர்வா
ருறங்கு கின்றவர் நீட்டுறு காலின ருவற்றைத்
திறம்பு பொய்மையென் றுரைப்பவர் களிபடச் சிரிப்பார்.

(இ - ள்.) புண்ணியங்களைக் கொடுக்கத்தக்க சிவபுராணத்தைச் சொல்லு கின்ற சபையினிடத்தில், விளங்குகின்ற தாம்பூலம் தரிப்பவர்களும், வேறு விதமாக வார்த்தையாடுபவர்களும், நித்திரைசெய்பவர்களும், நீட்டுகின்ற காலை யுடையவர்களும், அச்சரிதைகளைப் பொய்ம்மைகலந்தன வெனச் சொல்லுப வர்களும், சந்தோஷமுண்டாகச் சிரிப்பவர்களும். எ - று. (ருங)

இழுதை மாக்கண்மற் றீங்கிவ ரிறுதியிற் றென்பாற்
செழுமை நீடிய நெடுங்குழிச் செலற்கரு நிரயத்
திழிவ ராங்கவை விழுங்கிமீண் டெதிரெடுத் துமிழ
வழுவி மற்றது விழுங்குற வருந்துவர் நெடுநாள்.

(இ - ள்.) அறிவில்லாதவர்கள் அல்லது பொய்பேசுபவர்கள் முதலாகிய இவர்கள் தேகாந்தத்தில் தென்றிசையிலே துன்பங்கள் செழித்தோங்கியநெடிய குழிகளாகிய அரிய நரகங்களில் அமிழ்வார்கள். அந்நரகங்கள் விழுங்கிமீண்டும் வெளிவிட்டு உமிழ, அங்குநின்றுந் தவறி மற்றொருநரகத்தில் விழுங்கப்பட்டு இப்படிப்பலகாலம் வருத்தப்படுவார்கள். எ - று. (ருச)

புண்ணி யச்சிவ புராணமோ திப்பொருள் விரிப்பி
னண்ண லாலய நதிக்கரை குளக்கரை யன்றேன்
மண்ணு றுந்திரு மடமெனு மித்தலை மருவிக்
கண்ணு தற்பர னைத்தொழு தோதுறக் கடவர்.

(இ - ள்,) புண்ணியகரமாகிய சிவபுராணங்களை வாசித்துப் பொருள்விளக் கிச் சொல்லுவதாயின், சிவபெருமான் திருக்கோயில் நதிதீரம் தடாகக்கரை அல்லாவிடின் அழகிய திருமடம் என்று சொல்லப்பட்ட இவ்விடங்களிலோ ரிடத்தில், பொருந்திய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைப் பணிந்து சொல்லக்கடவர்கள். எ - று. (ருரு)

இப்பெ ருஞ்சிவ புராணமுற் றுரைப்பவ ரிதனைத்
தப்பில் சிநதையிற் கேட்பவர் சிவதலந் தோறு
மொப்பி னுதனைத் தொழுபயன் வேள்விமுற் றுவந்தோர்
செப்ப ருங்கதி நதிபல குடைபயன் சிறபபார்.

(இ - ள்.) இந்தப் பெருமையைவாய்ந்த சிவபுராணத்தை (அன்பு) பொருந் திச் சொல்பவர்களும், இதனைத் தவறுபாடில்லாத நல்லெண்ணத்தோடு கேட்ப வர்களும், சிவக்ஷேத்திரங்களி லெல்லாஞ் சென்று சமானரகிதனுன சிவபெரு மானை வணங்கிய பலனிலும் எல்லாயாகங்களையுஞ் செய்தோர் பெறுஞ்சொல்லு தற்கரியபலனிலும் பல தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்தவர்கள் பெறும் பலனிலும், மேம்பட்டபலனை யடைவார்கள். எ - று. (ருசு)

சிறக்கு மூவரு மற்றுள தேவரு மிவரை
யுறக்க னிந்தபே ரன்பொடுங் களிசிறந் துவப்பார்
மறைக்கு மெட்டாரு முக்கணன் சரிதைநூன் மயங்கும்
பிறப்பொ ழிப்பது சத்திய மெனமறை பேசும்.

(இ - ள்.) சிறப்புற்ற திரிமூர்த்திகளும், அவர்க்குப் பிறிதாகவுள்ள ஏனைத் தேவர்களும், இவர்களை நன்கு கனிந்த பேரன்போடும் இன்பமிகுந்துகளிப்பார்கள். வேதங்களுக்கும் எட்டுதற்கரிய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் பிரபாவங்களாகிய சிவபுராணமானது, மயக்கமுற்ற பிறவித்துன்பத்தை நீக்குவது சத்தியமாகுமென்று வேதம் கோஷிக்கின்றது. எ - று. (௬௪)

சிவபுராண மான்மியச்சருக்க முற்றிற்று,

ஆகச்சருக்கம் ௧௧-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௧௬௦.

பன்னிரண்டாவது.

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஈது முற்றுறக் கேட்டருண் முனிவர ரினிநீ
யாதி நாயகற் கன்பறப் புரிபவ ரடைந்த
தீத தற்குநேர் பாதகஞ் செப்பெனச் செப்பச்
சூத மாதவன் றுளக்கிய மோலியன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) இதனை முழுவதுஞ் சிரவணஞ்செய்த முனிவர்கள், இனித்தேவரீர் ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமானுக்கு அன்பற்றவர்களாய்ச் செய்தவரெய்தும் கெடுதிகளையும், அதற்கீடாகவுண்டாகிய பாவங்களையுஞ் சொல்லி யருளவேண்டுமெனக் கேட்ப, சிறந்ததவமுடைய சூதமுனிதர் சிரசை யசைத்தவராய்ச் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (௧)

எந்தைக் காயினு முமையவட் காயினு மைங்கைத்
தந்திக் காயினு மறுமுகற் காயினுந் தவறுச்
சிந்தைக் கோர்நெறி காட்டிய தேசிகற் கெனினும்
வந்திக் குந்திருத் தொண்டுசெய் மரபினோர்க் கெனினும்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்கானாலும் உமாபிராட்டியாருக்கானாலும் ஐந்துகரங்களையுடைய யானைமுக விநாயகப்பெருமானுக்கானாலும் ஆறுதிருமுகங்களையுடைய குமாரக்கடவுளுக்கானாலும், மனதிற் றவறுபடாத ஒப்பற்ற நல்வழியையுணர்த்திய ஆசிரியனுக்கானாலும், பூசிக்குந் திருத்தொண்டைச் செய்கின்ற முறைமையுடையோர்க் கானாலும். எ - று. (௨)

பரிக்கு நன்னெறி யொழுக்கினர் போலது பயின்று
தெரித்த சிந்தையிற் சிவத்திர வியங்கவர்ந் தொழியா
தெரித்த பாழ்வயி றோம்புவா னிவனெடும் பயிலா
வரித்த பாவகா ரியரிவர்க் காண்கினு மாகா.

(இ - ள்.) மேற்கொள்ளும் நல்லொழுக்கமுடையவர் போல நடித்தீ, தெளிந்தமனதோடு சிவசொத்துக்களை யபகரித்து, நீங்காமல் ஒவ்வொருநாளும் பசித்தீயினுலெரிக்கப்படும் பாழ்வயிற்றை வளர்ப்பவர்கள் இவர்களோடு பழகித் தேர்ந்தபாவிகள் ஆகிய இத்தகையினரைக்கண்டாலும் கொடியதே. எ - று.

தேவ னாலயந் திருக்குளஞ் செய்தொழி னிவந்நம்
பூவ ரும்பொழி னறுமலர் பொதுளிய தோட்டஞ்
சேவு யர்த்தவற் கியைவன கழனிக டிரைநீர்க்
கூவ லிங்கிவைக் கழிவன செய்வினைக் கொடுமை.

(இ - ள்.) சிவாலயம் திருக்குளம் சிவாலயத் திருத்தொண்டுகள் அழகுடைத்தாய் அரிதாயிருக்கும் சோலைகள் மணம் பொருந்திய மலர் நிறைந்த நந்தனவனங்கள், இடபக்கொடியை யுடைய சிவபெருமானுக்குரியவயல்கள், அலைகளையுடைய நீர்நிரம்பிய கிணறுகளென்னும் இவற்றிற்கு அழிவையுண்டு செய்த பாவங்களும். எ - று. (௬)

எடுத்து ரைத்தனஞ் சிவத்துரோ கங்கண்மற் றிவற்றை
யடுத்த பாதக மாரண மாகம புராணந்
தொடுத்த ணிந்திடு முருத்திர வக்கம்வெண் மேய்மை
படுத்த பூதியை யிகழ்வதென் றுரைத்திடப் படுமால்.

(இ - ள்.) ஆகிய சிவத்துரோகங்களை யெடுத்துச் சொன்னோம். அதன் பின், இவற்றிற் சேர்ந்துள்ள பாதகங்களாவன:—வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் கோத்தணியத்தக்க உருத்திராக்கம் வெண்மையும் புனிதமுமாகிய திருநீறு என்னும் இவற்றை இகழ்ந்து சொல்வதென்று சொலலப்படும். எ - று.

திருக்கு ளந்திருக் கோயில்செந் தேத்துளி சிதறி
மருக்கு நாண்மலர் வனமென மதிக்கில ராகிச்
செருக்கி னாலுமிழ்ந் திடுவது செயற்கருந் தீமை
கருத்தி னோர்ந்துரு திவ்விடைப் புரிகடுங் கண்மை.

(இ - ள்.) திருக்குள மென்றும் திருக்கோயிலென்றும் செந்நிறந்தங்கிய தேன் துளிகள் சிந்தி மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த புதியமலர்கள் நிறைந்த நந்தனவனமென்றும் மதியாதவர்களாய், கருவத்தால் எச்சிலுமிழ்தல், செய்யத்தகாத கொடுஞ்செயல்களை மனதிற் கருதாது இத்தகைய இடங்களிற் செய்தலாகிய கொடுமைகள். எ - று. (௯)

சொன்ன வீங்கிவை யாவையுஞ் சிவததுரோ கங்க
ளன்ன செய்தவர்க் கண்ணுற றீண்டுத லருகே
மன்ன லோதுறல் பேர்சொலல் வார்த்தைகேட் டுறுத
லின்ன வாகிய வாறுமத் துரோகமென் றிசைப்பார்.

(இ - ள்.) ஆகச்சொல்லிய இவையாவுமே சிவத்துரோகங்களாம். அப்படித் துரோகஞ்செய்தவர்களைக் காணுதல் தொடுதல் அவர்கட்கருகேயிருத்தல் அவற்றைச்சொல்லுதல் அவர்கள் பெயரைச்சொல்லுதல் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டல் இத்தகையினவாகிய இவ்வாறையும் அச்சிவத்துரோக மென்றே சொல்லுவார்கள். எ - று. (எ)

இதனை யோர்ந்தரு திப்பவ மியற்றியோ ரின்னுங்
கதமெ ரிப்படு நிரயமுற் றவர்கணக் கிலரா
லதுபு ரிந்திடு பாதகர் சரிதையி லறிந்த
துதவ மாதவத் தலைவிர்காள் கேட்குதி ருரைப்பாம்.

(இ - ள்.) இதனை யறியாமல் இத்துரோகங்களைச் செய்தவர்களாய், கொடுமைமிகுந்த தீமயமான நகரத்தில் இன்றுசாறும் அமிழ்ந்திருப்பவர்கள் எண்ணிறந்தவர்களாம். அப்படித் துரோகஞ்செய்த பாதகர்கள் சரித்திரங்களில், யாமுணர்ந்ததை உங்கட்குபயோகப்படும்படி சொல்லுகின்றோம். பெருந்தவ சிரேஷ்டர்களே! கேட்பீர்களாக. எ - று. (அ)

பாந்த ளேந்திய வங்கநாட் டகவையுட் பணைக்கும்
பூந்த டம்புடை கிடந்தது கிரியெனும் புரத்துச்
சார்ந்த வார்குணக் சீலக னொருதனித் திகிரி
வேந்தர் வெண்குடை யொடுக்குற விரித்தவெண் குடையான்.

(இ - ள்.) ஆதிசேடன் சுமக்கும் அங்கநாட்டிலே பரந்து அழகிய தடாசங்கள் புடைசூழ்ந்துள்ள கிரியென்னும் நகரத்தில், சாந்தமென்னும் பெருங்குணமமைந்த சீலகனென்பவன் ஒப்பற்றுச் சிறந்த ஆக்கினைசக்கரமும் ஏனையரசர்களுடைய சந்திரவட்டக் குடைகளையெல்லாம் ஒடுக்கிக்கொள்ளும்படி விரித்த பெரிய வெண்கொற்றக் குடையும் உடையவன். எ - று. (கூ)

தரும சிந்தையன் வெள்விடை யவனடிச் சார்ந்த
கருணை வாரிதி யிரக்கமெய் யெடுத்தெனக் காட்டு
முருவ மெய்யினன் வெண்பொடி யல்லதொன் றணியா
னருநி லத்துள வுயிர்க்கெலாந் தாயையொத் தளிப்பான்.

(இ - ள்.) புண்ணியக் கருத்துடையவன், வெள்ளிய இடபத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவடியை இதயத் தமைந்த கருணைக்கடல், இரக்கமே யொருவடிவெடுத்தாற்போலத் தோன்றுகின்ற அழகிய சரீரமுடையவன், திருவெண்ணீற்றைத்தவிர வேறொன்றும் அணியாதவன், நிலவுலகத்திலுள்ள அரிய ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாவற்றையும் தாயைப்போல ஆதரிக்கின்றவன். எ - று.

பாரெ டுத்திடும் பணைநெடும் புயத்தவன் பால
ரோவ ருந்திறற் பாவசித் தென்றுள னொருவன்
சூர சித்துவென் றொருமகன் கோரசித் தொருவன்
வீர சித்தெனு மொருமக னல்வர்வெந் திறலோர்.

(இ - ள்.) பூமிபாரத்தைச்சுமக்கும் பரந்து நீண்டதோள்களை யுடைய அவன்புத்திரர் நால்வராகும். அந்நால்வரில் ஜேஷ்டனாகிய ஒருவன் ஒழிதற்கரிய பாவசித்தென்னும் பெயருள்ளவன், மற்றொருபுத்திரன் சூரசித்தென்னும் பெயருடையவன். வேறொருவன் கோர சித்தென்னும் பெயர் பெற்றவன். பிறிதொரு புத்திரன் வீரசித்தென்னும் பெயர்கொண்டவன். இவர்கள் நால்வரும் பெரும் பராக்கிரமவான்கள். எ - று. (கக)

மொழிந்த நால்வரும் யாவையு முழுதுறக் கற்றோர்
பொழிந்த வன்பொடும் பாப்பணை யமலனைப் போற்றி
யொழிந்த மன்னரை யொடுக்கின ரொழிந்துறக் குறும்பொ...
தழிந்து றப்பொரு தொருதனி யவனிகாத் தளிப்பார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இந்நால்வரும் நூல்களை யெல்லாம் முற்றுங்கற்ற வர்கள். மிகுந்தமெய்யன்போடு சேஷசயனத்தையுடைய திருமாலைத் துதி செய்து வேறுள்ள மன்னர்களை யடக்கிச் சயங்கொண்டு அவர்களடங்கிய பின்னர், குறும்பரசர்களிருப்பதை யறிந்து அவர்களும் அழியும்படி யெதிர்த்து, தாங்களே ஏகசக்கிராதிபத்திய மெய்தியவர்களாய். எ - று. (௧௨)

தாதை சொல்வரம் பிகந்தில ரறத்தொடுஞ் சரிப்பார்
வேத நான்முறை யிராசசூ யப்பெரு வேள்வி
தீதி லன்பொடு மியற்றினர் தனித்தனிச் சிறந்தா
ரோது வேதமோத் துயர்ந்தனர் நால்வரு மொருங்கே.

(இ - ள்.) தந்தைவாக்கியமாகிய எல்லையைக் கடக்காதவர்களாய் வேத சாஸ்திரோக்தமாய் இராஜசூயமென்னும் பெரியயாகத்தைக் குற்றமற்ற அன்போடு செய்தார்கள். யாவருஞ் சிறந்ததாகச் சொல்லும் வேதங்களை யுணர்ந்து சிறப்பெய்தியவர்களாய் அந் நான்குபுதலவர்களும் ஒருதன்மையராய் மேம்பா டுற்றார்கள். எ - று. (௧௩)

கால மிப்படிக் கழிதரு ஞான்றொரு கழற்காற்
பால கர்ப்பயந் தீன்றவ னரனடி பணிந்தம்
மூல மூர்த்திதன் சிவநிசி நோற்றிட முயலா
வாலு மன்பினொ டெழுந்துகோ கன்னமுற் றடைந்தான்.

(இ - ள்.) இப்படி நல்வழியிலே நாள்கள் கழித்துவருங் காலத்தில், ஒப் பற்ற வீரகண்டாமணியணிந்த பாதங்களை யுடையவனாய்ப் புத்திரர் நால்வரை யும் பெற்ற சீலகனென்னும் அவ்வரசன், சிவபெருமான் திருவடிகளைவணங்கி அம்முழுமுதற்கடவுளுக்குரிய சிவராத்திரிவிரதத்தை அநுஷ்டிக்க முயன்று, விசேடித்த மெய்யன்போடு புறப்பட்டுக் கோகர்ணமென்னும் க்ஷேத்திர [illegible] யெய்தினன். எ - று. (௧௪)

எந்தை நோன்புநோற் றுங்கவ னிருதுமூன் றிருந்தான்.
சிந்தை யெம்பிரா னடந்தரு சேவடி செலுத்தி
யந்தி வண்ணனார் விடைதரக் கிரிபுர மடைந்தா
னிந்து நீண்முடிக் கோயிலி னெடுங்கடை யிறுத்தான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவராத்திரி விர தத்தை யநுஷ்டித்துவந்த அவ்வரசன் மூன்றிருதுக்கள் அத்தலத்திலேயே தங்கி யிருந்தான். அக்காலத்தில் அவன் மனதை எமது சிவபெருமான் திருவடிகளிற் செலுத்திச் செவ்வானம்போலும் நிறந்தங்கிய அப்பெருமான் விடைகொடுத் தருளவும், தன் நகரமாகிய கிரிபுரஞ் சேர்ந்தான். சந்திரன் தவழும் நெடிய சிக ரத்தையுடைய தனதரண்மனையின் பெரிய வாயிலை யெய்தினான். எ - று. ()

வயங்கு மாமணி நெடுமுடி வேந்தரை மறங்கூ
ரியங்கு சேனையை யாவையு நிறுத்தின னெய்தித்
தயங்கு பேரொளி மாமணி யரிப்பிடர் தாங்கும்
வியன்கொ ளாசனத் திருந்தனன் றனிக்குடை வேந்தன்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த பெரிய கிரீடங்களையணிந்த மன்னர்களையும் கொடுமைமிகுந்து விளங்கும் சேனைகளெல்லாவற்றையும் புறத்தே நிறுத்திவிட்டு உட்புகுந்து, ஒளி வீசும் பெரிய சோதியுடைய உயர்ந்த மணிகளிழைத்துச் சிங்கங்களின் பிடரியிற் சுமந்துகொண்டிருக்கும் பெருமை மிக்க ஆதனத்தில், ஒப்பற்ற வெண் கொற்றக்குடையையுடைய அவ்வரசன் வீற்றிருந்தான். எ - று. (கசு)

இருந்த காலையி னெம்பிரா னிணையடிக் கமலம்
புரிந்த வன்பின னருட்சிவ தேசிகன் புகுந்தான்
றெரிந்த நான்முறை யருச்சனை புரிந்தனன் சினக்கா
ருரிந்த போர்வையான் பூசைநன் றேயெவன வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) இப்படிச் சிங்காதனத்திலிருக்குஞ் சமயத்தில், எமது சிவபெருமானுடைய செந்தாமரைமலர்போலும் இருபாதங்களைப்பூசிக்கும் விருப்பமுள்ள மெய்யன்பினையுடைய திருவருண்மிகுந்த சிவாசாரியார் ஆங்கெய்தினர். அவன் உணர்ந்துள்ள நான்முறைப்படி அவரைப் பூசித்து, கோபித்துவந்த(கயாசுரனென்னும்) யானையை யுரித்துப்போர்த்தவராகிய சிவபெருமானுக்குரிய பூசைசெய்வையாக நிகழ்கின்றதா? என வினவினன். எ - று. (கஎ)

அரச நின்னருளியற்கையா னரனுடைப் பூசை
புரைய றத்தின நடந்ததுன் புதலவரா லுனக்கு
வரைய றுஞ்சிவத் துரோகமுற் றடைந்தது மன்னு
வுரக நீணிலத் துரைக்கினெந் நாளது வொழிப்பாய்.

(இ - ள்.) வேந்தனே! உன் காருண்யத்தன்மையால் சிவபெருமான் பூசை தினந்தோறுங் குற்றமற நடந்தேறியது. உன் புத்திரர்களாலே உனக்கு எண்ணிறந்த சிவத்துரோகங்கள் வந்து நேர்ந்தன. அரசனே! ஆதிசேடன் சுமக்கும் இந்நிலவுலகத்தில் அவற்றைக்குறித்துச் சொல்லுமிடத்தில் எக்காலத்தில் அவற்றை யொழிக்கப்போகின்றாய். எ - று. (கஅ)

என்றுரைத்தசொற் கேட்டலு மெறுழ்வலி வேந்தன்
றன்று ணைச்செவி பொத்தினன் சிவனையுச் சரியா
நின்று நெட்டுயிர்ப் பெறிந்தன னினைதொறும் வெதும்பி
யின்றெ னக்கஃ தியம்புதி யியம்புதி யென்றான்.

(இ - று.) என்று சிவாசாரியார் சொல்லிய சொற்களைக் கேட்டவுடனே, மிக்கவல்லபமுடைய அம்மன்னவன், தன்னிருசெவிகளையும் பொத்திக்கொண்டு சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து, அச்சொற்களைக் கருதுந்தோறுந் துக்கமெய்திப் பெருமூச்செறிந்து நின்று இப்போதே அதை யெனக்குச் சொல்லுவீராக சொல்லுவீராக வென்று கேட்டான். எ - று. (கசு)

வெயில்விடுங்கழல் வீரசித் தடுதிறல் விடையோ
னெயில கத்துள செங்கனூற் றிரட்டிபுக் கெடுத்தா
னயன்ம றித்திடை விலக்குறக் கேட்டில னனையான்
புயனி றத்தவற காலயம் புதுக்கினன் போலும்.

(இ - ள்.) ஒளிவீசும வீரக்கழலணிந்த வீரசித்தென்பவன் கொள்ளத்தக்க வலிதங்கிய இடபாருடராகிய சிவபெருமான் திருக்கோயின் மதிலிலுள்ள இரு

நூறு செங்கற்களைப் புகுந்தெடுத்தான். அருகேயிருந்து தடுத்து மத்தியில் விலக்கவுங் கேட்கவில்லை அவன் அக்கற்களால் மேக நிறமுடையவராகிய திருமாலுக்கு ஆலயமமைத்தான்போலும். எ - று. (உ0)

பின்னு மற்றொரு கோரசித் தெனும்பெரும் பெயரா
னென்னை யாளுடை நாயகன் சினகரத் தெழுந்த
முன்னை மாமுத றடிந்தனன் விலக்கலு முனிந்தா
னின்னை யோர்ந்திலன் யாகசா லையிறகொடு நிரைத்தான்.

(இ - ள்.) இன்னும், மற்றொருவனாகிய கோரசித்தெனும் சிறந்த பெயருடையவன், என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலில் ஓங்கி வளர்ந்திருந்த பழமையாகிய மாமரத்தைவேரோடு வெட்டி யெறிந்தான். யான் வேண்டாமென்று தடுத்தபோது கோபித்தான். உன்கருத்தை யுணராதவனாகி யாகசாலையிற் கொண்டுபோய் அவற்றை நிரப்பிவிட்டான். எ - று. (உக)

சூரசித்தெனும் பெயருடை நின்னுடைத் தோன்ற
லார வார்சடை யெம்பிரா னாலயத் தமைந்த
வீர நாண்மலர்த் தொகையுள யாவையு மெடுத்து
வேரி யங்குழற் றையலுந் தானுமாய் மிலைந்தான்.

(இ - ள்.) சூரசித்தென்னும் பெயருடைய உன்மகன், மாலையணிந்த நெடிய சடையுடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கோயிலில் அமைந்திருந்த குளிர்ச்சி தங்கிய அன்றலர்ந்த மலர்க்கூட்டங்களையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு சென்று, வாசனையும் அழகுமுள்ள கூந்தலையுடைய மனைவிக்குச் சூட்டித் தானும் சூடிக்கொண்டான். எ - று. (உஉ)

இனைய யாவரு மென்னுரை திறம்பின ரெடுத்தா
ரனைய காப்பவர் பொறுத்திலர் தம்முயி ரகன்றார்
நினைவி னீயிது கேட்கிலை மறுத்தியே னின்முன்
வினையி னேனுயிர் விடுப்பது திடமென விரித்தான்.

(இ - ள்.) இவர்களெல்லாரும் என்வார்த்தையைத் தடுத்தவர்கள் எடுத்தார்கள். அவற்றைக் காவல்பூண்டிருந்தோர் சகியாதவர்களாய்த் தங்கள் உயிரைப் போக்கிக்கொண்டார்கள். நீ இதைக்கவனத்தோடு விசாரணை செய்யாமல் விட்டுவிட்டாயாகில் உனக்கு முன்னதாகவே, வினையேனாகிய நானும் உயிர்விடுவது உண்மையென்று சொல்லினர். எ - று. (உரு)

கேட்ட வேந்தனு மடுசின மீக்கொடு கிளரத
தோட்ட லங்கலார் சொற்படி யிவைசெயத் துணிந்த
மூட்ட பத்தரைக் கொணர்கெனக் கொணர்ந்தனர் முன்னி
வாட்டி றற்படை யாலுயிர் செகுத்துற வலித்தான்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாங் கேட்ட அம்மன்னவனும், கொல்லத்தக்க கோபமானது மேலோங்கிவிளங்க, இதழ்களையுடைய மலர்மாலையணிந்த சிவாசாரியர் வார்த்தையின்படி, இச்சிவத்துரோகங்கள் செய்தற்கு மனந்துணிந்தவர்களாகிய விசேடித்த பொய்யர்களை அழைத்துவாருங்களென்று கட்டளையிடவும் அப்படியே யழைத்துவந்தார்கள். உடனே யோசித்து முதலிருவரையும் வலிமிக்க வாட்படையால் உயிர்போக்கும்படி உத்தரவளித்தான். எ - று. ()

எறிந்த மாவினை மீட்டெடுத் தெம்பிரான் கோயிற்
செறிந்து றப்பணித் தாங்கவ னெடுத்துறு செங்க
னறுந்து ழாயவன் சினகரம் பிரித்தொரு நம்ப
னெறிந்த புன்சடை யவன்பணிக் கிடுமென நிகழ்த்தி.

(இ - ள்.) வெட்டிய மாமரத்தை மீண்டுமெடுத்து, எமது சிவபெருமான் திருக்கோயிலிற் சேர்க்கும்படி கட்டளைசெய்து, மற்றொருவனெடுத்துவந்த செங்கல்லினாலாகிய மணந்தங்கிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் திருக்கோயிலைப்பிரித்து, நெறிப்போகூடிய சிறுசடையையுடையவரான ஒப்பற்ற சிவபெருமான் திருப்பணிக்கு ஆக்கக்கடவீர்களென்று கட்டளைசெய்து. எ - று.()

இழைத்த தீவினை யொழிதரத் தனதுள மிரங்கிக்
குழைத்த செம்பொனு னவமணி யிடையிடை குயிற்றி
விழைத்த வன்பொடு மணிமுடி விரைவொடு மியற்றி
மழைத்த டக்கையா னீசனுக் களித்தனன் மரபின்.

(இ - ள்.) செய்த தீவினையானது கழியும்படி தன்மனமிரங்கி, உருக்கிய பசும்பொன்னால் நவரத்தினங்களை இடையிடையேபதித்து, விரும்பியபேரன்போடு இரத்தினகிரீடமொன்று அதி சீக்கிரத்திற் செய்வித்து மேகம்போலும் பூரித்தகையையுடைய அம்மன்னவன் அக்கிரீடத்தைக் கிரமப்படி சிவபெருமானுக்களித்தான். எ - று. (உசு)

இருவ ரால்வரும் பாதக மிவ்வழி யொழிய
வரத னன்புறப் பூசனை பற்பல வகுத்தா
னொருவ னுண்மல ரெடுத்தணி பாதக மொழிப்பான்
கருதி யொன்றுமுற் றுணர்ந்தில னிருந்தனன் கவல்வான்.

(இ - ள்.) இருபுதல்வராற் சம்பவித்த சிவத்துரோகங்கள் இப்படிக்கழிய, சிவபெருமான் திருவுளமுவக்கும்படி பலவகைப்பூசைகள் செய்தவனாகிய அம்மன்னவன் மற்றொருபுத்திரன் அன்றலர்ந்த மலர்களை யெடுத் தணிந்தபாவத்தைப் பரிகரிக்கக்கருதி ஒன்றுமுணராதிருந்து கவலையுறுகின்றான். எ - று. ()

என்செய் தாற்றுது மிவர்பொருட் டாருயி ரிறந்த
வன்பி னுற்றிய மூவர்வந் தடைந்தவெம் பழியாற்
றுன்பு ழந்துவீழ் நிரயமார் தொலைப்பவர் சிவனே
புன்பு லைச்சடம் பொறுத்துயிர் வாழ்வனோ புவியில்.

(இ - ள்.) என்னபரிகாரஞ்செய்து சகிப்போம்? இப்புதல்வன் பொருட்டு உயிர் நீக்கிக்கொண்டவர்களாகிய, அன்போடு காவற் றொண்டுசெய்திருந்த அம்மூவரால் நேரிட்டகொடும்பழியால் துயரமிகுந்த விழத்தகுந்த நரகவேதனையை அநுபவிப்போர் யாவர்? சிவபெருமானே! அடியேன் இழிவாகிய புலைத்தன்மையுடைய உடலைத்தாங்கி இன்னும் இப்பூமியில் உயிர்வாழ்வேனோ? எ-று.

யாது செய்திவை யொழிக்குவ னெம்பிராற் கினிய
போது புன்புலாற் புன்றலை பொறுத்தனன் றொலையாப்
பாத கத்தனென் பாழ்வயிற் றுதித்தனன் பாவி
வேத நான்முகன் விதித்தவா நன்றென விளம்பும்.

(இ - ள்.) என்னபரிகாரஞ்செய்து இப்பழியை விலக்குவேன்? எமது சிவ பெருமானுக்குரிய மலர்களை, கொடியபுலால் நாற்றமெய்திய இழிதகைமை யுடைய தன்சிரத்திற் சூடினனே. இத்தகைத் தீராப்பாவியாகிய இவன் பாவி யாகிய என்பாழ்வயிற்றிற் பிறந்தனனே. வேதமுணர்ந்த பிரமன் எனக்கு விதி த்தவகை நன்றே யென்று சொல்லுவான். எ - று. (உகூ)

ஒன்று காண்கில னொழிப்பதற் கின்னுயி ரொழிப்பே
னின்றெ னத்தழல் வளர்த்திரென் றிசைத்தன னிறைவன்
மன்ற னுண்மல ரெடுத்தணி மகனுமம் மலர்கொண்
டன்று சூடிய மருகியு மருகுற வழைத்தான்.

(இ - ள்.) பிராயச்சித்தம் ஒன்றுங் காணாய், அம்மன்னவன் என்னுயி ரையும் இன்று போக்கிக்கொள்வேனென்று தீயை வளர்க்கும்படி கட்டளையிட் டான். அதன்பின் வாசனையுடைத்தாய் அன்றலர்ந்த மலரைப்பறித்தணிந்த புதல்வனும் அம்மலரை யெடுத்துச் சூடிய மருகியும் அருகேவரும்படி யழைப் பித்தான். எ - று. (கூo)

பரிவு ழந்தன ராகிய வுலகெலாம் பதைப்பச்
சொரிக ணீரொடும் விலக்குறக் கேட்கிலன் றூயோன்
பிரிவு றுவழி மைந்தனை மருகியைப் பிடித்தவ்
வெரிநு ழைந்தனன் றேவரு மழுதழு திரங்க.

(இ - ள்.) துன்பெய்தினோராகிய அந்நகரவாசிகள் யாவரும் பதைத்துச் சொரிகின்ற கண்ணீருடன் தடுக்கவுங் கேளானாகி, புனிதனாகிய அம்மன்னவன் மகனையும் மருகியையும் பிரியாமற் பிடித்துக்கொண்டு, தேவர்களும் புலம்பித் துக்கிக்கும்படி அவ்வக்கினியிற் பிரவேசித்தான். எ - று. (கூக)

நுழைந்த செந்தழ லாங்கவன் றன்மையை நோக்கித்
தழைந்த தாமரை வனமெனக் குளிர்ந்தது தழலென்
றிழைந்த யாவையுங் குளிர்ந்தன விளம்பிறை பிணித்துக்
குழைந்த வேணியா னெற்றியங் கட்கனல் குளிர.

(இ - ள்.) பிரவேசித்த செவ்விய அக்கினியானது அவ்விடத்தில் அவ னுக்குற்ற துணிபைநோக்கி, செழித்துள்ள தாமரைக்காடுபோலக் குளிர்ச்சி யெய்தியது. இளம்பிறையையணிந்து குழைந்துள்ள சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் அழகிய நெற்றிக்கண் குளிர்ந்தமையால், தீயென்று ஒன்று கூடிய யாவும் குளிர்ச்சியெய்தின. எ - று. (கூஉ)

வேந்த னின்றுளத் ததிசய மடைந்தனன் விரிநீர்ப்
பாந்தண் மாநிலப் பல்லுயிர் யாவையும் பணிந்த
வேந்து தேவதுந் துமிமுழக் கெழுதர விடையே
பூந்தண் மாமழை பொழிதரப் புரவல னின்றான்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவன் அங்கே நின்றுபார்த்து அதிசயமடைந்தான். பரந்த கடலாற் சூழப்பட்டு ஆதிசேடனாற் சுமக்கப்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள பலவகை ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் அரசனை வணங்கின. உயரத்திலிருந்து தேவதுந்துமிகள் ஒளித்துக்கொண்டிருக்க அதனிடையே குளிர்ந்த மலர்மாரி சொரிய அரசன் நின்றுகொண்டிருந்தான். எ - று. (கூகூ)

கலைநி லாக்குழீஇ யொருவழித் திரண்டெனக் கயிலை
மலைந டந்தன மால்விடை யுமையொடு மருவி
யலைந திப்புனற் சென்னியோ னடகப் பொருப்புச்
சிலையி னேனவ ணெதிர்ந்தனன் கண்களி சிறப்ப.

(இ - ள்.) சோடசகலைகள் நிரம்பிய சந்திரர்கள் எண்ணிறந்தோர்கூடி ஓரிடத்திற் சேர்ந்தாற் போன்று, திருக்கைலாயகிரியே நடந்துவந்தாற்போன்ற மால்விடையின்பேரில் பார்வதிதேவியாரோடும் ஆரோகணித்து, அலைகள்பொருந்திய கங்காசலத்தையணிந்த திருமுடியுடையவரும் மேருமலையை வில்லாகவுடையவருமாகிய சிவபெருமான் அம்மன்னவன் விழிகள் மகிழும்படி ஆங்கெழுந்தருளினர். எ - று. (கூச)

போற்றி னனகம் பொருமினன் புன்றொழிற் பிறவி
மாற்றி னனழு தாடினன் பாடினன் மம்ம
ராற்றி னன்மயிர்ப் புறம்பொடித் தடிக்கடி பணிந்தா
னேற்றி னன்றிரு வருள்பெறப் பெற்றன னிறைவன்.

(இ - ள்) இடபவாகனத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமான் திருவருள் தனக்கு எய்தப்பெற்றுக் கொண்டவனாகிய அம்மன்னவன் துதிசெய்தான். மனம் வருந்தினன். இழிவாகிய செயல்கட்குரிய பிறவியை விலக்கியவனைத் துக்கித்து ஆனந்தக்கூத்தாடினன். பலகீதங்களைப் பாடினன். மயக்கமகன்றவனாய் மயிர்க்கூச்செறிந்து அடிக்கடி வணங்கினன். எ - று. (கூரு)

அறந்த ருந்தனி மன்னர்கோ னங்நிலை தன்னை
மறந்து நின்றனன் மைந்தர்செய் வன்பழி யாற்று
திறந்த மூவரு மெழுந்தனர் வேந்தனை யெதிர்ந்தார்
மறந்த ருங்கொலைச் சூலியை மண்ணுறப் பணிந்தார்.

(இ - ள்.) தருமச்செயல்களைப்புரியும் ஒப்பற்ற அம்மன்னவன். அவ்வாறு தன்னைமறந்து நின்றான். அவன் புதல்வன்செய்த கொடும்பழியைச் சகியாதவர்களாய், உயிர்துறந்த காவலாளர்கள் மூவரும் பிழைத்து, அம்மன்னவனுக்கு எதிரேவந்து, கொடுமையைவிளைக்கும் கொலைத்தன்மை பொருந்திய சூலாயுதத்தையேந்திய சிவபெருமானைப் பூமியிற் படியவணங்கினர்கள். எ - று. ()

தோட்ட லங்கலஞ் சுடர்மணி யரசர்பொன் மகுடந்
தீட்டு வேற்படை மன்னவன் செய்கைகண் டிரங்கிக்
கோட்டு வெள்விடை நாயகன் றிருவுளங் குழைந்தா
னேட்ட ரும்பலர் தொடையலாற் கினையன விசைப்பான்.

(இ - ள்.) இதழ்களோடு கூடியமலர்மாலையும், அழகும் காந்தியு மமைந்த இரத்தினங்களிழைத்த பொற் கிரீடமும், கூராகத்தீட்டிய வேற்படையுமுடைய அம்மன்னவன் செயலை, இருகோடுகளையுடைய வெள்ளிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமான்பார்த்துத் திருவுளமிரங்கி, அரும்புகள் விரிந்து இதழ்கள் மலரும் மாலையணிந்த அவ்வரசனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். எ-று.

மன்னு நின்னுளத் தன்மையும் வளமையு மதிக்கிற்
றென்னி லத்தெவர்க் குளவென மகிழ்ந்தனந் தூயோ

யிந்நி லத்துள நாள்பல கழித்தினி தோம்பி
யன்னை யாமெனப் பல்லுயிர்க் களித்தனை யாகி.

(இ - ள்.) புனிதமானவனே! நிலைபெற்ற உன்மனத்தின் தன்மையையும் வளமையையும் மதிக்குமிடத்தில், அவை பழமையாகிய இப்பூலோகத்தில் யாவர்க்கு உண்டாமென்று திருவுளமகிழ்ந்தோம். இந்நிலவுலகத்தில் உனக்குள்ளனவாகிய பல நாட்களையுங்கழித்து, பலவுயிர்கட்கும் தாயைப்போல அருள் செய்பவனாகி இனிதாக அவற்றைப் பாதுகாத்து. எ - று. (ருஅ)

ஈண்டி ருந்துளம் வெறுத்தபின் னெம்முழை விரும்பி
வேண்டு நாமௌம வெள்ளிவெற் பேகுதி யென்னாக்
காண்ட ருந்திறற் காட்சிதந் தெறுழ்வலிக் கணத்தோ
ராண்டெ திர்ந்துறக் கயிலைசென் றடைந்தன னமலன்.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்திலிருந்து உன்மனம் வெறுத்தபிறகு, எம்மிடத்தில் விருப்பமெய்தி யிச்சிக்குந்தினத்தில், எம்முடைய வெள்ளிமலையாகிய திருகைலைக்குச் செல்லுகவென்று, காணுதற்கரிய வெற்றிதங்கிய தரிசனை யளித்து மிக்கவலிதங்கிய சிவகணங்கள் அப்பொழுது எதிர்கொள்ளும்படி, மலரகிதனாகிய சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரிக் கெழுந்தருளினர். எ - று. (ருகூ)

எம்மை யாளுடை நாயகற் கினியனென் றிரங்கி
மைம்ம ழைப்புயல் வண்ணனு மானமொன் றளித்தான்
கொம்மை வெம்முலைப் புலோமசைக் கொழுநனுங் குறுகி
மும்ம தத்தவெண் பகடளித் தேகினன் முறையால்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவன், எம்மையடிமையாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு இனியவனென்று, கரியமேகம்போல நீலநிறமமைந்த விஷ்ணுமூர்த்தியும் மனங்கனிந்து ஒருவிமானமளித்தனர். குவிந்து கடினமாகிய தனங்களையுடைய இந்திராணியின் கணவனாகிய இந்திரனும் அவன்பா லெய்தி மும்மதங்களையுடைய வெள்ளையானையை முறைப்படி கொடுத்துச்சென்றான். எ - று. ()

ஒளிப்ப சும்பொனாட் டிமையவர் யாவரு மொருங்கே
யளித்த யாவையும் பெற்றன னறந்தலை யெடுப்பக்
களித்த சிந்தையிற் புரந்தனன் கனைகட லுலகந்
தளிக்க ரும்புயன் மும்முறை திங்களிற் றழைப்ப.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பசிய பொன்னாட்டில் வசிக்குந்தேவர்கள் யாவரும் ஒன்றாகக் கொடுத்த பல டரிசுப் பொருள்களையும் பெற்றவனாகி, அம்மன்னவன் தருமங்கள் தலைதூக்கும்படி குளிர்ச்சியுற்றுக் கருநிறமெய்திய மேகங்கள் மாதந்தோறும் மும்மாரிபெய்யும்படி ஒலிக்கின்றகடல் சூழ்ந்தபூமியைச் சந்தோஷித்தமனதோடு காவல்பூண்டனன். எ - று. (சக)

முள்ளெ யிற்றுவா ளரவணி சென்னியோன் முருகக்
கள்ளு நெக்கவிழ் தாமரைத் தாள்பெறுங் கருத்தா
னுள்ள நெக்குறச் சைவமே லோங்குற வுவந்தான்
வெள்ளொ ளிப்பொடி யல்லது புனைகிலா வேந்தன்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய காந்தியுடைய திருநீற்றினையன்றிப் பிறிதொன்றனை யும் அணியாத அம்மன்னவன், முட்போலுங் கூரிய பற்களையுடைய ஒளிதங் கிய சர்ப்பங்களையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானது மணம்வீசித்தேன் கசிந்தொழுகும் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைப்பெறத்தக்க கருத்தோடு, மனம் நெக்குவிடச் சைவசமயம் மேலோங்கிவளரக் களித்திருந்தான். எ - று.

கால நீடுறக் கண்ணக னெடுநிலங் காத்துப்
பால லோசனன் கைலையங் கிரியுறப் படர்ந்தா
னூழ் பல கழிந்தபி னருங்கதி யடைந்தான்
கோல வெண்குடை யவன்செயல் யாவரே குணிப்பார்.

(இ - ள்.) காலமானது அதிகரிக்க, இடமகன்ற பெரிய நிலவுலகத்தை யரசுசெய்து, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய கைலாய கிரியையடைய, நல்வினைப்பயன்களை மிகுதியாக அநுபவித்தபிறகு அரிய முத் தியையடைந்தான். அழகிய வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அவன்செய் கையை எவர்தாம் அளவிடுவார்கள்? எ - று. (௪௩)

மைந்தர் சொற்படி மாமுத றடிந்தவர் மதத்தால்
வெந்த வெஞ்சிலை யெடுத்தவர் மெல்லிதழ் விரிக்குங்
கந்த நாண்மல ரெடுத்தவர் கனற்படு நிரயத்
திந்த நாள்வரை யழுந்துவ ரெழுந்தில ரின்னும்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவனுடைய குமாரர்கள் சொல்லியபிரகாரம் மாமரத் தின் வேரை வெட்டியவர்களும், சுட்ட செங்கற்களை இறுமாப்போடு கல்லி யெடுத்தவர்களும், மெல்லிய இதழ்களை யலர்த்தும் மணந்தங்கிய அன்றலர்ந்த மலர்களை யெடுத்தவர்களும் தீமிகுந்த நரகத்தில் இன்று தினம் வரையில் அழுந்தினவர்களாயுளர். இன்னும் அதினின்று நீங்கவில்லை. எ - று. (௪௪)

சுருதி நாலுமற் றாகம புராணமுந் தொகுத்து
மரபி னோதுதன் மாதொரு பாகனை மதியார்
புரைபு ரிந்தவர்க் கொன்றினு முய்திறம் புகாது
சரத மென்றெடுத் திசைப்பன சத்தியம் புகன்றேம்.

(இ - ள்.) உமாபிராட்டியாரை ஒப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெரு மானை மதியாதவர்களாய்க் குற்றஞ்செய்தவர்களுக்கு, நான்குவேதங்களும், (இரு பத்தெட்டுச்) சிவாகமங்களும், (பதினெட்டுப்) புராணங்களும் தொகுப்பாக முறைப்படி சொல்வது ஒருவகையிலும் இவர்கள் பிழைக்கும்வகை யெய்தாதது உண்மையென்று சொல்லுவன சத்தியமென்று சொன்னோம். எ - று. (௪௫)

கலிநிலைத்துறை.

ஈசனுக் கினிதபி டேக மாகிய
வாசமென் கதலியின் கனியை வவ்விய
நீசர்வீழ் படுகுழி நிரயத் தாழ்வது
பேசுது மன்னது பெரிது கேட்டிரால்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்கு இனிதாக அபிடேகமாகின்ற, வாசனைதங் கிய மெல்லிய வாழையின்கனியைத் துராங்காரமாகக் கொண்ட நீசர்கள், வீழத் தக்க நரகப்படுகுழியிற் படிவதைச்சொல்லுவோம். அதனைப்பெரிது கவனித்துக் கேட்பீர்களாக. எ - று. (௪௬)

அங்கநா டெனுமொரு நாட்டினந்நகர்த்
திங்கள்வெண் குடையொரு வேந்தன் றீவினைப்
பங்கநீத் தொழுகிய பான்மை யானரு
டங்குசீர் புனைவிதா தாவென் பானுளன்

(இ - ள்.) அங்க நாடென்னும் ஒரு நாட்டிலே, அந்தநகரத்தின் வெள்ளிய சந்திரவட்டக்குடையை யுடைய ஒரு மன்னவன், பாவமாகிய சேற்றினைக்கடந்து நடந்த தகுதியுடையவன், கிருபைதங்கிய சீர்த்திபுனைந்த விதாதாவென்னும் பெயரினனுண்டு. எ - று. (சஎ)

உலகெலாந் தன்னுயி ரென்ன வோம்புவான்
கலையெலா மொருங்குணர்ந் தளந்த கற்பினு
னிலையழி யசத்திய நிகழ்த்து றுன்றெறுழாக்
குலமுறை மன்னவர் தொழுசெங் கோலினன்.

(இ - ள்.) தன்னுயிர்போல உலகிலுள்ள மன்னுயிர்களையெல்லாம் காப்பவன். எல்லாச்சாத்திரங்களையும் முற்றக்கற்றறிந் தளவிட்ட கல்வியுடையவன். நிலைகெடத்தக்க பொய்ம்மொழி புகலாதவன். வணங்காத குலமுறையுடைய அரசர்களும் வணங்கத்தக்க செங்கோலுடையவன். எ - று. (சஅ)

ஆங்கவன் றன்னுழை யசித்த னென்றரு
ளோங்கிய புரோகித னுரைத்த சொன்முறை
நீங்கல னாகியே நெறியி னின்றன
னீங்கிவ னுயிர்புரந் தளிக்கு மெல்வையின்.

(இ - ள்.) அவ்வரசனானவன், அசித்தனெனும் பெயர்கொண்ட அன்புமிக்க புரோகிதன்சொல்லிய சொன்முறைதவறாதவனாகி நன்னெறியிலொழுகினவன். இவன் இந்நிலவுலகத்திலே உயிர்களைப்பாதுகாத்து அரசு செய்துவருங் காலத்தில். எ - று. (சகூ)

நுடங்கிய மேனிய னிழைத்த நோன்பின
னடந்தர நான்மறை நவிற்று நாவினன்
விடம்படு களத்தினன் வியப்ப வீணைநூ
லிடம்படு நாரத முனிவந் தெய்தினன்

(இ - ள்.) ஒசிகின்ற திருமேனியுடையவரும், செய்ததவங்களையுடையவரும், நான்குவேதங்களும் நடிக்கும்படி சொல்லுகின்ற நாவையுடையவரும், விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் மகிழும்படி (மகதி) வீணையை வாசிப்பவருமாகிய நாரதமுனிவர் அங்குவந்தடைந்தனர். எ - று.

எதிர்ந்திடு முனிவனை யெதிர்கொள் வானில
மதிர்ந்திட வோடினன் கடன்கள் யாவையு
முதிர்ந்தெழு வேட்கையின் முறையின் முற்றமண்
பிதிர்ந்திட வணங்கின னினிய பேசினன்.

(இ - ள்.) எய்திய நாரதமுனிவரை யெதிர்கொள்ளும்படி பூமியதிரும்படியோடி, செய்கடன்களெல்லாம் அதிகரித்தெழுந்த ஆசையுடன் முறைப்படி செய்து முடிக்க, மண்ணிற்பதியும்படி நமஸ்கரித்து இனியவார்த்தைகள் கூறினன். எ - று. (ருக)

ஆயவன் றனைத்தன தன்பி னாற்றிய
கோயில்கொண் டெய்தினன் குறுகிப் பல்லுகிர்ப்
பாயரிப் பிடர்பொறுத் திட்ட பன்மணித்
தூயவா சனத்தினி திருத்திச் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) அந்நாரதமுனிவரைத் தனது அன்பினாற்செய்த அரண்மனையில் உடன்கொண்டணைந்து, பல பல நகங்களையுடைய பரந்தசிங்கங்களின் பிடரிற்றாங்கிய பலரத்தினங்கள் பதித்த புனிதமாகிய ஆசனத்தில் இனிதாக வெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து சொல்லுகின்றான். எ - று. (௫௨)

யான்றரு தவங்கொலோ வியற்று மிந்நிலந்
தான்றரு தவங்கொலோ வூழின் றன்மையோ
தேன்றரு தெரியலா யெய்தச் செய்தது
மூன்றுரு வொன்றென வெடுத்த மூப்பினோய்.

(இ - ள்.) திரிமூர்த்திகளும் ஒருருவெடுத்தாற்போன்ற வயோதிகரே! தேன்சொரியும் மலர்மாலையணிந்த முனிவரே! தேவரீரை இங்கெழுந்தருளும்படி செய்தது அடியேன் செய்ததவப்பலனோ? இந்நாட்டினோர் செய்ததவப் பலனோ? பண்டைய புண்ணியத்தின்பலனோ? . (யாதென்று முணர்கிலேன்.)

என்பன பலபல மொழிதந் தேத்தினா
னன்பனு மினிதுவந் தருட்க ணோக்கினா
னின்புக லொருமொழி நிகழ்த்த வேண்டியாம்
பொன்பொரு மௌலியாய் புகுந்த தென்றனன்

(இ - ள்.) என்பனவாகிய பற்பல வார்த்தைகள் கூறித்துதித்தான். நாரதமுனிவரும் இனிதாகச் சந்தோஷித்துக் கிருபாநோக்கஞ்செய்தனர். பொன்போலும் கிரீடமுடையவனே! உன்பால் சொல்லவேண்டிய ஒரு சொல்லைச் சொல்ல விரும்பியான் இங்கு வந்ததென்றனர். எ - று. (௫௪)

யாதுகொ லிசைத்தியென் றரச னேத்துறப்
போதவிழ் கற்பகப் பொதும்பர் நீழனின்
றாதையிந் திரன்பெருஞ் சவையின் வைகுவா
னோதிய துண்டுனக் குறுதிகே ளென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட மன்னவன் அஃதியாதோ? கூறுகவென்று துதிசெய்ய, மலர்கள் விரிந்த கற்பகவிருக்ஷ நீழலில் உன்றந்தையானவன் இந்திரனுடைய பெரிய சபையினிடத்தே வசிக்கின்றவன், உனக்குச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொண்ட உறுதிமொழியைக் கேட்பாயாக வென்றனர். எ - று. (௫௫)

அல்லினும் பகலினு மறத்தை மேலவர்
சொல்வழி நிறுவியிச் சுவர்க்க மேயினே
னல்லறத் துறைவழி நடந்து நின்னையும்
பல்லுயி ரோம்புறப் பணித்தியா லென்றான்.

(இ - ள்.) இரவிலும் பகலிலும் மேலோர் சொல்லியவகையாகத் தருமத்தை நிலைநிறுத்தி இச்சுவர்க்க பதவியையடைந்தேன். நல்ல தருமவழியில் நடந்து உன்னையும் பல உயிர்களைக் காக்கும்படி கட்டளையிடும்படி சொல்லினன்

ஈதவற் குரைத்தன னருகி னெய்திய
மாதவ னசித்தனை மரபி னோக்கிநின்
றாதைதென் புலத்தெறு தறுக ணாளரால்
வாதையுற் றொழிவுறு மம்ம ரெய்துவான்.

(இ - ள்.) இதனை அம்மன்னவனுக்குச் சொல்லினர் அவனருகேயுள்ள பெருந்தவமுடைய அசித்தனை முறைப்படி பார்த்து, உன்பிதா தென்றிசையிலுள்ள துன்புறுத்தத்தக்க அஞ்சாமையுடைய கால படர்களால் வதைசெய்யப் பெற்று நீங்காதமயக்க மெய்துகின்றான். எ - று. (கள)

உறுக்குவ ருரப்புவ ருலங்கற் றோள்விசித்
திறுக்குவ ரீர்ங்கொடு வாளிட் டீர்ந்தற
வறுக்குவர் யாமவ ணடைந்த காலையிற்
பொறுத்தன ராங்கவன் புகல்வ தாயினன்.

(இ - ள்.) அப்படர்கள் பயமுறுத்துகின்றார்கள் அதட்டுகின்றார்கள் திரண்ட கற்களாலாகிய மலைபோலுந் தோள்களைக்கட்டி இறுகப்பிடிக்கின்றார்கள். அரிதற்குரிய கொடியவாளை வீசித் துண்டுகளாக அரிகின்றார்கள். நாம் அங்குற்றகாலத்தில் சற்று பொறுத்திருந்தார்கள். அப்போது அவன் (என்னிடம்) சொல்வதானான். எ - று. (கஅ)

அகனிலப் பரவையி னங்க நாட்டகத்
திகலொழி மன்னவ ரமைச்சி னெய்தினேன்
மிகுபொருள் வேட்கையி னறத்தை வேரறுத்
துகலரும் பெரும்பொரு ளீட்டி யோம்பினேன்.

(இ - ள்.) கடல்சூழ்ந்த இடமகன்ற பூமியில் அங்கநாட்டில் அடியேன், பகையற்ற ஓரரசனுக்கு மந்திரியாக விருந்தேன். பொருளிற்கொண்ட மிகுந்த ஆசையோடு, தருமத்தை வேருடன்கெடுத்து, எல்லோரும் நீக்குதற்குரிய பெருஞ்செல்வத்தைச் சேகரஞ்செய்து காப்பாற்றினேன். எ - று. (கக)

அப்பெரும் பவத்தினா லல்லக்க ணெய்திமற்
றிப்பெருந் துயருழந் திரங்கி னேனிது
செப்பியான் றேடிய செம்பொ னோர்புரை
குப்புறு தறியடி குழித்திட் டேனென்றான்.

(இ - ள்.) அந்தப்பெரிய பாவத்தினாலே துன்பமெய்தி, இந்தப் பெரியதுக்கத்தை யநுபவித்து வருந்துகின்றேன், இதனைச் சொல்லி, யான் சம்பாதித்த பசும்பொன்னை என் வீட்டில் ஒரு தூண்விழுந்தவிடத்தில், ஒரு தூணின் கீழே புதைத்துவிட்டே னென்றனன், எ - று. (சு0)

மதலைகீழ் வைத்ததென் மதலைக் கோதிலே
னிதனைநீ யவற்குரைத் திருந்த மாநிதி
யதனைநல் லறத்தினா லழிததாத் தன்னையுங்
கதழெரி நிரயவாய் கடத்தச் சொல்லென்றான்.

(இ - ள்.) தூணின் கீழே புதைத்துவைத்ததை என்மகனுக்குச் சொன்னேனில்லை. இதனைத் தேவரீர் அவனுக்கறிவித்து. அங்கிருக்கும் பெருஞ்செல்வத்தை நல்லதருமவழியிற் செலவிட்டு (அதனைத்தேடிய என்னையும், செலவிட்ட) தன்னையும் கோபம்பொருந்திய தீவாய் நரகத்தைத்தாண்டச் சொல்லவேண்டுமென்றனன், எ - று. (சுக)

அரசனு மசித்தனு மறிய வோதிய
விரதநா ரதமுனி சுவர்க்க மீண்டனன்
கரையறு துயரினு னசித்தன் கண்ணகல்
புரைபுகுந் திடுதறிப் புறத்துப் போக்கினன்.

(இ - ள்.) அரசனும் அசித்தனும் அறிந்து கொள்ளும்படி (அவர்கள் பிதாக்கள் சொல்லியவற்றை) சொல்லிய நல்விரதமுடைய நாரதமுனிவர் சுவர்க்கலோகத்திற்குத் திரும்பினர். அசித்தன் எல்லையில்லாத துக்கமெய்தியவனாய், இடமகன்ற வீட்டிற்புகுந்து, தூணினைப்பக்கத்திற் றள்ளினன். எ - று. ()

பாரகழ்ந் தெடுத்தனன் பசும்பொற் குப்பையைப்
போரகத் திகிரியான் கொடுத்த பொற்குவை
யோரகத் தமைத்தன னுருகுஞ் சிந்தையா
னீரகத் தன்மையாற் றரும மீட்டுவான்.

(இ - ள்.) நிலத்தைத்தோண்டி, பசிய பொற்குவியலையெடுத்துக்கொண்டான். போர்செய்யும் ஆக்கினைச்சக்கரத்தையுடைய அரசன் கொடுத்த பொற்குவியலை ஓரிடத்திலிட்டுவைத்தான். தருமங்களைச் சேகரிக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தோடு மனங்கரைபவனாய். எ - று. (௬௩)

மங்கல மறையவர்க் கிளரும் வல்லிளங்
கொங்கைய ராயிர கோடி யீந்தனன்
கங்கையே முதலிய தீர்த்தக் கண்ணுறூஉப்
பொங்குபோ சனமவர்க் கினிது பூரித்தான்.

(இ - ள்.) மங்கலகரமாகிய அந்தணருக்கு, இளகியவலிய இளந்தனங்களையுடைய [ஆயிரகோடி] எண்ணிறந்த மாதர்களைக் கன்னிகாதானமாகக் கொடுத்தான் கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களிடஞ்சேர்ந்து, மிகுந்த சுவையுணவுகளை அவ்வந்தணர்களுக்கு இனிதாகக் கொடுத்தான். எ - று. (௬௪)

ஆவின மறையவர்க் களவி லீந்தன
னோவற விளைவய லுலப்பி லல்கினன்
மூவறு பசும்பொனுந் திலமுந் தந்தனன்
மேவருங் கணக்கில விதியி னீந்தனன்.

(இ - ள்.) வேதியருக்குக் கணக்கில்லாத பசுக்களைத் தானஞ்செய்தான். விளைகழனிகளைக் கெடுதலற எண்ணில்லாது கொடுத்தான். அடைதற்கரிய பசும்பொன்னைக் கணக்கில்லாதனவாகத் திலத்துடன் விதிப்படி தத்தஞ்செய்து தானமளித்தான். எ - று. (௬௫)

ஆடகப் பசும்பொனா லிழைத்த வம்பலந்
தேடருஞ் சிவத்தலம் யாண்டுஞ் சென்றனன்
கூடிய வறுசுவைக் குலங்கொண் டெத்தல
நீடிய வேதியர்க் கடிசி னேர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) ஆடகமென்னும் பசும்பொன்னால் முகடுவேய்ந்த பொன்னம்பலம் [சிதம்பர] முதலியதேடற்கரிய சிவக்ஷேத்திரங்கள் எங்குஞ் சென்று, அவ்வத்தலங்களிலெல்லாம் அறுசுவையோடு கூடிய போசனவகைகளைப் பெருமைமிகுந்த அந்தணருக்களித்தான். எ - று. (௬௬)

கல்லத ரடுஞ்சுரத் துலவைக் கானகஞ்
செல்லுநர் தெறுதுயர் தீரத் தீம்புன
லெல்லையி லமைத்தனன் குளங்க ளெண்ணில
வொல்லைகண் டருநெறிச் சாலை யோம்பினான்.

(இ-ள்.) சிறுகற்களும் நுண்மணல்களுஞ் சுடுகின்ற பாலைவனங்களிலும் கான்யாறுகள் பாயுங்காட்டு வழிகளிலும் வழிச்செல்வோரை வருத்தும் துன்பமகலும் படி, மதுரம்பொருந்திய நீரையுடைய தண்ணீர்ப்பந்தல்களை எண்ணிறந்தனவாக வமைத்தனன். அதிசீக்கிரத்தில் கணக்கில்லாத குளங்களையெடுத்து நெடிய வழிகளில் மரச்சாலைகள்வைத்து வளர்த்தனன். எ-று. (௬எ)

இந்நிலத் திவனிருந் தியற்றும் புண்ணிய
நன்னெறி யொன்றினா னரக நீங்கியே
யன்னவன் றாதையோ ரம்பொன் மானமீத்
துன்னினன் பெறற்கருஞ் சுவர்க்க மேயினான்.

(இ-ள்.) இந்நிலவுலகத்திலே இவ்வசித்தனாகிய புத்திரன் நடத்திவரும் சிறந்ததருமநெறி யொன்றனாலேயே, அவன் பிதா நரகத்தினின்றும் நீங்கி, ஒப்பற்ற அழகுடைத்தாகிய பொன்மயமான விமானத்தில் ஆரோகணித்து அடைதற்கரிய தேவலோகஞ்சேர்ந்தனன். எ-று. (௬அ)

விடுசினைக் கற்பக நாடு மேயவன்
படுவளம் பற்பக லுகர்ந்து வைகினான்
நெடுகட னிலமிவர் புரித்துத் தொல்லைநா
ணெடிதறந் தழைதர நிகழு மெல்லையின்.

(இ-ள்.) கிளைகள்விட்ட கற்பக விருட்சத்தினையுடைய தேவலோகஞ் சேர்ந்தவன், அங்குள்ள போகங்களைப் பலகாலம் அநுபவித்திருந்தான். அரசனும் மந்திரியுமாகிய இவர்களிருவரும், தோண்டப்பட்ட கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தை வெகுகாலம் அரசுநடத்தி, மிக்க புண்ணியங்கள் அதிகரிக்க நடந்துவருங் காலத்தில். எ-று. (௬௯)

அருங்கழ லங்கநா டரசு மாரற
மொருங்கிய வசித்தனு மொழுகு வெண்ணிலாத்
தருங்கதி ரிடறிய குடுமித் தாழ்புன
லிருஞ்சுனை விந்திய பொருப்பி னெய்தினார்.

(இ-ள்.) அரியவீரகண்டாமணி தரித்த அங்கநாட்டரசனாகிய அம்மன்னவனும், பெருந்தருமங்கள் மிருந்த அசித்தனென்னும் மந்திரியும், சந்திரன்விரித்துப் பரப்புகின்ற கிரணங்கள்தங்கிய சிகரமும் அருவிநீரொழுகும் பெரிய சுனைகளுமுள்ள விந்தியகிரியை யடைந்தார்கள். எ-று. (எ0)

ஏகிய பொருப்பினீ டருவி யீர்ம்புனல்
போகிய தெய்வமா நதிப்பு றக்கரை
யாகிய மறையவர்க் கடிசி லாக்குவா
னேகையி னுணர்ந்ததற் கொருப்பட் டாரரோ.

(இ - ள்.) சென்ற அவ்விந்தியகிரியில் நீங்காதொழுகும் குளிர்ந்த சலமாகிய அருவிநீர் பாய்கின்ற சிறந்த செய்ல்கரநிக்கரைக்கருகே, அங்கே வசிக்கும் அந்தணருக்கு அன்னமளிக்கும் பொருட்டுக் களிப்புடன் யோசித்து, அப்படிச் செய்ய இணங்கினார்கள். எ - று. (எக)

நெய்ம்முத லாப்பொழி நிறைத்த பால்வரை
கைம்முதற் கொடுத்தனர் கொணர்ந்த காலையி
னம்மறை யவர்க்கினி தமையச் செய்தபின்
செம்மையி னெழுபுனற் றீர்த்தத் தாடினார்.

(இ - ள்.) நெய்யை முதலாக், பசுகறக்கும் வெண்ணிறந் தங்கியபால் இறுதியாயுள்ள வேண்டும் பொருள்களுக்குத் தகுந்த திரவியந் தந்தனுப்பினார்கள். ஏவலாட்கள் அவற்றை வாங்கிவந்தசமயத்தில், அத்திரவியங்களைக்கொண்டு அந்தணருக்கு இனிய உணவு சமைத்தானபிறகு, செவ்வையாகிய அருவி நீராகிய தீர்த்தத்திலே மூழ்கினார்கள். எ - று. (எஉ)

சுடரெழு புலரியிற் றொகுத்துச் செய்வன
கடன்முறை யாவையுங் கழித்து நான்மறைத்
தொடர்புறு மந்தணத் தொகையை வம்மெனப்
படரொளிப் பசும்பொனீர் பரிவி னல்கினார்.

(இ - ள்.) சூரியோதயமாகும் அதிகாலையில், தொகுப்பாகச்செய்யத்தக்கனவாகிய நித்திய கடன்களையெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு, நான்குவேதங்களின் சம்பந்தமுடைய அந்தணர்கூட்டத்தை வருகவென்றழைத்து, மிக்க காந்தியுடைய பொற்பாத்திரங்களில் கையலம்ப அன்போடு சலங்கொடுத்தார்கள்.

ஒழுங்குறு சாலையி னகவை யுள்புகத்
தொழுந்தகை வேதிய ரிருத்தித் துய்ப்பன
வழங்கினர் வழங்கலுஞ் சிலர்க்கு வாழையின்
கொழுங்கனி யின்மையிற் குறித்து நோக்கினார்.

(இ - ள்.) ஒழுங்காக அமைத்த அன்னசாலையின் உள்ளிடத்திற் செல்லும்படி விடுத்து, யாவரும் வணங்குதற்குரிய அந்தணர்களை உட்காருவித்து, புசிக்கத்தக்கனவாகிய உணவாதிகளைப் படைத்தார்கள். அப்படிப்படைத்தமாத்திரமே அவ்வந்தணரிற் சிலர்க்கு நிறந்தங்கிய வாழைப்பழ மில்லாமையால் அதைச் சிந்தித்துப்பார்த்தார்கள். எ - று. (எச)

தெரிமறை வேதியர் வாழைத் தீங்கனி
யரிதுகொ லெமக்கென வகங்க றுத்தனர்
பெரிதுறு விலைக்கெனுங் கிடைக்கப் பெற்றிலர்
புரிகுவ தியாதெனக் கவலும் போழ்திடை.

(இ - ள்.) (வாழைக்கனிகுறைதலை) தெரிந்துகொண்ட, வேதமோதிய அந்தணர்கள், இனியவாழைப்பழம் எங்களுக்கு மட்டும் அரிதாய்விட்டதோ வென்று மனத்திற் கோபங்கொண்டார்கள். பெருவிலைக்காயினும் கிடைக்கப் பெறாதவர்களாய் இதற்கு நாம் யாது செய்வோமென வருந்துஞ் சமயத்தில்,

அந்தண னசித்தனை யரச ணேக்கினின்
சிந்தனை யெதுகொலோ வாழைத் தீங்கனி

தந்தனை யாகினந் தண்ணரு முண்பரா
லுய்ந்தனம் யாமுமென் றுவப்பிற் கூறினன்.

(இ - ள்.) மன்னவன், அந்தணனாகிய அசித்தனென்னும் மந்திரியைநோக்கி, இதற்கு உன்கருத்துயாதோ? மதுரமாகிய வாழைக்கனிகளைக் கொண்டுவந்தனையாயின், வேதியர்களும் புசிப்பார்கள். நாமும் பிராமணபோசனம் முடிப்பித்துக் கடைத்தேறுவோமென்று களிப்போடு சொல்லினன். எ - று. (௭௬)

இற்றைநா ளொழிந்தா லெழுந்த காலையிற்
பொற்றக டமைத்தன கதலிப் பூங்கனி
பெற்றுறத் தருகுவன் பிறங்கற் சுற்றிய
வற்றமிக் கானகத் தரிதென் றானரோ.

(இ - ள்.) இன்று தினம் சென்றால், நாளைய தினம் அதிகாலையில், பொற்றகட்டாற் செய்ததுபோலும் நிறந்தங்கிய அழகியவாழைக்கனிகள் (வேண்டிய மட்டும்) தேடிப்பெற்றுக்கொண்டுவந்து கொடுக்கின்றேன். இச்சமயத்தில் மலைசுற்றிய இக்காட்டில் அதுகிடைப்ப தரிதாகும். எ - று. (௭௭)

மன்னவ னசித்தனை மலர்க்கை தீண்டிநீ
யென்னைவேண் டுதியெனிற் கதலி யீர்ங்கனி
யன்னது நூறிவ ணழைத்தி யென்றவட்
பின்னரும் வேண்டிய யாவும் பேசினான்.

(இ - ள்.) அப்போது, அம்மன்னவன் அசித்தனென்னும் அந்தணனை, தன் தாமரைமலர்போலும் கைகளாற் பரிசித்து, நீயென்பால் பிரியமுள்ளவனாயின், குளிர்ச்சிதங்கிய வாழைக்கனிகள் நூறு இங்கேயழைப்பிப்பாயென்று, அவ்விடத்தில் அதன்பின்னும் அதற்குரியவார்த்தைகள் யாவுஞ் சொல்லினன்.

இத்தலை யிவர்படுங் கவற்சி நோக்கினா
னத்தலை மறையவ னொருத்த னங்கணின்
றுய்த்துறு மேற்றிசை யுலகங் கைதொழ
வைத்தவீ மேச்சுர மருங்கி னுண்டரோ.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இவர்களிருவரும் படுகின்ற வருத்தத்தைப் பார்த்தவனாகிய அங்குள்ள அந்தணரிலொருவன் அங்கிருந்து செல்லுகின்ற மேற்றிசையிலே உலகினர் யாவரும் பணியும்படியுள்ள வீமேச்சுரமென்னும் ஓர் சிவாலயம் அருகிலுள்ளது. எ - று. (௭௯)

ஆலயத் தகவையின் கதலி யாய்பொழிற்
கோலிய குலையொடும் பழுத்த கூறினா
னூலுறு மார்பினன் சிலரை நோக்கிநின்
றேலுறு விலைகொடுத் தியக்கி னானரோ.

(இ - ள்.) அச்சிவாலயத்தினுள் தனித்தவாழைச்சோலையில் விளைந்தகுலைகளோடு பழுத்திருக்கின்றதைச் சொல்லினன். உபவீதந்தரித்துள்ள மார்பையுடைய அசித்தன் அங்குள்ள சிலரைநோக்கி நேரே நின்று, அதற்குத்தக்கவிலையைக் கொடுத்தனுப்பினான். எ - று. (௮0)

செல்குநர்க் காங்குளர் கதலித் தீங்கனி
பொல்கிய தின்மையர் துரைத்து நாதற்கு
மல்கபி டேகத்துக் கன்றி மற்றியா
நல்குவ தில்லையென மீண்டு நண்ணினர்.

(இ - ள்.) அப்படிச் சென்றவர்களுக்கு அவ்வாலயத்திலுள்ளவர்கள், இனியவாழைக்கனிகள் குறைவில்லாமையைச் சொல்லி, சிவபெருமானுக்குச் சிறந்த அபிஷேகத்திற்கேயன்றி மற்றொன்றிற்குங் கொடுப்பதில்லையென்று கூற (போனவர்கள் அதனைக்கேட்டுத்) திரும்பிவந்தார்கள். எ - று. (அக)

ஆயது மொழிதலு மசித்தன் பின்னுநீர்
போய்விலை யவருழைப் போட்டுத் தோட்டம்புக்
கேயநூ றிருங்கனி யெடுத்து வம்மினென்
றேய்வறு வெகுளியி னுரைக்கப் போயினர்.

(இ - ள்.) அதனையவர்கள் சொன்னவுடனே அசித்தனென்னும் மந்திரி அவர்களைநோக்கி, நீங்கள் மீண்டும் போய் விலையை அவர்களிடம் போட்டுவிட்டு, தோட்டத்திற் பிரவேசித்துப் பெரும்பழங்களாக நூறு எடுத்துவருகவென்று, ஒழியாதகோபத்தோடு சொல்லவும், ஏவலாட்கள் அப்படியேபோனார்கள். ()

அவ்வழி புகுந்தன ரமைச்ச னாணையான்
வெவ்வழி யொழுக்கத்தார் விரகி லோமெனச்
செவ்வழி யுளத்தவ ருரைப்பச் சீறினா
ருவ்வழி யுணர்ந்திலர் படப்பை யுள்புகா.

(இ - ள்.) அசித்தன் கட்டளையால் அவர்கள் தோட்டத்திற் புகுந்தார்கள். அப்போது அங்கிருந்த செந்நெறியிற்பதிந்த சித்தமுடைய காவலாட்கள், துன்மார்க்க நடையினரை வெல்ல உபாயமறியோமெனக் கூறக் கோபமெய்தி, அவர்கள் கூறியவழியை உணராதவர்களாய்ச் சோலையுட் பிரவேசித்தார்கள்.

எறிந்தன ரிருங்குலை யெடுத்து மீண்டுற
மறிந்தன ராங்கது மறைய வர்க்கெலாஞ்
செறிந்துற வழங்கினர் கவ்வை தீர்ந்தன
ருறுந்துயர் நரகிழிந் துழைப்ப தோர்கிலார்.

(இ - ள்.) விலைப்பொருளை யெறிந்துவிட்டுப் பெருங் குலையாகவெடுத்துக்கொண்டு திரும்பிவந்தார்கள். அப்பழங்களை அங்குள்ள அந்தணரனைவர்க்கும் திருப்தியுண்டாகப் பரிமாறி, நரகில் வீழ்ந்து நுகரவேண்டிய துயரையுணராதவர்களாய்; தங்கள் காரியத்தை முடித்துக்கொண்டார்கள். எ - று. (அச)

மேற்படுத் தெறிந்திடு விலைகை யேந்திலார்
பாற்படு பூதியான் பரிப்பி லந்தணர்
வேற்படை யரசவை மேவிக் கூறினார்
நூற்றட மார்பின னவரை நோககிலான்.

(இ - ள்.) (ஒழுங்கின்)யேப்பட்டு ஏவலாளர்வீசியெறிந்த விலைப்பொருளைக் கைவிலெடாதவர்களாய், பால்போலும் திருவெண்ணீறணிந்த சிவபெருமானுக்குரிய மெய்யன்பராகிய வேதியர்கள், வேற்படையேந்திய அரசவையிற் சென்று தெரிவித்தார்கள். உபவீதமணிந்த பரந்தமார்பையுடைய மன்னவன் அவர்களைப் பார்த்தானில்லன். எ - று. (அரு)

ஈங்கிவன் சிவனிடத் திழைத்த தீமைகண்
டாங்கவ ருரைத்தசொற் கேட்டி லாமையாற்
றூங்கிய தடஞ்சினைத் தருவி னீழல்வா
யோங்கிவன் றாதையை நிரயத் துய்த்தனர்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் இம்மன்னவன், சிவபுண்ணியத்திற்கு நேர்ந்த கேடுதியைநோக்கி, அங்குள்ள அவ்வந்தணர் கூறியவார்த்தையைக் கொள்ளாது, விசாலமுற்றுக் கிளைகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷ நிழலில் வசித்திருந்த பெருமை வாய்ந்த இவன் பிதாவை நரகிற்கனுப்பினன். எ - று. (அசு)

வயக்கடும் புரவியிம் மன்னன் மன்னிய
கயக்கொடும் பிணியினாற் கழிந்து மாண்டனன்
சயக்கொடுங் கதையினா ரியம தண்டத்தா
ரியக்கொடும் புயம்பிணித் துடன்கொண் டேகினார்.

(இ - ள்.) அதிவேகம்பொருந்திய குதிரையையுடைய இம்மன்னவன், விடாதிருந்த கொடிய க்ஷய ரோகத்தால் ஆயுண்முடிந்திறந்தனன். வெற்றி தங்கிய பெரிய கதாயதமேந்திய இயமகிங்கரர்கள் அவன் இருதோள்களையும் சேர்த்துப் பிணித்துத்தங்களோடு இழுத்துச்சென்றார்கள். எ - று. (அஎ)

தந்தைவீழ் நிரயமுந் தனக்கு வாய்த்துறச்
செந்தழல் வயிரவான் கழுவிற் றீகின்றா
னந்தரத் தியம்புநன் னாட்டை யன்னவன்
கொந்தளக் குழலியைக் குறும்பு கொண்டதால்.

(இ - ள்.) தன்தந்தை வீழ்ந்துகிடக்கும் நரகம் தனக்கும் கிடைக்க, தீயிற் போட்டிருந்த வயிரத்தாற் செய்யப்பட்ட உயர்ந்த கழுமரத்தில் வேகின்றான். தேவலோகத்தினரும் துதிசெய்யத்தக்க அவன் சிறந்த நாட்டையும் குழைந்த கூந்தலையுடைய அவன் மனைவியையும் குறும்பரசர் கைப்பற்றினர். எ - று. ()

அழிகவுள் யானையாற் கமைச்சி னோங்கிய
மொழிமறை யசித்தனை மன்னன் முன்னரின்
விழிசெருத் தெடுத்தயல் விடுத்துப் போக்கினா
ரிழிதகன் றன்னுயி ரிறந்து மாண்டனன்.

(இ - ள்.) மதஞ்சொரியுஞ் சுவட்டையுடைய பட்டத்து யானையைப் பெற்ற அம்மன்னனுக்கு மந்திரியாக மேம்பாடுற்றிருந்த வேதமோதிய அந்தணனாகிய அசித்தனை, அவ்வரசன் முன்னரே கண்ணைப்பறித்து எடுத்துப் பக்கலில் வீசினார்கள். குணவீனனாகிய அவனும் உயிர் நீங்கியிறந்தான். எ - று. (அகூ)

அவனையுந் தென்புலத் தரச னாணையாற்
கவரெரி கொழுந்தெழுந் தெரியுங் கண்ணகன்
பவர்குழி நரகிடைப் படுத்தி னாரவ
ணிவருட லுறுதியிற் றழியு மின்னமும்.

(இ - ள்.) அவ்வசித்தனையும் மந்திரியையும், இயமனுடைய கட்டளையால், கடுந் தீயானது சிகைவிட்டுயர்ந்தெரியும் பரந்து நெருங்கிய குழிகளையுடைய நரகத்தில் அமிழ்த்தினார்கள். அந்நரகத்தில் இவ்விருவருடலும் முடிவு பெறாமல் இன்னும் வருந்திக்கொண்டுள்ளன. எ - று. (கூ0)

புரிதரு மவன்றரு புண்ணி யத்தினு
னரியவிவ் நரகொழிந் தும்ப ரெய்திய
பரிவுடைத் தாதையைப் பண்டு போலெடுத்
தெரிதரு நரகிடை யிழிச்சி னாரரோ.

(இ - ள்.) பிதாவின் பொருளைக்கொண்டு இவன் புரிந்துவந்த புண்ணியத்தினாலே, தனக்குரித்தாயிருந்த நரகத்தை விலகிச் சுவர்க்கத்திற்புகுந்த இவனுக்கு அன்புடைய தந்தையைப் பண்டுபோலவே யெடுத்து, எரிந்துகொண்டுள்ள தீவாய்நரகத்திலிட்டார்கள். எ - று. (௯௧)

வாழையின் றீங்கனி வழங்கி னல்லது
சூழிருந் தடிசிலுந் துய்க்கி லேமென்ப்
பாழ்வயி றேம்பினோர் பண்ண வன்பழ
மூழ்முறை கொணர்ந்துளோ ருரைத்துக் காட்டினோன்.

(இ - ள்.) இனிய வாழைப்பழத்தைப் பரிமாறினாலன்றி ஒன்று சேர்ந்திருந்து அமுதுண்ணமாட்டோமென்று சொல்லிப் பாழ்வயிற்றினை நிரப்பச்செய்த அந்தணர்களும், சிவபெருமானுக்குரிய அப்பழங்களை வினைவசத்தாற் கொண்டுவந்த ஏவலாட்களும், அத்தோட்டத்தில் உள்ளனவென வுணர்த்தி அடையாளஞ் சொன்னவனும். எ - று. (௯௨)

யாவரு மிப்பெரு நிரய மெய்தினர்
மேவருந் துயரொழிந் தின்னு மீண்டிலார்
சேவரு மெம்பிரான் சிவத்து ரோகத்தாற்
பாவியர் படுவன பிறவும் பன்னுவாம்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்களெல்லோரும் இப்பெரிய நரகத்தையடைந்தார்கள். ஒருவராலும் அடைதற்கரிய துபரமகன்று இன்னும் திரும்பவில்லை; இடபவாகனத்தில் ஆரோகணித்தருளும் எமது சிவபெருமானுக்குச்செய்த சிவத்துரோக நிமித்தமாக, அப்படிச்செய்த பாவிகள் படுகின்ற நரக வேதனைகள் மற்றையவற்றையுஞ் சொல்லுகின்றோம். எ - று. (௯௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புலன்களை யைந்துங் காத்துப் பொதுநின்ற புலமைத் தன்மை
நலங்கிளர் பெருந்த வத்து நவையறுங் குணத்தீ ரெந்தைக்
கிலங்கொளி பரிக லத்தி னமுதினுக் கியைந்து விட்ட
நிலங்கவர்ந் தெடுத்தோ ரின்னும் படுவன நிகழ்த்தக் கேண்மின்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களையும் (விடயத்தொடக்குறாமல்) பாதுகாத்து, பொதுவாயுள்ள ஞானத்தன்மையின் நன்மை மிக்க பெருந்தவமுடைய குற்றமற்ற குணமுடைய முனிவர்களே! எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குரிய மிக்க காந்திதங்கிய பரிகலத்திற்கான திருவமுதிற்காக, மனம் விரும்பிவிடுத்த நன்செய் நிலத்தை யபகரித்தநுபவித்தவர்கள் இன்னும் அநுபவிக்கின்ற நரக வேதனையைச்சொல்லக்கேட்பீர்களாக. எ - று. (௯௪)

செந்நெலங் கழனி வேலிச் சிங்கல மென்னுந் தேயத்
தந்நிலத் தகவை யிற்பூச் சக்கர மென்னு மூதூ
ரந்நகர் சவிதா வென்னு மறையவ னன்பாற் றோன்றி
மன்னிய புதல்வர் மூவ ரிவரொடு மகிழ்ந்து வாழ்வான்.

(இ - ள்.) செந்நெற் கழனிகளே அழகிய வேலியாகவுடைய சிங்கலமென்னும் நாட்டிலே உள்ளிடத்திலே பூச்சக்கரமென்னும் பெயர்பெற்ற பழமையான மேம்பட்ட நகரத்தில் சவிதாவென்னும் அந்தணன், ஜீவகாருண்ணியமுடையவனாகத்தோன்றி, தனக்குப் பிறந்துள்ள மூன்று புதல்வர்களோடு மனமகிழ்ந்து வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (௬௫)

அனையவன் றன்பாற் றோன்றி யருமறை முழுது மோதுந்
தநயரின் முன்ன வற்குத் தன்மிய னெனனு நாமம்
புனைதர மொழிந்தா னன்னோன் றனையுணர் புலமைத் தன்மை
நினைவுறத் தெரிந்தான் சைவ நிலைதரு வரம்பி னின்றான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய சவிதாவெனும் பிராமணனிடத்திற்பிறந்து அரிய வேதங்களையெல்லாம் ஓதுகின்ற குமாரர்கள் அம்மூவரில், மூத்தோனுக்குத் தன்மியனென்று பெயர் வழங்கும்படி சொன்னான், அப்புத்திரன் ஆன்மவிலக்கணமறியத்தக்க மெய்ஞ்ஞான வியல்பை மனதிற்றெளியும்படிகற்றனன், சைவசமயத்திற்குரிய நல்லொழுக்கத்திலிருந்தான். எ - று. (௬௬)

தன்னுடை நிலனுந் தேடும் பொருளுமத் தழற்கட் பால
முன்னவற் குதவி நீரோ டளித்தன னுவந்தை முன்னி
யுன்னரு வெதிரி வெங்கா னடைந்தன னெழிந்த பின்னு
ளந்நிலம் பொன்னேர் பூட்டி யரிச்சுரர்க் குழுவ தானார்.

(இ - ள்.) தனக்குரிய நிலத்தையும் தான் தேடுகின்ற பொருளையும் நெற்றியில் விழியுடைய அச்சிவபெருமானுக்கே அர்ப்பிதஞ்செய்து தாரை நீரோடு தத்தமுஞ்செய்துவிட்டு, தவச்செயல் கருதி யாவரும் நினைத்தற்கரிய பெரிய வதரிகாச்சிரமஞ்சேர்ந்தான். சிலகாலஞ்சென்ற பின்னர், அந்நிலத்திலே அழகிய ஏர்பூட்டி ஹரிச்சுவரர்க்காக உழதொடங்கினான். (௬௭)

அத்தலை யுணர்ந்து வேத மளந்தறி சவிதா வென்போன்
செய்த்தலை யுழுத பொன்னேர் மறித்தனன் சினமீக் கொண்டா
னித்தலை யானு மீன்ற மதலைய ரிவரு முள்ளேம்
பித்தனீ திழைத்தா னென்று னுமக்கது பிலப்ப நன்றே

(இ - ள்.) வேதமுழுவதுமுணர்ந்த சவிதாவென்னும் அந்தணன் அக்காலத்தில் அச்செய்தியுணர்ந்து கோபமிகுந்து, வயலினிடத்திலே உழுதுகொண்டிருந்த அழகிய ஏரைத் தடைசெய்தான். இவ்விடத்திலே தந்தையாகிய யானும் புதல்வரிருவரும் இருக்கின்றோம். சித்தப்பிரமையுடைய அவன் இப்படிச்செய்தால் உங்கட்கு அநநிலம் சுதந்தரமாகத்தக்கதன்று. எ - று. ()

ஆவண மாட்சி யெம்பா லகப்பட நீங்க ளீது
கோவினுக் குரைத னன்றோ வெளியவர் குடிமி ராரோ
பாவியர் செய்த செய்தி நின்னுயிர் பதிப்ப தல்லை
லாவிகொண் டிருப்ப தோரி னருமறைக் குலத்து ளேனே.

(இ - ள்.) இந்நிலத்து உரிமைச்சீட்டும் அனுபவமும் எங்களிடத்திலிருக்க இந்நிலத்தைச்சிவாலயத்திற்காக உழுவது நன்றாமோ? ஊரில் ஏழைகள் குடியிருக்கமாட்டார்களோ? பாவிகள் செய்த செயலைச்செய்தீர்கள். இப்போதே என்னுயிரைப்போக்கிக்கொள்வதன்றி உயிரோடிருக்க நினைப்பேனாகில் நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்தவனோ? எ - று. (௯௯)

ஏனும்வழக் கெடுத்துக் கூறி யிருமைய ரிகலுங் காலை
மனுமுறை மரபிற் சொல்லு மன்றமுற் றிருந்து ளோர்பா
லனுதரித் திதனைச் சொன்னா லாங்கவ ரறுத்துச் சொன்ன
பனுவலி னிற்று மென்றா னந்தண னதனைப் பாரான்.

(இ - ள்.) என்னும் வழக்கையெடுத்து விரிவாகப்பேசி இருதிறத்தாரும் பகைகொண்டகாலத்தில் மநுநூலின் முறைமைப்படி சொல்லுகின்ற நியாய சபையிற்போய்ச்சேர்ந்து, அவ்விடத்தில் உள்ளவர்கள்பால் வணங்கி, இவ்வியாச்சியத்தைச்சொல்லுவோமாகில், அவர்கள் தீர்மானப்படுத்திச்சொல்லிய சொல்லின்படி நாம் நிற்கக்கடவோமென்றார்கள். சவிதாவென்னும்வேதியன் அதனைக் கருதினானல்லன். எ - று. (௧00)

எந்தைபொற் கோயிற் செய்கை செய்பவ ரிவ்வனைக் கொண்டு
பைந்துண ரலங்கற் றிண்டோட் பார்த்திபன் முன்னர்ச் சென்றார்
தந்தமி லெடுத்த வெல்லா மொழிந்தனர் தனிச்செங் கோலோ
னந்தண னவனை நோக்கிச் சுளித்தன னறைவ தானான்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிற்றிருப்பணி செய்பவர்கள் இவ்வந்தணனை யழைத்துச்சென்று, பசிய பூங்கொத்துகளாலாகிய மாலை தரித்த வலிய தோள்களையுடைய அரசன் முன்னர்ச்சென்றார்கள். அப்போது இவ்விருதிறத்தினரும் தங்கட்குரிய நியாயங்களையெல்லாந் தெரிவித்தார்கள். நிகரற்ற செங்கோலையுடைய அம்மன்னவன் சவிதாவென்னும் அந்தணனை நோக்கிக்கோபித்துச்சொல்லுகின்றான். எ - று. (௧0௧)

ஈசனுக் கிதுவென் றோரா வெண்ணினு மெம்பி ரான்றன்
பூசனைக் குரித்தா மண்ணிற் பொழிபுனல் விண்ணிற் செல்லி
னாசறத் திரும்பு மஃதென் றச்செறு வரனுக் காக்கிக்
காய்சினத் திவனை நோக்க மறையவன் கழன்று போனான்.

(இ - ள்.) இந்நிலம் சிவபெருமானுக்கென்று அபுத்திபூர்வமாகக் கருதினாலும் எமது சிவபெருமான் பூசைக்கே யுரியதாம். நிலத்திற் சொரிகின்ற நீரானது ஆகாயத்திற் செல்லுமானால் பழுதற்று மீண்டும் நீராகவே வரும். அதுபோன்றதன்றோ இச்சிவபுண்ணியமென்று கூறி, அந்நன்செய்நிலத்தைச் சிவபெருமானுடையதேயென்று தீர்மானித்து, கடுங்கோபத்துடன் சவிதாவை நோக்க அவ்வந்தணன் ஓடிப்போய்விட்டனன். எ - று. (௧0௨)

பற்பக லொழிந்த பின்னர் வரைபொரப் பணைத்து வீங்கு
மற்பொரு திரடோள் வேந்த னிறந்தனன் வைய மெல்லாங்
கொற்கொள்வே லரசர் கொண்டார் மறையவன் குற்ற நோக்கான்
வற்புறு மனத்த னாகி வளவய லெடுத்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பல தினங்கள் சென்ற பின்னர், மலைபோலப் பூரித்துவிம்மிமற் போர்செய்தற்குரித்தாய்த் திரண்ட தோள்களையுடைய அம்மன்னவன் மரண மடைந்தான். அவன் நகரமுழுவதையும் வெற்றிதங்கிய வேலேந்திய வேற்றரசர் கைப்பற்றினார்கள். சவிதாவெனும் வேதியன் அபராதத்தைக்கருதாமல் கடின சித்தமுடையவனாய், வளந்தங்கிய அவ்வயலை மீளவும் தான் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டான். எ - று. (௧௦௫)

இளநிலாப் புனைந்த வேணி யெம்பிரான் கோயிற் செய்கை
வளமுறப் பரிப்போர் சென்று மன்னவற் குரைப்ப மன்ன
னுளநெகிழ்ந் திரங்கி யந்த வேதியற் குளையச் சொல்லி
வளவய றிருப்பி யீசற் காக்கினன் மறுத்துஞ் சொல்வான்.

(இ - ள்.) இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கோயிற் பணிவிடையைச்செவ்வனே பரிபாலிப்பவர்கள் சென்று, அவ்வேற் றரசனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள, அதுகேட்ட மன்னவன் மனமுருகி யிரக்கமெய்தி, அவ்வேதியனுக்கு மனம் வருந்தும்படி கண்டித்துச்சொல்லி, வளப்பந்தங்கிய அவ்விளை நிலத்தைச் சிவபெருமானுக்கே யுரித்தாக்கி மேலுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௧௦௪)

இற்றைநா ளளவும் பெற்ற விடுசில வொழியப் போக்கி
மற்றைய செந்நெ லெல்லாம் வழக்கினா லெடுத்துக் காட்டிப்
பெற்றவே றுளைத்தோற் கென்ன வாக்கினன் பெரிது நல்கி
யுற்றவன் றன்னை யிந்நா டொழிதரப் போதி யென்றான்.

(இ - ள்.) இன்றுவரையில் அவன் பெற்றுக்கொண்ட நெல்லிற் சில வானதைக்கழித்துத்தள்ளி, மிகுந்த செந்நெற்கள்யாவும் இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுக்கெனத் தீர்மானஞ்செய்து வருவித்துக்கொடுத்து, அவ்வந் தணனை இந்நாட்டைவிட்டு ஓடிப்போகவெனக் கட்டளை தந்தான். எ - று. ()

அந்நிலை நாடு நீங்கிச் சேணெறி யரிதிற் சென்றா
னின்னலங் கடலுட் டாழ்ந்து மகதநா டிறுத்தா னங்கண்
மன்னவற் கண்டு சொல்லு மாசிகண் மரபிற் சொன்னான்
பின்னரி னிகழ்ந்த வெல்லா மவனுழைப் பெரிது சொன்னான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுதே அந்நாடு கடந்து அரிதாக வெகு தூரம் போய் விட்டான். துன்பக்கடலிலமிழ்ந்துமகதநாடு சேர்ந்தான். அங்குள்ள அரசனைக் கண்டு அந்தணர் கூறும் ஆசிமொழிகளைக்கிரமப்படி சொன்னவனாய், அதன் பின்னர், தன்னூரில் தனக்குற்ற விர்த்தாந்தங்களையெல்லாம் அம்மன்னவன்பால் விளக்கிச்சொன்னான். எ - று. (௧௦௬)

ஓர்பொழு தொருநா ளெம்பா லாசிவந் துரைத்துப் போதி
நேர்வர வுனக்கு வேண்டும் யாவையு நிரப்பித் தந்து
னூரகத் திருத்து மென்றான் மன்னவ னுரைத்த வாய்மை
சோர்வற வுணர்ந்து கொண்டான் றொலைந்தன சிலநா ளங்ஙன்.

(இ - ள்.) தினமொன்றுக்கொருவேளையாக எம்பாலெய்தி, ஆசீர்வதித்துச் செல்லக்கடவாய். உனக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் உன் மனம்திருப்தி

யெய்திப்படி அதிகமாகக்கொடுத்து, உன்னூரிலிருக்கும் வகையாகச்செய்கின்றேன் என்றான். அம்மன்னவனுரைத்த உண்மையை மறவாமல் எண்ணிக்கொண்டிருந்தான், அப்படிச் சில தினங்கள் சென்றன. எ - று. (௧௦௭)

ஈதறிந் தரசற் புல்லி யிவனிலை சொல்லி யின்றிப்
போதிவற் கோறி யென்றான் புரகித விசாந்த னென்போன்
றீதுறு சிவத்து ரோகர்த் தீண்டலு மாகா கோறற்
கேதுவே தென்னி லின்னே யென்னுயி ரிறப்ப னென்றான்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவனுக்குப் புரோகிதனாகியவிசாந்தகனென்போன்இச்செய்தியை யறிந்து அரசன்பாலெய்தி, இச்சவிதாவென்னும் அந்தணன் தன்மையைச்சொல்லி, இன்று இப்போதே இவனைக்கொல்லுகவென்றான். கொடுமைதங்கிய சிவத்துரோகியைத் தொடுவதும் பாவம். அவனைக்கொல்லக் காரணம் யாதெனவினவில் இப்போதே யென்றுயிரை விடுவேனென்றான். ()

ஆங்கதற் கரச னெவ்வா னறிந்தனன் விசாந்த னென்போன்
பாங்குறு மொருவன் கையி னுந்தகம் பற்றி வாங்கி
யோங்குற வெறித லோடு முருண்டதம் மறையோன் சென்னி
வீங்குறு தடந்தோள் வேந்தன் வெகுண்டெரி விழித்து நின்றான்.

(இ - ள்.) அரசன் அப்படிக்கொலைசெய்ய விணங்காததைவிசாந்தகனுணர்ந்து அருகே நின்றுகொண்டிருந்த ஒருவன் கையிலேந்திய வாளைப்பறித்துத் தன் கையிற் பற்றிக்கொண்டு ஓங்கிவீசியவுடனே அவ்வந்தணன் சிரம் அறுபட்டுருண்டது. விசாலித்த தோளையுடைய மன்னவன் விம்மிதமெய்திக்கோபித்து விழிகளில் தீப்பொறி சிந்தப்பார்த்திருந்தான். எ - று. (௧௦௯)

அடைக்கலம் யானே யாக வடைந்தனன் மறையோன் சென்னி
புடைத்துமண் கிடப்ப வாளா லெறிந்தனை யென்னப் பொங்க
விடைக்குலம் வெகுண்டா லென்ன விசாந்தகன் வெகுண்டு வேந்த
னுடைத்தட மகுடச் சென்னி தன்னையு முருட்டி வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) யானே யடைக்கலமென்று, என்பால் வந்து, அடைந்தவனாகிய அவ்வந்தணன் சிரம் வெட்டுண்டு பூமியிற் புறளும்படி வாட்படையால் வீசினையல்லவா? எனக்கோபிக்க, இடபவேறுகள் சினங்கொண்டாற்போல விசாந்தகன் கோபமெய்தி, அம்மன்னவனது விசாலமான கிரீடத்தையணிந்த சிரத்தையும் வெட்டிப்பூமியிற் புரட்டித்தள்ளினான். எ - று. (௧௧௦)

சாந்தகன் பிரமை கொண்டா னென்றுளஞ் சலித்துப் பொங்கி
வேந்தர்கோன் சேனை யாவும் விசாந்தகற் பிடித்துக் கொல்வா
னேய்ந்தெதி ரெழுந்த காலைத் தம்மிலோ ரிகலுண் டாகச்
சேந்தகட் கடைத்தீப் பொங்க விளைத்தனர் திமிலத் திண்போர்

(இ - ள்.) விசாந்தகன் இப்போது சித்தப்பிரமைகொண்டுள்ளானென்று மனங்கலங்கிக்கோபித்து, அம்மன்னவன் சேனைமுழுவதும், விசாந்தகனைப் பற்றிக்கொண்டு கொல்லுதற்கு எதிர்த்துத்தோன்றிய காலத்தில், தங்கட்குள்ளேயே ஒரு பகைமையுண்டாக, சிவந்த கடைக்கண்களில் தீப்பொறி சிந்தப்பெருங்கோஷத்தோடு கடும்போர் செய்தார்கள். எ - று. (௧௧௧)

கையற்றார் கால்க ளற்றார் கழுத்தற்றார் கவசத் தோடு
மெய்யற்றார் புயங்க ளற்றார் விரலற்றார் மிடலொன் றற்றார்
தொய்யற்செஞ் சோரி பாயத் துடித்தனர் தொலைந்து மாண்டார்
தையற்பங் குடையோன் றன்மை யாவரே சாற்றற் பாலார்.

(இ - ள்.) கைகள் அறுபட்டவர்களும், அணிந்த [கவசம்] இருப்புச் சட்டையோடு உடல் அறுபட்டவர்களும், தோள்கள் அறுபட்டவர்களும். விரல்கள் அறுபட்டவர்களும், வலிமையற்றவர்களுமாகி, சேருகத்தக்க செவந்த உதிரமோடும்படி துடி துடித்து உயிர் நீங்கி மாண்டார்கள். உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான்றன்மையை எவர்தாம் சொல்லுந்தன்மையுடையார்?

தந்தைபட் டிறந்த வாறு மறையவற் றடிந்த வாறு
முந்துறுஞ் சேனை தம்மிற் பொருதற முடிந்த வாறுஞ்
சிந்தைபெற் றுணர்ந்தான் வேந்தன் சிறுவனுங் கெழுந்து சென்றான்
பைந்துண ரலங்கற் றிண்டோள் விசாந்தகற பணிந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) தன் தந்தை வெட்டுண்டிறந்ததையும், (அடைக்கலம்புக்க) அந்தணனை வெட்டியதையும், முற்பட்டு எதிர்த்த சேனைகள் தங்களிலேயே போர்செய்து முற்றும் இறந்ததையும் அம்மன்னவன் மகன் மனதிற் கருதி யுணர்ந்தவனாய், அங்கிருந்து எழுந்து சென்று, பசிய பூங்கொத்துக்களாலாகிய மாலையணிந்த வலிய தோள்களையுடைய விசாந்தகனைப்பணிந்து எதிரிலே நின்றான். எ - று. (ககரு)

என்னைகொ லிதுமற் றென்று மறிந்தில னிசைத்தி யென்னப்
பின்னரும் பணிய நோக்கி விசாந்தகன் பேசக்கேட்டா
னென்னையா ளமலன் செய்கை யீதென வறிந்தா னீங்கென்
றன்னையுங் கோறி யென்னுக் குமரனு மகுடஞ் சாய்த்தான்.

(இ - ள்.) இது யாது காரணமோ? ஒன்று முணரேன். இதன் காரணத்தைச்சொல்லுகவென்று மீண்டும் பணிவதைக்கண்டு, விசாந்தகன் நடந்தவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லக்கேட்டவனாய்,என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் செயலாகும் இது வென்றறிந்து, இவ்விடத்தில் என்னையுங்கொல்லுகவென்று அவ்விராச குமாரனும் திருமுடியைச்சாய்த்தான். எ - று. (ககசு)

அவ்வழி யிரங்கி நோக்கி விசாந்தக னருளு நெஞ்சன்
செவ்வழி யுளத்தோய் நன்றுன் றிறத்துள செய்கை யென்னு
வெவ்வழி நினக்கு வேண்டு மியம்புதி யென்ன லோடும்
வெவ்வழிச் சேனை தம்மில் விளிந்துறு தளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) விசாந்தகன் இரக்கமெய்தி நோக்கிக் கருணைதங்கிய மனமுடையவனாய், செவ்விய வழியிற்செலுத்திய சித்தமுடையவனே! உனது பத்திமைத் தன்மையின் செயல் நன்றாயுளதென்று சொல்லி, உனக்குயாதுவரம் வேண்டும் சொல்லுகவென்றவுடன்; பெருந்தொகையான சேனைகள் தங்களுக்குள்ளேயே மரணமெய்தாது காத்தருளவேண்டுமென்று யாசித்தான். எ - று. (ககஎ)

வாலிளங் குமரன் கூறக் கேட்டனன் மறையோ னெந்தை
பாலலோ சனனை நெஞ்சம் படுத்திநின் றிரக்கங் கூர்ந்தா

ஞலிய சேனை தம்மர் ரெழிந்துகை யயர்ந்து நின்ற
மேலெழ நறும்பூ மாரி பொழிந்தனர் விண்ணு ளோர்கள்.

(இ - ள்.) புனிதனுன அரசிளங்குமரன் இப்படிச்சொல்ல, விசாந்தக னென்னும் வேதியன் கேட்டு, எமது பெருமானுகிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானை மனதிற் கருதி இரக்கஞ்செய்தினன். கோ..க்கின்ற சேனைகள் தங்கள் பகைமை விலகிச்சேர்ந்திருந்தன. அந்தரவாசிகளாகிய தேவர்கள் ஆகாயத்திலெழும்பும்படி மணமுள்ள மலர்மாரி சொரிந்தார்கள். எ - று. ()

எண்டிசை யீறு காறு மெழுந்தெதிர் முழக்கங் காட்டி
மண்டுதுந் துமியி ஞர்ப்புச் செவிபுக வானத் தூடு
கொண்டிறக் கினர்பொன் மானங் கணத்தவர் குறுகி நின்ருர்
கண்டவர் விசாந்தற் போற்றிக் கைகுவித் தினைய சொல்வார்.

(இ - ள்.) எட்டுத் திக்குகளினிறுதிவரையிலும் மேலோங்கியெழுந்து எதிர்முழக்கங்காட்டி நெருங்கிய தேவதுந்துமியின் கோஷம் மாநுடர் செவி களிலுங்கேட்க, ஆகாயவழியாகச் சிவகணத்தவர்கள் பொன்மயமான விமானங் கொண்டுவந்திறக்கி அருகே நின்ருர்கள். (அப்பொழுது) அச்சிவகணத்தோர் விசாந்தகனை நோக்கித் தோத்திரஞ்செய்து, கைகளைச்சிரமிசைக்குவித்து இப்படிக்கூறுகின்ருர்கள். எ. று. (ககஎ)

பத்தியும் பயமும் பத்தி வயிரமு முலகத் துன்னை
யொத்துள ரிற்றை நாளு மொருவரைக் கண்டி லேம்பா
முத்திவித் தாக நின்ற நந்திசொன் மொழியால் வந்தே
மத்தநீ மானந் தாங்கக் கைலைவந் தடைதி யென்ருர்.

(இ - ள்.) (சிவபுண்ணியத்திற்) பத்தியும் பயமும் பத்திமைக்காக வைராக் கியமும் இந்நிலவுலகத்தில் உம்மைப்போல் அடையப்பெற்றவர்கள் ஒருவரை யும் இன்றுகாறும் நாங்கள் கண்டதின்று. முத்தியின்பம் விளைதற்கொரு விதைபோல்வாராகிய திருநந்திதேவர் கொடுத்த கட்டளையால் இங்கெய்தி ஞேம். ஆதலின், புனிதமானவரோ! அடியேங்கள் விமானந்தாங்கும்படி தேவரீர் திருக்கைலாயத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று கூறினார்கள். எ - று. ()

தாங்குறு மானத் தேறித் தன்னுயிர்க் கிளைக ளோடு
மோங்கின னும்பர்ச் சென்ரு னிந்திர னுவந்து வாழ்த்தத்
தேங்குநீர்ப் பவள வேணி யெம்பிரான் றிருமுன் சென்ருன்
பூங்கழ லிமையோ ரேத்தக் கைலைபுக் கிருந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) சிவகணங்கள் சுமக்கும் விமானத்திலேறி, தனது உயிர்போன்ற உறவினரோடு மேலோங்கித்தேவலோகமெய்தி அங்குள்ள இந்திரன் மனங் களித்துத் துதிசெய்ய, தேக்கெடுக்குங் கங்காசலத்தையணிந்த சடைமுடியை யுடைய எமது சிவபெருமான் திருச்சந்நிதானத்தின் முன்னரடைந்து, அங் குள்ள தேவர்கள் யாவரும் தனது அழகிய பாதங்களைத் துதிசெய்யும்படி திருக் கைலாயபதவியை யடைந்து வாழ்ந்திருந்தனன். எ - று. (ககசூ)

தேவனுக் களித்த நன்னீர்ச் செந்நெலங் கழனிச் செய்வேட்
டாவிய மறையோன் மைந்த ரிருவரோ டலங்கு செந்தீ

மேவிய கிரயம் புக்கா னீங்கிவன் விரும்பிச் சென்ற
கோவியன் மகதர் கோனு மக்கொடு நிரயம் புக்கான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்குத் தத்தஞ்செய்து கொடுத்த நல்ல நீர்வளம் பெற்ற செந்நெல் விளையத்தக்க மருதநிலத்திலுள்ள வயலை விரும்பிய சவிதா வென்னும் அந்தணன், தன் புத்திரர் இருவரோடு, பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் கொடுந்தீ நிறைந்துள்ள நரகத்திற் சேர்ந்தான். இவ்வேதியன் அபேக்ஷைகொண்டு அடைக்கலம் புக்கிருந்த அரசத்தன்மை பொருந்தியுள்ள மகதநாட்டு மன்னனும் அந்தக்கொடுமைவாய்ந்த நரகத்திலேயே யடைந்தனன். எ - று. (௧௨௦)

இப்பெருங் காதை கேட்டு மீர்ஞ்சடை முனிவீ ரெந்தை
செப்பருஞ் சிவத்து ரோகஞ் செய்வரோ செய்தா ரென்னி
லொப்பரும் பத்தர் வாழு மூரகம் புகுத லாகா
வெப்பரு நிரயத் தாழ்வர் மீட்கலா நெறியு முண்டோ.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த சடையையுடைய நைமிசாரணிய முனிவர்களே! இப்பெரிய சரிதையைக்கேட்ட பிறகும் எமது சிவபெருமானுக்குச் செய்வதாகிய சொல்லமுடியாத சிவத்துரோகத்தைச் செய்வார்களோ? அதன் பிறகும் செய்தார்களாகில், ஒப்பற்றவர்களாகிய அன்பினையுடையவர்கள் வசிக்கின்ற முத்தி நகரத்திற் சேரலாகாது. அதிவெப்பந்தங்கிய நரகத்திற் படிவார்கள். அவர்களை அந்நரகத்திலிருந்து கரையேற்றத்தக்க வழியும் ஒன்றுள்ளதோ? எ - று. ()

கலிவிருத்தம்.

இக்கதை முற்று மிசைத்தன மீச
னக்கினி மேனி குளிர்ப்புற வமிர்தந்
தொக்கப சுக்கவர் தீமைசு மந்தோர்
புக்கது யர்க்கொடு முப்பது புகல்வாம்.

(இ - ள்.) இச்சரிதத்தை முற்றுஞ்சொன்னோம். சிவபெருமானுடைய அக்கினியைப்போலும் செவந்த திருமேனி குளிரும்படி பாலினைக்கொடுப்பதாகிய பசுவினைக் களவுசெய்த பாவத்தையடைந்தவர்கள், தமக்கு நேர்ந்த துயரங்கொண்டலைவதைச்சொல்லுவோம். எ - று. (௧௨௨)

பாண்டவ னென்றொரு பார்த்திவ னன்னோற்
காண்டகை மைந்த ரருந்திற லைவர்
காண்டகை முன்னவ னன்பு கனிந்தே
மூண்டெழு சிந்தையன் வெந்திறன் மொய்ம்பன்.

(இ - ள்.) பாண்டவனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு மன்னவனிருந்தான். அம்மன்னனுக்கு ஆண் தன்மையுடையவர்களும் அரியவல்லபமுடையவர்களுமாய் ஐந்து புதல்வரிருந்தனர். அவரில், காண்டற்கினியனான ஜேஷ்டன் கிருபைமிகுந்து மேம்பட்டுயர்ந்த மனமுடையோன். புயபலபராக்கிரமசாலி.

கருணை முழங்கு பெருங்கட லன்னான்
றரும நிரப்பிய சாலெங் கர்ப்பா

றொருவ னுயிர்ப்பொறை யாருயி ரொப்பா
னருமக ரக்கடல் வையம ளிப்பான்.

(இ - ள்.) இன்னும் அப்பெரியோன் கருணையிருந்த பெரிய சமுத்திரம் போன்றவன். தருமங்களையெல்லாம் நிரப்பியுள்ள ஒரு பண்டசாலைபோன்றவன். ஆன்மாக்கடோறும் அமர்ந்திள்ள பரமான்வாவைப்போன்றவன். அரிய மகர மச்சங்கள் வசிக்கும் கடல் சூழ்ந்த பூமியை யாள்பவன். எ - று. (கஉச)

தருமனெ னும்பெயர் தந்துயி ரன்னு
ரொருவறு தம்பியர் நால்வரொ டும்போய்த்
துருவுசி னத்துரி யோதனனைச்செற்
றிருநில முற்றுமெ திர்ந்துற வாழ்வான்.

(இ - ள்.) தருமனென்னும் பெயரேற்றவனாய், தன்னுயிர்போற் பிரிதற்கரிய சகோதரர் நால்வரோடும்போய், மேற்பட்ட கோபமுற்றோனாகிய துர்யோதனனை மாய்த்து, பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் எதிர் வந்து பணியும்படி வாழ்கின்றவன். எ - று. (கஉரு)

நீடவி ரித்த நெடுங்குடை நீழ
லாடர வுச்சிய கன்புவி பன்னு
ளோடநடத்தியு டம்பொடு மும்ப
ரேடவிழ் தாமனெ திர்ந்திடு மெல்லை.

(இ - ள்.) மிக விரிந்துள்ள பெரிய வெற்றிக்குடை நிழலிலிருந்து, ஆதிசேடன் தன் முடிமேல் தாங்கிய இடமகன்ற பூமியில் பல காலம் தன் செங்கோல் செல்லும்படி செலுத்தி, இதழ்கள் விரிந்த மலர்மாலையணிந்த தருமன், சரீரத்தோடு சுவர்க்கஞ் சேருஞ் சமயத்தில். எ - று. (கஉசு)

தென்றிசை யாளிதி ரண்டது ணைத்தோட்
குன்றன சித்திர குத்தனொ டும்போய்த்
தறன்னி மைந்தனெ னத்தகு தருமற்
கன்றெதிர் சென்றிவை யன்பினு ரைப்பான்.

(இ - ள்.) தென்றிசையை யரசாளும் இயமன், மலைபோலத் திரண்ட இரு தோள்களையுடைய சித்திரகுத்தனோடே போய், தன் ஒப்பற்ற புத்திரனென்று சொல்லப்பட்ட தருமனுக்கு அப்பொழுது எதிர்கொண்டு அன்போடு இப்படிச்சொல்லினன். எ - று. (கஉஎ)

சத்திய மன்றிய சத்திய மறியீர்
பத்திநெ டும்பண பந்திநெ டும்பா
ருய்த்தொரு கவிகை நிழற்றியு வந்தீர்
முத்தலை வோருமு வப்பமு யன்றீர்.

(இ - ள்.) நீர் உண்மைமொழியே யன்றிப் பொய்ம்மொழியை யறியமாட்டீர். பத்தியோடு நீண்டபணாமுடிகளின் வரிசையில் ஆதிசேடனாற் சுமக்கப்

படும் பெரிய நிலவுலகத்திற் செங்கோல்செலுத்தி ஒப்பற்ற வெற்றிக்குடை நிழல்செய்து மகிழ்ந்தீர். மும்மூர்த்திகளும். சந்தோஷிக்கும்படி முயற்சி செய்தீர்.

பாரத முற்றிய சேனைப டுப்பான்
கார்முகில் வண்ணனு ரைப்படி கண்ணுற்
றோர்வற நின்றது ரோணனு டன்பைந்
தார்புனை யசுவத் தாமனி றந்தான்.

(இ - ள்.) பாரத நிகழ்கையில், சேனைகள் யாவும் அழியும்பொருட்டு, கருநிறந்தங்கிய மேகவண்ணராகிய கண்ணபிரான் சொற்படி, யுத்தத்தை நோக்கி யுணர்ச்சியற்று நின்றிருந்த துரோணாசாரியரோடு பசிய மலர்மாலை சூடிய அசுவத்தாமன் இறந்தான். எ - று. (கஉகூ)

என்னவு ரைத்திடு பொய்ம்மைது டைப்பான்
பின்னரே டுத்தொரு பேரினி சைக்குங்
கன்னம தக்கரி யென்று கழன்றீ
ரன்னதொர் பொய்ம்மை யடைந்தது நும்மை.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிய பொய் வார்த்தையை நீக்கும்பொருட்டு, அதன் பின்னர், ஒரே பெயரின் சம்பந்தமுடையதாகிய கன்னமதப்பொழியும் யானை யென்று விளக்கிச்சொன்னீர். அவ்வகைப்பட்ட ஒருபொய்ம்மொழியால் வந்து பாவம் உம்மையடைந்தது. எ - று. (கூ0)

ஓதிய பொய்ம்மையி னுவியொ ழிந்து
காதுக ளத்தின நேகர்க ழிந்தா
ரீதொழி யத்தகு மென்னக ரண்மிப்
போதுதி ரென்றுபு கன்றிடு மெல்லை.

(இ - ள்.) நீர் சொல்லிய அப்பொய்ம்மொழி ஒன்றினாலேயே கோபமதிக ரிக்கத்தக்க யுத்தகளத்திலே எண்ணிறந்தவர்கள் மாண்டார்கள். இப்பாவம் உம்மைவிட்டு நீங்கும்படிபாக, என தியமபுரத்திற்கு வந்து போகக்கடவீரென் றுரைக்குஞ் சமயத்தில். எ - று. (கூக)

தந்தையு ரைத்தவு ளங்கொடு தருமர்
புந்திம கிழ்ந்தொரு தென்றிசை புக்கா
ரந்தநி லத்தன லாச்சிய மென்னும்
வெந்தழ னிரயம் விழித்தெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) தந்தையாகிய இயமன் வார்த்தைகளைத் தருமர் அங்கிகரித்து மனமகிழ்ந்து ஒப்பற்ற இயமபுரஞ் சென்றார். அந்நகரத்திலே அனலாச்சிய மெனும் பெயர்வாய்ந்த தீமயமான கொடிய நரகத்தைத் தமக்கெதிரே கண் விழித்துக்கண்டார். எ - று. (கூஉ)

அந்நிர யத்தின ருந்துய ரெய்தா
வின்னலு ழிக்குமி வற்குள தீமை
யென்னிவன் யாவனெ னத்திகழ் தென்பான்
மன்னவ னைக்கை வணங்கிமொ ழிந்தார்.

(இ - ள்.) அந்த அனலாச்சியமெனனும் நரகத்திலே யிருந்து கொடுந்துய ரெய்தி வருந்துகின்ற இவனுக்குச் சம்பவித்துள்ளபாவம் யாது? இவன் யாவன்? என்று, விளக்கமெய்திய தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமனைக் கைகுவித்து வணங்கிக்கேட்டனர். எ - று. (கருரு)

மைந்தனு ரைத்தம னக்கொடு மறலி
யிந்தவி வன்சிவ பாதக னிவனால்
வந்தசி வத்துரோ கம்புகல் வாமென்
றுந்துசி னங்கொடு ரைக்குவ தானன்.

(இ - ள்.) தன்மகன் தருமன் சொல்லியதை இயமன் மனதிற்கருதி,இந்த அனலாச்சிய நரகத்திலிருக்கும் இவன் சிவாபராதஞ்செய்தவனாவான். இவனால் நேர்ந்த சிவாபராதத்தைச் சொல்லுகின்றேமென்று, (சிவாபராதத்தை நினைத்தலா லுண்டாகிய) கோபத்துடன் சொல்லுகின்றான். எ. று. (கருச)

கலிநிலைத்துறை.

கோடு நீணதி புடைபடு குஞ்சர மென்னு
நாட திற்படு வசுதையென் றொருதிரு நகர
மூட திற்பெரு நான்மறைக் குலத்துளொ ருருவ
னீடு நூனெறி யறத்தொடு மொருதனி நின்றான்.

(இ - ள்.) கரைபொருந்திய நெடியநதியாற் புடைசூழப் பெற்றகுஞ்சர மென்னும் நாட்டில் விளங்குகின்ற வசுதையென்னும் அழகிய நகரமொன் றுண்டு. அந்நகரத்தினுள்ளே பெருமைதங்கிய நான்குவேதங்களுக்குரிய அந்த ணர்குலத்திற் பிறந்தவனொருவன். மேம்பாடுதங்கிய சிவாகமநெறியாகிய புண் ணியத்தோடு ஒப்பற்றவனாக வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (கருடு)

வேத கோத்திரத் துதித்துள விப்பிர மணியென்
றோது நீதிய னியற்கையை யிந்திர னுணர்ந்தான்
போதன் மேயிவற் றழீஇக்கொடு விண்ணகம் புகுவா
னாத வன்புரை யாரமொன் றவன்களத் தணிந்தான்.

(இ - ள்.) வைதிககோத்திரத்திற் பிறந்துள்ள விப்பிரமணியென்று பல ருஞ் சொல்லுகின்ற அவ்வந்தணன் ஒழுகுகின்ற நீதிமார்க்கத்தின் றன்மையை இந்திரனுணர்ந்து, நிலவுலகத்திற்குவந்து இவனைக்கண்டு தழுவிக்கொண்டுதனது தேவலோகத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், சூரியனைப்போன்ற ஒருமாலை யை அவ்வேதியன் கழுத்திலணிந்தான். எ - று. (கருசு)

ஆர மொன்றளித் தருமறை யவன்றனை நோக்கிப்
பேரொ ளிப்புனை யாரமீந் தவிரொளி பிறக்கச்
சோர்ப சும்பொனு யிரமொரு வைகலிற் சுரக்கும்
பார கத்தது கொண்டுநீ பேரறம் புரிப்பாய்.

(இ - ள்.) ஒருமாலையைக்கொடுத்து, அரியவேதமுணர்ந்த அவ்வந்தணனை நோக்கி, மிகுந்தகாந்திபெற்றதாகிய இம்மாலையானது விளக்கந்தங்கிய ஒளிவீ சும்படி ஆயிரம் பசும்பொற்காசை நாளொன்றிற்கொடுக்கும். நிலவுலகத்திலே அப்பொன்னைக்கொண்டு நீ பெரியதருமங்களைச் செய்வாயாக. எ - று

என்று போக்கின னிந்திரன் வேதிய னெய்தி
யன்று நாண்முதல் வைகலொன் றாயிரம் பசும்பொன்
றன்று பேரொளிப் பூண்கலன் சுரந்திடப் பெற்று
னின்று புண்ணிய மெவற்றையும் புரிந்தன னெடுநாள்.

(இ - ள்.) என்றுகூறி இந்திரன் அவ்வந்தணனை யனுப்பிவிட்டான். விப்பிரமணியென்போன் நிலவுலகமடைந்து அன்றுமுதலாகத்தினமொன்றிற்கு ஆயிரம்பசும்பொற்காசுகளை, மிகுந்தபேரொளியுடைய அம்மாலையானதுகொடுத்து வரப்பெற்றுக்கொண்டு நிலவுலகத்திலே வெகுநாளிருந்து எல்லாப்புண்ணியங்களையுஞ் செய்தான். எ - று. (கஙஅ)

பரக்கும் வெண்டிரை படுகட னெடுநிலப் பரப்பிற்
சுரக்கு மாவின மந்தணர்க் களவறத் தொகுத்தா
னிரக்கு மாத்தொறு வவற்றிடை நிலாக்கொழுந் திதழி
கரக்கும் வார்சடை யவன்பசு வொன்றுபோய்க் கரப்ப.

(இ - ள்.) பரவியுள்ள வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலத்திலே, விசேடித்த பசுக்கூட்டங்களை அந்தணருக்கு அளவின்றித்தானங் கொடுத்தான். பசுக்களை வரிசைப்படக்கட்டியிருக்குந்தொழுவங்களில் ஒன்றில் பிறைச்சந்திரனையும் கொன்றைமாலையையும் மறைக்கின்ற நெடியசடையையுடைய சிவபெருமான் பசுவொன்றுபோய்க்கலந்திருக்க. எ - று.

எடுத்த நீரொடு மறையவர்க் குதவுமா னினத்தோ
டடுத்த ணிந்தவூ லாவையு மாங்கவர்க் களித்தான்
கடுக்க ளத்தனு மைம்பரிக் குநரது கண்டார்
திடுக்க மெய்தின ரோடின ரப்பசுச் செறுத்தார்.

(இ - ள்.) கையிலெடுத்துக்கொண்டதாரைநீரோடு அந்தணருக்குத்தானஞ் செய்கின்ற பசுக்கூட்டத்துடன் கலந்திருந்த சூலக்குறியிடப்பட்டுள்ள அப்பசுவையும் (தெரிந்துகொள்ளாமல் தன்னுடையதென்று) அவர்களுக்குத்தானமாகக்கொடுத்தான். விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலைப்பரிபாலனஞ்செய்வோர் அதுகண்டு நடுங்கியோடி அப்பசுவைத்தடைசெய்தார்கள். எ - று. (கசO)

செறுத்த காலையி லப்பசு வேற்றவன் றிரும்பி
வெறுத்த சிந்தையின் விப்பிர மணிதிறத் துரைப்பக்
கறுத்த சிந்தையன் வெகுண்டனன் பாதகங் கருதான்
மறுக்க ளத்தன தாலயத் தவர்க்கிது வலிப்பான்.

(இ - ள்.) அப்படித்தடைசெய்தபோது, அப்பசுவைத்தானமாகப் பெற்றவன் திரும்பிவந்து, மனவெறுப்போடுவிப்பிரமணியெனும் வேதியனிடஞ்சொல்ல, கடினசித்தமுடையவனுய்க்கோபங்கொண்டு, சிவாபராதத்தைச் சிறிதுங் கருதாது ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிற் பரிபாலகருக்கு இதனைச்சொல்லுகின்றான். எ - று. (கசக)

வைக லாயிரம் பசும்பொனெம் பாற்றர வழங்கிச்
செய்க லன்புரிந் தளித்தனன் புரந்தரன் சிவனுக்
கெய்து மென்னுழை போர்பசுத் தந்ததி லிழிபோ
வெய்து ரைத்தனி ரழிவழக் கெனச்சொலா விடுத்தான்.

(இ-ள்.) நாளொன்றுக்கு ஆயிரம் பசும்பொற்காசுகள் எனக்குக்கொடுக்கத்தக்க மாலையை இந்திரன் விருப்பத்தோடு கொடுத்துப்பாலித்தான். (இப்படியிருக்க) என்பாலெய்திய ஒருபசுவைக்கொடுத்தால் சிவபெருமானுக்குத்தாழ்ச்சியுண்டாமோ? வீண்வழக்கை விருதாவாக என்னிடம் வந்து சென்னீர்களென்றுசொல்லி அவர்களையனுப்பிவிட்டான். எ - று. (கசஉ)

ஐய னாலயம் பரிக்குந ரரசவை புகுந்தார்
மைவ ருங்களத் தார்வசந் தேச்சுரர்க் குளதாந்
தெய்வ மாப்பசுப் பிடித்தொரு மறையவன் செங்கைப்
பெய்யு நீரொடுங் கொடுத்தனன் விப்பிர மணியே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிற் பரிபாலனஞ் செய்வோர் இராசசபையை யடைந்தவர்களாய், விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய வசந்தேசுவரருக்கு உள்ளதாகிய தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்தபசுவை விப்பிரமணியெனும் வேதியன் பிடித்துக்கொண்டு, வேறொரு வேதியன்கையில் தாரைநீரோடுந் தானஞ் செய்து கொடுத்துவிட்டான். எ - று. (கசங)

என்னு மவ்வுரை கேட்டலுங் கேட்டிலான் போல
மன்ன னென்றுமுற் றுரைத்திலன் புரோகித மறையோ
னன்ன காலையி லரசனுக் கடுத்தடுத் துரைத்தான்
மின்னு வேணிய னாலயச் சுரபிமீட் டளிப்பான்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லிய அவ்வார்த்தைகளைக்கேட்டும் கேளாதவன் போல் மன்னவன் மறுமொழியொன்றுங்கூறாமலிருந்தான். அச்சமயம், அங்கிருந்த புரோகிதன், பிரகாசிக்கின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிற் பசுவைவாங்கிக்கொடுக்கும்படி அரசனுக்கு அநந்தமுறைசொல்லினன்.

இருக்க ளந்தறி புரோகித மறையவ னிசைத்த
கருத்தி லொன்றுமுற் றுணர்ந்திலன் கனைகழல் வேந்த
னுருத்தெ ழுந்தனன் சிவத்துரோ கந்தரை யொருங்கே
முருக்கி யாருயிர் முடித்துற நான்மறை மொழிந்த.

(இ - ள்.) வேதங்களைமுற்றுமுணர்ந்த புரோகித வேதியன் சொல்லிய நீதிகளில் ஒன்றனையும் சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்தவன் உணராதவனாயிருந்தான். அப்போது அப்புரோகிதன் கோபித்தெழுந்து, சிவத்துரோகிகளை முற்றும் அழித்து உயிர்போக்கும்படி நான்குவேதங்களுங் கூறுகின்றன.

ஆத லாலிவற் கோறியென் றிசைத்தன னரச
னோது நான்மறை யமைச்சனை நோக்கின னும்பர்த்
தாது லாவருங் கற்பக வாசனன் றனக்கென்
றேதி லாரமொன் றளித்தவன் றழீஇக்கொள் ளிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆதலால் இவனைக்கொல்லுக வென்றான். அப்போது அரசன் நான்குவேதங்களையோதுகின்ற மந்திரியாகிய அப்புரோகிதனைநோக்கி, தேவலோகத்திலுள்ளதும் மகரந்தங்கள் நிரம்பியதுமான கற்பகமலர் மாலைதரித்த இந்திரன் தனக்கென்றுயர்ந்த ஒருமாலையையளித்து அவனை தழுவிக்கொள்ளவும் இருக்கின்றான், எ - று. (கசரு)

அச்சி றப்புடை யந்தண ரூருயி ரவன்பான்
மெய்ச்சி றப்பற விளித்துமேல் விளைவன யாதோ
கொச்சை மக்களி னுரைத்தனை வருவன குணியா
விச்சை கற்றுணர்ந் தளந்தறி யுணர்வெலாம் விடுத்தாய்.

(இ - ள்.) அத்தகைச்சிறப்புற்ற அந்தணனுயிரை, அவனுடலின் பெருமை யகலும்படிபோக்குவோமாயின், யாதுவிளையுமோ? வேதங்களையோதியுணர்ந்துள்ள அறிவுமுழுவதையும் போக்கினவனாய், மேல்வருவனவற்றைக்கவனியாது [கொச்சை] மூடமனிதர்போலக் கூறினாய். எ - று. (கசஎ)

என்றி ழித்தன னிவனுரை யாவையு மிறைவன்
றொன்று தொட்டர னடிமைபூண் டொழுகிய தூயோ
னின்றி வன்றிறத் திருப்பினுந் தீண்டினு மெரிவாய்
தென்றி சைப்படு நிரயமுற் றிழிவது திண்ணம்.

(இ - ள்.) என்று அரசன் (புரோகிதனை) இகழ்ந்துபேசினான். இவன்சொல்லியவார்த்தைகளையெல்லாம், பண்டைக்காலந்தொடங்கிச்சிவபெருமான்திருத்தொண்டினைப்புரிந்துவந்த புனிதனாகிய அப்புரோகிதமறையோன்கேட்டு, இப்போது நாம் இவனிடத்திலிருந்தாலும் இவனைப்பரிசித்தாலும், இயமபுரத்திலுள்ள தீவாய் நரகத்தில் இழிவது சத்தியம். எ - று. (கசஅ)

பூதி வேண்டியு முருத்திர மாமணி புனைந்து
மாதி யஞ்செழுத் துணர்ந்துமுற் றருந்தவம் யாவுஞ்
சேதி யாவருஞ் சிவத்துரோ கத்தினைத் தெரியா
னேதி லானிவன் றன்மைநன் றலவென விகழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) திருநீறணிந்துகொண்டிருந்தும், சிறந்த உருத்திராக்கமணிதரித்துக்கொண்டிருந்தும், தலைமையாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தைச்சபித்துக்கொண்டிருந்தும், முடித்துள்ள அரியதவங்களை யெல்லாங்கெடுக்கத்தக்க சிவத்துரோகத்தை உணராதிருக்கின்றான். இவனியல்பு நன்றன்று. இவன் நமக்குப்பகைவனென்று அவமதித்தான். எ - று. (கசகூ)

நோக்கி னன்றனி நொறில்பரி யரசனைத் தெளிநீர்
தேக்கு செஞ்சடை யவற்கடாச் சிவத்துரோ கங்க
ளாக்கு வாரதற் கியைகுவா ரன்னவர்த் தொடினும்
வாக்கி னுனுரைத் திடினும்வந் தடுக்குமா நிரயம்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்றவேகமுடைய குதிரையைப்படைத்த அம்மன்னவனை நோக்கி, தெளிந்தகங்கைநீர் ஊற்றெடுக்குஞ் சிவந்தசடையையுடைய சிவபெருமானுக்குச்செய்யத்தகாத சிவத்துரோகங்களைச்செய்பவர்களும், அதற்கு உடன்பட்டிருப்பவர்களுமாகிய அவர்களைத் தொட்டாலும் அவர்கள்பெயரை வாயாற்சொன்னாலும் கொடிய நகரவேதனை சம்பவிக்கும். எ - று. (கருo)

என்று ரைத்தன னெழுந்தன னிடைமிடை கானஞ்
சென்று புக்கனன் புரோகிதன் செஞ்சடைப் பவளக்
குன்ற மன்னவன் கோயிலார் கோவிய லுணராப்
புன்றொ ழிற்புலை வேந்தனென் றனைவரும் போனார்.

(இ - ள்.) என்று புரோகிதன்கூறி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுநெருங்கியகாட்டினிடத்திற் சேர்ந்திருந்தான். சிவந்தசடையையுடைய பவளமலைபோலும் சிவபெருமான் திருக்கோயிற் பரிபாலனஞ்செய்வோர்யாவரும், ம அரசுரிமைத் தன்மையுணராத அற்பத்தொழிலையுடைய இழிந்தமன்னவனென்று மனதிற் கருதிச்சென்றார்கள். எ - று. (௧௯௧)

மின்ன லங்கொளி வேற்படை வேந்தனு நெடுங்கான்
மன்னு மாமறைப் புரோகிதன் றன்னுழை வருவான்
சொன்ன தூதரை விடுத்தலு மன்னவன் சுளியாத்
துன்ன ருங்கடுங் கானகத் திருந்துநா டொலைத்தான்.

(இ - ள்.) மின்னற்கொடிபோல் அசைகின்ற ஒளியையுடைய வேற்படை தாங்கிய மன்னவனும், பெரியகாட்டில் வசித்திருக்கும் சிறந்தவேதமுணர்ந்த புரோகிதன் தன்பால்வரும்படி சொல்லித் தூதுவர்களைவிடுப்பவும், அப்புரோகிதன் கோபித்துக்கொண்டு, ஒருவரும் அடைதற்கரிதான அக்கொடியகாட்டிலே யிருந்துகொண்டு காலங்கழித்தான். எ - று. (௧௯௨)

கள்ளி காய்வெடித் தெழுதருஞ் சில்லொலி கலிக்கு
முள்ளு டைக்கொடுங் கானகத் திருத்தலு முனைநா
ளுள்ள செம்பொனற் றொழிதர வறுமையி னுழந்தான்
வெள்ளை வாரண ணுங்கது வுணர்ந்தனன் விரைவான்.

(இ - ள்.) கள்ளிச்செடிகள்காய்ந்து வெடித்தலாலுண்டாகும் சிற்றொலி யொலிக்கின்ற, முட்கள்நிறைந்த கடுங்காட்டிலே வசித்துக்கொண்டிருக்க, முன்னாளில் தன்பால் தேடிவைத்திருந்த திரவியங்களெல்லாம் செலவாய் விடுதலும் தரித்திரத்தினாலே வருந்தினன். வெள்ளையானையையுடைய இந்திரன் உடனே அதனையறிந்தான். எ - று. (௧௯௩)

ஈர்ஞ்ச டைப்பர னெம்பிராற் கினியனின் றுழக்குஞ்
சூர்ந்த நல்குர வென்றெழுந் தவ்வனங் குறுகி
நேர்ந்து தெய்வமாச் சுரபிதந் தகன்றன னினையா
வோர்ந்த யாவையும் புரோகிதற் குதவென வுரைத்து.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த சடையையுடைய [பரமன்] மேலோனாகிய எமது சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்பினையுடையோன், விசேடித்த தரித்திரத்தில் இப்போது வருந்துகின்றானென்று புறப்பட்டு அக்காட்டினையடைந்து அவனைப் பார்த்து, தெய்வீகமுள்ள சிறந்த காமதேனுவுக்கு, இப்புரோகிதன் நினைத்து வேண்டியவற்றையெல்லாங் கொடுத்துவருகவெனக் கட்டளைதந்து, அதைக் கொடுத்துப்போயினன். எ - று. (௧௯௪)

சுரபி யன்னவற் கிந்திர னளித்ததுந் தொலையாப்
பரவு நல்வள மாங்கது பயப்பதும் பகர்ந்தா
ராசர் கோமக னளவறு சேனைகொண் டகன்று
புரகி தற்கொணர்ந் திருத்துவா னெடுநெறி புகுந்தான்.

(இ - ள்.) அப்புரோகிதனுக்கு இந்திரன் காமதேனுவைக்கொடுத்ததும், அழியாமல்பெருக்கெய்துகின்ற மேப்பட்டசெல்வங்களை அதுவிரும்பியவண்ணம் கொடுத்துவருவதும் அரசனுக்குரைத்தார்கள். அதனைக்கேட்ட அம்மன்ன

வன் அப்புரோகிதனையழைத்து வந்து தன்பால் அமர்த்திக்கொள்ளும்படி அளவ ற்றசேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு அரண்மனையினின்று வெகுதூரஞ் சென்றான்.

புகுந்த மன்னவன் கனப்பெருஞ் சேனையுட் புடைவீழ்
பகுந்து பாய்மதப் பணைமருப் பொருத்தன்மால் யானை
மிகுந்த மும்மத நிரையழி தரத்தனி வேந்தன்
றொகுநதி றற்படை யனைத்தையு நிலனுறத் துவைத்து.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற மன்னவனுடைய மேன்மைதங்கிய பெருஞ் சேனைகளில், பக்கங்களில் ஒழுகுவதாய் இருபிளவாகப்பாயும் மதநீரையும், பருத்ததந்தங்களையுமுடைய பெரிய ஆண்யானையானது, மிக்கமும்மதம்பாயும் படி ஒப்பற்ற அம்மன்னவன் சேர்த்துக்கொண்டுவந்தவல்லமை மிகுந்தசேனை களையெல்லாம் நிலமிசைத்தள்ளிக்கால்களால் மிதித்துச்சிதைத்தது. எ - று.

புரைப டுங்கரங் காலொடு மருப்பொடும் புகுந்தோர்
வரைதி ரிந்தென வுழக்கிய மன்னவன் சேனை
தரைப டுத்திய தடுதிறற் றனிக்குடை வேந்தை
யரைப டுத்திய தகனிலத் தக்கடுங் களிறு.

(இ - ள்.) துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையோடும் கால்களோடும் தந்தங்க ளோடும் ஒருமலையானதுவந்து சுழன்றதுபோலும் அவ்வரசன் சேனைகளையழி த்துவிட்ட அக்கொடிய யானையானது, பகைஞரைக்கொல்லும் வலிமையும் ஒப் பற்றவெண்கொற்றக்குடையுமுடைய அம்மன்னவனை நிலமிசைத்தள்ளி, தரை யிற் கால்களால் தேய்த்தரைத்துவிட்டது. எ - று. (௧௫௭)

ஒழிந்த சேனையுங் காவலர் யாவரு மொருங்கே
யிழிந்த கட்புன லாறலைத் தெழவழு திரங்கிப்
பொழிந்த துன்பொடு மாநகர் புகுந்தனர் புலம்பி
யழிந்த தண்டமென் றெழுந்தன வழுகுர லமலை.

(இ - ள்.) எஞ்சியசேனையும் சேனாநாயகர்களுமாகிய யாவரும் ஒன்றுசேர் ந்து கண்ணீர் ஆறுகப்பிரவகிக்க அழுதுபுலம்பி, மிக்கதுயரத்தோடு சிறந்த தங் கள்நகரத்திற்குப் போனார்கள். உடனே உலகமுழுவதும் அழிந்துவிட்டதென்று சொல்லும்படி துக்கப்பட்டுப்புலம்புகின்ற அழுகுரலோசையானது.எல்லாவிட ங்களிலுங் கோஷித்தன. எ - று. (௧௫௮)

கனைபொ லன்கழ லரசுபட் டிறந்தமை காணு
வினைத ருந்தனிக் குமரனை யிவரர சிருத்தித்
துனைக டும்பரிச் சேனையர் யாவருந் தொழுதா
ரனைய னவ்வர சிருந்தினி தளித்தன னவனி.

(இ - ள்.) சத்திக்கின்ற அழகியவீரகண்டாமணிதரித்தமன்னவன், யானை க்காலில் மிதிபட்டிறந்தமையை நோக்கி, மற்றுள்ளவர்கள், தந்தைக்காகவும் சேனைக்காகவும வருந்துகின்ற ஒப்பற்ற அரசிளங்குமரனை அரசுபுரியநியமித்து. அதிவேகமுடைய குதிரைகளையுடைய சேனைகளெல்லாரும் வணங்கினார்கள், அக்குமாரன் அரசாட்சிசெய்து கொண்டிருந்து உலகினை இனிதாகப் பாதுகா த்தான். எ - று. (௧௫௯)

நடந்த நாள்பல நண்ணருஞ் சின்னெறி யடவி
யடைந்து புக்குநல் லமைச்சுடை யந்தணர்க் கொணர்வான்
றொடர்ந்த நாலவரை விடுத்தலுஞ் சென்றனர் தொழுதார்
படர்ந்த காரண மென்னெனத் தனித்தனிப் பகர்வார்.

(இ - ள்.) பலநாட்கள் சென்றன. மந்திரித் தன்மையமைந்த அவ்வந்தணனையாவரும் அடைதற்கரிய சிறுவழியையுடைய காட்டையடைந்து உள்ளே சென்று அழைத்துவரும்படி, ஒருவர்பின்னொருவராகத் தூதுவர் நால்வரையனுப்பவும், அவர்கள் அங்ஙனமே சென்று அவரைவணங்கினார்கள். அப்பொழுது நீங்கள் வந்தகாரணம் யாதெனவினவ, அவர்கள் தனித்தனிசொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (கசூ0)

தெளித்த வெண்குடை வேந்தனீ செல்வனத் தெதிர்ந்து
விளித்தல் வேண்டினன் மேவலும் வெகுளிவே கத்தாற்
களித்த மும்மதக் களிறுசெற் றிறந்தனன் காணு
வளித்த வன்பினா லழுது மீண் டடைந்ததவ் வனிகம்.

(இ - ள்.) தெளிவான வெண்கொற்றக்குடையையுடைய மன்னவன், நீ சென்ற இவ்வனத்திலடைந்து உன்னையழைக்கவந்தனன். அப்படிவரவும் மும்மதஞ்சொரியும் களிப்படைந்த பட்டத்து யானையானது கோபத்தாற்கொல்ல இறந்தான். அதனைநோக்கி அம்மன்னன்பால்வைத்த அன்பினால் அச்சேனைகள் அழுதுதிரும்பின. எ - று. (கசூக)

அன்ன வன்றனிக் குமரனவ் வரசுகொண் டிருந்தா
னின்னை வேண்டுறு மன்புடை நிலைமைய னானான்
பின்ன ரெங்களை நின்னுழை விடுத்தனன் பெரியோ
யென்ன வன்னவ னுங்கவர்க் கெடுத்தெடுத் தியம்பும்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவனுடைய ஒப்பற்றபுத்திரன் அவ்வரசுரிமையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றான். அவனே உன்னைவிரும்புகின்ற அன்புடைய இயல்பினனாயுள்ளான். ஆதலால், பெரியோனே! அதன்பின்னர், எங்களை உன்பால் (அழைத்துவரும்படிசொல்லி) அனுப்பினன் என்றுகூற, அவ்வேதியன் அத்தூதர்களுக்கு எடுத்தெடுத்துச்சொல்லுகின்றனன். எ - று. (கசூ௨)

செயற்க ருந்தனிச் சிவத்துரோ கஞ்செயுந் தீயோ
னயர்த்த சிந்தையன் விப்பிர மணியெனு மவனை
வயக்கு வாளெறிந் துயிர்செகுத் தீர்ந்திடின் வருதுங்
கயகக ருங்கட னிலந்தனைக் கைதொழத் தகுமால்.

(இ - ள்.) ஒருவருஞ்செய்தற்கரிய ஒப்பற்ற சிவாபராதஞ்செய்தகொடியோனும் நன்மார்க்கத்தைமறந்த மனமுடையோனுமாகிய விப்பிரமணியென்னும் அவ்வேதியனை, வெற்றிகொண்டவாளால் வீசி உயிர் போக்கியொழித்தால் நாம் அங்குவருவோம். அப்பொழுது ஆழமுள்ளதும் கருநிறமுற்றதுமான கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகமுழுவதும் தன்னைக் கைகுவித்துப்பணியவுந் தகும். எ - று. (கசூ௩)

ஒவில் வெண்குடைப் படுகிழ லின்னுயி ரோங்கு
மூவ ருந்தனித் திருவருள் புரிகுவர் முறையாற்
றேவர் யாவருஞ் செல்வனைத் தொழுவர்நீ ணிலத்துத்
தாவி லன்புடை யறங்களுந் தனித்தனித் தழைக்கும்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்தன்) கெடுதலில்லாத வெண்கொற்றக்குடைநிழலில் வாழும் ஆன்மாக்களெல்லாம் கடைத்தேறும். திரிமூர்த்திகளும் தங்கள்நிகரற்ற கருணையைப்பாலிப்பார்கள். தேவர்களெல்லாரும் அவ்வரசிளங் குமரனைமுறைப் படிவணங்குவார்கள். நெடிய இந்நிலவுலகத்தில் கெடுதலில்லாத அன்புடைய தருமங்களுந் தனித்தனிவளரும். எ - று. (சுகூச)

விலங்கொ ழுக்குடை விப்பிர மணியைவெள் ளொளிவிட்
டலங்கு வாளெறிந் தாருயி ரகற்றுவா னறைவீர்
பொலன்க ழற்றனிக் குமரன்மாட் டினிதுறப் புகுவேம்
வலங்கொண் மொய்ம்பினீ ரன்றெனில் வருகல மென்றான்.

(இ - ள்.) ஒழுக்கவீனனாகியவிப்பிரமணியெனும் அவ்வந்தணனை, வெள்ளியகாந்திவிட்டு அசைக்கின்ற வாட்படையை வீசி உயிர் போக்கும்படி, கூறுவீர்களாக. அப்பொழுதுதான், பொற்சழலையணிந்த நிகரற்ற அவ்விளவரசன்பால் வருவோம்வல்லமைவாய்ந்த தோள்களையுடையவர்களே! அப்படிச்செய்யாவிட்டால் அங்குவரமாட்டோமென்றனன். எ - று. (சுகூரு)

நல்லொ ழுக்குடைப் புரோகித னுரைத்தமை நவின்றார்
மல்லொ ழுக்குடை வரைப்புயன் சித்திர சேனன்
புல்லொ ழுக்குடை விப்பிர மணிவரப் புகன்றான்
சொல்லொ ழுக்குடை மறையவர் யாரையுந் தொகுத்தான்.

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கத்தையுடைய புரோகிதன் சொல்லியவற்றை (அத்தூதர்கள் அரசகுமாரனிடஞ்) சொன்னார்கள். மற்போரில் தேர்ச்சியெய்திய மலைபோலும் புயங்களையுடைய சித்திரசேனனென்னும் அவ்விளங் குமரன், தீயொழுக்கம் வாய்ந்த விப்பிரமணியென்னும் அம்மறையோனைவரும்படி கட்டளைதந்து, வைதிகவொழுக்கமுடைய அந்தணர்களனைவரையுஞ் சேர்த்தனன். எ - று. (சுகூசு)

அந்த ணர்குழா மடைந்திடு மரசவை யரசன்
வெந்த சிந்தையன் விப்பிர மணிமுக நோக்கி
யெந்தை யாக்கவர் கள்வனீ செய்வன யாவுஞ்
செந்து வர்ச்சடை யவர்க்கரு ளன்றெனச் சீறி.

(இ - ள்.) வேதியர் குழாமுழுதும் சேர்ந்துள்ள அவ்வரசசபையிலிருந்த அரசிளங்குமரன், கோபமெய்தியமனமுடையவனாய், விப்பிரமணியென்போன் முகத்தைநோக்கி, எமது சிவபெருமானுக்குரிய பசுவையபகரித்தகள்வனாகிய நீ செய்யுங்கிருத்தியங்களெல்லாம், சிவந்த பவளம்போலுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவுள்ளத்திற்கு உவப்பனவல்ல வென்றுகோபித்து. எ - று.

கண்ணி னோக்கினு நின்பெய ருரைக்கினுங் கருத்தி
னெண்ணி நோக்கினு நரகமல லாற்பிறி தில்லை
வண்ண மாநகர் வேதியர்க் கேளென வழங்கி
வெண்ணி லாப்பொழி நெடுங்குடைப் புரவலன் வெகுண்டான்

(இ - ள்.) உன்னைக்கண்ணாற்கண்டாலும் உன்பெயரை வாயாற் சொன்னாலும், மனதால் உன்னை நினைத்துப்பார்த்தாலும் நரகமடைவதன்றி வேறொன்றில்லை. அழகிய இப்பெரிய நகரத்தில்வசிக்கும் பிராமணர்களே! கேளுங்கள் என்றுசொல்லி, வெள்ளியசந்திரிகையை வீசும் நெடிய வெண்கொற்றக்குடையுடைய அரசகுமாரன் கோபித்தான். எ - று. (௧௬௮)

கொண்டு போதிரென் றுரைத்தன னேவலர் குறுகித்
தண்டு தாங்கினர் பிடித்துருத் தந்நகர் தணந்தார்
மண்டை துண்டுற விப்பிர மணியுயிர் மடித்தார்
திண்டி றற்பரிக் குமரனு மனமகிழ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) கொண்டுபோங்களென்று (தண்டலாளர்க்குக்) கூறினன். அக்கட்டளை யேற்றவர்கள் அங்கெய்தி, கையிற்றண்டந்தாங்கி அவ்விப்பிரமணியைப்பிடித்துக்கொண்டு கோபித்து அந்நகர்விட்டு நீங்கி (வெளியேசென்று) மண்டை பிளவுறும்படி விப்பிரமணி உயிரை நீக்கினார்கள். வலிய வெற்றிபொருந்திய குதிரையையுடைய அரசகுமாரனும் மனக்களிப்புமிகுந்தான்.

கண்ணொ ராயிர முடையவன் கண்டுகண் களித்தான்
மண்ண கத்திழிந் தேத்தினன் குமரனை வழுத்தி
யெண்ணி விப்பிர மணிக்கரு ளாரமுற் றெடுத்தா
னண்ணல் வேற்படை யரசிளங் கோளரிக் களித்தான்.

(இ - ள்.) ஓராயிரம் விழிகளையுடைய இந்திரன் இச்செயலைப்பார்த்துக் கண்களிப்பெய்தினான். நிலவுலகத்திலிறங்கிவந்து அரசகுமாரனைப்புகழ்ந்து துதிசெய்து, முன்தான் விப்பிரமணிக்குக்கொடுத்த ஆரத்தை யாலோசித்து எடுத்து, பெருமைதங்கிய வேலாயுதமேந்திய ஆண் சிங்கத்தையொத்த அரசிளங்குமாரனுக்குக்கொடுத்தான். எ - று. (௧௭௦)

இதுவு ணர்ந்தனர் புரோகித னிருந்தலுந் தூதர்
புதுமொ ழிந்துறக் கேட்டனன் மயிர்ப்புறம் பொடித்தான்
கதுமெ னப்புகுந் தெய்தின னரசனைக் கண்டா
னதுவு ணர்த்திருந் தளவளாய் மகிழ்ந்தன னமைச்சன்.

(இ-ள்.) இச்செய்தியை யறிந்துகொண்டவனாய்ப் புரோகிதனிருக்கையில், தூதர்களெய்தி இப்புதிய சங்கதியைச்சொல்லக்கேட்டு மயிர்கூச்செறிந்தவனாய் அதிசீக்கிரமாகவந்து அரசகுமாரனைக் கண்டுகொண்டான். அப்படிப்புரோகிதன் வந்ததையுணர்ந்து அரசகுமாரனும் அளவளாவி மனக்களிப்படைந்தான். எ-று.

தாரை நீரொடு மாத்தர வேற்றவன் றவழ்ந்த
கார்தொ டுங்கொடிக் கச்சதே யத்துள வசுவுக்
கீர வெண்ணிலாக் கொழுந்தணி யெம்பிரான் சுரபி
யோர்வில் சிந்தையாய் விடுதியென் றெழுதின ரோலை.

(இ - ள்.) தாரை நீருடன் பசுவைத்தானங்கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டவனாகிய, மேகமண்டலமளாவித்தவழுங்கொடிகள் கட்டிய கச்சதேசத்திலுள்ள வசுவென்னும் வேதியனுக்கு, அறிவில்லாத மனமுடையவனே! குளிர்ச்சிதங்கிய வெண்ணிறமுடைய இளம்பிறைச்சந்திரனை யணிந்த எமது சிவபெருமானுக்குரிய பசுவை விட்டுவிடக் கடவாயென்று ஓலை யெழுதி விடுத்தார்கள்

எழுது மோலைகை யேற்றில னீசனுக் கீர்ம்பால்
பொழியு மப்பசு விடுத்திலன் புரவலன் வெகுண்டான்
வழுவ றுங்குணக் கச்சதே யத்துள மன்னற்
கொழுகு மன்புகொண் டெழுதினன் விடுத்தன னோலை.

(இ - ள்.) (அவ்வோலையை ஏவலாளர் கொண்டுவரக்கண்ட வசுவென்பான்) மன்னவன்விடுத்த வோலையைக் கையில் வாங்காதவனாய், குளிர்ந்த பாலினைக் கறக்கும் அப்பசுவைச் சிவபெருமானுக்கு விடவில்லை. அதுகண்ட அரசிளங் குமரன் கோபமெய்தி, குற்றமற்ற நற்குணமுடைய அக்கச்ச தேசத்திலுள்ள மன்னனுக்கு மிக்க அன்புடன் ஓரோலை யெழுதி யனுப்பினான். எ - று. (௧௭௩)

செறிந்த வார்கழற் சித்திர சேனனீட் டவிழா
வறிந்த வாசகத் தாங்கவற் பிடித்தசைத் தனுப்பி
நெறிந்த பான்முலை யாவொடும் விடுத்தன னிறைவண்
டெறிந்து லாவருந் தாரினான் முன்னரி னிறுத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கி நீண்ட வீரக்கழலணிந்த சித்திர சேனனென்னும் அவ்வரசிளங்குமரன் எழுதியனுப்பிய ஓலையைப்பிரித்துப்பார்த்து, அதிலுள்ள வாசகத்தால் விடயத்தையுணர்ந்துகொண்டு, அத்தேயத்திலுள்ள அவ்வசு வென்னும் மறையோனைக்கண்டு பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டு வரும்படி ஏவலர் களை விட்டு, பால் கறக்கும் [செருத்தல்] மடியையுடைய அப்பசுவோடு சித்திர சேனனென்னும் அரசன் பாலனுப்பினான். அக்காவலாளர் வண்டுகள் நிறைந்து பண்பாடி வசிக்கும் மாலையணிந்த சித்திரசேனன் முன்னே விடுத்தார்கள்.

இறுத்த காலையி னப்பசு வீசனுக் கீந்தான்
கறுத்த சிந்தையின் வசுவிரு கண்பறித் தெறிந்தா
னிறுத்த கோமுறை தழைதர வறத்தொடு நின்றான்
வெறுத்த தீவினைக் கீழ்ப்பட வெண்குடை விரித்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி விடுத்தபோது, அப்பசுவை முன்போலவே சிவாலயத் திற்குக்கொடுத்துவிட்டான். கோபம் அதிகரித்த மனமுடையவனாய் வசுவென் னும் மறையோனுடைய இருவிழிகளையும் பறித்தெறிந்தான். நிலைபெறான அரசுரிமைத்தன்மை அபிவிர்த்தியெய்தும் வண்ணம் தருமவழியிலிருந்தான். எல்லோரும் வெறுக்கத்தக்க பாவங்களெல்லாம் தாழும்படி வெள்ளிய சந்திர வட்டக்குடை நிழலைப்பரப்பினான். எ - று. (௧௭௫)

கட்பு லங்கடந் தேகிய கடுங்கண்மா மறையோ
னுட்பு லங்கலங் திறந்தன னெமருருத் தெழுந்து
கொட்பு றும்புயம் பிணித்தன ரிறுக்கினர் கொணர்ந்தார்
தட்ப நீங்கன லாச்சியத் திட்டனர் சலித்து.

(இ - ள்.) காணுதற்குரிய கண்களிழந்து சென்ற மிக்க கொடுமையுடை யோனாகிய அவ்வசுவென்னும் வேதியன் மனங்கலங்கி யிறந்தான். இயம படர் கள் கோபாவேசத்துடன் புறப்பட்டு, விளைந்திருக்கின்ற அவனுடைய இருவலிய தோள்களையும் சேர்த்திறுக்கிக்கட்டிக்கொணர்ந்து, வெறுப்போடு குளிர்ச்சி யற்ற அனலாச்சியமென்னும் இந்நரகத்திலிட்டார்கள். எ - று. (௧௭௬)

பரம னாலயப் பசுப்பிடித் தளித்தவ னதனை
விரவு சிந்தையி னுணர்ந்துமீட் டளித்துறு வேந்த
னிரவு நன்பக லுங்கன லாச்சிய மெனுமிந்
நரகு வீழ்ந்தனர் கற்பமோ ராயிர நடந்த.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் திருக்கோயிலுக்குரிய பசுவைப்பற்றித்தான தானக்கொடுத்தவனும், அப்படித்தானஞ்செய்ததைத் தன்மனதிற்றெளிவெய்த உணர்ந்திருந்தும் அப்பசுவை வாங்கி மீண்டும் சிவாலயத்திற்குக்கொடாத மன்னவனும், இரவும் பகலும் வேதனைசெய்வதாகிய இந்த அனலாச்சியமென்னு நரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள். ஓராயிரங் கற்பங்கள் சென்றன. எ - று. (கஎஎ)

இன்ன ரன்றியு மீங்கிவர் குலத்துளோர் யாருந்
துன்ன ரும்பெரு நரகுவீழ்ந் தளவினு டொலைப்பா
ரென்ன வெந்திற லந்தக னியம்புறக் கேட்டா
ரன்ன கேட்டுழித் தருமரு மதிசய மடைந்தார்.

(இ - ள்.) இவர்களல்லாமல், இவர்கள் குலத்திற்பிறந்தவர்கள் யாவரும் வீழ்தற்கரிய மேற்கூறிய அனலாச்சியமென்னு நரகத்தில் வீழ்ந்து கணக்கில்லாத காலங்கழித்து வருகின்றார்கள். என்று பெருவல்லபமுடைய இயமன் கூறத் தருமர் கேட்டார். அப்படிக்கேட்கும்போது தருமரும் வியப்பெய்தினர்.

உரைத்த பொய்ம்மையாற் றருமரு நரகுகண் டொழித்தார்
நிரைத்த மாமணி மானமீச் சிறந்தனர் நிரைத்து
விரைத்த பூமழை யிழிதர விண்ணவர் வியப்ப
விரைத்த வன்பொடுங் கற்பக நீழல்வீற் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) (பாரதயுத்தத்தில்) சொல்லிய ஒரு பொய்ம்மொழியால் தருமரும் அக்கொடிய நரகத்தைக் கண்களாற் கண்டு அப்பாவத்தை யகற்றிக்கொண்டார். அதன் பின்னர், வரிசையாயுள்ள சிறந்த நவரத்தினமிழைத்த விமானத்திலாரோகணித்து, நிரம்பிய மணங்கமழும் மலர்மழையைத் தேவர்கள் சொரிந்து சந்தோஷிக்கும்படி மிகவும் அதிகரித்த அன்போடு கற்பகவிருட்ச நீழலில் வசித்திருந்தனர். எ - று. (கஎகூ)

காதை யின்னமொன் றுளதது புகல்வது கருதித்
தீதின் மாதவர் கேண்மினென் றருந்தவத் திருத்துஞ்
சூத மாமுனி சொற்றன னுங்கவர் தொருப்பா
யேதின் மாக்கதை யென்றலு மெடுத்தெடுத் திசைப்பான்.

(இ - ள்.) இன்னுமொருசரிதையுள்ளது. அதனையுஞ்சொல்லுவோம். குற்றமற்ற பெருந்தவமுடையோரே! கவனத்துடன் கேட்பீர்களாகவென்று, அரிய தவமார்க்கத்தில் மனத்தை நிறுத்திய பெருமைதங்கிய சூதமுனிவர் சொல்லினர். அந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் எல்லோரும் அச்சிறந்த சரித்திரம் யாதென்று வினவவும், விரித்து விரித்துச்சொல்லுகின்றனர். எ - று. (கஅ0)

தொல்லை நேமியோ னுந்தியந் தாமரைத் தூயோ
னெல்லை காண்பரு முலகெலாங் காண்பதற் கெண்ணி
யொல்லை யோதிம முகைத்தெழுந் தவ்வழி யொருங்கே
செல்ல நோக்கினன் கடைமுறை யடைந்தனன் றென்பால்.

(இ - ள்.) பண்டொருகாலத்தில், சக்கராயுதந்தாங்கிய திருமாலின் அழகிய உந்திக்கமலத்திலுதித்த பிரமதேவன், அளவு காணுதற்கரிய உலகங்களையெல்லாம் பார்ப்பதற்குக்கருதி, அதிவேகமாகத்தனது அன்னவாகனத்தை நடத்திக்கொண்டு புறப்பட்டு, முழுவதுஞ்சென்று பார்த்துவிட்டுக் கடைசியில் இயமபுரத்திலெய்தினன். எ - று. (கஅக)

செல்லு மத்திசை நரகெலா மொருங்குறத் தெரிந்தா
னல்லன் மன்பதை யலமர வெருவிநெஞ் சழிந்தான்
சொல்லு மாத்திரை விண்புகு மனத்தொடுஞ் சுழலா
நில்லி தற்கயல் போகலை யென்றன னிமலன்.

(இ - ள்.) தான் சென்ற அத்திசையிலுள்ள நரகங்களில் ஆன்மகோடிகள் துயரத்தோடு வருந்திக்கொண்டிருக்கப்பயந்து மனங்கலங்கினன். சொல்லிய மாத்திரத்திலேயே தேவலோகத்தை யடையத்தக்க அன்னவாகனத்தோடு, இதற்கப்பாற் செல்லவேண்டாம் சுழலாமல் நிற்கவென்று பிரமன் கூறினன்.

ஆதி நான்முகத் தந்தண னுரைத்தலு மன்ன
மேதி தற்கய லென்னலு மேறுகைத் தவற்குத்
தீதி ழைத்திடு சிவத்துரோ கரைதெறு நிரையம்
போத லாங்கவர்க் காண்பரி தென்றனன் புனிதன்.

(இ - ள்.) (முத்தொழில்களில்) முதற்றொழிற்றலைவனாகிய பிரமன் இப்படிச்சொல்லவும்; இதனருகே யாது உள்ளது? என அன்னம் வினவவும், இடபவாகனத்தைச்செலுத்துஞ் சிவபெருமானுக்குத் தீமைசெய்த சிவத்துரோகிகளைத் தண்டனைசெய்யும் நரகங்கள் வரப்போகின்றன. அங்கேயுள்ள அவர்களைக்காண்பது அரிதாகுமென்று பிரமன் சொன்னான். எ - று. (கஅரு)

செய்த பாதக மெவற்றினுஞ் சிவத்துரோ கங்கள்
வெய்து கொல்லெனப் பின்னரு மோதிமம் வினவக்
கொய்து ரைப்பன மறைகளு மாகமக் குலமு
முய்த ரும்பல புராணமு முரைப்பன வுணராய்.

(இ - ள்.) ஒருவன்செய்த பாதகங்களெல்லாவற்றினும் சிவத்துரோகங்கள் மிகக்கொடுமையானவைகளா? என மீண்டும் அன்னவாகனம் கேட்க, விரித்துச்சொல்லுவனவாகிய வேதங்களும் சிவாகமத்தொகுதிகளும் ஆன்மாக்கள் கடைத்தேறும் வழியைப்போதிக்கும் பல புராணங்களும் முறையிடுவனவற்றைத்தெரிந்தாயில்லை. எ - று. (கஅசு)

உருத்த பாதக மென்றுள யாவையு மொருங்கே
திருத்து மன்னவர் புண்ணியத் தாலவை தீருஞ்
செருக்கு வார்சடை யெம்பிரான் சிவத்துரோ கங்கள்
கருத்தி னோர்ந்துசெய் யெவற்றினுங் கழியுமோ கழியா.

(இ - ள்.) பெரும் பாதகமென்றுள்ளனவெவையோ அவையெல்லாம், அவற்றைச்செய்தவர்கள் செய்கின்ற புண்ணிய கருமத்தால் முற்றும் நீங்கும். ஆனால், செருகியுள்ள நெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்குச்செய்த சிவத்துரோகங்கள் மனதினால் அறிந்து செய்கின்ற எப்படிப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தினாலும் நிவாரணமாகுமோ? நிவாரணமாகாது. எ - று. (கஅஎ)

என்றெடுத்தெடுத் திசைப்பன மறைகளும் யாவு
மின்ற வர்ச்செல நோக்கினும் பழிவரு மெமக்கு
நின்று மீளுதி யென்றன னெடுமலர்க் கிழவ
னன்று வெண்சிறை யன்னமற் றயற்கிது சொல்லும்.

(இ - ள்.) என்று வேதங்களும் மற்றுள்ள எல்லா நூல்களும் விரித்து விரித்துச்சொல்லுகின்றன. இப்போது அவர்கள் படுந்துன்பத்தைப்பார்த்தோமானாலும் நமக்குப் பாதகம் சித்திக்கும், ஆதலால் இங்கு நின்றுந் திரும்பிவிடுக வென்று சிறந்த செந்தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுவடய பிரமன் சொல்லினன். அப்போது வெள்ளிய சிறகுகளையுடைய அன்னம் பிரமனுக்கு இப்படிச் சொல்லுகின்றது. எ - று. (கஅசு)

கொழுந்து விட்டெரி வடவையங் கொழுந்தழ னடுவ
ணெழுந்த வச்சிர நெடுந்தறிக் கரம்பிணித் திறுக்க
வழுங்கு மெய்துடித் தரற்றின னொருவனிங் கிவனு
லொழுங்க றப்படு பாதக மிதுவென வுரைப்பாய்.

(இ - ள்.) கொழுந்துவிட்டெரிகின்ற கொழுவிய வடவாமுகாக்கினியின் இடையிலே விளங்கிய நீண்ட வச்சிரதம்பத்திலே, ஒருவன் தன் கைகளைச் சேர்த்துக்கட்ட வருத்தப்படுகின்ற உடல் துடித்துப்புலம்பினன். இங்குள்ள இவனாலே நீதியற்றதாகச்செய்த பாதகம் இதுவென்று கூறவேண்டும். எ - று.

எனப்பு கன்றிடு மோதிமத் தெதிருற நோக்கி
யுனக்கு ரைக்குது மீங்கிவன் றன்மையென் றுரைப்பான்
புனற்ப டுஞ்சவு ராட்டர நாட்டகம் பொருந்தி
மனக்கு வப்பன புரிவது சவுரமா நகரம்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லுகின்ற அன்னத்தை நேராகப்பார்த்துப் பிரமன் இவன் தன்மையை உனக்குச்சொல்லுகின்றேனென்று சொல்லுகின்றான். நீர்வளம்பொருந்திய சவுராஷ்டிரநாட்டில பொருந்தி மனத்திற்குப்பிரியமுள்ளனவற்றைச்செய்வது சிறந்த சவுரநகரம். எ - று. (கஅஅ)

அந்த மாநகர்ப் பரதவர் கோத்திரத் தமைந்தான்
சிந்தை நல்லொழுக் குணர்ந்துறச் செலுத்திய செல்வன்
விந்தை பூசனை யுவப்பினு லிருநிதி மிகையா
லுந்து சிந்தையன் சுத்தனென் றெருபெய ருடையான்.

(இ - ள்.) அந்தச்சிறந்த சவுரநகரத்திலேயுள்ள வைசியர்குலத்திற் பிறந்தவனும், மனமானது நன்மார்க்கத்தைத் தெளியும்படி செலுத்திய செந்நெறியுடையவனும் [விந்தை] காளிகாதேவியைப்பூசைசெய்த களிப்பினாலே பெருஞ் செல்வப்பெருக்கிலே செலுத்திய கருத்துடையவனுமாகிய சுத்தனென்னும் பெயர்பெற்றவனொருவனிருந்தான். எ - று (கஅகூ)

தரும நீதியன் றயவினுற் றுயினு முரிய
னொருவ ருந்தனித் தொழிற்படுத் தொருவனைப் படுத்தான்
றுருவு நாள்பல கழிந்தபின் றெடுகட லேறிப்
பொருவ ருங்குல வாணிபத் தொருநெறி போனுன்.

(இ - ள்.) தருமநீதியுடையவனும், கிருபையில் அன்னையினுஞ் சிறந்தவனுமாகிய அவன், ஒழிவில்லாத மிக்க கொரூரமான வேலையைக்கொடுத்து ஒருவனைக்கொன்றான். கழிந்துகொண்டிருக்கும் பல தினங்கள் கழிந்தபின்பு, (சகரரால்) தோண்டப்பட்ட கடலில் மரக்கலமிவர்ந்து, ஒப்பற்ற தங்கள் குலவியற்கையாகிய வர்த்தகத்திற்காக ஒருவழியாகப்போனான். எ - று. (கக0)

ஓட்டு வெண்டிரை நெடுங்கட னடுவகத் துற்றான்
மூட்டு தீவினை யிருந்தவ முழக்கெழும் புயலா
னீட்டு மாருத மலைப்புற நெடுங்கலங் கவிழ்ந்து
மாட்டி ருந்திரை யெடுத்தெடுத் தெறிதர மருண்டான்.

(இ - ள்.) பாய்கின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய நெடிய கடலினிடையே போயினன், அப்பொழுது அதிகரித்த கொலைபாதகமிருந்து, அவ்விடத்திலே கர்ச்சிக்கின்ற மேகத்தினாலே, விசேடித்த சுழல்காற்றுவீச அவன் ஏறிச்சென்ற மரக்கலமானது கவிழ்ந்து, பாய்கின்ற பெரிய அலைகள் மரக்கலத்தைத்தூக்கித் தூக்கியெறிந்ததால் மயங்கினான். எ - று. (ககக)

கருங்க டற்கலங் கவிழ்தர வெருவருங் காலை
முருங்கு முத்தலைச் சூற்படைக் கொற்றவை முன்னி
வருந்து றுவழி யக்கல னவனொடும் வருத்தித்
திருந்து சிந்தையன் போயின னிதியொடுஞ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) கரியகடலில் மரக்கலங்கவிழப் பயமெய்தியிருக்குந்தருணத்தில் பகைவர்களை யழிக்கத்தக்க, முத்தலைச்சூலப்படைதாங்கிய காளிகாதேவி திருவுளங்கொண்டு, அவன் வருத்தமெய்தாதவகையாக அம்மரக்கலத்தை அவனோடு கரையில் வருவிக்க, தெளிந்தமனமுடையவனாய்ச்சென்று செல்வப் பெருக்கத்தோடு வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (ககஉ)

வகுத்த வங்கமு மேறிய மாக்களும் வங்கந்
தொகுத்த பல்பொருள் யாவையுந் தோமறக் கிடைத்தான்
பகுத்த சூற்படைக் கவுரியாற் பயந்தன னென்னு
நெகிழ்த்த சிந்தையா னெடுநிலந் தொழுதுற நின்றான்.

(இ - ள்.) நியமனஞ்செய்துகொண்ட மரக்கலமும், அதிலேறிய மாந்தர்களும், அம்மரக்கலத்தில் ஏற்றியிருந்த பலவகைச்சரக்குகள் யாவும், பழுதறக் கிடைக்கப்பெற்றான். முத்தலையாகப் பிரிந்த சூலப்படைதாங்கிய காளிகையினாற் காப்பாற்றப்பெற்றானென்று, உருகிய மனதோடு நெடிய நிலவுலகத்தார் பலரும் பணியும்படியிருந்தான். எ - று. (ககங)

ஆய காலையி னன்னவன் கடிமனை யகத்துத்
தூய மங்கல மணவினை யயர்தரத் தொடுத்தான்
வாயில் காவணம் வகுத்தனன் வேண்டுவ வருத்தி
மேய போனக மமைத்தனன் குலத்துளோர் வியப்ப.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் அவனுடைய காவல்பொருந்திய வீட்டில், புனிதமான மங்கலகரமாகிய திருமணச்சடங்கு நடத்தும்படி தொடங்கினான் வாசற்படியிலே பந்தரிட்டு, அத்திருமணத்திற்கு வேண்டியவற்றை வருவித்து தங்கள் குலத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் அதிசயமெய்தும்படி பொருத்தமான போஜனம் சமைப்பித்தான். எ - று. (ககச)

தூரி யம்பல முழங்குறச் சுரிமுக மிரங்க
வூரி யாவரு மிடைந்துற நான்மறை யொழுங்கா
மூரி வேதியர் வரன்முறை மொழிதர முயன்று
பூரி கோடியின் மேற்செல மணவினை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) பலவித வாத்தியங்களொலிக்கவும், (சுரிமுகம்=சுரிந்தமுகத்தை யுடையது) சங்கங்கள் முழங்கவும், அந்நகரத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் சேர்ந்திருக்கவும், நான்கு வேதங்களின் முறைப்படி பெரியோர்களாகிய வேதியர்கள் கிரமமாக விவாகச்சடங்குகளைச்சொல்லிக்கொண்டுவர, அப்படியே செய்து முடித்து, கோடிக்கு அதிகப்பட்ட அந்தணர்கட்குப் பூரிகொடுத்துத் திருமண முடித்தான். எ - று. (கசரு)

பாடு மின்குரல் வயிரியர் கண்ணுளார் பரதத்
தாடு கோகிலக் குதலையர் பூகத ரடைந்தா
ரேட விழ்ந்தல ரிதழியஞ் சடைமுடி யெம்மா
னீடு மாலயத் தாதியர் யாவரு நிறைந்தார்.

(இ - ள்.) பாடுகின்ற இனிய குரலோசையையுடைய பாணர்களும் நாடகர்களும், பரதநூன்முறைப்படி நடனஞ்செய்யும் குயில்போலுங் குதலைச்சொல்லையுடைய கணிகைமாதர்களும், புகழ்ந்துபாடுகின்றவர்களும், அத்திருமணத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். இதழ்கள் விரிந்து மலர்கின்ற கொன்றைமலர்மாலைதரித்த அழகிய சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமானுக்குரிய திருக்கோயில் உருத்திரகணிகையர்களும் நிறைந்திருந்தார்கள். எ - று. (கசசு)

செல்ல நின்றவர்க் கினியன வடிசிலுஞ் சிறப்பு
மல்ல லோங்குறப் புரிந்தனன் மணவினை முற்று
மெல்லை நாட்சவு ரேச்சுரத் தாதியெம் பெருமான்
புல்ல முத்திரை பொறுத்தவட் களித்தனன் புந்தி.

(இ - ள்.) சென்றிருந்தோர் யாவர்க்கும் இனிமையான போசனமும் வரிசைகளும் வளப்பம் அதிகமுறச்செய்தனன். திருமணச்சடங்கு முடிகின்ற கடைசிநாளில், சவுரேச்சுவரமென்னும் அவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எமது சிவபெருமானுடைய இடபமுத்திரை போடப்பட்டிருக்கும் தாசியின்மீது அவன் மனதைச்செலுத்தினான். எ - று. (கசஎ)

அளவ றுந்தன மளித்தன னுங்கவட் கயர்ந்து
புளக வெம்முலைத துயின்றனன் வெள்ளிடைப் புகுதா
னிளகு நெஞ்சினன் விடுத்திலன வளையா துணர்ந்தார்
தளவ வாணகை யிடத்தினோ னாலயத் தவர்கள்.

(இ - ள்.) அளவிறந்த செல்வத்தை அவளுக்காக மனமுருகிக்கொடுத்தான். விம்மிதமெய்தி விருப்பந்தரத்தக்க அவள் தனங்களில் துயின்றான். அவள்பால் மனமுருகிய அவன் வெளியேவராது அவளை நீங்காதிருந்தான். முல்லையரும்புபோல் ஒளிதங்கிய தந்தங்களையுடைய உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவாலயத்தினர்கள் இச்செய்தியை யுணர்ந்தார்கள், எ - று. (கசஅ)

ஆவி னேற்றினே னுலயப் பரிகலத் தவளை
வாவு சிந்தையின் மனையகத் திருத்துதல் வழக்கோ
மேவு மன்னவள் வெளிவர விடுத்தியென் றிசைத்தார்
பாவி யன்னவளை விடுத்தில னுசையுட் படலால்.

(இ - ள்.) இடபவாகனமுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிற்றாசியை இச்சித்த மனதோடு உன் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது தருமமோ? உன்பால் வந்திருக்கும் அத்தாசியை (உன் வீட்டிற்கு) வெளியே வருமாறு விட்டுவிடுவாயாகவெனச் சொன்னார்கள். அப்போதும் அவள்மேல் வைத்த ஆசைக்குத்தான் உட்பட்டிருப்பதால், பாவியாகிய அவன் அவளை விடவில்லை. எ - று.

அலங்கு பொன்முடி யரசனுக் குரைத்தன ரரசன்
வலங்கொ டேரா லமைச்சனை வரவழைத் தருளி
நலந்த ருஞ்சவு ரேச்சுரத் தாதியை நயப்பான்
விலங்கு சிந்தையன் விடுத்திலன் போலுமோர் வினைஞன்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பொன்முடியணிந்துள்ள அரசனுக்கிதனைத் தெரிவித்தார்கள். அதுகேட்ட மன்னவன் உடனே வல்லமையுள்ள தூதர்களால் மந்திரியை வருவித்து யாவருக்கும் நன்மையைச்செய்கின்ற சவுரேச்சுவரமென்னுந்திருக்கோயிற்றேவதாசியை ஆசையினலே, நன்மார்க்கத்தினின்று நீங்கிய சித்தமுடைய ஒரு பாவிதனியே விடவில்லை. எ - று. (உOO)

நீய வட்புகுந் தக்குலத் தாதியை நிமலன்
கோயி லுட்பட விடுத்தனை வருகெனக் குணியா
வேய வேந்தனைத் தொழுதன னமைச்சனு மெழுந்து
போய வற்குரைத் துருத்தன னுங்கவள் பொருட்டான்.

(இ - ள்.) நீயங்கேபோய் அத்தேவதாசியைச் சிவாலயமெய்தும்படி விட்டுவிட்டு வருவாயாகவெனக் கட்டளைதந்தான். அக்கட்டளையைக்கேட்ட மந்திரியும் அதனைக்கவனித்து நன்மைதங்கிய மன்னவனை வணங்கிப்புறப்பட்டுப்போய், அவ்வுருத்திரகணிகையைக்குறித்து அவ்வைசியனுக்கு மன்னவன் கட்டளையையுணர்த்தி அதட்டினன். எ - று. (உOக)

அரச னூற்றிய கடன்முறை யுணர்ந்துசொல் லமைச்சைப்
பரவி வேண்டிய பசும்பொனாற் றன்வசப் படுத்தான்
விரசி மீண்டன னமைச்சனு மாநிதி விருப்பா
லுரவு வேந்தனுக் கருஞ்சின மாற்றிநின் றுரைத்தான.

(இ - ள்.) அரசன்கொடுத்த கட்டளையை யுணர்ந்துகொண்டு தன்பாற் கூறும் மந்திரியை வணங்கி, அவனுக்குவேண்டிய செல்வங்களைக்கொடுத்துத் தன் வசஞ்செய்துகொண்டான். பெரும்பொருள் வேட்கையால் அம்மந்திரியும் திரும்பிநெருங்கி, வலிதங்கிய அம்மன்னவனுக்கு நிகழ்ந்த கடுங்கோபத்தைத்தணித்து நேர்நின்று இப்படிச்சொல்லுகின்றான். எ - று (உOஉ)

அற்ற நோக்கிநின் றளிப்பவ னிருநிலத் தெவர்க்கும்
பெற்ற தாயினு முரியனிப் பெரும்பிழை பொறுத்தான்
மற்று ரைப்பதென் கோடியின் மேற்செல வழங்கு
மிற்றை யின்றுகொண் டொழிதியென் றமைச்சனு மிரந்தான்.

(இ - ள்.) (அவ்வைசியன்) சமயம்பார்த்து யாவர்க்கும் உதவத்தக்கவன். பெரிய உலகினர்க்கெல்லாம் பெற்றதாயைப்பார்க்கிலும் உரிமைவாய்ந்தவன். அவன் செய்துவிட்ட இப்பெருங் குற்றத்தை மன்னித்துவிட்டால் நான் வேறு சொல்லவேண்டிய தென்னவிருக்கிறது? இன்று இப்பொழுதே கோடிப்பொன்னுக்கும் அதிகமாகக்கொடுப்பான். பெற்றுக்கொண்டு கோபந்தவிர்ப்பீராக வென்று மந்திரியாசித்தான். எ - று. (உ0௩)

எதிர மைச்சனை யழலெழ வெகுண்டன னிறைவ
னிதிவி ருப்பினு னுரைத்தனை நிலாப்புனை வேணிக்
கதிர்ம ழுப்படை யெம்பிரான் றிருவருள் கறுப்பி
னதிர்ப கட்டுடை யந்தகன் படுப்பதொன் றறியாய்.

(இ - ள்.) நேர்நின்ற மந்திரியை மன்னவன் தீப்பொறிபறக்கப் பார்த்துக் கோபித்து நீ பொருள்வேட்கையால் இப்படிக்கூறினை. சந்திரனையணிந்தசடைமுடியும் ஒளிவீசும்மழுவாயுதமுமுடைய எமதுசிவபெருமான் திருவருள்கோபிக்குமாயின், அதிர்ச்சியோடு கூடிவருகின்ற எருமைக்கடாவாகனமுள்ள இயமன் செய்யும்வேதனையொன்றையும் நீயறிந்தாயில்லை. எ - று. (உ0௪)

போதி யீசன தாலயப் பணிவிடை புரியுந்
தாதி யின்றொடு விடுக்குதி யெனுமுறை சாற்று
நீதி நேர்ந்துடன் விடுக்கினன் றல்லது நிகழ்த்திற்
பாத கத்தனவ் வணிகனைக் கொணர்கெனப் பணித்தான்.

(இ - ள்.) நீ மீண்டும் செல்க. சிவாலயப்பணிவிடைசெய்யுந்தேவதாசியை இன்றேவிட்டுவிடக் கடவாயென்னும் நமது கட்டளையைச் சொல்லுக. இந்நீதிக் கிசைந்து உடனே விட்டுவிட்டால் நன்று. அதற்குமாறாகக் கூறுவானாயின், அதிபாதகனாகிய அவ்வைசியனை ஈண்டழைத்துவருகவெனக் கட்டளைதந்தான்.

மொழிந்த தொன்றுமுற் றுணர்ந்தில னமைச்சனு முறைமை
கழிந்த மாநிதி விருப்பினு லாங்கது கருதாப்
பொழிந்த மாமணிக் கனைகழற் புரவலன் பொருமா
வெழுந்த சீற்றமிக் கெழுந்தனன் வணிகனில் லிடந்து.

(இ - ள்.) அம்மந்திரியும் மன்னவன் கூறியவற்றில் ஒன்றையும் நீதியற்ற பெரும்பொருள் விருப்பத்தால் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. சிறந்த நவரத்தினங்களிழைத்துச் சப்திக்கின்ற வீரகண்டாமணி தரித்த அம்மன்னவன் இதனைக் கருதி, விசேடித்துத்தோன்றிய கோபமிகுந்து அவ்வைசியன் வீட்டிற்குப்போயினன். எ - று. உ0௫)

உருத்த சீற்றமிக் குருவுகொண் டனையவற் கொருங்கே
பெருத்த சேனையும் பிறகுற வணிகனிற் புகுந்து
மருத்த வார்குழற் றுதியை வம்மென வருத்தி
யருத்தி யீசன தாலயம் புகுந்துற வளித்தான்.

(இ - ள்.) கடுங்கோபம் மிகுந்து ஒருருவெடுத்தாற்போன்ற அம்மன்னனுக்குத் துணையாக, ஒன்றுகூடித்திரண்ட சேனைகளும் பிறபட்டுச் சொல்லும்படி அவ்வைசியன் வீட்டினுட்புகுந்து, மணமுடைத்தாகி நீண்டகூந்தலையுடைய அத்தேவதாசியை வருகவென்று வரவழைத்து, ஆனந்தநடனம் புரியும்சிவபெருமான் திருக்கோயிலையடையும்படி கொடுத்தான். எ - று. (உ0௭)

பின்ன ரன்னவன் சிலதியர் யாரையும் பிறையூர்
பொன்னின் வார்சடை யெம்பிராற் காக்கிய புனித
னின்ன செய்துறு வமைச்சனை யுயிரொழித் திகழா
மன்னு நாய்கனை வாளெறிந் தாருயிர் மடித்தான்.

(இ - ள்.) அதன்பின்னர், அவ்வைசியனுடைய தோழிகள் யாவரையும் பிறைச்சந்திரன் தவழும் பொன்போலும் நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்குரித்தாக்கிய புனிதனாகிய அம்மன்னவன், இப்படிச்செய்யாதமந்திரியை உயிர்போக்கி இகழ்ச்சிசெய்திருந்த அவ்வைசியனை வாளால்வீசி உயிர்போக்கினன். எ - று. (உ0அ)

அனைய ரீங்கிவர் வச்சிர மதலையுற் றழுங்கக்
கனைகொ ழுந்தழ லாங்கவர் மெய்யுறக் கழிந்த
நனைநி ணத்துளி நெய்யினு லெழுவன நம்பற்
கினைய செய்குநர் படுவன கொடுநர கிப்பால்.

(இ - ள்.) அப்பாதகஞ் செய்தவர்களா மிவர்கள். வச்சிரத்தூணைத் தழுவி வருந்த, சத்திக்கின்ற தீச்சுடர் அவர்களை உடலில்தாக்க, அவ்வுடல்களினின்றொழுகிய குளிர்ச்சிதங்கிய நிணத்தின்றுளிகளாகிய நெய்யினால் அக்கினியானது மீண்டும் ஓங்கிவளர்கின்றது. சிவபெருமானுக்கு இத்தகையபாவங்கள்செய்தவர்கள் அநுபவிக்கின்ற கொரேமாகிய நரகங்கள் தாம் இப்பக்கலிலுள்ளன.

என்ற னத்தொடு நிகழ்த்தினன் கமலவீட் டிறைவ
னன்று ணர்ந்துள வோதிம மச்சமுற் றனுங்கி
நின்று மீண்டது நெடுமலர்ப் பீடிகை நிமலன்
சென்று தன்னுடைப் பதவிவீற் றிருந்தகஞ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) என்று, கமலாசனனாகிய பிரமதேவன் தன்வாகனமாகிய அன்னத்துடன் சொல்லினன். அப்பொழுது இவற்றையுணர்ந்துகொண்ட அன்னம் பயமெய்திவருந்தி, அங்குநின்றுந் திரும்பியது. சிறந்ததாமரைமலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமன் அங்கிருந்துபோய்த் தனது சத்தியலோக பதவியில் மனமகிழ்ந்து வீற்றிருந்தனன். எ - று. (உகO)

என்ப யாவையுஞ் சூதமா முனியெடுத் தியம்ப
வன்பி னோர்ந்தறி முனிவர ரதிசய மடைந்தார்
முன்பு முப்புர மெரித்தவன் முறைபிற ழாது
நன்ப கற்கழி தரச்செல வரிதென நவின்றார்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லப்படுவனவாகிய சரிதங்களையெல்லாம் சூதமகாமுனிவர் எடுத்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், அன்புடன் ஆலோசித்தறிந்துகொண்ட நைமிசாரணிய முனிவர்கள் ஆச்சரியமுற்றவர்களாய், பூர்வத்தில் முப்புரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தவேத சிவாகமங்களின் முறைமைகளில் மாறுபடாது நல்லகாலமாகக் கழியும்படி யொழுகுதல் அரிதாகுமெனச் சொன்னார்கள். எ - று. (உகக)

அளவை யீதுகொண் டமைந்ததோ வவமதித் தனராய்ப்
பிளவி ளம்பிறைக் கண்ணியோற் பேணல ராகி
யுளநி கழ்ந்துள விகழ்ச்சியா லொழிவறு நிரையத்
திளகு றுதொழி பதகரை யிசைப்பன கேண்மின்.

(இ - ள்.) இவ்வளவினாலே முடிந்ததோ? பிளவுபட்ட இளம்பிறைச் சந்திரனை மாலையாகவணிந்த சிவபெருமானை அவமதிப்புடையவர்களாய்ப் பூசியாதவர்களாய், தாங்கள் மனதிற்கொண்டிருந்த அலட்சியத்தினால் அவியாத நரகத்தில் மீளாமலிருக்கின்றபாதகர்களைச்சொல்லுகின்றோம். நீங்கள்கேட்பீர்களாக.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பகரு மெண்வகை யோகமுந் தனித்தனிப் பயின்றியல் சிவயோகி
புகலு மாகம நடந்தரு நாவினன் புண்ணியப் பொருப்பன்னா
னிகலு முக்குறும் பெறிதரு சதானந்த னெனும்பெயர்ச் சிறப்புற்றோ
னகில மோர்பதி னான்கினு மொல்லைசென் றறிந்தொரு கணத்தெய்தும்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற (இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதியென்னும்) அஷ்டாங்கயோகங்களையும் தனித்தனிசெய்துதேர்ந்த சிவயோகியும், சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்த சிவாகமங்களையோதியுணர்ந்த நாவையுடையவரும், புண்ணியமலைபோன்றவருமாகிய, பகைக்கின்ற முக்குற்றங்களையுங்கடந்த சதானந்தரென்னுஞ் சிறந்த பெயர் பெற்றவர். உலகங்கள்பதினான்கும் அதிவிரைவாய்ச்சென்று பார்த்துக்கொண்டு ஒருக்ஷணநேரத்தில் திரும்புவர். எ - று. (உகரு)

வையம் யாவையு மொல்லைசென் றகனில மன்பதைப் பரப்பெல்லாஞ்
செய்த யாவையு மன்னர்செங் கோன்முறை யாவையுந்தெரிந்தீண்டப்
பைத ரும்பணி வேணியோன் சந்நிதிப் பகர்ந்தரும் படந்தாங்கப்
பெய்த மாநிலக் கண்ணுற விண்ணுறப் பெயர்ந்தன னொருகாலம்.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றிலும் விரைவாய்ச்சென்று, இடமகன்ற உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களெல்லாம் புரிந்தசெயல்களெல்லாவற்றையும், ஆங்காங்குள்ள மன்னர்கள் செலுத்துஞ்செங்கோன் முறைகள்முழுவதையும் உணர்ந்துகொண்டுவரும்படி, படத்தோடுகூடிய பாம்பையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் சந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு, ஆதிசேடனுடைய சிறந்த பணாமுடிதாங்கிய பெரிய பூலோகத்தைக்காணும்படி ஒருகாலத்தில் ஆகாயவீதியிற் சென்றனர். எ - று. (உகச)

மேரு மால்வரை சூழ்வரு முலகெலாம் விண்படர்ந் தெழுந்துற்றான்
சார்வ ருந்தனித் தென்றிசை யடைந்தன னத்திசைத் தனிநாதன்
வார்க ழற்றிற லந்தக னெதிர்ந்தனன் யோகியை வழிபட்டான்
பேரொ ளிப்புனை யாசனத் திருத்தினன் செய்வன பலபேணி.

(இ - ள்.) பெரிய மேருமலையைச் சூழ்ந்துள்ள உலகங்களெல்லாவற்றிற்கும் ஆகாயவழியாய்ச்சென்று சேர்ந்தான். ஏனையோரால் அடைதற்கரிய ஒப்பற்ற இயமபுரத்திற் புகுந்தபோது, அந்நகரிலுள்ள ஒப்பற்ற தலைவனாகிய நெடிய வீரக்கழ லணிந்தவல்லமையுடைய இயமன் அச்சிவயோகியை யெதிர்கொண்டர்ச்சித்து, செய்யவேண்டிய உபசாரங்களெல்லாவற்றையுஞ்செய்து, மிக்க பிரகாசமுடைய ஓராதனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தனன். எ - று. (உகரு)

மயிலை யோர்புடை யமைத்தரு ளெம்பிரான் வளரொளிப் பழங்காலக்
கயிலை நீத்திவ ணடைந்தனை யான்செயக் கடவதித் தவமன்றே
யெயிலெ ரித்தவற் காட்படு மவர்பெறும் பேறுபெற் றனனென்னா
வயிலெ யிற்படை யந்தக னுரைத்தலு மருந்தவ னுரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) மயிலின்சாயலையுடைய உமாபிராட்டியாரை ஒருபாகத்திலமர்த்திய எமது சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் மிக்க ஒளியுடைத்தாய்ப் பழமையாகிய திருக்கைலாயகிரியை நீங்கி ஈண்டெழுந்தருளினீர். அடியேன் செய்யத்தக்கது இத்தவமல்லவா? மும்மதில்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானுக்கு அடிமைபூண்டவர்கள் பெறத்தக்க பேற்றையெய்தினேனென்று, கூரிய வேலேந்திய இயமன்சொல்லவும், அருந்தவஞ்செய்த சதாநந்தர் சொல்லுகின்றனர். எ - று. (உகசு)

உலகம் யாவையு மொல்லைசென் றடைந்தன முன்னுடைத் தென்பால்வந், தலகி னிணிமை யப்பரப் பறிகுவா னடைந்தன மற்போற்றுப், புலையர் நீங்குறு நரகெலாங் காட்டுதி யென்றலும் பொறிகாலுங், கொலைசெய் முத்தலைச் சூற்படை யந்தகன் றொழுதுடன் கொடுபோனான்.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றிலும் விரைவிற்சென்று திரும்பினோம். உன்னுடைய இயமபுரத்திற்குவந்து எண்ணிறந்த பெருநரகங்களின் பேதங்களை யுணர்ந்துகொள்ளும்படிவந்தோம். சிவபெருமானைவணங்காத நீசர்கள்படிந்திருக்கும் கெடுதிதங்கிய நரகங்களெல்லாவற்றையுங் காட்டுகவெனக்கூறவும், தீப்பொறிகளைச் சிந்தத்தக்கதும் கொலைத்தொழில் செய்தற்குரியதுமான மூவிலைவடிவாயமைந்த சூலப்படைதாங்கிய இயமன் பணிந்து தன்னோடு அழைத்துப்போயினன். எ - று. (உகஎ)

கூசு வெந்தழ லொழுகுறக் காச்சிய கொடுநுனை யுடக்கிட்ட
வூசி யெங்கணு நிரைத்ததி னோட்டலு முள்ளுடல் புதைந்தூன்ற
வாசை யெங்கணு மழுகுர லலைப்புற வலறுவா ரவர்புன்றோன் [டார்.
மூசு வெந்தழல் வெதுப்பிய குறட்டொடும் பிடுங்குவார் முனிந்திட்

(இ - ள்.) கண்டோர் விழிகள் கூசத்தக்க வெவ்விய அக்கினியெழும்பக் காச்சி வளைவாகிய கூர்மையும் உள்ளேதிருக்கும் அமைத்த ஊசிகளையெங்குங்கோத்து அதைக்கொண்டு உடலிலழுத்தியவுடனே, அவ்வூசிகள் உடலினுட்புகுந்து தைக்கவும், திசைகளிலெல்லாம் அழுகுரலோசை முழங்க அழுங்கின்றார்கள். கோபமெய்திய இயமகிங்கரர்கள் அவர்களுடலின் மீந்தோலை மிகக்கொடுமையாகிய அக்கினியிற்காச்சிய குறட்டினாற் பிடுங்குவார்கள். எ - று.

ஒழுகு சோரியொத் துருக்கிய செம்பினிட் டழுக்குவ ருடற்புன்றோன், முழுகி வெந்துற வெடிப்பது வெண்ணிணங் கொதிப்பது மூளைச்சே, றிழுகு வெண்ணெயொத் துருகுவ திவைபொழு தெழுதொறு மிவைநோக்கிக், கழுநு னைப்படை கோத்தெடுத் தமுக்குவர் கண்மணி வெடித்தோட.

(இ - ள்.) சொரிகின்ற உதிரம்போன்ற நிறமுடையதாயுருக்கிய செம்புக்குழம்பிற்போட்டு அழுத்துவார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் உடலிலுள்ளபுன்மையாகியதோல்முழுவதும் வெந்துவெடிக்கின்றது. வெள்ளிய நிணங்கள்கொதிக்கின்றது. மூளைகள்சேறுகி வழுவழுப்பாகிய வெண்ணெய்போல உருகுகின்றது. இவ்வேதனைசகியாது எழுந்திருக்கும்போதெல்லாம் இதனைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்து கழுமரத்திற் செருகுகின்றகூர்மைதங்கிய ஆயுதத்தினாலே குத்தியெடுத்து, கண்ணினுள்ளேயிருக்கும் மணிகளுந்தெறித்தோடும்படி யழுத்துவார்கள்,

இறுக்கு பாசமிட் டிருமருங் கமைத்தனர் கிடத்திநெட் டீர்வாளிட்
டறுப்பர் செந்தழ லொழுகுறக் காச்சிய சலாகைகொண் டவர்நாசி
நிறுப்ப நன்னவர் செவித்தொளை சுறுக்கொள நிறுத்துவர் நெடுங்கூடம்
பொறுப்பர் மற்றவர் கவுட்புற நெரிதரப் புடைப்பர்தென் புலத்தூதர்.

(இ - ள்-) இருபுறங்களிலும் பாசத்தால் இறுக்கிக்கட்டிக் கீழேகிடத்தி, பெரிய ஈர்வாளினாலறுப்பார்கள். சிவந்த தீப்பொறிசிந்தும்படி காச்சிய இருப்புச்சலாகைகளை அவர்கள் நாசித்தொளைகளிலும் நுழைப்பார்கள். அப்படியே அவர்கள் இருசெவித் தொளைகளிலும் சுறீலென்றுபற்றும்படி செருகுவார்கள். பெரியசம்மட்டியை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய இருகன்னங்களும் நெரிபடும்படியடிப்பார்கள். எ - று. (௨௨௦)

கருவி யூழமுறை பற்பல நிரைத்ததிற் கிடத்தியக் கருவிக்கூ
ருருவி யோடநீ டிரத்திடைக் கூடமிட் டோச்சுவர் புலந்தோறுங்
குருதி பீர்விடக் கதைமடுத் திறுக்குவர் கொழுந்தழற் பிழம்பேந்திப்
பருக வாய்மடுத் துறுக்குவர் பருகுறூர் நாப்பிடுங் குவர்பல்கால்.

(இ - ள்.) வரிசைப்படி ஆயுதங்களை யெண்ணிறந்தன வாக நட்டு, அவற்றின்மேலேகிடத்தி, அவ்வாயுதக்கட்டு அவர்களுடலிற் பாய்ந்துருகும்படி மார்ப்புறத்தில் சம்மட்டிகொண்டடிப்பார்கள். ஐம்புலங்களின்வழியே உதிரவெள்ளம் ஊற்றெடுக்கும்படி கதாயுதத்தைச்செலுத்திச் செலுத்திக் குத்துவார்கள், செவ்விய அக்கினிப் பிழம்பினையெடுத்து வாய்நிறையவுண்ணும்படி யதட்டுவார்கள். அப்படிப் பலமுறை யுண்ணுதவர்களுடைய நாவைப்பறித்தெறிவார்கள்.

ஒல்லை மாநிலத் துயிர்செகுத் துண்டவர் வருதிரென் றுருத்தன்னோர்
பல்லு நாவும்வெந் துருகிவெம் புகையெழக் காச்சிய தழற்பாளஞ்
செல்ல வாய்மடுத் திருங்கதை யோச்சுவர் செலுத்துவர் மணிப்பாச
மல்லன் மாக்களத் திறுக்குவர் தழற்பர லுரிஞ்சுற வலித்தீர்ப்பார்.

(இ - ள்.) பெரியபூமியில் பலவுயிர்களையும் கொன்றுதின்றவர்களே! அதிவிரைவில் வருகவென்று அழைத்து அதட்டி அவர்கள் பல்லும் நாவும் வெந்துகரைந்து தீப்புகையெழும்படி, தீயிற்காச்சிய இருப்புப் பாளங்களைவாயிற் செல்லப்பாய்ச்சிப், பெரியகதாயுதத்தால் தள்ளுவார்கள். பெரிய மணிக்கயிற்றை அவர்கள் கழுத்திற் பிடித்திறுக்கி, அக்கழுத்தில் வெவ்விய பருக்கைக்கற்கள் உறுத்தும்படி கெட்டியாயிழுப்பார்கள். எ - று. (௨௨௨)

என்பு தோறசை நரம்பிவை தெரிவுறு திருந்தழ லிருப்புச்செக்
கன்பி லாருட லரைபடத் திருக்குவர் பிறர்மனை யகவிப்போம்
புன்பு லைப்படு பாதகர் நெஞ்சொடு புயத்துணை புகைமண்ட
வன்பொ றித்தழற் றூணகந் தழுவுறப் பிணிக்குவர் மணிப்பாதம்.

(இ - ள்.) எலும்பு தோல் தசை நரம்பு ஆகியவிவைபுறந்தோன்றுது சிவகாருணிய மில்லாத அவர்களுடல் அரைபடும்படி பெருந்தீயிற்காய்ந்திருக்கும் இருப்புச்செக்கிலிட்டாட்டுவார்கள். பிறர்மனைவியரையழைத்துக்கலந்த இழிந்தபுலைத்தன்மையுடைய பாவிகளை, நெஞ்சிலும் இருதோளிலும் புகையெழும்படி, கொடிய தீப்பொறிபறக்கும் அக்கினித் தம்பத்தைத்தழுவும்படி மணிக்கயிறுகளால் இறுக்கிக்கட்டுவார்கள். எ - று. (௨௨௩)

குருக்க ளந்தணர் மேலவர்க் காண்குறி னெழுதராக் கொடியோரை
யிருப்பு வெந்தக டழலெழக் காச்சிமீ திருத்துவ ரெளியோரை
வெருக்கொ ளப்புரி படிறரை யடுசின வெள்ளெயிற் றிரும்பாந்த
ளுருத்து யிர்ப்பெறி நெடுங்தொலைப் பிலத்திடை வீழ்த்துவருறுக்குற்று

(இ - ள்.) ஆசிரியர் அந்தணர் பெரியோராகிய இவர்களைக்கண்டால் எழுந்திராத துஷ்டர்களை, பெரிய இருப்புத்தகட்டைத்தீயிற் பழுக்கக்காச்சி அதன்மேலுட்காரவைப்பார்கள். ஏழைகளைப்பயப்படும்படி செய்த தூர்த்தர்களைக்கொல்லத்தக்க கோபமுடைய வெள்ளிய பற்கள்பொருந்திய பெரியமலைப்பாம்பு கடூரமாய்ச்சீறிக்கொண்டிருக்கின்ற மிக்க ஆழந்தங்கிய பிலத்திலே அதட்டிக்கொண்டு சென்று அமிழ்த்துவார்கள். எ - று. (உஉச)

ஆற லைத்தரும் பொருள்கவர் பதகரை யருந்தசை யெயிறூன்றக்
கூறு செய்துணுங் கழுதுறு நரகிடைக் குப்புறப் பிடருந்திச்
சீறி யொன்றொடொன் றிகலியன் னவர்புலா றின்பன தெரிகிற்பா
ரேறெ ரித்தலைக் கழுநுனைக் கிடத்துவ ரெரியெழ விழிக்கின்றார்.

(இ - ள்) வழிமறித்துப்பொருளை யபகரிக்கும் பாவிகளை, உடலிலுள்ளகொழுந்தசைகளில் பற்களழுந்தப்பகிர்ந்தெடுத்துப்புசிக்கும் பசாசங்கள் நிறைந்த நரகத்தில் கழுத்தைப்பிடித்துத்தள்ளி, அப்பசாசங்கள் ஒன்றோடொன்று கோபித்துப் பகைத்து அவர்கள் மாமிசத்தைத் தின்பதைப்பார்ப்பார்கள். அக்கினியெரிந்து கொண்டிருப்பதாகிய கழுமுனையிற் படுக்கவைப்பார்கள். தீப்பொறிசிந்தப்பார்ப்பார்கள். எ - று. (உஉரு)

குதைக்கொடுஞ்சிலைப் பகழியிற் கானமாக் கொன்றுதின் றுறுப்பெல்லா
முதைப்ப வீங்கிய நிணத்தசை யரிந்தரிந் திருப்பகல் வறுத்தொண்பற்
புதைக்க வவ்வுறச் சுடச்சுடத் தீற்றலும் வாய்ப்புழைப் புகைமண்டிச்
சிதைத்த நாசியின் புறம்புக வுயிர்த்துயிர்த் தாற்றுவர் சிலதீயோர்.

(இ - ள்.) வளைந்தவில்லின்குதையிற் பூட்டிய அம்பினால், காட்டு மிருகங்களைக்கொன்றுதின்று, எல்லாவவயவங்களும் பருக்கும்படி மிக்கநிணத்தோடுகூடிய தசைகளையறுத்து இருப்பகலில் வறுத்து, ஒளியுள்ளபற்கள் கிட்டிக்கொள்ளத் தின்னும்படி சுடச்சுட ஊட்டுதலும், அவர்கள் வாயின் வழியிற்றோன்றும் புகைமிகுந்து, வெந்துள்ள நாசித்தொளைகளின் வெளியிலேவர, சிலபாவிகள் பெருமூச்செறிந்து பெருமூச்செறிந்து சகிப்பார்கள். எ- று. (உஉசு)

மாதி ரஞ்சுழல் புட்குலம் படுப்பவர் மறிதிரை பொருநீர்வாழ்
சாதி தூண்டிலிற் படுப்பவ ரணரியிற் சங்கிலி முடக்கேற்றி
மீது கற்றறி விட்டமிட் டசைத்தவர் கீழ்ப்பட வெருளித்தீ
யோது நெய்சொரிந் தெழுப்புவ ரவருடம் புருகிய நிணஞ்சோர.

(இ - ள்.) திசைகளிற் சுழலும் பறவைக்கூட்டங்களைக்கொல்லுகின்றவர்களும், சுருட்டுகின்ற அலைகள்மோதும் நீரில்வாழ்கின்ற சீவராசிகளைத்தூண்டிலிலுலே பூர்வத்திற்கொன்றவர்களுமாகிய இவர்களை, கீழ்ப்பாகத்தில், சங்கிலிவளையங்கள் தொங்கவிட்டகற்றூணொன்றைநட்டு மேலே உத்தரம் போட்டு அதன்மேலிருத்தி அவர்களின் கீழே அவர்களுடலிலுள்ள நிணமுழுதும் உருகிச்சொரிய, ஒலிக்கின்ற கடுந்தீயை நெய்யைச்சொரிந்து வளர்ப்பார்கள். எ - று.

செருமு கந்தணித் தருளிய வேந்தரைத் தெவ்வடுந் திறனோக்கி
வெருவி யோடிய பதகரைச் சுழல்வழி வீங்கிரு ணிரையத்துக்

கருவி காதுறச் சுற்றுற விடுத்தனர் கன்றொழித் தினங்கங்குற்
றுருவு கள்வரைக் கற்கறை மடக்கியிட் டிடிபடத் துவைக்கின்றார்.

(இ - ள்.) யுத்தங்களில் வெற்றிகொண்ட மன்னவர்களைப்பகைவன்கொல்வதாயுள்ள தன்மையைப்பார்த்துப் பயந்தோடிப்போன பாவிகளை, சுழல்வழியையுடைய இருண்மிகுந்த நரகத்திலே, ஆயுதங்கள் நாற்பக்கலிலும் கொல்லும்படி சுழலவிட்டவர்கள், இராக்காலத்தில் கன்றுகளைவிட்டுப்பசுக்களைத் திருடிய திருடர்களைக்கல்லுரலில் மடக்கிப்போட்டு அவர்களுடல் நன்றாகத் தூளாம்படி இடிக்கின்றார்கள். எ - று. (உஉஅ)

ஒறுத்த நல்குர வுடற்றுற விரப்பவர்க் குதவிய துதவாது
மறுத்த பாதக ரடைக்கலப் பொருள்கவர் வஞ்சக ரினையோரைத்
தெறுப்ப தங்குழி திரைந்தெழு நரகிடை வீழ்த்தலுஞ் சினவாலிற்
சுறுக்கொ ளுந்தொறு மோவென வரற்றுவர் துள்ளுவர் துடிப்புற்றார்.

(இ - ள்.) வருத்துகின்ற தரித்திரமானது துன்புசெய்வதால், யாசகருக்குக்கொடுப்பதைக் கொடாது தடுத்த பாவிகளும், காப்பாற்றிக்கொடுக்கும்படி வைத்த அடைக்கலப்பொருளை யபகரித்த வஞ்சகர்களுமாகிய இவர்களை, தேள்கள் மிகுதியாகக் கூடிநெருங்கியுள்ள நரகத்திற்போட்டவுடனே கோபங்கொண்டு அவைகொடுக்கினாற் கொட்டும்போதெல்லாம் ஓவென்று புலம்பித்துள்ளித் துடிக்கின்றார்கள். எ. று. (உஉகூ)

இனையர் யாரையுங் காட்டுற நோக்கின னிருந்தவச் சிவயோகி
யனைய துன்புழந் தலமர லுளத்தடைத் திரங்கின னதுநோக்கி
வனைபொ லன்கழ லந்தக னெந்தைநீ யிதற்கிரங் கினைவாளா
நினையு நெஞ்சமு நடுக்குறு மிங்கிதற் கப்புற நெடுங்கும்பி.

(இ - ள்.) இப்பாவிகளெல்லாரையும் இயமன் காட்டிக்கொண்டுவர, அருந்தவஞ்செய்த சிவயோகிபார்த்தனர். அப்படித்துயரடைந்து சுழன்றுகொண்டுள்ளதைத் தமது மனதிற்கருதிவருந்தினர். அழகினையுடைய பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணிதரித்த இயமன் அதனைக்கண்டு, எமது தந்தையே! தேவரீர் இதற்கேவருந்துகின்றீர். இதற்கப்பால் கும்பிபாகமென்னும் பெருநரகமுள்ளது. அதனைநினைக்கின்றமனமும் நடுங்கும். எ - று. (உ௩௦)

என்று ரைத்தன னந்தக னுலகெலா மேத்துறுஞ் சிவயோகி
நின்று நோக்கின னீங்கிவண் வருகெனப் பின்னரு நிகழ்த்தாமுன்
சென்று நோக்கினன் வடவையங் கொடுந்தழ னடுவுறத் தீகின்றா
ரன்ற ரற்றுறப் பிளந்தவாய் தொறுந்தழற் கொழுந்துதீத் தழல்வாரை.

(இ - ள்.) என்றியமன் சொன்னான். உலகினரெல்லாம் துதிசெய்கின்ற சிவயோகியானவர், அங்கிருந்துபார்த்துக்கொண்டிருந்த இயமன் இங்கேவாருமென்று மீண்டும் கூறுவதன்முன்னர், கொடியவடவாக்கினியின் நடுவேயிருந்துவேகின்றவர்களையும், அப்போது புலம்பிக்கொண்டிருக்க அவர்கள் திறந்தவாய்களிலெல்லாம் தீக்கொழுந்தெரிந்து சுடவேகின்றவர்களையுஞ் சென்றுகண்டனர். எ - று. (உ௩க)

காரி ருட்பிழம் படைத்தவெம் பிலத்திடைக் கடுங்கண னெடுஞ்சீற்றச்
சானை வாளரா வென்புட னிறுக்குறச் சுற்றியத் தறுகண்ணோர் [டி.
சோரி வாய்மடுத் துறிஞ்சுவ வாணுனை செவித்தொளை தொளைத்தொட்
யிரு நாக்கடித் தெயிற்ளுடு மிறுக்குற வென்பெழ வுயிர்ப்போரை.

(இ - ள்.) கரிய இருட்டொகுதிசேர்த்த குகையிலே செந்தீப்போலக்கடுங் கோபமுடையவர்களாய், நேராக ஓடும் ஒளியுள்ளபாம்புகள் எலும்பும் இறுகும்படி சுற்றிக்கொண்டு, அப்பாவிகளின் உதிரத்தைவாய்திறந்து பருகிக்கொண்டுள்ளதையும், அவற்றின்வாலின் நுனிகளைச் செவிகளின் தொளைகளைத் தொளைத்துக்கொண்டு உள்ளே செலுத்த, குளிர்ந்த தங்கள் நாவைப்பற்களாற் கடித்துக்கொண்டு எலும்பும் மேலெழும்படி நெட்டுயிர்ப் பெறிகின்றவர்களையும்.

சுரித்த நெட்டுட னெளித்தகா ரட்டையங் குழம்பியுட் டொலைவின்றி
விரித்த பாழிவாய் விழுங்கவுங் கக்கவும் பற்பல கடித்தீர்த்தங்
குரித்த சோரிவாய் மடுக்கவுந் தசைகழிந் தொழுகவு முடற்காந்தி
யெரிப்ப வுங்கிடந் தரற்றியக் கும்பியுண் முழுகினின் றெழுவாரை.

(இ - ள்.) சுரிப்புற்ற நெடிய உடலைநெளித்துள்ளகரிய அட்டைகள் நிரம்பிய நரகத்திலே அவை ஓய்வின்றித்திறந்துகொண்டிருக்கும் அகன்றவாயினால் விழுங்கவும் மீண்டும் உமிழவும், மற்றும்பலபல அட்டைகள் கடித்திழுத்துச்சிந்தும் உதிரத்தைவாய்நிறையக் குடிக்கவும், தசைகளெல்லாங்கழிந்து சிந்தவும், உடல் வெம்மையால் எரியவும், அங்கேபுரண்டழுது அந்நகரத்தில் முழுகிக்கிடந்தெழுகின்றவர்களையும். எ - று. (உகங)

அடுத்த யோசனை யித்தனை யகலமென் றளப்பருஞ் சலக்கும்பி
யெடுத்த வள்ளுகிர்ப் பகுத்தவாய் நெட்டுட லிடங்கரி னிடைப்பட்டுப்
படுத்த காலொடு கைகடித் தருந்துறப் பதைத்தவைக் காற்றாராய்க்
கடுத்த சிந்தையி னெடுத்தெடுத் தமைத்துவீழ்ந் தேக்குறக் கழிவாரை.

(இ - ள்.) அதற்குரிய அகலம் இத்தனை யோசனையென்று அளவிடுதற்கரிதாயுள்ள சலகும்பியெனும் நரகத்தில், கூரிய நகங்களையும் பிளவுற்ற வாயையும் நெடிய வுடலையுமுடைய முதலைவாயிற் சிக்கி, அவை தங்கள் கால்களையுங் கைகளையுங் கடித்துத்தின்ன, அவற்றிற்குத் தாளாதவர்களாய்த் துடிதுடித்து வருந்திய மனதோடு அதிக வுரத்துக்கூவி விழுந்து பிரலாபித்து அழுகின்றவர்களையும். எ - று. (உகச)

ஓர்கை கீழ்ப்படக் கிடத்துவ ரடிக்குறங் கோரடி மிதித்தூன்றி
வாரி யோர்குறங் கிசித்துறப் பிளந்தறை யோச்சுவர் வகைப்பட்ட
பேரு டற்பகை முன்னைய தாதலின் பிடித்தெடுத் தழன்மாட்டிச்
சோரி தூங்குறப் புரட்டுவ ரின்னண மடர்த்துறத் துயர்வாரை.

(இ - ள்.) ஒரு கையைப் பூமியிற் பொருந்தவைப்பார்கள். அடித்தொடையை ஒரு காலால் மிதித்தூன்றிக்கொண்டு மற்றொரு தொடையைப் பற்றி இழுத்துக்கிழித்தெறிவார்கள். பிளவுபட்ட பெரியவுடல் முன்னைப் பாதியாதலால், அதைப்பிடித்துத்தீயிலிட்டுக்கொளுத்தி உதிரமொழுகும்படி புரட்டுவார்கள். இப்படி வருத்தத்துக்கிக்கின்றவர்களையும். எ - று. (உகரு)

வாகு மூலமிட் டிருங்கயி றிறுக்குற வரிந்திறை வரையாத்துச்
சேகு நுண்ணூனை யூசிவெள் ளுகிரிடைச் செலுத்துவர் வடவைச்சூ
டேகு றுதடு மணற்குகை யிறக்குவ ரீங்கிவை பொறுத்தாற்று
தாகு லத்தொடு மழுதழு தாற்றினின் றலமரு றுறுவாரை.

(இ - ள்.) தோளடியிலே பெரிய கயிற்றைப்பிணித்து இறுகவிழுத்து முதுகிலுள்ள இறக்கையெலும்புகள் வரையிற்கட்டி, சிவக்கக்காச்சிய நுண்ணிய கூரிய ஊசிகளை வெள்ளிய நகங்களிலே குத்துவார்கள். தீயின் வெம்மை தணியாது வெந்துகொண்டிருக்கின்ற மணற்குகையிலிடுவோர்கள். இவ்வேதனைகட்குச் சகிக்கமுடியாது பெருந்துயரோடு புலம்பிப்புலம்பிக் கதறிக்கொண்டு சுழல்பவர்களையும். எ - று. (௨௱௬)

நோக்கி னுன்சிவ யோகிநின் றவருழக் கிருந்துயர் நுதலிப்பண்
டாக்கு மாநிரை யக்கொடு வெம்மைகண் டறிந்தன னிவைக்கப்பாற்
றூக்க மூற்பெருஞ் சாடிநெய் கொதித்தெழத் தழற்சிகை புகைமண்ட
மேக்கு யர்ந்தமூக் குயிர்ப்புறு தத்தழ னெய்யிடை மிதக்கின்றார்.

(இ - ள்.) அப்பாவிகள் அநுபவிக்கும் பெருந்துயரங்களையும் சிவயோகி அங்கிருந்தே கண்டு ஆலோசித்து, பூர்வத்திற் படைக்கப்பட்டுள்ள பெரு நகரங்களின் கொடுமைகளை நன்றாயுணர்ந்தனர். இவற்றிற் கப்புறம், தீயிற் காயவைத்திருக்கும் பெரிய கொப்பறையில் நெய் கொதித்துக்கொண்டிருக்க, அத்தீக்கொழுந்தின் புகை மேலெழும்ப, மேலே யுயர்ந்த நாசித்துவாரங்களில் சுவாசமற்றவர்களாய் அந்தத்தீக்குழம்புபோன்ற நெய்யிலே மிதக்கின்றார்கள். எ - று.

கொதிக்கு நெய்யிடைக் குப்புறக் கிடத்தினருயிர்த்திலர் கொடிதுற்று
மதிக்கி னீங்கிவர் யாவரென் றுணர்ந்தில மறலிமற் றுரையெனன [ர்
விதிக்கு மேல்விதி யுணர்ததிய நாயக வெய்துறு மிவரிந்தப்
பதிக்கு முந்தர சறிவருந் தன்மைய ரென்றனன் பணிந்தன்னோன்.

(இ - ள்.) கொதிக்கின்ற நெய்யில் கவிழும்படி போட்டுவிட்டார்கள். சுவாசம் விடாதவர்களாய்க்கொடிய வேதனையுற்றார்கள். யோசிக்கையில் இவர்கள் எவ்வகைப்பாவிகளென்றறியோம். ஆதலால், இயமனே! நீ சொல்லுகவெனக்கேட்க, இப்போதுள்ள பிரமனுக்கு முற்பட்ட பிரமனையும் அறிந்துள்ள தலைவரே! வேதனையுறும் இவர்கள் இவ்வியமபுரத்திற்கு எனக்கு முன்னுள்ள அரசனும் அறிதற்கரிய காலவரையறையுடையவர்களென்று கூறி, அந்த இயமன் மறுபடியும் வணங்கி. எ - று. (௨௱௮)

பவத்து ரோகரிற் பாதகர் படுவன மேற்படப் படுகின்றார் [செப்பக்
சிவத்து ரோகரென் றுரைப்பரென் றவர்க்கெதிர் தென்றிசை யவன்
கவர்த்த வார்சடை யோகிசெங் கரங்கொடு கண்புதைத் தலமந்தா
னுவர்த்த வேர்பொடித் துடனடுக் குற்றன னுளத்தொடு மறுகுற்றான்.

(இ - ள்.) பாவஞ்செய்யும் பாவிகள் பலருள்ளும் சிறந்த மகாபாவிகளடையும் வேதனைகளைக்காட்டிலும் விசேஷ வேதனையநுபவிப்பவர்கள் சிவத்துரோகிகளாகுமென்று சொல்லுவார்களென்று, அச்சிவயோகிக்கு இயமன் விடைகொடுக்க, கப்புவிட்டுள்ள நீண்ட சடையையுடைய சிவயோகி தமது சிவந்த கைகளால் கண்களைப்பொத்திக்கொண்டு பயந்தவராய் உடல்வெயர்த்து நடுக்கமெய்தி மனங்கலங்கினார். எ - று. (௨௱௯)

வெறுத்த சிந்தனை யோகியுத் தரதிசை மீண்டனன் றனிச்செங்கோல்
பொறுத்த தென்றிசை நாயகன் பின்னரும் யோகிபொற்பதம்போற்றிச்
செறுத்த பாதக ரிவர்நிலை நான்முகச் செல்வனை வினவுற்றான் [வாய்.
மறுத்து ரைப்பன கேட்குதி யறிவனே லுணர்த்துவன் மனக்கொள்

(இ - ள்.) வெறுத்த சித்தமுடைய சிவயோகிவடதிசையாகத்திரும்பினார். ஒப்பற்ற செங்கோலையேந்திய தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமன். சிவயோகியின் அழகிய பாதங்களைத்துதிசெய்து, கொடும்பாதகர்களாகிய இவர்கள் தன்மையைக்குறித்து, நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனைக்கேட்டால், அதற்கப்பிரமதேவன் விடையிறுப்பதைக்கேட்பீராக. அவருக்குத்தெரிந்திருந்தால் அவர் தெரிவிப்பார். அதனையும் தேவரீரே மனதிற்றெரிந்துசொல்லலாம்.

கலிநிலைத்துறை.

என்றான்மற லிப்பெய ரோனனி நிற்றி யென்றா
னின்றான்மறை யோகிநெ டுந்தொளை நீள நாளப்
பொன்றாட்பொருட் டாசன னான்முக னாடு புக்கா
னின்றாரண வெல்லைக டந்தவ னங்கெ திர்ந்தான்.

(இ - ள்.) என்று மறலியென்னும் பெயருடைய இயமன் கூறினன் சிவயோகி நிற்கவென அவன் நின்றனன். வேதமுணர்ந்த சிவயோகி நீண்ட நாளமுடைத்தாய்ப் பொன்போலுந் தாள்படைத்த தாமரை யாசனமுடைய பிரமதேவனுடைய சத்தியலோகஞ்சேர்ந்தனர். அப்போது வேதங்களின் முடிவையுணர்ந்த பிரமன் அவரை யெதிர்கொண்டான். எ - று. (உசுக)

எய்தப்பெறு மாதவம் யாவரி ழைத்த தென்னச்
செய்தற்குரித் தாகிய யாவையுஞ் செய்த மைத்தான்
மைதக்க ளத்தர னென்னுழை வந்த வாபோன்
மொய்பொற்சடை யோகநெ டுந்தவ் முன்னி னயால்.

(இ - ள்.) தேவரீர் இங்கெழுந்தருளத்தக்க சிறந்த தவத்தை யாவர் செய்தனரென்று செய்யத்தக்க உபசாரங்களையெல்லாஞ்செய்து முடித்தான். விடம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே அடியேன் பால் எழுந்தருளியதுபோல, நெருங்கிய பொன்போலுஞ் சடையையுடைய சிவயோகம் வல்ல பெருந்தவசியே! தேவரீர் ஈண்டெழுந்தருளினீர். எ - று. (உசுஉ)

என்னப்புகழ் நான்முக வந்தண னேத்தி நிற்பத்
துன்னற்சடை யோகிய வற்கெதிர் சொல்வ தானுன்
றென்னற்றிசை யெய்தின மத்திசைத் தீய கும்பி
யின்னற்படு வார்க்கு ளருந்துய ரெய்தி நின்றார்.

(இ - ள்.) என்று பிரமன் சிவயோகியைப்புகழ்ந்து துதிசெய்து நேரே நிற்க, நெருங்கிய சடையையுடைய சிவயோகி பிரமனை நோக்கிக்கூறுகின்றார். சிறந்த இயமபுரத்திற்குச்சென்றோம். அந்நகரிலுள்ள கொடிய கும்பிபாக நரகங்களில் துன்பமடைகின்றவர்களில், சிலர் மிகப்பெருந் துயரடைந்திருக்கிறார்கள்.

அவர்செய்தன வந்தகன் றானும திந்த தன்று
இவர்யாவரி ழைத்தன யாகொலு ரைத்தி யென்றான்
றுவராயிரந் தோடுடைத் தாமரைத் தூய செல்வன்
கவரார்சடை யோகிபு ரைத்தநக ருந்த ளந்தான்.

(இ - ள்.) அவர்கள்செய்தபாவங்கள் இயமனும் அறிந்ததல்ல இவர்கள் யாவர்? செய்தபாவங்கள் யாவை? இவற்றைச்சொல்லுவீராகவென வினவினர். செந்நிறமமைந்த ஆயிரம் இதழ்களையுடைய கமலாசனனாகிய பிரமன், கப்புவிட்டு நிறைந்த சடைமுடியையுடைய சிவயோகி யுரைத்ததைக்குறித்துத் தன் மனதிலாலோசித்தனன். எ - று. (உசச)

உள்ளத்துளி யற்றிய யாவுமு ணர்ந்து கண்டா
னெள்ளப்படு பாதகர் தந்நிலை யாது நேரான்
றள்ளற்கரு மாதவ நின்னுழை சாற்றி லன்னோ
ரள்ளற்குழிப் பட்டது யானறிந் தல்ல வென்றான்.

(இ - ள்.) மனதினாலேயே தான் விதித்தவற்றையெல்லாம் நினைத்துப் பார்த்தான், யாவரும் பழிக்கத்தக்க பாதகர்கள் தன்மையாதும் உணராதவனாய், விலக்கற்கரிய பெருந்தவமுடையவரே! அப்பாவிகள் நரகக்குழியில் வீழ்ந்ததைக் குறித்துத் தேவரீரிடத்திற் கூறுவதற்கு அடியேன் அறிந்துள்ள தன்றென்று கூறினான். எ - று. (உசரு)

என்போலியர் யாவர்ப டைத்தவர் யாது கால
முன்போனது ணர்ந்திலன் கற்பமு டிந்த தொன்றோ
நின்போலியர்க் கல்லது தொன்மைநி கழ்த்த லாமே
மின்போற்சடை யாயென வேதன்வி ளம்பி விட்டான்.

(இ - ள்.) என்போன்ற பிரமர்களில் யார் எக்காலத்திற்படைத்ததோ? இப்போது முடிந்தது ஒரு கற்பமோ? முன் கடந்த கற்பங்களின் செய்தி அடியேன் அறிந்திலேன். அக்கற்பாந்தங்களின் செய்திகளெல்லாவற்றையும் மின்னல்போலுஞ் சடைமுடியுடையாரே! தேவரீரை யொத்தவர்களல்லது பிறராற்கூறமுடியுமா? என்று பிரமன் சொல்லினன். எ - று. (உசசா)

அக்காலையெ ழுந்தன னாயிரம் வாய்வி ரிக்கும்
பைக்கார்விடப் பாம்பணை மாதவன் பாற்க டற்கே
புக்கானவ னுங்கெதிர் கண்டெதிர் போக லுற்றான்
மிக்கானெதிர் வெய்தினி னெய்தினன் வேத யோகி.

(இ - ள்.) அப்போது அச்சிவயோகி அங்குநின்றும் எழுந்தருளி ஆயிரம் வாய்கள் பொருந்திய பணாமுடியைத்தாங்கிக் கரிய விடந்தங்கிய சேஷ சயனத்திற்றுயிலும் திருமால் வீற்றிருக்கும் க்ஷீராப்தியை யடைந்தனர். அங்கே அச்சிவயோகியைக்கண்ட மாத்திரமே திருமால் எதிர்கொண்டனர். வேதங்களையுணர்ந்த சிவயோகியார் அவருக்கு நேரே விரைவிலடைந்தனர். எ - று. ()

யோகற்குவப் புற்றன யாவுமு வந்து செய்தான்
வேகத்தனி யோகியு முள்ளம்வி யப்ப நின்று
னேகைப்பட வென்னுழை வந்தது ரைத்தி யென்று
னாகத்தணை யோன்சிவ யோகிந விற்று வானால்.

(இ - ள்.) சேஷசாயியாகிய திருமால் சிவயோகி மகிழத்தக்க உபசாரங்களையெல்லாம் சந்தோஷித்துச்செய்தனர். அதிதீவிரபக்குவமுடைய சிவயோகியாரும் மனமகிழ்ந்திருந்தனர். அப்போது திருமால் தேவரீர்களிக்கும்படி இங்கெழுந்தருளிய காரணத்தைக்கூறி யருளவேண்டுமென்றனர். சிவயோகியார் கூறுகின்றார். எ - று. (உசஅ)

தென்றிக்கினி ரும்பட ரெய்திய தீமை யாளர்
பொன்றப்படு தீமைவி னுவலும் பூந்து ழாயோ
னென்றுற்றுணர்ந் தோர்ந்தன னுள்ளமற் றென்று மெய்தான்
சென்றிற்றது சிந்தனை யுங்கெரு மந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) இயமபுரியிலே கொடுந்துன்பெய்திய பாவிகள் இப்படி அழிதற்குக்காரணமாகச்செய்த பாதகம் யாதென்று கேட்கவும், அழகிய துளசிமாலை தரித்த திருமால், மனதை ஒருவழிப்படுத்தி ஆலோசித்துப்பார்த்தனர். மனதிலொன்றுந்தோன்றாமல் எண்ணங்களெல்லாம் அழிந்து மயங்கியிருந்தனர்.

என்னாலறி யப்படு பாதக ரல்ல ரின்னோர்
முன்னாள்கழிந் தார்களென் போலியர் முற்றி யிற்றோ
ரன்னோறி வார்கொல றிந்தில மைய செய்ய
பொன்னார்சடை மாதவ வென்றுபு கன்று விட்டான்.

(இ-ள்.) இவர்கள் என்னால் உணரப்பட்ட பாதகர்களல்லர். அடியேனைப் போன்று பூர்வத்தில் இப்பதவியையாண்டு நாள்கழித்திறந்தவர்கள் அறிவார்களோ அறியார்களோ? அதை யானறியேன். அழகிய செம்பொன்போலும் நிறந் தங்கிய சடைமுடி தரித்தவரே! என்று திருமால் கூறினர். எ - று. (உ௬௦)

பாலாழிய ராவணை துஞ்சிய பச்சை மாயோற்
கேலாதன வுற்றுணர்ந் தேகியெ வர்க்கு மெட்டா
நாலாரண வெல்லை கடந்துறை நம்ப னம்பொற்
சேலார்விழி பங்க னிருந்துழிச் சென்று புக்கான்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் அராவணையில் யோகநித்திரைசெய்யும் கரிய திருமாலுக்கு, அறிதற்கரியதாயிருப்பதை ஆலோசித்துணர்ந்து அங்கிருந்து நீங்கி, யாவராலும் அளவிடற்குமுடியாத சதுர்வேதங்களின் முடிவையுங்கடந்துள்ள பெருமானாகிய, பேரழகுடைய சேல்போலும் விழியுடைய பார்ப்பதி பாகர் எழுந்தருளிய கைலாயகிரிக்குப்போய்ச் சேர்ந்தனர். எ - று. (உ௬க)

இமையக்கிரி யெய்தரு மாதவத் தெய்தி நின்ற
வுமைபக்கமு மக்கணி தோளுமு ருத்த நஞ்ச
மமையத்தரு கண்டமு நெற்றிய லர்ந்த கண்ணுங்
குமையப்படு வேணிவ யங்கும திக்கொ ழுந்தும்.

(இ - ள்.) இமயமலையானது பெறுதற்கரிய பெருந்தவத்தாலடைந்து தோன்றிய பார்வதிபாகமும். எலும்புமாலைகளணிந்த திருத்தோள்களும், அச்சம் விளைத்த ஆலகாலம்பொருந்திய கண்டமும், நெற்றியில் விளங்கும் நேத்திரமும் துவளப்படுஞ்சடையில் விளங்கும் பிறைச்சந்திரனும், எ - று. (உ௬உ),

கண்டானெதிர் கண்டுக ளிந்துக ளிந்த சிந்தை
விண்டானரு ளெந்தைப ரிந்தருள் வெள்ள வாரி
யுண்டானுடைந் தாடினன் பாடின னுள்ள நெக்கான்
பண்டாரண வெல்லைக டந்தப தம்ப ணிந்தான்.

(இ - ள்) கண்களின் நேரே தரிசித்துக்களிவெய்தி மனக்கவலை நீக்கினர், கிருபாசமுத்திரமாகிய எமது பெருமானுடைய திருவருள் வெள்ளப்பெருக்கை யுட்கொண்டனர். உடனே ஆனந்தக்கூத்தாடிப்பாடி மனமுருகினர். பழமையாகிய வேதங்களின் அளவிற்கு மேம்பட்ட திருவடிகளை வணங்கினர். எ - று.

எங்குற்றனை யெய்திய தென்னைகொ லென்ரு ரேழை
பங்குற்றவ னேதலும் பாவர்கி டந்த தென்பா
லங்குற்றனன் மாநிரை யப்பரப் பாய வெல்லாஞ்
செங்கட்டிற லந்தகன் காட்டினன் சென்று கண்டேன்.

(இ - ள்.) எங்குவந்தனை? வந்த காரணம்யாது? என, ஒப்பற்ற பார்வதி பாகராகிய சிவபெருமான் வினவவும், பாவிகளிருக்கின்ற இயமபுரத்திற்குப் போயினேன். பெரிய நரகங்களின் பேதங்களையெல்லாம், சிவந்த விழிகளை யுடைய வல்லமைமிருந்த இயமன் காட்டினன். அவற்றையெல்லாஞ்சென்று கண்டேன். எ - று. (உருசு)

அத்தென்புலத் தாழ்நிரை யத்தில ழுந்து வோரின்
முத்தன்சிவ பாதக முற்றமு டித்து நின்ருர்
தத்துண்டுப டுந்துயர் கண்டுதெ ரிக்கி லாமை
யித்தன்மையர் யாரெனக் கூற்றுமற் றீதி சைத்தான்.

(இ - ள்.) அந்த எமபுரத்திலுள்ள ஆழ்ந்த நரகங்களில் அழிந்துபட்டவர்க ளெல்லாரிலும், சிவபெருமானுக்கேலாத சிவத்துரோகங்கள் முழுதுஞ் செய் துள்ளவர்கள் தலைகீழாகவீழ்ந்து அநுபவிக்கும் வேதனைகளைக்கண்டு மனந்தாளா மல் இவர்கள் யாரெனக்கேட்க, இயமன் இப்படிச்சொல்லினன். எ - று. ()

யானேவறி கின்றிலன் யானிவ ணெய்து முன்ன
ராணுநிரை யத்தி லழுந்துகின் ருர்க ளென்ருன்
றேனர்கம லத்தவற் கேட்புழிச் செய்கை முற்றிப்
போனுன்முகற் குந்தெரி யாதவர் புன்மை யென்ருன்.

(இ - ள்.) யானே அறியேன் யான் இப்பதவிக்கு வருவதன்முன்னரே சகிக்க வியலாத நரகத்தில் அழுந்திக்கிடக்கின்ருர்களென்ருன். தேன்பொருந்திய தாமரைமலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமதேவனைக்கேட்டபோது முன்னிருந்த பிரமனுக்கும் அப்பாவிகளின் பாவம் இன்னதெனத்தெரியாதென்றுசொன்னுன்

பையாயிரந் தாங்கிய பாம்பணைப் பள்ளி யானு
மையாதன துள்ள மளந்தறி யாமை சொற்ருன்
மையார்களத் தெந்தையன் னேர்புரி வன்க ணென்றும்
பெய்யாவொருங் கேயுணர்த் தென்றடி பேணி நின்ருன்.

(இ - ள்.) ஐயனே! ஆயிரம் பணமுடிகளையுடைய ஆதிசேஷனுகிய சயனத் தில் துயில்புரியும் திருமாலும் தன் மனதில் ஆலோசித்தறிந்து தெரியாதென்று சொல்லினர். விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய எந்தையே! அப்பாவிகள்செய்த பாவங்கள் ஒன்றையும் விடாமல் முற்றும் உணர்த்தவேண்டுமென்று பாதங்களைப் பணிந்து நின்றனர். எ - று. (உருஎ)

வெள்ளே றுயர்த் தோன்சிவ யோகிவி ளம்பு மாற்ற
முள்ளாவுணர்ந் தோர்தனி நந்தியு ரைத்தி யென்ன
வெள்ளாமறை யோகிவி னுயதி யாது முள்ளங
கொள்ளாவுண ராவெடுத் தோதவ ரங்கொ டுத்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான், அச் சிவயோகி சொல்லிய வார்த்தைகளைத் திருவுளங்கொண்டு, ஒப்பற்ற நந்தி! அதனை நீ சொல்லக்கடவாயென்று, இகழப்படாத வேதங்களையுணர்ந்த அச் சிவயோகி கேட்டவற்றையெல்லாம் அவர் திருவுளத்திற்கொண்டறிந்து விரிவாகச்சொல்லும்படி வரம்பாலித்தனர். எ - று, (உருஅ)

அதுகாலையி னந்தி யருந்தவ யோகி யோடும்
விதுவார்சடை யெந்தைபி ரான்விடை பெற்ற கன்றான்
புதுமாமணிக் கோபுர மாளிகை கொண்டு புக்கான்
பதுமாசன மண்டபத் தன்பு பகர்ந்தி ருந்தான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது திருநந்திதேவர், அருந்தவஞ்செய்த சிவயோகியாரோடு, சந்திரசேகரராகிய எமது சிவபெருமான்பால் விடைகொண்டு அங்கு நின்றும் விலகி, புதுமையாயுள்ள சிறந்த இரத்தினங்கள் பொருந்திய முதற் கோபுரவாயிலிலுள்ள திருமாளிகையில் அழைத்துக்கொண்டுபோய், அங்குள்ள மண்டபத்திலே அச்சிவயோகிக்கு அன்புள்ள வார்த்தைகளைச்சொல்லிப் பதுமாசனமிட்டு வீற்றிருந்தனர். எ - று. (உருக)

அவ்வெல்லை யரும்பவிழ் குல்லை யலங்கலோனுஞ்
செவ்வேரி நறுவிரி தாமரைச் செல்வ னோடு
மெவ்வேலையு மெண்ணுறு மன்பின னாகி நன்னீர்
தவ்வாவிரைச் சென்னி பதந்தொழ வந்து சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில் அரும்புகள் விரியுந் துளசிமாலைதரித்த திருமாலும் மணந்தங்கிய செந்தேன் நிரம்பிய தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமனோடு, சதாகாலமும் தியானிக்கின்ற அன்புடையவனாய், கங்காசலம் நீங்காமல் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் பாதங்களை வணங்கும்படி வந்து சேர்ந்தனர். எ - று. (உசுO)

வெள்ளைக்கயி லைக்கிரி வாயிலின் மேவி நின்றார்
வள்ளற்றிற னந்தியைக் காண்கிலர் வாயி லுற்றார்
தள்ளற்கரு மாதவ யோகியுந் தானு மாக
வுள்ளத்தி னுவப்பொடும் வேறிடத் துய்த்தி ருந்தார்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய திருக்கைலாயகிரியின் முதற்கோபுரவாயிலில் வந்து நின்றார்கள். வள்ளற்றன்மையுடைய திருநந்திதேவரை அங்கே காணாதவர்களாய் அக்கோபுரவாயிலினுள்ளே போனார்கள். அங்கு வேறோரிடத்தில் நீக்குதற்கரிய பெருந்தவஞ்செய்துள்ள சிவயோகியாரும் தாமுமாகத் திருவுள்ளக்களிப்புடன் வீற்றிருக்கின்றார். எ - று. (உசுக)

என்றன்னவ ரோதிய சொற்கொ டெழுந்து போகிக்
குன்றன்ன நிரைத்தெழு மாளிகைக் கோயில் புக்கா
ரன்றன்னவ ரெய்தியி ருந்துழி யன்பி னுற்றார்
வன்றிண்புய நந்தியை யன்பின் வழுத்தி னரால்.

(இ - ள்.) என்று, அங்குள்ள சிவகணங்கள் கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டுக்கொண்டு அங்கு நின்றுஞ்சென்று, மலைகள்போலும் வரிசையாயமைந்துள்ள மாளிகைகளையுடைய திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்து, சிவயோகியாரும்

திருநந்திதேவரும் வீற்றிருந்த இடத்திற்கு அன்புடனடைந்து, மிகுவல்லபமுற்ற தோள்களையுடைய திருநந்திதேவரை உண்மைப்பக்தியோடு தோத்திரஞ் செய்தார்கள். எ - று. (உசுஉ)

செந்தாமரை மேலுறை மங்கை சிறந்த மார்பற்
கந்தாமரை மேலுறை நான்முகற் கன்பு கூராப்
பிந்தாவருண் மாதவ யோகியிற் பேணல் செய்யா
நந்தாவரு ணந்தி யிருப்பிட னல்கி னுல்.

(இ - ள்.) சிவந்த தாமரைமலரின்மேல் வசிக்குந் திருமகளை மார்பிலுடைய சிறந்த திருமாலுக்கும், அழகிய தாமரைமலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமதேவனுக்கும் அன்புமிகுந்து, அதன்பின் அரும்பெருந்தவஞ்செய்த சிவயோகியாரை விரும்பி, திருவருள்குன்றாத திருநந்திதேவர் அவர்கட்கு ஆசனங்களளித்தனர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

புலக்கவேண் டுறுமக் காதை யிதுவெனப் புகலி னும்பால்
விலக்கற விரும்பி மற்றும விரிக்குதும் வினுதி யென்னு
நலத்தகை நந்தி கேட்பச் சதாநந்த னவைதீர் யோகி
யுலப்பறு தவத்தி னின்றூ னிகழ்ந்தவை யுரைப்ப தானுன்.

(இ - ள்.) நாம் தெரிவிக்கவேண்டிய சிறந்த சரித்திரம் இதுவென்று சொன்னுல், உம்மிடத்தில் தவறாது விருப்பத்தோடு அச்சரிதையை விளக்குவோம். ஆதலால் கேட்பீராகவெனக்கூறுகின்ற நன்மைமிக்க நந்தியெம்பெருமான் கேட்கும்படி குற்றமற்ற அளவிறந்த தபோமார்க்கத்தி லொழுகியவராகிய சதானந்தரென்னும் சிவயோகியார் நடந்தவற்றைக் கூறலாயினர். எ - று.

பைக்கடும் பாந்த ளேந்து முலகெலாம் படர்ந்து மற்றைத்
தெக்கண நிரையங் காண்பான் சென்றனன் சிகரத் திண்டோண்
மிக்குயர்தருமச் செங்கோல் வேந்தனுற் றெதிர்ந்தா னன்னேன்
ரெக்குறு நிரைய மெல்லாமுடன்கொடு தொகுத்துச்சொன்னுன்.

(இ - ள்.) கொடிய ஆதிசேடன் பணுமுடியிற் சுமக்கின்ற உலகங்களெல்லாவற்றிலுஞ்சென்று, அதன்பின்னர், இயமபுரத்திலுள்ள நரகங்களெல்லாவற்றையும் பார்க்கும்படி சென்றனன். மலைச்சிகரங்கள்போன்ற வலிய தோள்களையும் மேலாகிய தருமநெறியிற் செலுத்துஞ் செங்கோலையுமுடைய இயமன் எதிர்கொண்டுவந்தனன். அவன் என்னைத்தன்னோடழைத்துச்சென்று, கூட்டமாயுள்ள நரகங்களையெல்லாந் தொகுப்பாகக்கூறினுன். எ - று. (உசுரு)

அன்னவ னேடும் பாவர் படுவன வமைய நோக்கித்
தென்னிலை நிரைய முற்றுங் கண்டனன் றீமை யாளர்
புன்னிலை நிரையத் தாழ்ந்து படுவன புகலி னம்மா
வென்னுளந் துணுக்க மெய்தும் யாதென வுரைக்கற் பால.

(இ - ள்.) அந்த இயமனேடும் பாவிகள் படும் வேதனைகள் முழுவதும் பார்த்து இயமபுரியிலுள்ள எல்லா நரகங்களையுங்கண்டேன். அப்பாவிகள் பலவேறான நரகங்களில் விழுந்து அநுபவிப்பனவாகிய வேதனைகளைச்சொன்னுல், அம்மா! என் மனம் நடுங்குகின்றது. அவை என்னவென்று சொல்லத்தக்கன? எ - று. (உசுசு)

ஆயவர் தம்மின் மற்றோ ரருநர கடைந்த பாவத்
தீயரைச் செம்பி னாற்றுங் கடாரத்தி னெய்யிற் சேர்த்திக்
காயெரி நெய்யிற் காச்சிக் கொதியெழ மிதப்பக் கண்ணுற்
றேயவா மறலி யேனும் வெருக்கொளு மிடரி னுற்றார்.

(இ - ள்.) அப்பாதகர்களிலே, வேறொரு பெரிய நரகத்திலே வீழ்ந்த பாவிகளை, செப்பினாற்செய்த கடாரத்திலுள்ள நெய்யிலிட்டு, எரிந்துகொண்டிருக்கும் அக்கினியில் நெய்யைக் கொதிக்கும்படி காய்ச்சி, அதில் அவர்கள் மிதந்துகொண்டிருக்கக் கண்ணுற்கண்டேன். இயமனே யாயினும் அச்சமுறத் தக்க துன்புற்றிருக்கின்றார்கள். எ - று. (உசுஎ)

காய்ச்சிய சலாகை கண்ணி னாசியிற் காதிற் காந்தப்
பாய்ச்சினர் மயிர்க்கா றோறும் பன்னூசி யூசி மாட்டி
மீச்செலா துறப்புத் தோறும் வெவ்விருப் பாப்பு மிட்டா
ராச்சிய வனலிற் குப்புற் றுங்கவர் கிடப்ப தானார்.

(இ-ள்.) காய்ச்சிய இருப்புச்சலாகையைக் கண்களிலும் நாசித்தொளைகளிலும் செவிகளிலும் வேகும்படி செருகுகின்றார்கள். மயிர்க்கால்களிலெல்லாம் கூரிய பல ஊசிகளைக்குத்தி, அவை மேல்வராதபடி அவயவங்கடோறும் கடினமாகிய இருப்பாப்புமடித்தார்கள். நெய் கொதிக்கின்ற நெருப்பில் அவர்கள் கவிழ்ந்து கிடப்பதானார்கள். எ - று. (உசுஅ)

ஈங்கிவர் யார்கொ லென்ன வெம்மனோர்க் கறிய வொண்ணாத்
தீங்குள ரவர்க ளென்றா னிவனுறை திசைமு கத்தோன்
வீங்குநீ ருலகக் காவ லிவனொடும் வினவ வின்னோர்
யாங்ஙன மறிவ தெம்மா லறிவதற் கெளிய வன்றே.

(இ - ள்.) இப்பாவிகள் யாரெனக்கேட்க, எம்மைப் போன்றவர்களுக்கு அறிதற்கேலாத பாவிகளாவார்களென்றான். இங்கேவந்திருக்கிற பிரமதேவனையும் கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தைக் காக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியாகிய இவரையும் கேட்டகாலத்தில், இவர்களிருவரும் இவ்விடயம் எப்படியறிவது? இது எங்களால் அறிதற்கெளிதானதன்று. எ - று (உசுகூ)

என்றெடுத் தியம்பி விட்டா னீங்கிவர் தீமை யோர்வான்
பொன்றழை யிதழி பூத்த புரிசடைப் புனிதற் போற்றி
நின்றன னிகழ்த்தி யென்னா நிகழ்த்தின னின்னை யென்றா
னன்றவ னுரைப்பக் கேட்ட நந்திமுற் றறைவ தானான்.

(இ - ள்.) என்றெடுத்துச் சொல்லிவிட்டனர். இப்பாவிகள் செய்த பாவங்களையுணர்ந்து கொள்ளும்படி, பொன்போலும் இதழ்களமைந்த சிவபெருமானைத்துதிசெய்து நின்றேன். தேவரீரை நோக்கி நீ சொல்கவெனக்கட்டளை தந்தாரெனக்கூறினர். அப்பொழுது சிவயோகியார் சொல்லக்கேட்ட திருநந்திதேவர் முழுதுந் திருவாய்மலர்ந்தருளலாயினர். எ - று. (உஎo)

மெலியவ ரெளிமை நோக்கி வேதநூன் மரபி னின்று
வலிகெழு தறுகட் பாவ மறத்துறை யகற்றி வாழ்வோன்
கலிகெழு கடலந் தானைக் கனைகழல் விசுவ சேன
னொலிபுன லுடுத்த விஞ்சி விதர்ப்பநாட் டொருசெங் கோலான்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற நீர்மயமான அகழிசூழ்ந்த மதிலையுடைய விதர்ப்ப நாட்டை யரசாண்ட ஒப்பற்ற செங்கோலையுடையவனாகிய சத்திக்கின்ற கடல்போன்ற சேனையையும் வீரகண்டாமணியையுமுடைய விசுவசேனனென்னும் மன்னவன், ஏழைகளின் வறுமையைக்கண்டு உபகாரஞ்செய்து வேதசாஸ்திரங்களின் ஒழுக்கத்திலிருந்து, வலிமை மிக்க அஞ்சாமையாற் செய்வதாகிய பாவத்திற்குரிய கொடுமைத்தன்மை நீங்கி வாழ்கின்றவன். எ - று. (உஎக)

ஆங்கவ னகன்று வேட்டத் தெழுந்தன னருவிக் குன்றப்
பாங்கடை வனம்புக் கேகிப் பல்விலங் கொறுத்து மீண்டா
னோங்கருஞ் சுரத்து முன்னி வேடைகொண் டயங்க லுற்றான்
றேங்குநீர்ச் சடிலத் தோன்சித் தேச்சுரஞ் சென்று வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அம்மன்னவன் தன் நகரைவிட்டுப் புறப்பட்டு வேட்டைக்குச் சென்று அருவியாறெழுகும் மலைச்சாரலிலுள்ள காட்டிற்புகுந்து திரிந்து பல மிருகங்களைக் கொன்று திரும்பினான். திரும்பும்போது மிகக்கொடுமைதங்கிய பாலைவன மெய்தி, தாகமுற்றுச் சோர்ந்திருந்து தேக்கெடுக்குங் கங்கைசூடிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் சித்தீச்சுவரமென்னுந் திருக்கோயிலிற்போய் வீழ்ந்தான். எ - று. (உஎஉ)

வீழ்ந்துறு வேந்தர் வேந்தன் மெல்லடி வருடி நீவத்
தாழ்ந்துறு கருத்த னாகிக் கிடத்தலுந் தானைச் செல்வர்
போழ்ந்துறு மனத்த ராகி வருந்தினர் புலம்பு கொண்டார்
சூழ்ந்தன ருடம்பு நீவித் திமிர்ந்துறத் தொடங்கு கின்றார்.

(இ - ள்.) அப்படிவிழுந்த இராசராசனாகிய அவனது மெல்லிய பாதத்தைப் பிடித்துத் தடவிக்கொண்டிருக்க, உணர்வற்றிருந்தவனாகி யிருத்தலும் சேனாநாயகர்கள் கண்டு வருந்திய மனமுடையவராய் வருந்தித் துக்கப்பட்டார்கள். பின்னர் அம்மன்னவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு உடலிற்பரிச வுணர்ச்சியுண்டாகும்படி தடவித் தேய்க்கத்தொடங்கினார்கள். எ - று. (உஎங)

முருகினெண் கனியு மற்றை யெண்ணையு நாட முன்னி [றார்
யொருவருங் கொணர்ந்தா ரல்லர் செய்வதொன் றுணரார் நின்
செருகிய சடில வேணி சினகரத் தகவை சென்று
றொருதனித் தகளி யெண்ணெ யக்கனி யுடன்கொண் டுற்றார்.

(இ - ள்.) சிறந்த எலுமிச்சம் பழமும் நல்லெண்ணெயுந் தேட நினைத்து ஒருவருங் கொண்டுவரவில்லை. யாவரும் செய்வகையொன்று மறியாதிருந்தார்கள். பிறகு முடிந்து செருகியுள்ள சடைமுடி பொருந்திய சிவபெருமான் திருக்கோயிலுட் சென்று, ஒப்பற்ற ஓரகலிலிருந்த எண்ணெயை எலுமிச்சம் பழத்துடன் கொண்டுவந்தார்கள். எ - று. (உஎச)

உடைத்தனர் முருகி னெண்கா யரசன துடலந் தீற்றித்
துடைத்தன ரெண்ணெய் தொட்டுத் திமிர்ந்தன ரதனைக் கோட்டு
விடைக்கொடி யுயர்த்தோன் கோயில் பரிக்குநர் வேந்தற் கீது
கடைப்படவுரைத்தா ரொன்றுங் கேட்டிலன் கழற்கால் வேந்தன்.

(இ - ள்.) சிறந்த எலுமிச்சம் பழத்தையுடைத்து உடலிற் றேய்த்துத் துடைத்துவிட்டு எண்ணெயைத் தொட்டுத் தேய்த்தார்கள். அப்படிச்செய்ததை இடபக்கொடியையுடைய சிவபிரான் திருக்கோயிற் காவலர்கள் கேட்டு, அந்நகர மன்னனுக்கு இச்செய்தியை விளங்கச்சொன்னார்கள். வீரக்கழல்தரித்த அம்மன்னவன் அவ்வார்த்தைகளொன்றையுங் கவனிக்கவில்லை, எ - று. (உஎரு)

ஆயது கழிந்த பின்னர் நாள்பல வகற்றி யன்னோன்
பாய்திரை யுலகக் கோன்மை பரித்துயி ரிறந்த ஞான்று
காய்சின மறலி தூதர் கடுகினர் கழுத்திட் டீர்த்த
பாசவெங் கயிற்றாற் பற்றிச் சென்றனர் பதகன் றன்னை.

(இ - ள்.) அது நடந்தபின்னர், அம்மன்னவன் அலைகள் பாயுங் கடல் சூழ்ந்த உலகத்தை யரசாளும் செங்கோலைத்தாங்கிப் பலநாள்கழித்து உயிர் நீங்கியபோது, கடுங்கோபமுடைய இயமதூதர்கள் அதிவிரைவில்வந்து கழுத்திற்போட்டிழுத்த கொடிய பாசக்கயிற்றால் அப்பாவியைப் பற்றிக்கொண்டு சென்றார்கள். எ - று. (உ௱ சு)

கோடியோர் நாலே ழாய கும்பியுட் கிடத்திப் பின்னர்
வீடிலாத் தவத்தோ யிந்த வெந்துய ருழக்க விட்டார்
நாடியக் காலத் திட்ட தூதரு நமனும் போனார்
நீடிய கற்பங் கோடி கழிந்தன கால நீத்து.

(இ - ள்.) இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்களிலும் அமிழ்த்தித் துன்பு செய்தபின்னர், இக்கொடிய வேதனை நுகரவிடுத்தார்கள். காலங்கள் சென்று இப்போதைக்கு விசேடித்த காலவளவை யுடையதாகிய கோடி கற்பங்களாய் விட்டன. அழியாத் தவமுடையோரே! இவன் பாவத்தைக் கணக்கிட்டு அக் காலத்தில் நரகத்திற்சேர்த்த தூதிவர்களும் இயமனும் மாறிவிட்டார்கள். எ-று.

பல்லுயி ருலகத் தோடு படைத்துறு பதுமத் தோனு
மெல்லொளி பரப்பு நேமி யீர்ந்துழா யலங்க லோனுஞ்
செல்லுறு காலத் தோடுஞ் சென்றன ரளவை யற்றார்
சொல்லுவ தெங்ங னூழி தொலைந்தன சொல்லற் பாற்றோ.

(இ - ள்.) பல சீவராசிகளையும் அவைவசிக்கும் உலகங்களோடு படைக்கின்ற பிரமனும், சூரியன்போலக் காந்திவீசுஞ் சக்கராயுதமேந்திய குளிர்ந்த துளசிமாலை தரித்த விஷ்ணுவும் அவரவர்கட்குரிய காலநியதியின்படி கணக்கில்லாதவர்கள் இறந்தார்கள். அவர்கள் தொகையைக் கூறுவதெப்படி? கற்பங்கள் பல கழிந்தவற்றைச் சொல்லமுடியுமோ? எ - று. (உ௱ அ)

ஈங்கிவன் பகலி னீரே ழிந்திர ரிறப்பர் செய்ய
தேங்கமழ் கமலச் செல்வர் சென்றன ரிலக்க மற்றோ
ராங்கவ ரிறந்த தென்னு லளப்பரி தைய வென்றான்
பூங்கழ லலங்க னந்தி முடித்திலன் புகல்வ தானான்.

(இ - ள்.) இவன் இந்த நரகில்விழுந்த காலமுதல் அறுபத்து மூன்று இந்திரர் மாண்டார்கள். செந்தேன் மணங்கமழும் தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் இறந்தார்கள். இப்படி இறந்தவர்கள் தொகையை என்னால் அளவுபடுத்திச் சொல்லமுடியாதென்று அழகிய வீரகண்டாமணியையும் மாலையுமணிந்த திருநந்திதேவர், சரித்திரத்தை முடிக்காமல் மேலுஞ் சொல்லுவாராயினர், எ - று. (உ௱ கூ)

வேந்தனோ டுழவாத் துன்ப முழப்புற வெய்ய வெந்தீக்
காந்துற நெய்யிற் றோய்வா ரன்னவர் கேளீர் கண்ணுற்
றாய்ந்தவர் புன்மைத் தொன்மை யறிகுவ தரற்க லானு
மோய்ந்தவர்க் குரைக்க லாமே யென்றன னுணர்வு மிக்கான்.

(இ - ள்.) அடையமுடியாத துயரத்தில் அவ்வரசனோடு வருந்தும்படி கொடிய பெருந்தீப்பற்ற நெய்க்கொப்பரையில் மிதப்பவர்களாகிய அவர்களைப் பற்றிக் கேட்பீர்களாக. அப்பாவிகள் வேதனையைப் பார்த்து ஆலோசித்து அவர்கள் வேதனையின் பழமையை யறிந்துரைப்பது சிவபெருமானுக்குத்தான் இயலுமன்றி, மற்றவர்களுக்குக் காலவளவைக் கணக்கிட்டுச் சொல்லலாகுமோ? என்று அறிவிற்சிறந்த திருநந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ-று.

அறிந்தன னனைத்துங் கேட்டா னருந்தவ யோகி யங்கம்
பொறிந்தெழு மயிர்க்கால் பொங்கப் பொருமினன் புகல்வ தானன்
பிறிந்தவர்க் கருகா யுற்ற பெருந்துயர் நரகி னுற்றார்
மறிந்தவர் படுவ சொல்லின் மனந்துளக் குறுவ தென்றான்.

(இ - ள்.) அருந்தவஞ்செய்த சிவயோகியார் இவற்றையெல்லாங் கேட்டறிந்து, உடல்முழுதும் படிந்த மயிர்கால்தோறும் வியர்வரும்பத் துக்கித்துக் கூறுகின்றார். வேறுபட்டு அப்பாவிகட் கருகேயுள்ள விசேட துன்பமுடைய நரகத்தில் வீழ்ந்திருப்பவர்கள், அந்நரகத்தில் மாறிமாறிப் படுகின்றனவற்றைக் கூறப்புகின் மனநடுக்குமென்று கூறினர். எ - று. (உஅக)

உருக்கிய செம்பொ னேந்தி யொன்பது தொளையும் வாக்கிக்
கருக்கிய பொதிந்த வாக்கைப் புன்றசை கருவி நாட்டி
யிருத்துவ ரரிவ ரீர்வ ரின்னலீ திழைப்ப ரின்னோர்
பெருக்கிய பாவ மீதென் றுணர்த்துதி பெரியோ யென்றான்.

(இ - ள்.) செம்பை யுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு நவத்துவாரங்களிலும் ஒழுக்கி, உடலிலுள்ள சிறு தசையிலும் ஆயுதங்களைச் செருகிக் குத்துவார்கள். அத்தசைகளை யறுத்தீர்ப்பார்கள். இவ்வகைத் துன்பங்களைத் தூதர்கள் செய்வார்கள். இப்பாவிகள்செய்த பாவ மிதுவென்று பெருந்தகைமை யுடைய நந்திதேவரே! அடியேனுக் கறிவிக்கவேண்டுமென்று சிவயோகி கேட்டனர்.

எனச்சிவ யோகி கேட்டு வினவலு மிருந்த நந்தி
மனக்கினி துணர்ந்து நோக்கி யவர்நிலை வகுப்ப தானன்
கனப்புய லணவு மிஞ்சிக் கலிங்கநாட் டரசர் கோமா
னனைத்தொடை நெடுவேற் சந்த்ராங் கதனெனு நாம வேலான்.

(இ - ள்.) என்று சிவயோகி வினவியதை அங்கெழுந்தருளிய திருநந்திதேவர் திருச்செவியுற்று, தமது திருவுள்ளத்தில் நன்கு கருதிப்பார்த்து, அவர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லுகின்றனர். மேன்மைதங்கிய மேகங்கள் தவழும் மதில் சூழ்ந்த கலிங்கநாட்டை அரசுபுரிந்தவனும் குளிர்ந்த பூமாலைதரித்த வேற்படை தாங்கியவனுமாகிய சந்திராங்கதனென்னும் பெயர்பெற்ற மன்னவன் ஒருவனுண்டு. எ - று. (உஅரு)

உவன்பெறு மதலை வீரக் கிராதனென் றொருபே ருற்றோ
னிவந்தவெண் கவிகை யந்த மைந்தற்கு நிறுவிப் போனா
னவந்தொலைத் தயனை நோக்கி யருந்தவ மாற்றி நின்று
தவந்தரு புனித வேந்த னுன்முக னுலகஞ் சார்ந்தான்.

(இ ள்.) அம்மன்னவன் பெற்ற புதல்வன் வீரக்கிராதனென்னும் ஒப்பற்ற பெயர்பெற்றவன். அவன் தந்தை தன் பரவிய வெண்கொற்றக் குடை

யை அப்புதல்வனுக் களித்துச்சென்று தீவினைகளை விலக்கிப் பிரமதேவனை நோக்கி அருந்தவம் புரிந்துகொண்டிருந்து புனிதனாகிய சந்திராங்கதன் அத்தவத்தாலெய்திய சத்தியலோகத்தை யெய்தினன். எ - று. (உஅச)

அன்னவன் புதல்வன் வீரக் கிராதனென் றவனி காத்து
மன்னுயிர் புரந்து நீதி வரம்பினின் றரசு செய்தான்
றன்னுழை விரும்பி யாக வேச்சுர னெனுமோர் தன்மைத் [வான்.
தொன்னிலை மறையோ னேற்பா னினைந்துளந் துணிந்து செல்

(இ - ள்.) அவன் புதல்வனாகிய வீரக்கிராந்தன் சிங்காதனத்திலிருந்து உலகினைக் காத்துச் சீவகோடிகளை, ரக்ஷித்து மநுமுறையில் நின்று அரசு நடத்தினான். அவன்பால், யாகவேச்சுரனென்னும் பெரிய ஒப்பற்ற நிலைமைதங்கிய புராதனமான அந்தணர்குலத்திற் பிறந்தவன் யாசிக்கு நிமித்தங் கருதி மனந் துணிந்து செல்கின்றான். எ - று. (உஅரு)

செல்லுமா நகரத் தோர்பாற் பழமறை தெரிந்து போற்றிச்
சொல்லிய பரம சோமேச் சுரர்திருக் கோயில் போற்றிப்
புல்லவே றுயர்த்தோற் போற்றிச் சைவதே சிகனைப் போற்றி
மல்லிகை மாலை வேந்தற் கருளென மறையோன் கேட்ப.

(இ - ள்.) செல்கின்ற அப்பெரிய நகரின் ஒருபக்கத்தில், பழமையான வேதங்களுணர்ந்து துதித்துச்சொல்லிய பரமசோமேச்சுவரரென்னும் சிவபெருமான்திருக்கோயிலை வணங்கி, இடபக்கொடிதாங்கிய சிவபெருமானைப்பணிந்து, அக்கோயிலிலுள்ள சிவாசாரியரை நமஸ்கரித்து, சிவபெருமானுக்குச்சாத்தியுள்ள மல்லிகை மலர்மாலையை மன்னவனுக்குக் கொண்டுபோம்படி கொடுப்பீரென்று யாகவேச்சுரனென்னும் வேதியன்கேட்க. எ - று. (உஅசு)

கொடுத்தன னுவந்து சைவ தேசிகன் கொடுங்குங் காலைத்
தொடுத்தணி பொன்னூ லந்தத் தொங்கலிற் றுவண்டு செல்ல
விடுத்தில ரறியார் கொண்டு வேந்தன்முன் புகுந்தான் வேதம்
படித்துணர் மறையோ னாசி பகர்ந்தவன் கழுத்தி லிட்டான்.

(இ - ள்.) அச்சிவாசாரியர் அப்படியே மனங்கனிந்து கொடுத்தனர். அப்படிக் கொடுக்கையில் சிவபெருமானுக் கணிந்திருந்த பொன்னாலாகிய முப்புரிநூல் அம்மாலையோடு கலந்துபோகவும், சிவாசாரியர் அறியாராயினர். வேதங்களை நன்குணர்ந்த யாகவேச்சுரவேதியன் அதனைக்கொண்டு சென்று மன்னவன் முன்னடைந்து ஆசிவசனங்கூறி அவ்வரசன் கழுத்தில் மாலையை யணிந்தான். எ - று. (உஅஎ)

உவப்புடை யரச னேக்கி யொளிகெழு பசும்பொற் பூணூ
லெவர்க்குள தென்ன நின்ன தென்றனன் மறையோன் வேந்த
னிவப்புறு தோளு நூலு நோக்கின னெகிழ்ந்த சிந்தை [டான்.
கவர்த்திலன் மறையோற் பார்த்துத் தன்னுளங் களிப்புக் கொண்

(இ - ள்.) களிப்புடைய மன்னவன் இதனைக்கண்டு அதனோடுகலந்த ஒளிதங்கிய பசும்பொன்னாலாகிய முப்புரிநூல் யாவருடையதெனவினவ, அவ்வந்தணன் உம்முடையதேயெனக் கூறினன். உயர்ந்துள்ள தன் தோள்களையும் முப்புரி நூலையுங்கண்டு, இரங்கிய மனதை மறைக்காதவனாய் அவ்வந்தணனைநோக்கித் தன் மனங்களிகூர்ந்தான், எ - று. (உஅஅ)

ஈந்தன னிதிய மந்த வேதிய னிருகை யேந்திப்
போந்தனன் போந்த பின்ன ரரற்கணி பொன்னூல் காணார்
காந்திய மனத்த ராகி யரசன்முற் கடிது புக்கார்
வேந்தநம் பரமர் பொன்னூல் வேதியன் கொணர்ந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் பல திரவியங்களைக் கொடுத்தான். யாகவேச்சுரன் இருகையாலும் பெற்றுக்கொண்டு போயினன். அதன் பின்னர், சிவபெருமானுக் கணிந்திருந்த பொன்னூலாகிய பூணூலைக்காணாத ஆலய பரிபாலர்கள் வருந்திய மனத்தினராய் மன்னன் முன் அதிவிரைவிற் சென்று, அரசனே! நமது சிவபெருமானுக்குத் தரித்திருந்த பொற் பூணூலை உம்மிடம் வந்த அந்தணன் கொண்டுவந்தான். எ - று. (உஅகூ)

தொடைபடு மாலை யோடு துளங்கொளிப் பசிய பொன்னூன்
மிடைபடக் கிடந்த தந்த வேதியன் கொணர்ந்து தந்தான்
மடலுடை யலங்கன் மார்ப தருதியென் றுரைப்ப வாளா
கடைபடக் கேட்டுங் கேளா ரொத்தனன் கழற்கால் வேந்தன்.

(இ - ள்.) தொடுக்கப்பட்ட மல்லிகை மாலையோடு மிகக் காந்திதங்கிய பசும் பொற் பூணூல் சேர்ந்து கலந்திருந்ததை அவ்வந்தணன் கொணர்ந்து உம்பாற் கொடுத்தனன். இதழ்கள் பொருந்திய மலர்மாலை சூடிய மார்புடைய அரசனே! அப்பூணூலைத் தரவேண்டுமெனச் சாற்ற, இவ்வார்த்தைகளையெல்லாங் கேட்டும் வீரக்கழலணிந்த பாதங்களையுடைய அவ்வரசன் ஒன்றையுங் கேளான்போ லிருந்தனன். எ - று. (உகூ0)

மறுகின ரெந்தை கோயில் பரிப்பவர் மன்னன் செய்கை
குறுகின ருரைத்தார் சைவ தேசிகன் குழைந்த சிந்தை
தெறுசின மெடுப்ப வேந்தன் றன்னுழைச் சென்று னன்னோ
னுறுமணித் தவிசி னன்பி னிருத்தின னுவகை கூர்ந்தான்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான் திருக்கோயிற் பரிபாலகர்கள் மனம் வருந்தியவர்களாய், அம்மன்னவன் செய்கையைச் சிவாசாரியர்பா லெய்திச் சொன்னார்கள். அச்சிவாசாரியர் தமது உருக்கமெய்திய மனதிற் கடுங்கோபமெய்தியதால் அவ்வரசன்பாற் போயினர். அம்மன்னவனும் ஆங்குள்ள இரத்தின பீடத்தில் அவரை அன்போடு வீற்றிருக்கச்செய்து சந்தோஷமிருந்தான், எ-று.

அந்தண னரசற் பார்த்து வேதியற கருளி னீந்த
பைந்துண ரலங்க லோடு மரனணி பசும்பொற் பூணூல்
வந்தது திரும்ப வந்த மாவிடை யவற்கீ கென்னத்
தந்திலை யாயின் மீளாப் படுகுழி நிரையஞ் சார்வாய்.

(இ - ள்.) சிவாசாரியர் மன்னவனைநோக்கி, யாகவேச்சுவரனெனும் வேதியனுக்கு அன்போடுகொடுத்த பசிய கொத்துக்களாலாகிய மல்லிகை மாலையோடு சிவபெருமானுக் கணிந்திருந்த பசும் பொற் பூணூலும் வந்துவிட்டது. ஆதலால் மீண்டும் அப்பூணூலை அப்பெருமானுக்கே தருவாயாக. இப்போது நீ தராவிடில் எக்காலும் மீட்கப்படாத படுகுழியாகிய நரகத்திற்சேர்வாய். எ - று. ()

இன்னணஞ் சிவத்து ரோகத் தவர்படு நிரைய மெய்து
மன்னவன் கதையொன் றுண்டாற் கேண்மதி காம ரூபி
யென்னுநாட் டரச னீன்ற வசுவென மதலை யெந்தை
பொன்னவிர் சடையோன் கோயில் புகுந்திருந் தாட லுற்றான்.

(இ - ள்.) இத்தகைமையான சிவத்துரோகிகள் வீழ்கின்ற நரகத்தைச் சேர்ந்த மன்னவன் சரிதமொன்றுள்ளது. அதனைக் கேட்பாயாக. காமரூபியெனும் நாட்டினை யரசுசெய்த மன்னவன் பெற்ற வசுவென்னும் பெயர்பெற்ற புத்திரன், எமது பிதாவாகிய பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலுட்போய் அங்கு விளையாடியிருந்தனன். எ - று.

வெண்மண லிழைத்துக் கூட்டி யாடுறு மெல்லை வேந்தன்
கண்மணி யனைய பால னோர்பணங் கண்ணிற் காணு
வுண்மகிழ்ந் தெடுத்துக் கைக்கொண் டோடினு னிலவு காலுந்
தண்மணிக் கழற்காற் பெற்ற தந்தைபாற் கொடுத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய மணலைச் சேர்த்துக் குவித்து அவன் விளையாடுஞ் சமயத்தில், அவ்வரசனது கண்மணிபோன்ற வசுவெனுஞ் சிறுவன், ஒரு பொற்பணத்தைக் கண்ணிற்கண்டு மனங்களித் தெடுத்துக் கையில் வைத்துக்கொண்டோடி ஒளிவீசும் குளிர்ந்த இரத்தினங்கள் பதித்த வீரக்கழலணிந்த பாதத்தையுடைய தன் தந்தைபாற் கொடுத்து நேரில் நின்றான். எ - று. (௨கூச)

ஈன்றசே யெடுக்கப் பெற்ற வோர்பண மங்கை யேந்தித்
தான்றனிக் கருவூ லத்தி னளித்தனன் றருண வேணி
மூன்றுகட் பெருமாற் கென்னப் பரிப்பவர் கேட்டு முன்னிக்
கான்றொளி யலங்கு பைம்பொற் கழலர சருகு சென்றார்.

(இ - ள்.) தான்பெற்ற புதல்வன் கண்டெடுத்த ஒரு பொற்பணத்தைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தன் ஒப்பற்ற பொக்கிஷத்திற் சேர்த்தான். இளஞ் சடைபொருந்திய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று திருக்கோயிற் பரிபாலகர்கள் கேள்விப்பட்டு, மன்னனைக் கேட்கக் கருதி, ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் பசும்பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி தரித்த மன்னனிடஞ் சென்றார்கள். எ - று. (௨கூரு)

சேவுயர் பெருமா னெம்மான் சினகரத் தகவை யுள்ள
யாவுமப் பரமற் கல்லா லரசருக் குரிய வன்றாற்
கோவிளங் குமர னங்க ணெடுத்தனன் கொணர்ந்து நின்பா
லீவதப் பணத்தை யீசற் களித்தியென் றிரப்ப வன்னோன்.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியை யுயர்த்திய பெருமானாகிய எமது சிவபெருமான் திருக்கோயிலினுள்ளே உள்ளனவெல்லாம் அவ்விறைவனுக்கேயன்றி மன்னர்கட்குரியனவல்ல. ஆதலால், உன் அரசிளங்குமரன் அங்கே கண்டெடுத்துக் கொணர்து உன்பாற் கொடுத்த அப்பொற்பணத்தைச் சிவபெருமானுக்குக் கொடுக்கவெனப் பிரார்த்திக்க, அதுகேட்ட மன்னவன். எ - று. (௨கூசு)

என்னிளங் குமரன் முன்ன ரெடுத்ததொன் றீயே னென்னத்
தன்னுடைக் கருவூ லத்தி னளித்தலுந் தழற்கட் பெம்மான்
முன்னவன் முனிவிற் கோயின் முழங்கழற் கொழுந்தீ வேவ
வங்கிலே யொதுக்கி யாவுங் கள்வரா லிழிந்த வன்றே.

(இ - ள்.) என் இளங்குமரன் வசு, முதலிலே கண்டெடுத்த ஒன்றனைத் தரமாட்டேனென்று தன்பொக்கிஷத்திலேயே யிட்டுவைக்கவும், தீவிழியையுடைய பெருமானாகிய ஆதிதேவன் கோபத்தினால் அவ்வரண்மனையில் ஜ்வலித்தோங்கிச் சிகைவிட்டெரிந்த தீப்பற்றிக்கொண்டு எரிந்து அங்குள்ள பொருள்களெல்லாம் கள்வரால் அபகரிக்கப்பட்டன. எ - று. (௨கூஎ)

ஓர்பண மீசற் கென்ன வுதவில னுடைமை யாவுஞ்
சோர்வுற வறுமை யெய்தித் துயருழந் திடுக்க ணுற்றான்
பாரர சொழிந்து தன்னுள் கழிந்தனன் மறலி பாசத்
தீர்வையிற் றென்பாற் சென்று வெந்நர கிடைப்பட் டானல்.

(இ - ள்.) ஒரு பொற்பணத்தைச் சிவபெருமானுக்கென்று கொடாத அம்மன்னவன் திரவியம் யாவும் அழிந்துபோக, தரித்திரமெய்தித் துன்பத்தினல் வருந்திக் கவலையெய்தினன். உலக அரசுரிமையும் நீங்கித் தன்னுயுள் கழிந்து மரித்தான். உடனே இயமன் தன்பாசக்கயிற்று லிழுக்க இயமபுரமெய்திக் கொடிய நரகில் விழுந்தான். எ - று. (உகூஅ)

பின்னர சியற்றி நின்று னவனுழைப் பிறந்த பாலன்
றன்னையும் பகைத்த வேந்தர் தனிச்சிரந் துணிப்பத் தானுந்
துன்னரு நிரையம் புக்குத் துயருழந் தழியா நின்று
ணின்னலுற் றிவர்வீழ் கும்பிக் கொடுமையா ரிசைக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) அவன்பாற் பிறந்த அவன்புதல்வன் வசு, அவனுக்குப் பின்னே அரசாட்சி செய்துகொண் டிருந்தான். அப்புதல்வனையும் பகைமையெய்திய மறுபுல மன்னர்கள் ஒப்பற்ற சிரத்தைத் துணிப்ப, அவனும் அடைதற்கரிய நரகத்தில் விழுந்து துன்பெய்தி வருந்துகின்றான். துக்கமெய்தி இவர்கள் விழுந்த நரகத்தின் கொடுமையை எடுத்துரைக்கத்தக்கவர் யாவர். எ-று. (உகூகூ)

என்றெடுத் தெடுத்துச் சைவ தேசிக னியம்பக் கேளாக்
குன்றெடுத் தனைய தோளான் குணித்தில னுளத்தி லொன்று
மன்றவற் கமைச்சி னின்றார்க் குரைத்தன னவர்க்கு முள்ளஞ்
சென்றில பொன்னூ லீசற் களித்திலர் தறுகட் டீயோர்.

(இ - ள்.) என்றிப்படி யெடுத்தெடுத்துச் சிவாசாரியர் சொல்லக்கேட்டு, மலைகள் பூரித்தாற்போன்ற தோள்களையுடைய சந்திராங்கதன் கருத்திற் சிறிதுங் கவனிக்கவேயில்லை. உடனே அவனை நீங்கி அம்மன்னவனுக்கு மந்திரியாயுள்ளவர்களுக்குச் சொல்லினர். அவர்கட்கும் அவ்விடயத்தில் மனஞ்செல்லவில்லை. கருணையற்றவர்களாகிய அக்கொடியோர்கள் பொன்னுபவீதத்தைப் பெருமானுக்குக் கொடுக்கவேயில்லை. எ - று. (௩00)

அரசனுங் கொடிய னன்னே னமைச்சரு மறமொன் றோரார்
புரகித னிவரிற் பாவி யென்றகம் பொருமா நின்று
பரகதி யுணர்ந்த சைவ தேசிகன் பரிவிற் போனன்
வரதனுக் கலங்கு பொன்னூல் வேறுற வகுத்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) மன்னவனுங் கொடியவன். அவன் மந்திரிமாரும் தருமமென்பதொன்று தெரியாதவர்கள். புரோகிதனுயுள்ளவன் இவர்களைக் காட்டிலும் பாவியென்று மனம் வருந்தியிருந்து, முத்திசாதன முணர்ந்துள்ள அச்சிவாசாரியர் துயரத்தோடு சென்று சிவபெருமானுக்குரிய ஒளிதங்கிய பொன்னுபவீதம் வேறொன்று செய்துகொண்டனர். எ - று. (௩0க)

போயது சிலநா ளந்தப் பொன்னவிர் புரிநூல் பூண்ட
தீயவல் லரசன் மேனி புழுக்குலந் திளைப்பச் செந்நீர்

பாய்தரக் குட்டம் பற்றி யிறந்தனன் பாசம் வீசிக்
காய்சின மறலி தூதர் தெழித்தனர் கழுத்திட் டீர்த்து.

(இ - ள்.) சிலநாட்கள் சென்றன. பொன்னூற்சமைந்து விளங்கும்பூணூலை யணிந்திருந்த பாவத்தினால் வலியமைந்த அம்மன்னவனுடைய உடலிற் புழுக் கூட்டங்கள் நெளிய உதிரமொழுகும்படி குட்டநோய் கண்டிறந்தான். பெருங் கோபமுடைய இயமதூதர்கள் பாசத்தைவீசிக் கழுத்தில் மாட்டி யீர்த்துக் கர்ச்சித்தார்கள். எ - று. (௩0உ)

வயங்கொளிப் பொன்னூ லீந்து மாநிதி யேற்ற வன்கட்
கயங்கெழு சிந்தை யோனு மமைச்சருங் கழற்கால் வேந்தற்
கியங்கிய சிந்தைக் கேய்ந்த புரகித னென்று ளோனு
முயங்குநாள் கழியச் சென்றார் தென்புல மறலி மூதூர்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற காந்தியுடைய பொன்னுபவீதத்தைக்கொடுத்துப் பொருள் பெற்றுக்கொண்டவனாகிய கெடுதி மிக்க மனமுடைய யாகவேச்சுவர னெனும் வேதியனும் மந்திரிகளும் வீரக்கழல் தரித்த பாதத்தையுடைய அம் மன்னவன் துர்புத்திக்கேற்ற புரோகிதனும் தங்கள் ஆயுளொழிய இறந்து தென்றிசையிலுள்ள இயமபுரஞ் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௩0௩)

கொற்றவன் றந்தை யுந்திக் கமலத்தோன் கொடுத்த நாடு
பெற்றவ ணிருந்தான் றன்னை யீங்கிவர் கிளையைப் பேழ்வாய்
கற்றிர ளனைய திண்டோட் கடுந்திறற் கால தூதர்
பற்றினர் கொண்டு சென்று படுகுழி நிரையத் திட்டார்.

(இ - ள்.) உந்திக்கமலத்திலுதித்த பிரமதேவன் கொடுத்த சத்தியலோக பதவியைப்பெற்றுக்கொண்டு அங்கிருந்த இவ்வரசன் பிதாவையும் உறவினரையும், பிளவுபட்டவாயையும் மலையின் திரட்சிபோன்ற வலிய தோள்களையுமுடைய பெருவல்லபந்தங்கிய இயமதூதர்கள் பற்றிச்சென்று ஆழ்ந்த நரகக் குழிகளிற்றள்ளினார்கள். எ - று. (௩0௪)

ஆயிடைத் தென்பா லெய்தி யருநர குழப்பக் கண்டு
நீயெடுத் துரைத்தோ ரின்னோ ரென்றன னந்தி நீண்ட
காயெரி சடில யோகி கண்ணுதற் பரன்பா லுள்ளம்
போயுறப் பொருும லுற்று மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப தானான்.

(இ - ள்.) அங்கே தென்றிசையெய்தி அரிய நரகத்தில் வருந்துவதைக் கண்டு, நீர் முன்னே சொல்லியவர்கள் இவர்கள் தாமென்று திருநந்திதேவர்கூறி யருளினர். நீண்ட செந்தீப்போலும் நிறந்தங்கிய சடையையுடைய சிவயோகி நெற்றிக்கண்ணையுடையவராகிய சிவபெருமானிடத்தில் மனமானது சென்று பொருந்த வருந்தி உடல்முழுதும் புளகாங்கிதரானார். எ - று. (௩0௫)

கலிநிலைத்துறை.

எல்லை நீத்தெழு முவகையி னிருந்தமர் யோகிக்
கல்லி நாண்மலர் நான்முதற் கைம்படை பொறுத்த
குல்லை யோற்கிரு செவித்தலங் குளிர்ப்புற நந்தி
மல்லன் மாக்கதை பின்னுமொன் றெடுத்தனன் வருப்பான்:

(இ - ள்.) எல்லையின்றி மிகுந்த களிப்பெய்தியிருந்த சிவயோகியாருக்கும் அகவிதழுடைத்தாய் அன்றலர்ந்த தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமதேவனுக்கும், பஞ்சாயுதங்களை யேந்திய துளசிமாலைதரித்த திருமாலுக்கும், இருசெவிகளுங் குளிர்ச்சியுண்டாம்படி திருநந்திதேவர் மிகமேன்மைதங்கிய வேறோர் சரித்திரத்தைச் சொல்வாராயினர். எ - று. (ருOகூ)

ஆடெ ரிப்படு நெய்யிடைக் கிடப்பவர்க் கயலோர்
மாடு வெவ்வழற் கொழுந்துறத் துடித்தனர் மருள்வார்
கோடு சிந்தையிற் களங்கறுத் தொழித்தருள் குரவர்
தேட ருந்திரு வுளங்கறுத் திடப்புரி தீயோர்.

(இ - ள்.) ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பிற்காய்ந்துகொண்டிருக்கும் நெய்க்கொப்பரையில் விழுந்திருப்பவர்களுக்கு அருகிலுள்ளவர்களாய், தங்கட்கருகேகொடுந்தீயான திசைவிட்டெரியப் பதைபதைத்து மயங்குகின்றவர்கள் யாவரும், ஒழுங்கற்றமனத்தின் களங்கங்களெல்லாவற்றையும் நீக்கித்திருவருள்புரிந்த ஆசாரியர்களுடைய தேடற்கரிய திருவுள்ளமானது கோபிக்கும்படி புரிந்தகொடியோர்கள். எ - று. (ருOள)

அனையர் செய்கைமுற் றறைகுது மருந்தவ கேட்டி
நனைந றும்பொழிற் கவுளதே யத்தொரு நகரங்
கனைபெ ரும்புன லுடுத்தது கவுளமென் றுளதால்
வினைஞ னத்திரு நகர்க்குள வணிகனோர் வெய்யோன்.

(இ - ள்.) அப்பாவிகள் செயலை முற்றுஞ் சொல்லுகின்றோம். அருந்தவமுடையோரே! கேட்பீராக. குளிர்ந்த நன்மணம் வீசுஞ் சோலைசூழ்ந்த கவுளநாட்டில், சத்திக்கின்ற பெருநீர் சூழ்ந்த கவுளமென்னும் ஒரு நகரமுள்ளது. அந்தச்சிறந்த நகரத்திலே தீமைமிகுந்த கொடியோனாகிய ஒருவணிகனிருந்தான். எ - று. (ருOஅ)

வணிக னன்னவன் பெறுபெயர் பெருநிதி வரதன்
றணிவில் வெங்கதிர்க் கடவுளைத் தினந்தொழுந் தகையான்
பணிசெய் பீடமண் ணுழித்தது செங்கலிற் படுப்பான்
றுணிவ கொண்டனன் செங்கலெங் குளவெனத் துணிவான்.

(இ - ள்.) அவ்வைசியன் பெருமைதங்கிய பெயர் நிதிவரதனெனச் சொல்லுவார்கள். அவனே அடங்காதகொரேமாகிய சூரியபகவானை நாடோறும்வணங்குந் தன்மையுடையவன். தான் சூரியனை வணங்குகின்ற பீடம் மண்ணிலிருப்பதை யகற்றிச் செங்கல்லாலமைக்கும்படி தீர்மானித்தான். அதற்கு உபயோகப்படத்தக்க செங்கற்கள் எங்குள்ளனவென யோசித்தான். எ - று.

கோள வெற்புறை பழமறைச் சைவகோத் திரத்தோன்
றாள தாமரைக் கிழவனுக் குவமைசான் றுடையோன்
வாள ராவணி பரமர்கோ ளேச்சுரர் மலர்த்தாண்
மூளு மன்பினிற் பரவுதற் புருடன்மூப் புடையோன்.

(இ - ள்.) கோளகிரியில் வசிக்கின்ற பழமையான வேதங்களையுணர்ந்த சிவகோத்திரத்திற் சனித்தவரும், தாளையுடைய கமலாசனனாகிய பிரமனுக்கு

ஒப்பிடத்தக்கவரும், ஒளிமிகுந்த சர்ப்பாபரணமணிந்துள்ள சிவபெருமானாகிய கோளேச்சுவரருடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களை மிக்க மெய்யன்போடு வணங்கும் வயோதிகமெய்தியவருமாகிய தற்புருடரென்னும் பெயருடையவர். எ - று. (ருகo)

ஈசனைத்தின மருச்சனை செய்வதற் கிசைந்து
பூசனைப்பெருந் திருமடம் புதிதெடுத் தருள
வாச றுத்தசெங் கற்குவை கிடப்பன வறிந்தான்
தேசி கற்கது விலைகொடுத் தெடுத்திடச் சென்றான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானை நாடோறும் வழிபாடு செய்தற்கிணங்கி, பெரிய சிவபூஜா மடமொன்று புதிதாக நியமிக்கக்கருதி, சேகரஞ்செய்த குற்றந்தீர்ந்த செங்கற்குவியல்கள் கிடப்பனவற்றையுணர்ந்து, அத்தற்புருடசிவாசாரியருக்கு அதன்விலையைக்கொடுத்து எடுத்துக்கொள்ளுதற்குச் சென்றான். எ-று. (ருகக)

சென்று போற்றினன் சேவடி பணிந்தனன் செய்யோ
யென்றி னைத்தொழும் பீடமொன் றெடுப்பதற் கியைந்தே
னின்ற தற்குள விலையெலா மளிக்குவ னென்னுத்
துன்று செங்கலீந் தருளெனப் பின்னருந் தொழுதான்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற நிதிவரதன் அவரைத் துதிசெய்து செவ்விய பாதங்களிற் பணிந்து, செந்நெறியுடையோரே! சூரிய நமஸ்காரஞ் செய்யப் பீடமொன்று கட்டுதற்குக் கருதினேன். இப்பொழுதே அக்கற்களுக்குள்ள விலைமுற்றுங் கொடுத்துவிடுகின்றேனெனக் கூறி, நெருங்கிய செங்கற்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் பணிந்தான். எ - று. (ருகஉ)

குரவ னுங்கது கொடுப்பது பொருந்திலன் வணிகன்
விரவு சிந்தனை வெள்குற மீண்டன னிவனைப்
பரவி நங்குரு வென்பதும் பழியென மதித்தான்
புரவ லற்குள மருத்துவ னிவற்கெதிர் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாசிரியர் அக்கற்களைக்கொடுத்தற்கிணங்கவில்லை. நிதிவரதனெனும் வைசியன் தன்மனதில் நாணமெய்தித் திரும்பினன். இப்படிப்பட்டவரைப் பணிந்து நமது ஆசாரியரென்று சொல்லுவதும் இழிவாகுமெனக்கருதினன். அச்சமயத்தில் அத்தேசத்தின் மன்னவனுடைய வைத்தியன் இந்நிதிவரதனுக்கு எதிரேவந்தனன். எ - று. (ருகரு)

அருகு நோக்கினன் வணிகனை யருங்கவ லெய்தி
யொருவ ருந்துய ரெய்தினை யென்கொலென் றுரைப்பக்
குருவின் மாட்டுறச் சென்றதும் புகன்றதுங் குரவன்
மருவு செங்கன்மற் றிலையென வுரைத்ததும் வகுத்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைத்தியன் வைசியனைச் சமீபத்திற்கண்டு, அரிய கவலைகொண்டு நீக்கற்கரிய துன்பமடைந்திருக்கிற காரணம் யாதெனச்சொல்ல, தனதாசிரியன்பாற் சென்றதும் தான் அவருக்குச் சொன்னதும், அதனைக் கேட்ட ஆசிரியர் தன்பாலுள்ள செங்கற்களைக் கொடுப்பதில்லையென மறுத்துச்சொன்னதும் ஆகியவற்றை நிதிவரதன் அவனோடு சொன்னான். எ-று. (ருகச)

நீய தற்குளம் வருந்தலே யவர்க்குநா னிகழ்த்தி
யாய செங்கலீந் திடப்புரி குவனென வடைந்தான்
றூய தேசிகன் மருத்துவன் சொன்மறுத் துருத்தான்
போயி னனது வணிகனுக் குரைத்தபின் புகல்வான்.

(இ - ள்.) நீ அதற்காக வருத்தப்படவேண்டாம். நான் அவ்வாசாரியருக்குச் சொல்லி அச்செங்கல்லைக் கொடுக்கும்படி செய்வேனென்று சேர்ந்தான். புனிதராகிய அவ்வாசாரியர் வைத்தியன் சொல்லையும் மறுத்துச்சினந்தனர். அவ்வைத்தியன் மறுபடியும்போய் ஆசாரியர் சொன்னதைச் சொல்லி மேலுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று. (ருகஉ)

உள்ள மோர்ந்துணர் குரவனீ துரைத்தன னென்று
வள்ள னீயது மனக்கொள லாங்கவன் மனையி
னெள்ள ருங்குவைச் செங்கன்மற் றியாவையு நாளைக்
கொள்ளை போவன காண்டியென் றுரைத்தனன் கொடியோன்

(இ - ள்.) மனநிலைமையையறிந்தவராகிய நமதாசாரியர் இப்படிச் சொல்லினரென்று, வள்ளலே! நீ அதனை மனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். அவ்வாசிரியர் வீட்டிலுள்ள இகழ்ச்சியற்ற செங்கற்குவியல்களை யெல்லாம் நாளையதினம் கொள்ளைகொள்வது நீ காணுகவென்று அவ்வைத்தியக் கொடியோன் சொல்லினன். எ - று. (ருகசு)

ஈது ரைத்தனன் போயினன் மருத்துவ னிதுநா
ளோது வெண்குடைப் புரவல னொருத்தன்மால் யானை
காது வெம்பிணி யுடற்றுறக் கவளமுண் ணாது
மீதெ ழுஞ்செவி தாழ்த்தது துணைவிழி விளர்த்த.

(இ - ள்.) வைத்தியன் இப்படிச் சொல்லிச்சென்றான். இத்தினத்திலே, யாவரும் துதிக்கின்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசனதுபெரிய ஆண் யானையைக் கொல்லத்தக்க கொடும்பிணி துன்பு செய்வதால் அது ஆகாரமேற்றுக்கொள்ளாமல் அதன் தாழ்ந்த காதுகள் மேலுயர்ந்தன. இருவிழிகளும் வெண்ணிறமுற்றன. எ - று. (ருகஎ)

கொற்ற வற்குரைத் தவன்றனிப் பணிதலை கொள்ளா
வற்றை நாளிரா மருத்துவன் யாங்கென வடைந்து
தெற்றெ னக்கொணர்ந் தரசுவாக் காட்டலுந் தீயோன்
பெற்ற செங்கலிற் பிழைக்குமிக் களிறெனப் பேச.

(இ - ள்.) யானைப்பாகர் அச்செய்தியை மன்னவனுக்குணர்த்தி, அம்மன்னவன் சிறந்தகட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கி அன்றிரவிலேயே வைத்தியன் எங்குள்ளானென்று தேடிப்போய், அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவந்து அந்த [அரசுவா] பட்டத்துயானையைக் காட்டியவுடனே, கொடியவனாகிய அவ்வைத்தியன் இந்தயானை செங்கல்லினாலே உயிர்பிழைக்கு மென்றோத. எ - று. (ருகஅ)

பாக ராரிருட் படுமடைக் கங்குலிற் றேடிப்
போக வெங்குள செங்கலென் றயிர்த்தலும் பொலிந்த

தாக நங்குரு மடத்திடைக் கிடப்பதென் றறைந்தா
னேகை யுற்றன ரெடுத்தன ரோடின ரொருங்கே.

(இ - ள்.) பாகர்கள் மழைபெய்து இருணிரம்பிய அவ்விரவில் தேடிச்செல்ல, செங்கற்கள் எங்கிருக்கின்றன வென்று சந்தேகிக்கவும், வைத்தியன் செங்கற் குவியல் விளக்கமாக நமது ஆசாரியர் மடத்தில் உண்டென்று சொன்னான். பாகர்கள் சந்தோஷித்தவர்களாய் ஒன்றுகூடியோடிப்போய் அக்கற்களைவேண்டியமட்டும் எடுத்தார்கள். எ - று. (ருகக)

எடுத்த செங்கலை யிடித்திரென் றுரைத்தனன் யார்க்குங்
கொடுத்த னன்சில விடித்தனன் மருந்தொடுங் கூட்டிக்
கடுப்பு றுங்கறை யடியொடு மெருத்தமுட் கழுத்து
மடுத்தெ டுத்தெடுத் தொற்றுவித் திருந்தனன் மருத்தன்.

(இ - ள்.) எடுத்துவந்த செங்கற்களை யிடியுங்களென்று வைத்தியன் சொல்லிப் பலர்க்குங்கொடுத்தான். அப்பொடியிற் சிறிது மருந்துடன்சேர்த்து, நோய்கொண்டுள்ள யானையின் உரல்போன்றகால் பிடர் கழுத்தடி இவ்விடங்களில் எடுத்தெடுத்து நிரம்பப்பூசிக்கொண்டிருந்தான். எ - று. (ருஉ0)

செயற்க ருந்திறம் யாவையுஞ் செய்தனர் சினவெங்
கயக்க டுங்களி றெருத்தல்பட் டிறந்தது கங்குல்
வயக்கொ டும்படை மன்னவற் குரைத்தனன் மன்னன்
பெயர்த்து ரைத்திலன் வருத்தமீப் பிறந்தெழ விருந்தான்.

(இ - ள்.) செய்தற்கரிய பரிகாரங்களை யெல்லாஞ் செய்தார்கள். கொடுந் துன்பெய்தியிருந்த ஆண்யானை அன்றிரவுமரணமெய்தியது. வெற்றிதங்கிய பெருஞ்சேனையை யுடைய அரசனுக்கு இச்செய்தியை உணர்த்தினர்கள். அதனைக் கேட்டமன்னவன் மறுமொழி சொல்லாதவனாய் மேன்மேலும் வருத்தமதிகரிக்க விருந்தான். எ - று. (ருஉக)

குணக்க ருங்கடற் பரிதிவந் தெழுந்தது குரவன்
புணர்த்த துன்பொடு மரசனிற் புகுந்தனன் புரப்பான்
வணக்க முற்றளித் திருத்தனு மன்னனை நோக்கி
யுணர்த்து வான்றன செங்கலுற் றெடுத்தவா றுணர.

(இ - ள்.) (மறுநாளுதயத்தில்) கீழ்க்கடலிற் சூரியன் வந்துதித்தான், ஆசாரியர் தனக்குற்ற மனவருத்தத்தோடு இராசசபையில் வந்தனர். உலகரக்ஷகனாகிய மன்னவன் ஆசாரியருக்குச் செய்யவேண்டிய வந்தனை வழிபாடுகள் முழுவதுஞ் செய்து வீற்றிருந்தபோது, ஆசாரியர் அரசனை நோக்கித் தமது செங்கற்களை வந்தெடுத்துக்கொண்ட செய்தியைத் தெரிவித்தனர். எ - று. (ருஉஉ)

வந்து கேட்டனன் செங்கலீ கெனநிதி வரதன்
றந்தி டப்படா தென்றன மவற்கெனச் சார்ந்து
முந்தி யெம்வயிற் செங்கல்கேட் டனனற முனிந்தேம்
வெந்த சிந்தையின் மருத்துவ னித்திறம் விளைத்தான்.

(இ - ள்.) நிதிவரதன் என்பால்வந்து செங்கற்களைக் கொடுவெனக் கேட்டான். அது கொடுக்கப்படாதென்று மறுத்துச் சொன்னோம். அதன்பின் வைத்தியன் அவனுக்காக எம்மிடம் வந்து அச்செங்கற்களைக் கேட்டான். அப்போது நாம் அதிகமாகக் கோபித்துக்கொண்டோம். அவ்வைத்தியன் அதுகாரணமாகக் கடுங்கோப மெய்திய மனத்தால் இப்படிச்செய்தான். எ - று. (ருஉங)

எடுத்த சீற்றமிக் கெம்மடத் தகவையின் முன்றிற்
படுத்த செங்கலை யரசுவாப் படுபிணிக் கென்ன
விடுத்த பாகரா லெடுத்தற முடித்தனன் வேந்தே
யடுத்த வாறிதென் றறைந்தன னருமறைப் புனிதன்.

(இ - ள்.) உண்டாகிய கோபமதிகரித்து, எமது மடத்தின் வாயிலிற் குவித்திருந்த செங்கற்குவியலை, பட்டத்து யானைக்குநேர்ந்த வியாதிக்குவேண்டுமென்று சொல்லி, பாகர்களாற் கொண்டுவரச்செய்து முற்றும் பொடிப்படுத்திவிட்டான். அரசனே! எனக்குற்றதன்மையிது வென்று, அரியவேதமுணர்ந்த புனிதராகிய ஆசாரியர் சொல்லினர். எ - று. (ருஉச)

ஓர்ந்தி ருந்தன னொற்றுரைத் தியாவையு முணர்ந்தா
னார்ந்த மாநிதி வரதனைக் கொணர்மினென் றறைந்தான்
வார்ந்த வாளெறிந் தவனுயிர் செகுத்திட வலித்தான்
கூர்ந்த சிந்தைய ருழையர்கொண் டவன்சிரங் குறைத்தார்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாங் கேட்டிருந்த மன்னவன் ஒற்றரைவிடுத்து அவற்றையெல்லாம் உண்மையென்றுணர்ந்து, பொருந்திய செல்வமுடைய நிதிவரதனை அழைத்து வருகவென்று கட்டளையிட்டு, அவன்வந்த வுடனே, நீண்டவாட்படை வீசி அவனுயிரை யகற்றும்படி உத்தரவுதந்தான். நுட்பபுத்தியுடைய ஏவலாட்கள் அவனையழைத்துச்சென்று அவன்தலையைவெட்டித் துணித்தார்கள். எ - று. (ருஉரு)

பரும யானையின் பாகரை மருத்துவன் பணியாற்
றுருவு செங்கலன் றெடுத்தவர் யாரையுந் துணித்துக்
குருவின் முன்னரின் மருத்துவற் கொணர்கெனக்கொணர்வான்
வெருவி யோடின ருழையராங் கவற்கொடு விடுத்தார்.

(இ - ள்.) அங்கி பூண்ட யானையின் பாகர்களையும், ஆசாரியர் சம்பாதித்த செங்கற்களை வைத்தியன்கட்டளைப்படி அன்று எடுத்துவந்தவர்களையும் வெட்டி, ஆசாரியருக்கு முன்பாக அவ்வைத்தியனை யழைத்துவரும்படி கட்டளை தர, ஏவலாளர்கள் அப்படியே அழைத்துவரும்படி பயந்தோடி அவனைக்கொண்டு வந்து விடுத்தார்கள். எ - று. (ருஉசு)

எங்க ளீசனுக் கருச்சனை புரியுமெங் குரவர்
செங்க னீநிதி வரதனுக் காச்சிதை வுறுத்தாய்
வெங்க யப்பிணி செங்கலால் விளியுமோ வருமம்
பொங்கு சிந்தையா லீங்கிது புரிந்தனை போலும்.

(இ - ள்.) எங்கள் சிவபெருமானுக்குப்பூசைசெய்கின்ற எமதாசாரியருடைய செங்கற்களை, நீ நிதிவரதனென்னும் வணிகனுக்காகப் பாழ்ப்படுத்தினை. வலிமைதங்கிய பட்டத்துயானையின் நோயானது செங்கற்பொடியால் தீருமோ? பகைமிகுந்தமனதினால் இச்செங்கற்களை இப்படிச் செய்தாய். எ - று. (ருஉஎ)

என்று வெஞ்சினத் தெரியெழ விழித்தன னிவனைக்
கொன்று தீர்திரென் றுரைத்தலு மமைச்சுளோர் குறுகித்
துன்று பைங்கழ லரசனைத் தொழுதன ரொருபா
னின்று வாய்புதைத் தவனிலை நிகழ்த்துவ தானார்.

(இ - ள்.) என்றுரைத்துக்கடுங்கோபத்துடன் தீப்பொறி சிந்தப்பார்த்து, இவனைக்கொலைசெய்துவிடுங்களென்று கட்டளையிடுகையில், மந்திரிகளானோர் நெருங்கிய பசும்பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி தரித்த அரசனை நெருங்கி வணங்கி, ஒருபுறத்தினின்றுவாய் பொத்திக்கொண்டு, அவ்வைத்தியன்தன்மையைச் சொல்வாரானார்கள். எ - று. (ருஉஅ)

அரச நின்னுழை யரும்பிணி யுடற்றுறு மந்நாள்
பரவு மிந்திரன் பதியகன் றிப்பதி படர்ந்தார்
வரம ருத்துவர் நினதுநோ யொழித்தனர் வானம்
விரைவி னேகுவா னுணர்ந்தவ ரேகுறும் வேலை.

(இ - ள்.) அரசனே! உனக்கு அரிய வியாதியொன்றுண்டாகி வருந்திய அப்பொழுது, பணிகின்ற இந்திரனுடைய சுவர்க்கலோகத்தைவிட்டு, மேன்மையான தேவவைத்தியர்கள் இவ்வூருக்குவந்து, உன் வியாதியை யகற்றிவிட்டு, தங்கள் தேவலோகத்திற்கு விரைவாகச்செல்லக்கருதியதை நாங்களறிந்து, அவர்கள் செல்லுஞ் சமயத்தில். எ - று. (ருஉகூ)

யாமெ லாமுணர்ந் திந்நிலப் பெரும்பிணி யொழிப்பான்
றூம நூலொரு மருத்துவற் றருதிரென் றிரப்ப
வேமு றும்படி சோபரி யெனுமிவன் றன்னைச்
சேம மாய்நமக் களித்தன ராங்கவர் சென்றார்.

(இ - ள்.) நாங்கள் யாவரும் அவர்கள் செல்வதை யுணர்ந்து, இந்த நிலவுலகத்திலுள்ள பெரிய நோய்களை விலக்கும்படி ஆயுள்வேதத்தின் ஒழுங்குணர்ந்த ஒரு வைத்தியரை எங்களுக்குத்தரவேண்டுமென வேண்ட, நாங்கள் சந்தோஷமெய்தி இறுமாக்கும்படி, சோபரியென்னும் பெயர்வகித்த இவ்வைத்தியரை நமக்குக்காவலாகக்கொடுத்து அவர்கள் போனார்கள். எ - று. (ருஙo)

அன்று தொட்டுநின் குடைநிழ லவனியி னுள்ளோ
ரின்றும் வெம்பிணி தெறுதர விறந்தவ ரில்லை
கொன்று தீர்ந்திடி லிவனிகர் குவலயத் துளரோ
வென்றி றைஞ்சினர் நகைவிளைத் தரசனீ துரைப்பான்.

(இ - ள்.) அன்று தொடங்கி உன் குடையானது நிழல்செய்யும் இத்தேயத்திலிருப்பவர்களுள், இன்றுவரையில் கொடிய வியாதி வருத்துவதால் மரணமெய்தியவர்களில்லை இப்போது இவரைக் கொலைசெய்துவிட்டால் இவரை

யொத்தவர்கள் இவ்வுலகில் இருக்கின்றார்களோ? என்று கூறி வணங்கினார்கள். அது கேட்ட மன்னவன் நகைத்து இப்படிச்சொல்லுகின்றனன். எ - று. (ருருக)

மேல்வி ளைந்தன விளைகின்ற வினைவன யாவும்
பாலு ணர்ந்தறி யமைச்சர்நும் போலிது பகரார்
கால மோர்ந்தறி குரவரிற் பிழைத்தவர் கருங்கார்
நீல கண்டனிற் பிழைத்தவர் நிரையமுற் றழிவார்.

(இ - ள்.) முன் நடந்தவைகள் இப்போது நடப்பவைகள் இனி நடக்கப்போகின்றவைகள் என்னும் எவற்றையும் பகுத்துணர்ந்த மந்திரிகள் உங்களைப்போல இப்படிச்சொல்லார்கள். திரிகாலவர்த்தமான முணர்ந்து தெளிந்த ஆசாரியருக்குத் துரோகஞ்செய்தவர்கள் யாவரும் கரியமேகம்போன்றவிடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்குத் துரோகஞ்செய்தவர்களாவார்கள். நரகில்விழுந்து வருந்துவார்கள். எ-று. (ருருஉ)

ஆத லாலிவ னுயிர்செகுத் திலமெனி லழல்வாய்த்
தீது றுங்குழி நிரையமுற் றிழிவது திண்ண
நீதி யோர்ந்திலீ ரென்றமைச் சுரைத்தன னீத்தான்
போதிர் கொண்டென வுரைத்தன னறமெலாம் புரப்போன்.

(இ - ள்) ஆதலால், இவனுயிரையொழிக்காவிடின், தீ நிறைந்த கொடிய ஆழ்ந்த நரகத்தில் விழுந்துவருந்துவது சத்தியம். நீங்கள் இந்நீதியையுணரவில்லையென்று, அம்மந்திரிகட்குரைத்து அவர்களைவிடுத்து, தருமங்களையெல்லாம் பாதுகாப்பவனாகிய அவ்வரசன் ஏவலாளரைநோக்கி இவனைக்கொண்டு போங்களென்றாக்ஞாபித்தான். எ-று. (ருருரு)

பகுத்து ரைத்தன யாவையு மரசனுட் படானென்
றுகுத்த சிந்தைய ரமைச்ச ரொன் றுரைத்திலர் போனார்
தொகுத்த பாதக மருத்துவன் மணித்தலை துமித்துச்
செகுத்து நீங்கின ரரசனு மகமகிழ் சிறந்தான்.

(இ - ள்) விரித்துச்சொல்லிய வெல்லாவற்றையும் மன்னவன் சம்மதியானென்று வருந்திய மனமுடைய மந்திரிகள் ஒன்றுங்கூறாதவர்களாய்ப் போய்விட்டார்கள். பாதகங்களை விளைவித்தவைத்தியனுடைய தலையை வெட்டித்தள்ளித்திரும்பினார்கள். அதன்பின் அரசனும் மனமகிழ்ச்சி மிகுந்தான். எ-று.

அடிகள் போதிரென் றிசைத்தவர்க் காவன புரிந்து
படிமு டித்தலை படப்பணிந் தெழுந்தனன் பலகாற்
றொடிபொ லிந்துறு தடக்கையான் றுளங்கொளிப்பொன்னான்
முடிவு றப்படு செங்கல்செய் தெடுத்தனன் முறையால்.

(இ - ள்) சுவாமிகளே! செல்லலாமென்று சொல்லி அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய மரியாதைகள் செய்து, பூமியில் தன்முடியணிந்த சிரம்படியும்படி பலமுறை நமஸ்கரித்துநின்று, கடகமணிந்த பரந்தகைகளையுடைய அவ்வரசன் ஒளிவிளங்கும் பசும்பொன்னால் கணக்கிடமுடியாத செங்கற்களைச் செய்தெடுத்துக்கொண்டுபோய், எ - று. (ருருரு)

சைவ தேசிகற் களித்தவ னிணையடித் தலத்துப்
பெய்த சிந்தையிற் பணிந்தனன் பணிதலும் பெருவான்
றெய்வ துந்துபி முழங்கின திசைமுகத் தவனும்
மைவ ரும்புயல் வண்ணனும் வானுளோ ரெவரும்.

(இ - ள்.) அச்சிவாசாரியருக்குக் கொடுத்து அவர் உபய பாதங்களில் மனவிருப்போடு பணிந்தான். அப்படிப் பணிந்தவுடனே, பெருமைதங்கிய சுவர்க்க லோகத்திலுள்ள தேவ துந்துபிகள் கோஷித்தன. பிரமனும் கருநிறந்தங்கிய மேகவண்ணராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியும் தேவலோகத்திலுள்ள பிறதேவர்களும்.

சோனை மென்மலர்ப் பூமழை சொரிந்தனர் துவன்றி
வான டைந்தனர் மன்னவற் கினிதருள் வழங்கி
யேனை மன்னரி னின்னையொத் துளரெவ ரென்றார்
கான லர்ந்ததார் வேந்தனுந் தொழுதுளங் களித்தான்.

(இ - ள்.) சோனைமாரிபோல அழகிய மெல்லிய புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள் அத்தேவலோகவாசிகள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து, அம்மன்னவனுக்கு இனிய திருவருள் பாலித்து மற்றுமுள்ள மன்னர்களில் உன்னைப்போலுள்ளவர்கள் யாவரென்றார்கள். கற்பகச்சோலையில் மலர்ந்த மலர்மாலை சூடிய இந்திரனும் அம்மன்னவனை வணங்கி மனங்களித்தான். எ - று (ருருஎ)

நினக்கு வேண்டுு வரமெது நிகழ்த்துதி யென்ன
மனத்து ணர்ந்தற மன்னனிம் மாநிலப் பரப்பி
னினக்கொ டும்பிணி யிலவென வருளுதி ரென்றான்
புனத்து ழாய்முகி லயனிது வழங்கினர் போனார்.

(இ - ள்) உனக்குவேண்டிய வரம்யாது? சொல்லுகவெனக்கேட்க, தருமத்தைப்பாதுகாக்கும் மன்னவன் தன்மனதில் ஆலோசித்துணர்ந்து இப்பெரிய நிலவுலகில் கூட்டமாகிய தீய பிணிகளில்லையென்று சொல்லும்படி திருவருள் செய்வீராகவெனக்கேட்டனன். அழகமைந்த துளசிமாலை தரித்த திருமாலும் பிரமனும் இவ்வரத்தைக் கொடுத்துப் போனார்கள். எ - று. (ருருஅ)

அரசு வாப்பயிற் றியபெரும் பாகரு மந்நாட்
குரவ னிற்படு செங்கல்கொண் டளித்திடு மெவரு
மரபி னீங்கிய வணிகனு மருத்துவ னவனும்
நிரைய மெய்தின ரருந்துய ருடற்றுற நின்றார்.

(இ - ள்) பட்டத்துயானையைப்பழக்கிக்கொண்டிருந்த பெரியபாகர்களும், அத்தினத்திலே அச்சிவாசாரியர் மடத்திலிருந்த செங்கற்குவியலைக்கொண்டு வந்து கொடுத்தவர்கள் யாவரும், நீதிதவறிய நிதிவரதனென்னும் அவ்வைசியனும், வைத்தியனும் நரகில் விழுந்து கொடிய துயரத்தால் வருத்தமுற்றிருக்கின்றார்கள். எ - று, (ருருகூ)

அந்த நால்வருஞ் சிவத்துரோ கியரவர்க் கருகே
வெந்த சிந்தையின் வெந்துய ருழந்தனர் மீளார்
பைந்து ணர்த்தொடை வெண்குடைப் பார்த்திபர் பெருமா
னெந்தை சைவநூ லோங்குற விருநலம் புரந்தான்.

(இ - ள்) அந்த நால்வகைப்பட்டோரும் சிவத்துரோகிகளாய் வருந்துவோர்கட்கருகே, மனவருத்தத்தோடு கொடுந்துயரெய்தியவர்களாய் நரகத்தினின்றும் மீளாதிருக்கின்றார்கள். பசிய மலர்க்கொத்துக்களாலாகிய மாலைதரித்த சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அரசர் பெருமானாகிய அம்மன்னவன், எமது சிவபெருமானருளிய ஆகமவிதிகள் தன்தேசத்தில் சிறப்பெய்தப்பெரிய உவகை அரசு செய்திருந்தான். எ - று. (ருசo)

இத்தி றத்தின வாங்கவ ரியற்றிய தென்று
மெய்த்தி றத்தவ யோகிபால் விரித்தன னந்தி
யத்தி றந்தெரி யோகியு மதிசய மடைந்தான்
மைத்த னிக்கள னியற்கையை வெருக்கொடு மதித்தான்.

(இ - ள்.) அவர்கள் செய்த சிவத்துரோகங்கள் இத்தகையனவென்று உண்மைத்தன்மைபொருந்திய தவமுடைய சிவயோகியாருக்குத் திருநந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். அவ்வுண்மையுணர்ந்த சிவயோகியாரும் ஆச்சரியமெய்தியவராய் ஒப்பற்ற நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் விதித்த விதிகளினியல்பை அச்சத்தோடு எண்ணினர். எ - று. (ருசக)

உருகு காதலி னுருத்திர வக்கம்வெண் ணீறு
பெருகு காதலிற் புனைசிவ னடியரிற் பிழைத்தார்
திருகு வெஞ்சின மறலிபாற் றென்புல மடைந்து
பொருகொ டுஞ்சுழல் நிரையம்வீழ்ந் தழுப்பது புகல்வாம்.

(இ - ள்.) தமது [காதலின்] புத்திரர்பா லுதிக்கும் உருகுகின்ற மிக்க அன்புடன் உருத்திராக்கமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் அணிகின்ற சிவனடியவருக்குத் துன்புசெய்தவர்கள், மாறுபடுகின்ற கடுங்கோபமுடைய காலனிடத்துள்ள இயமபுரஞ்சேர்ந்து, ஒப்பற்ற கொடுமைபொருந்திச் சுழல்கின்ற நரகத்தில்விழுந்து வருந்துவதைச்சொல்லுவோம். எ - று. (ருசஉ)

செந்நெல் வேலிசூழ் கிடந்துள சிந்துதே யத்து
மன்னு மாநகர் சானந்த மதனிலை வகுப்பின்
மின்னி மைத்திடு நவமணிக் காந்தியின் விளங்கு
மன்ன் மாநகர்க் கரனெனுந் தனிக்குடை யரசன்.

(இ - ள்.) செந்நெற்பயிரே வேலிபோற்சூழ்ந்த சிந்து நாட்டில், சானந்தமென்னும் ஒரு சிறந்த நகரமுள்ளது. அச்சானந்த நகரத்தின் சிறப்பைச் சொல்லவேண்டுமானால், ஒளிவீசுகின்ற நவரத்தின காந்தியால் விளக்கமெய்தியிருக்கும். அந்தசிறந்த நகரத்திற்கு மன்னவன், ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடையையுடைய கரனென்னும் பெயர் பெற்றவன். எ - று. (ருசங)

இரங்கு சிந்தைய னிகலொழி குணத்தின னென்றும்
பரந்தெ ரிந்துள சைவநூ லிடையறப் பயில்வான்
புரங்க டந்தவ ரடியரிற் பொழியுமன் பினனாய்ச்
சிரந்த லத்துறப் படிந்தெழு மியற்கையிற் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) இரக்கமுற்ற மனத்தினன், பகைமைதவிர்ந்த குணத்தினன், எக்காலமும் சிவபரம்பொருளின் இயல்பையுணர்த்தும் சிவாகமங்களை யிடையி

டின்றி வாசிப்பவன், முப்புரங்களை யெரித்த சிவபெருமானுடைய அடியர்கள்பால் மிக்க அன்புடையவனாகி, தன் சிரமானது நிலமிசைத்தோயும்படி நமஸ்கரித்தெழுகின்ற தன்மையினால் சிறப்பெய்தியவன். எ - று. (௩௪௪)

விழிக்கு மாயிரங் கண்ணுடை விண்ணுடை வேந்தன்
வழிப்பு லஞ்செல மாதவ மியற்றின னெடுநாட்
கொழித்த வன்பொடு மிந்திர னுங்கவற் குறாகி
யொழிப்ப ருந்தவ மியற்றினை யென்கொலென் றுரைப்ப.

(இ - ள்.) பார்க்கின்ற ஆயிரங் கண்களையுடைய தேவலோகமன்னனாகிய இந்திரன், தன் கண்ணுக்கு நேரில் வரும்படி வெகுகாலம் பெருந்தவஞ்செய்தான். அதனை யறிந்த இந்திரன் மிகவும் அன்பெய்தியவனாய், அவன் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த இடத்திற்கு வந்து அவனருகேபோய், நீக்கற்கரிய அருந்தவத்தை யாது காரணமாகச்செய்கின்றனையென வினவ. எ - று. (௩௪௫)

மகப்பெ ருந்தனி வேந்தனை மன்னவ னோக்கி
யகத்து நின்னல துணர்ந்திலன் யானென வருளி
மிகப்ப டுந்திறற் குலிசம்வேண் டினனென விளம்ப
நகைக்கொ டுந்தனிக் குலிசமீந் தாங்கவ னடந்தான்.

(இ - ள்.) மகபதியென்றும் ஒப்பற்ற பெருமைதங்கிய இந்திரனை அம்மன்னவன் கண்டு, என் மனதில் தேவரீரை நீங்கப்பிறிதொருவரை யுணர்ந்திலேனென்று சொல்லி, வல்லபத்தின் மிக்க வச்சிராயுதத்தைப்பெறக் கருதினேனெனக்கூற, இந்திரன் ஒப்பற்ற ஒளிதங்கிய பெரிய வச்சிராயுதத்தை அவ்வண்ணமே தந்துபோயினான். எ - று. (௩௪௬)

வாங்கி னானல கொருகுடை நிழற்றிய மன்னன்
பூங்க ழற்றொழா மன்னரைக் கொடுவனம் போக்கித்
தேங்கு நேமிசூழ் நெடுநில மொருதனிச் சிறந்தா
னோங்கு சைவமுற் றோங்கிடப் புரந்தன னுரவோன்.

(இ - ள்.) உலகமுற்றும் வெண்கொற்றக்குடை நிழற்றிய அம்மன்னவன் அதனைப்பெற்றுக்கொண்டு, தன் அழகிய பாதங்களில் வணங்காத பகையரசர்களைக் கடுங்காட்டிற்குத் துரத்தி, தேங்கிக்கொண்டிருக்கும் கடல்சூழ்ந்த நெடிய நிலவுலகத்திற்கு ஏகமன்னவனாய்ச்சிறந்து, சைவசமயமே மேம்பாடாக எங்கும் பரவும்படி அறிஞனாகிய அம்மன்னவன் ஆளுகை செய்தான். எ - று. ()

இதுவு ணர்ந்தன னிவனொடு மிகலெடுத் துடற்று
மதுவெ னும்பெயர் வனைகழன் மன்னனீங் கிவனே
பொதுவொ ழிந்திடப் புரப்பவ னெனப்பொருள் பொருமிக்
கதுமெ னப்புகுந் தசுரவேந் தனையுளங் கருதி.

(இ - ள்.) இவ்வரசனோடு பகைகொண்டெதிர்ந்து துன்பு செய்துகொண்டிருந்த மதுவென்னும் பெயரினனாய், அலங்கரிக்கின்ற வீரக்கழல் தரித்த மன்னவன் இதனையுணர்ந்து, இவ்வுலகில் இவனொருவன்றானே பொதுத்தன்மை கடிந்து ஏகராஜ்யாதிபத்தியஞ்செய்பவனென்று தாளாதவனாய் ஆக்கிரமித்து விரைந்துசென்று அவுணர் தலைவனை மனதிற் கருதி. எ - று. (௩௪அ)

அரிய மாதவ மியற்றின னங்கவ ணடைந்து
புரிய வேண்டுவ தியாதென வசுரர்கோன் புகல
விரிக டுந்திறற் சேனைகொண் டென்னொடு மேவி
விரிக ழற்கரன் றன்னொடு மண்டமர் மலைந்து.

(இ - ள்.) அருட்பெருந்தவத்தைச்செய்தான். அப்படியே அவ்வவுணர் தலைவன் அவ்விடத்திற்கு வந்து, யான் செய்யவேண்டியது யாது? எனவினவ, கோரமாகிய வல்லபமமைந்த மிக்க சேனைகளை யழைத்துக்கொண்டு என்னொடு துணையாகவந்து, வரிந்து கட்டுகின்ற வீரகண்டாமணி தரித்த கரனென்னும் அரசனுடன் பெரும்போர்செய்து. எ - று. (௫௪௯)

எனது வெண்குடை யெனக்கென வாக்கிமற் றவனைத்
துனைக டுந்திறற் சேனையைத் துணித்தனை யாகி
நினது மாநகர் போகுதி யென்றவ னிகழ்த்த
வினவி நின்றவ னதுவுணர்ந் தெரியெழ விழித்தான்.

(இ - ள்.) அவன் வெண்கொற்றக்குடையை யெனக்கே உரித்தெனச் செய்து, அந்தக்கரனென்பவனையும் வேகத்தோடு கோரவல்லபமுடைய அவன் சேனைகளையும் வெட்டித்தள்ளிவிட்டபின்னர், உனது சிறந்த நகரத்திற்குச் செல்வாயாகவென்று அம்மதுவென்போன் சொல்ல, அதனைக்கேட்டுக்கொண் டிருந்த அவுணர்தலைவன் (கரன்தேவபூஜிதனாகலின், தன்மரபிற்குப்பகைவனெ னும்)அதனை யுணர்ந்து தீப்பொறிசிந்தப்பார்த்தான். எ - று. (௫௫௦)

கரனெ னும்பெயர் வேந்தனை முதலறக் களைந்து
விரவு சேனையு மடித்தவன் வெண்குடை யுனக்குத்
தரநி னைந்தன னென்றுதன் னுடைப்பெருந் தானை
வரவு ரைத்தலு மடைந்தன ரளவொழி வரத்தார்.

(இ - ள்.) கரனென்னும் பெயர்பெற்ற அம்மன்னனை உயிரகலும்படி யொழித்து, கலந்துள்ள சேனைகளையும் நாசஞ்செய்து, அவனது வெண்கொற் றக்குடையை உனக்கே தரும்படி யெண்ணினேனென்று சொல்லி, தனது பெரிய சேனைகளை வரும்படி சொல்லியமாத்திரமே, கணக்கிறந்த சேனாவீரர்கள் யாவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௫௫௧)

மழைக்கு லந்தழீஇ யேழுமோர் சாலையின் வழங்கத்
தழைத்த பேரொலிப் பிரளய மொருவழித் தவழ்ந்தாங்
கிழைத்த மாதவப் பெருமைய ரிருஞ்சினத் தெதிர்ந்தார்
முழைப்ப டும்பில வாயின ரிடிக்குரன் முழக்கா.

(இ - ள்.) (மணி நீர் பொன் பூ மண் கல் தீ ஆகிய விவற்றை முறையே பொழியும் சம்வர்த்தம் ஆவர்த்தம் புட்கலாவர்த்தம் சங்காரித்தம் துரோணம் காளாமுகி நீலவர்ணமென்னும்) சப்த மேகங்களும் ஒன்றுகூடி ஒரு காலத்திற் பெய்ய, மிக்க பேரொலியுடன் பெருகிய பிரவாகமானது ஒரு வழியாய் வந்ததுபோல, முன்செய்த பெருந்தவத்தினால் மேன்மை பெற்றுள்ள அசுரர் கள், துவாரமுள்ள பிலத்தையொத்த வாயையுடையவர்களாய், இடிமுழக்கம் போலக் கர்ச்சித்துக்கொண்டு கடுங்கோபத்தோடெதிர்த்தார்கள். எ - று. ()

முளைத்த வெண்பிறை முழுமுகிற் செருகிய வன்ன
வளைத்த வாளெயிற் றடுசினக் கடுந்திறன் மறவ
ருளைத்த வாரிதி யுலகெலா மொருதனி யொருங்கே
திளைத்து வாய்ப்பெயுந் திறலினர் வடவையிற் றீயோர்.

(இ - ள்.) உதித்த வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைச் சூல்கொண்ட மேகத்திற் செருகிவைத்தாற்போன்ற கூர்மைதங்கிய வக்கிரதந்தங்களையும், கொல்லத்தக்க கொடிய கோபத்தையும் கொரேவல்லபத்தையுமுடைய வீரர்களும், ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த உலகங்களையெல்லாம் ஒன்றாக்கி அவற்றையெல்லாம் வாய்நிரம்பப் போட்டுக்கொள்ளும் வலிமையுடையவர்களும், வடவாமுகாக்கினியினுங் கொடியவர்களும். எ - று. (௬௫௧)

படர்ந்த செக்கரிற் படர்ந்தெழு குஞ்சியர் மேருக்
குடங்கை கொண்டெடுத் தாடுறுங் கொள்கையர் கடைநாட்
டொடர்ந்த வெள்ளநீர் புறவடி தோய்கலர் தொக்கா
ரடைந்த சேனைமுற் றளப்புறி னயனுக்கு மரிய.

(இ - ள்.) படர்ந்த செவ்வானம்போலப் பரவி வளர்ந்த தலைமயிருடையவர்களும், மேருமலையை உள்ளங்கையிலெடுத்துப் பந்தாடுந் தன்மையுடையவர்களும், ஊழிகாலத்திற் பெருக்கெடுக்கும் பிரளயவெள்ளமானது புறங்காலும் நனையாத உயர்வுடையவர்களும் ஆகிய அவுணர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கே வந்த சேனைகளையெல்லாம் கணக்கிடத்தொடங்கின் பிரமதேவனுக்கும் அரிதாகும். எ - று. (௬௫௨)

எடுத்த சக்கரந் தோமரங் குந்தம்விட் டெறிவேல்
பிடித்த கூர்மழுப் பிண்டிபா லங்கொடுங் கலப்பை
யடுத்த தண்டுகார் முகப்படை பொறுத்தன ரழல்கான்
மடித்த வாயினர் மின்னெனத் துடித்துறும் வாளர்.

(இ - ள்.) கையிற்றாங்கிய சக்கரம் [தோமரம்] இருப்புலக்கை கைவேல் எறிவேல் கையிற்பிடித்திருக்கும்கூரியமழு பிண்டி பாலம் வளைந்தகலப்பை சேர்ந்துள்ள தண்டாயுதம் வில் என்று சொல்லப்படும் இவ்வகையாயுதங்களை யேந்தியவர்களும் தீயைச்சொரிந்துகொண்டு இதழ்களை மடித்துக்கொண்டிருக்கும் வாயையுடையவர்களும். எ - று. (௬௫௩)

வந்தி ரைத்தனர் நோக்கினன் றநுவர்கோ னரசு
சிந்தை மிக்கெழுஞ் சினத்தினா னவரொடுஞ் சென்றான்
சந்த வார்பொழி லுடுத்தசா னந்தமா நகர்சூழ்
மந்த ரம்பொரு கொடிநக ரிஞ்சிசூழ் வளைத்தார்.

(இ - ள்.) ஒருசேரவந்து ஆரவாரித்தார்கள். அவுணர் தலைவனாகிய அரசன் கண்டு மனத்தில் மிகுந்த கோபமுற்றவனாய் அச்சேனையோடு சென்றான். சந்தன மரங்களின் நெடிய சோலைசூழ்ந்த சானந்தமென்னுஞ் சிறந்தநகரைச்சுற்றியுள்ள மந்தரமலையைப்போன்று, கொடிகள் நிறைந்திருக்கும் மதிலின் நாற்புறங்களிலும் வளைந்துகொண்டார்கள். எ - று. (௬௫௪)

ஈது ணர்ந்தனன் றனிக்குடைக் கரனெனு மிறைவன்
யாது செய்துமென் றிருந்தனன் வெருவரு மெல்லை
யோது வெஞ்சினத் தெய்தினன் விசயனென் றொருவ
னீதி வேந்தனைக் குறுகின னிவையிவை நிகழ்த்தும்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய கரனென்னுந் தலைவன் இதனையுணர்ந்து, இதற்குப்பரிகாரம் யாது செய்வோமென்று கருதியிருந்தான். இப்படிப் பயப்படுஞ்சமயத்தில் விசயனென்னும் பெயர்வாய்ந்தவொருவன் சொல்லுகின்ற கடுங்கோபத்தோடு வந்து நீதிமார்க்கமுடைய மன்னவனை யணுகி இப்படி யிப்படிச் சொல்லுகின்றான். எ-று. (ருகுஎ)

என்னை நீமதித் திருந்தனை யிப்பெருஞ் சேனை
முன்னர் யான்புகின் முதலற முடிவது சரத
மின்ன சிந்தையி னையுற லாதிநாட் டொடங்கி
யுன்னு மானிட மடங்கலி னருச்சனைக் குரியேன்.

(இ-ள்.) நீ இந்தப்பெரிதாயிருக்குஞ் சேனையைப் பெரிதாக மதித்திருக்கின்ற தென்னகாரணம்? நான் ஒருவன் மாத்திரம் முற்பட்டுப்போவேனாயின் அவை யாவும் அழிவது நிச்சயம், அப்படியானபடியால் உன் மனதில் இது காரணமாக ஐயுமுறவேண்டாம். என் இளம்பருவமுதல் யாவரும் தியானிக்கின்ற நரசிங்கத்தின் பூசைக்குரியவனாயிருக்கின்றேன். எ-று. (ருகுஅ)

வருதி யென்றலுங் கணத்திடை யெய்தும்வா ளசுரர்
குருதி யூற்றறக் குடிப்பது மடுத்தவெஞ் சேனை
யொருகை வாரிவாய்ப் பெய்வது தீயரெங் கொளிப்பார்
கருதி யோர்புடை நின்றுநீ யதனிலை காண்டி.

(இ-ள்.) நீ யென்னோடு வரக்கடவாய். இங்கெய்திய ஒளிதங்கிய அசுரர்களின் உதிரத்தை ஒரு கணத்திற்குள்ளாக மீண்டும் சுரக்காமற் பருகுவதையும், நிரம்பிய கொடிய சேனைகளை ஒருகையாற் சேர்த்து வாரி வாயிலிட்டுக்கொள்வதையும். அத்தீயோர்கள் எங்குப்போய் மறைவார்களோ அதனையும் நீ கருதிக்கொண்டு ஒரு புறத்திலிருந்து அதன் நிலையைக் காண்பாயாக. எ-று. (ருகுகூ)

நினக்கு வச்சிர மளித்தவற் கடும்பகை நீச
ரினத்தொ டின்றொடு முடிவது காண்டியா லிறைவ
நினைத்த காரிய முடிக்குவ னெழுகென நிகழ்த்தக்
கனைபொ லன்கழன் மன்னனோர்ந் தெழுந்தனன் காண்பான்.

(இ-ள்.) மன்னவனே! உனக்கு வச்சிராயுதமளித்த இந்திரனுக்குக் கொல்லத்தக்க சத்துருக்களாகிய அசுரர்கள், தங்கள் கூட்டத்தோடு இத்தினத்திலேயே யழிவதைக்காண்பாயாக. நீ யெண்ணிய கருமத்தை முற்றுவிக்கின்றேன். புறப்படுகவென்றுரைக்க, சத்திக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணி யணிந்த பாதங்களையுடைய கரனென்னுமரசன் இவற்றை யறிந்து அப்படியே நிகழ்வனவற்றைக்காணப்புறப்பட்டான். எ-று. (ருசுo)

வகுத்த சேனைகொண் டரசனோர் மருங்குநின் றொழியத்
தொகுத்த மந்திரத் துண்மைதன் னுளத்தொடுந் தோய

நெகிழ்ந்த சிந்தையி னின்றனன் விசயனந் நிலையிற்
செருத்த சீற்றமிக் கெழுந்தது மானிடச் சீயம்.

(இ - ள்.) பகுத்துள்ள சேனைகளைத் தன்னோடழைத்துக்கொண்டு அம்மன்னவன் ஒருபுறத்திலிருக்க, விசயனென்பவன் நரசிங்கமூர்த்திக்குரிய தொகுப்பாகிய மந்திரத்தின் நிலைமையைத் தன் மனதிற் பதியும்படி உருக்கமான சித்தத்தோடிருந்தான். அப்பொழுது நரசிங்கமூர்த்தமானது அழிக்கத்தக்க கோபாதிக்கியத்துடன் தோன்றியது. எ - று. (ருகூக)

கைக ளாயிர மாயிரங் காவதங் கடந்த
மொய்கொ ளம்புயந் திகந்தமுற் றுரிஞ்சின முடிபோய்
வெய்ய விண்முக டளந்தது வெள்ளெயிற் றகல்வாய்ப்
பைய ராமுடி நெடுநிலம் புதைத்தன பதங்கள்.

(இ - ள்.) அம்மூர்த்தியின் கைகள் அநேக ஆயிரங்காதங்களைக்கடந்து நீண்டிருந்தன, வலிமைதங்கிய அழகிய தோள்கள் எட்டுத்திசைகளின் முடிவும் நிரம்பின. திருமுடி மேலோங்கிப் பெரிய ஆகாயமுகட்டையளாவியது, திருவடிகள் வெள்ளிய பற்களையும் அகன்ற வாயையும் படத்தையுமுடைய ஆதிசேடன் தன் முடியிற்றாங்கும் நீண்ட நிலவுலகத்தை யமிழ்த்தின. எ - று. (ருகூஉ)

வாரி வாயிலிட் டதுக்குறு மாதிரப் பொருப்பிற்
சோரி தூங்குறப் புரட்டுறுந் தொளைத்துணை நாசி
சேர வாங்கிமீண் டுயிர்த்திடுஞ் சினவுகிர்க் கரத்தாற்
பேரு டற்பொறை நுளம்பெனக் குழம்பெழப் பிசையும்.

(இ - ள்.) சேனைகளிற் சிற்சிலவற்றைச் சேர்த்து வாயிற்போட்டு மெல்லும். அஷ்டதிசைகளிலுள்ள அஷ்டகுலபர்வதங்களில உதிரமொழுகப்புரட்டும். நாசியின் இரு தொளைகளிலுண்டாகும் சுவாசத்தால் உட்கொண்டுபோய் மீண்டும் வெளியேதள்ளும். போர்செய்கின்ற நகங்களையுடைய கைகளால் பெரிய உடற்சுமையை [நுளம்பு] கொசுப்போல் மதித்து உதிரக்குழம்புண்டாம்படி பிசையும்.

தின்னு மென்புட னெறுக்கெனக் கறித்திடுஞ் சினத்திற்
றொன்னி லம்படத் தேய்த்திடு மவுணர்தந் தொகையைப்
புன்னு னிப்பனி சிதைந்தெனப் புறப்படத் திடறுங்
கின்ன கங்கொடு பொதுத்திடுங் கிள்ளுப கிளைக்கும்.

(இ - ள்.) சிற்சிலவற்றை, எலும்போடு நெறுக்கென்று கடித்துத்தின்னும். கோபத்தோடு அவ்வவுணர் கூட்டத்தைப் பழமையாகிய பூமியிற் கிடக்கும்படி தேய்த்துவிடும். உதிரமானது அறுகம்புல்லின் முனையிற்பொருந்திய பனித்துளிபோல வெளிக்காணும்படி, விரல்களில் ஒட்டிய நகங்களால் தொளைத்துக் கிள்ளிக்கிள்ளி மேடுபடுத்தும். எ - று. [கினகம் - கின்னகம்.] (ருகூச)

கொடுங்கை மாகரி கோடுதொட் டிழுத்தொரு கோடி
நெடுங்கை யானைமத் தகம்பிளந் தோச்சுறு நெடுநீர்க்
கிடங்கு போய்விழ வூதுறுங் கிளர்பெருஞ் சேனை
நடந்து கொன்றிடுங் குருதியா றிடையற நடக்கும்.

(இ - ள்.) பெரிய யானைகளின் துதிக்கையையும் தந்தங்களையும் பற்றி யீர்த்து, நெடிய துதிக்கையுள்ள ஒரு கோடி யானைகளின் மத்தகத்தைப்பிளந்து மிக்க நீர் நிரம்பிய கடலிற்சென்று விழும்படி எறிந்து ஆர்வாரிக்கும். விளக்க முற்ற பெரிய சேனைகள்பாற் சென்று கொல்லும். அப்போது பெருக்கெடுக்கும் உதிர நதியானது ஓயாது பெருகிக்கொண்டிருக்கும் எ - று. (௫௬௫)

அளவில் சேனைகொண் டெறும்வலித் தடக்கையி னடக்கி
வளைத டங்கடற் குமிழிகின் றிரைத்தெழ மாட்டுங்
கிளைநெ டுந்தலை கடித்துமிழ்ந் தெதிருறக் கிடைத்தார்
முளையெ யிற்றடி பொதுத்துறுங் கடற்பட முழங்கும்.

(இ - ள்.) எண்ணில்லாத சேனைகளைப்பெருவல்லபமுடைய பரந்த கரங்களாற் சேர்த்துப்பற்றிக்கொண்டு, உலகத்தைச்சூழ்ந்து பரந்துள்ள கடலிற் குமிழிகள் தோன்றி யொலிக்கும்படி எறியும். நேரில்வந்த பெரிய சேனைத்தொகுதியின் தலைகளைத் தறிபோன்ற பற்களால் தொளைத்துக்கடித்து உமிழும். கடல் முழக்கென்று சொல்லும்படி கர்ச்சிக்கும். எ - று. (௫௬௬)

அதிர்பெ ருங்குர லானைகொண் டநீகவெஞ் சேனைக்
குதிரை மாக்கடல் குழப்பிடுங் குதிரைகொப் புளித்த
வுதிர வாற்றிடைத் தேர்புதைத் தமிழ்த்திடு மொழித்து
மதுகை யாருயிர் குடித்ததம் மானிட மடங்கல்.

(இ - ள்.) அதிர்கின்ற பெரிய கர்ச்சனையுடைய யானையின்மேலும் கடல்போலப் பெருகிய குதிரையின்மேலும் ஏறியிருந்த பெரிய சேனைகளைக் கலங்கச்செய்யும் குதிரைகள் மிதந்துகொண்டிருந்த உதிர நதியிலே தேர்களைப் பூமியிலழுந்தும்படி யழுத்தும். அந்நரசிங்கமூர்த்தம் இந்நால்வகைச் சேனைகளின் வலிவை யழித்து அவற்றின் உயிரையுண்டது. எ - று. (௫௬௭)

பொருசி னத்தெழு மசுரர்கோன் றிரட்படை போக்கி
யொருவ னாகியோட் டெடுத்தன னொருதனிக் கவிகைக்
கருணை வேந்தனு முவகையங் கடலொடு களித்தான்
மருவ ருந்திறல் விசயனைத் தொழுதனன் வழுத்தி.

(இ - ள்.) போர்செய்யத்தக்க கோபத்தோடெதிர்த்த அவ்வசுரத்தலைவன், தன் திரண்ட நால்வகைச் சேனைகளையும் இப்படி யழித்தமாத்திரத்தில், தான் தனிப்பட்டவனாகி யோடினான். ஒப்பற்ற ஒன்றியாகிய சந்திரவட்டக்குடையையுடைய தயாளுவாகிய கரனென்னும் அம்மன்னனும் களிப்பென்னுங் கடலிலமிழ்ந்து மகிழ்ந்து, ஒருவருக்கும் பொருந்துதற்கரிய வலிமைதங்கிய விசயனென்பவனைத் துதித்து வந்தனைசெய்தான். எ - று. (௫௬௮)

ஆய காலையின் மானிட மடங்கலை யகற்றி
மேய திண்டிறல் விசயனும் வெள்ளவெம் படையுந்
தூய வேந்தனு மீண்டனர் தொன்னக ரடைந்தார்
போயொ ளிக்கதி ரணிமணி மண்டபம் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், நரசிங்கமூர்த்தத்திற்கு விடைதந்து அனுப்பிவிட்டு, பொருந்திய மிக்க வல்லபமுடைய விசயனும் வெள்ளக்கணக்காகிய

பெருஞ்சேனைகளும் புனிதனாகிய அவ்வரசனும் அங்கேயிருந்து திரும்பிப்போய் தங்களுக்குரிய பழமையாகிய நகரத்திலடைந்து, ஒளி வீசுகின்ற இரத்தினங்களமைந்த மண்டபத்திற் புகுந்தார்கள். எ - று. (ருசுகூ)

விசைய னைத்தனி யாசனத் திருத்தினன் வேந்தன்
வசையி லன்பொடும் வழுத்தின னெங்குல மன்னர்க்
கசைவி லாப்புக ழளித்தனை யெனவளை வளாவிக்
குசைநெடும்பரிப் புரவலன் வேண்டுவ கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) அரசன் விசயனென்பவனை ஒப்பற்ற ஆசனத்தி லுட்காரச் செய்து, பழிப்பற்ற அன்போடு துதித்து, என் குடியிற் பிறந்துள்ள மன்னர்களெல்லாருக்கும் அழியாத கீர்த்தியைப்பாலித்தாயென்று அளவளாவிக்கூறி, கடிவாளம் பூட்டிய பெருங் குதிரையையுடைய அரசன் அவ்விசயனென்பவனுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைப் பரிசாகக்கொடுத்தான். எ - று. (ருஎ0)

இறந்து நாள்பல கழிந்தன விருங்கழ லிறைவன்
சிறந்து மன்பதை புரக்குநாள் விசயனிற் சிறந்து
பிறந்த மைந்தனோர் சூரனென் றுளனவன் பிறழாத்
துறந்த சிந்தையன் பிறர்மனை யகவுறுந் தொழிலான்.

(இ - ள்.) இப்படிப் பல தினங்கள் கழிந்துபோயின. பெரிய வீரக்கழல் தரித்த கரனென்னும் அம்மன்னவன், சிறப்பெய்தியவனுய் மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போலக்காத்து வருங்காலத்தில், விசயனென்பவனுக்குப் பெருமையோடுதித்த ஒரு புதல்வன் சூரனென்னும் பெயரேற்றவனுயிருந்தான். அவன் முறை தவறி நீதி கடந்த சித்தமுடையவன். பிறர் மனைவியரைச்சேரும் விபசாரத் தொழிலுடையவன். எ - று. (ருஎக)

இயங்கு நாளையி னிந்நகர்ச் சிவனடிக் கமல
முயங்கு சிந்தையன் றருமனென் றுளனொரு முதியோன்
வயங்கு வெண்டுக ளுருத்திர மாமணி வனைவான்
றயங்கு கொன்றையோன் சைவநூல் வளர்த்தவன் சரிப்பான்.

(இ - ள்.) இப்படி நடக்குங்காலத்தில், சானந்தமெனும் இந்நகரிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான் பாததாமரைகள் குடிகொண்ட சித்தமுடையவனும், தருமனென்னும் பெயரேற்றவிருத்தனும், விளக்கமுற்ற திருவெண்ணீறும் உருத்திராக்கமணியும் அணிபவனும், சிறந்த கொன்றைமலர்மாலை தரித்த சிவபெருமானுடைய சிவாகம நெறிகளைப்போதித்து வருவோனுமாகிய ஒருவனிருந்தான். எ - று. (ருஎஉ)

சரிக்கு மன்னவன் றன்மனைக் களவழிச் சார்ந்து
சுரித்த வார்குழற் றேகைகற் பழித்தனன் சூரன்
விரித்த வார்கலை யுருத்திர மென்மணி பொதிக்து
பொருத்தி வைத்தவை யவனெடுத் துடன்கொடு போனான்.

(இ - ள்.) இப்படி வசிக்கும் அத்தருமன் வீட்டிற்குத் திருட்டுவழியாயெய்தி, சூரனென்பவன் சுரித்தலையுடைய நீண்ட கூந்தலைப்படைத்த அவர் மனைவியின் கற்பைக்கெடுத்தான். உருத்திராக்கமணியை உள்ளேவைத்துச் சுருட்டியிருந்த விலையேறிய பெரிய பீதாம்பரமொன்றையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். எ - று. (ருஎரு)

மறுத்து நோக்கலுங் கண்டிலன் றருமனம் மனையா
ளிறுத்த சிந்தையட் கேட்டலு மாங்கவ ளிசையாள்
கறுத்த நெஞ்சகச் சூரனக் கலையெடுத் துடுப்பப்
பொறுத்து ழனிது வென்கலை யென்றெதிர் புகன்றான்.

(இ - ள்.) தருமன் மீண்டும் அவ்வஸ்திரத்தைப்பார்த்தபோது காணாதவனாய், கற்புகெட்டமனமுடைய தன் மனைவியைக்கேட்கையில், அவள் அதனைச்சொல்லவில்லை. வஞ்சகநெஞ்சினனான சூரனென்பவன் அப்பீதாம்பரத்தையெடுத்து அணிந்துகொண்ட வுடனே, அதைத் தருமன்கண்டு மனந்தாளாதவனாய் இது என்னுடைய பீதாம்பரமென்று அச்சூரனுக்கெதிரே சொன்னான்.

தரும னுங்கது வுரைத்தலுந் தழல்விழி புரட்டி
வெருவ நோக்கின னுருத்தனன் வெந்திறற் சூர
னொருவி யாங்கவன் றாதைபா லுரைத்தலு மவனைக்
கருதி நோக்கில னன்னவ னடுதிறற் களியால்.

(இ - ள்.) தருமன் அப்படிச் சொன்னமாத்திரத்தில், கொடிய வல்லபமுள்ள சூரன், தீப்போற் சிவந்த விழிகளையுருட்டி அச்சமெய்தும்படி நோக்கிக் கர்ச்சனைசெய்தான். தருமனென்பவன் சூரனைவிட்டு நீங்கித்தந்தையாகிய விசயன்பாற்சென்று சொன்னபோது, அவன் யாரையும் வெல்லும் வல்லபமுள்ள களிப்பினால் அத்தருமனை (இறுமாப்பினால்) மதித்துப்பார்க்கவில்லை.

இனியி தற்குநாஞ் செய்குவ தெதுவென வெண்ணிப்
பனிநெ டுங்குடை வேந்தனுக் கீங்கிது பகர்ந்தா
னனைய வேந்தனுஞ் சூரனை யிரந்திரந் தருள
வினையி ருந்தவா வரசனோர்ந் துரைத்தன வினவான்.

(இ - ள்.) இனி யிதற்கு நாம் யாது செய்வோமென்றாலோசித்து, குளிர்ச்சி தங்கிய நெடிய சந்திரவட்டக்குடையையுடைய மன்னவனுக்கு இச்செய்தியைச் சொல்லினன். அதுகேட்ட கரனென்னும் அம்மன்னவனும் சூரனென்பவனைப் பிரார்த்தித்துப்பிரார்த்தித்துச்சொல்லியும், தீவினைய நுபவமிருந்தபடியால் அம் மன்னவன் தெளிந்தோதிய சொற்களைகேட்கவில்லை. எ-று   (௬௭௬)

போதி யென்றுரைத் தடுதிறல் விசயனிற் புகன்றான்
காது வெஞ்சினந் தலைக்கொளத் தருமனைக் கண்ணுற்
றோது நீதிவிட் டுரைத்தன னுருத்தனன் விசயன்
மீதி வர்ந்தெழு கவிகையன் பின்னரும் விளம்பும்.

(இ - ள்.) அரசன், நீ செல்கவென்றவனை யனுப்பிவிட்டு, வெற்றிகொள்ளத்தக்க வல்லபமுள்ள விசயன்பாற் சொல்லினன். அப்போது விசயனென்பவன் கொல்லத்தக்க கடுங்கோபமதிகரித்தபடியால் தருமனை நோக்கி, யாவரும் சொல்லுகின்ற நீதிதவறிய வார்த்தைகளைக்கூறிக் கர்ச்சித்தான். மேலோங்கி விளங்கும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அம்மன்னவன் மீண்டுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று.   (௬௭௭)

என்பெ ருக்கணி யெம்பிரா னடியவர்க் கென்னுத்
துன்பி ழைத்தவ ரிழிந்துறு நிரையம்வாய் திறவா
வன்பி ழைத்தவர் கயிலைவீற் றிருப்பவ ரவற்றை
முன்பு ரைத்திடு சுருதியா லுணர்கென மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) எலும்பு மாலையையும் வெள்ளெருக்கமாலையையுந் தரித்துள்ள எமது சிவபெருமானுடைய அடியார்களுக்கென்று துன்பு செய்தவர்கள் வீழ்கின்ற நரகம் வாய் திறவாமல், அத்தகைய அடியார்களுக்கு அன்புசெய்தவர்கள் திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருப்பவர்களாவார்கள். அவற்றை நீ முன்பு ஓதியுணர்ந்த வேதத்தால் உணரக்கடவாயென்று சொன்னான். எ - று. (ருஎஅ)

சைவ மாரிவ னிவன் றறுகணன் பாவி
வையம் யாவையுங் கங்குலிற் கவர்ந்தெழு மறவன்
மைவ ருங்குழற் கணிகையர் மனைதொறுஞ் சுழல்வான்
பொய்வ ழங்குவன் புலையரிற் புலவுணும் புலையன்.

(இ - ள்.) சைவம் எத்தகையது? இவன் எத்தகையன்? இவனோ கொடுமையுடைய கொலைப்பாதகன். உலகமுழுவதையும் இராக்காலத்திற் களவு செய்யுங் கொடூரன். மேகம்போலுங் கரிய கூந்தலையுடைய தாசிகள் வீடுகளிலெல்லாம் திரிந்துகொண்டிருப்பவன். பொய்ம்மொழிபுகல்பவன். புலையர் வீட்டிற் புலாலுண்ணும் புலையன். எ - று. (ருஎகூ)

இவனை வேண்டினை யிருந்தவத் தீன்றவென் மதலை
யவனை வேண்டலை யவமதித் தனையென வழலாக்
கவர்த டம்புய வேந்தனைக் கணித்திலன் விசயன்
புவன நாதனைக் கைதொழா தெழுந்தனன் போனான்.

(இ - ள்.) இத்தன்மையானவனை விரும்பி, பெருந்தவத்தினாற் பெற்ற அப்புத்திரனை நீ வெறுத்தவனாய் அவமதித்தாயென்று கோபமெய்தி, திரண்டு விசாலித்த தோள்களையுடைய மன்னனும் உலகபரிபாலகனுமாகிய அவனைப் பொருட்படுத்தாதவனாய், விசயனென்பவன் கைகுவித்து வணங்காமல் புறப்பட்டுப்போய்விட்டான். எ - று. (ருஅ0)

கரிய கண்டனைப் பணிந்தவ னருச்சனை கருதி
யுரிய நீறணிந் துருத்திர மாமணி புனைந்த
பெரிய ரும்பரிற் பெரியரென் றுளத்தொடும் பேணு
வரிநெ டுஞ்சிலைச் சூரனைத் துணித்திட மதியா.

(இ - ள்.) திருநீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி அவருடைய பூசையையே கருதி, அதற்குரிய திருவெண்ணீறணிந்து சிவந்த உருத்திராக்கமணிமாலையணிந்த பெரியோர்கள், தேவர்களைக்காட்டிலும் மேம்பட்டவர்களென்று, மனவொற்றுமையோடு வழிபாடுசெய்யாத, வரிந்துகட்டிய நெடிய வில்லேந்திய சூரனென்பவனை வெட்டுவதற்கு நிச்சயித்து. எ - று. (ருஅக)

ஏவ லாளரிற் சூரனைக் கொணர்திரென் றிசைத்தான்
வாவி யோடினர் கொணர்ந்தனர் விடுத்தலு மன்னன்

பாவி யீங்கிவன் றனைக்கொடு படுகளத் திருத்தி
யாவி வீட்டுதி ரென்றுரைத் துருத்துசின் றழன்றான்.

(இ-ள்.) தன்னேவலாளர்கள்பாற் சூரனையழைத்து வருகவெனக் கட்டளை செய்தான். அவ்வேவலர் அங்ஙனமே விரைந்தோடி அவனை யழைத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டவுடனே, அரசன் இங்குள்ள இப்பாவியைக் கொண்டுபோய்க் கொலைக்களத்திலிருக்கும்படிசெய்து இவனுயிரைப்போக்குங்களென்று ஆஞ்ஞா பித்துக்கர்ச்சித்துக்கோபித்தான். எ - று. (ருஅஉ)

பிணித்தி றுக்கினர் மணிநெடுந் தாம்பொடும் பிணித்துத்
தணிப்ப ருஞ்சினத் தொடுமடுங் கொலைக்களஞ் சார்ந்தார்
திணித்த பாதக னெஞ்சக மழுக்கொடு சிதைத்தா
ரணித்து ரைத்திடக் கடுந்திறல் விசயனீ தறிந்தான்.

(இ-ள்) (மன்னவன் கட்டளை பெற்ற ஏவலாளர்கள்) இறுக்கிச்சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு தணிதற்கரிய கோபத்துடன் வதைசெய்யுங் கொலைக்களத்தை யடைந்தார்கள். கடும்பாதகனாகிய அச்சூரனது நெஞ்சை மழுவாயுதத்தினாற் பிளந்தார்கள். கொரேவல்லபமமைந்த விசயனென்பவனைச் சிலர் சென்று நெருங்கிச்சொல்ல அவன் கேட்டறிந்தான். எ - று. (ருஅரு)

எழுந்த சீற்றமிக் கெழுந்தன னரசனை யெதிர்ந்தான்
மொழிந்து ளுதன யாவையும் பற்பல மொழிந்தா
னழுங்கு சிந்தனைத் தருமனை யருகுகண் டறிந்தான்
முழங்கி முட்டினு னின்னுயிர் முடிக்குவ னென்றான்.

(இ-ள்.) விசயன் தனக்குண்டான கோபமதிகரித்து அங்கிருந்தும்வெளிப் பட்டு மன்னவனுக்கு நேரேவந்து, சொல்லத்தகாத சொற்களாயுள்ளவற்றை யெல்லாம் பலவிதமாகச்சொன்னான். வருந்தும் மனமுடைய தருமனென்பவனையும் அருகே யிருக்கப்பார்த்துணர்ந்து, பெருங் கர்ச்சனைசெய்து குத்தி உன் அரிய உயிரை யகற்றுவேனென்றான். எ - று. (ருஅச)

வேந்த நின்னுடைக் கவிகையு மடுபுய விறலும்
வாய்ந்த செல்வமும் யான்றர வந்தன மதியா
யேந்த லென்னுயிர்ப் புதல்வனைக் கொன்றனை யினிநீ
போந்த பேரர சளிக்குவை யென்றனன் போனான்.

(இ-ள்.) அரசனே! உன் வெண்கொற்றக்குடையும், பகைவரைக்கொல்லுந் தோள்வலியும், நீயடைந்தசெல்வமும், நான் கொடுக்கக்கிடைத்தனவென்பதைக் கருதாமற்போயினை. என் உயிரையொத்த புதல்வனாகிய தலைவனைக் கொலைசெய் தாய். ஆதலால் இதுகாறும் நடத்திவந்த பெரிய அரசுரிமையை இனி நீ நடத்து வையோ என்று சொல்லிப்போயினன். எ - று. (ருஅரு)

பாவ மோர்ந்திலன் சிவனடி யாரெனப் பாரான்
வீவ தாக்குவ னெனக்குறித் தென்னையும் வெருவா
னுவ தேதென விருந்தவா ளரசனெஞ் சழன்று
காவல் செய்தவன் மனைவயிற் பொருளெலாங் கவர்ந்தான்.

(இ - ள்.) விசயன், பாவத்தையும் அறியவில்லை சிவனடியாரென்றுங் கருதவில்லை. கொன்றுவிடுவோமென்றெண்ணி என்மேலுங் கோபித்துக்கொண்டான். இதற்கு யாது செய்வேனென்றெண்ணியிருந்த உடைவாளேந்திய அம் மன்னவன், மனங்கொதித்து அவ்விசயன் வீட்டிற் காவல்வைத்து அங்குள்ள பொருள்களெல்லாவற்றையும் அபகரித்துக்கொண்டான். எ - று. (ருஅசு)

வேனில் வேளையோர் விழித்தழன் மாட்டிய விமலற்
கான தொண்டனைப் போற்றின னுடையு மணியு
மேனை யாவையுங் கொடுத்தன னேகுதி யென்றான்
மான வேற்படை விசயனெஞ் சகத்திது மதித்தான்.

(இ - ள்.) வசந்த காலத்திற்குரிய மன்மதனை ஒப்பற்ற தமது தீவிழியாற் பொடிபடுத்திய சிவபெருமானுக்குரிய அடியவனாகிய தருமனைத் துதிசெய்து, வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் மற்றுள்ளவையும் பரிசாகக்கொடுத்து, நீர் செல்லுகவென விடைதந்தனுப்பினன். சத்துருக்களுக்கு அச்சந்தரும் வேற்படை தாங்கிய விசயன் தன்னுள்ளத்தில் இப்படி யெண்ணினன். எ - று. (ருஅஎ)

வரம்பி கந்தன னரசனென் மனையகம் புகுந்து
கரந்தி யாவையு மெடுத்திடப் பணித்தனன் கண்ணூற்
றிரங்கி யீங்கிவன் மனைவிவீழ்ந் தரற்றுற விவனைச்
சிரந்து ணிப்பது புரிவனென் றரசவை சென்றான்.

(இ - ள்.) இம்மன்னவன் தன்னுடைய நீதியினின்றுந் தவறினன். என் வீட்டினிற் பிரவேசித்து என் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்தபகரிக்கும்படி கட்டளை கொடுத்தான். ஆனபடியால் இவன் மனைவியானவள் பார்த்துத் துக்கமெய்திக் கீழேவிழுந்து புரண்டு புலம்பும்படி இம்மன்னவன் சிரத்தைத் துண்டிப்பேனென்று அரசசபைக்குச்சென்றான். எ - று. (ருஅஅ)

சென்று நின்றுள மந்திரத் தொருவழி செலுத்த
வன்ற டக்கையிற் பிறந்தது மானிட மடங்க
லன்ற கண்டமுந் திசைகளு மதிர்ந்திட வதிரா
வொன்றி யோர்ந்துற நின்றதவ் வுறுசின மடங்கல்.

(இ - ள்.) அங்கே போயிருந்து தன் மனதை யொருவழிப்படுத்தி நரசிங்க மூர்த்தியின் மந்திரத்திற் கருத்தைச்செலுத்தவும், அவனது வலிமை யமைந்து பரந்த கையினின்றும் அந்நரசிங்கமூர்த்தம் தோன்றியது. அப்படித்தோன்றிய நரசிங்கமூர்த்தம் அப்பொழுது எல்லா லோகங்களும் எட்டுத்திக்குகளும் அதிரும்படி கோஷித்து மனம்பொருந்தி யுணரும்படி நின்றது. எ - று. ()

வெற்றி வேற்படை விசயனை நோக்கிவெண் கோட்டுப்
பெற்ற மூர்ந்தவ னடியரிற் பிழைத்தனை யுலவா
துற்ற பாதக னுனைவிடே னென்றுருத் தெழுந்து
தெற்றெ னப்புகுந் தெடுத்துயிர் குடித்தச் சீயம்.

(இ - ள்.) வெற்றிதங்கிய வேலாயுதமேந்திய விசயனை நரசிங்கமூர்த்த மானது பார்த்து, கொம்புகளையுடைய வெள்ளிய இடபத்தின்மீது ஆரோகணஞ்

செய்தருளும் சிவபெருமானுடைய அடியவர்களுக்குப்பிழைசெய்தாய். ஆதலால் எக்காலத்திலும் நீங்காத பாதகமுடைய உன்னை விடமாட்டேனென்று சொல்லிக்கோபித்தெதிர்த்து அதிசீக்கிரமாக அவனை நெருங்கி அவனையெடுத்து உயிர் குடித்தது. எ - று. (௫௯௦)

விளங்கு வாட்படை வேந்தநீ வெள்விடை யவன்றா
ளளந்த றிந்தனை யடியருக் கடியனு மானை
யுளங்கொ ளன்பொடுஞ் சைவநூ லோங்குற வோங்கித்
துளங்கு வெண்குடை நிழற்றுதி யெனப்பல சொல்லி.

(இ - ள்.) ஒளி வீசும் வாட்படைதாங்கிய அரசனே! வெள்ளிய இடபவாகனமூர்த்தருளும் சிவபெருமான் பாதங்களைப்பத்தியோடு அளவுபடுத்தி அறிந்தனை. அச்சிவபெருமானுடைய தொண்டர்களுக்குத் தொண்டனுமினை. மனதிற்பதித்த உண்மையன்போடு சிவாகமங்கள் அபிவிர்த்தியெய்தும்படி நீ செழித்து, ஒளிதங்கிய வெண்கொற்றக்குடையை நிழற்றக்கடவையென்று பல வார்த்தைகள் சொல்லி. எ - று. (௫௯௧)

நீறு கண்டிகை தரித்தவர்க் காண்குறி னெகிழா
ஆறு மன்பினோ டுவப்புறி னொண்மணிக் கயிலை
யேறு யர்த்தவ னிருங்கதி யெய்துவை யெமக்குங்
கூறி லக்கதி கிடைப்பரி தெனமனக் கோடி.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கமணிமாலை இவற்றைத் தரித்தவர்களைக்கண்டால், மனமுருகிப்பெருகிய அன்போடு களித்தால், ஒளிதங்கிய இரத்தினமயமான திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் இடபக்கொடியைத் தாங்கிய சிவபெருமானுடைய பெருமைதங்கிய பதவியையடைவாய். சொல்லுமிடத்தில், எமக்கும் அப்பதவி கிடைப்பது அரிதென்று மனதிற் கருதுவாயாக.

எண்ணி லூழ்பல விருநிலம் புரக்குதி யிடையே
யண்ண னின்னுழை யரந்தையா ரியற்றினு மந்நாட்
கண்ணு றப்பெறிற் கதுமென வருதுமென் றிசைத்து
மண்ண கந்தொழ மறைந்தது மானிட மடங்கல்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத பல கற்பங்கள் இப்பெரிய நிலவுலகத்தைப் பரிபாலனம்புரிவாயாக. இதனிடையே, பெருமைதங்கிய உன்னிடத்தில் எவரேனும் உன்னைத் துன்புசெய்தாலும், அப்பொழுது நம்மைத் துதிசெய்வாயாயின், அதிசீக்கிரத்தில் வந்து உதவிசெய்வோமென்று சொல்லி, நிலவுலகிலுள்ளார் யாவரும் வணங்கும்படி அந்நரசிங்கமூர்த்தம் மறைந்தது. எ - று. (௫௮௫)

முக்க ணெம்பிரா னடியவர்ப் பிழைத்திவை முயன்ற
மிக்க திண்டிறல் விசையனும் விசயனீன் றுதவப்
புக்க மைந்தனுஞ் சிவத்துரோ கர்க்கொரு புடையே
தொக்க வெந்தழற் கும்பியுட் கிடந்துளந் துயர்வார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களமைந்த எமது சிவபெருமானுடைய தொண்டர்களுக்கு அபராதஞ்செய்து இப்படி நடத்திய, மிகப்பெருவல்லபமமைந்த விசய

னென்பவனும் அவ்விசயன் பெறும்படி யுதித்த மகனாகிய சூரனென்பவனும் சிவத்துரோகிகளுக்கு ஒருபுறத்தில் தொகுதியாயுள்ள கொடிய தீமயமான கும்பிபாக நரகத்தில் விழுந்து மனம் வருந்துவார்கள். எ - று. (௫௬௪)

நரக மன்னவ ருழக்குவ திதுவென நந்தி
பரவ ருஞ்சிவ யோகிமுற் றுணர்ந்துளம் பதைத்தா
னரக ராவென வுச்சிகை கூப்பின னயர்ந்தான்
விரத நூன்முறை யாங்கவன் விரித்தன வியந்து.

(இ - ள்.) அத்தகையினர் நரகத்தில் விழுந்து வருந்துவதற்கு இதுவே காரணமென்று திருநந்தி யெம்பெருமான் திருவாய்மலர, யாவரும் பணிதற்கரிய சிவயோகி, இவற்றையெல்லாந்தெரிந்து மனம்பதைத்து, அந்நந்தி பகவான் திருவாய்மலர்ந்த சிவாகமங்களிற் சொல்லிய முறைமையான கட்டளைகளைக் கேட்டு, ஹரஹரவென்று சிரமிசைக்கைகுவித்துப் பரவசமாயினர். எ - று. ()

கலிவிருத்தம்.

இவையு ரைத்தன வன்றியு மெம்பிரா
னவைய றுங்குணக் கேள்வி நடத்துது
மவையு ணர்ந்தறி வீரென வாகமச்
சுவைதெ ரிந்தறி நந்தது ளக்குவான்.

(இ - ள்.) இப்போது சொல்லிமுடித்தனவாகிய இவைகளன்றியும், எமது சிவபெருமானுடைய குற்றமற்ற குணங்களைச் சிரவணஞ்செய்வது பற்றிச் சொல்லுவோம். அவற்றையும் அறிந்து தெளிவீராகவென்று, சிவாகம மார்க்கத்தின் சுவையையுணர்ந்து தெளிந்தவராகிய திருநந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (௫௬௬)

அரனை முக்கண வனைய றிந்துள
குரவ னைத்திரு நீற்றைவெண் கோவிடைப்
பரனு ருத்திர மாமணி யைப்பரந்
தரவ ருந்தனித் தொண்டுசெய் சைவரை.

(இ - ள்.) சிவபெருமானையும், திரிநேத்திரங்களையுடைய அச்சிவபெருமானை யறிந்துள்ள ஆசாரியரையும், திருவெண்ணீற்றையும், தலைமைபெற்ற வெள்ளிய இடபத்தையுடைய அப்பெருமானுக்குரிய சிறந்த உருத்திராக்கமணியையும், முத்தியளித்தற்குக் காரணமாகிய ஒப்பற்ற திருத்தொண்டு செய்கின்ற சைவர்களாகிய சிவனடியார்களையும். எ - று. (௫௬௭)

வந்தி யாது மறுநிலை நின்றுளஞ்
சிந்தி யாதிகழ் தீமையர் தென்புலத்
தந்த கன்பட ராலழிந் தள்ளல்வா
யுந்த வீழ்ந்து படுவது ணர்குவீர்.

(இ - ள்.) வந்தனை புரியாமலும், மனதிற் கருதாமலும், மாறுபாடாகிய நிலைமையிலிருந்து நிந்தித்துப்பேசுங் கொடியவர்கள், தென்றிசையிலுள்ள இயம

கிங்கரர்களால் வருத்தமெய்தி நரகத்திற்றள்ள விழுந்து துயரமெய்துவதைத் தெரிந்துகொள்வீர்களாக. எ - று. (ருகூஅ)

சோன மென்றொரு நாட்டகத் தொன்னக
ரான சோன மதிலிருந் தாருயிர்
மான வெண்குடை நீழல்வ ளர்க்குவான்
கான வார்தொடை வேந்தன்க லாதரன்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சோனமென்று சொல்லப்படும் நாட்டிலேயுள்ள பழமையாகிய நகரமாகிய சோனமென்னும் நகரத்திலே வசித்து, மன்னுயிர்களையெல்லாம் சிறந்ததன் வெண்கொற்றக்குடை நிழலிலே வளர்க்கின்றவனாகிய, வாசனைதங்கியதாய் நீண்ட மலர்மாலைதரித்துள்ள கலாதரனென்னும் ஒரு மன்னவனிருந்தான். எ - று. (ருகூகூ

கலைகள் யாவு மொருநெறி கற்றுணர்
நிலையி னின்றவ னீதியி னீங்கலான்
கொலைம ழுப்படை யெந்தை குரைகழ
றலைசு மக்குறுஞ் சைவத் தலைமையான்.

(இ - ள்.) நூல்களெல்லாவற்றையும் ஒரு வழியாக ஓதியறிந்த நிலைமையிலிருந்தான். நீதி வழியினின்று தவறுதவன். கொலைத்தொழிற்குரிய மழுப்படைதாங்கிய எமது சிவபெருமானுடைய சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணி தரித்துள்ள திருவடிகளைத் தன் சிரமிசைத்தாங்கப்பெற்ற சைவசமயத்தில் மேம்பட்டவன். எ - று. (சOO)

இகலு மன்ன ரெரிமிடை கானகம்
புகவி ழிக்கும் புகர்முக வேலினோன்
றகைபெ ருங்குணத் தன்மையன் றொன்மைசா
லகனி லம்பொதுப் போக்கிய ளிக்குவான்.

(இ - ள்.) பகைக்கின்ற மன்னர்கள் தீப்பொறி பறக்கின்ற காட்டிற் சேரும்படி கோபித்துப்பார்க்கின்ற பட்டத்து யானையும் வேற்படையுமுடைய அம்மன்னவன், மேம்பட்ட சிறந்த குணந்தங்கிய இயற்கையுடையவனாய், பழமையானதும் இடமகன்றதுமான நிலவுலகத்தைப் பொதுத்தன்மைகடிந்து காக்கின்றவன். எ - று. (சOக)

இனைய தன்மைய னீர்ந்திழைத் தேற்றிய
புனைம ணித்தனி யாசன மீப்பொலிந்
தனையெ னச்சுரந் தாரூ ணல்கியக்
கனைக ழற்றனி வேந்துறுங் காலையில்.

(இ - ள்.) இவ்வகைய தன்மையனாய் அலங்காரந்தங்கிய இரத்தினங்களைச் சாணையிற் பிடித்திழைத்துப்பதித்துள்ள ஒப்பற்ற ஆசனத்தின்மேலிருந்து விளங்கி, தாயைப்போல வெல்லாருக்குங் கிருபைசெய்து, சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த ஒப்பில்லாத அம்மன்னவனிருந்தபோது. எ - று. (சOஉ)

அந்த ரத்தினி யங்கும ருந்தவர்
சிந்தை கூர்சிவ யோகிகள் சித்தர்கள்
பந்த நீக்குந் துறவுறு பண்பினர்
முந்தி னரவன் பேரவை முன்னினர்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில் வசிப்பவர்களாகிய அரிய தவசிகளும், மனக்களிப்பு மிகுந்த சிவயோகிகளும், சித்தர்களும், பந்தபாசங்களை விலக்குதற்குக்காரண மாகிய துறவற தருமத்தை மேற்கொண்ட தன்மையாளரும், ஒருங்கு சேர்ந்து வந்து அம்மன்னவனுடைய பெரிய சபையிற் கூடினார்கள். எ - று. (௪0௫)

அன்ன காலைய ருங்கலை யாவையும்
பன்னி யோர்ந்த பசுபதி பாரதி
துன்னி னனத் தொடுகழல் வேந்தனு
முன்ன ரெய்திய ருச்சனை முற்றினன்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டகாலத்தில், அருமையாகிய சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் (முறைப்படி தக்க ஆசிரியர்பால்) ஓதியுணர்ந்துள்ள பசுபதி பாரதியென்பவர் அங்கேவந்து சேர்ந்தனர். வீரக்கழலணிந்த அம்மன்னவனும் அப்பசுபதி பாரதிக்கு முன்பாகவந்து செய்யவேண்டிய வந்தனை வழிபாடுகளைச்செய்தான்.

அன்பி னோடரி யாசனத் தேற்றின
னென்பு றக்கனிந் தேற்றியி ரங்கினன்
புன்பு ரிச்சடைப் புங்கவ னைத்தொழு
முன்பி னன்னவற் காசிமொ ழிந்தனன்.

(இ - ள்.) அவரை அன்போடு சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கச்செய்து எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகும்படி கனிவோடு துதிசெய்து மனங்கசிந்தான். அற்பமாய் முறுக்கியுள்ள சடையையுடைய சிவபெருமானை வணங்குகின்ற முதல்வராகிய அப்பசுபதி பாரதி அம்மன்னவனுக்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்தனர்.

அக்க ணத்தி னரசவை யாயிடைப்
புக்கி ருந்தவர் யாவரும் போற்றினர்
மிக்கெ ழுந்துயர் வெண்குடை வேந்தனை
யொக்க நோக்கி யுணர்த்துதன் மேயினன்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், இராசசபையாகிய அவ்விடத்தில் வந்திருந்தவர்களெல்லாரும் அப்பாரதியை வந்தனை செய்தார்கள். மிகவும் மேம்பட்ட சிறப்புத்தங்கிய சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அம்மன்னவனை ஒருமைப் பாட்டோடு நோக்கி அறிவிக்கத்தொடங்கினர். எ - று. (௪0௬)

கட்பு லந்தெரி யேனுதற் கண்ணனை
யுட்பு லத்தி னெருசா ருணர்ந்துளேன்
கொட்பு றும்பரிக் கோமுடி வேந்தவோர்
நுட்ப வுண்மை நொடிவது கேளெனா.

(இ - ள்.) நெற்றித்திருவிழியையுடைய சிவபெருமானை என் கண்களாற் றரிசிக்கவில்லை. ஆனால் என்னறிவினால் ஒருவகையாக உணர்ந்திருக்கின்றேன். சுழலுகின்ற குதிரையையும் மேம்பட்ட கிரீடத்தையுமுடைய மன்னவனே! நுட்பமாகிய ஒரு நிலைமையை உனக்குச்சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக.

சைவ மேசம யந்தனிக் கண்ணுதற்
றெய்வ மேபரஞ் சேவுயர்த் தெம்பிரான்
வையம் யாவையு மன்பதை யாவையு
நெய்யு மெள்ளு மெனநிறைந் தானரோ.

(இ - ள்.) சைவசமயமே உண்மைச்சமயமாகும். ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமானே பதிப்பொருளாகும். இடபத்தைக் கொடியாகவுயர்த்திய அப்பெருமானே உலகங்களெல்லாவற்றிலும் எள்ளிற்குள் நெய்போல எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றனர். எ - று. (௬௦௮)

செய்யப் பட்டன செய்பவன் செய்தொழிற்
கையப் பாடில வாய கருவிக
ளுய்யப் பட்டன யார்க்கு மொருநெறி
தையற் பாகன் றழுவினின் றனரோ.

(இ - ள்.) செய்யப்பட்ட கிர்த்தியங்களும் செய்பவனும் அச்செய்கைகட் குரித்தாகிய சந்தேகமற்றனவாகிய கருவிகளும், ஈடேறுகின்றவர்கள் எல்லோருக்கும் வாய்க்கின்ற ஒரே பேறும், ஆகிய இவையெல்லாவற்றிலும் உமாதேவி யாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் கலந்திருக்கின்றனர். எ - று. ()

ஆதி யாகிய யற்சம யம்புகப்
பேதி யாநின்ற பெந்தமு மாயினு
ஞேதி யோதி யுணருமு ணர்ச்சியுட்
சேதி யாவருந் தெய்வமு மாயினன்.

(இ - ள்.) தாமே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிநாயகனுகியும், பல வேறு சமயங் களிற் பிரவேசிக்கும்படி வேறு படுத்துகின்ற பந்தமாகவுமாயினர். ஞான நெறியைத்தெளிந்துணர்கின்ற அறிவினுக்குள்ளே அழிவற்று விளங்குகின்ற தெய்வமுமாயினர். எ - று. (௬௧௦)

ஓடு தேரகத் தூடுரு வாணியிற்
கூடு தோறுங் கொழுஞ்சுட ராயுட
ளுடு பூதமொ ரைந்தவ னுயினன்
வீடு காலமி றந்தொழி மெய்ம்மையான்.

(இ - ள்.) ஓடுகின்ற இரதத்திலிருக்கின்ற அஞ்சுருவாணியை நிகர்த்து, அழிகின்ற காலமற்று விளங்கும் உண்மைநிலையுடைய அச்சிவபெருமான், தேக மொவ்வொன்றிலும் ஒளி வீசுகின்ற தீபமயமாய், அவ்வத்தேகங்களுக்குத்தேவை யாகிய பஞ்சபூதங்களும் தாமேயாகி விளங்கினுர். எ - று. (௬௧௧)

திங்க ளாயிரங் கோடிசி றந்தெனப்
பொங்கு வெள்ளொளி பூத்த கயிலையா
னங்க ணுதன ருச்சனை யல்லது
செங்கண் மாயனுமற் றொன்றுஞ் செய்கலான்.

(இ - ள்.) ஆயிரங்கோடி சந்திரர்கள் ஒருசேர உதயமானுற்போல மிகுந்த வெண்மையாகிய ஒளியை வீசும் திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருப்பார். சிவந்த மலர்போலும் கண்களையுடைய திருமாலும் அத்தகைய நமது சிவபெருமான் பூசையைத்தவிர மற்றொன்றுஞ் செய்யமாட்டார். எ - று. (௬௧௨)

ஆகை யாலவற் காட்பட வேண்டினு
ரேக நாத னிவனல தில்லென
வோகை யன்பின ருச்சனை யோம்பியத்
தோகை பாகனைக் கைதொழு தேத்தினர்.

(இ - ள்.) ஆகையால், அச்சிவபெருமானுக்கு அடியவர்களாக விரும்பினவர்கள், இவரைத்தவிர ஒப்பற்ற தலைவர் பிறரில்லையென்று மகிழ்ச்சிதங்கிய உண்மையன்பினால் வழிபாடுசெய்து அவ்வுமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானைக் கைகூப்பித் துதிசெய்தவர்களும். எ - று. (௪௯௩)

எந்தை யீசன ருச்சனை யெய்தினோர்
சிந்தை கூர்சிவ வேடஞ்சி றந்தவர்
முந்தை யோன்சிவ காதைமொ ழிந்தவ
ருய்ந்த தொண்டர்க் கடிமையு வந்துளோர்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானை யருச்சிக்கப்பெற்றவர்களும், மனவுருக்கம் அதிகரிக்கத்தக்க சிவவேடத்தினால் மேம்பட்டவர்களும், அவ்வாதி தேவன் சரிதைகளாகிய சிவசரிதைகளைச்சொன்னவர்களும், உச்சீவித்த சிவனடியார்களுக்கு அடிமைத்தன்மையை அவாவினவர்களும். எ - று.

இவரை நோக்கியி ருங்கம லாசனன்
பவள வெண்டிரைப் பாற்கட லுயகன்
கவர்த டஞ்சினைக் கற்பகக் கோமக
னெவரு மேத்தியி ரங்குதல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்களை, பெரிய தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமதேவனும், பவளங்களைக் கொழித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலுக்கிறைவராகிய திருமாலும், பிரிவுபட்ட பரந்த கிளைகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷ நிழலிலுள்ள இந்திரனும் ஆகிய இவர்கள் யாவருங் கண்டவுடனே துதித்து மனமுருகுதல் வேண்டும். எ - று. (௪௯௫)

ஈச னைத்தங்கள் சிந்தையி ருத்தினோர்
பூசு நீறுபொ லியப்பு னைந்தவ
ராசை மீக்கொண் டரனைய டிக்கடி
பேசி யன்புபி றக்கப் பெருக்கியோர்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் தமதிதயத்தில் (எக்காலமும் நீங்காமல்) எழுந்தருளச் செய்துகொண்டவர்களும், அணியத்தக்க திருவெண்ணீற்றை மிகுதியாக அணிந்துள்ளவர்களும், ஆசை மிகுந்தவர்களாய் அச்சிவபெருமானை அடிக்கடி துதிசெய்து மெய்யன்புண்டாகும்படி விருத்திசெய்தவர்களும். எ - று.

ஈச னன்றிமு தன்மைய ரில்லெனப்
பேசி னுனிவை பேசலும் பேரவை
பூச லுள்ளம் பொருமையிற் பொங்கினன்
வாசு தேவ னெனுமொரு வைணவன்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானை யல்லாமல் முதன்மையானவர்கள் வேறொருவருமிலரெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். இப்படித் திருவாய்மலர்ந்தவுடனே அப்பெரிய

சபையிலிருந்த வாசுதேவனென்னும் பெயர்வகித்த ஒரு வைணவன் மனந்தாளாமையாற் பேரொலியோடு கோபித்தான். எ - று. (சகஎ)

சீட ரோடு மரசவை சென்ருெரு
மாடி ருந்தனன் மன்னனை நோக்குறு
வோடு கொண்டிரந் துண்டுழல் வான்றனை
வீடு சென்னெறி தாவென வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) தன் மாணுக்கர்களோடு அவ்விராச சபையின் உட்புகுந்து ஒரு பக்கலில் உட்கார்ந்திருந்து மன்னனை நோக்கி, ஓர் ஓட்டினைக் கையிற்ருங்கிக் கொண்டு பிச்சைவாங்கிப் புசித்துத்திரிகின்றவனை முத்திக்குச்செல்லும்வழியை யநுக்கிரகிப்பாயென்று கேட்க விரும்புவார்களோ? எ - று, (சகஅ)

இங்கி ருந்தவ னின்னண மோதிய
புங்க வற்குப் புலித்தோ லுடையொரு
மங்கை யோடும யங்குறு வான்சிரக்
கங்கை கொண்டிடு காடுறைந் தாடுவான்.

(இ - ள்.) இச்சபையிலிருந்த பசுபதி பாரதி இத்தகைய சிறப்புக்களோடு சொன்ன கடவுளுக்குப் புலித்தோலே ஆடையாம். ஒரு பெண்ணோடு மயங்கிக் கொண்டிருப்பான். தலையிற் கங்காசலத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு, சுடுகாட்டிலே வசித்துப் பேய்களோடு கூத்தாடுவான். எ - று. (சகசு)

தாம தக்குணஞ் சார்ந்துளன் கைதொடா
வீம மாலையெ லும்பணி தாங்கினன்
காமு றுப்புல் லெருக்கணி கண்ணியா
னும நக்கினத் தோடுந டஞ்செய்வான்.

(இ - ள்.) தாமதகுணத்தையுடைவன், கையினுற் பரிசிக்கப்படாத மயானத்திலுள்ள எலும்புகளின்-மாலையாகிய ஆபரணத்தை அணிந்திருக்கின்றான். ஒருவரும்விரும்பாத அற்பமாகிய எருக்கமலர்மாலையணிந்தவன். அச்சத்தை உண்டு செய்யும் நிர்வாணகோலத்துடன் நடிப்பான். எ - று. (சஉ0)

என்றெ டுத்தவ ஞேதியி சைத்தன
சென்று றுதுசெ வித்தொளை பொத்தினு
னன்ற கம்பொறுத் தாற்றல னுயுளங்
குன்றி மன்னனைப் பார்த்திவை கூறுவான்.

(இ - ள்.) என்று அவ்வைணவன் எடுத்துச்சொல்லிய வார்த்தைகள் உள்ளேபுகவொட்டாமல் இருசெவித் தொளைகளையும் பொத்திக்கொண்டு அப்போது பசுபதி பாரதி மனம்பொறுக்கமுடியாதவராய் வருந்தி மன்னனை நோக்கி இப்படித்திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று. (சஉக)

பெருக்கு மண்டப் பிரளய மெய்துநாண்
முருக்கி முன்ன ரரிமுத லோருயி
ரருக்கி யச்சுடு காட்டினின் றுடினு
னிருக்கு ணர்ந்தறி யாப்பிறப் பிறிலான்.

(இ - ள்.) வேதங்களால் தெளிந்துணரப்படாத, பிறப்பும் இறப்புமற்ற சிவபெருமான், பெருக்கெடுக்கின்ற மகாப்பிரளயம் வரும் ஊழிக்காலத்தில், முற்பட்டுத் திருமால் முதலினோர் உயிர்களைப்போக்கியழித்த அம்மகாமயானத்தினின்று கூத்தாடினர். எ - று. (௬௨௨)

அளவி றந்தொழி நான்முகத் தந்தணர்
துளவ நாண்மலர்த் தொங்கல ரெண்ணில
ருளரி றந்தவ ராங்கவ ரோங்குடற்
றளரு மென்பணி மாலைத ரித்தனன்.

(இ - ள்.) கால அளவுகழிந்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமர்களும், அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய துளசிமாலை தரித்த விஷ்ணுமூர்த்திகளும் கணக்கில்லாதவர்கள் இறந்துள்ளார்கள். அப்படி இறந்த தேவர்களுடைய உடலினின்றும் நீங்கிய எலும்புகளையே அழகிய மாலையாக அணிந்துகொண்டனர். எ-று.

ஆதி காலத் தரிபிர மற்குள
சோதி யென்புதொ டுத்தணிந் தானவர்
சாதல் காட்டியுந் தன்னிலை காட்டியு
மோத வேலை யுலகுக் குணர்த்துவான்.

(இ - ள்.) ஆதிகாலத்திலே, விஷ்ணுபிரமனென்னும் இருதேவர்க்குமுள்ள ஒளிதங்கிய எலும்புகளை, அவ்வகைத்தேவர்களுடைய இறப்பையுணர்த்தியும், தமது உயர்நிலையைக் காட்டியும், குளிர்ந்தகடல்சூழ்ந்த நிலவுலகத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகளுக்கு அறிவுறுத்தும்படி மாலையாகச்கோத்தணிந்தனர். எ-று. (௬௨௪)

ஏழை பாகத் திருத்தினனெம்பிரான்
வாழி மாநில மன்னுயிர் யாவையுங்
கேழ்கி ளர்ந்து பிறவிகி ளைத்தெழச்
சூழி னங்கது நான்மறை சொல்லுமே.

(இ - ள்.) பெரிய இந்நிலவுலகிலுள்ள ஆன்மகோடிகள் யாவும் உவமையில்லாத சிறந்த சனனமுண்டாகிக்கடைத்தேறும்பொருட்டு, எமது சிவபெருமான் உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திலமைத்தனர். அவ்விடயத்தை நான்கு வேதங்களில் ஆராய்ந்தால் அவையுணர்த்தும். எ - று. (௬௨௫)

முப்பு ரந்தெறு முக்கணன் றன்மையை
யொப்ப வோர்ந்தில ராகியு ருத்தெழு
வெப்ப வெந்தழற் கும்பியுள் வீழ்ந்தனர்
செப்ப ருங்கணக் கற்றிடு தீமையோர்.

(இ - ள்.) முப்புரங்களை யெரித்தவராகிய சிவபெருமானியற்கையை, மனவொருமைப்பாட்டோடு உணராதவர்களாகி, சொல்லுதற்கரிய எண்ணற்ற கொடியவர்கள், ஜ்வலித்து உயர்கின்ற வெம்மையுடைத்தாகிய பெரிய அக்கினி பொருந்திய கும்பிபாக நரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள். எ - று. (௬௨௬)

எடுத்த சீற்றத் ததீசியி ருந்தவ
னெடுக்கில் பூதியு ருத்திர மாமணி
தடுத்த ணிந்திலீ ரென்றிடு சாபநீர்
விடுத்து ணர்ந்திலீ ரின்னும்வி டுத்திரோ.

(இ - ள்.) ததீசிமுனிவராகிய பெரிய தபோதனா, தமக்குண்டாகிய கோபத்தால், அழிவற்ற திருவெண்ணீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்கமணியையும் எக்காலத்திலும் அணியாதிருக்கக்கடவீர்களென்று கூறிய சாபத்தைத்தீர்த்துக்கொள்ள வகையுணர்ந்தீரில்லை. ஆதலால் இன்னும் நீங்கள் உங்கள் துர் எண்ணங்களை விடுவீர்களோ? எ - று. (சஉஎ)

ஆங்க வன்சொலு மன்றுதொட் டின்றள
வோங்கு தண்டொரு மூன்றெடுத் தநீர்
தாங்கு கங்கைச் சடைமுடிப் புங்கவன்
பூங்க ழற்கய லாய்ப்புறம் போயினீர்.

(இ - ள்.) அந்த யாகசாலையில் ததீசிமுனிவர் சபித்த அன்று தொடங்கி இன்றுவரையில், உயர்ந்த திரிதண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு திரியும் நீங்களெல்லாரும், சடைமுடியின்மேல் கங்கையை யணிந்துகொண்டுள்ளசிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளுக்கு வேறாகி வெளிப்பட்டீர்கள். எ - று. (சஉஅ)

ஆர வத்த ரரிபிர மாதியர்
சார வுற்றுழித் தக்கன்ம கத்திடை
வீர பத்திரன் பத்திர வெற்றியைச்
சோர விட்டிவை சொல்லத்தொ டங்கினீர்.

(இ - ள்.) தக்கனுடைய யாகசாலையில் விஷ்ணு பிரமன் முதலினோர் ஆரவாரித்துக்கொண்டு சேர்ந்திருந்தபோது, வீரபத்திரக்கடவுள் தாங்கியிருந்த [பத்திரம்] வாட்படையின் வெற்றிப்பாட்டை மறந்துவிட்டு இப்படிச்சொல்லத் தொடங்கினீர்கள். எ - று. (சஉகூ)

ஓதி நீதியு ருத்திர மாமணி
பூதி யோடு புனையலர்க் காண்குறின்
காது ஞாளி வளர்ப்பவர்க் கண்ணுறுந்
தீது சேர்குவர் திண்மையி துண்மையால்.

(இ - ள்.) நூல்களிற் சொல்லியுள்ள புண்ணியத்தைக்கொடுப்பனவாகிய சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் திருவெண்ணீற்றோடு அணியாதவர்களைக் கண்டால், கொலைசெய்யும் நாயை வளர்ப்பவர்களைக்காண்கின்ற பாவத்தை யடைவார்கள். இது உறுதியான சத்திய மொழியாகும். எ - று. (சௌ0)

நீறு பூசியு ருத்திர நீண்மணி
யூறு மன்பி னணியாரு டன்சில
கூறி னும்மவர் கொள்கையு ரைப்பினும்
வேறு பாதகஞ் செய்யவும் வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறுதரித்து, பெருமைதங்கிய உருத்திராக்கமணியையும் விசேடித்துப்பெருகும் மெய்யன்போடு அணியாதவர்கள்பால் சில வார்த்தைகள் பேசினாலும், அவர்கள் அபிப்பிராயத்தைச்சொன்னாலும், அப்படிப் பேசினவர்களும் சொன்னவர்களும் மற்றொரு பாதகத்தைச்செய்யவும் வேண்டுமோ? எ - று. (சௌக)

ஆய நின்னை யருகுற லஞ்சுதிந்
தீய பாதக நின்செய லோதினு

மேய வின்னலி ழைக்குநி ரையம்வீழ்ந்
தோய்வில் காலமு ழக்குவ துண்மையால்.

(இ - ள்.) அத்தகைய உன்னை நெருங்குவதற்கும் அச்சமடைகிறோம். கொடும்பாதகனாகிய உன் செய்கைகளைக்குறித்துப்பேசினாலும், அதிகமாகிய துயரத்தைச்செய்வதாகிய நரகத்திலே விழுந்து, எண்ணிறந்தகாலம் வருத்தப் படவேண்டியது நிச்சயமே. எ - று. (௬௩௨)

உண்மை யீதென் றுரைத்தன னன்மறைப்
பண்வ ருஞ்சொற் பசுபதி பாரதி
கண்ம யஞ்சிறி தின்றிக் கருத்தழி
வண்மை பெற்ற வயிணவ கேசரி.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களை அவற்றின் பண்ணிசையோடு ஓதியுணர்ந்த பசுபதி பாரதி, நாம் கூறியது உண்மையென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அப் பொழுது ஒரு சிறிதும் தாக்ஷண்ணியமில்லாதவனாய் மனநிலையழிந்த தன்மை யுடைய கேசரியென்னும் வேறொரு வைணவன். எ - று. (௬௩௩)

மாடி ருந்தனன் மாமணி யென்பதோர்
கோடு காய்ப்பன கோமயஞ் சுட்டுற
வீடு சாம்பர் விபூதியி வற்றினாற்
றேடு வீடுசி றந்தவர் யாவரோ.

(இ - ள்.) வாசுதேவனுக்கருகிலிருந்துகொண்டு, சிறந்த உருத்திராக்கமணி யென நீர் சொல்லுவது மரத்திற்காய்ப்பன. பசுஞ்சாணத்தைச் சுட்டெரித்தால் தோன்றுகின்ற சாம்பர்தான் திருவெண்ணீறாகும். இவ்விரண்டிலும் முத்தியின் பந்தேடிப் பெருமையுற்றவர்கள் யார்? (ஒருவருமிலர்.) எ - று. (௬௩௪)

தேம்பு கானகத் தீயிடை மாமரஞ்
சாம்ப ராவ ததுவுந்த ரிப்பரே
லோம்பு ஞானத் துயர்ந்தவ ரோவென
வாம்ப ரித்திறண் மன்னவற் கோதினான்.

(இ - ள்.) பெருங்காட்டில் தோன்றும் காடாக்கினியில் அங்குள்ள பெரிய மரங்கள் சாம்பராகும். அச்சாம்பரையும் தரிப்பார்களானால் ஆதரிக்கின்ற உண்மை ஞானத்தால் மேம்பட்டவர்களோவென்று, தாவிச்செல்லுங் குதிரைச்சேனையு வல்லபம் பெற்ற அம்மன்னவனுடன் சொன்னான். எ - று. (௬௩௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கேசரி யுரைத்த வாய்மை பசுபதி கேட்டுப் பின்னர்
மூசிய சினத்த னாகி யாங்கவன் முகத்தை நோக்கி
யீசனை யறியாய் ஞான மெதுவழித் தென்று நோக்காய்
கூசலை யெடுத்த வெல்லாம் பித்துறக் குழறு நின்றாய்.

(இ - ள்.) கேசரியென்போன் சொல்லிய சொற்களைப் பசுபதி பாரதி கேட்டு, அதன்பின் அதிகரித்த கோபமுடையவராய், அவ்வைணவன் முகத்தை நோக்கி, சிவபெருமான் தன்மையை யறியாய். எதனால் உண்மை ஞானம் உண்டாகுமென்பதையும் ஆராய்ந்துணரவில்லை. வாயில்வந்த வகையெல்லாம் மனங்கூசாது, பைத்தியமுற்றோன்போல உளறுகின்றாய். எ - று. (௬௩௬)

உருத்திர மணியு நீறு மொருங்கெடுத் தணிவோர் தம்மைக்
கருத்துற நினைப்பி னீசன் கழலிணைக் குரிய ராவா
ரருத்தியி னணியார் யாவ ராயினும் புலைய ராவார்
திருத்தற மொழிந்தாய் நீயும் புலையரிற் றீய னென்றான்.

(இ - ள்.) உருத்திராக்கமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் ஒன்றாக எடுத்துத்தரிப்பவர்களை மனமுவாற்றுமையோடு நினைப்பார்களானால், சிவபெருமான் திருவடிப்பேற்றிற்கு உரியவர்களாவார்கள். அன்போடு அவ்விரண்டையும் தரிக்காதவர்கள் எவர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் யாவரும் நீசர்களாவார்கள். ஆதலால் திருத்தமில்லாத வார்த்தைகளைச்சொல்லிய நீயும் நீசர்களிலும் தீயவன் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ - று. (சுகூஎ)

வனைகழ லரச கேட்டி யென்றனன் வன்கட் டைய
வினைபுரி பதக ரேனும் விபூதியு மணியும் பூணிற்
புனைபுரி சடில வேணி யெந்தையிற் பொலிவ ரென்று
நினைதொறு மறைகள் யாவு மெடுத்திது நிகழ்த்து மென்றான்.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கின்ற வீரக்கழல்புனைந்த அரசனே! கேட்பாயாக வெனக்கூறுகின்றனர். கொரேசித்தமுடையாராகிப் பாவச்செயல்கள் செய்கின்ற பாதகர்களானாலும் திருவெண்ணீற்றையும் உருத்திராக்கமணியையும் தரிப்பார்களானால் அலங்கரித்து முறுக்கிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானைப்போல விளங்குவார்களென்று வேதங்களெல்லாம் எண்ணுந்தோறும் விரித்துக்கூறுகின்றனவெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று. (சுகூஅ)

ஆகம மறைகள் யாவு மளந்தறிந் தரனை யன்றி
யேகமொன் றிலையென் றோத வுணர்ந்திலை யிவர்க ளேழை
பாகனை யுணரார் மற்றைப் பதிபசு பாச மோரா
மோகரை மறல நோக்கி யிருந்தனை முதல்வ னென்றான்.

(இ - ள்.) சிவாகமங்கள் வேதங்களாகிய யாவரும் அளவுபடுத்தித்தெளிந்து சிவபெருமானைத்தவிர மற்றொரு கடவுளில்லையென்று முறையிட்டிருக்கவும் அவற்றை நீ உணராதிருக்கின்றாய். இவர்கள் யாவரும் உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானைத் தெளியமாட்டார்கள். பதிபசுபாசங்களை யுணராத மாயா சம்பந்தமுடைய இவர்களை, மன்னவனே! நீயும் மயக்கமுடையவனாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். எ - று. (சுகூகூ)

பசுபதி யுரைத்த லோடு மவனொடும் பயின்ற சீடன்
வசுவெனு மறைய வன்றன் குரவனை மறுத்துச் சொல்வா
னுசிதநீ யுரைப்ப முற்றுங் கேட்குந ரொருவர்க் காணே
னிசிவரு மதற்கு முன்ன மேகுதி நிமல வென்றான்.

(இ - ள்.) பசுபதி பாரதி இப்படிச்சொல்லியவுடனே அவரோடு பழகிய மாணவனாகிய வசுவெனும்பெயர்வாய்ந்த அந்தணன் தனதாசிரியரைத்தடுத்துச் சொல்லுபவனாய், தேவரீர் கூறும் மேன்மைகளையெல்லாம் அங்கீகரிப்பவர்கள் ஒருவரையுங்கண்டிலேன். ஆகையால், இராப்பொழுது வருவதன் முன்னரே யெழுந்தருள்வீராக. மலரகிதராகிய ஆசியரே! என்று கூறினான். எ - று. ()

அன்னவ னுரைத்த லோடும் பசுபதி யவனை நோக்கி
புன்னிலை யாள ரீசற் புகழ்ந்துரு திகழக் கேட்டு

மின்னுயிர் பொறுக்க லாற்றே னிவர்க்கெதிர் புகல்வ னென்றான்
பின்னரு மவனை நோக்கி வசுவிது பேச லுற்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வசுவெனும் மாணவகன் இப்படிச்சொல்லியவுடனே பசுபதி பாரதி அவனை நோக்கி, அற்பநிலையுடைய இவர்கள் யாவரும் சிவபெருமானைத் துதிசெய்யாது நிந்திப்பதைக்கேட்டுக்கொண்டும் என் பிராணனை வைத்துக்கொண்டு சகிக்கமாட்டேன். ஆதலால் இவர்கட்குப் பதில் கூறுவேனென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். பின்னரும் அவரை நோக்கி வசுவென்பவன் கூறுகின்றான்.

செய்தவர் செய்த தீமை யடைகுவர் செய்கை யோரார்
வைதவர் நரகு வீழ்ந்து மறுகுவ ரெவர்க்கு மொக்கு
முய்தவத் தலைவ போதி யென்றவ னுரைப்பத் தீயோர்
மைதவழ் களத்தாற் சொல்லும் புன்மைநீ மதித்தி லாயால்.

(இ - ள்.) தீமைசெய்தவர்கள் தீமையையே பெறுவார்கள். நின்றன் செய்கையை யுணராமல் இகழ்ந்தவர்கள் நரகத்திலழுந்தி வருந்துவார்கள். இவ்விதி எல்லார்க்குஞ் சம்மதமாகும். ஆதலால் உச்சீவித்தற்குக் காரணமான தவஞ்செய்த ஆசிரியரே! செல்வீராகவென்று அம்மாணவகன் சொல்ல, கொடியவர்களாகிய இவர்கள் விடம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானைக் குறித்துச்சொல்லுகின்ற நிந்தனையை நீ எண்ணவில்லை. எ - று. (௪௪௨)

என்றவ னுரைத்த லோடுஞ் சீடனென் றிருந்த பாவி
யின்றிவ ணிகலா நிற்றி யானிது வொழிந்தே னென்னச்
சென்றன னதனை நோக்கிச் சிரித்தனர் சிறுமை கூர்ந்தோ
ரன்றொரு மறையோன் சாந்த னுங்கவர்க் கருகு சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) என்று, அப்பசுபதி பாரதி இப்படித் திருவாய்மலர்ந்தவுடனே மாணவகனென்றிருந்த அப்பாவி, அப்படியானால் இன்று இங்கே போராடிக்கொண்டிரும். இப்போராட்டத்தினின்று யானகன்றேனென்று போயினான். இழிதகைமையிற் சிறந்தவர்களாய் அங்கிருந்தவர்கள், அப்படி மாணாக்கன் சென்றதை நோக்கி நகைத்தார்கள். அப்பொழுது அச்சபையிலிருந்த சாந்தனென்னும் அந்தணன் அங்குள்ள பசுபதி பாரதிக்கருகு சென்றான். எ - று. ()

வேதமோர் நான்கு மற்றை யாகம விரியன் முற்று
மோதுவித் துணர்த்தி விட்டா யாங்கவ னுன்னைப் பேணான்
போதலும் வருந்தே லைய நின்னடி போற்றி நின்றேன்
கோதறு குணத்தோ யென்னைச் சீடரிற் கோடி யென்றான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களும் சிவாகமங்களின் விரிவு முழுவதும் ஓதச்செய்து உணர்த்திவிட்டீர். அவ்வகையாயுணர்ந்த அம்மாணவகன் உம்மை விரும்பவில்லை. ஐயனே! அவன் போய்விட்டதற்காக நீ வருத்தப்படவேண்டாம். அடியேன் தேவரீர் பாதங்களைத் துதிசெய்துகொண்டிருக்கின்றேன். குற்றமற்ற குணமுடையவரே! அடியேனை மாணவகனாகக்கொண்டருள்வீரென்று வேண்டினான். எ - று. (௪௪௪)

நின்னடி தொழுது நிற்பின் வேதமு நெறியி னிற்கும்
பொன்னவிர் சடையோ னெந்தை புராணமும் புல்லா நின்றே
னன்னவை கருதி நின்பா லடைந்தன னளிய னேனுக்
கின்னருள் புரிதி யென்றா னுங்கவ னிசைவ தானான்.

(இ - ள்.) தேவரீர் பாதங்களை வணங்கிக்கொண்டிருந்தால் வேதமும் கிரமமாக ஓதுதற்குவரும். பொன்னைப்போற் பிரகாசிக்கும் சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்குரிய புராணங்களையும் ஓதியுள்ளேன். அவ்வெண்ணத்தினாலேயே தேவரீர்பால்வந்தேன். ஆதலின் அடியேனுக்கு இனிய திருவருள் பாலிக்கவேண்டுமென்றனன். அதனைக்கேட்ட பசுபதிபாரதியென்பவர் சம்மதித்தனர். எ - று. (சசரு)

சாந்தநீ யுரைத்த வாய்மை நன்றுனைத் தந்த தாதை
யேந்துநீர்ச் சடிலத் தோன்று லிருத்திய கருத்தி னீயும்
வாய்ந்தபே ரன்பி னெந்தை மலரடிக் குரிய னானா
யேய்ந்தநின் செய்கை நன்மைத் தன்மையென் றிசைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) சாந்தனே ! நீ சொல்லிய உண்மை நல்லதே. உன்னைப்பெற்ற தந்தை கங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுடைய பாதங்களைத் தியானிக்கின்ற இதயமுடையவனுனதால், நீயும் அடையப்பெற்ற பேரன்போடு எம்பெருமானுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளுக்கு உரியவனாயினை. உன்பாற்பொருந்திய செயல்கள் நல்லியல்புடையனவேயென்று சொல்வாராயினர். எ - று. (சசகூ)

அங்கிலே மாறு பாட்டி னரசவை யிருந்தோர் தம்முட்
பன்னரு மறைமுற் றோராப் பத்திர னென்போ னோக்கிப்
புன்னுனைப் பனியிற் கங்கை பொறுத்தவப் புனிதற் போற்றி
யுன்னருந் தகைமை சான்ற பசுபதிக் குரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்தில், அதற்குமாறாக அந்த அரசவையிலிருந்தவர்களில், சொல்லுதற்கரிய வேதமுழுவதுமறியாத பத்திரனென்போன் பார்த்து கங்கைநதியை அறுகம்புல்லின் நுனியிற்றங்கும் சிறுதுளியாக்கிச் சடையிலேற்ற சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, யாவரும் நினைத்தற்கரிய பெருந்தன்மைமிக்க பசுபதிபாரதிக்குச் சொல்வானாயினன். எ - று. (சசஎ)

தரித்தநூன் மறையோ னிந்தச் சாந்தனற் குலத்துட் டோன்றிச்
சரிப்பது புல்லொ ழுக்கிற் கணிகையர் தடந்தோள் சாரும்
விரித்தறி சுருதி யோரான் கொலையஞ்சான் வெகுளி தீரா
னெரிப்படு விரக னென்னென் றியைந்தனை முதியோ யென்றான்.

(இ - ள்.) உபவீதமணிந்த அந்தணனாகிய சாந்தனென்னுமிவன், நற்குலத்திலுதித்துத் தீயொழுக்கில் நடப்பவன் வேசையருடைய பரந்த தோள்களைத் தழுவுபவன். விரிவாயுணரத்தக்க வேதங்களை யுணராதவன். கொலைக்கஞ்சாதவன். கோபநீங்காதவன். தீப்போன்ற காமமுடையவன், ஆதலால் பெரியோரே! இவனை மாணவகனெனக்கொள்வதற்கு என்னவென்று உடன்பட்டீரென்றான்.

பத்திரன் பகர நோக்கிப் பசுபதி பரமன் றொண்ட
ரெத்திரம் புரிந்தா ரேனு மிலங்கொளி நீறு சாத்தி
யுத்தமற் குறித்துப் பூண்ட வுருத்திர மணியாற் றீமை
யத்தனை பரிதி நோக்கும் பனியினீத் தழியு மென்றான்.

(இ - ள்.) பத்திரன் இப்படிச் சொல்வதைப்பார்த்து, பசுபதி பாரதி சிவபெருமானுக்குத்தொண்டர்கள் எவ்வாறு செய்தார்களாயினும் சிவத்

தியானஞ்செய்து ஒளிவீசுந் திருவெண்ணீறு தரித்து அணிந்துகொண்ட உருத்திராக்கமணியினால் அவ்வளவு தீமைகளும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல நீங்கிப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ - று. (சசகூ)

கண்டிகை நீறு தாங்கிக் கண்ணுதற் பரமற் போற்றுந்
தொண்டரை யிகழ்வார் மீளாத் தொடுகுழி நிரயஞ் சார்வார்
பண்டருஞ் சுருதி யின்ன பகர்வது பழியா நின்றாய்
கொண்டனை மறலி தென்பா னிரையவெங் கொடுமை யென்றான்.

(இ - ள்.) உருத்திராக்கமணி மாலையும் திருவெண்ணீறும் அணிந்துகொண்டு நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் துதிக்குந்தொண்டர்களை நிந்திப்பவர்கள், மீளாமல் தோண்டிய ஆழமுடைய நரகடைவார்கள். பண்ணோசையமைந்த வேதங்கள் இப்படிச்சொல்லுகின்றன. நீ சிவனடியாரை நிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். அதனால் காலனுடைய இயமபுரியிலுள்ள நரகிற்சேருங் கொடிய தண்டனையைப்பெற்றுக்கொண்டாய். எ - று. (சருo)

ஒருகுடை யரசற் பாரா வேந்தநீ யொலிநீர் வேணிக்
கருமணி மிடற்றி னானைத் தொண்டரைக் கடவுட் டன்மை
தருமணி யதனை நீற்றைப் பழித்தவித் தறுகணாரைக்
குருவென வுணரா விட்டு நீத்தவக் கொடியோன் றன்னை.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அம்மன்னனைப் பாரதி நோக்கி, மன்னவனே! நீ சத்திக்கின்ற கங்கையணிந்த சடைமுடியையும் நீலமணிபோன்ற கண்டத்தையுமுடைய சிவபெருமானையும் சிவனடியார்களையும் தெய்வீகந்தங்கிய உருத்திராக்கமணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் நிந்தித்த இக்கொரேமுடையவர்களும், (அன்னியர் என்னைப்பகைத்துப் பழிக்கையில்) ஆசாரியனென்று கருதாமல் விட்டுவிட்டு விலகிய அக்கொடியவனும். எ - று.

ஆயவிந் நால்வர் தம்மை யாருயி ரழித்தி லாயேற்
றீயவெந் நரகத் தாழ்வா யடைந்தனை சிவத்து ரோகம்
போயது கழிவ தன்றே யென்றனன் புலமை மிக்கான்
மீயுயர் கவிகை வேந்த னவர்க்கெதிர் விளம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்கள் நால்வரையும் அரிய உயிரை யகற்றாதிருப்பாயாயின் நீ கொடிய நரகத்தில் வீழ்வாய். அச்சிவத்துரோகம் உன்னைவிட்டொழிவதன்று என்று அறிவின்மிகுந்த அப்பசுபதி பாரதி திருவாய்மலர்ந்தனர். அப்பொழுது அதியுயர்வாக வோங்கிய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய மன்னவன் அப்பாரதிக்கு உத்தரஞ்சொல்வானாயினன். எ - று. (சருஉ)

கறைபடு களத்தற் கன்பு பூணநீ யொன்றுங் காணாய்
மறைபடு விழிபெற் றிந்த வயிணவக் குலத்தை யெல்லாந்
துறையற முடித்தி யென்றான் சொலத்தகா தென்று விட்டா
னிறைகுணத் தலைவ னெந்தை சேவடி நினைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு நீ அன்பு செய்தற்காக ஒரு வழியையுங் காணவில்லை. ஆதலால் ஏனையோர்க்குத் தெரியாத ஞானநோக்கத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு வைணவக்கூட்டங்களையெல்லாம் அம்மார்க்கம் நீங்கும்படி ஒழித்துவிடுகவென்றான். அதுகேட்ட நற்குணங்

கள் நிறைந்த பசுபதி பாரதி இனி இவனுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லப்படாதென்று அவனை விடுத்து எமது சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்துகொண் டிருந்தனர். எ - று. (சருங)

அகக்கணு லரனை நோக்கி யாங்கவ னருளி னேக்கி
முகக்கணுல் விளங்கா நின்முன் சைவநூன் முதன்மை சான்றேன்
புகப்படு வெகுளி மிக்கு வயிணவர்ப் பொருது நோக்கி
யுகப்படு மிடிவீழ்ந் தாவி யுடம்பொடு மொழிதி ரென்முன்.

(இ - ள்.) சைவாகமங்களிற்றேர்ந்த மேம்பட்ட தலைவராகிய அப்பாரதி, சிவபெருமானை ஞானக்கண்ணுற்றரிசித்து அப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பூரணமாகப்பெற்று ஊனக்கண்களாற் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவராய், உதிக்கின்ற கோபம் அதிகரித்துச் சகிக்கமுடியாதவராய், வைணவர்களை நோக்கி, ஆகாயத்தினின்றும் விழத்தக்க இடியானது இப்பொழுது விழுந்து அதனுல் உயிரும் உடலும் ஒழியக்கடவீர்களென்று சபித்தார். எ - று. (சருச)

அடிகளி தியம்ப வானத் தார்குர லசனி வைய
மிடிபட முழங்கி வீழ விறந்தன ரிவற்றை நோக்கி
முடிநெடு மோலி வேந்தன் வெருவற முதியோ னேக்கி
கடிகம ழலங்க லோய்நீ கர்த்தவ மாதி யென்முன்.

(இ - ள்.) அப்பாரதி இப்படிச்சபித்தவுடன் ஆகாயத்திலே ஆர்ப்பரிக்கும் ஓசையையுடைய இடியானது உலகமும் இடியும்படி கோஷித்துப் பூமிமேல் விழ, அவ்வைணவரிருவரும் ஏனைய இருவரும் இறந்தார்கள். இப்படி யிறந்தமையை நீண்ட கிரீடந்தரித்துள்ள மன்னவன் கண்டு மனநடுங்கியிருக்க, அப்பாரதி அவனை நோக்கி மணங்கமழும் மலர்மாலைதரித்த மன்னவனே! நீ கழுதையாகுகவென்று சபித்தனர். எ - று. (சருரு)

ஆண்டவ னுரைத்த லோடு மரசனு மவனைப் பொற்முள்
பூண்டனன் கிடந்த னுயேன் புன்மைநீ பொறுத்தி யென்னு
வேண்டின னிரப்பக் கண்டும் வெருண்டனன் சிவத்து ரோகர்
மீண்டுறு நிரையஞ் சாரார் மீள்கலா நிரையஞ் சார்வார்.

(இ - ள்.) தனதாசிரியர் இப்படிச் சபித்தவுடன், அம்மன்னவனும் அவருடைய பொன்போலும் பாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு நிலமிசைவீழ்ந்து வணங்கி அடியேன்செய்த குற்றத்தை மன்னித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொள்ளப்பார்த்தும், பாரதியார் கோபமுற்றவராய், சிவத்துரோகிகள் யாவரும் கடைத்தேறத்தக்க நரகத்தில் வீழார்கள். எக்காலமுங் கடைத்தேருத நரகத்திலே வீழ்வார்கள். எ - று. (சருசு)

வேதசித் தாந்த மற்றை யாகம விதிகள் யாவுந்
தீதுறு சிவத்து ரோகந் தீர்வன செப்பு ருவா
னீதுய ரொழிவா யல்லை யென்றன னிமலன் மற்றைப்
பூதல வேந்தர் கோமான் கழுதையாய்க் கதறிப் போனுன்.

(இ - ள்.) வேதாந்தம் சித்தாந்தம் மற்றைய சிவாகமவிதிகளாகிய இவை யாவும் கொடியனவாகிய சிவத்துரோகங்களுக்குப்பிராயச்சித்தங்கள் சொல்ல மாட்டா, ஆதலால், நீ துன்பம் நீங்குபவனல்லவென்று புனிதராகிய பாரதி

கூறினர். அப்பொழுதே நிலவுலகிலுள்ள அரசர்கள் தலைவனான அவ்வரசன் கழுதையாய்க் கத்திக்கொண்டுபோனான். எ - று. (சருஎ)

பரந்தெரிந் துணர்ந்த ஞானப் பசுபதி சாந்த னோடும்
புரந்தர னளித்த தன்மை நினைந்தருள் பொருமப் போனான்
கரந்துரு மிடித்து வீழ விறந்தவர் தம்மைக் கால
னுரம்படப் புடைத்து வீக்கித் தென்றிசை யுடன்கொண் டுய்த்தான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் நிலைமையைத்தெரிந்துணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய பசுபதி பாரதியார் சாந்தனென்னும் சீடனோடு, சிவபெருமான் தமக்கு அநுக்கிரகித்த திருவருட்டன்மையைச்சிந்தித்துக்களிப்பு அதிகரிக்கச் சென்றனர். இடி யிடித்து வீழ்ந்ததால் உடலழிந்திறந்த அந்த நால்வரையும் இயமன் கொரேமாகத்தண்டித்துக் கட்டிக்கொண்டு உடனே இயமபுரத்திற் சேர்ந்தனன். எ - று. (சருஅ)

நீடிய தென்பாற் றிக்கி னிரைத்திடு மிருபத் தெட்டுக்
கோடிவெந் நிரையத் திட்டுக் கொடிதுறுஞ் சிவத்து ரோகர்
பாடுறு நரகிற் கோர்பாற் பதகரிந் நால்வர் தம்மை
யோடுறு தலைகீ ழாக நிறுத்தின ருடற்று கின்றார்.

(இ - ள்.) பரந்த தென்றிசையிலுள்ள இயமபுரத்தில் வரிசைப்படவிருக்கும் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களிலும் முறையே செலுத்தி, இறுதியாகக் கொடுமைதங்கிய சிவத்துரோகிகள் துன்பமநுபவிக்கும் நரகத்தின் ஒருபக்கலில் பாவிகளாகிய இவர்கள்நால்வரையும் தலைகீழாகத்தொங்கும்படி நிறுத்தினார்கள். அதனால் வருந்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எ - று. (சருகூ)

புலப்படு துவார மென்ப தொன்பதும் பொங்கிப் பொங்கி
யுலப்பறு கிருமி கிண்ட வுயிர்த்தில ராகி யோய்வா
ரலைத்தெழு கழுகு காகம் பருந்துவீழ்ந் தவர தாக்கை
யலைத்துறப் பிடுங்கி யுண்ண வருந்துய ருழப்ப ரின்னும்.

(இ - ள்.) கண்ணுக்குப்புலப்படும் துவாரங்களாகிய ஒன்பதினும் எண்ணிறந்த கிருமிகள் தொளைக்கும்படி சுவாசம்விட முடியாதவர்களாய்ச் சோர்வடைவார்கள். பறந்தோடுகின்ற கழுகுகளும் பருந்துகளும் காக்கைகளும், அவர்களுடலைச்சூழ்ந்துவரும்படி உடற்றசைகளைப்பிடுங்கித் தின்னுவதால் இன்னும் அதிகரித்த பெருந்துயரநுபவிக்கின்றார்கள். எ - று. (சகூ0)

கழிந்திடு கற்பங் கோடி கோடிமேற் கழிந்த வின்னு
மொழிந்தில ரென்ன நந்தி யெடுத்தெடுத் துவகை கூர
மொழிந்தன னனைத்துங் கேட்ட முனிவரன் முழுதா னந்தம்
பொழிந்தபே ருவகை பொங்கக் கட்புனல் பொருமா நின்றான்.

(இ - ள்.) செல்லுகின்ற கற்பகாலங்கள் கோடி கோடி மேம்பட்டுச் சென்றன. இதுகாறும் அப்பாதகர் நால்வரும் நரகத்தினின்றும் நீங்கவில்லை யென்று திருநந்திதேவர் விளக்கி மனக்களிப்பு மிகும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளினர். இவற்றையெல்லாங் கேட்டருளிய சிவயோகியார் மிகுந்த நிறைவாகிய ஆநந்தத்தோடு கூடிய சந்தோஷமதிகரிக்க ஆநந்தபாஷ்பந் ததும்பவிருந்தனர்.

சொற்றன கதை முற்று முணர்ந்தனை யின்னுஞ் சொல்வா
னுற்றதோர் காதை யுண்டு கேட்டியா லொலிநீ ருந்தி
முற்றிய கொடிக்கோட் டிஞ்சிக் கலிங்கநாட் டகத்து முந்நீர்
பெற்றவெண் கலைவெண் டிங்கட் பெருங்குடைத் தனிக்கோல் வேந்தன்.

(இ - ள்.) நாம் சொல்லிய சரிதமுழுவதையும் உணர்ந்தீர். இன்னுஞ் சொல்லவேண்டியதாயுள்ள சரிதையொன்றுளது அதனையுங் கேட்பீராக. ஒலிக்கின்ற ஆகாயகங்கையைத்தொடுகின்ற கொடிகள் நாட்டிய சிகரங்களையுடைய மதில்சூழ்ந்த கலிங்க நாட்டிலே, பாற்கடலிலுதித்த வெள்ளிய கலைகளோடு கூடிய சந்திரனையொத்த வெண்கொற்றக்குடையையும் ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடைய மன்னவனிருந்தான். எ - று. (௪௬௨)

இருதடம் புயத்து வைய மேந்துகா லிங்க னென்போ
னருமையி னறங்க ளாற்றி யருந்தவ முயன்று பெற்ற
வொருதனிக் குமரன் றன்பேர் விராதனென் றுரைக்கப் பெற்றான்
பொருகழ லரசர்க் கோம்பு முயிரெனப் பொலியா நின்றான்.

(இ - ள்.) பூரித்த தனது இரு தோள்களிலும் உலகத்தைத்தாங்குகின்ற காலிங்கனென்னும் அம்மன்னவன், அரிய தருமங்களைச்செய்துபெற்ற ஒப்பற்ற ஒரே பேறான புத்திரன் விராதனென்னும்பெயர்பெற்றிருந்தான். அப்புத்திரன் ஒன்றோடொன்று மோதுகின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த அம்மன்னவனுக்குக் காப்பாற்றத்தக்க உயிர்போல விளங்கியிருந்தான். எ - று. (௪௬௩)

அந்தணீ ருலகங் காக்கு மரசர்கோ னமைச்சி னின்ற
மந்திரி யரிதிற் பெற்ற மதலையாங் கவன்ற னாமஞ்
சந்திர னவன்றன் வாயிற் புரகிதன் றவத்தி னீன்ற
சுந்தரத் தடந்தோட் பால னருமறைச் சுனந்த னென்போன்.

(இ - ள்.) வேதியர்களே! உலகினைப்பாதுகாக்கும் அம்மன்னவனுக்கு அமைச்சுரிமைபூண்ட மந்திரி அரிதாகப்பெற்ற புதல்வனொருவனுண்டு; அப்புதல்வன் பெயர் சந்திரன். அம்மன்னவனுடைய அரண்மனைப்புரோகிதன் தவத்தினாலீன்ற அழகிய விசாலம்பொருந்திய தோள்களையுடைய குமாரனொருவனுளன். அவன்பெயர் அரிய வேதங்களுணர்ந்த சுனந்தனென்பவோன். எ-று. (௪௬௪)

மாமுடி யரசர் கோமான் வாயில்காப் புரியோ னுள்ள
மேமுறப் பயந்து பெறற சுகந்தனுங் கினையர் நால்வர்
காமரு சிறப்பின் மிக்கார் கருப்புவிற் காம னொப்பார்
பூமரு நதிக ளாடிப் புகுந்துறக் கருத்தி னேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) சிறந்த கிரீடமணிந்த மன்னர் மன்னவனாகிய அவனுடைய அரண்மனைக்காவல்பூண்டுள்ளவன் தன் மனங்களிப்பெய்தும்படி பெற்ற புதல்வன் சுகந்தனென்பவன். ஆகக்கூடிய இந்நால்வரும் அழகின் மிகுதியிலே சிறந்தவர்களாய் கரும்புவில்லேந்திய மன்மதனையொத்தவர்கள். நிலவுலகிலுள்ள தெய்வீக நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்து வரவேண்டுமென்று மனதிலெண்ணினார்கள். எ - று. (௪௬௫)

ஈதவர் கருத்தி னெண்ணி யருந்தவத் தீறு பெற்ற
தாதையர்க் குறுகி யன்னோர் தனித்தனி வினவிக் கேட்ப

மாதுய ருழப்ப தானர் மதலையர்க் குறித்து நோக்கிப்
போதிரென் றுரைப்ப மாழ்கி யொருவழி பொருந்தி னூரால்.

(இ - ள்.) இப்படி யவர்கள் மனதிற்கருதி, அருந்தவத்தின் முடிவாற் பெற்ற தங்கள் பிதாக்களையடைந்து, அந்நால்வருந் தனித்தனி விடைகேட்க, அவர்கள் பெருந்துயரெய்தினவர்களாய் அப்புதல்வர்களின் கருத்தை யோசித்துப்பார்த்து மனம்வருந்தி, போய்வருகவென்று ஒருவாறு சம்மதித்தனர்.

பொதிகிழி நிதிய மன்னோ ரவரவர் போதற் கீந்தார்
மதியுரைத் தரிதிற் புல்லி மைந்தரை வாழ்த்தி விட்டா
ரதிர்கழ லரசர் கோமான் மாநக ரகன்றூர் முன்னை
விதியிருந் துடற்றச் சென்றூர் தமக்கென விளைவ தோரார்.

(இ - ள்.) திரவிய நிறைந்த நிதிப்பொதியைத் தங்கள் புதல்வர்களுந் தீர்த்த யாத்திரை செல்லக்கொடுத்துப் புத்திகூறி யரிதாகத்தழுவிக்கொண் டாசீர்வதித்து விடைதந்தனுப்பினுர்கள். சத்திக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த அம் மன்னர் மன்னவனது நகரத்தைவிலகித் தங்களுக்கு நிகழ்தற்குரியனவற்றை யுணராதவர்களா யூழ்வினையானது தங்கி வருத்தும்படி போனூர்கள். எ - று. ()

இனையவர் நால்வ ரேகிச் சுரேச்சுரத் திறுத்தா ரந்தப்
புனைசடை மகுட கோடிப் புனிதனைத் தொழுது பின்ன
ரனையமா நகரத் தோர்பா லயின்றன ரதுகா லத்துத்
துனைபரி யிரவி சென்றூன் றெடுகடற் குடபாற் றிக்கின்.

(இ - ள்.) இவர்களுல்வரும் நடந்து சுரேச்சுவரம் என்னுந் தலத்தை யடைந்தார்கள். அங்கெழுந்தருளிய அழகிய சடைமுடியையுடைய கோடீஸ் வரரை வணங்கி யதன்பின் அந்தச்சிறந்த நகரத்திலோரிடத்திலுணவு கொண் டார்கள். அப்போது வேகத்தோடுகூடிய எழுபுரவிபூண்ட [தேரையுடைய] சூரியன் ஆழமாகிய மேற்றிசைக் கடலில் அமிழ்ந்தனன். எ - று. (சசுஅ)

கள்வராற் பயமுண் டென்னுங் கருத்தினர் குமர னந்த
வெள்விடை யவன்பொற் கோயிற் றுயின்றனன் விசால வெற்பு
வள்ளியோர் மரபிற் சைவ தேசிகன் மடத்தி னோர்பா
லுள்புகுந் துறக்க முற்று னமைச்சர்கோ னுவந்த பாலன்.

(இ - ள்.) இங்கே திருடர் பயமுண்டாமென்னுங் கருத்தினுல் அரசிளங் குமரனுன விராதன் வெள்ளிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானுடைய ஆலயத்திலே நித்திரைசெய்தான். மந்திரித்தலைவனீன்ற புதல்வனுகிய சந்திரன் வெள்ளிமலையென்னுந் திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருக்கும் வள்ளலாகிய சிவபெருமான் மரபில் சிவாச்சாரியருடைய மடத்திற்புகுந்து ஓர்புறந் துயின் றூன். எ - று. (சசுகூ)

புரகிதன் புதல்வ னந்த வனம்படு புரையுட் புக்கா
னிரவுகண் டுயிலப் பெற்றூன் மற்றையோ னெந்தை முன்னர்
விரைபுனற் கரையி னோர்பாற் படிவிழி முகிழ்த்தான் வெய்யோ
னிரைதிரைக் கடற்க ணூற்றூன் விடிநதது நிமிர்ந்த கங்குல்.

(இ - ள்.) புரோகிதன் புதல்வனுன சுனந்தன் நந்தவனமிருக்குமிடஞ் சேர்ந்தன்றிரவு நித்திரை செய்தான், மற்றொருவனுகிய வாயிற் காவலன் மகன்

சுகந்தன் சிவபெருமான் திருமுன்னுள்ள மணங்கமழும் நீர் நிரம்பிய குளக்கரையிலொருபுரத்தின் படியின்மேனித்திரை செய்தான். சூரியன் சத்திக்கின்ற அலைகளையுடைய கீழ்க்கடலிலுதித்தான். மிகுந்த இரவு நீங்கிற்று. எ - று.

விடியலி னெழுந்து நால்வ ரொருநெறி விரவி யந்தக்
கடிநக ரொழியச் சென்றார் காவதங் கடந்த பின்னர்
வடிமறை பயின்ற தெய்வக் கவுதமர் வரவு நோக்கிப்
படிமுடி தடவ வீழ்ந்து பணிந்தனர் பாலர் நால்வர்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திலந்நால்வருமெழுந்தோரிடத்திற்சேர்ந்து மேன்மைதங்கிய அந்நகர்த்திற்குச்சென்றார்கள். அப்படியவர்கள் ஒரு காததூரம் போன பிறகு தெளிந்த வேதங்களையுணர்ந்த தெய்வீகந்தங்கிய கௌதமமுனிவருடைய வருகையைக்கண்டு அப்புதல்வர் நால்வருந் தங்கள் சிரங்கள் நிலமிசைப் படிய சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கினார்கள். எ - று. (சஎக)

மாதவத் தலைவ னந்த மைந்தரை வரவு நோக்கிப்
போதுவ தியாங்க ணென்றா னங்கவர் தொழுது போற்றிக்
கோதறு குணத்தோய் தெய்வக் குளிர்புன னதிக ளாடித்
தீதவித் திடுத லோர்ந்தே மென்றனர் சிறுவர் யாரும்.

(இ - ள்.) பெருந்தபோதனராகிய கௌதமமுனிவர் அப்புதல்வர்களின் வருகையைக்கண்டு நீங்களெங்குப்போகின்றீர்களென்று வினவினார். அப்புதல்வர்களெல்லாரும் அம்முனிவரை மறுபடியும் வணங்கித் துதிசெய்து குற்றமற்ற குணசீலரே! தெய்வீகந்தங்கிய குளிர்ந்த நீர் நிரம்பிய நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்து எங்கள் பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளுதல் கருதினோமென்றார்கள்.

அருந்தவத் தலைவ னுள்ளத் தணிமணி முறுவல் பூத்தான்
வருந்தின னிவரை நோக்கி மைந்தர்காள் வருதி ரென்னா
விருங்கதி ரின்று போமு னும்முயி ரிழப்பீ ரெங்ஙன்
பொருந்திரை நதிக ளாடிப் புகுவது புகலு மென்றான்.

(இ - ள்.) அரிய தவசிரேஷ்டராகிய கௌதமமுனிவர் மனத்திற் பொருந்திய அழகிய புன்னகை பூத்துவருந்தியவராய் இவர்களைநோக்கிப் பிள்ளைகளே! வாருங்களென்று, இன்று சூரியாஸ்தமத்திற்கு முன்னரே உங்களுயிரையிழப்பீர்களாதலின் நீங்கள் எப்படி அலைகள் மோதுகின்ற தீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து திரும்புவது; சொல்வீர்களாகவென்றனர். எ - று. (சஎங)

எளியமின் றிறக்க வெய்துங் காரண மென்னை யென்ன
விளிபடு நென்னற் கங்குல் விழிமுகிழ்த் துறங்குங் காலை
நெளியர வணிந்த வேணி நிமலனுக் காகா செய்தீர்
வெளிபட வுரைக்கு மன்ன கேட்கென விளம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) எளியேங்களாகிய அடியேங்கள் இன்று இறக்கும்படிசம்பவிக்கும் நிமித்தம் யாது? என்று வினவ, இன்று விடிந்த நேற்றைய இரவில் நித்திரை செய்யுங்காலத்தில் நெளிதலையுடைய சர்ப்பாபரணமணிந்த சடையையுடைய புனிதராகிய சிவபெருமானுக்கு ஏலாதனவாகிய அபசாரங்களைப் புரிந்தீர்கள். அவற்றைவெளிப்படையாகச் சொல்லுவோம் கேட்பீர்களாகவென்றுமுனிவர்சொல்லுகின்றார், எ - று. (சஎச)

ஒருவனு லயத்துட் டுஞ்ச மயிர்கழிந் துகுத லானு
மொருவனக் குரவ னில்லிற் றம்பலிட் டுமிழ்த லானு
மொருவனுண் மலர்ப்பூங் காவி னுமிழ்தலுந் திருநீர்க் குட்டத்
தொருவன்மூக் கொழுக்குச் சிந்தி யிடுதலு முடையீர் பாவம்,

(இ-ள்.) உங்களிலொருவனாகிய அரசகுமாரன் சிவாலயத்துள் துயில்புரிய அவன்றலைமயிர் அங்கேவிழுந்து சிந்துதலாலும், மற்றொருவனாகிய மந்திரிகுமாரன் அச்சைவதேசிகன் வீட்டிற்றுயின்று தாம்பூலந்தரித்து அங்குமிழ்ந்ததாலும், மற்றப் புரோகித புத்திரன் புதியமலர்களையுடைய பூஞ்சோலையிற்றுயின்று எச்சிலுமிழ்ந்ததாலும், மற்றொருவன் வாயிற் காவலன் மகன்பழகிய தீர்த்தக்கரையிற்றுயின்று மூக்குச்சிந்தியதாலும் சிவத்துரோகமாகிய பாவஞ்செய்தவர்களானீர்கள். எ-று. (௪௭௫)

என்றவ னுரைப்பக் கேளா நால்வரு மிகந்த வுள்ளத்
தொன்றுமுற் றுணரா ராகிப் போயின ரொருங்கு சென்றார்
பொன்றிணி கழற்கான் மைந்தன் றலையிடி பொருந்திப் பட்டா
னன்றுமற் றொருவன் கண்ட மடைத்துயி ரிறந்தா னன்றே.

(இ-ள்.) என்று அக்கௌதமமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு, அந்நால்வர்களும் தமது வலியமனத்திலொருசிறிதுமுற்றக் கருதாதவர்களாகி நடந்து ஒருசேரப்போனார்கள். பொன்மயமான வீரக்கழலணிந்தகாலையுடைய அரசகுமாரன்றலையில் இடி விழுந்திறந்தான். அப்பொழுதே மற்றொருவன் தொண்டையடைத்துயிர் நீங்கினான். எ-று. (௪௭௬)

மற்றையோன் றனது நாசி வழித்தொளை குருதி கால
விற்றன னொருவன் றன்னாப் புறப்பட விறந்தா னின்னோ
ரற்றைநா ளிறப்பு நோக்கி யடுதிறன் மறலி தூதர்
பற்றினர் பிடித்துக் கொண்டா ரிறுக்கினர் பாசம் வீக்கி.

(இ-ள்) மற்றொருவன் தன் நாசிகாந்தரத்தின் வழியே யுதிரமொழுக இறந்தான். மற்றொருவன் தனது நாவானது வெளிப்பட்டுத்தொங்கமரித்தான். இவர்கள் அன்றையதினம் இறத்தலைக்கண்டு கொல்லும்வல்லபமுடைய இயமதூதர்கள் அவர்களைப்பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு தங்கள் பாசக்கயிற்றினால் கட்டியிறுக்கினார்கள். எ-று. (௪௭௭)

அரசிளங் குமரற் கீய முருக்கி மோந் துச்சி யப்பா
விரவுசெப் புருக்க மைச்சன் பாலகன் வாயில் விட்டுப்
புரகிதன் மகனை நாக்கு வாங்கிநின் றரிந்து போக்கி
மரபின்மற் றவற்கு நாசி காச்சிய சலாகை மாட்டி.

(இ-ள்.) முறையே அரசிளங்குமாரனுக்கு ஈயத்தையுருக்கி அவனைமுகரச்செய்து அவனுச்சியிலப்பியும், செம்பினையுருக்கி மித்திரிகுமாரன் வாயிலொழுக்கியும், புரோகிதன் மகனை நாக்கைப்பிடித்திழுத்து அறுத்தெரிந்தும், மற்றவனை காச்சிய இருப்புச் சலாகையை அவன் நாசியில் மாட்டியும். எ-று.

விழுத்துறு நிரையத் துந்தி வீழ்த்தினர் வெங்கட் டூதே
ரொழுக்கமி லனைய நால்வர்க் குய்யுநா ளொருநா ளுண்டே
விழுத்தவத் தலைவ வென்றா னந்தியவ் விரத நோன்மை
பழுத்தமெய்த் தலைவன் முந்தன் செய்கையைப் பரிவி னோர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அஞ்சாமையையுடைய இயமதூதர்கள், வீழ்த்தற்கரிய நரகத்தினிடையே வீழச்செய்தார்கள். நல்லொழுக்கமில்லாத அந்தநால்வரும் உச்சிவீக்கத்தக்க காலம் ஒருகாலம் உளதாகுமோ? சிறப்புற்றதவசிரேஷ்டரே யென்றனர். நந்திதேவர் அவ்விரதத்தின் மேம்பாடுமிகுந்த உண்மைத்தலைவரும் சீவன்முத்தருமானருடைய செயலை அன்போடு உணர்ந்தார். எ - று. (சஎகூ)

நந்தியீ துரைப்பக் கேட்ட யோகியு நளின பீடத்
தந்தண னவனுங் குல்லை யலங்கலந் தோளி னானும்
வெந்தசிந் தையரா யங்கம் விதிர்விதிர்த் தச்சங் கூர்ந்தார்
சிந்தைமுற் றுணர்ந்தே மற்ற செப்பலை செல்வ வென்றார்.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவர் இவற்றைத்திருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்ட சிவயோகியாரும், தாமரைமலர்ப்பீடத்திலெழுந்தருளிய பிரமதேவனும், குல்லைமலர்மாலைதரித்த தோளையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும், கொதித்தமனமுடையவர்களாய், உடல் நடுநடுங்கிப் பயமடைந்தவர்களாய், நந்திபகவானே! தாங்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளியவற்றை மனத்தின் கண்முற்றத் தெளிந்தோம். மற்றையவிருத்தாந்தங்களைச் சாற்றவேண்டாமென்று விண்ணப்பித்தார்கள். எ - று.

எழுந்தன ரனைய நால்வ ரீங்கிவ ரியற்று பாவம்
மொழிந்துறக் கேட்ட னம்பான் முற்றுறு முற்று ராமை
கொழுந்திளந் திங்க ளேந்து கொடிச்சடைப் பரனை யெய்தித்
தொழுந்திற னுணர்ந்தார் செல்லு முன்னரே தொடர்ந்த துள்ளம்.

(இ - ள்.) அவர்கள் நால்வரும் உடனே யெழுந்தார்கள். இவர்களெல்லாம் செய்த பாவங்களைச்சொல்லவும் கேட்கவுமிருந்த நம்மிடத்தில் அப்பாவங்கள் முற்றுமெய்தும். அது எய்தாதவண்ணமாக, இளமைதங்கிய பிறைச் சந்திரனைத் தாங்கிய படர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமான்பாற் சேர்ந்து பணியுந் திறத்தையுணர்ந்தார்கள். அவர்கள் அங்ஙனம் செல்லுமுன்னரே அவர்கள்மனமானது முற்படப் படர்ந்துசென்றது. எ - று. (சஅக)

எம்பிரா னியற்கை முற்று மெடுத்தெடுத் திசைத்த தேவர்
தம்பிராற் குரிய னோடும் புகுந்தனர் தளைப்பூங் கொன்றை
வம்புலாஞ் சடிலி பொற்றாள் வணங்கியோர் மருங்கு நின்றார்[யார்.
கொம்பொரு புடையோன் பார்க்குந் தொறுந்தொறுங் கூப்புங் கை

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானுடைய தன்மை முழுவதையுமெடுத்தெடுத்துக் கூறிய, தேவர்தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குரிய திருநந்திதேவரோடும், சந்நிதானத்தினுட்பிரவேசித்து முறுக்கவிழ்ந்த அழகிய கொன்றைமலரின்வாசனை வீசுகின்றசடையையுடைய சிவபெருமானது பொன்போலும்பாதங்களிற் பணிந்து உமாதேவியை ஒருபக்கமிலுடைய சிவபெருமான் திருக்கடைக்கண் சாத்தும்போதெல்லாங்குவித்தகையையுடையராய் ஒருபக்கலில் நின்றார்கள்.

தாழ்சடைப் பரம நாதன் சதானந்தன் வதன நோக்கி
யூழ்முறைக் காதை முற்று முனக்குரைத் தனனோ வென்ன
வாழிநீ யுரைப்பக் கேட்குந் தன்மையின் வருத்தா னன்னோர்
சூழ்வினைத் தொன்மை யெல்லா மென்றடி தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) தொங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் சதானந்தருடைய முகத்தைப்பார்த்து முற்காலத்தினடந்த விருத்தாந்தமுழுவதையும் நமது நந்தியுனக்கு நன்குகூறினனோ? எனவினவவுந் தேவரீர் சொல்லும்படிகட்டளையிட்டபடியே அவர்கள் தேடியபண்டைய பாவமுழுவதையும் விளக்கிக் கூறினர் என்று கூறிப்பர்தங்களைப் பணிந்து நின்றார். எ - று. (௪௮௫)

அத்தலை யவனை நோக்கி யரனுவப் பருளா நின்றான்
முத்தனை முறையிற் றாழ்ந்து மூவரும் புறத்துப் போனார்
கைத்தலைப் பிரம்பு தாங்கி நந்திவெங் கணத்தர் சூழ
சித்திரச் சிகர வாயி லிருந்தனன் சிறப்பு மிக்கான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் சிவபெருமான் அச்சதானந்த யோகியைப்பார்த்துச் சந்தோஷித்தருள் புரிந்தனர். முத்தனாகிய பரமேசுவரனை யம்மூவருமுறைப்படி பணிந்து வெளியேவந்தார்கள். சிறப்பின் மிகுந்தவராகிய திருநந்திதேவர் தமது திருக்கரத்தில் பிரம்பினைத்தாங்கினவராகி வலிதங்கிய கணங்கள் தம்மைப்புடைசூழச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள முதற்கோபுரவாயிலில் வீற்றிருந்தனர்.

இன்னவை நந்தி யன்னோர்க் கிசைத்தவை யெடுத்துக் காட்டிச்
சொன்னவச் சூதற் போற்றி யருந்தவர் துளக்கங் கொண்டா
ரென்னையா ளுடையோற் காகா வியற்றுறு தியங்கு காலம்
பின்னுறக் கழிப்ப தம்மா வரிதெனப் பேதுற் றாரால்.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவர் அவர்களுக்குச் சொல்லியனவாகிய இச்சரிதைகளையெடுத்துக் காட்டிச்சொல்லிய சூதமுனிவரை யருந்தவம்புரிந்த நைமிசாரணிய முனிவரர்கள் துதித்துச் சந்தோஷித்தார்கள். என்னையடிமையாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு ஆகாதனவற்றைச் செய்யப்பெறுமல் பின்னேயுண்டாகுங்காலத்தைக் கடத்தல் ஆ! ஆ! அருமையென்று அச்சமெய்தினார்கள். எ - று.

ஐயநீ யுரைத்த முற்று முணர்ந்தன மறியா தின்னோர்க்
கெய்திய பாவந் தன்னா லிப்பெரு நிரைய முற்றா
ருய்திற மொழிந்து நெஞ்ச முணர்ந்துண ராமை யானுஞ்
செய்துறு சிவத்து ரோகத் தியன்றவா செப்பு கென்றார்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் கூறியவற்றை முற்றுமுணர்ந்தோம். அறிவின்மையால் இவர்களுக்கு உண்டாகிய பாவகாரணத்தால் இவர்கள் இப்பெரிய நரகங்களையடைந்தார்கள். உச்சிவிக்கும் நிலைமை தவறிமனத்தாலுணர்ந்து முணராமலுசெய்துள்ள சிவத்துரோகிகத்தானிகழ்ந்தனவற்றைத்திருவாய்மலர்தருள்கவென்றுபிரார்த்தித்தார்கள். எ - று. (௪௮௬)

நல்லவா கேட்டி ரென்னா நகைபுரி முகத்த னாகி
யெல்லவாங் குடில வேணிச் சூதனுற் றிசைபப தானன்
றெல்லைநாட் சைவ நீதிச் சோமசன் மாவென் றுள்ளோ
னெல்லையா கமங்க டோய்ந்த சிவசன்மா வென்று ளோனும்.

(இ - ள்.) நைமிசாரணிய முனிவர்களே! நல்லவகையாகக் கேட்டீர்கள் என்று புன்னகை புரியுமுகத்தினராகி, சூரியாஸ்தமத்தில் உறும் செவ்வானம் போன்ற சடையையுடைய சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர். பண்டைக்காலத்

தில் சைவாசாரத்தைமிகக் கொண்டசோமசன்மா வென்பவனும் சிவாகமங்களின் எல்லையைக்கடந்த சிவசன்மா என்பவனும் (ஆகிய இருவரும்). எ - று.

வரநதி புனைந்த வேணி வான்வற் கடிமை பூண்டோர்ப்
பரவிய வுளத்தா னீறு கண்டிகை பரமென் றோர்ந்து
தரவருஞ செய்கை பெற்றோ ரருச்சனை தவறாா் தெய்வக்
குரவரிற் பிழையார் சைவக் கொழுந்தெழ வளர்த்து நின்றார்.

(இ - ள்.) சிறந்த கங்காநதியைத் தரித்தசடையை யுடைய சிவபெருமானுக்கு அடிமை பூண்டவர்களாய் அடிமைத்திறஞ் செய்யும் மனத்தோடுதிருவெண்ணீற்றையு முருத்திராக்க மாலிகையையுமே பரமென்றுணர்ந்துமேம்பட்ட கிருத்தியங்களைச் செய்பவர்கள் சிவார்ச்சனையில் நியதிதவறாதவர்கள் தெய்வீகந்தங்கிய ஆசாரியருக்குக் குற்றஞ்செய்யாதவர்கள் சைவசமயங்கொழுந்துவிட்டோங்கும்படி விருத்திசெய்துகொண்டுள்ளவர்கள். (சஅஅ)

இயங்குநா ளொருநா ளெந்தை யாலய மிறைஞ்ச வெய்தி
முயங்குபே ரன்பி னோடும் வலன்றிரி முறைமை முற்றிப்
புயங்கவே ணியனை முன்னர்ப் பணிந்தெழூந் தகத்துப் புக்கார்
வியந்தெழு விம்ம லோடு மெய்ப்புள கெழுந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) இப்படிநடக்குநாளில் ஒருநாள் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருக்கோயிலை வணங்கச்சென்று பேரன்போடும் பிரதக்கணமுதலியவற்றைமுறைப்படி முடித்துச் சர்ப்பாபரணராகிய சிவபெருமானைத் திருச்சந்நிதானத்திற்சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து எழுந்து தமது வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். சந்தோஷத்தினுற்றோன்றிய விம்மிதத்தாலுடன் முழுவது மயிர்க்கூச்செறிந்து நின்றார்கள். எ - று. (சஅகூ)

ஏற்றுடை யவனைப் போற்று மிருவரி லொருவன் மெய்யிற்
காற்றுறத் தீப மொன்று சிதைந்தது கண்டு நின்று
மாற்றமொன் றுரையா துற்றான் மற்றவ னினையா மீண்டான்
கூற்றிவை யுணர்ந்து சீற்றக் கொடுமையின் மகுடஞ் சாய்த்தான்.

(இ - ள்.) இடபவாகனனைப்பணியு மிவ்விருவரில் ஒருவனுடைய தேகவசைவால் உண்டாய காற்றால் ஒருவிளக்கவிந்தது கண்டும் நின்றுவாளா சென்றான். மற்றவன் ஒன்றுஞ்சொல்லாதும் நினையாதும் திரும்பினான். இவற்றையுணர்ந்த இயமன் தனக்குண்டாய கோபத்தின் மிகையால் தலைசாய்த்தான். எ - று.

நாள்பல கழிந்த பின்ன ரிறந்தனர் நமன்பாற் றூதர்
மூளிருஞ் சினத்த ராகிப் பிடித்தனர் முழங்கை முட்ட
நீளிருங் கயிற்றிற் பற்றி யிறுக்கினர் நிறுத்த லில்லா
வாளெறி யெயிற்றுப் பேழ்வாய் மறலிபாற் கொணர்ந்து விட்டார்.

(இ - ள்.) பலநாள் கழிந்த பின்னர் இவர்களிறக்க இயமனுடைய தூதுவர்கள் அதிகமாகின்ற கோபத்தையுடையவர்களாய் இவர்களைப்பற்றி இரண்டுமுழங்கைகளும் நெருங்கும்படியாய்ப் பெரிதும் நீண்டுள்ள கயிற்றாற்கட்டி இறுக்கி நிறுத்தாமல், ஒளிவீசும்பல்லும் பிளந்தவாயுமுடைய இயமனிடத்திற்கொண்டு வந்து விட்டார்கள். எ - று. (சகூக)

வெய்யவர் நிரைய மெல்லாம் வீழ்ந்துறக் குளித்தார் பின்னர்
நெய்யுறு விளக்க மெய்யிற் காற்றினு னிறுத்திச் சென்றோன்
செய்யதீ பத்தைக் காணு தேகலு மனையன் செங்கண்
கையறு காத நான்கு வளர்ந்ததோர் கணத்தி னுள்ளே.

(இ - ள்.) இக்கொடியவரிருவரும் நரகமெல்லாம் வீழ்ந்து அநுபவித்தபிறகு (இவருள்) நெய்விளக்கைத் தேகவசையின் காற்றால் நிறுத்திப்போனவன் அந்த நல்ல தீபத்தைக்காணுமற் சென்றபடியால் அவனுடைய சிவந்தகண்கள் ஒரு க்ஷணத்தில் குறைவில்லாமல் நான்குகாதம் வளர்ந்தன. எ - று. (சகூஉ)

நோக்கிநின் றதனைச் சொல்லா மற்றையோ னுடியப் பட்ட
நாக்குமவ் வளவை யாக வளர்ந்தது நரியும் நாயு
மேக்குயர் பருந்துங் காக படலமுங் கழுகும் வீழ்ந்து
தேக்கெழு குருதி மாந்திப் பிடுங்கின தின்ன நின்றார்.

(இ - ள்.) தீபமவிந்ததைப்பார்த்தும் ஒன்றுஞ் சொல்லாத மற்றவனது நாக்கும், சீக்கிரமாய் அவ்விதமாய் நான்கு காதம் வளர்ந்தது. நரியும், நாயும் மேலேபறக்கிற பருந்தும், காககூட்டமும் கழுகும் கீழேயிறங்கி திருப்தியுண்டாக, இரத்தத்தைக்குடித்துப் பிடுங்கித்தின்னும் படியாகவும் நின்றார்கள். எ - று.

இற்றைநா ளளவுந் துன்ப முழக்குவ ரிவர்க ளீண்டு
கற்பமோர் கோடி மேலுங் கழிந்தன கருப்புக் கோல
விற்படை யவனைச் செற்றோன் றன்னிலை விரும்பிப் போற்றும்
பொற்பினு னொருவ னெந்தை யாலயம் போற்றப் புக்கான்.

(இ - ள்.) இப்போது கோடிகற்பங்களுக்கு மேலுங்கழிந்தும் இவர்கள் துன்பத்தையநுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இது நிற்க. கரும்பைவளைத்தவில்லாகிய ஆயுதமாக்கொண்ட மன்மதனை நீறாக்கிய வனாகிய சிவபெருமானுடைய தன்மையை விரும்பித்துதிக்கின்ற அழகிய ஒருவன் எமது சிவபெருமானது ஆலயத்துள் வணங்கும்படியாகச் சென்றான். எ - று. (சகூச)

நெய்யிடு தீப மிற்ற திரியொடும் பொலிய நேர்ந்து
கையினுற் றூண்ட வன்னோன் கரத்துகி ரகத்துட் டோய்ந்த
பெய்துளி நறுநெய் துஞ்சி யுறைந்தது பின்ன ரெய்தி
யொய்யெனப் பொலித்த வெஞ்சோ றளவலு முருகித் தோய.

(இ - ள்.) நெய்யினுலெரிக்கப்பெற்ற தீபமொன்று துண்டுபட்டதிரியோடும் பிரகாசிப்பதைப்பார்த்துக் கையினுற் றூண்ட, விரலின்நகத்தினுள்சென்ற சிறிதுநெய்யானது தங்கிப்போய், பிறகு அவன்சென்று சீக்கிரமாகபொலிவோடு கூடிய சாதத்தைக் கலத்தலும் உருகிச் சாதத்திற்றோய. எ - று. (சகூடு)

நுகர்ந்தன னடிசி லந்த நெய்யொடு நுகரா நின்றோ
னிகந்தன னுவி தென்பாற றூதர்வந் திடித்துப் பொங்கித்
தகர்ந்திடச் சென்னி யோச்சிப் புடைத்தனர் தடக்கைத் தாம்பா
னெகிழ்ந்துரு திறுக்கிக் கொண்டு சென்றடு நிரையத் திட்டார்.

(இ - ள்.) சாப்பாட்டைச்சாப்பிட்டான். அந்த நெய்யுடன்சாப்பிட்ட குற்றத்தினுல் அவன் உயிர்விட்டவுடன் இயமதூதர்வந்து இடித்துக்கோபங்கொண்டு

தலைசிதற ஓங்கியடித்து, பெரிய தமது கையிலுள்ள கயிற்றால் தளர்ச்சியுண்டா காமல் இறுக்கிக்கட்டிக்கொண்டு போய் நரகத்திலிட்டார்கள், எ - று. (சகூசு)

பாதல நிரையத் தாழ்ந்து பற்பக லிறந்த பின்னர்ப்
பூதலப் பிறப்பி னாயிற் பிறந்தன னீது போக
வாதியம் பரமற் காளா யடித்தொழி றெண்டு பூண்டோ
னோதரு மதிமா னென்னும் பெருங்குணச் சைவ யோகி.

(இ - ள்.) தாழ்ந்த நரகத்திற் கிடந்து பலநாள் கழிந்தபின் பூமியில் நாயா ய்ப்பிறந்தனன். இதுநிற்க. முதல்வனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஆளாய் அடிமைத் தொழில்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய மதிமானென்னும் பெயரையுடையவனாய் நல்லகுணம்வாய்ந்தசைவயோகி (ஒருவன்). எ - று. (சகூஎ)

வைகலு மீசற் கான மஞ்சனம் பொலிய வேண்டு
நெய்யிலை யடைக்காய் மஞ்சட் காப்பிவை யிளநீ ரின்ன
பைப்பய விரப்பி னீட்டிப் பணிவிடைக் குரித்தாய் நிற்பான்
சைவநூ லுணர்ந்து பூதி சாதனத் தலைமை சார்வான்.

(இ - ள்.) ஒவ்வொருநாளும் பரமேசுவரனுடைய அபிஷேகம் பிரகாசிக்க வேண்டியதயிலம், பத்திரம், தாம்பூலம், மஞ்சட்காப்பு, இளநீர் முதலியன சிறி துசிறிதாக யாசகஞ்செய்து சேர்த்து, சிவத்தொண்டுக்குரியவனாய் நின்று, சிவா கமங்களையுணர்ந்து சைவமார்க்கத்திற் சிறந்து நின்றான். எ - று. (சகூஅ)

இப்பரி சியற்று நாளி லெம்பிரா னபிடே கத்தி
னப்பொழி யிளநீர் பன்னா ளகவைதொட் டெடுத்துத் தின்பா
னெப்புறு காலம் போக்கி யொழிந்தன னாவி தென்பாற்
செப்புருக் கனைய கண்ணார் வளைத்தன ரதழிக்குஞ் சொல்லார்.

(இ - ள்.) இவ்விதமாக நடத்திவருநாளில் எமதுதலைவனுக்கு அபிஷேகமா னஜலங்கழிந்த இளநீரை அகப்பையால் பேர்த்துப்பலநாள் தின்று வந்து அவனு டைய வாணாள் ஒழிய உயிர்விட்டான். இயமபுரத்திலுள்ள உருக்கிய செம்புபோ ன்ற கண்களும் போரொலியோடு கூடிய சொல்லையுமுடைய தூதர் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். எ - று. (சகூகூ)

பற்றினர் பற்றி வீசு பாசத்தா லிருகை மாட்டிச்
சுற்றினர் துரத்தித் தென்பாற் சுடுதழ னிரையத் திட்டா
ரிற்றிது கிடக்க மற்றோர் வணிகனீ ராறு பொற்றோட்
கொற்றவேள் குமரற் காட்பட் டுருகுறுங் கொள்கை பெற்றான்.

(இ - ள்.) பிடித்துக்கொண்டு வீசுகின்றகயிற்றால் இரண்டுகைகளையுங்கட்டி ச்சுற்றித்துரத்தி இயமபுரத்தில்சுடுகின்ற அக்கினி நரகத்திட்டார்கள். இதுநிற்க. மற்றொருவர்த்தகன் பன்னிரண்டு அழகியபுஜங்களையுடைய வீரகுமாரனான முரு கப்பெருமானுக்காட்பட்டு (மனம்) உருகுகின்ற பக்திமார்க்கத்தில் நின்றான்.

காலையி னெழுந்து செய்யுஞ் செய்வினை கழிந்த காலை
யாலயங் குறுகிச் சூழ்வந் தறுமுகற் பணியா நிற்பான்
கோலவே லெந்தை கோயிற் பசிரிகைக் கொண்டு செல்வான்
பாலெழு மடிசி லோடு நுகர்ந்தன னளவில் பன்னாள்.

(இ - ள்.) உதயகாலத்தில் எழுந்து செய்கின்ற நித்தியகருமங்களை முடித்தபோது, திருக்கோயிலையடைந்து பிரதக்கணஞ்செய்து அறுமுகக்கடவுளைவணங்கிக்கொண்டிருப்பான். அவன் அழகிய வேற்படையேந்திய எமது தந்தையாகிய குமாரக்கடவுளின் ஆலயத்தில் முளைத்திருந்த பசரைக்கீரையைப்பறித்துக்கொண்டுபோய், பாகுபாடமைந்த சாதத்தோடுபலகாலம் புசித்திருந்தான். எ-று

தன்னுயிர்க் களவை யெய்தி யிறந்துழித் தறுகட் டேர்
பின்னுறு மணித்தாம் பிட்டுப் பின்னுறப் பிணித்துச் சென்றார்
தென்னிலே நிரயத் திட்டா ராதலாற் சிவத்து ரோக
மெந்நிலை யெய்து மோமற் றறிந்திலம் யாமு மின்னும்.

(இ - ள்.) தன்னுயிர்க்கு இறுதிக்காலமடைந்து அவனிறந்தபோது, கொடோர்களாகிய இயமதூதர்கள், பின்னலிட்டுள்ள மணிக்கயிற்றை வீசிப்பின்புறமாகக்கைகளைச்சேர்த்துக்கட்டிச்சென்று இயமபுரத்திலுள்ள நரகத்திலிட்டார்களானபடியால், சிவத்துரோகங்கள் எங்ஙனம் வந்தடையுமோ அவ்வகைகளை நாமும் இன்னுமறியோம். எ - று, (ருOஉ)

சினவிடை யவனாற் பெற்ற பாதகத் தீமை மற்றீ
தெனவெடுத் துரைப்பச் சூதன் கேட்டரு ளிருடிச் செல்வர்
மனனடுக் குற்றா ரெங்ஙன் மாதவம் பயில்வ தென்றார்
புனையிழை பாகற் காகா புரிந்திடா திருந்து போற்றி.

(இ - ள்.) கோபந்தங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுக்காகாத பாதகங்களின் கொடுமைகள் இவையென்று சூதமுனிவர்கூறியருள, அவற்றைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் அலங்காரமுள்ள ஆபரணமணிந்த உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானுக்காகாத தீமைகளைச் செய்யாமலிருந்து அப்பெருமானைத் துதிசெய்து எப்படிப்பெருந்தவ முடிப்போமென்றுமனநடுங்கினார்கள். எ - று. (ருOங)

அரிதரி தம்ம வென்ன வதிசய மடைந்தார் யாரும்
பரிவினஞ் செழுத்தை யோர்ந்திப் பாதகந் தொலையா நின்றார்
புரிசடைச் சூத னின்னோர் படுவன புகன்ற பாவ
மிரியவஞ்செழுத்தை நெஞ்சத் திருத்தியென் புருக நின்றான்.

(இ - ள்.) அரிது அரிது! அம்மா! என்று முனிவர்கள் யாவரும் அதிசயமுற்றார்கள். அன்போடு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைத் [illegible]னித்து இப்பாதகங்களைக்கேட்ட தோஷத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டார்கள். [illegible] கியசடையையுடைய சூதமுனிவரும் இப்பாவிகள் நரகிலனுபவிக்கின்ற வே[illegible]களையுரைத்த பாவம்விலகும்படி ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை மனதிற்றியானித்து எலும்பும் நெக்குவிட்டுருக வீற்றிருந்தனர். எ - று. (ருOச)

சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனைச் சருக்க

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கஉ - க்குத் திருவிருத்தம் உசகூச.

பதின்மூன்றுவது

சிவபூசை மான்மியச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தொன்மை யாவையு முணர்ந்தறி நிறைகுணத் துரிசறு பெருந்தவ முடையீர், வன்மை மாநர குழந்திடு பாதகர் மரபெடுத் துணர்த்தின மின்னுஞ், சின்மை யத்திரு வுருவென நின்றவச் சிவனடி யருச்சனை புரியுந், தன்மை யோதுது மொருவழி நிறுத்துதும் வரன்முறை கேட்டுறத் தகுமால்.

(இ - ள்.) பண்டைய சரிதங்களெல்லாவற்றையும் தெளிந்துணர்ந்துள்ள சற்குணநிறைவாற் குற்றமற்றபெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! மிகக்கொடுமைகள் தங்கியபாதகர்களின் முறைமையை விளக்கிச் சொன்னோம். இனி ஞானமயமாகிய திருவுருவமாக வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமான் திருவடிகளைப்பூசிக்கின்ற இயல்பினைச் சொல்லுவோம். ஆதலால், மனதை ஒருவழியில் நிறுத்திவரன்முறையாகக் கேட்கத்தக்கது. எ - று. (க)

அரன ருச்சனை புரிதிறங் கேட்டுறி னுடரா நெடுமுடி கிடந்த
வரவு நீணிலம் பஞ்சமா பாதக ராயினு முருத்திர வக்கம்
பரவு பூதியஞ் செழுத்திவை நினைந்துறாப் பாதக ராயினும் படிமேல்
விரவு றுஞ்சரா சரங்களாங் கவரடி வேண்டுறு மிருங்கதி வேண்டி.

(இ - ள்.) சிவார்ச்சனை செய்யுந்திறத்தைக் கேட்பீர்களாயின், அப்படிப் பூசிப்போர் வெற்றிதங்கிய ஆதிசேடனது நெடியபணாமுடியிற் சுமக்கப்பெற்ற வலிய நிலவுலகிலுள்ள பஞ்சமகாபாதகர்களானாலும், உருத்திராக்கமணி யாவரு ந்துதிக்குந்திருவெண்ணீறு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமென்னும் இவற்றை ஒருகாலத்திலேனுங் கருதாத பாதகர்களானாலும், இந்நிலவுலகிற் கலந்த [சாரசரங்கள்] நிலையியற்பொருளும் இயங்கியற்பொருளும் பெரியமுத்தியெய்தக்கருதி அத்தகையினர் திருவடிகளையே பிரார்த்திக்கும். எ - று. (உ)

முற்றொ டுங்கிய காலமா பிரளய முற்றுற வெந்தையெம் பெருமா, னிற்று றுவுயிர்த் தொகையெலாந் தன்னுழைக் கரந்தன னற்றைநாளிரவிற், கற்றை வார்குழற் சத்தியொ டருநடத் தாண்டவங் கருணையிற் புரியு, முற்ற கங்குலீ றெம்பிரா னிறப்புறு ஞானசத் தியைப்புரிந் துதவும்.

(இ - ள்.) முன்வந்த கற்பகாலத்தின் மகாப்பிரளயம் முடிய, எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் அளவிறந்த ஆன்மகோடிகளை யெல்லாம் தம்பாலொடுக்கிக்கொண்டு அன்றிரவில் தொகுதியாயுள்ளநெடிய கூந்தலையுடைய தமதபின்னுசத்தியாரோடு திருவருளாலரிய ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்தருளுவர். அவ்விரவு கழிந்தவுடனே எமது பெருமான் அழிவற்ற ஞானசத்தியை விருப்பத்தோடு தந்தருளுவர். எ - று. (ங)

வாம மேமுதற் சைவமீ றுட்படு சமயங்க ளாறையும் வகுத்துக், காம ரண்டமெண் ணிறந்தன புரிந்துமும் முதன்மையா யாரையுங் காட்டித், தோமின் முத்தொழி லவர்க்களித் துருத்திர கணங்களைத் தொகுத்துவா னவரை, மாமு னிப்பெருந் தலைவரை மக்களை மரங்களை மலைகளை வகுத்து.

(இ - ள்.) அப்போது வாமமுதலாகச் சைவமீருகவுள்ள அறுசமயங்களையும் சிருட்டித்து அழகிய அண்டகோடிகளை யெண்ணிறந்தனவாகவுண்டுசெய்து திரிமூர்த்திகளையும் படைத்து அத்திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருட்டி, திதி, சங்கார மென்னு) முத்தொழில்களையுந் தந்துருத்திரகணங்களையுஞ்சேர்த்து, தேவர்களையும் பெருந்தலைவர்களாகிய சிறந்த முனிவர்களையு மனிதர்களையும் விருக்ஷங்களையும் மலைகளையும் தோற்றுவித்து. எ - று. (சு)

ஆறொ டைந்தெனு முருத்திர ருருத்திர கணங்கள்பூ தங்கண்மற் றசுரர் மாறில் பல்லுயிர்த் தொகுதிக ளாங்கவை வழங்குறு புவனங்கள் யாவு மூறு சிந்தையி னினைத்துள வாக்கிமற் றுள்ளவை யாவையு மொருங்கவ் வாறு சத்தியுண் டாக்குற வருத்தியாங் கவையெலாம் வந்துழி மகிழும்.

(இ - ள்.) ஏகாதசவுருத்திரர்களையும் உருத்திரகணங்களையும் பூதங்களையும் ஏனையவசுரர்களையும் மாறுபடுதலில்லாத பலசீவராசிகளையும் அவைவசித்தற்குரிய எல்லாப்புவனகோடிகளையும், தமது கருணைமிகுந்த திருவுள்ளத்திற்சிந்தனமாத்திரையினலுண்டாக்கி மற்றுமுள்ளவனவற்றை யெல்லாமொன்ருக அவ்வகையே தமது சத்தியுண்டாக்கும்படி வருவித்து அவையாவுந் தோன்றியவுடனே திருவுள்ளம் மகிழ்வார். எ - று. (ரு)

பின்ன ரொள்ளிதழ்ப் பசுந்துழா யலங்கலந் தேவனைப் பிரமனைச் சுரரை, மன்னு மாமுனித் தலைவரை யாகம புராணசாத் திரமரு மறைநூல், பன்னி யோதுவித் தரிமுதற் றேவரைப் பார்த்தெமைப் பத்தியி னிரங்கி, நன்ன லந்தரு மருச்சனை புரிகுதி ரென்றனன் பரகதி நாதன்.

(இ - ள்.) அதன் பிறகு ஒளிதங்கிய விதழ்களையுடைய பசிய துளவமாலையையணிந்த அழகிய திருமாலையும் பிரமனையுமேனைத் தேவர்களையும் நிலைபெற்றசிறந்த முனிசிரேஷ்டர்களையும், சிவாகமங்கள் புராணங்கள் சாத்திரங்கள் அரியவேதநூல்கள் என்னுமிவற்றையுபதேசித்து ஓதும்படிசெய்வித்து, திருமாலாதிய தேவர்களை நோக்கி, முத்திதரும் தலைவனுகிய சிவபெருமான் நன்மையைவிளைவிக்குமிம்மைப் பத்தியோடுமனமுருகி நம்மைப் பூசிக்கக்கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ - று. (சு)

இரங்கு பத்தியி னெவ்வள வியற்றினீ ரவ்வள விருங்கதி தருது மரங்கு தீவினை யொழிந்திட வருச்சனை புரிபவர் யாமென்ப தறிவீர் கரங்கு வித்திய லருச்சனை யுவப்புளோம் யாமெனக் கண்ணுதற் கடவுட் பரன்ப குத்துற வாங்கவற் கரிமுதற் றேவர்க ளின்னணம் பகர்வார்.

(இ - ள்.) உருகியபக்தியோடு எவ்வளவு பூசித்தீர்களோ அவ்வளவுக்கேற்ற பெரும்பதவிதருவோம். ஆன்மாக்களை வருத்தும் தீவினைகள் விலகும்படிக்குபூசிக்கத்தக்கவர் நாமே யென்பதறிவீர்களாக. சிரமேற் கைகூப்பிச்செய்யும் பூசையி

லேயே நாம் விருப்புடையோ மென்றுநெற்றிக்கண்ணையுடையவரும் தேவர்தலை வருமாகிய சிவபெருமான் அத்திருமால் முதலானுருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருள வும் அது கேட்ட திருமாலாதி தேவர்கள் இப்படி விண்ணப்பஞ் செய்கின் றுர்கள். எ - று. (எ)

உலகம் யாவையு மண்டமு மீங்கிவைக் குள்ளன சரிப்பன யாவு
நிலவு வேணியாய் நீயெனப் புகல்வது சுருதியு மாகம நெறியு
மலகி னின்குண மளந்துபூ சிப்பதற் கெங்ஙன மறிகுது மெளியேம்
புலவ நின்னருளெங்ஙனம் புகுதுமென் றிரத்தலு மெம்பிரான் புகலும்.

(இ - ள்.) சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானே! எல்லா வுலகங்களுமண்டகோடிகளு மிவற்றிலுள்ள நிலையியற்பொருளு மியங்கியற் பொருளுமாகிய யாவும் தேவரீரே என்று வேதங்களுமாகமநூல்களும் புகலா நிற்கு மாதலின், அடியேங்கடேவரீரது அனந்தகல்யாண குணங்களையெங்ஙன முணர்ந்து பூசிக்க அறிவோம். கடவுளே! தேவரீர் திருவருளை யெப்படிப் பெறு வோமென்று விண்ணப்பித்துக் குறைகூறிய மாத்திரத்திலெமது சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றுர். எ - று. (அ)

எத்தி றத்துள மூர்த்தியி னுயினு மெமையுணர்ந் தருச்சனை யியற்றின்
முத்தி நல்குது மாங்கதிற் பவித்திர முழுமுத லிலிங்கவர்ச் சனையே
பத்தியிற்சிறு பச்சிலை யாயினும் பனிமலர்ச் சிற்றித ழெனினுஞ்[குப்பார்
சுத்த மென்புனற் றுள்ளியா யினுமதிற் றெருகுப்பவ ரெமக்கெனத் தொ

(இ - ள்.) எவ்வகைப்பட்டுள்ள மூர்த்திகளிலாவது எம்மைத் தியானஞ் செய்துபூசித்தால் முத்தியைத்தருவோம். அப்பூசையுள்மேலானதும் முழுமுதற் றன்மையானதுஞ் சிவலிங்கபூசையே. ஆதலால் உண்மைப்பத்தியோடு சிறியபச் சிலையாவது குளிர்ந்த மலர்களின் சிறிய இதழாவது புனிதமான மெல்லிய நீர்த் துளியாவது நமக்கென்று அச்சிவலிங்கத்திற் சேர்ப்பவர்கள் அதனைச் சேர்த்த வர்களாவார்கள். எ - று. (கூ)

உருவ மாகிய விலிங்கமுற் பவித்திறை யொருவல மென்றுமுற் றுளமாற்
கருதி யங்கதி னருச்சனை மந்திரக் கடன்முறை யியற்றினு மன்றேன்
மருவு பத்தியி னியற்றினு மாங்கவர் மரபுளோர் கோடிய ரோடும்
பெருகு நன்னலக தி பெற வருளுது மென்பது மறைகளும் பேசும்.

(இ - ள்.) உருவங்கொண்டுள்ளசிவலிங்கத்திலே சாந்நித்தியமாய் இமை ப்பொழுதும் பிரியாமல் எப்பொழுதும் பொருந்தியுள்ளோம். ஆகமவிதிகளைச் சிந்தித்துப் பூசை ஜெபம் முதலிய கடன்களை விதிப்படிசெய்தாலுமல்லது மனதிலுதித்த பத்திமார்க்கத்தாற் செய்தாலும், அப்படிச் செய்தோருடைய வமி சத்திலிறுதியாயுள்ளவர்களும் நன்மைமிகுந்த முத்தியின்பத்தைப் பெறும்படிய நுக்கிரகிப்போம். இதனையிப்படியே வேதங்களும் எடுத்துச்சொல்லும். எ-று.

என்ன வெம்பிரா னெடுத்துரைத் தருளிய கேட்டலு மரிமுத லெ வரு, மன்ன தன்மைய விலிங்கத்தி னளவையு மாங்கதன் றேற்றமு மறி வான், பொன்ன லங்கொளிப் புரிசடை வானவ புகறியென் றிசைத் தலும் புனித, பன்ன கப்பெரும் பள்ளியோன் முதலவர்க் காங்கதன் றனிநிலை பகர்வான்.

(இ - ள்.) என்று எமது சிவபெருமான் எடுத்துத்திருவாய் மலர்ந்தருளிய வற்றைக் கேட்டவுடனே விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களெல்லோரும், அத்தகைய சிவலிங்கத்தினளவையையு மதன் உற்பத்தியையுமடியேங்களறியும்படி பொன் போன்று பிரகாசிக்கு மொளிதங்கிய புரிந்த சடையையுடைய கடவுளே! திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவும், புனிதமாகிய பெரிய சேஷசயனத்தையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு அச்சிவலிங்கத்தினைப் பற்ற நிலைமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (கக)

உரைக்க வேண்டுவ தன்றது வாயினு மதனிலை யொருங்குறக் கேண்மி, னிரைத்த வார்கட லிலத்துளோர் நும்முதல் யாவர்க்கு மறிவதற் கெளிதோ, வரைத்து ருமறை முடியினு முடிவுரு வதனிலை வரன்முறை வகுப்பி, னிரைத்த டுக்கிய முத்தொழில் யாவையுமதனுழை யல்லது நீங்கா.

(இ - ள்.) அச்சிவலிங்கமகிமை சொல்லமுடியாதானாலு மதன்றகைமையைத் தொகுப்பாய்க் கேளுங்கள். ஒலிக்கின்ற நெடிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகிலுள்ளோர்க்கும் நீங்கள் முதலிய வெல்லோர்க்குந் தெளிந்து கொள்ளற்கெளிதானதோ? அளவுபடாத வேதமுடிவிலுஞ் சொல்லிமுடியாத அச்சிவலிங்கநிலைமையை வரன்முறையாகச் சொல்லுவோமானால் வரிசையாய்ச் சேர்ந்துள்ளமுத்தொழில் முழுவது மச்சிவலிங்கத்தினிடத்திலேயன்றிப் பிரிந்திரா. எ - று.

வாக்கி னுலுரைப் பரிதியா மென்றுநன் மாண்புடைச் சிவலிங்கமென்று
நீக்க மன்றத னிலைமைசொற் றுதுமரு நெறிதரு பரவிந்து வென்றும்
பாக்கி யப்பர நாதமென் றுஞ்சொலப் படுவன வபரவிந் தென்று [ன்.
நோக்கி லப்பெயர் நாதமென் றுஞ்சொலப் படுவன வாங்கவை நொடியி

(இ - ள்) வாக்கினாற் கூறுதற்கரிதாயது நாமென்றும் நல்லமேன்மை தங்கிய சிவலிங்கமென்றும் வேறன்று. அதன்தன்மையைச் சொல்லுகின்றோம். மேலானமார்க்கத்தைப் பாலிக்கும் பரவிந்துவென்றும் செல்வத்தைப்பாலிக்கும் பரநாதமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. அன்றியும் அபரவிந்துவென்றும் அபரநாதமென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினால்.

ஆய நான்கினி லபர விந்துவ பரப்பெயர் நாதமு முதலா
வேய வப்பர விந்துவு மப்பெயர் நாதமு மிவைக்குமே லாகச்
சேய காலமும் பிரிந்துறு திப்பரி சிருக்குமா லச்சிவ லிங்கந்
தூய வாகிய பிரனவ வேதியி னுதமாய்த் தோன்றுவ துரைப்பின்.

(இ - ள்.) ஆகிய நான்கில் அபரவிந்துவும் அபரநாதமும் முதலாகவும்பொருந்திய பரவிந்துவும் பரநாதமும் இவ்விரண்டிற்கும் மேலாகவும் அநேககாலங்களாகப்பிரிவுபாடற்று இத்தன்மையாக அச்சிவலிங்கம் விளங்கும். இதனைவிளக்கிச்சொல்லவேண்டுமாயின் புனிதமாகிய பிரணவமென்னும் பீடத்திலே நாதரூபமாய் விளங்குவது. எ - று. (கசு)

விந்து நாதமாய்ப் பொலிதரு லிங்கத்தின் விழுத்தக வுண்மையாயுறைவோ, மிந்த விப்பரி சுறைசிவ லிங்கத்தை யருச்சனை யெவர்புரிந்

திடினு, மந்த நாளவர்க் கெம்முழைக் காட்சிதந் தளிக்குது மாங்கவர்
கேட்ட, சிந்தை யோர்ந்தன வீகுது மிங்கிது சத்திய மென்பது
தெரிவீர்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் விந்துநாத சொரூபமாய் விளங்கும் சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் மேன்மைபொருந்தச் சத்தியமாக வீற்றிருப்போம். நாம் கூறிய இவ்வகையாயுள்ள சிவலிங்கத்தையாவர் பூசித்தாலும், அன்றையதினமே அத்தகையினர்க்கு எமது சொரூபதரிசனத்தைத் தருவோம். அத்தகையினர் கேட்டவரங்களையும் எண்ணிய எண்ணங்களையும் பாலிப்போம். இவ்வார்த்தை சத்தியமென்பதையுணரக்கடவீர்கள். எ - று. (கடு)

அருச்ச னைக்குரித் தாயிலிங் கத்திடை யுறைந்தன மொருகண மகலேந், தெரிக்கி னெள்ளுமெண் ணெயுமெனச் சிறந்தனங் காண்பன
யாவையுஞ் சிதைந்து, பரிக்கு மாங்கதன் றன்னிடை லயிக்கையா
லிலிங்கமென் றுரைத்திடப் படுமா, லரிப்பெ ரும்பெயர் முதலினோ
ருயிர்த்தொகை யாவையு மதனுழை யடங்கும்.

(இ - ள்.) பூசிக்கத்தக்கதாய்ச் சிவலிங்கத்தில் வீற்றிருக்கின்றோம். ஒருக்ஷணகாலமானாலும் அம்மூர்த்தத்திற் பிரிந்திரோம். அக்கலப்பைத் தெளிவிக்கவேண்டுமாயின் எள்ளும் எண்ணெயும் போன்றுசிறப்புற்றோம். தோற்றப்பட்டபிறவுருவங்களெல்லாவற்றிலும் நீங்கித்தாங்குகின்ற அச்சிவலிங்கத்தில் நாம்லயப்பட்டிருத்தலின் அவ்வுருவிற்கு இலிங்கமென்று பெயர்சொல்லப்படும். பெருமைதங்கிய பெயர்களையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களும் ஏனைய எல்லாவுயிர்த்தொகைகளும் அச்சிவலிங்கத்தில் அடங்கியிருக்கும். எ - று. (கசு)

இன்ன ணந்தனி வேதியோ டிருந்துறை யிலிங்கத்தின் யாமிறை யகலே
மன்ன ரூபியா யிருக்குது மாதலி னவிர்மணி யாடகம் வெள்ளி
பன்ன ருஞ்சிலை மண்மரஞ் சந்தனம் பஃறுளி யிரதமென் றிவற்றுன்[ன்.
மன்னு சூத்திர மைந்தொடு மிலிங்கமொன் றியற்றின ரருச்சனை வகுப்பி

(இ - ள்.) இப்படியொப்பற்ற பிரணவ பீடத்தோடிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தினின்று நாமொரு க்ஷணப்போதேனும் நீங்கியிரோம். அச்சிவலிங்க சொரூபமாகவேயிருப்போமாதலின் ஒளிதங்கிய இரத்தினம், பொன், வெள்ளி, சொல்லுதற்கரிய கல், மண், மரம், சந்தனம், பலதுளிகளாகிய இரதம் என்னுமிவற்றால் பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தைக் கொண்டு சிவலிங்கமொன்று செய்து பூசித்தால்.

கோடிவெள்வியு மளவொழி தானமும் விதிமுறை யியற்றியோர்
கொடுத்தோர், நாடியோர்ந்திலிங் சார்ச்சனை புரிபயனடைவரோ நன்
குறத் தெரிப்பி, னேட விழ்ந்தபூ வொன்றிடப் பெறுபய னெய்துரு
ராங்கவ ரினையோர், வீடு வேண்டியோர்க் களிப்பர்யா மிருந்துழி
வெம்பிறப் பொழிந்தினி திருப்பார்.

(இ - ள்.) கோடியாகங்களுங்கணக்கில்லாத தானங்களும் விதிமுறைசெய்தவர்களுங் கொடுத்தோர்களு முண்மையைத் தெளிந்துணர்ந்து சிவலிங்கார்ச்சனை செய்தபயனைப் பெறுவார்களோ? நன்றாய்த்தெளிவிக்க வேண்டின், இதழ்கள் விரிந்தவொருமலரையருச்சித்தவர்கள் எய்தும்பேற்றைக்கூட அவர்களெய்

தமாட்டார்கள். சிவபூசைசெய்கின்ற இவர்கள் தம்மைப் பிரார்த்திப்பவர்களுக்கு முத்தியின்பந்தருவார்கள். கொடிய பிறவிநோய் நீங்கினவர்களாய் நாம்வீற்றிருக்குஞ் சிவலோகத்தி லினிமையாக வீற்றிருப்பார்கள். எ - று. (௧௯)

மொழிந்த தெய்வலிங் கத்திடைச் சதாசிவ மூர்த்தமா யினிதுவந் திருப்போம், பொழிந்த பத்தியிற் பூசனை புரிபவர் பொருபுனற்காசிகே தார, மிழிந்த தெள்ளரு வியவிருத் தாசலஞ் சிதம்பர மருணையெப்பவமுங், கழிந்த தென்கயி லாயமை யாறுவெண் காடுதென் மதுரையம் மருதூர்.

(இ - ள்.) சொல்லிய தெய்வீகந்தங்கிய சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் சதாசிவமூர்த்தமாக இனிமையாய் விரும்பி வீற்றிருப்போம். சிறந்தபத்தியோடு பூசிப்பவர்கள் அலைகள்மோதுங்கங்காநதியையுடைய காசி. திருக்கேதாரம் தெளிந்த அருவியொழுகும் விருத்தாசலம், சிதம்பரம், அருணசலம், எல்லாப்பாவங்களையும் நீக்கும் தென் திருக்காளத்தி, திருவையாறு, திருவெண்காடு, தென்றிசையிலுள்ள மதுரை, அழகிய திருவிடைமருதூர். எ-று. (௧௯)

குடந்தை சீகுலப் பருப்பதங் காஞ்சிரா மேச்சுர மண்டகூ டங்க, ளுடன்ப டுந்திருக் கயிலையோ ரிரண்டுபொன் மேருவி னுச்சிமற் றிவற்றின், மடந்தை யோடுநங் கணத்தொடு மைந்தொழில் வகுத்தினிதுண் மையா யுறைவோ. மிடம்ப டுந்தல மிதுவென வுளத்துணர்ந தெண்ணி யெம் மருச்சனை புரிவீர்.

(இ - ள்.) திருக்குடந்தை, சீகுலபருவதம், காஞ்சி. இராமேச்சுவரம் அண்டகூடங்களையளாவிய [பிராகிருத, அப்பிராகிருத சம்பந்தமான] திருக்கைலாயங்களிரண்டு, மகமேருவினுச்சி ஆகிய வித்தலங்களில் உமாதேவியோடும் நமது கணங்களோடும் பஞ்சகிருத்தியங்களை நிறைவேற்றியினிதாக நித்தியமாய்வீற்றிருப்போம். நாமிடங் கொண்டிருக்குந்திருத்தலங்கள் இவை யென்றுணர்ந்தெம்மைமனதிற் சிந்தித்துப் பூசிக்கக்கடவீர்கள். எ-று. (௨௦)

ஆதி காலையி னரிமுதற் றேவர்கண் முனிவரர் யாவரு மன்பால்
மேவதி யோடுமுற் றுறுசிவ லிங்கத்தி னருச்சனை வேண்டினர் விரும்பி
யோது மித்தலந் தொறுமலை தோறநீ ரொழுகிய நதிக்கரை தோறு
நீதி யோடுநின் றினிதுபூ சித்தவர் நினைந்தன யாவையுஞ் சிறந்தார்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திற்றிருமால் முதலிய தேவர் முனிவர் யாவரும் பிரணவபீடத்திலிருக்குஞ் சிவலிங்க பூசைசெற்தற்குண்மையன்போடு விருப்பெய்தி நாம் சொல்லிய இத்தகையதலங்களிலும், மலைகளிலும், நீரோட்டமுடைய ஆற்றங்கரைகளிலும் ஆகமவிதியோடிருந்து இனிதாகப் பூசித்து அவர்கள் கருதிய எல்லாவரங்களையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள். எ - று. (௨௧)

அனையர் யாவரு மித்தலத் தருச்சனை யாற்றினர் பெற்றனர் யாவு, நினையு நீதியி னுரைத்துமென் றெம்பிரா னவர்க்கென நிகழ்த்திய வுண்மை, வனையும் வார்சடைப் புனிதர்கா னும்முழை யந்நிலை வரன்முறை வகுப்பாம், வினவி யன்புறக் கேண்மினென் றருந்தவச் சூதமா முனிவரன் விளப்பும்.

(இ - ள்.) அவர்கள் யாவரும் இத்தலங்களிற் பூசித்துப்பெற்ற வரங்களெல்லாவற்றையும் நீங்கள் சிந்திக்கத்தக்க முறைமைக்காகச் சொல்கின்றோமென்று எமது சிவபெருமான் திருமால்முதலானோருக்காகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விசேஷத்தை, அலங்கரித்த நீண்டசடையையுடைய முனிவர்களே! உங்கள் பால் அப்படியே கிரமமாகச் சொல்லுகின்றேன். அன்போடு கேட்பீர்களாகவென்று அருந்தவமுடைய பெருமை தங்கிய சூதமுனிவர்சொல்லுகின்றார். எ - று.

கலிநிலைத்துறை.

மூசு சுரும்பூ டாடுது ழாயோ முகில்வண்ணன்
காசிபு குந்தூழ் கோடி கடப்பக் கருதானின்
றேசி றவதஞா லுண்மை சிறந்தா னெம்மானைப்
பூசை புரிந்தா னன்பொடு மாகம் புளகுற்றான்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் மொய்த்துத்திரியும் துளசிமாலை தரித்த ஒப்பற்ற மேகவண்ணராகிய திருமால், காசிக்குப் போய்க்கோடி ஊழிகாலங்கள் கழியும்படி எமது சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்திருந்து குற்றமற்ற தவத்தோடு மெய்யன்புமிக்கவராய்ப் பூசித்தனர். அவ்வன்பின் மேம்பாட்டினாற்றேக முழுவதும் மயிர்க்கூச்செறிந்தனர். எ - று. (உ௬)

எந்தை பிரானு லன்பு சிறந்தா னிதுகாலத்
தந்தமில் வைகுண் டப்பத முற்றா னதுமற்றோர்
நந்து கடும்போ ராழி நகைக்குஞ் சுடர்வைவா
டந்தொரு தண்டங் கார்முக நல்கத் தனிபெற்றான்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானால் அன்புபாலிக்கப்பெற்றவராய் இதுகாறும் அழிவற்ற வைகுந்தபதவியில் சேர்ந்திருக்கின்றனர். அதுவேயன்றி ஒப்பற்ற பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கும், சுதரிசனமென்னும் கடும்போர் செய்யத்தக்க சக்கராயுதமும், பிரகாசிக்கும் ஒளிதங்கிய சூரியவாளாயுதமுங்கொடுத்ததுந்தவிர ஒப்பற்றதண்டாயுதமும் வில்லும் கொடுக்க, ஒப்பற்றுப்பெற்றனர்.

கோவை யிதழ்ச்செங் கோல்வளை மென்மைக் குளிர்போதிற்
பாவை தனக்குப் பாரியெனப்பெற் றனனம்பொற்
பூவி லிருக்கு நான்முகன் மற்றைப் புவனத்தோர்
தேவர் வணங்கப் பல்லுயிர் நல்குந் திதிபெற்றான்.

(இ - ள்.) கொவ்வைக்கனிபோன்ற இதழும், செவ்விய அழகியவளையலணிந்த மெல்லிய கைகளுமுடையவளாய், குளிர்ந்ததாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளைத் தமக்குமனைவியாகவும் எய்தினர். அழகிற் சிறந்த பொன்போன்ற தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமனும் ஏனைய புவனங்களிலுள்ளவர்களும் தம்மைவணங்கும்படி பலசீவராசிகளைக்காக்கின்ற காக்குந்தொழிலைப் பெற்றுக்கொண்டனர். எ - று. (உ௯)

எடுத்து விரிக்குந் திண்சிறை மேரு வெடுக்கும்போர்
மிடுக்கி னெடுங்கலு ழக்கொடி பெற்றான் வெய்யோரைக்
கடுக்கு மிருந்திறல் பெற்றன னூழிக் கதிரேய்க்கு
முடுக்கை சிறந்தா னென்னினி யன்னோற் குதவாத.

(இ - ள்.) தூக்கிவிரிக்கும் வலிய சிறகுகளில் மேரு மலையையும் எடுக்கத்தக்கதும் பெரும்போர்புரியும் வல்லபமுள்ளதுமான கருடக்கொடியையும் பெற்றுக்கொண்டனர். தீயோராகிய அசுரர்களைவெல்லத்தக்க பெருவல்லபமெய்தினர். நெடுங்காலமாகச் சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கும் பீதாம்பரமுமணிந்துகொண்டார். அத்திருமாலுக்கு இனிகிடைக்கத் தகாதவையெவை? எ - று. (உசு)

நாள நெடுந்தாட் சேய நறும்பூ நளினத்தோன்
மூளுறு மன்பிற் கச்சி புகுந்தம் முதல்வோனைக்
கோளறு மென்பூ வர்ச்சனை செய்தக் குறைமுற்றித்
தாளிணை பற்றுந் தொண்ட ருவக்குந் தலைநின்றான்.

(இ - ள்.) நாளத்தோடு கூடிய நெடியதாளையுடைய நல்லசெந்தாமரைப் பீடத்தையுடைய பிரமன் மேம்பட்ட அன்போடு காஞ்சிநகரஞ்சென்று முதல்வனுகிய அச்சிவ பெருமானைக்குற்றமற்ற மெல்லிய மலரானருச்சித்து அத்தவம் நிறைவேறப்பெற்று, சிவபெருமான் பாதங்களைச் சரணமடைந்த மெய்யடியார்கள் வியக்கத்தக்கதலைமை யெய்தினான். எ - று. (உஎ)

வையக முற்று மன்பதை யாவும் மரபோடுஞ்
செய்து முடிக்குந் திண்மை சிறந்தான் மறையெல்லாங்
கொய்து தெரிக்குங் கூரறி வுற்றா னளவில்லா
மைதவழ் கண்டத் தெந்தை யளிக்கும் வரம்பெற்றான்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் ஆன்மகோடிகளெல்லாவற்றையுமுறைப்படிபடைக்கின்ற வல்லமையின் மேம்பட்டான். வேதங்களெல்லாவற்றையும் பகுத்துணரும் நுட்பமான அறிவுமடைந்தனன், விஷந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் பாலிக்கின்ற வெண்ணிறந்தவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான்.

வெள்ளை யிதழ்ப்பைந் தாமரை மங்கை விருப்புற்றான்
கள்ளவிழ் கற்பத் தேவர் வணங்குங் கதிபெற்றான்
கொள்ளை நெடும்பா லாழியெ னுந்திண் குடைபெற்றான்
றுள்ளு திரைக்கற் றைக்கவ ரிப்பொற் றொகைபெற்றான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய இதழ்களையுடைய அழகியதாமரையில் வசிக்குங்கலைமகள்விருப்பமும் பெற்றான். தேன்சிந்துங்கற்பகமாலையையுடைய தேவர்கள் வணங்கும் பதவியும்பெற்றான். மிகநீண்ட திருப்பாற்கடலென்றுசொல்லத்தக்க வலிய சந்திரவட்டக்குடையும் பெற்றான். அப்பாற்கடலில் துள்ளும் அலைகள் போன்ற கூட்டமாகிய அழகிய வெண்சாமரைக் கூட்டங்களையும் பெற்றான்.

திண்சிறை யன்னத் தூர்தி சிறந்தா னழிவில்லாப்
பண்பொடு பிரம பதத்தலை நின்றான் முனிவோர்தந்
நன்பிண் வணங்குந் தன்மை யடைந்தா னவையற்றான்
வெண்பிறை வேணித் தேவனை யின்னும் விருப்புற்றான்.

(இ - ள்.) வலிய சிறகுகளையுடைய அன்னவாகனத்தால் மேம்பட்டான். அழிவில்லாத தன்மையோடுபிரமபதத்தில் விளங்கினான். முனிவர்கள் யாவரும் அன்புடன் பணியுந்தன்மைபெற்றான். குற்றமற்றான். வெள்ளியபிறைச்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை இன்னும் ஆசைகொண்டுதுதிசெய்கின்றான். எ - று. (ரு0)

சீகுல வெற்பிற் சென்று தவத்தின் செயன்முற்றி
மாகபு ரக்கோ னிந்திர னந்நாள் வழிபாட்டான்
பாகடு வெள்ளைப் பாய்பக டெய்திப் பயனுக்குஞ்
சாகைவி டுக்குங் கற்பக நாடுந் தனிபெற்றான்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்தலைவனாகிய இந்திரன், சீகுலபர்வதத்தையடைந்து தவச்செயல்களைமுடித்து அக்காலத்திற் பூசித்தான். அதனால் பாகனைக் கொல்லத்தக்க பாய்ந்து செல்லும் ஐராவதமென்னும் வெள்ளை யானையைப் பெற்று வேண்டியவற்றையெல்லாங் கொடுக்கத்தக்க சிறைகள் விரிந்த கற்பகவிருக்ஷம் பொருந்திய ஒப்பற்ற தேவலோகராச்சியத்தையும் பெற்றுக்கொண்டான்.

பொன்னொளி பொங்கு புலோமசை தந்த புதுக்காமத்
தின்னல மன்பி னுகர்ந்தனன் வானவ ரெவருந்தம்
மின்னொளி மாமுடி தாழ விழுந்தெழ விரிசெம்பொற்
றன்னரி யாசன மீது பொலிந்து துலங்குற்றான்.

(இ - ள்) பொன்போலுங்காந்திவீசுகின்ற இந்திராணிகொடுத்த நூதனமான காமவின்பத்தை அன்போடு அநுபவித்தான். தேவர்களெல்லாரும் தங்கள் காந்திபொருந்திய கிரீடங்கள் நிலமிசைப்படியும்படி சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்தெழுந்திருக்கவிசேஷித்த பசும்பொன்பதித்த சிங்காதனத்தின் மேல்வீற்றிருந்து விளக்கமெய்தினான். எ - று. (௯௨)

வால்வளை செம்பொற் றாமரை சிந்தா மணிதேனுக்
கோலிய வச்சிர முதலிய வெம்படை கைக்கொண்டா
னுனு நெடுங்குடை சாமரை மற்றிவை யனயாவுஞ்
சால்புற மால்விடை யோனரு ளோடுந் தாரநின்றான்.

(இ - ள்.) வெண்மை தங்கிய சங்கநிதி பசும்பொன்னிறந்தங்கிய பதுமநிதி சிந்தாமணி காமதேனு, வளைந்தவச்சிராயுதமுதலிய பெரிய ஆயுதங்கள் இவற்றைக்கைக்கொண்டான். அசைகின்ற நீண்டகுடை வெள்ளிய சாமரை முதலிய இவற்றையும் மேன்மைபொருந்தும்படிபெரிய இடவாரூடராகிய சிவபெருமான் திருவருளால் தரப்பெற்றுக்கொண்டனன். எ -று. (௯௩)

பாடுறு கீதப் பண்மொழி யோரறு பத்தாறு
கோடி யரம்பையர் சூழ்வர வின்னுங் குணதிக்கி
னீடு தனிக்கோல் சென்றுற நின்றா னிறைசெல்வத்
தோடமு தப்பே ருண்டி யுவந்தா னொழிவற்றான்.

(இ - ள்) இசைபாடுகின்ற வீணாநாதம் போன்ற வார்த்தைபொருந்தியவர்களாகிய அறுபத்தாறுகோடி தேவமாதர்கள் புடைசூழ்ந்திருக்கும்படி கிழக்குத்திசையிலே இன்னும் ஒப்பற்றசெங்கோல் செலுத்துகின்றான். குறைவற்ற ஐசுவரியத்தோடு அமுதமென்னும் பெருமைதங்கிய உணவையுண்டு நீக்கமற்றிருக்கின்றான்.

செந்தழல் வானவ னெம்பெரு மானடி சிந்தித்து
வந்தரு ணசல வெற்பிடை யன்பொடு வழிபட்டான்

வெந்தகர் வாகனம் வேற்படை பெற்றன னிருகொங்கை
மந்தர மன்னசு வாகா தேவிதன் மணமுற்றான்.

(இ - ள்.) செந்நிறந்தங்கிய அக்கினி பகவான் எமது சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்து அருணாசலமென்னும் மலையில்வந்து உண்மையன்போடு பூசித்தான். பெரிய ஆட்டுக் கடாவாகனமும் வேற்படையும் பெற்றது மன்றிமந்தரகிரிபோன்ற இருதனங்களை யுடைய சுவாகாதேவியையும் மணஞ்செய்து முடித்தான். எ - று. (௫௫)

தென்கீழ் மூலை புரந்து தனிக்கோல் செலுநின்றான்
மின்கீழ் போக விளங்கு மெயிற்றுத் தென்பாலோன்
றன்கீழ் மெவருந் தொழவரு டருகேதாரம் போய்ப்
பொன்கீ றியவன் சடிலத் தரனைப் பூசித்தான்.

(இ - ள்.) அன்றியும், தென்கீழ்த்திசையைப் பரிபாலித்து ஒப்பற்ற செங்கோல்செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்றான். மின்னலுங் கீழ்ப்படத்தக்க பிரகாசிக்கின்றபற்களையுடைய தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமன் தன்னடியின் கீழ்ப்பலரும் வணங்கும்படி திருவருள் பாலிக்கும் திருக்கேதாரத்திற்குச்சென்று, செம்பொற்கம்பிகளைப் போன்ற வலியசடையையுடைய சிவபெருமானை வழிபட்டான். எ-று. (௫௬)

தன்னக முள்ளப் பட்டன யாவுந் தரநின்றான்
பின்னரு கைக்குஞ் செங்கட் பகடு பெறப்பெற்றான்
மின்னடு பாசந் தண்டு கிடைத்தான் விரிவேணித்
துன்னரு முனிவ ரேழ்வர்க் கன்றுச மஞ்சொற்றான்.

(இ - ள்.) தன்மனதிலெண்ணியவரங்களை யெல்லாந்தரப்பெற்றுக்கொண்டான். அதன்பின் எதிநடத்தும் சிவந்த கண்களையுடைய எருமைக்கடாவை வாகனமாகப்பெற்றுக்கொண்டான். மின்னலின் மிக்க காந்தியுடையபாசக்கயிற்றோடுதண்டாயுதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டான். விரிந்தசடைமுடியையுடையவர்களாய் எல்லாராலும் அடைதற்கரியவர்களாய் சத்தமுனிவர்களுக்கும் ஒப்பானவனென்னும் பெயரும் பெற்றான். எ - று. (௫௭)

புண்ணிய பாவங் கண்டற முற்றும் புரிவோரை
விண்ணுல காள விடுப்பது மற்றுள வெம்பாவங்
கண்ணிய பாவரை வெந்நிரை யச்செங் கனலூடே
நண்ண விடுப்பது மன்னவ னானவையற்றான்.

(இ - ள்.) புண்ணிய பாவங்களைத்தெரிந்து முழுவதும் புண்ணியமே செய்கின்றவர்களைச் சொர்க்கலோகத்தை யரசாளச்செய்வதும், கொடிய பாவங்களையேசெய்த பாவிகளைக் கொடிய நரகமாகிய கடுந்தீயிற் சேரவைப்பதும் அவனேயாயினன். குற்றங்களெல்லாந் தீரப்பெற்றான். எ - று. (௫௮)

வன்றலை வெண்பற் சேடன் முடிப்பூ வலயத்துத்
தென்றிசை முற்றுந் தன்னொரு செங்கோல் செலநின்று
னின்றள வுஞ்செம் பொற்கிரி வில்லோ னிருபாதந்
தன்றலை யுச்சிக் கொண்டு சுமக்குந் தலைநின்றான்.

(இ - ள்.) வலிய தோள்களைப்பொருந்திய வெள்ளியபற்களையுடைய ஆதி சேடனது பணாமுடியிலுள்ள நிலவுலகத்திலே தென்றிசை முழுவதும் தன் ஒப்ப ற்றசெங்கோல் செல்லும்படியிருந்தான். இன்றுவரையில் மேருமலையைவில்லா கவேந்திய சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களைத் தனதுநிகரில்லாத உச்சியில் தாங்கிக்கொண்டு சுமக்கும் மேன்மைபடைத்தான். எ - று. (கூகூ)

நிருதிப் பேரோ னெந்தை பிரானடி நெடுநீழல்
கருதித் தென்கோ கன்ன மடைந்தா னொருகாலஞ்
சுருதிச் சொல்லான் மென்மல ரிட்டுத் தொழுதுற்றா
னெருதுற் றெம்மா னன்னவ னுக்கன் றெதிருற்றான்.

(இ - ள்.) நிருதியென்னும் பெயருடையோன் எமது தந்தையாகிய சிவ பெருமான் திருவடியின் சிறந்த நிழலைவிரும்பித் தென்றிசையிலுள்ள கோகர் ணமென்னுந் தலத்தை ஒருகாலத்திலெய்தி, வேதவாக்கியங்களால் மெல்லிய மலர்களைக்கொண்டர்ச்சித்து வணங்கியிருந்தான். அப்போது எமது சிவபெரு மான் இடபாரூடராய் அந்நிருதிக்குக் காட்சிதந்தருளினர். எ - று. (சo)

ஈயப் பட்ட வரங்க ளனைத்தையு மெதிரேற்றான்
மாயப் பட்டுத் தெவ்வர் விழத்தெறு வான்பெற்றா
னாயப் பட்டறி யாநிதி பெறறா னசுரர்க்கோர்
தாயொத் துப்பே ரரசு செலுத்துந் தகையானன்.

(இ - ள்.) கொடுக்கப்பட்ட பலவரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான். பகை வர் இறந்துவிழும்படி கொல்லத்தக்க வாட்படையும் பெற்றுக்கொண்டான். ஆராய்ந்து அளவிடற்கு முடியாத ஐசுவரியங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான். அசுரர்களெல்லாருக்கும் ஒருதாய்போலிருந்து பேரரசு செய்கின்ற தன்மையு டையவனானன். எ - று. (சக)

வருணன் சம்பு வனத்தர னைப்போய் வழிபட்டுச்
சுருளுந் தெண்டிரை வேலை புரக்குந் தொழில்பெற்றான்
மருளுந் திண்சுற வூர்திய னாக வரம்பெற்றான்
பொருவும் பாசங் கொண்டு குடக்குப் புரவுற்றான்.

(இ - ள்.) வருணன் சம்புகேசுவரத்தில் சிவபெருமானையடைந்துபூசித்து, சுருண்டுவருகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தைக் காக்குந்தொ ழில்பெற்றுக்கொண்டான். மயங்குகின்றவலிதங்கிய சுறாவாகனனும்படி வரம் பெற்றனன். போர்செய்கின்ற பாசத்தைத் தாங்கியவனாய் மேற்றிசையைப் பரி பாலிக்கின்றான். எ - று. (சஉ)

வேளைத் தீப்பட நெற்றி விழித்தருள் விடையோனைக்
காளத் தியில்வழி பட்டன னனிலக் கடவுட்கோ
வாளப் புவிபடு மன்பதை மனநினை விரைவிற்போய்
மீளப் படுவது தன்னல திலையெனும் விறல்பெற்றான்.

(இ - ள்.) மன்மதனைத்தகனமாம்படி நெற்றிக்கண்ணாற்பார்த்தருளிய இட பவாகனமுடைய சிவபெருமானை வாயுதேவன் காளத்தியிற் பூசைசெய்து ஒளி

மிகுந்து சிறந்த நிலவுலகிலுள்ள மனிதர்களின் மனநினைவினும் வேகமாய்ச்சென்று திரும்புவது தன்னைக்காட்டினும் இல்லையென்று சொல்லத்தக்கவல்லபமுமெய்தினன். எ - று. (சுங)

ஏழு வகைத்தாம் வாயுவி னுக்கோ ரிறையானுன்
யாழி னெடுங்கொடி யாயுத முற்றுன் வடமேல்பா
ஆழ்முறை யின்னும் பேரர சுற்று ளெழிவற்றுன்
பாழி வயக்கலை யூர்தி கிடைத்தான் பகையற்றுன்.

(இ - ள்.) அன்றியும் (ஆவகன் பிரவகன் அநுவகன் சங்ககன் நிவகன் பராவகன் பரிவகனென்னும்) சத்தவாயுக்களுக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனுனன். யாழ்த்துவசமும் பல ஆயுதங்களும்பெற்றுன். வடமேற்றிசையில் நீக்கமின்றியிருந்து நீதிமுறையாக இன்னும் பெரிய அரசாட்சிசெய்து கொண்டுவருகின்றுன். மிக்க வெற்றி தங்கிய மான்வாகனம் பெற்றுன். பகைதவிர்ந்தான். எ - று. (சுச)

சித்த வடச்சித் தேசுரர் பொற்சே வடியெண்ணிப்
பத்தி பயக்கச் சென்றுகு பேரன் பணிதந்தா
னத்தனை யொக்குந் தோழமை கொண்டா னருள்பெற்று
னத்த முதற்கோ மாநிதி யெல்லா நனிபெற்றுன்.

(இ - ள்.) குபேரன் சித்தவடமென்னுந் தலத்தையடைந்து அங்குள்ள சித்தேசுவரருடைய பொன்போன்ற பாதங்களைத் தியானித்து, பத்தி யதிகரிக்கப் பணிந்தான். சிவபெருமானுக்குச் சமானனுக நட்புகொண்டு திருவருள்பெற்று, சங்கநிதி முதலிய சிறந்த நிதிகளையெல்லாம் மிகுதியாகப்பெற்றுக்கொண்டான். எ - று. (சுரு)

எண்ணி நினைந்த வரம்பல யாவையு மெய்துற்றுன்
மண்ணிய புட்பகம் வாகன மாக வழங்குற்றுன்
றிண்ணிய வெங்கதை யாயுத மெய்து சிறப்புற்று
னண்ண னெடுங்குடை யுத்தர தேய மளிக்கின்றுன்.

(இ - ள்.) எண்ணங்கொண்டு கருதிய பலவகை வரங்களையும்பெற்றுக்கொண்டான். அலங்கரித்துள்ள புட்பக விமானத்தைத் தனக்கு வாகனமாக வழங்கப்பெற்றுன். வலிதங்கிய கொடிய கதாயுதம்பெறுகின்ற மேன்மையடைந்தான். சிறப்புற்று நீண்ட சந்திரவட்டக் குடையின்கீழ் வடதிசையைப் பரிபாலனஞ்செய்கின்றுன். எ - று. (சுசு)

வடகீழ் மூலைப் பதியீ சானன் வன்மீகப்
படவா ரூர்வா ழெந்தை பிரானைப் பணிவுற்று
மடலார் மென்பூ வர்ச்சனை செய்தான் மகிழ்பெற்றுன்
விடமார் கண்டன் வேண்டிய வென்னை விளம்பென்றுன்.

(இ - ள்.) வடகீழ்த்திசைக்காவலனுகிய ஈசானன் திருவாரூரில் புற்றிடங்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானைப்பணிந்து இதழ்களுடைய மெல்லிய மலர்களால் அருச்சனை செய்தான். அப்பொழுது நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்வெய்தியவராய் உனக்கு வேண்டிய வரம் யாது? கூறுகவெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ - று. (சுஎ)

ஈசா னத்தோ னெந்தை பிரானு லருளெய்திப்
பேசா நின்ரு னின்னுரு வின்னே பெறவேண்டு
மூசா நிற்கும் பன்னகம் வெண்பிறை முகிழ்கொன்றை
கூசா நிற்குங் கங்கை பொறுக்குங் குளிர்வேணி.

(இ - ள்.) ஈசானன் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுல் திருவருள்பெற்றுச் சொல்லுகின்ருன். தேவரீர் திருவுருவை இப்பொழுதே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மொய்த்துக்கொண்டுள்ள சர்ப்பம் இளம்பிறை மலர்கின்றகொன்றை மாலிகை குளிர்ச்சிதங்கிய சடைமுடியும். எ - று. (சஅ)

மழுமா னங்கை முச்சிகை நெடுவேன் மழவேறு
தொழுவார் தின்னேத் தொழுமுறை யென்னேத் தொழுதன்மை
வழுவா தீகுதி யென்றனன் வடகீழ்த் திசைபோயிப்
பொழுதே யாளுதி யென்றரு ளோடும் புரிகென்ருன்.

(இ - ள்.) மழுவும் மானுமேந்திய அழகியகைகளும், முத்தலைகளையுடைய நெடிய சூலாயுதமும் இளமைதங்கிய இடபமும், வணங்குகின்றவர்கள் தேவரீரைப்போலவே யடியேனேப்பணிகின்றஇயல்புமாகிய இவற்றையெல்லாந் தவருது கொடுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அன்றி வடகீழ்த் திசையிற்சென்று இப்பொழுதே யரசுபுரிகவென்று திருவருளோடு கட்டளையிடுவீராகவென்றும் விண்ணப்பித்தான். எ - று. (சகூ)

அன்னது கேளா வெந்தை பிரான்மற் றவனுக்குச்
சொன்னவை யாவுந் தந்து கடைப்பாற் றுரிசற்ருே
யென்னுழை வாவென் றின்னருள் செய்தா னினிதுற்ரு
னின்னு நெடும்பே ராழிபு ரந்தா னிகலற்ருன்.

(இ - ள்.) அதனை யெமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருச்செவியிலேற்று, அவ்வீசானனுக்கு அவன் கூறியவற்றையெல்லாம் அநுக்கிரகித்து, குற்றமற்றவனே! கடைசியாக எம்பால்வருவாயாகவென்று திருவருள் செய்தனர். அவ்வீசானன் இனிமையெய்தியவனுய்ப் பகைமை தவிர்ந்து இன்னும் மிகப்பெருமையுடைய ஆக்கிஞசக்கரஞ் செலுத்துகின்ருன். எ - று.

மேற்படி வேறு.

உலகெ லாந்தனித் திகிரியி னலங்குதே ருருட்டிச்
சுலவு காரிருட் பிழம்பறுத் துயிர்கருள் சுரக்கு
மலரி வானவன் கச்சியின் முளரிகொண் டரனே
மலர்சி லம்படி யருச்சனே வரன்முறை வகுத்தான்.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றிலும் ஒற்றைச்சக்கரத்தா லசைகின்ற தேரைச்செலுத்தி, அவ்வவ்விடங்களிற் சூழ்ந்துள்ள கருநிறந்தங்கிய இருளின் தொகுதியையகற்றி, சீவராசிகளுக்குக் கருணைசெய்கின்ற சூரியபகவான் காஞ்சி நகரில் தாமரைமலர்களால் சிவபெருமான் திருவடிகளை அர்ச்சனைசெய்து முறைப்படி பூசித்தான். எ - று. (ருக)

ஏழ்ப சும்பரி நுகம்பிணித் தெழுதரு மிரவி
யூழி ருக்குநாண் மண்டல மெனப்பொலிந் தூற்றான்
பாழி மாநிலங் கைதொழப் பசுங்கதிர் பரப்பிக்
கேழ்கி ளர்ந்தெழு வடவரை வலம்வரக் கிடைத்தான்.

(இ - ள்.) ஏழென்னும் பச்சைக் குதிரையைத் தேரின் நுகத்திற்பூட்டி யாரோகணிக்கின்ற சூரியன், உலகமுடிவிற்குள்ள நாள்வரையில் மண்டல மென்று சொல்லும்படி விளங்கி யிருந்தான். வலிதங்கிய நிலவுலக முழுவதும் கைகுவித்து வணங்கும்படி இளங்கிரணங்களை வீசி நிறமிகுந்து உயர்ந்த மேரு மலையைப் பிரதக்கணம் வரும்படிக்கும் வரம்பெற்றனன். எ - று. (ருஉ)

திருந்து மாத்திரை யிருத்தைநாட் டிங்களாண் டிருது
பொருந்து காலமற் றியாவையும் புலப்படப் புரிந்தான்
கருந்த டங்கணு ளிடத்தரன் கண்ணெனச் சிறந்தா
னிருந்த கோட்கிறை தானெனப் பொலிந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) அன்றியும் திருத்தமாகிய மாத்திரை நாழிகை நாள் மாதம் வருடம் இருது பொருந்திய மற்றைக்காலபேதங்களும் அறிந்துகொள்ளும்படி செய்தனன், அல்லாமலும் கருநிறமெய்திப் பரந்த கண்களையுடைய உமாதேவி யாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்கு வலக்கண்ணென்று சொல்லும் படி சிறப்பெய்தினன். நவக்கிரகங்களுக்கும் தானே தலைவனென்று இன்னும் விளங்குகின்றான். எ - று. (ருங)

கும்ப கோணத்து மழவிடை யிறைவனைக் குறுகிச்
செம்பொ னூடகப் பரிபுரச் சேவடி பூசித்
தும்பர் வெண்ணிலாக் கடவுண்மற் றுடுக்களுக் கிறையாய்ப்
பம்பு வெண்கதி ரினியதெள் ளமுதெனப் பயந்தான்.

(இ - ள்.) கும்பகோணத்தி லெழுந்தருளிய இளமைதங்கிய இடபாரூட ராகிய சிவபெருமானையடைந்து, மேன்மைதங்கிய வெள்ளிய சந்திரிகையை யுடைய சந்திரன், ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் அவ்வெம்பெருமானது பசும்பொன்னாலாகிய பாதசரமணிந்த திருவடிகளை வழிப்பட்டு, நட்சத்திரங்கட் கிறைவனாய், விசேஷித்த வெண்ணிறந் தங்கிய கிரணங்களை இனிமை யெய்தி த்தெளிந்த அமுதமென்று சொல்லும்படி பெற்றுக்கொண்டனன். எ - று.

மேரு மால்வரை வலம்வரைக் கிடைத்தனன் விமல
னார்கொ ழுஞ்சடை யணிதரச் சிறந்தன னுலகத்
தோரெ லாநதொழுந் தன்மைபெற் றுயர்ந்தன னெருங்கே
தேரி னின்னுயிர் குளிர்ப்புறச் சீதளஞ் சிறந்தான்.

இ - ள்.) பெரியமேருமலையைப் பிரதக்கணம் வரும்படியாகவும் பெற்றுக் கொண்டான். சிவ்பெருமானுடைய சடையில் தரித்துக்கொள்ளுஞ் சிறப்புமடைந்தான். உலகிலுள்ளவர்கள் ஒரேமாதிரியாய் வணங்குமியல்பும் பெற்று உயர்வடைந்தான். இன்னும் ஆலோசித்தால் இனிய சீவர்கள் குளிர்ச்சியெய்தும் படி குளிர்ச்சித்தன்மையில் மேம்பட்டான். எ - று. (ருரு)

பூம னன்னெறிப் புந்திகன் வியாழமென் புனிதன்
வாம சுக்கிரன் கதிர்மக னீங்கிவர் மருதூர்
தோமில் கூடல்வே தாரணி பழுமரச் சோலைக்
காமர் நன்னகர் திருவையா றடைந்தனர் கருதி.

(இ - ள்.) செவ்வாய், நன்மார்க்கமுடையபுதன், நன்மைதங்கிய வியாழன் என்னும் புனிதமானவன், அழகிய சுக்கிரன், சூரியகுமாரனாகிய சனி இவர்கள் முறையே திருவிடைமருதூர் குற்றமற்ற மதுரை திருமறைக்காடு ஆலமரச்சோலைகள் சூழ்ந்த அழகிய திருவாலங்காடு திருவையாறென்னும் ஐந்துக்ஷேத்திரங்களைச் சிந்தித்துச் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (ருகூ)

அரனை யேத்தினர் வரன்முறை யருச்சனை பயர்ந்தா
ரிரவி மண்டலஞ் சந்திர மண்டல மிவற்றிற்
குரவு மேற்பதஞ் சிறந்தன ருலகெலா முவந்து
பரவி யேத்துறப் பொலிந்தன ரொழிந்தனர் பாவம்.

(இ - ள்.) ஆங்காங்கெழுந்தருளிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து பூசித்தார்கள். சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலமென்னும் இவ்விரண்டிற்கும் மேலாகிய உயர்பதவியிற் சிறந்தார்கள். பாவங்களெல்லாம் நீங்கப்பெற்றவர்களாய் உலகினர் யாவரும் சந்தோஷித்து வணங்கித் துதிசெய்யும்படி விளங்கினார்கள்.

நன்மை யாவன நளிகட னெடுநிலத் தெவர்க்கும்
புன்மை யாவன யாவையுங் கொடுப்பவப் புவியோ
ரின்மை சொற்றுநின் றேத்துற வெய்தின ரிவர்க
டொன்மை யோனடித் தாமரை வரன்முறை தொகுவார்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கடல் சூழ்ந்த நெடிய நிலவுலகிலுள்ளார் யாவர்க்கும் நன்மையானவைகளும் தீமையானவைகளும் ஆகிய எல்லாவற்றையுங்கொடுத்துக்கொண்டிருத்தலால, உலகினர் தங்களுக்குவாய்த்த தரித்திரத்தைச் சொல்லித் தங்கள் திருமுன்னே நின்று துதிசெய்ய விருந்தார்கள். இவர்களெல்லாரும் புராதனராகிய சிவபெருமான் பாததாமரைகளை விதிப்படி பூசிப்பவர்கள். எ-று.

சொற்ற வேழ்வரி லிருவருஞ் சுராசுரர்க் குணர்த்தப்
பெற்ற டைந்தனர் மற்றையோர் பெருமையிற் சிறந்தார்
கொற்ற முத்தலை யயிற்படைக் குழகனுக் கினிதி
னுற்ற பூசனைப் பவித்திரப் பெருமையா ருரைப்பார்.

(இ - ள்.) ஈண்டுச் சொல்லிய சத்தகிரகங்களுக்குள்ளே வியாழன் சுக்கிரனென்னுமிருவரும் முறையே தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் உபதேசிக்குந்தன்மையெய்தி ஆசாரியர்களானார்கள். மற்றைய ஐவரும் மிகமேம்பட்டார்கள். ஆதலால் வெற்றிபொருந்திய முத்தலையுள்ள சூலாயுதந்தாங்கிய சிவபெருமானுக்கு இனிமையாகப்பூசிக்கின்ற வழிபாட்டின் புனிதமான மேன்மையை எவர்தாஞ் சொல்லுவர்? எ - று. (ருகூ)

தீதின் மாதவக் கோசிக னத்திரி சிவன்றாட்
போது ணர்ந்தறி கவுதமன் பரத்துவன் புலமை

மூது றுஞ்சம தக்கினி வசிட்டன்முற் றுணர்ந்து
வேத மோர்ந்தறி காசிப னெனப்படு மேலோர்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற பெருந்தவமுடைய விசுவாமித்திரர்-அத்திரி-சிவபெருமான் பாததாமரைகளைத் தெளிந்துணர்ந்த கௌதமர்-பரத்துவாசர்-அறிவின் மேன்மை தங்கிய சமதக்கினி- வசிட்டர்-வேதமுழுவதுமோதித் தெளிந்துணர்ந்த காசிபர்-என்று சொல்லப்பட்டமேலோர்கள். எ - று. (சுo)

இன்ன மாதவ முனிவர ரேழ்வரு மெதிர்ந்து
பொன்ன லங்குசிற் றம்பலத் தரனடி பூசித்
துன்ன ருங்கலை யாகம முதலமுற் றுணர்ந்தார்
துன்ன ருங்கிர கங்கட்கு மேற்பதந் தொக்கார்.

(இ - ள்.) இத்தகைப் பெருந்தவமுடைய சத்தமுனிவரும் பொன்மயமாய் விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலமெய்தி, ஆங்கெழுந்தருளிய நடராசப்பெருமான் பாதங்களை யர்ச்சித்து, எண்ணுதற்கும் அரிய நூல்கள் ஆகமங்கள் முதலியவற்றைமுற்றுந்தேர்ந்தார்கள். அடைதற்கரிய மேற்கூறிய கிரகங்களுக்கும் மேம்பட்ட பதவியை யடைந்தார்கள். எ - று. (சுக)

காலம் யாவையு மளவைகண் டொழித்து று கடைபோய்ப்
பால லோசனன் பதம்பெறு தன்மையும் பயந்தா
ரால கண்டன திணையடி யருச்சனை யயர்ந்து
மூல நாயக னளித்தன வின்னமு மொழிவாம்.

(இ - ள்.) காலங்களையெல்லாம் அளவிட்டுக்கழித்த இறுதியிற்போய், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருவடியை யடைகின்றதன்மையையுமெய்தினர்கள், விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் உபயபாதங்களைப் பூசிப்போருக்கு முதற்கடவுளாகிய அப்பெருமான் திருவருள் பாலித்தனவாகிய சரிதங்களை யின்னுஞ்சொல்லுகின்றோம். எ - று. (சுஉ)

நிரந்த வார்கட னெடுநிலப் பரப்பெலா நிழற்றிப்
பரந்த வெண்குடை வேந்தனுத் தரன்பர தனுக்குப்
புரந்த வில்லற மாட்சியிற் புகுந்தன ரிருவ
ரரங்க டிந்தவேற் றடங்கணார் மடப்பிடி யனையார்.

(இ - ள்.) வரிசையாய் நீண்ட கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகமுழுவதையும் நிழல்செய்து பரவிய வெண்கொற்றக்குடையுடைய மன்னனாகிய உத்தானபாதனுக்கு அரத்தைக்கோபிக்கும் வேல்போன்று பரந்த கண்களுடையவர்களும் இளமைதங்கிய பெண் யானைபோலும் நடையையுடையவர்களுமாகிய இரு மாதர்கள் பரிபாலிக்கின்ற மனைக்கிழத்தியராகச்சேர்ந்தார்கள். எ - று. (சுஙு)

இருவ ரீங்கிவ ரிருந்தவ மரிதிழைத் தீன்ற
கருணை மைந்தரோ ரிருவரக் கான்முளை யவரின்
மருவு பின்னவண் மதலையம் மணிமுடி வேந்தன்
றிரும டித்தலை யிருத்தலுஞ் சீறினண் மூத்தாள்.

(இ - ள்.) இவ்விரு மனைவியரும் பெருந்தவத்தை அரிதாகச்செய்து பெற்ற கிருபையுள்ள புதல்வரிருவரிருந்தனர். அப்புதல்வரிருவருள்ளே கலந்திருக்கும் இளைய பாரியையாகிய சுநீதியென்பாள் புதல்தன், இரத்தினகிரீடமணிந்த அம்மன்னனுடைய அழகிய மடியின்மேலுட்கார்ந்த மாத்திரத்தில், மூத்தவளாகிய சுருதியென்பாள் கோபமெய்தினன். எ - று. (௬௪)

சில்ல ரிச்சிலம் பரற்றுற வோடினள் சென்றாள்
மல்ல லம்புயத் தவன்றிரு மடித்தலை யிருக்குஞ்
செல்வ னைக்கரந் தொட்டிழுத் தகற்றினள் சினத்தால்
வல்லை கொண்டுதன் சிறுவனை யிருத்தினள் மடியில்.

(இ - ள்.) சிறு பருக்கைகள் பொருந்திய பாதசரம் ஒலிக்கும்படி யோடிச் சென்று, அழகு மிக்க தோளையுடைய அம்மன்னவன் சிறந்த மடியிலிருந்த புதல்வனைக் கோபத்தோடு கையைப்பற்றி யீர்த்து நீக்கிவிட்டாள். உடனே அதிவிரைவில் தன் மகனை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று அம்மன்னவன் மடியின் மேல் உட்காரவைத்தாள். எ - று. (௬௫)

அழுது கண்பிசைந் தடிக்கடி பொருமின னவனை
யெழுத ருங்குடை வேந்தவை நோக்கில னிரங்கி
விழுமெ ழுந்தனை யீன்றவட் குரைத்தனன் வீழ்ந்து
புழுதி மெய்படப் புரண்டனன் பொறுக்கலன் புதல்வன்.

(இ - ள்.) (அப்படி இழுத்துவிடப்பட்ட துருவன்) கண்ணைப்பிசைந்து கொண்டழுது அடிக்கடி வெம்பினன். ஓங்கிய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய மன்னவன் அவற்றையெல்லாம் பார்க்கவேயில்லை. அதன்பின்னர், அப்புதல்வன் விழுவான் எழுவான் இப்படித் துக்கப்பட்டு, தன் தாய்க்கு இச்செய்தியைச் சொல்லி, அப்புத்திரன் துருவன் சகிக்கமுடியாதவனாய் நிலமிசைவிழுந்து புழுதி யெல்லாம் உடலிற் படும்படி புரண்டான். எ - று. (௬௬)

எடுத்தெ டுத்தணைத் தாற்றினள் மடித்தலை யிருத்தித்
தொடித்த ளிர்க்கையாற் கட்புனல் முறைமுறை துடைத்துப்
பொடிப்பு ரண்டன நீவின ளகம்பொருள் பொருமி
வடித்த டங்கணாள் மைந்தனுக் கினையன வகுப்பாள்.

(இ - ள்.) மாவடுவைப்போன்று விசாலித்த விழிகளையுடைய சுநீதி யென்பாள். (அப்படிப் புரண்ட புத்திரனை) எடுத்தெடுத்தணைத்துக்கொண்டு அழுது தன் மடியில் வைத்துக்கொண்டு வளையலணிந்த தளிர்போலுங் கைகளால் புதல்வன் கண்ணீரை அடிக்கடி துடைத்து, நிலமிசைப்புரண்டதாற்படிந்த புழுதி நீங்கத்தடவிக்கொடுத்து, மனஞ்சகியாது துக்கித்து இவ்வகையாகச் சொல்லுவாள். எ - று. (௬௭)

என்னை செய்துமற் றுந்தைதன் னிலையழிந் திவட்குத்
தன்னை யீந்தனன் மன்மய றள்ளுறத் தளர்ந்தா
னுன்னை நோக்கல னுளநெகிழ்ந் தானல னுனக்குப்
பின்னல் வேணியோன் றிருவரு ளிரங்குமேற் பிழைத்தி.

(இ - ள்.) யாது செய்வோம்? உன் தந்தை தன் நிலைமை கெட்டு மூத்தவளாகிய சுருதிக்குத் தன்னைக்கொடுத்துவிட்டார். மனத்திற்றேற்றும் அவள் யக்கம் ஆட்டுவிக்க வருந்தினர். ஆதலால் உன்னைப்பார்க்கவில்லை. மனமுமிரங்கவில்லை இனி உனக்குப்பின்னிய சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருளிரங்குமாயின் கடைத்தேறுவாய். எ - று. (சுஅ)

அந்தி வண்ண னுக் கருச்சனை புரிந்தன ளாகி
மைந்த னோடுயர்ந் திழைத்தன ளீதுகாண் மகனே
முந்தை வானவர் யாரினு முதன்மையோ ராதற்
கெந்தை நல்லரு ளல்லவேன் முடிவதொன் றில்லை.

(இ - ள்.) அந்திவண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசை செய்பவளாய்த் தன் புதல்வனோடு சிறந்து செய்தாள். மகனே! இதுவே முதன்மையாகிய தேவர்களெல்லாரிலும் முதன்லமயராதற்குரிய எமது சிவபெருமானுடைய திருவருளையெய்தும் வழி இப்பூசை இல்லையாயின் முடியத்தக்க காரியம் ஒன்றுமில்லையாம். எ - று. (சுகூ)

ஆயி னெம்பிரான் மலரடி யருச்சனைக் குரித்தாய்
நீயும் வேண்டுவ யாவையும் பெறுகென நிகழ்த்தப்
போயி னன்சிறு புதல்வனுங் காசிபுக் கடைந்தான்
பாய வெள்விடை யவனடி யருச்சனை பயின்றான்

(இ - ள்.) ஆனல் நீயும் எம்பெருமானுடைய செந்தாமரை மலர்போலும் பாதங்களின் பூசைக்குரியவனாய் வேண்டியவற்றையெல்லாம் பெறக்கடவாயெனச்சொல்ல, இளங்குமரனாகிய துருவனும் அப்படியே காசிக்ஷேத்திரஞ் சென்று சேர்ந்து பாய்ந்துசெல்லும் வெள்ளிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைப் பூசைசெய்துவந்தான். எ - று. (எ0)

சிறுவ னின்னண மருச்சனை புரிதலுஞ் செழுநீர்
மறுவ றும்பிறை வேணியோன் மழவிடை யுகைத்துக்
குறுகி னனவட் குறுகலு மென்புறக் குழைந்தான்
பெறல ரும்பதத் தாமரை வீழ்ந்தனன் பிள்ளை.

(இ - ள்.) துருவன் இப்படி அர்ச்சனைசெய்யவும், செழியகங்காசலத்தையும் குற்றமற்ற இளம்பிறையையு மணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், இளமைதங்கிய இடபவாகனமூர்ந்து அங்கெழுந்தருளினர். எழுந்தருளவும் அப்புதல்வன் எலும்பும் நெக்குவிடும்படி மனமுருகி, அடைதற்கரிய அவருடைய பாதகமலங்களில் வணங்கினான். எ - று. (எக)

ஆடி னனழு தான்சிரித் தானழு தாடிப்
பாடி னனின்று பற்பல குழறினன் பகர்ந்தா
னோடி னன்குதித் தான்மயிர்ப் புளகெறிந் துயிர்த்தான்
வீடி னன்பிழைத் தானெனுந் தன்மையின் வியந்தான்.

(இ - ள்.) ஆநந்தக் கூத்தாடினன், சிரித்தான், புலம்பிக்கூத்தாடித்துதித்தான், நேரில் நின்றுபற்பலவார்த்தைகளாகக் குளறிக்கூறினான், ஓடினான், குதித்தான், மயிர்க்கூச்செறிந்து பெருமூச்சுவிட்டான். இறந்தான் உயிர்பெற்றானென்றுசொல்லத்தக்க தன்மையுடையவனாய் ஆச்சரியமெய்தினான். எ - று.

முக்க ணோக்கினன் முகிணகை பூத்தன னிவனை
யொக்க நோக்கினன் வேண்டிய வுணர்த்தென வுணர்த்த
நெக்க சிந்தைய னுச்சிகை கூப்புற நின்றான்
மிக்கெ ழுந்தபே ருவகையா னினையன விளம்பும்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களின் பார்வையுடைய சிவபெருமான் புன்னகை கொண்டவராய் இச்சிறுவனை ஒருமையாகப் பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரத்தைத்தெரிவிக்கவெனக் கேட்க, உருகிய மணமுடையவனாய், உச்சிமேற்கை கூப்பிக்கொண்டுநின்று, அதிகரித்தெழுந்தபேரானந்தத்தால் இப்படி விண்ணப்பிக்கின்றான். எ - று. (எரு)

துவர்க்கொ ழுங்கொடி வேணியோய் நின்னடி தொழுதே
னெவர்க்கு மேற்படு பதவியின் றருளுதற் கெனலும்
கவர்த்த முத்தலைச் சூலிமற் றாங்கது கருதி
நிவப்பு றுங்கன காசலப் பீடிகை நிறுவி.

(இ - ள்.) பவளத்தின் கொழுவிய கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானே! எல்லோருக்கும் மேம்பட்டபதவி யின்று பெறுதற்காகத் தேவரீர் பாதங்களைப் பணிந்தேனென்று விண்ணப்பிக்கவும், கிளைத்த முத்தலைகளையுடைய சூலப்படையேந்திய சிவபெருமான் அதனைத் திருவுள்ளங்கொண்டு, அதியுன்னதமான மேருமலைபோன்ற ஆசனமமைத்து. எ - று. (எச)

நின்ற கோட்களு முனிவர ரெழுவரு நிற்க
வொன்றி மேற்படு பதவிபெற் றுயர்ந்துற வுதவி
யென்றும் வெண்மதிக் கடவுளுங் கிரகங்கள் யாவு
மின்று மன்னவன் பணிப்படி திரிதர விசைத்தான்.

(இ - ள்.) நிலைத்துள்ள கிரகங்களும், சத்தமுனிவர்களும் நிற்கும்படிபொருந்தி, அவற்றிற்கு மேம்பட்ட பதவியைப்பெற்று மேன்மையெய்தும்படி பாலித்து, சந்திரனும் ஏனைக்கிரகங்கள் யாவும் எப்பொழுதும் அத்துருவன் கட்டளைப்படி சஞ்சரிக்கும் வகையாக இன்றைய வரையில் கட்டளையிட்டனர். எ-று.

கால சக்கர முதலிய வரங்களுங் கருதிப்
பால லோசன னளித்தருங் கயிலையிற் படர்ந்தான்
சால்பு றுந்தனித் துருவனென் றொருபெயர் தரித்தான்
மேலு றும்பதத் தின்னமு மிருந்தனன் வியப்பால்.

(இ - ள்.) காலசக்கரமுதலிய வரங்களையுங் கொடுப்பதற்கு நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டருளிப் பாலித்து, சிறந்த கைலாயகிரிக்கெழுந்தருளினர். அதன்பின் அவன் ஒப்பற்றமேன்மைதங்கியதுருவனென்னும் ஒரு பெயரையும்படைத்தான். மேம்பட்ட அப்பதவியில் இன்னும் சந்தோஷத்தோடிருக்கின்றனன். எ - று. (எசு)

திருக்கு டந்தையி னெம்பிரான் சேவடி பூசித்
துருக்கு சிந்தையி னுரகர்கோ னெடுநில மனைத்து
மிருக்க வெம்பண மாயிர மெடுத்தன னிருந்தான்
கருத்தி னோர்ந்தறி கலையெலா மொருங்குறக் களித்தான்.

(இ - ள்.) நாகராசனாகிய ஆதிசேடன் கும்பகோணத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எமது சிவபெருமான் பாதங்களை நெக்குவிட்ட மனதோடுவழிபட்டு, நெடிய நிலவுலகமுழுவதையும் தாங்குதற்குப் பெரிய ஆயிரம் பணாமுடிகளைப் பெற்றான். அன்றியும் நூல்களெல்லாவற்றையும் மனதினால் முழுவதும் சிந்தித்துத் தெளிந்து சந்தோஷித்தான். எ - று. (எஎ)

புரித்த வேணியெம் பரமனை யருச்சனை புரிந்து
தெரிப்ப ரும்பத மடைந்தன ரெண்ணிலர் சிறந்தார்
தரித்த மாதவத் தலைவிர்கா ளாங்கவர் தன்மை
விரிக்கி னெம்முறை யடங்குமோ யார்கொலோ விரிப்பார்.

(இ - ள்.) முறுக்கிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை வழிபட்டு, தெரிதற்கரிய பதவிகளடைந்து எண்ணிறந்தவர்கள் சிறப்பெய்தினார்கள். பெருந்தவப்பயன் பெற்றுள்ள நைமிசாரணிய முனிவர்களே! அத்தகையினரியல்பை விரித்துச் சொல்லவேண்டுமாயின் எமது தரத்தில் அடங்குமோ? அல்லதுவேறெவர்தாஞ் சொல்லுவார்கள். எ-று. (எஅ)

படப்பெ ரும்புவி யிலிங்கமும் பால்வளை கோலி
நடத்து வெண்டிரைப் பொன்னியே முதலிய நதிப்பா
லிடத்தி லிங்கமும் வடவரை முதலவெற் பெல்லா
மடுத்த லிங்கமும் பவித்திர மெனத்தொழு தடைந்தார்.

(இ - ள்.) ஆதிசேடன் தன் பெரிய படத்தாற் சுமக்கும் நிலவுலகில் திவ்விய க்ஷேத்திரங்களிலுள்ள சிவலிங்கங்களும், வெள்ளிய சங்குகளைக்கரையிலொதுக்கிப்பாயும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய காவிரிமுதலிய திவ்வியநதி தீரத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவலிங்கங்களுந் தூய்மையுடையனவென்று வணங்கிப்பேறெய்தினார்கள். எ - று. (எகூ)

தேவர் கின்னர ரியக்கர்கிம் புருடர்காந் தருவர்
மேவ ருந்தவ முனிவரர் சித்தர்வெள் ளெயிற்றுப்
பாவ காரிய நிருதர்வித் தியாதரர் படப்பாம்
பாவ தாகிய வெண்மரு மருச்சனை யயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் கின்னரர்கள் இயக்கர்கள் கிம்புருடர்கள்கந்தர்வர்கள் அடைதற்கரிய தரத்தையுடைய முனிவர்கள் சித்தர்கள் வெள்ளியபற்களையுடையவர்களாகிய பாவச்செயல்களையுடைய நிருதர்கள் வித்தியாதரர்கள் படம்பொருந்திய அஷ்டமாநாகங்களாகிய இவர்களெல்லாரும் சிவலிங்கார்ச்சனை செய்தார்கள். (அ0)

கருடர் மானிட ரரக்கர்மண் புரந்தருள் கமஞ்சூல்
வருட மெண்டிசை மதவரை மால்வரைக் குலங்கள்
பொருவ ரும்பதம் புகுந்தது மருவலர் புரந்தீத்
தொருவு மெம்பிரா னருச்சனை யன்றிவே றுளதோ.

(இ - ள்.) கருடர் மானுடர் அரக்கர் உலகினைக்காக்குஞ் சூல்நிறைந்த மேகங்கள் வருடம் அஷ்டதிக்குகள் அஷ்டகஜங்கள் அஷ்டகுலபர்வதங்களாகிய இவை நிகரற்றபதவியிற் சேர்ந்ததும், பகைஞரது முப்புரங்களை யெரித்தொழித்தருளிய எமது சிவபெருமான் அர்ச்சனையினாலன்றி வேறொன்றனாலுண்டோ?

முத்தி நான்கினத் தருமமே முதலிய நான்கி
னெத்தை வேண்டின ராங்கவ ரெய்துதற் கரிதோ
வத்த னுடகப் பரிபுரச் சேவடிக் கமைந்த
சுத்தி கொண்டிருந் தருண்முறை யருச்சனை தொகுப்பின்.

(இ - ள்.) புனிதராகிய சிவபெருமானுடைய பொன்னுலாகிய பாதசரமணி ந்த பாதங்களுக்குரிய புனிதம்பொருந்தியிருந்து அவ்விறைவனருளிய ஆகமமு றைப்படி சிவலிங்கார்ச்சனை செய்வார்களாயின், (சாலோகமுதலிய) நால்வகை முத்திகளினும் தருமமுதலிய சிறந்த நால்வகைப்புருஷார்த்தங்களிலும் எவரெ வர் எவ்வெவற்றை அபேக்ஷித்தாலும் அவரவர் அவ்வவற்றையடைதற்கு மரிதோ? எ - று. (அஉ)

மன்னர் மன்னராய் நெடுநில மன்பதை புரப்பா
ருன்ன ருங்கதி புகுந்திருந் தின்னல முவப்பார்
பின்னர் மைந்தராய் மாநிதிப் பெருக்கினுற் சிறந்தா
ரென்னை யாளுடை நாயகன் பூசனை யிழைத்து.

(இ - ள்.) என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்து பின் னர் வலியுடையவர்களாய், பெருஞ்செல்வப்பெருக்காற் சிறப்பெய்தி, மன்னர் மன்னராகி நெடிய நிலவுலகிலுள்ள பிரஜைகளைப் பாதுகாத்து எண்ணுதற்கரிய பதவிகளிற் சேர்ந்திருந்து இனிதாக இன்பத்தை யநுபவிப்பார்கள். எ - று.

அலங்கு பேரழ கருநிதி யசத்திய மின்மை
நலந்த ருங்கொடை சீர்த்திசெய்ந் நன்றியோர்ந் தறித
லுலம்பொ ருங்களி றுடலம் புரவிதே ரொலிநீர்
வலங்கொண் மாநகர் மாலிகை யளவொழி வளங்கள்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற மிக்க அழகும், பெருஞ்செல்வமும், அசத்தியமின் மையும், நன்மையைத்தரும் கொடையும், சிறப்பும், செய்ந்நன்றியறிந்துதெளித லும், திரண்டகல்லை யொத்தயானையும், வெற்றிதங்கிய அழகிய குதிரையும், தேரும், ஒலிக்கின்ற நீர்வளந்தங்கிய பெரிய நகரமும், மாளிகையுங் கணக்கற்ற வளங்களும். எ - று. (அச)

உரைத்த வீங்கிவை யாவையும் மெம்பிராற் குவகை
யிரைத்தெ ழும்படி வரன்முறை யருச்சனை யிழைத்தார்
கரைத்த வன்பொடும் பெற்றனர் கணக்கில ரன்னோர்
விரைத்த மென்மலர் பூசையிற பெற்றன விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) ஆகிய மேற்சொல்லிய இவற்றையெல்லாம், எமது சிவபெருமா னுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படி விதிப்படி அர்ச்சனை புரிந்தவர்களாய் அன் போடும் அடைந்தவர்கள் கணக்கில்லாதவர்களாவார்கள். அத்தன்மையர் மணந் தங்கியமெல்லிய மலர்களானர்ச்சித்தமையாற் பெற்றபேறுகளை விளக்கிச்சொல் லுவோம். எ - று. (அரு)

ஆதி நாளையிற் பாற்கடற் பாப்பணை யமலன்
மாது பாகனை மலரடி யருச்சனை வகுத்தா

னேத வேலைநீ ருலகெலாமொருகுடை நிழற்றிப்
பேதை மாரொடுஞ் சிறந்தனன் பெருநிதிப் பெருக்கான்.

(இ - ள்.) பண்டைக்காலத்தில், பாற்கடலிற் சேஷசயனத்திலெழுந்தருளிய திருமால் உமாசமேதனாகிய சிவபெருமானை அவரது தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களில் அர்ச்சித்தார். குளிர்ச்சிவாய்ந்த கடல் நீர் சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் ஒப்பற்றவெண்குடை நிழல்தரச்செய்து, பத்தினிமாருடன் பெருஞ்செல்வப்பெருக்கினாற் சிறப்பெய்தினர். (அசு)

செருக்கி ருந்தவா வுணர்ந்தவோ ரருந்தவச் செல்வ
னுருத்த லாலர சொழிந்துமா நிதிப்பெருக் கொழிந்தா
னெருக்கு வார்சடை யெம்பிரா னருச்சனை யியற்றித்
திருத்து மாநிலத் தரசொடு முன்னரிற் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) (அப்படியரசுபுரிகையில்), அரசச்செல்வத்தாற் கர்வித்திருந்ததனையுணர்ந்த அருந்தவமுடைய ஒருமுனிவர் கோபித்தலால் அரசாட்சியையும் பெருஞ்செல்வப் பெருக்கையும் ஒழிந்தார். எருக்கமாலையணிந்த நெடியசடையையுடைய எமது சிவபெருமானைப்பூசித்து, திருத்தமாகிய பெரிய நிலவுலகத்தின் அரசாட்சியோடு (செல்வத்திலும்) முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் மேம்பட்டனர். எ - று. (அஎ)

மடலெ ராயிரத் தாமரைப் பொருட்டுறை மறையோன்
கடவுண் மாப்பதி காழியிற் கண்ணுதற் பரனைப்
புடவி போற்றுறப் பூசனை நாள்பல புரிந்தான்
படவ ராவணி சென்னியோ னெதிர்ந்துறப் பணிந்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரவிதழ்களையுடைய செந்தாமரைமலரி லெழுந்தருளியிருக்கும் பிரமன் சிறந்த தெய்வீகந்தங்கிய க்ஷேத்திரமாகிய சீகாழியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானை உலகினர் துதிக்கும்படி பல தினங்கள் பூசைசெய்தான். படந்தங்கிய சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் தரிசனந்தந்தருள வணங்கினன். எ - று. (அஅ)

அருத்தி கூர்தர வெம்முழை யருச்சனை யயர்ந்தாய்
கருத்தி னோர்ந்தன வெதுவெனக் கண்ணுதல் வினவ
மருத்த வார்சடைப் புங்கவ வாணவ மயக்காற்
செருக்கெ ழுந்தன னதுகொடு வயிரவச் செல்வன்.

(இ - ள்.) ஆசையதிகரிக்கும்படி நம்மைப்பூசித்தாய். உன்மனதில் இச்சித்தவை எவையென்று நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் வினவியருள, மணம் வீசும் நெடிய சடையையுடைய கடவுளே! ஆணவமயக்கத்தினால் மயங்கிக் கர்வித்திருந்தேன். அதனாலே வயிரவக்கடவுள். எ - று. (அகூ)

சிந்தை சீறியென் சிரத்தினோர் சிரங்குறைத் தெழுந்தா
னந்த நாண்முத லின்றுகா றவலமுற் றடைந்தே
னெந்தை யாருயிர் படைப்பன மயங்கினே னெனக்கு
முந்து செய்வினை முயற்சிதந் தருளென மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) மனங்கொதித்து அடியேன் சிரங்களில் ஒருசிரத்தைக் கிள்ளிச் சென்றனர். அன்று தொடங்கி யின்றுவரையில் துயரமுழுவது மநுபவித்தேன். எந்தையே! ஆன்மவர்க்கங்களைச் சிருஷ்டிசெய்யுந்தொழில் புரிதலில் மயங்கினேன். அடியேனுக்கு முன்னைய சிருஷ்டித்தொழிலின் முயற்சியை இப்போது தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ - று. (கூ0)

அயனு ரைத்தசொற் கேட்டலு மெம்பிரா னவற்கு
மயர்வொ ழிந்துற வரம்புரிந் தகன்றனன் மறையோன்
கயனெ டுங்கட லுலகமும் பல்லுயிர்க் கணமும்
பயமொ ழித்துவீற் றிருந்தனன் முன்னரிற் படைத்தான்.

(இ - ள்.) பிரமன்கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, எமது சிவபெருமான் அவனுக்குமயக்கமகலும்படி வரந்தந்திமறைந்தருளினர். பிரமன் அதன் பின்னர், ஆழமான நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலகங்களையும் அவற்றில் வாழும் பல சீவராசிகளையும் பண்டுபோற்படைத்துக்கொண்டு பயமற்றவனுயிருந்தான். எ-று.

அரிக்கு மாயிரந் தோட்டுடை யம்புயத் தவற்குங்
கரித்த சிந்தையி னுணவ மீக்கொளக் கனன்றூர்
தெரித்த நான்மறை பிரணவ மீங்கிவை தெரியா
விரித்து ணர்த்திமற் றவரடு பேரமர் விலக்கி.

(இ - ள்.) ஒருகாலத்தில் திருமாலுக்கும் ஆயிரம் இதழ்களையுடைய கமலாசனத்திலுள்ள பிரமனுக்கும் ஆணவமலம் அதிகரித்தபடியால், கடுங்கோபசித்தமெய்தியவர்களாய்ப் போர்செய்தார்கள். அப்போது நான்குவேதங்களும் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய பிரணவமும் இப்படிப்போர்செய்வதுணர்ந்து தெளிவாகக்கூறி அவர்கள் செய்யும் பெரும்போரைத்தடுத்து. எ - று. (கூ௨)

பாரை யாருயிர்ப் பரப்பினைப் பகிரண்டப் பரப்பை
மேரு மால்வரை முதலிய வெற்பினை விரிந்த
நீரை வானவ ரெவரையு மீன்றய னின்று
ஞேரி னன்னவன் யாவனென் றுணர்ந்திலீர் போலும்.

(இ - ள்.) உலகத்தையும் அரிய ஆன்மகோடிகளையும் அண்டகோடிகளையும் பெரிய மேருமலைமுதலிய மலைகளையும், பெருகியகடலையும், தேவர்களெல்லாரையும் படைத்து இவற்றிற்கு அயலாயிருக்கின்றான். உணருமிடத்தில் அத்தகையினன் யாவனென்றுணர்ந்தீர்களில்லை போலும். எ-று. (கூரு)

என்று ரைத்தன யாவையு மாணவச் செருக்கா
னென்று மோர்ந்திலா னன்னவை யெம்பிரா னுணரக்
கன்று வெஞ்சின வயிரவக் கடவுளைக் காட்டிச்
சென்று நீயவர் செருக்கொழித் தருளெனச் சென்றான்.

(இ - ள்.) என்று பலவுங்கூறின. ஆணவமலத்தால் ஒன்று முணர்ந்தார்களில்லை. அதனை எமது சிவபெருமானறிந்து, கடுங்கோபமுடைய வைரவக்கடவுளைத் தோற்றுவித்து, நீபோய் அவர்கள் இறுமாப்பைவிலக்கிவிடுகவெனக்கட்டளையிடவும் அவர் அங்ஙனமே சென்றனர். எ - று. (கூச)

விரவு நான்மறை யந்தணன் றன்னுழை வெகுண்டோர்
சிரம ரிந்தெழு செந்நிறக் குருதியந் திரைநீர்க்
கரக பாலத்தி னேற்றலுங் கரந்ததக் கபாலத்
திரள்கு றுந்துளி யொன்றெனு மில்லையச் சிரத்தில்.

(இ - ள்.) கலந்த நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்த பிரமன்பாற் சினமெய்தி, அவனுடைய ஒருதலையை யறுத்து, அப்போதே பெருக்கெடுத்த செந்நிறமுடையதாய் அலைகள்மோதும் உதிரநீரை, தமதுகையிற்றாங்கியிருந்த கபாலத்திலேற்றுக்கொண்டவளவில் அவ்வுதிரமுழுவதுங்கபாலத்திற்சுவறியது. அதன்பின், உதிரத்தின் திரட்சியான சிறுதுளி ஒன்றும் அக்கபாலத்திலில்லை.

வேத நான்முகன் மயக்கமுற் றந்நிலை வீழ்ந்தான்
காது சூற்படை வயிரவ னுங்கது காணாப்
போத மன்னவற் களித்தரி நாட்டகம் புகுந்தான்
ஞாது லாந்துழாய் நெடுமுடி யவற்கெதிர் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) வேதமுணர்ந்த பிரமன் அப்பொழுதேமயக்கமெய்தி விழுந்தான். கொலைசெய்யுஞ் சூலாயுதந்தாங்கிய வைரவக்கடவுள் அதனைக்கண்டு அப்பிரமனுக்கு மயக்கமகல அறிவுதந்து வைகுந்தமடைந்து, மகரந்தப்பொடிகள் நெருங்கிய துளவமாலையணிந்த நீண்டதிருமுடியை யுடைய திருமாலுக்கெதிரே சென்றனர். எ - று. (கூகூ)

முத்த லைக்கழு வர்ங்கவ னெற்றியின் முற்றக்
குத்தி யேற்றினன் மடமடத் தொழுகிய குருதி
பத்த வாயிர மாண்டது கபாலத்துப் பாய்ந்த
மத்த மாமத மொழிந்துற மயங்கினன்மாயன்.

(இ - ள்.) முத்தலைபொருந்திய சூலத்தினால் அத்திருமாலின் நெற்றியிலழுந்தும்படி குத்தியழுத்தினர். மடமடவென்று பெருகிய உதிரமானது தேவவருஷத்திற் பதினாயிரவருஷ மொழுகியது. அவ்வுதிரமுழுவதும் அக்காலத்திற் பாய்ந்து உன்மத்தம் போன்றிருந்த பெருங்கர்வம் நீங்கிய மாத்திரத்தில் திருமாலும் மயக்கமெய்தினர். எ-று. (கூஎ)

பாய்ந்த சோரியைக் கபாலமும் பசையறப் பருகக்
காய்ந்த வெவ்விரும் பொழுக்கிய புனலெனக் காணா
னேய்ந்த மாயவற் குணர்ச்சிதந் தகன்றன னுரவோ
னேய்ந்த வெஞ்செருச் செருக்கொழிந் திருந்தன ரிவர்கள்.

(இ - ள்.) அப்படிப் பாய்ந்த வுதிரத்தை அக்கபாலமே பசையறக்குடித்துவிட, கொல்லனுலையிற் காய்ச்சிய இரும்பில் வார்த்த நீரைப்போலக் காணாதவனாய், உணர்வற்றிருந்த திருமாலுக்கு வைரவக்கடவுள் மறுபடியும் உணர்வுகொடுத்து எழுந்தருளினார். கடும்போர்க்குக் காரணமாயிருந்தகர்வத்தை இவர்களிருவரும் நீங்கியிருந்தார்கள். எ - று. (கூஅ)

என்னெ னப்படு மாணவப் பாதக மிறப்ப
மன்னு தண்பணை மாமரு தூரிடை மாயோன்
முன்ன வற்பணிந் தருச்சனை புரிந்தனன் முறையாற்
பொன்னின் வார்சடை யெம்பிரா னவற்கருள் புரிந்தான்.

(இ - ள்.) என்னென்று சொல்லப்படும் ஆணவத்தாற் சம்பவித்த பாதகம் நிவாரணமாம்படி, நிலைபெற்றிருக்கும் குளிர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த சிறப்புற்ற திருவிடைமருதூரென்னுந் தலத்தில், தலைவராகிய சிவபெருமானைத் திருமால் வணங்கி முறைப்படி அர்ச்சித்தனர். பொன்போல நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அவ்விண்டுவுக்குத் திருவருள்செய்தனர். எ - று. (கூகூ)

தான லாதிலை யெனவுணர் பாதகந் தவிர்ந்து
மேனி லத்தவை குண்டமுற் றடைந்தனன் விமலன்
கான நாண்மலர்ப் பழமறைப் பீடிகைக் கடவு
ளேனை மாமுக நான்கொடு மிருந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) திருமால் தன்னை நீங்க வேறுதலைவரில்லையென்று கூறியபாதகம் நிவாரணமாகி, தேவலோகத்திலுள்ள வைகுந்தபதவி சென்றெய்தினர். மணம் வீசும் புதியதாமரை மலர்ப்பீடத்தை யுடைய பண்டைய வேதங்களுணர்ந்த பிரமன், மற்றுள்ள சிறந்த நான்குமுகங்களோடு இன்னும் விளங்குகின்றான்.

முன்னொர் காலத்தி னரிபிர மர்க்கமர் மூளா
வன்ன வர்க்குள வத்திர மெதிருடன் றமர
வென்னை யாளுடை நாயக னிடையழற் பிழம்பா
யுன்னி நின்றவ ரத்திரந் திருவுரு வொளித்தான்.

(இ - ள்) முன்னொருகாலத்தில் திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் போருண்டாக, அவ்விருவர்க்குரிய அஸ்திரங்களை ஒருவருக்கொருவர் எதிரேவிட்டுப்போர் செய்ய, என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் அவ்விருவர்க்குமிடையே அக்கினித்திரட்சியாகத் திருவுளங்கொண்டு தோன்றி அத்தன்மையாகவே மறைந்தருளினர். எ - று. (கoக)

என்ற காரண முன்பெடுத் துமக்கென விசைத்தே
மொன்ற வோர்ந்தனி ரருச்சனை முறையினிங் குரைத்தே
மன்றி யின்னுமோ ரருந்துழா யலங்கலோற் கடுத்த
புன்றொ ழிற்படி றெம்பிரா னொழித்தமை புகல்வாம்.

(இ - ள்.) என்ற சரித்திரத்தை முன்னர் உமக்குக் கூறியுள்ளோம். அவற்றையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். அவர்கள்பூசித்தமுறைமையை இங்கே சொன்னோம். அன்றியும் அரிய துளசிமாலைதரித்த திருமாலுக்கு இன்னுமோர் அற்பத்தொழிலால் உண்டான துயரத்தை எமது சிவபெருமான் நிவாரணஞ் செய்தவகையைக் கூறுவோம். எ - று. (கoஉ)

வளைத்த வாளெயிற் றசுரரு மதுமல ரூழ்த்துக்
கிளைத்த கற்பக நாடரு மடுகளங் கெழுமி
விளைப்ப ருஞ்சமர் விளைத்தலும் விண்ணவர் வெருவித்
தளைத்த பூந்துழாய்க் கண்ணியோற் சரணெனச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்) வளைவுற்றகூரிய பற்களையுடைய அசுரர்களும், தேனொழுகும் மலர்களைச்சிந்திக் கிளைகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷந்தங்கிய தேவலோகவாசிகளாகிய சுரர்களும் போர்க்களத்திற்கூடி, செய்தற்கரிய போர்செய்தகாலத்தில், தேவர்கள்பயந்து அழகிய துளவமாலைதரித்த திருமாலை யடைக்கலமாக அடைந்தார்கள். எ - று. (கoங)

நிருத ராலுடைந் திருந்திசை நெடுந்தொலை சென்றே
மொருவ ரஞ்சலி ரென்றுநின் றுரைப்பவ ரில்லேங்
கருதி மற்றிது காத்தியே லெம்முயிர் காத்தி
மருவ ருந்துழா யலங்கலோ யென்றவர் வணங்க.

(இ - ள்.) மணம் வீசுந் துளசிமாலை தரித்தவரே! அசுரர்களால் தோல்வி யெய்தி வெகுதூரத்திலுள்ள பலதிசைகளிலும் ஓடினோம். எவ்விடத்தும் அஞ்சாதீர்களென்று ஒருவராவது நேரில்வந்து சொல்லுவது கண்டோமில்லை. இதனைமனதிற் கொண்டு நீர் காப்பது உண்மையானால் எங்களுயிரைக் காப்பீராக வென்று அவர்கள்வேண்டிவணங்க. எ - று. (௧௦௫)

இரங்கு சிந்தைய னெறுழ்வலிக் கலுழன்மீ தெழுந்தா
னரங்கு வெஞ்சம ரடுகளத் தசுரரை முரிக்கிப்
பரந்து போகிய திசையெலாம் படர்ந்தனன் சிலர்போ
யுரந்து ணுக்குறப் பிருகுவாச் சிரமமுற் றொளித்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் இரங்கிய திருவுள்ளமுடையவராகி மிகுவல்லபமுடைய கருடன் மீதில் ஆரோகணித்து, போர்க்களத்திலே அழுந்திய கடும்போர் செய்யும் அசுரர்களை யழித்து அவர்கள் பரவியோடிய திசைகளிலெல்லாம் துரத்திச்சென்றார். அப்போது சில அசுரர் ஓடித்தைரியமானது அழிவடைய, பிருகுமுனிவருடைய ஆசிரமஞ்சேர்ந்து ஒளித்துக்கொண்டார்கள். எ - று.

தொடர்ந்து சென்றனன் றிகிரிகொண் டோச்சிய துழாயோன்
படர்ந்த புன்சடைப் பிருகுவோர் மாதவப் பன்னி
யடைந்து புக்கன ரடைக்கலங் காத்தன ளவரை
மிடைந்த குல்லையோய் கோறலை யென்றெதிர் விலக்க.

(இ - ள்.) சக்கராயுதத்தை யெடுத்து வீசிய துளசிமாலைதரித்த திருமால் அவர்களைவிடாது பின்றொடர்ந்து போயினர். பரவிய சிறுசடையையுடைய பிருகுமுனிவருடைய ஒப்பற்ற மனைவியிடத்தில் அவர்கள் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அப்பத்தினியார் அவர்களுக்கு அபயாஸ்தமளித்து அடைக்கலமாய்க்காத்தவராய், துளவமாலையணிந்ததிருமாலே! அவர்களைக் கொல்லவேண்டாமென்று நேரேவந்து தடுக்க. எ - று. (௧௦௬)

எழுந்து சீற்றமிக் காங்கவ ளுரைத்தன விகந்து
கொழுங்க திர்ப்படைத் திகிரிகொண் டவளுயிர் குறைத்தான்
செழும்ப சும்புனற் குருதியஞ் சேற்றிடைக் கலாபத்
தொழுங்கு மாமயில் கிடந்தெனச் சோர்ந்தன ளுறங்கி.

(இ - ள்.) அம்மங்கையுரைத்த சொல்லைக்கடந்து கோபமதிகரித்துக் குதித்து, மிகுகாந்தியுடைய சக்கராயுதத்தை யெடுத்து அப்பத்தினியின் உயிரைப் போக்கினர். அப்பொழுது பச்சையிரத்தமாகிய உதிரவெள்ளத்தினாலாகிய சேற்றில், கலாபத்தின் ஒழுங்கையுடைய சிறந்த மயிலானது படுத்திருப்பதுபோலச் சோர்ந்திறந்தாள். எ - று. (௧௦௭)

போர்க்க டுந்திற லசுரரை யுள்ளுறப் புகுதா
வீர்த்த சோரிநின் றலைப்புறத் தொலைத்தன னெழுந்தான்
கார்த்த டங்கடற் படிந்தெழு கார்மழை வண்ண
னார்த்த வெஞ்சிறைப் புள்ளர சுகைத்தன னகன்றான்.

(இ - ள்.) போர்செய்துதோற்ற கொடுவல்லபமுள்ள அவ்வசுரர்களை உள்ளேபுகுந்து பற்றி அறுத்தவுதிரம் பிரவகிக்கும்படிகொன்று புறப்பட்டு, கருநிறங்கொண்டு பரந்திருக்குங் நட[illegible] முழுகியெழுந்த சூல்கொண்டமேகம்போலும் நிறந்தங்கிய அத்திரு[illegible] சத்திக்கின்ற பெருஞ்சிறகுகளையுடைய கருடனென்னும் பக்ஷியைச்செலுத்திக்கொண்டு போயினர். எ - று. (௧௦௮)

முதிரு மாதவப் பிருகுநான் மறைக்கொரு முதல்வன்
கதிரொ ளிப்பசுந் தருப்பையுஞ் சமிதையுங் கைக்கொண்
டெதிரு மாச்சிர மப்புறத் தின்னுயிர்ப் பன்னி
யுதிர வாரியுட் கிடப்பது கண்டுநின் றுயிர்த்தான்.

(இ - ள்.) முதிர்ந்த பெருந்தவமுடையவரும் நான்குவேதங்கட்கும் ஒரு தலைவருமாகிய பிருகுமுனிவர், பசியபிரகாசம் பொருந்திய தருப்பையையும் சமிதையையும் திருக்கரத்திலேற்றுக்கொண்டு எதிரே வருகையில், தமதாச்சிரமத்தின் வெளியே இனிய உயிர்போன்ற மனைவியார் உதிரப்பெருக்கில்மிதந்து கொண்டிருப்பதை நோக்கி அங்கிருந்தே பெருமூச்செறிந்தார். எ - று. (௧௦௯)

ஆர்கொ லீதிழைத் தாரென வகக்கணு லளந்தான்
போர்கொ ணேமியான் புரிந்தன னென்பது தெரிந்தான்
வார்கொள் வெம்முலைப் பன்னியை நோக்குறு மருளும்
வேர்கொ ழுந்துறத் தெருமரு மொருதனி வெதும்பும்.

(இ - ள்.) இதனையாவர் செய்தனரெனத் தமது ஞானக்கண்ணால் நோக்கினர். போர்செய்யத்தக்க சக்கராயுத மேந்திய திருமால் இதனைச்செய்தன ரென்பது ஞானத்தாலுணர்ந்தனர். கச்சணிந்தவலிய தனங்களையுடைய தன்மனைவியைப் பார்ப்பார் மயங்குவார் உடலில் வியர்வரும்பும்படி மனஞ் சுழல்வார். தனித்து வருந்துவார். எ - று. (௧௧௦)

இனைய புன்றொழி லியற்றியோ னிருந்துயர்க் கெல்லை
யனைய னாகியிந் நிலத்திடை யளவறு பிறப்பின்
வினையு ழந்துதன் னாருயிர்க் குயிரென மேவும்
மனையி ழந்துற வருந்தவென் றுரைத்தனன் மறையோன்.

(இ - ள்.) அப்பிருகுமுனிவர், இத்தகைய இழிதொழில் செய்த திருமால், பெருந்துயரங்கட்கெல்லாம் ஓர் எல்லை போன்றவனாகி, இந்நிலவுலகத்தில் எண்ணிறந்த பிறவிகளெடுத்து அநேக தீமைகளால் வருந்தி, தனது உயிர்க்குயிராகிய மனையாட்டியை யிழந்து வருந்தக்கடவனெனச் சாபமிட்டனர். எ - று.

உரைத்த சாபமுற் றுடற்றலும் புணரியோட் டெழுப்பி
யிரைத்த பாற்கடற் பள்ளியோன் காஞ்சிபுக் கிருந்து
திரைக்கொ ழும்புனற் சென்னிதா ளருச்சனை செய்தா
னுரைத்த வெள்விடை யெம்பிரா னவற்கெதிர் நடந்தான்.

(இ - ள்.) பிருகுமுனிவரிட்ட சாபம் திருமாலையடுத்துவருத்தவும், கடன் முழக்கையும் பிற்படச்செய்து சத்திக்கின்ற பாற்கடலிற் சயனிப்பவராகிய திருமால், காஞ்சிநகரையெய்தியிருந்து, அலைகளையுடைய விசேடமான கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளைப் பூசித்தனர்.

நரையையொத்த வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய எமது சிவபெருமான் அவ்விஷ்ணுவுக்கு எதிரே தரிசனந்தந்தனர். எ - று. (௧௧௨)

வணங்கு சென்னிய னழுதிழி கண்ணினன் வருந்தி
யுணங்கு சிந்தையன் றொழுதன னிற்றலு மொருபா
லணங்கி ருந்தியோன் வேண்டிய வென்கொலென் றருள
மணந்த மாதவன் சாபமுற் றிடுதுயர் வகுத்தான்.

(இ - ள்.) வணங்குகின்ற சிரசினையுடையவராயும், வருந்துவதால் கசிந்து கொண்டிருக்கும் நீரையுடைய கண்ணினராயும், துக்கித்துவாடும் மனமுடையவராயும் பணிந்து நிற்கும்போது, உமாதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் உனக்கு வேண்டியது யாதெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், பெருந்தவமுடைய பிருகு முனிவரிட்ட சாபத்தால் விளைந்த துயரத்தை விண்ணப்பித்தனர். எ - று. (௧௧௩)

பின்னும் வேண்டிய யாவையு முறைமுறை பேசக்
கன்னல் வில்லிசெற் றோங்கிய தழனுதற் கண்ணன்
மின்ன லங்கொளித் திகிரியா னருச்சனை விரும்பிச்
சொன்ன யாவையு மளித்தனன் றிருவருள் சுரந்து.

(இ - ள்.) மேலும் தனக்கு வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் வரிசையாகச் சொல்ல, கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனைத்தகித்துச் சிறந்த தீமயமான நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான், மின்னலை வீசுவதுபோலப் பிரகாசிக்கும் சக்கராயுதமேந்திய திருமாலின் வழிபாட்டை மகிழ்ந்து திருவருள் சுரந்தவராய், அத்திருமால் வேண்டிய வரங்களையெல்லாம் தந்தருளினர். எ - று. (௧௧௪)

அன்று மாயவற் கருள்வர மளித்தபின் பிருகு
கன்று வெஞ்சினச் சாபத்தாற் கடனெடும் புவியி
னின்று பத்தவ தாரமு நிகழுமா னினக்கே
யென்று ரைத்தனன் பின்னரு மெம்பிரா னிசைக்கும்.

(இ - ள்.) அப்போது திருமாலுக்குத் திருவருளால் வரங்களையெல்லாங் கொடுத்த பிறகு, பிருகு முனிவர் கொல்லத்தக்க கடுங்கோபத்தோடு சொல்லிய சாபமொழியால், உனக்குக் கடல்சூழ்ந்த நெடிய வுலகிலே நிலைத்திருக்கத்தக்க பத்துப் பிறவிகளுண்டாகும் எனத் திருவாய்மலர்ந்து மேலும் எமது சிவபெருமான் கட்டளையிடுகின்றார். எ - று. (௧௧௫)

ஈதி னொரவ தாரத்தி னின்னுயிர்க் குயிரா
மாது நீத்தற வருந்துதி வருந்திய பின்னர்த்
தீது தீர்ந்தவட் சேர்குதி யென்றன னெம்மான்
போதி னான்முகற் பயந்தவன் பணிந்தெதிர் புகலும்.

(இ - ள்.) இப்பத்துப் பிறப்புகளில் ஒன்றில், உனது இனிய உயிர்க்குயிராயிருக்கும் மனைவியை யிழந்தவனாய் வருந்தக்கடவை. அப்படி வருந்தியபின்னர், வருத்தநீங்கி அம்மனைவியைச் சேரக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டார். அப்போது தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமனைப்பெற்ற திருமால் எமது பெருமானை நேரில் வணங்கி விண்ணப்பிக்கின்றார். எ - று. (௧௧௬)

எடுத்த பத்தவ தாரத்தி னெழுமதச் செருக்கா
லடுத்த பாவநீத் தருடர வேண்டுமென் றிரப்பக்
கடுக்க ரந்துறை மணிமிடற் றெம்பிரான் கருதிக்
கொடுத்த கன்றெழுந் தருளினன் கயிலையங் குவட்டில்.

(இ - ள்.) அப்படி யாமெடுக்கும் பத்துப் பிறப்புக்களிலும் உண்டாகின்ற ஆணவமலத்தாலாகிய கர்வத்தால் உண்டாகும் பாவங்களை யகற்றித் திருவருள் புரியவேண்டுமெனப்பிரார்த்திக்க, ஆலகாலவிடம்மறைந்துள்ள நீலகண்டராகிய எமது சிவபெருமான் அதனைத் திருவுளங்கொண்டருளி அப்படியே வரமளித்துத் திருக்கைலாயகிரிக்கு எழுந்தருளினர். எ - று. (௧௧௭)

சிவபூசை மான்மியச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧௫ - க்குத் திருவிருத்தம் ௨௬௧௧.

பதினைன்காவது

மச்சாவதாரச் சருக்கம்.

காலமீண் டிடை கழிந்தன சிலவது காலத்
தால மோருரு வெடுத்தென வசுரரிற் றோன்றிக்
கோல வாளெயிற் றடுசினக் கோமகன் கொழுந்தீப்
பால லோசனற் குறித்துநின் றருந்தவம் பயின்றான்.

(இ - ள்.) இப்படிச்சிலகாலம் இடையே கழிந்தன. அப்பொழுது, ஆலகாலம் ஒருவடி வெடுத்தாற்போல, அழுகுற்று ஒளிவீசும் பற்களையும் கொல்லத்தக்ககோபத்தையுமுடையவனுகிய சோமுகனென்னும் ஒருதலைவன் அசுரகுலத்திலுதித்து, கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியாகிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்து அருந்தவஞ்செய்தனன். (௧)

தேவர் யாரையு நோக்கிநின் றருந்தவந் திருத்தி
யாவ வேண்டுவ வெறுழ்வலித் திறனொடு மெதிர்ந்தான்
பாவ மோருருத் திரண்டென வுறுப்பினன் பகரின்
மேவு தென்றிசை நமற்குமோர் நமனெனும் வெய்யோன்.

(இ - ள்.) தேவர்களெல்லாரையு நோக்கி அருந்தவஞ்செய்து, மிக்கபராக்கிரமத்தன்மைக்கு வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டான். பாவமேயோருருவெடுத்துத்திரண்டாற்போன்ற அவயவங்களுடையவன். சொல்வோமானால் தென்றிசைத்தலைவனுகிய இயமனுக்கும் இயமனென்று சொல்லத்தகுங்கொடியோன். எ - று. (௨)

செருவி னெற்றுவா ரின்மையாற் றினவுறுந் திரடோ
ளொருவன் மேருவை யிடுக்குறு மிடுக்கின னுவரி
யிருநி லத்தினும் வானவ ருலகினு மிவைக்கீழ்
வருநி லத்தினு மெதிர்க்குந ரில்லென மதித்தான்.

(இ - ள்.) போரில் தன்னை யெதிர்ப்போரில்லாமையால் தினவெடுக்குந் திரண்டதோளையுடைய ஒப்பற்ற சோமுகன் மேருமலையையும் கக்கத்திலிடுக்கிக் கொள்ளும் மிடுக்குடையவன். கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமியிலும் தேவருலகத்திலும் இவ்விரண்டிற்குங் கீழுள்ளபாதலலோகத்திலும் தன்னையெதிர்ப்போரில்லையென்று தீர்மானித்தான். எ - று. (௩)

ஒற்றை நாளநாட் டாமரை யவற்கெதி ருற்றான்
மற்றை யாங்கவன் வெருவர மயங்கின னதுகண்
டிற்றி தோவிவன் றிறமென விரங்கின னகந்தான்
பற்றி நான்முக னான்மறைக் குலமெலாம் பறித்தான்.

(இ - ள்.) ஒற்றை நாளத்தையுடைய புதியதாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமனுக்கு நேரேபோனான். அப்பொழுது பிரமன்பயமெய்தி மயங்கினான். அப்படிமயங்குதல் கண்டு இவன் வல்லபம் இவ்வளவு தானோவென்றிகழ்ந்து பகைத்தவனாய், அப்பிரமனைப்பற்றிக்கொண்டு நான்குவேதங்களின்தொகுதிகளையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டான். எ - று. (௪)

பறித்த நான்மறை கொண்டெழுந் திருங்கடல் பாய்ந்தான்
வெறித்தி ருந்தனன் சதுமுகத் தந்தணன் வெருவி
நறைப்ப சுந்துழாய்த் திருமக ணாயகற் குறுகிக்
குறித்து ரைத்தன னாங்கவ னடுசினங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பறித்துக்கொண்ட நான்குவேதங்களையு மெடுத்துக்கொண்டு பெரிய கடலிற்பாய்ந்தான். சதுர்முகனாகிய பிரமன் பயமெய்தி மயங்கியிருந்தான். அதன்பின் மணம்வீசும் பசிய துளசிமாலை தரித்ததிருமகள்கொழுநராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை யடைந்து நடந்தவிஷயத்தைக் குறித்துச் சொன்னான். அத்திருமால் கோபித்தனர். எ - று. (௫)

மான யோசனை யளவொழி மெய்யுரு வாய்ந்த
மீன மாயின னெடுங்கடற் பரவையின் வீழ்ந்து
கான வெண்டிரைக் கடங்கட லளறெழக் கலக்கிப்
போன வாளெயிற் றசுரனைத் தடவுறும் புகுந்து.

(இ - ள்.) மதிக்கத்தக்கயோசனையென்னும் அளவுகடந்த உடலோடுகூடிய மச்சவடிவெய்தினர். நெடிய கடலிற்றிடீரென்று பாய்ந்து, சத்திக்கின்றவெள்ளிய அலைகளையுடைய கருங்கடலைச் சேறுபடும்படி கலக்கி, அக்கடலிற்பாய்ந்து போன அவ்வசுரனைக்கண்டுபிடிக்கும்படி உள்ளே மூழ்கி. எ - று. (௬)

கவர்த்த வாலெடுத் தடித்துறக் கருங்கடல் சிதறி
யுவர்த்த துள்ளிவிண் ணுலகுற நிவந்தன வொளிகான்
றிவர்தெ ழுங்கதிர்க் கடவுள்கண் கரித்தன வண்டச்
சுவர்த்த லந்தொறு மீனெடுந் தெறித்தன துள்ளி.

(இ - ள்.) பிளவுபட்டவாலைத் தூக்கியடித்தவுடன், கருநிறமெய்திய கடலீரானதுசிதறி, உவர்ப்புள்ள அந்நீர்த்துளிகள் தெய்வலோகவரையிலும்மேலோங்கியெழுந்தன. ஒளியைப்பரப்பிக்கொண்டு ஒற்றைச் சக்கரமுடைய தேரில் ஆரோகணித்து வருகின்ற சூரியனுடைய விழிகளுங்கரித்தன. அண்டச்சுவர்களிலெல்லாம் அத்துளிகள் மீன்களோடுந்தெறித்தன. எ - று. (எ)

செகுத்த வெஞ்சினத் திமிங்கிலந் திமிங்கில கிலங்கள்
வகுத்த வெண்மருப் பெறுழ்வலித தடுஞ்சின மகரம்
பகுத்த வாய்மடுத் திடுந்திரைப் பரவைநீர் பாய்ந்து
தொகுத்த மாநிலந் தவழ்தரத் திசைதொறுந் துருவும்.

(இ - ள்.) பலவுயிர்களைக்கொன்ற கடுங்கோபமுடைய திமிங்கிலங்களும் திமிங்கிலகிலங்களும், பிரிவுபட்டுள்ள வெண்ணிறந்தங்கிய பற்களோடு மிகுவல்லபமெய்திக்கொல்லத்தக்க கோபந்தங்கியசுறுமீன்களும், வேறுசெய்யப்பட்டுக் குடிக்கின்ற அக்கடலின் அலைகளாகிய சலத்திற் பாய்ந்து அவைவீழ்கின்றகரையாகிய நிலத்தில் தவழ்ந்துசெல்லும்படி திசைகளெங்குந்தேடும். எ - று. (அ)

சுருதி கொண்டொளித் தோங்கிய நிருதனைத் தொடர்ந்து
குருதி வாய்மடுத் துயிர்செகுத் தருமறைக் குலங்கொண்
டொருவி நீங்கலு நான்முகன் பணிந்தெதி ருற்றான்
வெருவி யேந்தினன் கொடுத்ததா ரணங்களை மீனம்.

(இ - ள்.) வேதத்தைக்கைக்கொண்டு கடலிலொளிந்துள்ள அவ்வசுரனைப் பின்றொடர்ந்து அவனுதிரத்தைப்பருகியுயிரொழித்து, அரியவேதங்களைப்பற்றி நீங்கிச்சென்றவுடனே, பிரமன்பணிந்து எதிரே வந்தனன். அப்போது மச்சாவதாரங்கொண்ட திருமால் வேதங்களைத்தந்தனர். பிரமன் பயத்தோடு பெற்றுக்கொண்டான். எ - று. (௯)

வெள்ளை வாளெயிற் றரக்கன தாக்கையின் வீங்கு
கொள்ளை வெம்புனற் குருதியிற் சிவந்தது கொழித்துத்
துள்ளி ருங்கயன் மாந்தின செருக்கின தொடுநீர்ப்
பள்ள வெம்புன லுருக்கிய செம்பெனப் பட்ட.

(இ - ள்.) வெண்ணிறமுங் கூர்மையும்வாய்ந்த பற்களையுடைய அவ்வசுரனது உடலிற்பெருகிய மிக்க உதிரமாகிய நீரினால்மிகவுந்துள்ளிக்கொண்டிருந்த பெரிய கயல்மீன்கள் செந்நிறமெய்தின. அவ்வுதிரத்தைப் பானஞ்செய்ததால் கர்வமெய்தின. ஆழமாகத் தோண்டப்பட்டுள்ள அக்கடல் நீர் முழுவதும் உருக்கிய செம்புபோலாயின. எ - று. (௧௦)

கடவுண் மேருவொத் திருங்கடல் கலக்கிய மீன
மிடைப டுங்கரை யிடிபடுத் தேழ்கடற் பரப்பு
முடைப டத்திரிந் தோர்கட லாக்கிய துவரி
புடைப டப்பரந் துலகெலாந் தவழ்ந்ததப் பொருநீர்.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய மேருமலையைப்போலப் பெருங்கடலைக் கலக்கிய அம்மச்சமானது, இடையிலுள்ள கரைகளை யெல்லாமிடித்து சத்தசமுத்

திரங்களின் பரப்பும் உடைபடும்படி சஞ்சரித்து ஒரே சமுத்திரமாக்கிவிட்டது. அவ்வுதிரவெள்ளமானது சத்தசமுத்திரங்களின் சலத்தோடு கலந்து உலக முழுவதும் பரவிற்று. எ - று. (௧௧)

குடக்கு மாமுக நோக்குறக் குணதிசைக் கொடுவால்
கிடக்க நிற்புழி யிருகரை யணவுறக் கிடக்கும்
வடக்கு நோக்குறிற் றென்றிசை வாலுறக் கிடக்கு
மிடப்ப டுங்கடற் பெரும்புனன் முதுகுதோய்ந் திலவால்.

(இ - ள்.) மேற்கரையில் தன்முகம்பார்த்துக் கொண்டிருக்க, கீழ்க்கரையில் நெடிய வாலானது பொருந்தும்படி அம்மச்சவடிவங்கிடக்கும்போது, இருகரைகளுக்குஞ் சரியாயிருக்கும். வடகரையாயிருந்து பார்த்தால் அதன்வால் தென்கரையிலிருக்கும். விசாலித்துள்ள அக்கடலில் நிரம்பியமிக்க நீரினால் அம்மச்சத்தின் முதுகும் நனைந்ததில்லை. எ - று. (௧௨)

மகர மேமுத லாகிய யாவையும் வாய்ப்பெய்
தகனெ டுங்கடற் றிரிதரு மமலையி னஞ்சிப்
புகலி டந்தெரிந் தடைந்தனர் வானவர் புனிதச்
சிகர மால்வரைக் கயிலையிற் குழுவொடுஞ் சென்றார்.

(இ - ள்.) சுறாமுதலிய பெருமச்சங்களையெல்லாம் வாயிற்பெய்துகொண்டு, அகலமாய் நெடுகிய கடலிற்றிரிந்து கொண்டிருக்கும் கோஷத்தாற் பயந்து, தேவர்கள் தாங்கள் சரணமடைதற்குரிய இடத்தைத் தெரிந்து சேர்ந்தவர்களாய், புனிதமான உச்சியையுடைய சிறந்த கைலாயகிரிக்குத் தங்கள் தொகுதியோடு போனார்கள். எ - று. (௧௩)

செழுந்து ழாயணி யலங்கலோன் மீனமாய்த் திரையோட்
டெழுங்க ருங்கட லேழையு முடைபடுத் தியங்கி
யொழுங்கு வாளெயிற் றிடங்கரே முதலின வொருங்கே
விழுங்க மன்பதைப் பரப்பெலாஞ் சுழல்வன வெருவி.

(இ - ள்.) செழுமை தங்கிய துளசிமாலை தரித்த திருமால் மச்சவடிவெடுத்து அலைகளோடுகூடிய பெரிய சத்தசமுத்திரங்களையும் உடைத்துத் திரிந்து, வரிசையாயுள்ள கூர்மைவாய்ந்த பற்களைபொருந்திய முதலைமுதலியவற்றையும் ஒன்றாய்க்கூட்டி விழுங்க, மக்கட்டொகுதி யெல்லாம் பயமெய்திச் சுழல்வனவாயின. எ - று. (௧௪)

ஆரு ழைப்புகு மினியென வுணர்கிலே மைய
பாரு மண்டமு மதிர்ந்தன வருண்முறை பார்த்துச்
சாரு மிச்செருக் கொழித்திலை யாமெனிற் றமியே
மூரும் வையமும் விளிந்தன வெனப்பணிந் துரைத்தார்.

(இ - ள்.) ஐயனே! இனிஅவையெல்லாம் யாவர்பால் அடைக்கலம் புகுமென்பதாக நாங்களுணரோம். பூலோகமும் தேவலோகமும் அதிர்ச்சியுற்றன. அநுக்கிரகிக்க வேண்டியமுறைமையைப் பார்த்து, அவ்வாறு வந்த அம்மச்சத்

தின் கர்வத்தை விலக்காதிருப்பிரானல், அடியேங்களுடைய பதவிகளும் பூமிலாகமும் அழிந்தனவாகுமென்று பணிந்து சொன்னார்கள். எ - று. (௧௫)

அரவு லாத்திருக் குழைப்புறத் தவருரை யடைத்துச்
சிரமொ ரைந்துடை யெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்கி
யுரவு சாத்தனை வருதியென் றுங்கவற் குரைத்தான்
பரவ ருந்திறன் மீனவெஞ் செருக்கறப் படுப்ப.

(இ - ள்.) ஐந்து திருமுகங்களையுடைய எமது சிவபெருமான், சர்ப்பகுண்டலமணிந்த தமது திருச்செவியில் அத்தேவர்கள் முறையிட்டவார்த்தையை யேற்றருளித் திருவருண்மிகுந்து, வல்லமைதங்கிய வைரவக்கடவுளைவருகவென விளித்து, யாவராலும் புகழ்தற்கரிய வலிய பெரிய அம்மச்சத்தின் கர்வமகல அழிக்கக்கடவர்யென்று அவருக்குக் கட்டளைசெய்தனர். எ - று. (௧௬)

அலைத்த வார்புனற் சென்னியோ னுங்கவை யருளக்
கொலைத்த லைக்கொடுஞ் சூற்படைச் சாத்தனுங் குறுகி
வலைக்கு லத்தவ ருருவுகொண் டலைக்கரை வந்தா
னிலைத்த சிந்தையி னோக்கின னதற்கெதிர் நிமிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அலைகளையுடைய பெருக்கெடுக்குங் கங்கையாற்றை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் அங்ஙனங் கட்டளைதரவும், கொலைத்தொழிலில் முதன்மைபெற்றகொடிய சூலப்படைதாங்கிய வைரவக்கடவுளும் அடைந்து, [பரதவர்] மீன்பிடிப்போர் குலத்தினர்போலவடிவேற்று அக்கடற்கரையையெய்தி, ஒருகருத்தாய் நோக்கி அம்மச்சத்தின் நேரேயோடினர். எ - று.

எடுத்து வீசிய வலைகட லேழையு நிரப்பிப்
படுத்தி ழுத்தலும் வலையகப் பட்டது பாரார்
நடுக்க டற்புகுந் திருவிழி பறித்தன னடந்தான்
கடுத்த வெஞ்செருக் கிழந்தது மீனமாக் கடவுள்.

(இ - ள்.) உடனே அவரெடுத்துவீசிய வலையைச் சமுத்திரங்களேழிலும் பாயும்படி விரித்து மீண்டுஞ் சுருக்கியிழுத்தவுடனே, அம்மச்சம் வலையில் அகப்பட்டுக்கொண்டது. நிலவுலகிலுள்ள நடுச்சமுத்திரத்திற் சேர்த்து அம்மச்சத்தின் இருவிழிகளையும் பறித்துக்கொண்டு சென்றார். தெய்வீகமுற்றுச் சிறந்த அம்மச்சமானது கொடுமை தங்கிய விசேஷித்த கர்வத்தை நீக்கியது. எ - று.

வாங்கு கண்மணி யெம்பிரான் றிருவடி வனசந்
தாங்க வுய்த்தனன் முகிணகை புரிந்தனன் றலைவ
னோங்கு வானவ ருவந்தனர் தொழுதன ருயர்ந்தார்
பாங்கு வீழ்ந்தன ரிறைவனை யடிக்கடி பணிந்தார்.

(இ - ள்.) பறித்த அம்மீனின் கண்மணிகளை எமதுசிவபெருமான் பாததாமரைகள் தாங்கும்படி சேர்த்தனர். அப்போது சிவபெருமான் புன்னகைசெய்தனர். மேன்மை தங்கிய தேவர்கள் யாவரும் சந்தோஷித்துப் பெருமானைத் துதிசெய்து சிறந்தவர்களாய், அவர்பக்கலிற் சூழச்சாஷ்டாங்கமாகப் பலமுறை பணிந்தார்கள். எ - று. (௧௯)

பொன்னி னாட்டவர் முனிவரர் பூமிசைப் பொலிந்த
வன்ன வூர்திமற றியாவரு மரனடி வழுத்தி
யின்ன மாமணி நின்னுருத் தரித்திடி னெந்தாய்
மன்னு மாயவன் காண்டொறுஞ் செருக்கற மயங்கும்.

(இ-ள்.) தேவலோகத்தார் முனிவர் தாமரை மலர்ப்பீடத்திலிருக்கும் அன்னவாகனனாகிய பிரமன் முதலானோரும் சிவபெருமான் பாதங்களைத் துதிசெய்து, எமது தந்தையே! இச்சிறந்த மணியைத் தேவரீர் திருமேனியிலணிந்திருப்பதால், நிலைபெறுயுள்ள திருமால் அதனைக்காணும் போதெல்லாம் கர்வபங்கராய் மயங்கிக் கிடப்பார். எ-று. (உ0)

எனவு ரைத்தன கேட்டலு மெம்பிரா னுவந்து
தனது மேனியிற் றரித்தனன் விண்ணவர் தணந்தார்
கனைக ருங்கடற் கட்புலம் போக்கிய மீன
நினைம னச்செருக் கிழந்தது கிடந்தது நெடுநாள்.

(இ-ள்) என்று விண்ணப்பித்ததை எமது சிவபெருமான் கேட்டவுடனே, களிப்பெய்தி அவர்விரும்பியபடியே தமது திருமேனியிலணிந்து கொண்டனர். தேவர்கள் சென்றார்கள். சத்திக்கின்ற கரிய கடலில் கண்மணிகளை யிழந்த அம்மச்சமானது தான் கருதிய மனோகர்வமகன்று பலகாலம் அப்படியே கண்ணிழந்து கிடந்தது. எ-று. (உக)

தன்னை யோர்ந்திடு செருக்கினாற் றமூவிய பாவம்
பின்ன மாவதற் கேதுசெய் குதுமெனப் பிடித்து
முன்ன வற்கெனக் காஞ்சிபுக் கருச்சனை முயலா
மின்னி ருஞ்சடை வேணியோற் பணிந்தம் மீனம்.

(இ-ள்.) அம்மீனானது தன்னிலைமையையுணர்ந்து கர்வத்தாலுண்டாகிய பாவங்கள் நிவாரணமாவதற்காக என்ன செய்வோமென்று கருதி, காஞ்சிமாநகரமெய்தி, பிரகாசிக்கின்ற நீண்ட சடையையுடைய முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானுக்கென்று பூசிக்க முயற்சிசெய்து வணங்கியது. எ-று. (உஉ)

ஏறு யர்த்தரு ளெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்கிச்
சீறு மால்விடைக் காட்சிதந் தருளினன் றிருமான்
மாறி லன்பொடும் பணிந்தடி வரன்முறை வழுத்தி
யீறி லெந்தைநீ யென்பிழை பொறுத்தியென் றிரப்ப.

(இ-ள்.) இடபக்கொடியையுயர்த்தி யருளிய எமது சிவபெருமான் திருவருண்மிகுந்து, கோபிக்கின்ற பெரிய இடபவாகனத்திலாரோகணித்துத் தரிசனந்தந்தருளினர். அப்போது மச்சவடிவாயிருந்த திருமால் மாறுபடுதலில்லாத உண்மை யன்புடன் பணிந்து அவர் பாதங்களை முறைப்படி துதிசெய்து, அழிவற்ற எமது தந்தையாகிய தேவரீர் அடியேன் அறியாமையாற் புரிந்த குற்றத்தை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க. எ-று. (உஙு)

நினக்கு வேண் டிய வென்னென முக்கணு னிகழ்த்த
மனக்கொ டுந்திறன் மயக்கநீத் தக்கயல் வடிவந்
தனக்கு றித்தெனை வண ங்கினோ ரிருங்கதி தழுவப்
புனற்கொடுஞ் சடை யெம்பிரா னருளெனப் புகன்றான்.

(இ - ள்.) உனக்கு வேண்டிய வரங்கள் யாவையென்று திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் வினவவும், அடியேன் மனதிலுதித்த கொரே வல்லமை தங்கிய மயக்கமகன்று, இம்மச்சாவதாரத்தைக்குறித்து அடியேனை வணங்குகின்றவர்களும் பெரிய பதவியை யெய்தும் வகையாக, கங்கையையணிந்து வளைந்த சடையையுடைய எமது பெருமானே! திருவருள்புரிய வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனர். எ - று. (உச)

கேட்ட நல்வர மங்கிலே கிடைத்துற வழங்கி
வாட்ட டங்கணண் மருங்கினேன் கயிலைபோய் மறைந்தா
னேட்டி ருந்துழா யலங்கலோ னவ்வுரு விகந்து
நீட்டி ருஞ்சிறைக் கலுழன்மீப் பொலிந்தன னின்றான்.

(இ - ள்.) கேட்டுக்கொண்ட நல்லவரங்களை அவர்பெறும்படி யப்பொழுதே யநுக்கிரகித்து, வாள்போன்று பரந்த விழிகளையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான் அந்தர்த்தானமாய்த் திருக்கைலாயத்திற் கெழுந்தருளினர். பெரிய இதழ்களையுடைய துளசிமாலைதரித்த திருமால் அம்மச்சவடிவகன்று நீண்டபெருத்திருக்கும் சிறகுகளையுடைய கருடவாகன மீது விளங்கியிருந்தனர்.

தடங்கொ டுஞ்சினைக் கற்பக நாடருந் தணந்தார்
திடங்கொ டாமரை நான்முகச் செல்வனு மெதிர
மடந்தை தாமரை மாளிகை மாதுலா மார்பன்
படங்கொள் பாப்பணைப் பள்ளியோன் றன்னுழைப் படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) விசாலித்துவளைந்த கிளைகளையுடைய கற்பகத்தருவையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களும் சென்றார்கள். திடம்பெற்றதாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமனும் எதிர்கொள்ளும்படி தமது மனைவியாகிய தாமரைக் கோயிலையுடைய திருமகள் பொருந்திய திருமார்பையுடையவரும், படம்பொருந்திய சேஷசயனத்தில் அறிதுயில் கொள்பவருமாகிய திருமால் தமதுவைகுந்த பதவிக்கெழுந்தருளினர். எ - று. (உ௬)

மச்சாவதாரச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௪௪-க்குத் திருவிருத்தம் உ௬௬௭.

பதினைந்தாவது

கூர்மாவதாரச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

கற்ப கத்தரு நாட்டவர் யாவருங் கவர்த்த
மற்ப குத்ததோள் வாளெயிற் றசுரரு மருவி
நற்ப டப்பல மொழிந்தனர் நட்டன ராகி
முற்ப டச்சதக் கிருதுவுக் கினையன மொழிவார்.

(இ - ள்.) கற்பகவிருக்ஷமுள்ள தேவலோகத்தினராகிய தேவர்களெல்லாரும், பிரிவுபட்டு வலிமை தங்கியதோள்களும் கூர்மையாகிய பற்களுமுடைய அசுரர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து, நன்மையான வார்த்தைகள் பலவாகச்சொல்லிச் சிநேகித்தவர்களாய், முன்னொருகாலத்தில் இந்திரனுடன் இப்படிச் சொன்னார்கள். எ - று. (க)

நாவ ளந்துறு நாட்பட நரைதிரை மூப்புச்
சாவ டைந்துறுந் தன்மையி னிற்பன தழுவாப்
பாவ வெண்டிரைப் பால்படு படுகடல் கடைந்து
மேவு தெள்ளமு தெடுத்தியா மயின்றுற வேண்டும்.

(இ - ள்.) நாவினாலளவிட்டுச் சொல்லமுடியாத அநேக நாட்களாக, நரைதிரை மூப்புமரணமென்னும் இவ்வகைகளெய்தாதிருக்க, தழுவமுடியாததாய்ப் பரவியுள்ள வெண்ணிறந்தங்கிய அலைகளோடுகூடிப் பால்நிரம்பி ஆழமாகிய திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து அதிலுண்டாகும் தெளிந்த அமுதையெடுத்து நாமெல்லோரும் புசிக்கவேண்டும். எ - று. (உ)

என்றொ ருப்பட வொருமொழி கொண்டியைந் தெழுந்தார்
சென்று மந்தரந் திருப்பினர் பிடுங்கினர் திரும்பி
யன்று பாற்கட லகவைநட் டரவிடை பிணித்து
நின்று வாங்கலுஞ் சாய்ந்தது நெடுமுடிச் சிகரம்.

(இ - ள்.) என்று ஒற்றுமைப்படும்படி ஒரேவார்த்தையாகப் பேசிக்கொண்டு சம்மதித்துச்சென்று, மந்தரமலையைத் திருகிப்பிடுங்கி யெடுத்துத் திரும்பி அப்பொழுதே பாற்கடலினிடையில் நட்டு, வாசுகியென்னும் சர்ப்பத்தை மத்தியிற்சுற்றி நின்றுகொண்டு கடைந்தபொழுது, நீண்ட சிகரங்களையுடைய அம்மலை சாய்ந்தது. எ - று. (ங)

அடித்த லம்பொரு தக்கிரி யகனிலப் பரப்பை
யிடித்து நேடரும் பாதலத் திருந்தது நோக்கி
யெடுத்த தங்களா லாவதொன் றில்லென விகழ்ந்தார்
தொடுத்த பைந்துழாய் நெடுமுடி யவனுழைத் தொக்கார்

(இ - ள்.) அம்மலையைப் பூமியானது தாங்காமையால் பூமியைப்பிளந்து கொண்டு தேடுதற்கரிய பாதலத்திலிருந்ததைத் தேவர்கள் கண்டு, அதனை யெடுத்துக்கொண்டுவந்த தங்களால் இனிச்செய்வதொன்று மில்லையென்று தம்மைத்தாமே நிந்தித்துக்கொண்டு பசிய துளசிமாலையணிந்த நீண்ட கிரீடமுடைய திருமாலினிடஞ்சென்று கூடினர். எ - று. (ச)

உலகெ லாம்பதத் தளவையிட் டுண்டுமிழ்ந் தளித்தா
யலகில் பல்லுயிர்த் தொகைதொறு மமர்ந்தனை யைய
பலவு யிர்க்குமவ் வினைப்படி நுகர்வன பகிர்ந்தாய்
திலமு நெய்யுமொத் திருந்தனை நின்னையார் தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) ஐயனே! உலக முழுவதையும் திருவடிகளாலளந்து உண்டு உமிழ்ந்து காத்தீர்! எண்ணிறந்த பல சீவராசிகடோறும் வீற்றிருக்கின்றீர். பல சீவர்களுக்கும் அதனதன் வினைப்படி யநுபவிக்கவேண்டிய போகங்களை வகுத்தளித்தீர். எள்ளும் எண்ணெயும்போன்றிருந்தீர். ஆதலால் தேவரீரை யாவருணர்வார்கள். எ - று. (ரு)

கண்ணிற் காண்பன யாவையுங் கட்புலன் கதுவா
தெண்ணிற் காண்பன யாவுநீ யாயினை யெந்தாய்
மண்ணிற் காண்பன வானிடைக் காண்பன மயங்க
வுண்ணிற் பாயுனை யாவரே யளவையிட் டுரைப்பார்.

(இ - ள்.) கண்களாற் பார்க்கப்படுவனவெல்லாம் கட்புலனுக்கு விளக்கமின்றி, மனத்தாற்கணிக்கற் பாலனவாகிய யாவும், எமது தந்தையே! தேவரீராகவே யிருக்கின்றீர். உலகிற்காணப்படுவனவும் ஆகாயத்திற்காணப்படுவனவும் மயக்கெய்தும்படி அவற்றுள் விரவியிருப்பீர். தேவரீரை யெவர்தாம் அளவிட்டுச்சொல்வார்கள்? எ - று. (சு)

ஆட கப்பொருப் பெடுத்துள வளவொழி யண்டந்
தோட கப்படு முந்தியந் தாமரை தோன்றப்
பாடி ருக்குணர் நான்முகச் செல்வனைப் பயந்தா
யூடி வைக்கெலா முட்படு கருவியொத் துயர்ந்தாய்.

(இ - ள்.) பொன்மலையாகியமேருவை நடுவாகவுடைய அண்டகோடிகளையும், இதழ்களையுடைய நாபிக்கமலத்தில் தோன்றும்படி பெருமைதங்கிய வேதங்களையுணர்ந்த பிரமதேவனையும் தந்தருளினீர். இவையெல்லாவற்றிற்கும் உள்ளீடாயிருந்து நடத்துகின்ற சூத்திரம்போன்றும் மேன்மைபொருந்தினீர்.

இடுக்க ணென்பதொன் றெம்முழை யெய்துநா ளெந்தா
யடுத்தொ ழித்துநின் ருரரு ளளிக்குதி யன்றோ
தொடுத்த வான்றுணை நின்னல தில்லெனத் தொழுதார்
கடுப்ப டம்படு பாப்பணை யெம்பிரான் கழறும்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! துன்பமென்பதொன்று எங்களிடத்தடைந்த காலத்தில், தேவரீர் எழுந்தருளி அதனைத்தொலைத்துக் காட்சிதந்து திருவருள் புரிவீரல்லவா? ஆதலால் எங்கள் சம்பந்தமான சிறந்த துணை தேவரீரையன்றி இல்லையென வணங்கினார்கள். அப்பொழுது விடந்தங்கிய படத்தையுடைய சேஷசயனராகிய திருமால் சொல்லுகின்றார். எ - று. (அ)

விரும்பி வேண்டுவ தென்னைகொல் விண்ணகங் கலக்கி
வருந்த வைத்தவ ருளர்கொலோ வழங்குதி ரென்றான்
முருந்த வாணகை முகிண்முலைத் திருமகட் கிறைவா
பரிந்து ரைப்பதோர் காரண முளதெனப் பணிந்தார்.

(இ - ள்.) நீங்கள் விரும்பிக் கேட்பது யாதோ? தேவலோகத்தையழித்து உங்களையெல்லாம் வருந்தச் செய்தவர்களுளரோ? சொல்லுகவெனக் கட்டளையிட்டார். [முருந்து] மயிலிறகி னடியைப்போலும் ஒளிமிகுந்த பற்களையும் தாமரைமொட்டுப்போலுந் தனங்களையுமுடைய திருமகள் தலைவரே! வருந்திச் சொல்லத்தக்க ஒருகாரணமுளதென்றுதிரும்பவும் பணிந்தார்கள். எ - று. (கூ)

மொழிதி ரென்றலுந் தொழுதனர் நரைதிரை மூப்பிற்
கழியு மாக்கைபெற் றிருந்தன மத்துயர் கடப்பச்
சுழித டந்திரைப் பாற்கட லமுதெழச் சுழல
வெழுத டங்கிரி நிறுத்திவா சுகிபிணித் திழுத்தேம்.

(இ - ள்) சொல்லுகவெனத் திருமால் கூறவும், தேவர்கள் வணங்கி நரை திரை மூப்பினாற்றுபரமெய்திக் கழிந்துபோகுந் தேகமுடையவர்களாக விருக்கின்றோம். அத்துன்பங்களை யகற்ற, சுழித்தெழுகின்ற விசாலித்த அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அமுதமுண்டாகும்படி கடைய, உயர்ந்தபருத்த மந்தரகிரியைத் தூணாக நட்டு வாசுகியைத்தாம்பாகப்பூட்டிக் கடைந்தோம்.

அந்த மந்தர நெடுநில மிடித்துவீழ்ந் தாழ்ந்த
தெந்தை நின்னல தெமக்கென விசைவதொன் றுண்டோ
வந்து நோக்கியம் மாகடல் கடைந்தமு தெடுத்துத்
தந்தெ மக்குயிர் தருதியென் றிரந்தடி தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) அந்த மந்தரமலை நெடிய பூமியைப்பிளந்துகொண்டு கீழே விழுந்து பாதலத்தி லழுந்தியது. எமது தந்தையே! தேவரீரையன்றி எங்களுக்கென்று இசைந்த செயலொன்றுள்ளதோ? தேவரீர் எழுந்தருளி வந்து பார்த்து, அப்பெரிய திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அமுதமெடுத்து எங்கட்குக் கொடுத்து எங்களுயிர் தருகவென்று வேண்டிப் பாதங்களில் வணங்கினார்கள்.

ஈரப் பைந்துழா யெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்கிப்
பாரத் திண்சிறைப் புட்பிடர் சேவடி பதித்தான்
வேரிக் கற்பக நாடரு மசுரரும் வியந்தார்
மூரித் தெண்டிரைப் பாற்கடல் குறுகினர் முன்னி.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த பசிய துளசிமாலை தரித்த திருமால் திருவருள் சுரந்து பருத்து வல்லபம்பெற்ற சிறகுகள்வாய்ந்த கருடனுடைய பிடரியின்மீது தமது திருவடிகளைப்பதித்தனர். மணந்தங்கிய கற்பக விருக்ஷமுள்ள தேவலோகத்தாரும் அசுரர்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அமுதம்புசிக்கக்கருதி, பெருமை தங்கிய தெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலை யடைந்தார்கள். எ - று.

கண்டு வெஞ்சிறைக் கலுழனீத் திழிந்தனன் கண்ணன்
றிண்டி றற்பெருங் கமடமாய்த் திருவுருச் சிறந்தான்
கொண்ட மேற்புற மிலக்கயோ சனையிடங் கொண்டு
மண்டு பாற்கடல் படிந்துவீழ் மந்தர மெழுப்பி.

(இ - ள்.) திருமால், மந்தரமலைகிடப்பதைக்கண்டு, பெரிய சிறகுகளையுடைய கருடனைவிட்டுக்கீழேயிறங்கி மிகுவல்லமை தங்கிய பெரிய ஆமையாகத்திருவுருவெடுத்தனர். அவ்வுருக்கொண்ட மேற்பாகமானது இலக்ஷயோசனைதூரம் உயர்வுடையதாகத் தாங்கிக்கொண்டு, நிரம்பிய பாற்கடலில் மூழ்கி, பாதலத்திலமிழ்ந்த மந்தரமலையைக் கிளப்பி. எ - று. (கரு)

முதுகு மந்தர நிறுவுற வாசுகி முறுக்கித்
கதுமெ னக்கடைந் திழுத்தனர் கலங்குபாற் கடற்பான்
மதுகை மந்தரஞ் சாய்ந்தது வண்டுழாய்க் கமட
மதுவு ணர்ந்தது பிறந்தது திருக்கர மநந்தம்.

(இ - ள்.) தமது முதுகிலே மந்தரகிரியை நிறுத்தவும் வாசுகியாகிய நாணையிறுக்கிப்பற்றிக்கொண்டு அதிவிரைவோடு கடைந்திழுத்தார்கள். கலங்கிய அப்பாற்கடலினிடையே வலியமந்தரமலை மீண்டுஞ்சாய்ந்துவிட்டது. வளந்தங்கிய துளசிமாலைதரித்த திருமாலாகிய ஆமை அப்படிச் சாய்வதைத் தெரிந்தவுடனே, அவ்வாமைக்கு அநேகந் திருக்கரங்களுண்டாயின. எ - று. (கச)

வெற்பி னுச்சிதொட் டமுக்கின சிலகரம் விண்ணோ
ரற்பி னீர்த்தன ரொருபுற மசுரரீர்த் தயர்ந்தார்
கற்பி னுங்கவர்க் கொருபுற முதவியக் கமட
முற்பு றந்தொடுத் திழுத்தன திருக்கர முளரி.

(இ - ள்.) (அப்படித்தோன்றிய வற்றுட்) சிலகைகள் அம்மலையின் உச்சியைப்பற்றிக்கொண்டமுத்தின. அப்போது தேவர்கள் ஒருபுறமும் அசுரர்கள் மற்றோர் புறமுமாக அன்போடிழுத்துங்சோர்வெய்தினார்கள். அவர்களுக்கு இவ்வாமையின் கைகளாகிய தாமரைகள் உதவியாயிருந்ததோடு, சிலகைகள் முற்பக்கலிலும் பற்றியீர்த்தன. எ - று. (கரு)

கடைந்த காலைநுண் டிவலைவெங் ககனமீத் தெறிப்ப
வுடைந்து பாற்கடல் சுழன்றது மழுப்படை யொருவற்
கடைந்து சொற்றிது புரிந்தில ராதலி னதன்பாற்
குடைந்தெ ழுந்தது கருநிறக் கொடுவிடங் கொதித்து.

(இ - ள்.) இப்படிக் கடைந்த காலத்தில் நுண்ணிய நீர்த்துளிகள் பெரிய ஆகாயத்திற் சிதறும்படி பாற்கடல் உடைபட்டுச் சுழன்றது. மழுவாயுதமேந்திய ஒப்பற்ற சிவபெருமானுக்கு அதனைச்சென்று விண்ணப்பஞ்செய்து இத்தொழில் செய்யவில்லையானபடியால், அப்பாற்கடலில்கருநிறந்தங்கியகொடிய ஆலகாலமானது ஜ்வாலித்துக் கொப்புளித்துக்கொண்டு உண்டாயிற்று. எ-று.

வடவை காளிமம் பொதிந்தென மணிநிறக் கஞ்சூற்
படர்கொ ழும்புயல் பரந்தெனப் பருதியிற் றொலைந்து
மிடைப டுங்கருங் கங்குல்வந் திறுத்தென விரிநீர்
புடைப டத்தவழ்ந் தெழுந்தது கொடுவிடம் பொங்கி.

(இ - ள்.) வடவாக்கினி கருநிறமெய்தியதுபோன்றும், சூலெய்தி நீலரத்தின நிறமுடைத்தாய்ப்படரும் பெரிய மேக சாலங்கள் பரவியதுபோன்றும், சூரியனுக்ககப்படாது மறைந்து நெருங்கிய கருநிறந்தங்கிய இரவுவந்து சேர்ந்தாற்போன்றும், அக்கடலின் மிகுந்த நீரும் அயலிலிருக்கும்படி அக்கொடிய விடமானது பெருகிப்பிரவாகித்து ஓங்கியது. எ - று. (கள)

வெருவி யோடினர் விண்ணவ ரசுரர்வின் புரந்த
கருவி மாமழை வண்ணனும் புகலிடங் காணு
ஞெருவி நீங்கிய விண்ணவ ரொருவழி குழுமித்
திருவி ஞயக தடுத்தியென் றனுமவன் செப்பும்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் அசுரர்களும் பயந்தோடினார்கள். தேவலோகத்தைக்காத்த உலககாரணமாகிய மேகநிறமுடைய சிறந்த இந்திரனும், புகுந்தவிடமறியாதவனானன். இப்படி அங்கிருந்து நீங்கியோடிய தேவர்கள் ஒருவாறு ஒன்றுகூடி, லக்ஷ்மீநாயகா! இவ்விஷத்தைத் தடுத்தருளுகவெனப் பிரார்த்திக்கவும், அத்திருமால் கூறுகின்றனர். எ-று. (சஅ)

என்னை யொப்பவ ராயிர கோடிய ரெனினு
முன்ன ருங்கொடு விடத்தினை யெதிர்ப்பவ ருளரோ
பின்னல் வேணியோன் றிருவரு ளுளதெனிற் பிழைப்பே
மன்ன தில்லையே லெங்ஙனம் பிழைத்துமென் றறைந்தான்.

(இ - ள்.) என்னை நிகரானவர்கள் ஆயிரகோடியர்கள் என்றாலும், எண்ணுதற்கும் அரிய இக்கொடிய விஷத்தை யெதிர்ப்பவர்கள் உண்டோ? பின்னல் பொருந்திய சடையை யுடைய சிவபெருமான் திருவருளிருக்குமாயின் உயிர் பிழைப்போம் அஃதில்லாவிடின் எப்படிக்கடைத் தேறுவோமெனக் கூறினன்.

அந்த ரத்துள வானவ ரடுதிர லசுர
ரிந்தி ரப்பெரும் பெயரினோ னயனையீன் றளித்தோ
னுந்து வெம்பயத் தோடினர் கயிலைசென் றுற்று
ரெந்தை யெம்பிராற் கடைக்கல மபயமென் றிரந்தார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள், கொல்லத்தக்க வல்லபமுடைய அசுரர்கள், இந்திரனென்னும் பெருமை தங்கிய பெயருடையவன், பிரமனைப் பெற்றதந்தையாகிய திருமால், ஆகிய இவர்களெல்லாரும் தங்கள் மனதிலுதித்த கொடிய பயத்தினால் ஓடிச்சென்று, கைலாயமெய்தினார்கள். எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குச் சரணமெய்தி அபயமருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று. (உ0)

வேத நாயக விளங்கொளி வெவ்வழற் பிழம்பாஞ்
சோதி நாயக சுடர்க்கொடி மரதகம் படர்ந்த
பாதி நாயக பராபர பழமறைக் கெட்டா
வாதி நாயக வஞ்சினே மபயநின் னபயம்.

(இ - ள்.) வேதநாயகரே! விளங்குகின்ற காந்தி தங்கிய கொடிய தீத்திரட்சியான சோதித்தலைவரே! பிரகாசிக்கின்ற மரகதக்கொடிபோன்ற பார்வதிதேவியார் பொருந்திய அர்த்த சரீரியாகிய இறைவரே! பரமும் அபரமுமாகவுள்ளவரே! பழமையாகிய வேதங்களுக்கும் எட்டப்படாத முழுமுதற்கடவுளே! அடியேங்கள் அச்சமெய்தினோம், தேவரீருக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம், எ - று.

வித்து மாயினை யங்குரம் விடுத்தவெஞ் சினையின்
கொத்து மாயினை யவ்வழி யுயிர்க்குல மனைத்திற்
கொத்து நின்றனை யாதலி னுனக்கிது பரமா
லத்த னேயிறப் பஞ்சினே மபயநின் னபயம்.

(இ - ள்.) விதையாகவும் விளங்கினீர். முளையினின் றுயர்ந்த பெரியகிளைக ளின் தொகுதியாகவும் விளங்கினீர். அவ்வகையே சீவராசிகளைவைக்கும் ஒரே தன்மையாக விளங்கியிருக்கின்றீர். ஆதலால் தேவரீருக்கு இதுகடமையாகும். புனிதமானவரே! நாங்கள் மரணத்திற்குப் பயந்தோம். தேவரீருக்கு அடைக் கலம் அடைக்கலம். எ - று. (௨௨)

இரந்தி ரந்துநின் றிவைபகர்ந் தேத்தலு மெமையாள்
கரந்தை வார்சடை யெம்பிரான் கருத்துண ரான்போ
லரந்தை யென்கொலென் றருளினு னுங்கவர் தொழுது
பரந்த பாற்கடல் கடைந்துள பரிசெலாம் பகர்ந்தார்.

(இ - ள்.) இப்படித் திருமுன்னின்று பலவாறு பிரார்த்தித்துக் கூறித் துதித்தவுடன், எம்மையாட்கொண்ட பொற்கரந்தையணிந்த நீண்ட சடையை யுடைய எமது சிவபெருமான், அவர்கள் விருப்பையுணராதவர்போல உங்கட் குற்ற துயரம் யாதெனவினவியருளினர். அதற்கு அத்தேவர்கள் வணங்கி, பர வியிருக்கும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்ததனுலுண்டாகிய தன்மைகளையெல்லாஞ் சொல்லினர். எ - று. (௨௩)

கடவு ளர்க்கெலா முதன்மைநீ யாதலிற் கடைந்த
தடநெ டுங்கடன் முந்துறத் தந்ததுன் றனக்கால்
விடம டக்குதி விண்ணவ வென்றலும் விமலன்
புடைம டக்கொடி நோக்கினன் முகிணகை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தலைமையானவர் தேவரீராதலின், நாங் கள் கடைந்த விசாலித்த நீண்ட திருப்பாற்கடல் முதலிலே கொடுத்தது தேவரீ ருக்கு உரியது. ஆதலால், அவ்விஷத்தை யடக்கியருளவேண்டும். கடவுளே! என விண்ணப்பஞ்செய்யவும், மலரகிதராகிய சிவபெருமான் தமது வாமபாகத்தி லுள்ள இளங்கொடிபோலும் உமாபிராட்டியாரைநோக்கிப் புன்னகை செய்த ருளினர். எ - று. (௨௪)

மாடு நோக்கினன் சுந்தர வருதியென் றருளி
நீடு வெவ்விடங் கொணர்கென நிகழ்த்தின னிமலன்
பாட க்ன்றெழு விடங்கொடு நாயகன் பணிக்கை
யூட மைத்தன னிருந்ததத் திருக்கரத் தொடுங்கி.

(இ - ள்.) தமது பக்கலில் திருக்கண்சாத்தி (அணுக்கத்தொண்டராயிருந்த சுந்தரமூர்த்திகளை) சுந்தரா! வருகவெனத் திருவாய்மலர்ந்து, பெருகிய அக்கொ டியவிஷத்தைக்கொண்டுவருகவெனக்கட்டளையிட்டனர். பெருமை விசாலித் தோங்கிய அவ்வால காலத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, சிவபெருமான் குளிர் ந்ததிருக்கரத்தில் இருத்தினர். அவ்விடமானது (உலகெங்கும் பரவியதன்மை நீங்கி) திருக்கரத்திலொடுங்கி யிருந்தது. எ - று. (௨௫)

விரிந்த தாமரைச் சுரும்பென விளங்கிய விடத்தை
வரிந்த வார்சடை யெம்பிரான் றிருவுள மகிழ்ந்து
பரிந்து நோக்கின னுகர்ந்தனன் களத்திடைப் படுத்தான்
றெரிந்த வானவ ரதிசயங் கொண்டனர் திகைத்தார்.

(இ - ள்.) மலர்ந்த தாமரை மலரிலுள்ள வண்டுபோல விளங்கிய ஆலகாலத்தை, கட்டியுள்ள நீண்டசடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுள்ளங் களித்தவராய் விருப்போடு நோக்கிப் புசித்துத் திருக்கண்டத்திலடக்கினர். இதனையறிந்த தேவர்கள் ஆச்சரியமெய்தித் திகைப்புற்றார்கள். எ-று. (உசு)

அற்றை நாண்முதற் காளகண் டப்பெய ரமைந்தான்
மற்றை நாரணன் முதலியோர்க் கின்னருள் வழங்கித்
தெற்று வெண்டிரை கடைந்துறப் பணித்தனன் செம்பொற்
பொற்றை வில்லினோன் விடைதரத் தொழுதனர் போனார்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அன்று தொடங்கி, காளகண்டனென்னுந் திருநாமமெய்தினர். மற்ற திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு இனிய திருவருள்பாலித்து, மாறிமாறி வருகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலை மேலுங்கடை... படி கட்டளையிட்டனர். செம்பொன்னாகிய மேருவில்லையுடைய சிவபெருமான் விடைகொடுத்ததால் அவர்கள் யாவரும் வணங்கிச்சென்றார்கள். எ - று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சங்குசக் கரங்கை தாங்குந் தாமரைத் தடங்கட் புத்தேள்
வெங்கண்வா ளசுர ரோடும் விண்ணவர் குழுவி னோடும்
பொங்குபே ருவகை யோடும் பாற்கடன் மருங்கு புக்கா
னங்கணுற் றடைந்த வாறே யக்கடல் கடைவ தானான்.

(இ - ள்) பாஞ்ச சன்னியமென்னுஞ் சங்கையும் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையுந் திருக்கரத்திருத்திய, செந்தாமரை மலர்போன்ற பரந்தவிழிகளையுடைய திருமால், கொடுங்கண்ணையுடைய வாளேந்திய அசுரர்களோடும் தேவர் கூட்டத்தோடும், அதிகரிக்கின்ற பேரானந்தத்துடன் திருப்பாற்கடலையடைந்து, அங்குச்சென்றவகையே அப்பாற்கடலைக் கடைவதானார். எ - று. (உஅ)

அண்டமொன் றெடுத்துக் கொண்டு கவிழ்த்திய தனைய் தாக
வொண்டிறற் கமட மாகிக் கிடந்தன னுலக முண்டோன்
றெண்டிரைப் பரவை நாப்பண் மந்தரந் திருப்பா நின்று
ரெண்டருங் கடவு ளோரு மடுதிற லசுரர் யாரும்.

(இ - ள்.) ஓரண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கவிழ்த்துவைத்ததையொத்ததாக, மிக்கவலிதங்கிய [கமடம்] ஆமையாகி, உலகமுண்ட திருமால் விளங்கினர். எண்ணத்தக்க தேவர்களும் கொல்லத்தக்க வலிதங்கிய அசுரர்களுமாகிய யாவரும், தெளிந்த அலைகளையுடைய க்ஷீராப்தியினிடையே மந்தரகிரியைச் சுழற்றுவாராயினர், எ - று. (உகூ)

உகடிரை மறுகி யேங்கி யுளைப்புற வொலிநீர் வேலை
யகடுறக் கலக்கா நின்ற வேலையி னதன்பா னின்று
முகடிவந் துதிப்ப நோக்கி மயங்கினர் புலவர் முன்னீர்த்
தகைபெறு வருணற் கீந்தா ருதித்தெழுந் தவ்வை தன்னை.

(இ - ள்.) புரளுகின்ற அலைகள் வருந்தியேக்கமுற்றுத் திக்கிக்கும்படி சத்திக்கின்ற நீர் நிறைந்த அக்கடலின் இடையே கலக்கிக் கடைகின்ற காலத்தில், அந்தப் பாற்கடலிலிருந்து மூதேவி வந்து பிறக்க, தேவர்கள் மயங்கினவர்களாகி, அப்படி யுதித்த அம்மூதேவியைக் கடலின்றலைமை யெய்திய வருணனுக்குக் கொடுத்தார்கள், எ - று. (ருo)

தீயவட் பின்னர்த் தன்வந் திரியெனு மருத்து நூலோன்
றாயகைக் கரகத் தோடுந் தண்டொடுந் தோன்றி வந்தான்
பாய்திரை யுலக மெல்லாம் வாகடப் பனுவ னூலா
னோயறுத் தொழிப்ப விட்டார் விண்ணவ ரவனை நோக்கி.

(இ - ள்.) மூதேவியின் பின்னர், தன்வந்திரியென்னும் ஆயுர்வேத சாஸ்திரி, புனிதமான கைக்கமண்டலத்தோடும் தண்டத்தோடும் உதித்து வந்தனன். தேவர்கள் தன்வந்திரியைப்பார்த்து, பாய்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த உலகெங்கும் ஆயுர்வேதமென்னுஞ் சாஸ்திரத்தால் நோய் நீக்கிக்கொண்டு வாழும்படி விடுத்தார்கள். எ - று. (ருக)

ஆடரித் தடங்க ணல்லா ரரம்பைய ரறுபத் தாறு
கோடியர் சிலதி மார்க ளளவறக் கொண்டு போந்து
பாடகல் பரவை தோன்ற மகபதி பரிவி னோக்கி
நீடுவா னுலக மெய்தப் போதிரென் றுரைத்து நீத்தான்.

(இ - ள்.) அரிபடர்ந்து பரந்த கண்களையுடைய அறுபத்தாறுகோடி அரம்பாஸ்திரீகள், தங்கட்குத் தோழிமார்கள் கணக்கிறந்தவர்களாகவும் அழைத்துக்கொண்டு வந்து, பெருமை பரந்த அந்த க்ஷீராப்தியிற் பிறக்க அவர்களை இந்திரன் பிரியத்தோடு பார்த்து, தேவலோகமடையப் போவீர்களாகவென்று சொல்லி விடுத்தான். எ - று. (ருஉ)

வெண்ணிறச் சுரைவந் தெய்த நீத்ததா லசுர வெள்ளம்
பண்ணவ ரெடுத்துக் கொண்டா ராதலாற் பரவு வானோர்
விண்ணுமண் ணுலக மெல்லாஞ் சுரரென விளங்கா நின்று
ரண்ணல்வே னிருதர் நீத்தா ராதலா லசுர ரானார்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய [சுரை]கள் அதன் பின்னே பிறந்தது. அப்போது அசுரக்கூட்டம அங்கு நின்றகன்றது. தேவர்களே அதனை யெடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆதலால் துதிக்கத்தக்க தேவர்கள் தேவலோகம் பூலோகமென்னும் இடங்களிலெல்லாம் சுரரென்று சொல்ல விளங்குகின்றார்கள். பெருமைதங்கிய வேலேந்திய அசுரர்கள் அதனை விலக்கினரானபடியால் அசுரர்களானார்கள். எ - று. (ருரு)

கச்சவப் புறங்கா லூன்றிக் கனவரை முகடு தாவி
யுச்சயிச் சிரவ மென்னு மோங்குளைப் புரவி தோன்ற
பச்சிமத் தடங்கு வெய்யோன் பரியினு முரிய தாக
வச்சிரத் தாற்கென் றீந்தான் மதுத்துழா யலங்கன் மாயோன்.

(இ - ள்.) பின்னர், அவ்வாமையின் முதுகிற் காலூன்றிக்கொண்டு பெரிய மந்தரமலையின் உச்சியளவு முயர்ந்து, உச்சைச்சிரவமென்னும் நீண்ட புறமயி

ருள்ள குதிரையொன்றுபிறக்க, அக்குதிரைமேற்றிசையில் அத்தமிக்கின்றசூரியனுடைய பச்சைக்குதிரையைக்காட்டிலும் மேம்பட்டதாயிருக்கக்கண்டு, தேன் சிந்தும் துளசிமாலைதரித்த திருமால் அதனை வச்சிரபாணியாகிய இந்திரனுக் கென்று கொடுத்தனர். எ - று. (௩௪)

அதிர்கடல் பிறந்த வெய்யோ னன்றளை வின்று கான்ற
கதிர்திரண் டெழுந்த வென்னக் கவுத்துவ முதிப்ப நோக்கி
மதுமழை துளிக்குங் குல்லை மாலைசேர் மருமநாப்பண்
பிதிரொளி பரப்ப வைத்தான் பாற்கடல் கிடந்த பெம்மான்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற கீழ்க்கடலிலுதித்த சூரியன், அன்றுமுதல் இன்றுவரையில் பரவிய கிரணங்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து தோன்றியதென்று சொல்லும்படி கௌஸ்துபமணி பிறக்கப்பார்த்து, திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளுந் திருமால், தேன்மாரியைத் துளித்துக்கொண்டிருக்கும் துளசிமாலை யணிந்த தமது மார்பில் மிகக்காந்தி வீசும்படி யணிந்துகொண்டார். எ - று. ()

தருதரு வைந்துங் காம தேனுவுந் தயங்கு வெய்யோன்
வருகதிர் மழுக்கு சிந்தா மணியும்வந் தெழுந்த நோக்கிப்
பொருதிறற் குலிசக் கோமாற் கிவையெனப் புலவர் யாருங்
கருமழை வண்ணத் தோனு மளித்தனர் கருணை கூர்ந்தார்.

(இ - ள்.) எண்ணியவற்றைத் தரத்தக்க பஞ்சதருக்களும், காமதேனுவும், ஒளிமிக்க சூரியன் வீசுங்கிரணங்களையும் மழுக்கத்தக்க சிந்தாமணியும் வந்து தோன்றியதைத் தேவர்களெல்லாரும், சூல்கொண்ட மேகம்போலுங் கருநிறந் தங்கிய திருமாலும் நோக்கிக் கருணை மிக்கவர்களாய், இப்பொருள்கள் போர் செய்யும் வல்லமைதங்கிய வச்சிராயுதந்தாங்கிய இந்திரனுக்குரித்தென்று கொடுத்தார்கள். எ - று. (௩௬)

ஈங்கிவை பிறந்த பின்ன ரெழுதிரைப் பரவை நாப்பண்
டேங்கமழ் தலங்கற் குல்லைத் திருநெடு மாயன் காணப்
பாங்கெதி ருதித்து விண்ணோர் யாவரும் பரவ வெள்ளைப்
பூங்கலை விரித்துத் திங்கட் கடவுள்விண் ணெழுந்து போனன்.

(இ - ள்.) இவையெல்லாம் பிறந்த பிறகு, உயர்ந்த அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலினிடையே, மணம் வீசும் துளவமாலைதரித்த திருமால் காணும்படி, எதிரிலே மேன்மையோடு பிறந்து தேவர்களெல்லாருந் துதிக்கும்படி வெண்ணிறந்தங்கிய அழகிய கிரணங்களைப்பரப்பிக்கொண்டு, சந்திரன் ஆகாயத்திற் கெழுந்துபோயினன். எ - று. (௩௭)

ஒள்ளொளிப் பசும்பொ னீன்ற வொளிதன துருவ மாகப்
பிள்ளைமென் குதலைச் செவ்வாய் கோவையிற் பிறழ்ந்து காட்டத்
தெள்ளரி சிதறி நீண்ட சேணெடுந் தடங்க ணேடி
வள்ளைவார் குழையூ டாடி நெடுங்குமிழ் மறுகி வீழ.

(இ - ள்.) மிக்க ஒளிதங்கிய பசும்பொன்வீசுங் காந்தியே தன்னுடைய நிறமாகவும், இளமைதங்கிய மெல்லிய மழலைச்சொல்கூறும் செவ்விய அதரங்கள் கொவ்வைக்கனிபோல விளங்கித்தோன்றவும், தெளிந்த செவ்வரி பரந்து நீட்சி

தங்கிய சேல்போலும் விசாலித்த விழிகள் ஓடிப்பாய்ந்து, நீண்ட குமிழென்று சொல்லத்தக்க நாசிகளும் வருந்தித்துக்கிக்க வள்ளைக்கொடிபோலும் நீண்ட செவிகளோடு சேரவும். எ - று. (௩௮)

வால்வளைத் தளிர்க்கை நான்கி னொருகரம் வனச மேந்த
நூலிடை மறுக்கங் கண்டும் வெம்முலை நுடங்கா நிற்பக்
கோல்வளை யுருவக் காந்தி பரத்தலிற் கொழித்து வீங்கும்
பாலிரும் பரவை பொன்னீ ராமெனும் பசுமை காட்ட.

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய வளையலணிந்த நான்கு திருக்கரங்களில் ஒரு கை தாமரை மலரைத்தாங்கவும், நூல்போலும் இடையானது வருந்தக்கண்டும் பூரித்த தனங்கள் அவளாதிருக்கவும், அழகிய வளையணிந்த அவ்வடிவத்தின் காந்தி பரவுதலால், அதிகரித்துப் பெருக்கெடுக்கும் பெரிய கடலின் பால் முழுவதுங் பொன்னீரெனச் சொல்லத்தக்க நிறத்தைக்காட்டவும். எ - று. (௩௯)

வாரிரு ளோதி தாங்கு மணிமுடி வயங்க வெண்மைப்
பூரண மதியி னள்ளி யெடுத்தவை புனைந்த போலு
மீரவெண் ணிலவு காலு முத்தணி யிமையா நிற்ப
வேரியங் கமல மேந்தப் பிறந்தனள் விமலை யன்றே.

(இ - ள்.) கருநிறமெய்தி நீண்டிருக்குங் கூந்தலானது தாங்கிய அழகிய கிரீடம் விளங்கவும், வெண்ணிறமமைந்த பூரண சந்திரனிடத்தில் அள்ளி யெடுத்தவற்றை யணிந்தாற்போன்ற குளிர்ந்த வெண் சந்திரிகை பரப்புமுத்து மாலைகள் பிரகாசிக்கவுந் தேன்பொருந்திய அழகிய தாமரைமலரேந்தவும் திருமகளுதித்தாள். எ - று. (௪0)

நோக்கினன் கரிய மேனி வானவ னொடியிற் றன்பா
லாக்கின னவளை வேலை யமுதெழக் கடைந்து பெற்ற
பாக்கிய மிதுவென் றெண்ணி மகிழ்ந்தனன் பதுமக் கண்ணன்
மேக்குய ருவகை யோடுந் தொழுதனர் விண்ணு ளோர்கள்.

(இ - ள்.) கருநிறத்திருமேனியுடைய திருமால் அதிவிரைவில் திருமகளைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டனர். செந்தாமரைமலர் போலும் விழிகளையுடைய அத்திருமால் பாற்கடலிலமுதமெழும்படி கடைந்ததினாலுண்டாகிய பாக்கிய மிதுதானென்று நினைத்துச் சந்தோஷித்தார். தேவர்கள் யாவருமதிகரித்த சந்தோஷத்தோடு பணிந்தார்கள். எ - று. (௪௧)

இவையெலாம் பிறந்த பின்னர் விண்ணவ ரிழைத்த நன்மைக்
குவையெலாந் திரண்டு தீம்பாற் கடல்வழிக் கொண்ட தேபோ
லவையெலாம் புகழ்ந்து போற்ற மாயவ னயர்வு தீரச்
சுவையெலா மளிக்குந் தெய்வ வமுதமுந் தோன்றிற் றன்றே.

(இ - ள்.) இவை யாவுந்தோன்றிய பிறகு, தேவர்கள் செய்த புண்ணியத் தொகுதியெல்லாமொன்று சேர்ந்து மதுரமாகிய பாற்கடலின் வழியில் வந்தாற் போன்று, அச்சபையிலுள்ளார் யாவரும் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்யவுந் திருமாலின் தளர்ச்சி நீங்கவும் மதுரங்களெல்லாவற்றையுங்கொடுக்கத்தக்க தெய்வீகந் தங்கிய அமுதமும் உதித்தது. எ - று. (௪௨)

ஆரமு தெழுந்த பின்ன ரமரரு மசுரர் யாரும்
பேரம ருடற்றி நின்று ரெமக்கெமக் கென்னும் பேற்றாற்
போரடு களத்துட் பட்டார் வானவ ரநேகர் பொங்கி
வேரற மூடிந்து பட்டு மடிந்தது நிருத வெள்ளம்.

(இ - ள்.) சிறந்த அமுதம் பிறந்த பின்னர், தேவர்களு மசுரர்களுமாகிய விருதிறத்தோரும், எங்களுக்கெங்களுக் கென்னுந் தன்மையால் பெரும்போர் செய்திருந்தார்கள். அப்போது அப்போர்க்களத்திற்றேவர்களநேகரிறந்தார்கள், அசுரத்தொகுதி யதிகரித்து உறவினரோடு அழிவுபட்டிறந்தது. எ - று. ()

கரையழி குருதி யாறு கடஞ்மடுத் தெடுப்பத் தம்மில்
வரையறு திமிலத் திண்போர் விளைத்தனர் மறல நோக்கி
விரைகம ழலங்கன் மாயோன் வெண்ணிறப் பரவைத் தீம்பா
விரைகட லமுத கும்ப மிடைபுகுந் தெடுத்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) கரையற்ற உதிரநதி பாற்கடலிற்போய் நிரம்பும்படி தங்களி லளவிறந்த பெருங்கோஷமுடைய வலிய யுத்தஞ்செய்தார்கள். மணங்கமழுந் துளசிமாலையணிந்த திருமால் கொடுமையாக நோக்கி, வெண்ணிறந்தங்கிய மதுரமுள்ள பாற்கடலென்னுஞ் சத்திக்கின்ற சமுத்திரத்திலுதித்த அமுத கும்பத்தை, அவர்களுக்கிடையே புகுந்து தாமெடுத்துக்கொண்டனர். எ - று.

அமரரு மசுரர் யாரு மடுபறந் தலையிற் புக்குச்
சமரெடுத் துடற்று நின்ற தன்மையை நோக்கி யாவி
கமரிடைக் கவிழ்ப்ப தானு ரென்பதுங் கருதி யுள்ளங்
குமைவுற மருட்டு மாறோர் மோகினி வடிவங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) எல்லாத்தேவருமசுரருங் கொல்லத்தக்க போர்க்களத்திற்போய், போர்செய்துகொண்டிருக்குந் தன்மையை நோக்கி, ஐயோ! இவர்கள் தங்க ளுயிரை வெடிப்பில் வீழ்த்தியதுபோல வீணேயிறக்கின்றார்களென்பது கருதி அவர் மனம் வருந்துமாறு அவர்களை மயக்கும்படி யொப்பற்ற மோகினியவதார மெடுத்தனர். எ - று. (சரு)

கருநிறக் கமஞ்சூன் மேக வண்ணமக் கனகக் காந்தி
பொருவுறப் பழைய மேனிப் புயனிற மொருங்கு மீப்போய்
மருமல ரளக மாகத் தழைந்ததோ வனைபூங் கற்றைச்
சுருளிரு ளளக மின்ன தென்றது சொல்லற் பாற்றே.

(இ - ள்.) சூல் நிறைந்த மேகத்தினிறந்தங்கிய கருநிறமானது சிறந்த பசும்பொன்னின் காந்திபோலாய்விட முன்பிருந்த மேகவண்ணம்யாவும், மேலே போய் வாசனை வீசும் மலர்களணிந்த கூந்தலாய் விளங்கினதோ? அலங்கார முடைத்தாய் அழகுற்றுத் தொகுப்பாய்ச் சுருண்டுள்ள கூந்தலை யின்னதென்று சொல்லத்தக்கதோ? எ - று. (சசு)

வானிளம் பிறையைப் பற்றித் திருக்கற வடித்து நீவிக்
கூனுத லாக்கிக் காம காண்டமோ ரிரண்டுங் கொண்டு
நீனிறப் புருவ மாக்கி யமைத்தவோ நிகழ்த்தி னம்மா
மேனிலைப் புருவ நெற்றிக் குவமையார் விரிக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள இளம்பிறைச்சந்திரனைக் கையாற்பிடித்து மூருக்கறத்தெளித்தெடுத்துச் சாணைசெய்து வளைந்த நெற்றியாக்கி மன்மதனுக்குரிய கருப்புவில் புட்பவில் இரண்டையுமெடுத்து நீல நிறமிட்டு, புருவமாய்ச் செய்தமைத்துள்ளனவோ? சொல்லுமிடத்தில் மேம்பட்ட நிலைமையுடைய புருவத்திற்கும் நெற்றிக்கும் எவர்தாமுவமை எடுத்துச்சொல்ல வல்லவர்கள்?

ஆருயிர்க் கொள்ளை யெல்லாம் வானவ ரளிப்ப மாந்தும்
வார்குழை வள்ளை வாட்டி மடித்துவைத் தனவே யேனும்
பேரொளிப் பசும்பொ னோலை யழகுதன் பெருமை யெல்லாங்
காரிகைக் கெழுதிச் சாற்றுஞ் சாதனங் கடுப்ப தம்மா.

(இ - ள்.) தேவர்கள் தங்களுயிரையெல்லாங் கொள்ளை கொடுக்கப் புசிக்கும் நெடிய காதணியானது வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியை யறுத்துமடித்து வைத்திருப்பனவேயானாலும் மிகக்காந்தியுடைய பசும்பொன்னாலான அவ்வோலை அப்பெண்ணி னழகு பெருமை முதலியவற்றையெல்லாமெழுதியவளுக்கேயணிந்த வொரு [சாசனம்] பத்திரத்தை யொத்திருந்தது. எ - று.

கயல்பொரு தறவு நீண்டு கடைசிவந் துலகோர்க் காரு
மயல்புரிந் திருபாற் றுள்ளி மதர்மதர்த் தரிக டோய்ந்து
பெயர்தொறும் வெளிய வாகிப் பிறழ்ந்திடு கருங்க ணன்னே
யுயிர்செகுத் துண்ணு மீற்றிற் கூற்றமோ வுரைக்கி னம்மா.

(இ - ள்.) கயல்மீனை யெதிர்த்து மிக நீண்டு கடைசியிற் செவந்து, உலகினருக்கு மயக்கஞ்செய்து இருபுறங்களிலுங் குதித்து, களிப்பாற்செழித்துச்செவ்வரி படர்ந்துசெல்லும்போதெல்லாம் வெண்ணிறமுற்றதாய்ப் பிறழ்கின்ற கரிய விழிகள் சொல்லுமிடத்தில் யாதென்று சொல்லலாம்? தேகாந்தியத்திலுயிரை யழித்துண்ணும் இயமன்றானே! எ - று.　　　(சகூ)

அமிழ்துயிர்த் தொழுங்கி னீடு பேரழ கமைய வாய்ந்து
குமிழ்பொரு தெள்ளி னொண்பூத் தொழத்தகுங் குணத்த வாகி
யுமிழ்திரை யுலக மென்பூ நறைமுறை யுயிர்க்கு மூக்கிற்
கிமிழ்திரைப் பரவை ஞாலத் துவமையா ரிசைக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) பால்போன்று இனிதாய்ச் சுவாசித்து ஒழுங்கின் மிக்க பேரழகடையப்பெற்றுக் குமிழமலரையெதிர்த்து, எள்ளின் ஒளி தங்கிய பூவானது வணங்கத்தக்க தகுதியுடையதாய், அலைகள் மோதுங் கடல்சூழ்ந்த உலகில் மெல்லிய மலர்மணத்தை முறைப்படி முகருகின்ற நாசிக்குச் சத்திக்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலே யாவர் ஒப்புசொல்லவல்லவர்?

மருப்பயின் றொழுகி நீண்ட வாரிண ரோதி மாத
ருருக்கிளர் கபோல மெல்லா மாடியொப் புரைப்பர் மேலோர்
கருக்கிளர் மாய ரூபத் தொளிபிறழ் கபோலந் தானே
தருப்பணத் துவமை யென்ப தல்லது சாற்றற் பாற்றோ.

(இ - ள்.) மணம்வீசிக்கொண்டிருந்து நீண்ட படிந்த மலர்க்கொத்துகளணிந்த கூந்தலையுடைய மாதர்களினழகமைந்துள்ள கன்னங்களையெல்லாம் மேலோர் கண்ணாடிக்கொப்பாகச் சொல்லுவார்கள். தீவினைப்பாலதாகிய மாய

வடிவோடு ஒளி வீசும் இவள் கபோலமேர கண்ணாடிக்கொப்பர்குமன்றி மற்றை யோர் கபோலம் அப்படிச்சொல்லத்தக்க தன்மையுடையதோ? எ - று. (ருக)

விளரியு மதுரத் தேனு மென்குயிற் குரலுஞ் செவ்வாய்
வளைமுகக் குதலைக் கிள்ளை மழலையு மயங்கத் தோய்ந்த
கிளவியு மமிழ்து முத்தக் கிளைபடு நிரையு மெல்லா
மளவுசெவ் வாம்ப லுண்டே லதரவாய் நிகர்க்கு மன்றே.

(இ - ள்.) விளரிப்பண்ணொலியும் இனிய தேனின் சுவையுங் குயிலின் மெல்லிய குரலொலியும் வளைவாயுள்ள செவ்விய வாயையுடைய கிளியின் இளமைவாய்ந்த மழலைச்சொற்களும் மயங்கும்படி பொருந்தியுள்ள சொற்களு மமுதமும் முத்துக்களின் றொகுதியமைந்த வரிசையுமாகிய விவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்துள்ள செவ்வல்லிமலருளதாஞலது இம்மங்கையின் இதழையும் வாயையு மொப்பு நிற்கும். எ - று. (ருஉ)

கடைந்தெழு மமிழ்தின் றுள்ளி பற்பல வொழுங்கு காட்டி
யடைந்தவோ காம வித்தி னங்குர நிரைந்த வாறே
மிடைந்திடை யோரைக் காட்டி முளையென விளங்கு மூரற்
கிடைந்துகொ லருப்பு முல்லை யலர்பட விழிந்த வாறே.

(இ - ள்.) கடைதலாலுண்டான அமிர்தத்தின் பல துளிகள் வரிசைப் பட்டுச் சேர்ந்தனவோ? காமவிதையின் [அங்குரம்] முளைகள் வரிசையாய்நின்ற தன்மையோ? நெருங்கிச்சேர்ந்திடையில் சமயங்களையுணர்த்தி முளைகள்போல் விளங்கும் இம்மங்கையின் பற்களுக்குத் தோற்றுத்தானே முல்லையரும்புகள் முல்லையலரென்று தூற்றும்படி யிழிவெய்தின. எ - று. (ருங)

குவளையுங் குமிழு நீலக் கொடிகளுங் குவளை பூப்பத்
துவடரு வள்ளைத் தண்டு முல்லைவெண் டொகையுஞ் செய்ய
பவளமு மளவித் தோன்றும் பானில வுளதே லம்பொ
ணிவரொளி வுதன மொப்ப தலதெனி லுவமை யென்னும்.

(இ - ள்.) குவளைமலர் இரண்டுங் குமிழமலரொன்றும் நீலவர்ணக் கொடிகளும் அக்குவளை மலர்கள் மலர்தலால் துவளுதலுடைய வள்ளைத்தண்டு களுங் வெள்ளிய முல்லையரும்பின் றொகுதியுஞ் சிவந்த பவளத்துண்டுகளுங் கலந்துள்ள பால்போலும் வெண்ணிறந்தங்கிய சந்திரனிருப்பானுல் அழகிய பொன்போலுங் காந்தியைப் பரப்பும் இம்மாதின் முகத்துக்குச் சமானமாகும். அப்படிக் கில்லையாயின் உவமையாதாகும். எ - று. (ருச)

மங்கலக் களத்தி னொப்பு மேலவர் வகுப்ப ரென்றே
சங்கமும் வெளிறிப் போன துவமிக்குந் தகைமை சான்ற
பொங்குபூங் கமுகோ நீண்டு காட்டின புலமை யோர்மற்
றெங்குள வெடுத்துக் காட்டி யிசைப்பதற் கேது வம்மா.

(இ - ள்.) மங்கலகரமான கழுத்திற்குப் பெரியோர் ஒப்பிடுவாரென்று கருதியே சங்கும் வெளுத்துப்போயிற்று. உவமிக்கத்தக்க தன்மை மிகுந்த மேன்மைபொருந்திய பாக்குமரமோ நீண்டு காட்டியது. அறிவின் மிக்கோர் இம்மாதின் கழுத்திற்கு ஒப்பாக வெடுத்துக்காட்டிச்சொல்லுதற்கு வேறு பொருளெங்குள்ளது? எ - று. (ருரு)

தண்படு துணைத்தோண் மேன்மை தளதளப் பெதிர்ந்த வேயுங்
கண்படக் கவினுங் காம காண்டநா ணிறப்பக் காட்டும்
பண்படு குதலைச் செவ்வாய்ப் பனிமொழிப் பரவை யல்குற்
பெண்கொடி பசுந்தோட் கென்னை யுவமிக்கும் பெற்றி மற்றே.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிதங்கிய இருதோள்களின் சிறப்பைத் தளதளப்பா லெதிர்த்த மூங்கில்களுங் கண்டோர்க்கு அழகு செய்யுங் கரும்பும் வெட்க மதிகப்படத் தங்கள் குற்றத்தைக்காட்டிக்கொண்டிருக்கும் பண்ணொலிபோன்ற மழலைச்சொல்லையுடைய சிவந்த வாயும், குளிர்ந்த வார்த்தைகளும், கடல் போன்ற நிதம்பமும் வாய்ந்த கொடிபோன்ற இப்பெண்ணின் பசிய தோட் களுக்கு வேறே யுவமிக்குந் தன்மையுடையது யாது? எ - று. (௬௬)

அரிமயிர் முன்கை யாவி யாருழைக் கவருமென்னத்
தெரிகில மகர யாழின் றிறமெலா மொருங்கு சார்ந்த
விரிமலர்க் காந்த ளேயோ விரைநறுங் கமல மேயோ
வெரிநிறத் தளிரோ வங்கை யாதெனத் தெரிக்கி லமால்.

(இ - ள்.) அதிநுண்ணிய உரோமங்களையுடைய முன்கையானது யாரிடத் திலுயிரைக்கவருமோ தெரியோம். அழகிய கரங்கள் மகரயாழின் றன்மைக ளெல்லா மொன்றுய்ச்சேர்ந்த மலர்ந்த காந்தண் மலர்தானோ? மணங்கமழும் தாமரைமலர்தானோ? மணமும் நிறமுந்தங்கிய தளிரோ? இவற்றுள் யாதென்று சொல்லவுந் தெரிகிலோம். எ - று. (௬௭)

வள்ளவாய்க் கமலத் துள்வாய்ச் சிற்றிதழ் வகுப்போ பிள்ளைக்
கிள்ளைமூக் கொருங்கே வந்து கிளைத்தன முளைத்த வாறோ
வெள்ளொளி வயிரக் காந்தி யுருப்பட விரிந்த வேயோ
வொள்ளுகிர்க் குவமை யென்னென் றுரைக்குதும் புலமை யோரே

(இ - ள்.) கிண்ணம் போன்மலர்ந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற சிறிய விதழ் களின் பிரிவோ? கிளிக்குஞ்சுகளின் மூக்குகள் யாவுமொன்று கூடிவந்துதோன்றி முளைத்தனவோ? வெள்ளிய காந்தியுடைய வயிரக்கற்களின் பிரகாசமானது உருவமாம்படி மிகுந்தனவோ? ஆதலால் விவேகிகளே! இம்மாதின் ஒளிதங்கிய நகங்களுக்கு யாது ஒப்பென்று சொல்லுவோம். எ - று. (௬௮)

ஒதுங்குதோ றுசிந்து சாயு நுசுப்பினுக் குளந்த ராது
ததும்பிமுத் திவர்ந்த பொன்னம் பட்டிகை யகவை தள்ளிப்
பிதுங்கிமீப் பொடித்த தேம லழகொடும் பெருத்துச் சந்தச்
செதும்பணி முலைக ளேய்ந்த விருமையுஞ் சிறந்த வன்றே.

(இ - ள்.) ஒதுங்கும்போதெல்லாம் துவண்டு அசையுமிடைக்காக மனம் வருந்தாமல் நிறைந்துள்ள முத்துமாலைகள் அணியப்பெற்ற பொற்கச்சினுள்ளே இடங்கொள்ளாமல் வெளிப்பட்டு மேலே சுணங்குபூத்து அழகோடு பூரித்துச் சந்தனச்சேறு பூசிய தனங்களிரண்டுஞ் சிறப்புற்றன. எ - று. (௬௯)

உந்தியஞ் சுழிக்கு ணின்று கருநிறத் தொழுகு நாகஞ்
சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்த் திங்களைத் திங்க ளென்ன
வந்துபார்த் தன்மை யுண்மை மயக்குற நிற்றன் மானும்
செந்தளி ருதரம் பற்றி யொழுங்குறுஞ் சிற்று ரோமம்.

(இ - ள்.) சிவந்த தளிர்போலும் வயிற்றினின்று நேரேவளர்ந்த சிறிய மயிரொழுங்கு நாபியென்னுமழகிய சுழியிலிருந்து கருநிறத்தோங்கிய சர்ப்பமானது சிந்துரப் பொட்டணிந்த நெற்றியும் பவளம்போற்சிவந்த விதழ்களுமமைந்த சந்திரன்போன்ற முகத்தைச் சந்திரனென்று நெருங்கிப்பார்த்துச் சந்திரனுமென்று மன்றென்றும் மயக்கெய்த அங்கு நின்றுகொண்டிருப்பதைப் போலும். எ - று. (சூ0)

குதலைவாய்க் கரும்பின் மற்றைக் கோழிலைக் கொழுந்தா லன்ன
வுதரமீக் கிடந்த மூன்று மடிப்பினுக் குவமை பேசின்
முதனிலை மூவ ருள்ள முகிண்முலைப் பொருப்பி னேறப்
புதியபே ரழகு மெல்லென் படியெனக் கிடந்த போலும்.

(இ - ள்.) வாழைக்கொழுந்தின் சுருள்போன்று கரும்பையொத்து இனிக்கும் மழலைச்சொற்கள் கூறுமிம்மாதின் வயிற்றின்பேரிலிருக்கிற மூன்று மடிப்புகளுக்கு மொப்புச்சொல்ல வேண்டுமாயின், தலைமைத்தன்மை வகித்தோராகிய திரிமூர்த்திகளின் மனங்கள் தாமரையரும்புபோன்ற இம்மாதின் தனங்களென்னும் மலைகளில் ஏறுதற்காகப் புதியபேரழகுவாய்ந்த மெல்லியபடிகளாயிருந்தன போலும். எ - று. (சூக)

குலவரை யெடுத்த மெல்லென் கொம்பரோ குரும்பை தாங்கி
யலமருங் கொடியோ மற்றை யருக்கொலோ வறித றேற்றார்
நிலவணி மகுட வேணி நிமலனை முதலோர் மற்றைப்
புலமையோர் தெரிப்ப தெங்கே நுசுப்பெனப் புகலு மொன்றை.

(இ - ள்.) இடையென்று சொல்லும் ஒருறுப்பானது குலபர்வதங்களையெடுத்த மெல்லிய பூங்கொம்போ? குரும்பைகளிரண்டைச் சுமந்து சுழன்றுகொண்டிருக்குங் கொடியோ? இவற்றில் இன்னதென்று சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் முதலானோரும் அறிந்து தெளிந்திலர். ஏனைய விவேகிகள் அதனைத்தெரிந்து கூறுவதெங்ஙனம்? எ - று. (சூஉ)

கொய்தழைக் கருப்பு வில்லோ னருச்சனை கோட்டி மென்பூப்
பெய்யுமா லடியின் றெய்வப் பீடமொத் தமுத ளாவி
யையநுண் ணுசுப்பைக் கவ்விக் கோடகன் றெழுந்த வல்குன்
மொய்திரைப் பரவை யேய்ப்ப தன்றெனி லுவமை முற்றா.

(இ - ள்.) கொய்யத்தக்க தழைகளையுடைய கருப்பு வில்லைத்தாங்கிய மன்மதன் பூசைசெய்து மெல்லிய மலர்களை யர்ச்சனை புரிவதாய், ஆலடியின் கீழே பொருந்திய தெய்வீகந்தங்கிய பீடம்போன்றதாய், அமுதங்கலந்து அழகுற்று நுட்பமாயிருக்கும் இடையைக்கவ்விக்கொண்டு கரைகள் பரந்தோங்கிய அல்குலானது, சேர்ந்திருக்கும் அலைகளைப்பெற்ற கடலை நிகர்ப்பது. அல்லவென்னில் மற்றொன்றும் அதற்கிணையாகாது. எ - று. (சூரு)

வளரொளிப் பசும்பொற் றாண நிகரென வகுப்பின் மேன்மை
யிளகிய மிருது வாயா தாதலா விழிவு தோன்றுஞ்
சுளகெழு செவிய வேழப் பூட்கையுஞ் சுரித்துக் காட்டும்
புளகெழு குறங்கை யீனுக் கதலியோ போல்வ தன்றே.

(இ - ள்.) தொடைகளை ஒளிவளர்கின்ற பசிய பொற்றூணிற்குச் சமானமென்று சொன்னால், இத்தொடைகளுக்குள்ள பெருமையும் மென்மையும் அத்தூணிற்கு அமையாது. ஆதலால் அவற்றிற்குக் குறைவு சித்திக்கும். முறம்போன்ற காதுகளையுடைய யானைத்துதிக்கையைச்சொன்னால் அதுவும் சுரித்தலையுடைத்தாயிருக்கும். இவைஇப்படியாயின், புளகம்போர்ப்பதாகிய அத்தொடைகளைக் குலைதள்ளாத இவ்வாழை மரங்களோ ஒப்பாகும்? எ - று. (கூச)

ஒழுங்குபெற் றுரோமங் கான்று சேயொளி யுமிழ்ந்தி யார்ந்
தொழூஉந்தகைக் கணைக்கா லொக்கு முவமையோர் சிறிது தோன்ற
கொழுங்குல மலரிட் டேத்தி யருச்சனை கொடுத்தெஞ் ஞான்று [க்
மெழுந்திற லனங்க னாவ மிடைவிடான் சுமப்ப னின்னும்.

(இ - ள்.) ஒழுங்குபெற்று, உரோமங்களற்று, செவ்வொளி வீசி, பார்த்தோர் பலரும் வணங்குந் தன்மைபொருந்திய இம்மங்கையின் கணைக்காலுக்குச் சமானமாயிருக்கும் சமானம் உவமை விளங்கலால், சிறந்த தொகுதியாயுள்ள மலர்களாலர்ச்சித்துத் துதிசெய்து எக்காலத்திலும் மேம்பட்ட வல்லபமெய்திய மன்மதன் தன் அம்பறாத்தூணியை இடைவிடாது இன்னுஞ் சுமந்துகொண்டிருக்கின்றான். எ - று. (கூ௫)

ஒத்தொளி பரப்பி யம்பொற் சிலம்பினை யொருங்கு தாங்கிப்
புத்தக நிகர்ப்ப தென்னிற் போதுமோ புலமைத் தன்றே
சித்திரப் புறந்தா ளென்னும் பெயரொடு சிறந்து நின்ற
வித்துணை வெள்கி யாமை பயப்படக் கிடந்த தென்றால்.

(இ - ள்.) அலங்காரமுடைய புறந்தாளென்னும் பெயரோடு பெருமை வாய்ந்துள்ளதை இதுகாறுங்கேட்டு நாணமெய்தி ஆமைசலத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றதென்று சொல்வோமானால், ஒன்றைப்போலவே ஒளிவிளக்கி அழகிய பொன்னாற்செய்த பாதசாலங்களை ஒன்றாய்த் தாங்கிக்கொண்டிருந்தும், அப்புறந்தாள்களைப்புத்தகமெனச்சொன்னாற் பொருந்துமோ? அது [புலமைத்தன்மை] அறிவும் ஆகமாட்டாது. எ - று. (கூசு)

எறித்தெழு வயிரப் பாள மிடையறத் தீர்ந்து பாங்கி
னறுக்கியம் பவளஞ் சேர்த்தி வைத்தன நகத்த பொற்றாண்
முறித்தளிர்க் கிளக்க மீந்து முளரியி னழகு வாய்ந்து
செறித்தபஞ் சினுக்குஞ் சேப்புக் கொடுத்தறச் சிவந்த வன்றே.

(இ - ள்.) ஒளிவிட்டுயர்ந்த வயிரப்பாளத்தை இடையிடையே கீறிப்பிளந்து தக்கபடி துண்டுகள்செய்து அதனோடு அழகிய பவளத்தைச் சேர்த்துவைத்தாற்போன்ற நகங்களையுடைய பொன்னிறந்தங்கிய இம்மங்கையின் பாதங்கள், இளந்தளிர்களுக்கும் இளகுந்தன்மை யளித்து, தாமரைமலரையொத்த அழகெய்தி, நெருங்கிய செம்பஞ்சிற்கும் செந்நிறங்கொடுத்து மிகச்சிவந்துள்ளன.

கவிழ்ந்துவீ ழருவிக் குன்றங் கான்றிடக் கமழ்பூந் தோட்டந்
தவழ்ந்திழைந் தொழுகு தென்ற றளர்நடைக் குவமை சாற்றி
னிவந்தெழு நிலவுத் தூவி யன்னமோ நிகர்க்க லாகா
துவண்டசைந் தியங்குங் கன்னிச் சூற்பிடி யுவ்வை யாமே,

(இ - ள்.) மலைகள்சொரிய விழுகின்ற அருவிநீரிற்றோய்ந்து, வாசனைவீசும் நந்தவனத்திலே தவழ்ந்து அசைந்து மெல்லென வீசுந் தென்றற்காற்றில் உலாவுகின்ற இம்மாதின்தளர்நடைக்கு ஒப்புச்சொல்லவேண்டுமானால், ஓங்கிவளர்ந்த சந்திரினையொத்த நிறந்தங்கிய நிறகுகளையுடைய அன்னத்தின் நடையோ ஒப்பாகாது. துவளுதலோடு அசைந்துலாவுகின்ற முதற்கருவெய்திய பெண்யானையின் நடை ஒப்பாகும். எ - று. (௬௮)

உயிர்ப்பொறை யாக்கை முற்று முடனுறைந் துணரா ரேது
மயக்கிய மாயன் ருனே மயிலின மருளுஞ் சாயற்
புயற்குழ லுருவ வாட்கட் பூமக ளுருவம் போற்றின்
வியப்புறு ரெவரே யாரே மருண்டிடை வீழ்ந்து ருதார்.

(இ - ள்.) ஜீவபாரமான தேகங்களெல்லாவற்றிலும் வேறுபாடற்று வீற்றிருந்து ஒருவரும் உணர்ந்துகொள்ளாதவகையாய் மயக்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமாலே, மயிற்கூட்டங்கள் மயங்கத்தக்கசாயலும் மேகம்போலுங்கூந்தலும் வாள்போல்வடிவெய்திய விழிகளும் வாய்ந்த திருமகளுடைய அவயவங்களைத் துதிசெய்வாரானால், ஏனையர்களில் யார்தான் ஆச்சரியப்படாதவர்கள்? யார்தான் அவ்வுருவத்தில் மயங்கி வீழாதிருப்பவர்கள்? (ஒருவருமிலர்.) எ - று. (௬௯)

கலிவிருத்தம்.

இனைய ரூபமெ டுத்தருண் மாயவ
னனைய பாற்கட லாரமு தங்கொடு
புனைக லாமயில் போனடந் தானரோ
சினவு தானவர் வானவர் பின்செல.

(இ - ள்.) இத்தகைய மோகினிவடிவேற்றதிருமால், அப்பாற்கடலினுதித்த அமுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, கோபத்தோடு போர்செய்தவர்களாகிய தேவர்களும் அசுரர்களும் தம்பின்னே தொடர்ந்துவர, அலங்காரமுடையகலாபம் பொருந்திய மயில்போல நடந்தனர். எ - று. (௭௦)

கண்டு மாயன்மு கிணகை காட்டினன்
மண்டு போரின்ம லைந்தசு ராசுரர்
கொண்ட வேட்கையு ளங்குழைந் தாரரோ
தண்டு ழாயவ னின்னணஞ் சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) திருமால் நோக்கிப் புன்னகைகாட்டினர். பெரிய போரினால் மயங்கினவர்களாகிய தேவர்களும் அசுரர்களும் தாம்கொண்ட விருப்பத்தோடு மனமுருகினார்கள். அப்போது குளிர்ச்சிதங்கிய துளசிமாலை தரித்த திருமால் இப்படித் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (௭௧)

நீவி ரின்னமு தத்தினெ டுங்களத்
தாவி போக்குதி ரன்னதொ ழிதிரேற்
றேவு தெண்கடற் றெள்ளமு தம்முழு
மீவ தண்டிங்கி ருத்திரென் றேயினன்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இவ்வமிர்தத்திற்காகப் போர்க்களத்தில் உயிரிழக்கின்றீர்கள், இனி, அப்போரை யொழிப்பீர்களானால், தெய்வீகமெய்தும்படி மிகத்

தெளிவாகிய திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய அமிர்தத்தை உங்களுக்குக்கொடுப்ப துண்டு. ஆதலால், இங்கிருக்கக்கடவீர்களெனக்கட்டளைதந்தனர். எ - று. (எஉ)

கேட்ப நின்றசு ராசுரர் கேழ்கிளர்
கோட்ப டுந்தம துள்ளங் குழைந்தனர்
ஞாட்பொ ழிந்து நடுவுநின் றார்மயல்
வேட்கை தானவர் மிக்கயர்ந் தாரரோ.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த தேவர்களும் அசுரர்களும் தங்கள் மனமுருகப்பெற்றார்கள். போர்க்களத்தினின்றும் பொதுவாயிருந்தார்கள். அசுரர்கள் மட்டுமே காமவிருப்பத்தில் மேம்பட்டவர்களாய்ச் சோர்வெய்தினார்கள். எ-று. (எங)

வெள்ள வேலை யமுதவி ருப்பினும்
வள்ளை வார்குழை வாண்முகப் பெண்ணமு
துள்ள மைத்தும யங்கின ரோரிரு
கள்ள வாளொடுங் கட்கடை பாயவே.

(இ - ள்.) வஞ்சகமுற்ற வாள்போலும் நீண்ட ஒப்பற்ற இருகடைவிழிகள் பாய்ந்தபோது, பெருக்கெடுத்த க்ஷீராப்தியிலுதித்த அமுதத்தில் வைத்தவிருப்பத்தைக்காட்டிலும். வள்ளைக்கொடிபோலும் விழிகளிற் செதுக்கிய குண்டல மணிந்து ஒளிவிளங்கும் முகத்தைப்படைத்த அப்பெண்ணமுதின் மீது விருப்பத்தை விசேடமாக மனதிற்பொருந்தி மயங்கினார்கள். எ - று. (எச)

காம னம்புக ழிந்துரு விச்செல
வேம னம்புண் படவெதுப் புற்றனர்
வாம மேகலை மாயம யக்கினாற்
றாமம் வெந்தழ விட்டன தன்மையார்.

(இ - ள்.) அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மோகினிவடிவிற் கொண்ட காம மயக்கத்தால், நெருப்பிற்போட்ட மாலைபோலக் கருகிய தன்மையுடைய அவ்வசுரர்கள் மன்மதபாணங்கள் அதிவிரைவாய் ஊடுருவிப்பாய்வதால் மனம்வெந்து புண்ணாகும்படி வருத்தமெய்தினார்கள். எ - று. (எரு)

அயிற்கொ டுங்கண டர்த்தலு மாங்கவ
ருயிர்க்கு ணர்ச்சிபெ றார்மயக் குற்றனர்
குயிற்கொ ழுங்குத லைக்குரல் கேட்டொறு
மயிர்ப்பு றந்தொறும் வார்ந்தன காமமே.

(இ - ள்) வேற்படைபோலுங் கொடியவிழிகள் எதிர்த்த மாத்திரமே, அசுரர்கள் தங்களுயிர்களுக்குத் தெளிவற்றவர்களாய் மயங்கினார்கள். இனிமை பொருந்தி இளமை தங்கிய குயிலொலியைக் கேட்டமாத்திரமே, மயிர்க்கால் கடோறுங் காமநீர்பெருகின. எ - று. (எசு)

ஈர மூரலி னின்னுயிர் போக்கினா
ராா வெம்முலை யாலறி வற்றனர்
வார்கு ழைக்கு மனநிலை தோற்றனர்
வேரி வார்குழற் கங்கம் வெதும்பினார்.

(இ - ள்.) அம்மோகினியின் குளிர்ந்த புன்னகையால் தங்கள் பிராணனை யிழந்தார்கள் முத்துமாலை பூண்ட பூரித்ததனங்களால் தங்களறிவைப்போக்கிக் கொண்டார்கள். செதுக்கிய காதணியால் மனநிலைமை நீத்தார்கள். வாசம் வீசி நீண்டுள்ள கூந்தலால் உடல்வெம்மை யெய்தினார்கள். எ - று. (எஎ)

தனித்த சிந்தையி னெண்ணித் தனித்தனிக்
கனிக்க ரும்பி னுருவெளி காண்டொறுங்
குனித்த வார்சிலை காமன் கொழுவுநாண்
டொனிப்பு வார்செவி பாயத் துளங்கினார்.

(இ - ள்.) அசுரர்கள் ஒருப்பட்டமனதிலே தனிமையாகக் கருதி, கனிவோடுகூடிய கரும்புபோலும் அம்மோகினியின் உருவெளித்தோற்றத்தைக்காணும் பொழுதெல்லாம், மன்மதன் தன்னீடிய வில்லைவளைத்து அதிற் பூட்டிய நாணொலியானது ஒழுகியிருக்கும் தங்கள் செவிகளிற் பாய்வதால் நடுக்குற்றார்கள். எ - று. (எஅ)

வேர்த்த ரும்பிய வெண்பிறை நெற்றியுங்
கார்த்த டங்கட் கடையெறி காந்தியும்
வார்த்த தும்பு வனமுலை வெற்பையும்
பார்த்தி ருந்து பதைத்தனர் தானவர்.

(இ - ள்.) வெயர்த்துத் துளித்துள்ள வெண்ணிறந்தங்கிய அர்த்த சந்திரன்போன்ற நெற்றியையும், கருநிற மெய்திப் பரந்த கட்கடைகள் வீசும் பிரகாசத்தையும், கச்சினின்றுந்ததும்பிய அழகிய குசங்களொன்றும் மலைகளையும் அவ்வசுரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்து பதைப்பெய்தினார்கள். எ-று. (எகூ)

அன்ன காலை யமரரி யாவரு
மன்னி யாங்கு வகையி னிருந்துழி
யென்னை யாளு மிறையவ னன்மொழி
பன்னி யாரமு தம்பகிர்ந் தானரோ.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்டகாலத்தில் தேவர்களெல்லாரும் நிலைபெற்று அங்கே சந்தோஷமாக விருக்கையில், என்னையாட்கொள்ளும் தலைவனாகிய திருமால் அவர்களுக்கு நல்லவார்த்தைகளைச்சொல்லி அவ்வமிர்தத்தைப் பாகிப்பாராயினர். எ - று. (அ0)

வாரி நுங்கி யிருந்துழி வார்கதிர்ச்
சூரி யற்கு நிறைகதிர்ச் சோமற்கு
மீரி வர்க்கிடை ராகுவி ருத்தலு
மோரி யற்கையன் மாயனு ணர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) அவ்வவர் பாகத்தை யெடுத்துப் புசித்துக்கொண்டிருக்கையில் நெடிய கிரணங்களையுடைய சூரியனுக்கும் சோடச கலைகள் நிறைந்த சந்திரனுக்கும் ஆகிய விருவருக்கிடையே இராகுவென்னுங்கோளிருந்த வுடன், ஒரேயியல்புடைய திருமால் அதனைத் தெரிந்தனர். எ - று. (அக)

கையெ டுத்த திரவியிற் கந்தரம்
வெய்தெ றிந்து விழுதலும் பாற்கடற்

றெய்வ வாரமு துள்ளுறச் சேறலாற்
கொய்த துண்ட மிரண்டுருக் கொண்டவே.

(இ - ள்.) உடனே அவர்கையிலேந்தியுள்ள சட்டுவத்தினால் அதன் கழுத்தை அதிவிரைவில் அறுத்துத்தள்ளவும், அக்கோளின் உடலினுள்ளேபொருந்தும்படி பாற்கடலிலுதித்த தெய்வீகத்தன்மை அமுதம்சேர்ந்திருந்தமையால் அறுத்த இருதுண்டுகளும் இருவடிவங்களையெய்தின. எ - று. (அஉ)

ஆய காலை யருக்கனைத் திங்களை
மாய னோக்கி வலிந்துரைப் பானிவ
ணேய கேதுவி ராகுமற் றுங்களைப்
பாய நீவிர் பரிவுழப் பீரென்றான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது திருமால் சூரியனையுஞ் சந்திரனையும் நோக்கிவலியக்கூறுகின்றார். இங்கேவந்த இவ்விருவரும் இராகு கேதுக்களாகும். (வஞ்சகமாக வந்தோருக் குதவிசெய்தமையின்) உங்களை இவர்களிருவரும் பிடிக்க நீங்களிருவரும் துயரெய்துவீர்களெனக்கூறினர். எ - று. (அங)

உம்ப ரின்னமிழ் துண்டுயி ரோம்பினர்
வெம்பு தானவ வெந்திறல் வீரரைச்
செம்பு னற்பட வாவி செகுத்தனர்
பைம்பொ னாடு புகுந்தனர் பண்டுபோல்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது தேவர்கள் அவ்வமுதத்தைப் புசித்துத் தங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டார்கள், மனம் வெதும்பியுள்ள கோரவல்லப மெய்திய அசுரவீரர்களை உதிரப்பெருக்குண்டாம்படி உயிர்போக்கினார்கள். அதன்பின்பழையபடியே பசும்பொன் மயமான தேவலோகம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். எ - று.

ஈங்கு நின்று நிகழ்ந்தன விப்பரி
சாங்கவ் வார்கட லாமையு ருந்திரை
யோங்கு மேழ்கட லொன்றுபட் டோதநீர்
வீங்கு மாநில மீச்செல நின்றதால்.

(இ - ள்) இங்கே திருமாலாயிருந்து நடந்த செயல்கள் இத்தன்மையவாம், அங்கே நீண்ட அத்திருப்பாற்கடலிலிருந்த ஆமையானது அரிய அலைகணிரம்பிய சத்தசாகரங்களு மொன்றுகூடி அக்கடல் வெள்ளமானது மிக்கநிலவுலகின் மீது பெருகும்படியிருந்தது. எ - று. (அரு)

இலக்க யோசனை மேன்முது கீங்கிதன்
மலர்க்க ரங்கா லளவைவ குப்பரோ
சிலைத்த வார்கட லேழையுஞ் சேறெழக்
கலக்கி நிற்பது கட்புலங் காறவே.

(இ - ள்.) இங்குள்ள ஆமையின் முதுகு இலட்சயோசனை விஸ்தீரணமுள்ளது. அதன்மலர்போலுங்கைகள், கால்கள் இவற்றினளவு இவ்வளவென்று சொல்லுவார்களோ? வில்போல் வளைந்து நீண்ட சத்த சாகரங்களையுங் கண்டோர் கண்கள் பிரமிக்கச் சேறுபடத்தக்கதாய்க் கலக்கிக்கொண்டிருந்தது.

தேங்கு வேலைத் திமிங்கில மேமுத
லோங்கு மீன மனைத்தையு முண்பது
வீங்கு வெம்பசி வீந்தில தாதலாற்
றூங்கு சேறுந் தரையற நக்குமால்.

(இ - ள்.) தேங்கிய நீரையுடைய ஏழுகடலிலுள்ள திமிங்கில முதலாகிய பெரிய மச்சங்களையெல்லாம் தின்பது, அப்படித் தின்றும் அவ்வாமைக் கதிகரித்த பெருப்பசி நீங்கவில்லை, ஆகையால் அக்கடலிலுள்ள சேற்றையுந் தரைதெரிய நக்கிவிடும். எ - று. (அஎ)

ஒழுகி ருங்கட லேழுமு டைத்தநீர்
முழுது மொன்றுபட் டோங்கியு மூங்குசே
றுழுதி யங்குவ தன்றியு லாய்மிதந்
தெழுத ரப்புன லில்லையவ் வெல்லைநீர்.

(இ - ள்.) பாய்கின்ற பெரிய சத்தசாகரங்களையு முடைத்துவிட்ட நீர் முழுவது மொன்றுசேர்ந்து பெருகியும், அங்கே சேற்றிலமிழ்ந்துலாவுவதன்றி அவ்வளவு ஜலமும் அவ்வாமை யுலாவி மிதந்துகொண்டு இருப்பதற்குத் தக்க ஆழமானஜலமாயில்லை. எ-று. (அஅ)

மண்டு வெண்டிரை வார்கட லேழுமப்
பண்டை வெள்ளப் பரப்பைநி கர்த்தனு
முண்ட ரும்புனல் பெய்யுலை மூடியுட்
கொண்ட வண்ட நிகர்த்ததக் கூர்மமே.

(இ - ள்.) நெருங்கிய வெண்ணிற முற்ற அலைகள் பொருந்திய நீண்ட சத்தசாகரங்களும் பழைய சிறந்த மகாப்பிரளயத்தை யொத்தமாத்திரத்தி லவ்வளவு நீர்ப்பெருக்கையு மூட்கொண் டுலைமூடியையும் முட்டையையு மொத்திருந்தது, எ - று. (அகூ)

விண்க லக்க மொழிதர வேலையுட்
கண்க ரப்ப வுறங்குங் கமடமோர்
வெண்க லக்கலத் துள்ளுற வேறுமோ
ருண்க லங்கவிழ்த் தன்னதை யொக்குமால்.

(இ - ள்.) தேவர் துயரமொழியும்படி திருப்பாற்கடலினிடையே விழிகளை மூடி அறிதுயில் கொள்ளும் திருமாலாகிய ஆமையானது, வெண்கலத்தாலாகிய ஓர் உண்கலத்தினுள்ளே மற்றோர் உண்கலத்தைக் கவிழ்த்து வைத்ததை யொக்கும். எ - று. (கூ௦)

வாய்ந்த வார்கட லேழையும் வவ்விமே
னீந்து தோறுங் கிழிபடு நேமிநீர்
சாய்ந்து நேமிப் பொருப்புந் தரையும்போய்ப்
பாய்ந்தி ரைந்து தவழ்ந்து பரக்குமால்.

(இ - ள்.) அங்கேபொருந்திய சத்தசாகரங்களையுங் கடந்து மேற்பட்டுச் செல்லும் போதெல்லாம் உடைபடுகின்ற பெரும்புறக்கடனீர் பெருக்கெடுத்துப் போய், சக்கரவாளகிரியிலும் பூமியிலும்போய்ப்பாய்ந்து ஒலித்தோடிப்பரவும்.

இதுவு ணர்ந்த வெரிகதிர் வானவன்
புதுநி லாப்பொழி திங்களம் புங்கவ
னதிர்க டற்பிறந் தேகுத லஞ்சினர்
பொதியி ருட்பிழும் பண்டம் பொதிந்ததே.

(இ - ள்) இதனை யறிந்த சுடுகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியதேவனும், புதிய சந்திரிகையை வீசும் அழகிய சந்திரபகவானும், சத்திக்கின்ற கடலிற் றோன்றிச் செல்லுதற்குப் பயந்தார்கள். நெருங்கிய இருட்டொகுதியானது அண்ட முழுவதும் மூடிக்கொண்டது. எ - று. (௬௨)

கவர்நெ டுஞ்சினைக் கற்பக நாடருந்
துவர்மு கக்கம லாலயத் தோன்றலு
மிவையு ணர்ந்து கயிலைபுக் கெய்தினர்
சிவனை நூபுரச் சேவடி போற்றினா.

(இ - ள்.) பிள்வுபட்ட நீண்ட கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சமுள்ளதேவலோகத்தாராகிய தேவர்களும், பவளம்போலுஞ் செந்நிறந்தங்கிய கமலாசனனாகிய பிரமனும், இப்படி யிருப்பதை யுணர்ந்து, திருக்கைலைக்குப் போய்ச்சேர்ந்து அங்குவீற்றிருக்கும் சிவபெருமானுடைய நூபுரமணிந்த பாதங்களைத் துதித்தார்கள். எ - று. (௬௩)

இடுக்க ணென்ப தெமையுடைந் தாலது
தடுக்க நின்னல தியாவர் தருக்குளார்
கடுக்கை யஞ்சடைக் கண்ணுத லேநினக்
கடுத்த நாங்க ளடைக்கல மையனே.

(இ - ள்.) துன்பமென்பது எங்களையணுகினால் அதனைநீக்கத் தேவரீரையன்றிவல்லபமுடையவர்கள் யாவர்? கொன்றைமலர்மாலை யணிந்துள்ள அழகிய சடைமுடியை யுடைய நெற்றிக்கண்வாய்ந்த சிவபெருமானே! எமதுதலைவனே! இங்கே வந்துள்ளயாங்களெல்லாம் தேவரீருக்கடைக்கலம். எ - று. (௬௪)

மாய னாமை வடிவுகொண் டானவ
னைய வேலை யகடுகி டந்தனன்
றீய செய்வன செப்பவற் றோவினி
நீய வன்செய் னீத்துற வேண்டுமால்

(இ - ள்.) இப்போது திருமால் கூர்மாவதாரங்கொண்டனர். அவர் பாற்கடல் நடுவிலிருக்கின்றார். அவர் புரிவனவாகிய தீமைகளைச்சொல்லமுடியுமோ? இனி, அக்கூர்மாவதாரத்தின் செயல்களைத் (தேவரீர் கருணைகூர்ந்து) விலக்கியருள வேண்டும். எ - று. (௬௫)

காக்கு நாரணன் காத்துழிக் காத்தவை
போக்க வீது புரிகுவ னீயது
நீக்க நின்றவ னீணிலப் பல்லுயி
ராக்கி யோய்நின் னடைக்கல மையனே.

(இ - ள்.) திதித்தொழில்புரியும் திருமால் இரட்சிக்கையில், தன்னால் இரட்சிக்கப்பட்டவற்றை அழிக்க இப்படிச் செய்கின்றனர். தேவரீர் அவ்வழிப்பைத்தவிர்ப்பவராயிருந்து பெரிய நிலவுலகிலுள்ள பலசீவராசிகளையும் காத்தருள்வீராக. ஐயனே! யாங்கள் தேவரீருக்கு அடைக்கலம். எ - று. (௬௬)

ஈதெ டுத்திரந் தேத்தினர் வானவர்
மாத டுத்த மருங்குடை வானவன்
போத டுத்த புகர்முகப் பிள்ளையை
நீத டுத்திகொ லென்று நிகழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் இப்படியெல்லாம் விரித்துக்கூறிப் பிரார்த்தித்துத் துதிசெய்தார்கள். உமாதேவியாரை ஓர்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான், அப்போது சமீபித்த யானைமுகமுள்ள மூத்தபிள்ளையாகிய விநாயகக் கடவுளை, நீ போய் அதனைத்தடுத்து வருவையோ வெனத்திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று.

எந்தை நின்னருள் ளீதெனில் யானுடை
யைந்து கைக்கு மரி தாற்றும் தோவென
மைந்த னுக்கருள் வாணகை நல்கினன்
றந்தி மாமுகப் பிள்ளையுஞ் சாற்றுமால்.

(இ - ள்.) எந்தையே! தேவரீர் திருவருள் இப்படியானால் அடியேனுடைத்தாயிருக்கும் ஐந்துகைகட்கும் அவ்வாமைசாலுமோ வென்று திருவாய்மலர, அப்போது சிவபெருமான், மூத்தபிள்ளையாருக்குத் திருவருளோடு கூடிய ஒளிமிக்க நகைசெய்தருளினர். உடனே, யானைமுகமுள்ள சிறந்த விநாயகக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (கூஅ)

ஊறு கேணிநீ ருள்ளகழ்ந் தேயிது
காறு நின்ற கமடத் துருவினைக்
கீறி நின்னுழைக் கிட்டுவன் யானென
வேறு யர்த்தவற் கைதொழு தேகினன்.

(இ - ள்.) ஊறுகின்ற நீரையுடைய கேணியைப்போல ஏழுகடல்களின் நீரையும் உள்ளே கலக்கிக்கொண்டு இதுகாறுமுள்ள அவ்வாமையின் உருவத்தைப்பிளந்து தேவரீர்பால் அடியேன் அடைகின்றேனென்று, இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமானைக் கைகூப்பி வணங்கிச்சென்றருளினர். எ - று.

சென்று நோக்கித் திரைபொரு வேலைநீ
ரொன்று பூட்கை நெடுங்கரத் துட்புக
நின்று றிஞ்சவந் நீரொடு மாமைவெங்
குன்று மந்தக் கொடுங்கரம் புக்கதால்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்று பாற்கடலைப்பார்த்தருளி, அலைகள்மோதும் எழுகடலின் நீரும் ஒன்றுசேர்ந்து, தமது துதிக்கையென்னும் நீண்டதிருக்கரத்தினுட்சேரும்படி அங்கிருந்து உறிஞ்சவும், அச்சத்தசாகரங்களின் நீரோடு ஆமையென்னும் பெரிய மலையும் வளைந்த அத்துதிக்கையிற்புகுந்தது. எ - று.

இருந்து மாநிலத் தூதினன் னீர்ம்புனல்
சரிந்து மீண்டு கடல்புகத் தாரணி
விரிந்த கூர்மங் கிடந்தது விண்ணவர்
புரிந்த துன்ப முதலறப் போக்கினர்.

(இ - ள்.) அங்கிருந்தே தாம் உறிஞ்சிய சலத்தை மீண்டும் நிலத்தில் ஊதினர். அப்பொழுது குளிர்ந்த [illegible]கடல் நீர் முழுவதும் ஒழுகி மீண்டும் கடலிற்போய்ச்சேர, பெரிய [illegible]னது பூமியில்விழுந்துகிடந்தது. தேவர்கள் [illegible] துயரங்கள் அடியோடே [illegible]யும்படி போக்கியருளினர். எ - று.

கோடு குத்திக் கமடங் குடைந்தத
ஞேடு தந்தைக் கடியுறை யுய்த்தனன்
மாடு நின்ற மலரய னேமுத
வீடு தேவர் தொழுதனர் நித்தனே.

(இ - ள்.) அப்போது தமது தந்தத்தால் அவ்வாமையைக்குத்தித்தோண்டி அவ்வோட்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டு தமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் பாதங்களில் திரையாகச்செலுத்தினர். அப்போது அருகே நின்றுகொண்டிருந்த கமலாதனனுகிய பிரமன் முதலிய சிறந்த தேவாகள் சிவபெருமானை வணங்கினுர்கள். எ - று. (௧0௨)

தண்டு ணர்த்தடந் தாமரை நாயக
னண்டர் நாத னடிதொழு தையநீ
முண்ட மாலேபி னுமை முதுகினைக்
கொண்ட ணிந்தரு ளென்றிடை கூறினுன்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கொத்துகளையுடைய பரந்த கமலாதனனுகிய பிரமன் தேவர்பெருமானுன சிவபெருமான் பாததாமரைகளை வணங்கி, ஐயனே! தேவரீர் அணிந்துள்ள சிரமாலேயோடு இவ்வாமையோட்டையும் அணிந்தருள்வீரென்று இப்படிப்பிரார்த்தித்தான். எ - று. (௧0௩)

ஈச னுங்க தெடுத்தணிந் தான்விரி
வாச நாண்மல ரோனெடும் வானவர்
தூசு வீசித் தொடர்ந்து புகுந்தனர்
வீசு தண்பணைக் கற்பக வீடரோ.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அப்படியே அதனையெடுத்து அணிந்துகொண்டனர். அப்போதுமணந்தங்கிய அன்றலர்ந்தகமலாதனனுகிய பிரமனேடு எனைத் தேவர்களும், குற்றமில்லாத குளிர்ந்த கிளைகளையுடைய கற்பக விருக்ஷந்தங்கிய தேவலோகத்தில் தங்கள் பதவிகளுக்கு, துகிலிகை வீசிகொண்டே பின்ருெடர்ந்துபோய்ச்சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௧0௪)

அச்சு தப்பெய ரண்ண லருந்தவங்
கச்சி புக்கிருந் தாறறிநங் கண்ணுத
லர்ச்ச னைக்குரித் தாகிய கந்தைபோய்ப்
பச்சை மேனி பவித்திர மெயதினுன்.

(இ - ள்.) அச்சுதனென்னும் பெயருடைய திருமால், காஞ்சிநகரிற்சென்று வசித்து அருந்தவஞ்செய்து, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் பூசைக்குரியவராகி, தாம்முன்புகொண்ட அகங்காரம்நீங்கப்பெற்றவராய், பண்டுபோலப் புனிதமாகிய மேகநிறப்பச்சைத் திருமேனியெய்தினர். எ - று, (௧0௫)

கூர்மாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று,

ஆகச்சருக்கம் ௧௫ - க்குத் திருவிருத்தம் ௨௪௪௨.

பதினாறாவது

வராகாவதாரச் சருக்கம்.

———(*)———

பின்னோர் காலம் பெருமுடிப் பொற்கிரி
தன்னை யொத்த தமனியக் கண்ணனோர்
மின்னை யிற்று நிசாசரன் வெந்தொழிற்
புன்னி லைக்குப் பொதுமைய னாயினன்.

(இ - ள்.) வேறொருகாலத்திற் பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையை யொத்த இரணியாக்கன் என்னும் பெயர்பெற்ற வொளிமிகுந்த பற்கள்பொருந்திய வோரிராக்கதன் கொடுந்தொழில்களாகிய இழிதகைய நிலைமைக்குத்தானே யுரியவனானான். எ - று. (க)

முள்ள ரைக்கம லாலய மூர்த்தியை
யுள்ளி ருத்தி யருந்தவ முன்னினான்
கொள்ளை நல்வரம் யாவையுங் கொண்டனன்
வெள்ள ஆழிப் பரவை மிடுக்கினான்.

(இ - ள்.) அவன் முட்கள்பொருந்திய அரையையுடைய கமலாசனனாகிய பிரமனைத் தன் மனத்திலிருக்கச்செய்து அருமையாகிய தவத்தைச் செய்தனன். சிறந்த வரங்களனைத்தையும் அப்பிரமனாற் கொள்ளைகொண்டான். பிரளய காலத்தில் பெருக்கெடுக்குஞ் சமுத்திரங்களின் வெள்ளம்போன்ற வலிமை யுடையவன். எ - று. (உ)

பரக்கும் வைய மியாவையும் பாயலிற்
றிரைத்தி டுக்கிப் பெருங்கடற் சென்றன
னிரைத்து வானவர் யாவரு மெய்தினார்
விரைப்ப சுந்துழாய் விண்ணவற் போற்றினார்.

(இ - ள்.) விரிந்த வுலகங்களையெல்லாம் பாய்போலச் சுருட்டிக் கக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு பெரிய கடலிற்சென் றொளித்துக்கொண்டான். அதனால் தேவர்களெல்லோரு மோலமிட்டுக்கொண்டு ஒன்றுசேர்ந்து வந்து வாசனை வீசும் பசிய துளசிமாலைதரித்த விஷ்ணுவைத் துதித்தார்கள். எ - று. (ங)

இரணி யாக்க னெனுமொரு தானவன்
றரணி பாயிற் சுருட்டித் தடங்கடன்
முரணி ழைத்துப் புகுந்தனன் மொய்ம்பினோ
யரணி லேமிறப் பஞ்சி யடைந்தனம்.

(இ - ள்.) இரணியாக்கனென்னுமோர் இராக்கதன் நிலவுலகத்தைப் பாய்போலச் சுருட்டித் துன்புசெய்து விசாலமான சமுத்திரத்தில் புகுந்துகொண்டான். வலிதங்கிய திருமாலே! காப்பவரின்றி மரணத்திற்குப்பயந்து தேவரீரை யடைக்கலம்புகுந்தோம். எ - று. (ச)

என்ப யாவு மெடுத்தெடுத் தோதினா
ரன்பி னன்னவர்க் காரரு ளல்கினன்
பொன்பி றழ்ந்த புனையுடற் புங்கவன்
வன்சி றைப்புள் ளூகைத்துடன் வந்தனன்.

(இ - ள்.) இன்னு மிவைபோல்பவைகளை யெல்லாம் விரித்து விரித்துச் சொன்னார்கள். திருமகள் விளங்கும் அலங்கரிக்கின்ற திருமேனியையுடைய திருமால் அன்பொடு தமது நிறைந்த திருவருளைப் பாலிப்பவராய் உடனே வலிய சிறகுகளையுடைய கருடனைச் செலுத்தி யெழுந்தருளினர். எ - று. (௫)

ஆன காலை யயன்முதற் றேவரும்
கான நாண்மலர்ச் சேவடி கைதொழ
மானி லந்தர வேண்டியம் மாயவ
னேன மாய வுருவொன் றெடுத்தனன்.

(இ - ள்.) அத்தருணத்திலே பிரமாதிதேவர்களும் வாசம்வீசு மன்றலர்ந்த தாமரைமலரைநிகர்த்த சிவந்ததிருவடிகளைக்கையால் வணங்கவும், அவ்வசுரனாற் சுருட்டப்பட்டநிலவுலகத்தைத் திரும்பவும் வெளியிற்கொண்டுவரும்பொருட்டு அத்திருமால் வராகாவதாரமொன் றெடுத்தனர். எ - று. (௬)

நீல வெற்பி னிரட்டி நிமிர்ந்தது
காலி டைக்கிடை யாயிரங் காவதம்
வால சைத்துறின் மாதிரந் தைவருங்
கோல மூச்சிற் குலுங்குவ தண்டமே.

(இ - ள்.) நீல பர்வதத்தைக்காட்டிலுமிருமருங் குயர்வுள்ளது. அதன் கால்கள் ஒன்றுக்கொன்று இடையிலுள்ள தூரமாயிரங்காதங்களாம். அதன் வாலை யசைத்தாற் றிசைகளெட்டுந் துழாவும். அதன் சுவாசத்தா லண்டகோடிகளெல்லாங் குலுங்கும், எ - று. (௭)

அண்டப் பித்திகை தேய்ப்பின திர்ப்புறுந்
திண்டி றற்புறக் கற்றைச் செறிமயிர்
வண்டி லொற்றையந் தேர்ப்பரி வார்வயின்
கொண்டு தத்தங் குடர்கிழித் தோடுவ.

(இ - ள்.) அப்பன்றிபக்கலில் உராய்ந்துகொள்ளுமாயின், அண்டச்சுவர்களெல்லா மதிரும். மிகு வல்லபந்தங்கிய அதன் முதுகிலே கூட்டமாய் நெருங்கிய மயிர்கள் ஒருருளையோடு கூடிய அழகிய சூரிய விரதத்திற் பூட்டிய குதிரைகளின் வார்களி லகப்பட்டு அவ்வேழ் குதிரைகளுந் தங்கள் தங்கள் குடர் கிழிந்தோடும். எ - று. (௮)

நோக்கி னாழி வடவையி னேக்குறு
மூக்க கழ்ந்துறிற் பாதல முற்றுமால்
வாக்கி னுலுரைத் தெண்ணதன் வாய்விடில்
கோக்கு மண்டங் குலைந்துநடுங்குமே.

(இ - ள்.) அது வொன்றைப் பார்ப்பதானல் ஊழிக்காலத்திலுண்டாகும் வடவாக்கினிபோற் பார்க்கும். மூக்கினுற் றேண்மோயின் பாதலலோகமட்டுஞ் செல்லும். அதன் வலிமையை நம் வாயினுற் சொல்லி யாது பயன்? அது தன் வாயினுல் கொட்டாவிவிடில், கோத்துள்ள அண்ட வரிசைகளெல்லாம் நிலைகுலைந்து நடுநடுங்கும். எ - று. (௯)

ஆழி யேழு மளறு படுத்திடும்
பூழி யாக்கிப் புவிகொடு போயவப்
பாழி நீள்புயப் பாதகற் பற்றியே
கேழ்கி ளர்ந்த மருப்பிற் கிழித்ததால்.

(இ - ள்.) சத்த சமுத்திரங்களையுஞ் சேறுபடுத்திப் பின்னர் பெருந் தூசுகளாகச் செய்து பூமியைச் சுருட்டிக்கொண்டுபோன வல்லபமுடைத்தாகி நீண்டுள்ள தோள்களைப்படைத்த அசுரனுகிய அப்பாதகனைப்பற்றி வைரமிகுந்த தன் கொம்புகளாற் கிழித்தெறிந்தது, எ - று. (௧0)

வளைம ருப்பொடு வாளெயிற் றேனைவெங்
கிளைத டம்புயங் கீறிக் கிளைத்தருந
தொளைப டுந்தனி மூக்கிற் றுவைத்ததால்
விளைக டுஞ்சின வெந்திற லேனமே.

(இ - ள்.) மிக்க கோபமதிகரித்ததாய்ப் பெரு வல்லபமுற்ற அவ்வராகமானது, வளைந்த தனது கொம்புகளாற் பிரகாசமுள்ள பற்களைப்பெற்ற அவ்வசுரனை, மிக வுயர்ந்திருக்கும் விசாலித்த தோள்களைத் துணித்துத் தூக்கிப்போட்டு, பெருந் தொளைகள்பொருந்திய ஒப்பற்ற தன் மூக்கினுற் றுவைத்தது. எ - று.

செய்ய தாமரை நான்முகன் செய்தருள்
வையம் யாவு மருப்பின் றுகளென
வெய்து கொண்டு விரிக்குமொ ராயிரம்
பைய ராமுடி யுச்சி பதித்ததால்.

(இ - ள்.) செவ்விய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனுற் படைக்கப்பட்டுள்ள உலகங்களெல்லாவற்றையும் தன் கொம்புகளாற் புழுதிகளாக்கிவிட்டு விரிந்திருக்கும் ஒப்பற்ற ஆயிரம் பணுமுடிகளையுடைய ஆதிசேடன் உச்சியின் மேலே தன் கால்களைப் படியும்படி வைத்தது. எ - று. (௧உ)

தெறுசி னக்கடுஞ் சீற்றந் தலைக்கொள
வெறுழின் மாதிர வெற்படுத் தெற்றியே
முறிப டத்தொளை மூக்கொடு தாக்கியே
மறுகு பல்லுயிர் வாய்ப்பெய்த துக்குமால்.

(இ - ள்.) கொல்லத்தக்க உக்கிரமாகிய கடுங் கோபமானது அதிகரிக்க வல்லபமிக்க அஷ்டகுல பர்வதங்களையும் உடைபடும்படி துவாரந்தங்கிய தனது மூக்கினுன் முட்டி யிடித்து அவ்வஷ்டதிக்குகளிலுமுள்ள பல சீவராசிகளையும் வாயிலிட்டுக்கொண்டு குதட்டும். எ - று. (௧௩)

சத்த மேக மதிரத் தடம்பொருப்
பொத்து நின்றுதன் னுள்வாய்க் கொளுந்தொறும்

பைத்த நாகர் பதிகளும் பாதல
மத்த மாகரி யெட்டு மயங்குவ.

(இ - ள்.) சத்த மேகங்களும் அதிரும்படி விசாலித்த மலைபோலிருந்து அவற்றைத் தன் வாயினுள்ளே கொள்ளும்பொழுதெல்லாம் படத்தோடு கூடிய நாகர்களின் லோகங்களும் பாதல லோகமும் மயக்கமுற்ற திக்கஜங்களெட்டும் மயங்குவன. எ - று. (௧௪)

முரணெடுத்த முகரை முகந்துழு
தரவ வேலை யகனிலம் போழ்தொறும்
பரவை யெண்டிசை தாங்கும் பணாடவி
யுரகர் வெண்பொறி யுச்சி விளங்குமால்.

(இ - ள்.) வல்லபமுள்ள தன் மூக்கினடியால் முகர்ந்து தோண்டி சத்திக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த பரந்த நிலவுலகத்தைப் பிளக்குந்தோறும், சத்த சமுத்திரங்களாற் சூழப்பெற்ற எண்டிசைகளையுந் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் பணாமுடிகளையுடைய நாகர்களின் வெண் புள்ளிகளையுடைய உச்சிகள் வெளியே தோன்றும். எ - று. (௧௫)

விலகி நின்று வடவை விழிப்பபோற்
சுலவு வெம்பொறி கட்கடை தூக்குற
நிலவு வெண்ணுரை பாற்பட நீண்டவா
யலக டிப்புறி னண்டமு டைக்குமால்.

(இ - ள்.) வடவாக்கினி கடலைவிட்டு விலகித் தனியேயிருந்து பார்ப்பதுபோல, சூழ்ந்துள்ள நெருப்புப்பொறிகள் கட்கடையிற் சிந்திக்கொண்டிருக்கும்படிக்கும் சந்திரிகையைப்போன்ற வெள்ளிய நுரைகள் பக்கலில் ஒழுகும்படிக்கும் தன் நீண்ட வாயால் அசைத்தால் அண்டகோடிகள் உடைபடும். எ - று.

கண்டு தேவர் கலங்கினர் கண்பொறார்
திண்டி றற்புரந் தீத்தருள் செல்வனைக்
கொண்ட வுச்சிக் கயிலைக் குழீஇனார்
முண்ட கப்பதம் போற்றி மொழிகுவார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் பார்த்துக் கலக்கமெய்தி மேலும் பார்க்கச் சகியாதவர்களாய், மிக்க வல்லபமுடைய முப்புரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்குஞ் சிகரத்தையுடைய திருக்கைலாயகிரியிற் சேர்ந்து சிவபெருமானுடைய தாமரை மலர்போலும் பாதங்களைத் துதித்து விண்ணப்பிக்கின்றார்கள். எ - று. (௧௭)

பரந்த பாற்கடற் பாப்பணைப் பள்ளியான்
முரண்ட ருந்திறற் பன்றியின் மூதுருக்
கரந்து வையகம் யாவுங் கலக்கலா
லரந்தை பெற்றுவெ ருக்கொண்ட தாருயிர்.

(இ - ள்.) பரந்த திருப்பாற்கடலில் ஆதிசேஷனாகிய படுக்கையில் யோகநித்திரை செய்யுந் திருமால் மாறுபாட்டை யுண்டுசெய்யும் வல்லபமுள்ள

வராகத்தின் பெரிய உருவத்தில் மறைந்திருந்து, உலகங்களெல்லாவற்றையும் நிலைகுலையச் செய்வதாற் சீவராசிகளெல்லாந் துயரெய்திப் பயந்தன. எ - று.

இன்னு மாத்திரை தாழ்த்துறி னெம்முடைப்
பொன்னி னாடும் புகுந்துக லக்குமா
னின்னை யன்றி நெடுந்துய ரெய்தினு
லின்ன றீர்த்தெமைக் காப்பவர் யாவரே.

(இ - ள்.) இன்னும் ஒரிமைப்பொழுதுதாமதிப்பீராயின் (இம்மட்டுமிராது) எங்கள் பொன்னுலகத்திற்கும் வந்து நிலைகுலையச்செய்யும். நாங்கள் பெருந் துக்கமெய்தினுல் எங்கள் துயரத்தை விலக்கிப் பரிபாலனஞ் செய்பவர்கள் தேவரீரையன்றி வேறே எவர்களிருக்கின்றூர்கள்? எ - று. (கசு)

ஆட கக்கண ரக்கனை யஞ்சியெங்
கேடு தீர்த்தியெ னப்புகல் கேண்மையாற்
கோடு வெண்கதிர்க் கூன்பிறைக் கண்ணியோய்
பாடெ மக்குப் பலித்ததெம் பாவமே

(இ - ள்.) தாவள்யமான கிரணங்களை யுடையதாய்க் கொம்புபோல வளைந் துள்ள இளம்பிறையாகிய மாலையை யணிந்தவரே! இரணியாக்கனென்னும் அரக்கனை யஞ்சி, அடியேங்கள் துயரத்தை நிவாரணஞ் செய்தருள்வீரென்று கூறியதாட் சணியத்தால் இத்தகைத் துன்பம் எங்கட்கு நிகழ்ந்தது. இதுவும் எங்கள் பாவமே. எ - று. (உ0)

என்னப் பன்முறை சொற்றிரந் தேத்தினுர்
வன்னிச் செங்கை மழுப்படை வானவ
னன்னர்க் காரரு ளுக்கிய ளித்தனன்
பின்னர்ச் சண்முகப் பிள்ளையை நோக்கினுன்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிப் பலவகையாகப் பேசிப் பிரார்த்தித்துத் துதிசெய் தார்கள். தமது சிவந்த திருக்கரத்திலே அக்கினிமயமான மழுப்படையைத் தாங்கிய சிவபெருமான் அவர்களை நோக்கித் தமது திருவருளைப் பூரணமாகப் பாலித்தனர். அதன்பின், ஆறு திருமுகங்களைப்படைத்த தமது இளையபிள்ளை யாரை நோக்கியருளினர். எ - று. (உக)

தந்தை நோக்குறச் சண்முகச் சேவக
னெந்தை யிப்பணி யென்னுழை யாக்கெனப்
பைந்தொ டிக்கரங் கூப்பிப் பணிந்தன
னந்தி செய்தியென் றுனரு ளாழியான்.

(இ - ள்.) தந்தையாகிய சிவபெருமான் தம்மை நோக்கவும், வெற்றிதங்கிய ஆறுமுகக் கடவுள், எந்தையே! இக்கட்டளையை அடியேனிடத்திற் செய்க வெனக்கூறி, பசிய பொன்னணி யணிந்ததிருக்கரங்களைக் குவித்து வணங்கினர். கிருபா சமுத்திரமாகிய சிவபெருமான் அப்படியே முடிவு செய்கவெனக் கட் டளை தந்தனர். எ - று. (உஉ)

தேவர் யாவருங் கைதொழத் திண்டிறற்
பாவு தோகை யுகைத்துப் படரொளி

மேவு வேற்படை கைக்கொடு மேயினன்
ருவ ருந்திறற் சண்முகப் பிள்ளையே.

(இ - ள்.) அழிவற்ற வல்லமைதங்கிய சண்முகக்கடவுள், தேவர்களெல்லாருங் கைகுவித்து வணங்கிவரும்படி, தாண்டி யுலாவும் மயில் வாகனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு பரப்பிய காந்தியையுடைய வேற்படையைத் திருக்கரத்திற் ருங்கிக்கொண் டெழுந்தருளினர். எ - று. (உரு)

ஊர்தி ரைக்கட லேழுமு ழக்கியே
பேர்தி ரைத்தண் பெரும்புறப் பள்ளவாய்
நீரு ழக்கி நிமிர்ந்தெழு மேல்வையிக்
கார்ம யிற்பரிச் சேவகன் கண்டனன்.

(இ- ள்.) ஊர்கின்ற அலைகளையுடைய சமுத்திரங்களேழையுங் கலக்கிப் பெரிய அலைகளுடையதாய்க் குளிர்ந்திருக்கும் பெரும்புறக் கடலிலுள்ள சலத்தையுங் கலக்கி அவ்வராகம் ஓங்கிப் புறப்படுஞ் சமயத்தில், பசுநிறந்தங்கிய மயில் வாகனத்தையுடைய குமாரக்கடவுள் நோக்கியருளினர். எ - று. (உசு)

கண்ட சேவகற் கண்டது காய்சினங்
கொண்டு வெண்ப லலகடிக் கொண்டதாற்
றிண்டி றற்பிடர்க் கூந்தல் சிலிர்த்தழன்
மண்டு மாமுகங் கீழ்ப்பட வந்ததால்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நோக்கிய ஷண்முகக்கடவுளை அவ்வராகங் கண்டு கடுஞ்சினமெய்தி, தன் வெள்ளியபற்களாகிய ஆயுதங்களை அடித்துக்கொண்டது. மிக்க வல்லபமுடைய தன் பிடரிமயிரைச் சிலிர்த்துக்கொண்டு அக்கினிச்சுவாலை யதிகரித்த முகமானது நிலத்தில் உராயும்படி ஓடிவந்தது எ - று.

வந்த மெய்விசைக் காற்றெழ வாரிசூழ்
தந்த நேமிச் சயிலமு ருண்டதாற்
செந்த னிக்கதிர் நெஞ்சந் திடுக்குறப்
பிந்தி னுனிருள் போர்த்த பெருநிலம்.

(இ - ள்.) விரைந்துவந்த வேகத்தினால் அதனுடலிற் றோன்றிய காற்றுப் புறப்பட்டவுடன், பெரும்புறக் கடல் சூழ்ந்த சக்கரவாளகிரியும் உருண்டது. சிவந்த கிரணங்களையுடைய ஒப்பற்ற சூரியனும் மனந்துணுக்கெய்திப் பிற்பட்டுப் போயினன். ஆதலால் உலகமுழுவதும் இருண்மூடியது எ - று. (உ௬)

வெற்றி வேற்படை விண்ணவ னீங்கிவை
முற்று நோக்கி முகிணகை பூத்தனன்
கொற்ற வேற்படை கொண்டதன் றிண்டிற
னெற்றி குத்தி நிலத்தொட முக்கினன்.

(இ - ள்.) வெற்றிதங்கிய வேற்படைதாங்கிய குமாரக்கடவுளும் இவற்றையெல்லாம் நோக்கியருளிப் புன்னகை செய்தருளினர். அதன்பின்னர், தமது வெற்றிதங்கிய வேலாயுதத்தைக்கொண்டு மிக்க வலிவுள்ள அவ்வராகத்தின் நெற்றியிற் குத்தி நிலமிசை யழுத்தினர், எ - று. (உஎ)

ஆடல் வேல்கொண் டமுக்கலுஞ் சோரிநீர்
பாட கன்றது பாதலஞ் சென்றதா
லூடு புக்கிழிந் தன்னத னெண்பிறைக்
கோடு பற்றிப் பிடுங்கினன் கோதிலான்.

(இ - ள்.) வெற்றிவேலினால் முருகப்பெருமான் குத்தி யழுத்தினமாத்திரமே, அப்பன்றி உதிரப்பெருக்கோடு அங்கிருந்தகன்றுபாதலலோகத்திற்போய் விழுந்தது. குற்றமற்ற குமாரக்கடவுள் அவ்வராகத்தோடு ஊடுருவி யிறங்கி, அதன் ஒளிமிகுந்த பிறைச் சந்திரன்போன்ற கொம்பைத் தமது திருக்காத்தாற் பற்றிப் பறித்தனர். எ - று. (உ௮)

வெய்து போந்தனன் வெண்பிறைக் கோடுகொண்
டெய்தி யீச னிணையடி வைத்தனன்
றையல் பாகனுஞ் சண்முகப் பிள்ளையை
மொய்கொ ளுச்சியை மோந்து தழீஇனன்.

(இ - ள்.) குமாரக்கடவுள் அதிசீக்கிரத்தில் அங்கிருந்தும் புறப்பட்டு, வெண்ணிறந்தங்கிய பிறைச் சந்திரன்போல் விளைந்திருக்குங் கொம்பையெடுத்துக்கொண்டு, சிவபெருமான் சந்நிதியெய்தி, அதனை அப்பெருமான் உபய பாதங்களில் வைத்தனர். பார்ப்பதிபாகராகிய சிவபெருமானும் சிறப்புற்ற சண்முகப்பெருமான் உச்சியைமோந்து அவரைத் தழுவிக்கொண்டனர். எ - று.

காரி யன்ற களத்திறை வானவன்
வாரி யன்பின் மடியிலி ருத்தியப்
பாரி யோடு மினிதுப கர்ந்தனன்
சூரி வேற்கை முருகனி யற்கையே.

(இ - ள்.) கருநிறமெய்திய கண்டத்தையுடைய இறைவராகிய சிவபெருமான், குமாரசுவாமியை வாரியெடுத்து மடிமிசை வைத்துக்கொண்டு வல்லமை தங்கிய வேற்படை தாங்கிய அம்முருகப்பெருமான் தன்மைகளையெல்லாம் சிறந்த தமது தேவியாராகிய உமாபிராட்டியாருடன் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

கற்றை வார்சடைக் கண்ணுத லோனருள்
கொற்ற வேற்கைக் குமரனைக் காண்டொறுந்
தெற்று வெண்டிரைத் தெள்ளமு தம்பெறப்
பெற்ற தன்மை பிறந்தனர் வானவர்.

(இ - ள்.) தொகுதியாய் நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் தந்தருளிய வெற்றிவேலாயுதந்தாங்கிய திருக்காமுடைய குமாரசுவாமியைத் தரிசிக்கும்பொழுதெல்லாம், தேவர்கள் [illegible] வெள்ளிய அலைகள்பொருந்திய திருப்பாற்கடலினுதித்த அமுதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டகாலத்தில் எய்திய சந்தோஷத்தோடு விளங்கினார்கள். எ - று. (௩௧)

இந்தி ராதிப ரீரிதழ்த் தாமரை
யந்த ளுள னரனை யடிதொழா
வெந்தை நீயிக லேன மருப்பினைக்
கொந்த ளச்சடைக் கோடியென் றேத்தினர்.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலிய இமையவர்களும், குளிர்ச்சிவாய்ந்த இதழ்களையுடைய கமலாசனனாகிய பிரமனும், சிவபெருமான் பாதங்களைவணங்கி, எமது தந்தையாகிய தேவரீர் வலிதங்கிய அவ்வராகத்தின் கொம்பைக் குழற்சியுடைய சடையிலே யணிந்துகொள்வீராகவென்று துதிசெய்தார்கள். எ - று.

அரன ணிந்தன னப்பிறை வாலெயி
றுரவு தேவ ருவகைகொண் டாடினர்
பரவு சேவடி பன்முறை வாழ்த்தியப்
புரமெ ரித்தவற் போற்றினர் போயினர்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் (அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி) அப்பிறைச் சந்திரன்போன்ற பல்லை அங்ஙனமே யணிந்துகொண்டனர். அறிவுபொருந்திய அமரர்களனைவரும் அகங்களிதுளும்பினர். எல்லோருந் துதிக்கத்தக்க சிவந்த திருவடிகளைப் பன்முறை தோத்திரஞ்செய்து முப்புரம் பொடித்த அம்முதல்வனை வணங்கித் தத்தமிடஞ் சார்ந்தார்கள். எ - று. (௫௫)

மாய மாய வராக வுருக்கழிந்
தாய மாய னரனை யருச்சியாத்
தீய வாணவச் செய்கைச் செருக்கறப்
போயொ ழிந்து தனதுழைப் போயினன்.

(இ - ள்.) மாயமாகிய வராகவடிவகன்று, நிசரூபமுற்றிருந்த நெடுமால், சிவபெருமானை யருச்சித்து, கொடிய ஆணவமலத்தின் செயலான அகங்காரத்தை அடியோடு நீங்கப்பெற்றவராய், தமக்குரிய வைகுந்த பதவிக்கு எழுந்தருளினர். எ - று. (௫௬)

வராகாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧௫ - க்குத் திருவிருத்தம் - ௨௭௭௬.

பதினேழாவது

நரசிங்காவதாரச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஈதலாதுசென் றிறந்தமுற் காலத் திருந்திற லெறுழ்வலித் திர டோட், காது வெஞ்சின முறுக்கெயிற் றசுரரிற் றோன்றினன் கனக னென் றொருவன், மூது லாந்தடந் தாமரை நான்மறைக் கிழவனைத் தனதகத் திருத்தித், தீதின் மாதவம் புரிந்தன னத்தவத் தொழுகிய நாட்சில சென்றான்.

(இ - ள்.) இதுவல்லாமல், கழிந்துபட்ட பழங்காலத்திலே, பெருவீரமும் மிகுவல்லபமும் குவிந்ததோள்களும் கொல்லத்தக்க கடுங்கோபமும் வக்கிரதந் தங்களுமுடைய அசுரர்குலத்திலே இரணியனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒருவனு தித்தான். அவன் மகரந்தங்கள் நிரம்பிப்பரந்த கமலாதனனாகிய பிரமனைத் தன் மனதிற் பதித்து, குற்றமில்லாத பெருந்தவஞ் செய்தான். அத்தவத்தி லேயே யொழுகிச் சிறிதுகாலங் கழித்தான். எ - று. (க)

அனைய மாதவ மாற்றிய செயற்கருந் தன்மையை யகத்தடைத் தவனாய், நனைகொ டாமரை நான்முகத் தந்தண னாங்கவற் கெதிருற நடப்பப், புனைபொ லன்கழ லிரணிய னவனிரு முளரியம் பூங்கழல் போற்றி, நினையு நெஞ்சொடு மென்புறக் குழைந்தன னதுவறிந் திரங் கின னிமலன்.

(இ - ள்.) அத்தகைய பெருந்தவஞ்செய்த செயற்கருந் தன்மையைத் தனதுள்ளத்திலெண்ணியவனாய், குளிர்ந்த தாமரைமலர்ப்பீடமுடைய பிரமன் அவ்விரணியனுக்கு எதிரே வந்தபோது, பொற்கழலணிந்த பாதத்தையுடைய இரணியாசுரன், அப்பிரமனுடைய அழகிய தாமரைமலரை யொத்த உபயபா தங்களைவணங்கி, எக்காலும் அவனைத் தியானித்த சித்தத்தோடு என்பும் நெக்கு விடமனமுருகினான். பிரமதேவன் அதைநோக்கித் திருவுள மிரங்கியருளினான்.

விருப்பி னோங்கிய தென்னெனப் பழமறை வேதியன் வினவலும் வெய்யோ, னெருப்பி னீரினி னிலத்தினில் வளியினி னெடுவெளிப் பரப்பினி னின்ற, விருப்பி னாயுதக் கருவியி னகத்தினிற் புறத்தினி லிமையவர் மக்கள், வெருக்கொ ளஞ்சிறைப் பறவையின் விலங்கினி னிறப்புறா வரம்பெற வேண்டும்.

(இ - ள்.) உன்விருப்பத்தினால் மேம்பட்டது யாதென்று பழமையாகிய வேதங்களையுணர்ந்த பிரமன் வினவவும், கொடியோனாகிய இரணியன், நெருப் பாலும் நீராலும் மண்ணாலும் காற்றாலும் நெடிய ஆகாயப் பரப்பாலும், இன்னு முள்ள இரும்பாலாக்கிய ஆயுதக் கருவிகளாலும் இரகசியத்தாலும் வெளிப்ப டையாலும், தேவர் மனிதர் அச்சமெய்தத்தக்க அழகிய சிறகுள்ள பட்சிகளா லும் மிருகங்களாலும் யான் இறவாதிருக்க வரம்பெற வேண்டுகின்றேன். எ-று.

மடுத்த கங்குலிற் பகலினி னிறப்புறு மாதவம் பெறினுமென் னாக்கை, விடுத்த சோரியோர் துளிபுறத் துறினுமத் துளிவெகு ளொன் னுரு வெடுத்துக், கடுத்த வெம்பகை முதலறப் போக்குவான் பெரு வரங் கருதினே னைய, கொடுத்தி யாமெனிற் பெறுகுவ னலவெனி லென்னுயி ருன்னுழைக் கொடுப்பேன்.

(இ - ள்.) மிகுந்த இரவிலும் பகலிலும் இறவாதிருக்கும் வழியும், அப்படி யிறந்தால் என்னுடலினின்று ஒழுகிய உதிரத்தில் ஒருதுளி வெளியே விழினும் உடனே அவ்வுதிரத்துளி எல்லாரும் பயப்படத்தக்க என்வடிவேற்று என்னோ டெதிர்த்த கொடிய பகைஞர்களை வேருடனழிக்கத் தக்க பெருவரமும் பெற விரும்பினேன். ஐயனே! தேவரீர் இவ்வரங்களைத் தருவீராகில் பெற்றுக்கொள் ளுவேன். அல்லவெனில் என்னுயிரை உம்மிடத்திலே விடுவேன். எ - று. (௪)

வயிர்த்த சிந்தையி னினையன வாளெயிற் றசுரர்கோ னியம்பலு மலரோ, னயிர்த்த சிந்தையி னடைத்தன னாங்கவன் கேட்டன யாவையு மளித்தா, னுயிர்த்த தெய்வவான் படைக்கல முதவின னவன்புரி யிடுக் கணொன் றுணரான், பெயர்த்து நான்முகன் றன்னுழைப் படர்ந்தனன் மீண்டனன் பெருந்திற லசுரன்.

(இ - ள்.) திடமுற்ற மனத்தோடு இத்தகைய சொற்களைக் கூர்மைதங்கிய பற்களையுடைய அசுரர்தலைவனான இரணியன் சொன்னமாத்திரத்தில், கமலா சனனாகிய பிரமன், இரக்கமுற்ற திருவுளத்தடைத்து அவனாற்செய்யப்படும் கொடூரங்களைச் சிந்தியாது, அவன் கேட்டுக்கொண்டவரங்களெல்லாவற்றையும் கொடுத்து, தெய்வீகந் தங்கிய சிறந்த ஆயுதவகைகளையு மளித்து, மீண்டு அப் பிரமன் தன்பதவிக்குச் சென்றனன். பெருவல்லபமுள்ள அவ்வரக்கனும் அங்கு நின்றுந் திரும்பினான். எ - று. (௫)

அளப்ப ருந்திற னால்வகைச் சேனையி னடைந்தன னளவொழி யண்டத், துளப்ப டப்படு மனைவருந் தன்னடிக் கீழ்விழுப் பணித்தன னாரவோன், வளப்பெ ருந்திற லிந்திரன் முதலியோ ரேயின கேட்டுற வகுத்தான், கிளர்த்த நின்றபே ருலகெலாந் தனதுவெண் கவிகையின் கீழ்ப்பட நிறுத்தான்.

(இ - ள்.) அளவிடற்கரிய வலியமைந்த நால்வகைச் சேனைகளையும் பெற் றுக்கொண்டான். எண்ணிறந்த அண்டகோடிகளுக்குட்பட்டிருக்கும் யாவரும் தன் பாதங்களின் கீழ்வணங்கும்படி கட்டளையிட்டு, பெருவளங்களும் வல்லப முமுடைய இந்திரன் முதலானார் பணிவிடைகளைக் கேட்டுச் செய்து கொண்டிருக்கும்படி ஏற்பாடுசெய்தான். பொலிவுற்றுவிளங்கிய பெரிய உலகமுழுவதும் தனது வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ் விழும்படி நிலைபடுத் தினான். எ - று. (௬)

மாக நாட்டுள வரம்பைய ரியக்கர்நாட் டரிவையர் மழலையங் கிளிபோ, னாக நாட்டுள கன்னியர் சித்தர்நாட் டெழுதரு நவ்வியங் கண்ணார், கோகு லக்கொழுங் குதலையர் யாதுநாட் டுளமலர்க் கோதைய ரெவரும், பாகடும்பனி மொழியினர் சாமரை முதலின வேந் துறப் பணித்தான்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள அரம்பா ஸ்ரீதிகளும், யக்ஷலோகத்திலுள்ள மாதர்களும், மழலைச் சொற்களமைந்த கிளிபோலவசனிக்கும் நாகலோகத்திலுள்ள நங்கையர்களும், சிறந்த பூலோகத்திற் றோன்றும் மான்போலும் அழகிய விழியையுடைய மங்கையர்களும், யாதவ குலத்திலுதித்த கொழுவிய குதலைச்சொற்களையுடைய மாதர்களும் இன்னும் பிறவுலகத்துள்ள மலர்மாலை சூடிய கூந்தலுடையவர்களும், வெல்லப்பாகையும் வெல்லும் இனிமையும் குளிர்ச்சியுமுள்ள வார்த்தையுடையவர்களுமாகிய மாதர்களும் சாமரைமுதலியன தாங்கிக்கொண்டிருக்கக் கட்டளை யிட்டான். எ - று. (எ)

இந்தி ரப்பெரும் பெயரினோன் முதலிய வெண்டிசைக் காவலர் யாரும், வந்தி ரந்தவன் பணிப்பன வரன்முறை கேட்பரா லிவ்வரப் பெருக்கந், தந்த நான்முக னிவன்பெயர் கேட்டொறுந் துணுக்குறுஞ் சமயகின் றளிக்கும், முந்தை வாழ்வுடைத் தேவரு மவன்புகு நெறியமைத் திருப்பரான் முகங்கள்.

(இ - ள்.) இந்திரனென்னும் பெரும்பேருடையவன் முதலாகிய அஷ்டதிக்குப்பாலர்களையெல்லாம் நாடோறும் தன்பால்வந்து பிரார்த்தித்து அவன் கட்டளை யிடுவனவற்றை முறைப்படி கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இவ்வரங்களாகிய பெருமையைப் பாலித்த பிரமனும், இவன் பெயரைக்கேட்கும் பொழுதெல்லாம் திடுக்குறுவான். சமயம்பார்த்துக்கொண்டு பாதுகாப்பான். பண்டைய வாழ்வுள்ள பிறதேவர்களும் தங்கள் முகங்களை அவன் போகும் வழியில் திருப்பிக்கொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (அ)

கருடர் வானவர் சித்தர்வித் தியாதரர் கின்னர ரரியக்கர்கந் திருகிம், புருட ரின்னவர் யாவரு மசுரரிற் புண்படு தழும்பின ரல்லா, துருவ முன்னையொத் துள்ளவ ரில்லர்தாழ்ந் துயர்ந்தன ரசுரருழ் முறையிற், பொருத டந்திரைப் பிரளய மொத்தனர் படுகரொத் திழிந் தனர் புலவர்.

(இ - ள்-) கருடர்-தேவர்-சித்தர்-வித்தியாதரர்-கின்னரர்-யக்ஷர்-கந்தருவர்-கிம்புருடர் ஆகிய இவர்கள் யாவரும் அசுரர்களாற் காயப்பட்ட தழும்புடையவர்களே யல்லாமல், பண்டைய உடலைப்போல் உடையவர்களலர். அசுரர்கள் ஊழிக்காலத்தில் முறைப்படி மோதுகின்ற விசாலித்த அலைகளையுடைய பிரளயத்தைப் போன்றுயர்ந்தார்கள். தேவர்கள் அப்பிரளய நீர் தங்குகின்ற பள்ளங்களைப்போன்று தாழ்ந்து இழிதகைமை யெய்தினார்கள். எ - று. (கூ)

மேரு மால்வரை முதலிய நெடுநில வெற்பின முதலிய வுருட்டும், பாரு மண்டமுந் திகிரிமால் வரைமுதல் யாவையு மங்கையிற் படுக்கு, மோர்வ ருப்பிற பதவியி னின்றுள விண்ணவர் மணிமுடி யுரிஞ்சி, வார்பொ லன்கழல் பரிதியொத் திமைப்புற வாளரித் தவிசுவீற் றிருக்கும்.

(இ - ள்.) நெடிய வுலகிலுள்ள பெரிய மேருமலை முதலிய மலைகளின் தொகுதிகளெல்லாவற்றையும் உருட்டுவோன். நிலவுலகையும் அதன் மீதுள்ள அண்டகோடிகளையும் சக்கரவாள கிரிமுதலிய வெல்லாவற்றையும் உள்ளங்கையிலடக்குவான், அறிதற்கரிய பிறபதவிகளில் நிலைபெற்ற தேவர்களுடைய

இரத்தின மிழைத்த கிரீடங்களுராய்ந்து, பொன்னாலாகிய நெடிய வீரகண்டா மணிகள் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும்படி ஒளிதங்கிய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பான். எ - று. (௧௦)

அடுக்கி நிற்பன வண்டமு முலகமு மவற்றுள யாவரு மந்நாளெடுத்து ரைப்பன விரணியனேநம வென்பர்மற் றியாவையு மியம்பார், மடுத்த பேரறந் துறந்தனன் பாதகப் பேரர சளித்தனன் மருண்டான், விடுத்த நான்மறை யுருவுகொண் டவற்கொரு மதலையிற் றோன்றுற வியந்தான்,

(இ - ள்.) அடுக்கி யிருப்பனவாகிய அண்டகோடிகளும் நிலவுலகமுமாகிய இவற்றில்வாழும் யாவரும் அக்காலத்தில் சிறப்போடு சொல்லுவன வெல்லாம் இரணியாய நம: என்பார்கள். இதற்கு வேறாயுள்ள மற்றொன்றையுஞ் சொல்லார்கள். உலகில் நிரம்பியிருந்த பெருந்தருமங்களை யொழித்தான். பெரும்பாதகங்கள் நிறையும்படி அரசுசெய்தான் புத்திமயங்கி யிருந்தான். இவனால் நீக்கப்பட்ட நான்கு வேதங்களுமே ஓர்வடிவமெய்தி அவனுக்கு ஒருபுத்திரனாகப் பிறக்க ஆச்சரியமடைந்தான். எ - று. (௧௧)

அனைய பாலகற் காண்டொரைந் தாயின வுணர்ந்தனன் வாளெயிற் றசுர, னினைசு தன்றரு பாலக ரிருவர்பா லிருங்கலை நிகழ்த்துற விடுத்தா, னினையமைந்தனுக் காதியி னுணர்த்தின ரிரணிய னேநம வென்ன, வினையொ ருங்கறப் பிறந்துள பாலக னருமறை யாதியை விரித்தான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய புத்திரனுக்கு ஐந்துவயதுகளானதை யுணர்ந்த கூர்மைவாய்ந்த பற்களையுடைய இரணியனென்னு மசுரன், தான் எப்பொழுதும் எண்ணத்தக்க சுக்கிராசாரியர் பெற்ற புதல்வர்கள் இருவரிடத்தில் பெரிய நூல்களைக் கற்றுக்கொள்ளும்படி செலுத்தினான். இப்புதல்வனுக்கு ஆரம்பத்தில் இரணியாய நம: என்று சொல்லிக்கொடுத்தார்கள். வினைகளெல்லாம் அடியோடு நீங்கும்படி பிறந்த அப்புதல்வன் அரிய வேதத்தின் முதலை எடுத்துச் சொன்னான். எ - று. (௧௨)

ஆகெடுத்தனை யெனவெரீஇ யந்தண ரிருகரத் திருசெவி யடைத்தார்
நீகெடற்கரும் பெயரினை யோதிலை நினக்கிஃ துணர்த்தினர் யாரே
பாகமுற்றிருந் தணைத்தணைத் தன்னது பகரினும் பகர்ந்திலன் சிறுவன்
வேக வெஞ்சினத் தசுரனிற் புகுந்தன ரந்தண ரவனிலை விரித்தார்.

(இ - ள்.) இதனைக்கேட்ட அந்தணர்களாகிய சுக்கிராசாரி புதல்வர்கள், ஆ ஆ! முறைமையைக்கெடுத்து விட்டாயே யென்று பயமெய்தி, இருகரங்களாலும் இருசெவிகளையும் மூடிக்கொண்டார்கள். நீ அழியாதிருக்கத்தக்க பெயரைச் சொல்லவில்லை. உனக்கிதனை யுபதேசித்தவர்கள் யாவர்? எனக்கூறி, அவனுக்கிணக்கமாகவிருந்து தழுவித்தழுவி இரணியாய நம: என்றும் அவ்வாக்கியத்தைச் சொன்னாலும் அப்புதல்வன் அதனைச் சொல்லவில்லை. அதுகண்ட வேதியச் சிறுவர்களாகிய அவ்விருவரும் மிக்க கடுங்கோபமுடையவர்களாய் இரணியன்பாற் போய் அவன் றன்மையை விரித்துச் சொன்னார்கள். எ - று.

என்னு ரைத்தன னென்றன னிரணிய னன்னவ னிசைத்தன வெழுதா, துன்னி யோரினும் படுகுழி நிரையம்வந் துறுமதி யாமிசைக் கலமென், றின்ன லந்தண ரிரணிய னேநம வெனச்செவி புதைத்தன ரிருந்தார், மன்னு மைந்தனைக் கொணர்கெனச் சென்றனர் கொணர்ந்த னர் வாளெயிற் றசுரர்.

(இ - ள்.) அப்போதிரணியன் என் மகன் யாதுசொன்னனென்று வினவி னன். அவன் சொன்னவற்றை யெழுதாமனினைத்துணர்ந்தாலும் மிக ஆழமாகிய பள்ளம்வாய்ந்த நரகம்வந்து சம்பவிக்கும். ஆனதால் அதை நாங்கள்சொல்ல மாட்டோமென்று அவ்வேதியச் சிறுவர் கூறி இரணியாய நம: என்று தங்கள் காதைப் பொத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். உடனே இரணியன் தன்நிலைபேறுன புதல்வனை யழைத்து வரும்படி கட்டளையிடவுங் கூர்மைதங்கிய பற்களையுடைய அசுரர்களிற் சிலர் சென்று அவனைக்கொண்டு வந்தார்கள். எ - று. (௧௪)

கதுமெ னப்புகு மதலையை நோக்கின னேது று மாதியைக் கருதா, வெதுவு ரைத்தனை மைந்தநீ யென்னலு மியானுமற் றென்னையீன் றருளி, னுதவு நீயுமின் றுய்குவா னுரைத்தன னுனக்குமற் றொருவர்க்கு மெட்டா, வதுப ழம்பொரு ளோநமோ நாராய ணாவெனு முழு மறைக் காதி.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் விரைவாகவந்த தன்புதல்வனைப்பார்த்து, மகனே! உனக்குக்கூறிய முதல்வாக்கியத்தைக் கவனியாமல் வேறு நீ யாது கூறினையெனக்கேட்டவுடன், அப்புதல்வன் நானும் என்னை ஈன்றளித்த நீயும் இப்பொழுதே ஈடேறும்படி ஒன்றைச்சொன்னேன். அவ்வாக்கியப் பொருளானது உனக்கும் உலகிலுள்ள வேனைய ஒருவருக்கும் எட்டாதது. நான்குவேதங்களுக்கும் முதன்மையான ஓம் நமோ நாராயணாய என்னும் பழம் பொருளாமென்றான். எ - று. (௧௫)

கருகு சிந்தைய னுங்கது கேட்டலுங் கனலெழக் காச்சிய சலாகை, யிருசெ வித்தொளை நுழைந்தெனச் சுருக்கொளக் கறித்தன னெயிறு தீப பிறக்க, வெருவி யண்டமு முலகமுங் குலுங்கின விண்ணவர் திசை திசை மறைந்தார், திருகு சீற்றமிக் கிருவிழி வடவைகான் றெழுந்தது செழும்புகைப் படலை.

(இ - ள்.) வெந்த மனமுடைய இரணியாசுரன் அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்ட மாத்திரமே, தீப்பொறி சிந்தும்படி காச்சிய இருப்புச்சலாகையை இரு செவிகளிலும் நுழைத்ததுபோலச் சுரீரென்று கோபம் மூளும்படி தீப்பொறி சிந்தப் பற்களைக்கடித்தான். அப்போது அண்டகோடிகளும் நிலவுலகமும் பயமெய்திக் குலுங்கின. தேவர்கள் திசைகளிலெல்லாம் மறைந்தார்கள். மாறுபட்ட கோபம் அதிகரித்ததனல் அவ்விரணியனுடைய இருவிழிகளும் வடவாமுகாக்கினியைக் கக்கின, அவ்வக்கினியிலிருந்தும் ஓங்கிய புகைப்படலம் தோன்றியது. எ - று.

சீறு சீற்றமிக் கிருந்தவா வொருதனிச் சிறுவனென் றுணர்ந்திலன் றீயோன், கோறிர் வாளெறிந் தென்றன னங்கிலை செயிர்த்தனர் கொலைத்தொழிற் குரியோர், நீறி னுந்தக மெடுத்தெடுத் தெறிந்தன ரன்னவை

யிற்றன நெல்வாற், கீறு கீற்றள வாயினு மற்றில மதலைபாற் கிளைத் துணைப் புயத்தின்.

(இ - ள்.) கொதிப்புள்ள கோபமதிகரித்தபடியால் தீயோனாகிய இரணியன் ஒப்பற்ற தன் ஒரே பேருன புதல்வனென்றுணராமல், அவ்வசுரர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் வாளை வீசி இவனைக்கொன்று விடுங்களென்று கட்டளையிட்டான்: அதனைக்கேட்ட கொலைத்தொழில் செய்பவர்கள் அதுபோலவே கோபமெய்திய வர்களாய், எண்ணிறந்த வாட்படைகளை யெடுத்தெடுத்து வெட்டினார்கள். அவர்கள் வெட்டப்புகுந்த வாளாயுதங்கள் துண்டுபட்டன. அவன்றோளில் நெல்வாலின் அளவேனும் வெட்டுப்பட்டதில்லை. எ - று. (கஎ)

விடங்கொ டுத்துயிர் செகுத்துறப் பணித்தனன் கொடுத்தன ரவ் விட மவற்குத், தடந்திரைக்கட லாரமு தாயது நோக்கலுந் தழல்விழிச் சுடிகைப், படங்கொ ளெண்வகை நாகமுங் கடித்துறப் பணித்தனனுங் கவை பகுவா, யிடங்கொ ளக்கடித் திறுக்கலு நெறுக்கெனத் தெறித் தன வளைந்தவா ளெயிறு.

(இ - ள்.) அதன்பின், விஷமூட்டி அவனுயிரை யகற்றும்படி கட்டளை யிட்டான். அப்படியே விஷமூட்டினார்கள். அந்த விஷமானது அப்புதல்வ னுக்குப்பரந்த அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிலுதித்த சுவைமிகுந்த அமுத மாயிற்று. அதைக்கண்டமாத்திரமே, தீயைச்சிந்தும் விழிகளையும் முடியோடு கூடிய படத்தையுமுடைய அஷ்டமா நாகங்களும் கடிக்கும்படி கட்டளை தந்தான். அவ்வஷ்ட நாகங்களும் பிளவுபட்ட தங்கள் வாயாற்கவ்விக்கடித் திறுகியபோது, அவற்றின் கூர்மையும் வளைவுந்தங்கிய பற்கள் திடீரென்று தெறித்துப்போயின. எ - று. (கஅ)

பருத்த கூர்மருப் போரிரண் டிரட்டியப் படுமதப் பணைக்கைமால் யானை, செருத்த வெஞ்சினத் தெட்டையுங் கொணர்திரென் றிசைத் தலுங் கொணர்ந்தனர் தீயோர், வகுத்த வான்மருப் பூன்றுறப் பாய் தரப் பணித்தன னடுதொழின் மறவோன், றெருகுத்த வாழையந் தண் டென முறிந்ததக் களிற்றுடைத் துணைப்பனை மருப்பு.

(இ - ள்.) பிரிவுபட்ட கூரிய நான்கு தந்தங்களையும் பனைபோலுந் துதிக் கையையுமுடைய பெரிய யானைகளாகிய கொல்லத்தக்க கடுங்கோபமெய்திய அஷ்டதிக்கஜங்களையும் கொண்டுவருகவெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரமே; தீயோர்களாகிய அசுரர்கள் அப்படியே கொண்டுவந்தார்கள். அப்போது அவ் யானைகளின் தனித்தனியான நான்கு தந்தங்களும் இவனுடலில் ஊன்றப் பாயும்படி செலுத்துங்களென்று கொலைத்தொழில் பொருந்திய கொடிய இரணியன் கட்டளையிட்டான். அப்படி அவர்கள் செய்தபோது அவ்வியானை களின் பருத்த நான்கு கொம்புகளும் கூட்டமான வாழைத்தண்டுபோல முறிபட்டன. எ - று. (ககூ)

உயிரி றக்கல னென்றினு மென்பன வுணர்ந்தன னுருந்துருத் தெ ழுந்தான், குயினி வந்தெழு நெடுவரை யுச்சியிற் கொண்டுசென் றுறுப் பிறவீக்கிச், செய்ரு றத்தனித் தள்ளுமி னென்றலுந் தள்ளின ரிறந்தி

லன் சிறுவன், வெயினு மிழ்ந்தெறி கனைகழ லசுரர்கோன் செய்வதொ ன்று ணர்ந்திலன் வெருண்டான்.

(இ-ள்.) இவன் நாம்செய்த ஒன்றனுலும் இறந்திலன் என்பதுணர்ந்த இரணியன் மிகக்கோபித்துக்குதித்தான் மேகங்கள் மோலோங்கித்தோன்றும் நீண்ட மலையின்மேலுள்ள உச்சியிற்கொண்டுபோய் அவனவயவங்களெல்லாம் இற்றுப்போம்படி கட்டி இறக்கும்படி தனியாய் உருட்டி விடுகவென்று கட்டளையிடவும், அப்படியே அவர்களுருட்டினுர்கள். அப்போதும் அப்புதல்வன் இறக்கவில்லை. கிரணங்களைச்சிந்தி ஒளிவிடுகின்ற ஒலிதங்கிய வீரகண்டாமணியணிந்த அசுரர் தலைவனுகிய இரணியன் செய்வகையொன்றுந் தெரியாதவனுய்க்கோபங்கொண்டான். எ - று. (௨0)

மருங்கு வெம்பொறைக் குன்றமிட் டசைத்தர வீக்கினர் வளைமுகந் தெழியு, மிருந்தி ரைக்கட லிட்டன ரச்சிலை யாங்கவற் கேந்திய புணையாப், பொருந்த டந்திரைக் கரைகொடு சேர்த்தலு மெழுந்தன னருமறைப் புதல்வன், திருந்து நாயக னடியவர்க் கடியரை யென்செயுங் கொடுந்திறற் றீமை.

(இ - ள்.) அப்புதல்வனிடையிலே மிகப்பாரமான மலையைச்சேர்த்து இறுகக்கட்டினவர்களாய் அலைகள் சங்குகளை முகந்தெறியும்பெரிய சமுத்திரத்தில் வீழ்த்தினுர்கள். அம்மலைப்பாறையானது அப்புதல்வனைத்தாங்குகின்ற தெப்பமாக அலைகள் மோதுகின்ற பரந்த கடற்கரையிற்கொண்டுவந்து சேர்த்தவுடனே, அரிய வேதங்களையுணர்ந்த அப்புதல்வன் நிலத்தின்மேலேறினன். கொடூரவல்லபந்தங்கிய தீமைகளெல்லாம் திருத்தமாகிய கடவுளுக்கு அடியரானவர்க்கு அடிமைப்பட்டவரை யாது செய்யும்? எ - று. (௨௧)

எவைதெ றுங்கொலென் றியற்றனு மாருயி ரிறந்தில னிவனென வெண்ணுக், கவைய வாளெயிற் றடுதிற லசுரர்கோ னுருமெனக் கனன்றனன் கனலர், வவைபி னோர்தனிப் புதல்வனை வரவெதி ரழைத்தனனுங்கவ னடைந்தா, னிவர்கொ டுஞ்சிகைவடவையுங் குளிர்ப்புற விடையறு தெரியெழ விழித்தான்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்டதுபோன்ற கூரிய பற்கள்பொருந்திய கொல்லத்தக்க அசுரர் தலைவனுகிய இரணியன் எச்செயல்கள் இவனைக்கொல்லுமென்று ஆராய்ந்துசெய்தாலும், அவற்றுலெல்லாம் நிறைந்த பிராணனை இவன் இழக்கவில்லையேயென்று சிந்தித்து, இடியேறுபோன்று கர்ச்சித்துக் கோபித்தான். அப்படிக்கோபித்து ஒப்பற்ற தன் ஏகபுத்திரனைச் சபைக்குநேரே தருவித்தான். அப்படியே அவன் வந்த வுடனே மேலோங்கிய நீண்ட கொழுந்துவிட்ட வடவாமுகாக்கினியும் குளிர்ச்சியெய்தும்படி ஓயாமல் தீப்பொறி சிந்த நோக்கினுன். எ - று. (௨௨)

என்னை யன்றிமற் றுலகளித் தமைப்பதற் குளதென விசைத்தவக் கடவு, டன்னை யென்னெதிர் காட்டுதி யாங்கவன் யாவனென் றறிகுவன் றனியோய், பின்னை யுன்னிலை யுரைக்குவன் காட்டலை யாமெனி னினதுபே ரியாக்கை, தின்ன வெண்ணின னென்றன னசுரர்கோ னுணர்த்துவா னருமறைச் செல்வன்.

(இ - ள்.) என்னையல்லாமல், இவ்வுலகினைப்படைத்துக்காத்தற்கு வேறு பொருளுண்டென்று நீ சொல்லிய அக்கடவுளை என் கண்ணுக்கெதிரே காட்டுவாயாயின், அப்போது அவன் யாவனென்று யான் உணர்ந்துகொள்வேன். ஒப்பற்றவனே! நீ சொல்வதுபோல அதன் பிறகு நானுஞ்சொல்வேன். அப்படிக்காட்டாது விடுவாயாகில், உன் பெரிய உடலைத்தின்றுவிடும் வண்ணம் கருதுவேனென்று இரணியன் சொன்னான். அப்போது அரிய வேதமுணர்ந்த அப்புதல்வன் தன் தந்தைக்கு உணர்த்துவானாயினான். எ - று. (உ௬)

கலிநிலைத்துறை.

நீயு நின்னுழைத் தோன்றிய செருக்குநிற் பயந்த
தாயு மற்றுள தந்தையுந் தனிப்பதம் யாவு
மாய வஞ்சமு ஞானமும் வரம்பறு வானு
மோய்வில் காலமு மவனல தன்றிமற் றுளதோ.

(இ - ள்.) நீயும் உன்பால் விளங்கிய அகங்காரமும் உன்னைப்பெற்ற தாயும் தந்தையும், இன்னும் உனக்குள்ள ஒப்பற்ற பதவிகள் யாவும் மாயத்தன்மை பொருந்திய வஞ்சகங்களும் அறிவும் அளவற்ற வரங்களும் ஒழியாதிருக்குங் காலமுமாகிய இவற்றில் யாதாவதொன்று அக்கடவுளை நீங்கவிருக்கின்றதோ?

ஓதி யோதிநின் றுணர்தொறு முணர்ச்சிதந் துதவு
மாதி யாவதுஞ் சராசர மனைத்துமா யடங்கும்
பேத பேதமும் பிருதிவி முதற்பெரும் பூதச்
சோதி யானது மவனல தில்லைகாண் டொகுப்பின்.

(இ - ள்.) நூல்களைக் கற்றுக்கற்றுத் தெளிந்துணரும்போதெல்லாம் அறிவை யூட்டி யநுக்கிரகிக்கும் முதற்பொருளாவதும், நிலையியற்பொருள் இயங்கியற்பொருளாகி யொடுங்குகின்ற பேதமும் அபேதமும், பிருதிவி முதலாகச்சொல்லும் ஐம்பெரும் பூதங்களாய் விளங்கும் சோதி வடிவமாவதும், சுருக்கிச் சொல்லுமிடத்தில் அக்கடவுளையன்றி வேறின்று. காண்பாயாக. எ - று. (உ௭)

நினைக்கு நெஞ்சமு நினைத்துறப் படுவன யாவு
மனைத்தெ னப்படுஞ் சராசர பேதமு மவனே
யுனைக்கொ டின்னவை புரிகுவ தூனதுயி ரிறப்ப
வினைக்கொ டுந்திறல் விளைப்பதூஉ மாங்கவன் விளம்பின்.

(இ - ள்.) எண்ணுகின்ற மனமும், எண்ணப்படுவனவாகிய வனைத்தும், எல்லாமென்று சொல்லப்படுகின்ற சராசர பேதங்களும் அக்கடவுளேயாகும்; மேலுஞ்சொல்லுமிடத்தில், உம்மைக்கொண்டு உன்னுயிர் அழிக்கும்படி கொடிய தீவினையின் வல்லபங்களாகிய இவைபோல்வனவற்றைச்செய்வதும் செய்விப்பதும் அக்கடவுளேயாம். எ - று. (உ௮)

தேவர் நாயகன் திருமக ணாயகன் சிறந்த
பூவி னாயகற் றந்தரு ணாயகன் பொறைதீர்
பாவ காரிய ருளம்புகா னடியருட் பரிக்குங்
காவ னாயகன் றன்னிலை யிந்நிலை காண்டி,

(இ - ள்.) தேவர்கள் தலைவரும் லக்ஷ்மிநாயகரும் சிறப்புற்ற தாமரைத் தலைவனுகிய பிரமனைப்பெற்ற தந்தையும், பொறுமையற்ற பாவச்செய லுடையார் மனதிற்சேராதவரும், தம்மடியார் மனதிற் குடியிருந்து காக்கும் கடவுளுமாகிய திருமாலின் தன்மை இத்தன்மையாம். காண்பாயாக. எ - று. ()

என்று ரைத்தசொற் கேட்டலும் பிறைமுறுக் கெயிறு
தின்று தின்றுநின் றேவனிச் சிறுதனி மதலை
நின்று காண்டுறக் காட்டுதி யலையெனி னின்னைக்
கொன்று தின்பனென் றுறப்பின னழலெழக் கொதித்தான்,

(இ - ள்.) எனக்கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டமாத்திரமே பிறைச்சந்திரன் போல்வளைந்து முறுக்குற்ற பற்களை அடிக்கடி கடித்துக்கொண்டு நின்று அவன் யார்? அவனைத்தனியேயுள்ள இச்சிறு தூணிலிருந்து நான் பார்க்கும்படி காட்டக்கடவாய். அப்படிக்காட்டாதொழியின், உன்னைக்கொன்று தின்பே னென்றதட்டி, தீப்பொறி சிந்தக்கோபித்தான். (இரணியன்) எ - று. (உஅ)

உருத்த காலையிற் குமுறிய தறியகத் துலவாச்
செருக்கு வெஞ்சினத் தெழுந்தது மானுடச் சீய
மருக்க மண்டலத் தணவிய மணிமுடிச் சிகரந்
திருத்த டம்புயஞ் செலச்செலக் கிழிந்தன திகந்தம்.

(இ - ள்.) அப்படிப் பயப்படுத்தியகாலத்திலே, அவன் சுட்டியதூணிலிருந் தும் நரசிங்கமூர்த்தமானது கர்ச்சனைகாட்டி அழியாத கோபத்தோடும் கர்வத் தோடும் உதித்தது. அம்மூர்த்தத்தின் அழகிய கிரீடமணிந்த சிரமானது சூரிய மண்டலத்தை யளாவியது. அழகும் விசாலமுந்தங்கிய தோள்கள் செல்லுந்தோ றுங் எண்டிசைகளின் முடிவையும் ஊடுருவிச்சென்றன. எ - று. (உகூ)

கண்ண ளப்பரி தாகிய திருவுருக் கரந்து
விண்ண டகிய தடுசின வடவைமீக் கொளலால்
வெண்ணி றக்கொழுங் கொடிப்புகை விரவிய விழித்தீத்
திண்ணெ டுந்திரைக் கடலறப் பருகின சிதறி.

(இ - ள்.) கண்களினுற் பார்த்து அளவிடற்கரிய திருவுருமறைந்து ஆகா யத்தி லடங்கியது. கொல்லத்தக்க கோபமென்னும் வடவாக்கினியானது அதிக ரித்தலால், வெண்ணிறமுடைய செழிப்பான கொடிப்புகைகூடிய கண்களி லுதித்ததீப்பொறிகள் எங்குஞ்சிதறி, வலியநெடிய அலைகள்பொருந்திய கடனீர் முழுதும் வற்றும்படிபருகின. எ - று. (௩0)

கிளைத்த வாளெயிற் றிடைக்கிடை காவதங் கிடந்த
வளைத்த வாளெயிற் றளவையா ரளப்பவர் மன்னோ
துளக்கி மேருவை யுருவுறப் பொதுத்தறத் தொளைத்துப்
பிளக்கும் வள்ளுகிர்த் திருக்கரம் பிறந்தன வநந்தம்.

(இ - ள்.) அம்மூர்த்தத்திற் குண்டான ஒளிதங்கிய பற்களுக்கு இடைக்கி டையே காததூரம் வெளிகளிருந்தன. வளைவாயிருக்குங் கூர்மைதங்கிய அப்பற் களின் அளவினை அளவிடுவோர் எவர்? மேருமலையையும் நடுங்கச்செய்து தொளை

படும்படி துவாரஞ்செய்து பிளக்கும்படியான கூர்மைதங்கிய நகங்களையுடைய அநேகந் திருக்கரங்களும் உதித்தன. எ - று.   (கூக)

அதிரின் மண்முத லண்டகோ ளகையுநின் றதிர்ந்து
பிதிரு மாதிரஞ் செவிடுபட் டெழுதிரைப் பெருநீர்
பொதியு மாநில வடிம்புசூழ் பூட்கைமால் யானை
குதிம தம்புலர்ந் தலறுவ கொடுங்கைமே னீட்டி.

(இ - ள்.) அதிர்ச்சியினாலே நிலவுலகமுதலாகச் சொல்லும் அண்டகோளகைகளும் நிலைகலங்கியிருந்து அதிர்ச்சியெய்திப் பிதிர்கின்றன. எண்டிசைகளுஞ் செவிடுறும்படி சத்தசாகரங்களின் வெள்ளம் பெருகும். பெரிய நிலவுலகின் அடித்தட்டில் சூழ்ந்திருக்குந் துதிக்கையோடுகூடிய சிறந்த யானைகளாகிய அஷ்டதிக் கஜங்களும் வளைந்த தங்கள் துதிக்கைகளை உயரவெடுத்து, ஒழுகுகின்ற மதசலம் வரண்டு பிளிறிடுகின்றன. எ - று.   (கூஉ)

சேந்தெ ழுங்கதிர்ப் பரிதிபோய்க் குடகடற் சிலம்பு
போந்தி றங்குறு புன்குறு மாலையம் பொழுதிற்
காந்து வெஞ்சினத் தடுகொலை யவுணனைக் கனலாப்
பாய்ந்து வாயிலி னிருந்தவன் றனைமடிப் படுத்தி.

(இ - ள்.) சிவந்தெழுகின்றகிரணங்களையுடைய சூரியன்போய்மேற்றிசைக் கடலிலுள்ள அத்தமயகிரியை யணுகி இறங்கின்ற (மறைகின்ற) அற்பமாகிய சிறுமாலைப் பொழுதில், அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த கொடுமை மிக்க கடுங் கோபத்தாற் கொல்லுகின்ற கொலைத்தன்மை பொருந்திய இரணியனைக் கோபித்துப் பாய்ந்து மடியிலே தள்ளிக்கொண்டு எ - று.   (கூ௩)

படுத்தி மாமடிக் கிடத்தியப் பதகனை வகிர்ந்து
குடர்ப்பி டுங்கிமே னிவந்தகை யாயிரங் கோடி
விடுத்த செந்துளிக் குருதிகீழ் விழுந்தொறு மொருங்கே
மடுத்து நீட்டிய திருக்கரத் தளவையார் வகுப்பார்.

(இ - ள்.) அப்பாவியாகிய இரணியனைத்தள்ளிச் சிறந்தமடியிலே கிடத்திக் கொண்டு பிளந்து, அவன் குடரைப்பிடுங்கி, அப்பொழுது அவனுடலிலொழுகிய செந்நிறந்தங்கிய உதிரத்துளிகள் பூமியில்விழும்போதெல்லாம் மேலோங்கிய கைகள் ஆயிரகோடியாகத் தோன்றி அவற்றையெல்லாம் பருகின. அப்பொழுது நீட்டிய அத்திருக் கரங்களின் அளவினை எவர்தாம் அளவுபடுத்திச் சொல்லுவார்கள் எ - று.   (கூச)

உருத்தெ ழப்படுங் குருதிநீ ரூற்றறக் குடித்துச்
செருக்கெ ழுந்தது மருண்டது பெருநிலத் திகந்தங்
கருத்தி னன்னது தன்னிலை மறந்தது காணாப்
பெருத்த மாநிலத் துயிர்த்தொகை வெருவரல் பிறந்த.

(இ - ள்.) சுரந் தொழுருகின்ற உதிரநீரை அவ்வூற்று வரளும்படி பருகி யயக்க மெய்திக்கர்வித்து, பெரிய பூலோகத்தின் திக்குகளின் முடிவுவரையிலோடியது. அந்நரசிங்க மூர்த்தம் தன்மனதில் தன்னிலைமையை மறந்திருப்பதைக்

கண்டு பெருமைவாய்ந்த பெரிய பூமியிலுள்ள பெரிய சீவகோடிகளுக்கெல்லாம் அச்சமுண்டாயிற்று. எ - று, (௬௫)

எறும்வ லிப்புயத் திரணிய னுரத்தெழு மிரத்த
வெறிம யக்கினு லாணவச் செருக்கொடு வெகுண்டு
பொறிவ ரிப்பணங் கிடந்தபே ருலகுதான் புரக்குஞ்
செறியு யிர்த்தொகை வாரிவாய்ப் பெய்ததச் சீயம்.

(இ - ள்.) மிகுவல்லபம் பொருந்திய தோள்களையுடைய இரணியன் மார்பினின்று பெருகிய உதிரத்தாலுண்டான பித்துக்கொண்ட மயக்கத்தினல் அந் நரசிங்க மூர்த்தம் அகங்காரத்தோடுங் கர்வத்தோடுங் கோபித்து, புள்ளிகளோடு வரிகளையுடைய ஆதிசேடன் பணமுடியின்மீதுள்ள பெரிய நிலவுலகிற்பொருந்தி நிறைவுற்ற சீவராசிகளைச்சேர்த்து வாயிலிட்டுக்கொண்டது. எ - று. (௬௬)

உலகு மண்டமுங் கரந்துறைந் தொளிப்பன காணு
தலம ரச்சுழன் மானிட மடங்கலே யஞ்சிப்
புலவர் யாவரு நான்முகப் புனிதனும் புகுந்தார்
நிலவு வேணிபொற் கயிலையி னெடுநிலை வாயில்.

(இ - ள்.) பூலோகத்திலும் அண்டகோடிகளிலும்மறைந்திருந்து ஒளித்துக் கொள்வதாகிய நரசிங்க மூர்த்தத்தைக் காணுதவர்களாய்ப் பயந்து மனமலையச் சுழன்றுகொண்டிருந்த தேவர்கள் யாவரும், நான்கு முகங்களுடைய பிரமனும், சந்திரனைத்தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குந் திருக் கைலாயகிரியின் நெடிய நிலைகளையுடைய கோபுரவாயிலிற் சேர்ந்தார்கள்.

வாயில் காப்பவர் தடுத்தனர் நந்தியவ் வாயின்
மேயி னுரெவ ரென்றலுங் கணதிபர் விளம்பப்
பாயொ லித்திரைப் பகீரதி வேணியெம் பரனைச்
சேய சேவடி தொழச்சொலி விடுத்தனன் சென்ருர்.

(இ - ள்.) கோபுரவாயிற் காவலர்கள் தடுத்தார்கள். அப்பொழுது திருநந்திதேவர் அவ்வாயிலில் வந்தவர்கள் யாரென்று வினவவும், கணதிபர்கள் அவர்களை இன்னரின்னரெனக் கூற, பாய்ந்தொலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கங்கையைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் சிவந்த பாதங்களை வணங்கும்படி போதற்கு விடைகொடுத்தனர். அதன்மேல் உள்ளேசென்ருர்கள்.

சென்றெ திர்ந்தன ரிறைஞ்சின ரயன்முதற்றேவர்
நின்று மெய்ப்புள கெழுந்தனர் தொழுதனர் நின்ருர்
குன்ற வில்லியங் கொடிச்சடை வானவ னயனுக்
கன்றி ரங்கினன் பொதுவறக் கருணைநோக் களித்தான்.

(இ - ள்.) பிரமாதிதேவர்கள் திருச்சந்நிதியிற் புகுந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பணிந்து திருமுன்னின்று உடல் புளகாங்கிதமெய்தி வணங்கிநின்ருர்கள். மேருமலையை வில்லாகவுடையவரும் அழகிய (பவளக்)கொடிபோலுஞ் சடையை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான், பிரமன்மேல் இரக்கமெய்தியவராய்ப் பொதுத்தன்மை நீங்கச் சிறப்பாய்க் கிருபாநோக்கஞ் செய்தனர். எ - று.

ஐய னேயெமக் கரிதுறு மருமறைக் கெட்டா
மெய்ய னேதனி விமலனே மழுப்படை பொறுக்குங்
கைய னேமணி கண்டனே கருதுறு வெவர்க்கும்
பொய்ய னேநினை யடைந்தனம் புகல்பிறி தில்லை.

(இ - ள்.) ஐயனே! எங்கட்கரிதாயுள்ள சிறந்த வேதங்களுக்கு மெட்டாத உண்மையானவரே! ஒப்பற்ற மலரகிதரே! மழுவாயுதத்தைத் தாங்கிய திருக் கைகளையுடையவரே! ஸ்ரீகண்டமுடையவரே! தேவரீரைத்துதிசெய்யாத எல்லாருக்கும் பொய்ம்மையானவரே! தேவரீரைச் சரணமடைந்தோம். அடியேங் கட்கு வேறுபுகலிடமில்லை. எ - று. (௪௦)

கங்கை யாயடு சிலைமதற் பொடித்தகண் ணுதலாய்
மங்கை பாகனே முனிவரர் விடுத்துறும் வடவைச்
செங்கை யாய்திரி திரிபுரந் தீயெழச் சிரித்த
புங்க வாநினை யடைந்தனம் புகல்பிறி தில்லை.

(இ - ள்.) கங்கையை யணிந்தவரே! பலரையும் வருந்தச்செய்யும் கருப்பு வில்லேந்திய மன்மதனை யெரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே! உமாசமேதரே! தாருவனமுனிவர் செலுத்திய வடவாமுகாக்கினியைப் பொருந்திய செவந்த திருக்கரமுடையவரே! எங்குந்திரிந்த திரிபுரங்களும் தீயாம்படிபுன்னகைபுரிந்த கடவுளே! தேவரீரைச் சரணடைந்தோம். அடியேங்கட்கு வேறுபுகலிடமில்லை.

பொன்னி றத்தவா ளசுரனை யாருயிர் போக்கப்
பின்னு வெண்டிரைப் பாற்கடற் றுயின்றருள் பெருமான்
மன்னு வெஞ்சின மானுட மடங்கலாய்த் தோன்றி
யன்ன வற்செகுத் தடங்கலன் சீற்றமிக் கயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பொன்னிறமுடைய ஒளிதங்கிய இரணியனென்னும் அரக்கனை உயிரொழிக்கும்படி, பின்னிக்கொண்டுள்ள வெள்ளிய அலைகளையுடைய க்ஷீராப் தியில் யோகநித்திரை செய்யுந் திருமால், நிலைபெறுன கடுங்கோபமுள்ள நர சிங்க மூர்த்தமாயுதித்து அவனைக் கொன்றும் கோபமடங்காதவராய் மிகவும் மயங்கினர். எ - று. (௪௨)

நினைத்து நீயுள வாக்கிய நெடுநிலத் தாக்கை
யனைத்தும் வாயிலிட் டதுக்குவ தாணவத் தவலந்
தனைப்பெ ருக்கிநின் றெம்மனோ ரேக்குறச் சலிக்கும்
வினைக்கொ டுந்தொழி லொழித்தெமர் வெருவர லொழியாய்.

(இ - ள்.) தேவரீர் திருவுளத்திற் கருதிப்படைத்த நெடிய உலகத்திலுள்ள உடல்களையெல்லாம் தன்வாயிற்பெய்து மெல்லுகின்றது. அகங்காரக்கொடு மைகளை யதிகப்படுத்திக்கொண்டு எங்களைப்போன்றவர்கள் ஏக்கமுறும்படி திரி ந்துகொண்டிருக்கின்றது. அதன் செய்கையாகிய குரூரத்தொழில்களை விலக்கி எங்களுக்குற்ற பயத்தைத் தீர்த்தருள்வீராக. எ - று. (௪௩)

எனவி ரத்தனு மெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்கி
வினைய டுந்திறல் வீரபத் திரப்பெரும் பெயரோன்

றனைய ழைத்தெரி தழல்விழி மானுட மடங்கற்
சினவு வெஞ்செரு வொழித்தியென் றிசைத்தலுஞ் செல்வன்.

(இ - ள்.) என்றிப்படி யாசித்தவுடனே, எமது சிவபெருமான் திருவருளுடையராய்த் திருவுளமிரங்கி, தீவினைகளை யழிக்கும் வல்லபமுடைய வீரபத்திரரென்னும் பெரிய பெயருடைய கடவுளையழைத்து, தீப்பொறி சிந்தும் விழிகளையுடைய நரசிங்கத்தின் கோபத்தாலுண்டாகிய கொடும்போரை விலக்கக்கடவாயென்று கட்டளையிடவும், அதனைக்கேட்ட வீரபத்திரக்கடவுள். எ - று.

சரபப் பேருரு வெடுத்தன னளவொழி தடக்கை
விரவித் திண்சிறை வெள்ளிடை புதைத்துற மீப்பாய்ந்
துரவுத் திண்பத மெட்டினுங் கிளைத்தவொள் ளுகிராற்
கிரணப் பொற்கிரி யெடுப்பினுங் கிழங்கெனக் கிழியும்.

(இ - ள்.) சரபப்பக்ஷியின்பெரியவடிவேற்று எண்ணிறந்தனவாய்ப்பரந்த கைகளைப் பெற்று, வலியசிறகுகள் ஆகாயத்திற் படியும்படி உயரத்திற்பறந்து, வலிதங்கிய கடினமான கால்கள் எட்டிலும் தோன்றிய வெண்ணிறமான நகங்களால், ஒளிவீசும் மேருமலையை யெடுத்தாலும் சாதாரணமான கிழங்குபோலக் கிழிபட்டுப்போம். எ - று. (௬௫)

வளைத்த வாயல கடிப்புறின் மாதிரங் குலுங்குங்
கிளைத்த வெஞ்சிறை யடிக்கொளி னுலகுசூழ் கிடந்த
வுளைத்த டந்திரை சுவற்றியண் டங்களங் குரித்து
முளைத்த வாம்பியிற் சிதைக்குமச் செயலையார் மொழிவார்.

(இ - ள்.) வளைவுள்ள வாயாகிய மூக்கினையடித்தால் பூமியுங் குலுங்கும். பிரிந்த பெரிய சிறகுகளை யடித்தால் நிலவுலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ளகடலின் விசாலமான அலைகளைச் சுவறச்செய்து சேறுபடுத்தி அண்டகோடிகளை யெல்லாம் முளைத்துத்தோன்றிய காளானைப்போன் றழிக்கும். அச்சரபத்தின் செய்கையை எவர்தாமெடுத்துச் சொல்லுவர். எ - று. [ஆம்பி=காளான்.] (௬௬)

போர்த்த வெஞ்சிறைக் கலுழனப் பொறிப்பெடை யளகின்
பார்ப்பெ டுத்தெனப் பாய்ந்தது படுபிட ரமுக்கிக்
கூர்த்த வள்ளுகிர் கோப்புறப் புதைத்தது குருதி
யீர்த்தெ டுத்தது பெருந்திரை யிருங்கடன் மடுப்ப.

(இ - ள்.) போர்வையாய்க் கொண்ட கொடுஞ்சிறகுகளையுடைய அச்சரபம் புள்ளிகள் பொருந்திய பெட்டைப் பறவையானது தன் குஞ்சையெடுப்பது போலப்பாய்ந்தது. அந்நரசிங்க மூர்த்தத்தின் பிடரினை யமுக்கிக்கூர்மை தங்கிய வெள்ளிய நகங்கள் பதியும்படி யூன்றியது. உடனே அந்நரசிங்கத்தின் உடலினின்றும் உதிரமானது நீண்ட அலைகளையுடைய பெரியகடலும் நிரம்பும்படி பீறெடுத்துப்பாய்ந்தது. எ - று. (௬௭)

கழித்து மிழ்ந்தது கரங்களைக் கதிர்முடிச் சிரத்தைக்
கொறித்து மிழ்ந்தது குருதிகொப் புளித்தது பஃறேூண்
முறித்த முக்கிய திடிக்குர லெழுப்பிய முழக்கிற்
செறித்த புன்செருக் கிழந்துயி ரிழந்ததச் சீயம்.

(இ - ள்.) அச்சரபம் நரசிங்கத்தின் கைகளைமென்று துப்பியது. ஒளிதங்கிய கிரீடமணிந்த சிரசைக் கொறித்துப் பொடியாக்கித்துப்பியது. உதிரமுழுவதையும் வாயாற்கொப்புளித்தது. பலதோள்களைத் துண்டுசெய்து அழுத்தியது. இடிமுழக்கம் போலத்தொனியெழுப்பியது. அப்பொழுது நரசிங்கம் தனக்குள்ளேநிரம்பிய அற்பத்தன்மையுடைய கர்வமகன்று உயிரிழந்தது. எ - று. (சஅ)

விரித்த வாயல கொடுக்குறக் கடித்ததன் மெய்த்தோ
லுரித்து வாங்கியச் சரபமென் றுருத்தவோ ருருவம்
பிரித்து மீண்டனன் வீரபத் திரனெனும் பெயரோன்
சிரித்து முப்புர மெரித்தவன் றன்னுழைச் சென்றான்.

(இ - ள்.) விரிந்தவாயாகிய தன் ஆயுதத்தால் இறுகும்படி கடித்து, அந்த நரசிங்கத்தின் உடலிலுள்ள தோலையுரித்தெடுத்துக்கொண்டு வீரபத்திரரெனும் பெயர்பெற்ற மூர்த்திசரபப்பட்சியாய் எல்லோரும் அஞ்சும்படியேற்ற ஒப்பற்ற அவ்வுருவத்தையகற்றித் திரும்பி, புன்னகையாற் புரம்பொடித்தவராகிய சிவபெருமான்பா லெழுந்தருளினர். எ - று. (சகூ)

உரிந்த பேரத ளுவட்டெழு நதியோடு மொருபாற்
சரிந்த வேணியோன் முன்னரி னமைத்தடி தாழாப்
புரிந்த மானமுற் றிருகரந் தொழுதயல் போனான்
பரிந்த நான்முகத் தவனொடு மிமையவர் பணிந்தார்.

(இ - ள்.) உரித்த பெரியதோலை, ஊற்றெடுக்கும் கங்காநதியோடு ஒருபக்கலிற் சரிந்த சடையை யுடைய சிவபெருமான் சந்நிதியில் வைத்து, அவர்பாதங்களில் வணங்கி, விரும்பிய விமானமேலாரோகணித்து இருகரங்களாலும் சிவபெருமானை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, அக்கைலாயகிரிக்கருகிலுள்ளதமதிருப்பிடத்திற்கெழுந்தருளினர். உடனே அவரைப் பரிவுள்ளவர்களாகிய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனோடு ஏனைய தேவர்களும் பணிந்தார்கள். எ - று. (ரு௦)

பங்க யாசனத் தயன்முதற் றேவர்நம் பரனைப்
பொங்கு பேருவ கைப்படப் பணிந்தனர் புரக்கு
மெங்க ணாயக வீதுடை யாக்கொளென் றிசைத்தா
ரங்க ணாயக னன்னது புரிதுமென் றசைத்தான்.

(இ - ள்.) கமலாசனமுடைய பிரமன்முதலிய தேவர்கள் நமது சிவபெருமானை, விசேஷித்த பேரானந்தத்தோடு வணங்கி எங்களை யிரட்சிக்கும் எமது தலைவரே! இத்தோலைத் தேவரீர் ஆடையாகத் தரித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அருட்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் அப்படியேசெய்வோமென்று அத்தோலை ஆடையாகத்தரித்தருளினர். எ - று. (ருக)

அரந்தை நீத்தன மெனத்தொழு தாங்கவ ரகன்றார்
பரந்த பாற்கடற் பள்ளியோ னப்பவந் தொலைப்பான்
கரந்தை சூடிதா ளருச்சனை புரிந்தவை கழியப்
புரந்த பூமக ணாயகன் றன்னுழைப் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் யாவருந் துயரமகன்றோமென்று வணங்கி நீங்கினார்கள். பரவியசுந்ராப்தியில் அறிதுயில்கொள்ளுந்திருமால், அந்நரசிங்காவதாரத்தாலுண்டாகிய பாதகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்படி விரும்பி, பொற்கரந்தைசூடிய சிவபெருமான் பாதங்களையர்ச்சித்து, அப்பாதகம் நீங்கியவுடனே, உலகத்தைக் காத்துவந்த திருமகள் கணவராகிய திருமால் தமது பதவிக்கு எழுந்தருளினர்.

நரசிங்காவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௧௭-க்குத் திருவிருத்தம். ௨௮௨௬.

பதினெட்டாவது

வாமனாவதாரச் சருக்கம்.

பொன்னி நன்னதி வளந்தரு வளவயற் புனனாட்
டன்ன மேயவண் டுறைக்கடன் மருங்குதெற் கடுப்ப
மின்னு வார்சடை யவனுறை வேதவா ரணிய
மென்னு மோர்சிவ சினகர மாங்கவ ணிருக்கும்.

(இ - ள்.) நல்ல காவிரிநதிவளங்களைக் கொடுத்தலால் விளைகின்றவயல்கள் பொருந்திய [புனல் நாடு=நீர் நாடென்னும்] சோழநாட்டில், அன்னங்கள் வசிக்கின்ற குளிர்ந்த துறைகளையுடைய கடற்கரையில் தென்றிசைக்கருகே, மின்னுகின்ற நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான்வீற்றிருக்கும் திருமறைக்காடென்னும் ஒப்பற்ற சிவஸ்தலம் இருக்கின்றது. எ - று. (௧)

ஒழுக்கு வார்சடை யெம்பிரா னோர்மருங் கிருக்கு
முழுத்த வாண்மதி முகத்தினா டிருப்பெயர் ஞானம்
பழுத்த நாயகி யத்தலம் பழமறை யனைத்துந்
தொழுத்த குந்தின மரிமுதற் றேவருந் தொழுவார்.

(இ - ள்.) ஒழுங்காக நீண்டசடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு ஒருபக்கலிலமர்ந்திருள்ள ஒளிமிகுந்த பூரண சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய உமாபிராட்டியார் திருநாமம் ஞானம்பழுத்த நாயகி. அந்தஸ்தலமானது பழைய வேதங்கள் யாவும் நாடோறும் வணங்கத்தக்கது. திருமால் முதலிய தேவர்களும் அங்கே வணங்குவார்கள். எ - று. (௨)

ஆய வேதவா ரணியமுற் றருந்தவர் யாருந்
தூய மாதவம் புரிகுவ ராலயஞ் சூழ்வார்
பாய வெள்விடை யவனடி யவரகப் பதுமக்
கோயி லொத்ததம் மறைவனத் தணிமகிட் கோயில்.

(இ - ள்.) அருந்தவஞ்செய்வோரெல்லாம் அத்தகைத்தாகிய திருமறைக்காட்டையடைந்து, புனிதமான பெருந்தவத்தைச் செய்வார்கள் அச்சிவாலயத்தைப் பிரதக்கணஞ் செய்வார்கள். திருமறைக்காடென்னும் ஸ்தலத்திலுள்ள அழகிய மதிலையுடைய திருக்கோயிலானது, பாய்ந்து செல்லும் வெண்ணிறந் தங்கிய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானடியார்களின் இருதயதாமரையாகிய திருக்கோயிலை நிகர்த்தது. எ - று. (௫)

அத்த லத்தினோர் கங்குலி னரனொடு மழலைத்
தத்தை யன்னஞா னம்பழுத் தவணறு மலர்ப்பூ
மொய்த்த பள்ளியி னிருத்தலு முன்னரிற் றீப
நெய்த்த லைச்சுடர் மழுங்குற வெம்பிரா னிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) அந்த ஸ்தலத்திலே ஓரிராப்பொழுதில் சிவபெருமானோடு கிளிபோலும் மழலைச்சொற்களைப்பேசும் உமாபிராட்டியாராகிய ஞானம்பழுத்தநாயகியார், வாசம் வீசும் அழகிய மலர்கள் நிறைந்த சயனத்திலிருக்கும்போது, அவ்விருவர் திருமுன்னரெரிந்துகொண்டிருந்த ஒளியுள்ள நெய்த் தீபத்தின் காந்தி மழுங்கவும், எமது சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (௬)

உவந்த வன்பொடு மித்திரி தூண்டுவா ருளரே
னிவந்த மூவுல கரசளிக் குதுமென நிமல
னிவர்ந்த பூங்குழ லிக்கபா டந்திறந் தெய்தித்
துவண்ட வார்திரி தூண்டுவ தியாரெனச் சொன்னாள்.

(இ - ள்.) சந்தோஷித்த அன்புடனே இத்தீபத்திலிருக்குந் திரியைத்தூண்டுவாருண்டானால், அப்படித் தூண்டுவோருக்கு மேன்மை மிக்க திரிலோகராச்சியாதி பத்தியம் அளிப்போமென்று சிவபெருமான் பிராட்டியாரோடு திருவாய் மலர்ந்தருளினர். மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேயார் இக்கதவைத்திறந்து இங்கெய்தி, துவண்ட நெடியதிரியைத்தூண்டுபவர் ஒருவருளரோ வென்றனர். எ - று. (௭)

கால மீதிலத் தொடர்வழி யிறங்கியோர் கருப்பை
கோல மென்சுடர்த் தட்டினெய் குடித்தலு மதன்பா
லாலு மென்றிரி யசைந்துநீண் டதுவது காணாப்
பால லோசன னகைத்தன னம்பிகை பகர்வாள்.

(இ - ள்) இப்படிச் சம்பாஷிக்குஞ் சமயத்தில், ஓரெலியானது மேற்பரப்புவழியாகக் கீழேயிறங்கி, அழகுற்றிருக்கும் அத்தீபத்தின் தட்டிலுள்ள மிருதுவான நெய்யைக் குடித்தவுடன் அவ்வெலியின் வாலசைதலினால் மிருதுவான தீபத்திலுள்ள அத்திரியசைந்து நீண்டது. அதனை நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் நோக்கி நகைத்தனர். அப்பொழுது அருகிருந்த பிராட்டியார் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார். எ - று. (௮)

இனிக்கொ டுத்தீர்மூ வுலகமு மீங்கிதற் கென்னாத்
தனித்த கண்ணுத லளித்தன மெனுமொழி சாற்றக்
கனித்த நெய்குடித் தத்திரி தூண்டலுங் கடைபோய்ப்
புனைந்த வார்கழ லவுணரு யரசிற் பொலிந்தான்.

(இ-ள்) இங்குள்ள இவ்வேலிக்கு இனி மூவுலகங்களின் அரசாட்சியுங் கொடுத்தருள்வீராக வெனக்கூற, ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமான் அங்ஙனமே யருளினேமென்னும் வார்த்தையைத் திருவாய்மலர்ந்தவுடனே, மதுரமான நெய்யைப்பருகி மீண்டும் அத்திரியைத்தூண்டுதலால், தேகாந்தியத்திற்போய் அசுரர்களிலே அலங்கரித்த நீண்ட வீரகண்டாமணி தரித்த மன்னனாய் விளங்கினான். எ. று. (எ)

எடுத்த மூவுல கத்தினுக் கோரிறை யாகி
விடுத்த வெண்குடை நிழற்றினன் விண்ணவர் பெருமான்
கடுத்த சிந்தையிற் றனைத்தொழப் பணித்தனன் கடும்போ
ரொடுக்கி யாண்டனன் மாவலி யெனும்பெய ருவந்தான்.

(இ-ள்.) அப்படிப் பிறந்தவன் மாவலியென்னும் பெயருற்றவனாய், மேன்மைதங்கிய மூவுலகங்கட்கும் ஒரே மன்னனாய், விரிவாயிருக்கும் வெண்கொற்றக்குடையை நிழற்றி, தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனும் வருந்திய மனத்தோடு தன்னை வணங்கும்படி கட்டளையிட்டு, கொரேமான யுத்தத்தைத் தவிர்த்து அரசு செய்தான். எ-று. (அ)

பொதுக்க டிந்தன னொருதனிக் கோன்முறை புரந்தான்
மதுத்த டஞ்சினைக் கற்பக வளமெலா நுகர்ந்தா
னொதுக்கு பாதலத் துட்படு வளந்தனி யுவந்தான்
விதுக்கொ ழுஞ்சடைப் பரமனை யாவரே வியவார்.

(இ-ள்.) பொதுத்தன்மை நீக்கி, ஒப்பற்ற செங்கோன் முறைமை தவறாது அரசு செய்துவந்தான். தேன் சொரியும் பரந்த கிளைகளையுடைய கற்பக விருக்ஷந்தங்கிய தேவலோகத்திலுள்ள வளப்பங்களெல்லாவற்றையும் அநுபவித்தான். கீழ்ப்பட்டுள்ள பாதலலோகத்தில் விளங்கும் வளங்களெல்லாவற்றையும் தானே யநுபவித்தான். ஆனபடியால் இளஞ்சந்திரனைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானை எவர்தாம் விரும்பமாட்டார்கள்? எ-று. (கூ)

இந்தி ரப்பெருங் கடவுளை முதலினோர் யாரும்
வந்தி ரந்துதங் குறைசொல வழங்குவ தானு
னந்த ரத்தவ ரலமரு நெஞ்சின ராகிச்
சந்தி தோறுமற் றவன்கொலுக் காத்தனர் சரிப்பார்.

(இ-ள்.) பெருமைதங்கிய இந்திரனாகிய கடவுள் முதலிய கடவுளரெல்லாரும், இவன்பால் வந்து தங்கள் குறைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள, அவரவர்கட்கு வேண்டுவனவற்றைக் கொடுப்பவனாயினான். தேவலோகவாசிகளாகிய தேவர்கள் யாவரும் சுழல்கின்ற மனமுடையவர்களாய் மாவலியின் கொலுமண்டபத்தைக் காலங்கடோறும் காத்துக்கொண்டு திரிவார்கள். எ-று. (கo)

பரிப்பெ ருங்கடல் பணைமருப் பொருதனிப் பணைக்கைக்
கரிப்பெ ருங்கட லடுபுலித் திரளெனக் கரந்து
விரித்த வெஞ்செருச் சேனைமிக் குபர்ந்தனர் விண்ணோர்
புரித்த வேவலி னுங்கவன் பணித்தன புரிவார்.

(இ - ள்.) குதிரைகளென்னும் பெரிய கடலையும், பருத்த தந்தங்களோடு பனையைப்போன்ற ஒப்பற்ற ஓர் துதிக்கையையு முடைய யானைகளென்னும் பெருங் கடலையும், கொல்லத்தக்க புலித் தொகுதிபோலக் கருநிற மெய்தியவர்களாய், மிகுத்த குரூரமாகிய போரினை விளைக்கும் சேனைகள் மிகப் பெருகின. தேவர்கள் யாவரும் அவன் இச்சித்த ஏவலின் வழியே கட்டளை கொடுத்தவற்றைச் செய்வார்கள். எ - று. (௧௧)

கண்டு நோக்கியுட் கவன்றனன் காசிப னென்போன்
மண்டு வெஞ்செருக் குலிசிதன் மகனுடை மறுக்கந்
திண்டி றற்படை யைந்துடை நாரணன் றிருத்தாள்
கொண்டு சிந்தையி னமைத்தன னருந்தவங் குறித்தான்.

(இ - ள்.) காசிப முனிவரென்பவர் தமது புதல்வனாகிய மிக்க பெரும் போர் புரியத்தக்க வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்திரனுடைய மனத் துயரத்தைத் திருவுள்ளத்தி லறிந்து நோக்கி, மிக்க வலிதங்கிய பஞ்சாயுதங்களைத் தாங்கிய திருமாலின் பாதங்களைத் தியானஞ்செய்து தமது திருவுள்ளத்திலிருத்தி அரிய தவத்தைச் செய்தனர். எ - று. (௧௨)

வருத்து மாதவ மையிரண் டாயிரம் வருடந்
திருத்தி நோற்றன னங்கிலே திருமகள் கொழுநன்
மருத்த பைந்துழாய் மார்பினன் வன்சிறை யுவணத்
தெருத்த மீப்பொலிந் தாங்கவற் கெதிருற வெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தேகத்தை வருத்துகின்ற பெருந் தவத்தைப் பதினாயிர வருட காலம் திருத்தமாக வியற்றினர். அக்காலத்தில் லக்ஷ்மீ நாயகரும், வாசந்தங்கிய பசிய துளசி மாலை தரித்த மார்பினை யுடையவருமாகிய திருமால் வலிமை வாய்ந்த சிறகுகளைப் பெற்ற கருடன் பிடரியின்மேல் ஆரோகணஞ் செய்து அந்தக் காசிப முனிவருக்குப் பிரத்தியட்சமாகத் தரிசனந் தந்தனர், எ - று.

முண்ட கத்திரு நாயக னெதிர்ந்துற முனிவன்
கண்டு போற்றினன் கட்பனி தூங்குறக் கனிந்தா
னண்டர் நாயக வினிதெழுந் தருளமற் றடியேன்
கொண்ட மாதவ மெதுகொலென் றென்புறக் குழைந்தான்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமகள் கொழுநராகிய திருமால் தரிசனந் தந்தவுடனே, காசிப முனிவர், அவரைத் தரிசித்துத் துதி செய்து கண்ணீர் சொரியும்படி மனமுருகினர். தேவர் தலைவரே! தேவரீர் இனிமையோடு இங்கெழுந் தருளுவதற்கு அடியேன் செய்துள்ள பெருந்தவம் யாது? என்று என்பும் நெக்குவிடக் குழைவுற்றனர். எ - று. (௧௪)

உருகு சிந்தையி னுவந்து று முனிவனை நோக்கி
யரிது மாதவ மிழைத்தனை யாந்தர லெதுவோ
புரிதி யென்றன னிந்திரன் பொன்னினு டனைத்துந்
தருவு மாவலி பறித்தன னவைதரத் தகுமால்.

(இ - ள்.) இப்படி மனவுருக்கத்தோடு சந்தோஷித்த காசிப முனிவரை நோக்கி, நீ செயற்கரிய அரும் பெருந்தவஞ் செய்தனை. நாம் உமக்குத் தர வேண்டிய வரம் யாதோ? அதனை விரும்புக எனக் கட்டளை தந்தனர். இந்திரனுடைய தேவலோகங்களெல்லாவற்றையும் கற்பக விருட்சத்தையும் மாவலி அபகரித்துக் கொண்டான். ஆதலால் அவற்றையெல்லாம் மீட்டும் அவனுக்குக் கொடுத்தருள வேண்டும். எ - று. (௰௫)

பிறங்கு வச்சிரத் தவற்குநீ பின்னெனப் பிறந்து
மறங்கொண் மாவலி யடுதிறன் மடிந்திற மடித்துக்
கறங்கு வார்செவி வெண்ணிறக் கடும்பகட் டொருத்தற்
சிறந்த பேரர சளித்தியென் றருந்தவன் செப்ப.

(இ - ள்.) பிரகாசம் பெருந்திய வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்திரனுக்குத் தேவரீரே சகோதரராகத் திருவவதாரஞ் செய்து கொடிய மாவலியின் குரூரமாகிய வல்லபம் அழிந்திறக்கும்படி கொன்று அசைந்துகொண்டிருக்கும் நெடிய காதுகளும் வெண்ணிறமும் வலிமையுமுடைய ஆண் யானைமேலாரோகணித்து, சிறப்பு மிகுந்த பெரிய அரசாட்சிபுரிவாயாக என்று, அருந்தவஞ்செய்த காசிப முனிவர் வரங்கேட்கவும். எ - று. (௰௬)

ஆது செய்துமென் றருளின னாயிர மிதழ்ப்பூ
மாது மார்பினன் போயினன் வரமுனி யவற்குக்
காதன் மைந்தனிற் றோன்றின னாள்சில கழிந்த
தீதி னான்மறை யளர்ந்தனன் வளர்ந்தனன் சிறுவன்.

(இ - ள்.) ஆயிரவிதழ்களையுடைய செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகள் பொருந்திய மார்பையுடைய திருமால், அங்ஙனமே புரிவோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அதன்மேல், சிறப்புற்ற அக்காசிபமுனிவருக்குப் பிரியமுள்ள புதல்வராயவதரித்தனர். சிலபகல் கழிந்ததன்பிறகு, அப்புதல்வர் குற்றமற்ற நான்குவேதங்களையும் முற்று முணர்ந்து வளர்ந்து வந்தனர். எ - று. (௰௭)

வரமு னிக்குலத் துயர்ந்தருண் மாதவன் புனைய
விரத நூல்புனைந் தருமறைச் சடங்கொடு மேவிப்
பரவு மாதவர் யாவரு முவந்துறப் பயின்றான்
முரனு டைத்தன துளக்குறிப் பொருவற்கு மொழியான்.

(இ - ள்.) சிறந்த முனிவர் குலத்தில் மேன்மைபெற்ற காசிப முனிவர் (அப்புதல்வர்) தரிக்கும்படி வேதவிதிக்கிரமங்களோடு வேதியர்க்குரியவிரதமாகிய உபவீதமணிந்து, மாறுபட்டுள்ள தமது திருவுள்ளக் குறிப்பை ஒருவனுக்குமுரையாதவராய், தம்மைத் துதிசெய்கின்ற பெருந்தவம் பொருந்திய முனிவர்கள் யாவரும் சந்தோஷிக்கும்படி வளர்ந்து வந்தனர். எ - று. (௰௮)

உணர்த்த வேண்டுவ தியாவையு முணர்த்துரு துணர்ந்தான்
றணப்ப ருந்துறை யாகமத் தடங்கடல் கடந்தான்
புணர்த்த தாமரை நான்முகற் குணர்த்துவ பொலிந்தான்
மணத்த பச்சொளித் தருப்பையால் வயங்கிய கரத்தான்.

(இ - ள்.) அப்புதல்வர் தெரிவிக்கவேண்டிய வெல்லாவற்றையும் பிறர் தெரிவிக்காமலே தெரிந்துகொண்டார். விலக்குதற்கரிய துறையையுடைய ஆகமங்களென்னும் பரந்த கடலைக்கடந்தனர். மணம் வீசிப்பசிய நிறத்தோடு பிரகாசிக்குந் தருப்பைப் புல்லாலாகிய பவித்திரமணிந்த திருக்கரமுடைய காசிபமுனிவர், இதனைக் கமலாதனத்துள்ள பிரமனுக்கு உணர்த்தச் சென்றனர்.

அனைய காலையின் வானவர் யாவரு மடைந்து
நினையு நெஞ்சொடும் வணங்கின ரேத்தினர் நின்று
ரினைபொ லன்கழன் மாவலி வேள்வியொன் றியற்றி
வனைபொ லன்கலன் முதலிய யாவையும் வழங்கும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட காலத்தில், தேவர்கள் யாவரும் அங்கெய்தி, தியானிக்கின்ற மனத்தோடு வணங்கித் துதிசெய்து நேரேநின்று, சத்திக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரக்கழலணிந்த மாவலியென்பவன் ஒருயாகத்தைச்செய்து, அலங்காரந் தங்கிய பொற்காசுகள் திருவாபரணங்கள் முதலியவற்றை யெல்லாம் பலர்க்குந் தானங் கொடுக்கின்றான். எ - று. (உ௦)

எனவு ரைத்தனர் வானவ ரஃதுணர்ந் திரங்கி
நினையு நெஞ்சொடு முவந்தனன் மறைக்குல நிமல
னனையர் போதிரென் றருளின னற்றமுற் றறிந்தான்
வனைபொ லன்கழன் மாவலிக் கருகுற வருவான்.

(இ - ள்.) என்று அத்தேவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்தணர்குலத்துதித்த அமலராகிய காசிபமுனிவர் அதனையுணர்ந்து ஒரு கருத்துக்கொண்ட மனத்தோடுகளித்தனர். அத்தேவர்களைப் போல்வருகவென்று பிரமன்விடைதந்தனுப்பினன். பிறகு காசிப முனிவர் தக்கசமயமறிந்தவராய், பொற்கழல் தரித்துள்ள மாவலியினிடம் வருகின்றார். எ - று. (உக)

இத்தி றத்தினன் மாவலி யெனும்பெயர்த் திறலோன்
மெய்த்த நான்மறை வேள்வியின் றிறனுற விளைத்து
மொய்த்த மாமணிச் சுடரொளி முறைமுறை பரப்பு
மத்த னித்திரு மண்டபக் கொலுவுணர்ந் தடைந்தான்.

(இ - ள்.) மாவலியென்னும் பெயர்பெற்ற வல்லமையுடையவன், அச்சமயத்தில் இப்படி உண்மையான நான்கு வேதங்களிற்கூறிய விதிப்படியாக, கிர்த்தியங்களைச்செய்து, நெருங்கியிருக்கும் சிறந்த இரத்தின கிரணங்களின் காந்தியானது வரிசைவரிசையாகப் பரவிய ஒப்பற்ற மேன்மைதங்கிய அழகிய கொலுமண்டபத்தைக்கண்டு சேர்ந்தனர். எ - று. (உஉ)

உதய மால்வரை நெடுமுகட் டுச்சிநின் றுதிக்குங்
கதிர்செய் மாமுடி யிளவெயி லெறிப்பவக் கதிர்மேற்
பதநி வந்துதெள் ளமுதெனப் பனிக்கதிர் விரிக்கும்
புதுநி லாவென வெண்குடை விளங்கிமீப் பொலிய.

(இ - ள்.) பெரிய உதயகிரியின் நீண்ட சிகரத்தின் உச்சியினின் றுதிக்கின்ற சூரியன்போன் றுள்ள மேன்மைதங்கிய கிரீடமானது இளங்கிரணத்தை

வீச, அக்கிரணத்தின் மீது கால்வைத் தேறித் தெளிந்த அமுதம்போன்ற குளிர்ந்த கிரணங்களைப் பரப்புகின்ற பூரணசந்திரனை யொத்த வெண்கொற்றக் குடை பிரகாசித்து மேலே விளங்கவும். எ - று. (உரு)

பொன்னி லங்கிய கதிர்மணிப் புனைகழ லடிக்கீ
ழுன்ன ரும்பசும் பொற்றிறைக் குப்பையி னோங்கிப்
பின்னல் வெண்டிரை நெடுநிலப் பெருங்குடைத் தனிக்கோன்
மன்னர் பொன்முடி தேய்த்துகு தாதிடை வயங்க.

(இ - ள்.) பொன்னாற் செய்து விளக்கமுற்ற, கிரணங்களை வீசும் மணிகள் பதித்தலங்கரித்த வீரக்கழலணிந்த பாதத்தின் கீழாக, நினைத்தற்கரிய பசும் பொன்னாகிய [திறை] பகுதிப் பொருளைக் குப்பைபோ லுயரும்படி கொட்டி, பின்னிக்கொண்டுள்ள வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த நெடிய உலகிலுள்ள, பெரிய சந்திரவட்டக் குடையையும் ஒப்பற்ற செங்கோலையுமுடைய மன்னர்கள் தமது பொற்கிரீடங்களைத் தேய்த்தலாற் சிந்துகின்ற பொற் பொடிகள் நடுவே விளங்கவும். எ - று. (உசு)

வேரி நாண்மலர்க் கற்பக நறுந்துளி விடுக்குந்
தாரொ டுங்குழைந் தொருபுடை வெரிநுறச் சரிந்த
கார்கொ ழுந்து றுங் குழலிய ரெடுத்திடு கவரி
வார்கொ ழுந்தகன் மார்பினுந் தோளினும் வருட.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய தேனைச் சிந்திக்கொண்டிருக்கும் வாசந்தங்கிய அன்றலர்ந்த கற்பகமலர் மாலையோடே குழைவுற்று முதுகின் ஒருபக்கலிற் சரிந்துள்ள, மேகமானது கொழுந்துவிட்டாற் போன்ற கூந்தலையுடைய அரம் பாஸ்திரீகள் கைகளிற்றாங்கி வீசும் வெண்சாமரைகள், நீட்சிபெற்றும் அகன்றும் விளங்கும் தோள்களிலும் மார்பிலும் தடவவும். எ - று. (உ௭)

எம்மை நோக்குமென் றெடுத்தகைம் முகிழம்விட் டிறக்கார்
கொம்மை வெம்முலை மகளிரும் விண்ணவர் குழாமு
மம்ம வீங்கிவ னுளக்கருத் தென்கொலென் றயிர்த்துத்
தம்மி லஞ்சிநெஞ் சலமரப் புடைபுடை தழுவ.

(இ - ள்.) குவிவாகிய வலிய தனங்களையுடையமாதர்களும் தேவர்கள் தொகுதியும் எங்களைப்பார்ப்பானோ வென்று, சிரசின்மீது குவித்த கைகளாகிய அரும்புகளைத் தாழே தாழ்த்தாதவர்களாய், இவன் மனதின் கருத்து யாதோ வென்று ஐயமெய்தி, தங்களுக்குள்ளே பயமெய்தியவர்களாய் மனஞ்சுழலும்படி அருகிலும் பக்கலிலும் தழுவிநிற்கவும். எ - று. (உ௮)

ஓவ ருந்திறற் பேரெழி லுருவமுற் றடங்கப்
பூவை வாய்ச்சியர் கருநெடுங் கண்ணிமல் புதைப்பத்
தேவர் யாவரு மசுரர்மற் றியாவருந் திகைத்து
வாவு திண்பரி யிந்திர னிவனென மதிப்ப.

(இ - ள்.) கெடுதற்கரிய தன்மைபொருந்திய பேரழகுள்ள அவன் உருவ முழுவதும் அடங்கும்படி நாகணவாய்ப்பறவைபோலும் சொல்லையுடைய மாதர்

களின் கருநிறமெய்திய நெடியவிழிகளின் நிழல்படியவும், தேவர்கள் யாவரும் அசுரர்கள் யாவரும் திகைத்து, வலியுள்ளதாய்த் தாவிச்செல்லுங்குதிரையை யுடைய இந்திரன் இவனென்று மதிக்கவும். எ - று. (௨எ)

திருந்து குங்குமச் சேதகத் திருநெடு மருமத்
திருந்த பன்மணிக் கலனுமிழ்ந் தெறிகதிர்க் கற்றை
யொருங்கு ணர்ந்தவர்க் குளப்படு மந்திரத் துளராய்
மருங்கு நிற்பவர் கட்புலத் தவிரொளி மறைப்ப

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய குங்குமக்குழம் பணிந்துள்ளதாய் அழகுற்ற நீண்டமார்பில் அணிந்திருக்கும் பலவகை இரத்தினாபரணங்கள் கக்கிவீசுகின்ற கிரணத்தொகுதி, முழுதொருங்குணர்ந்த முதியோர்கள் திருவுள்ளத்தில் தியானிக்கின்ற *மந்திரங்களின் ஒளிபோலப் பக்கலிலிருப்போருடைய கட்புலத்தில் விளங்குகின்ற காந்தியை மறைக்கவும். எ - று. (௨அ)

வான ரம்பையர் மாநில மடந்தையார் வரம்பி
லேனை நாகர்த மிருக்கைய ரிளமயி லனையார்
கான நாடக நாட்டியக் கருவியொத் திசைப்ப
மேனி வந்தெழு சதிமுறை மென்மெல மிதிப்ப.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள அரம்பா ஸ்திரீகளும், பெரிய பூலோகமாதர்களும் எண்ணில்லாத ஏனைய நாகலோகத்தில் வசிப்பவர்களான இளமை தங்கிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய மாதர்களும், மேம்பாடு தங்கியுயர்ந்த சதிமுறைக்குப் பொருந்த மெல்லமெல்லக் கால்க்ள் பெயர்க்கும்படி நாடகத்திற்குரிய நடனத்தை இசையோடு செய்யவும். எ - று. (௨௯)

பள்ளத் தெண்டிரைப் பரவைநீர் நெடுநிலப் பரப்பி
னுள்ளப் பட்டெழு வறியவர் மறையவ ருவப்பக்
கள்ளொத் தீரித ழவிழ்ந்தசெங் கமலமொத் தொருகை
வள்ளற் றன்மையி னள்ளிய பெருநிதி வழங்க.

(இ - ள்.) ஆழமுற்றுத் தெளிந்த அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய கடல் சூழ்ந்த நெடிய நிலவுலகத்தின் பரப்பில், தியாகங்கொடுக்கப் பெறுவோமென்னுங் கருத்துட்கொண்டடைகின்ற தரித்திரரும் அந்தணரும் சந்தோஷிக்கும்படி குளிர்ந்த இதழ்கள் மலர்ந்த தாமரைபோன்ற அவன் வலக்கையானது, உதாரத்துவத்திறத்தினால், அத்தாமரைமலர் பொழிகின்ற தேனைப்போல விசேட திரவியங்களை வாங்கித்தானஞ் செய்யவும். எ - று. (௩0)

பூவு நீருமிட் டிருநில மெமக்கெனப் புரந்தா
னாவு மாநிதிக் குப்பையு மெங்கரத் தளித்தான்
பாவை கன்னிகை யளித்தன னெமக்கெனப் பகராத்
தேவு நான்மறை யந்தணர் புறம்புகச் செல்ல.

(இ - ள்.) எங்களை யபிடேகித்து மலர்களா னர்ச்சித்து விசேட நிலத்தை எங்களுக்கு உரித்தாம்படி செய்தான். எங்கள் கைகளில் பசுவையும் பெருந்திரவியத்தையுங் கொடுத்தான். அன்றியும் பதுமையொத்த கன்னிகைகளை

எங்களுக்குக் கொடுத்தானென்று (தனித்தனி) சொல்லிக்கொண்டு (யாசகர்கள்) வெளிப்படச் சென்றுகொண் டிருக்கவும். எ - று. (௫௧)

கயற்க ருங்கட லுலகுளோ ரேற்றவை கருதிப்
புயற்பொ ழிந்தெனப் பொழிந்தில மென்பது புலந்து
வியப்பெ ழுந்தன துளத்தொடும் வேதவே தியராய்
நயப்பி னேற்பவர் வருநெறி கட்புல நடப்ப.

(இ - ள்.) மச்சங்கள் சஞ்சரிக்குங் கருங்கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகிலுள்ளார் யாவரும் எண்ணி யாசித்த பொருள்களை மேகம் பொழிவதுபோலே ஓயாமற் சொரிந்திலோமென்று கருதி வாட்டமெய்தி, பின்னர்ச்சந்தோஷ மதிகரிக்கும் சித்தத்தோடு வேதங்களை யுணர்ந்த வேதியர்களாய் விருப்பத்தோடு தானமேற்பவர்கள்வரும் வழியிலே தன் விழிகள் சென்றுகொண்டிருக்கவும், எ - று.

பாந்த ளாயிரம் பஃறலைப் பரப்புறப் பரந்து
காந்து பன்மணி யிளவெயி லெறிப்பவெங் கனலிற்
சேந்த கட்டுணை வாளரி வெரிநுறச் செறிப்ப
வேந்து பொற்றகட் டாசனத் தினிதுவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆதிசேடன் ஆயிரமென்னும் தன் பல தலைகளையும் பரவும்படி பரப்பி யொளிர்வதுபோல, பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்கள் இளங் கிரணங்களை வீச, கொடிய நெருப்புப்போற் செவந்துள்ள இருவிழிகளைப் பெற்ற காந்தி பொருந்திய சிங்கங்கள் தமது முதுகின்மேற் பொருந்தும்படி சுமந்துகொண்டிருக்கும் பொற்றகட்டா லாகிய ஆசனத்தின்மேலே இனிதாய் வீற்றிருந்தனன். எ - று. (௫௩)

கொள்வ யாவையுங் கொடுத்தனன் குறைநிரப் பினனு
யுள்கு சிந்தையி னுவகைநின் றிரைத்தெழு முவப்பிற்
கள்வி டுத்தொடை மோலியா னிருத்தலுங் கருதாத்
தெள்வ ரும்பழ நான்மறை வாமனன் செல்வான்.

(இ - ள்.) தானங்கொள்ளத்தக்க எல்லாவற்றையும் எல்லாருக்குங்கொடுத்தவனுகி, பலர் குறைவுபாட்டையும் பூரணப்படுத்தினவனுகி, அவற்றைறயெண்ணிய சித்தத்தோடு களிப்புண்டாகி அதிகரித்துயர்கின்ற சந்தோஷத்தினுல், தேன் சிந்தும் மலர் மாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய மாவலி வீற்றிருக்கையில் அச்சமயத்தைச் சிந்தித்துப் பழமையாகிய நான்கு வேதங்களையுந் தெளிந்துணர்ந்த வாமனர் அங்கே செல்லுகின்றனர். (௫௪)

பஞ்சி னெல்கிய பதத்தினன் பன்முறை பதிப்பா
னெஞ்சி னெல்குறு நெடுநில நெருப்பென மதிப்பான்
முஞ்சி யன்பசுந் தருப்பையன் மன்பதை முகத்தி
னெஞ்சு நோக்கினன் விசித்திடுங் கோவணத் துடையான்

(இ - ள்.) பஞ்சைக்காட்டினும் மெல்லிய பாதமுடையவரும், பலமுறை கடவுளைச் சிந்தித்து மனமுருகுகின்றவரும், நெடிய நில வுலகைக் கண்டு தீப்போன்று மனதிற் பயமெய்துபவரும், முஞ்சிப் புல்லையும் பசுநிறந்தங்கிய தருப்பைப் புல்லையு முடையவரும், மனிதர் முகத்தைக்கண்டால் நாணமெய்தும் பார்வை யுடையவரும், கோவணவுடை தரித்துக்கொண்டுள்ளவரும் எ - று.

நூலொ டும்படச் சாத்துமான் றோலின னுவலிற்
பாலெ னத்தெளி முறுவலன் பவித்திர விரல
னூனு மாமறை யோருரு வெடுத்ததே யனையான்
கால மோர்ந்தறி யாகமப் பெருங்கலைக் கடலான்.

(இ - ள்.) உபவீதத்தோடு கலக்க வணிந்துள்ள மான்றோலுடையவரும், வசனிக்கும்போது பால்போலுந் தெளிவான புன்னகை யுடையவரும், பவித்திர மணிந்துள்ள விரலுடையவரும், ஒலிக்கின்ற சிறந்த வேதங்களெல்லாம் ஒருவடி வெடுத்தாற் போன்றவரும், முக்கால வர்த்தமானங்களையும் ஆய்ந்தறிதற் கேது வாகிய ஆகமமென்னும் பெரிய சாத்திரக்கடல் போன்றவருமாக, எ - று. (௬௬)

வரவு நோக்கின னடுதிறன் மாவலி வரக்கண்
டுரவு சிந்தைநெக் குருகின னெதிரெழுந் தூற்றான்
பரவி யாங்கவற் கியைவன யாவையும் பயின்றான்
விரவு மாமணி யாசனத் திருத்தினன் விருப்பான்.

(இ - ள்) இத்தகைய வடிவோடு அங்கே யெழுந்தருளவும், மிகு வல்லபம் படைத்த மாவலியென்போன் இவர் வருகையைநோக்கி உணர்ச்சியுள்ள சிந்தை யோடு மனம் நெக்குவிட்டுருகியவனாய், எதிர்கொண்டு சென்று நெருங்கித் துதி செய்து மிக்க விருப்போடு அவருக்குச் செய்யவேண்டிய உபசாரங்களை யெல் லாஞ் செய்து, சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த ஓராதனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்தனர். எ - று. (௬௭)

கொள்ளை மாதவ மியாவையு மொருவழிக் கொண்ட
பிள்ளை நீயிவ ணெய்தயான் பெற்றபே றெளிதோ
வுள்ளம் வேண்டுவ யாகொலென் றடிக்கடி யுவந்தான்
வெள்ள வார்கடற் றுயிலொழிந் தெய்தியோன் விளம்பும்.

(இ - ள்.) அநேக கோடிகளாய்ப் பரந்துள்ள பெருந்தவங்கள் யாவும் ஒரு ருவெடுத்த பிள்ளைப் பருவமுடைய தேவரீர் இங்கெய்தும்படியாக அடியேன் பெற்றுக்கொண்ட பயன் எளிதானதோ? தேவரீர் திருவுளத்தில் எண்ணியது யாதோ? என்றடிக்கடி விருப்போடு வினவினான். வெள்ளமாய்ப் பரந்த நீண்ட பாற்கடலில் அறிதுயில் புரிவதகன்று வந்த வாமனர் திருவாய்மலர்ந்தருளு கின்றார். எ - று. (௬௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மறைமுக மொழிந்த வேள்வி யாவையு மரபின் முற்றுந்
துறைமுக நடந்த சிந்தைத் தூயைநீ நின்னில் யாரே
நிறைகுணத் துயர்ந்தோர்க் கீந்து மேம்படு நிலையி னின்றா
ரறைகழ லரச கேளா வதிசய மடைந்த தெம்பால்.

(இ - ள்.) வேதத்திற் சொல்லிய யாகங்களெல்லாவற்றையும் முறைப்படி முடிக்கும் வழியிற் சென்ற மனமுடைய புனிதமானவன் நீயே. சத்திக்கின்ற வீரக்கழல் தரித்தமன்னனே! சத்துவகுணமுடைய சாதுக்களுக்குத் தானஞ் செய்து உன்போல மேம்பாடான நிலைமையிலிருந்தவர்கள் வேறெவர்கள்? இப் படி நீ செய்வது கேள்வியுற்று எம்முடைய மனதில் அதிசயம் உண்டாயிற்று.

கோட்படு குலிசி தன்பாற் குறுகல மூலக மீன்ற
தாட்படு கமலத் தோனிற் சார்கலந் தகைசால் வேள்வி
நாட்பட நடத்தி முற்று நின்னுழை நணுகி னேமோர்
வேட்கையி னஃது நம்பாற் றந்துற வேண்டு மென்றான்.

(இ - ள்.) பலரையும் வெல்லுங்கொள்கையுடைய வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன்பாற் போனோமில்லை. உலகங்களைப் படைத்த நாளத்தையுடைய கமலாதனனாகிய பிரமன் பாற்போனோமில்லை. பெருமைமிக்க யாகங்களைப் பலகாலமாக நடத்திமுடிக்கின்ற உன் பால் ஒருவிருப்பெய்திவந்தோம், விரும்பிய அப்பொருளை நம்பாற்றரவேண்டுமென்றுரைத்தருளினர். எ - று. (௬௦)

எத்தவம் புரிந்தே னைய வஃதுநீ யியைந்து கேட்ப
மத்தமால் யானை வேக வயப்பரி கொடிஞ்சி மான்றேர்
மொய்த்தமா நிதியக் குப்பை கலன்பல முதல யாவுஞ்
சித்தமோர்ந் தருளி னின்னே வழங்குவன் செல்வ வென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! யான் யாதுதவம்புரிந்தேன்? தேவரீர்விரும்பிய அதனை மனவிருப்போடுகேட்பீராக. மதமயக்குடைய பெரிய யானை - வேகத்தையுடைய வல்லமைபொருந்திய குதிரை - சிகரத்தோடு கூடிக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர் - விசேடமாய்ச் சிறந்த திரவியக் குவியல்கள் - பலவகையாபரணங்கள் முதலியனவெல்லாந் தேவரீர் திருவுள்ளத் துணர்ந்து, தெரிவிப்பீராயின், செல்வமுடையோரே! இப்போதே கொடுப்பேன். எ - று. (௬௧)

நெடுமுடிக் கொடிஞ்சி மான்றேர் நீணிதி நிறைத்த குப்பை
படுமணிக் கலன்க ளம்பொற் பசுந்துகிற் றானை தானை
விடுபரி முதல யாவும் வேண்டலம் வேண்டி னேமெம்
மடியொடு மளவை மூன்று நின்னிலத் தளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) நீண்ட சிகரம் போன்றகொடிஞ்சி யுடைத்தாய்க் குதிரைகள் பூட்டிய தேர்களும், மிக்கதிரயம் நிரப்பிய குவியலும், ஒளிதங்கிய இரத்தினாபரணங்களும், பசும்பொன்னாலாகிய அழகிய ஆபரணங்களும், பீதாம்பரங்களும், சேனைகளும், செலுத்தத்தக்க குதிரைகளுமாகிய இவற்றையெல்லாம் விரும்பினோமில்லை. உம்முடைய பூமியில் எம்முடைய பாதத்தால் அளக்கப்படுவதாகிய மூன்றடி நிலமே விரும்பினோம். எமக்குத் தானஞ்செய்க வென்றிரந்தனர்.

மூவடி மண்ணி னைய செய்வதென் மொழிதி யென்னத்
தேவுயர் தவத்துச் சிந்தை செய்தவ ணிருந்து செய்வே
மாவது புரிதி யென்னு வறைந்தன னமல னன்னோ
னீவது முயன்றான் வெள்ளி யருகுநின் றினைய சொல்வான்.

(இ - ள்.) ஐயா! மூன்றடி நிலத்திலே தேவரீர் யாதுசெய்வது? திருவாய் மலர்ந்தருள்கவெனப் பிரார்த்திக்க, கடவுளைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயே யிருந்துபெருந்தவஞ் செய்வேன். ஆதலால், அம்மூன்றடி நிலத்தைத் தானஞ்செய்கவென்று வாமனவதாரங்கொண்ட திருமால் திருவாய்மலர்ந்தனர். அதனைக் கேட்ட மாவலி அப்படியே தானஞ்செய்தற்கு எத்தனித்தான். அப்போது சுக்கிரன் (அசுரகுரு) பக்கலிலிருந்து இப்படிச்சொல்லுகின்றான். எ-று.

பிள்ளையென் றிவனை யோர்த லேழமை பெருந்தோட் டுந்தி
வள்ளவாய்க் கமலத் தோற்கு மளவொழி வரம்பி னின்றான்
பள்ளநீர் வேலை ஞால முழுவதும் பயந்து பல்வே
றெள்ளுமெண் ணெயுமொத் தெல்லா வுயிர்தொறு மியைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) (இங்கே யாசிக்கவந்துள்ள) இவரைச் சிறுவரென்றுமதித்தல் அறியாமையாகும். இவரோ பெரிய இதழ்களுடையதாய்க் கிண்ணம்போல வாய்படைத்த தாமரையி னடுவேயுள்ள பிரமனுக்கும் அளவிடற்கரிய நிலைமையிலுள்ளவர். அன்றியும் ஆழமுடைத்தாய் நீர் நிறைந்த கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் படைத்து எல்லாச் சீவராசிகடோறும் பல்வேறுவகையாய் எள்ளும் எண்ணெயும்போல் நிறைந்துள்ளவர். எ - று. (சுசு)

பாயிர முகத்து நூற்கும் பழமறைப் பொருட்கு மெட்டாச்
சேயவன் செய்வ செய்வோன் செயப்படுங் கருவி யாகி
மேயினோ னுலக மெல்லா முண்டவன் விளங்கா மாயத்
தாயவன் றன்மை நின்னா லளப்பரி தைய வென்றான்.

(இ - ள்.) பரப்பாகச் சொல்லப்பட்ட சாத்திரங்கட்கும் பழமையாகிய வேதக்கருத்துக்குமெட்டப்படாத அதிதூரத்திலுள்ளவர். செய்தொழில் செய்வோன் செய்யுங்கருவி என்பன மூன்றுந் தாமேயாகி விளங்குகின்றவர். உலகங்களையெல்லாம் உண்டுமிழ்ந்தவர். தெளிவற்ற அருமையுடைய மாயத்தன்மையால் அவர் நிலைமையை, ஐயனே! உன்னால் அளப்பரிதாகுமென்று கூறினன்.

கொடுப்பன முறையி னோர்ந்து கொடுத்தநீ கொடுப்ப தோர்பா
லடுத்துநின் றொழிப்ப தாகா நின்கருத் தளந்து கோடி
விடுத்தன னொழிந்தே னென்றான் வெள்ளியும் விரைத்து ழாயோன்
மடுத்தெறி சிறைக்கா னல்குங் கலுழனை மனத்தி னோர்ந்தான்

(இ - ள்.) தானஞ் செய்பவற்றை முறைப்படியுணர்ந்து கொடுத்துவந்த நீ, இப்போது கொடுப்பதை மட்டும் ஒரு பக்கலிற்சேர்ந்து நின்று நான்தடைசெய்வது தகாது. ஆதலால் உன் கருத்தில் ஆராய்ந்துகொள்ளக்கடவாய். இதோ நான் விட்டுப்போகின்றேனென்று சுக்கிரன் சொல்லினன். அப்பொழுது வாமனராயிருக்கின்ற மணந்தங்கிய துளசிமாலை தரித்ததிருமால் நிறைந்து வீசுங்காற்றைச் சிறகுகளுண்டாக்குகின்ற கருடனைத் திருவுளத்தெண்ணினர். எ - று.

கஞ்சமொத் தலர்ந்த மேக வண்ணனாற் கருதப் பட்ட
வெஞ்சிறைக் கலுழன் றாழா வெள்ளியை யள்ளிக் கொண்டான்
மஞ்சிவர்ந் தியங்கா நின்ற வானிவர்ந் தெழுந்தா னோக்கி
யஞ்சின னலங்கற் றிண்டோள் வாளெயிற் றசுரர் கோமான்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்கள் பூத்த மேகம்போலுந் திருமேனியை யுடைய திருமாலினாற் கருதப்பட்ட பெருஞ் சிறகுகளையுடைய கருடன் இறங்கிச் சுக்கிரனைத் தூக்கிக்கொண்டு உடனே மேகங்கள் வந்து குடியிருந்து சஞ்சரிக்கும் ஆகாயத்தின்மேற் பறந்தான். அதனை மாலைதரித்த தோள்களையும் கூர்மைதங்கிய பற்களையுமுடைய அசுரர் தலைவனான மாவலிகண்டு பயந்தான். எ - று.

உந்தியம் பொகுட்டி னண்ட மெவற்றையு முவப்பி னீன்ற
பைந்துழா யலங்கன் மாயோ னெம்முழைப் பரிவி னெய்தி
முந்திநின் றெனது மண்மேன் மூவடி யிரப்ப வெம்மோர்
தந்தமா தவங்கொ லின்னே யளிப்பது தரும மென்ன.

(இ - ள்.) தமது அழகிய உந்தித்தாமரையினின்றும் அண்டகோடிகளை யெல்லாம் சந்தோஷத்தோடு பெற்றவராகிய பசிய துளசிமாலை யணிந்த திருமால் என்னிடத்தில் அன்புடன்வந்து என்கண்ணெதிரே நின்றுகொண்டு என் நிலத்திலே மூன்றடிமண் யாசித்தற்கு எம்முன்னோர்கள் செய்த பெருந்தவந்தானோ? ஆனபடியால் அவருக்குத் தானஞ்செய்வதே தருமமாகுமென்று. எ-று.

முருகவிழ் மலரோ டள்ளி முக்கைநீர் முகந்து விட்டா
னருண்முறை யங்கை யேந்தி நிலத்திடைக் கவிழ்த்தா னையன்
றிருகுவா ளெயிற்று வேந்த னுதவிய திவலைத் தெண்ணீர்
தருநிழ லவர்க்கு முன்னை யமிழ்தினுந் தக்க தன்றே.

(இ - ள்.) மணம்வீசப்பெற்ற மலரோடெடுத்து முன்கையினால்நீரையள்ளி விட்டான். அப்பொழுது குறள்வடிவேற்ற திருமால் திருவருண்முறைமையால், அந்நீரைத் தமதுள்ளங்கையிலேற்றுப் பின்னர் நிலத்தில் விடுத்தனர். முறுக்குடையதாய் ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய மாவலி, வாமனர் கையில்விடுத்த துளிகளோடு கூடிய தெளிந்த நீரானது, கற்பகவிருட்சத்தின் நிழலிலுள்ள தேவர்களுக்கு முற்காலத்திற்றந்த அமுதத்தைக் காட்டிலுஞ்சிறந்தது. எ - று.

சேண்பட நிவந்த தெந்தை திருமுடிச் சிகரந் தீண்டி
மாண்படு திசைக ளெல்லா மறைத்தன புயங்கண் மண்மேற்
கோண்படு திகந்த முற்றுங் கரந்தன வுருவங் கூர்ந்து
காண்பன வெல்லாந் தானே யென்பன காட்டி நின்றான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது எந்தையாகிய திருமாலின் கிரீடத்துச்சி ஆகாயமளாவி யுயர்ந்தது. அவர்தோள்கள் மாட்சிமைபெற்ற திசைகளிலெல்லாம் நீண்டு அவற்றை மறைத்தன. நிலவுலகத்தின் மேற்கொள்ளப்படுகிற திசைகளின் முடிவுகள் முழுவதும் அவர் அவயவங்களை யெல்லாம் மறைத்தன. இவ்விசுவரூபத்தால் ஆன்மாக்கள் தெளிந்து பார்ப்பவை யெல்லாம் தாமேயாயிருக்கின்றாரென்பதை விளக்கி நின்றனர். எ - று. (௩0)

ஏந்திரு நிலத்தை யோர்தா ளடக்கிய தெவையுந் தாங்கித்
தோய்ந்தெழு வடபான் மேருச் சுற்றுவிட் டெழுந்து மீப்போம்
பாந்தளி னிவந்த தோர்தா ளோர்பதத் தளவை காணான்
சாய்ந்தனன் மகுடச் சென்னி மாவலி தகுவர் கோமான்.

(இ - ள்.) ஆதிசேடனாற் றாங்கப்பட்ட பெரிய நிலவுலகத்தை அவருடைய ஒருபாதம் அடக்கிற்று. மற்றொருபாதமானது அண்டகோடிகளை யெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு நிலத்திலழுத்தி வளர்ந்திருக்கும் வடதிசையிலுள்ள மேருமலையைச் சூழ்ந்து உன்னதமாய்ச் செல்லும் சர்ப்பம்போன்றோங்கியது. வேறோரடியளப்பதற்கு இடங்காணாதவராய்; அசுரர் தலைவனாகிய மாவலி மகுடமணிந்த தலையை வளைத்தனன். எ - று. (௩௧)

சங்குசக் கரங்கை தாங்கு தாமரைத் தடக்கட் பச்சைக்
கொங்கலர் துளவோ னீலப் பொருப்பென நிவந்த கோல
மங்கண்மா ஞாலத் துள்ளோ ரசும்புறு பசும்பொ னாட்டோர்
பொங்குபே ரன்பி னோடுங் கண்டுகண் புலப்ப நின்றார்.

(இ - ள்.) சங்கு சக்கரங்களைத் திருக்கரத்திற் றாங்கிய, தாமரைமலர்போ லும் பரந்த கண்களையுடைய, மணங்கமழுந் துளவமாலை யணிந்த திருமால், நீலமலைபோலவளர்ந்த அவ்விசுவரூபத்தை இடமகன்ற பெரிய பூமியிலுள்ள மாந்தர்களும், பசும்பொன் மயமாய் வழுவழுப்புள்ள தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களும் மிகுந்த பேரன்போடு தரிசித்துக் கண்கள் களிப்பெய்தும்படி யிருந்தார்கள். எ - று. (௯௨)

விண்முக டளந்து நின்ற சேவடித் தலத்து விண்ணோர்
தண்மல ரிடைய றாது சொரிதலாற் றன்னை நீங்கா
மண்மகள் குளிர்ப்ப நின்ற மலரடி மறையப் போர்த்துத்
திண்மரு திகந்த மெட்டு நாறின தெய்வத் தண்பூ.

(இ - ள்.) ஆகாயமுகட்டை யளந்துகொண்டிருந்த அவ் வாமனருடைய பாததாமரையில், தேவர்கள் குளிர்ச்சி தங்கிய கற்பக மலர்களை இடைவிடாது சொரிந்துகொண்டிருப்பதால், தம்மைவிட்டு நீங்காத நிலமகள் குளிர்ச்சி யெய்தும்படி அளந்துகொண்டிருந்த மற்றொரு பாததாமரை மறைவுபடப் பொதிந்து தேவலோகத்திலுள்ள குளிர்ந்த கற்பக மலர்களின் மிக்க மணமானது அஷ்டதிக்குகளிலும் பரிமளித்தது. எ - று. (௯௩)

தாமரைத் தவிசின் மேலோ னிந்திரன் முதலோர் தந்த
தேமரு தருவி னோங்குந் திண்சினை முகிழ்த்த மென்பூப்
பாமரு நெடுநீ ராடை யகனிலம் பரக்க லாலப்
பூமக ளென்னுந் தன்மை காட்டினள் புவனப் பூவை.

(இ - ள்.) கமலாசனத்தின்மீது விளங்கும் பிரமதேவன் இந்திரன் முதலானோர் அர்ச்சித்த தெய்வீகம்பொருந்திய கற்பகவிருக்ஷத்திற் றழைத்த வலிய கிளைகளில் அரும்பிய மிருதுவான மெல்லிய மலர்கள், பரவிய சமுத்திரத்தை ஆடையாக வுடுத்த இடமகன்ற நில வுலகமாகிய பூமிதேவியின்மீது பரம்பியிருத்தலால் அப்பூமிதேவியானவள் தானே பூமகளென்னுந் தன்மையைக் காட்டி நின்றனள். எ- று, (௯௪)

மீயுயர் விசும்பு பூத்த மீனின மெல்லென் குல்லைப்
பாயொளி மருமந் தாழு முத்தினைப் பகையா நிற்பச்
சேயொளி பரப்பி வையத் திருளறச் சிதைக்குந் தெய்வக்
காய்கதிர்க் கடவுண் மற்றோர் கவுத்துவ நிகர்ப்ப தம்மா.

(இ - ள்.) மிக வுயர்வான ஆகாயத்தில் விளங்கும் நக்ஷத்திரக் கூட்டங்கள், மிருதுவாகிய துளபத்தின் பசிய நிறமானது பாய்கின்ற ஒளிதங்கிய திருமால் தமது திருமார்பிலணிந்துள்ள முத்துமாலையை விரோதித்துக்கொண்டிருக்கவும், அதி தூரத்திலிருந்து பிரகாசித்து உலகிலுள்ள இருட்டொகுதி யகலும்படி யழிக்கின்றவனும் தெய்வீகமாய் வெப்பந்தங்கிய கிரணங்களை யுடையவனுமாகிய சூரியன், மற்றோர் கௌஸ்துப மணிபோன்று விளங்கினன். எ - று. ()

மந்தரந் திரித்து முன்னைப் பாற்கடல் வயிறு நோவ
வெந்திரத் தியற்று நின்று கடைந்தநா ளிமையோர் போற்று
மிந்திர னரசி னோங்க வக்கட லிடத்து நின்றோர்
சந்திர னெழுந்த வாபோற் றனிக்குடை நிவந்த தன்றே.

(இ - ள்.) முற்காலத்திலே மந்தரகிரியைச் சுழற்றி ஓர் யந்திரமாக நாட்டித் திருப்பாற்கடலின் வயிறு நோகும்படி கடைந்தகாலத்தில், தேவர்கள் துதிசெய்கின்ற இந்திரன் தேவலோக அரசாக்ஷியில் மேம்பாடெய்தும்படி அந்த க்ஷீராப்தியினின்று ஒரு சந்திரன் உதித்தாற்போல ஒப்பற்ற ஒருகுடையானது அவர் திருமுடிமே லோங்கியது. எ - று. (கூ)

கற்பக நாடு காக்கு மாயிரந் தடங்கட் புத்தேண்
மற்பகத் திரண்ட திண்டோள் வானவ ரெவரு மெய்தி
யற்பகற் றுரந்த வாபோ லருந்துயர் கழிய நின்றார்
முற்பக லெவர்க்கு மெட்டா முளரியம் பதத்து வீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்தை ரக்ஷிக்கின்ற ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரனும், யாவர் வலிமையுங் கெடும்படி திரண்ட திண்ணிய தோள்களையுடைய தேவர்களெல்லாரும் வந்து, சூரியகாந்தியில் இருளை யகற்றினார்போலத் தங்களுக்கிருந்த கொடுந் துன்பமொழிந்து முற்காலத்தில் யார்க்குமெட்டாதிருந்த அத் திருமாலின் தாமரை மலர்போல அழகிய திருவடிகளில் வணங்கினார்கள்.

எந்தைநீ யெம்மை நோக்கி யெய்திய விடுக்கண் டீர்ப்பான்
வந்தனை யுனக்கென் றோர்ந்து செய்தகைம் மாறு முண்டே
தந்தையாய்த் தவமா யீன்ற தாயுமாய்த் தரும மாயெஞ்
சிந்தனை கரந்து நின்றாய் தேவனே போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! அடியேங்களைக் குறித்து எங்களுக்குற்ற துன்பத்தை யகற்றும்பொருட்டு எழுந்தருளினீர். தேவரீருக்கென்று அடியேங்கள் ஆராய்ந்துசெய்த பிரதியுபகாரம் ஏதாயினுமுண்டோ? எங்களுக்குத் தந்தையாகவும் தவமாகவும் தாயாகவும் அடியேங்கள் புரியும் புண்ணியமாகவும் எங்கள் சித்தத்தில் மறைந்திருந்தீர். எங்கள் பெருமானே! அடியேங்களைக் காக்க காக்க.

என்றடி யிறைஞ்சி வாழ்த்து மிந்திரன் முதலோர்க் கின்னே
தன்றனிக் கருணை கூர்ந்தான் றருநிழ லரசு தந்தா
னின்றவோ ரடியு நேரா மாவலி நெடும்பொற் சென்னிக்
கன்றளித் தமைத்தா னல்லன் சீறின னமல நாதன்.

(இ - ள்.) என்று கூறித் திருவடிகளில் வணங்கித் துதிசெய்யும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கு உடனே ஒப்பில்லாத திருவருள்பாலித்து, கற்பகவிருக்ஷ நிழலில் வீற்றிருக்கும் அரசுரிமையையும் தந்தனர். மிகுதியாயுள்ள ஓரடியையும் அளப்பதற்கு இடமில்லாமையால் மாவலியின் நீண்ட பொற்கிரீடந்தரித்த சிரசின்மேல் அத்தினத்திற் சாத்திப் பதித்தனர். அன்றியும் திருமால் கோபமெய்தினர். எ - று. (கூ)

கூரெயிற் றசுரர் கோமான் மாவலி யென்போன் றன்னைக்
காரகப் படுத்தி மற்றைக் கடிகம ழலங்கற் றுல்லைத்
தாரகப் படுத்த மாயோன் றன்னிக ரின்மை நோக்கிப்
பேரக லண்ட மெல்லாம் பிளப்பதற் குருத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) பிளவுற்ற பற்களையுடைய அசுரர் தலைவனாகிய மாவலியைச் சிறையிலகப்படுத்தி மணங்கமழும் மாலையாகத் து...மாலை தரித்த திருமால், தனக்குச் சமானமானவர்க ளொருவரு மில்லாமையைக்கண்டு, விரிந்து பரந்த அண்டகோடிக ளெல்லாவற்றையும் பிளப்பதற்காகக் கோபித்துநின்றனர்.

வெருவின ரிமையோ ரின்னோ னுங்கது விளைப்ப நோக்கி
யொருவழிக் குழுமித் தெய்வக் கயிலையஞ் சார லுற்றார்
செருகிய குடில வேணி யெம்பிரான் றிருமுற் சென்றார்
பரிபுர மிழற்றும் பாத பங்கயம் பணிவ தானார்.

(இ - ள்.) இப்படி வாமனாவதாரங்கொண்ட திருமால் அப்படிக் கொடுமை செய்வது நோக்கி, தேவர்கள் பயமெய்தியவர்களாய் ஒன்றுசேர்ந்து, தெய்வீகந் தங்கிய அழகிய திருக்கைலாயகிரிச் சாரலையடைந்து, வட்டவடிவமாய்ச் செருகிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருமுன்னே சென்று, சிலம்புகள் சத்திக்கின்ற திருவடித்தாமரைகளை வணங்கினார்கள். எ - று. (சூக)

வெள்ளைவா ரணனு மற்றை விண்ணவ ரெவரும் வெள்ளைப்
பிள்ளைநாண் மதியஞ் சூடு மெந்தையெம் பெருமாற் போற்றி
வள்ளவாய்க் கமலை கேள்வன் மாவலி பொருட்டா லெம்மோர்க்
குள்ளநெக் குருகி யார்க்கு மளப்புறு வுருவங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) வெள்ளையானையை வாகனமாகவுடைய இந்திரனும், ஏனைய தேவர்கள் யாவரும் வெண்ணிறந்தங்கிய மூன்றாநாளுதிக்கும் இளம்பிறையைத் தரித்த எமது தந்தையுந் தலைவனுமாகிய சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்து, கிண்ணம்போல மலர்ந்த தாமரைமலரிலிருக்கும் லக்ஷ்மீநாயகராகிய திருமால் எங்களுக்காகத் திருவுள்ளம் நெக்குருகினவராய் மாவலியை யழிக்கும்பொருட்டு எவர்களுக்கும் அளவிடற்கு முடியாத விசுவரூபங்கொண்டருளினர். எ - று.

கொண்டபே ருருவந் தன்னாற் கோமுறை யெனக்குத் தந்தான்
றிண்டிற லசுரற் பற்றி யரும்பெருஞ் சிறையி லிட்டா
னண்டமு மண்டந் தாங்கு மேருவு மதனைச் சூழுந்
தண்டலில் புவன மெல்லாந் தட்டுவிட் டுருவி நின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படிக்கொண்ட விசுவரூபத்தால் அடியேனுக்கு அரசாக்ஷி முறைமையைத் தந்தனர். மிக்க வல்லமைதங்கிய மாவலியென்னும் அசுரனைப் பற்றிப் பெரிதாயுள்ள கடுஞ்சிறையிற் போட்டனர். இப்போது உலகினையும் இவ்வுலகினைத் தாங்கும் மேருமலையையும் அம்மேருமலையைச் சூழ்ந்த கெடுதியற்ற அண்டகோடிக ளெல்லாவற்றையும் தாண்டிக்கொண்டு ஊடுருவி நின்றனர். எ - று. (சூ௩)

அன்னது தடுத்தி யாயி னமரரு முனிவர் யாரு
நின்னடித் தொண்டு நீங்கா நெறிநிற்கு நிலையி னிற்பா
ரென்னலு மிமய வெற்பீன் றளித்திட வுலக மீன்ற
கன்னியோர் பாக னேவ வயிரவக் கடவுள் சென்றான்.

(இ-ள்.) இப்பொழுது அக்குறளுருவைத் தேவரீர் தடுத்தருள்வீராகில், தேவர் முனிவர் முதலிய எல்லாரும் தேவரீருடைய திருவடித் தொண்டினைப் பிரியாத மார்க்கத்துடன் அவரவர்க்குரிய நிலைமையி லிருப்பார்கள் எனப் பிரார்த்தித்த மாத்திரமே, இமயமலையரசன் தவத்தினாற் புத்திரியாகப்பெற்றுக் கொள்ள, உலகங்களை யெல்லாம் தந்தருளிய ஜகந்மாதாவாகிய உமாபிராட்டியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வைரவக்கடவுளை யேவவும், அவர் வாமனர்பாற் சென்றனர். எ-று. (கூச)

சென்றன னெதிரா நின்றோ ராணவச் செருக்கி னிற்கு
மன்றலந் துளவி னாற்கு மாமயக் கொழிய நேரா
வின்றியல் பிறவுஞ் சொன்னா னஃதவன் சிறிது மெண்ணான்
கன்றிய வெகுளி மிக்கான் வைரவக் கடவுட் செல்வன்.

(இ-ள்.) வைரவக்கடவுள் எதிராகப்போய், ஒப்பற்ற ஆணவத்தால் அகந்தையுற்றிருக்கும் [illegible]கின்ற துளசிமாலைதரித்த திருமாலாகிய வாமனருக்கு மிக்க மயக்[illegible]து நீங்கும்பொருட்டு, ஒவ்வாதிருக்கின்ற இயல்பற்ற அவருடைய செய்கைக[illegible]யும் பிறவற்றையும் எடுத்துச்சொல்லினர். அப்படிக் கூறியவற்றை அவ்வாமனர் சிறிதுங் கருதவில்லை. வைரவக் கடவுளென்னும் பெயரையுடைய சிவமூர்த்தி கொடூரமாகிய பெருங்கோப மிகுந்தனர். எ-று.

பற்றினன் வயிரத் தண்டம் பகிரண்ட மதிர வோச்சிச்
சுற்றினன் னுருமுக் காலத் தெழித்தனன் றுளவ மார்பி
னெற்றின னெற்ற லோடு மெறிபடு சண்ட வாயு
முற்றுற விற்று வீழு மூரிவெங் கிரியிற் சாய்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஒரு வச்சிர தண்டாயுதத்தைத் திருக்கையிலேந்திப் பகிரண்டங்களெல்லாம் அதிரும்படி சுழற்றி, இடி கக்கும்படி கர்ச்சித்தவராய், துளசிமாலை தரித்த அத்திருமாலாகிய வாமனர் மார்பிற் றாக்கினர். அப்படித் தாக்கியவுடனே, யுகாந்தப் பிரளயத்தில் வீசும் சண்டமாருதமானது அதிகரித்ததினால் அடியோடு பிளந்துவிழும் வலிதங்கிய பெரிய மலைபோன்று கீழேவிழுந்தனர்.

கருநிறக் கமஞ்சூன் மேகக் காரத னுரித்து வாங்கித்
திருநிறத் தமையக் காள கஞ்சுக மென்னச் சேர்த்தி
வெரிநுறப் பிடுங்கு மென்புந் தண்டென விடுத்துக் கொண்டான்
மருமலர்த் துளவ மாயோ னாணவ மயக்கந் தீர்ந்தான்.

(இ-ள்.) கருநிறமெய்திப் பூர்ண கர்ப்பமுடைய மேகம்போன்ற திருமாலின் கரியதோலை யுரித்தெடுத்து, அழகிய தமது மார்பிற் பொருந்தும்படி கருநிறச் சட்டையை யணிந்துகொண்டு, அவர் முதுகினின்றும் பறித்த முதுகந்தண்டெலும்பைத் தண்டாயுதமாகத் தமதுகையிற் பற்றிக்கொண்டனர். உடனே வாசனைவீசும் மலர்மாலையும் துளசிமாலையு மணிந்த திருமால் ஆணவத்தினால் தமக்குண்டாகிய மயக்கம் நீங்கப்பெற்றனர். எ-று. (கூரு)

வரன்முறை யுணர்ந்த மாயோ னணவ மயக்கால் வந்த
புரைதவப் பவள வேணிப் புண்ணியப் பொருப்பை யோரா
விரைநறு மலரிட் டேத்தி யருச்சனை விழையா நின்றான்
கரையழி செருக்கு நீத்தான் பெற்றனன் கடவுட் டன்மை.

(இ - ள்.) தாம் வாமனராக அவதரித்த காரணத்தைத் தெரிந்த திருமால் அதன்பின் தாம்கொண்ட ஆணவப் பிராந்தியால் நேர்ந்த குற்றங்களகலும்படி பவளம்போலும் செவந்த சடையையுடைய புண்ணிய மலைபோன்ற சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து நறுமணங்கமழும் மலர்களால் அர்ச்சித்துப் பூசிக்க விரும்பித் துதித்துக்கொண்டிருந்தனர். அதனால் அளவிறந்திருந்த ஆணவச் செருக்கு நீங்கினவராய்ப் பழையபடியே தெய்வத்தன்மை யடைந்தனர். எ-று.

வாமனாவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கஅ-க்குத் திருவிருத்தம். உஅகூகூ.

பத்தொன்பதாவது

பாசுராமாவதாரச் சருக்கம்.

பிருகுமா முனிவன் றன்னா ளருளிய பிறழாச் சாப
முருவநின் றின்ன செய்து மொழிந்தில தொலிநீர் வேணி
திருவரு ளின்மை யன்னோற் கடைந்தன தெரிந்து சொற்றேம்
பொருதிறற் றிகிரி மாயற் கருளிய புகல்வா மின்னும்.

(இ - ள்.) சிறந்த பிருகுமுனிவர் பூர்வத்திற் கூறிய தவறாத சாபமானது ஓங்கிநின்று இப்படி அவதாரங்கள் செய்தும் நீங்கவில்லை. சப்திக்கின்ற கங்கையையணிந்தசடையையுடைய சிவபெருமான்திருவருளில்லாமையால் அத்திருமாலுக்கெய்திய வகையைத்தெரிந்து கூறினோம். போர்புரியுஞ் சக்கராயுதமுடைய திருமாலுக்கு அநுக்கிரகித்த வகையை மேலுஞ் சொல்லுவோம். எ - று. (க)

ஒருங்கிய மனத்தி யோக முற்றுணர்ந் தொருவா நின்றோ
னருந்தவ முருவு வேண்டி யருந்தவஞ் செய்த தன்னோன்
கருங்கட னிலத்துக் காம முதலிய கடந்தோன் றெய்வப்
பெருங்கு ணச்சம தக்கினி யென்றொரு பேரி னின்றோன்.

(இ - ள்.) ஒன்றுபட்ட மனத்தையுடைய யோகமார்க்கத்தை முழுவது முணர்ந்து அந்நெறியில் நீங்காதிருந்தவரும், அரியதவமே மாநுடவடிவத்தை விரும்பி அரிய தவம்புரிந்ததை யொத்தவரும், கரியகடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தில் காமமுதலியவற்றைச் செயித்தவரும், தெய்வீகந்தங்கிய பெருங்குணமுடையவருமாகிய சமதக்கினியென்ற ஒப்பற்றபேரோடுவிளங்கிய முனிவர் ஒருவருளர். எ - று. (உ)

ஆங்கவற் குயிரே யன்னா ளருந்தவச் சிறப்பி னின்றாள்
வாங்கருங் கற்பின் றெய்வப் பத்தினி மடவாண் மெல்லென்
றேங்கிய நுசுப்பி னெல்கு மிரேணுகை யென்பா டன்பாற்
றேங்கமழ் துளவத் தோளான் றிருவவ தாரஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) அச்சமதக்கினி முனிவருக்கு உயிரையே யொத்தவளும், செய்தற்கரிய தவத்தின் மேம்பாட்டிலிருப்பவளும், அரிய கற்பினையுடைய தெய்வீகமுள்ள பத்தினியாக வாய்த்தவளும், மிருதுவாகிய ஏக்கமுற்றுத்துவளுகின்ற இடையை யுடையவளுமாகிய இரேணுகை யென்பவளிடத்தில், மணம் வீசும் துளசிமாலைதரித்த தோளையுடைய திருமால் திருவவதாரஞ் செய்தனர்.

மெய்த்தவச் செல்வ னோக்கி வேட்கைமிக் கெழுந்தான் போந்து
நெய்த்தலைக் குழவி யின்ப நுகர்ந்தன னெகிழ்ந்த சிந்தைத்
தத்தரிச் சிலம்பி னார்க்குந் தளர்நடை தழுவ நின்றான்
வித்தகற் குதவ வேண்டுங் கலையெலாம் விளங்கச் செய்தான்.

(இ - ள்.) உண்மைத்தவச் செல்வராகிய சமதக்கினி முனிவர் புத்திரோற்பத்தியைக்கண்டு விருப்ப மிகுந்துவந்து, மிருதுவானதலையையுடைய அக்குழந்தையி னின்பத்தை யநுபவித்தனர். மனவுருக்கமுற்றனர். அக்குழந்தை பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சிலம்பணிந்த பாதங்களால் தத்திச் செல்வதாகிய தளர்நடைப் பருவம்வாய்ந்தது. அதன்பின், வித்தியாப்பியாசஞ் செய்யத்தக்க பருவத்தில் அறிவுடைய அக்குழந்தைக்குக் கற்பிக்கவேண்டிய நூல்களையெல்லாம் தெளியும்படி தந்தை ஓதுவித்தனர். எ - று. (சு)

பருவமோ ராறு செல்லத் தலைப்படும் பருவந் தன்னிற்
றிருமகள் கொழுநற் கன்னா னான்முறைச் சடங்கு செய்தான்
கருணையோ ருருவு கொண்டா லன்னவன் கடனீ ராடைப்
பெருநிலம் பரவ நின்றான் பெருந்தவத் தலைவன் செல்வன்.

(இ - ள்.) ஆறுவயது நடக்கத் தொடங்கும் காலத்தில், லக்ஷ்மிநாயகராகிய அக்குழந்தைக்குச் சமதக்கினிமுனிவர் முறைப்படி [illegible]வேதச்சடங்கைச்செய்தனர். பெருந்தவச் செல்வராகியசமதக்கினி [illegible]யுடைய புத்திரரான கருணையே ஓருருவெடுத்தாற்போன்ற அப்புத்திர[illegible]ரம்பிய கடலே ஆடையாயுடுத்த பெரிய நிலவுலகம் போற்றும்படி யிருந்தனர். எ - று. (ஞ)

எழுதியோர்ந் துணர வொண்ணா விருக்கெனுங் கடலு மிந்தச்
செழுமறைக் கடலி னோங்கு மாகமத் திரையு நீந்தி
முழுதுணர் வரம்பி னின்றா னஃதன்றி முன்ன ரீன்ற
தொழுதகைத் தந்தை நோக்கிச் சொற்றன துறந்து நில்லான்.

(இ - ள்.) எழுதி யாராய்ந்தறியப்படாத [எழுதாக்கிளவியாகிய] வேதமென்னுங் கடலையும், செழுமை தங்கிய இவ்வேதக்கடலின் ஓங்குகின்ற ஆகமங்களென்னும் அலைகளையுந் தாண்டி, முற்றுணர்ந்த முடிவிடத்திருந்தனர். அதுவேயன்றி, முதலிலே தம்மைப்பெற்ற யாவராலும் வணங்கற்குரிய தன்மைபொருந்திய தந்தை தம்மைநோக்கித் தந்தகட்டளையைக் கடந்திருக்க மாட்டார்.

இப்பரி சொழுகுங் காலை யீங்கிவற் பயந்த தந்தை
துப்புறழ் குடில வேணிக் கருச்சனை தொகுக்குங் காலைக்
கப்பிள முலையி ரேணு கையெனுங் கற்பி னிற்பா
ளப்பெடுத் துருட்டி யென்று மாங்கவற் கருளா நிற்பாள்.

(இ - ள்.) இப்படி நடக்குங் காலத்தில், இவரைப்பெற்ற தந்தையாகிய சமதக்கினி முனிவர், பவளத்தை யொத்த நிறமுடைத்தாய் வட்டவடிவாய்ச் சுற்றிய சடையையுடைய சிவபெருமானை யர்ச்சிக்குஞ் சமயத்தில், கப்புவிட்டாற்போன்ற இளமைதங்கிய முலையையுடைய இரேணுகை யென்பவள், எக்காலத்திலும் அவர்பூசைத்திருமஞ்சனத்திற்குத் தீர்த்தத்தையெடுத்துத்திரட்டிக் கொடுத்துவருவாள். எ - று. (எ)

இற்படு கற்பி னேனழைக் கெழுதிய திலக மன்னு
ளற்படு கூந்த லோர்நா ளறலெடுத் துருட்ட வென்னு
நிற்புழிக் ககன மீக்கந் திருவனோர் நிழலைக் கண்டாள்
கற்படு மனத்த ளந்நாட் சிறிதுளங் கவல்வ தானுள்.

(இ - ள்.) இல்லற நடத்துங் கற்பினையுடைய மாதர்கள் நெற்றியிலிட்ட திலகம்போன்று, இருள்போலுங் கூந்தலையுடைய இரேணுகை, ஒருநாள் திருமஞ்சனதீர்த்த மெடுத்துத்திரட்ட நிற்கும்போது, ஆகாயத்தின்மேற்செல்லும் ஒருகந்தர்வனுடைய நிழலைநோக்கி, கற்புநிலைமையிற் பதிந்த மனம்வருந்தினாயினள். எ - று. (அ)

வளைத்தளிர்ச் செங்கை மாட்டி வாரநீர் திரண்டு வாராக்
கிளைத்துளி சிதறி யோட வெருவினள் கிளிமென் சொல்லா
டளிர்க்கையான் மறுத்தும் வாரத் திரண்டில தளிநீ ரன்னு
ளிளைத்தன ளுசுப்பை யொத்தா ளேங்கின ளுருவ மெல்லாம்.

(இ - ள்.) கிளிபோலும் மிருதுவான சொற்களையுடைய அவ்விரேணுகை, வளையலணிந்து தளிர்போன்றுள்ள தன் கையிற் குடத்தைப்பற்றி நீர்முகக்கையில் அந்நீர் வழக்கப்படி திரண்டுவராமல், கிளைகளான துளிகளாய்த் தெறித்தோடவும் பயமெய்தியவளாய், மீண்டும் தளிரையொத்த தன்மையாள் முகந்தபோதும் குளிர்ந்த நீரானது திரளவில்லை. அப்பொழுது அவ்விரேணுகை தன்னுடல் முழுமையும் இடையேபோ லிளைத்து ஏக்கமெய்தினள். எ - று. (கூ)

கரநெரித் துதரம் வைக்குங் கண்ணிணை சலுழா நிற்கும்
வரனுடைத் தெய்வ நோக்கு மில்லற மாட்சி பார்க்கும்
விரதமா தவனை யெண்ணு வெள்குறும் வெதும்பும் விம்மு
மரவுதீக் கிடந்தா லென்ன வாக்கைவெந் தழலா நிற்கும்.

(இ - ள்.) தன் கைகளை நெரித்துக்கொண்டு வயிற்றில் வைத்துப் பிசைவாள். வரத்தைக் கொடுக்குந் தெய்வத்தை மனதிற் சிந்திப்பாள். தன் இல்லறத்தின் சிறப்பைப் பார்ப்பாள். விரதத்தோடு பெருந்தவமேற்கொண்ட முனிவரைச் சிந்தித்து அஞ்சுதலடைவாள். மனம் வெதும்புவாள். புலம்புவாள். பாம்பானது நெருப்பில் வீழ்ந்தாற்போல உடல்வெப்பமெய்தி நெளிவாள். எ - று.

கழிவது கால மென்னக் கண்டனன் கடவுட் கங்கை
வழிபுனற் சென்னி யோன்ற னருச்சனை வைகிற் றென்று [ற்று
வொழுகுமென் சடையோ னோக்கி யென்கொலென் னுணர்த லு
னிழிதக விவட்கு வந்த தோர்ந்தன னிகந்தா னுள்ளம்.

(இ - ள்.) நீண்ட மெல்லிய சடையையுடைய சமதக்கினி முனிவர் நேரமாயிற்றென்றுணர்ந்து, தெய்வீகந்தங்கிய கங்கைநீர் வழிந்துகொண்டிருக்கும் திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் பூசைக்குக் காலதாமதம் நேர்ந்ததென்றுகருதி, இதற்குக் காரணம் யாதென்று ஞானதிருஷ்டியா லறியத் தொடங்கினர். இவர் மனைவி இரேணுகைக்குத் தாழ்வான கற்பின்பங்கம் சம்பவித்ததறிந்து மனதிற் பகைமை கொண்டனர். எ - று. (கக)

மிக்கெழு வெகுளி மீச்சென் றருத்தனன் விளம்பா னென்றும்
புக்குறப் புதல்வற் கூவி யெதிர்தலும் புனித னோக்கித்
தக்கநீ யெனது வாய்மை தலைக்கொடு சரித்தா யென்ப
தொக்கநோக் குறுவா னுற்றே னுரைப்பன கேட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) மிக்கோங்கிய கோபமேம்பட்டு அதட்டி ஒன்றுமுரையாதவராய், தம்புத்திரரை அங்குவரும்படி யழைத்து, அப்படிவந்தவுடனே, முனிவர் புதல்வரைநோக்கி, தகுந்த புதல்வனாகிய நீ என் சத்தியமொழியைச் சிரமிசையேற்றுச் செய்துவந்தாயென்பதை ஒத்துப்பார்க்கக்கருதினேன். ஆதலால், நான்சொல்வனவற்றைக் கேட்பாயாகவென்று கூறினர். எ - று. (கஉ)

ஐயநீ யுரைக்கற் பால யாவையு மளியேன் கேட்கச்
செய்தவ முளதா லாது சிதையுமோ சிதையா தென்ன
வுய்திற மெனக்கீ தன்றி யுண்டுகொ லுரைத்தி யென்றான்
மொய்தரு சடையோன் மைந்தற் கின்னண மொழிவ தானான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் திருவாய் மலரத்தக்கவற்றையெல்லாம் அடியேன் கேட்கும்படி முன்செய்த தவப்பலனிருப்பதால், அத்தவப்பலன் அழிவுபடுமோ? அழியாது. அன்றியும் அடியேனுக்கு ஈடேறுந்தன்மை இதுவன்றிவேறுண்டோ? திருவாய்மலர்ந்தருள்கவெனப் பிரார்த்தித்தான். நெருங்கியசடையையுடைய சமதக்கினி முனிவர் தம்புத்திரருக்கு இப்படித் திருவாய்மலரலாயினர். எ - று. (கங)

தற்பயந் தெடுத்தா ளென்றுந் தனதடம் பிதுக்கித் தீம்பான்
பொற்பயந் தளித்தா ளென்று நினைகலை முனிவி னெய்தி
யிற்புகுந் தரிவா ளேந்தி யிரேணுகை யென்பா டன்னை
யற்படு குழலொருட் டீர்த்துத் தலையறுத் தளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) உன்னைப் பெற்றெடுத்தவளென்றும், தன்முலைகளைப் பிதுக்கி இனியபாலை முற்பட்ட இளம்பருவத்திற் கொடுத்துக்காத்தவளென்றும் மனதிற்கருதவேண்டாம். கோபத்தோடுபோய் வீட்டினுட்புகுந்து அரிவாளைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, இரேணுகை யென்பவளை இருள்போலக் கறுத்த கூந்தலைப் பற்றி யிழுத்து, அவள் சிரசைக் கொய்து கொடுப்பாயாக வெனத்திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று. (கச)

தாதைசொற் சலாகை யென்னச் செவித்தொளை சார்த லோடும்
பேதுற வுற்ற நெஞ்ச னதற்கியைந் தரிதிற் பேர்ந்தான்
போதலும் புலன்கள் வேறா யலமரப் பொருமா நின்றான்
மாதுய ருழக்குந் தன்மை வெளிபெறான் மயங்கா நின்றான்.

(இ - ள்.) தந்தையுரைத்த சொல்லானது, காச்சிய இருப்புச்சலாகைபோ லச் செவித்தொளைகளிற் புகுந்தவுடனே, கலங்குதலெய்திய சித்தத்தையுடைய அப்புத்திரர் அரிதாக அதற்கிணங்கியவராய்ப் புறப்பட்டனர். அப்படிப்போன வுடனே புலன்கள் வேறுபட்டுச் சுழலும்படி துக்கித்திருந்து பெருந்துயரெய்தும் நிலைமையை வெளிப்படுத்தாதவராய் மயக்குற்றிருந்தனர். எ - று. (கசு)

தந்தைசொற் றலைமேற் கொண்டு நிற்கெனோ தமியே னொந்து
நொந்துளைந் தீன்றா டன்னை நோக்கெனோ நோக்கி நின்று
சிந்தனை மருளுந் தெய்வம் பழிக்கெனோ சிறியே னென்னா
வெந்தழற் கிடந்த பாம்பி னொருதனி வெதும்பிச் சென்றான்.

(இ - ள்.) தந்தையின் சொல்லைச் சிரமிசைத்தாங்கிச் சிறியேனாகிய யான் அந்நிலைமையில் நிற்பேனோ? தனியேவருந்தித் தன்னுடல் நோகும்படி வருந்தி யீன்றெடுத்த தாயைப்பார்ப்பேனோ? தாயின்முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டி ருந்து சித்த மயங்கத் தெய்வத்தை நிந்திப்பேனோ? என்றுகருதி, கொரேமான தியில்விழுந்த பாம்புபோல ஒருவராகத் தனித்து மன வருத்தமெய்திப் போனார்.

சென்றிடு மகனை நோக்கிச் சீற்றமுஞ் சீற்றத் தூடே
யொன்றுநெஞ் சழிவு மாக வுற்றன னென்ப தோர்ந்தா
ணின்றதன் மகனை நோக்கி யென்கொனீ நினைந்த தென்றாள்
பொன்றிணி புயத்தான் றாதை பணித்தன புகன்று நின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற புதல்வனைநோக்கி,கோபமும், கோபத்தோடே பொருந்திய மனத்துயரமுமுடையவனாய் வந்துள்ளானென்பதைத் தெரிந்து கொண்டவளாய், இரேணுகை அங்கேவந்து நின்றுகொண்டுள்ள தன் புதல் வரை நோக்கி, நீ யெண்ணிய வெண்ணம் யாதென்றுகேட்டனள். அழகும் வலி மையுந்தங்கிய தோள்களையுடைய அப்புத்திரர், தன் தந்தைகட்டளை யிட்டவற் றை யுணர்த்தி எதிரே நின்றனர். எ - று. (கஎ)

அன்னது கேட்ட நங்கை யையனே யரிதி னீன்ற
தன்னுடைத் தாதை யேவல் கேட்பதே தவமேற் கோடன்
மின்னிலை வயிர வாளா லரிகென விரைமென் கூந்த
னன்னிலஞ் சரியச் சங்க நாணுறுங் கழுத்துச் சாய்த்தாள்.

(இ - ள்.) அதனைக் கேட்ட இரேணுகை, ஐயனே! அரிதாகப்பெற்ற தன் றந்தையின் கட்டளையைக்கேட்டு அதுபோல நடப்பதே புதல்வர்க்குத்தவத்தை மேற்கொள்வதாம். மின்னலைவீசி அச்சவடிவாகிய வச்சிரவாளாயுதத்தால் அரி யக்கடவாயென்று, மணங்கமழும் மெல்லிய கூந்தலானது நிலத்திற்சரியும்படி, சங்கும் நாணத்தக்க தன் கழுத்தைச் சாய்த்தனள். எ - று. (கஅ)

சரிந்திருண் டறவு நீண்ட கூந்தலோர் தடக்கை பற்றி
யரிந்தனன் சென்னி யீன்ற தாதைமுன் னமைத்த லோடும்
புரிந்தபே ருவகை வெள்ளம் பொங்கினன் புதல்வற் புல்லிப்
பரிந்தனன் பரசு ராமற் கினையன பகர்வ தானான்.

(இ - ள்.) சரிந்து இருணிறமெய்தி மிகநீண்ட அவள்கூந்தலை, விசாலமான ஒருகையாற் பற்றிக்கொண்டு தலையையரிந்து, தன்னையீன்றதந்தைக்குமுன்னர்ச் சேர்த்தவுடனே, விருப்பமுள்ள பெருங்களிப்பென்னும் வெள்ளம் பெருகப் பெற்றவராய், தம்புதல்வரைத் தழுவிக்கொண்டு அன்பு பாராட்டிப் பரசுராம ரென்னும் அப்புதல்வர்க்கு இவ்வகையாகத் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

ஈன்றவ ளெனவும் பாராய் பசித்தழ லவிக்கு மீர்ம்பால்
கான்றவ ளெனவும் பாரா யெம்மொழி கடந்தி லாயா
லான்றபே ருலகத் துன்போ லாருள ரைய வென்று
னேன்றுள வரங்கள் யாவுந் தருகுவன் பெறுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) பெற்ற தாயென்றும் பாராதவனாய், (குழந்தையாயிருக்கையில்) உண்டான பசியென்னும் நெருப்பை அவிக்கத்தக்க குளிர்ச்சியான பாலைக்கறந் தூட்டியவ ளென்றும் பாராதவனாய், எமது கட்டளையைக் கடந்தாயில்லை யாத லின், ஐயனே! அகன்ற பெரிய நிலவுலகில் உன்னைப்போல் யாவருளரென்று கூறி, என் னுற்றரத்தக்க வரங்களையெல்லாம் தருகின்றேன் பெறுகவெனக் கூறினர். எ - று. (உ0)

தந்தையீ துரைத்த லோடும் பாலகன் றடக்கை கூப்பி
யெந்தைநீ தருதி மூன்று வரமென விசைத்த லோடு
மைந்தனை வதன நோக்கி வழங்குதும் வலித்தி யென்றான்
சுந்தரத் தடக்கை வீர னினையன சொல்ல லுற்றான்.

(இ - ள்.) தந்தை இங்ஙனங் கூறியவுடனே, புதல்வராகிய பரசுராமர் விசா லமான கைகளைக் குவித்து, பிதாவே! தேவரீர் மூன்றுவரங்கள் தரவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்த மாத்திரமே, அம்முனிவர் பரசுராமர் முகத்தை நோக்கி, அப்படியே தருகின்றேம், கேட்பாயாக வெனக்கட்டளையிட்டனர். அழகுற்று விசாலித்த கைகளையுடைய பரசுராமர் இப்படிச் சொல்வதானார். எ - று. (உக)

ஒருவரம் வெகுளி நீவிட் டொழித்தியென் றுரைத்தான் மற்றைத்
தருவர மென்னை யீன்று ளுய்ந்திடத் தருதி யென்று
னிருவர மொழிய மற்றோன் றீசன திருதாட் போதி
லுருகுமன் பெனக்கு வேண்டுந் தருதியென் றுரைத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வரங்களில் ஒருவரம், தேவரீர் கோபத்தைவிட்டொழிப்பீ ராகவென்று கூறினர். இரண்டாவது வரம் என்னையீன்ற தாய் உயிர்பெறும் படி யநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றனர். ஆக இவ் விருவரங்களுமகல, மூன்றாவது வரம் சிவபெருமானுடைய உபய பாததாமரைகளில் மனமுருகும் உண்மையன்பு அடியேனுக்கு உண்டாகவேண்டும், இவ்வரங்களைத் தந்தருள்கவென்று பிரார்த் தித்து நின்றனர். எ - று. (உஉ)

வரன்முறை யுரைத்து நின்ற மகன்முக நோக்கி மற்றை
விரதமா தவனுந் தந்தா னுய்ந்தனள் விரைமென் கூந்தன்
முரணுடை வெகுளி நீத்தான் முனிவனு முனிவ னீன்ற
பரசுடைப் புதல்வன் சிந்தை முக்கணன் பதத்து வைத்தான்.

(இ - ள்.) வரங்களை வரிசையாகக்கூறி யாசித்து நின்ற புத்திரர் முகத்தைப் பார்த்து, பெருந்தவ விரதங்கொண்ட சமதக்கினி முனிவரும் அவ்வரங்களை யனுக்கிரகித்தனர். உடனே மணந்தங்கிய மிருதுவான கூந்தலையுடைய இரேணுகையும் உயிர்பெற்றனள். சமதக்கினிமுனிவரும் மாறுபட்டகோபத்தை நீங்கினர். அம்முனிவர் பெற்ற பரசாயுதந் தாங்கிய புத்திரர் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் பாதங்களில் மனதைப்பதித்தனர். எ - று. (உ௩)

அற்றைநாண் முதலா வெற்றி யடுதிறற் பரசு ராமன்
கற்றைவார் சடையோற் கன்பு கனிந்தன னாகிச் சென்றுன்
றெற்றுதிண் சினைய கானத் தருச்சனை திருத்திச் செய்து
நற்றவம் பயின்றான் சென்று நடந்தன சிறிது காலம்.

(இ - ள்.) அன்றைய தினமுதலாக எல்லாரையும் தாக்கிக்கொல்லத்தக்க வல்லபந்தங்கிய பரசுராமர், தொகுதியாக நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு மனமுருகிய மெய்யன்புடையவரா யொழுகி, அசைந்துகொண்டிருக்கும் வலிய மூங்கில்கள் நெருங்கிய காட்டிற்போய், சிவபெருமானைத் திருத்தமாகப் பூசைசெய்து சிறந்த தவமியற்றினர். இப்படிச் சிலகாலங்கழிந்தன.

கார்த்தவீ ரியனென் றுள்ள கனைகழற் கவிகை வேந்தன்
பார்த்தடம் புயத்தான் வையம் பரிக்குநாட் பாந்த ளேந்து
நீர்த்தடம் புவனங் காண்பா னெழுந்தன னிமிர்ந்த சேனை
போர்த்துறப் புகுந்தா னீரெண் டிசைகுலாய்ப் போத லோடும்.

(இ - ள்.) பாரித்து விசாலமான தோள்களுடையவனும், ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாமணி யணிந்தவனும், வெண்கொற்றக் குடை யுடையவனுமாகிய கார்த்தவீரியனென்னும் பெயர்கொண்ட அரசன் உலகினைக்காக்குங் காலத்தில், ஆதிசேடன் சுமக்குங் கடல் சூழ்ந்த பரந்த உலகெங்கும் பார்க்கவிரும்பித் புறப்பட்டான். மிக்கசேனை தன்னைப் புடைசூழச்சென்று எண்டிசைகளிலுந் திரிந்து போகையில். எ-று. (உ௫)

நெடுந்திரை வடிம்பு போர்த்த நிலமெலாந் துருவிச் செல்வான்
கெடுந்துயர்ச்சமதக்கினி தன்னிருக்கையைக் கிடைப்பச் சென்றான்
விடுஞ்சுடர் மகுடஞ் சாய்த்து வணங்கினன் வேந்தன் வேரிக்
கொடுஞ்சடை மோலி யன்னோற் காசிகள் பலவுங் கூறி.

(இ - ள்.) நெடிய கடலின் கரையாற் சூழப்பட்ட பூமிமுழுதுஞ் சுற்றி வரும் அவ்வரசன், துயரங்கள் விலகத்தக்கசமதக்கினி முனிவர் இருப்பிடமாகிய ஆசிரமங்கிடைக்க அங்கெய்தினன். ஒளிவீசும் முடியைச்சாய்த்து அம்மன்னவன் முனிவரை வணங்கினான். அப்போது வாசனைவீசிச்சுற்றிய சடையையுடைய அம்முனிவர் அம்மன்னவனுக்கு ஆசிமொழிகள் பலவற்றையும் முறைப்படி திருவாய் மலர்ந்தருளினர். எ - று. (உ௬)

எறித்தெழு பரிதிக் காந்தி யெரிபட வெரிக்குங் கானம்
வெறித்திவ ணடைந்த தென்னே வேர்த்தனை மேனி யெல்லா
நறிக்கிழங் கூடகு வேண்டி நயந்தனை போதி யென்று
னெறிப்படுந் தனிக்கோல் வேந்த னினையன நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) வெயிலெறித்துக்கொண் டுதிக்குஞ் சூரியனுடைய கிரணங்கள் அக்கினிபோலத்தகிக்கும் காடாகிய இவ்விடத்திற்கு நீ வருந்திவர்தலுயாதுகாரணம்? உடல் முழுதும் வெயர்த்திருக்கின்றனை. நறுமணங்கமழும் கிழங்குகளையும் இலைக்கறிகளையும் விரும்பிப் புசித்துச் செல்லுகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தனர். சன்மார்க்கநெறியிற் செலுத்துகின்ற ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அம்மன்னவன் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லலாயினன். எ - று. (௨௭)

வெள்ளமோ ரளவை யின்றி யெழுந்தன விரிவெஞ் சேனை
கொள்ளைமா தவத்தோய் நின்னு லாற்றுதல் குணிக்க லாமோ
நள்ளிடைக் கடப்பின் மூதூர் நணுகுது நம்ப வென்று
னுள்ளநெக் குருகா நின்ற மாதவ னுரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) மிகுதியாகிய பெருந்தவமுடையோரே! அடியேனுடையவிரிந்த பெருஞ் சேனைகள் வெள்ளமென்னும் பெருந்தொகையாகிய அளவினையுங் கடந்துவருகின்றன. ஆதலின், அவற்றிற்கெல்லாம் தேவரீரால் ஆகாரம்தருவதென்றால் அளவிடப்படுமோ? சிவபெருமானைப் போன்றவரே! இடையிலுள்ள சிறிதுதூரஞ் சென்றால் எங்களுடைய பழய நகரத்திற் சேர்வோமென்று சொல்லினன். மனவுருக்கமுடைய பெருந்தவசியாகிய சமதக்கினி முனிவர் கூறுவாராயினர். எ - று. (௨௮)

எப்பெருஞ் சேனை யேனு மிக்கணத் திருத்தை யொன்றிற்
றுப்புடை வளத்தி னோடு மமுதெனத் துய்ப்பா னுய்ப்பே [னன்
னொப்பருந் தனிக்கோல் வேந்தே யிருத்தியென் றுறுத்திச் சொன்
கப்புடை மருப்புக் காம தேனுவைக் கருத்தி னோர்ந்தான்.

(இ - ள்.) எவ்வளவு பெருஞ்சேனையா யிருந்தாலும் இக்கூட்டத்திற்கெல்லாம் ஒரு நாழிகையில், சிறப்புற்றவளப்பத்தோடு அமுதென்றுசொல்லுபடி புசித்தற்குவரவழைப்பேன், ஆனபடியால் ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தும் அரசனே! இவ்விடத்திலேயே யிருக்கக் கடவாயென்று வற்புறுத்திக்கட்டளையிட்டு உடனே, கிளைகளைப்போலத் தோன்றிய கொம்புகளையுடையகாமதேனுவை மனதிற்கருதினர். எ - று. (௨௯)

வந்ததக் கணத்தி னந்தத் தெய்வமாச் சுரபி நோக்கிச்
சிந்தைநெக் குருகி மேனி தீண்டினன் றீண்ட லோடு
மெந்தைநீ யழைத்த தென்னென் றிசைத்தலு மிமையோ ரேத்து
முந்தைமா தவத்தோன் றெய்வப் பசுவொடு மொழிவ தானான்.

(இ - ள்.) மகத்தாகிய தெய்வீகந்தங்கிய அக்காமதேனுவானது அந்தக்ஷணத்திலேயே வந்துவிட்டது. சமதக்கினிமுனிவர் அதைப்பார்த்து மனமுருகி அதனுடலைத் தமதுகையாற்றடவினர். அப்படிப் பரிசித்தவுடனே அக்காமதேனு, எமது பெருமானே! தேவரீர் அடியேனை யழைத்தற்கு யாது காரணமென்று கூறியபோது, தேவர்களாற் றுதிக்கப்படுகின்ற பழமையானபெருந்தவமுடைய சமதக்கினி முனிவர் அக்காமதேனுவோடு திருவாய்மலர்வதானார். எ-று. (௩௦)

வெள்ளைவெண் குடையோன் கார்த்த வீரிய னென்னும் வேந்த
னுள்ளெரி வனத்துச் சேனை பொருங்குசொண் டெம்மை யுற்றான்
றள்ளரு முதர வெந்தீச் சொலித்தறத் தளரா நின்றான்
றெள்ளமு தவற்கு மன்னேன் சேனைக்கு மளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய கார்த்த வீரியனென்னும் அரசன், ஒளிதங்கிய அக்கினிமயமான இக்காட்டில் சேனைகளையெல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு எம்பாலெய்தினன். எவராலும் நீக்கற்கரிதாயுள்ள கொடிய உதராக்கினியானது கொழுந்துவிட்டெரிய மிகவும் வருந்துகின்றான். ஆதலால் அவனுக்கும் அவன் சேனைகட்கும் தெளிவாகிய அமுதம் போன்ற ஆகாரத்தைத் தருகவென்று கட்டளை தந்தனர். எ - று. (௬௧)

ஆவது புரிது மென்று வருகுநின் றரசற் கன்னேன்
மேவருஞ் சேனைக் குள்ளம் விரும்பின வெறுக்க வீந்து
போவது புரியா முன்னம் புரவலன் றவத்து மிக்கோன்
சேவடி பரவி யேத்தி யினையன செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) அப்படியே செய்கின்றேனென்று, அவரருகிலிருந்து அம்மன்னனுக்கும் அம்மன்னனுடைய சேனைகளுக்கும் மனதில் விரும்பிய வெல்லாவற்றையும் வெறுக்கும்படியளித்து, அக்காமதேனு தேவலோகத்திற்குப் போகுமுன்னரே, கார்த்தவீரியனென்னும் அரசன் தவத்தின் மேம்பட்ட சமதக்கினி முனிவர் பாதங்களைப் புகழ்ந்து துதிசெய்து, இப்படிச்சொல்லத் தொடங்கினன்.

காயெரி கதுவுங் கானக் காயிலை கிழங்கே யன்றி
நீயிது விரும்பற் பாலை யல்லையிச் சுரபி நின்பான்
மேயின துணர்ந்தால் யாரும் விரும்பினர் கவர்ந்து கொள்வ
ரோயவிச் சுரபி போமுன் னெமக்கென வளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) வெப்பமான நெருப்பானது நீங்காதுள்ள இக்காட்டிலிருக்கும் காய்கள் இலைகள் கிழங்குகளையன்றி, தேவரீர் இவ்வகையான போஜனத்தை விரும்பும் தகுதியுடையவரல்லீர். இக்காமதேனுவானது தேவரீர்பா லிருப்பதையுணர்ந்தால் யாவரும் ஆசைப்பட்டு அபகரித்துக் கொள்வார்கள். ஆதலால் இங்கேவந்த இக் காமதேனுவானது தேவலோகத்திற்குப் போவதன் முன்பாக எனக்கென்று கொடுத்து விடுவீரெனப்பிரார்த்தித்தான். எ - று. (௬௩)

வேந்தனீ துரைத்த லோடும் விரதமா தவத்தின் மிக்கோன்
சேந்தன னிருக ணோக்கிச் சிரித்தனன் சிறியோர்க் கென்ன
வேய்ந்தநன் கிழைப்பத் தீமை யெய்துத றிண்ண மென்னு
வோய்த்தண னுள்ள மீதற் கியைந்தில னுருத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) கார்த்தவீரியன் இப்படிச் சொல்லியவுடனே விரதமாகிய பெருந்தவத்தில் மேம்பட்ட சமதக்கினி முனிவர் தமதிருவிழிகளும் சிவப்பெய்தும்படி பார்த்துச் சிரித்து, சிறியோர்களுக்கென்று பொருந்திய நன்மைசெய்யத் தீமை விளைவது நிசமென்று கருதிமனஞ்சலித்தார். அக் காமதேனுவைக்கொடுத்தற்குச் சம்மதியாதவராய்க் கோபமெய்தி யிருந்தனர். எ - று. (௬௪)

ஊற்றமிக் கெழுந்த சீற்ற முணர்ந்தன னொருகோல் வேந்தன்
மாற்றருஞ் சேனை யோடுஞ் சுரபியை வளைத்து நின்றான்
கூற்றென வளைந்த சேனை நோக்குமச் சுரபி கோலக்
கீற்றுமென் சடையோ யென்னைக் கொடுத்திகொ லென்று கேட்ப.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற செங்கோலைத் தாங்கிய அரசன், அவருக்குப்பெருவலி யோடுதித்த கோபத்தை யறிந்து, விலக்கற்கரிய தன்சேனையோடு அக்காமதேனு வைச் சுற்றிக்கொண்டு எதிர்த்து நின்றான். இயமபடர்கள்போலச் சுற்றிக் கொண்ட அச்சேனையைப் பார்க்கின்ற அக்காமதேனுவானது, அழகுடைத்தாய் வளைவாய்ச் சுற்றியுள்ள மிருதுவான சடையையுடைய முனிவரே! என்னை இவர்கட்கு அளித்துவிட்டீரோ வெனவினவ. எ - று. (ரு௫)

கொடுத்திலன் யானே வேந்தன் கொல்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தடுத்தன னரச ரோடு மெதிர்ந்திடுந் தருக்கு முண்டே
யெடுத்தவெஞ் சேனை யோடு மாறுகொண் டிசறி யாயி
னடுத்தன புரிதி யென்றான் சுரபிமற் றதனைக் கேளா.

(இ - ள்.) நான் உன்னைக் கொடுக்கவில்லை. இவ்வரசன் கொல்லத்தக்க பெருஞ்சேனையோடு தடுத்தான். அரசர்களோடும் எதிர்க்கின்ற சக்தியும் உனக் குள்ளதே. ஆதலால் இப்போதுன்னை யெதிர்த்த பெருஞ்சேனைகளோடு மாறு கொண்டு பகைப்பாயானால், அப்பொழுது உனக்குத் தக்கபடி புரிவாயாக வென் றாக்கியாபித்தனர். அக்காமதேனு அதனைக்கேட்டு. எ - று. (ரு௬)

வல்லைநின் றுருத்துச் சீறிச் சிலிர்த்திடு மயிர்க்கா றோறு
மொல்லைவந் தெழுந்த சேனைக் கிலக்கமா ருரைக்கற் பாலார்
கல்லெரி பிறந்த கண்ண கதிர்மழுப் படைய கால
வில்லின நாந்த கத்த வெற்பினந் தாங்கு கைய.

(இ - ள்.) விரைவில் எதிர்த்து நின்று கடுங்கோபத்தோடு சீறிச்சிலிர்த்த மயிர்க்கால்களிலெல்லாம் அதிசீக்கிரமாக வந்துதித்த சேனைகளுக்கு அளவை யாவர் சொல்லத் தக்கவர்கள்? அப்படி யுதித்தசேனைகள் மாணிக்கம்போலத் தீப்பொறி சிந்தும் விழிகளுடையனவாகவும், ஒளி வீசுகின்ற மழுவாயுதந் தாங் கியனவாகவும், குறுந்தடி பிடித்தனவாகவும், வில்லைத்தரித்தனவாகவும், வாளை யேந்தியனவாகவும், மலைத்தொகுதிகளைச் சுமந்த கைகளையுடையனவாகவும்.

அளவொழி கணங்க ளின்னே பிறந்தன வனந்த வெள்ளங்
கிளைபடு மரசன் சேனை யாவையு நெருக்கிக் கிட்டி
யளைபுனற் குருதிப் பேரா றலைப்புற மலைப்ப வன்னே
னுளவயப் புரவி வெள்ளங் குருதியா றொழிகிற் றன்றே.

(இ - ள்.) இப்படி எண்ணிறந்த சேனைகளுதித்தன. அவை எண்ணிறந்த வெள்ளக்கணக்காகக் கிளைத்துவந்த மன்னவன் சேனைகளெல்லாவற்றையும் நெருங்கிக்கிட்டி, சேற்றோடுகூட்டிய உதிரமானது பெருநதியாய்ப் பெருக்கெ டுக்கும்படி போர்புரிய, அவ்வரசனுடைய கத்திரித்த புறமயிர்வாய்ந்த வேகமா யோடத்தக்க குதிரை வெள்ளங்களுக்கும் உதிரநதியானது பெருக்கெடுத்தது.

கழிந்தவெஞ் சினத்தி னோடுங் கார்த்தவீ ரியனென் போனு
மொழிந்தநெம் படையென் றோடித் தன்னகர்க் கோயி லுற்று
னிழிந்தன பரிதி மேல்பா லிருண்டது திகந்த மெட்டும்
பொழிந்திடு சினமீக் கொள்ளப் புகுந்தனர் புதல்வர் நால்வர்.

(இ - ள்.) கார்த்தவீரியனென்று சொல்லப்படும் அரசனும் அதிகரித்த கடுங்கோபத்துடன் நம்முடைய சேனைகள் அழிந்தனவேயென்று புறமுதுகு காட்டியோடித் தன்னரண்மனையிற் சென்று சேர்ந்தான். சூரியன் மேற்றிசைக் கடலில் முழுகினன். [அஸ்தமித்தான்] அஷ்டதிசைகளும் இருள்மூடியது. அப்போது அவ்வரசனுடைய குமாரர்கள் நால்வர் பெருகுகின்ற கோபமானது அதிகரிக்கும்படி வந்தார்கள். எ - று. (௬௯)

கனைகழற் றுதை முன்போய்க் கைதொழு தருகி னின்று
நினையநீ யைய விந்த விருடியால் விளைந்த தீதாற்
புனையிருட் போதி யாம்போ யாங்கவன் புலவுச் சென்னி
நினையுமுன் கொணர்ந்து மென்று ரவனதற் கியைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வந்த நால்வரும், சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணி யணிந்த தமது தந்தையாகிய கார்த்தவீரியன் முன்போய், அருகேநின்றுகொண்டு, இம்முனிவனால் நேர்ந்த தீமையைக் குறித்துத் தேவரீர் வருந்தவேண்டாம். தந்தையே! இருளைப் போர்த்த இவ்விராத்திரியிலேயே நாங்கள் சென்று அங்குள்ள அம்முனிவனுடைய முடைநாற்றம்பொருந்திய சிரத்தை, நினைக்குமுன்னர்கொண்டு வருவோமென்றார்கள். கார்த்தவீரியனும் அதற்குச் சம்மதித்திருந்தான். எ. று.

கார்த்தவீ ரியன்றன் பாலர் நால்வருங் காள கூடம்
போர்த்தன விருளிற் போகி யவ்வனம் புகுந்தா ரற்றம்
பார்த்தனர் முனிவன் சென்னி பற்றற வெறிந்தார் தூக்கி
வேர்த்தெழு மெய்ய ராகி மீண்டனர் விளைவ தோரார்.

(இ - ள்.) கார்த்தவீரியன் புதல்வர் நால்வரும் [காளகூடம்] விஷம்போல மூடிக்கொண்ட இருளிற்போய் அத்தபோவன மடைந்தார்கள். சமயம்பார்த்துக் கொண்டிருந்து அச்சமதக்கினி முனிவர்தலையை உடற் சம்பந்தம் ஒழியும்படி அரிந்தெடுத்துக்கொண்டு, மேல்விளையப் போகுந் தீமையைத்தெரியாதவர்களாய், வெயர்வுதோன்றிய தேகமுடையவர்களாய்த் திரும்பினார்கள். எ - று. (௭௧)

இழைத்தமா தவத்தோன் சென்னி யாங்கவ ரீர நோக்கி
யழைத்தில ளாற்ற கில்லா ளருங்குலக் கற்பி னின்று
டழைப்படுஞ் சினையச் சாந்தத் தடுக்கிய சமிதை யோடு
முழைப்படக் கிடந்தா ளன்ன ளுடனிறந் தொழிவ னென்ன.

(இ - ள்.) இயற்றிய பெருந்தவமுடைய அச்சமதக்கினி முனிவர் சிரசை அந்நால்வரும் அறுக்க, அரியகுலத்திற்குரிய கற்புநெறியிலிருந்தவளாகிய இரேணுகை யென்பாள்கண்டு, உரக்கக் கூச்சலிடாதவளாகவும் மனஞ்சகியாதவளாகவும், அம்முனிவரோடு நானும் உயிர்துறந்திறப்பேனென்று, தழைந்துள்ள கிளைகளையுடைய சந்தனக்கட்டைகளாய சமிதையோடு அடுக்கப்பட்டுள்ள விடத்திற் போய்ப்படுத்திருந்தாள். எ - று. (௭௨)

அடுக்குமிந் தனத்தி னேறி யருந்தவத் தலைவ னங்கை
மடுத்துறத் தழுவிக் கொண்டாள் வளர்ந்தெழு கனலி மாள
விடுத்திழி மழையா லங்கம் வெந்திலள் மெல்லென் கூறை
தொடுத்திழி சாம்ப ரான தந்நிலை துணக்கங் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) அடுக்கியிருந்த சந்தனக்காஷ்டத்தின் மேலேறி அதிற்கிடத்தி யிருந்த அரியதவமுதல்வராகிய சமதக்கினி முனிவருடைய இருகரங்களையுங் கட்டித் தழுவிக்கொண்டாள். அப்பொழுது சுவாலைவிட்டுயர்ந்த நெருப்பு அவியும்படி ஆகாயத்திலிருந்து சொரிகின்றமழையினால் உடல் வேகாதவளாய், அத்தீயானது அவள் உடுத்தியிருந்த மெல்லிய வஸ்திரத்தைமட்டும் பிடித்து, அது மாத்திரமே மிக அற்பமான சாம்பராயிற்று. அத்தருணத்தில் நடுக்கமெய்தினள். எ - று. (௬௩)

வீவது கால மாயின் மெய்த்தவக் கொழுந்தி னோடும்
போவது கற்பி னோங்கும் பொலங்குழை மகளிர்க் கல்லா
லாவது புரிந்தோ மேனு மாருமே யரிய வென்னா
மேவுமிந் தனத்தை நீத்து வெள்ளிடைக் குதித்துப் போனாள்.

(இ - ள்.) இறக்குங்காலஞ் சமீபித்ததானால், உண்மையாகிய தவக்கொழுந்தையொத்த தலைவரோடு உயிர் நீங்குவது, கற்புநிலைமையின் மிக்கபொற்குண்டலந்தரித்த மாதர்களுக்கே வாய்க்குமன்றி, அப்படியிறத்தற்குரிய பிரயத்தனங்கள் செய்தாலும் நமக்கு உண்டாகுமோ? அதுமிக அருமையென்று தான் ஏறியிருந்த காஷ்டத்திலிருந்து நீங்கி வெளியிடத்தில் குதித்துப்போனான். எ - று.

கொடுநுனை யிலைய வேம்பின் குழைகுழை மருங்கு போர்த்து
நெடுநெறி கடந்தா ளாரூர் நீணகர்ப் புகுந்து நீலப்
படுநிறத் தணங்கை யொத்து வதிந்தனள் கழிந்த பன்னா
ளடுதிறற் பரசு ராம னருந்தவத் ததிக னானான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வளைந்த கூர்மையுடைய இலைகளாகிய வேப்பிலையைக் குழைவாயிருக்கும் இடையிற்றரித்து வெகுதூரந் தாண்டிச் சென்று திருவாரூரென்னும் பெரிய நகரத்திலடைந்து, நீல நிறத்தையுடைய காளியைப்போல வசித்திருந்தாள். இப்படிப் பலதினங்கள் சென்றன. கொல்லத்தக்க வல்லமையுடைய பரசுராமரென்பவர் செய்தற்கரிய தவத்தில் மேம்பட்டவராயினர். எ - று. (௬௫)

கல்லெனக் கலிக்குஞ் சேனைக் கார்த்தவீ ரியன்றன் பால
ரெல்லைபுக் குரிய தாதை தலைதுமித் தெடுத்த வாறு
மொல்லையின் றெடுத்தா ளாரூ ரணங்கென வுரைந்த வாறும்
வல்லையொற் றுணர்ந்தான் சீற்ற மனங்கிடந் துடற்ற நின்றான்.

(இ - ள்.) கல்லென்று சத்திக்கின்ற சேனைகளையுடைய கார்த்தவீரியன் புத்திரர்கள், தமது தந்தைக்குரிய தவச்சாலையையெய்தி, அவர் சிரசையரிந்தெடுத்துச்சென்றதும், அதிசீக்கிரத்தில் தமதுதாய் திருவாரூரில் தெய்வமகளிராக வாழ்ந்திருப்பதும் அதிவேகத்தோடு தூதுவர்வந்துகூற வுணர்ந்து, தமது மனதில் கோபந்தோன்றி வருந்தியிருந்தனர். எ - று. (௬௬)

வெள்விடை யவனை நோக்கி மெய்த்தவம் விதியி னாற்றி
யுள்விடா நெடுநி னின்றா னென்னையா ளுடைய வீரன்
கள்விடா நெகிழுங் கொன்றை வேணியோன் கருணை கூர்ந்தான்
புள்விடா வலங்கற் றோளாற் கெதிர்ந்தருள் புரிந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வெண்மை தங்கிய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானைக் கருதி உண்மைத் தவத்தை முறைப்படிசெய்து மனதில் இடையறாத் தியானத்தோடிருந்தனர். அப்பொழுது இடையீடின்றித் தேனைச் சொரியுங் கொன்றைமாலை தரித்த சடைமுடியையுடையவரும் என்னையடிமையாகவுடையவருமாகிய சிவபெருமான், திருவருள் சுரந்தவராய், வண்டுகள் விடாமற்சத்தித்துக்கொண்டிருக்கும் மலர்மாலைதரித்த பரசுராமர்க்கு நேரேவந்து திருவருள் பாலித்து நின்றருளினர். எ - று. (சஎ)

கண்டன னுருவ நோக்கிக் கண்கணீர் கலுழா நின்றான்
கொண்டன னுவகை வெள்ளக் குணாகடற் குளிப்ப தானா
னொண்டொடி பாக நோக்கி யென்புற வுருகும் விம்மும்
புண்டர நுதலை நோக்கிப் பூத்தனன் புளகச் சில்லி.

(இ - ள்.) பரசுராமர் சிவபெருமானுடைய திருவுருவத்தைத் தரிசித்தனர். தமதிருவிழிகளினின்றும் ஆநந்தபாஷ்பஞ் சிந்தினர். உடனே சந்தோஷித்துச் சந்தோஷமென்னுஞ் சத்திக்கின்றகடலில் மூழ்குவாராயினார். ஒளிதங்கியவளையலணிந்த உமாதேவியார் பாகத்தைத் தரிசித்து என்புகளும் நெக்குவிடும்படி உருகுவார், விம்முவார், திரிபுண்டரமாகத் திருவெண்ணீறணிந்த நெற்றியைத் தரிசித்து உரோமத்துவாரங்கடோறும் புளகமெய்தினர். எ - று. (சஅ)

ஈங்கிவன் றன்னை நோக்கி யெம்பிரா னிரக்க மெய்தி
நீங்கருந் தவத்தி னின்றாய் வேண்டுவ நிகழ்த்தி யென்னத்
தாங்கிய செழுநீர் வேணித் தலைவனைத் தனதுள் ளாக்கிப்
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்தி யினையன புகல்வ தானான்.

(இ - ள்.) இப்படிப் பக்திபூண்ட பரசுராமரைப் பார்த்தருளி, எமது சிவபெருமான் திருவருண்மிகுந்து விலக்குதற்கரிய தவநிலையில் தவறாது ஒழுகியவனே! உனக்குவேண்டியவரங்களைச் சொல்லுகவென வினாவவும், செழித்த கங்காஜலத்தைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் தமது இதயத்திலமர்த்தி, அப்பெருமானுடைய அழகிய வீரக்கழலணிந்தபாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்து இப்படி விண்ணப்பிப்பாராயினர். எ - று. (சகூ)

பன்னருந் தவத்தி னின்றான் சேவடிப் பதுமம் போற்று
மென்னுடைத் தாதை வைகு மிருக்கையி னிரவு பாராச்
சென்னிவீழ்த் தெடுத்துச் சென்றார் கார்த்தவீ ரியன்றன் செல்வ
ரன்னவர் தாதை யாவி வாங்குதற் காசை பூண்டேன்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய தவநெறியில் நின்று தேவரீர் செந்தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைத் துதிசெய்யும் என்னுடைய பிதாவானவர் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆசிரமத்தில் கார்த்தவீரியன் புதல்வர்கள் இரவுபார்த்து வந்து அவர்தலையை யரிந்தெடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். ஆதலின், அவர்கள் தந்தையாகிய கார்த்தவீரியன் உயிரையொழிப்பதற்கு விருப்பமுற்றேன். எ - று.

எந்தையே யருள வேண்டு மென்னலு மிமையா முக்கட்
சந்திர மவுலி யண்ண லஃதொன்றே தருது மென்னாச்
சிந்தைநீ நினைந்த யாவுஞ் செய்தன சிறக்கற் பாலே
தந்தனங் கோடி யென்னாத் திருக்கர மழுவுந் தந்தான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! இவ்வரத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும். என வேண்டவும், இமைக்காத திரிநேத்திரங்களையும் சந்திரனை யணிந்த சடையை யுமுடைய சிவபெருமான், அவ்வொருவரந் தானே நாங்கொடுப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்து, நீ உன்மனதிற் கருதியனவும் செய்தனவுமாகிய யாவுஞ்சிறப் புற்றிருக்குந் தன்மையுடையவையாக வரங்கொடுத்தோ பெறுகவென்று அநுக்கி ரகித்து, தமது திருக்கரத்திற் பற்றியமழுப்படையையுங் கொடுத்தருளினர்.

பெற்றனன் றவத்து மேலோர் பெறற்கரும் பேறி யாவுங்
கற்றைவார் சடையோற் போற்றிக் கார்த்தவீ ரியனை நோக்கி
யுற்றனன் செற்றந் தீர்வா னுருத்தன னுருத்த லோடு
மிற்றுவீழ்ந் திறப்ப தோரா னுங்கவ னெதிர்ந்து சென்றான்.

(இ - ள்.) தவத்தின் மேம்பாடுற்றோரும் அடைதற்கரிய பேறுகள் பலவற் றையும் பரசுராமர்பெற்றுக்கொண்டவராய், தொகுதியாய் நீண்டிருக்குஞ்சடை யையுடைய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, கார்த்தவீரியனைத் தேடியடைந்து தமது கோபமொழியும்படி மிகவுஞ் சீறினர். அப்படிச் சீறியபோது, அங்குள்ள கார்த்தவீரியன் தான் வலியிழந்து நிலமிசைவிழுந்து இறக்கப்போவதை யறியா தவனாய் பரசுராமரை யெதிர்த்துவந்தான். எ - று. (ருஉ)

சென்றவன் சேனை யாவுந் துணித்தனன் செருவி னேர்ந்து
நின்றவன் றன்னைப் பற்றி நிலவுவான் மழுவொன் றேந்தி
வென்றடு திரடோ ளிஞ்ஞூற் றிரட்டியும் விழுதின் வீழ
வன்றிற லொடுங்க வோச்சித் தறித்தனன் வரத்தின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) பரசுராமர் உடனே போர்செய்யச் சென்று, அவன்சேனைகளை யெல்லாம் வெட்டியவராய்ப் போர்செய்ய எதிர்த்து நின்ற கார்த்தவீரியனைப் பற்றி, ஒளிவிடுகின்ற கூர்மைதங்கிய ஓர்மழுப்படையை யேந்தி வீசி, வரங்க ளாற் சிறந்தவராகிய பரசுராமர்வெற்றிபெற்றுக், கொல்லத்தக்கதாய்த்திரண்ட அவன் தோள்களாயிரமும் ஆலின்விழுதுபோல நிலமிசைவிழவும் அவன் வல்ல மையொழியவும் வெட்டிச் சாய்த்தனர். எ - று. (ருக)

அன்னவன் மரபி னோங்கு மடுதிடற் புலியே றென்ன
மன்னரை யொருங்கு பற்றி வளர்குருக் கேத்தி ரத்தின்
றன்னிலே கொண்டு சென்றான் குட்டமோ ரைந்து தாழ்த்து
நெய்ந்நிலே குருதி வேலோர் செம்புன னிறப்பி னுறல்.

(இ - ள்.) அக்கார்த்தவீரியன் மரபில் விளங்கிய கொல்லத்தக்க வலிமை யுடைய ஆண்புலிபோன்ற அரசர்களையெல்லாம் பிடித்து, வளப்பந்தங்கிய குரு க்ஷேத்திரத்திலுள்ள தம்மிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுசென்று ஐந்துகுளங் களைத் தோண்டியெடுத்து, நெய்பூசிய வேற்படைதாங்கிய அவ்வரசர்களுடைய உதிரநீரை அக்குளங்களில் நிரப்பி வைத்தனர். எ - று. (ருச)

அக்குளக் குருதி நீரி னருள்சுரந் தையற் கென்று
முக்கைநீ ரிறைத்துக் கொண்ட கடும்பழி முனிவு தீர்ந்தான்
செக்கர்வான் கிழிந்து வெவ்வே றிழிந்தன செந்நீர் நீங்கிப்
புக்கனன் புவன மெல்லாங் காசிபர்க் குதவிப் போந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைந்து குளங்களில் நிரப்பிய உதிரநீரால் கிருபைமிக்க வராய்த் தமது தந்தைக்கென்று மூன்றுகை நீரையிறைத்துத் தருப்பண முடித்து, அக்கொலைகளாலுண்டாகிய கொடிய பழியின் கரேத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டனர். செவ்வானமானது கிழிபட்டு வெவ்வேறாக இறங்கியிருப்பது போன்ற உதிரமுழுவதும் வற்றிச் சுவறிய அந்நாடு முழுவதையும் காசிபமுனிவருக்குத் தானமாக வளித்து அந்நாட்டை யகன்றுபோயினர். எ - று. (ருரு)

தென்றிசை யடைய வெய்தி மகேந்திரப் பொருப்புச் சேர்ந்து
கொன்றையஞ் சடிலத் தெந்தை குரைகழன் மறவா ராகி
யின்றள விறவா ரன்பி னருச்சனை யியற்றி நின்றார்
பொன்றிணி சடையீ ரீசன் றன்மையார் புகலற் பாலார்.

(இ - ள்.) தென்றேயத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்து, மகேந்திர பர்வதத்தை யெய்தி, அழகிய கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவ பெருமானது சத்திக்கின்ற வீரகண்டா மணிதரித்த திருவடித்தியானத்தை மற வாதவராய், இன்று வரையில் அழிவற்றவராய் [சிரஞ்சீவியாய்] உண்மையன் போடுபூசித்துக்கொண்டுள்ளார். பொன்னைப்பதித்துவைத்ததுபோன்றசடைமுடி யுடைய முனிவரரே! சிவபெருமான் தன்மையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? (ஒருவருமிலர்). எ - று. (ருசு)

பரசுராமாவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

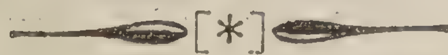

ஆகச்சருக்கம் கக - க்கு திருவிருத்தம் உகூ௨.

இருபதாவது

இராமாவதாரச் சருக்கம்.

இத்திற நிகழ்ந்த பின்னர் மனுகுலத் தெய்தி வெய்திற்
றத்துவெண் டிரைநீர் வேலி யுலகுயிர் தழைப்ப வோங்கி
முத்தவெண் கவிகை வேந்தன் றயரத னென்பா னூரி
மத்தமால் யானை வேந்தர் வணங்குறு மன்னர் மன்னன்.

(இ - ள்.) இவ்வவதாரம் நடந்தபிறகு, மனுகுலத்தில்வந்து விரைவாகத் தாவுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல் நீர் வேலியாகச் சூழ்ந்த உலகி லுள்ள ஆன்மகோடிகள் யாவும் விளங்கும்படி மேம்பாடுற்று, வலியுற்று மதமயக் குடைய பெரிய யானையையுடைய மன்னர்கள் பணியத்தக்க ராசராசனாகிய முத்துக்களாலியற்றிய வெண்கொற்றக் குடைபெற்ற தசரதனென்பானொருவ னிருந்தான். எ - று. (க)

கலிநிலைத்துறை.

அறுபத் தாயிர வருட மளித்தா னவனன்றோர்
சிறுவற் புல்லுஞ் செல்வ மிழந்தான் றெருமந்தான்
மறுவைக் குங்கண் டத்தர னிருதாள் வழிபட்டா
னுறுநட் புற்று னன்புட னங்க முருகுற்றான்.

(இ - ள்.) அத்தயரதன் அறுபதினாயிரவருடம் அரசுசெய்திருந்தான். அக் காலத்தில் ஒரு குழந்தையை யணைத்துக்கொள்ளுஞ் செல்வமற்றவனாய் மனச் சுழற்சியெய்தினான். அப்போது விடத்தைத் தரித்தகண்டத்தையுடைய சிவபெ ருமான் உபயபாதங்களைப் பூசித்தவனாய் மிகுந்த நேசமெய்தி உண்மையன் போடு உடல்முழுதும் உருகப்பெற்றான். எ - று. (உ)

ஆசறு வேள்வி யனைத்துஞ் செய்தா னதனாலோர்
மாசறு மைந்தர்ப் பெற்றினி தெய்தும் வழிகாணான்
பூசல னங்கற் செற்ற பிரானைப் பூணவேணி
யீசனை யன்பிற் கைதொழு துற்றா னிடரற்றான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற யாகங்களை யெல்லாம் நடத்தினான். அவற்றாலும் பழுதற்ற ஒரு புத்திரனைப்பெற்று இன்பமெய்தும் வழியைக் கண்டிலன். போர் செய்த மன்மதனை யெரித்த சிவபெருமானாகிய சடைமுடி தரித்த தலைவனை அன்போடுகைகுவித்து வணங்கிக்கொண்டிருந்தான். அதனால் தன் துயரமகலப் பெற்றான். எ - று. (ங)

முளரிக் காரொக் கின்றவி ராமன் முதலோரை
யுளரிக் கும்பே ராசை யுவப்பி னொடும்பெற்றான்
றளரித் துன்பச் சாகர வெள்ளக் கரைகண்டான்
வளரிக் காடற் சாபனை யொப்பார் வளர்மைந்தர்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்ந்த மேகம்போன்ற திருமேனியுடைய இராமர்முத லிய புதல்வர்களை மனதிற்பதிந்திருந்த பேராசையோடு சந்தோஷமாகப்பெற் றுக்கொண்டார். தாம்வருந்திக்கொண்டிருந்த துயரக்கடலுக்கு எல்லைகண்டார். அப்புத்திரர்களோ வெற்றி மிகுந்த கருப்பு வில்லைத்தாங்கிய மன்மதனை யொப் பானவர்கள். எ - று. (ச)

கற்பன யாவுங் கற்று முடித்தார் கலையெல்லாஞ்
சொற்பட வோதா துண்மை தெளிந்தார் தொடுநாஷி
னிற்பன கன்மத் தெல்லை கடந்தார் நிலமெல்லா
மற்பினு வக்குந் தன்மை யடைந்தா ருருண்மைந்தர்.

(இ - ள்.) கற்கத் தக்க நூல்களையெல்லாங் கற்று முடித்தார்கள். அறுபத்துநான்கு கலைஞானங்களையும் ஒருவர் ஓதுவிக்காமலே அவற்றின் உண்மையை யுணர்ந்தார்கள். பழைய நூல்களில் விதித்துள்ள கிரியைகளையெல்லாம் அறிந்தார்கள். கிருபைதங்கிய அப்புத்திரர் நால்வரும் உலகமுழுவதும் அன்போடு விரும்பத்தக்க தன்மையடைந்தார்கள். எ - று. (௬)

செல்வரின் முன்னோன் கோசிக னோடுந் தென்பாலுற்
றல்லல் விளைக்குந் தாடகை யைச்செற் றவனோடும்
வில்லொடு மற்றைத் தம்பியொ டுங்கோ மிதிலைப்போ
யொல்லையெ டுக்குஞ் செஞ்சிலை வெற்பொன் றொடிதந்தான்.

(இ - ள்.) புதல்வர்கள் நால்வரில் மூத்தோராகிய இராமர் விசுவாமித்திர முனிவருடன் தென்றிசை நோக்கிப் போய், கொடுமைசெய்து கொண்டிருந்த தாடகையைச் சங்கரித்து அம்முனிவரோடும் லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்னரென்றும் பிற தம்பியரோடும் சிறந்த மிதிலாபுரியெய்தி, அங்கே சனகராசனாற் கொடுக்கப்பட்ட செவ்வையாகிய வில்லென்னும் மலையை யெடுத்தொடித்தனர். எ. று.

வாரிண ரோதிச் சீதை மணந்தான் வருமெல்லைக்
கூர்மழு வங்கை யிராமன ளிக்குங் குனிசாபம்
போரட வென்று கரங்கொண் டந்தண் புயலிற்றந்
தார்திரை வேலித் தன்னக ருற்றா னடல்பெற்றான்.

(இ - ள்.) நீண்டு பூங்கொத்துகளணிந்த கூந்தலையுடைய சீதாதேவியை மணஞ்செய்து திரும்பிவருகையில், கூரிய மழுப்படையைக் கையிலேந்தியபரசுராமர்கொடுத்த வளைந்த வில்லை, யுத்தத்தைப் பழிக்கும்படி வென்று, அவ்வில்லைக் கையிலேந்தி, மிக்க குளிர்ந்த மேகம்போலக் கைம்மாறு கருதாது அவருக்கே கொடுத்து, சத்திக்கின்ற கடலே வேலியாகவுடைய தமது நகரமெய்தி வல்லபமுற்றிருந்தார். எ - று. (௭)

செங்கோ லுய்க்கும் பொன்முடி தப்பிச் சிறுதாயால்
வெங்கோல் வில்லுந் தம்பியு மேமெய்த் துணையாகக்
கொங்கார் கோதை பின்செல வெங்கான் குறுகுற்றான்
பொங்கா ரஞ்சூழ் தண்டக மெய்திப் பொலிவுற்றான்

(இ - ள்.) சிற்றன்னையாகிய கைகேசியால், செங்கோல் செலுத்தும்மகுடாபிடேகந்தவறி, கொடிய அம்பும் வில்லும் இலக்குமணருமே உடற்றுணையாகக் கொண்டு, மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய சிதையும் தம் பின் வரும்படி கொடிய வனத்திற் சென்றனர். மிக்க சந்தனமரங்கள் சூழ்ந்த தண்டகாரணியத்திற் சேர்ந்து விளங்கினர். எ - று. (௮)

அந்தவ னத்திற் செந்தமிழ் வெற்போ னடிபேணிச்
சிந்தைதெ ளிக்குஞ் சின்மய மெல்லாந் தெளிவுற்றான்
பைந்தொடி பாகன் பங்கய பாதம் பரவுற்று
னுந்துசி லைப்பஞ் சப்பழு வக்கா னுடனுற்றான்.

(இ - ள்.) அந்தவனத்தில் செவ்விய தமிழ் மலையாகிய பொதியாசலத்தி லெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவர் பாதங்களைப்பூசித்து மனதைத் தெளிவு செய்யத்தக்க ஞானார்த்தங்கள் பலவுமறிந்தனர். பசியவளையலணிந்த உமாதேவி யாரைப்பாகத்தினராகிய சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளைப் பூசித்தனர். உடனே அங்கு நின்றும் கிளைகளோங்கிய பஞ்சவடிதீர்த்தத்திற் பொருந்தினர்.

பொன்னிற மானின் பின்னவ னேகப் புயலூரு
மின்னிடை மானை வெங்கண ரக்கன் வெருவச்செய்
தந்நிலை கொண்டான் வெஞ்சிறை வைத்தா னதனாலே
தன்னுயி ரேகப் பேதுறு மெய்யிற் றளர்வுற்றான்.

(இ - ள்.) பொன்னிறமெய்திய (மாய) மான் (மாரீசன்) பின்னே இராமர் போகவும், மின்னலையொத்த இடையையுடைய சீதையை, கொடிய விழிகளை யுடைய இராவணன்பயப்படுத்தி அப்பொழுதே தூக்கிக்கொண்டுசென்று கடுஞ் சிறையிலிட்ட காரணத்தால், (இராமர்) தம்முயிரானது பிரிய வருந்துகின்ற உடல்போல வருந்தினர். எ - று. (௧0)

தம்பியோ டுஞ்சென் றவ்வன மெங்குந் தடவுந்தான்
வெம்பிவெ தும்பிக் கண்டுயில் கொள்ளான் மெலிகாலத்
திம்பர டைந்தான் மாருதி நட்பா லெழுவானத்
தும்பரி னன்சேய் தன்னொடு நட்பா னுறவுற்றான்.

(இ - ள்.) தமது தம்பியாகிய இலக்குமணரோடுசென்று அவ்வனமெங்குந் தேடினர். அவ்வருத்தத்தினால் துக்கித்து உடல்வெந்து நித்திரைகொள்ளாதவ ராய் வருந்துஞ் சமயத்தில், அநுமான் ஐவர்பாலுள்ள நட்பினால், ஆகாயமுகட் டில் உதயமாகுஞ் சூரியகுலத்திலுதித்த புத்திரராகிய இராமரோடு அன்பால் உறவாகச் சிநேகங்கொண்டார். எ - று. (௧௧)

மாமர மேழுந் திண்சர மொன்றான் மடிவித்தான்
வேமெரி யன்னான் வாலியை யம்பால் விளிதந்தான்
காமர்க டும்போ ரெழுபது வெள்ளக் கவியோடும்
பாமரு தென்பால் வேலைய டைந்தே படருற்றான்.

(இ - ள்.) பெரிய மராமரங்களேழையும் வலிதங்கிய ஓரம்பால் அழிவித் தார். எரிகின்ற அக்கினியையொத்தவனாகிய வாலியை அம்பினால் வதைத்தார். அழகிய பெரும்போர் செய்யத்தக்க எழுபது வெள்ளம் வானரசேனைகளோடும் பரவிய தென்றிசைக் கடலையடைந்து செல்வதானார். எ - று.

வெள்ளமென்பது சேனைத்தொகை பத்தனுளொன்று. அவற்றைமுறையே பதாதி - சேனாமுகம் - குமுதம் - கணகம் - வாகினி - பிரளயம் - சமுத்திரம் - சங்கம் - அநிகம் - அக்கோணி யென்பார்.

அவற்றுள், யானை 1, தேர் 1, குதிரை 3, காலாள் 5 ஆகக்கூடியது பதாதி. பதாதி மும்மடிகொண்டது சேனாமுகம். சேனாமுகம் மும்மடிகொண்டது குமு தம். குமுதம் மும்மடிகொண்டது கணகம். கணகம் மும்மடிகொண்டது வாகினி.

வாகினி மும்மடிகொண்டது பிரளயம். பிரளயம் மும்மடிகொண்டது சமுத்திரம். சமுத்திரம் மும்மடிகொண்டது சங்கம். சங்கம் மும்மடிகொண்டது அநிகம். அநிகம் மும்மடிகொண்டது அக்கோணி.வாகினி மூன்றுகொண்டது பிரளயமென்பதே யன்றி வெள்ளமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கஉ)

தெண்டிரை வேலைத் திண்கரை கோலிச் செலவுற்று
மண்டம ரிட்டுச் செஞ்சிலை யொன்றால் வயமேவிக்
கொண்ட வரக்கன் புன்றலை பத்துங் குலையோடே
துண்டமு றுத்தித் தன்பட ரெல்லாந் தொலைவுற்றான்.

(இ - ள்.) இராமர் தெள்ளிய அலைகளையுடைய சமுத்திரத்திற்கு வலிய பாலங்கட்டிப்போய், இராவணனோடு நெருங்கிப் போர்செய்து, செவ்விய ஓரம்பினால் வென்றியுற்று, சீதையைத் திருடிக்கொண்டு சென்ற இராவணனுடைய அற்பமாகிய தலைகள் பத்தையும் கொத்தாக வெட்டி யெறிந்து தமது துன்பங்களெல்லாம் நீங்கப் பெற்றனர். எ - று. (கரு)

முற்றும ரக்கன் றம்பித னக்கம் முடிசூட்டிப்
பொற்றொடி யோடுந் தம்பியொ டுந்திண் போராடல்
பெற்றக விக்கோ மாருதி யோடும் பெருவெம்போர்
மற்றைய ரோடும் புட்பக மேறா வரலுற்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி யிறந்த இராவணன் தம்பியான விபீஷணருக்கு அக்கிரீடத்தை யணிவித்து, பொன்னாற்செய்த வளையலை யணிந்த சீதையோடும் இலக்ஷ்மணரோடும், வலிய யுத்தத்தில் வென்றியுற்ற வானரத்தலைவராகிய அநுமானோடும், விசேடித்த பெரும்போர்செய்த [illegible] வானரங்களோடும் புஷ்பக விமானமூர்ந்து வரத்தொடங்கினர். எ-று. (க௭)

வந்திழி வுற்றுச் சேது வி னோர்பால் மயில்பாகத்
தெந்தைபி ரானுக் கர்ச்சனை செய்தா னிகலாடித்
தந்தபெ ரும்பா வந்தொலை வுற்றான் றனிவெள்ளேற்
றந்தண னுக்கங் காலய முற்று மமைவித்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி வந்து சேதுவின் ஒரு புறத்தில் விமானத்திலிருந்து கீழே யிறங்கி, மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய எமது தந்தையுந் தலைவருமாகிய சிவபெருமானை அர்ச்சித்து, இராவணனோடு போர்புரிந்ததனாலுண்டான பெரும்பாவத்தைத் தொலைத்துக்கொண்டார். அதன்பின், வெண்மைதங்கிய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு அங்கே திருக்கோயில் முதலியனவெல்லாம் செய்வித்தனர். எ - று.

செய்வன யாவுஞ் செய்து முடித்தான் சிவலிங்கங்
கைதொழு தந்தப் புட்பக மேறிக் கடிதிற்போய்
வையம ளிக்கும் பொன்முடி பெற்றான் மகிழ்பெற்றான்
சைவம ணக்கச் சிந்தைதி ருத்தித் தனிநின்றான்.

(இ-ள்.) சிவாலயப் பிரதிஷ்டைக்குத் தக்கபடி செய்யத்தக்கவற்றை யெல்லாஞ் செய்துமுடித்து, அங்கே தம்மாற் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட சிவலிங்க மூர்த்தியைக் கைகுவித்துப் பணிந்து, மீண்டும் புஷ்பகவிமானமூர்ந்து விரைவோடுபோய் உலகினைக் காப்பதற்காகப் பொற்கிரீட மணியப் பெற்றவராய்ச் சந்தோஷித்தனர். சிவசம்பந்தமே விளக்கமுறும்படி மனதைத் திருத்திக்கொண்டு ஒப்பற்று விளங்கினர். எ-று. (௧௬)

ஐம்பதி ரட்டிக் கும்பரி யாக மருளிற்செய்
தும்பர் வணங்குந் தற்பர னைத்தன் னுளம்வைத்துக்
கம்பலை முந்நீர் வையம ளித்துக் கடைசெல்லாச்
செம்பது மத்தா டன்னொடு முன்னைத் திதிபெற்றான்.

(இ-ள்.) அப்படி இராமர் அரசு செய்கையில், தேவர்கள் வணங்கும் தற்பரனாகிய சிவபெருமானைத் தமது இதயத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, நூறு அசுவமேதங்களைத் திருவருளாற் செய்துமுடித்து, சத்திக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகைப் பரிபாலித்துவந்து அவ்வவதார விறுதியிலே செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளாகிய சீதாதேவியோடு பழமையாகிய திதித்தொழிலையும் பெற்றுக்கொண்டனர். எ-று. (௧௭)

இராமாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௨௦-க்குத் திருவிருத்தம். ௨௬௬௯.

இருபத்தொன்றாவது

பலபத்திராமாவதாரச் சருக்கம்.

பின்னரு மன்னன் வசுதே வற்குப் பெரிதன்னா
ளுன்னுத வத்தி னுரோகணி தன்பா லுதயஞ்செய்
தின்னரு ளோடும் பலபத் திரனென் றிடுபேராற்
றன்னில முற்று மன்பின்வ ழுத்துந் தலைநின்றான்.

(இ-ள்.) பின்னரும், அத்திருமால் வசுதேவருக்கு அவ்வாதி நாளையிற் செய்த பெருந்தவத்தாலே, அவர் மனைவியாகிய உரோகணி தேவியினிடத்தில் அவதாரஞ்செய்து, இனிய திருவருளோடு பலபத்திராமரென்னும் பெயரால் தம்முடைய நகர முழுவதையும் அன்போடு போற்றத்தக்க தலைமையுடையவராயிருந்தனர். எ-று. (௧)

எந்தைபி ரானைச் சேவடி பூசித் திகலேருய்
வந்திடு போரா லசுரரை யெல்லா மடிவித்தா
னுய்ந்திட லெண்ணித் தன்னிலை யோகத் துடனின்ருன்
சிந்தனை முற்றித் தன்னுறு கதியிற் சென்றுற்ருன்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையும் பெருமானுமாகிய சிவபிரானது திருவடித் தாமரைகளைப் பூசைசெய்து, வலிதங்கிய ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவராய், எதிர்த்துப்போருக்குவந்த அசுரர்களெல்லாரையும் யுத்தத்தாற் கொன்று, தாம் கடைத்தேறும்படியாகச் சிந்தித்து, தமது நிலைமையை யுணரத்தக்க யோகாநுபவமுடையவராயிருந்தனர். அந்தத் தியானமானது முதிர்ச்சியுற்றுத் தமக்குரிய வைகுந்த பதவியிற்சென்று பொருந்தினர். எ - று. (உ)

பலபத்திரராமாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் உக-க்குத் திருவிருத்தம் உகளக.

இருபத்திரண்டாவது

கிருஷ்ணுவதாரச் சருக்கம்.

வாசந றுந்தார் மாலைத் துளவோன் வசுதேவற்
கேசில் குணத்தா டேவகி தன்பா லெதிருற்றுப்
பேசுல குக்கோர் கண்ணனெ னும்பேர் பெறநின்ருன்
பூசலொ ழித்துத் தண்கடன் ஞாலம் புரவுற்ருன்.

(இ - ள்.) மேலும் அத்திருமால், நன்மணங்கமழும் பூமாலையணிந்த வசுதேவர் மனைவியாகிய குற்றமற்ற குணங்களையுடைய தேவகியின் வயிற்றிலவதரித்து, உலகினர் துதித்தற்காகக் கிருஷ்ணரென்னுந் திருநாமமெய்தியவராய் விளங்கினர். பகைஞர் போரைத் தொலைத்துக் குளிர்ந்த கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தைக் காத்தனர். எ - று. (க)

பின்னுத வத்தோ னுபமன் னியனைப் பணிவுற்றுப்
பொன்னவிர் வேணிக் கன்புபு ரிந்தப் புயல்வண்ண
னன்னிலை நின்ரு னர்ச்சனை செய்தா னவையற்ருன்
செந்நிலை பற்றிச் செய்வன யாவுஞ் செயமுற்ருன்.

(இ - ள்.) புகழத்தக்க தவத்தையுடைய உபமன்னிய முனிவரைப்பணிந்து சிவதீக்ஷைபெற்று, மேகவண்ணராகிய திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ண மூர்த்தி, பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்புசெய்து பூசித்தார். அப்பூசையால் தமது குற்றங்கள் நீங்கப் பெற்றார். செந்நெறியைக் கைப்பற்றி, செய்யப்பட்டனவற்றிலெல்லாம் வெற்றியுறப் பெற்றனர். எ - று. (௨)

பஞ்சவ ரேவத் தூதுந டந்தப் பகையோரை
யெஞ்சமு டிக்குந் தன்மையி னின்றா னினியாருந்
துஞ்சின பின்னர்த் தன்பத முற்றான் றுரிசற்றான்
செஞ்சடை யோனைத் தாளிணை யின்னுந் தெரிசிப்பான்.

(இ - ள்.) பாண்டுபுத்திரர் ஐவரும் ஏவியபடி தூதுநடந்து அப்பகைஞ ராகிய துரியோதனாதி கௌரவரை அழியும்படி சொல்லுந்தன்மை யுடையவ ராயினர். தமக்கு அன்பராயிருந்த பாண்டவர்களும் இறந்த பின்னர், தமது பதவியிற் சேர்ந்து குற்றமற்றனர். சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானு டைய உபய பாதங்களை இன்னுந் தரிசித்துக்கொண் டிருக்கின்றனர். எ - று.

கிருஷ்ணாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௨௨-க்குத் திருவிருத்தம்-௨௬௭௪.

இருபத்துமூன்றாவது

மாயன்வரம்பெறுச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

பைந்து ழாயவன் பத்தவ தாரத்தி
னைந்த ருட்பெற்ற தின்மை யறிகுவான்
சிந்து ரத்த வுரிவிழி திண்மருப்
புந்தெ லும்போ டணிந்தன னுத்தமன்.

(இ - ள்.) பசிய துளசிமாலை யணிந்த திருமாலின் தசாவதாரங்களிலே, ஐந்தவதாரங்கள் அநுக்கிரகம் பெற்றமையை யுணரும்படி நரசிங்கத்தின் வலி யிழந்த தோலையும், மச்சத்தின் கண்ணையும், வராகத்தின் கொம்பையும், வாமன த்தின் செலுத்தத் தக்க எலும்பையும், கூர்மத்தின் ஓட்டையும் சிவபெருமான் தமது திருமேனியில் அணிந்துகொண்டனர். எ - று. (க)

சக்க ரங்கரந் தாங்கிய நாயக
னுக்கி றந்தன னாயினு முள்ளருட்
புக்க சத்தி யழிகலன் பொங்கொலி
மைக்க டற்புவி கைதொழ வைகுவான்.

(இ - ள்.) சக்கராயுதத்தைத் திருக்கரத்திற் றாங்கிய திருமால், கிருஷ்ணாவதாரத்தில் உயிர்நீங்கி யிறந்தாரென்றாலும், உள்ளீடாய்த் திருவருள்பொருந்திய சக்தி நீங்கப் பெற்றிலர். மிக்க ஒலியையுடைய கருநிறங்கொண்ட கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகினர் யாவரும் கைகளைக் குவித்து வணங்கும்படி வீற்றிருப்பார். எ - று. (௨)

செய்ய நாண்மலர்த் தாமரைச் செங்கணன்
வைய மேழ்தொழ வாமன னாகியே
யுய்த்தி றந்தந்துபேந்திரனென்றபேர்
பொய்யில்கேள்வியினோடும்பொருந்தினான்.

(இ - ள்.) செந்நிறந்தங்கி அன்றலர்ந்த மலராகிய தாமரைபோன்ற விழிகளையுடைய திருமால், சப்தலோகங்களும் வணங்கும்படி வாமனாவதாரங் கொண்டு மாவலிச் சக்கிரவர்த்தியை யீடேற்றி, உபேந்திரனென்னும்பெயரோடு உண்மை யறிவோடிருந்தனர். எ - று. (௩)

ஆய காலையிற் றுல்லைய லங்கலோன்
மேய வைகுண்ட நாட்டகமேயினன்
காய்க திர்ச்செங் கவுத்துவ னைத்தொழப்
போயி ருந்தன னங்கது போழ்திடை.

(இ - ள்.) அப்படி உபேந்திரரா யிருந்தகாலத்தில், துளசிமாலை சூடிய திருமால் வைகுந்தத்தில் வீற்றிருந்தனர். எறிக்கின்ற சிவந்த கிரணங்களையுடைய கௌஸ்துப மணியை யணிந்த திருமாலை வணங்கும்படி உபேந்திரரும் வைகுந்தஞ் சென்றிருந்தனர். அங்கே அப்பொழுது. எ - று. (௪)

கண்ணு வப்பெயர் மாமுனி கார்மழை
வண்ண னைக்கண்டு வாழ்த்திட வேண்டிவா
னெண்ணி யெய்தின னீங்கிவர் நோக்கினா
ருண்ணெ கிழ்த்தவர்க் கொன்றும் விளம்பலர்.

(இ - ள்.) கண்ணுவரென்று சொல்லும் பெயர்பெற்ற சிறந்த முனிவர் கருநிறம் பொருந்திய மேகவண்ணராகிய திருமாலைக்கண்டு பணியும்படி கருதி அவ்வைகுந்தத்திற் கெழுந்தருளினர். அங்கிருந்த வாமனரும் திருமாலும் திருமகளும் அவர் வருகையை நோக்கியும், மனமுருகி முனிவருக்கு ஒருவார்த்தையும் சொன்னரிலர். எ - று. (௫)

ஈது நோக்கி யெரிந்தெழு சிந்தையான்
காது சிந்தையக் கண்ணுவன் கண்ணுதன்

மாது பாகன் வழித்தொண்ட னென்றனைத்
தீது செய்திகழ்ந் தீரெனச் செப்பினன்.

(இ - ள்.) இதனைக் கண்டு தீப்போற் கொதித்தோங்கிய மனமுடையவராய் கொல்லத்தக்க எண்ணமுடைய அக்கண்ணுவமுனிவர், நெற்றிக்கண்ணையுடைய பார்ப்பதி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு வழித்தொண்டு செய்பவனாகிய வென்னை, அலட்சியமாகக் கருதி யவமதித்திருந்தீர்களென்று கூறினர். எ-று.

மாய நீயு மறிதிரை மாநிலத்
தாய சென்ம மளவற வெய்தியே
யேய வூமரி னாதியென் றேயினன்
சேய பங்கயச் செல்வியைக் கண்ணுறா.

(இ - ள்.) மாயவனே! நீயும் மடங்கிவருகின்ற அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்திலே, பிறத்தற்குரிய பிறவிகள் கணக்கிறந்தனவாக அடைந்து, ஊமைத்தன்மை பொருந்தியவர்களைப்போ லாருகவென்று சபித்தனர். அதன்பின்னர், சிவந்த தாமரை மலரில் வசிக்குந் திருமகளைப்பார்த்து.

என்னை நீயு மவமதித் தாயினி
மின்னி லங்கொளி மாண்டுற வெஞ்சுரக்
கன்னி மானெனப் போதி யென் றுன்கணத்
தின்ன தன்மையு ராயின ரீங்கிவர்.

(இ - ள்) நீயும் என்னை அவமானப்படுத்தினை ஆனபடியால் மின்னல்போலப் பிரகாசிக்கும் உன்தேககாந்தி அழிவடைக. கொடியவனத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற பெண்மானாகப் போகுகவெனச் சாபங்கொடுத்தனர். இவர்களிருவரும் இதனால் ஓர்கணப்பொழுதில் இத்தகைய வடிவுடையவர்களானார்கள். எ - று.

உருத்து நோக்கியு பேந்திரன் றன்னையும்
விருத்த வேடவ னாதியவ் வெவ்வனத்
திருத்தி யென்றனன் றன்னுழை யேகினன்
மருத்து ழாயினன் றன்மை வழங்குவாம்.

(இ - ள்.) அக்குற்றிருந்த உபேந்திரனையுங் கோபத்தோடு நோக்கி, நீயுங் கிழவயதுடைய கிராதனாய் இவர்களிருவரும் வசிக்கத்தக்க அக்கொடியகாட்டில் இருக்கக்கடவையெனச் சபித்துத் தமதாச்சிரமத்திற் கெழுந்தருளினர். இப்படிச் சாபம்பெற்ற மணந்தங்கிய துளசிமாலைதரித்த திருமாலின் நிலைமையைச் சொல்லுகின்றோம். எ - று. (௬)

அத்த னைக்கம லாலயத் தெய்தியே
சித்த மொப்பவ ருச்சனை செய்தனன்
மத்த மாகரிப் போர்வையன் வந்துரு
நத்த ணிந்தகை நாதன் வணங்கினன்.

(இ - ள்.) அதனால் திருமால், புனிதராகிய சிவபெருமானைத் திருவாரூரை யடைந்து மனவொற்றுமையோடு பூசித்தனர். மதமயக்குடைய பெரிய யானைத் தோலை யுரித்துப் போர்த்தவராகிய சிவபெருமான் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனந் தந்தருளவும், சங்கினைத் தாங்கிய கையையுடைய திருமால் அவரைவணங்கினர்.

உள்ள நெக்குவிட் டென்பு முருகினன்
வெள்ள வாரி விழிவழி சிந்தினன்
பிள்ளை நாண்மதி வேணிப் பிரானவற்
கெள்ளி லார்வ மினிதளித் தானரோ.

(இ - ள்.) திருமால் எலும்பும் நெக்குவிடும்படி மனமுருகி ஆனந்தக்கண்ணீர்ப் பெருக்கை விழிவழியாய்ச் சிந்தினர். புதிய இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமான் அத்திருமாலுக்கு இகழ்ச்சியற்ற அன்பினை இனிமையோடு தந்தருளினர். எ - று. (கக)

என்னை வேண்டி யெமையருச் சித்தனை
நின்ன கத்துள வேட்கைநி கழ்த்தெனப்
பொன்ன லங்கு புனையுடைப் புங்கவன்
கன்னி பாகற் கினைய கழறுவான்.

(இ - ள்.) யாது வரம்விரும்பி எம்மைப்பூசித்தாய். உன்மனதிலுள்ள விருப்பத்தைச் சொல்லுவாயாக வெனத்திருவாய் மலரவும், பொன்மய்மாய் அசைகின்ற அழகிய பீதாம்பரமணிந்த திருமால், பார்வதிதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்கு இப்படி விண்ணப்பிக்கின்றனர். எ - று. (கஉ)

கண்ணு வப்பெய ரோனெனைக் காய்சினத்
தெண்ண ருத செனன மெடுத்துநீ
மண்ண கத்திழி யூமரின் வைகென
வுண்ணெ கிழ்ந்திரங் காதிவை யோதினன்.

(இ - ள்.) கண்ணுவரென்னும் பெயரையுடைய முனிவர் கடுங்கோபத்தோடு மனமுருகத்தக்க கருணையற்றவராய், என்னைநோக்கி, நீ யெண்ணிறந்த பிறவிகளையெடுத்து நிலவுலகிலே இழிவடைந்த ஊமைகள்போன்றிருக்கக் கடவை யென்று இவ்வாறு சாபந்தந்தனர். எ - று. (கரு)

யானு டைப் பெருந் தே வியை யின்னிள
மானி னத்தொடு போகவ ழங்கினன்
ஞன நீங்கியு பேந்திரன் றன்னையு
மீன வேடுவ னாதியென் றேயினன்.

(இ - ள்.) [illegible], அடியேனுடைய பெருமை தங்கிய மனைவியாகிய திருமகளையும் இ[illegible]மைத்தன்மை பொருந்திய மான்கூட்டத்துடன் சஞ்சரிக்கும்படி சபித்தனர். அவ்விடம் விட்டகன்று அங்குற்றிருந்த உபேந்திரனையும் ஈனத்தன்மையுடைய கிராதனாகுக வெனச் சபித்தனர். எ - று. (கசு)

ஓது சாபமொ ழிந்திட வேண்டுவே
னீத ளித்தியென் றுனியன மாதவ
ஞாதி நாத னவயுணர்ந் தான்றோ
நீதில் சிந்தை நெகிழ்ந்தருள் செய்குவான்.

(இ - ள்.) அம்முனிவருரைத்த சாபங்களெல்லாம் நீங்க விரும்புகின்றேன், இவ்வரத்தைத் தந்தருள வேண்டுமென்று சிறந்த திருமால் பிரார்த்தித்தனர். முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் அவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து குற்றமற்ற திருவுள்ள மிரங்கித் திருமாலுக்குத் திருவருள் புரிகின்றனர். எ - று, (கரு)

கண்ணு ருந்தவக் கண்ணுவற் கூயிவற்
கெண்ணு ரும்பிறப் பாகவென் றேயது
நண்ணு ரும்பிறப் பொன்றென நல்கெனத்
தெண்ணி லாவணி வேணியன் செப்பினன்.

(இ - ள்.) நினைத்தற்கரிய அருந்தவம்புரிந்த கண்ணுவமுனிவரை வருவித்து, நீ இத்திருமாலுக்கு எண்ணிறந்த பிறவிகளென்று சபித்ததை, அடைதற்கரிய பிறவி ஒன்றாகும்படி (சாபநிவாரணந்) தருக வென்று, தெளிவான பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று. (கசு)

சிந்தை யொத்தவ னங்ஙனஞ் செப்பலு
நந்து மேய் நளின கரத்தினன்
வெந்த ழற்சுரத் துமரின் மேயினன்.
மைந்த னிற்சிவ மாமுனிப் பேரொடும்

(இ - ள்.) மனவொருமைப்பாடுடைய அக்கண்ணுவமுனிவர் அப்படியே சொல்லவும், சங்கமானது பொருந்திய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரமுடைய திருமால், கொடிய அக்கினிமயமான பாலைவனத்திலே குழந்தைப்பருவமுடையவராய்ச் சிறந்த சிவமுனிவரென்னும் பெயரோடு ஊமரைப்போல விருந்தனர். எ - று. (கஎ)

அவ்வ னத்திலு பேந்திர னாமவன்
வெவ்வ ராத குலத்தொடு மேயினன்
நவ்வி யொத்த தண் டாமரை நங்கையுஞ்
செவ்வி யிற்றம சிந்தை தெருண்டிலா.

(இ - ள்.) அவ்வனத்திலே, உபேந்திரரானவர் கொடிய வேடர்குலத்திற் பொருந்தியிருந்தனர். குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரில் வசிக்குந் திருமகளும் மான்போன்று அவதரித்தாள். (திருமால் உபேந்திரராகிய) இருவரும் செவ்வையாகத் தங்கள் சித்தம் தெளிந்திலர். எ - று. (கஅ)

காலை மின்னை மெண்ணில் கடந்தவை
சீல மோர்ந்த சிவமுனி தன்னெதிர்
கோல மான்பிணை சென்று குறுகலா
லாலு மாதவ னங்கெதிர் நோக்கினன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையே எண்ணில்லாத காலங்கள் சென்றன. அதன் பின்னர், தவநிலையுணர்ந்துள்ள சிவமுனிவருக்கெதிரே, அழகு பொருந்திய பெண்மானனது சென்று சமீபித்தபடியால், பெருந்தவத்தாற் சிறப்புற்ற சிவமுனிவரும் அவ்விடத்தில் அதனை நேரேபார்த்தனர். எ - று. (௧௯)

நோக்க நோக்கிலு மாப்பிணை நோக்கினு
லாக்கு தன்னுட் கருப்பமுண் டாயதாற்
றாக்கு வேடர் கிழங்ககழ் தாழ்குழிப்
போக்கி லந்தப் புனப்பிணை யீன்றதால்.

(இ - ள்.) அச்சிவமுனிவர் நோக்கிய நோக்காலும், அந்நோக்கை அப்பெண்மான் நோக்கிய நோக்காலும், அப்பெண்மான் தனக்குள் உண்டாகின்ற கர்ப்போற்பத்தி வாய்ந்தது. எதிர்த்தோரைத் தாக்குகின்ற தொழிலையுடைய வேடர்கள் கிழங்ககழ்ந்த ஆராழ்ந்த குழியில், காட்டிலடைந்த அப்பெண்மான் கருவுயிர்த்தது. எ - று. (௨0)

ஈன்று வீழ்ந்ததை நோக்கிய தெம்மினம்
போன்ற தன்றெனப் போயதப் பொற்பிணை
தோன்று பேந்திர வேடன் றெடுத்தெடுத்
தான்ற சாரற் குடிலகத் தணுகினான்.

(இ - ள்.) கருவுயிர்த்ததும் அங்கேவிழுந்தபிண்டத்தைப் பார்த்து இது எங்கள் இனத்தையொத்ததன்று என்று அதனை விட்டுவிட்டு அப்பெண்மான் போய்விட்டது. அவ்வனத்திற்பிறந்துள்ள உபேந்திரனாகிய வேடன், கைவிடாது எடுத்துக்கொண்டு அங்குள்ள விசாலமாகிய மலைச்சாரலிலிருக்கும் தன் குடிசைக்குட் போயினான். எ - று. (௨௧)

கான வேலிக் கவலைய கழ்ந்தெடுத்
தான பள்ளங் கிடந்ததிவ் வானணங்
கேனை வானவர் மங்கைய ரீன்றதோ
தேனறாமலர்ச் செல்விகொ லோவென்ன

(இ - ள்.) காட்டிலுள்ள வேலிக்கருகே [கவலை] வள்ளிக் கிழங்கைத் தோண்டியெடுத்தலால் ஆழமாயிருக்கும் குழியில் விழுந்திருந்த இத்தெய்வீகப் பெண், வேறு தேவர்களீன்றதோ? தேன் இடைவிடாது சிந்தும்செந்தாமரைப் பீடத்தையுடைய இலக்குமியோ வென்று. எ - று. (௨௨)

அயிர்த்த சிந்தைய னாங்கவ னாசையான்
மயிற்கு லங்க ளெனவளர்த் தானிளங்
குயிற்செ ழுங்குத லைக்கொரு கோலமா
னயிர்த்த வள்ளியென் றோர்பெய ரீந்தனன்.

(இ - ள்.) ஐயமெய்திய மனமுடையவனாகிய அக்கிராதன் மிக்க ஆசையோடு மயிற்கூட்டங்களை வளர்ப்பதுபோல வளர்த்துவந்தான். அன்றியும் இளம்பருவமுடைய குயில்போன்ற செப்பமுள்ள குதலைச்சொற்கள் பொருந்திய அப்பெண் குழந்தைக்கு அழகு பொருந்திய மான் பெற்ற வள்ளியென்று ஒரு பெயரிட்டான். எ - று. (௨௩)

இன்ன தன்மைய வேலப் புரிகுழ
லன்ன மென்னடை யாளை யலங்கிலை
மின்னி ருங்கதிர் வேலவற் கீதலாற்
சொன்ன சாபந் துடைத்தனர் மூவரும்.

(இ - ள்.) இத்தகைய மணங்கமழ்ந்து முறுக்கிய கூந்தலையும் அன்னம் போலும் நடையையு முடைய அவ்வள்ளியம்மையாரை, ஒளி வீசி அசைவுறும் இலைவடிவாகிய பெரிய வேலாயுதந் தாங்கிய முருகப்பெருமானுக்குத் திருமணஞ் செய்து கொடுத்தபடியால் அம்மூவரும் கண்ணுவமுனிவர் கொடுத்தசாபம் ஒழியப்பெற்றார்கள். எ - று. (௨௪)

ஈதொர் கால மிதுகழி வுற்றபின்
மாதொர் பாகனை மாயன் மனக்கொளா
வோது நல்வர மோரிரண் டெய்துறத்
தீதில் சிந்தையி னெண்ணஞ் சிறந்தனன்.

(இ - ள்.) இஃதொருகாலத்தில் நிகழ்ந்தது. இச்சரிதை நிகழ்ந்த பின்னர், பார்வதிதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் திருமால் தமதுளத்தில் தியானித்து, சொல்லத்தக்க நல்ல இரண்டு வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி, குற்றமற்ற மனதில் மிகுதியாகக் கருதியிருந்தனர். எ - று. (௨௫)

அந்த நல்வர மெண்ணின னம்மியே
கந்த மாதனத் தெய்திய கண்ணுதல்
செந்த னித்துணைத் தாண்மலர் சிந்தியாக்
கொந்த லர்க்கொண் டருச்சனை கோட்டினன்.

(இ - ள்.) அத்தகைய சிறந்த இருவரங்களை யடைதற்குக்கருதி, கந்தமாதனகிரியில் வீற்றிருந்தருளும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானை யடைந்து, ஒப்பற்றுச் சிவந்த உபயபாததாமரைகளையும் தியானஞ்செய்து, கொத்துக்களாயுள்ள மலர்களா லருச்சித்துப் பூசைசெய்தனர். எ - று. (௨௬)

ஈறில் கால மிருந்தருச் சித்தபி
னேறு கைத்தரு ளெந்தை பிரானவற்
கூறு மன்பி னெழூந்தெதி ருற்றனன்
மாறி லன்பொடு மாயன் வணங்கினன்.

(இ - ள்.) எண்ணில்லாத காலங்கள் அங்கிருந்து பூசித்தபின்னர், இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்டருளிய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், அத்திருமாலினிடத்திற் சுரக்கின்ற பேரன்போடு அங்கெழுந்தருளி, அத்திருமாலுக்கு நேரே தரிசனமளித்தனர். அப்பொழுது திருமால் மாறுபடாத உண்மையன்போடு வணங்கினர். எ - று. (௨௭)

எய்தி யெந்தை யெனக்கெதி ருற்றுறச்
செய்த மாதவ மேதுகொ றெண்ணிலாப்
பெய்த மென்பிறைப் பிள்ளை யணிந்தரு
ளைய னேயென் றடிக்கடி போற்றினன்.

(இ - ள்) எமது தந்தையே! தெளிவான நிலவைச்சொரிகின்ற மிருதுவான பிறைச்சந்திரனை யணிந்துகொண்டிருக்கும் தலைவரே! அடியேனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாக வெழுந்தருளித் தரிசனமளிக்கும்படி அடியேன் இதுகாறுஞ்செய்த பெருந்தவம் யாதோவென்று கூறி, திருமால் மீண்டும் துதிபுரிந்தனர். எ- று,

நீல கண்ட னிலாவணி வேணியோன்
மாலை நோக்கி மகிழ்சிறந் தானெமை
யாலு நாண்மல ராலருச் சித்தனை
சால வேண்டுந கருத்தெது சாற்றெனு.

(இ - ள்.) ஆலாலந்தங்கிய கண்டத்தையுடையவரும், பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான் விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பார்த்தருளி மகிழ்ச்சிமிக்கவராய், வண்டுகள் சப்திக்கும் அன்றலர்ந்த மலர்களால் நம்மை வெகுகாலமாக அர்ச்சித்தாய். ஆதலின், உனக்கு வேண்டியவரம் யாது? சொல்லுகவென வினவவும். எ - று. (உகூ)

அங்கை வார்சிலைக் கம்பென லாகவுஞ்
செங்க ணேறெனச் சேவடி தாங்கவும்
பொங்கு வேட்கை பொருந்தி நின் றேனென
வெங்க ளூத னவற்கியைந் தீந்தனன்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய அழகிய திருக்கரத்திலேந்திய நெடியவில்லுக்கு அம்பென்று சொல்லும்படியாகவும், சிவந்த விழிகளையுடைய இடபமாகத் தேவரீர் சிவந்த திருவடிகளைத் தாங்கவும் மிக்க ஆவலடைந்துள்ளேனென்று பிரார்த்திக்க, எங்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான் திருவுளமிசைந்து அவருக்கு அவ்விரு வரங்களையும் அனுக்கிரகித்தனர். எ-று. (௩0)

மாயன்வரம்பெறு சருக்கம் முற்றிற்று.

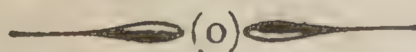

ஆகச்சருக்கம் உ௩-க்குத் திருவிருத்தம். ௬00கூ.

இருபத்துநான்காவது

நரகாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

இன்னு மோர்கதை யுண்ட திசைக்குது
மன்னு நான்மறை மாதவத் தந்தணீர்
சொன்ன வாறு தொடர்பொடு கேட்குதி
ரென்ன வார்சடைச் சூத னியம்புவான்.

(இ - ள்.) அறிவுபெற்ற நான்குவேதங்களையுணர்ந்து பெருந்தவமிழைத்த நைமிசாரணியமுனிவர்களே! வேறோர் சரித்திரமுள்ளது. அதனையுங் கூறுகின்றோம். நாஞ்சொல்லியவகையே தொடர்பாகக் கேட்பீர்களாகவென்று, நீண்டசடையையுடைய சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (௧)

நானி லந்திரு நங்கையி னீன்றவுண்
டான வோர்நர காசுர னென்பவன்
கான நாண்மலர்ச் செல்வனைக் கைதொழா
வேனை நாளு மருந்தவ மேற்றினன்.

(இ - ள்.) பூமிதேவியாகிய அழகிய தெய்வப்பெண் தரத்தோன்றிய ஒப்பற்ற நரகாசுரனென்னும் ஓரசுரன், மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமனைக் கைகுவித்துப்பணிந்து பலதினங்களாக அருந்தவஞ் செய்தனன். எ - று. (௨)

யாவ ராலு மியற்றரு மாதவம்
பாவ கத்தொடு நின்று புரிதலாற்
பூவி னண்ணிய புங்கவ னெய்தினன்
றேவ தேவ வென்றேத்தினன் றீமையோன்.

(இ - ள்.) ஒருவராலுஞ் செய்தற்கரிய பெருந்தவத்தை மிகப் பரிசுத்தத் தோடேயிருந்து செய்தபடியால், தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமன் பிரசன்னமாயினன். அப்போது கொடியோனாகிய நரகாசுரன் தேவதேவ! என்றுதுதிசெய்தான். எ - று. (௩)

நாள நாண்மலர்த் தாமரை நாயகன்
வாளெ யிற்றி னிருத்தனை வம்மென
மூளு மாதவ முற்று மிழைத்தனை
நீள நின்ற நினைவுநி கழ்த்தென.

(இ - ள்.) நாளத்தையுடைய அன்றலர்ந்த கமலத்தையாதனமாகவுடைய பிரமன், கூரியபற்களையுடைய நரகாசுரனை, அருகேவருகவென்றழைத்து, சிறந்த பெருந்தவங்கள் முழுதுஞ் செய்தனை. உன்மனதிலுள்ள எண்ணத்தைச் சொல்கவென வினவவும். எ - று. (௪)

வையம் யாவு மென்னடிக் கீழ்ப்படச்
செய்யு மேவ லெனக்கெனச் சீறியோர்
வெய்ய போர்க்களம் பின்னிட முன்னினே
னைய னேயிவை யன்றியு முண்டென.

(இ - ள்.) ஐயனே! உலகமுழுவதும் என்பரிபாலனத்திலடங்கவும், தேவர்கள்செய்யும் பணிவிடைகள் என்னுடையதாகவும், என்னையெதிர்த்தோர் நெருங்கிய போர்க்களத்திலெனக்குத்தோற்கவும் கருதினேன். இவையேயன்றி இன்னுமுண்டென்று. (௫)

வின்னை வெல்லு மெந்திறமுமீ வரனிவன்
பன்னு நான்மறைப் பாற்கடற் பள்ளியோ
னின்ன ரோருரு வெய்தியெற் நல்லலா
துன்ன மாக்களந் தோற்றிட வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) ஒளிவிடுகின்ற மழுவாயுதந் தாங்கிய சிவபெருமான், நான்கு வேதங்களையும் ஓதிய திருப்பாற்கடலிற் சயனிக்குந்திருமாலாகிய இவர்களிருவரும் ஒருருவெடுத்தே யென்னை வெல்லவேண்டும். இவர்களல்லாத பிறர் நெருங்கியபோர்க்களத்தில் தோல்வியடையவும் விரும்பினேன். எ - று. (௬)

என்றெடுத் துரைத்த வினியம்புய
மன்ற லங்கம லாலய னன்னவு
னின்று னக்கி தளித்தன னாமென
வன்ற ளித்தி கலன்ன மூர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) என்று, நரகாசுரன் இப்படி யெடுத்துச்சொல்லவும், வாசனையும், அழகுந்தங்கிய தாமரைமலர்க்கோயிலையுடைய பிரமன், நல்லது! உனக்கு இவ்வரங்களை நாம் தந்தோமென்று அப்போதே யநுக்கிரகித்து வலியமைந்த அன்னவாகனமூர்ந்து சத்தியலோகமெய்தினன். எ - று. (எ)

பெற்றல ருந்திருப் பெற்றுடன் மீண்டவ
னறன ழித்துள் ளருளுந் துறந்தனன்
மறலி யஞ்சி மனந்துணுக் குற்றுறக்
குறைவி றீமைக் கொடுந்தொழி லாற்றினான்.

(இ - ள்.) அடைதற்கரிய செல்வங்களையுடையப்பெற்று, உடனே திரும்பினான். அப்பொழுதே தருமங்களையழித்து, தன்மனதிற் கிருபையென்பதை யறவேவிலக்கினான். இயமனும் அவனைப்பார்த்துப் பயமெய்தி மனந்திடுக்கிடக் குறைவில்லாத தீமைகளைக் கொடுமையாகச் செய்தனன். எ - று. (அ)

வையம் யாவும் வயப்புலி வாய்ப்பட்ட
பெய்த வாவிற் பெரிதுழந் துற்றவாற்
கைய றுந்துய ரக்கட லாழ்ந்தன
வெய்ய வற்கும் வெருக்கொள் வெகுளியான்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும், வெற்றிபொருந்திய புலியின்வாயி லகப்பட்ட பசுவைப்போல மிகவும் வருந்தியிருந்தன. சகிக்கமுடியாத துக்க சாகரத்தில் மூழ்கின. சூரியனுக்கும் பயமுண்டாகும் வகையாகக் கோபங்கொள்ளுவான்.

சுவைநெ கிழ்ந்தினைக் கற்பக நாட்டரு
மிவ்வு ணர்ந்துயிர்ப் பின்றி யிருந்தனர்
குவிரி யார்கிழி யுலகரு ளனமருந்
துவரு நாவினர் நெஞ்சத் துளுக்கினார்

(இ - ள்.) பிளவுப்பட்ட நெடிய கிளைகளையுடைய கற்பக விருக்ஷம்பொருந்திய தேவலோகத்தினரும், நரகாசுரன் இவ்வகை வரம்பெற்றதை யுணர்ந்து, சுவாசமில்லாது மூர்ச்சித்தார்கள். கடலாடையுடுத்த உலகினைக் காக்கும் அட்டதிக்குப்பாலகரும் நாவுலர்ந்தவர்களாய் மனம் நடுங்கினார்கள். எ - று. (௧௦)

கள்ளு யிர்த்தலர் கற்பக நாயக
னுள்ளு யிர்ப்பி னொடுக்கு மிடுக்கினான்
வள்ளெ யிற்று நிருதன் வழங்குறக்
கொள்ளு மேவறன் கோமுடிக் கொள்வனால்.

(இ - ள்.) தேனைச்சிந்திப் பூக்களை மலர்கின்ற கற்பக விருக்ஷத்தின் தலைவனான இந்திரன், தன்னுள்ளே பெருமூச்சுவிடுப்பவனாகவும், தன் வல்லமையை யடக்கிக்கொண்டிருப்பவனாகவும், கூரியபற்கள் வாய்ந்த நரகாசுரனால் கட்டளைதரப்பட்ட ஏவல்களைத் தன் சிறந்த சிரமிசைக்கொண்டு நடப்பான். எ - று.

இப்பெ ருந்தவ மீந்தரு ளந்தணன்
வெப்பெ ழுந்து வெருவு மனத்தனா
யெப்பெ ருந்துய ரெம்முழைச் செய்வனென்
றப்ப ரந்தலை யெண்ணிய டங்கினான்.

(இ - ள்.) இவ்வகைய பெரியவரங்களைக் கொடுத்தருளிய பிரமனும், கொதிப்பு மிகுந்து பயமடைகின்ற மனமுடையவனாய், இவன் நம்மிடத்தில் எத்தகைய பெருந்துயர் செய்வானோவென்று, அவ்வரத்தின் மேன்மைகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அடங்கியிருந்தான். எ - று. (௧௨)

ஈங்கி வன்செய லிப்பரி சாகவு
மோங்கு வெண்குடை யானுல கோம்புவான்
றேங்கு பேரெழிற் றேவகி பாலக
னாங்கு ணர்ந்தவன் பாலமர்க்க ண்மினான்.

(இ - ள்.) இந்நரகாசுரன் செயல்கள் இங்கே யிப்படியிருக்கவும், மேன்மை தங்கிய வெண்கொற்றக் குடைநிழலில் உலகினைக்காத்து வருகின்றவரும், தேவகியின் புத்திரருமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, தாம் வசிக்கின்ற துவாரகாபுரியில் இச்செயல்களைக்கேட்டுணர்ந்து, அவ்வரசன்பால் போர் செய்ய நெருங்கினர்.

சென்றெ ழுந்தமர் சேனைத் திரளெலா
மன்று பஞ்சி னெரியென லாக்கினா
னின்று டற்று நெடுமழை வண்ணனு
மொன்று மாவதன் றாலென வோடினான்.

(இ - ள்.) அப்படிக் கிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் போர்செய்யப் புகுந்தசேனைத் தொகுதிகளெல்லாம், அன்று அவ்வசுரன் நெருப்புப் பொறியுற்றபஞ்சுப்பொதிபோலழித்து விட்டான். அங்கிருந்து எதிர்த்த பெருமை தங்கிய மேகவண்ணனாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நம்மாலொன்றும் முடிவதின்றென்று தெரிந்து ஓட்டம் பிடித்தனர். எ - று. (௧௪)

ஈண்டு சேனை யளவற வீட்டியே
மீண்டு மன்னவன் பாற்படு மேயினு
னீண்ட கோல நெடுமழை வண்ணனு
மூண்ட வெஞ்சமர் முற்றியு டற்றினன்.

(இ - ள்.) விசுவரூபமுடையவரும், மேன்மை மிக்க மேகவண்ணமுடைய வருமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, மீண்டும் ஒருமுறை சேரத்தக்கசேனைகளைக் கணக்கில்லாதனவாகச் சேகரித்துக்கொண்டு, அவ்வசுரன்பாற்போய், கொடிதாகிய பெரும்போர் செய்யத் தொடங்கி யெதிர்த்தார். எ - று. (கரு)

கூற்ற மன்ன கொடுஞ்சினத் தானவ
னேற்றெ ழுந்தம ரா்ட வியற்றினு
னாற்ற ருந்திறற் சேனை யடங்கலுங்
காற்றெ ழுஞ்சுழல் பூளையிற் காட்டினன்.

(இ - ள்.) இயமன்போலக் கடுங்கோபமுடைய அந் நரகாசுரன் எதிர்த்து வந்து போர்செய்யத் தொடங்கினன். வெல்லுதற்கியலாத வல்லபமுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய சேனைகள் முழுவதையும், சுழல்காற்றிற் சிக்கிக் கொண்ட பூளைப்பூவைப்போ லழித்தான். எ - று. (கசு)

முற்றி யிப்படி மூவெழு காலமர்
பற்றி யிற்றனன் பாப்பணைப் பள்ளியா
னெற்று காலன் றிசையள வோடினு
னிற்ற தண்ட மெனநகைத் தானரோ.

(இ - ள்.) சேஷ சயனத்தில் அறிதுயில் கொள்ளும் திருமாலாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்வகையே இருபத்தொருமுறை போரைத் தொடங்கிச்செய்து தோல்வி யெய்தினர். அப்பொழுது கிருஷ்ணமூர்த்தி, பலரையுந் தண்டிக்கின்ற இயமலோகமட்டும் ஓடினர். அதனைக்கண்டு நரகாசுரன் அண்டம் உடைபட்டதென்று சொல்லும்படி வீரநகைசெய்தான். எ - று. (கஎ)

கால மாமுகில் வண்ணனைக் கண்ணனை
நீல மேனி நிருதனெ டுங்கடன்
ஞால மெங்குந் தடவி நடந்தன
னால கால மெனவெகுண் டானரோ.

(இ - ள்.) மாரிக்காலத்தில் தோன்றும் சூல்கொண்ட மேகம்போன்ற கருநிறமெய்திய கண்ணபிரானை, நீலநிறந்தங்கிய தேகத்தையுடைய நரகாசுரன், நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதுந் தேடித்திரிந்தான். ஆலாலம்போலக்கோபமெய்தினன். எ - று. (கஅ)

அன்ன வன்றனக் கஞ்சிய சைந்தெழும்
பின்னல் வெண்டிரை வெள்ளப் பெருங்கடற்
றுன்ன ருங்கட் டுவாரகை யென்றொரு
மன்னு மாநகர் வைகி மறைந்தனன்.

(இ - ள்.) (அது தெரிந்த கண்ணபிரான்) அங்காரகாசுரனுக்குப் பயமெய்தி அசைந்தெழுகின்ற பின்னிக்கொண்டிருக்கும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய பெருங்கடலாற் சூழப்பெற்ற, யாவராலும் அடைதற்கரிய இடமாகிய துவாரகையென்னும் பெயர் பெற்றதும், ஒப்பற்றதும், நிலைபேறுனதுமான பெரிய நகரத்தில் மறைந்து வசித்திருந்தனர். எ - று. (௧௬)

ஆய மாநகர் வைக லரிதெனப்
போயி ருந்துமை நாகப் பொருப்பிடைப்
பாய்வி டைத்தனிப் பண்ணவற பூசியாச்
சேய காலமொ ழித்தனன் செங்கண்மால்.

(இ - ள்.) ஆகிய அத்துவாரகாபுரியிலும் அங்காரகாசுரனுக்குத் தெரியாது மறைந்து வசிப்பது அருமையென்று கருதி, மைநாகபர்வதத்திற் போயிருந்து, பாய்ந்து செல்லும், இடபத்தையுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை யர்ச்சித்து சிவந்தகண்களையுடைய திருமாலாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி வெகுகாலங்கழித்தனர்.

மங்கை பாகன் மழைமுகில் வண்ணன்பாற்
செங்க ணேறுகைத் தாங்கெதிர் சென்றன
னங்க ரம்புடைத் தானெழுந் தாடினன்
பொங்கு பேருவ கைக்கடல் பூத்தனன்.

(இ - ள்.) உமா சமேதராகிய சிவபெருமான், சூல்கொண்ட மேகம்போலுங் கருநிறமுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியி னிடத்திற்கு, சிவந்தவிழிகளையுடைய இடபவாகனமூர்ந்து சென்று, அம் மைநாககிரியில் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனந் தந்தனர். கிருஷ்ணமூர்த்தி அழகிய கைகளைக்கொட்டி யெழுந்து ஆநந்தக் கூத்தாடினர். மிக்க பெருங்களிப்பென்னும் சமுத்திரத்தி லமிழ்ந்தனர். எ - று. ()

தேவர் சிந்தனை முற்றின திண்புவி
மேவு பல்லுயிர் வாழ்ந்தன வேயெனப்
பாவை பங்கன் படர்சடை நாயகன்
சேவ டித்தலஞ் சென்னிவைத் தானரோ.

(இ - ள்.) தேவர்கள் கருத்துகள் முடிந்தன. வலிய நிலவுலகில் வாழ்கின்ற பலசீவகோடிகளும் வாழ்ந்தனவென்று களிப்பெய்தி, உமாபிராட்டியைப் பாகத்திலுடையவரும் படர்ந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபகவானது சிவந்த திருவடிகளை (கிருஷ்ணமூர்த்தி) சிரசிலணிந்து கொண்டனர். எ - று. (௨௨)

மாற்ற ரும்புரம் வாணகைத் தீயினா
னீற்று நம்ப னிலாப்புனை வேணியோற்
போற்றி நின்றவற் கண்டெமைப் பூசனை
யாற்றி நின்றனை யென்கொ லறைகென.

(இ - ள்.) அழித்தற்கரிய முப்புரங்களை ஒளியமைந்த புன்னகை யென்னுந் தீயினாற் றகித்தவரும், பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான், தம்மைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக் கிரு

பாநோக்கஞ்செய்து, எம்மைப் பூசித்துவந்தனை. என்ன காரணம்? கூறுகவென வினவவும். எ - று. (௨௩)

நன்னு தல்புடை யோய்நர காசுர
னென்னு மோரசு ரர்க்கிறை யிந்நிலத்
தின்னல் செய்தொழிந் தானல னீர்ந்தருப்
பொன்ன கர்க்கு மிடுக்கண் புரிந்தனன்.

(இ - ள்.) நல்ல நெற்றியையுடைய உமாதேவியைப் பக்கலிலுடையவரே! நரகாசுரனென்னும் பெயர் வகித்த ஓரசுரர் தலைவன், இந் நிலவுலகில் மாத்திரமே தீமைபுரிந்து போனானிலன். குளிர்ந்த கற்பக விருக்ஷத்தையுடைய தேவலோகத்திற்கும் துன்பத்தை விளைவித்தான். எ - று. (௨௪)

அவனை வெல்வ தரியொடு வெள்விடைச்
சிவனு மோருருக் கொண்டெனச் செப்பினு
னிவரு மோதிம மேறியு கைத்தரு
டுவர்மு கக்கம லாலயத் தொல்லையோன்.

(இ - ள்.) ஊர்ந்து நடத்தத்தக்க அன்னவாகனத்திலேறி வருபவனும், சிவந்த நிறந்தங்கிய இடம்பொருந்திய தாமரைமலரைக் கோயிலாகக்கொண்டவனும், பழையோனுமாகிய பிரமன், திருமாலோடு வெண்மையாகிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானும் ஒருருவெடுத்துத் தான் அவ்வசுரனை வெல்லவேண்டுமென்று வரந்தந்துள்ளான். எ - று. (௨௫)

என்று கூறியின் றென்னொடு மெம்பிரா
னொன்றி மேவி னுவனை முடிக்குவ
னன்று நல்வர நல்கென நம்பனை
மன்ற லந்துள வோனடி வாழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, இற்றைப்பொழுதில் அடியேனுடன் எமது பெருமானாகிய தேவரீரும் சேர்ந்திருப்பீராகில் அந்த நரகாசுரனை யழித்துவிடுவேன். ஆதலால், நன்மையைத் தருவதாகிய சிறந்த இவ்வரத்தைத் தந்தருளவேண்டுமென்று, வாசனைவீசும் அழகிய துளசிமாலை தரித்த திருமால், சிவபெருமான் திருவடிகளை வாழ்த்தினர். எ - று. (௨௬)

கேட்ட போழ்திற் கருணை கிளைத்தெழ
வாட்ட டங்கண் மருங்குடை வானவன்
றேட்ட லங்கற் றுழாயவற் கீந்தனன்
மீட்டு மீட்டுந் தொழுதுளம் விம்மினன்.

(இ - ள்.) அவ்வேண்டுகோளைக் கேட்டமாத்திரமே, கருணையானது மேலோங்கித் தோன்றுதலால், வாள்போலும் பரந்த விழிகளையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபெருமான், இதழ்கள் பொருந்திய துளசிமாலை தரித்த கண்ணபிரானுக்கு அவ்வரத்தைத் தந்தருளினர். அப்பொழுது திருமால் அடிக்கடி பணிந்து மனங்களித்தனர். எ - று. (௨௭)

அற்றை நாளி னலங்கற் றுழாயினன்
முற்று வெஞ்சினத் தாரமர் முன்னினன்
றெற்றெ யிற்று நிருதனைத் தேடினன்
பெற்ற காலைவி ளைந்தது பேரமர்.

(இ - ள்.) துளசிமாலை யணிந்த திருமால் அதிகரித்த கடுங்கோபமுடையாராகிய அசுரர்களோடு அன்றைய தினமே போர்செய்யக் கருதியவராய், மாறுபட்டிருக்கும் பற்களையுடைய அந்நரகாசுரனை எவ்விடத்துந் தேடினர். அவரை நேரே கண்டபோது பெரும்போருண்டாயது. எ - று. (உஅ)

சலி நிலைத்துறை.

தண்டு சுற்றினர் தடஞ்சிலை குனித்த னர்சரங்
கொண்டு ருத்தனர் தெழித்தனர் குதித்த னர்குலாய்
மண்ட மர்க்கள மடுத்தன ரடுத்த னர்வயத்
திண்டி றற்படை விதிர்த்தனர் செருத்த லைவரே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது இருபக்கலிலுமுள்ள சேனாநாயகர்கள் கதாயுதத்தைச் சுழற்றினார்கள். பெரியவில்லை வளைத்தார்கள். அம்புகளைச்செலுத்தி விடுத்தார்கள். ஆர்ப்பரித்தார்கள். குதித்தார்கள். கலந்து வந்து நெருங்கிய போர்க்களத்தில் நிறைந்தார்கள். வெற்றி பொருந்திய மிகு வல்லபமுடைய ஆயுதங்களை வீசினார்கள். எ - று. (உகூ)

காலி ழுந்தனர் கரங்கடுணி பட்ட னர்கடா
வேலொ டுங்குருதி சிந்தினர்வி ளிந்து விழுவார்
சூலொ டுங்தொடர ரக்கர்படை சென்னி துணியப்
பாலெ ழுங்குருதி யத்தலைவர் கண்டு படர்வார்.

(இ - ள்.) கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சேனைகள் காலை யிழந்தார்கள். கைகள் வெட்டுப்பட்டார்கள். ஏவிய வேலோடு உதிரஞ்சிந்தியவர்களாய் இறந்து விழுவார்கள். அசுரச்சேனைகள் தங்கள் மேற்பாய்ந்து சூலாயுதத்தோடு தலைகளறுபட அத்தலைகளினின்று பெருகுகின்ற உதிரத்தைப் பார்த்து அச்சேனைத் தலைவர்கள் வருவார்கள். எ - று. (௩0)

சேனை பட்டன சினக்கத மதச்சி றுகண்மால்
யானை பட்டன வெழுந்துக ளடற்பு ரவியந்
தானை பட்டன தராதல மதிக்க வருதேர்
மோனை பட்டற முடிந்தன பொடிந்த துலகம்.

(இ - ள்.) சேனைகளழிந்தன. கோபமாகிய கொரேத்தோடு மதஞ்சொரியுஞ் சிறிய கண்களையுடைய யானைகளும் அழிந்தன. நடக்கும்போதே தூசுக்ளெழத்தக்க குதிரைச் சேனையும் அழிந்தன. நிலவுலகிலுள்ளார் மதிக்கத் தக்கதாக வரும் தேர்கள் சிகரங்கள் தகர்க்கப்பட்டு முற்றும் அழிந்தன. உலகமும் பொடியாயிற்று. எ - று. (௩க)

பார திர்ந்தன பருப்பதம திர்ந்த னபனிக்
கார திர்ந்தன கருங்கடல திர்ந்த னகதிர்த்
தேர திர்ந்தன திகந்தமு மதிர்ந்த னதிரற்
போர திர்ந்தெழு வதிர்ந்தது பசும்பொ னுலகம்.

(இ - ள்.) போரானது அதிர்ச்சியோடு நிகழ்வதால், பூமி யதிர்ந்தன. மலைகளதிர்ந்தன. குளிர்ந்த மேகங்களதிர்ந்தன. கருநிறந்தங்கிய கடல்களதிர்ந்தன. சூரியனுடைய தேர் அதிர்ந்தன. அஷ்டதிசைகளும் அதிர்ந்தன. பசும்பொன்மயமான தேவலோகமும் அதிர்ந்தது. எ - று. (கூஉ)

சக்க ரத்தொடு தெரித்தன தடங்க விகையற்
றுக்கி ழிந்தன கொடித்திர ளுலப்பி னெடுவேல்
புக்கி றந்தனர் பறந்தலை புனற்கு ருதியாற்
செக்க ரிற்றிடை விழுந்தன கிடந்த சிவனும்.

(இ - ள்.) தேருருளைகளோடு பரந்த குடைகளுந் தெறித்துப்போயின. வெற்றிக்கொடிக் கூட்டங்களெல்லாம் நிலைமையற்றுக் கிழிபட்டன. அப்போர்க்களத்தில் எண்ணிறந்தனவாகிய நெடிய வேற்படைகள் புகுந்திறந்தவர்களுடைய இரத்த நீரால், செவ்வானமானது ஆகாயத்தைவிட்டு விலகி, இப்போர்க்களத்தினிடையே விழுந்திருந்தாற்போலும். எ - று. (கூகூ)

கண்டெ றித்தனர் கருந்தலை தெரித்த னர்தசைப்
புண்டெ றித்தனர் பசுங்குருதி பொங்கி நிமிர்வார்
மண்டை விட்டிட வழிந்தொழுகி மூளை சிதறத்
துண்ட மிட்டன ரொருத்தரை யொருத்தர் தொடர்வார்.

(இ - ள்.) சிற்சிலர் கண்தெறிபட்டார்கள். பெரியதலை தெறிபட்டார்கள். உடலெங்கும் பசிய உதிரம் அதிகமாகப் பெருகும்படி யிருப்பார்கள். மண்டை யுடைபட்டு மூளை வழிந்தொழுகிச் சிதறும்படி துண்டஞ் செய்யப்பட்டார்கள். ஒருவரை யொருவர் பின்றொடர்ந்து போவார்கள். எ - று. (கூச)

உருவி யோடுகணை யாயிரவ ரூடு ருவுறத்
துருவி யோடுவன பல்படைது ணிந்து சிதறிப்
பொருவு டுக்குலமெ னப்புடை தெறிப்ப புடைபோய்ச்
செருமு கத்தலைவர் சென்னிசித றச்சி னவுமால்.

(இ - ள்.) உருவிச் செல்லும் அஸ்திரங்கள் ஆயிரம் பெயர்கள் வரையில் ஊடுருவித் தூண்டிப் பாய்கின்றன. வேறு பல ஆயுதங்கள் உடைபட்டு நக்ஷத்திரங்கள் போர்புரிவது போன்று பக்கங்களிற் றெளிக்க, அவர்கள் பக்கலில் வேறு சில போய் அவர்கள் சிரங்கள் தெறிக்கும்படி கோபிக்கின்றன. எ - று. (கூரு)

ஈறு பட்டன நிசாசரனெ டுத்த வநிகங்
கூறு பட்டனகொ ழுங்குடர்கி ழிந்த துயிர்போய்
வேறு பட்டன பெருங்குருதி வெள்ள மலைபொங்
காறு பட்டது நடந்ததுதி கந்த மளவும்.

(இ - ள்.) [நிராசரன்=இரவிற் சஞ்சரிப்போன்] நரகாசுரன் கொணர்ந்த சேனைகள் முற்றுமழிந்தன. வெவ்வேறு பகுப்பாயிருக்கிற கொழுவிய குடர்களெல்லாங்கிழிபட்டன. உயிர்கள் நீங்கிப் பிணமாயின. மிகுந்த உதிரவெள்ளமானது அலைகள் மோதுகின்ற பெரிய ஆறுபோலப் பெருக்கெடுத்து எண்டிசைகளிலும் பரவியது எ - று. (௫௬)

பொறிவ ரிப்பணந்ி ழற்படுபு யங்க வணையா
னெறுழ்வ லிப்புயவ ரக்கனையெ திர்ந்து மறலை
மறித ழற்சுலவு சக்கரவ யப்ப டையினாற்
றெறுசி னத்தவன்மு டித்தலைதெ றித்த துலகின்.

(இ - ள்.) புள்ளிகளும் வரிகளும் பொருந்திய படத்தின் நிழலிலே யோகநித்திரை செய்யும் சேஷசாயியாகிய கிருஷ்ணபகவான், மிக்க வல்லபந்தங்கிய தோள்களை யுடைய நரகாசுரனை யெதிர்த்துப் போர்செய்ய, கொல்லத்தக்க தீப்பொறி சுழலும் வெற்றி தங்கிய சக்கராயுதத்தால், நிலவுலகில் கடுங்கோபமுடைய நரகாசுரனுடைய கிரீடமணிந்த தலை சிதறிப்போய்விட்டது. எ - று.

வான மங்கைய ருமங்கலக ளந்த டவினா
ரேனை வானவர்ம லர்ப்புயலி றைத்த னர்களான்
மாநி லத்தறம்வ ளர்ந்தது மகத்த லைவனுக்
கான வெண்குடைநி வந்ததுவி யந்த தவனி.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள தேவமாதர்களும் தங்கள் கழுத்திலணிந்த மங்கல சூத்திரத்தை (அச்சத்துடன் அப்போது) தடவிப்பார்த்தார்கள். அவர்கள் கணவர்களாகிய தேவர்கள் யாவரும் புஷ்பமாரி சொரிந்தாகள். பூலோகத்திலே தருமமார்க்கம் மேம்பட்டது. [மகம்] யாகத்திகுத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்குக் உரித்தாகிய வெண் கொற்றக்குடைமே லோங்கியது. உலகமுழுதும் சந்தோஷித்தது. எ - று. (௫௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

காளங் கறுத்த மணிகண்டக் கடவு ளொருபாற் பகுந்திருப்ப
மூளுஞ் சமரி னெதிருடற்றின் முடியா தனவு முடியாவோ
வேளும் புரமு மடலைபட விழித்து நகைத்த வெள்விடையோன்
றாளங் கமல மரிபரவ வருளிப் புகுந்தான் றடங்கயிலை.

(இ - ள்.) விஷத்தினாற் கறுப்பெய்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் ஒரு பக்கலிற் பிரிந்திருக்க மூண்டுகொண்ட போரில் எதிர்த்துப்பொருததால் இறக்காதனவும் இறவாவோ? (அசுரர்களழிந்தபின்னர்) மன்மதனும் திரிபுரங்களும் சாம்பராக முறையே திருநோக்கஞ்செய்து நகைத்தருளிய வெண்மைதங்கிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானது அழகிய பாததாமரையைத் திருமால் வணங்க, அவருக்கருள் செய்து பெரிய கைலாயகிரியையடைந்தனர்.

வரிவண் டிரங்கித் துதைந்தாடு மடற்பூந் துளவ மழைவண்ணன்
புரியும் புரிசைத் துவாரகையம் புரத்துப் புகுந்தான் புரந்தரற்குப்
பரியும் பரிவு தலைகிமிரத் தனிக்கோல் வாழப் படரொழிந்து
விரிவெண் கவிகை மேனிழற்ற வரியா சனத்து வீற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) கீற்றுக்களையுடைய வண்டுகளொலித்து நெருங்கி விளையாடு கின்ற இதழ்கள் விரிந்த அழகிய துளசிமாலை தரித்த மேகவண்ணராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி அழகிய மதில் சூழ்ந்த துவாரகாபுரிக்குச் சென்றனர். இந்திரன் தனக்கு வருத்துகின்ற அன்பநதணிய, ஒப்பற்ற செங்கோல் வாழும்படி துயரக ன்று விரிந்த வெண்கொற்றக் குடைமேலே நிழல் செய்ய, சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தான். எ - று. (௪0)

நரகாசுரன் வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் உ௪-க்குத் திருவிருத்தம். ௬0௪௬.

இருபத்தைந்தாவது

திருமால்சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

(0)

முன்னர்க் கழிந்த நெடுங்காலத் தொருநாண் முனிவன் றுருவாசன்
பின்னற் சடிலி கேதாரத் தெந்தை பெருமான் றிருக்கோயி
றன்னிற் புகுந்தப் பெருமானைச் சரணம் போற்றித் தனித்தொருபாற்
கன்னிக் கொருபா கற்குரிய பூசை யியற்றிக் கண்முகிழ்த்தான்.

(இ - ள்.) கழிந்துபோன பலகற்பங்களுக்கு முன்னே ஒரு நாள் துருவாச முனிவர், திருக்கேதாரத்திலுள்ள பின்னிய சடைமுடியை யுடைய எமது தந்தையும் தலைவனுமாகிய சிவ பெருமான் திருக்கோவிலைச் சார்ந்து, அப்பெருமானுடைய பாத தாமரைகளைத் துதிசெய்து திருக்கோயிலி னின்று அரிது நீங்கித் தனித்து ஓரிடத்திலிருந்து, உமாபிராட்டியாருக்கு ஒருபாதத்தைக் கொடுத்த அவ்விறைவர்க்குரிய வழியாடுகளைச் செய்து தியானித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அதுகா லத்தி னிருந்துளவத் தலங்கற் பெருமா னலங்குநிலா
விதுவார் சடையோற் றெழுவேண்டி வெங்கா லெழுப்பு மிருஞ்சிறைய
கதிர்வா ளுகிர்க்காற் பெருங்கலுழக் கடவு ளுகைத்துக் கதுமெனவங்
கெதிரா விழிந்து சினகரம்புக் கெம்மான் றிருத்தாண் முறைவணங்கி.

(இ - ள்.) அந்தக் காலத்தில் பெருமைதங்கிய துளசிமாலைதரித்த திருமால் சந்திரிகை வீசும் நிலவை யணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானைப் பணிய வேண்டி, கொடுங்காற்றை யெழுப்புகின்ற பெரிய சிறகுகளையும், ஒளி பொருந்திய கூரிய நகங்கள் பொருந்திய காலையுமுடைய பெரிய கருடபக வான் மீதாரோகணித்து விரைவாக அங்கெதிர்ந்து இறங்கித் திருக்கோயிலிற் புகுந்து எமது சிவபெருமான் திருவடிகளை முறைப்படி பணிந்து. எ - று.

விரித்த மறைநூல் விதித்தபடி வழுவான் றிருத்தாள் வீழ்ந்திறைஞ்சிப்
புரித்த சடையோன் விடைவேண்டிப் போதுங் காலை யொருமருங்கு
தரித்த துருவா சனைநோக்கி வணக்கம் புரியான் றணந்தனனுற்
கரித்த மனனு மிருவிழியுஞ் சுழன்றுன் முனிவன் கடுஞ்சினத்தால்.

(இ - ள்.) விரிந்துள்ள வேதநூலிலே விதிக்கப்பட்டுள்ள முறைமைகளி னின்று தவறுதவராய்ச் சிவபெருமான் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்கரித்து, முறுக்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் விடை கொண்டு திரும்பிவருந்தருணத்தில், ஒருபுறத்தில் எழுந்தருளியிருந்த துருவாச முனிவரைத் தரிசித்து வந்தனைசெய்யாதவராய் அப்பாற சென்றனர். துருவா சமுனிவர் தமக்கெய்திய கடுங்கோபத்தால் மனங் கருகி இருகண்களுஞ் சுழன் றனர். எ - று. (ரு)

அரனை வணங்கு மருச்சனைமுற் றடைந்த காலை யருந்தவத்தோன்
விரவு சினமீக் கொளவெழுந்து விரித்தபணவா யிரப்பாயற்
பரனை யடந்தா னெம்மையவ மதித்தா யினியுன் படர்சிறைய
வுரவுக் கலுழன் வீரபத்ர னவனு லிறப்ப துளதென்றுன்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானை வணங்குகின்றவழிபாடு முடித்துத் திரும்புஞ் சம யத்தில், அருந்தவமுடைய துருவாச முனிவர், தம்மனதிலுள்ள கோபம் அதிக ரித்து எழுந்து கருடனைநோக்கி, ஆயிரம் படங்களைப் பரப்பிக்கொண்டிருக்கும் சேஷசயனத்தையுடைய திருமாலைச் சேர்ந்திருத்தலால் வலிதங்கிய கருடனே! நீ எம்மையவமதித்தாய். ஆதலால், இனி உன் படர்ந்த சிறகுகள் வீரபத்திரக் கடவுளால் அழிவதுண்டு என்று சபித்தனர். எ - று. (சு)

கற்றைச் சடிலக் குறுங்குஞ்சி வடுகக் கடவு ணெடுஞ்சூல
நெற்றி தொளைப்ப நிணச்சோரி யொழுக நீயு நிலையழிவாய்
தெற்றுத் தரள வனமுலைய திருவுந் திப்பாற் கடற்செல்வாள்
முற்று மிவைகண் டருந்துயர முழப்பாய் நீயு மெனமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) பின்னர், திருமாலைநோக்கி, தொகுதியாயுள்ள சடையாகிய குறுஞ்சிகையுடைய வைரவக்கடவுளின் நெடிய சூலாயுதமானது உன் நெற்றி யைத் துளைசெய்ய; அதினின்று கொழுப்போடு கூடிய உதிரம் பெருகும்படி நீயும் உன் நிலைமையை மாறுவாய். அன்றியும், முத்துமாலை யணிந்துள்ள அழ குற்ற குசங்கள் பெற்ற இலக்குமியுந் திருப்பாற்கடலிற்குச் செல்லுவாள். இவை யாவுங் கண்டு நீயுங்கொடுந்துக்கமெய் துவையென்ச் சபித்தனர். எ - று.

மொழிந்து திரிந்தான் றுருவாசன் முளரி பூத்த முகில்வண்ண
னுழந்து துயரி னலமந்தா னொழிப்ப தெதுவென் றுளநினைந்தான் [வுற்
பொழிந்த கருணைத் திருப்பவளப் பொருப்பைப் போற்றப் போமென
றெழுந்து நடந்தான் றொழற்குரிய திருக்கா ளத்தி யெனுமெல்லை.

(இ - ள்.) துருவாச முனிவர் இப்படிக் கூறிச் சென்றனர். செந்தாமரைக் காடலர்ந்த மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய திருமால் துயரத்தில் மூழ்கிப் படிந்து இதனை விலக்கத்தக்க வழி யாதென்று மனதிற் கருதினார். கிருபையைச் சொரிந்த சிவந்த பவளமலை போன்ற சிவபெருமானைத் துதிசெய்யக் கழியுமென்று மனதிற் கொண்டெழுந்து, யாவரும் வணங்குதற்குறிய திருக்காளத்தி யென்னும் க்ஷேத்திரத்தை நோக்கி நடந்தார். எ - று. (சு)

சென்று பவளக் கொடிவேணித் திருக்கா ளத்திச் சிவபெருமான்
மன்றன் முளரிப் பரிபுரப்பொற் றிருத்தா டொழுது வலம்வந்தா
னன்று தொடுத்தெம் பெருமானை யவனு துவப்பி னருச்சித்தான்
வென்று புரஞ்செற் றவன்சிலநாள் கழிந்த பின்னர் வெளிப்பட்டான்

(இ - ள்.) அப்படி நடந்துபோய், திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளிய செம்பவளக் கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானது பாதசரமணிந்த மணந்தங்கிய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைப் பணிந்து பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, அன்றுமுதலாக எமது சிவபெருமானைத் தமது சந்தோஷத்துடன் பூசித்துவந்தனர். சில தினங்கள் சென்ற பிறகு, திரிபுரங்களை யழித்துச் செயங்கொண்ட சிவபெருமான் காட்சிதந்தனர். எ - று. (எ)

ஒருவற் கியலா தியற்றியெம்பா லுறுபே ரன்பின் வழிபட்டாய்
திருமித் தனநீ யென்கொலென நிமல னிகழ்த்த நெடியோனுந்
திருகச் சினத்தாற் றுருவாச னுரைத்த சாபத் திறனுரைத்தான்
கருணைக் கடலைத் திருநடத்தாற் சிவந்த திருத்தாள் கைதொழுதான்

(இ - ள்-) ஒப்பற்ற துருவாச முனிவனுக்குச் செய்யத்தகாத குற்றத்தைச் செய்து, நம்மிடத்திற்பொருந்திய பேரன்போடு வழிபாடுசெய்தனை. நீவிரும்புவது யாதென்று மலரகிதராகிய சிவபெருமான் வினவ, திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்ட திருமால், மாறுபட்டதைக் கூறி, ஆநந்தத் திருநடம்புரிதலாற் சிவப்பேறிய திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கினர். எ - று. (அ)

திருவுந் திருப்பாற் கடல்கடையப் பிறந்து நின்பாற் சேர்கவென
மருவுங் கலுழன் காசிபர்க்கு மதலை யாகி வடசயிலம்
பொருவுந் திறத்தா னினக்குமுன்னை யூர்தி யாகப் போர்வடுகன்
றருவெஞ் சினந்தான் மயங்குமயக் கொழியத் தருவை யெனச்சாற்றி.

(இ - ள்.) திருமகளும் க்ஷீராப்தி மதனஞ்செய்ய அதினின்றுதித்து நின்பாலடைகவென்றும், வாகனமாகப் பொருந்திய கருடன் காசிபமுனிவர்க்குப் புதல்வனாகி மேருமலையை [illegible] வல்லபத்தால் உனக்கு முன்போலவே வாகனமாகுக வென்றும், போர்[illegible]ன்ற வைரவனுக்குற்ற கொடுங்கோபத்தால் நீ மயங்கிய மயக்கமகலக் கடவையென்றுந் திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ - று. (கூ)

சேவே றுயர்த்த பெருமானு மெழுந்து புகுந்தான் றிருக்கயிலை
கோவே றளித்த பெருமானுந் துயர மொழிந்தான் கொழுங்குதலைப்
பூவே றளக மடந்தையொரு புடைவைத் தோனைப் பூசைபுரிந்
தேவே றியவிற் புயலனையான் பெறும்பே றின்னு மியம்புவாம்.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாக வுயர்த்திய சிவபெருமான் அங்கிருந்து நீங்கித் திருக்கைலையை யடைந்தனர். பசுக்களையும் எருதுகளையுங் காத்த திருமாலுந் தமக்குற்ற துயரமகன்றனர். கொழுவிய குதலைச்சொல்லையும் மலரணிந்த கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரை ஒரு பாகத்தில் அமைத்தருளிய சிவபெருமானை, அம்பு பூட்டிய வில்லைத் தாங்கிய மேகம்போன்ற திருமால் பூசைசெய்து பெற்ற பதவிகளை இன்னும் எடுத்துச் சொல்லுவோம். எ - று. (க௦)

படர்பூஞ் சினைய கற்பகத்தின் பசும்பொ னுலகத் திமையவர்க்கு
மிடர்கீண் டிழைக்குந் தானவர்க்கு மிகலுண் டாக விமையோர்கண்
மடல்பூந் தாது கொழித்திறைக்குந் துளவ மோலி மாயவன்பாற்
றொடரா நடந்து தமக்கெனவா மிடுக்க ணனைத்துஞ் சொலலுற்றார்.

(இ - ள்.) படர்ந்த அழகிய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷந்தங்கிய பொன்னுலகத்தில் வசிக்குந் தேவர்களுக்கும், துன்பங்களையே மிகுதியாகச் செய்யும் அசுரர்களுக்கும் ஒரு காலத்தில் போர்நிகழ, இதழ்கள் அழகிய மகரந்தங்களைக் கொழித்துச் சிந்துகின்ற துவளமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமாலிடத்திற்குத் தேவர்கள் தொடர்ந்து சென்று, தமக்கென உண்டாகிய துன்பங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லலானார்கள். எ - று. (கக)

வளைவா ளெயிற்றுக் கொடுநிருதர் மறல மறல மலைந்திற்றே
முளைநாண் மதிய மிலைந்தவனான் முளரி யவனால் வரம்பெற்றா
ரிலையா வருந்தி யிவர்க்கிடைநின் றிடைந்தே மினிநீ யெமதுவினைத்
தளையா றறுத்து வருந்தலிரென் றருள வேண்டு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய வளைந்த பற்களையுடைய அசுரர்கள் பகைத்துப் போர்செய்து தோற்று, அன்றுதித்த பாலசந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானாலும் கமலாதனனாகிய பிரமனாலும் பெருவரங்களைப் பெற்றார்கள். இவர்கட்கிடையே நாங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு தோற்றுத் துக்கித்து வருந்தினோம். இனி, தேவரீர் அடியேங்களுடைய வினைப்பாசத்தைத் துணித்து, வருந்தாதீர்களென்று அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று கூறிப்பணிந்தார்கள். எ - று. (கஉ)

பாந்த ளேந்தும் பொறிப்பாயற் பள்ளிப் பெருமா னிவர்பரவச்
சேந்த முளரித் திருநயனக் கருணை பெருகிச் சென்றநாள்
மாய்ந்த பெருமா தவத்தலைவன் றதீசி யொடும்போர் மலைஞான்று
தேய்ந்து திகிரி முனைமடிந்த செயலோர்ந் தவற்குச் செப்புதலும்.

(இ - ள்.) புள்ளிகளமைந்த பாம்பாகிய (சேஷ) சயனத்தில் யோகநித்திரை புரியுந் திருமால், இத்தேவர்கள் துதிசெய்ய, செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவிழிகளாற் கிருபை மிகுந்து, பூர்வத்திலே பெருந்தவம் பொருந்திய தலைவராகிய ததீசி முனிவரோடும் தாம் போர்செய்த காலத்தில் தமது சக்கராயுதம் தேய்ந்து முனைபடிந்த செய்கையை யறிந்து அவர்களுக்குச் சொல்லவும். எ - று. (கங)

பங்கே ருகத்துப் பழமறையோன் பசும்பொ ஞட்டுப் புத்தேளிர்
செங்கேழ் மலரித் திருமடந்தைக் கிறைவா வதற்கோர்செயலுண்டாற்
கொங்கே ரிதழி மவுலிசலந் தரனைச் செகுத்த கொடுந்திகிரி
யங்கே யவன்பா லுளததனை யெமக்கா விரப்பி னருள்செய்வான்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பழமையாகிய வேதங்களைக்கூறிய பிரமனும் பசிய பொன்னுட்டில் வசிக்குந் தேவர்களும் (சொல்லுகின்றார்கள்.) செந்நிறந்தங்கிய தாமரையிலெழுந்தருளிய இலக்குமிதேவிக்கு நாயகா! அதற்குச் சேய்பவேண்டுவ தொன்றுளது. மகரந்தம் பொருந்திய அழகிய கொன்றைமாலை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் சலந்தாசுரனைச் சங்கரித்த வலிதங்கிய சக்ராயுதமொன்று, அவ்விறைவன்பா லுள்ளது, அதனைத் தேவரீர் அடியேங்களுக் காக விரும்பிக்கேட்டால் சிவபெருமான் கொடுத்தருளுவார். எ - று. (கச)

ஆது கொடுநீ யசுரர்குல மனைத்து முடிவா னமருடற்றித்
தீது தீர்த்தி யெனவிரந்து செழுஞ்சே வடியின் முடிதாழ்ப்ப
மாது மருமத் தவனுடனங் கெழுந்து காஞ்சி மாநகரம்
போதல் புகுந்தா னந்நகரத் திருந்தா னரனைப் பூசித்து.

(இ - ள்.) தேவரீர் அதனைக்கொண்டு அசுரர் குலமுழுவதும் அழியும்படி போர்செய்து எங்கட்குற்ற துன்பத்தைத் தீர்த்தருள்வீராகவென்று யாசித்து, செழுமைதங்கிய சிவந்த திருவடிகளிற் சிரம்வைத்து வணங்க, திருமகளைத் திரு மார்பிலுடைய திருமால் உடனே எழுந்து சிறந்த காஞ்சிநகரத்திற்குச் சென்று அக்காஞ்சிபுரியிற் றங்கிச் சிவபெருமானைப் பூசித்திருந்தனர். எ - று. (கரு)

பூவா யிரந்தோட் டிருகமலப் போதா யிரத்தால் வழிபட்டா
ஞவே றுயர்த்தோ னிவனிலைமை யறிவா னெக்கி யக்கமலத்
தோவா வொருபூக் கிடையாது வருந்தப் புரிந்தா னொருநாளிற்
றேவா திபன்றாட் கொருநயன மலரிற் சாத்திக் குறைதீர்தான்.

(இ - ள்.) அழகிய ஆயிரவிதழ்களமைந்த பெரிய தாமரை மலர்கள் ஆயிரங் கொண்டு (நாடோறும்) பூசித்து வந்தனர். இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெரு மான் இத்திருமாலின் பக்திமையை யறியக்கருதி, ஒருநாள் அவ்வாயிரமலர்களில் நீங்காத ஒரு மலரினைப் பெறாது வருந்தச் செய்தனர். திருமால் மலரொன்று காணுமையால் தமதுபூசை முட்டுப்படாவண்ணம், தேவநாயகனுகிய சிவபெருமான் திருவடியில் தமதொரு விழியை மலர்போலர்ச்சித்துத் தமக்குற்ற குறைவுபாட்டி னின்று நீங்கினர். எ - று. (கசு)

துளிக்கு மதுப்பூந் தாதிதழித் தொடையன் முடியோன் றொல்லையுயி
ரளிக்கும் பெருமா னிவன்றேடற் கரியா னிவற்கன் றரியோனைக்
களிக்கு மழவே றுகைத்தருளிக் காண்டற் கெளிதாய்ப் புலப்பட்டான்
வெளிக்கு வெளியாய் நிரந்தா மாய் நின்றான் றன்மை விளம்பவற்றே.

(இ - ள்.) துளிக்கின்ற தேனையும் அழகிய மகரந்தத்தையுமுடைய கொன் றைமாலையணிந்த திருமுடியை யுடையவனும், அநாதியாகிய ஆன்மாக்களையெல் லாம் காக்கின்ற தலைவனும், இத்திருமாலால் தேடுதற்கு அரிதானவனுமாகிய சிவ

பெருமான், அத்திருமாலுக்கு அக்காலத்தில் உரியவராகிச் சந்தோஷிக்கின்ற இளமைதங்கிய இடபத்தை யாரோகணித்துச் தரிசித்தற்கு இலேசாகக் காக்ஷிதந்தருளினர். பூதாகாயத்திற் கலந்திருக்கும் சிதாகாய சொரூபியாயும் சாசுவதமாகியும் விளங்கும் சிவபெருமான் தன்மையை இத்தகைத்தென்று சொல்லமுடியுமோ? எ - று.

எந்தாய் போற்றி யெமைப்புரக்கு மிறைவா போற்றி யெவ்வுலகுந்
தந்தாய் போற்றி யென்பனைக்குந் தாராய் போற்றி தமியனெதிர்
வந்தாய் போற்றி யுயிர்க்குயிராய் வருவாய் போற்றி தொண்டருளச்
சிந்தா குலந்தீர்த் தருள்புரியுஞ் சிவனே போற்றி போற்றியவே.

(இ - ள்.) எந்தையானவரே! போற்றி. எங்களைக்காக்கின்ற தலைவரே! போற்றி. எல்லாவுலகங்களையும் படைத்தவரே! போற்றி. என்புமாலையையணிந்தவரே! போற்றி. தமியேனுக்குப்பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனந்தரவந்தவரே! போற்றி. சீவான்மாக்களுக்கெல்லாம் பரமான்மாவாக வருபவரே! போற்றி. அடியவர்களுடைய மனத்துயரைநீக்கி யநுக்கிரகிக்கும் சிவபெருமானே! போற்றி. போற்றி. எ - று. [போற்றி=காக்க.] (கஅ)

என்னப் போற்றி முடிபடிதொட் டெழுகப் பணிந்தா னெழநோக்கி
மின்னுச் சடையோன் றிருவருள்கூர்ந் துருகா நின்றான் விழுக்கமலக்
கன்னிக் கிறைவன் கருத்துணர்ந்து கதிரா யிரம்போன் ஞெளிபரப்பும்
பொன்னந் திகிரி புரிந்துபின்னு மெதுவேண் டியது புகலென்றான்.

(இ - ள்.) என்று திருமால் துதிசெய்து, திருமுடி நிலத்திற்படியத்தாழ்ந்து வணங்கி யெழுந்திருக்க, மின்னுகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் கண்டு திருவருள் மிகுந்து மனமுருகி நின்றனர். சிறந்த செந்தாமரைமலர்க் கன்னியாகிய திருமகள் கொழுநன் கருத்தையறிந்து, ஆயிரஞ்சூரியர்போலும் ஒளிசெய்கின்ற அழகிய பொன்மயமான சக்கராயுதத்தைத் தந்து, இன்னும் வேண்டியது யாது? கூறுகவென்றனர். எ - று. (கக)

நின்பா லுருகி நினதடிக்கீழ் நெடுங்கண் சாத்து நிலையுலக
மன்பா லறிவா னெனக்கிருக ணம்போ ருகத்தி னருள் கென்றான்
மின்பா லுகந்தோ னஃதருளி வேண்ட வேண்டும் வரங்கொடுத்தான்
பொன்பான் மருமத் திகிரியினு னடைந்தா னமரா புடைபோற்ற.

(இ - ள்.) தேவரீரிடத்தில் மனமுருகி, தேவரீர் திருவடியில் நெடிய விழியால் அர்ச்சித்த நிலைமையை உலகினர் அன்போடு அறியும்படி அதியேனுக்கு இருவிழிகளும் செந்தாமரைபோல் அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். இன்புடன் சந்தோஷித்தவராகிய சிவபெருமான் அப்படியே யநுக்கிரகித்து வேண்டிய பிறவரங்களையுங் கொடுத்தனர். திருமகளிருக்குந் திருமார்புடனே சக்கராயுதமேந்திய திருமால் தேவர்கள் தம்பக்கலிற் றுதிக்கச்சென்றனர். எ - று.

அன்று முதலாக் கமலாக்க னெனும்பே ரடைந்தா னுடகமாக்
குன்ற மனைய புள்ளூர்கைத்து விண்ணாட் டமரர் குறைமுடிப்பான்
கன்று சினத்தி னசுரர்களை முடிய முடித்தான் கடிகமழு
மன்றற் றுளவோ னஃதொன்றோ வின்னு மவன்சீர் வழங்குவாம்.

(இ - ள்.) அன்று தொடங்கி நறுமணங்கமழுந் துளசிமாலைசூடிய திருமால் தாமரைக்கண்ணனென்னுந் திருநாமமெய்தி, சிறந்தபெருமலையையொத்த கருடவாகன மூர்ந்து, ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர் குறையைமுடிக்கக்கருதி, மிகுந்த கோபத்தோடு அசுரர்குலமழியும்படி யழித்தனர். அஃது ஒன்றுதானோ? இன்னும் அத்திருமாலின் சிறந்த சரிதைகளைச் சொல்லுவோம். எ - று. (உக)

கலிநிலைத்துறை.

வளைமு ழக்குறு வான்சிலை மழவிடைப் பரனைக்
கிளைப டப்பட ரன்புளங் கிளைத்தன னாகி
யுளைதி ரைப்புனற் பொன்னிநாட் டகவையி னுற்றான்
றளைம லர்க்கரந் தொடுத்தெடுத் தவனடி தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கினைமுழக்குகின்ற திருமால், கோபமும் இளமையும் வாய்ந்த இடபவாகனராகிய சிவபெருமானை மிகப்பரவிய மெய்யன்பானது தமது இதயத்திலுதித்தவராய், சத்திக்கின்ற அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய காவிரிநதிபாய்கின்ற சோழநாட்டினையடைந்து, இதழ்கள் பொருந்திய மலர்களைத் தமது திருக்கரத்தாலெடுத்து அவ்விறைவனையர்ச்சித்துப் பாதங்களில் வணங்கினர். எ - று. (உஉ)

வள்ளை வார்குழை மடவர லொழித்தனன் வழாது
கள்ள விழ்ந்தலர் பங்கயக் கழலிணை கருதித்
தெள்ளு தேமல ரருச்சனை வரன்முறை திளையா
வுள்ள நெக்குடைந் தேத்தினின் றுருகின னெடுநாள்.

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடியொத்த செவிகளிற் செதுக்கிய காதணியணிந்த உமாபிராட்டியை நீங்கியவராய், தேனொழுகும் மலர்ந்ததாமரைமலர்போன்ற சிவபெருமான் உபயபாதங்களையும் இடைவிடாது மனதிற் றுதிசெய்து, தெளிவாயிருக்கின்ற மணங்கமழும் மலர்களாலாகிய வழிபாட்டை ஆகமவிதிப்படி மனமூன்றி நெக்குவிட்டுருகிச்செய்து, அப்பெருமான் சந்நிதியினின்று பலநாள் துதிசெய்தனர். எ - று. (உஙு)

திருவி னாயக னவ்வழி யருச்சனை திருத்தக்
கரும ணிக்களத் தெம்பிரான் கருணைமீக் கூர்ந்து
பொருவி டைப்புறத் தினிதெழுந் தருளினன் புகுந்தான்
குருதி வெண்ணிணத் திகிரியா னிருகரங் குவித்தான்.

(இ - ள்.) திருமகள் கணவராகிய திருமால் அப்படிச் சிவபெருமானுக்குரிய வழிபாட்டை நடாத்த, நீலரத்தினம்போலுங் கண்டத்தையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருள் மிகுந்து, போர்செய்யும் வல்லமைதங்கிய இடபத்தின் முதுகின் பேரில் இனிமையாக ஆரோகணித்தவராய் எழுந்தருளினர். பகைஞருடைய உதிரமும் வெள்ளிய நிணமும்படிந்த சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையுடைய திருமால் தம்மிருகைகளையுஞ் சிரமிசைக் குவித்தனர். எ - று. (உச)

நெகிழ்த்த சிந்தைய னானந்த நீர்பொழி கண்ணன்
முகிழ்த்த கையினன் குழறிய நாவினன் முழுக்கத்
தொகுத்த வன்பின னிற்றலு நோக்கினன் றூயோன்
பகுத்த சிந்தனை யெதுகொன்மற் றுரையெனப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) உருகிய மனமுடையவராகவும், ஆநந்தக்கண்ணீர் சிந்தும் விழிகளுடையவராகவும், குவித்தகைகளுடையவராகவும், தழுதழுக்கும் நாவுடையவராகவும், தமது திருமேனிமுழுவதும் நிரம்பிய அன்புடைய திருமால் நேரே இப்படி நின்றபொழுது, புனிதராகிய சிவபெருமான் திருமாலைநோக்கி, நீகருதிய எண்ணம் யாது? அதனைக்கேட்கவெனக் கட்டளைதந்தனர். எ - று. (உரு)

ஈச னம்முறை யருளலு மீர்ந்துழா யலங்கல்
வாச மார்பின னடிக்கடி தொழுதனன் வகுப்பான்
கூசு மென்குத லைத்தனிக் குழவிமோந் தெடுக்கு
மாசை யுண்டஃ தருளுதி யெனக்கென வறைந்தான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அப்படியருளியவுடனே, குளிர்ச்சிதங்கிய துளசிமாலைதரித்த மார்பினையுடைய திருமால் பலமுறை சிவபெருமானைவணங்கி விண்ணப்பஞ் செய்கின்றனர். அச்சத்துடன்கூடிய மிருதுவான மழலைச்சொற்களையுடைய சிவந்த ஒருகுழந்தையை உச்சிமோந்து அதனையணைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்னும் விருப்பம் அடியேனுக்குள்ளது. அவ்விருப்பத்தின்படி வரங்கொடுத்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனர். எ - று. (உசு)

நன்று சொற்றனை நல்குதும் யாமென வருளி
மன்றல் வார்தொடை வானவர் யாரினும் வயங்கா
நின்ற பேரெழி லெவரினு நின்மகற் குவமை
யின்றெ னப்புரிந் தளித்தன மேகுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) நன்மொழிசொல்லினை. அப்படியே நாம் வரங்கொடுக்கின்றோமெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி, மணம்வீசும் நெடிய கற்பக மலர்மாலையணிந்த தேவர்களெல்லாரைக் காட்டிலும் விசேட அழகுள்ளவர்களெல்லாரைக்காட்டிலும் உன்குமாரனுக்கு ஒப்பானவர்களில்லையென்று சொல்லும்படி விருப்பத்தோடுவரந் தந்தோம். ஆதலால் நீசெல்கவெனக் கட்டளைதந்தனர். எ - று. (உஎ)

அறிந்த சிந்தனை யலமர வெகுண்டன ளசலஞ்
செறிந்த மென்கொடி சிவனிவற் கருளிய செல்வன்
பிறந்த ஞான்றிறந் தொழிந்துற விசைத்தனள் பெருந்தார்
நறுந்து ழாயவன் றன்னுளந் திகைத்தன னடுங்கி.

(இ - ள்.) இமாசலமன்னன் பெற்ற இளங்கொடிபோலும் உமாதேவியார் இதனையறிந்து தமது திருவுள்ளஞ் சுழற்சியடையக் கோபித்து, இப்போது சிவபெருமான் திருமாலுக்குப் பாலித்தபுத்திரன், பிறந்ததினமே உயிர் துறந்திறக்கும்படி சபித்தனள். மேம்பாடமைந்த நறுமணம்வீசும் துளசிமாலை தரித்த திருமால் இதனைக்கேட்டவுடனே மனநடுக்கெய்தித் திகைத்தனர். எ - று. (உஅ)

தேங்கு கங்கையந் திருமுடிச் செல்வனைச் சிறைவண்
டேங்கு பூங்குழற் கௌரியை யிகலற முருக்கி
யோங்கு சூர்தடிந் தெழுந்தருள் பிள்ளையை யொருங்கே
யாங்கு நின்றடி பணிந்தன னருச்சனை யயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) உடனே திருமால், தேக்கெடுக்குங் கங்காசலமணிந்த அழகிய திருமுடியையுடைய சிவபெருமானையும், இறகுகள் பொருந்திய வண்டுகள் சப்திக்கும் மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியையும், கொரேத்தன்மைமிக்க சூரபன்மாவை அவன் வலிமையழியும்படிவென்று கொன்றருளிய குமாரக்கடவுளையும் ஒன்றாகக்கூட்டி மூர்த்தமமைத்து, அம்மூர்த்தத்திற் கெதிரே நின்று திருவடிகளில் வணங்கி வழிபாடுசெய்தனர். எ - று. (உகூ)

பேதை யங்ஙனந் திருவருட் பிறந்தன ளாகிச்
சீத ரற்குவந் தெதிரெழுந் தருளினள் சென்றாண்
மாதி யாமலை வரவெதிர் கண்டனன் மகிழ்ந்தா
னேது தீதொழிந் தருந்தவத் துறுபய னடைந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படித் திருமால் பூசித்தமாத்திரமே, உமா பிராட்டியார் திருவருள்சுரந்தவராய்த் திருவுள்ளங்களித்துத் திருமாலுக்கெதிரே பிரசன்னராய்க் காட்சியருளினர். உமாபிராட்டியார் அப்படிப் பிரசன்னமானதைத் திருமால் நோக்கித் திருவுள்ளங் களித்தவராய், அம்பிகையால் சபித்த கெடுதியை நீங்கி. அரிய தவப்பேற்றால் அடையத்தக்க பிரயோசனமெய்தியவராயினர். எ - று. ()

இனியு னக்கென வொருதனிக் குமரனை யீந்தேங்
குனிசி லைக்கரும் பைங்கணை நறுமலர் கொடுத்தேம்
புனித வானவர் யாரினும் பேரெழில் புரிந்தே
முனிவி னின்றிடு சாபமற் றவன்றனை முடிக்கும்.

(இ - ள்.) உமாதேவியார், இனி உனக்கென்று ஒப்பற்ற ஒருபுதல்வனைத் தந்தோம். அப்புதல்வனுக்கு வளைக்கும்படியான வில்லாகிய கரும்பையும், அதிற் பூட்டும் பஞ்சபாணங்களாகிய மணமுள்ள (தாமரை - மா - அசோகு - முல்லை - நீலமென்னும்) மலர்களையும் பாலித்தோம். அன்றியும் அப்புதல்வனுக்குப் புனிதராகிய தேவர்கள் எல்லாரைக்காட்டிலும் மிக்க அழகையும் தந்தோம். ஆனால் கோபத்தோடு யாம்கூறிய சாபமொழிமட்டும் அவனை யழிக்கும். எ - று. (௩க)

கற்றை வார்சடை யெம்பிரான் கதுவிய சினத்தா
னெற்றி யந்தழ னின்மகன் றனதுட னீற்றப்
பெற்றி றக்குமற் றாங்கவன் றேவியாற் பின்னர்
மற்ற ரூபியா யாங்கவட் குருபியாய் வழங்கும்.

(இ - ள்.) தொகுதியாய் நீண்டசடையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுள்ளத்திற்கொண்ட கடுங்கோபத்தால், அவ்விறைவர் நெற்றிவிழியினின் றுதித்த நெருப்பானது உன்புதல்வனுடலிற் பற்றியெரிக்க அவனிறப்பான். ஆனால் அதன் பின்னர், அவன் மனைவியின்றிப் மற்றையோருக்கு அருவனாகவும், அவளுக்கு மட்டுமே உருவனாகவுமிருப்பான். எ - று. (௩உ)

என்றி மாசலே வரனுவந் தளித்தன ளிதுபெற்
றன்று போயின னிருஞ்சிறைப் புட்கொடி யமலன்
சென்று வேனிலாற் பயந்தனன் மைந்தனிற் சிறந்தான்
குன்ற வில்லிதா ளருச்சனைப் பெருமையார் குணிப்பார்.

(இ - ள்.) என்று இமாசலமன்னன் புதல்வியாகிய உமாதேவியார் திருவுள மகிழ்ந்து இவ்வரங்களைத்தந்தனர். பெரிய சிறகுகளையுடைய கருடத்துவசந்தாங்கிய திருமால், இவ்வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டகாலத்தில் அங்குநின்றும் நீங்கினர். அப்படிச்சென்று வேனிற்காலத்திற்குரிய மன்மதனைப் புதல்வனுகப்பெற்று மேன்மையெய்தினர். ஆதலால் மேருமலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமான் வழிபாட்டின் மேம்பாட்டை எவர்தாம் கணிக்கத்தக்கவர்கள்? எ - று. (௬௩)

இறந்து நாள்பல கழிந்தன வீங்கிதற் பின்ன
ரறந்த ருங்கம லாலயத் தரிபுகுந் தடைந்து
வறந்த ருங்கொலை மழுப்படை வானவற் குறித்துச்
சிறந்த சிந்தையி னருச்சனை புரிந்தனன் சிலநாள்.

(இ - ள்.) இதன்பின்னர் அநேகநாள் கழிந்தொழிந்தன. அப்பால் தருமச் செயல்களைப்பாலிக்குந் திருவாரூரையெய்தி, கொடுமைசெய்யுங் கொலைத்தொழிற் கேதுவான மழுப்படைதாங்கிய சிவபெருமானைநோக்கி, திருமால் சிலகாலம் வரையில் மேம்பட்டமனத்துடன் அர்ச்சித்திருந்தனர். எ - று. (௬௪)

இலங்கி ழைக்கொரு மருங்களித் திருந்தரு ளெம்மா
னலங்க லர்துழாய் மாயவற் கவணெதி ரடைந்தா
னலங்கொள் சிந்தனை யருச்சனை யுவப்பினு னயந்தேம்
பொலங்கொ ணேமியாய் வேண்டுவ புகலெனப் புகன்றான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த உமாதேவியாருக்கு வாமபாகத் தைக்கொடுத்தருளிய எமது சிவபெருமான், அழகிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலுக்கு அங்கே பிரசன்னராய், சிறப்புத்தங்கிய உமது மனக்கருத்தையும் பூசையையும் ஆநந்தத்தோடு அங்கீகரித்தோம். அழகுபொருந்திய சக்கராயுதமுடையவனே! உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கூறுகவெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

பொன்னி னுட்டகத் திந்திரன் முதலினேர் பொரும்போ
ரின்ன லீட்டுவா ளசுரரா லிடைகுவ தெண்ணி
யன்ன வர்க்கென நிருதரோ டாரம ராற்றப்
பின்னி டப்பொரு தலைத்தன ரெனைப்பெரு வரத்தால்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள இந்திராதிதேவர்கள், எதிர்த்தற்கரிய யுத்தமென்னுங் கெடுதியை விளைக்கின்ற வாளேந்திய அசுரர்களாலே பின்னிடுவதுகருதி, அத்தேவர்களுக்காக அசுரர்களோடு பெரும்போர்செய்கையில், அவ்வசுரர்கள் தாங்கள் வகித்துள்ள சிறப்புத்தங்கிய வரத்தினல் அடியேனையும் பின்னிடும்படி யெதிர்த்தோட்டினர்கள். எ - று. (௬௬)

உட்பு லப்படா மாயையி னடுசம ருடற்றிக்
கட்பு லப்படா ரெறிபடை காண்பன வல்லால்
விட்பு லம்புகுந் துழக்குவர் விண்ணவர் வெருவ
வெட்கு லக்குவை யெண்ணினு மெண்ணருந் திறத்தார்.

(இ - ள்.) மனதிற்காணாத மாயாசத்தியாற் கொல்லத்தக்க போர்செய்து, அவர்கள் விடுகின்ற ஆயுதங்களைப் பார்ப்பதே யல்லாமல் அவர்கள் கண்ணுக்குத் தோற்றப்படார்கள். அதுவன்றியும் அத்தேவர்கள் பயப்படும்படி தேவலோகஞ் சென்று கலக்கஞ்செய்வார்கள். எள்ளின்கூட்டஞ்சேர்ந்த ஒருபெருங்குவியலை இத்தனையென்கொண்டதென்று எண்ணிக்கூட்டினாலும் எண்ணமுடியாத தொகையுடையவர்களா யிருக்கின்றார்கள். எ - று. (௩எ)

ஆய மாயையி னுங்கவ ருடற்றுவ தழிக்க
மாயை யாவையு மென்னுழை வழங்குதி வழங்கிப்
போய வர்ச்செகுத் திடுதியென் றெமக்கருள் புரிவா
யேய காரண மீதெனச் சீதர னிசைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அத்தகைய மாயையினால் அவ்வசுரர்கள் துன்புசெய்வதை யழிக்கும்படி, எல்லாவகை மாயைகளையும் என்பாற் கொடுத்தருள்வீராக. அப்படியருள்செய்து அவ்வசுரர்கள்பாற் சென்று அவர்களைவென்று கொல்லுகவென அடியேனுக்கு அருள்புரிவீராக. இதுவேயென்பூசையின் காரணமென்று லக்ஷ்மி தேவியை மார்பிலணிந்த திருமால்கூறினர். எ - று. (௩அ)

சங்கு தாங்கியோ னுரைத்தன திருச்செவி சாத்தி
யெங்க ணாயக னுங்கவற் கினிதுள மிரங்கிப்
பொங்கு மாயைமற் றியாவையு மவற்கெனப் புரிந்தான்
செங்கண் மான்முகின் மாயனென் றொருபெயர் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) பாஞ்சசன்னிய மென்னுஞ் சங்கைத்தாங்கிய திருமால்கூறியவற்றைத் திருச்செவியிலேற்று, எங்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இனிதாகத் திருவுளங்கனிந்து, மிகுகின்ற எல்லாவகைப்பட மாயைகளையும் அத்திருமாலுக்கே யுரித்தாகச்செய்தனர். செவந்ததாமரை மலர்போலும் விழிகளை யுடையவரும் மேகவண்ணருமாகிய திருமால் மாயனென்னும் ஒப்பற்ற பெயரோடு மேம்பட்டனர். எ - று. (௩௯)

கால நேமியே முதலிய வசுரரைக் கடிந்து
மூல மீறற முருக்கின னொருதனி முகுந்தன்
வாலி ளம்பிறைக் கண்ணியோ னருளிய வரத்தா
லோல மிட்டுகின் றழைத்ததா லிமையவ ருலகம்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற திருமால் வெள்ளிய இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமா னநுக்கிரகித்த வரத்தினால் காலநேமிமுதலிய அசுரர்களைவென்று வேரோடழியும்படி யொழித்துவிட்டனர். தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் ஓலமிட்டழைத்தார்கள். எ - று. (௪0)

ஆல கண்டனை யரிச்சுரத் தருச்சனை யயர்ந்து
மூல நாயகன் றிருநட முன்றிலின் முன்ன
ராலி ருந்தொனி தருமுழ விரட்டுற வடைந்தா
னீல மேனியன் பெற்றன பெற்றவா ரிகழ்த்தின்.

(இ - ள்.) விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை அரிச்சுவரமென்னும் க்ஷேத்திரத்தில் மூலலிங்கத்திற் பூசைசெய்து இளைத்து, திருநடம் புரியும் சபையின் முன்னர் முழங்குகின்ற பெரிய ஒலியோடுகூடிய மத்தளம் வாசிக்கும் பாக்கியத்தை யெய்தினர். சொல்லுமிடத்தில், மேகவண்ணராகிய திருமால்பெற்ற பேறுகளை யாவர்பெற்றார்கள்? ஒருவருமிலர். எ - று. (௬௧)

திருவெண் காட்டிடை யருச்சனை புரிந்தனன் றிருமால்
கருகு கண்டனைக் கட்புலத் தெதிருறக் கண்டு
வுருகு சிந்தையான் மண்ணுறப் பணிந்தன னுமையாண்
மருவு பாகனீ வேண்டிய தென்னென வலித்தான்.

(இ - ள்.) மற்றொருகாலத்தில், திருமால் திருவெண்காட்டில் சிவபெருமானைப்பூசித்து நீலகண்டமுடைய அப்பெருமானைக் கண்ணுக்கு நேராகத்தரிசித்து உருகியமனதோடு நிலத்திற்றோயும்படி சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தனர். உமாதேவியார் பொருந்திய வாமபாகத்தையுடைய சிவபெருமான், நீவிரும்பியவரம் யாதென வினவினர். எ - று. (௬௨)

முத்தொ ழிற்குநீ முதன்மைய னாயினை முடிக்கு
மத்தொ ழிற்குளோர் தொழிலெனைக் காக்கினை யைய
சித்த நீமுனிந் தழித்துறி னுலகொடுஞ் சிதைவே
னெத்தி றத்துநீ யளித்திடப் பிறந்திறந் திளைத்தேன்.

(இ - ள்.) சிருஷ்டிமுதலிய முத்தொழில்களுக்கும் அவற்றை நடத்தும் தலைவராக விளங்கினீர், அம்முத்தொழில்களில் காத்தலாகிய ஒருதொழிலை அடியேனுக்கு உரித்தாக்கினீர். ஐயனே! தேவரீர் திருவுளத்திற் சினமெய்தியழிக்கப் புகுந்தால் உலகத்தோடும் அடியேன் அழிவெய்துவேன். எவ்வாற்றானுந் தேவரீர் அநுக்கிரகிக்க அடியேன் பிறந்திறந்துவருந்துகின்றேன். எ - று. (௬௩)

ஈண்டி யானினிப் பிறப்பொடு மிறப்பினை யிகழ்வான்
வேண்டி நின்றன னின்பதத் தொடுங்குற விழைந்தேன்
காண்ட குந்திருக் கண்டகண் டீவினை காணா
மீண்டு மீண்டுபுந் திறந்திடா தருடர வேண்டும்.

(இ - ள்.) அடியேன் இனிப்பிறப்பையும் இறப்பையும் இகழ்வான் கருதியிருக்கின்றேன். தேவரீர் திருவடியில் ஒடுக்கமெய்த விரும்பினேன். காணத்தக்க செல்வச்சிறப்பினைக்கண்ட விழிகள் தீவினையைக்காணாமல் மறுபடியும் மறுபடியும் பிறந்திறவா வரத்தையநுக்கிரகிக்க வேண்டும். எ - று. (௬௪)

என்னப் பன்னிநின் றிரந்தன னிருந்துழாய் முடியோன்
கன்னிக் கோர்புறங் கொடுத்தவன் றிருவருள் காட்டி
யின்னற் சாகரத் திழிகலை யினியென விரங்கிப்
பொன்னற் கோசிகத் தவற்கெதி ரினையன புகலும்.

(இ - ள்.) என்று, பெரிய துளசிமாலையணிந்த முடியையுடைய திருமால் கூறித்துதிசெய்ய, உமாதேவியாருக்கு வாமபாகங்கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் திருவருள்காட்டியவராய், இனிநீ துக்கசாகரத்தில் துன்பெய்தி வருந்தவேண்டா மென்று, அழகிய பீதாம்பரமணிந்த திருமாலுக்கு நேரே இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (சுரு)

வளைத்த மாபெரும் பிரளய காலத்து வயங்கி
முளைத்த நெற்றியந் தழற்கொடு நினதுடன் முருக்கி
வளைத்த வெண்பலி யணிகுதும் விளங்குவெள் ளென்புந்
தளைத்த மாலையிற் புயத்தொடுஞ் சாத்துதும் பின்னர்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் மூடிய பெரிய மகாப்பிரளயகாலத்தில், பிரகாசித்துத் தோன்றிய நம்முடைய அழகிய நெற்றிவிழி நெருப்பால் உன்னுடலைத் தகித்து அதனாலுண்டாகிய சாம்பரைத் திருமேனியிலணிவோம். வெள்ளிய உன் எலும்புகளையும் கட்டிய மாலையாகத் தோளிலணிந்து கொள்வோம். அதன்பின்னர். எ - று. (சுசு)

மருங்கு வைகுசா ரூபமும் வழங்குதும் வழங்கி
யிருந்த காலையில் யாமெனப் பெறுகுவை யீற்றில்
வருந்த லென்றளித் தகன்றனன் மழவிடைப் பெருமா
னருந்தி ருந்தவ னருச்சனை வரன்முறை கொண்டான்.

(இ - ள்.) நமக்கருகே வசிக்கத்தக்க சாரூபமளிப்போம். அப்படிக்கொடுத்திருக்குங்காலத்தி னிறுதியில் நாமே நீயெனச் சொல்லப்பெறுவாய். வருந்தவேண்டா மென்று அநுக்கிரகித்து, இளமைவாய்ந்த இடபாரூடராகிய சிவபெருமான் அந்தர்த்தானமாயினர். குருந்த மரநிழலிலமர்ந்தருளிய சிவபெருமானை விதிமுறையாக அருச்சனை செய்தனர். எ - று. (சுஎ)

ஊழி பற்பல போக்கினை னருச்சனைக் குரித்தாய்
வாழி நாண்மலர் தெரிகுத்தன னெடுமழை வண்ணன்
சூழி மால்கரி யுரிவையான் சுரும்பெறி கூந்த
லேழை பாகன திருப்பதத் தொடுங்கின னிப்பால்.

(இ - ள்.) மங்கலகரமாகிய அன்றலர்ந்த மலர்களைக்கொண்டு கொடியமேகவண்ணராகிய திருமால் சிவார்ச்சனைக் குரியதாகப் பற்பல ஊழிகளைக்கழித்து, முகபடாமணிந்த பெரிய கயாசுரனென்னும் யானையையுரித்துடுத்தவரும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்களணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவிபாகருமாகிய சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களில் ஒடுங்கினர். இனி. எ - று. (சுஅ)

திருமால் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக்சருக்கம் உகூ-க்குத் திருவிருத்தம் கூ0கூ.

இருபத்தாறுவது

பிரமன்சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

தயங்கு வெண்பிறைக் கண்ணிபொற் றுண்மலர் பரவி
வயங்கு நேமியோ னடைந்தவா றுரைத்தன மலரோன்
முயங்கு சிந்தையி னன்பினு லருச்சனை முயலாப்
புயங்க வேணியோ னளித்திடப் பெற்றவா புகல்வாம்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற வெள்ளிய இளம்பிறையாகிய சிரோமாலையை யணிந்த சிவபெருமானுடைய அழகிய பாததாமரைகளைப்பணிந்து, பிரகாசிக்கின்ற சக்கிராயுதந்தாங்கிய திருமால் அடைந்தவற்றைச் சொன்னோம். கமலாதனமுடைய பிரமதேவன் உண்மை யன்புவாய்ந்த சித்தத்தோடு வழிபாடுசெய்து, சர்ப்பங்களை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டவற் றையுஞ்சொல்லுவோம். எ - று. (க)

வடுக னோர்சிரங் கொய்தநாண் மம்மர்தீர்த் தொழிவான்
கடுமி டற்றனை வணங்கிய மமதையிற் கருங்கட்
கொடுநெ டுங்குழைத் திலோத்தமை வகுத்தெழில் குறித்தா
னடுத டஞ்சிலை யநங்கனு லெரிமெழு கானுன்.

(இ - ள்.) வைரவக்கடவுள் ஒருதலையைக்கிள்ளி யெறிந்தபோது, தன்மயக் கத்தை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவ பெருமானைவணங்கிய அகங்காரத்தினலே, கரியவிழிகளையும் வளைந்துநீண்ட காத ணியையுமுடைய திலோத்தமை யென்பாளைப்படைத்து அவளழகைக்கண்டான். உடனே போர்செய்யும் விசாலித்த கருப்புவில்லைத்தாங்கிய மன்மதனல் தீயிடைப் பட்ட மெழுகுபோலுருகுவதாயினன். எ - று. (உ)

காம மிக்கெழுந் தீன்றவ ளென்பதுங் கருதான்
வாம மேகலை கரந்தொட வரற்றினண் மாழ்கி
வேம னத்தொடும் வெருவினள் வெதும்பினள் வெள்கித்
தாம வார்குழல் சரிதரத் திருமுகஞ் சாய்த்தாள்.

(இ - ள்.) காமநோயானது அதிகரித்து, தான்பெற்ற குமாரியென்றுஞ் சிந்தியாதவனாய், அழகிய மேகலாபரணமணிந்த திலோத்தமையின் கையைப் பிடிக்க, அவள் அழுது துக்கமெய்தி மயங்கி, மனவருத்தத்தோடு பயந்து நாண மெய்தி வருந்தி, மலர்மாலையணிந்த கூந்தல்சரியும்படி தனது அழகிய முகத்தைக் கவிழ்த்தனள். எ - று. (௩)

அக்க ணத்தினப் பொழுதவை திருவுளத் தடைத்து
முக்க ணன்கணத் தலைவரை முடுகுற மொழியக்
கைக்க டுஞ்சிலை வேடரிற் படர்ந்தனர் காணுத்
திக்கு நோக்கின னுன்முகத் தயன் றனிச் சென்றுன்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் அவற்றைத் திருவுளத்திற்கொண்டு திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான், தமது கணநாதர்களை யெதிர்த்துச்செல்லும்படி கட்டளைசெய்யவும், அவர்கள் தமது கையிற்றாங்கிய கொடியவில்லோடு வேடர்போல் வந்தார்கள். நான்கு முகங்களையுடைய பிரமன் ஓடியொளிக்குந் திசையைத் தேடிச்சென்று ஒன்றியாயினன். எ - று. (௪)

வெருவுஞ் சிந்தைய னருஞ்சிறை வெள்ளன மிழிந்து
பொருத டஞ்சிகைச் சுபாரிச மெனுங்கிரி புக்கான்
திருகு வெஞ்சின வேடரை நினைதொறுந் திகைப்பா
னொருவி நீங்கல னக்கிரி நாள்கழித் தொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அச்சமெய்திய மனமுடைய பிரமதேவன், பெரிய சிறகுகளையுடைய வெண்மைதங்கிய அன்னவாகனத்தி லிருந்திறங்கி, ஒப்பற்றவிசாலமுடைய கொடுமுடிபொருந்திய சுபாரிசமென்னுங் கிரியையடைந்தான். ஆக்கிரமிக்குங் கடுங்கோபமுடைய வேடுவர்களைக் கருதும்போதெல்லாம் திகைத்ததனால் அந்தக் கிரியைவிட்டு நீங்காமல் பலகாலம் அங்கேயே கழித்தனன். எ - று. (௫)

கண்ணு தற்றனிப் பரமனைக் கருத்துற வணங்கி
வண்ண நாண்மலர்த் தொகுதியா னருச்சனை வகுப்ப
வண்ண லோதிமத் தவற்கென வாளுடை யமல
னெண்ண ருங்கணத் தலைவரோ டாங்கவ னெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) நெற்றிவிழியையுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை மனவொருமைப் பாட்டோடு வணங்கி, அழகிய அன்றலர்ந்த மலர்த்தொகுதியாற் பூசைபுரியவும், பெருமையோடு மேம்பட்ட அன்னவாகனனாகிய அப்பிரமனுக் கருள்செய்யும்படி எம்மை யடிமையாக வுடைய சிவபெருமான் கணக்கிற்கு முடியாத சிவகணத்தலைவர்களோடு அங்கே பிரசன்னராயினர். எ - று. (௬)

எதிர நோக்கின னிருங்கம லாலயத் திறைவன்
முதிரு மன்பினோ டஞ்சலித் திறைஞ்சினன் முழங்கி
யதிர ருபுனல் வேணியோ னாங்கவற் குறித்து
விதிநி னைந்தன விளம்புதி யென்றலும் விரிஞ்சன்.

(இ - ள்.) பெரியதாமரைக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் நேரேதரிசித்து முதிர்ந்த பேரன்போடு கைகூப்பிப் பணிந்தனன். சத்தித்துக்கொண்டு ஒலிசெய்யும் கங்காநதியை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், அப்போது பிரமனை நோக்கி, பிரமனே! நீவிரும்பியதைக் கூறுகவென வினவவும், பிரமன். எ - று. ()

புருவ வார்சிலைத் திலோத்தமை யெனுமவள் பொருட்டா
லுருகு சிந்தைய னாகிமா லுழப்பதொன் றொழியே
னருகு சேறலு நின்னுடைக் கணத்தவ ரடைந்தா
ரொருவி யோடியன் றிப்பொருப் படைந்தனன் வினையேன்.

(இ - ள்.) நெடியவில்போன்ற புருவத்தையுடைய திலோத்தமையென்னும் அப்பெண்காரணமாக, உருகிய மனத்தோடு மயங்கி வருந்துவதைத்தவிராதவனாய், அவளை நெருங்கியவுடனே, தேவரீருடைய கணநாதர்கள் வேடுவர்களாயுருவேற்று

வந்தார்கள். அதனைக்கண்ட கொடியோனாகிய அடியேன் பயந்தோடிவந்து அன்றையதினம் இம்மலையிற் சேர்ந்தேன். எ - று. (அ)

அக்க ணத்தவ் ரெனையடைந் திருத்துறு தருளி
மைக்க ருங்குழற் றிலோத்தமை வனமுலை மருவப்
புக்க சிந்தையர லெய்திய பாதகம் போக
வொக்க நோக்கினின் றெனக்களித் தருளென வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அச்சிவகணநாதர்கள் இங்கேயும் வந்து என்னை வருத்தாதிருக்கும்படி திருவருள்செய்து, மேகம்போலுங் கருநிறந்தங்கிய கூந்தலையுடைய அத்திலோத்தமையின் அழகிய தனங்களைத்தழுவுவதற்கு எண்ணிய எண்ணத்தாலுண்டாகிய பாவமகலும்படி திருவுள்ளக்களிப்போடு கடாக்ஷம்வைத்து அடியேனுக்கு வரந்தந்தருள்வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று. (௯)

கேட்ட நல்வரம் யாவையு மளித்தனன் கிரியிற்
பூட்டி முப்புர மெரித்தவன் கயிலைபோய்ப் புகுந்தான்
ஞேட்டி ருங்கம லாலயச் சதுமுகத் தொல்லோன்
மீட்டு வந்தனன் றன்னக ரினிதுவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) மேருமலையாகிய வில்லில் அம்புபூட்டித் திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமான், பிரமன் யாசித்த நல்லவரங்களை யெல்லாங்கொடுத்து, திருக்கைலாயகிரிக்குச்சென்று சேர்ந்தனர். இதழ்களையுடைய பெரியதாமரைக்கோயிலையுடைய நான்குமுகங்கள் பொருந்திய பழையோனாகிய பிரமன், திரும்பித் தனது மனோவதி நகர்த்திற்குவந்து இனிதாக வீற்றிருந்தனன். எ - று. (௧௦)

நாத னவ்வர மளித்தது நாள்நாட் கமலப்
போதன் முன்னைய மூவரி னன்னலம் பொருந்திச்
சீத வார்குழற் பிறரிடை சிந்தனை செல்லா
னேதி லெம்பிரா னருச்சனை மறந்தில னின்னும்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அவ்வரத்தையருள்புரியவும், நாளத்தையுடைய அன்றலர்ந்த தாமரைப்பூவி லெழுந்தருளிய பிரமன், பழமையாகிய திரிமூர்த்திகள்போல நன்னலங்களை யெய்தி இன்றுவரையில் குளிர்ந்த நீண்டகூந்தலையுடைய பிரமாதரிடத்தில் மனஞ்செலுத்தாதவனாய், குற்றமில்லாத எமது சிவபெருமானுடைய பூசையை மறவாதிருக்கின்றனன். எ - று. (௧௧)

கலிவிருத்தம்.

பதுமபீ டிகையிருந் தளித்த பண்ணவ
னதுபொழு தின்னுயி ரனைய வாணிபாற்
புதுநல நுகர்ந்தனன் புணர்ந்த காலையிற்
கதுமெனப் பிறந்தனர் கணக்கின் மைந்தரே.

(இ - ள்.) கமலாதனத்திலிருந்து உலகங்களைப்படைத்த பிரமன், அக்காலத்தில், தனது இனிய உயிர்போல்வாளாகிய சரசுவதி தேவியிடத்தில் புதிய காமசுகத்தை யநுபவித்தனன். அப்படிக்கூடிய காலத்தில் எண்ணில்லாப் புதல்வர்கள் விரைந்து பிறந்தார்கள். எ - று. (௧௨)

அளவறப் பிறந்தவ ரசுர ராதலின்
விளைசினத் தவருயிர் செகுத்து வீழ்த்தின
னுளவிருப் புடனுவந் தளித்த மைந்தரைத்
திளைசினத் தொறுத்தலா லடைந்த தீமையே.

(இ - ள்.) கணக்கின்றி யுதித்தவர்கள் அசுரர்களானபடியால், பிரமன்தனக்கு அதிகரித்த கோபத்தினால் அப்புதல்வருயிரைக் கொன்றுமாய்த்தான், மனவிருப்போடு சந்தோஷித்துப்பெற்ற புதல்வரை, மிக்ககோபங்கொண்டு கொன்றபடியால் அப்பிரமனைத் துன்பமெய்தியது. எ - று. (௧௩)

ஈன்றிடும் புதல்வரை யாவி யீர்ந்திடத்
தோன்றிய பழங்கணாற் றுயர மெய்தினா
னான்றெழு பாதகத் தவலநீக்குவான்
மூன்றுகட் பரமனைப் பரசன் முன்னினான்.

(இ - ள்.) தான்பெற்ற புதல்வரைஉயிரொழித்ததாலுண்டாகியபாவத்தினால், பிரமன் துன்பத்தையடைந்தனன். அதிகரித்தெழுந்த பாவத்தாலுண்டாகிய துன்பத்தை யகற்றும்படி, திரிநேத்திரங்களையுடைய மேலான சிவபெருமானைத் துதிசெய்தற்குக் கருதினான். எ - று. (௧௪)

பரவுகா ளத்தியுட் புகுந்து பண்டைநாட்
புரமெரித் தவனடித் தொண்டு போற்றினான்
வரநதி நெடுமுடிச் சடில வானவன்
விரைமல ரவற்கெதிர் வெளிப்பட் டானரோ.

(இ - ள்.) பலருந்துதிசெய்யத்தக்க சீகாளத்தி நகரிற்பிரவேசித்து, பூர்வகாலத்தில் முப்புரங்களையெரித்த சிவபெருமானுக்குத் திருவடித் தொண்டுசெய்து வந்தனன். கங்காநதியையணிந்த நெடியசடைமுடியையுடைய சிவபெருமான், மணந்தங்கிய தாமரைமலரிலுள்ள பிரமனுக்கு எதிரிலே பிரத்தியக்ஷமாயினர்.

எம்மைநீ வணங்கிய தென்னி னைந்தெனாக்
கைம்மழு வானவன் கழறக் கேட்டபி
னம்மலர்க் கரங்குவித் திறைஞ்சி யாரணச்
செம்மலர்ச் சதுமுகன் செப்பு வானரோ.

(இ - ள்.) பிரமனே! நீ எம்மைப்பணிந்தது யாதுகருதியோவென, மழுவேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான் வினாவிய பின்னர், அழகியதாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்கூப்பிப் பணிந்து, வேதங்களையோதிய செந்தாமரைமலரிலுள்ள நான்கு முகங்கள் பொருந்திய பிரமன் சொல்லுவானாயினான். எ - று.

பெற்றனன் புதல்வரைப் பெற்ற பாலகர்
கொற்றவா ளசுரர்தங் குலத்த ராதலா
லிற்றுற முடித்தன னவரை யீங்கெனைப்
பற்றின தொலைவுறாப் பழியும் பாவமும்.

(இ - ள்.) அடியேன் சிலபுதல்வரைப்பெற்றேன். அப்படிப்பெற்ற புதல்வர் வெற்றிபொருந்திய வாளைத்தாங்கிய அசுரர்குலத்தாராக விருந்தபடியால் அவர்களையெல்லாம் இறந்துபோம்படிகொன்றேன். அதனாலுண்டாகிய நீங்காதபழியும் பாவமும் என்னைவிடாது பிடித்துக்கொண்டன. எ - று. (கஎ)

ஆங்கவை யொழிப்பதற் கைய வேண்டினே
னீங்கெனக் கவையளித் திரங்கல் வேண்டுமென்
றோங்குபே ரன்பினின் றிரப்ப வோதிய
பாங்குறப் புரிந்தனன் விடையின் பாகனே.

(இ - ள்.) ஐயனே! அப்பழிபாவங்களை நீக்குதற்கு விரும்பினேன். இப்பொழுது அடியேனுக்கு அவ்வரங்களை யநுக்கிரகித்துத் திருவுள மிரங்கவேண்டுமென்று, அதிகரிக்கின்ற பேரன்போடு யாசிக்க, இடபாரூடராகிய சிவபெருமான், பிரமனோதியவற்றை யெல்லாம் அங்ஙனமே யடையும் வகையாகத்திருவருள் புரிந்தனர். எ - று. (கஅ)

என்னெனு மாணவ மெழுந்து மீக்கொளப்
பொன்னவிர் பீடிகைக் கமலப் போதினன்
றன்னிலை கடந்தன னிருந்த தன்மையை
யுன்னருங் கணத்துவேள் முருக னோர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தாமரைமலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமன், யானெனதென்னும் ஆணவமலமானது தோன்றியதிகரிக்கத் தனது நிலைமையைக் கடந்தவனாகியிருந்த தன்மையை, நினைத்தற்கரிய கணநாதர்களுக்கிடையேயிருந்த செவ்வேளாகிய முருகக்கடவுள் அறிந்தனர். எ - று. (கக)

விரைக்கம லாலயத் திறையை மேயின
னுரைக்கரும் பிரணவத் துண்மை யாதெனக்
குரைக்கழ லறுமுகன் குறுகிக் கேட்டலு
நரைத்தலைக் குடுமிய னானென் றனரோ.

(இ - ள்.) மணம்பொருந்திய தாமரைமலர்க் கோயிலையுடைய பிரமனை யடைந்து, சொல்லுதற்கரிய பிரணவத்தின் உண்மைப்பொருள் யாது? கூறுகவென, சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த சண்முகப்பெருமான் வினவவும், குடுமிவாய்ந்த மெலிந்த தலையையுடைய பிரமன் நானேயென்றனன். எ-று. (உ0)

புடைத்தன னுச்சியிற் புழைவெங் காரகத்
தடைத்தன னிவனினு மகிலம் வல்லுயிர்
படைத்தன னங்ஙனங் கழிந்த பற்பகல்
மடற்பொதி மலரினன் வருந்தன் மேயினன்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட குமாரசுவாமி, அவனை உச்சியிற்குட்டி வெவ்விய கரியகுகைச்சிறையி லடைத்தனர். அதுமுதல் இப்பிரமனைக்காட்டிலும் உலகிலுள்ள சிறந்த உயிர்களைச் சிருட்டித்து வந்தனர். அப்படி அநேககாலங்கழிந்தது. இதழ்கள் பொருந்திய கமலாசனன் வருந்துவதாயினன். எ - று. (உக)

தொடுபடை முத்தலைச் சூலி யோர்ந்தது
விடுதலைப் புரிந்தனன் விரிஞ்ச னுமவன்
படுசிறைப் பாதக மொழியப் பன்மைநாட்
கடுமிடற் றவற்றொழக் கச்சி மேயினன்.

(இ - ள்.) அக்கமலாசனன் வருந்துவதை, தொடுக்கத்தக்க ஆயுதமாகிய முத்தலைச்சூலத்தையுடைய சிவபெருமானுணர்ந்து, சிறையினின்றும் அவனை விடுவித்தனர். அந்தப் பிரமன் சிறைச்சாலையிலிருந்த பாவமானது தன்னைவிட்டகலும்படி முற்காலத்திலே, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை வணங்கும்படி காஞ்சிநகர மடைந்தனன். எ - று. (உஉ)

அத்தல மேயிருந் தரிதி னுற்றினன்
முத்தன தருச்சனை முறையி னீங்கலான்
றத்துவெள் விடையொடுஞ் சாரத் தோன்றிய
மத்தனுல் வேண்டிய வரம்பெற் றேகினன்.

(இ - ள்.) பிரமன், அக்காஞ்சிபுரியிலேயே யிருந்து, சிவபெருமானை யர்ச்சிப்பதை முறைப்படி நீங்காது செய்தனன். தாவிச்செல்லும் வெள்ளிய இடபவாகனத்தோடும் பிரத்தியக்ஷமான உன்மத்த மலரணிந்த சிவபெருமானால், தான் விரும்பிய வரங்களையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு போயினன். எ - று. (உ௩)

பின்னொரு காலத்துப் பதும பீடிகை
யன்னமூர் நான்முகத் தமல னோர்ந்தனன்
பொன்னவிர் திகிரியா னரனைப் பூசியாத்
துன்னரு நடத்தியந் துவைக்கப் பெற்றதும்.

(இ - ள்.) அதன்பின்னர், ஒருகாலத்திலே, கமலபீடத்தைக்கொண்டு அன்னவாகனமூரும் நான்கு முகங்களையுடைய புனிதனான பிரமன், ஆலோசிப்பானாயினன். பொன்போலப் பிரகாசிக்கும் (சுதரிசன) சக்கரத்தையுடைய திருமால் சிவபெருமானைப்பூசித்து, அடைதற்கரிய நடனத்திலே (மத்தள) வாத்தியம் ஒலிக்க வரம்பெற்றவுடன். எ - று. (உ௪)

ஆதரித் தருநடத் தருகு நின்றுதன்
காதலாற் றொழுதான் கருணை பெற்றனன்
மாதொரு பாகனை வழுத்தி யாமுமோர்
பேதமி னல்வரம் பெறுதல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) ஆசைகொண்டு அரிய நடனத்தின் சமீபத்திலிருந்து தன்பக்தி போற்றி வணங்கி, சிவபெருமானுடைய திருவருளை யடைந்தனன். (ஆதலால்) உமாதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, ஒப்பற்ற நாமும் குற்றமில்லாத நல்லவரத்தை யடைதல்வேண்டும். எ - று. (உ௫)

என்பன தனதுளத் தெண்ணி வெண்ணிலாப்
பொன்புனை சடைமுடி யரனைப் பூசியா
வன்புடன் பற்பக லருச்சித் தானயன்
முன்புர மெரித்தவன் முன்னி னனரோ.

(இ - ள்.) என்னுமிவற்றை, பிரமன் தன்மனதிற்கருதி, வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து, அன்போடு அநேககாலம் அர்ச்சனைபுரிந்தனன். அப்பொழுது முப்புரங்களையெரித்த சிவபெருமான் பிரமனுக்குமுன்னே தோன்றினர். எ - று. (உசூ)

கனற்படு கண்ணினன் கமல நாயக
நினக்குவேண் டியவர நிகழ்த்து வாயெனப்
புனற்படு நெடுஞ்சடைப் புனித போற்றியென்
றனத்தின னினையன வறைதன் மேயினன்.

(இ - ள்.) தீப்பொருந்திய விழியையுடைய சிவபெருமான், பிரமனே; உனக்குவேண்டிய வரத்தைக்கூறுவாயாக வெனக்கூறவும், கங்காசலம் பொருந்திய நெடிய சடையையுடைய புனிதமானவரே! போற்றியென்று, அன்னவாகனனாகிய பிரமன் இத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்வானாயினன். எ - று. (உஎ)

என்னையா ளுடையநீ நடிக்கு மெல்லையின்
மின்னெயிற் றருங்கணத் தலைவர் வெந்திற
லன்னவர் கரப்பிரம் படியி னுற்றலான்
பொன்னவிர் திகிரியான் றெழுது போற்றினன்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய தேவரீர் நடனஞ்செய்யுஞ் சமயத்தில் மின்னலைவீசும் பற்களையுடைய அரிய சிவகணத்தலைவர்களாகிய வெவ்வியவலியுடையாரது கையிற்றாங்கிய பிரம்பின் அடிக்கு ஆற்றுதவராய்ப்பொன்போலப்பிரகாசிக்கும் சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் வணங்கித் துதிசெய்தனர். எ - று. (உஅ)

சேவடித் திருநடந் தெரியப் பெற்றன
னேவுநின் கருணையி னியந்து வைக்கின்றுன்
றுவருஞ் சதிமுறைத் தாள மொத்துவேன்
பாவைபங் காவெனக் கதுப ணித்தியால்.

(இ - ள்.) திருநடம்புரியும் செவ்விய திருவடியைத் தெரிசித்துணரப் பெற்றனர். கட்டளையிடுகின்ற தேவரீர் கிருபையால் முழவொலிசெய்கின்றனர். (அடியேனும்) கெடுதலற்ற சதிமுறைப்படி தாளம்போடுவேன். உமாதேவிபாகரே! அத்திருத்தொண்டை அடியேனுக்குக் கட்டளையிட் டருள்வீராக. எ - று. (உகூ)

என்றன னிரந்திரந் திறைஞ்சி யேத்தின
னன்றவற் கவ்வர மளித்த வானவன்
றன்றிருங் கணத்தவர் சூழப் போயினன்
சென்றனன் கயிலையஞ் சிமயக் கோயில்வாய்.

(இ - ள்.) என்று பிரமன் மிகவும் யாசித்து வணங்கித்துதித்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு அவ்வரத்தைக்கொடுத்த சிவபெருமான், நெருங்கிய பெரிய சிவகணத்தலைவர்கள் புடைசூழச்சென்று, திருக்கைலாயகிரியி னுச்சியில் விளங்குந் திருக்கோயிலிற் சேர்ந்திருந்தனர். எ - று. (௩0)

முள்ளரை முளரியங் கோயின் முன்னவ
னள்ளிடைப் பற்பக னடந்த பின்னரின்
பிள்ளைவெண் பிறைமுடிப் பரனைப் பேதியா
துள்ளமைத் தருச்சனை யுவந்து போற்றினன்.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய அரைபொருந்திய அழகிய தாமரைக்கோயிலை யுடைய பிரமன், எண்ணிறந்த நாட்கள் சென்றபிறகு, வெள்ளிய இளம்பிறைச் சந்திரனை முடியிலணிந்த சிவபெருமானை, மனத்தின்கண்ணே மாறுமற் பொருந்திச் சந்தோஷித்து உச்சிக்காலத்திற் பூசித்துத் துதித்தான். (௫௧)

போற்றலும் பாய்விடைப் புனித ஞங்கெதிர்
தோற்றினன் றேற்லுந் தொழுத கையின
னீற்றொளி மேனியாய் நிருத்த னேயெனக்
காற்றல வரத்தினென் றளித்தி யாலென்றான்.

(இ - ள்.) இப்படிப் பிரமன் துதிசெய்யவும், பாய்ந்து செல்லும் இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் அப்பிரமனுக்கு எதிரே காட்சிதந்தனர். அப்படிக் காட்சிதரவே, பிரமன் கூப்பிய கையையுடையவனாகி, திருவெண்ணீற்றின் காந்திதங்கிய திருமேனியை யுடையவரே! நடனநாயகரே! அடியேனுக்கு வல்லபமுடைய சிறந்த ஒருவரத்தைக் கொடுப்பீராக வென்றனன். எ - று. ()

யாதுனக் கிசைந்ததொன் றியம்பு வாயென
மாதொரு புடையின னருள மாமலர்ப்
போதினன் பன்முறை புகழ்ந்து போற்றினன்
மேதகு சிந்தையான் விளம்பு வானரோ.

(இ - ள்.) உனக்கு விருப்புற்ற ஒருவரம் யாது? சொல்லுகவென, உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருள, சிறந்த தாமரையாதனனாகிய பிரமன் பலமுறைபுகழ்ந்து துதிசெய்து மேம்பட்ட மனத்துடன் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். எ - று. (௫௫)

திரிபுர மெம்பிரான் றீக்கு மந்தநாட்
பரிபுரச் சேவடி பணிந்து பாகனாய்
விரிதடந் தேர்ப்புறத் திருத்தல் வேண்டினேன்
புரிதியென் றனனது புரிந்து போயினான்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானே! தேவரீர் திரிபுரங்களை யெரிக்கும் அந்தக்காலத்தில், தேவரீருடைய சிலம்பணிந்த செவந்த பாதங்களைவணங்கிச் சாரதியாகி, பரந்து விசாலித்த தேரின்பாலிருத்தலை விரும்பினேன். அங்ஙனந்திருவருள் புரிகவென்றனன். எ - று. (௫௪)

பின்னரு மாங்கவன் பேதை பாகனை
மின்னொளி விரவுதென் கயிலை மேவியே
பொன்னடித் துணைமலர்க் கமலம் பூசியா
வுன்னரும் பற்பக னெடிதி னேம்பினான்.

(இ - ள்.) மீண்டும் அப்பிரமதேவன், உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானை மின்னுகின்ற பிரகாசம்பொருந்திய [தென்] அழகிய கைலாயத்தையடைந்தனன், சிவபெருமானது பொன்போன்ற உபயபாதங்களாகிய தாமரைமலரைப்பூசித்து நினைத்தற்கரிய அநேககாலம் மிகுதியாகத் தவஞ்செய்தான். எ - று. (௫௫)

வளையிரண் டேந்திய துளவ மாயன்பால்
விளைசினங் கிடத்தலா லவனை யேவிய
களைகணுய்ப் புரந்தரு ளுலகு கைக்கவர்ந்
தளைபசித் தழலவித் தருந்தப் பெற்றனன்.

(இ - ள்) [இரண்டுவளைகளை] சங்கையுஞ் சக்கரத்தையுந் தாங்கிய துளசி மாலைதரித்த திருமாலினிடத்தில் உண்டாகிய கோபமிருத்தலால், அத்திருமாலை யும் அவர் உறவாயிருந்து காத்தருளும் உலகத்தையும் கையாற்கொண்டு தன்னை வருத்துகின்ற பசித்தழலைத் தவிர்த்துப் புசிக்கப்பெற்றான். எ - று. (௫௬)

அன்றுகொண் டரியினை யவன்ப தத்தொடு
மென்றுற விழுங்கினன் விண்ணு ளோரெலாங்
கன்றிய மனத்தரா யயர்ந்து கைதொழ
வொன்றிரு தப்பரி சுமிழ்ந்திட் டானரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது இந்திரனை அவன் பதவியோடெடுத்து வாயிற் பொருந்தமென்று விழுங்கினன். தேவர்கள் யாவரும் வருந்திய மனமுடைய வர்களாய் சோர்ந்து கைகுவித்துப்பணிய, ஒருசிறிதும் அழியாமல் அவ்வகையே மீட்டும் உமிழ்ந்தனன். எ - று. (௫௭)

சீகுலப் பருப்பதத் தரனைச் சேவடி
யோகையி னருச்சனை யுவந்து தக்கனல்
யாகமுற் றழிந்தநா ளிழந்த கானுடை
வாகனம் பீடிகை வழங்கப் பெற்றனன்.

(இ - ள்.) சீகுலபர்வதத்திலே, சிவபெருமானது செவ்விய திருவடியைச் சந்தோஷத்துடன் பூசைபுரிந்து, தக்கனுடைய நல்லயாகமானது முற்றும் அழிந்தகாலத்தில், தான் இழந்த மணந்தங்கிய மலர்ப்பீடத்தையும் அன்னவா கனத்தையும் சிவபெருமான் திருவருள்செய்து கொடுக்க, அவற்றைப்பெற்றுக் கொண்டனன். எ - று. (௫௮)

வேதவா ரணியமவ் விரிஞ்சன் மேயரன்
பாததா மரைத்துணை பரிந்து பூசியா
வோதுநான் மறையுணர்ந் துலகம் யாவையு
மாதிநூல் வரன்முறை யளித்திட் டானரோ.

(இ - ள்.) அந்தப்பிரமன், வேதாரணிய க்ஷேத்திரமடைந்து சிவபெருமா னுடைய உபயபாதங்களாகிய தாமரைமலர்களைப் பூசைசெய்து, ஓதுகின்ற நான்கு வேதங்களையுந்தேர்ந்து உலகமுழுவதையும் பழமையாகிய சாஸ்திர முறைப்படியே படைத்தனன், எ - று. (௫௯)

ஈதெலா நிகழ்ந்தபின் னேம கூடம்போய்ப்
போதினன் முகத்தொரு புனிதன் பொன்னிறத்
தாதுலா மிதழியஞ் சடையி னன்றனைக்
காதலா லருச்சனை கருதிப் போற்றினன்.

(இ - ள்.) இவையாவும் நடந்தபிறகு, தாமரையில் வசிக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய ஒப்பற்றபிரமன், ஏமகூடபர்வதஞ்சென்று சேர்ந்து, பொன்னிறத்தோடுகூடிய மகரந்தங்களையுடைய கொன்றைமலரணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானை ஆசையோடு தியானித்து அர்ச்சித்துத் துதித்தான்.

கழிந்தன பற்பல காலஞ் சென்னியிற்
சுழிந்தெறி கங்கையா னவற்குத் தோன்றினள்
வழிந்தொழு கிருகணீர் வாரக கைதொழாப்
பொழிந்தபே ரன்பினு னினிது போற்றினன்.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்த காலஞ்சென்றன. பின்னர், சுழித்துக்கொண்டு அலையைவீசும் கங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், அப்பிரமனுக்குக் காட்சிதந்தனர். பெருகியிழிந் தொழுகின்ற இருகண்ணினின்று ஆநந்தபாஷ்பஞ்சிந்தக் கைகுவித்து அதிகரிக்கின்ற பேரன்போடு பிரமன் இனிதாகத்தோத்திரஞ் செய்தான். எ - று. (சக)

அன்னமா யளவொழி யண்டந் தேடினே
னென்னையா ளுடைய நீ யெதிர்ந்தி லாயிவ
ணின்னிலே காண்குறப் பெற்ற நீர்மையான்
முன்னிய பேறெலா முற்றி னேனென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேன் அன்னப்பறவை வடிவேற்று எண்ணிறந்த அண்டங்களெல்லாவற்றிலும் தேடியயர்ந்தேன். என்னை யடிமையாகவுடைய தேவரீர் காட்சிதந்திலீர். இப்பொழுது தேவரீர் சொரூபத்தை நாயினேன் தரிசிக்கப்பெற்ற தன்மையால், நான்கருதிய பதவிகளையெல்லாம் அடையப்பெற்றேனென்று கூறினன். எ - று, (சஉ)

அதுவுளத் தடைத்தரு ளமல நாயகன்
விதிமுக நோக்கிநீ வேண்ட வேண்டிய
தெதுவது புரிகுது மிசைத்தி நீயென
மதுமலர்க் கோயிலான் வணங்கிச் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) அடியேன்கூறிய அதனைத் திருவுளங்கொண்டருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமான், பிரமன்முகத்தைக் கடைக்கணித்து நீயடைய விரும்பியது யாது? அதனைக்கூறுக. அங்ஙனமே செய்வோமெனத் திருவாய் மலர்ந்தருள, தேன்சிந்தும் தாமரைமலராகிய இருக்கையையுடைய பிரமன்பணிந்து விண்ணப்பிக்கிறான். எ - று. (சங)

எல்லையில் கருப்பமுற் றிழிந்து தோன்றிய
தொல்லையம் பிறவி யுட் டுரிசு நீக்குமோர்
நல்வர மிருந்தவா நவையி னன்முகம்
புல்லியிவ் வுலகெலாம் புரக்க மேயினேன்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத கருப்பங்களிற்சேர்ந்து இழிவடைந்து தோன்றிய துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய ஜனனங்களுக்குரிய குற்றங்களை நீக்கத்தக்க சிறந்த வரமிருந்தமையின், குற்றமில்லாத நான்குமுகங்களைக்கொண்டு இவ்வுலகங்களை யெல்லாம் சிருஷ்டி புரியும் ஆற்றலுடையவனுயினேன். எ - று. (சச)

ஈண்டினிப் பிறவிபெற் றிழிந்து ருவகை
வேண்டினே னுயிர்த்தொகை விளித்து நிற்குநா
ளாண்டகை யென்னைநின் னழற்க ணுலுயிர்
மாண்டிட முடித்தருள் வழங்க வேண்டுமானல்.

(இ - ள்.) ஆதலால், இனி இவ்வுலகத்தில் ஜனனமெய்தி இழிவடையா வண்ணம் விரும்பினேன். எல்லாவகையான உலகத்தொகுதிகளையும் அழித்து ஏகமாய் நிற்கும் சங்காரகாலத்தில், ஆண்டவரே! அடியேனைத் தேவரீருடைய அக்கினிக்கண்ணுல் உயிரொழியும்படி சங்கரித்துத் திருவருள்செய்யவேண்டும்.

ஐயநீ யானுடைக் கபால மங்கமு
மெய்யுறத் தரித்தெனை வேறு ருவகைச்
செய்யதா மரைப்பதத் தொடுங்கச் செம்மணிப்
பையரா வேணியாய் பணித்தி யாமென்றான்

(இ - ள்.) ஐயனே! சிவந்த மாணிக்கத்தோடுகூடிய படத்தையுடைய சர்ப்ப மணிந்த சடையையுடையவரே! இதுவேயன்றி அக்காலத்தில் அடியேனுடைய கபாலத்தையும் முழுவென்பையுந் திருமேனியி லணிந்துகொண்டு அடியேனை அன்னியமாகச் செய்யாதவகை, தேவரீருடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளி லொடுங்கும்படி வரந்தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். எ-று.

ஆங்கவற் கவ்வர மருளி யாங்கவன்
பூங்கழ றொழுதெழப் புராரி போயினன்
றேங்கமழ் கற்பகச் செல்வன் றேமொழி
பாங்கனைப் பணிந்தவா பகர்செய் வாமரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமான் அப்பிரமனுக்கு அவ்வரங்களைப் பாலித்தருளி, பிரமன் தம்மைப்பணிய அந்தர்த்தானமாயினர். மணம்வீசுகின்ற கற்பகமலர்மாலைதரித்த செல்வனுகிய இந்திரன், மதுரமாகிய சொல்லையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானை வணங்கியவகையை இனிச்சொல்லுவேன். எ - று. (சஎ)

பிரமன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம், உரு-க்குத் திருவிருத்தம் ருகசக.

இருபத்தேழாவது

இந்திரன் சிவார்ச்சவணச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முன்னொனாண் முளரிப் பீடத் தருந்தவத் தலைவன் முந்நீர்த்
தொன்னிலப் பரப்பு மற்றை மன்பதைத் தொகுதி யாவு
மின்னருளுவகை காட்டி யின்றினி திருந்த ஞான்று
தன்னுளத் துணரா நின்று ளீங்கிது சமைவ தானன்.

(இ - ள்.) தாமரை மலர்ப்பீடத்தி லெழுந்தருளிய அருந்தவத்தலைவராகிய பிரமன், பூர்வகாலத்தில் கடல்சூழ்ந்த பழமையாகிய நிலவுலக விஸ்தீரணத்தை யும் மனிதர் தொகுதியையும் பிறவற்றையும் இனிய கருணைகொண்டு சந்தோஷித் துச் சிருஷ்டிசெய்து இனிதாக விருந்தபொழுது, தன்மனதில் ஆலோசித்தவனுய் இப்படிச் செய்வதாயினன். எ - று. (க)

ஆரெழிற்பிறந்த பெண்பா லியற்றின மநேகமின்னும்
பேரெழி லவர்க்கு மேலோர் பெண்ணுரு வகுத்து மென்னுக்
காரெழிற் கழகு காட்டுங் கற்றைவா ரளக வேற்கண்
வாரிள முகிண்மென் கொங்கை யகலிகை வகுத்தான் மன்னே.

(இ - ள்.) மிக்க அழகமைந்த அநேகம் பெண்ணுருவங்களைப் படைத்தோம். அவர்களைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட அழகுடையதாய் ஒருபெண்ணுருவம் படைப் போமென்று, கருநிறந்தங்கிய மேகத்தின் அழகிற்கும் அழகு காட்டத்தக்கதாய்த் தொகுதியாக நீண்டிருக்குங் கூந்தலும் வேல்போலும் விழியும், கச்சணிந்து இள மையுடைத்தாய் அரும்புபோன்றிருக்கும் மிருதுவான தனங்களுமுடைய அக லிகையென்னும் ஒருபெண்ணைச் சிருஷ்டித்தான். எ - று. (உ)

ஆங்கவ ளுருவக் காந்தி யிளங்கதி ரழகு மாந்தப்
பூங்குழற் கற்றை நோக்கிப் புயலினம் விளர்ப்ப வேங்கி
வாங்குநுண் ணுசுப்பு நோக்கி மின்னொளி மருண்டு மாழ்க
வீங்கிள முலையா லோங்கும் விண்குடி வாங்க நின்றாள்.

(இ - ள்.) அப்பெண்ணின் உருவத்திற்றோன்றிய காந்தியானது பாலசூரிய னழகைக்கெடுத்து விடவும், அழகிய கூந்தலின் றொகுதியைநோக்கி மேகக்கூட் டங்கள் ஏக்கங்கொண்டு வெளுக்கவும், வளைந்துள்ள நுண்ணிய இடையைப் பார்த்து மின்னலின் காந்திமருட்சி யுற்றழியவும், மேலோங்கிய முதிராததனங்க ளாலே உன்னதத்திலுள்ள ஆகாயம் குடிவாங்கிப்போகவும் விளங்கினாள். எ - று.

செந்துவர்ப் பவள வாயாற் கவிரிதழ் சிதைந்து காட்டப்
பைந்தளிர்ப் பதத்தாற் பூத்த பங்கயம் பயத்தா னிற்ப
வந்தளிர் வளைக்கை நோக்கிக் காந்தணித் தடவி சார
நந்தினங் களங்கண் டேங்கி விளர்ப்புற நலத்தி னின்றாள்.

(இ - ள்.) செந்நிறமிக்க பவளம்போலும் அதரத்தால் முண்முருக்கமலரி னிதழ்கள் சிதைந்துகாட்டவும், பசியமாந்தளிர் நிறம்வாய்ந்த பாதங்களால் மலர்ந்த செந்தாமரை மலர்கள் குளத்திலிருக்கவும், அழகுற்றுத்தளிர்த்த வளைய லணிந்த கைகளைக்கண்டு காந்தண் மலர்கள் ஊரைநீங்கிக் காட்டிலடையவும் கழுத்தைப்பார்த்துச் சங்கின்றொகுதிகள் ஏக்கமெய்தி வெளுப்படையவும் நன்மை யோடிருந்தாள். எ - று. (ச)

அனையதோ ரழகின் மிக்கா ளகலிகை யிருந்த காலைப்
புனைமலர்த் தருவி னீழற் பொன்னகர் புரக்கும் புத்தேள்
வனைகழற் கமல பீடத் தந்தணன் மருங்கு சார்ந்தான்
கனைவரிச் சுரும்ப ரோதிக் கனங்குழை யவளைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) அத்தன்மைய ஒப்பில்லாத அழகுற்றவளாய் அகலிகையென்பா ளிருந்தகாலத்தில், அலங்கரிக்கின்ற மலர்களையுடைய கற்பகவிருக்ஷ நிழலி லிருந்து தேவலோகத்தைப் பரிபாலிக்கும் இந்திரன், வீரகண்டாமணி தரித்துக் கமலாதனத்து வீற்றிருக்கும் பிரமன்பால் வந்தனன். அவன் வரிகளையுடைத் தாய்ப் பண்பாடுகின்ற வண்டுகளுலாவுங் கூந்தலையும் பொற்குண்டலத்தையும் படைத்த அவ்வகலிகையைக் கண்டான். எ - று. (ரு)

கண்டகண் டிருப்ப லாற்றான் கனங்குழை யவளை நோக்கிக்
கொண்டகண் ணிரண்டும் போதா வென்பது குணியா நின்றான்
மண்டமா ரநங்க சாபங் குனிந்தது மலர்ப்பூ வாளி
கிண்டுபு கிளையா நின்ற தியாவரே கிளக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) கனமாகிய குண்டலமணிந்த அவ்வகலிகையைக்கண்ட கண்களைத் திருப்பி மற்றொன்றையும் பார்க்கமுடியாதவனாய், அவளைப் பார்த்துப் பார்த்து நாமுடைத்தாயிருக்கும் இருவிழிகள் இவளழகைக்காணுதற்குப் போதாதென்று கருதிக்கொண்டிருந்தான். உடனே மிகுந்த போர்செய்தற்குரிய மன்மதன் வில்லை வளைத்ததும் மலர்க்கணைகள் துளைத்து ஆக்கிரமித்ததும் எவர் தாம் சொல்லத் தக்கவர்கள்? எ - று. (கூ)

வெண்ணெயம் பொருப்புச் சீறி வெந்தழ லுருத்த தென்ன
வண்ணநெக் குருகிச் சோர்ந்தான் மம்மாநோய்க் களவை யற்றா
னுண்ணிறை யுருவ வாட்கட் புலோமசை யுருவ நோக்கி
யெண்ணுதோ றிவளுக் கன்னாள் பகல்விளக் கென்ன லானான்.

(இ - ள்) அழகிய வெண்ணெய் மலையைக் கொடிய அக்கினியானது கோபித்து எதிர்த்தாற்போல, மனம்நெக்கு உடல்சோர்வெய்தினன். அதினா லுண்டாகிய துயரப்பிணிக்கு அளவில்லாதவனானான். தன்மனதிற் கிசைந்த வளாய்க் காதளவோட்டிய வாள்போலும் விழிகள்படைத்த இந்திராணியின் வடி வத்தைநோக்கி நினைக்கும்போதெல்லாம், அவள் இவ்வகலிகைக்குப் பகற்காலத்தி லேற்றிய தீபம் போன்றவளாயினள். எ - று. (எ)

உருத்தது காம வெந்தீ யுயிர்த்துயிர்த் தொடுங்கா நின்றான்
மருத்திள வாடை யூர்ந்து வரவரா மயக்க முற்றான்
கருத்துவே றறிவு வேறாய்க் கையறு கவலை கூர்ந்தான்
பொருத்துவா லெனவொன் றென்னை யகத்தொடு புலம்பக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) வெவ்விய காமாக்கினியானது கடுமையானபடியால் மிகவும் பெருமூச்சுவிட்டு ஒடுங்கினான். நறுமணத்தோடுகூடிய இளந்தென்றற்காற்றானது உலாவி வீசுந்தோறும் மயக்கமெய்தினான். எண்ணமும் உணர்வும் வெவ்வேறாய்ப் பரிகாரமற்ற துயரமதிகரித்தான். அவ்வகலிகையோடு தன்னைச்சேர்ப்பிப்பவர்கள் எவர்களென்று தன்மனதிற் கருதித்துக்கித்தான். எ - று. (அ)

ஆய்து காலை நோக்கி யருமறைக் கிழவன் செய்ய
சேயசெங் கமல பாதஞ் சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சி நின்று
பாயரித் தடங்கட் செவ்வாய்ப் பணிமொழிக் குவவுக் கொங்கை
யாயிழை யிவள்யா ரென்ன வினவின னமரர் கோமான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், இந்திரன் அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமனை நோக்கி, செப்பமாகிய செந்நிறம்வாய்ந்த தாமரைமலர்போலும் அவனது திருவடிகளில் தன் தலைபடியும்படி வணங்கி நேரேநின்று, செவ்வரிபடர்ந்த விசாலித்த விழிகளையும் சிவந்த அதரத்தையும் குளிர்ந்த மொழிகளையும் திரண்ட குசங்களையும் திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையுமுடைய இப்பெண் யாரென்று வினவினான். எ - று. (௯)

பொன்னிறப் பொகுட்டுப் பீடத் திசைமுகக் கடவுட் புத்தே
ளென்னிடைப் பிறந்த செல்வி யீங்கிவ ளென்ன லோடு
மின்னுயிர்த் தழல்வாய் கான்று விளங்கொளி பரப்பித் தெவ்வர்
செந்நிறக் குருதி மாந்துங் குலிசமற் றிதனைச் செப்பும்

(இ - ள்.) பொன்னிறம் வாய்ந்த கொட்டை தங்கிய தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள திசைமுகக்கடவுளென்னும் பெயர்பொருந்திய பிரமன், இவ்விடத்திலுள்ள இப்பெண் என்பாற் பிறந்த புத்திரியென்று கூறியவுடனே, மின்னலை வீசித் தீப்பொறிகளைக்கக்கி மிக்ககாந்தியைப் பரவச்செய்து பகைஞருடைய செச்நிறந்தங்கிய உதிரத்தைப்பருகும் வச்சிராயுதந்தாங்கிய இந்திரன் இப்படிச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௧௦)

ஆடகப் பசும்பொ னாட்டி னரசிய லிருக்கைக் கேய்ந்த
பாடுறு பணையி னோங்குந் தாருவும் பணில வாழ்வுந்
தேடுறுஞ் சிறப்பின் மிக்க தேனுவுந் திணிதோ ணான்கு
கோடுறு தவளப் பூட்கைக் குன்றமுங் குணித்த யாவும்.

(இ - ள்.) ஆடகமென்னும் பசும் பொன்மயமான தேவலோகத்தின் அரசாட்சித் தன்மைக்கிசைந்த பெருமைபொருந்திய கிளைகளோடு வளர்ந்திருக்குங் கற்பகத்தருவும், சங்கநிதியும், பலராலுந் தேடுதற்கரிய பெருமிதத்தில் மிக்ககாமதேனுவும், வல்லமைபொருந்திய தோள்களும், நான்கு தந்தங்களையுமுடைய வெள்ளையானை யென்னும் மலையும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம். எ - று. (௧௧)

வேண்டுறு சிறப்பி னீண்டி யாவையும் விருப்பி னீந்தாய்
மாண்டுறு நெடுநாள் வைகு மாயுவும் வனப்பு மீந்தா
யாண்டொரு குறையு மின்றி யளித்தனை யைய நொய்திற்
காண்டகு குறையொன் றுண்டா லன்னது கழறக் கேட்டி.

(இ - ள்.) விரும்புதற்கேற்ற சிறப்போடு இவ்வகைச் செல்லாவற்றையும் விருப்பத்தோடு பாலித்தீர். அன்றியும் அடிக்கடி மரணமடையாத வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கும் வாணாளையும் அழகையும கொடுத்தருளினீர். ஐயனே! அத்தேவ லோகத்திற்கு யாதொரு குறைவுமின்றி யநுக்கிரகித்தீர். தேவரீர் காணத்தக்க மிக இழிவாகிய ஓர் குறைமாத்திரமுள்ளது. அதனை யடியேன் சொல்லக்கேட்பீராக. எ - று. (௧௨)

கோமுடி யரச னில்லா வையமுங் குலவண் டார்க்குந்
தாமரை மலரா வோடைக் கேணியுந் தயங்கா நின்ற
சோமனை யில்லா மூடு கங்குலுந் தாிசு நீத்த
காமரு மகளி ரில்லா வில்லமுங் கவினுண் டாமே.

(இ - ள்.) சிறந்த கிரீடமணிந்த அரசனில்லாத உலகத்திற்கும், கூட்டமாகிய வண்டுகளொலிக்கும் தாமரைப்பூக்கள் புட்பியாத ஓடைகளுக்கும் குளங்களுக்கும், விளக்கமுள்ள சந்திரனில்லாத இருண்மிகுந்த இரவுக்கும், குற்றமகன்ற அழகில் விசேடித்த மாதர்களில்லாத வீட்டிற்கும் அழகுண்டாகுமோ? எ - று.

என்னுடை யரசிற் கேய்ந்த விலங்கிழை யலங்க லோதிக்
கன்னிகை யளிப்பி னன்றே கற்பக வாழ்க்கை வாழ்க்கை
யின்னிவட் புரிந்தி லாயே லெறிகதிர் மணியொன் றில்லாப்
பன்னக மனையே னீது பணியெனப் பணியா நின்றான்.

(இ - ள்.) அதுபோல, என்னரசாட்சிக்குத் தகுந்த விளக்கமுள்ள ஆபரணங்களும் மலர்மாலைகளணிந்த கூந்தலுமுடைய இப்பெண்ணைக் கொடுத்தாலல்லவா கற்பகவிருக்ஷ நிழலில் வாழும் வாழ்க்கை வாழ்க்கையாகும். இப்போதே இப்பெண்ணை யெனக்குக்கொடாமற்போனால், கிரணத்தைப்பரப்பும் ஒருமாணிக்கத்தை யிழந்த சர்ப்பத்தைப்போன் றிருக்கின்ற யான், செய்யவேண்டிய பணிவிடை இஃதென்று கட்டளையிடுவீராகவெனப் பிரமனைப் பணிந்து நின்றான்.

இவனெடுத் துரைத்த மாற்ற மிருசெவிப் புலத்துச் சாரத்
துவரிதழ்க் கமலக் கோயிற் றூயவ னுரைப்ப தானான்
கவரொளி மணித்தோள் வேந்தே யிங்கிவட் கருதி நோக்கி
யவலமுற் றழியே லிப்போ தன்றென வகற்றி னானால்.

(இ - ள்.) இவ்விந்திரன் எடுத்துச்சொல்லிய சொற்கள், இருசெவித்தொளைகளிலும் பொருந்த, சிவந்த இதழ்களையுடைய கமலாலயத்தி லெழுந்தருளி பிரமன் சொல்லுவானாயினான். ஒளிகளைக்கவர்ந்து கொள்ளத்தக்க இரத்தினமாலையணிந்த தோளையுடைய தேவராசனே! இப்பொழுது இவ்வகலிகையை நினைத்துப்பார்த்துத் துன்பெய்திவருந்தாதே. அவள் சித்திப்பதற்குக்காலம் இஃதன்று எனமாற்றினான். எ - று. (௧௫)

நான்முகத் தொருவன் சொற்ற வாசக நவ்விச் செல்வி
மான்முகத் துருவ வொள்வா ளொத்துற மயக்கங் கொண்டான்
பான்மதி முகத்தாண் மூரற் பவளவாய் நினையுந் தோறு
மூன்முகப் பரவை கீழ்போ யுணங்கின னுணங்கு கேள்வி.

(இ - ள்.) சதுர்முகப்பிரமன் சாற்றிய வார்த்தையை, அழகிய செப்பமுடைய மாணிணிடத்தில் ஊடுருவிப்பாயும் ஒளியுள்ளவாட்படைபோலக் கொடுமைவிளைக்க மயக்கமெய்தினன். தாவள்யமான சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய அகலிகையின் தந்தங்களோடுகூடிய பவளம்போலும் வாயை எண்ணும் போதெல்லாம், தான்கற்ற சாத்திரக்கடலானது கீழ்ப்போக அவனுடைய நுட்பமாகிய நூற்கேள்விகளையெல்லாம் மறந்தனன். எ - று. (௧௬)

கற்பக நாடு போதற் கெழுந்தனன் கருத்துப் பின்போய்
நிற்புழி மறுகு மீளு நெஞ்சொடுங் கவலுஞ் சோருங்
கொற்கொள்வே னெடுங்கட் டாரை குழித்துறக் குழைந்த சிந்தை
யெற்கன லரக்கின் மாழதி யுருகின னிமையோர் வேந்தன்.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன் தன்னுடைய தெய்வலோகத்திற்குச் செல்லப் புறப்பட்டான். மனமானது பிற்பட்டுப்போய் நின்றவிடத்திலேயே சுழலுவான், திரும்புவான், மனதிற்கவலையுறுவான், உடல்சோர்வான், கொல்லத்தொழில் கொண்ட வேல்போல்நீண்ட அவளுடைய கண்ணின் [தாரை] மணியால் பேர்க்கப்பட்ட மனமானது தீயிடைப்பட்ட அரக்குபோல உள்ளழிந்து உருகினன்.

வேரியங் கருப்பு வீர வெஞ்சிலை குழைய வாங்கு
மாரனைங் கணையு மர்ர மார்பிறப் பிளந்து தள்ள
வோரடி முன்னர் நீட்டி னொன்பது பிறகு போமால்
வாரிள முலையி னுட னுருவொளி வவ்விச் சென்றான்.

(இ - ள்.) மணம்வீசும் அழகிய கரும்பாகிய வீரத்தன்மையோடுகூடிய வலியவில்லைக் குழையும்படி வளைத்த மன்மதன் பஞ்சபாணங்களையும் பொருந்த மார்பானது பிளக்கும்படி பிளந்துதள்ள, ஒரு அடிமுன்னே நீட்டினால் ஒன்பது அடிதூரம் பிற்பட்டுப்போவான். கச்சுபூட்டிய இளமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய அகலிகையின் உருவெளித்தோற்றத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு போனான். எ - று.

தேமலர்த் தருவி னீழன் மந்திர விருக்கை சேர்ந்தான்
பூமல ரமளி சோரா விழுந்தனன் புதுப்பூங் கோதை
காமமிக் கெழுந்து மம்மர்க் கடலிடைக் கிடப்ப தானான்
வேமனத் தொடுங்காக் கோல மேனியும் வெதுப்புக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) தேனொழுகுகின்ற மலர்கள் பொருந்திய கற்பகவிருக்ஷத்தின் நிழலிலுள்ள ஆலோசனைச் சபையாகிய அரண்மனையை யடைந்தான். பொலிவு தங்கிய புஷ்பசயனத்தின்மேற் சோர்ந்து விழுந்தான். அன்றலர்ந்த மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய அகலிகையின் காமவேட்கை மேம்பட்டுத்தோன்றிய மயக்கமாகிய கடலிற் படிவதானான். (காமத்தீயினால்) வேகின்ற மனத்தோடும் ஒடுங்கி அழகிய தேகமும் (காம) சுரங்கொண்டனன். எ - று. (௧௯)

தழைபடு சினையி னோங்குங் கற்பகத் தண்ணா ருத்தூ
யிழைபடு புதுப்பூந் தென்ற லணைகுற வெரியிற் காந்து
மெழுகென வெதும்பா நிற்கு மெல்லணை சொரியா நின்ற
செழுமலர்க் குப்பை யன்னோ னுயிர்ப்புறத் தீயிற் றீயும்.

(இ - ள்.) தழைத்துள்ள கிளைகளோடுயர்ந்த கற்பகவிருக்ஷத்தின் குளிர்ச்சி தங்கிய தேனைத் தூவிக்கொண்டு புதுமணங்கலந்த தென்றற்காற்று வீசுதலால் தீயினுற்சுடும் மெழுகுபோலுருகுவான். மெல்லிய சயனத்தின்மீது தெளிக்கின்ற செழுமைதங்கிய மலர்க்குவியல்கள் அவ்விந்திரனுடைய சுவாசம்படுவதால் தீப்போலக் கரிந்துபோம். எ - று. (௨௦)

கொழுநறை நரந்தங் கொட்டுங் குங்குமக் குவவுத் திண்டோண்
மெழுகுற வெதும்பிக் காந்திப் பொருக்கெழும் விரிபூந் தாமச்
செழுமலர் நெருப்பிட் டாற்போற் றீந்தன சிவந்த கண்கள்
பொழுதிடை நோக்கித் திண்டோள் புடைத்தன னனங்கப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) மதர்த்த மணந்தங்கிய கஸ்தூரியை, குங்குமச்சாந்தணிந்த குவிவாகிய வலியதோள்களிற்பூச, அதுசூடேறி யெரிந்து பொடிபட்டுதிரும். விரிந்த மலர்மாலையிலுள்ள செழுமைதங்கிய கற்பகமலர்கள் தீமிசையிட்டாற்போலக் கரிந்தன. கண்களால் [அநங்கன்] உருவிலியாகிய மன்மதன் காலத்தைப்பார்த்துத் தன்வலிய தோள்களைத்தட்டினன். எ - று. (௨௧)

ஆய்மயி லனைய சாய லகலிகை யாசை தீர்வான்
சேயிழை யரம்பை மாரிற் றிலோத்தமை முதலா யுள்ளோ
ரேயபே ரழகை நோக்கி யெண்ணுறும் பரவை நாவாய்ப்
பாய்மரப் பரவை யொத்தா னொருநிலைப் படாத சிந்தை.

(இ - ள்.) ஆய்ந்த மயிலைப்போலுஞ் சாயலையுடைய அகலிகை யென்பவளது ஆசைதீரும்படி, செவ்வையாகிய ஆபரணங்களையணிந்த அரம்பாஸ்திரீகளில் திலோத்தமை முதலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளவர்கள் பொருந்திய பேரழகைப்பார்த்து ஒருநிலைப்படாத மனதால் நினைக்கின்றவனாகி, சமுத்திரத்தில் செல்லும்மரக்கலத்தின் பாய்மரப்பரப்பினை யொத்தவனாயினன். எ - று. (௨௨)

மயிலியற் குதலைச் செவ்வாய்ப் புலோமசை வளைப்பூங் காந்தள்
பயிலுறத் தடவா நின்று ளாங்கது பகரி னம்மா
வயின்முக நெடுவேற் றூனை யறுத்தழி பசும்பு ணூடு
மயர்வுறச் சலாகை காச்சிச் செலுத்துறன் மானு மன்றே.

(இ - ள்.) மயிலின்சாயலையும் மழலைச்சொல் பொருந்திய சிவந்த வாயையுமுடைய [புலோமசை=புலோமன்மகள்] இந்திராணியானவள் தனது வளையணிந்த அழகிய காந்தண் மலர்போன்ற கைகளால் பரிசமுறத் தடவிநின்றாள். அதன் நிலையைச்சொன்னால், கூர்மைவாய்ந்த முகத்தையுடைய நீண்டவேற்படையானது அறுத்தழித்த பசிய புண்ணினிடையே மயக்கமுண்டாம்படி, இருப்புச் சலாகையைப் பழுக்கக்காச்சிச் புகுத்துவதை பொத்திருக்கும். எ - று. (௨௩)

அளிபடு புதுப்பூங் கோதை யகலிகை யமுத ளாவுங்
கிளிபடு குதலை கேட்ட வார்செவித் துணைகண் மற்றைக்
களிபடு சுரும்ப ரோதி யணங்கனார் கருப்பு பூத்த
வெளிபடு மழலை காகத் தொனியென வெறுத்த வன்றே.

(இ - ள்.) வண்டுகள் மொய்த்த அன்றலர்ந்த மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய அகலிகையென்பாளது, அமுதமயங்கலந்ததாய்க் கிளிகளுந் தோல்வியெய்தத்தக்க மழலைச்சொல்லைக்கேட்ட நீண்ட இருசெவிகளும், ஏனைய மதுமயக்குடையவண்டுகளமர்ந்த கூந்தலையுடையதேவமாதரது கரும்புபோலவெளிப்பட்ட இளஞ்சொற்கள் காக்கையின் குரலொலியைப்போல வெறுப்புற்றுத் தள்ளின.

குனிபடு புருவச் சாபத் தகலிகை வதனங் கோட்டிக்
கனிபடு மனத்தி னேற்கு மற்றையோர் கடவுட் டிங்கட்
டனிபடு வதன மெல்லா முற்படு பருவந் தாங்கும்
பனிபட வெதும்பிச் சாம்பும் பங்கய நிகர்த்த மாதோ.

(இ - ள்.) வளைந்த புருவமாகிய வில்லையுடைய அகலிகையின் முகத்தைக் கண்டு காமுற்றிரங்கிய மனமுடைய இந்திரனுக்கு ஏனையமாதர்களது தெய்வீகந் தங்கிய சந்திரன் தனித்தனி தோல்வியெய்தத்தக்க முகங்கள்யாவும், முன்பனிக் காலத்திலே பனியானது படுதலால் தீந்துவாடுகின்ற தாமரைமலர்களை யொத்திருந்தன. எ - று. (உடு)

அன்னவ ளுருவ நோக்கி யருந்துய ரளித்த நோக்க
மின்னல மின்று காறு மிவற்கினி தளித்த கோலப்
பொன்னுனி மருட்டு மேனிப் புலோமசை புணர்ந்த தெய்வ
மென்னல நோக்கா தாசை முதலற வெறுத்த வன்றே.

(இ - ள்.) அவ்வகலிகையின் வடிவத்தைக்கண்டு அரிய துயரத்தைக்கொடுத்த விழிகள், இவ்விந்திரனுக்கு இற்றையவரையில் இனிய காமசுகத்தைக்கொடுத்து வந்த, அழகிய திருமகளையும் மயக்கத்தக்க தேகத்தையுடைய புலோமசை யென்பாள் பாற்கொண்ட தெய்வீகம்பொருந்திய மெல்லிய சுகத்தைக்கருதாது அப்புலோமசைபாற்கொண்ட ஆசையைவேரற வெறுத்தன. எ - று. (உசு)

ஆரழ கமையப் பூத்த வகலிகை திதலை பூத்த
வேரிள முகிண்மென் கொங்கை யெண்ணுதோ றெண்ணு தோறுந்
தாரொடு குவவுத் திண்டோள் வீங்குறுந் தழுவக் கிட்டாள்
போரடு மதன வாளி படப்படப் பொருமு றீரான்.

(இ - ள்.) நிறைந்த அழகுபொருந்த விளங்கிய அகலிகையினுடைய தேமல் படர்ந்த அழகுற்று முதிராத கோங்கரும்பு நிகர்த்த மெல்லிய குசங்களைக்கருதுந் தோறுங் கருதுந்தோறும், அணிந்த கற்பகமலர்மாலையோடு குவிந்தவலிய புயங்கள் பூரிப்பான். (அவ்வுருவெளித் தோற்றத்தை) ஆலிங்கனஞ்செய்வான் (அவள் கைக்கு) எட்டமாட்டாள். இதனால் போர்புரிகின்ற மன்மதபாணங்கள் தைக்குந் தோறும் துன்பம் நீங்கான். எ - று. (உஎ)

அருந்துய ரளித்த காம வெதுப்பிறை யாற்று னாகித்
தருந்தருப் பொதும்பர் வீழத் தண்ணிழ றழுவச் சார்ந்தான்
வருந்துணர் வீழ்த்த செந்தே மதுத்துளி தெறிக்குந் தோறும்
பொருந்திறற் றடந்தோண் மேனி சுறுக்கொளப் பொறுக்க லாற்றான்.

(இ - ள்.) அடைதற்கரிய துயரத்தைக்கொடுத்த காமாக்கினியை இந்திரன் சகியாதவனாகி, (எண்ணியோர் எண்ணியவற்றை எண்ணியவாறே) கொடுக்கத்தக்க கற்பகத்தருவின் சோலையில் உண்டாகின்ற அந்தக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நிழலைப் பெறச்சென்றான். வளர்ந்துவருகின்ற பூங்கொத்தினின்று துளித்த செந்நிறந் தங்கிய இனிமையாகிய தேன்றுளி தன்மேற்படுந்தோறும், பகைஞரோடு போர் செய்யும் வலிதங்கிய பரந்ததோளையுடைய அவனுடல் சுறுக்கெனநோகப் பொறுக்க முடியாதவனாயினான். எ - று. (உஅ)

தழைபடு தருவி னோங்குந் தடஞ்சினை யூழ்த்த மென்பூ
விழைபடு தடந்தோள் வெற்பி னிடைதுதைந் திழியுந் தோறும்
குழைபடு மநங்க சாபங் கோத்தெறி கொடுங்கூர் வாளி
நுழைவன வென்ன லானா னவனிலை நுவலற் பாற்றோ.

(இ - ள்.) தழைத்துள்ள கற்பகவிருக்ஷத்தின் உயர்ந்து பரவிய கிளைகள் சிந்திய மெல்லியமலர்கள், விரும்பத்தக்க விசாலமான தோள்களாகிய மலையினிடத்தில் நெருங்கி விழும்போதெல்லாம், மன்மதனுடைய வளைந்த கருப்புவில் லிற்பூட்டி யெய்கின்ற கொடுமைவாய்ந்த கூரியமலர்க்கணைகள் உருவுவனவென்று சொல்லும்படியானான். அவ்விந்திரன் நிலைமைசொல்லுந் தரமோ? எ - று. ()

சாந்துறு பொதிய மூதுந் தளர்நடைப் பசும்பூந் தென்றல்
காந்தெரி குளிர்க்குங் காமக் கடுங்கனல் கொளுத்து மேனி
மோந்தய னடந்து சுற்று முற்றிய மகளி ரெல்லாம்
வேந்தழற் கிடந்த மென்பூந் தொடையென வெதும்பிப் போமால்.

(இ - ள்.) சந்தன மரங்கள் பொருந்திய பொதியாசலமானது வீசுகின்ற தவழ்ந்துசெல்லும் நடையையுடைய பசிய இளந்தென்றலானது சுடுகின்ற அக்கினியைக் குளிரச்செய்யும் காமாக்கினி கொடிய தீயிடைமூழ்கிய உடலைப்பரிசித்து, பக்கலிற்சென்று, சூழ்ந்து நிறைந்த மாதர்களெல்லாரையும், எரிகின்ற நெருப்பிடையிருந்த மெல்லிய மலர்மாலையென்று வெதும்பச்செய்து செல்லும். எ - று.

தண்டுளித் திவலை தூங்குஞ் சந்திர காந்த மேய்ந்த
மண்டபத் தரிக ளேந்து மலரணை யமளி சார்ந்தான்
கொண்டவக் காமத் தீயி னத்துளி கொதிப்ப தானா
னொண்டொடி திறத்தி னுள்ள நடக்கலாற் பிறிதொன் றோரான்.

(இ - ள்) குளிர்ச்சிவாய்ந்த நுண்ணிய நீர்த்துளிகளைச்சிந்தும் சந்திரகாந்தக் கற்கள் பொருந்திய மண்டபத்திலே சிங்காதனத்திலேயுள்ள மலர்ச்சயனத்தை யடைந்தான். தான் மேற்கொண்டுள்ள அந்தக் காமாக்கினியினால் (அச்சந்திர காந்தக்கற்கள் சிந்தும்) நீர்த்துளிகள் சுடுவதாகவாயினான். ஒளிதங்கிய வளையலை யணிந்த அகலிகை விஷயத்தில் மனமானது காமுற்றிருத்தலால், மற்றொன்று முணராதவனாயினான். எ - று. (௩க)

இரட்டுவெண் கவரிக் கற்றை யின்னிளம் புதுப்பூந் தென்றன்
முரட்டடந் தோளு மார்புந் தைவர முருகு நாறிப்
புரட்டிவண் டிமிருந் தண்டார் பொரிந்தன கரிந்த சாந்தந்
திரட்டுதெள் ளமுது மற்றை விடமெனத் திரிந்த சிந்தை.

(இ - ள்.) இரட்டுகின்ற வெள்ளிய சாமரைத்தொகுதியினின்றுதோன்றிய இனிய இளமைதங்கிய புதுமலர் மணத்தோடுகூடிய தென்றற்காற்றானது, வலி தங்கிய விசாலித்த தோளையும் மார்பையுந்தடவ, மணம்வீசி வண்டுகள்புரட்டி ஒலிக்கின்ற குளிர்ந்த மலர்மாலைகள் பொரிபட்டன. பூசிய சந்தனப்பூச்சு கரிந்தன. தெளிந்த அமிர்தமும் விஷம்போலத் தோன்ற மனம்மாறியது. எ - று. ()

முறுவலிற் றழகு சென்ற முகத்தின னகத்தி னேங்கு
முறுதுய ருழப்ப தோரா நிருத்தர்வர தொருங்கு சார்ந்தா
ரறுபதச் சுரும்பர் பாடித் துவைத்தெழு மஞ்சி லோதி
மறுவறு திங்க ளன்ன முகத்தியர் மருங்கு மொய்த்தார்.

(இ - ள்.) புன்னகைநீங்கி அழகுகழிந்த முகத்தையுடைய இந்திரன் மனத்திற்பொருந்திய அதிகரிக்கின்ற துயரமானது வருத்துவதையறிந்து, நடனஸ்திரீகள் ஒருசேரவந்து சேர்ந்தார்கள். அறுகாலையுடைய வண்டுகள் பண்பாடித் துதைத்தாடுகின்ற [அஞ்சிலோதி] ஐவகையாக முடிக்குங் கூந்தலையும், களங்கமற்ற பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகத்தையுமுடையவர்களாய் அவன் பக்கலில் நெருங்கினார்கள். எ - று. (ருரு)

நயங்கெழு பாட லாங்க நரப்பிசை யமுதங் காலப்
பயன்படத் தெறிக்கு மெல்லென் குறட்டிசை பையப் பைய
வியங்கொடு நடப்ப நோக்கி யிருந்தன னிவைக ளெல்லா
முயங்குமச் செவிக டோறும் விடமென வொழுகி மண்ட.

(இ - ள்.) இனிமைமிகுந்த பாட்டோசைமிகவும், (வீணைமுதலியவற்றின்) நரம்பொலி தேவாமிர்தத்தைச் சிந்தவும், பயனுண்டாக வொலிக்கும் மெல்லிய மத்தளவோசை மெல்லமெல்லப் பிறவாத்தியங்களோடு நடக்கவும், இவற்றையெல்லாங்கண்டு, இருசெவிகளிலும் விஷம்போலச்சேர்ந்து வருத்த இருந்தான்.

உருப்பசி யமுத வால வட்டமொன் றெடுத்துப் பையத்
திருப்பினள் காம வெந்தீத் திளைத்திடை கிளைப்ப மாழ்கிக்
கருப்புர மளவு தண்ணங் கலவையுங் கனலக் காந்தி
நெருப்பெழ நினையுந் தோறு நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து சோர்ந்தான்.

(இ - ள்.) உருப்பசியெனுந் தேவதாசி அமுதத்தையொத்த ஆலவட்டமொன்றனையெடுத்து மெல்லப்பணிமாறினள். கொடிய காமாக்கினியானது தகித்தலால் வருந்தி, பச்சைக்கற்பூரங்கூட்டிய அழகிய குளிர்ச்சிதங்கிய கலவைச்சந்தனமும் சுடத்தீந்து, எண்ணுந்தோறும் நெருப்புண்டாகப் பெருமூச்சுவிட்டுச் சோர்வெய்தினன். எ - று. (ருசு)

உயிர்த்துயிர்த் தொடுங்கி யாவி யுணங்கின னெருப்பாடெய்தி
மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப வோங்கி யெழுந்தனன் வணக்கம் போக்கி
குயிற்மொழுங் குதலைச் செவ்வாய்க் கோமளக் கொழுந்தே யிங்கெ
னெயிற்புற மொருவிப் போந்த தெவ்வழித் துரைத்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) (அப்படிச்சோர்ந்த இத்திரன்) பெருமூச்சுவிட்டுப் பெருமூச்சு விட்டு அடங்கி உயிரொடுங்கி (அவளுருவெளியைநோக்கி) ஞானகி, உடல்முழுதும் புளகம் மேலேபோர்க்க வெழுந்து தண்டனிட்டு, குயிலொலிபோலுங் கொழுவிய குதலைச்சொல்கூறும் செவந்த வாயையுடைய இளங்கொழுந்துபோல்வாளே! நீ சம்மதமெய்தி, என்மதிற் புறக்காவல் கடந்து இங்கே வந்தது எப்படி? சொல்ல வேண்டுமென்றான். எ - று. (ருசு)

கலிவிருத்தம்.

என்னு யிரினக் கெதிரெய் தியதும்
பின்னே வருமா றுபிடித் திலதோ
பொன்னே யதுபுக் கிலதா யினுமற்
றுன்னா லுமொரா வியுயிர்த் தனனால்.

(இ - ள்.) என்னுயிரானது உனக்கெதிரில் வந்தவுடனே, மீண்டுந் திரும்பி வரும் வழியைப்பற்றிய தில்லையோ? பொன்னைப்போல்வாளே! அவ்வுயிர் திருப்பிவராவிட்டாலும், உன்னாலும் ஓருயிர் பெற்றிருந்தேன். எ - று. (ருஎ)

புலரா விருளூற் றபுயற் குழலா
யலர்வா ளியறுத் தழிபுண் ணினொடு
முலவா நெறிகண் டுனைவைத் தனனான்
மலரோ னனிவை கலும்வா ழியவே.

(இ - ள்.) நீங்காத இருளானது குடியிருந்த மேகம்போன்ற கூந்தலையுடையாளே! (மன்மதன்சொரிந்த) மலர்க்கணைபட்டுருவிய புண்ணினின்று நீங்காதவழியைப்பார்த்து உன்னைத் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன்படைத்தனன். நாடோறும் நன்றாகவாழக்கடவீர். எ - று. (ருஅ)

கண்ணா றுமலர்க் கணைகா துபசும்
புண்ணா றுதழும் பொடுபோ யினவாற்
கண்ணே யமுதூ றுகரும் புருவே
பெண்ணே யுனதின் னருள்பெற் றபினே.

(இ - ள்.) என் கண்போல்வாளே! அமிர்தமே! ஊற்றெடுக்கின்ற செங்கரும்பின் வடிவுபோன்றாளே! அகலிகையெனும் பெண்ணே! உன்னுடைய இனிய கருணையை யானடையப்பெற்ற பிறகு, தேன்மணங்கமழும் புட்பபாணங்கள் பாய்ந்த பசும் புண்ணானது ஆறியவடுவோடும் அகன்றது. எ - று. (ருசு)

நறவார் சுருளோ திநறுங் களபந்
துறவா தபடா முலையிச் சுமைகொண்
டுறவா டுநுசுப் பினுடங் குயிர்கொண்
டிறவா மலிரங் குவதென் றுகொலோ.

(இ - ள்,) தேன்பொருந்திய மலரணிந்த சுருண்ட கூந்தலையுடையாளே! நறுமணங்கமழும் கலவைச்சாந்து நீங்காது சேலைபோர்த்த தனங்களாகிய இச்சுமையைக்கொண்டு நட்பு பாராட்டுகின்ற உன்னிடையைப்போல, தள்ளாடுகின்ற உயிரைத்தாங்கி யான் இறவாதபடி, நீமனமிரங்குவது என்றோ? எ - று. (சு0)

தகுசீ றடிபொன் முடிதாழ் தொறுநீ
தொகுமென் மொழியொன் றுதுறந் தருளின்
மிகுகா மநெருப் புறவெள் ளொநிலா
வருமூ ரல்விளைப் பதுமுண் டுகொலோ.

(இ - ள்.) வணங்கத்தக்க உன்னுடைய சிறிய காலில் என்பொற்கிரீடமானது படியும்போதெல்லாம், நீ மென்மைத்தன்மை யாகியமொழியொன்று வெளியிடுவாயானால் மிக்ககாமாக்கினி யெழும்படி வெள்ளிய சந்திரன் சிந்துகின்ற (புன்னகைசெய்வதும்) நிலவை வீசுவதும் உண்டாகுமோ? எ - று. (௪௧)

மைதக் கமலர்க் குழல்வா ணுதலாய்
பைதக் கநிதம் பபடர் முலைநீ
பொய்தக் கநுசுப் பொடுபோ தரவின்
றெய்தப் பெறுபே றெவரெய் தினரே.

(இ - ள்.) தகுந்த மலரணிந்த கரியகூந்தலையும் ஒளிதங்கிய நெற்றியையு முடையாளே! நீ பாம்பின்படத்தைபொத்த அல்குலையும் படர்ந்த தனங்களையும் பொய்மைத்தன்மையுடைய இடையையுங்கொண்டு இங்கே இன்றுவர, நான் அடையப்பெற்ற பேற்றினை எவர்தாம் அடைவார்கள்? எ - று. (௪௨)

மின்னஞ் சுமருங் கெனவெவ் வினையே
னென்னெஞ் சறைபோ யதெனக் கெனநீ
வன்னெஞ் சமிரங் கிவழங் குதியே
லின்னுஞ் சிலவை கலிருக் குவனால்.

(இ - ள்.) மின்னலும் அஞ்சத்தக்க இடையென்று, கொடியவினையையுடையானாகிய எமது மனமானது கீழேயறுத்தது. எனக்காக நீ உன்வலிய மனமானது இரங்கிக்கிருபைசெய்வாயாயின், யான் இன்னுஞ் சிலகாலம் உயிர் பெற்றிருப்பேன். எ - று. (௪௩)

தஞ்சம் பிறிதின் றியுனைச் சரணென்
றஞ்சுந் தமிகண் டருளா யலரோ
னஞ்சந் தருகட் கடைநல் கியநூ
வஞ்சந் தருநெஞ் சம்வழங் கினனே.

(இ - ள்.) வேறுபற்றுக்கோ டில்லை. உன்னையே சரணமென்று அஞ்சுகின்ற எளிமைத்தன்மையைக்கண்டு அருள்செய்வாயாக. பிரமன் விஷத்தைச் சிந்துங் கட்கடையைக்கொடுத்து, நீங்காதவஞ்சனையைச் செய்கின்ற மனத்தையும் உனக்குக்கொடுத்தனனே? எ - று. (௪௪)

மன்றற் சிறுதென் றல்வளைத் துயிரைத்
தின்றெய்த் துநடந் ததுதே மலரூ
டொன்றிப் டனிவா டையுலா வருமு
னன்றிற் குரன்மிச் சிலருந் தியதே.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய இளந்தென்றற்காற்று என்னைச்சூழ்ந்து, என்னுயிரைப்பருகி வருத்திச்சென்றது.பனிக்காற்றுன்து இனிய மலர்மணத்தோடு கலந்து பவனிவருவதன்முன்னரே, அன்றிற்பறவையின் குரலானது அதன்மிகுதியையும் பருகியது. எ - று. (சு௫)

பயில்கற் பகமென் சினைபற் றியிளங்
குயில்கூ யென்தா விகுடித் தனவான்
மயில்போ லொருநீ வரவல் வினையே
னுயிர்போ வதொழித் தனனொண் ணுதலே.

(இ - ள்.) கற்பக விருக்ஷத்தின் மெல்லிய கிளைகளிற் பழகும் இளங்குயில் கூவி என்து உயிரைக்குடித்தது. மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய ஒப்பற்றநீ இங்கேவந்ததால்,தீவினைச்சம்பந்தமுடைய நான் உயிர்போவதினின்றும் நீங்கினேன். ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடையாளே! எ - று. (சுசு)

மூரிப் பனிவா ணகைமூ தறிவை
வாரிக் கொடுபோ கவழுங் கினனு
வீரத் தளிரங் கையெனின் னுயிரை
வேரிக் குழலோ டும்விளித் தனவே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய பற்களையுடையாளே! வலிதங்கிய பனியானது என் முதிர்ந்த அறிவைக்கொள்ளைகொண்டு சென்றும்படி அதனைப்பண்டத்தான். குளிர்ச்சிவாய்ந்த மாந்தளிர்போன்ற அழகிய கையானது வாசந்தங்கிய கூந்தலோடுங்கூடி, எனது இனிமையாகிய பிராணனை யழைத்தன. எ - று. (சுஎ)

எனவித் துணைபன் னியிரந் தனையாண்
மனவுத் துணைமா மூலைவவ் வுறுவான்
வினவிப் புடைசென் றனன்மெய் தடவா
நினைவற் றுயிர்சோர் தரநின் றனனால்.

(இ - ள்.) என்று இத்தகைய சொற்களைக்கூறியாசித்து, அவ்விந்திரன், இரத்தினமாலையணிந்த பெரிய இருகுசங்களையும் கைக்கொள்ளும்படி நெஞ்சிஅருகேபோயினன். அவ்வுருவெளித் தோற்ற வுடலைத்தழுவி நினைவற்று உயிர் சோர்வெய்தி நின்றான். எ - று. (சுஅ)

பொய்போ லுருவா யபொலன் கொடிதன்
பெய்வால் வளையங் கைபிடித் துறவக்
கைவால் வளைபற் றுதல்கண் டிலனுன்
மெய்யா விமயங் கிவெதுப் புறுமால்.

(இ - ள்.) பொய்யைப்போல் (உருவெளியாகிய) உருவம் வகித்த பொற்கொடியின் அடுக்கிய ஒளிதங்கிய வளையலையணிந்தஅழகிய கையைப்பிடிக்க,அந்தக்கையிலணிந்த வொள்ளிய வளையலைப்பிடித் தலைக்காணுதவனுகி உடலும் உயிரும் மயங்கி வாடுவதாயினான். எ - று. (சுகூ)

இத்தன் மையினின் றிவனீ டழியப்
பொய்த்தன் மைமடக் கொடிபோ யினளாற்
சித்தந் திகைதந் துதியங் கினனன்
மத்தந் தருவெண் ணிறவா ரணனே.

(இ - ள்.) இத்தன்மையாக இவன்பெருமையழிகையில், பொய்த்தன்மையோடு காணப்பெற்ற இளங்கொடிபோல் வாளாகிய அப்பெண் மறைந்துபோயினள். மத மயக்கம்பொருந்திய வெண்ணிறந்தங்கிய ஐராவதமென்னும் யானையையுடைய இந்திரன் மனமானது திகைப்புற்று மயங்கினன். எ - று. (ருo)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஈங்கிவனிப் பரிவினொடு மகலிகைபா லெடுத்தசிந்தை யிகவா துற்றான், றேங்கமழு மலரயனு யுலகளிப்பா னுளத்தோர்ந்து செயற்கை முற்ற, வோங்கருமா தவத்தினொடு நாள்கழித்தான் கவுதமனென் றுணர்ந்தா னந்தண், பூங்கமலத் திருக்குமய னகலிகைகைக் கொண்ட வனிற் போயி னனல்.

(இ - ள்.) இங்கே இவ்விந்திரன் இவ்வகைத் துயரத்தோடு அகலிகைபாற் செலுத்திய மனந்தளராதிருந்தான். தேன்மணங்கமழும் தாமரைமலரிலுள்ள பிரமனுகி உலகினைப்படைப்பவன் மனதிற் சிந்தித்துணர்ந்து, செயல்களெல் லாம் முடிவுபெற,உயர்ந்த அரும்பெருந்தவத்தில் பலகாலத்தைக் கௌதமமுனிவர் கழித்தாரென்று தெரிந்து, அழகிய குளிர்ச்சிவாய்ந்த தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமன் அகலிகையைக் கையிற்பற்றிக்கொண்டு அக்கௌதம முனிவராசிரமத்தை யடைந்தனன். எ - று. (ருக)

சென்றெதிர்ந்த மலரயனுக் கருந்தவத்தோ னெதிரெழுந்து செய் வசெய்து, நின்றெழுந்து மனத்திரைக்கு முவகையனு யளவளாய் நெடுநீர் வைய, மன்றளித்தா யின்றுமுத லுயிரளிப்பாய் நின்பெருமை யளப்ப தாரே, யென்றெடுத்து முகமனுரைத் தெய்தியவா கேட்பமல ரிறைவன் சொல்லும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்போய் நேர்நின்ற கமலாசனனுக்கு, அருந்தவமுடைய கௌதமமுனிவர் உடனேயெழுந்து செய்யத்தக்க உபசாரங்களைச்செய்து, மனத்தி லிருந்துண்டாகி அதிகரிக்கின்ற சந்தோஷமுடையவனுய் அளவளாவி, நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை ஆதிகாலத்திற்படைத்தீர். அன்றுமுதலாக வெல்லாவுயிர் களையும் சிருஷ்டிப்பீர்! தேவரீர் பெருமையை அளவிடுவோர் யாவர்? என்றெடுத்து உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, அங்கடைந்த வகையைவினவ, பிரமன் சொல்லு கின்றான். எ - று. (ருஉ)

நீயிழைச்கு மருந்தவத்திற் கியன்றசெய்வா ரிலரென்ன நினைந்து நின்பா, லாயிழையிங் கிவளைநினக் களித்துமெனக் கொணர்ந்தனன்மற் றைய வெய்திற், காயெரிமுற் கைபிடித்துப் பன்னியெனக் கோடியென் றான் கமலத் புத்தே, ளேயவனு மாங்கவன்சொற் றுறந்திலனுற் சடில முடி துவக்கி னனல்.

(இ - ள்.) நீசெய்த அரியதவத்திற்கு இயைந்த பலனை யுண்டுசெய்வோரில்லை யென்று கருதி, உன்னிடத்தில் இப்பொழுது அகலிகையாகிய இவ்வாய்ந்த ஆபரணங்களணிந்த பெண்ணை உனக்குக் கொடுப்போமென்று கொண்டுவந்தேன். ஐயனே! எரிகின்ற அக்கினிசாட்சியாக இவள் கையைப்பற்றி மனைவியெனக் கொள்ளக் கடவாயென்று கமலாசனனாகிய பிரமன் கூறினன். புனிதராகிய கௌதமமுனிவரும் அப்பிரமன் சொல்லைக் கடவாராய்த் தமது சடைமுடையை யசைத்தனர். (அங்கீகரித்தரென்றபடி) எ - று. (௩௩)

அன்னவனை யவற்களித்துத் தன்னுலகத் தோதிமத்தோ னடைந்தா னந்நாட், பின்னவளுங் கவுதமற்குப் பன்னியெனச் சரித்துறவம் பெரும்பூந் தாருப், பொன்னகரத் திறையவர்க்குத் துணர்த்தினராங் கதுவுணர்ந்து பொருமா நின்றான், பன்னுபழ மறைக்கிழவற் குறித்திழியப் பகர்வதெலாம் பகர்ந்தான் பன்னே.

(இ-ள்.) அவ்வகலிகையைக் கௌதமமுனிவருக்குக் கொடுத்து, அன்னவாகனனாகிய பிரமன் தனது சத்தியலோகத்தை யடைந்தனன். அன்றுமுதலாக அகலிகையும் கௌதமருக்கு மனைவியாகி நடந்துகொள்ள, அந்தப்பெருமைதங்கிய அழகிய கற்பகத்தருவையுடைய பொன்னாட்டு மன்னவனாகிய இந்திரனுக்கு, சிலர் உணர்ந்து தெரிவித்தார்கள். அவன் அதனையறிந்து வருந்திநின்று, துதிக்கின்ற பழமையாகிய வேதங்களைச் சொல்லிய பிரமனைக்குறித்து இழித்துச் சொல்லத்தக்கவற்றையெல்லாம் மிகுதியாகச் சொன்னான். எ - று. (௩௪)

கள்ளவா ணெடுங்கடங்க ணகலிகையைக் குறித்தெழுந்த காமவெந்தீ, யுள்ளவாய் நின்றழற்ற முன்னையினுங் கொடுந்துயர முழவாநின்றான், வள்ளைவார் குழைகளைய வனமுலைவேட் டெழுந்தனனுய் வழிக்கொண் டேகிப், புவளுறு மலர்ப்பொதும்ப ராச்சிரமத் தயற்கரந்து புகுந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) கள்ளத்தன்மையுடைய வாட்படைபோலும் நீண்ட பரந்தகண்களையுடைய அகலிகையைக் குறித்துத் தோன்றிய கொடிய காமாக்கினியானது, தன் மனத்திலிருந்து சுடுவதால், முன்னைய துயரத்திலுங் கொடிய துயரத்தோடு வருந்தினான். வள்ளைக்கொடிபோலு நீண்டசெவியையும், களபம்பூசிய அழகியமுலையையுமுடைய அகலிகையை விரும்பி வழிகொண்டு புறப்பட்டவனாய்ச்சென்று, பட்சிகள் நீங்காத மலர்ச்சோலைசூழ்ந்த ஆச்சிரமத்திற்கருகே மறைந்து புகுந்திருந்தான்.

தருணமழ கதிரெழுச்சி தருகடிகை சிலகிடப்பத் தணந்து சென்ற, பெருமுனிவ னிடைநோக்கி யவனுருக்கொண் டடைந்தவள்கைப் பிடிப்ப வன்னாள், ளுருகியுள நெகிழ்ந்தனளா யிந்திரனென் றுணர்ந்துநல னுகர்ந்தா ளன்னேன், மருவருமென் சுருளோதி யிவர்தமக்கு விளைவதொன்று மதித்திலாரால்.

(இ - ள்.) இளஞ்சூரியனெழுதற் சமயத்திற்குச் சிலநாழிகைகளிருக்கையில், ஆசிரமத்தை நீங்கிப் பெருமைதங்கிய கௌதமமுனிவர் சென்ற சமயம்பார்த்து, அம்முனிவன் வடிவேற்றுச்சென்று அவ்வகலிகையின் கரத்தைப்பற்ற, அவள் மனமுருகிக் கரைந்தவளாய் இந்திரனென்று தெரிந்துகொண்டு காமசுகத்தை யநு

பவித்தாள். அவ்விந்திரன், மணம்வீசுகின்ற மெல்லிய சுருண்ட கூந்தலையுடைய அகலிகை ஆகிய இவர்கள் (இருவரும்) தமக்குப்பின்னே சம்பவிப்பதை ஒருசிறிதுங் கருதினாரிலர். எ - று. (ருசு)

முத்தவா ணகைக்கருங்க ணகலிகைவெம் முலைமுகத்து முயங்கிப் போது, மத்தலையி னருந்தவத்தோன் றருப்பையொடு சமிதைகரத் தடுக்கிப் போந்தா, னித்தலையி னிவரிருவ ரிழைத்தவெலாங் கருத்தி னுணர்ந் தெண்ணா நின்றான். மத்தமதத் தவளநிற வாரணத்தோற் குறித்துமன மாறு கொண்டான்.

(இ - ள்.) முத்துப்போல வெள்ளிய பல்வரிசையையும் கரியவிழியையு முடைய அகலிகையின் வலிய முலைமுகத்திற்கலந்து திரும்பிவருகின்ற அக்காலத்தில், அருந்தவம் புரிந்த கௌதமமுனிவர் தருப்பையும் சமிதையும் கையிலடுக்கிக் கொண்டு வந்தனர். இப்பொழுது இவர்களிருவரும் செய்தனவற்றையெல்லாம் மனத்தால் ஆலோசித்தறிந்து, மதமயக்கத்தையுடைய வெண்ணிறம் பொருந்திய ஐராவதத்தையுடைய இந்திரனைக் குறித்து மனதிற் பகைமைகொண்டனர். எ - று. (ருஎ)

பன்னுமறை யருந்தவத்தோற் குரியதொரு பன்னியெனப் பாராய் காமத், தின்னலுழந் தெமையிகழா வீதுபுரிந் தனையுனக்கு மினிமே லிந்தக், கன்னிகுறி விருப்புறலா லுடம்பனைத்து மக்குறியே காண்ப தாகப், பின்னருன தாண்குறிபோ யலியாகிப் பெரும்பாவம் பிடித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) வேதமோதும் அருந்தவம்புரிந்தவனுக்கு உரித்தாகிய ஒருபத்தினி பாராதவனாய், காமத்துயரெய்தி எம்மையிகழ்ந்து இத்தகைய காரியஞ்செய்தனை. இந்திரா! உனக்கும் இன்னமும் இந்தப்பெண் குறியில் விருப்பமிருத்தலால், உன் உடம்பு முழுவதும் அப்பெண்குறியே காணப்படுவதாக. மேலும் உனக்குரித்தாகிய ஆண்குறி நீங்கி நீ அலியாகிப் பெரும்பாவமெய்தக் கடவாயென்று சபித்தார்.

ஈங்கெனது பன்னிவரம் பழிவரம்பாய் நிற்கவிஃ திழைத்தாய் முந்நீர்த், தேங்குதிரை நெடுநிலத்து மன்பதைக்கு மவ்வரம்பு சிதைவ தாக, வோங்குபெருஞ் செருமுகத்து நிருதர்கரத் தகப்படுதி யொழி யாப்பாவந், தாங்குதியென் றிவையனைத்து மெடுத்துரைத்தா னிருஞ் சினத்திற் றவத்தின் மிக்கோன்.

(இ - ள்.) தேக்கெடுக்கின்ற அலைகள்பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமியில் மாந்தர்களுக்கும் அவ்வரம்பு அழிவதாக இப்பொழுது என்மனைவியின் கற்புக்குரிய எல்லை, அழிந்ததாக உலகத்தில் நிற்கும்படி இத்தகைய செயலைச்செய்தனை. அதிகரிக்கின்ற பெரிய யுத்தமுகத்தில் நீ அசுரர்கள் கையிலகப்படுக. நீங்காத பாவத்தைத்தாங்குவாயாக வென்று இவற்றையெல்லாம் பெருங்கோபத்தோடு, தவத்தின் மேம்பட்ட கௌதமமுனிவர் எடுத்துக்கூறினர் எ - று. (ருகூ)

ஈதொழிய வகலிகையை முகநோக்கி யெம்மையிகழ்ந் தீதுசெய்த, பேதைநீ நெடுநெறியிற் கருங்கல்லாய்க் கிடத்தியிந்தப் பிறழாச் சாபந், கூர்மைமொழி தலைக்கொண்டு கானடைந்த தாசரதி கமலச் செய்ய, பாதமலர் கதுவுறலு முன்னுருக்கொண் டெழுதியெனப் பணித்தா னன்றே.

(இ - ள்-) இதுநிற்க, அகலிகையின் முகத்தைப்பார்த்து, எம்மையவமதித்து இக்கொடுஞ் செயல்புரிந்த அறிவிலியாகிய நீ பெரியவழியிடையிலே கருங்கல்லாய்க் கிடப்பாயாக. நீங்காத இந்தச் சாபமானது, பிதாவாக்கியத்தைச் சிரமேற்ருங்கி (தண்டக) வனத்தையடைந்த [தாசரதி] தசரதன் மகனாகிய ஸ்ரீராமனது தாமரைமலர்போலச் சிவந்த பாதமானது படவும், (நீங்கி) பண்டைய வடிவுகொண்டு பெண்ணாக வெழுந்திருப்பாயென்று கட்டளையிட்டனர். எ - று. (சுo)

ஆழிமாநிலப்பரப்பி னலங்குறுவெண் குடைநிழற்றி யரசர் போற்றும்
பாழியோங் கிருஞ்சினைய கற்பகநாட் டினும்புகுதப் பாரான் வெள்கி
வாழிநான் முகக்கடவு ணிருமித்த மானதப்பூ வாவி யேகிச்
சூழுமீ ரிதழ்க்கமலத் துட்கரந்து நெடுங்காலந் தொலையா நின்றான்.

(இ - ள்.) கடல்சூழ்ந்த பெரிய உலகப்பரப்பில், அசைகின்ற வெண்கொற்றக்குடையால் நிழல்செய்து அரசர்கள் துதிக்கின்ற பெருமைதங்கிய உயர்ந்த பெரிய கிளைகளையுடைய தனது கற்பகநாட்டிற்குஞ்செல்லக்கருதாதவனாகி,வெட்கமெய்தி, நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் சிருஷ்டித்த மலர்களையுடைய மானததீர்த்தத்தையடைந்து, குளிர்ந்த இதழ்கள் சூழ்ந்த தாமரைமலரில் ஒளித்துக்கொண்டு வெகுகாலத்தைத் தொலைத்துக்கொண் டிருந்தான். எ - று. (சுக)

தாயிழந்த குழவியாய்த் தருவிழந்த தொழுதியாய்ச் சபையி னேறி
வாயிழந்த வழக்கினராய் மருவிழந்த மாலிகையாய்ப் பொதுளும்பச்சை
வேயிழந்த நெடுவரையாய் வில்லிழந்த பெருநாணாய் வெறித்து நின்றூர்
போயிழந்த வலியினராய்ப் புலனழிந்து நிலைதிரிந்தார் புலவர் யாரும்.

(இ - ள்.) அதனால் தேவர்களெல்லாரும், தாயிழந்த குழந்தைபோலாகியும், மரத்தையிழந்த பறவைத்தொகுதிபோலவும், சபையேறிச்சென்று பேசும்வாயையிழந்த வழக்குடையார் போலவும், வாசனையையிழந்த மலர்மாலைபோலவும், நெருங்கிய பச்சையாகிய மூங்கிலையிழந்த நெடியமலைபோலவும், வில்லைநீங்கிய பெரிய நாண்போலவும், ஆவேசித்து நின்றவர்களாம்ப்போய்ப் போக்கடித்த வலிமையுடையார் போலவுமாகி, அறிவழிந்து தங்கள் நிலைமைதவறினார்கள். எ - று. (சுஉ)

கேட்டனகேட் டனவழங்குந் தருவொன்றும் வழங்கிலவாய்க்
கிள்ளை யஞ்சொல், வாட்டடங்க ணரம்பையரும் வனப்பழிந்து வறுமையராய் மம்மர் கூர்ந்தார், வீட்டியவா ளெயிற்றரக்கர் மிக்கெழக்
கண் டவர்க்குடைந்தார் விண்ணோ ரம்பொ, னாட்டரந்தை துடைத்
தொழிப்பா ரில்லாராய் நெடுங்கால நடந்த வன்றே.

(இ - ள்.) கேட்டவற்றைக் கேட்டதுபோலவே கொடுக்குங் கற்பகத்தரு ஒன்றையுங் கொடாததாகியும், கிளிபோலும் அழகிய மதலைச்சொல்லையும் வாள்போலும் பரந்தவிழிகளையுமுடைய அரம்பாஸ்திரீகளும் அழகுகெடவும், தரித்திரர்களாய் மயக்கமிருந்தார்கள். கொல்லுதற்குரிய வாள்போலும் பற்களையுடைய அரக்கர்கள் மிகுதியாக வரக்கண்டு அவர்கட்குப் பயந்தோடினார்கள். தேவர்களுடைய அழகிய பொன்னாட்டிற்குற்ற துன்பத்தைநீக்கி யொழிப்பார் ஒருவரும் இல்லாதவராய் அநேககாலங் கழிந்தன. எ - று. (சுங)

சுரர்குருவி னடிதொழுது கற்பகநாட் டனைவோருஞ் சொல்லிச் சொல்லிப், பரசுதலு மாங்கவனு மகபதியெங் கெனவோர்ந்து பாரா நின்றான், விரைமுளரி யகத்தொடுங்கி மானதவா வியிலிருந்த மெய்ம் மைகண்டா, னரசிழந்து தனிவருந்து புலவரொடு மாங்கவனுற் றடைந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள யாவரும், தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி முனிவர் பாதங்களை வணங்கி (தங்கள் துயரைச்) சொல்லிச்சொல்லித் துதி செய்யவும், அப்பிரகஸ்பதி பகவானும் இந்திரன் எங்கேயுள்ளானென்று ஞான திருஷ்டியால் தெரிந்து பார்த்து, அவன் மானததீர்த்தத்தில் மணந்தங்கிய தாமரை மலரினுள்ளடங்கி யிருந்த உண்மையை யுணர்ந்து, அரசனைக் காணு திழந்தவர்களாய் தனியே வருந்துகின்ற தேவர்களோடும் அவ்விடத்திற்குச் சென்று சேர்ந்தனர். எ - று., (௬௪)

எதிரெழுந்த சுரகுருவுக் கெதிரெழுந்தா னிந்திரனு மிமையோர் யாரு, மதிர்குரலிட் டழுதயர்ந்தா ராங்கவனை யந்தணன்கொண் டகன்று போகி, மதிமவுலி யவற்றெழுவான் காசிகொணர்ந் திருந்தனனம் மகவான் பச்சைப், புதியமர கதக்கொடிக்கோ ரிடங்கொடுத்தான் றனைப்பணிந்து பூசை செய்தான்.

(இ - ள்.) எதிரேவந்த தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி முனிவருக்கு எதிரே இந்திரனும் எழுந்து வணங்கினன். தேவர்களெல்லாரும் சத்திக்கின்றபெருங் குரலிட்டழுது சோர்ந்தார்கள். அப்பொழுது அவ்விந்திரனைப் பிரகஸ்பதி முனி வர் உடன்கொண்டு சென்று சந்திரசடாதரனாகிய சிவபெருமானை வணங்கும் படி காசிநகரத்திற்குக் கொண்டுபோயிருந்தனன். அப்படிக் கொண்டுபோகப் பட்ட இந்திரன் புதிய பசுநிறந்தங்கிய மரகதக்கொடியாகிய உமாதேவியாருக்கு ஒரு பாகத்தைக் கொடுத்த சிவபெருமானை வணங்கிப் பூசைபுரிந்தனன். எ - று.

எம்பிரா னதுகருதி யெதிரெழுந்து திருவருள்கூர்ந் திரக்கஞ் செய் தான், வம்புலாங் கற்பகத்தார் மகபதிபெண் குறியொழிந்து வடிவ மெல்லா, மும்பரார் குலமொழியக் கண்களா யிரம்படைத்தா னிவை யொன்றன்றே, யிம்பர்கேட் டனயாவு மினிதளித்தான் பழியொழிந்தா னிமையோர் வேந்தன்.

(இ - ள்) எமது சிவபெருமான் அதனைத் திருவுள்ங்கொண்டு எதிரே தோன்றித் திருவருண்மிகுந்து மனமிரங்கினர். வாசனைவீசுங் கற்பகமலர்மாலை யணிந்த இந்திரன் தனக்குள்ள பெண்குறிகளைநீங்கி, தேவர்கள் மனத்துயரமக லும்படி உடல்முழுவதும் ஆயிரங்கண்களாகப் பெற்றான். இதுமாத்திரமன்று. இவ்வுலகிற் கேட்டவரங்களையெல்லாம் அவனுக்கு இனிதாகக்கொடுத்தருளினர். தேவராசனாகிய இந்திரன் தனக்குற்ற பழியினின்று நீங்கினன். எ - று. (௬௬)

கொற்றவார் குடைநிழற்றி யமரருல கினிதளிக்குங் குலிசவேந் தன், கற்றைவார் சடையானைக் காளத்தி முக்கணனைக் கருதிப் பூசித், தற்றைநா ளவனருள வலாசுரனை யுயிர்செகுத்தா னவனி யோடும், பெற்றவா னவருலகுந் துயரொழித்தான் வலாரியெனும் பெயரும் பெற்றான்.

(இ - ள்.) நெடிய வெண்கொற்றக் குடையால் நிழல்செய்து தேவலோகத்தை இனிதாகக்காக்கும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன், தொகுதியாகிய நீண்டசடையை யுடையவரும் திரிநேத்திரங்களையுடையவருமாகிய சிவபெருமானைத் திருக்காளத்தியில் தியானித்துப் பூசித்து, அப்பொழுது அவ்விறைவன் திருவருள்புரிய வலாசுரனையுயிர்வதைத்து, பூலோகத்திற்கும் தான்பெற்ற தேவலோகத்திற்கும் உண்டாகியதுயரத்தை யொழித்து வலாரியென்னும் பெயரையும் அடைந்தான். எ - று. (௬௭)

செருக்குலிசத் தவனொருத்தன் கறைக்களத்தெம் பெருமானைச்
சிந்திக் கோர்நாள்,விருத்தகிரி வழிபட்டான் றுருவாச னடிசினத்தான்
விளம்ப வாசத், தருப்பணிலஞ் சுரபிசிந்தா மணிமுதல மறிகடலிற்
றழுவிச் சார்ந்த, திருப்பிவழி தொழுதுபெரு வளநுகர்ந்து தனிச்செங்
கோல் செலுத்தி னானால்.

(இ - ள்.) போர்செய்யத்தக்க வச்சிராயுதந் தாங்கிய ஒப்பற்ற இந்திரன் விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய எமது சிவபெருமானைத் தியானித்து ஒரு காலத்தில் விருத்தாசலத்தில் வழிபட்டு, துருவாசமுனிவருடைய கொல்லத்தக்க கோபத்தாற் சபித்தலால் வாசந்தங்கிய கற்பகத்தரு சங்கநிதி காமதேனு சிந்தாமணி முதலிய அலைகள் புரளுகின்ற கடலிற்சேர்ந்தவற்றை, மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டு வறுமைதவிர்ந்து பெருவளங்களை நுகர்ந்து, ஒப்பற்றுச் செங்கோல் செலுத்தினன். எ - று. (௬௮)

மகபதியோர் மகவின்றி நெடுங்காலந் துயருழந்து மறுக்கக் கொ
ண்டான், முகையவிழ்கற் பகநிழலி னினிதிருந்து முழுமுதலை முறை
யிற் பூசித், திகலொழிய வுலகளிக்குஞ் சயந்தனெனு மொருமகவை
யினிதி னீன்றான், புகலரிய வாரூரிற் பூசித்தா னினிதுகைக்கும் புயலும்
பெற்றான்.

(இ - ள்.) [மகபதி=யாகத்திற்கிறைவன்] இந்திரன் தனக்கொரு புத்திரனில்லாமல் வெகுகாலம் வருந்தித் துயருற்றனன். அரும்புகள் முறுக்கவிழ்ந்த கற்பக விருக்ஷத்தின் நிழலில் இனிதாக வீற்றிருந்து, முழுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானை முறைப்படி யர்ச்சித்து, பகைமைநீங்க உலகத்தைக் காக்கத்தக்க சயந்தனென்னும் ஒப்பற்ற புத்திரனைச் சந்தோஷமாக அடைந்தனன். சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடைய திருவாரூரிற் சிவபெருமானைப் பூசித்தனன். இனிதாக ஏறிச்செலுத்தும் மேகவாகனத்தையும் பெற்றனன், எ - று. (௬௯)

அருணகிரிப் பெம்மானை மலரடிபெற் றருச்சித்தா னரும்புமூரற்,
பொருகளப வனசமுலைப் புலோமசையைப் பெறப்பெற்றான் குலிசப்
புத்தே,ளுருகியசிந் தையனாகி யெம்மானைப் பூசித்ததுரைக்கற் பாற்றோ,
பெருநதியின் றுவட்டெடுக்குஞ் சடையோனைப் பூசித்த பிறவுஞ்
சொல்வாம்.

(இ - ள்.) அருணகிரியில், எழுந்தருளிய சிவபெருமானுடைய மலர்போன்ற பாதங்களைப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு பூசைசெய்தான். முல்லையரும்பை நிகர்த்த பல்லையும், நெருங்கிய களபமணிந்த தாமரைமொட்டையொத்த தனங்களையுமுடைய புலோமசையை மனைவியாக அடையப்பெற்றான்,

வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் உருகியமனமுடையவனாகி எமது சிவபெருமானைப்பூசித்தது சொல்லுந்தரமோ? பெரிய சங்காநதிதாங்கிப் பெருகுகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானைப் பூசித்த பிறவற்றையுஞ் சொல்லுவோம். எ - று.

துருவனெறிக் கதிர்க்கடவுள் பன்னிருவர் மதிக்கடவுட் டொல்லோனெல்லில், வருமுடுக்கண் மூவொன்பா னீராறி ராசியெழு கரண மற்றை, யரிதிழைக்கும் விட்கம்ப முதலான யோகங்க ளன்றி யம்பொற், பொருக்கழற்கா லமரருந் தவமுனிவர் கருடர்கிம் புருடர் நாகர்.

(இ - ள்.) துருவன் வழியில் நடக்கும் துவாதசாதித்தர்கள் - சந்திரதேவனாகிய பழையோன் - இரவில் உதிக்கின்ற இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள் - பன்னிரண்டு இராசிகள் - ஏழுகரணங்கள் - ஏனைய அருஞ்செயல்களைச்செய்யும் விட்கம்பமுதலிய யோகங்கள் - அல்லாமலும், அழகிய பொன்னாற்செய்து ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய தேவர்களும், தவமுனிவர்களும், கருடர்களும், கிம்புருடர்களும், நாகர்களும். எ - று. (எக)

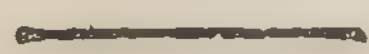
கந்தருவர் வித்தியா தரியக்கர் கின்னரர்வெங் கடுங்கட் பேழ்வாய், வெந்தொழிற்று னவர்நிருபர் மானிடர்பா முகிற்கணங்கள் வெற்பு வாரி, பைந்தருக்கள் பசுப்பறவை கங்கைமுதல் வரநதிகண் மலரோன் பாரிற், றந்தசரா சரங்களர னருச்சனையாற் பெற்றதெம்மாற் சாற்ற லாமே,

(இ - ள்.) கந்தர்வர்களும், வித்தியாதரர்களும், இயக்கர்களும், கின்னரர்களும், வெவ்விய கடுமையான விழியையும், பிளவுபட்ட வாயையும், கொடுந்தொழிலையுமுடைய அசுரர்களும், அரசர்களும், மானிடர்களும், சிறந்த மேகக்கூட்டங்களும், மலைகளும், சமுத்திரங்களும், பசுமைதங்கிய விருக்ஷங்களும், பசுபக்ஷிகளும், கங்கைமுதலிய சிறந்த நதிகளும், மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமன் உலகத்திற்படைத்த சராசரங்களும் சிவபெருமான் பூசையாற்பெற்றபேறுகளை எம்மால் எடுத்துச்சொல்லுதல் கூடுமோ? எ - று. (எ௨)

இந்திரன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

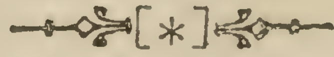

ஆகச்சருக்கம், ௨எ-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௨௧௩.

இருபத்தெட்டாவது

திரிபுரவிசயச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

பரவ சத்தரா யீங்கிவர் தனித்தனிப் பயிலா
வரன டித்துணை யருச்சனை புரிந்தன வறைந்தேம்
விரத மாதவத் தலைவிர்காள் வேறுறா திருந்து
வரன ருச்சனை குழுவொடும் பணிந்தன வலிப்பாம்.

(இ - ள்.) விரதத்தோடு கூடிய பெருந்தவத்தலைவர்களே! இவ்வுலகத்தில் இவர்கள் பரவசமெய்தியவர்களாய்த் தனித்தனி சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களை யர்ச்சனைசெய்த வரலாற்றை இதுகாறுஞ்சொன்னேம். வேறுபடாதிருந்து சிவார்ச்சனையைத் தமது கூட்டத்தோடும் செய்து வணங்கிய சரிதையை இனிச் சொல்லுவோம் என்று (சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச்) சொல்வாராயினர். எ - று. (க)

தாருகாசுர னெனுமொரு தழற்கண்வா ளசுரன்
போருவந்தெழு மைந்தரோர் மூவரைப் புரிந்தான்
பேருரைக்குதும் வித்துன்மா லிப்பெரும் பெயரோன்
காருளத்தினன் றாருகாக் கன்கம லாக்கன்.

(இ - ள்.) தாருகாசுரனென்னும் பெயருடைய தீக்கண்பொருந்திய வாளேந்திய ஓரசுரன், யுத்தத்திற்குச் சந்தோஷித் தெழுகின்ற ஒப்பற்ற மூன்று புதல்வரைப் பெற்றனன். அவர்கள் பெயரைச் சொல்லுவோம். வித்யுன்மாலியென்னும் பெரும்பெயருடையவனும் வஞ்சகந்தங்கிய மனமுடைய தாருகாக்கனும் கமலாக்கனும். எ - று. (உ)

என்னு மப்பெய ரசுரரோர் மூவரு மெழுந்து
மன்னு பொற்கம லாலயத் தவனடி வணங்கிப்
பன்னு மாதவம் வரன்முறை பயின்றனர் பன்னா
ளன்ன வர்க்குமற் றுச்சிநெக் கருந்தழ லெழுந்த.

(இ - ள்.) என்னும் அப்பெயர்கள் வகித்த சமானமற்ற மூன்று அசுரர்களும் மனந்துணிந்து, பொற்றாமரைக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடைய பாதங்களைப்பணிந்து, உயர்த்திப் பேசுகின்றபெருந்தவத்தை வெகுகாலம் முறைப்படி செய்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு உச்சியிலிருந்து கனிந்து அரிய தபாக்கினி யெழும்பியது. எ - று. (ங)

எழுந்த மூலவா தாரநின் றெழுப்பிய கொடுந்தீக்
கொழுந்து வையக மனைத்தையும் பொடித்தது குணியாத்
தொழுந்த கைத்திறத் திந்திரன் சுரரொடுங் குழுமி
யொழுந்து நான்மறைக் கிழவனை யடைந்திவை யுரைத்தான்.

(இ - ள்.) எழும்பிய மூலாதாரத்தினின்று கிளப்பிய நெடிய அக்கினிக் கொழுந்தானது உலக முழுவதையும் பொடிபடுத்தியது கருதி, தொழத்தக்க தன்மையையுடைய இந்திரன் ஏனைத்தேவர்களோடுஞ் சேர்ந்து வரிசையாக நான்கு வேதங்கட்குரிய பிரமன்பாலெய்தி இவற்றைச் சொன்னார்கள். எ - று.

தயங்கு வாளெயிற் றடுதிறற் றாருகா சுரனாற்
பயந்த மூவரு நிற்குறித் தருந்தவம் பயில்வா
ருயங்கு மன்னவ ருச்சிபோர்த் தருந்தழ லுருத்துக்
கயங்கொள் வாரிதி யுலகெலா மெரிபடக் கனன்றே.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பல்லையும், கொல்லத்தக்க வல்லபமுமுடைய தாருகாசுரனாற் பெறப்பட்ட புதல்வர் மூவரும், உம்மைக்கருதி அருந்தவஞ் செய்வாராய் முயற்சிக்கும் அவர்களுடைய உச்சியைப் பிளந்துகொண்டெழுந்த அரிய அக்கினியானது, ஆழங்கொண்ட சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும் எரியும்படிகொளுத்தி (வருத்தியது) எ - று. (௫)

ஆரு யிர்த்தொகை யாவையு மருந்துய ருழந்த
மேரு மால்வரைப் புறமெலாங் கொழும்புகை மேய்ந்த
வோரி னன்னவர்க் கிரங்கிநீ யுவந்திலை யென்றாற்
றாரு வும்பரு மத்தழ லழிப்பது சரதம்.

(இ - ள்.) அதனால் அரிய உயிர்த்தொகுதிகளெல்லாம் (சகிக்கமுடியாத) அருந்துயரெய்தின. மேருவாகிய பெரியமலையின் பக்கலிலெல்லாம் கொழுவிய புகையானது சஞ்சரித்தது. இதனையுணர்ந்து அவர்கள் தவத்திற்கிரங்கி நீர் கருணைசெய்யாவிட்டால், கற்பகத்தருவின் நிழலில் வசிக்குந் தேவர்களையும் அவ்வக்கினியழிப்பது சத்தியமாகும். எ - று. (சு)

என்றி ரந்தவ னேத்தலு நான்முகத் திறைவ
னன்றெ ழுந்தன னிந்திர னொடுமவ னடைந்தான்
சென்று மாதவப் பரிசெலர நோக்கினன் றிகைத்தான்
மன்ற லங்கம லாலயத் தவனுள மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்) என்று இந்திரன்கூறி யாசித்துத் துதிக்கவும், நான்குமுகங்களையுடைய பிரமன், அப்பொழுது இந்திரனொடு புறப்பட்டு அத்தவம்புரியுமிடத்திற்குச்சென்றனன். அப்படிச்சென்று அவர்கள் செய்யும் பெருந்தவத் தன்மைமுழுவதையும் நோக்கித் திகைத்து மணம்வீசும் அழகிய தாமரைமலரிலுள்ள பிரமன் மனமகிழ்ந்தனன். எ - று. (எ)

எதிர நின்றிடு நான்மறைக் கிழவனை யெதிர்ந்து
முதிரு மன்பொடு மாங்கவர் முறைமுறை பணிந்தார்
பொதிர றுங்கம லாலயந் துறந்தெமர் பொருட்டா
லதிரு மார்கலி நெடுநிலத் தடைந்தனை யைய.

(இ - ள்.) அவர்கள் மூவரும், பிரத்தியக்ஷராக நிற்கின்ற நான்குவேதங்களையுங்கூறிய பிரமதேவனை நோக்கி அதிசரித்த பேரன்போடு முறைமுறையாக வணங்கி, இதழ்கள் பொதிந்த மணமுடைய தாமரைக்கோயிலைத் தணந்து எங்களுக்காக, ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த நெடிய உலகத்தில் வந்தனிர். ஐயனே! எ- று.

சான்றெ னப்படுஞ் சராசர மனைத்தையுந் தாயா
யீன்று நின்றனை யெங்களை யன்றிமற் றன்றே
தோன்றி யெம்முடைப் புன்செயல் குறித்தனை தொல்லோ
யேன்றெ மக்குள கட்புலத் தெளிதென நின்றாய்.

(இ - ள்.) பழமையானவரே! அடியேங்களையே யல்லாமல், சாட்சிபூதமாய் (இயங்கியற்பொருள் நிலையியற் பொருள் ஆகிய) சராசரங்களையும் மாத்ரு ஸ்தானமாய்ச் சிருஷ்டித்து விளங்கினீர். வேறில்லை. எளியேங்களுடைய சிறு செயல்களைக் கருதிப் பிரத்தியக்ஷமாயினீர். எங்கள் கண்ணுக்கு எளிதாக விளங்கும்படி எழுந்தருளினீர். எ - று. (௬)

வேத வேதிய ரியற்றுவர் நின்னுழை விருப்பி
நாத விந்துவு நின்னுழைப் பிறந்தன நம்ப
போதி னான்முகப் புராதன வாகமப் பொருளே
யாதி நாயக நின்னையா ரளவையிட் டுரைப்பார்.

(இ - ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த அந்தணர்களே தேவரீர் பால் விருப்பெய்தித் தவஞ்செய்யவல்லவர். நாதவிந்துக்களும் தேவரீரிடத்திற் சனித்தன. நம்பனே! தாமரைப்பூவில் வசிக்கும் நான்கு முகங்களையுடைய பழமையானவரே, ஆகமங்களாற் றுதிக்கப்படும் பொருளே! ஆதிநாயகரே! தேவரீர்புகழை எவர் தாம் அளவுபடுத்திச் சொல்லவல்லவர்? (ஒருவருமிலர்) எ - று. (௬0)

எனப்பு கழ்ந்தெடுத் தேத்தின ராங்கவ ரிரந்தா
ரனத்தி னூர்தியான் றிருவுள நெகிழ்ந்தன னாகி
நினைத்த காரிய மேதுகொ னிகழ்த்துதி ரென்றான்
மனத்தி னோர்ந்துரை பரிசெலாம் வரன்முறை வலிப்பார்.

(இ - ள்.) என்று அவர்களெடுத்துப் புகழ்ந்து துதித்து யாசித்தார்கள். அன்னவாகனமுடைய பிரமன் திருவுள்ள முருகியவனாகி நீங்கள் எண்ணிய காரியம் யாது? கூறுங்களென்றான். அதற்கு அவர்கள் தங்கள் மனதிலாலோசித்துச் சொல்லவேண்டியவற்றையெல்லாம் வரன்முறையாகச் சொல்வாராயினர். எ-று.

கறங்கு வார்திரை நெடுநிலப் பரவையுட் கருப்புக்
கிறங்கி யாருயிர் வீழ்ந்துற லெமக்கரி தைய
வரங்கொ ணாயக விறப்புறு வகையெமக் கருளித்
திறங்கொள் யாவையுந் தருதியென் றிசைத்தனர் தீயோர்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற நெடிய அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூலோகப் பரப்பிலே, கருப்பக்குழியை யெய்தி உலகிற்குவந்து அரிய உயிரிறந்துபடுதல் எங்கட்குச் சகிக்க அரியது. ஐயனே! தருமவடிவங்கொண்ட தலைவரே! மரணமெய்தாத வகையை அடியேங்கட்கு அநுக்கிரகித்து, வலிமைதங்கியவற்றையெல்லாம் தந்தருள்கவென்று அக்கொடியோர் சொன்னார்கள். எ - று. (௬௨)

அனைய வாசகங் கேட்டலு மம்புயத் தவனும்
வினைய மாதவ மூவரை நோக்குபு விரிப்பான்

கனைக ருங்கட னெடுநிலங் காண்பன வெல்லா
நினையு முன்னரி னிறப்பன நிச்சய மஃதால்.

(இ - ள்.) அவர்கள்கூறிய அத்தகையவார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே கமலாதனனாகிய பிரமனும், வினயத்துடன்கூடிய பெருந்தவம்புரிந்த அம்மூவரையும் நோக்கிக்கூறுகின்றான். ஒலிக்கின்ற கரியகடல் சூழ்ந்த நெடியவுலகிற் காணப்படுவனயாவும் எண்ணுதற்கு முன்னரே இறக்குமென்பது நிச்சயம். ஆனபடியால். எ - று. (௧௩)

யானு மிந்திரன் முதலினோர் யாவரு மெனையீன்
றோனு மற்றுள பதவியி னுறைந்துளோ ரெவரும்
வானும் வையமு மேருவு மற்றைய வரையு
மேனை யாவையு மிறப்பது சரதமற் றில்லை.

(இ - ள்.) நானும், இந்திரன்முதலாயினோர் யாவரும், என்னையீன்ற தந்தையாகிய திருமாலும், வேறாகவுள்ள பதவிகளில் வசித்துள்ளவர்கள் யாவரும், தேவலோகமும் பூலோகமும் மேருமலையும் மற்றையமலைகளும், பிறபொருள்கள் எவையும் அழிவது சத்தியமன்றிப் பிறிதில்லை. எ - று. (௧௪)

கால மீறுபட் டிறப்பினும் பிறப்பினுங் கணக்கின்
மூல மாய்முதன் முத்தியாய் முத்தியின் வித்தாய்
ஞால மேமுத லாகிய பூதமாய் நவைதீர்
கோல மீறிலாற் கல்லது கூடுமோ குணிப்பின்,

(இ - ள்.) காலம் முடிவெய்தி யிறந்தாலும் பிறந்தாலும், கணக்கின் மூலமாய் முதன்மையாகிய முத்தியின்பமாய், முத்தியெய்துதற்கு விதையாய், பிருதிவிமுதலாகிய ஐம்பெரும் பூதங்களாய், குற்றமில்லாத தன்மை அழிவில்லாத சிவபெருமானுக்கல்லது ஆலோசிக்குமிடத்தில் பிறர்க்குக் கைகூடுமோ? எ - று. (௧௫)

இறப்பு றுவழி யார்தரற் கிசைகுவ ரெண்ணிற்
சிறக்க வேண்டுவ யாவையுந் தருகுதுஞ் செம்பொற்
றுறக்கம் வேண்டினு மீகுதுஞ் சொல்லுதி ரென்றான்
மறக்கண் வஞ்சக ராங்கவ ணினையன வகுப்பார்.

(இ - ள்.) ஆலோசிக்குமிடத்தில், மரணமெய்தாத வகையைக் கொடுப்பதற்கு யாவர் சம்மதிப்பார்கள்? சிறப்பெய்துதற்கு வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் கொடுப்போம். செம்பொன்னாலாகிய துறக்கலோகம் வேண்டுமானாலுந்தருவோம் சொல்லுங்களென்றான். கோபக்கண்ணையுடைய வஞ்சகர்கள் அச்சமயத்தில் இவ்வகையாகச் சொல்லுகின்றனர். எ - று. (௧௬)

இரும்பி னுலியைத் தெழுதரு மிஞ்சியொன் றியாரும்
விரும்பு வெள்ளியி னெழுதரு வேலியொன் றன்றி
யரும்ப சும்பொனு லெழுதரு மரணமொன் றவைக்குட்
டிருந்து செல்வமாப் பெரும்பதி யீங்கிவை செப்பின்.

(இ - ள்.) இரும்பினா லமைந்தெழுந்த மதிலொன்று, யாவரும் இச்சிக்கின்ற வெள்ளியாலாகி யெழுந்த மதிலொன்று, இவையல்லாமல், அரிய பசும்பொன்னாலாகியமதிலொன்று, அம்மூம் மதில்களுக்குள்ளே, திருந்திய செல்வத்தையுடைய பெரிய மேன்மைதங்கிய நகரம், இவற்றைச் சொல்லுமிடத்தில். எ - று. (௧௭)

மண்ணிற் றோய்வது முந்திய புரிசைவா னியங்கி
விண்ணிற் றோய்வது வெள்ளியங் கொடிமதி டுறக்க
நண்ணித் தோய்வது பொன்னெயி லீங்கிவை நாடி
யெண்ணிச் சென்றுழி யெம்மொடு மியங்குதல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) அவற்றுள், முற்பட்ட இரும்பு மதில் மண்ணுலகிலுள்ளது. கொடிகள் கட்டிய அழகிய வெள்ளிமதில் ஆகாயத்தில் விளங்கி விண்ணிற்படிந்திருப்பது. பொன்மதில் தேவலோகத்திற் பொருந்தி விளங்குவது. இம்மதில்கள், நினைத்துச் செல்லுமிடங்களில் எம்மோடும் நாடிச்சஞ்சரித்தல் வேண்டும்.

நிதிப்பெ ருங்குவை வேண்டுது நெடுமதி ளிஞ்சிப்
பதிக்க ணல்வளப் பயன்பட நினைந்தனம் பலரா
லெதிர்ப்பி னன்னவ ரிறப்புறக் கருதின மெவையும்
விதித்த நாயக வேண்டிய குறைவற விழைந்தேம்.

(இ - ள்.) பெருஞ்செல்வக்குவியலை விரும்பினோம். நெடிய மதில்கள் சூழ்ந்த நகரத்தின்கண், நல்லவளப்பங்களெல்லாம் கைகூட எண்ணினோம். பலரோடு எதிர்த்தால் அப்படி யெதிர்த்தவர்கள மரணமடையக் கருதினோம். எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்த தலைவனே! வேண்டிய பொருள்களைக் குறைவின்றியடைய ஆசையுற்றோம். எ - று. (௧௯)

வருட மாயிரங் கழிந்தபின் மணிமதிட் புரிசை
யொருவி யோரிடத் திருப்பன முகூர்த்தமொன் றுவந்தேஞ்
செருவி னெங்களைச் செகுப்பது மொருத்தனோ ரம்பாற்
றருவ ரங்களீ தென்றடி முடிதொடத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் வருடங்கள் கழிந்தபிறகு, அழகியமதில்கள் நகரத்தோடு இருக்குமிடநீங்கி ஒருமுகூர்த்தகாலம், விரும்பிய வேற்றிடத்தில் இருப்பன விரும்பினோம். எங்களைப்போரில் ஒருவன் ஓரம்பினாற்கொல்லுதலும் ஆகியவிவை கொடுக்கவேண்டிய வரங்கள் என்றுகூறி, பிரமன் அடியில் தங்கள் முடிபடியும்படி பணிந்தார்கள். எ - று. (௨0)

கேட்ட நல்வரம் யாவையுங் கிளைபட வழங்கி
யேட்டி ருங்கம லாலயத் தெப்பிரா னெழுந்து
சூட்ட வோதிம மூகைத்தனன் றொல்லுல கடைந்தா
ேனட்டு சிந்தையி னருந்தவ மொழித்தன ருவர்கள்.

(இ - ள்.) அவர்கள் கேட்ட நல்லவரங்களையெல்லாம், இதழ்கள் பொருந்திய பெரிய தாமரைக்கோயிலி லெழுந்தருளிய எமது பிரமதேவன், களிப்பக்கொடுத்தெழுந்து, உச்சிக்கொண்டையையுடைய அன்னவாகனத்தை யாரோகணித்துப் பழமையாகிய தனது உலகத்தை யடைந்தனன். அம்மூவர் மனதோடு செய்துவந்த அருந்தவங்களை நிறுத்தினார்கள். எ - று. (௨௧)

இவரி ழைத்தமா தவங்கொடு பெற்றன யாவுங்
கவர்ப டச்சொலக் கேட்டனர் கற்பக நாட்டோ
ரிவர்கொ டும்படைக் குடைந்துபா தலத்திழிந் திருக்கு
மவர்த டம்புய நிவந்தனர் முறுக்கெயிற் றசுரர்.

(இ - ள்.) இவர்கள்செய்த பெருந்தவத்தாலடைந்த வரங்களையெல்லாம் இரட்டிப்பாகச் சொல்லக்கேட்டு, கற்பக நாட்டினராகிய தேவர்களுடைய செலுத்தத்தக்க கொடிய ஆயுதங்களுக்குத் தோற்றுப்பாதலத்திலே மறைந்து கொண்டிருக்கும் முறுக்கிய பற்களையுடைய அசுரர்கள், பிரகாசிக்கின்ற விசாலமான தோள்கள் பூரித்தார்கள். எ - று. (உஉ)

கோடி வெள்ளமோ ரறுபதி னாயிரங் குணிப்பி
லீடு சேனைய ரெழுந்தனர் மிடைந்தற நெருங்கி
யாடும் வெண்டிரை யகனிலப் பரவையி னடைந்தார்
மாடு சென்றிவர் மூவரைத் தொழுதனர் மகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கணக்கிட்டால் கோடியே அறுபதினாயிர வெள்ளமாகிய பெரிய சேனைகள் மிகவும் நெருங்கி, அசைகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த விசாலமான பூலோகப் பரப்பிலடைந்தார்கள். இவர்கள் மூவரை அருகே சென்று வணங்கிக்களித்தார்கள். எ - று. (உ௩)

சேனை காவலர் யாவருஞ் சென்றுறத் தழுவி
மோனை கொண்டெழு முகமனின் றுரைத்தனர் முதியோ
ரேனை யோர்க்கய லிருந்தன ரிசைப்பன விசைத்தார்
தானை யீங்கிவை நுமக்குள வெறும்வலித் தகைய.

(இ - ள்.) சேனைத்தலைவர்களெல்லாரும் அப்படிச்சென்று அவர்களை உடலோடு பொருந்தத்தழுவிக்கொண்டு, பழமைபாராட்டி உபசாரவார்த்தைகளை நேரே நின்றுசொன்னார்கள். விருத்தர்கள் அவர்களுக்கருகே பொருந்தியிருந்தார்கள். சொல்லத்தக்கவற்றைச் சொன்னார்கள். இங்கேவந்த இச்சேனை உங்கட்குள்ள பெருவலிக்குத் தகுதியுடையன. எ - று. (உ௪)

என்ற ளவளா யிருந்தனர் நட்டன ரிவர்கண்
மன்ற லோதியர் மூவரை வழங்குற மணந்தா
ரன்று வானவ ரமரெடுத் துடற்றுறச் சிதறிச்
சென்ற வாறெலாம் படிப்படி வகுத்தனர் தொகுத்து.

(இ - ள்.) என்று அளவளாவியிருந்து நட்புக்கொண்டார்கள். இவர்கள் மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய மங்கையர் மூவரைக்கொடுப்ப, மூவரும் விவாகஞ் செய்துகொண்டார்கள். ஆதிகாலத்தில் தேவர்கள் பகைமைகொண்டு போர் புரியச் சிதைந்து பாதலத்திற்குத் தாம்போன வரலாறு முழுவதையும் முறைமுறையே சுருக்கிச் சொன்னார்கள். எ - று. (உ௫)

கிளத்த வாறெலாங் கேட்டன ரவையுளங் கிடத்தி
வளர்த்த சிந்தையின் மயன்றனை வருகென வந்தான்
விளர்த்த நண்பொடு பாங்கவற் கினியன விளம்பி
யுளத்து வப்பொடு மிருத்தியென் றுரைத்தனு மிருந்தான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய அவ்விருத்தாந்த முழுவதையுங் கேட்டுக்கொண்டு, அவற்றை மனத்திலிருத்தி விருத்திபெற்ற மனதில் மயனைவருகவெனச் சிந்தித்த வுடனே அவனும் வந்தான். கள்ளமில்லாத சிநேகத்துடன் அம்மயனுக்கு இனிய வார்த்தைகளைச்சொல்லி, மனக்களிப்போடும் இருக்கவென்று சொல்லவும், மய னிருந்தனன். எ - று. (உசு)

வரவி ளித்தனி ரென்கொலென் றுரைத்தனன் மயனம்
முர னுடைத்தடம் புயத்தரின் முன்னவன் மொழிவான்
பரவை யொத்தெழு தானையும் யாங்களும் பயில்வான்
விரவு மூவர்க்கு முப்புற மியற்றென விளம்பி.

(இ - ள்.) என்னைவருப்படி யழைத்தீர்கள். யாதுகாரணமென்று மயன் கேட்டனன். அந்த வலிமைதங்கிய விசாலமான தோள்களையுடையவர்களில் மூத்தோன் சொல்லுகின்றான்- சமுத்திரம்போலத் தோன்றிய சேனையும் நாங்க ளும் வசிக்கும்படி ஆகாயமளாவிய முப்புரங்களை நிருமிப்பாயாகவென்றுகூறி.

ஆரி ரும்பினு லகனிலப் புரிசையு மதன்மேன்
மூரி வானிடை வெள்ளியம் புரிசையு முற்றிப்
பாரி சாதநாட் டம்பொனு லிஞ்சியும் படுத்திச்
சீரி யற்றிநின் றிவற்றுழைத் திருநகர் திருத்தி.

(இ - ள்.) பொருந்திய இரும்பினாலே அகன்றபூமியில் மதிலும், அதற்கு மேலே பழமையாகிய ஆகாயத்தில் அழகியவெள்ளிமதிலும் முடித்து, பாரிசாத த்தையுடைய சுவர்க்கத்தில் அழகிய பொன்னாலாகிய மதிலும் உண்டுசெய்து சிறப்புச்செய்திருந்து இம்மதில்களிடையே சிறந்த நகரத்தைச் சிருஷ்டிசெய்து முடித்து. எ - று. (உஅ)

முற்ற முற்றிய பின்னரின் வருகென மொழிந்தா
னிற்ற தோவென மயனதற் கெழுந்தன னியைந்தான்
கற்றை வெண்டுளித் திரைபொரு கருங்கட னிலத்தி
னுற்ற வெள்ளிடை நோக்கிநின் றுளர்த்துணர்ந் தனனால்.

(இ - ள்.) முழுவதுஞ்செய்து முடித்தபிறகு இங்கேவருவாயாகவென்று கூறினன். மயனும் இத்தன்மையதோவென்று அதற்கிணங்கி யெழுந்தான், தொகுதியாகிய வெள்ளிய துளிகளா லாக்கப்பட்ட அலைகள் மோதுகின்ற கரியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் பொருந்திய வெளியிடத்தைப்பார்த்து அங்கிருந்து மனதிற்கருதினான். எ - று. (உகூ)

அகனி லப்பரப் பளந்துளத் தளவைபிட் டனபோன்
றிகலி யொன்றினொன் றெழுந்துரு தோர்நிலைத் தென்னப்
புகலு நாற்றிசை மறைத்தென விருப்பெழும் புரிசை
தகநி னைத்தன னெழுந்தது வானகந் தடவி.

(இ - ள்.) அகன்ற நிலப்பரப்பையளவிட்டு, மனதினால் கணக்கிட்டன போல, பகைமைகொண்டு ஒன்றற்கொன்று அதிகரித்துப் பொருந்தாமல். ஒரே நிலையையுடையதெனச் சொல்லவும், புகழ்ந்துபேசும் நாற்றிக்குகளையும் மறைத் தாற்போலவும், இருப்பா லெழுந்த மதிலானது பொருந்த நினைத்தான். ஆகாய மளாவி யங்ஙனம் உடனே உண்டாயது. எ - று. (ஙூ)

கொம்மை யாயிர மாயிரங் காவதங் குணித்தான்
வெம்மை நாஞ்சிலிட் டிழைத்தன னெந்திரம் விதித்தான்
பொய்ம்மை கீழ்ப்பட மேற்படு வாயிலும் புனைந்தான்
மைம்மு கிற்படு கோபுர மிடையிடை வகுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரக்கணக்கான காததூரம் பெருகச்செய்து, கொம்மையாகிய வலிய மதிலுறுப்புகளைப் பொருந்தச்செய்தான். சூத்திரங்களை நிருமித்தான். பொய்ம்மையானது கீழ்ப்படும்படி மேற்பட்ட வாயில்களையும் உண்டுசெய்தான். கரியமேகங்கள் தவழும்படியான நிலைக்கோபுரங்களை இடையிடையே ஏற்படுத்தினான். எ - று. (௯௧)

இனைய நோக்கியுண் மாநகர் வீதிகண் டெடுத்தா
னனைய வீதியி னவணவண் மாளிகை யமைத்தான்
புனைசெய் பொன்னினு மணியினு மல்லது புனையான்
வினையி னுண்ணிய யாவையுந் திருக்கற விதித்தான்.

(இ - ள்.) இத்தகையினவற்றை மனதிற்கண்டு பெரியநகரத்தின் வீதியைப் படைத்தான். அத்தன்மைத்தான தெருக்களினிடையே அங்கங்கே மாளிகைகளைச் சிருஷ்டித்தான். அலங்கரிக்கின்ற பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலுமன்றிப் பிறிதொன்றால் அழகுசெய்யமாட்டான். சிற்பத்தொழிலில் நுட்பமாகிய எல்லாவற்றையும் குற்றமற நிருமித்தான். எ - று. (௯௨)

வச்சி ரக்கொழும் பலகையிட் டிழைத்தன வயங்கும்
பச்சொ ளிப்பெரு மரகதத் தியற்றின பகலோ
னச்சு செம்மணித் தூணக நிறுத்தின நயந்த
விச்சை யாற்புனை மாடமெண் ணலவென விதித்தான்.

(இ - ள்.) கொழுவிய வைரப்பலகைகள் பதித்திழைத்தனவும், விளங்குகின்ற பசுமைதங்கிய காந்தியோடுகூடிய சிறந்த மரகதரத்தினத்தாற் செய்தனவும், சூரியனும் விரும்பத்தக்க செம்மைதங்கிய மாணிக்கத்தூண்களை உள்ளே நிறுத்தியனவுமாக, இச்சிக்கத்தக்க அறிவோடு அழகமைந்த மாளிகைகள் கணக்கில்லாதனவெனச் சொல்லும்படி சிருட்டித்தான். எ - று. (௯௩)

முத்த மேய்ந்தன முழுநில வெறித்தன வயிரப்
பத்தி வேய்ந்தன பவளவிட் டத்தன பகையா
தத்த லங்கொளி தருவயி டூரியஞ் சார்ந்த
வொத்தெ ழுந்தசெய் குன்றமெண் ணிறந்தன வுவந்தான்.

(இ - ள்.) முத்துக்களால் மூடப்பட்டனவும், பூர்ணிமாசந்திரிகையை வீசுவனவும், வைரவரிசைகள் அமைந்தனவும், பவளத்தினாலாகிய உத்தரமுடையனவும், அசைகின்ற காந்தியை வெளிவிடும் வைடூரியத்தினாலமைந்தவுமாக ஒருசேர விளங்குஞ் செய்குன்றுகள் எண்ணிறந்தனவற்றை விரும்பிச்செய்தான்.

படிக மீர்ந்தெடுத் திடையிடை வேதிகைப் படுத்திக்
கொடுவ டிம்பெலாந் தெளித்தகோ மேதகங் குயிற்றிப்
பொடிவி ளக்கின புட்பரா கக்குவை பொருத்தி
நெடிய மாளிகைச் சாளர வாயிலு நிரைத்தான்.

(இ - ள்.) படிகத்தைப் பிளந்தெடுத்து இடையிடையே திண்ணைகள் அமைத்து, வளைந்த ஓரங்களெல்லாம் தெளிவான கோமேதகங்களிழைத்து சிறுவிளக்குகளாகப் புட்பராகக்குவியல்களையமைத்து, பெரிய மாளிகைகளின் சாளரவாயில்களையும் வரிசையாயமைத்தான். எ - று. [சாளரம்=சன்னல்.]

வெள்ளி வெண்டகட் டொண்ணிறக் கருமணி வேய்ந்து
நள்ள லங்கொளிச் செம்மணி நாயக மிருத்தி
யுள்ள மைத்திடு மதலைமீப் பொலிந்தன வொருங்கே
யெள்ளி லாடரங் கமைத்தன னளவையெண் ணிறந்த.

(இ - ள்.) வெண்மையாகிய வெள்ளித்தகட்டிலே, ஒளிதங்கிய நிறத்தை யுடைய நீலரத்தினங்களிழைத்து, பக்கலிற் பிரகாசிக்கின்ற காந்தியையுடைய சிவந்த மாணிக்கங்களை நடுநாயகமாகவமைத்து, உள்ளேயமைக்கப்பட்ட தூண் களின்மீது ஒருசேர விளங்கியனவாகிய இழிவில்லாத நடனசாலைகள் கணக் கிறந்தனவாக வமைத்தான். எ - று. (ருசு)

நகர நள்ளிடை நாயகக் கோயிலொன் றெழுப்பிப்
புகல ரும்பசும் பொன்னினு மணியினும் புனைந்தான்
பகல வன்கதி ரிருள்படப் பசுங்கதிர் பரப்பி
யகனி லாமணி முற்றமு மாங்கதி னமைத்தான்.

(இ - ள்.) நகரத்தின் நடுமெத்தியில் இராசக்கிருகமொன் றுண்டாக்கி, சொல் லுதற்குரிய பசிய பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலும் சித்திரித்தான். சூரியகிர ணங்களும் இருள்படும்படி பசிய கிரணங்களைப் பரவச்செய்து, அகன்று அழகிய நிலாமுற்றமும் அம்மாளிகையிற் பொருந்த அமைத்தான் எ - று. (ருஎ)

எழுது சித்திர முயிர்ப்பெழுந் தியங்குதல் போல
வொழுகு பேரொளி பதைப்புறச் சுவர்த்தலத் துவந்தான்
மெழுகு வெண்டெளிச் சந்திர காந்தத்தின் மேய்ந்து
பழுதின் மந்திர விருக்கையும் பசும்பொனுற் படுத்தான்.

(இ - ள்.) எழுதிய சித்திரப்பதுமையானது சுவாசம் விட்டுச் சஞ்சரிப்பது போல, சொரிகின்ற பேரொளிப் பிழம்பானது ஆங்காங்கு ஜ்வலிக்கும்படி சுவர்த் தலங்களில் அமைத்து, அதில் மெழுகிய வெள்ளிய திவலைகள் சிந்தும் சந்திர காந்தக் கற்களால் மேலேமேய்ந்து, குற்றமில்லாத ஆலோசனைச்சபையையும் பசும்பொன்னாற் செய்தனன். எ - று. (ருஅ)

இலங்கு மாமணி யொன்பதிற் றிருந்திநின் றிமைப்பக்
குலங்கொள் பொற்றசும் பெடுத்தொரு கோமுடி கவிழ்த்தி
வலங்கொள் கொய்யுளை வாளரி யாசனம் படுத்தா
னலங்கு பேரொளித் தனிக்கொலு மண்டப மமைத்தான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த நவரத்தினங்களால் திருத்த[illegible] க்கும்படி, கூட்டமாகிய பொற்குடங்களைத் தாபித்து ஒரு சிறந்தமு[illegible] மேலே கவிழ்த்தி, வெற்றிபொருந்திய கத்தரிக்கின்ற புறமயிரையுடைய சி[illegible] மித்து, பெருங்காந்தி விளங்கத்தக்க ஒப்பற்ற கொலுமண்டபத்தைப் படைத் தான். எ - று. (ருகூ)

நீல மாமணிக் கங்குலோ நிரைதிரை யுததிப்
பால முத்தவெண் ணிலாக்கொலோ பருமணி யிமைப்போ
மேலி வர்ந்தெழு வெயிற்கொலோ மிக்கதென் றுரைப்பா
ஆலி லைத்துயி லரிக்குமற் றயனுக்கு மரிதால்.

(இ - ள்.) பெரிய நீலரத்தினமோ இருளோ, வரிசையாகிய அலைகளை யுடைய கடலிற்றோன்றிய பால்நிறந்தங்கிய முத்தோ, வெள்ளியநிலவோ, பருத்த மாணிக்கத்தின் காந்தியோ, மேலோங்கியெழுந்தவெயிலோ, இவற்றிற் சிறந்தது யாதென்று சொல்லுதற்கு வடபத்திரசாயியாகிய திருமாலுக்கும், பிரமனுக்கும் அரிதாம். எ - று. (௪0)

எறித்த பேரொளி திசைமுழு தெழுதலா லிரவி
வெறித்த செங்கதிர் மழுக்கிநின் றிமைப்பது விண்ணோர்
மறித்து நோக்கினுங் கட்புலன் கதுவுறா மயனுங்
குறிப்பி னந்நகர் நோக்கிநின் றதிசயங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) விடுத்தபேரொளியானது எல்லாத்திசைகளிலும் தோன்றுதலால் சூரியன்வீசிய கிரணங்களை மழுங்கச்செய்து விளங்குவது. தேவலோகவாசிகளாகிய வானவர்மீண்டுந் திரும்பிப்பார்த்தாலும் கண்ணுக்கடங்காதது. மயனும் குறிப்பாக அந்நகரத்தைப்பார்த்து நின்று அதிசயமெய்தினன். எ - று. (௪௧)

பனித்த வார்புனற் படர்சடைப் பண்ணவற் கெனினுங்
கனிக்க ரும்புயல் வண்ணனுக் காயினுங் கமலத்
தனிப்பு ராதனற் காயினு மோர்நகர் சமைப்பி
னினித்தி ருத்துவ தந்நகர் நோக்கியென் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய கங்காசலத்தையணிந்த நீண்டுபடர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கானாலும், கருநிறமுதிர்ந்த மேகவண்ணனாகிய திருமாலுக்கானாலும், தாமரை மலர்ப்பீடத்தி லெழுந்தருளிய ஒப்பற்ற பழையோனாகிய பிரமனுக்கானாலும் ஒருநகரத்தைப் புதிதாகப்படைத்தால், இனி அந்நகரத்தைப்பார்த்தே யமைப்பதாமென்று கூறினன். எ - று. (௪௨)

சோலை யாவையுங் கற்பக மந்நகர் தொகுத்த
சாலை யாவையும் பசும்பொனச் சாலைதோ றமைத்த
மாலை யாவையு மணவணி மயனுளத் தமைத்த
வேலை யாவையு மார்கொலோ கடைப்பட விரிப்பார்.

(இ - ள்.) அந்நகரத்திற் பொருந்திய சோலைகளெல்லாம் கற்பகவிருக்ஷங்கள். சாலைகள் முழுவதும் பசும்பொன்னா லாக்கப்பட்டன. அச்சாலைகளிலெல்லாம் பொருந்திய மாலைகள் யாவும் மணவலங்காரங்கள். மயனுடைய மனதிலமைத்த தொழின்முறைகளை யெல்லாம் எவர்தாம் முற்றுப்பெற விளக்கிச் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (௪௩)

பொன்ன கர்ப்படும் வளத்தொடும் பழகிய புலவோர்க்
கிந்ந கர்ப்படு புதுவள மினிதென லாகி
யன்ன வர்க்கை யரும்பொரு ளாகிய வதனாற்
றொன்னி லஞ்சிறப் பெய்திய தந்நகர் தோன்ற.

(இ - ள்,) பொன்னகரத்திலுண்டாகிய வளப்பங்களோடு பழகிய தேவர்களுக்கு, இந்நகரத்திலுண்டாகிய புதியவளப்பங்கள் இனியவென்று சொல்வனவாகி, அத்தேவர்களுக்கு இவை பெறுதற்கரிய பொருள்களாகிய அக்காரணத்தினால், பழமையாகிய நிலவுலகமானது அந்நகரமுண்டானதாற் சிறப்புற்றது. எ-று.

இந்தி ரப்பெரும் பெரியனோ னளகைசையூ ரிறைவ
னந்த ரத்தினின் றந்நகர் நோக்கின ரயனார்
சிந்த னைக்குமீ தரிதென வயர்ந்தனர் திகைத்தார்
வெந்த சிந்தைய ராயினர் மயனொடும் வெறுத்தார்.

(இ - ள்.) இந்திரனாகிய சிறந்தபெயரையுடையவனும், அளகாபுரிக்குத்தலைவனாகிய குபேரனும் ஆகாயத்திலிருந்து அந்நகரத்தினழகைப்பார்த்து, இதன் அமைதி பிரமதேவன் கருத்திற்கும் அரிதென்று மனஞ்சோர்ந்து திகைத்தார்கள். மனம்வெந்தவர்களாகி (அசுரத்தச்சனாகிய) மயனிடம் வெறுப்புற்றார்கள். எ-று.

சித்தர் கின்னரர் கருடர்கிம் புருடர்கந் தருவர்
வித்தி யாதரர் நாகர்போ கத்தவர் விருப்பான்
மொய்த்து நோக்கினர் கதிரொளிப் படலமூ டியதான்
மெய்த்த வத்தவர் வேறுறக் காண்கிலர் வியந்தார்.

(இ - ள்.) சித்தர்களும் கின்னரர்களும் கருடர்களும் கிம்புருஷர்களும் கந்தர்வர்களும் விச்சாதரர்களும் நாகர்களும் போகபூமியர்களும் (ஏனையோர்களும்) ஆசையோடு நெருங்கிப்பார்த்தார்கள். ஒளிமயமான கிரணப்பரப்பு மூடிக்கொண்டிருத்தலால், உண்மைத்தவமுடையவர்கள் வேறே விளங்கக்காணாதவர்களாய் அதிசயித்தார்கள். எ - று. (சுசு)

இனைய மாபுர விஞ்சியுற் றீங்கிவைக் கென்னப்
புனைய வேண்டுவ யாவையும் பொதுவறப் புனைந்தான்
வினையி னுண்ணிய கிடந்தன புலப்பட விரித்தா
னினைய நீத்தனன் மற்றைய வியற்றவா னிவர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இத்தகைய சிறந்த நகரத்தின் மதிலைப்பொருந்தி, இங்கேயிவற்றிற்கென்று அலங்கரிக்கவேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் பொதுத்தன்மைநீங்க (சிறப்பாக) அலங்கரித்தான். சிற்பத்தொழிலில் நுட்பமாக உள்ளனவற்றையெல்லாம் வெளிப்படையாக விளக்கினான். மற்றையவற்றையும் படைக்கக்கருதி அங்கிருந்தகன்று ஆகாயத்திற்குயர்ந்தான். எ - று. (சுஎ)

இதற்கு மேலென வெள்ளிவெண் டேங்கெயி லியற்றி
யதற்கு ளிந்நகர்க் கிரட்டிய வணிநக ரமைத்தான்
முதற்செ யந்நகர் தீப்படு மென்பது முடித்தான்
மிதக்கு மப்பெரும் புரிசையி னளவையார் விரிப்பார்.

(இ - ள்.) இதற்குமேலாக வெண்மைதங்கிய வெள்ளியினாலாகிய அசைகின்ற மதிலைப்படைத்து அம்மதிலுள்ளாக, இந்நிலவுலக நகரத்திற்கு இரட்டிப்பாகிய அழகிய நகரத்தைச் சிருஷ்டித்தான். முதலிலேகண்ட அந்நகரமானது அக்கினிவேதை யுறுமென்பதைத் தீர்மானித்தான். மிதக்கின்ற அந்தப்பெரிய மதிலினளவை எவர்தாம் விரித்துக்கூற வல்லவர்? எ - று. (சுஅ)

மேலி வர்ந்தெழு வெள்ளிவெண் புரிசைவிட் டெறித்துக்
காலும் வெள்ளொளி வானக முழுவதுங் கலந்த
வாலு மானினம் வளையினு முழையினு மமுதப்
பால்க விழத்தென முழுமதி நிலவெனப் பாய்ந்த.

(இ - ள்.) மேனோக்கி யெழுந்த வெண்மை தங்கிய வெள்ளி மதிலானது ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துச் சிந்தும் தாவள்யமான காந்தியானது ஆகாயமுழுவதுங்கலந்து, ஒலிக்கின்ற பசுக்கூட்டங்கள் வளைகளிலேயும் பக்கங்களிலேயும் அமுதமாகிய பாலைச்சொரிந்தாற்போலவும் பூர்ணிமா சந்திரனுடைய நிலவைப்போலவும் பாய்ந்தன. எ - று. (சகூ)

புரைத வப்புரி புரிசையி னிலங்கொளி போந்து
பரவை மாநிலம் பரக்கலாற் பனிப்படர் நிகர்த்த
திரைபொ ரும்பெரும் புறக்கடன் முதலிய தெண்ணீர்
நிரைநு ரைப்பெருங் கடலெனக் கிடந்தவந் நிலவால்.

(இ - ள்.) குற்றமொழியச் சிருட்டித்த அவ்வெள்ளிமதிலின் பிரகாசிக்கின்ற காந்தியானது புகுந்து கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகமுழுதும் பரவுதலால், பனிப்படலையை யொத்திருந்தன. அலைகள்மோதுகின்ற பெரும்புறக்கடல் முதலாகிய தெளிந்த சலாசயவரிசைகள் நுரைகளையுடைய பெரியகடல்போல அந்நிலவொளியால் விளங்கின. எ - று. (கo)

வாலொ ளிப்படு கொடிமதிட் படுவைவா னண்டப்
பாலி வர்ந்தெழு பித்திகை யளவையிற் பரந்த
தாலு மந்தரத் தியங்கிய முனிவர ரதற்கு
மேலி வர்ந்தெழ லொழிந்திட வடைத்ததுவிண்ணம்.

(இ - ள்.) வெள்ளொளிபொருந்திய துவசங்கள் கட்டிய மதிலாகிய தெப்பமானது, ஆகாயத்திலுயர்ந்தெழுந்த அண்டச்சுவரினளவாகப் பரவியுயர்ந்ததாலும், ஆகாயவீதியிற் சஞ்சரிக்கும் முனிவர்கள் அதற்குமேலே கிளம்பியெழுந்து செல்வதுநீங்க ஆகாயத்தின் வழியையடைத்தது. எ - று. (கக)

இந்த மாநக ரியைந்தெழு மிஞ்சிமற் றிதற்குச்
சிந்தை வேண்டுவ யாவையுங் குறைவறத் திருத்தி
முந்தை வானவ ரமருல கிரண்டென முயற்சி
தந்த சிந்தையிற் றமனிய விஞ்சியுஞ் சமைத்தான்.

(இ - ள்.) இந்தச்சிறந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தெழுந்த மதிலாகிய இதற்கு எண்ணத் தகுவனவற்றை யெல்லாங் குறைவில்லாமல் திருத்தமாக முடித்து, முற்பட்ட தேவர்கள் பொருந்திய தேவநகரங்களிரண்டென்று சொல்லும்படி முயற்சியோடு கூடியமனதாற் பொன்மதிலையுஞ் சிருஷ்டித்தான். எ - று. ()

இயங்கு மப்புறத் திஞ்சியி னிளவெயி லியங்கித்
தயங்கு கீழ்ப்படு வெள்ளியம் புரிசைமேற் றவழ்ந்த
கயங்க டுத்தரித் துடுத்துவன் கயிலைகற் பகத்தின்
முயங்கு ராதினங் கவிழ்ந்தது நிகர்ப்பன மொழியின்.

(இ - ள்.) சஞ்சரிக்கின்ற அங்நகரத்துமதிலின் இளவெயிலனைய காந்தியா னது தவழ்ந்து விளங்குகின்ற கீழேயுள்ள அழகிய வெள்ளிமதிலின்மேற் பதிந்த காட்சியானது, சொல்லுமிடத்தில், கயாசுரனாகிய யானையைக் கோபித்துரித்து ஆடையாகவணிந்த சிவபெருமானது கைலாயகிரியைக் கற்பகத்தருவின் மகரந் தத் தொகுதிகள் மூடியதையொத்திருக்கும். எ - று. (ருஙு)

பருப்ப தங்களு மாடகப் பொருப்பெனப் பட்ட
வுருக்கு செம்பொனொத் தலங்கின வுருடிரைப் பரவை
திருக்கு மொற்றையந் திகிரியென் றெனவிருள் சீத்துப்
பெருக்கு மிஞ்சியந் தமனியப் பேரொளி பிறந்து.

(இ - ள்.) ஒற்றைச் சக்கரத்தேரையுடைய சூரியனைப்போல இருளையகற்றி ஒளிபெருக்கிய அழகிய பொன்மதிலின் பேரொளியானது பிறந்தமையின், எல்லாமலைகளும் மேருவாகிய பொன்மலையெனச் சொல்லப்பட்டன. உருள் கின்ற அலைகளையுடைய சமுத்திரமானது உருக்கிய செம்பொன்னைப்போன்று விளங்கின. எ - று. (ருச)

உலகெ லாம்பசும் பொன்னிறத் தும்பரை நிகர்த்த
மலர்த ருந்தரு கற்பக வனமென வாய்ந்த
நிலவு வெண்கதி ரிளங்கதிர்ப் பரிதியை நிகர்த்தா
னலகி லந்தரம் பசும்பொனொத் தலங்கிய தன்றே.

(இ - ள்.) உலகினர் யாவரும் பசிய பொன்னிறம்வாய்ந்த தேவர்களையொத் தார்கள். மலர்களைத் தருகின்ற மரங்களெல்லாம் கற்பகச்சோலையென்று சொல் லப்பொருந்தின. நிலவைவீசுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் இளங்கிரணம்வாய்ந்த சூரியனைப்போலாயினன். குற்றமில்லாத ஆகாயமானது பசும்பொன்னையொத்து விளங்கியது. எ - று. (ருரு)

முன்ன மைத்திடு மாநக ரதனினு முயன்று
பின்ன மைத்திடு நகரணி பெறப்பெரி தமைத்தா
னிந்ந கர்க்கவை யிரண்டுமொப் பெனவெடுத் திசைப்பின்
மின்னி ளங்கதிர்ப் பரிதியை நிகர்க்கும்வெண் மதியே.

(இ - ள்.) முதலிற் சிருஷ்டித்த பெரிய நகரத்தைக்காட்டிலும், பிரயத்தி னஞ்செய்துபின்னர்ப்படைத்திட்ட நகரமானது பேரழகு பொருந்தச் சிறப்பாய்ச் சிருஷ்டித்தான். இம்மூன்றாவது நகரத்திற்கு அவ்விருபட்டணங்களும் சமான மென்றெடுத்துச்சொன்னால் மின்னுகின்ற இளங்கிரணங்களையுடைய சூரியனை வெள்ளிய சந்திரன் ஒப்பாவான். எ - று. (ருசு)

கலிவிருத்தம்.

இனைய யாவு மெளிதி னியற்றினா
னினையு நெஞ்சி னெடிதுநெ றிக்கொள்வான்
முனைமு கச்செரு வென்றடு மூவர்பாற்
கனைக ருங்கழற் கம்மிய வான்வன்.

(இ - ள்.) சத்திக்கின்ற வலிய வீரகண்டாமணி தரித்த தெய்வத்தன்மையுடைய கம்மியனான மயனென்பவன், இத்தகையினவற்றை யெல்லாம் சுலபமாகச் செய்துமுடித்து, பகைமுகமாகிய யுத்தத்தில் சத்துருக்களைவென்று கொல்லத்தக்க மூவர்களிடம்செல்ல, எண்ணுகின்ற மனதைக்காட்டிலும் அதிவேகமாக வழி நடப்பவனாய். எ - று. (கூஎ)

சென்றெ திர்ந்திடு கம்மியத் தேவனை
யொன்று சிந்தையி னோடுமு சாவினா
னன்று செய்தன யாவுமு றைந்தன
னன்றி தென்று நயந்தனர் மூவரும்.

(இ - ள்.) சென்று சந்தித்த மயனென்னும் அசுரத்தச்சனை, பொருந்திய மனத்தோடு குசலம் வினாவினான். அப்பொழுது தான்படைத்த (மும்மதில் முதலிய) வற்றின் சிறப்பையெல்லாம் மயன் கூறினன். அம்மூவரும் அவன்வார்த்தைகளைக்கேட்டு இதுநல்லதென்று சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. (கூஅ)

தெய்வக் கம்மியன் செய்த திருநக
ரெய்திக் காண்பதற் கெண்ணியெ திர்ந்தனர்
வெய்திற் சென்றனர் மேதினிக் கார்மதி
ளெய்திற் புக்கனர் மாநகர் நோக்கினார்,

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய மயனென்னும் கம்மியன் நிர்மித்த சிறந்த நகரத்தையடைந்து பார்ப்பதற்கு விரும்பி விரைவாகவெதிர்ந்து மூவரும்போனார்கள். பூமியிலுள்ள கரிய இரும்புமதிலி லிலேசாக நுழைந்து அந்தப்பெரிய நகரத்தைக்கண்டார்கள். எ - று. (கூகூ)

நோக்கு மந்நகர் நோக்கிப் புடைபுடை
போக்கு வீதிகண் டார்வம் பொருந்தினார்
தேக்கு பேருவ கைப்பெருந் திண்கடன்
மீக்கொ ளத்திண் புயத்துணை வீங்கினார்.

(இ - ள்.) காணத்தக்க அந்நகரத்தைக்கண்டு பக்கங்களிற்போக்கிய தெருக்களையும் பார்த்து ஆசைமிகுந்தார்கள். தேக்கெடுக்கின்ற பெரிய சந்தோஷமென்னும் மிகவலிய சமுத்திரமானது பெருக்கெடுக்க, அவர்கள் மூவரும் தங்கடங்கள் வலிய இருதோள்களும் பூரித்தார்கள். எ - று. (சு0)

மயனை நேர்க்குவர் மாநகர்ப் பேரொளிப்
பயனை நோக்குவ ரொன்றும் பகர்கிலா
ரயனு மித்தொழி லாற்றல னாமென
வியன கர்த்திற முட்கொடு விம்மினார்.

(இ - ள்.) மயனென்னுங் கம்மியனைப் பார்ப்பார்கள். பெரிய நகரத்தின் பேரொளிப்பயனைப் பார்ப்பார்கள். ஒன்றும் வாய்திறந்து சொல்வார்கள். (சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய) பிரமனும் இவ்வகைத் தொழின்மையைச் செய்யவல்லவனல்லனாகுமென்று, பெருமைபொருந்திய அந்நகரத்தின்மேம்பாடுகளை மனத்திற்கருதி விம்மிதங்கொண்டார்கள். எ - று. (சுக)

ஈதி யற்கை யிதுவென வீங்கிதன்
மீதி யற்றிய வெள்ளிப் புரிசையுந்
தீதின் மாநகர்ச் செவ்வியு நோக்குவான்
போது மென்று மயனொடும போயினார்.

(இ - ள்.) இது இயல்பானது எனமயன்கூற. அவர்கள் இதன்மேற்படைக்கப்பட்ட வெள்ளிமதிலையும் குற்றமில்லாத சிறந்த நகரத்தின் அழகையும் பார்க்கும்படி போவோமென்று, அவர்கள்மூவரும் மயனென்பவனொடும் சேர்ந்து சென்றார்கள். எ - று. (சுஉ)

வெள்ளி வெண்புரி சைப்படர் வெள்ளொளி
யள்ளி வாரியி றைத்தற் கவிர்தலாற்
றெள்ளு கட்புலஞ் சென்றில சென்னெறி
யுள்ள மோரப் புகுந்தவ னுற்றனர்.

(இ - ள்.) வெள்ளியாலாகிய வெண்மதிலின் பரவிய தாவள்யமான காந்தியானது, மொண்டெடுத்து இறைக்கும்படி பிரகாசித்தலால், தெளிந்த கட்புலனது அங்கேசெல்லவில்லை. போகும்வழியை மனதானது உணர அதன்வழியே உட்பிரவேசித்துச் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (சுரு)

கண்ட கண்கள் கவின்பெறப் பன்மணி
கொண்ட மாநகர் நோக்கிக் குழைந்தனர்
மண்ட லப்புரம் பின்னிட மாமயன்
றண்ட ருந்திறத் தாற்சமைத் தானரோ.

(இ - ள்.) அதனைப்பார்த்த விழிகள் அழகுறும்படி பலரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்ற சிறந்த நகரத்தைப்பார்த்து மனமுருகினார்கள். நிலவுலகத்திலுள்ள நகரம் பிற்படும்படி சிறந்த மயனானவன் அடைதற்கரிய தனது வல்லமையினால் இங்ஙனம் படைத்தனன். எ - று. (சுச)

எனவு ரைத்தன ரெண்டிசைக் கோபுர
மனவி ழைத்த நுணுக்க மனக்கொள
வினவி மாமய னைத்தழு விக்கொளாப்
புனைமொ ழித்திறம் பற்பல போக்கினார்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லி, எட்டுத்திசைகளினு மியற்றிய கோபுரங்களில் மணிகளையிழைத்த நுட்பத்தன்மையை மனத்திற்கொண்டு சிறந்தமயனை வினவித் தழுவிக்கொண்டு அழகிய உபசாரவார்த்தைகளைப் பலபலவகையாக அவனுக்குச் சொன்னார்கள். எ - று. (சுரு)

பார்த்த நன்னகர்ப் பல்வளம் பார்த்தடி
பேர்த்து வைக்கப் பெறுகிலர் பெய்வளைக்
கார்த்த டங்கட் புலோமசை காந்தனுக்
கோர்த்த பொன்னக ரிந்நக ரொக்குமே.

(இ - ள.) அவர்கள் பார்த்த நல்ல நகரத்தின் பல வளப்பங்களையும்பார்த்து, காலையெடுத்துவைக்கப் பெறாதவர்களாகி, அடுக்கியவளையலையும் கரியவிசாலித்த கண்ணையுமுடைய இந்திராணி கணவனாகிய இந்திரனுக்கு ஆலோசித்தியற்றிய பொன்னகரமே இந்நகரத்திற்குச் சமானமாயிருக்கும். எ - று. (சுசு)

எனவி யந்தன ரின்மொழி கூறினார்
மனனு வந்து மயனைக் கரந்தொடா
வனைய மாநகர் நீத்தகன் றாரரோ
புனைசெய் பொன்மதிட் பொன்னகர்ப் போயினார்.

(இ - ள்.) என்று அதிசயித்தார்கள். இனிய வசனங்களைச் சொன்னார்கள். மனக்களிப்பெய்தி மயனைக்கையிற் பற்றிக்கொண்டு அந்தச் சிறந்த நகரத்தை விட்டு நீங்கினவர்களாகி, அலங்கரிக்கின்ற பொன்மதில்சூழ்ந்த பொன்னகரத்திற்குச் சென்றார்கள். எ - று. (சுஎ)

சாரச் சென்று தமனியப் பொன்மதின்
மேருப் போன்றது கண்டுவி யந்தனர்
பாரக் கோபுர மேற்பதம் பற்றினார்
வேரித் தாமரை விண்ணகந் தொட்டவால்.

(இ - ள்.) சமீபிக்கப்போய், பசும்பொன்னாலாகிய மதில் மேருமலையையொத்திருப்பது பார்த்துக் களிப்புற்றார்கள். பெரியகோபுரத்தின் மேனிலையைப்பற்றிச் சென்றார்கள். அது மணந்தங்கிய பிரமன் வசிக்குந் தாமரையுடைய சத்தியலோகத்தையளாவி யிருந்தது. எ - று. (சுஅ)

புள்புக் காடிய தாரினர் பொன்மதி
லுள்புக் கார்நக ரோங்கொளி மேவலால்
வள்புக் காரெழில் வாளெயிற் றோருருக்
கள்புக் கார்தரு நாட்டரிற் காட்டினார்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் புகுந்து குடைகின்ற மாலையணிந்த மூவரும் பொன்மதிலைப் பிரவேசித்தார்கள். நகரத்தின் மிக்கவொளிவீசுதலால் அவைகூரிய அழகுற்ற வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அவர்கள் வடிவங்களிற் புகுந்து, கற்பகத்தருபொருந்திய நாட்டிலுள்ள தேவர்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். எ - று. (சுகூ)

மணியி ழைத்த மரகத மேய்ந்தன
திணிப சும்பொனிற் செய்தன செஞ்சுடர்
பணிம ணிக்குலங் கொண்டு பயின்றன
வணிகொண் மாடம னைத்தையு நோக்கினார்.

(இ - ள்.) இழைத்த மரகதமணியால் மேய்ந்தனவும், மிகுந்த பசும்பொன்னாற் செய்தனவும், சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியனும் பின்னிடத்தக்க மாணிக்கங்களாலிழைக்கப்பட்டனவுமாகிய அழகுபொருந்திய மாளிகைகளையெல்லாம் அவர்கள் கண்டார்கள். எ - று. (எ0)

பொன்னிற் செய்த புயலிடைப் போழ்ந்தெழு
மின்னிற் செய்தன தண்படி கத்தொடு
தன்னிற் செய்தன வெண்டர ளத்தொகை
பன்னிச் செய்தன யாவையும் பார்த்தனர்.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்தனவும், மேகங்களிடையே பிளந்தெழுகின்ற மின்னலாலாக்கியனவும், வெள்ளிய முத்துக்குவியல்களாலா லியற்றப்பட்டனவும், குளிர்ந்தபடிகத்தால் நெருங்கவிழைத்தனவுமாகிய பலவகைத் தொழின்மையுடையனவற்றை யெல்லாம் பார்த்தார்கள்- எ - று. (எக)

இந்து காந்த மெடுத்தெடுத் தேற்றிய
பந்தி யிற்படு பத்திநி வாசமுஞ்
செந்த ணிச்சுடர்ச் செம்மணிச் சாளர
விந்த மாடமுங் கண்டுவி யந்தனர்.

(இ - ள்.) சந்திரகாந்தக்கற்களை மிகுதியாகவெடுத்து வரிசைப்படப் பதித்த பத்தியாகிய இருக்கைகளையும், ஒப்பற்ற சிவந்த கிரணத்தையுடைய செம்மணியாகிய மாணிக்கத்தாலிழைத்த சன்னல்கள் பொருந்திய மலைபோன்ற மாளிகைகளையும்பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (எஉ)

வீதி நோக்கினர் மெய்த்திரு மாநகர்ச்
சோதி நோக்கினர் பொன்னகர்த் தொன்னிலை
யாதி மாநகர் நோக்கிய யர்த்தன
ரேதி யாகொ லிதற்கென வெண்ணினார்.

(இ - ள்) வீதிகளைப்பார்த்தார்கள். உண்மைச்செல்வமுடைய பெரிய நகரத்தின் காந்தியைப் பார்த்தார்கள். பொன்னகரத்தின் பழமையாகிய நிலைமை முதலானவற்றிற்கச் சிறந்த நகரத்தினைப்பார்த்து இதற்கு ஏதுசமமென்று மயங்கிக் கருதினார்கள். எ - று. (எங)

ஈத டங்குதற் கண்டமி யற்றிய
வாதி நான்முகன் றன்மைய றைதுமோ
பேத பேதம் பிறக்கம யன்புரி
தீதில் செய்கையைச் செப்புது மோவென்று.

(இ - ள்.) இஃது அடங்கும்படி அண்டத்தைப்படைத்த முதல்வனாகிய நான்கு முகங்களையுடைய பிரமன் செயலைச்சொல்வோமோ? பேதபேதங்களுண்டாகும்படி மயன் சிருஷ்டித்த குற்றமில்லாத தொழிலைச்சொல்வோமோ? (இவற்றிற் சிறந்தது எது?) என்று. எ - று. (எச)

பரக்கு மாநகர் பல்வளம் யாவையும்
முரட்ட டம்புய மூவரு நோக்கலும்
வரப்பெ ருந்தவ மாமய னங்கவர்
புரக்கு மந்தப் புரங்கொடு போயினன்.

(இ - ள்.) பரவிய சிறந்த நகரத்தின் பலவளங்களையெல்லாம், வலிமை தங்கிய பரந்த தோளையுடைய மூவரும் பார்க்கவும், சிறந்த பெருந்தவமுடைய மகிமைதங்கிய மயனென்பவன், அவர்கள் காக்கும் அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோயினன். எ - று. (எரு)

மும்ம யத்த முழுமணி யிஞ்சியுங்
கொம்மை முற்று மணியிற் குயிற்றிண

வம்ம ணிப்பெரு வாயில கன்றுபோய்க்
கைம்ம லர்க்கரந் தாங்கினன் காட்டினன்.

(இ - ள்.) (பொன் வெள்ளியிரும்பென்னும்) மும்மயமாகிய முழுமணிகள் பதித்த மதிலையும், அழகு முதிர்ந்த நவமணிகளால் ஆக்கப்பட்டனவாகிய அந்த அழகிய பெரியவாயிலையுங்கடந்து சென்று, மலர்போன்றதனது கையினால் அவற்றையெல்லாம் மயன் காட்டினன். எ - று. (எசு)

கண்ட காட்சியிற் கண்களி கூர்ந்தனர்
கொண்ட காதல் குழீஇக்கொளப் பன்மணி
மண்ட பத்திகல் வாளரி யேந்திய
வெண்ட ருந்தவி சேறியி ருந்தனர்.

(இ - ள்.) அவர்கள் தாம் கண்டகாட்சியினாலே, கண்களிற் காட்சியின்பம் பெருகினர். உண்டாகிய ஆசைமிகுதலால், பலமணிகள் நிரம்பியமண்டபத்திலே, வலிதங்கிய ஒள்ளிய சிங்கங்கள் சுமந்த எண்ணத்தக்க சிறப்புடைய பீடத்தில் ஏறி வீற்றிருந்தார்கள். எ - று. (எஎ)

வாளெ யிற்று நிருதர் மயன்றம
கேளெ னத்தம கிட்ட விருத்தினார்
மூளு மன்பி னுவகை மொழிந்தனர்
தோளி ணைக்கிணை யாத்துணைக் கொண்டனர்.

(இ - ள்.) வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அசுரர்கள் மயனைத் தம்முடைய உறவினனென்று தமக்கருகேயிருக்கச்செய்தார்கள். அதிகரித்தெழுகின்ற அன்பினாலே ஆசையாகிய வார்த்தைகளைச்சொன்னார்கள். தமது தோள்வலிக்குச் சமானனாகத் தமது துணைவனாகக் கொண்டார்கள். எ - று. (எஅ)

இருக்கை மும்மய விஞ்சியின் யாமுடைக்
கருத்தி னொப்பக் கவினளித் தீந்தனை
திருத்து செல்வஞ் சிதைந்தழி யாவகை
சுருக்கில் கேள்வியோய் சொல்லுதி யாலென்றார்.

(இ - ள்.) மூவகைமதிலினுள் இருத்தற்குரிய நகரமுதலியவற்றை எங்கட்குரிய எண்ணத்திற்கேற்ப அழகுபெறப்படைத்தளித்தனை. திருத்தமாகிய எங்கள் ஐசுவரியம் அழிந்துபடாதவிதமாக, சுருக்கமில்லாத மிக்கநூற்கேள்வியையுடைய மயனே! ஒருபாயஞ் சொல்வாயாகவென்றார்கள். எ - று. (எகூ)

அன்ன வாசகங் கேட்டலு மாங்கவர்க்
கின்ன றீதின் மயனென் றியம்புவான்
முன்னர் நீவிரி யற்றுமு ழுத்தவந்
தொன்னி லத்தெவர் செய்துதொ லைப்பரே.

(இ - ள்.) அவர்கள் கூறிய அத்தகைய வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, அவர்கட்கு விடையாக, துன்பமாகிய தீமையில்லாத மயனென்பவன் ஒருவாறு சொல்வானாயினன். நீங்கள் பூர்வத்திற் செய்த பெருந்தவத்தை எவர்தாம் இப்பழைய பூமியிற்செய்து உங்கள் பதவியை நீக்கவல்லவர்கள்? எ - று. (அ0)

அத்த வத்தழி யாவரம் பெற்றனி
ரெத்தி றத்துநு மக்கிக லில்லையாற்
சித்தி ரச்சிலை கொண்டொரு வன்றெற
வொத்த தோர்குறை யுண்டுமக் கென்றனன்.

(இ - ள்.) அவ்வகைத் தவச்செயலால் அழியாத வரத்தைப்பெற்றீர்கள். எவ்விதத்திலாயினும் உங்களுக்குப்பகை ஒருவருமிலர். ஆனால், அழகிய வில்லினைக்கொண்டு ஒருவனழிககத்தக்க ஒருகுறைதான் உங்களுக்குள்ளதென்று மயன்கூறினன். எ - று. (அக)

ஆதொ ழித்தும தாருயிர் வாழ்வதற்
கோத வேண்டுவ துண்டது ணர்த்துகேன்
மாதோர் பாகன் மலரடி சென்னியெப்
போது மேந்தியோர் போதுபு ரிதிரால்.

(இ - ள்.) நீங்கள் அதனையகற்றி உங்கள் அரிய உயிரானது வாழ்வதற்காகச் சொல்லவேண்டுவ தொன்றுண்டு. அதனைச்சொல்லுகின்றேன். உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையெக்காலத்திலும் ஒப்பற்ற பூஜாநுஷ்டானஞ் செய்வீராக. எ - று. (அஉ)

என்று ரைத்தன கேட்டினி தாடகக்
குன்ற வில்லி யருச்சனை கோட்டுறு
நன்றி முற்றுந விற்றுதி யென்றனர்
மன்ற லந்தார் மயனுரைப் பானரோ.

(இ - ள்.) என்று மயன் கூறிய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, அவர்கள் பொன்மலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமானை இனிதாக அர்ச்சனை புரியும் நற்செயல் முழுவதையுஞ் சொல்வாயாக வென்றனர். மணந்தங்கிய அழகிய மலர்மாலையணிந்த மயன்சொல்வானாயினன். எ - று. (அங)

ஆதி யாயவுருத்திர வக்கமும்
பூதி யும்பொறுத் தாரணம் போற்றிய
நீதி லாகம முற்றுந் தெளிந்துளத்
தோது மஞ்செழுத் துச்சரித் தோதுவீர்.

(இ - ள்.) முதன்மையாகிய உருத்திராக்ஷமும் திருவெண்ணீறும் அணிந்து, வேதமும் துதிசெய்யத்தக்க குற்றமில்லாத சிவாகமங்களும் முழுதுந் தெளிந்து, மனதில் தியானித்தற்குரிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஜபஞ்செய்வீர்களாக. எ - று. (அச)

விரித்த சைவபு ராணம் விளங்குறத்
தரித்த சிந்தைய ராகித் தயங்கொளிப்
புரித்த வார்சடைப் புங்கவற் போற்றிநீர்
சரித்தல் வேண்டு நுமக்கிவை தக்கவால்.

(இ - ள்) சைவபுராணங்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியவற்றை மனத்திற்கொண்டவர்களாகி, பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய பிரிவுபட்ட நீண்ட சடை

பொருந்திய சிவபெருமானை நீங்கள் துதிசெய்து ஒழுகவேண்டும், உங்கட்கு இவையே தக்கனவாம். எ - று. (அரு)

முக்க ணண்டிப் பூசை முயன்றுசெய்
தொக்க நோக்கு முனிவர ரோதிமத்
திக்கு நோக்கு முகத்தினன் செங்கண்மான்
மிக்க பெற்றனர் யாவர் விளம்புவார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திர தாரியாகிய சிவபெருமானுடைய பூசையை முயற்சியோடு செய்து சமானதிருஷ்டி வாய்ந்த முனிவர்கள், அன்னவாகனத்தை யுடைய திசைமுகனுகிய பிரமனுக்கும், சிவந்த தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமாலுக்கும் மேம்பட்ட வரங்களைப் பெற்றார்கள். (சிவபூசைச்சிறப்பு) எவர் சொல்வார்கள்?

இந்தி ராதிய ரெண்டிசைக் காவலர்
சந்திர சூரியர் தாரணி மானிடர்
தந்தி ரத்தொழிற் கின்னரர் தானவர்
வெந்த ழற்கணி ராக்கதர் விஞ்சையர்.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலானவராகிய அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும், சந்திர சூரியர்களும், பூலோகத்திலுள்ள மனிதர்களும், தந்திரத்தொழிலையுடைய கின்னரர்களும் அசுரர்களும் வெவ்விய தீப்போலும் விழியையுடைய இராக்கதர்களும் வித்தியாதரரும். எ - று. தந்திரம்-நரப்புக்கருவி, வீணைமுதலியன. (அஎ)

ஏனை யோரு மிலங்கிழை பாகனைத்
தேன வாமலர்ச் சேவடி பூசியா
ஞான ரூபத்த ராய்நெடு நாள்கழித்
தூன மற்ற பதவிபெற் றுய்ந்தனர்.

(இ - ள்.) பிறரும், பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாரைப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானை, வண்டுகள் விரும்பும் மலர்களாற் சிவந்த திருவடிகளிற் பூசித்து, ஞான சொரூபிகளாய்ப் பலகாலங் கழித்து, கெடுதலற்ற பதவியை யடைந்து உச்சீவித்தார்கள். எ - று. (அஅ)

இன்ன மன்னு வரப்பதத் தெய்தின
ரன்ன மென்னடை பாகன ருச்சனை
மன்னு நூலின் வரன்முறை போற்றின
ரின்ன லற்றினி தூழியி ருப்பரால்.

(இ - ள்.) இது காறும் அத்தகையினர் அந்தப் பதவிகளிற் பொருந்தினர்கள். அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானையர்ச்சனைசெய்து நிலைபெற்ற நூல்களுட் கூறிய முறைப்படி துதிசெய்தவர்கள் துன்பமற்று இனிதாக ஊழிவரையிலிருப்பார்கள். எ - று. (அகூ)

மாணி திக்குவை மாண்புடை மாதரார்
காண ருந்திறற் காதலர் கற்பகச்
சேணி வர்ந்தெழு தேவரும் வேண்டுறப்
பேணு செல்வப் பெருக்குப் பெறுவரால்.

(இ - ள்.) மாட்சியுற்ற செல்வக் குவியலும், கற்பின் சிறப்புவாய்ந்த மாதர்களும், காணுதற்கரிய வல்லபமுடைய குமாரர்களும். கற்பக நிழலிலுள்ள ஆகாயவாசிகளாகிய தேவரும் விரும்பும்படி அபேக்ஷிக்கும் பெருஞ்செல்வப் பெருக்கையும் அடைவார்கள். எ - று. (கூ0)

ஆத லானுமை யாளனற் பூசனை
பாது காப்பது பற்றுவி டாதிது
போதி னன்னவன் சேவடி போற்றுமென்
றோதி னனவை யுட்கொளன் மேயினர்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உமாநாயகனாகிய சிவபெருமானது நல்ல பூசை பாதுகாக்கத்தக்கது. இதன்பால் சிறிதும் பற்றுவிடாதவர்களாய் மலர்களால் அவ்விறைவனது சிவந்ததிருவடிகளையர்ச்சித்துத் துதிப்பீர்களென்று மயன் கூறினன். அம்மூவரும் அவ்வார்த்தைகளை மனதிற் கொள்வாரானார்கள். எ - று. (கூக)

மைத ருங்களத் தோனை மனக்கொடு
செய்த வர்க்கன் றருச்சனைத் தேவனாய்
வெய்த ளித்தனன் வேத மரபினாற்
பொய்யில் கேள்வியர் பெற்றனர் போற்றினர்.

(இ - ள்.) கருமை பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை மனதிற்கொண்டு சிவலிங்கமியற்றி, அவர்களுக்கு அப்பொழுது அர்ச்சனைக்குரிய மூர்த்தியாக வேதமுறைப்படி விரைவிற் கொடுத்தனன். உண்மையாகிய நூற்கேள்வியையுடைய அம்மூவரும் பெற்றுக்கொண்டு துதித்தார்கள். எ - று. (கூஉ)

ஏறு யர்த்தவ னுயவி லிங்கத்தின்
பேறு மற்றையர் யாவரும் பெற்றன
ரூறு மஞ்செழுத் துச்சரித் தெந்தைவெண்
ணீறு போற்றி வணங்கினர் நித்தலும்.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியையுடைய சிவ சொரூபமாகிய சிவலிங்கார்ச்சனையின் பேற்றினை இன்னும் உள்ளோரெல்லாரும் அடைந்தனர். ஊறுகின்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்து எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய திருவெண்ணீறணிந்து தினந்தோறும் துதிசெய்து பணிந்தார்கள். எ - று. (கூங)

கால மூன்றுமருச்சனை கைவிடார்
பாலொ ளித்திரு நீறு படாதிரா
ரால ருத்திர வக்கம ணிந்தனர்
நீல கண்டனை யன்றி நினைந்திலர்.

(இ - ள். (காலையுச்சி மாலையென்னும்) முக்காலங்களிலும் சிவார்ச்சனையைக் கைவிடார்கள், பால்போலும் வெண்ணிறம் வாய்ந்த திருநீற்றைத் திருமேனியில் அணியாதிரார்கள். சேர்ந்த உருத்திராக்க மணியை யணிவார்கள். நீலகண்டமுடைய சிவபெருமானையல்லாமல் பிறிதொரு தேவரைக் கருதார்கள்.. எ - று.

அண்டர் நாயகற் காட்படு மத்திருத்
தொண்டு பாடித் தொழுதுயர் கையினார்

தண்ட மிழ்ச்சிவ காதைச் சரிதையுட்
கொண்டு நாத்தடு மாறிக் குழறுவார்.

(இ - ள்.) தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுக்கு அடிமைப்படும் அத்திருத் தொண்டினைப்பாடி வணங்கி யுயர்த்திய கையையுடையவர்களாய், குளிர்ச்சி வாய்ந்த தமிழ் மொழியிலுள்ள சிவபுராண சரிதைகளை மனதிற்கொண்டு (ஆநந்த மேலீட்டினால்) சொற்கள் தடுமாறிக் குழறுவார்கள். எ - று. (கூரு)

என்பெ ருக்கணி யெந்தைபி ரானிடத்
தன்பி னோடு மழுகிழி கண்ணினார்
முன்கு லத்தொழின் முற்றும யர்ந்தனர்
நன்கு லச்சிவ தன்மந டத்துவார்.

(இ - ள்.) என்புகளையும் எருக்கமலரையு மணிந்த எமது தந்தையாகிய சிவ பெருமானிடத்திற் கொண்ட பேரன்போடும் அழுதுசொரிகின்ற ஆநந்தக்கண்ணீ ருடையவர்கள், தமது பழைய குலத்தொழில் முழுவதையும் மறந்தார்கள். நல்ல சிரேஷ்டமாகிய சிவதர்மங்களை நடத்துவாரானார்கள். எ - று. (கூசு)

போது போக்குவ தெந்தைபி ரான்புகழ்க்
காதை கேட்டுங் கடிகமழ் நாண்மலர்க்
கோதை சூற்றியுந் தொண்டர்கு ழாத்தொடு
மாதி யஞ்செழுத் தோதிய நிந்துமே.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய கீர்த்தி தங்கிய சரிதங் களைச் சிரவணஞ்செய்தும், மணஞ்சொரியும் அன்றலர்ந்த மலர்களை மாலையாகத் தொடுத்தும், அடியவர் திருக்கூட்டத்துடன் பரமேசுவரனாகிய ஆதிதேவனது திருவைஞ்செழுத்தைச் சபித்து ஆராய்ச்சி செய்தும் அவர்கள் காலத்தைக்கழிப் பது. எ - று. (கூஎ)

அணிவ தென்று முருத்திர வக்கமே
பணிவ தீசன் கமலப தங்களே
தணிவ தன்னோன் றருமப் பொருளினே
துணிவ தெந்தைபி ரான்றிருத் தொண்டினே.

(இ - ள்.) அவர்கள் எக்காலமும் தரிப்பது உருத்திராக்கமே, வணங்குவது சிவ்பெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளே. பிரிவது அவ்விறைவனது தருமப்பொருள்களே, துணிந்துசெய்வது எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருத்தொண்டுகளையே. எ - று. (கூஅ)

திருந்தி நோற்ப சிவவிர தங்களே
பொருந்தச் சொல்வதப் புண்ணிய னாமமே
யருந்து கின்றதத் தொண்டரோ டாடியே
வருந்திச் செய்வதவ் வானவன் பூசையே.

(இ - ள்.) அவர்கள் சிவவிரதங்களையே ஒழுங்காக நோற்பார்கள். அப்புண் ணிய சொரூபியாகிய சிவபெருமான் திருநாமங்களையே பொருந்தச் சொல்வார் கள். அச்சிவனடியார்களுடன் கூடியாடிப் புசிப்பார்கள். அவ்விறைவன் பூசை யையே வருந்தியுஞ் செய்வார்கள். எ - று. (கூகூ)

மேற்படி வேறு.

அம்மாநக ரெழுமாமர மைந்தாருவை யொத்த
செம்மாமணிப் பால்யாவையுஞ் சிந்தாமணி நிகர்த்த
மெய்ம்மாணகர்ச் சுரபித்திரண் முதுதேனுவைப் போல்வ
தெம்மானிணை யடிப்பூசனை யெளிதோவரி தம்மா.

(இ - ள்.) அச்சிறந்த நகரத்திலெழுந்த பெரிய மரங்கள் பஞ்சதருக்களைப் போன்றிருந்தன. பெரிய மாணிக்கங்களின் குணமெல்லாஞ் சிந்தாமணியை யொத்திருந்தன. நெருங்கிய மாட்சியுடைய அந்நகரத்திலுள்ள பசுக்கூட்டங்கள் பழமையாகிய காமதேனுவை யொத்திருந்தன. எமது சிவபெருமானுடைய உபய பாதங்களின் அர்ச்சனை இலேசானதோ? சொல்லுதற்கும் அரிது! ஆ ஆ! எ-று.

செந்தாமரை முழுதுந்தரு செந்தாமரை யொத்த
நந்தானவை முழுதுந்தரு நந்தான்மை யொத்த
கந்தார்கருங் குழலாரருந் ததியொத்தனர் கற்பின்
கொந்தார்சடை யவன்பூசனை யெளிதன்றது குணிப்பின்.

(இ - ள்.) (அந்நகரிலுள்ள) செம்பதும மலர்கள்யாவும், கற்பகத்தருவின் நிழலிலுள்ள செவ்விய பதுமநிதியை யொத்திருந்தன. சங்குகளெல்லாம் கற்பக நிழலிலுள்ள சங்கநிதியைப் போன்றிருந்தன. கழுத்தடியிற் பொருந்திய கரிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் கற்பினால் அருந்ததிக்குச் சமானமாயிருந்தார்கள். ஆலோசிக்கு மிடத்தில் மலர்க்கொத்துப்பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையெளிதானதன்று. (பெரும்பலனை யளிக்கவல்லது.) எ - று. (கoக)

வேண்டப்படு வளமென்பன வினிவேண்டுவ விலவாற்
காண்டற்கரு நலத்தார்சிவ கதியொப்பதந் நகர
மீண்டப்படு சிவகாதையி னெழுபேரொலி யெங்கு
நீண்டப்பணி சடையானரு ணிலைமைக்கள வின்றே.

(இ - ள்.) விரும்பத்தக்க வளப்பங்களென்று சொல்வனவற்றில், இனி அடையவேண்டுவன வில்லையாதலாலும், காணுதற்கரிய சகல நன்மைகளாலும், அந்நகரமானது சிவபதவியை யொத்திருக்கும் நெருக்கப்பட்ட சிவசரிதைகளா லுண்டாகிய பேரொலியானது எல்லாவிடங்களிலும் பெருகி, கங்கையை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருளின் நிலைமைக்கு அளவின்றிவிளங்கும்.

தேவத்துரு வாமங்கையர் தேவேந்திரன் முதலோ
ரேவற்பணி தலைக்கொண்டன ரிடைவிட்டில ரிவரைப்
பாவப்புலன் முதலாயின பகைவென்றனர் பகரின்
மூவர்க்குமி வர்க்கொத்தமு தன்மைத்திற னிலவால்.

(இ - ள்.) தெய்வவுருவாகிய மங்கையர்களும் தேவேந்திரன் முதலானவர்களும் கட்டளையிட்ட பணிவிடை சிரமிசைத்தாங்கி யியற்றுவாராயினர். இவர்களை யிடையேவிட்டுப் பிரியார்கள். ஐம்புலன் முதலாகிய பாவஞ்செய்யத்தக்க பகைகளை வென்றார்கள். சொல்லுமிடத்தில் திரிமூர்த்திகளுக்கும் இவர்களுக்குச்சமானமான தலைமைத்தன்மை வாய்ந்ததில்லை. எ - று. (கoரு)

இத்தன்மைய ரெனினுங்குல முதற்றென்மையை யிகழார்
நத்தம்புனை கரத்தோனகர் முதலாயின நகரம்
பொத்துந்திரி புரத்தோடு னெழுகின்றனர் போவா
ரத்தொன்னகர் முழுதுங்கெட வழிபட்டபின் னெழுவார்.

(இ - ள்.) அவர்கள் இத்தகைச் சிறப்புற்றவர்களென்றாலும், தங்கள் குடிப்பிறப்பின் அநாதியாகிய பழய வழக்கத்தைவிடாதவர்களாய், சங்கத்தைத்தாங்கிய கையையுடைய திருமாலின் நகரமாகிய வைகுண்டமுதலிய நகரங்களை, மூடுகின்றமுப்புரங்களோடுகூடிச் செல்கின்றவர்களாய்ச் செல்வார்கள். அப்பண்டைய நகரம்முற்றிலும் கெடும்படி அழிபட்ட பிறகு திரும்புவார்கள். எ - று. (கoச)

இவரிப்புர முடனெங்கணு மெழுகின்றன ரெறிநீ
ருவரிப்புவி யழிபட்டன விண்ணுடுமு லைந்த
கவர்கற்பக மகவானொடு கடவுட்டொகை முற்று
மவலப்படு மிடரானெடு வடவெற்பைய டைந்தார்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இவ்வகையாக இம்முப்புரங்களோடு செல்கின்றார்கள். (ஆதலால்) அலைகள் மோதுகின்ற உவர்நீர்க்கடல் சூழ்ந்த பூலோகம் அழிபட்டது. தேவலோகமும் அழிந்தது. கிளைகளையுடைய கற்பக நீழலிலுள்ள இந்திரனொடு தேவர் கூட்டமுழுவதும் வருத்தமாகிய இடர்ப்பாட்டினால் நெடிய வடவெற்பாகிய மேருமலையை யணுகினார்கள். எ - று. (கoரு)

சங்காழித ரித்தோனடி தணிநெஞ்சொடு பணியா
வெங்கேயெம புகலென்றன ரினியென்றது வெண்ணுக்
கொங்காடுசு ரும்பாடிய குல்லைத்தொடை மருமன்
பங்கேருக மடமாதுயிர்க் கொழுநன்சில பகரும்.

(இ - ள்.) சங்குசக்கரங்களைத் தரித்த திருமாலின் திருவடிகளைத் தணிந்த மனத்துடன் வணங்கி, இனி அடியேங்கட்குப் புகலிடம் யாதென்று வினவினர். வண்டுகள் பாடிய மகரந்தத்தையுடைய துளசிமாலை யணிந்த திருமார்புடையவரும், செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இளமைதங்கிய திருமகளுடைய பிராணநாயகருமாகிய திருமால் சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகின்றார். எ - று. (கoசு)

வாசத்தொடை யிதழிச்சடை மழுவேறுடை யோனைப்
பூசித்தன ரவர்மங்கையார் பொலிகற்பினு யர்ந்தார்
நீசத்தொழில் சிலவிட்டனர் நிருதத்தொழி னினையா
ராசைப்படு சிவபூசைய யர்த்தார்களு மன்றே.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய கொன்றைமாலை யணிந்த சடையையும் இளமை தங்கிய இடபவாகனத்தையுமுடைய சிவபெருமானைப் பூசைபுரிந்தவர்கள், அவர் மனைவியர் அழகிய கற்பு நிலையில் மேம்பட்டவர்கள். நீசத்தொழில்களைச் செல்ல விடுத்தார்கள். அசுரகுலத்தொழிலைக் கருதார்கள். விரும்பத்தக்க சிவபூசையைப் பராமரிக்கைசெய்தவர்களுமல்லர். எ - று. (கoஎ)

வல்லொத்தெழு முலையைப்புடை வைத்தோனவ னுலும்
வெல்லப்படு திறத்தாரல ரின்யெங்ஙனம் வெல்வோம்

புல்லிட்டருச் சனையாவர்பு ரிந்தாலுமன் னவர்பால்
வில்லச்சடை முடியாங்கவ னருளோடும் வியப்பான்.

(இ - ள்.) [வல்] சூதாடுகருவி போன்றுயர்ந்த தனங்களையுடைய உமாதேவியை யொருபக்கலில் வைத்த சிவபெருமானாலும் வெல்லத்தக்கதிறத்தினரல்லராகலின் இனி அவர்களை நாம் எவ்வகையால் வெல்லவல்லோம்? எவராயினும் புல்லைக்கொண்டு பூசைசெய்தாலும் வில்வத்தை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் அப்பொழுதே அவர்களிடத்திற் கருணையோடு களிப்படைவார்.

ஆனுத்திரி புரத்தோர்திற னழியுந்திற னன்றே
மேனாட்டவ நிலைகண்டிலி ரெனமாயன் விளம்பக்
கானாட்பனி முகைமாலிகைக் கண்ணாயிரப் பெருமான்
றானச்சில வுணர்ந்தானது தருமாறெதிர் புகல்வான்.

(இ - ள்.) திரிபுரவாசிகளின் நீங்காத வல்லபமானது அழிபடும் வல்லபமன்று. அவர்கள் பூர்வத்திற் செய்த தவநிலைமையைக் கண்டீரல்லீர் என்று திருமால் கூற, மணந்தங்கிய குளிர்ந்த கற்பக வரும்பின்மாலையணிந்த ஆயிரங்கண்களையுடைய தேவேந்திரன் தானாகவே சிறிதுயோசித்துத் தக்கப்படியே அதனை நேரே சொல்லுகின்றான். எ - று. (க0கூ)

செயலொத்தெழு மயனிற்பெறு சிவலிங்கம டைந்தா
ரியலொத்தெழு சிவதேசிக ரெவரீந்தன ரிவர்பான்
மயலுற்றிடு மனத்தாரிவர் வழிபட்டதி லென்னும்
புயலுற்றெழு மின்னொத்தன விவர்புன்றலை நிலையே.

(இ - ள்.) ஒத்தெழுந்த செயலையுடைய மயனாற்கொடுக்கப்பெற்ற சிவலிங்கத்தையடைந்தார்களன்றி, நற்குணங்கள் பொருந்தியுயர்ந்த சிவாசாரியர்களில் யாவர் இவர்களிடத்திற் கொடுத்தார்கள். மயக்கங்கொண்ட மனமுடைய இவர்கள் வழிபாடு புரிவதில் யாதுபயனுண்டாம்? இவர்களுடைய இழிவாகிய தலைமை நிலையானது மேகத்திலுண்டாகும் மின்னலைப்போல உடனேயழியதக்கது.

ஓமத்தழ லவியிட்டதி லுயர்பூதக ணத்தால்
யாமப்புரம் வெல்லத்தகு மெனவெண்ணியி சைத்தான்
றாமத்துள வணியுங்கர சங்காழிவ ரித்தோ
னேமக்கிரி மிசையன்னது செய்வானுள மிசைத்தான்.

(இ - ள்.) ஓமாக்கினியில் அவியைப் பெய்து அவ்வோமகுண்டத்திலிருந்து புறப்படும் பூதகணத்தால் யாம் அத்திரிபுரங்களை வெல்லக்கூடுமென்று ஆலோசித்துச்சொன்னான். துளசிமாலையையும் கையிற் சங்குசக்கரங்களையுந் தரித்த திருமால், பொன்மலையாகிய இம்மேருவிலேயே அதனைச்செய்ய மனமொத்தனர். எ - று. (ககக)

விண்ணாடருங் கமலாசன மேலோதிமத் தவனுங்
கண்ணாயிரத் தவனும்பெருந் திசைக்காவலர் யாரு
மெண்ணாமுழு மறைநான்கொடு மிருந்தாரவை புரிந்தா
ரண்ணார்புர மவியக்கன லவிநல்கின ரன்றே.

(இ-ள்.) விண்ணுலகில் வசிக்குந் தேவர்களும், தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள அன்னவாகனனாகிய பிரமனும், ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்திரனும், பெரிய அஷ்டதிக்குப் பாலகரும், ஏனையோரும் சுருதி நான்குவேதங்களோடுமே அங்கு இருந்தார்கள். அவ்வக்கினிகாரியங்களைச் செய்தார்கள். சத்துருக்களுடைய முப்புரம் அழியும்படி யாகாக்கினியில் அவி சொரிந்தார்கள். எ - று. (கசஉ)

வேதத்தொனி முழுமந்திர விதியானவி நல்கக்
காதுற்றக ணப்பூதர்க ணக்கில்லவரெ ழுந்தார்
கேதப்படு புரமூவெயில் கனலக்கனல் கின்று
ரோதப்படு சிவபூசையி னுரிமைத்திற னுணரார்.

(இ - ள்.) துன்பஞ்செய்யும் மும்மதில் சூழ்ந்த புரமானது கனலும்படி கோபிக்கின்ற தேவர்கள், சொல்லப்பட்ட அவர்களுடைய சிவபூசையின் உரிமைத் தன்மையை யுணராதவராகி வேதமுழக்குடன் விதிப்படி மந்திரபூர்வமாக அவியைக்கொடுக்க, கோபம்பொருந்திய கூட்டமாகிய பூதர்கள் கணக்கில்லாதவர்கள் தோன்றினார்கள். எ - று. (கசங)

வைவாளெயிற் றனசெங்கைமழுக்கொண்டன வொளிருங்
கைவாளின நெடுந்தண்டின கனற்கண்ணின களபங்
கொய்வாளரி வதனத்தன புலிவெங்கொடு முகத்த
மைவான்மழை முகிலொத்தன மலையேந்திய கரத்த.

(இ - ள்.) அப்பூதங்கள் கூர்மைதங்கிய வாள்போலும் பற்களுடையன. செவ்விய கைகளில் மழுப்படைதாங்கியன. பிரகாசிக்குங் கைவாள்களையுடையன நெடிய தண்டாயுதங்களை யேந்தியன. எரிகின்ற அக்கினிவிழிகள் பொருந்தியன. [களபம்] யானையைக்கொல்லும் ஒளிதங்கிய [அரி] சிங்கமுகங்கள் வாய்ந்தன. புலிபோலும் வெவ்விய கொடியமுகமுடையன. ஆகாயத்திலுள்ள கரிய கார்கால மேகம்பொன்றன. மலைகள்தாங்கிய கைகளையுடையனவாயிருந்தன. எ - று.

கடலொத்தன சிலவூழியிற் கனலொத்தன சிலமா
மிடலொத்தன சிலதென்புல் வெங்காலரை யொத்த
படலப்படு முகிலொத்தல றருமொத்தன பழியா
வடலொத்தக ணப்பூதம ளப்பற்றவ நீகம்.

(இ - ள்.) அழியாத சமபலம் வாய்ந்த கூட்டமாகிய பூதங்களின் கணக்கற்ற சேனையானது, சமுத்திரத்தையொத்தன. சில ஊழிக்காலத்துதிக்கும் பிரளய காலாக்கினிபோன்றன. சிலசிங்கத்தின்வலியை நிகர்த்தன. சிலதென்றிசையிலுள்ள கொடிய காலபடரையொத்தன. சில வரிசையாகிய மேகத்தோடு பொருந்தி ஒலிக்கின்ற இடிபோன்றன. எ - று. (கசரு)

எதிருற்றக ணப்பூதரை யிவரேயினி புரமூன்
றதிரப்பொரு தசுரக்குல மறமுட்டுதி ரென்ன
முதிரப்படு சினவெம்மைய மும்மைப்புர முற்றார்
சதிரப்படு மெயில்கண்டுத டுத்தூடும டுத்தார்.

(இ - ள்.) எதிரே தோன்றிவந்த கூட்டமாகிய பூதர்களை யாகஞ்செய்த இத்தேவர்கள்நோக்கி, இனி நீங்கள் முப்புரத்துடன் அதிரும்படி போர்செய்து அசு

ரக்குலத்தையழியும்படி கொல்வீர்களாகவெனக் கட்டளையிட, அப்பூதர்கள் அதிகரித்த கொடுமைதங்கிய கோபத்தோடு முப்புரத்தையடுத்தார்கள். சமர்த்துத் தங்கிய மதில்கண்டு தடுத்தும் நடுவேசென்றார்கள். எ - று. (கககூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நோக்கு நோக்கு நிருதரெலா நுணங்கு தவளத் திருநீறு
மாக்கி யணிந்த வுருத்திரமா மணியு மன்றிப் பிறகாணார்
தேக்கு விருப்பி னெடுமுறைப்பச் சிவநா மங்க ளலகேளார்
மூக்கி னுயிர்ப்பி னுயிர்ப்பதனாற் சிவனே யன்றிப் பிறமோவார்.

(இ - ள்.) கண்ணாற்காணும் அசுரர்கள் யாவரும் தாவள்யம் பொருந்திய அணிந்ததிருநீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்ஷவணியையுமேயல்லாமல் பிறிதொன்றனையுங் காண்கிலார். தேக்கெடுக்கின்ற ஆசையோடும் சொல்லச் சிவநாமங்களையன்றி மற்றொன்றனையுங் கேட்கிலர். மூக்கின் சுவாசத்தால் சுவாசிப்பதில் சிவபெருமானையேயன்றி வேறொன்றையும் மோவார்கள். எ - று. (ககஎ)

எழுந்து நடந்த கணப்பூதர்க் கெதிர்ந்த வெகுளிக் கொடுவடவை
பொழிந்த கருணைச் சிவநேசப் புனலா லவியப் பொதுநின்றார்
வழிந்து மிகுந்த பேரன்பி னரனை முறையே வழிபட்டார்
கொழுந்து நிவந்த சினத்திவரைக் கோறற் கெளிதோ குணித்தென்னா.

(இ - ள்.) ஓங்கியடைந்த கூட்டமாகிய பூதர்களுக்கு உண்டாகிய கோபமாகிய கொடிய வடவானலமானது, சொரிந்த கிருபையாகிய சிவநேசப் புனலினால் அவிய, (பூதர் தமக்குற்ற கோபந்தணிந்து) பொதுத்தன்மை யெய்தினராய், இத்திரிபுரர் அதிகரித்த பேரன்போடு சிவபெருமானை முறைப்படி யர்ச்சித்தவர்கள். கொழுந்து விட்டோங்கிய கோபத்தினாலே இவரைக் கொல்லுதற்கெளிதோ வென்றாலோசித்து. எ - று. (ககஅ)

சென்று புரத்தி னயல்கிடந்த செழுங்கா வனத்துச் செறிந்தீண்டி
மன்றற் கொழுந்தீங் கனிபறித்து மாந்தி யழித்த வழிநோக்கா
வன்று காவி னிடைகாப்போர் புரம்போந் தவர்க்கு மறிவித்தார்
கன்று சினத்தி னுடனெழுந்து நடந்த தசுரர் கடற்றானை.

(இ - ள்) அங்குநின்றும் புறஞ்சென்று, திரிபுரத்தினருகே விளங்கிய செழியவனத்தில் நெருங்கிச்சேர்ந்து, மணந்தங்கிய மதுரமாகிய பழங்களை யறுத்துப்புசித்து அதனையழித்த வகையைக்கண்டு, அப்பொழுது அச்சோலையைக் காத்துள்ளவர்கள் முப்புரமெய்தி (நிகழ்ந்தவற்றை) உணர்த்தினார்கள். உடனே அசுரச்சேனையாகிய சமுத்திரமானது அதிகரித்தகோபத்தோடு புறப்பட்டு நடந்துவந்தது. எ - று. (கககூ)

எண்ணற் கரிய பெருஞ்சேனை யெதிர நோக்கி யெறுழ்வலித்தோ
ளண்ணற் கணத்தோர் தருப்பிடுங்கி யலைப்ப விருபா லமருடன்றரைக்
விண்ணங் குலுங்க விருநிலத்தோர் வெருக்கொண் டொளிப்ப மேருவ
கண்ணின் றிழிந்த வரிமுதலோர் துனுக்க மெய்திக் கரந்தனரால்.

(இ - ள்.) கணக்கிடற்கியலாத பெருஞ்சேனையானது போர்செய்ய வருதலைக்கண்டு, மிக்கவலிமைதங்கிய தோள்களையுடைய பெருமைபொருந்திய பூதகண

த்தவர்கள் மரங்களைப் பிடுங்கி அசுரர்களை மோதியடிக்க, இருபகுப்பினருக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. தேவலோகங் குலுங்கவும் பெரிய நிலவுலகத்தினர் அச்சமெய்தி மறையவும், மேருமலையினின்றும் இறங்கிப்போந்த திருமால் முதலாயினோர் அச்சமெய்தி யொளித்தார்கள். எ - று. (கஉ0)

புரத்தி னிருதர் தனிக்கயிலைப் பெருமான் றிருத்தாள் பூசித்த
வரத்தி னேமத் தழலெழுந்த பூத ரனைத்து மடிந்தற்று
ருரத்தி னவரி னொருவரெனு மொழிந்தா ரல்ல ருடன்பட்டார்
முரட்டு நெடுந்தோ ளசுரவெள்ளந் திரும்பி நடந்த முப்புரத்தும்.

(இ - ள்.) திரிபுரத்திலிருந்த அசுரர்கள் ஒப்பற்ற திருக்கைலாயகிரியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யர்ச்சித்த வரமகிமையினால், ஓமாக்கினியினின்றுதித்த பூதர்கள் யாவரும் இறந்துபட்டார்கள். வல்லமையுடைய அவர்களில் ஒருவராயினும் தப்பினாரிலர். யாவருமிறந்தார்கள், வலிதங்கிய நெடிய புயங்களையுடைய அசுரச்சேனைவெள்ளம் திரும்பி முப்புரத்திற்சேர்ந்தது.

ஈது விளைத்த தெவரென்று மூவ ரொருங்கே யிருந்தோர்ந்து
தாது முகிழ்த்த கற்பகப்பூந் தருநாட் டவரென் றுணர்ந்தபின்னர்ப்
போதல் புரிந்து பொன்னாடு புகுந்து மற்றைப் புலவோர்க்குச்
சாதல் புரிந்தார் பொன்னுலகந் தகரத் தகர்த்தார் சலங்கொண்டார்.

(இ - ள்.) (பூதங்களைப்படைத் தனுப்பிய) இதனைச்செய்தோர் யாவரென்று மூவரும் ஒன்றாகவிருந்து யோசித்து, மகரந்தத்தோடலர்ந்த அழகிய கற்பகத் தருவையுடைய நாட்டினராகிய தேவர்களென்றறிந்து கொண்டபிறகு, அப்பொன்னாட்டிற்குப் போய்ச்சேர்ந்து மற்றைத் தேவர்களுக்கும் இறத்தற்கமைந்த துயர்செய்தார்கள். பொன்னுலகமானது இடியும்படி இடித்தார்கள். கோபங்கொண்டார்கள். எ - று. (கஉஉ)

ஒழிந்த புலவர் வடசைலத் தோடி யோடி நாக்குழறி
மொழிந்த மொழியா ரரிமுதலோர்த் தொழுதா ரீது மொழிகின்றார்
பொழிந்த வடவை விழியினவாய் நிருத வெள்ளம் புடைபரந்து
கழிந்த சினத்தி னமருலகு முடிய முடித்துக் கனன்றகன்றார்.

(இ - ள்.) தப்பியொழிந்த அமரர்கள், மகமேருவுக்கு விரைந்தோடி நாக்குழறிப்பேசுஞ் சொற்களையுடையராய், திருமால் முதலானோரை வணங்கி இதனைச் சொல்லுகின்றார்கள். வடவாமுகாக்கினியைச் சிந்திய கண்களையுடையனவாய் அசுரர்கணக்கற்றவர்கள் பக்கங்களிலெல்லாம் நிரம்பி, மிக்ககோபத்தோடு தேவலோகத்தை யழியும்படி யழித்துக் கோபித்துச்சென்றார்கள். எ - று. (கஉஙு)

என்னு மளவி லரிபிரம ரமரர் யாரு மேக்குற்றுக்
கன்னல் விலலி யுடலெரித்த கண்ணோற் கன்றிக் கடவாதாற்
பின்னன் மவுலி யருகணைந்து புரத்தோ ரிழைக்கும் பிழையுரைப்பே
மன்ன துணர்ந்தன் னவன்பணித்த பணியி னிற்ப மெனவடைந்தார்.

(இ - ள்.) என்று கூறிய மாத்திரமே திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்களெல்லாரும் ஏக்கமெய்தி, கருப்புவில்லேந்த தாங்கிய மன்மதனுடலைத்தகித்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானுக்கன்றி ஏனையோருக்கு முடியாதாகையால், பின்

ணிய சடையையுடைய அச்சிவபெருமானுக் கருகேசென்று முப்புரத்தவர்செய்யுங் குற்றங்களைச் சொல்வோம். அதவிறைவன் அதனையுணர்ந்து நமக்குக் கொடுத்த கட்டளைவழியில் நிற்போமென்று அங்கெய்தினார்கள். (கஉ௲)

வளரு மதிய முழுத்தநிலாக் குழீஇக்கொண் டன்ன மணிக்கயிலைக்
கிளைகொண் மணிவா யிலின்மருங்கு சென்றார் நின்றார் கிளிமழலைப்
புளக முலைக்கோ ரிடங்கொடுத்த புனிதற் போற்றப் பொழுதின்றி
யளவி யளக்குங் கருத்தினரா யிருந்தா ரயர்ந்தார் நெடுங்காலம்.

(இ - ள்.) வளர்கின்ற சந்திரனுடைய முழுநிலவும் கூடிக்கொண்டிருந்தாற்போன்ற அழகிய கைலாயகிரியின் ஒளிபொருந்திய மணிகளிழைத்த திருவாயிலினருகேசென்று நின்றார்கள். கிளிபோலும் மழலைச்சொல்லையும் புளசித்ததனத்தையுமுடைய உமாதேவிக்கு ஒருபாகத்தைக்கொடுத்த பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானைத் துதிக்கச் சமயமில்லாமல் நெடுங்காலம் வருந்திய மனத்தினராய் வாடியிருந்தார்கள். எ - று. (கஉ௯)

இருந்து நெடுநாள் கழிந்தபின்ன ரிமையா முக்கட் பெருமானைப்
பொருந்தி மொழிந்தா ரலர்கணத்தோ ரதனாற் புலவோ ரனைவோரும்
வருந்தி வருந்தி யரகரவென் றெடுத்து விளித்தார் வடசைலப்
பெருந்திண் கிரியும் பொதிரெறிந்த ததிர்ந்த தண்டப் பெருங்கூடம்.

(இ - ள்,) அப்படிக் காத்திருந்து நெடுங்காலங் கழித்தபின்னர், இமைகொட்டாத திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானை யெய்தி, அங்குள்ள கணத்தவர்கள் சொன்னாரிலர். அதுகாரணத்தால், தேவர்களெல்லாரும் மிகவும் வருத்தமெய்தி ஹரஹரவென்றரற்றிக் கூப்பிட்டார்கள். அதனால் வடமலையாகிய மேருவென்னும் பெரிய வலியமலையும் பிளவுபட்டது. பெரிய அண்டகூடமும் அதிர்ந்தது. எ - று. (கஉ௬)

முகுந்தன் முதலோ ரரகரவென் றெடுத்த குரலின் முறையீடு
திகந்த மளவுஞ் சென்றளப்பக் கயிலைக் கணத்தோர் சினந்திருகிப்
புகுந்து தடங்கைப் பிரம்பெடுத்துப் புடைப்ப மகுடப் புனைமணிவிட்
டுகுந்து தெறிப்ப வாற்றலராய் நெடுஞ்சே ணகற்றி யோட்டெடுத்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலானார் ஹரஹரவென் றெடுத்துச் சொல்லிய முறையீடானது, அஷ்டதிசைகளிலுஞ் சென்று அளவுபடுத்த, கைலாயகிரியிலுள்ள சிவகணங்கள் கோபமதிகரித்து, தமது பரந்தகைகளிற் பிரம்பைத்தாங்கிச்சென்று புடைத்தமையின், கிரீடத்தின் அலங்கரிக்கின்ற மணிகள் சிதறித்தெளிக்கும்படி சகிக்காதவர்களாய் நெடுந்தூரத்தே பிரிந்து ஓட்டமெடுத்தார்கள்.

சென்ற சென்ற திசைதோறுஞ் சிதறிச் சிதறித் தனிப்பட்டார்
மன்றன் மலரோ னிருமித்த மலர்ப்பூந் தடத்தின் மருங்கடைய
வொன்றி யூறி யனைவரும்வந் தொருங்கு புகுந்தா ருடனிருந்தார்
நின்று மலரோ னுலகளந்த நெடுமாற் கிமையோர் நிகழ்த்துவார்.

(இ - ள்.) அவரவர்கள் விரைந்துசென்ற திசைகளிலெல்லாம் மிகவுஞ் சிதறித் தனிதனியானார்கள். மணங்கமழுந் தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமன் படைத்த மலர்களையுடைய அழகிய மானததீர்த்தத்தினருகெய்த யாவரும் ஒன்று

சேர்ந்துகூடி யிருந்தனர். அப்படியிருந்து பிரமனுக்கும் உலகத்தைத் திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்ட திருமாலுக்கும் தேவர்கள் சொல்கின்றார்கள். எ - று. ()

புரத்தி னிருத ரடுதொழிலாற் பொன்னு டடைத லெமக்கரிது
சிரத்து நிலவு முடித்தபிரான் கயிலைத் திருவா யிலிற்சென்று
துரப்பு கணத்தர் பிரம்படிபட் டுலைந்தே மினியொன் றுவதில்லே
முரட்டு முரனைச் செகுத்தடர்த்த முதலவா மொழிதி புகலென்றார்.

(இ - ள்.) திரிபுரத்திலுள்ள அசுரர்களது கொலைத்தொழிலால் பொன்னாட்டிற் சேருதல் அரிது. சந்திரனைச் சிரசிலணிந்த சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரியின் திருவாயிலிற்போனால், அதட்டுகின்ற சிவகணங்கள் பிரம்பாலடித்த அடியைத்தாங்கி வருந்தினோம். இனியாவத்தக்கது ஒன்றுமில்லோம். வலிதங்கிய முரனென்னும் அசுரனை யெதிர்த்துக்கொன்ற முதல்வராகிய திருமாலே! எங்களுக்குப் புகலிடத்தைச் சொல்லுகவென்றார்கள். எ - று. (கஉகூ)

தறுகட் பகுவாய்த் தாருகன்று னளித்த புதல்வர் தவமிழைத்துப்
பெறுமப் பேற்றி னுமையிடத்தெம் பெருமா னிருதா ளருச்சித்து
மறுவற் றடைந்தார் பெருவானும் வலியுந் திறனு மதுமாட்டா
திறுதற் கியைந்த புன்றொழிலா லெடுத்த னமக்கிங் கென்னாமே.

(இ - ள்.) அஞ்சாமையையும் பெரியவாயையுமுடைய தாருகாசுரன்பெற்ற புதல்வர் மூவரும் தவஞ்செய்து பெற்ற பதவியால் உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் உபயபாதங்களை யர்ச்சனைபுரிந்து பெரியவானுலகையும் வல்லபத்தையும் திறமையையும் குற்றமற்றுக் கிடைக்கப்பெற்றார்கள். அதனைச் செய்ய முடியாமல் இறத்தற்குரிய இழிதொழிலால் அவர்களை வெல்லுதல் நமக்கிங்கு எங்ஙனங் கைகூடும்? எ - று. (கஙo)

ஓரா யிரந்தோட் டிதழவிழ்த்த பொன்னங் கமல முயிர்த்தவிந்தப்
பேரா வியினோர் மருங்கிருந்தெம் பெருமா னிருதாள் பூசித்தால்
வாரா வெதிர்ந்து திருவருளும் வழங்கி நினைத்த வாறெல்லாஞ்
சோரா தருளு மெனமொழிக்கொண் டவன்பூசனைக்குத் தொடங்கினார்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் இதழ்கள் விகசித்த அழகிய பொற்றாமரை மலரைத்தந்த இந்தப் பெருமைதங்கிய மாநதவாவியின் ஒருபுறத்திலிருந்து எமது சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களைப் பூசைசெய்தால், சிவபெருமான் நேராகக்காக்ஷியளித்துத் திருவருளுங்கொடுத்துக்கருதியவகையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அநுக்கிரகிப்பாரென்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு அச்சிவபெருமான் பூசையைச் செய்வதற்கு ஆரம்பித்தனர். எ - று. (கஙக)

எழுதா மறையன் றெடுத்திசைத்த வரம்பி னெம்மா னிருசரணந்
தொழுதா ரன்பி னருச்சித்தார் கழித்தார் நெடுநாட் டொல்லூழி
முழுநான் மறைக்கு மிருவருக்கு மெட்டா முதலோன் முன்னின்று
னழுதா ரயர்ந்தார் புளகுறறு ரவலக் கடனீத் தயர்வுயிர்த்தார்.

(இ - ள்.) எழுதாக் கிளவியாகிய வேதமானது ஆதிகாலத்தில் எடுத்துக்கூறியவரன் முறையே எமது சிவபெருமான் உபயபாதங்களை வணங்கி யர்ச்சனை செய்து பலபகல்கள் கழித்தார்கள். பழைய ஊழிகடோறும் பூர்ணமாகிய நான்கு

வேதங்களுக்கும் பிரமவிஷ்ணுக்களிருவருக்கும் எட்டுதற்கரிய முதல்வராகிய சிவபெருமான் பிரத்தியக்ஷமாயினர். தேவர்கள் உடனே அழுதார்கள் அவசமானார்கள் மயிர்க்கூச்செறிந்தார்கள். துன்பக்கடலை யகற்றிப் பரவசமானார்கள்.

கொலைவா ளெயிற்றுப் புரகிருத ரிழைத்த கொடுமைக் காற்றலமா
யுலையா மேரு வடபொருப்பி னொழித்தெம் பொன்னாட் டவரெய்தி
மலையா விண்ணோ ருயிர்செகுத்தார் வான நாடும் பொடிபடுத்தார்
கலைவா ணிலவுச் சடைமுடியோய் காத்தி யெனச்சே வடிவீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழில் புரியும் வாட்படைபோன்ற பல்லையுடைய திரிபுராசுரர் புரிந்த கொடுமையை ஆற்றாதவர்களாய் வருத்தி மேருவென்னும் வடமலையி லெங்களையகற்றி, அவர்கள் எங்கள் பொன்னாட்டையடைந்து தேவர்களோடு போர்செய்து சிலரைக்கொன்றார்கள். தேவலோகத்தையும் பொடிசெய்தார்கள். கலைகள் பொருந்திய வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடையவரே! காப்பீராகவென்று சிவந்த திருவடிகளிற் பணிந்தார்கள். எ - று.

வீழ்ந்து வணங்கு மரிமுதலோர்க் குறித்து விடையே றுயர்த்தபிரா
னாழ்ந்த கருத்தி னுவகையரு ளடியார்க் கிரங்கி யினிதருள்வான்
றாழ்ந்த வணக்க முருத்திரமா மணிவெண் ணீறு தரித்தெம்பா
லாழ்ந்த கருத்த ரஞ்செழுத்து மறவா ரெம்மை யருச்சித்தார்.

(இ - ள்.) நிலமிசைப்படிந்து நமஸ்கரிக்கும் திருமால் முதலானாரைநோக்கி, இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமான் திருவுளத்தில் மிக்க சந்தோஷமுடையராய்த் தமதடியவர்களாகிய தேவர்கட்கு இரக்கமெய்தி இனிதாக அருளிச்செய்கின்றார். கீழ்ப்படிந்தவணக்கத்துடன் சிறந்த உருத்திராக்கமணிதிருவெண்ணீறு இவற்றைப்பூண்டு எம்மிடத்தில் ஆழ்ந்தமனமுடையவர்களும், பஞ்சாக்கரத்தை மறமாதவர்களும், எம்மையர்ச்சித்தவர்களுமாவர். எ - று. (கரு௪)

பூசைத் திறத்துச் சிறிதெனினுஞ் சிதையா ரெம்பாற் புராணமுறை
யாசைப் பாட்டின் வழிப்பட்டா ரறத்தி னொழுகி நெறிநின்றார்
பாசத் தினைநீத் தொழிந்தனரே லவர்க்கீ றிழைத்தல் பழியன்றோ
னேசத் தவர்பா னெகிழ்ந்தசிந்தை யுடையேம் யாமே யெனநிகழ்த்தி.

(இ - ள்.) பூசைத்திறத்திலுஞ் சிறிதேனும் தவறாதவர்களும், எம்மிடத்தே கொண்ட ஆசைத்திறத்தால் சிவபுராணம் சிவமுறைகளைவழிபாடு செய்தவர்கள். தருமசிந்தனையெய்தி நன்மார்க்கத்தி லிருந்தவர்கள், பாசவலைப்பட்டு இவ்வுத்தமச் செயல்களை விலக்கிவிடுவார்களாயின் அவர்கட்கு இறுதியுண்டாக்குதல் பழியாகமாட்டாது. நாமே அவர்களிடத்தில் ஆசையோடு உருகியமனமுடையராயுள்ளோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ - று. (கருரு)

ஈரக் கடுக்கைச் சடைமவுலியெந்தை பெருமா னெழுந்தருள
வேரித் தருநாட் டிமையவரு மற்றை யோரும் வெருவந்தார்
வாரிச் சுடிகைப் பாப்பணையோ னவர்க்கு வருந்தா வழிக்காட்டி
மூரிக் கமலத் தயனெடும்வே தியுந்து பொருந்து மொழிகொண்டான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியை யுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளவும், மணங்கமழும் கற்பகத்தருவையுடைய பொன்னாட்டில் வசிக்குந் தேவர்களும் மற்றவர்களும் பயந்தார்கள். திருப்பாற்கடலிலே உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேஷசயனத்திற் பொருந்திய திருமால் அத்தேவர்களுக்கு வருந்தாதவழியைக்காட்டி, பழமையாகிய தாமரைமலரிலுள்ள பிரமனோடும் தனியேயிருந்து பொருத்தமாகியசொல்லை ஆலோசித்துக்கொண்டனன். எ - று. (கருசு)

மாளா வசுரர் சிவபூசை மயங்க மயக்கு மாறெண்ணி
மூளாச் சமண முனியாகி யதற்கு வேண்டு செயன்முற்றித்
தாளார் கமலத் தவற்குவமை சான்ற தவத்து நாரதனைக்
கோளார் சீட னெனவருத்திக் கொண்டான் கருடக் கொடியோனே.

(இ - ள்.) அழியாத அசுரர்கள் சிவபூசை செய்வதினின்று மயங்கும்படி மயக்கும் வகையைக்கருதி, கூடுதலிலாத சமணமுனிவராகி அதற்கு வேண்டிய செயலை முடித்து, தாளையுடைய கமலத்தினனாகிய பிரமனுக்கு ஒப்பாகிய தவமுடைய நாரதமுனிவனை வலிதங்கிய சீடனெனவருவித்துக்கொண்டனர், கருடக்கொடியையுடைய திருமால். எ - று. (கருஎ)

ஆய காலை முப்புரத்தை யடைந்தா ரிவரை யசுரரெலாந்
தூய ரல்லீ ரெனவிகழ வவர்தங் கருத்துத் தோய்ந்தறிவான்
பாயி ரத்த பனுவன்முறை பயின்று படுப்பான் பவுத்தன்மறு
மாய மயக்கு விஞ்சையெல்லா மெடுத்து விரிக்கும் வழிகொண்டான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில் இவர்களிருவரும் திரிபுரத்தையடைந்தார்கள். அசுரர்கள் யாவரும், பரிசுத்தத்தன்மையுடைய ரல்லாதவர்களென்று இகழ்ந்துபேச, அவ்வசுரர்கள் கருத்தை அவர்களோடு கலந்துணரும்படி, பாயிரத்தையுடைய நூலினைமுறைப்படி பழகிப்படுப்பவனாகிய பவுத்தன், குற்றமாகிய மாய்கையால் மயக்கும் வித்தைமுழுவதையும் விளக்கும் வகையை மேற்கொண்டனன்.

பீலி துடைத்து வழிநடந்து கொல்லா விரதம் பிடித்தறியீர்
பால்வெண் ணீறு சுடுமவற்றுட் பட்ட கிருமிக் களவின்றே
யாலும் புனலை மஞ்சனமென் றெடுப்பீ ரதனுட் புலானாற்றஞ்
சால வுணரீர் நும்பூசை தருமா றுளவேற் சாற்றுதிரால்.

(இ - ள்.) மயிற்றோகையால் வழியைத் துடைத்து நடந்து கொல்லாவிரதத்தை மேற்கொண்டறியீர்கள். பால்போலும் வெள்ளிய திருநீற்றைச் சுடுகிறபோது அதிலகப்பட்ட கிருமிகளுக்குக் கணக்கில்லையே. அசைகின்ற சலத்தைத் திருமஞ்சனமென் றெடுக்கின் றீர்கள். அதிலேயுள்ள மிக்கபுலான் மணத்தையறியீர்கள். உங்கள் பூசைபலன்தரும் வகையுண்டாகிற் சொல்லுவீர்களாக. எ - று.

முத்தி யேது முத்திபுகு முறைப்பா டேது முறைப்பாட்டின்
பத்தி யேது பத்திதரும் பயனே துரைக்கப் படுவீரோ
வத்த னொருவ னுளனென்பீ ரவனு மனைவாழ்க் கையின்மயங்கும்
பித்தன் மனைவி மக்களிடை பிரியா னவனாற் பெறுவீரோ.

(இ - ள்.) முத்தியென்பது யாது? அம்முத்தியையடையும் முறைப்பாடு யாதும் அம்முறைப்பாட்டிற்குரிய பத்தியாது? அப்பத்தியானது கொடுக்கும் பலன்யாது? சொல்லப்படுவீர்களோ? கடவுளொருவனுண்டென்கிறீர்கள், அக் கடவுளும் இல்வாழ்க்கையில் மயக்கமெய்திய பித்தன், மனைவியையும் புதல்வரையும் பிரியாதவன், அத்தகையினனால் முத்திபெறுவீர்களோ? எ - று. (கசo)

சத்த பரிச ரூபரச கந்த மென்பீ ரவைதழுவி
யொத்து நடப்பா னொருவனவ னிவனென் றுணரப் பெறுவீரோ
பித்து மறவா னுமக்கவனை யிவனென் றுணர்த்திப் பெறல்காட்ட
வைத்த நிதிபோ லவைகாண வல்லீ ராகிற் சொல்லீரே.

(இ - ள்.) சத்தபரிச ரூபரச கந்த மென்னும் ஐம்புலன்களென்பீர்கள். அவற்றைத்தழுவி யொத்து நடப்பவனாகிய ஒருவனை அவனென்றும் இவனென்றும் அறியக்கிடைத்தீர்களோ? பித்தத்தன்மையும் மறவாதவன். உங்கட்கு அவனை இவனென்று தெரிவித்துப் பெறுதலைக் காட்டும்படிவைத்த நிதியைப்போல அவற்றைக் காணவல்லவர்களாகித் சொல்வீர்களாக. எ - று. (கசக)

என்று மருட்டிப் பலவாற்று னெடுத்துக் காட்டி யவருளத்தி
னொன்றி யுணர்ந்து முணராமை யடைந்து மொருபா னிலையிலராய்
நின்று மயங்கு நிலையுணர்ந்தான் மாயப் பவுத்த னெடுநகரக்
கன்று சினவா ளெயிற்றசுரர் முழுது மயங்கும் வழிக்காட்டும்.

(இ - ள்.) என்றிப்படி (திருமாலாகிய) மாயப்பவுத்தன் மயக்கிப் பலவகையாக எடுத்துக்காட்டி, அவ்வசுரர்கள் மனதிற்பொருந்தி யறிந்தும் அறியாமை யெய்தியும் ஒருவகைப்பட்ட நிலையிலில்லாதவர்களாய் நின்று மயங்குகின்ற நிலைமையை யறிந்தனன். அந்நெடிய நகரத்திலுள்ள மிக்ககோபத்தையும் வாள் போன்ற பல்லையுமுடைய அசுரர்கள் யாவரும் மயங்கும்படியான வழியைக் காட்டுவானாயினன். எ - று. (கசஉ)

மனவு குயிற்றி யொழுங்கிழைத்த பசும்பொற் றகடு மருங்கெடுத்த
புனைசெய் படிகச் சுவரழுத்தி யதன்மேற் குயின்ற பொற்சிகரஞ்
சினவு கதிரி னொளியிருள விளங்கா நிற்குந் திருக்கோயி
னினைவி னெழுப்பி யதனகத்து ளிருந்தான் பவுத்த நெடுமாயன்.

(இ - ள்.) ஒழுங்குபட நவமணிகள் பதித்திழைத்த பசும்பொன்னாலாகிய தகடுகளைப் பக்கலிற்படுத்திய அலங்கரிக்கின்ற படிகச்சுவர்களிலழுத்தி அதன் மேற்சமைத்த பொற்கலசமானது மிக்க சூரியகாந்தியும் இருளெய்தும்படி பிரகாசிக்கும் திருக்கோயிலொன்றனை இச்சைமாத்திரையே படைத்து, அதனுள்ளே பவுத்தனாகவந்த நெடுமால் வசித்திருந்தனர். எ - று. (கசஙு)

ஆடை முதலாக் கலனீறு யமுத முதலாஞ் சுவையனைத்துந்
தேடும் பொருளி னுரியவெலா நினைப்பி னிழைத்துச் சிலர்க்களித்தா
னூடு தவிசி னிருந்தலத் துற்று நோக்கிற் காண்பரிதாய
மாடு புனைபா டரங்கெழுப்பி யதுபுக் கிருந்து மயக்கிட்டான்.

(இ - ள்.) வஸ்திரமுதலாக ஆபரண மிறுதியாகவும், அமுதுமுதலாகிய ஐவகைச் சுவைகளெல்லாவற்றையும், தேடுதற்குரிய பொருள்களில் உரியன வற்றையும் எண்ணத்தினாற் படைத்துச் சிலர்க்குக் கொடுத்தனன். நடுவிலிட்ட பீடத்திலிருந்த தலத்தில் உற்றுப்பார்த்தால் காண்டற்கரியதாய், பக்கலில் அல ங்கரித்த நடனசாலையைச் சிருஷ்டித்து அதனுட்பிரவேசித்திருந்துப் பலரையும் மயக்கினான். எ - று. (கசுச)

சருகு நுகர்ந்து பருப்பதத்தி னருமா தவத்தின் றலைநின்றோ
ரருகு புகுந்து தனைவணங்கி யகலக் காட்டி யறிவழித்தான்
றருவி னுயர்ந்த கற்பகப்பூந் தாமம் வருத்தித் தனிச்சாத்தி
மருவு நிருதர் கரங்கொடுத்து மயங்கா வுளமு மயக்குவனால்.

(இ - ள்.) சருகுபக்ஷணஞ்செய்து மலைகளிற்றங்கி அரும்பெருந் தவத்திற் சிறந்திருந்தவர்கள் அருகேவந்து தன்னைப்பணிந்து செல்வதாகக் காண்பித்து அவர்கள் புத்தியைக்கெடுத்தான். உயர்ந்த கற்பகத்தருவின் மலர்மாலையை வரு வித்து ஒப்பற்றுச்சாத்தி, தன்பாற்பொருந்திய அசுரர்கள் கையிலளித்து அவர்க ளுடைய மயங்காத மனத்தையும் மயங்கச்செய்தான். எ - று. (கசுரு)

ஆறு சமயத் தவருமுவந் தருகு சார்ந்து பெறற்கரிய
பேறு விரும்பித் தனைத்தொழுவா னெவருங் காணப் பெரிதிழைத்தா
னேறு பருதி தன்னிலைவிட் டிழியக் காட்டு மெரிபகலி
னூறு மமுத கதிரிழைக்கு முறுபே ரிருளைப் பகலாக்கும்.

(இ - ள்.) ஆறுசமயத்தினரும் சந்தோ[illegible]த்து அருகேவந்து, அடைதற் கரிய பதவிகளை யபேட்சித்துத் தன்னைப்பணியும்படி பலருங்காண மிகுதியாகச் செய்தனன். ஆகாயத்திற்செல்லுஞ் சூரியன் தன்னுயர்ச்சியினின்று இறங்கக் காட்டுவான். பிரகாசிக்கின்ற பகற்காலத்தில் அமுதத்தை யூற்றெடுக்கின்ற சந் திரனைத் தோற்றுவிப்பான். பொருந்திய பெரிய இருட்காலத்தைப் பகற்கால மாக்குவான். எ - று. (கசுசு)

புலரிக் காலத் தந்தரத்துப் புலவ ரெவருங் கற்பகப்பூ
மலரிட் டேத்திக் ககனநிரைத் தெழுதல் காட்டி மதிமயக்கு
முலகத் திரைத்துப் பிரளயம்வந் தெழுதல் காட்டி யுடனமைக்கு
நிலவுக் கவிகை யொருமூன்று நிழற்றுங் கடவு ணிலைகாட்டும்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திலே ஆகாயத்திலிருந்து தேவர்கள் யாவரும் கற்பகமலர்களை யிறைத்துத் துதிசெய்து ஆகாயத்தை நிரப்பி விளங்குவதைக் காட்டி அவர்கள் புத்தியை மயக்குவான். உலகத்தில் ஒலித்துக்கொண்டு பிரளய வெள்ளம் வந்து தோன்றுவதுபோலக் காண்பித்து உடனே யடக்குவான். சந்திரி கையைவீசும் ஒப்பற்ற முக்குடைகள் நிழல்செய்யும் சைனக்கடவுளின் தன்மை யைக் காட்டுவான். எ - று. (கசுஎ)

இனைய மாயம் பலவியற்றி யவரை மயக்கி யவணிருப்ப
வினையி னிலைமை யுணராராய் நிருதர் மயங்கி வேறுற்றா
ரனைய பொழுதி னரதனை யவனைத் தொருபா லருகிருத்த
நினையு நிலைமை யுளராகி யவன்பா லினைய நிகழ்த்துவார்.

(இ - ள்.) இத்தகைய எண்ணிறந்த மாயங்களைச்செய்து, அத்திரிபுராசுரர்களை மயங்கச்செய்து அங்கே புத்தனிருக்க, செயலின் நிலைமையைச் சரியாகத் தெரியாதவர்களான அசுரர்கள் மயங்கிவேருனர்கள். அந்தக்காலத்தில், நாரத முனிவனை அக்காவணத்தின் ஒருபக்கலில் அருகேயிருக்கச்செய்ய, அசுரர்கண்டு எண்ணுந் தன்மையுடையவராகி அம்முனிவன்பால் இதனைச்சொல்லுவார்கள்.

கலிவிருத்தம்.

என்னையிவர் காரணமி ருக்குநிலை யெங்கே
மன்னியபு ரத்திவர்வ ரப்பெறுவ தெங்கே
பன்னியவ குப்பொடுப குத்தருடி யென்றூர்
நன்னிலைய வர்க்குணர நாரதனி சைப்பான்.

(இ - ள்.) இவர்காரியம் யாது? வசிக்கும் இடம் எவ்விடம்? நிலைபெற்ற இத்திரிபுரத்திற்கு இவர் அடையப்பெற்றது என்னகாரணம்? சொல்லிய விளக்கத்துடன் இவற்றைப் பிரிவுபடுத்திக்கூறி யருள்கவென்று அத்திரிபுரர் கேட்டார்கள். நாரதமுனிவன் புத்தனுடைய நல்லநிலைமையை யறியும்படி சொல்வானுயினன். எ - று. (கசகூ)

வையகம னைத்தையும்வ குத்தவனு மேனுள்
வெய்துயிர னைத்தையும்வி தித்தவனும் வேறு
வையரிவ ரன்றியவை யாவரறி யாதார்
பொய்யில்புல மைத்தலைமை பெற்றனர்பொ லிந்தார்

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும் படைத்தவனும், பூர்வகாலத்தில் மிருதியாகிய சீவர்களையெல்லாம் சிருஷ்டித்தவனும் அழகினையுடையராகிய இவரேயன்றி வேறுண்டா? அவற்றை உணராதவர் எவர்? பொய்ம்மையில்லாத புலமைத்தன்மையில் தலைமைபெற்று விளங்கினர். எ - று. (கடுo)

மேருவரை யுச்சியின்வி ருப்புடனி ருப்பார்
வாரிதிவ ளைந்தபெரு மால்வரையின் வைகி
யாரருள்பு ரிந்தடிய வர்க்கினித ளிப்பார்
சோர்வறுத வப்பெருமை சொல்லவெளி தன்றே

(இ - ள்.) மேருமலையின் சிகரத்தில் ஆசையோடு வசிப்பார். கடலாற்சூழப்பட்ட பெரிய சக்கரவாளகிரியிலே தங்கியிருந்து, பொருந்திய திருவருளைச்செய்து அடியார்களுக்கு இனிதாக அனுக்கிரகிப்பார். இவரது சோர்வற்றதவத்தின் சிறப்பையெடுத்துச் சொல்லுதல் இலேசானதன்று. எ - று. (கடுக)

எண்ணியக ருத்துணரு மெய்ப்பொருளு மின்னே
புண்ணியர ளிப்பரிது பொய்ம்மைநிலை யன்றே
யண்ணலடி யேற்குமிவை யாவுமெளி தாமா
னண்ணியது நீர்புரியு நற்றவ முயற்சி.

(இ - ள்.) எண்ணிய வெண்ணத்தை யறியும் உண்மைப்பொருளுணர்ச்சியும் இப்பொழுதே இப்புண்ணியர் கருணைபுரிவார். இதுபொய்ம்மைத் தன்மையன்று.

இப்பெருமானுடைய அடியேனாகிய எனக்கும் இவையெல்லாம் எளிதாகும். நீங்களும் அதனைவிரும்பி நல்ல தவமுயற்சியைச் செய்யுங்கள். எ - று. (க்ருஉ)

சீடரில நேகருளர் சித்தரினு யர்ந்தார்
நாடொலைய நிற்குநெறி நன்குறவு ணர்ந்தேன்
ளுடொழுதி வர்க்கடிமை சாருநெறி நின்றேன்
றேடருமு யற்சிசில நொய்தினருள் செய்தார்.

(இ - ள்.) இவருடைய சீடர்களிற் கணக்கில்லாதவர்கள் சித்தர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையுற்றோராய் உள்ளார்கள். வெகுகாலங்கழியப் பிழைத்திருக்கும் வழியை நன்றாகப்பொருந்த அறிந்தேன். இவர் திருவடிகளை வணங்கி இவர்க்கு அடிமைசெய்யும் மார்க்கத்தி லிருக்கின்றேன். தேடுதற்கரிய முயற்சியுடைய சிலவற்றை இலேசாக அநுக்கிரகித்தார். எ - று. (கருரு)

நீவிரது காணுநிலை யிங்ஙனநி கழ்த்தி
ளுவதுநு மக்கறிவுற்ற கெளித மைப்பேம்
பாவகநி னைந்ததுப கர்ந்தருளு மென்றான்
றேவரெதி ரப்படுவ செய்தருளுமென்றார்.

(இ - ள்.) இப்படிச்சொன்னால், நீங்கள் அதைப்பார்க்கும் நிலைமை உங்களுக்குத் தெரிதற்கு இலேசாவதுஞ் செய்வோம். கருத்திற்கருதிய து யாது? அதனைச் சொல்லுங்களென்றான். தேவர்கள் நேராக வரப்படுவதாகிய ஒன்றைச் செய்தருளுமென்று, அசுரர் நாரதனுக்குச் சொன்னார்கள். எ - று. (கருச)

திண்டிறலெ யிற்றசுரர் செப்பவொரு செங்கைக்
குண்டிகையி ருந்தபுன லங்கையிறை கொண்டான்
விண்டலமெ றிந்துகண்வி ழித்திலன்மு கிழ்த்தா
னண்டவெளி யெங்கணும டைத்தனர டைந்தார்.

(இ - ள்.) வலியபற்களையும் பராக்கிரமத்தையுமுடைய அசுரர்கள் இப்படிச் சொல்ல, நாரதமுனிவன் தனது சிவந்த ஒருகரத்திற்றாங்கிய கமண்டலத்திலிருந்த சலத்தை மற்றொருகையினால் ஒருசிறிதுகொண்டு ஆகாயத்தைநோக்கி வீசிக் கண்ணைத்திறக்காமல் மூடிக்கொண்டிருந்தார். ஆகாயவெளி முழுவதையும் அடைத்துக்கொண்டு அமரர் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (கருரு)

தேமருது ழாய்மவுலி யோன்முதல தேவர்
தாமரையி னுன்முனிவ ரெழுவரொடு தக்கோர்
காமுறுவி ருப்பினொடு கைதொழுது நின்றார்
யாம்வரநி னைந்தபரி சென்கொலரு ளென்றார்.

(இ - ள்.) தேன்பொருந்திய துளசிமாலைதரித்த கிரீடத்தையுடைய திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், கமலாசனனாகிய பிரமன், சப்தரிஷிகள் முதலிய தருநதவர்கள் விரும்பத்தக்க ஆசையோடு கைகூப்பிநின்றார்கள். அடியேங்கள் வரும்படி கருதிய தன்மையாதோ? அதனைக்கூறியருள்க வென்றார்கள். எ - று.

காண்வருவி ருப்பொடுக ருத்துறம திந்தேஞ்
சேண்வருந கர்க்கினிது சென்றிடுதி ரென்றான்
மாண்வருவி ருப்பொடுநி சாசரர்ம திந்தா
ருண்வருமரு ருந்தினித ழைத்திடவு ரைத்தார்.

(இ - ள்.) காணத்தக்க விருப்பத்தால் மனதிற் கருதினோம். ஆகாயத்தி லுள்ள உங்கள் நகரங்களுக்கு இனிதாகப் போகக்கடவீர்களென்றான். மாட்சி மைப்பட்ட ஆசையோடு அசுரர்கள் மதித்தார்கள். உண்ணத்தக்க தேவாமிர்தத் தை இனிதாக வருவிக்கும்படி சொன்னார்கள். எ - று. (கஙஎ)

புன்னிலைய மாயவழி புத்தமிழ்தி னைப்போ
லந்நிலைய வர்க்குநுக ராரமுத ழைத்தான்
மெய்ந்நிலைமை கண்டனர்வி யந்தனர்ப ணிந்தார்
நின்னிகர்ச கத்திலையெ னத்தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) அற்பமாகிய நிலையாகிய மாயவழியால், புத்தமிழ்தத்தைப் போல, அப்பொழுதே அவ்வசுரர்களுக்கு உண்ணத்தக்க அரிய அமிழ்தத்தை வருவித்தான். அவ்வுண்மையாகிய நிலைமையைப் பார்த்தார்கள், களித்தார்கள், வணங்கினார்கள், உமக்குச் சமானமானவர் உலகத்தில் (ஒருவரும்) இலரென்று கூறிப்பணிந்து நின்றார்கள், எ - று. (கஙஅ)

மற்றையரி யாவருமதித்தன வழங்கப்
பெற்றனர்ம யங்கினர்பெ றற்கரிய வென்று
சிற்றிதுகி டக்கவினி யெங்களையு மின்னோர்
பொற்பதம்வ ணங்குதல்பு ரிந்திடுதி ரென்றார்.

(இ - ள்.) மற்றவர்களெல்லாரும் விரும்பியவற்றை இப்படியேகொடுக்க, அதனைப்பெற்றவர்கள் மயங்கினார்கள். அடைதற்கரியன இவையென்றார்கள். இஃதிருக்கட்டும். இனி, தேவரீர் அடியேங்களையும் இப்பெரியாரது அழகிய திருவடிகளைப்பணியும் வகையைச் செய்தருள்வீராக வென்றார்கள். எ - று. ()

நன்றுரைசெய் தீருமது ளப்படுந யப்புச்
சென்றுரைசெ யத்திருவு ளச்செயலு ணர்ந்து
பின்றையினி தும்முழைவ ரப்பெறுது மென்றா
னன்றவரெ ழுந்துதொழு தன்னபுரி கென்றார்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட நாரதமுனிவன்) நன்று சொன்னீர்கள். உங்கள் மனத்திற்கொண்ட விருப்பத்தைச்சென்று அவருடன்சொல்ல, திருவுள்ளத்தின் செயலினையறிந்து பின்னர் இனிதாக உம்மிடத்தில் வருவோமென்றனன். அப் பொழுது, அவ்வசுரர்கள் எழுந்து வணங்கி அப்படியே செய்தருள்கவென்றார்கள்

நாரதமு னித்தலைவ னுயகனை யண்மிப்
போரவுணர் சொற்றனபு கன்றிடலு மன்னோ
ராரறிவ னைத்துமொரு மாயையி னகற்றிச்
சோர்வறவ வர்க்கொடுதொ ழப்புரிதி யென்றான்.

(இ - ள்.) முனித்தலைவனாகிய நாரதமுனிவன், புத்தனையடைந்து; போர் செய்தற்குரிய அசுரர்கள் சொல்லியவற்றைச் சொல்லவும், அதனைக்கேட்ட புத்தன், பொருந்திய அவர்கள் அறிவையெல்லாம் ஒருமாய்கையினால் விலக்கி, சோருதலில்லாமல் அவர்களை வருவித்து வணங்கச்செய்க வென்றனன். எ - று.

என்னுமள விற்கடிதெ ழுந்துடன டந்தான்
மின்னெயிலெ யிற்றவர்வ ணங்கவையின் மேவி
மன்னியத வத்துருவ மாதவனி ருந்தா
னன்னவர்த மக்கிவையெ டுத்தறைவ தானன்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லியவுடனே, நாரதன் விரைந்து எழுந்து சென்றனன். மின்னுகின்ற வேல்போன்ற பல்லையுடைய அசுரர்கள் பணியும் சபையிற் பொருந்தி, நிலைபெற்ற தவவடிவனாகிய நாரதமுனிவனிருந்தனன். அவ்வசுரர்கட்கு இவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவதானான். எ - று. (நகூஉ)

நீவிர்புக லப்படுவ யாவுநினை வோடு
மோவில்கரு ணைப்படவு ரைத்தனனு ரைப்ப
மாவிரதி காள்புலவர் வானவர்வ ணங்குந்
தேவனரு ளப்படுவ செப்புவன கேண்மின்.

(இ - ள்.) பெரியவிரத முடையவர்களே! நீங்கள் சொல்வனவற்றையெல்லாம் நினைவுடன், அழிவில்லாத கிருபையுண்டாகவுரைத்தேன். அப்படியுரைத்ததற்கு, புலவர்களும் வானவர்களும் பணிகின்ற தேவன் அருள்செய்யும்படி திருவாய் மலர்ந்தருளியவற்றைக் கேட்பீர்களாக. எ - று. (கசூரு)

புண்டர நுதற்றவள நீறுபுனை கின்றார்
கண்டிகைபு னைந்தனர்க ருத்தவல் முற்றார்
மண்டுநர கப்புகுது மாமரபி னின்றார்
பண்டைமறை யென்றுசில பன்னியழி கின்றார்.

(இ - ள்.) (நீ சொல்லுகின்றவர்கள்) நெற்றியில் திரிபுண்டரமாக வெள்ளிய நீற்றினைத் தரிக்கின்றார்கள். உருத்திராக்க கண்டிகையை யணிகின்றார்கள். நெருங்கிய நரகத்திற் புகத்தக்க பெரியவழியில் நின்றார்கள். பழயவேதமொழியென்று சிலவற்றைக்கூறி யழிகின்றார்கள். எ - று. (சகூச)

முக்குடைநி ழற்றிசைமு கக்கடவு ளுக்கே
நெக்குருகு சிந்தையொடு நின்றிதழ விழ்க்குஞ்
செக்கமல மென்னமலர் சேவடிதொ ழாதே
புக்கவர்த மக்கருள்பு ரிந்திடுத லன்றே.

(இ - ள்.) (பொன் மணி முத்துக்களாலாகிய) முக்குடை நிழலிலே நான்கு முகங்களையுடைய அருகனுக்கே நெக்குவிட்டுருகும் மனதுடனிருந்து, இதழ்கள் விரிக்கும் செங்கமலமலர்போன்ற சிவந்தபாதங்களை வணங்காமற் போனவர்களுக்குத் திருவருள் பாலித்தல் நல்லதாமோ? எ - று. (கசூ௬)

தேமலர்சி ணைப்பொதுள சோகுடைநி ழற்கீழ்
மாமைதரு முக்குடையொ ருத்தனைவ ணங்கின்
யாமவரெ னப்புரிவ துண்டெனவு ரைத்தார்
ஞேமகல வுங்கணிலை சொற்றிடுதி ரென்றான்.

(இ - ள்.) தேன்பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த கிளைகள் நெருங்கிய அசோகமரத்தின் நிழலிலே அழகுவாய்ந்த முக்குடை நிழற்றும் ஒப்பற்ற ஒருவனைப்பணிந்தால், நாம் அவர்போலச் செய்வதுண்டாமென்றுகூறினர். உங்கள் நிலையைக் குற்றமகலச் சொல்லுங்களென்றான். எ - று. (கசுசு)

எம்முடைய முற்றவமி ருந்தபரி சன்றோ
மும்மையம ணிப்புரிசை முப்புரம டைந்தீ
ரிம்மைமறு மைக்குமினி தெய்திநிலை பெற்றேம்
பொய்ம்மைநிலை யற்றனமெ னச்சிலர்பு கன்றார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அவ்வசுரர்களிற் சிலர், எம்முடைய பண்டைத் தவப்பலன் இருந்த தன்மையாலல்லவோ, மூவகைப்பட்ட அழகிய மதில்சூழ்ந்த திரிபுரத்தை யடைந்தீர்கள். இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மையுற்று நிலைபே றடைந்தோம். பொய்ம்மையாகிய நிலைமையினின்று பிரிந்தோமென்றார்கள்.

பூசனைது றந்தனர்க ணீறுபுனை கில்லா
ரீசனைம றந்தனரெ டுத்தநிலை விட்டார்
மாசொழியு மந்திரம னைத்தையும றந்தார்
நீசரெனு முற்குணநி லைத்தனரி ழிந்தார்.

(இ - ள்.) சிவபூசையை விடுத்தார்கள். திருவெண்ணீறு தரிக்கமாட்டார் கள். சிவபெருமானை மறந்தார்கள். குற்றம் நீங்கிய மந்திரங்களையெல்லாம் அறவே மறந்தார்கள். நீசர்களென்று சொல்லப்படும் பழயகுணமானது நிலைக் கப்பெற்றார்கள். இழிதகைமை யெய்தினர்கள். எ - று. (கசுஅ)

வேதமுறை கெட்டனர்பு ராணமுறை மேவுங்
காதனெறி விட்டனர்க ருத்தவல முற்றா
ரோதருமு ருத்திரம ணித்தொடையொ ழித்தார்
தீதுகுடி புக்கினர்ம யக்கமுறு தீயோர்.

(இ - ள்.) வைதிகமுறை தவறினர்கள், புராணமுறைகளிற் பொருந்திய விருப்பமான வழியைவிலகினர்கள். மனத்தின்கண் வருத்தமெய்தினர்கள், சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடைய உருத்திராக்க மணிமாலையை விடுத்தார்கள். (புத்தோபதேசத்தால்) மயக்கமெய்திய அக்கொடியோர்கள் தீதென்பது தமது நெஞ்சத்தில் குடிபுகுந்தவர்களானார்கள். எ - று. (கசுகூ)

எழுந்தனர்ந டந்தனர்ப வுத்தனிரு தாண்மேல்
விழுந்தனரி ரந்தனர்வி யப்புறும னத்தர்
தொழுந்தகையி னின்றனர வர்க்கருள்சு ரந்தா
ன ழுங்குமறு மாயையினொர் மந்திரம ளித்தான்.

(இ - ள்.) சந்தோஷமெய்திய மனமுடையவர்களாய், எழுந்து விரைந்து நடந்து புத்தனுடைய இருதாள்களின்மீது நமஸ்கரித்து யாசித்துப்பணியுந் தன்மையிலிருந்தார்கள். அவ்வசுரர்களுக்குப் புத்தன் கருணைபூத்து, அச்சந்தருகின்ற குற்றம்பொருந்திய மாயையால் ஒருமந்திரத்தை யுபதேசித்தான். எ - று. (கஎ0)

அத்தகைய மந்த்ரவிதி கொண்டதிச யித்தார்
சித்தநினை கின்றனசி றப்பினொடு பெற்றார்
மத்தமரு ளோடறமை யங்கினர்மு யங்கிப்
புத்தசம யத்தொடுபொ ருத்தினர்க ருத்தை.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட மந்திரவிதியினால் அதிசயமெய்தினார்கள். மனதிற்கருதுகின்றனவற்றைச் சிறப்பாக அடைந்தார்கள். களிப்பும் மதமும் ஒன்றுபு றமயங்கினார்கள். பிரயத்தினப்பட்டுத் தமது கருத்தைப் புத்தசமயத்துடன் பொருந்தச் செய்தார்கள். எ - று. (கஎக)

மூன்றெனவ யங்கியம ணிப்புரிசை மூதூ
ரேன்றவரி யாவருமு ணர்ந்தனரெ ழுந்தார்
தோன்றினர்வ ணங்கினர்து தித்தனர்ம தித்தார்
வான்றுணையெ னக்கருதி மந்த்ரவருள் பெற்றார்.

(இ - ள்.) மூன்றாகவிளங்கிய அழகிய மதில்சூழ்ந்த பழைய நகரத்திற் பொருந்தியவர்க ளெல்லாரும் இதனையறிந்து புறப்பட்டார்கள், அங்கேவந்தார்கள். புத்தனைப்பணிந்தார்கள். தோத்திரஞ்செய்தார்கள். மதித்தார்கள். இவரே சிறந்த துணையாவாரென்று நினைத்து மந்திரசக்தியை யருளப்பெற்றுக் கொண்டார்கள். எ - று. (கஎஉ)

மூதுணரு நாரதமு னித்தலைவ னன்னோர்
மாதர்நிலை பெற்றுவளர் கற்பழியும் வண்ணங்
காதொடுந டந்திகல்க ருங்கண்மயில் போல்வார்
பேதமழி யத்தனிபு குந்திவைபு ரிந்தான்.

(இ - ள்.) முழுதுணர்ந்த முனித்தலைவனாகிய நாரதமுனிவன், அத்திரிபுரருடைய மாதர்களின் நிலைபெற்று வளர்கின்ற கற்புநிலைகெடும்படி, காதுவரையில் நடந்து போர்செய்யும் கரியகண்ணையுடைய மயிலின் சாயல்பொருந்திய அம்மாதர்களுடைய அறிவகலும்படி தனியேசென்று இவற்றைச்செய்தனன்.

கற்புநிலை யென்பதெது காமனிக லம்பான்
மற்புயமெ லிந்துநலம் வவ்வினர்த மக்கே
யிற்படவ ருத்தியரு ளின்னலம ளித்த
லற்படகு ழற்றெரிவை யர்க்கழக தாமால்.

(இ - ள்.) கற்புநிலையென்பதுயாது? மன்மதனுடைய போர்செய்யும் மலர்க்கணையினால் மற்போர்புரியும் தோள்கள் மெலிந்து சுகத்தைக் கிரகிக்கவிரும்பினவர்களுக்கே, வீட்டில் வருவித்து அன்போடு சுகந்தருதல். இருள்போற் கரியகூந்தலையுடைய மங்கையர்களுக்கு இதுவே அழகாகும். எ - று. (கஎச)

தன்னுயிரெ னற்குரிய கேள்வர்தழு வுந்தோ
றின்னலம ளிப்பதும னக்கினிய ரெண்ணி
யன்னதுதொ ழத்தகைய கற்பினிலை யல்லாற்
கன்னியர்த மக்கொருக வின்பெறுவ தெங்கே.

(இ - ள்.) மனத்திற்கினியராகிய தன்னுடைய வுயிரென்று சொல்லுதற்குரிய அன்பினர் விரும்பித்தழுவுந்தோறும் இனிய சுகத்தைக்கொடுப்பது வணங்கத்தக்க கற்பின்நிலைமை. அதுவேயல்லாமல் மாதர்களுக்கு வேறொரு அழகு உண்டாவது எங்கே? எ - று. (கஎ௫)

ஆரெழில நங்கனைநி கற்பவரை யண்மி
வாரிளமு லைச்சுவடு மார்புறவ முத்திச்
சேர்பவர்வ யங்கழகு செல்வநிறை வாணாள்
பேரெழின்ம கப்பெறுதல் பெற்றினிது வாழ்வார்.

(இ - ள்.) அழகுபொருந்திய [அநங்கன்=உருவிலி] மன்மதனை யொத்த ஆடவரை நெருங்கி, கச்சணிந்த முதிராதமுலையின் சுவடு அவர்கள் மார்பிற்பொருந்த அழுத்திப்புணரும் மங்கையர்கள், பிரகாசிக்கின்ற அழகு செல்வம் மிக்க ஆயுள் பேரழகுடைய புதல்வரைப்பெறுதல் முதலியபேறுகளையெய்தி இனிதாக வாழ்வார்கள். எ - று. (கஎசு)

செந்துவரி தழ்ப்பருகு தெள்ளமுதம் வவ்விச்
சிந்தனைம ருண்டவர்தெ ருட்சிமன னெண்ணி
யந்தளிர்வ ளைக்கையின ணைத்துமரு வாரேற்
றந்தமுயிர் தம்முடல்வெ றுப்பதிடை தாழார்.

(இ - ள்.) செம்பவளம்போன்ற அதராமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்துதெளிந்த அமுதத்தைக்கொண்டு மனமயங்கி யவருடைய தெருட்சியை மனதிற்கருதி, அழகிய மாந்தளிர்போன்ற வளையலணிந்த கையினாலணைத்து அத்தகையினரைப் புணராராகில், தங்களுயிர் தங்களுடலை வெறுப்பதைச் சிறிதும் தாமதியார்.

செக்கரெழு வெண்பிறைசெ ழுந்தழல்வி ரிப்பப்
புக்கிளைய வாடையுயிர் தேடியிடை போத
நெக்குருகு நெஞ்சொடுவ ருந்துநெறி தேரா
மைக்குழல வர்க்குநிரை யக்குழிவ ழாதால்.

(இ - ள்.) செவ்வானத்திலெழுந்த வெண்மைதங்கிய சந்திரன் செழிய அக்கினியைவீச, இளமைதங்கிய வாடைக்காற்றானது புகுந்து உயிரை(ப்பருக)த் தேடி இடையேவர, நெக்குவிட்டுருகும் மனத்துடன் வருந்துகின்ற ஆடவருடைய மார்க்கத்தைத்தேராத கரியகூந்தலையுடைய மாதருக்கு நரகக்குழிதவறாது,

பற்றியவி ருப்பொடுபெ சித்தவ ரிருப்ப
மற்றவர்த மக்கனம்வ ழங்குநரை யொப்ப
முற்றுதுய ரக்கடலின் மூழ்குநரை யன்றி
நற்றுணைவ ரென்றருள்வ ழங்குவது நன்றே.

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்ட ஆசையோடு பசிப்பிணியெய்தியவர்கள் பட்டினியிருக்கவும், (பசிப்பிணியில்லாத) ஏனையோருக்கு அன்னம் அளிப்பவர்களைப் போல, (காமப்பசியால்) முதிர்ந்த துன்பக்கடலில் மூழ்கியவர்களைவிடுத்து (அப்பசியில்லாதவர்களை) நல்ல [துணைவர்] கணவரென்று கிருபைசெய்து சுகங் கொடுப்பது நல்லதோ? எ - று. (களசு)

என்றினைய பன்னினன ருந்தவனி ருந்தான்
மன்றன்மல ரோதியர்ம னக்கவலு ழந்தார்
நின்றமுனி யைத்தொழுது நீயிவணெ மக்கோர்
நன்றதிச யப்பொருண டத்தியரு ளென்றார்.

(இ - ள்.) என்று இத்தகைய மொழிகளைச்சொல்லிப் பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவனிருந்தான். அதனால், மணந்தங்கிய மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய அசுரமங்கையர்கள் மனத்துயரெய்தினார்கள். பின்னர், அங்கிருந்த நாரதமுனிவனைவணங்கி, நீர் இப்பொழுது எங்களுக்கு ஓரதிசயப்பொருளை நடத்தியருள்கவென்றார்கள். எ - று. (சஅ0)

வானுலக ரம்பையரி யாரும்வரு மாறோர்
மேனிலையு ணர்ந்தனன டைந்தனர்வி ருப்பி
னானவரை நீவிரெவ ரென்னவவர் யார்க்குங்
கானிலவு காமமருள் கற்பினர்க ளென்றார்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள அரம்பாஸ்திரீக ளெல்லாரும் வரும்படி ஒருமேலாகிய நிலைமையைக்கருதினன். உடனே அவர்கள் ஆசையுடன்வந்தவர்கள். அவர்களைநோக்கி நீங்கள் யாரென்னவினவ, அவர்கள்; நாங்களெல்லாருக்கும் அளவாகிய காமசுகத்தைக் கொடுக்குங் கற்புடைய மங்கையர்களென்று சொன்னார்கள். எ - று. (சஅக)

ஈதுளம தித்தனரி லங்கிழையர் யாரும்
பேதுறும னத்தர்படு கற்பொடுபி ழைத்தார்
மாதரவர் பற்பலரி டத்துமனம் வைத்தார்
போததில வர்க்கினிய பற்பலபு ரிந்தார்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற ஆபரணமணிந்த அசுரமாதர்கள்யாவரும் இதனை மனதிற்கொண்டு மயங்கிய மனமுடையவர்களாகி, தவறிய கற்புநிலையோடு மாறுபட்டார்கள். அவர்கள் அழகினையுடைய ஆடவர் பலர்பால் மனம்விரும்பினார்கள். அப்போது அவ்வாடவர்க்கு இனியனவாகிய பலதொழில்களைச் செய்தார்கள்

வாயின்மறு கெய்துவர்ம னக்கினியர் வந்தாற்
பாயலின ழைத்திருப ணைப்புயம ழுந்த
வாய்வளைம லர்க்கைகொடி றுக்குவர நுச்கிச்
சேயிதழ்கொ டுப்பர்புது மைக்கலவி செய்வார்.

(இ - ள்.) தெருவிலுள்ள வாயிலின்பாலடைந்து, தங்கள் மனதிற்கினிய காமுகர்கள் வரக்கண்டால், அவர்களையுள்ளே யழைத்துச்சயனத்திற் சென்று

கினைத்த இருதோள்களும் அழுந்தும்படி வளையலணிந்த தாமரைமலர்போன்ற கைகளாலிறுக்கி ஆலிங்கனஞ்செய்வார்கள். செவ்விய இதழைக்கடித்துப் பருகும்படி கொடுப்பார்கள். புதிய புணர்ச்சியைச் செய்வார்கள். எ - று. (சஅரு)

பற்பலரி டத்தலது சிந்தனைப ரப்பார்
கற்பினெறி யென்பதுக ழிந்தனரொ ழிந்தா
ரெற்படுமு கிர்க்குறிய ராகியெழி லெய்துஞ்
வற்பொருத னந்தெரிய வீதிமறு குற்றார்.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்தவ ரிடத்திலல்லாமல் (ஒருவர்பால்) மனத்தைப் புகவிடார்கள். கற்புவழியென்பதை அறவே நீங்கி யொழிந்தார்கள். பகற்காலத்திலே, உண்டாகிய நகக்குறிகளையுடையவராகி அழகுபொருந்திய சூதாடுகருவியையொத்த முலைகள் தெரியும்படி தெருக்கடோறும் திரிவார்கள். எ - று. ()

குங்குமமெ ழுக்கெறித ருக்குவவுக் கொங்கை
தங்கியநு சுப்பொசித ரும்படியொ துக்கிக்
கொங்கலர்ம லர்ச்சிகழி மைந்தர்குவ வுத்தோள்
செங்கயலெ றிந்துயிர்செ குத்துநகை செய்வார்.

(இ - ள்.) குங்குமச்சேறு மெழுகிய குவிவாகிய கொங்கையைச்சுமந்த இடையானது உடையும்படி யொதுங்கி, மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த மலாணிந்த முடியையுடைய மைந்தர்களது, குவிந்ததோள்களை, தமது செவ்விய கயல்போன்ற விழிகளை யெறிந்து ஆவியையழித்துப் புன்னகைபுரிவார்கள். எ - று. (சஅகூ)

மற்படுபு யத்தறுகண் வாளசுர ரீதே
கற்பெனம திததனர ருங்கலவி தன்னு
லற்புதம டைந்தனர்ம யங்கினர யர்ந்தார்
முற்கலவி யித்துணைகொ டாதெனமு னிந்தார்.

(இ - ள்.) மற்போர்புரியும் புயத்தையும் அஞ்சாமையையுமுடைய வாளேந்திய அசுரர்கள் இதுவே கற்பென்று மதித்தார்கள். அரியசையோகத்தினல் மகிழ்ந்து மயங்கிச் சேர்ந்தார்கள். முன்னைய புணர்ச்சி இவ்வளவு சுகத்தைக்கொடுக்கமாட்டாதென்று (தமது பண்டைய கணவர்களின்புணர்ச்சியை) வெறுத்தார்கள்.

மேற்படி வேறு.

இப்பரி சியற்றின னியைந்த நாரதன்
செப்பிள முலையவர் கற்பிற் றீர்ந்தனர்
மைப்புய லனையவன் மருங்கு சார்ந்தன
னெப்புற வொருவழி யிருந்து சாவினன்.

(இ - ள்.) பொருந்திய நாரதமுனிவன் அவ்வகையாகச் செய்தனன். கிண்ணத்தையொத்த இளமைதங்கிய முலையையுடைய அசுரமாதர்கள் கற்புநிலையினின்று பிரிவுபட்டார்கள். கரியமேகம்போலுந் திருமேனியையுடைய திருமாலுக்கருகே சென்றான், இணக்கமெய்தும்படி ஓரிடத்திலிருந்து வினவுகின்றான்

போர்ரடு வாளெயிற் றசுரர் பூசனை
வேரற முடிந்ததோ வனைய மெல்லிய
லாரெழில் கற்புநீத் தகன்று ளார்கொலோ
சோர்வற வுரைத்தியென் றருகன் சொல்லினன்.

(இ - ள்.) போர்க்களத்திற் கொல்லுகின்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய அசுரர்செய்த சிவபூசையானது அடியோடு அழிந்ததோ? அந்தமாதர்கள் அழகுபொருந்திய கற்பென்பதை விலக்கிப்பிரிந்து விட்டார்களோ? சோர்வின்றிச்சொல்லுவாயாக வெனப்புத்தன் கேட்டனன். எ - று. (கஅஅ)

நீறழித் தொழிந்தனர் நிருத்த னின்னரு
ளூறுமஞ் சக்கரத் துண்மை சோர்ந்தனர்
மாறெருடு முருத்திர மணியு நீத்தன
ராறணிந் தவனருச் சனையு மற்றனர்.

(இ - ள்.) (நெற்றியிலிட்ட) திருநீற்றைக் கலைத்துவிடுத்தார்கள். நடனஞ்செய்புஞ் சிவபெருமானுடைய இனியதிருவருளானது ஊற்றெடுக்கும் பஞ்சாக்கரத்திற்கொண்ட உண்மையைக் கைவிட்டார்கள். மாறுபாட்டோடு உருத்திராக்கமணியையும் விலக்கினார்கள். கங்காநதிதரித்த அவ்விறைவன் பூசையையும் பிரிந்தார்கள். எ - று. (கஅகூ)

இற்படும் வாழ்க்கையர் யாருந் தம்முடைக்
கற்பற நீத்தனர் கலவிப் பூசலின்
முற்படு சிந்தைய ராகி முன்னினார்
பற்பலர்க் களித்தன ரதர பானமே.

(இ - ள்.) இல்லறவாழ்க்கை யுடையவர்களெல்லாரும் தம்முடைய கற்புத்தன்மையை அறவே நீத்தார்கள். போகசுகத்தில் முற்பட்ட மனமுடையவர்களாகி அதனையே கருதியிருந்தார்கள். தங்கள் இதழைக்கடித்துப் பருகும்படி பற்பலருக்கும் கொடுத்தார்கள். எ - று. (கசூ0)

விரதமா தவந்தரு விரத்தன் மற்றொரு
பரமயோ கன்குண பரனென்ன றின்னவ
ருரவுமா யையினம துள்புக் காரல
ரரனடித் தாமரை யயர்த்தி லார்களே.

(இ - ள்.) நல்விரதங்களையும் சிறந்த தவத்தையுமுடைய விரத்தன், மற்றொரு பரமயோகனென்பவன், குணபரன் என்றுசொல்லப்பட்ட இவர்கள், வலிதங்கிய நமது மாயாசத்தியால் நமக்கு மனந் திரும்பினாரல்லர். சிவபெருமானுடைய பாததாமரைகளை மறந்தாரிலர். எ - று. (கசூக)

ஆங்கவர் தன்மையை யளப்பிற் கொன்றையந்
தேங்கமழ் சென்னியோற் குவமை செப்பலாம்
பூங்கழ லருச்சனைப் போது போக்குவார்
நீங்கிலர் சைவநூ னெறியி னின்றனர்.

(இ - ள்.) அம்மூவருடைய நிலைமையை யளவிட்டுப் பார்த்தால் அழகிய தேன்சொரியுங் கொன்றைமாலைசூடிய முடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பு சொல்லுதல்கூடும். சிவபெருமானுடைய அழகிய வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்தும், நீங்காதவர்களாகிச் சைவநூல்களை முறையேபயின்றும் பொழுதுபோக்குவார்கள். எ - று. (கசூஉ)

ஒருபுரத் தொருவரா யுறைவ ராங்கவர்
குருமொழித் ததீசியோ கும்ப யோனியோ
வருளுப மன்னியத் தறவ னோவவர்த்
தெருமரு சிந்தையேந் தெரிகிலே மென்றான்.

(இ - ள்.) ஒருபுரத்திற் கொருவராக (அம்மூவரும் அம்மூன்று புரங்களில்) வசிக்கின்றார்கள். அவர்கள் குருமொழித் ததீசிமுனிவனோ, [கும்பயோனி] குடத்திற்பிறந்த அகத்தியமுனிவனோ, அருள்புரியும் உபமன்னியுமுனிவனோ? மய்யகிய மனமுடைய அடியேன் அவர்களை யின்னவரென்று உணரமாட்டேன் என்று நாரதன் கூறினன். எ - று. (கசூக)

அனையது கேட்டலு மமல நாயகன்
றனதடிச் சீடரைத் தருக வென்றன
னெனையரு மடைந்தன ரிவரை நோக்கினன்
கனைகழற் றிகிரியோன் கழறன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டவுடனே அமலநாயகனாகிய திருமால், தன்திருவடிகளைப் பக்திசெய்யும் சீடர்களைக்கொண்டு வருகவென்றனன். உடனே யெல்லோரும் வந்தார்கள். இவர்களைப்பார்த்து ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கசூச)

புன்குலச் சமயமே பொருந்து மூவர்த
முன்புறப் போகலீர் முகமு நோக்கலீர்
வன்புலத் தவரொடு மாறு கொள்கலீர்
தென்புலத் தவரவ ரென்று செப்பினான்.

(இ - ள்.) இழிகுலத்தவருடைய மதத்தையேபொருந்திய அம்மூவர்களுக்கு முன்பாக நீங்கள் போகாதீர்கள். அவர்கள் முகத்தையும் நோக்காதீர்கள். அக்கடின புத்தியையுடையவர்களோடு கூடாதீர்கள். பகைகொள்ளாதீர்கள். அவர்கள் [தென்புலம்] யமபுரமடையவேண்டியவர்களென்று கூறினன். எ - று. ()

தன்னிலை நிறுவுற நினைந்து தன்னுடைப்
புன்னிலை மாயையி னொருவன் போந்துற
முன்னினா னங்கவன் முகுந்தப் புத்தனா
யன்னவ னுருவுகொண் டமைதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) தன்னிலைமையை நிறுத்திவைக்கக்கருதி, தன்னுடைய இழிதகைமையாகிய மாயையால் ஒருவன் வரும்படி கருதினான். அப்பொழுது அவன் முகுந்தப்புத்தனாகி அவனுடைய வடிவையே தன்வடிவாகக்கொண்டு பொருந்துவதாயினான். எ - று. (கசூரு)

ஆங்கவ னவ்வுழை யிருப்ப வாடரித்
தேங்கமழ் துளவினன் சேறன் மேயினன்
வீங்குநீர்த் திரைபொரு தலைக்கும் வேணியோற்
றூங்கிருங் கயிலையஞ் சாரன் மேவினன்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அத்தோன்றிய முகுந்தப்புத்தன் அங்கேதங்கி யிருக்க, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற தேன்சொரியும் துளசிமாலைதரித்த திருமால் செல்லுதல் பொருந்தினர். பெருக்கெடுக்குங் கங்காநதியின் அலைகள்மோதுகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானைத்தாங்கிய பெரிய கைலாயகிரியின் அழகியசாரலை (நாரதமுனிவனோடு) சேர்ந்தனர். எ - று. (கசுஎ)

நோக்கிய விருவருங் கயிலை நோக்குறு
வாக்கிய விழிமறைந் தலம்வந் தாரவ
னூக்கிய கருத்தரா யொருங்கு சிந்தையைத்
தூக்கினின் றளந்தன ரினைய சொல்லினர்.

(இ - ள்.) சேர்ந்த இருவரும் திருக்கைலாயத்தைநோக்கியவுடன், கண்பார்வைமறைந்து வருத்தமெய்தினர்கள். அப்பொழுது தளர்ச்சியெய்திய மனமுடையவராய் ஒருவழிப்படக் கருத்தைச்செலுத்தி நின்று ஆலோசித்து இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுவார்கள். எ - று. (கசுஅ)

சுழிகொணீர் வேணியைத் தொழுத பூசனைக்
கழிவுசெய் தியற்றினே மாத லானம
விழிதெரி யாவழி மேவி னேமெனத்
தொழுதுயர் கையினர் தவத்திற் றாங்கினர்.

(இ - ள்.) சுழிகள்பொருந்திய கங்கைநீரையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை வணங்கிய பூசைக்குக் கெடுதியைச்செய்து முடித்தோம். ஆனபடியால், நம்முடைய கண்கள் பார்வைதெரியாத வகையை யெய்தினோமென்று, வணங்கி உயர்த்திய கையையுடையவர்களாய்த் தவச்செயலைமேற்கொண்டார்கள்

ஊழிபல் கழித்தனர் தவத்தி னோங்கினு
ராழிநஞ் சணிமிடற் றவனை யர்ச்சியாப்
பாழியே றுயர்த்தருள் பரம னீங்கிவர்
சூழ்வன திருவுளத் தடைத்துத் தோன்றினன்.

(இ - ள்.) தவத்தொழிலில் மேம்பட்டார்கள். திருப்பாற்கடலிற் றோன்றிய ஆலாலவிஷத்தை யணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை யர்ச்சித்து, பல ஊழிகாலங்கள் கழித்தனர். வலிதங்கிய இடபக்கொடியை யுயர்த்தியருளிய சிவபெருமான், இவர்கள் கருதியனவற்றைத் திருவுளத்திற்கொண்டு காட்சிதந்தருளினர். எ - று. (உ00)

பரித்துறு சிந்தையிற் பரிவி னுனென்ம
யருச்சனை யாற்றினேர்க் கழிவு செய்துளாங்

திரித்தனி ராதலிற் றெரிந்தி லீர்விழி
யுரித்தென நமக்கவை யுதவி னேமெனா.

(இ - ள்.) மனத்தில் பரிவுற்று ஆசையோடு எம்மைப்பூசைசெய்த திரிபுரவாசிகளுக்குக் கெடுதியுண்டுபண்ணி மனதைத்திருப்பி விட்டீர்கள். ஆதலால் கண்கள்தெரியப் பெற்றிலீர். நமக்கு உரித்தென்றுகருதி அவற்றையுங் கட்குக் கொடுத்தோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ - று. (௨௦௪)

மானத வாவியின் மருங்கு வானவ
ரானவ ரெவரு மடைந்து ளாரவண்
டேனமர் துளவினோய் சேறி சென்றபி
னேனைய புரந்தெறற் கியற்று வீரெனா.

(இ - ள்.) மானததீர்த்தத்தின்ருகே தேவர்களானவர்க ளெல்லாரும் சேர்ந்துள்ளார்கள். தேன்பொருந்திய துளசிமாலைதரித்த திருமாலே! நீயங்கேசெல்லக்கடவாய். அப்படிச்சென்றபிறகு அந்தமுப்புரங்களை யழித்தற்கு வகைசெய்யக்கடவீர்களென்று. எ - று. (௨௦௫)

திருவருள் புரிந்தருட் கயிலை சென்றனன்
மருவருந் துளவினோன் மான தப்பெரும்
பொருபுனற் றிருக்கரை யருகு போயினான்
றருநிழற் கடவுளர் தொழுது சார்ந்தனர்.

(இ - ள்.) திருவருள்செய்ய, கிருபைதங்கிய கைலாயகிரியை யடைந்தனர். மணம்வீசுந் துளவமாலைதரித்த திருமால் மானததீர்த்தத்தின் அலைகள் மோதுகின்ற நீரையுடைய கரைக்கருகே சென்றனர். கற்பகத்தருவின் நீழலில் வசிக்குந் தேவர்களெல்லாரும் திருமாலைக்கண்டு வணங்கிச் சார்ந்தார்கள். எ - று. (௨௦௬)

அனையவர் தம்மொடு மவணி ருந்துழி
முனிவரு மமரரு முகுந்தற் போற்றிநீ
புனைபுர மடைந்தவண் புரிந்த வாறெலா
நினைவொடு மொழிதியென் றிரந்து நின்றனர்.

(இ - ள்.) அவ்வமரர்களோடும் அத்தீர்த்தக்கரையில் இருந்தகாலத்தில் முனிவர்களும் தேவர்களும் விஷ்ணுவைத் துதிசெய்து, தேவரீர் அலங்கரிக்கின்ற முப்புரங்களையெய்தி அங்கேசெய்த செயல்களையெல்லாம் நினைவாகச்சொல்ல வேண்டுமென்று யாசித்துக் கேட்டார்கள். எ - று. (௨௦௭)

முப்புர மடைந்தது முயன்ற மாயையா
லப்புர மழிந்தது மனைத்து நாரதன்
செப்புர வளத்தினாற் செப்பி னானளத்
துப்புர வடைந்தன ரமரர் தொல்லையோர்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களைச் சேர்ந்ததும், முயற்சிசெய்த மாயாசக்தியால் அப்புரங்கள் தர்மமழிந்ததும் எல்லாவற்றையும் நாரதமுனிவன் செவ்வையாக வளமையோடு தெரியச்சொல்லினான். அதனைக்கேட்ட பழையோராகிய தேவர்கள் மனத்தின் ஒழுங்கைப்பெற்றார்கள். எ - று. (௨௦௮)

இலங்கெயிற் றசுரருக் கிலிங்க மீந்துள
வலங்கெழு தோளினுன் மயனு மற்றையோர்
குலந்தழை தரத்தரு குருவு மாங்குளர்
பொலங்கெழு திகிரியாய் புரிந்த தெவ்வணம்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பற்களையுடைய அசுரர்களுக்குச் சிவலிங்கங்கொடுத்துள்ள வெற்றிமிகுந்த தோளையுடையோனுகிய மயனென்பவனும், அவ்வசுரர் குலந் தழையச்செய்யும் குருவாகிய சுக்கிரனும் அங்கேயிருக்கின்றார்கள். அப்படியிருக்க, அழகுமிகுந்த சக்கரந் தாங்கிய திருமாலே! நீங்கள் இதுசெய்தவகை எப்படி? எ - று. (உ0சு)

என்னலு முயிர்புரந் தளிக்கு மெம்பிரா
னன்னவர்க் கியம்புவா னவர்க்குத் தம்மிலோர்
பின்னமுண் டாதலிற் பிறந்தசா பத்தாற்
பொன்னிம யாசலத் தலத்திற் போயினர்.

(இ - ள்.) என்றுவினவவும், உயிர்களைக் காத்திரட்சிக்கும் எமது பெருமானுகிய திருமால், அத்தேவர்கட்குச் சொல்லுவார். அம்மயனுக்கும் சுக்கிரனுக்கும் தங்களில் ஒரு குறைவுண்டாதலாற் றோன்றிய சாபகாரணமாக, அவர்கள் அழகிய இமயாசலமாகிய இடத்திற்குச் சென்றார்கள். எ - று. (உ0எ)

அன்னதோ வென்றனர் பிரம னாதிய
ரின்னல்கொண் டித்துணை யெடுதத காரிய
முன்னினோ மாங்கது முடித்து மென்றெளி
பொன்னவிர் சடையினைப் போற்றன் மேயினர்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட பிரமன் முதலினோர் அப்படியோ வென்றார்கள். துன்பத்தினுல் கருதினோமாகிய இவ்வளவினதாகிய எடுத்தகாரியத்தை முடிவு செய்வோமென்று பேசிக்கொண்டு, பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானைத் துதிப்பாரானார்கள். எ - று. (உ0அ)

ஆழ்புன் மானத வாவி யாழ்ந்துற
மூழ்கினன் கிடந்தன னீனத்தன் முற்றுவான்
றாழ்சடை யவன்றிருப் பூசை சார்ந்தன
னாழ்பல கழித்தன னுவண வூர்தியே.

(இ - ள்.) ஆழ்ந்தநீரையுடைய மானததீர்த்தத்திற் படிந்து மூழ்கினன், ஓர்புறத்திலிருந்து, தாங்கள் கருதியதை முடிக்கும்படி, தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருப்பூசையைச் செய்பவராகிப்பல்லூழிகாலம் கருடவாகனராகிய திருமால் அமர்ந்து கழித்தனர். எ - று. (உ0கூ)

தாளுடைத் தாமரைச் சதுமு கத்தனோ
டாளுடை யிந்திர னமரர் யாவரு
மூளிருந் தவம்புரி முனிவ ரேனையோர்
கோளறு புன்றவக் குறித்து நின்றனர்.

(இ - ள்.) தாளையுடைய தாமரையிலெழுந்தருளிய நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனுடன், அரசுரிமைபொருந்திய தேவேந்திரனும் ஏனையதேவர்களும், முயன்று பெருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களும், மற்றையோர்களும், குற்றமற்ற சலத்தில் தவஞ்செயலை மேற்கொண்டு நின்றனர். எ - று. (உ௧0)

தீம்புனல் புறவடி தோய்க லார்தெளி
வாம்புன னின்றன ரரனை யேத்தினர்
வாம்பரி மழவிடை யரதன் சேயொடுந்
தேம்புரி குழலொடு மெதிரிற் சென்றனன்.

(இ - ள்.) இனியநீரானது புறவடியில் தோயப்பெருதவர்கள், தெளிவாகிய சலத்தில் நின்றுகொண்டு சிவபெருமானைத் துதிசெய்தார்கள். தாவிச்செல்லும் இளமைதங்கிய இடபத்தைவாகனமாகவுடைய சிரேஷ்டமான சிவபெருமான், குமாரசுவாமியோடும் தேனொழுகும் (மலரணிந்த) புரிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியோடும் பிரத்தியட்சமாயினர். எ - று. (உ௧௧)

சென்றதிர் மழவிடைச் செல்வற் போற்றினர்
நின்றவா னவர்நிலை நெடிது நோக்கிநீர்
நன்றிழைத் தீரது நயந்து ளோமினி
யொன்றுள துரைத்துமென் றுரைத்தன் மேயினன்.

(இ - ள்.) எதிர்சென்று, சத்திக்கின்ற இளமைதங்கிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானைத் துதித்தார்கள். அப்படித் துதித்து நின்றதேவர்கள் நிலைமையைச் சிவபெருமான் பார்த்து நீங்கள் வெகுகாலமாக நன்றாகநோற்றீர்கள், அதனை விரும்பினோம். இனிச்சொல்லவேண்டியதொன்றுண்டு. அதனையுஞ் சொல்லுவோமென்று சொல்லலாயினர். எ - று. (உ௧௨)

பரகதி நெறிதரு பசுப திப்பெரு
விரதநீ ரிழைத்திட வேண்டும் வேண்டினுற்
புரையற வுணர்ந்தன பெறுதிர் போமென
வரனவர்க் கெடுத்துரைத் தருளு மெல்லையில்,

(இ - ள்.) பரகதிக்குரியவழியைத் தரத்தக்க பாசுபதவிரதமென்னும்பெரிய விரதத்தை நீங்கள் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விரதத்தோடு நம்மைப் பிரார்த்தித்தால், குற்றமறக்கருதிய வரத்தைப் பெறுவீர்கள், போங்களென்று, சிவபெருமான் அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லுங்காலத்தில். எ - று. (உ௧௩)

பன்னிரு தடம்புயக் குழவிப் பண்ணவ
னன்னயக் குழவிநா டகந டித்தன
னென்னையா ளுடையவ னிவனை நோக்கலுங்
கன்னிகை யன்னது கடைக்கண் சாத்தினாள்.

(இ - ள்.) விசாலமான பன்னிரு திருத்தோள்களையுடைய குமாரசுவாமியானவர், நல்ல இனிமையோடுகூடிய குழந்தைத் திருவிளையாடலாக நடித்தனர். என்னையடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் இவனைப்பார்க்கவும், கன்னிகையாகிய உமாதேவியார் அதனைத் திருக்கடைக்கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினர். எ - று.

அறனெலா மொருவழி புரக்கு மம்புயத்
தறுமலர்த் தாமரை வெறிநுற் றேச்சினள்
சிறுவனிச் சிறுநட நோக்கல் செய்திலாய்
கறைமிடற் றேயெனக் கனன்று சீறினள்.

(இ - ள்.) தருமங்களையெல்லாம் ஒருவழியாகக்காக்கும் உமாபிராட்டியார் தமது தாமரைமலர்போன்ற அழகியகையினால் பிற்புறமெய்தித் தட்டினாள். இளையவனாகிய முருகன்செய்யும் இச்சிறு நடனத்தைக்காண்டல் புரியவில்லை. விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையவரே! என்று கோபித்துக்கொதித்தாள்.

முறுவலார் முகத்தினன் முருகப் பிள்ளையை
யுறுபெருங் கருணையி னுவந்து நோக்கினா
னறுமலர்த் தளிரடி குழைய நாட்டியஞ்
சிறுதினங் காட்டெனச் செங்கை யொத்தினான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அதனாற்புன்னகைபொருந்திய முகமுடையவராய், முருகனாகிய இளையகுமாரரைப் பொருந்திய பெருங்கிருபையோடு சந்தோஷித்துப் பார்த்து, மணந்தங்கிய மலரையும் தளிரையும் போன்ற திருவடிகள் குழையும்படி சிலகாலம் நாட்டியஞ்செய்து காட்டுகவென்று, அந்நடனத்திற் கியையத்தமது சிவந்த கைகளால் தாளமிட்டனர். எ - று. (௨௧௬)

பேரெழிற் குமரவே ணடிக்கும் பெற்றியா
னாரநாண் மலரவன் முதல நானிலத்
தாருயி ரனைத்துநின் றாடிப் பாடினார்
வேரசைந் திடச்சினை யசையு மெய்ம்மைபோல்.

(இ - ள்.) அடிமரமசைதலாற் கிளைகளெல்லாம் அசையுமென்னும் உண்மைபோல், பேரழகுடைய குமரவேள் நடனஞ்செய்யும் தன்மையால், அன்புடைய அன்றலர்ந்த தாமரையிலுள்ள பிரமன்முதலிய பெரியபூமியிலுள்ள அரிய ஆன்மாக்கள் யாவரும் ஆநந்தமயமாய் நின்று ஆடிப்பாடினார்கள். எ - று. (௨௧௭)

சேந்தனை முருகனைக் குகனைச் சேயினை
மோந்தெடுத் தணைத்தன ருச்சி மோந்தனர்
காந்தையுந் தலைவனும் புதல்வற் கைவிடார்
போந்தனர் கணத்தொடுங் கயிலை புக்கனர்.

(இ - ள்.) உமாதேவியும் சிவபெருமானும், சேந்தன் முருகன் குகன் ஆகிய திருநாமங்கொண்டு விளங்கும் தமது இளையபிள்ளையாரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமோந்து குழந்தையைக்கையினின்று விடாமல் புறப்பட்டுத் தமது சிவகணங்களோடுந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தார்கள். எ - று. (௨௧௮)

ஆயதோ ரளவையி னிவர்கள் யாவருங்
காய்சின விடையினா னெதிர்ந்துங் கட்கனற்
றீயரை முடித்திலஞ் செய்வ தேதெனா
மேயினர் பசுபதி விரத மாதவம்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட காலத்தில் இத்தேவர்களெல்லோரும் காய்ந்து கோபிக்கின்ற இடபவாகனனாகிய சிவபெருமான் காட்சிகொடுத்தும், கண்களில் தீப்பொறி சிந்துங் கொடியோராகிய திரிபுராசுரர்களை வென்றோமில்லை. யாது செய்வோமென்று பாசுபத விரதமென்னும் பெருந்தவத்தைச்செய்ய மேற்கொண்டார்கள். எ - று. (உகசு)

விரதமங் கதுபுரிந் தியற்றும் வேலையில்
வரநதிச் சடைமுடி மழுவ லானுணர்ந்
துறவுறுந் தவப்பய னுணர்ந்த நந்திபா
லிரைதருங் கருணையா னியம்பி னனரோ.

(இ - ள்.) அப்பாசுபத விரதத்தை யநுஷ்டித்து வருங்காலத்தில், கங்கையாறு பொருந்திய சடைமுடியையுடைய மழுப்படைதாங்கிய சிவபெருமான் தெரிந்து, வலிபொருந்திய தபோபலனை யுணர்ந்த நந்திதேவரிடத்தில் நிறைந்த கருணைக்கிருப்பிடமாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்கின்றனர். எ - று.

அரிமுதற் றோன்றிய வமரர் யாவருந்
திரிபுரத் தவர்களாற் றீமை யெய்தினு
ருரிமையி னெமையிரந் துவந்து போற்றினர்
பரிவுழந் தின்னமும் பரசன் மேயினர்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலாகவுள்ள தேவர்களெல்லாரும் திரிபுரத்தசுரர்களால் துன்பமடைந்தார்கள். சுதந்திரத்தோடு எம்மையாசித்துவந்து துதிசெய்தார்கள். துயரமநுபவித்து இதுகாலம்வரையிலும் துதித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எ - று. (உஉக)

ஈதிழைத் தாங்கவ ரியற்று மெல்லையிற்
போதிநீ திரிபுரம் பொடித்து மாய்ப்பதற்
கேதமி லிரதமே முதல யாவையுந்
தீதற வியற்றுவான் செப்பி வாவென்றான்.

(இ - ள்.) அம்மானத தீர்த்தக்கரையில் அவர்கள் இப்பாசுபதவிரதத்தை நடத்தி நிற்கையில், நீ அங்குச்சென்று முப்புரங்களை யெரித்தழிப்பதற்கு, குற்றமில்லாத தேர்முதலிய போர்க்கருவிகளெல்லாவற்றையும் செவ்வையாகச் சித்தஞ் செய்யக் கட்டளையிட்டு வருகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். எ - று. ()

வேத்திரக் கரத்தினன் றவள வெண்பொடி
பூத்தொளிர் மேனியன் பூதர் சூழ்வர
நேத்திர மூன்றுடை நிமலன் சேவடி
காத்தரு ணந்தியங் கடவு டோன்றினன்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் செவ்விய திருவடியைக்காத்தருளுகின்ற அழகிய திருநந்திதேவர். [வேத்திரம்] பிரம்பைத்தாங்கிய கையையுடையவரும், தாவள்யமாகிய திருவெண்ணீறு பிரகாசித்து விளங்கும் திருமேனியுடையவருமாய்ப் பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்து வரும்படி அங்கே எழுந்தருளினர். எ - று. (உஉந)

நந்திவந் திறுத்தலு நளின நான்முக
னந்தரத் தவரரி முதல யாவருஞ்
சிந்தையுற் றுயிர்த்தனர் திருக்கை மானுடை
யெந்தைபோற் றிருவரு ளுளதென் றெண்ணினார்.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவர் எழுந்தருளிக் காட்சிதரவும், தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய பிரமனும் தேவர்களும் திருமால் முதலிய வெல்லோரும் மனங் களித்துயிர்த்தார்கள். திருக்கரத்தில் மானேந்திய எந்தையாகிய சிவபெருமானைப் போல திருவருள் புரிதலுண்டாகுமென்று கருதினார்கள். எ - று. (உ௨௪)

எண்ணுறு மளவையி னந்தி யெம்பிரா
னண்ணின னெதிருற நயந்து போற்றினார்
கண்ணுதல் வானவற் காணு மன்பினார்
புண்ணியற் கியைவன யாவும் போற்றினார்.

(இ - ள்.) அப்படி யெண்ணுகின்றகாலத்தில் எமது பெருமானாகிய நந்தி தேவர் சமீபமாக வெழுந்தருளியணைய, யாவரும் விரும்பித் துதிசெய்தார்கள். நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும் அன்புடைய அத்தேவர் கள், புண்ணிய சொரூபியாகிய திருநந்திதேவருக்குப் பொருந்திய உபசார மொழிகளால் துதிசெய்தார்கள். எ - று. (உ௨௫)

என்னையா ளுடையவ னந்தி யெம்பிரான்
றன்னைநா ரணனெடுந் தழுவிச் சார்ந்தனர்
மின்னொளி யலங்குநூன் மார்ப வெய்திவண்
முன்னிவந் தடைந்தவா மொழிகு வாயென்றார்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய எமது பெருமானாகிய திருநந்தி தேவரை, திருமாலுடன் அங்கேபொருந்தியுள்ள தேவர்களும், பிரகாசிக்கின்ற ஒளியோடசையும் உபவீதமணிந்த திருமார்பையுடைய நந்திபகவானே! தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு யாது கருதி விரைந்தெய்திய வகை. அதனைத் திருவாய்மலர வேண்டுமென்றார்கள். எ - று. (உ௨௬)

அக்கணத் தவரொடு நந்தி யாரெயில்
புக்கமுப் புரத்தொடும் பொருதப் போதுவான்
றொக்கதேர் முதலிய தொகுத்தி யற்றுவான்
முக்கண னுமக்கெதிர் மொழிந்து வாவென்றான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அத்தேவர்களோடும் சொல்லுகின்றார். சிவபெரு மான் மும்மதில்களமைந்த முப்புரத்தினருடன் யுத்தஞ்செய்யச் செல்லும்படி கூட்டமாகிய இரதமுதலிய யுத்தகருவிகளைச் சேர்த்துவைக்கும்படி, திரிநேத்தி ரங்களையுடைய அச்சிவபெருமான் உங்களுக்கு நேரிற்சொல்லி வருகவென் றனுப்பினர். எ - று. (உ௨௭)

அதுவுணர்ந் தும்முழை யடைந்து ளேனெனக்
கதுமென வீங்கிவை கடிதிற் செய்திரென்
றிதுவுரைத் தகன்றன னந்தி யீங்கிவர்
புதிதிழைத் தனவெலாம் புகல்செய் வாமரோ.

(இ - ள்.) அக்கட்டளையைத் தெரிந்து உங்களிடத்திற் றெரிவிக்கும்படி வந்தேனென்றுகூறி, உடனே இவற்றை விரைந்து சித்தஞ்செய்வீர்களென்று இதனைத் திருவாய்மலர்ந்து திருநந்திதேவர் திருக்கைலாயகிரிக்குச் சென்றருளினர். இத்தேவர்கள் புதிதாகப் புரிந்தனவற்றையெல்லாம் இனிச்சொல்லுவோம்.

கலிநிலைத்துறை.

மந்த ரத்தொடு கேசரி நெடுவரை வாங்கித்
தந்து திண்டிற லச்செனப் படுத்தினர் தழைக்குஞ்
செந்த னிக்கதி ரினைத்தைவெண் டிங்களைத் திருத்தி
யுந்து பேரெழி லாழிகொண் டவைக்கடை யுறுத்தி.

(இ - ள்.) மந்தரமலையையும் கேசரியெனும் பெரியமலையையும் வாங்கித் தந்திரமாகிய மிகுவல்லபமுடைய அச்சுக்கட்டைகளாகக் கிடத்தினர். சிவந்த கிரணங்கள் தழைத்த ஒப்பற்ற சூரியனையும் வெள்ளிய சந்திரனையும் திருத்தமாக்கிச் செலுத்தத்தக்க பேரழகுடைய சக்கரமாக்கி அவ்வச்சின் இறுதிகளிற் பூட்டி. எ - று. (உஉகூ)

ஏழி ரட்டியென் றுரைத்திடு மிருநிலப் பரப்பைச்
சூழ்த ரப்படு நிலங்களீ ரேழெனத் தொகுத்தார்
பாழி வாளரிப் பிடரிடு மாசனப் பரப்பை
யாழி யொத்தலர் தட்டினோர் தட்டத் தமைத்தார்.

(இ - ள்.) பதினான்கென்று சொல்லப்படும் பெரிய உலகப்பரப்பினை, சூழ்ந்த பதினான்கு நிலைகளாகத் தொகுத்தார்கள். பெருமைதங்கிய ஒள்ளியசிங்கத்தின் பிடரியிலிட்ட பீடத்தின் பரப்பை, கடல்போற் பரந்துள்ள தட்டுகளின் ஒருதட்டிலே பொருந்தினார்கள். எ - று, (உகூ௦)

கலைக ளாகம வேள்விகள் கார்முதற் பருவ
நிலைகள் கோடியோ ரேழெனு மந்திர நியமந்
தொலைவி லோரைக டிங்களுந் றெழப்படு தொன்னாட்
குலவி ருத்தையோ கங்கண்மற் றுள்ளன குணித்து.

(இ - ள்.) கலைஞானங்கள் (அறுபத்துநான்கு) சிவாகமங்கள் (இருபத்தெட்டு) யாகங்கள் (இருபத்தொன்று) கார்முதலிய (ஆறு) பருவங்கள், நிலைகள் ஏழுகோடி மகாமந்திரங்கள் நியமங்கள் நீங்காத இராசிகள் மாதங்கள் பொருந்தியுண்டாகின்ற பண்டைய தினங்கள் சிறந்த நாழிகைகள் யோகங்கள் மற்றுள்ளனவற்றையுங் கருதி. எ - று. (உகூக)

கடைப்ப டச்செலுத் தரமுத லாயவாக் கருதிப்
புடைப்ப டுத்தவ ணவணெலாந் திருத்தினர் பொருத்தி
யுடைத்தெ ழுங்கடத் தோங்கெழில் யானையோ ரெட்டு
மிடைப்ப டச்சுமந் தேந்துவ போலமைத் திட்டார்.

(இ - ள்.) கடைப்படும்படி செல்லுகின்ற உத்தரமுதலியனவாகக் கருதி அவ்வவ்விடங்களிற் பொருத்தி, அங்கங்கெல்லாம் உடைத்தெழுகின்ற மதப்பெருக்கையும் மிக்க அழகையுமுடைய திக்கஜங்களெட்டனையும் நடுவிலேதாங்கி நிற்பனபோலப் பொருத்தி அமைத்தார்கள். எ - று. (உகூஉ)

திகந்த முற்றிய புயங்கமோ ரெட்டுமத் திகந்தம்
பகுந்து தாங்கிய குலவரை யெட்டுமேற் பரிதி
புகுந்தி றங்கிய நெடுவரை யிரண்டுமேற் பொருந்தத்
தகுந்த னித்தனி மதலையி னமைத்தனர் தரத்தால்.

(இ - ள்.) திசைகளி னிறுதியிலுள்ள அஷ்டநாகங்களையும், அத்திசாந்தங்களைப் பிரித்துச் சுமந்த அஷ்டகுல பர்வதங்களையும், சூரியன் உதித்து மறையும் (உதயாஸ்தமன) கிரிகளிரண்டையும், மேலே பொருந்தத்தக்க தனித்தனி தூண்கள்போல முறைப்படி யமைத்தார்கள். எ - று. (உருரு)

வருண மைந்தெனப் படுவன யாவையும் வருத்தி
யுருள்பெ ருந்திரை யேழையும் வருத்தின ரொருங்கே
யருக மைத்திடு கன்னசா லைகளதற் கருகே
மருவு கன்னகூ டங்களொத் திருப்பன வகுத்து.

(இ - ள்.) ஐந்துவருணங்களென்று சொல்லப்படுவனவற்றை யெல்லாம் வருவித்து, உருளுகின்ற பெரிய அலைமயமான கடல்கள் ஏழையும் ஒருசேரவருவித்தார்கள். அருகே யமைக்கத்தக்க கன்னசாலைகளும் அவற்றிற்கருகே பொருந்திய கன்னகூடங்களும்போ லிருப்பனவாகச் சமைத்து. எ - று.

கன்னகூடம் - கோபுரங்களினிலையில் மூலைகளிற் சிறுகோபுரம்போல விளங்கும். கன்னசாலை - கோபுரங்களினிலையில் நாற்புறமும் நடுவேநீண்டவடிவாய் அல்வகலத்தில் அரைப்பங்கு இடங்கொண்டு நிற்கும். இவ்விரண்டிற்குமிடையே பஞ்சரமென்ப தொன்றுண்டு. இது சிற்பநூன்முடிபு. விரிப்பிற் பெருகும். (உருசு)

இடைப டும்படாம் வெண்மையி னியற்றின ரிவைக்கீழ்
மிடைப டுத்துவ கருநிறப் பண்பொடுவேய்ந்து
புடைப டுத்துவ சேயொளிப் படம்பொதிந் திட்டா
ரடைப சும்படாம் வெளியமைத் தவணவ ணமைத்தார்.

(இ - ள்.) நடுவிலுள்ள கொடித்துவசங்கள் வெண்ணிறமாகச் சமைத்தார்கள். இவற்றின்கீழே நெருங்கியுள்ளனவற்றைக் கருமை நிறம்பொருந்திய அழகோடு கட்டி, பக்கங்களிலுள்ளனவற்றை செந்நிறந்தங்கிய சீலைகளால் நிறைத்தார்கள். சுற்றிலும் பசுமைநிற மமைந்தனவாக அங்கங்கே பொருத்திவைத்தார்கள். எ - று. (உருஎ)

குங்கு மத்தன படாம்படக் கோடிதோ றமைத்தார்
தங்கு கீழ்த்திரை பெரும்புறக் கடலெனச் சமைத்தார்
பொங்கு பேரொளி யைந்தொடுங் கொடிஞ்சியும் புனைந்தா
ரங்கு நின்றிடை தூக்குவ யாவையு மசைத்தார்.

(இ - ள்.) குங்கும நிறந்தங்கிய கொடிச்சீலைகள் பொருந்தும்மடி மூலைகளிலெல்லாம் அமைத்தார்கள். பொருந்திய கீழ்த்திசையிலுள்ள அலைகள் பொருந்திய பெரும்புறக்கடல் என்று கண்டோர் சொல்லும்படி யமைத்தார்கள். அதிகரிக்கின்ற பஞ்சவர்ணப் பேரொளியோடும் [கொடிஞ்சி] மொட்டும் அலங்கரித்தார்கள், அங்கே யிடையில் தொங்கவிடுவனவற்றை யெல்லாம் கட்டினார்கள்.

மன்னு யிர்த்தொகை யாவைக்கும் வானவ ரெவர்க்கும்
பின்ன லந்துழாய் மருமற்கும் பீடிகைப் பொகுட்டு
மன்னு நான்முகக் கிழவற்கு மேலதாய் மன்றந்தோன்
றன்னை யொத்துயர்ந் தொளிர்மணித் தனித்தசும் பமைத்தார்.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற உயிர்த்தொகைக ளெல்லாவற்றிற்கும் தேவர்கள் யாவர்க்கும் பின்னிய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலுக்கும் தாமரைப் பொகுட்டாகிய பீடத்தில் நிலையாயுள்ள நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனுக்கும் மேலாகி, அவர்கட்கு அதீதப்பட்ட சிவபெருமானைப் போன்றுயர்ந்து பிரகாசிக்கின்ற ஒப்பற்ற நவமணிகள் பதித்த கலசத்தை யமைத்தார்கள். எ - று. (உகூஎ)

எழுது ருமறை யனைத்தையும் பரியென வியற்றி
வழுவ றக்குறை நிரப்பின ரரிமுதல் வானோ
ரொழுகு மாயிரங் கொடுமுடி வடவரை யோங்க
றழுவு செங்கையிற் பிநாகமொத் தமைத்தனர் தந்தார்.

(இ - ள்.) எழுதாக் கிளவியாகிய வேதங்களையெல்லாம் குதிரைகளாகச் செய்து குற்றமறக் குறைவுபாட்டினை நிரம்பச்செய்தார்கள். திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஆயிரம் [கொடுமுடி] சிகரங்களையுடைய மகமேருமலையைச் சிவந்த கையில்தழுவிய பிநாக வில்லைப்போல வில்லாக நியமித்துத் தந்தார்கள். எ - று. (உகூஅ)

பொறிப்ப ணுடவி வாசுகி நாணெனப் பொருத்தி
வெறிப்ப சுந்துழா யலங்கலோன் கணையென வியப்பக்
குறித்த வெந்நுதி பாவகற் பொருத்தினர் குதைவாயச்
செறித்த தூவலை வாயுவிற் செறித்தனர் திருத்தி.

(இ - ள்.) புள்ளிகள் பொருந்திய படக்கூட்டத்தையுடைய வாசுகியென்னும் பாம்பை நாணாகச்சேர்த்து, மணம்வீசும் பசிய துளசிமாலைதரித்த திருமால் அம்பாக, அதிசயிக்கக்குறித்த வெவ்விய அவ்வம்பின் கூர்வாய் அக்கினியாக அமைத்தார்கள். அம்பினிறுதியிற்கட்டிய சிறகு வாயுவாகவுந் திருத்தமாகக் கூட்டினார்கள். எ - று. (உகூகூ)

முன்னை மாதவக் கடைப்பிடி யிருந்தவர் முளரி
யன்ன வூர்தியும் வலவனைத் தமர்ந்தன னமையாத்
தொன்ன லந்தரு குடிலைமத் திகையெனத் தொகுத்தார்
பின்னர் வானவர் சேனையொத் தெழுந்தனர் பிரியார்.

(இ - ள்.) பழயபெருந் தவத்தினாலே கருமமுடிக்குந் துணிவிலிருந்த அவர்கள், விரும்பியபடி, தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய அன்னவாகனனாகிய பிரமனும் இரதசாரதியாகப் பொருந்தினன். அமையாத பண்டைய நன்மைகளையெல்லாந் தரத்தக்க பிரணவத்தைக் குதிரைச்சம்மட்டியாகச் சேர்த்தார்கள். பின்னரே தேவர்கள் பிரியாதவர்களாய்ச் சேனையாகப் புறப்பட்டனர். எ - று. (உச௦)

மாதி ரப்பெருங் கடவுள ரெண்மரு மறலி
காது சேனையின் றலைவரிற் பொலிந்தனர் கனகச்
சோதி மேருவி னுச்சியந் தொன்னகர்ப் பிரம
னாதி நாரண னரனைவாழ்த் தெடுத்தன ரடைய.

(இ - ள்.) பெரிய எண்டிசைப்பாலகர்களும், போர்செய்கின்ற பெரிய இயமனுடைய சேனைகளின் நாயகர்கள்போல விளங்கினார்கள். அப்பொழுது பொன்மயமாகிய (மனோவதி வைகுந்தமென்னும்) நகரங்களில் வசிக்கும் பிரமனும் தொல்லோனாகிய திருமாலும், சிவபெருமானை யடையும்படி வாழ்த்தெடுத்தார்கள். எ - று. (உ௪௪)

அருந்த வத்தரோ ரெழுவரு மாசிசொற் றெடுப்பப்
பொருந்து விஞ்சையர் கின்னரர் பூதர்ப் பொருவத்
திருந்து மெல்லிசைத் தும்புரு நாரதர் சிவன்பா
லிருந்த சிந்தைய ரருகுநின் றின்னிசை தூக்க.

(இ - ள்.) அருந்தவஞ்செய்த சப்தருஷிகளும் ஆசீர்வசனங்களை யெடுத்துச் சொல்லவும், பொருந்திய வித்தியாதரர் கின்னரர் பூதர்களைப்போல, மெல்லிய இசையையெழுப்பும் தும்புருநாரதர் முதலிய சிவபெருமானிடத்திற் றங்கிய மனமுடையவர்கள் அருகேநின்று இனிய இசைப்பாடல்கள் பாடவும். எ - று.

ஈங்கு வேண்டுவ யாவையுங் குறைவற வியற்றித்
தாங்கு சக்கரத் தடக்கையான் றழல்விழிப் பெருமா
னோங்கு வெள்ளியம் பொருப்புற நடந்தன னொலிநீர்
தேங்கு சென்னியன் சினகரக் கடைத்தலைச் சென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் யுத்தத்திற்கு வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து, சுதரிசனத்தைத் தாங்கிய பரந்தகையையுடைய திருமால், அக்கினிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது உயர்ந்த வெள்ளிமலையாகிய அழகிய கைலாயத்தை யடையச்சென்று சப்திக்கின்ற கங்காசலம் தேக்கெடுக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலின் திருவாயிலிலெய்தினர்.

நந்தி பாலவ னியன்றன யாவையு நவின்றான்
சிந்தை கூர்தர வாங்கவ னுணர்ந்தனன் சென்று
னெந்தை சேவடி யிறைஞ்சின னிருந்துண ரலங்கற்
பைந்து ழாயினோ னடைந்தன னென்பது பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற திருமால், திருநந்திதேவரோடு நடந்தனவற்றையெல்லாங் கூறினர். அத்திருநந்திபகவான் மனங்களிப்பூர அவற்றைத்தெரிந்துகொண்டு சந்நிதானத்தினுட்சென்று, எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய சிவந்த திருவடிகளைவணங்கி, பசிய பூங்கொத்துக்களோடே கூடிய பெரிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் வந்தனனென்பதைத் தெரிவித்தனர். எ - று. ()

ஒரும ருங்குறை மரகதப் பசுங்கொடி யோடுஞ்
செருவு வந்தெழு வேட்கையிற் சினவிடை யுகைத்து
வருவ தோர்ந்தனன் றெழுதனன் மழைமுகில் வண்ணன்
கருணை மிக்கெழுந் தளித்தன னோக்கினன் களித்தான்.

(இ - ள்.) (உடனே சிவபெருமான்) தமது ஒப்பற்ற வாமபாகத்தில் வசிக்கும் பசிய மரகதக்கொடிபோன்ற உமாதேவியாருடன், போர்புரிதலிற் களித்தெழுந்த விருப்பத்தோடு, கோபம்பொருந்திய இடபவாகன மூர்த்தி எழுந்தருளுவதை, கார்காலமேகம்போலும் நிறமுடைய திருமால் உணர்ந்தனர். கருணை மிகுந்தெழுந்து அநுக்கிரகித்ததைக் கண்டுகளித்தனர். எ - று. (உ௪௫)

அடைந்த வானவ ரினிதெழுந் தருள்வது நோக்கி
மிடைந்து வீழ்ந்தனர் பாடின ராடினர் வியந்தார்
தடங்கொ டிஞ்சியந் தேரினை நோக்கினன் றையற்
கிடங்கொ டுத்தரு ளெம்பிரா னினிதுகொண் டியைந்தான்.

(இ - ள்.) திருக்கைலாய கிரியை யடைந்த தேவர்கள், சிவபெருமான் இனிதாக வெழுந்தருள்வது கண்டு, நெருங்கி நமஸ்கரித்தார்கள். துதி செய்தார்கள். ஆநந்தக் கூத்தாடினார்கள். சந்தோஷித்தார்கள். உமாதேவிக்கு வாமபாகத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் விசாலமாகிய [கொடிஞ்சி] மொட்டினையுடைய அழகிய தேரினைக் கண்டு இனிதாகச் சம்மதித்தனர் எ - று. (உசகு)

ஏரி வெள்ளிமி லேறுவிட் டிழிந்தனன் முதல்வன்
மேரு மால்வரை யொருதனி வில்லொடு மேவித்
தேரி னோர்தனி யெடுத்துற மிதித்தலுந் தெறித்துப்
பாரு மச்சுமற் றிழிந்தது தேர்த்தடம் பரப்பு.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய வெள்ளிய இமிலையுடைய இடபத்தை விட்டுச் சிவபெருமான் இழிந்தருளி, ஒப்பெற்ற தனியாகிய பெரிய மேருமலையாகிய வில்லுடன் பொருந்தித் தேரினை மிதித்தருளிய மாத்திரமே, தெறிபட்டுப்பாரும் அச்சும் உடைபட்டு, தேரின் விசாலமாகிய பரப்பானது நிலமிசைப் பொருந்த இழிந்து விழுந்தது. எ - று. (உசஎ)

மடுத்தெ டுத்தனன் வெள்விடை யுருக்கொடு மாய
னெடுத்த வப்பரம் பொறுக்கலா னிருதொளை நாசி
விடுத்தெ ழுந்தன குருதிநீர் விழித்துணை பிதுங்கிப்
படுத்த வாய்வழி யுமிழ்ந்தனன் குருதிநீர்ப் பரவை.

(இ - ள்.) அதனைக் கண்ட திருமால், வெண்மைதங்கிய இடபவாகன வடிவந்தாங்கிச் சிவபெருமானை உடனே தாங்கினர். அப்படித் தாங்கிய அப்பாரத்தினைப் பொறுக்க மாட்டாதவராய் நாசியின் இருதொளைகளிலும் உதிரநீரானது தோன்றிப் பெருகியது. இருவிழிகளும் வெளிப்பட்டு வாய்வழியாக உதிரநீர்ப் பிரவாகத்தைச் சிந்தினர் எ - று. (உசஅ)

வெருவி யேங்கினர் விண்ணவர் வெள்விடை யாய
கருவி மாமழை வண்ணனும் பொறுக்கலன் கவன்று
னிருது ணைப்பத மடக்கினன் கவிழ்ந்தன னிவற்றாற்
பொருதி றற்கொடு வில்லியை நோக்கினர் புகல்வார்.

(இ - ள்.) அதனைக் கண்ட தேவர்கள் பயந்து ஏக்கமெய்தினர். வெள்ளிய இடப வடிவேற்ற பெரிய மேகவண்ணராகிய திருமாலும் சகித்தற் கேலாதவராய் வருந்தினர். தமது இருபாதங்களையும் மடக்கிக்கொண்டு கீழே கவிழ்ந்தனர், இவற்றால், போர் செய்யத்தக்க கொடியவில் லேந்திய சிவபெருமானைத் தேவர்கள் நோக்கி விண்ணப்பிக்கின்றார்கள், எ - று. (உசகூ)

எந்தை யேயுனக் கபயமற் றெவ்வுயிர்த் தொகைக்குந்
தந்தை யேயுனக் கபயமெத் தலைவர்க்கு முதலா
முந்தை யேயுனக் கபயமென் றிரந்தனர் மொழிந்தா
ரிந்து சேகரன் மாயவற் குறித்தன னிரங்கி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! தேவரீருக்கு அடைக்கலம். எல்லா உயிர்த் தொகைகளுக்குந் தந்தையே! தேவரீருக்கு அடைக்கலம். எல்லாத் தலைவர்களுக்கும் முதன்மையானவரே! தேவரீருக்கு அடைக்கலமென்று யாசித்துக்கூறி முறையிட்டார்கள். சந்திரனைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமான் திருமாலைக் கருதித் திருவுளமிரங்கி எ - று. (உ௫0)

முக்க ணெம்பிரா னிரங்கலு முளரிபூத் தெழுந்த
மைக்க ரும்புயல் வண்ண னுக் கெறுழ்வலி வாய்ப்ப
வொக்க நின்றது தெய்வவான் றேர்மல ருவந்த
திக்கு மாமுகன் றன்னொடுந் திகைத்தனர் தேவர்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கவும், கரியநீலமேக நிறமுடைய திருமாலுக்குப் பெருவல்லபமுண்டாக, தெய்வீகம் பொருந்திய சிறந்த தேரானது சமானமாக நின்றது. தாமரைமலரில் வசிக்கும் சிறந்த நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனுடன் தேவர்கள் அதனைக்கண்டு பிரமித்தார்கள். எ - று. (உ௫௧)

மடந்தை பாகனு மாமழை வண்ணனை நோக்கி
யடைந்த பேருவ கைப்பெருங் கடலின னாகித்
தொடர்ந்த சிந்தையின் வேண்டுவ சொல்லுதி யென்றான்
படர்ந்த வார்சடைப் பண்ணவற் கின்னணம் பகரும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானும் சிறந்த மேகவண்ணராகிய திருமாலைப்பார்த்து, பெரிய சந்தோஷப் பெருக்காகிய பெருங்கடலில் மூழ்கினவராகிப் பதிந்த திருவுள்ளத்தோடு, நீவிரும்பியவற்றைக் கேட்பாயாக வென்றனர். படர்ந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் திருமால் இவ்வகையாகச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (உ௫௨)

சத்தி யோர்புடை யிருக்கவும் யானுமோர் சத்தி
யொத்தி டப்புரிந் தருளினை யாதுபோ லுடையாய்
வித்த கத்தனி யேறுளை யாயினும் வினையே
னத்த னித்திற லேறெனத் தாங்குதற் கருள்வாய்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாக வுடையவரே! தேவரீருடைய சத்தி ஒருபக்கலிலிருக்கவும் அடியேனையும் ஒருசத்தியை யொப்பாகச் செய்தருளினீர். அதுபோலவே, ஒப்பற்ற ஞானசொரூபமாகிய இடபவாகனத்தையுடைத்தாயிருக்கின்றீ ரானபோதிலும், அடியேனும் அத்தகைய ஒப்பற்ற வலிதங்கிய இடபம்போலத் தேவரீர் திருமேனியைப்பரித்தற்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

என்ப தாயவீ தளித்தனை நின்னையெஞ் ஞான்று
மென்ப தத்துணை மறப்புறு தருட வேண்டு
மின்ப டுந்திறல் வேணியோ யென்றலும் விமலன்
றன்பெ ருந்திருக் கருணையா லவற்கவை தந்தான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லுவதாகிய இவ்வரத்தைத் தந்து, எக்காலத்தும் தேவரீருடைய மெல்லிய உபயபாதங்களை மறவாமற்படி திருவருள் புரியவேண்டும். மின்னலை வீசுகின்ற வலியசடையையுடைய சிவபெருமானே! என்றுசு

யாசிக்கவும், புனிதராகிய சிவபெருமான் தமது சிறந்த பெருங்கருணைத்திறத்தால் அத்திருமாலுக்கு அவற்றை யநுக்கிரகித்தனர். எ - று. (௨௫௪)

ஓட்டு தேரெனத் திசைமுகன் றன்னொடு முரைப்பக்
கோட்டு நான்மறைப் பரியுகைத் தியக்கினன் கொடிஞ்சி
நீட்டு தேர்நிலை திரிந்தில மத்திகை நீட்டிப்
போட்ட னன்குல மலரயன் புரவியம் புறத்து.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இனித்தேரினை யோட்டுகவென்று நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனோடு திருவாய் மலர்ந்தருள, கூட்டமாகிய நான்குவேதப் புரவிகளையேறி யோட்டினன். கொடிஞ்சியையுடைய உயர்ந்ததேரானது நிலை திரிந்திலது. தன்கையிலேந்திய குதிரைச் சம்மட்டியைநீட்டி, சிறந்த தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் குதிரைகளின் முதுகிலடித்தனன். எ - று. (௨௫௫)

வேத வாம்பரி தங்களி னுவன வெருவிக்
காதி யோங்கலுந் திகிரிநின் றசைந்தில காணூ
வேரது சிந்தையின் யாவரு முணர்ந்தனர் வதனப்
போத கத்தினன் செயலென யாவரும் புலந்தார்.

(இ - ள்.) தாவிச்செல்லும் வேதமாகிய குதிரைகள் தங்களாலாவனவரையில் பாய்ந்து விரைந்து நடக்க முயன்றும், சக்கரங்கள் நின்ற நிலையினின்று அசையவில்லை. அங்குள்ள தேவர் முதலியயாவரும் அதனைக்கண்டு மனதில் ஆலோசித்தவர்களாய், இது யானைமுகமுடைய கணேசப்பெருமான் செயலென்று எல்லோரும் மனம் வருந்தினார்கள். எ - று. (௨௫௬)

குருத்தி ளம்பிறைக் கண்ணியோன் றன்மகற் குறித்துக்
கருத்தி னோர்ந்தன யாவையுங் கொடுத்தனன் கமழ்பூந்
தருத்த லத்தினோ ரயனொடு மருச்சனை தந்தார்
மருத்து ழாயினோ னவ்வணந் தொழுதுள மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மிக்க இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமான் தமது மூத்தகுமாரராகிய கணபதியைக் குறித்து மனதிற் கருதியவற்றையெல்லாம் உபகாரஞ் செய்தளித்தனர். மணஞ்சிந்தும் மலர்களமைந்த கற்பக விருக்ஷத்தையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள அமரர்கள் பிரமனோடும் கணபதியைப் பூசித்தார்கள். வாசந்தங்கிய துளசிமாலைதரித்த திருமால் அவ்வகையே அவரைப்பணிந்து மனங்களித்தனர். எ - று. (௨௫௭)

மூத றிந்துணர் கயமுகன் மூடிகத் தெழுந்தான்
சூத மாமுத றடிந்தவன் றோகையி னிவர்ந்தான்
சீத ரன்பெருங் கலுழனிற் சிறந்தனன் சிறைப்பா
லோதி மத்தினோ னேதிம முகைத்தன னொருபால்.

(இ - ள்.) முற்றறிந்துணருந் தன்மையுடைய பழய யானைமுகக்கடவுள் பெருச்சாளிவாகனத்தி லாரோகணித்தனர். பெரியமாமர வடிவாயிருந்த சூரபன்மனைச் சங்கரித்த குமாரசுவாமி மயில்வாகனத்திலேறினர். திருமகளை மார்

பிற்றரித்த திருமால் பெரிய கருடவாகன மூர்ந்தனர். பால்போலும் வெள்ளிய சிறகுகளமைந்த அன்னவாகனத்தினையுடைய பிரமன் ஒருபுறத்தில் அன்னத்தை வாகனமாகச் செலுத்தினன். எ - று. (உ௫அ)

புரந்த ராதிய ரெண்மரும் புடைபடுங் கரடக்
கரந்த ருங்களி றுதிய வாகனங் கடவ
வரந்த ருந்தவ ரெழுவரு மாசிவாழ்த் தெடுப்ப
விரங்கு மின்னிசை தும்புரு நாரத ரிசைப்ப.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் பக்கங்களிலே, மதசலம்பொழியுந் துதிக்கையையுடைய யானைமுதலிய வாகனங்களைச் செலுத்தவும், சிரேஷ்டம் பொருந்திய தவசிகளாகிய சப்தருஷிகளும் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லி வாழ்த்தவும், ஒலிக்கின்ற இனிய இசைப்பாடல்களைத் தும்புரு நாரதர் பாடவும். எ - று. (உ௫௯)

விஞ்சை நாட்டவர் மாகத ரெனவெதிர் வியப்பக்
கஞ்ச யோனியை முதலினோர் கைதொழத் தகையோ
னஞ்ச யின்றவன் திருமுன நடந்தரு ணந்தி
யெஞ்ச லில்லதோர் வேத்திரத் திருக்கர மெடுப்ப.

(இ - ள்.) வித்தியாதரர்கள் [மாகதர்] புகழ்பாடுவோராக எதிரே நின்று துதிசெய்யவும், தாமரைமலரிலுதித்த பிரமனையொத்தவர்கள் பணியத்தக்கவரும் ஆலாலவிஷத்தை யருந்தியவருமாகிய சிவபெருமான் திருமுன்னே நடந்துசெல்லும் திருநந்திபகவான் குறைவில்லாத சிறப்புடைய ஒப்பற்ற பிரம்பினைத் தாங்கிய திருக்கரத்தையுயர்த்தி நடத்தவும். எ - று. (உ௬0)

தேவ துந்துமி முழக்குறச் சில்லரிப் படுத்த
பாவு கட்படு சல்லிகை யோங்குறப் படர்வான்
மேவு துள்ளொலி முருட்டொடு வெம்முழ வதிர
வோவில் பேரிய மாதிரம் பிளப்பநின் றொலிப்ப.

(இ - ள்.) தேவதுந்துமி முழங்கவும், சிலபருக்கைகளிட்ட பரந்தகண்ணையுடைய சல்லிகையொலிக்கவும், படர்ந்த ஆகாயவரையிற் செல்லும் துள்ளிய வோசையுடைய முருட்டுடன் வலிய மத்தளம் அதிரவும், கெடுதலில்லாத பேரொலிவாச்சியமாகிய பேரிகை திசைகள் பிளவுபடும்படி சப்திக்கவும். எ-று.

வளைக்கு ழாத்தொடு வலம்புரி வலம்பட முழங்கத்
தொளைக்கு லம்படு கருவியெண் டிசையொடுந் தொடர
முளைத்த வெண்பிறை வெள்ளெயிற் றிருங்கண மொய்ப்ப
விளைத்த வெஞ்சினக் கடவுளர் தானைசூழ் மிடைய.

(இ - ள்.) வெற்றியுண்டாகும்படி சங்குகூட்டங்களோடு வலம்புரிச் சங்கங்களும் கோஷிக்கவும், தொளைக்கூட்டங்கள் நிறைந்த (தொளைக்கருவியாகிய) வாத்தியங்களினொலி அஷ்டதிசைகளிலும்பரவவும், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன் முளைத்தாற்போன்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய பெரிய சிவகணங்கள் நெருங்கவும், மிக்க கோபம்பொருந்திய தேவசேனை புடைசூழ்ந்துவரவும். எ - று. ()

உருண்ட வாழியி னதிர்குரற் பிரளய முடைத்துப்
புரண்ட காலேயின் மலேயின மும்மடி பொலிய
வரண்ட ரும்புர மோரிடத் தமர்ந்தன வந்நாண்
முரண்ட ருந்திருத் தேர்நடந் ததிர்ந்தது முன்னி.

(இ - ள்.) அதிர்குரலேயுடைய பிரளயவெள்ளமானது உடைபட்டுப் புரண்டகாலம்போல, தேரின் உருண்ட சக்கரத்தினுல் மலேத்தொகுதிகளும் அடிபடவும், வலிமைபொருந்திய அழகிய இரதமானது விரைந்து நடந்தது. அக்காலத்தில் மதில்கள் சூழ்ந்த முப்புரமும் ஓரிடத்திலிருந்தன. எ - று. (உசுரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாயன் மாயையி னிருங்கடற் படிந்தெழா வாளெயிற் றசுரர்க்கன்
றேய கண்களுந் திண்டிறற் புயங்களு மிடந்துடித் தனவன்னோர்
சேயி ழைக்குல மங்கையர் மங்கலங் கழன்றன சிறைக்காக
மாய்கொ டுஞ்சிறை பிணங்கிவீ ழ்ந் தெழுவன முன்றிலங் கணமெல்லாம்

(இ - ள்.) திருமாலின் மாயையினுற் பெரிய கடலிற் படிந்து எழுந்திராத வெள்ளியபற்களேயுடைய அசுரர்களுக்கு, அப்பொழுது பொருந்திய கண்களும் வலிய பராக்கிரமம் பொருந்திய தோள்களும் இடப்பக்கத்தில் துடித்தன. அவ்வசுரர்களுடைய செவ்விய ஆபரணங்களே யணிந்த மாதர்களது மங்கல சூத்திரங்கள் கழுத்தினின்று கழல்வனவாயின. சிறகுகளேயுடைய காகங்கள் ஆய்ந்து வளேந்த சிறகுகள் கோடி அவர்கள் வாயில்கடோறும் வீழ்ந்தெழுந்தன. எ - று.

என்னே யாளுடை நாயகன் பூசையா லெழுந்தகற் பகமெல்லாம்
பின்ன ரெங்ஙனம் போயின கண்டிலர் பேரிருட் கனவெல்லாந்
துன்ன லம்பெறக் காண்பண வன்றிநன் னலத்தொடர் காணுராற்
பொன்ன லங்கொளி மாளிகை யிருளொடும் பொலிந்தன பகற்காலே.

(இ - ள்.) என்னே யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் பூசாவிசேடத்தால் விளங்கிய கற்பக விருட்சங்கள்யாவும் அதன் பின்னர் யாண்டுச் சென்றனவோ ஒருவரும் பார்த்தாரில்லே. அவர்கள் இரவிற் காணும் சொப்பனங்களெல்லாம் துர்நிமித்தங்களாகக் காணப்படுவன வல்லாமல் நன்னிமித்த சம்பந்தத்தைக் காணுராயினர். பொன்மயமாகிப் பிராசிக்கின்ற மாளிகைகள் பகற்காலத்திலும் இருளோடு விளங்கின. எ - று. (உசுஎ)

மணிம திட்புரத் தவரிவை நோக்கினர் வருந்தின ரதுகாலே
யணிம ணிக்களத் தணேயிரந் தேத்தின ரரிமுத லிமையோர்க
டிணித டஞ்சிலே குழைதர வளேத்துநீ செலுத்துதி யம்பென்னுப்
பணிய வாசுகி குதைமடுத் தேற்றினன் பனிமதிச் சடையோனே.

(இ - ள்.) அழகிய மதில் சூழ்ந்த முப்புரத்தவர் இவற்றைக் கண்டார்கள். அப்பொழுது வருந்திஞர்கள். அழகிய நீலரத்தினம்போலும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானேத் திருமால் முதலிய தேவர்கள் யாசித்துத் துதிசெய்தார்கள். வலிபவிசாலமான மேருமலேயாகிய வில்லேக்குழையும்படி வளேத்துத் தேவரீர் அம்பினேச்செலுத்துகவென்று விண்ணப்பித்து வணங்க, குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரனேயணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், சர்ப்பமாகிய வாசுகியைவில்லின் குதையைவளேத் தேற்றினர். எ - று. (உசுஅ)

இடத்தி ருக்கர மேருமால் வரைச்சிலை யேந்தியூன் றியதன்னேன்
மடற்ச ரோருக வலம்படு மலர்க்கரம் வாளிசுற் றியதாங்கண்
புடைத்த வெம்முலை யிமாசலை திருமுக நோக்கினன் புன்மூரற்
படுத்து நோக்கின னெழுந்தது புரமெனு மூன்றினும் படலைத்தீ.

(இ - ள்.) அவ்விறைவனுடைய இடது திருக்கரமானது பெரிய மேருமலை யாகிய வில்லைத்தாங்கி யூன்றியது. இதழ்களையுடைய தாமரை மலர்போன்ற வலத்திருக்கரமானது வெற்றிபொருந்திய அம்பினைக் கவர்ந்தது. அப்பொழுது பூரித்த வலியதனங்களையுடைய இமாசல புத்திரியாராகிய உமாதேவியாருடைய திருமுகத்தைநோக்கிப் புன்னகைசெய்து கடைக்கண் சாத்தியமாத்திரமே முப்புரங்களிலும் படலைத் தீயானது எழுந்தது. [படலை=பரந்தவடிவு.] எ - று.

அருப்ப வெண்ணிறத் துய்யிடைப் பெருங்கன லடுத்தென வணிமூர
லுருத்த வெந்தழற் கொழுந்துற வெண்ணிறத் தடலையி னெழிந்தற்ற
திருத்து மாணிதிச் செல்வரா யிரப்பவர்க் களித்துறாத் தீயோர்தம்
பெருத்த செல்வநீத் தொழிந்தென மடிந்தவப் பெருநகர்ப்புரமூன்றும்

(இ - ள்.) வெண்ணிறம் பொருந்திய அற்பமாகிய [துய்] நூற்கும்பஞ்சின் நுனியில் பெருந்தீயடைந்தாற்போல, அழகிய புன்னகையினின் றெழுந்த கோபாக்கினிக் கொழுந்து பொருந்த, அப்பெரிய நகரங்களாகிய முப்புரங்களும், திருத்தமாகிய பெரிய நிதிச்செல்வராயிருந்தும் யாசித்தோர்க்குக் கொடுத்தல் புரியாத கொடியோராகிய உலோபிகளுடைய, பெரிய செல்வமானது நீங்கிச் சென்றாற்போல வெண்ணிறந்தங்கிய சாம்பராயொழிந்துபோயின. எ - று.

ஆன மாயையி னகப்படா தரனடி யருச்சனைக் குரியோரா
மோன மாதவ ராகிய மூவரு முரிதிரைப் புனற்பூத்த
தேன வாமலர்த் தாமரை யொத்ததம் மனையொடுஞ் சிறப்புற்றார்
பான லங்கருங் கண்ணியோ ரிடத்தனை யடைந்தனர் பணிந்துற்றார்.

(இ - ள்.) ஆகிய திருமாலின் மாயையில் அகப்படாதவர்களாய், சிவபெருமான் திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்தற்கு அன்புடையவர்களாய், மௌனமும் பெருந்தவநிலையு முடையவர்களாகிய (விரத்தன் பரமயோகன் குணபரனென்னும்) மூவர்களும், முரிகின்ற அலைகளையுடைய நீரில் மலர்ந்த வண்டுகள் விரும்பும் தாமரைமலரையொத்த தமது மாளிகைகளோடும் சிறப்புற்றிருந்தவர்களாய், நீலோற்பலம்போலும் கரிய அழகிய விழிகளையுடைய உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமானைச் சார்ந்து வணங்கி நின்றார்கள். எ - று. (உகூகூ)

மெய்பொ டித்தனர் கண்கணீர் ததும்பினர் விம்மினர் வியப்புற்றார்
செய்ய தாமரைச் சேவடி யுளம்படச் சிந்தைசெய் தனர்நின்றா
ரைய னுங்கவர்க் குறித்துநீர் வேண்டுவ யாவென வருள்செய்தான்
பொய்யில் கேள்வியோர் நந்தியோ டிருங்கடை காப்பது புரிகென்றார்.

(இ - ள்.) உடல்புளகித்தார்கள். கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம் பெருக்கினார்கள். பூரித்தார்கள். சந்தோஷித்தார்கள். செவ்விய தாமரைமலர்போன்ற சிவந்த திருவடிகளை மனதிற்பொருந்தத் தியானித்தார்கள். பணிந்து நின்றார்கள். அப்பொழுது சிவபெருமான் அவர்களைநோக்கி நீங்கள் விரும்புவன யாவையென்று

வினவியருளினர். பொய்ம்மையில்லாத நூற்கேள்வியையுடைய அவர்கள் ஐயனே! அடியேங்கள் நந்தியம் பெருமானுடன் திருக்கடைக் காவல்புரியும்படி அருள் புரிய வேண்டுமென்றார்கள். எ - று. (௨௭௦)

வாலொ ளிப்படு கயிலையங் கிரிதரு சினகர மணிவாய்ந்த
வால யக்கடை காப்பதி யாவர்க்கு மளித்தில மானாலு
நூலி யற்கையி னுங்களை மகிழ்ந்தன மாதலி னுமக்கந்தக்
கோல வாயில்காப் பளித்தன மென்றனன் குளிர்சடைப் பெருமானே.

(இ - ள்.) வெண்ணிறம் பொருந்திய அழகிய கைலாயகிரியின் திருக்கோயிலினது மணிகள் பதித்த ஆலயவாயிலின் காத்தற்றொழிலை எல்லோருக்குங் கொடுத்திலோம். ஆனபோதிலும், சாத்திரமுறைப்படி நடந்த உங்களை மகிழ்வுற்றேம். ஆணபடியால், அந்த மணந்தங்கிய அழகிய திருவாயில் காக்குந் தொழிலை உங்கட்குக் கொடுத்தோமென்று குளிர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் வரங்கொடுத்தனர். எ - று. (௨௭௧)

பங்க யாசனத் தவனையே முதலினோர் யாவர்க்கும் பணிவெற்பின்
மங்கை பாகன்வேண் டினவர மியாவையும் வரன்முறை பணித்தீந்தான்
பொங்கு முப்புரத் தலைவரம் மூவரைக் கணத்தொடும் புகவிட்டா
னெங்க ணாயகன் கணங்களோ டணிமணிக் கயிலையி னினிதுற்றான்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமன் முதலாகிய தேவர்களெல்லாருக்கும், இமாசல புத்திரியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தனர். வரன்முறையாக மேம்பட்ட முப்புரத்திலிருந்து உச்சீவித்த அச்சிறந்தோர் மூவரைச் சிவகணங்களோடுசேர விடைதந்தனர். எங்கள் நாயகனாகிய சிவபெருமான் அதன்பின்னர், சிவகணங்களோடு அழகிய நவரத்தின கசிதமாகிய திருக்கைலாயகிரிக்கு இனிதாக வெழுந்தருளினர்.

பதும பீடிகைத் திருமகட் கிறைவனை முதலினோர் பணிப்பிள்ளைப்
புதுமதி லாவணி வேணியோன் றன்செய னினைந்தனர் புதுக்கொண்டா
ரெதுகொ டுந்துய ரடைந்தன நமக்கது துடைப்பதற் கிடைநின்றான்
முதிரு மாதவத் தருமகப் பெற்றவர் காப்பது முனிவாரோ.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள திருமகள் கொழுநனாகிய திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், இளம்பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருட் செயலைக்கருதி அதிசயித்தார்கள். எந்தக் கொடிய துன்பத்தையடைந்தோமோ. அதனையகற்றுதற்குச் சிவபெருமான் நடுவினின்றனர். முதிர்ந்த பெருந்தவஞ்செய்யும் அரியகுழந்தைகளைப் பெற்றோர் அக்குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுதற்குக் கோபிப்பார்களோ? கோபிக்கமாட்டார்கள்

வெள்ளை வெண்பொடி யிகந்தவ ருருத்திர மாமணி வெறுப்புற்றார்
தெள்ளு மாமறை யஞ்செழுத் தோதுறார் சிவனருச் சனைசெய்யார்
பள்ள வார்கட னெடுநிலத் தருந்தவம் பற்பல புரிந்தாலுங்
கள்ள வாழ்க்கைய ராங்கவர் கருத்திறை நினைப்பதுங் கடனன்றே.

(இ - ள்.) தூவள்யமான திருவெண்ணீற்றைப் பகைத்தவர்களும், சிறந்த உருத்திராக்க மணியினிடத்தில் வெறுப்பெய்தியவர்களும், பெருமைதங்கிய வேதத்திற் றெள்ளிய பொருளாயுள்ள ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சபிக்காதவர்களும் சிவபெருமானை யர்ச்சியாதவர்களும், பள்ளமாகிய நெடிய கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் எண்ணிறந்தனவாகிய அரியதவங்களைச் செய்தபோதிலும் கள்ளத்தன்மைபொருந்திய வாழ்க்கையை யுடையவர்களாவார்கள். அவர்களை மனதில் இறைப்பொழுதாவது நினைப்பதுங் கடனன்று. எ - று. (உஎச)

எனமொ ழிக்கொடு மானத வாவியி னெந்தையெம் பெருமானு
மனனு வப்புற வருச்சனை வகுத்தனர் பற்பல மகிழ்பெற்றார்
தனதெ னும்பதத் தடைந்தனர் மன்னரிற் றழைசெவித் தனிப்பூட்கைக்
கனைகு ரற்களி றுரித்தவன் றன்மையாங் கழறுதற் கரிதன்றே.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிக்கொண்டு மானததீர்த்தத்தின்கரையில் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானும் மனக்களிப்பெய்தும்படி பூசைபுரிந்து எண்ணிறந்த களிப்பையடைந்தார்கள். தங்கடங்களுக்குரித்தென்னும் பதவிகளில் அரசர்போலச் சார்ந்தார்கள். தழைத்த செவியையும் கிம்புரியணிந்த கோட்டையும் துதிக்கையையுமுடைய பிளிறுகின்ற குரலையுடைய கயாசுரனென்னும் யானையையுரித்துடுத்த சிவபெருமானது சிறப்பு நாம் எடுத்துச் சொல்லுதற்கரிதல்லவா? எ - று. (உஎரு)

திரிபு ரத்தவ ரொருங்கிருந் தருச்சனை செய்திகழ்ந் ததற்பிலே
யரிதெ னுந்திருப் பெற்றிழந் தனர்கண்முற் புரியருச் சனைப்பேற்றா
லுரிய நன்கணத் தலைவராய்ப் பொலிந்தன ருமையிடத் தவற்போற்றித்
தெரித ரப்புரி பூசையா லிமையவர் திரிபுரந் தெறப்பெற்றார்.

(இ - ள்.) திரிபுராசுரர்கள் ஒன்றாய்க்கூடிச் சிவார்ச்சனைசெய்து பின்னர் இகழ்ந்தனரானபடியால், அடைதற்கரிதென்று சொல்லுஞ் செல்வத்தையடையப்பெற்றும் இழந்தவர்களானார்கள். (அவர்களில்மூவர்) பூர்வத்திற்புரிந்த சிவார்ச்சனைப்பலனால், சிவபெருமான்பால் அன்பிற்குரிய நல்ல சிவகணத்தலைவர்களாய் விளங்கினார்கள். உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய அவ்விறைவனைத் துதித்து, பலருமறியும்படி யியற்றிய சிவபூசையால் தேவர்கள் தங்கள் பகையாகிய முப்புரங்களும் அழியப்பெற்றார்கள். எ - று. (உஎசு)

பெறல ரும்பத மிழந்தவா னவர்சிவ னருச்சனை பெறப்பெற்றுங்
குறுபெ ரும்பதம் புகுந்தன ரரியொடு நான்முகத் துயர்புத்தே
ணறும லர்ப்பழு தகற்றிய பூசையாற் றம்பத நணுகுற்றா
ரறனு வட்டெறி சடையினோன் பூசனை யரிதெமக் கெளிதன்றே.

(இ - ள்.) அடைதற்கரிய தங்கள் பதவியை யிழந்த தேவர்கள் சிவார்ச்சனை மீண்டும் அடையப்பெற்று, அதனாற் பொருந்திய தமது உயர்ந்த பதவிகளை யடைந்தார்கள். திருமாலுடன் நான்குமுகங்களையுடைய உயர்ந்த பிரமனும் குற்றமகற்றிய நல்ல மலர்கொண்டியற்றிய பூசாபலத்தால் தங்கள் பதவியை யடையப்பெற்றார்கள். கங்கையாறு ஊற்றெடுக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசாமகிமையைச் சொல்வது எமக்கு அரிதன்றி எளிதன்று. எ - று. ()

ஆரு யிர்ப்பொறை யெடுத்துமா நிலத்துதி னவைகொலப் பட் டனபட்
வார்பு னற்சடைப் புனிதனுக் கருச்சனை வரன்முறை தரவேண்டு [டும்
மோரி னப்பெரும் பூசனைக் கருமமே முதலின வொருங்கியு
மார தற்குள பெருமைபெற் றிசைப்பவ ரெம்மனோர்க் கெளிதன்றே.

(இ - ள்) அரிய உயிர்ச்சுமை தாங்கிப் பெரியபூமியிலுதித்தால் கொல்லப் பட்டனவாம். அப்படியாயினும் நீர்ப்பெருக்கமைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை வரன்முறையே அர்ச்சனை செய்யவேண்டும். ஆலோசிக்குமிடத்தில் அவ்வர்ச்சனைத் தொழிலே கருமமுதலியவற்றை ஒருசேர உதவும். ஆனபடியால் அவ்வர்ச்சனைக்குரிய பெருமையையெய்தி விளக்கிச்சொல்வோர் யாவர்? அது எம்மைப்போல்வார்க்கு எளிதானதல்ல. எ - று. (உஎஅ)

மனித ராயினும் வாளெயிற் றசுரரே யாயினு நெடுவானிற்
புனித ராயினும் விஞ்சைய ராயினு மியக்கரா யினும்போற்றற்
கினிய மாதவ ராயினு நாகர்கந் தருவரா யினுமெம்மான்
பனிம லர்ப்பதத் தருச்சனைக் குரியரைப் பரசுறக் கடவாரே.

(இ - ள்.) மனிதர்களானாலும் ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய அசுரர்களானாலும் பெரிய ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவர்களானாலும் வித்தியாதரரானாலும் இயக்கர்களானாலும் துதித்தற்கினியராகிய பெருந்தவசிகளானாலும் நாகர்களானாலும் கந்தர்வர்களானாலும் எமது சிவபெருமானுடைய குளிர்ச்சிவாய்ந்த தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்தற்குரியவர்களைத் துதிசெய்யக் கடமைப் பட்டவர்கள். எ - று. (உஎகூ)

திரிபுரவிசயச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் உஅ க்குத் திருவிருத்தம் ௲சசகூஉ.

இருபத்தொன்பதாவது
அந்தகாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

மின்னைத் தொளிர்வா ளெயிற்றந்தக வெய்ய தீயோன்
பொன்னைத் தொளிர்வார் சடைப்புங்கவன் பூசை போற்றி
வன்னத் துளவோன் முதற்றேன் றியவானு ளோருக்
கின்னற் புரிந்தா னதுசூத னியம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) மின்னல்போன்று பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய கொடிய தீயோனாகிய அந்தகாசுரன், பொன்போன்று பிரகாசிக்கும் நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்து, நிறந்தங்கிய துளசிமாலை தரித்த திருமால்முதலாகிய தேவர்களுக்குத் துன்பம்புரிந்தனன். அச்சரிதையைச் சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லலாயினர். எ - று. (க)

பெயரா வலியந் தகனென்றொரு பேரி னின்றான்
புயலே றுநிகர்த் தநிசாசரன் பொங்கு சேனை
யயல்சூழ் தரவந் தகற்கந்தக னாய தேவை
மயர்வற் றதிறத் தொடும்பூசை வகுத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) நீங்காத வல்லபத்தையுடைய அந்தகனென்று ஒப்பற்ற பேர் பெற்று விளங்கியவன் மேகத்திலுண்டாகும் இடிபோன்ற அசுரன் மிக்கசேனை யானது பக்கலிற்சூழ, இயமனுக்கு இயமனாகிய சிவபெருமானை மயக்கமற்ற திடபுத்தியோடும் பூசைசெய்துகொண் டிருந்தான். எ - று. (௨)

அரியே முதலா கியதேவரி னாவி நீங்கிப்
பிரியா வரனும் பிறழாவலிப் பேறு முற்றான்
விரிதா ருவினீ ழலின்வெண்குடை மீவி ளங்கப்
புரியா சனத்துற் றவன்றன்னடி போற்ற நின்றான்.

(இ - ள்.) திருமாலே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தேவர்களால், தன்னுயிரானது நீங்கிப் பிரியாதவரத்தையும், தவறுபடாத வல்லபத்தையும் பெற்றனன். விரிந்த கற்பகத்தருவின் நிழலில் சந்திரவட்டக்குடைமேலே பிரகாசிக்கச்செய்த சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கும் இந்திரனும் தன்னடி பரவவிளங்கினான். எ - று.

பைந்தா தளைகுல் லையந்தாமனைப் பண்டு பூத்த
வந்தா மரையோ னையுமே வலினாடல் கொண்டான்
சந்தா டுபுயத் தினவுற்றனன் றந்த போரிற்
பிந்தா தவரில் லையமர்க்களம் பெற்று ளோரின்.

(இ - ள்.) பசிய மகரந்தத்தோடு அசைகின்ற அழகிய துளசிமாலை தரித்த திருமாலையும் பூர்வம் உலகங்களைப்படைத்த அழகியதாமரை மலர்ப்பீடத்தை யுடைய பிரமனையும் கட்டளையிட்டுத் தொழில்செய்யக் கொண்டனன். சந்தனக்குழம்புபூசிய தோள்கள் தினவெய்தினன். மேற்கொண்டபோரில் யுத்தகளத்தில் எதிர்த்தவர்களில் இவனுக்குப் பிற்பட்டுப் புறமுதுகு காட்டாதவர்களொருவருமிலர். எ - று. (௩)

எய்தா விடரெய் தினராற்றல மென்ன நின்றார்
மைதா ழுமனத் தனையஞ்சினர் வானு ளோர்கள்
பைதா ழுநடித் தபிரானொடும் பைத லுற்றார்
வைதா ழெயிற்றந் தகன்றன்னை மருங்கு சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் அதுகாறும் அடையாத துன்பத்தையடைந்து இனிச் சலியோமென்று வஞ்சகம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய அந்தகாசுரனுக்குப் பயந்து, காளிங்கனது பணமுடிதாழும்படி அவன்சிரமிசைநடித்த திருமாலோடு வருந்தினார்கள். கூர்மைபொருந்தித் தாழ்ந்த பற்களையுடைய அந்தகாசுரன் பாலெய்தினார்கள். எ - று.

நின்னன் றியெம்மைப் புரந்தாள்பவர் யாவர் நின்னை
யின்னுந் துயரெய் தினமென்பது ருமை யெம்பாற்
பன்னும் பணியைத் தலைக்கொள்ளுதும் பாது காப்பாய்
மின்னுந் தனிக்கூ ரிலைவிட்டு விளங்கும் வேலோய்.

(இ - ள்.) மின்னுகின்ற ஒப்பற்ற கூர்மைவாய்ந்த இலைவடிவேற்றுப் பிரகாசிக்கும் வேற்படைதாங்கிய அந்தகனே! உன்னையன்றி எங்களைக்காத் திரட்சிப்பவர் யாவருளர்? உன்னால் நாங்கள் இன்னுந் துன்பமடைந்தோமென்பது உண்டாகாமல், உன்னுடைய கட்டளைப்படி நாங்கள் பணிசெய்யப் பெறுவாயாக. நீ எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக. எ - று. (சு)

என்றா னிமையோ ரொடுசக் கரமேந்து கையான்
குன்றா யதடம் புயநோக் கினன்கூற்ற மன்னான்
பொன்றாழ் மணிமோ லிதுளக் கினன்போற்றி முன்னர்
நின்றான் முகநோக் கினன்மூ ரனிகழ்த்தி னானால்.

(இ - ள்.) என்று சக்கராயுதமேந்திய திருமால் தேவர்களோடு கூடிச்சொல்லினர். [அந்தகன்] இயமன்போன்ற அந்தகன் மலையையொத்த பரந்த தன் தோள்களை நோக்கினன். பொன்மயமாய் இரத்தினங்களிழைத்த கிரீடமணிந்த சிரசையசைத்தனன். துதித்துத்தன் முன்னே நிற்கும் திருமால் முகத்தைநோக்கிப் புன்னகைசெய்தனன். எ - று, (எ)

அடுபோர் வலித்திண் டிறல்வா ளரியேறி யானே
கெடுநா ளுடைநீ விரெல்லோர் களுங்கெண்டை யங்கட்
படுவால் வளைச்செந் துவர்ச்சே யிதழ்ப்பாவை மாரொத்
திடுவீ ரெனச்சொற் றனன்பின் னுமிசைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) கொல்லத்தக்க போர் வல்லபமாகிய அடங்காத பராக்கிரமமுடைய ஆண்சிங்கவேறு யானொருவனே. துர்க்காலமுடைய நீங்களெல்லோரும் அழகிய சேற்கண்டைபோலும் விழிகளையும் வெள்ளிய வளையல்களையும் செம்பவளம்போலும் வாயையும் செவந்த இதழையுமுடைய மாதர்களைப்போன்று திரியக்கடவீரென்றுசொல்லி மேலுங் கட்டளையிடுகின்றான். எ - று. (அ)

செந்தா மரைக்கட் கடையஞ் சனந்தீட்டி யம்பொற்
பைந்தா னையுமன் னவர்க்கொத் தபரிந்தி றுக்கி
யந்தார்க் கிளியென் னமிழற் றியளிக்கு லஞ்சூழ்
கொந்தார் குழலென் னறும்பங் கியுங்கோத் தமைத்து.

(இ - ள்.) செவந்த தாமரைமலர்போன்ற விழிகளின் கடைசியில் மையெழுதி அழகிய பீதாம்பரமும் அம்மாதர்கட்குரியனவாக விரும்பியணிந்து, அழகிய மலர்த்தாறுகளில் வசிக்குங் கிளிபோல வசனித்து, வண்டுகூட்டங்கள் மொய்க்கும் மலர்க்கொத்தணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்களாக உமது தலைமயிர்களையுஞ் சீவிமுடித்து. எ - று. (கூ)

பூணப் படுபொற் பணியப் பணிபூண்ப தன்றிக்
காணப் பெறினும் முயிரின் றுகழிப்ப துண்டாற்
சேணப் பதமே குதிரென் றனனல்ல தேவர்
நாணப் படுவா ரலரா விநயந்து சென்றார்.

(இ - ள்.) அணியத்தக்க அழகிய ஆபரணங்கள் அம்மாதர்க்குரியனவற்றை அணிவதல்லாமல் வேறுவகையாகப் பார்க்கப்பெற்றால், அன்றையதினமே உங்களுயிர்கள் போக்கப்படும். அதிதூரமாகச் செல்லக்கடவீர்கள் என்று கட்டளை

செய்தான். அந்தத்தேவர்கள் வெட்கமெய்தாதவர்களாய்த் தங்களுயிரை விரும்பிக் காத்துச்சென்றார்கள். எ - று. (கo)

வெய்யோ னிவைசெப் பலுமா லயன்விண் ணுளோர்கள்
பொய்யா யநுசுப் பினையார் நலம்போற்றி நின்றார்
மையா யமனத் தினனந் தகவாள ரக்கன்
செய்யா தனயா வையும்பின் னருஞ்செய்த டர்த்தான்.

(இ - ள்.) அந்தகாசுரன் இதனைச்சொல்லவும், திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள், நுண்ணிய இடையையுடைய மங்கையருருவேற்று விளங்கினர். வஞ்சகநெஞ்சினையுடைய வாளேந்திய அந்தகன் செய்யத்தகாத பலவகைத்துன்பங்களைமேலுஞ் செய்து வருத்தினான். எ - று. (கக)

குயில்போன் மொழிக்கொம் பரன்னார் குணங்கொண்டு மன்னே
ரயில்வா ளெயிற்றந் தகன்செய் வனவாற்ற லாராய்ப்
பயினீண் முடிமந் தரஞ்சென் றனர்பண்டை யோர்மூன்
றெயினீ றநகைத் தவற்போற் றியிரந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) குயில்போன்ற சொல்லையுடைய பூங்கொம்பையொத்தமாதர்களது குணங்கொண்ட பின்னும், கூர்மைவாய்ந்த வெள்ளியபற்களையுடைய அவ்வந்தகன்செய்யுந் துயரங்களைச்சகிக்கமுடியாதவர்களாய், நெடியசிகரத்தையுடைய மந்தர பர்வதத்தையடைந்து, முற்காலத்தில் ஒப்பற்ற முப்புரங்களுஞ் சாம்பராகப் புன்னகைசெய்த சிவபெருமானைத் துதிசெய்து யாசித்து நின்றார்கள். எ - று.

அங்கோல் வளைபங் கனருச் சனைக்கன்பி னோராய்ச்
செங்கோ கனகத் திருக்கண் ணினன்றேவர் யாருந்
தங்கோல் வளைக்கை கொடருச் சனைதந்து நின்றார்
வெங்கோ லவிடைக் கொடியோ னருண்மிக்கெ ழுந்தான்.

(இ - ள்.) அழகிய வளையலையணிந்த பார்ப்பதிபாகராகிய சிவபெருமானை யர்ச்சிப்பதற்கு அன்புடையவர்களாய், செந்தாமரை மலர்போலும் விழிகளையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லோரும், தமது அழகியவளையலணிந்த கைகளாற் சிவார்ச்சனை செய்திருந்தார்கள். வலிய அழகமைந்த இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருண் மிகுந்து எழுந்தருளினர். எ - று. (கங)

வள்ளே றியமுத் தலைச்சூற் படைமங்கை பாகன்
வெள்ளே றுகைத்தெய் தலும்வே தபுராத னற்கும்
புள்ளே றுகைத்தோற் கும்விண் ணேயபுத்தே ளிருக்கு
முள்ளே றியிரைத் தெழுந்தார் வமுவட்டெ ழுந்த.

(இ - ள்.) கூர்மைமிக்க முத்தலைவேலாகிய சூலத்தையுடையவரும் பார்வதிபாகருமாகிய சிவபெருமான், வெள்ளிய இடபவாகனமூர்ந்து எழுந்தருளவும் பிரமதேவனுக்கும், கருடவாகனமுடைய விஷ்ணுவுக்கும், ஆகாயத்தில் வசிக்கும் ஏனைத்தேவர்களுக்குஞ் சந்தோஷவெள்ளமானது உள்ளத்திலெழுந்து ஊற்றெடுத்துப்பெருக. எ - று. (கச)

கொலைவா ளெயிற்றந் தகவா சுரன்கூற்ற மன்னு
னிலையா விடர்செய் தனனாற் றலமாகி நின்றேங்

கலைவாண் மதிவாண் முகப்பெண் மைகரந்து நின்று
முலையா வெமக்கின் னலிழைப் பதொழிந்தி லானால்.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழில் புரியும் வாள்போலும் பல்லையுடைய அந்தகாசுரன் இயமனையொத்தவனாய், நாங்கள் ஓரிடத்தும் நிற்காமல் துன்புசெய்தனன். சகியாது வருந்துகின்றேம். வெள்ளிய கலைகளையுடைய சந்திரன்போன்ற ஒளிவாய்ந்த முகத்துப் பெண்மைத் தன்மைவகித்து மறைந்து வசித்திருந்தும், எங்களுக்கு நீங்காத துன்புசெய்வதை நீங்கினானில்லை. எ - று. (கரு)

அதுகாத் தெமதா ருயிர்க்கன் பினிரங்கி யைய
புதுவாழ்க் கையளித் தவனேச் சியபுண்ட ழும்பின்
முதுகாற் றுதியன் னதுசெய் யடியன்றி லாயே
லெதுநாட் கரையே றுதுமென் றெடுத்தேத்தி னாரால்.

(இ - ள்.) ஐயனே! எங்கள் அரியவுயிரை அத்துயரத்தினின்றும் காத்து அன்போடு திருவுள்ளமிரங்கிப் புதிய வாழ்வினையநுக்கிரகித்து, அவனடித்த புண்களின் தழும்போடுகூடிய முதுகினை யாறச்செய்தருள்வீராக. அங்ஙனம் திருவருள்செய்யத் திருவுளமியையாவிடின், அடியேங்கள் எந்தக்காலத்தில் இத் துயர்க்கடலினின்றும் கரையேறுவோமென்று பலவாறெடுத்துத் துதிசெய்தார்கள். எ - று. (கசு)

புரமூன்று தழற்பட வாணகை பூத்து நின்ற
சிரமேந்து கரத்தின னுங்கது சிந்தை செய்யா
வரனேங்கிம வானருண் மாமட மங்கை யேவற்
கரவால்வளை யாரொடு நீவிர் கரத்தி ரென்றான்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களும் எரியும்படி ஒள்ளிய புன்னகைசெய்து, பிரமசிரத்தைக் கையிற்றாங்கிய சிவபெருமான், அவர்கள் பிரார்த்தனையைத் திருவுளங்கொண்டு சிறப்புமிக்க இமாசலமன்னன்பெற்ற பெருமைதங்கிய இளமங்கையாகிய உமாதேவியாருடைய ஏவல்புரியும் வெள்ளியவளையலணிந்த கையையுடைய மங்கையர்களோடுஞ் சேர்ந்து, நீங்கள் அவனுக்கு மறையக்கடவீர்களென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். எ - று. (கஎ)

உமையாளுயிர்ப் பாங்கியர் பாங்கி னுவந்து நிற்பி
னுமையாங்கவ னின்ன லிழைத்திட நோக்கி னானே
யிமையாமுன மன்னவன் போர்வலி யென்ப தொன்றை
யமையா துமக் கந்நிலை யஞ்ச லளித்து மென்றான்.

(இ - ள்.) உமாதேவியாருடைய உயிர்த்தோழியரோடு களித்து வசிப்பீரானால், உங்களை அங்கே அவ்வந்தகன் துன்புசெய்யக் கருதின மாத்திரமே இமைக்குங் காலத்திற்கும் முற்பட, அவனுடைய போர்வல்லபமென்பது ஒரு சிறிது மமையாமல், உங்கட்கு அக்காலத்தில் அபயங்கொடுப்போமென்று சிவபெருமான் கூறியருளினர். எ - று. (கஅ)

இருளுங்கறைக் கண்டன வர்க்கென வன்றி ரங்கி
யருளும்படி நின்றன னுங்கத ரக்க னோரா
மருளுந்தனி நெஞ்சொடு வெஞ்சின மாறு கொண்டா
னுருளும்புரி வார்சடை யோன்றிறத் துண்மை யோர்வான்.

(இ - ள்.) இருணிறந்தங்கிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் அத்தேவர்களுக்காக அப்பொழுது மனமிரங்கித் திருவருள்புரியத் திருவுள்ளங்கொண்டனரென்பதை அந்தகாசுரன் உணராதவனாகி மயக்கெய்திய ஒப்பற்ற மனத்துடன் கொடுங்கோபம் பொருந்திய பகைமையெய்தி, புரிந்து புரள்கின்ற நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் திறத்தில் உண்மையுணரக்கருதி. எ - று. ()

வெள்ளப்படை கொண்டொரு மந்தர வெற்பி னெய்தி
வள்ளைக்குழை மங்கைய ரென்ன வளைந்து நின்ற
பள்ளத்திருப் பாற்கட லோன்முதற் பண்ண வர்க்கன்
றுள்ளப்பய மெய்துற வெம்மை யுடற்றி நின்றான்.

(இ - ள்.) வெள்ளமென்னுந் தொகைகொண்ட சேனையோடு, ஒப்பற்ற மந்தரமலையையடைந்து குண்டலமணிந்த வள்ளைக்கொடிபோன்ற செவியையுடைய மாதர்கள்போலச் சூழ்ந்துநின்ற ஆழமாகிய திருப்பாற்கடலில் துயிலும் திருமால் முதலாகிய தேவர்களுக்கு மனதிற் பயமெய்தும்படி கொடுமைசெய்து கொண்டிருந்தான். எ - று. (உ0)

அன்னனம ராடலுக் கஞ்சியன் னோர கன்று
பொன்னார்கயி லைத்திரு வாயில்பு குந்து நின்றார்
பன்னகம ணித்துணை நூபுரப் பங்க யத்தோன்
முன்னவடு கக்கட வுட்கவன் மொய்ம்பு ரைத்து.

(இ - ள்.) அவ்வந்தகன் போர்செய்தற்குப் பயந்து அத்தேவர்கள் மந்தரகிரியைநீங்கி அழகுபொருந்திய திருக்கைலாயகிரியின் திருவாயிலையடைந்து நின்றார்கள். சர்ப்பங்களையணிந்த பாதசரமாகக்கொண்ட உபயதாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடைய சிவபெருமான் வடுகக்கடவுளைக்கருதி அவ்வந்தகன் வல்லமையை வெளியிட்டு. எ - று. (உக)

பன்னகம்=காளி காளாஸ்திரி யமன் யமதூதனென்னும் விஷப்பற்களையுடைய நாகம், அல்லது பலநாகம் என்று பொருள்படும்.

சென்றுற்றவ னாவி செகுத்திடு மாறு செப்பக்
குன்றொத்த புயக்கட வுட்குவெங் கோப முற்றி
யன்றற்றெறு வாளெயிற் றந்தக னாவி யுண்பா
னென்றொத்தெரி கட்கணத் தோரொடு மெய்தி னானால்.

(இ - ள்.) அவன்பாற்சென்று உயிர்வாங்கும்படி கட்டளையிட, விந்தகிரியைப்போன்ற தோள்களையுடைய வைரவக்கடவுளுக்குப் பெருங்கோபமெய்தி, அப்பொழுதி அந்த அந்தகாசுரனுயிரைப் பருகும்படி சூரியன் போன்று பிரகாசிக்கும் விழிகளையுடைய தமது கணங்களோடும் வைரவக்கடவுள் அவன்பாலடைந்தனர். எ - று. (உஉ)

கண்டானது திண்டிற லந்தகன் கால னொப்பான்
கொண்டான்வட வைக்கு நிகர்த்தெரி கோப வெந்தீ
மண்டாவமர் தம்மின் மலைந்தனர் வாள ரக்கர்
திண்டாடின ரஞ்சின ரந்தரத் தேவர் யாரும்.

(இ - ள்.) இயமனை யொத்தவனாகிய மிக்கவல்லபமுடைய அந்தகாசுரன் அதனைக்கண்டு, வடவாமுகாக்கினிக்குச் சமானமாகி யெரிகின்ற கொடிய கோபாக்கினி கொண்டனன். அதனால் அவ்விருதிறத்தரும் நெருங்கித் தம்முட்போர் செய்தனர். வாளேந்திய அசுரர்கள் வருந்தினார்கள். ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களெல்லாரும் பயந்தார்கள். எ - று. (உரு)

முறிபட்டன வாளெயிற் றந்தகன் மொய்த்த சேனை
தறிபட்டது தண்டொடு சக்கரம் பிண்டி பாலம்
பொறிபட்டது மண்படு தூளி பொதிந்த வானம்
பறிபட்டன செங்கதி ரோனுடைப் பச்சை வாமா.

(இ - ள்.) வாள்போலும் பற்களையுடைய அந்தகாசுரனுடைய நெருங்கிய சேனைகள் முறிபட்டன. தண்டு சக்கரம் பிண்டிபாலமுதலிய ஆயுதங்கள் ஒடிபட்டன. மண்படுபுழுதியானது எங்கும் பரவியது. ஆகாயத்தைமூடியது. சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் தேரிற்பூட்டிய தாவிச்செல்லும் பசுநிறந்தங்கிய குதிரைகள் நடைதவறி வழுக்கின. எ - று. (உச)

துள்ளுந்திரை யோடு பரந்தது சோரி வாரி
கொள்ளுந்திற மின்றி நெடுங்கடல் கோத்த லைப்பக்
கள்ளுண்புலை யாக்கைய ராவி கழிந்து பட்டா
ருள்ளுஞ்சின வந்தக னெஞ்சமு ருத்த மூன்றான்.

(இ - ள்.) அப்பொழு துண்டாகிய உதிரவெள்ளத்தைக் கடலானது அடக்கிக்கொள்ளுந் திறனில்லாமல் பெரிய கடலானது கலந்து அலைக்கும்படி துள்ளுகின்ற அலையுடன் கூடிப்பரவியது. கள்ளைக்குடிக்கும் புலைத்தன்மை பொருந்திய உடலையுடைய அசுரர்கள் உயிர்நீங்கி யிறந்தார்கள். நினைக்கத்தக்க கோபத்தையுடைய அந்தகாசுரன் கோபித்துக்கொதித்தான். எ - று. (உசு)

வடுகக்கட வுட்பெருந் தேவனும் வாளெ யிற்றுக்
கடுவொத்தெழு மந்தக னோடு கனன்று நின்றா
னடுவுற்றனன் வெள்ளிகை தந்தரு ணன்ம ருந்து
கொடுபெற்றன ராவி யிறந்தவக் கொண்ட லொப்பார்.

(இ - ள்.) வைரவக் கடவுளாகிய பெருவல்லபமுடைய தேவனும் வாட்படைபோலும் பல்லையுடைய விஷத்தன்மையோடோங்கிய அந்தகாசுரனோடு கோபித்துப் போர்க்கு நின்றனர். வெள்ளியாகிய சுக்கிரபகவான் போர்க்களத்திடையே யெய்திக்கொடுத்த நல்ல அமிர்த சஞ்சீவிமருந்தினால், முன்னேயிறந்த மேகநிறந்தங்கிய அவ்வசுரர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுந்தார்கள், எ - று. ()

அக்கண்மய மில்லவ ராவி யடைந்த வாறுந்
திக்கண்ணி நெடுஞ்செரு வன்னவர் செய்த வாறு
முக்கண்ண னுணர்ந்தனன் வெள்ளியை முன்ன ரள்ளி
யிக்கின்றில னெய்தி னெடுத்து விழுங்கி னானால்

(இ - ள்.) பட்சமில்லாத அவ்வசுரர்கள் உயிர்பெற்ற வகையும், அக்கொடியோா திசைகடோறுங் கலந்து பெரும்போர்புரிந்த வகையையும், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவுளத்திணர்ந்து (அவனால் அத்துன்பங்கள் பெருகுதலின் அவற்றையகற்ற) முற்பட வெள்ளியைவாரி யெடுத்து வாயிலகப்படாமல் இலேசாக விழுங்கி வயிற்றிலடக்கினர். எ - று. (உஎ)

மல்லாடு தடம்படு திண்புய மாக ணத்தோர்
கொல்லாவசு ரப்பெருந் தானைகு றைத்த ருத்தார்
செல்லாவடு கத்தனி நாதனுந் திண்டி றற்போர்
வல்லானு மெதிர்த்தன ரூழிம லைந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) மற்போர்புரியும் பரந்த வலியதோள்களையுடைய பெரியகணத்தலைவர்கள், கொல்லமுடியாத பெரிய அசுரச்சேனையைக் குறைவுறும்படி வெட்டியழித்தார்கள். பிறர்வல்லபம் தம்மீது செல்லாத ஒப்பற்ற வைரவப்பெருமானும், திண்ணியவலிய போர்புரிதலில் வன்மையுற்றோனாகிய அந்தகாசுரனும் ஒருவரோடொருவ ரெதிர்ந்து யுகாந்தம்போலப் போர்புரிந்தார்கள். ()

ஞாலப்படு மன்னுயி ரியாவுந டுங்க வூழிக்
காலக்கட லென்னவ ருந்தறு கட்க டுந்தீ
யாலத்திரு ளேறெனு மந்தகன் றன்னை மின்னுஞ்
சூலத்தொடு குத்தியெ டுத்தனன் றொல்லை யோனே.

(இ - ள்.) உலகிலுண்டாகிய நிலைபெற்ற உயிர்கள்யாவும் நடுங்கும்படி, பிரளயகால சமுத்திரம்போல வரும், அஞ்சாமையையுடைய ஆலாலவிஷத்தினைப் போற் கறுத்தும், ஆண்சிங்கத்தையொத்தும் விளங்கிய அந்தகாசுரனை, பழையோனாகிய வைரவக்கடவுள் பிரகாசிக்கின்ற சூலாயுதத்தாற்குத்தி மேலேதூக்கிக் கொண்டனர். எ - று. (௪௯)

பத்தாயிர கோடியெ னும்பரு வங்க டக்க
முத்தாரை யயிற்படை கொண்டனன் மொய்த்த சோரி
நெய்த்தாரை யுணங்கி யொழுக்குற நின்ற நீதி
பொய்த்தானை யுணக்கினன் வெந்திறற் பூத நாதன்.

(இ - ள்.) பத்தாயிரகோடி வருஷங்கள் கழிய, முத்தலைகள் பொருந்திய சூலமுனையில் அந்தகாசுரனைத் தாங்கினர். நெருங்கிய உதிரவெள்ளமெல்லா மொழுகி, ஒழுக்கமாகிய நீதிமார்க்கத்தினின்று பொய்த்துத்தவறிய அந்தகனை, வெவ்விய வல்லபமுடைய பூதகணங்கட் கிறைவராகிய வைரவக்கடவுள் உலர்த்தினர். எ - று. (௫௰)

முதலிக்கனை நெற்றிவி ழிக்கனன் மூட்டி வென்ற
குதலைக்கொடி பங்கனி டத்தெதிர் கொண்டு சென்றான்
விதலைப்படு வெந்திற லந்தக வெய்ய னைக்கார்க்
கதலிக்கொடி யாமென முன்னரிற் காட்டி னானல்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில், கருப்புவில்லியாகிய மன்மதனைத் திருநெற்றிவிழியிலுண்டாகிய தீயைமூட்டி யெரித்துச்சயித்த, மழலைச்சொல்லையுடைய பூங்கொடிபோன்ற உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானிடத்தில் நேரே தூக்கிச்சென்றனர். மிக்கவல்லபமுடைய அந்தகாசுரனெனும் நடுக்கமெய்தியிருக்குங் கொடியோனை, கரிய [கதலிக்கொடி] விருதுக்கொடிபோலத் திருமுன்னர்க்காட்டினார். எ - று.

கைகாலிடை தூங்குற வீங்குக டற்க டுங்கார்
மைகான்மணி கண்டனை யந்தகன் வாய்வ ழுத்த
நெய்கானெடு முச்சிகைச் சூற்படை நீக்கி நோக்கி
யுய்காரணம் வேண்டுவ யாகொனு ரைத்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) அந்தகாசுரன் (சூலநுனியிலிருந்துகொண்டு) கைகாலும் இடை யேதொங்கும்படி யிருந்து, கடல்போலுங் கொடிய கருநிறந்தங்கிய விஷம்பொ ருந்திய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை வாயாற்று திசெய்ய, நெய்பூசிய முத்தலையையுடைய சூலாயுதத்தின் முனையினின்றகற்றி அவனைப்பார்த்து, நீ உச்சிவிக்குங்காரணமாக யாதுவேண்டுவது? சொல்லுக வென்றனர். எ - று. ()

மாதுக்கொரு பங்கனை யங்ஙன் வணங்கி யைய
பூதர்க்கொரு நாயக னாகுதல் போற்றி நின்றே
னீதக்க தெனப்பணி யென்றுநி கழ்த்தி னனப்
போதத்தலை யன்னவற் காதுபு நீந்த ளித்தான்.

(இ - ள்.) உமாதேவிக்கு ஒருபாகமாகவுள்ள சிவபெருமானைப்பணிந்து, ஐயனே! பூதகணங்கட்கு ஒப்பற்ற தலைவனாகுதலை விரும்பி நின்றேன். தேவரீர் இது தக்கதென்று கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென விண்ணப்பித்தனன். அப் பொழுது சிவபெருமான் அத்தலைமைத் தன்மையை அந்த அந்தகாசுரனுக்குப் பிரசாதித்தருளினர். எ - று. (௫௫)

மேற்படி வேறு.

பிரசு ரன்றனை யுதரம்வைத் தருளிய பெம்மா
னுரவு மன்னவன் செருக்கொழிந் ததுகருத் துணர்ந்தான்
மரபி னீட்டிய வருடமை யாயிரத் திரட்டி
விரவி நீங்கிய பின்னரின் வெள்ளிடை விடுத்தான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரனைத் திருவயிற்றிலடக்கிய சிவபெருமான், வலிதங்கிய அவனுடைய இறுமாப்பை விலக்கி யருளியதைத் திருவுளத்துணர்ந்து, முறைப் படி நீடித்த பதினாயிரவருடங்கள் கலந்துகழிந்தபிறகு, வெளியேவரும்படி (அச் சுக்கிரனை) விடுத்தருளினர். எ - று. (௫௪)

முக்க ணாயகன் றிருவுத ரத்தொடு முயங்கிச்
சுக்கி லத்தொடுந் தோய்தலாற் சுக்கிர னெனும்பேர்
தக்கு நின்றனன் பார்க்கவன் றயங்குநாட் கிரகம்
புக்க பேரொளி மழுங்குற விளங்கொளி பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவயிற்றிற்பொ ருந்திச் சுக்கிலத்துடன் படிந்து வந்தமையால், சுக்கிரனென்னும் பெயர்திருத்த மாகப் பொருந்தினன். [பார்க்கவன்] சுக்கிரன் பிரகாசிக்கின்ற தினத்தில் கிர கங்கள் தமது பேரொளி மழுங்கும்படி விளங்குகின்ற தேஜஸோடு பொருந்தி னான். எ - று. (௫௫)

ஆட ராப்புனை வேணியோற் கருச்சனை யயர்ந்து
பாட கன்றுதன் னிலைபுகுந் தடைந்தனன் பன்னு
ளோட ரித்தடங் கண்ணிய ருருவுகொண் டடைந்து
[illegible]ட நீத்தனர் யாவருந் தம்பதந் தொக்கார்.

(இ-ள்.) ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை யர்ச்சனைசெய்து, அந்தகன் தனக்குற்ற துன்பநீங்கித் தனக்களித்த தலைமை நிலைமையை யெய்தினன். பலகாலம், நீண்ட அரிபரந்த விசாலித்த கண்களை யுடைய மாதருருவேற்ற தேவர்களெல்லாரும் தங்கட்குற்ற தோஷத்தை விலக்கித் தத்தம் பதவிகளையடைந்தார்கள். எ - று. (௬௬)

அந்தகாசுரன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் உ௯-க்குத் திருவிருத்தம். ௬௯௨அ.

முப்பதாவது

பண்டாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

இனிப்பு கன்றன யாவையு மொழியமற் றின்னும்
பனிக்கொ டுஞ்சடைப் பண்ணவன் பூசனை பயின்று
தனிப்பெ ரும்பதம் பெற்றன வுரைக்குதுந் தவத்தீர்
கனித்த சிந்தையிற் கேட்கெனப் பின்னருங் கழறும்,

(இ-ள்.) இதுகாறுங் கூறியவையாவும் நீங்க, குளிர்ச்சிவாய்ந்த வளைந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்து ஒப்பற்ற சிறந்தபதவிகளெய்திய சரிதையை இன்னுஞ் சொல்லுகின்றோம். தவசிந்தையுடையவர்களே! கனிவுற்றமனதோடுங் கேட்கக்கடவீர்களென்று சூதமுனிவர் மேலுஞ்சொல்லத் தொடங்கினர். எ - று. (௧)

ககன முற்றன விளநிலா வெறித்திடுங் கயிலைச்
சிகர நீத்தெழு மகேச்சுர னுமையொடுஞ் செல்லா
நகைமு கிழ்த்தல ரிருஞ்சினை நறுந்தழைப் பொதும்ப
ரகவை நோக்குவான் கணத்தொடு மினிதெழுந் தருள.

(இ-ள்.) ஆகாயமளாவி, இளஞ்சந்திரிகையை வீசுந் திருக்கைலாயகிரியையகன்று எழுந்தருளிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடுஞ்சென்று ஒளிவிட்டு மலர்ந்த பெரிய கிளைகளையும் நறுமணமமைந்த இலைகளையுமுடைய மலர்ச்சோலையைப் பார்க்கும்படி சிவகணங்களோடும் இனிதாக எழுந்தருள. எ - று.

கனைகு ரற்சுரும் பினத்தொடுந் துதைந்தெழு கற்றை
வனைம லர்க்குழ லம்பிகை மலர்க்கரந் தாங்கப்
புனைபு னற்சடை யெம்பிரான் பொன்னடி சாத்த
வனைய சோலைமற் றியாவையும் பவித்திர மடைந்த.

(இ-ள்.) ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய வண்டுகள் கூட்டத்தோடு மூழ்கியெழுகின்ற கற்றையாகிய அலங்கரிக்கின்ற மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியார் அம்மலர்களைத் தமது திருக்கரத்திற்றாங்கவும், கங்காசலத்தைத் தரித்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அழகிய திருவடியில் சாத்தவும்; அந்தச்சோலைமுழுவதும் புனிதத்தன்மை யடைந்தது. எ - று. (௩)

குழைந்த மென்சினைக் கொம்பர்சூழ் பொதும்பர்காப் புடையோ
ருழைத்தி ருக்கரத் தெந்தையை யுமையொடும் வணங்கத்
தழைத்த மல்லிகைப் பூங்கொடி தவழ்ந்தல ருயிர்க்கு
மிழைத்த மென்கனிப் படப்பைமுற் றெங்கணு மெய்தி.

(இ - ள்.) தளிர்த்த மெல்லிய அரும்புகளையுடைய பூங்கொம்புகள் சூழ்ந்த சோலையைக் காவற்றொழில் செய்வோர், மானேந்திய திருக்கரத்தையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானை உமாதேவியாரோடும் பணிந்து ஏவல்புரிய, தழைத்த மல்லிகையின் அழகிய கொடிபடர்ந்து மலர்கள் சொரியும் மெல்லிய கனிகள் மிகுந்த சோலைமுழுதும் யாண்டும் சென்றுலாவி. எ - று. (ச)

திருக்க ணோக்கின னெந்தைதன் னிடம்படு தேவி
யருட்க ணோக்கின ளாதலா லாங்கவை யனைத்து
மருக்க நிற்பன யாவையு மருத்தன வினிமேற்
குருக்க வேண்டுவ யாவையுங் குருத்தெழுந் தனவால்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருக்கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினர். அவ்விறைவருடைய வாமபாகத்தி லெழுந்தருளிய உமாதேவியாரும் கிருபாநோக்கஞ் செய்தருளினர். ஆதலால் அப்பொழுது அவை யெவற்றிலும் மணந்தருவன வெல்லாம் மணஞ்செய்தன. இனிமேல் தளிர்விடவேண்டுவன வெல்லாம் அப்பொழுது தளிர்விட்டெழுந்தன. எ - று. (ரு)

கனிய நிற்பன கனிந்தன முகையலம் பொதும்பர்
பனிந றுந்தளி ரீன்றன பூத்தன பசும்பொற்
புனித மென்கனி தூக்கின பொலம்பணைச் சினைக்க
ணனிந றுங்கனி காலநீத் தளித்தன நடுவண்.

(இ - ள்.) பழுக்கவேண்டி யிருந்தனவெல்லாம் பழுத்தன. அவ்வழகிய சோலையிலுள்ள மரங்கள் மொட்டுகளையும் குளிர்ச்சிவாய்ந்த மணமமைந்த தளிர்களையுந்தந்தன. மலர்ந்தன. பசியபொன்னிறந்தங்கிய பரிசுத்தமான மெல்லியபழங்களையேந்தின. அழகிய கிளைத்த கிளைகளில் மிக்க நறுமணங்கமழும் பழங்களைக் காலங்கடந்தும் இடையே கொடுத்தன. எ - று. (சு)

சந்த வார்பொழிற் றடம்பணைத் தழைமுகத் தீன்ற
பைந்த ளிர்ப்புறத் திழிந்தன கிடந்தன பசுந்தா
துந்த ரும்பசும் பொற்றகட் டொருங்குறக் கவிழ்த்த
சிந்து ரத்துக ளாமெனச் சினைதொ றுஞ் சிறந்த.

(இ - ள்.) அழகிய நெடியசோலையில் விசாலமான கிளைகளிலுள்ள தழைகளினுனியிற் றந்தபசிய தளிர்ப்புறத்திலே இழிந்தனவாய், பசியமகரந்தங்கள் நினைத்தற்கரிய பசும்பொற்றகட்டிலே ஒருசேரக்கவிழ்த்த சிந்துரப்பொடி போலக்கிளைகடோறுஞ் சிறந்தனவாகி விளங்கின. எ - று. (எ)

அள்ளி யப்புற நிழற்றிய வாரிருட் பிழம்பை
வெள்ள வேணியி னிடைப்படு வெண்ணிலாக் குழவிப்
பிள்ளை வாணிலாக் கவர்ந்ததப் பெருநிலாப் பரப்பை
வள்ள னெற்றியங் கட்கடை நுகர்வதோர் மருங்கு.

(இ - ள்.) அப்புறத்திலே நிழல்செய்யும் நிறைந்த விருட்டொகுதியை யள்ளியெடுத்து, சிவபெருமானது கங்காசலம் பொருந்திய சடையினிடையே யுள்ள வெள்ளிய சந்திரிகையைவீசும் இளம்பிறைச் சந்திரனுடைய ஒளிதங்கிய சந்திரிகையானது கவர்ந்துகொண்டது. அப்பெரிய சந்திரிகையின் ஒளியை, சிவபெருமானுடைய அழகிய திருநெற்றிவிழியின் கடைநோக்கானது பருகுவதும் ஓர்புறத்திலுள்ளது. எ - று. (அ)

குழைப்ப சும்பொனி னவமணி குயிற்றிய கொம்ப
ரிழைத்த பேரொளி கலத்தலா லிராப்பக லென்ன
விழைத்த சிந்தையிற் பகுத்துணர்ந் தறிவரி தெஃதாற்
றழைத்த பூம்பொழிற் கேதுமற் றறிவரோ தக்கோர்.

(இ - ள்.) தளிர்களாகிய பசிய பொன்னினிடத்தில் நவரத்தின கசிதமாகிய மலர்க்கொம்புகள் உண்டுசெய்த பெருங்காந்தி விராவுவதனால், இரவென்றும் பகலென்றும் விரும்பிய மனத்தோடு பிரித்துணர்ந்தறிதல் அருமையென்று சொல்வோமானால், தழைத்துச் செழித்துள்ள அம்மலர்ச்சோலைக்குக் காரணம் இஃதென்று மேலோரும் அறிவார்களோ? அறியார்கள். எ - று. (கூ)

வெள்ளி வெண்டிரை நுரைதிரைத் திரங்குபால் வேலை
நள்ளு மந்தரந் திரித்தமு தெடுக்குநா ளலங்கற்
றெள்ளு தேத்துழா யவனுருத் தெறித்தபே ரமுதப்
புள்ளி யொத்தென மலர்ந்தன கருஞ்சினைப் புன்னை.

(இ - ள்.) வெண்பொன்போலத் தாவள்யமான அலைகளையும் நுரையையும் வரிசையாகக்காட்டி யொலிக்கின்ற பாற்கடலை மந்தரகிரியாகிய மத்தினாற்கடைந்து அமுதத்தை யெடுத்த அக்காலத்தில், தெளிந்த தேனொழுகுகின்ற துளசிமாலைதரித்த திருமாலுடலின்மேல் தெறித்துவீசிய யெரிய அமிர்த பிந்துக்களைப் போலக் கரிய கிளைகளையுடைய புன்னைமரங்கள் புட்பித்திருந்தன. எ - று. ()
புன்னை திருமாலும், மலர்கள் அமிர்த பிந்துக்களுமாம்.

ஈர நாண்மல ரொருசினை யீர்ங்கனி யொருபாற்
பூரி யேந்திய தொருசினை பொலங்கல னொருபா
லார மேந்திய தொருசினை யிரப்பவர்க் களிப்பான்
சாரு மன்பினர் போன்றன தெய்வமாத் தருக்கள்.

(இ - ள்.) அங்குள்ள தெய்வீகம் பொருந்திய பெரிய தருக்கள், குளிர்ச்சிவாய்ந்த அன்றலர்ந்த மலர்களொருகிளையாலும், அழகிய பழங்கள் ஒருகிளையாலும், பொன்னைத்தாங்கிநிற்கும் ஒருகிளையாலும், பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களைப் பெற்றுள்ள ஒருகிளையாலும், சந்தனத்தை யேந்திநிற்கும் ஒருகிளையாலும், தம்மையாசிப்பவர்க்குக் கொடுத்துதவப் பொருந்திய அன்புடையவர்களைப்போன்றிருந்தன. எ - று. (கக)

பலங்கள் யாவையும் பொதிந்தன பாசடை பரப்பிப்
புலங்க ளெய்துறு திருஞ்சினை நெருங்கிமீப் போகிக்
குலங்கொண் மாநிதி பொதுக்கிநல் குரவினர்க் குதவா
வலங்கு செல்வரை நிகர்த்தன மாம்பொழி லடவி.

(இ - ள்.) அங்குள்ள மாமரச்சோலைகள் எல்லாப்பழங்களையும் பொதிந்துள்ளனவும், பசிய இலைகளைப்பரப்பிக்கொண்டு கட்புலங்கட்குக் கண்டடையப் பெருமற் பெரிய கிளைகள் நெருக்கமாகி மேலேயுயர்ந்து, கூட்டமாகிய பெருஞ் செல்வத்தை மறைத்து, தம்மையடுத்த வறிஞர்கட்குக் கொடாமல் வஞ்சிக்குஞ் செல்வர்களைப் போன்றுவிளங்கின. எ - று. (௧௨)

ஊடொ துங்கினர்க் கின்னிழ லினிதென வுதவித்
தோட விழ்ந்தபூங் கரங்களுக் கணித்தெனத் துணர்த்துப்
பாடி ரந்தனர் கொண்மெனப் பொன்பரப் பினர்போற்
கோட ரந்தொறு மலர்ந்தன பொன்னிறக் கொன்றை.

(இ - ள்.) பொன்னிறந் தங்கிய மலர்களையுடைய கொன்றை மரங்கள் தம்பாலடைந்தவர்களுக்கு இனியநிழலை நன்றாகக்கொடுத்து, இதழ்கள் விகசித்த மலர்கள் கைகளுக்குச் சமீபமாகத் தொத்துகளையுடைத்தாய், தம்பால் யாசித்தவர் கொள்ளக்கடவரென்று பொன்னைப்பரப்பி வைத்தார்போல, சோலைகடோறும் புட்பித்திருந்தன. எ - று. (௧௩)

மறிக்கொ ழுங்கதிர் முழுநிலா வாலிளங் குழவி
யெறித்த வார்சடை யெம்பிராற் கினிதென லாக
வெறித்த செங்கதிர்ச் சிறுவரங் கதுகொடு வெதும்பிக்
குறித்து நோக்குறுந் தன்மையொத் தலர்ந்தன கோங்கம்.

(இ - ள்.) மான்பொருந்திய கொழுவிய கிரணங்களையுடைய வெள்ளிய இளம்பிறைச்சந்திரன் பூரணசந்திரிகையைவீசும் நெடியசடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு இனிதென்று சொல்லும்படியாய் விட்டமையின், அதுகாரணமாகக் கோபித்த சிவந்த கிரணங்களையுடைய பாலசூரியர்கள் மனம்வெதும்பிக் குறிப்பாகப் பார்க்குந்தன்மைபோலக் கோங்கமலர்கள் பூத்திருந்தன. எ-று.

கார்த்தி கேயனக் கடற்படு மாமுத றடிய
மீத்த தும்புசெங் குருதியின் மிதந்திள மென்கால்
சாய்த்தி றுந்தொறு மசைந்தகன் றடம்பணை குழைந்து
பூத்த பாசடைக் கிடையிடை பிண்டிபூத் தலர்ந்த.

(இ - ள்.) கிருத்திகாசுதனாகிய குமாரக்கடவுள், கடலினிடத்தேதோன்றிய சூரபன்மனாகிய அம்மாமரத்தைச்சேதிக்க, மேலேததும்பிய செவ்விய உதிரம் போல மிதந்து, மெல்லிய இளங்காற்றுவீசி அசைக்குந்தோறும் அசைந்து அகன்றவிசாலமான கிளைகள் தளிர்விட்டு மலர்ந்த பசிய இலைகளுக்கு இடையிடையே பூத்தலர்ந்த அசோமரங்களிருந்தன. எ - று. (௧௪)

ஓரந் தாங்கிய வேர்முதற் றடம்பணை யுமிழ்ந்த
வாரந் தாங்கிய சினைதொறுங் குடக்கனி வழங்கி
யீரந் தாங்கிய கருணையி னிருங்கிளை பொறுக்கும்
பாரந் தாங்குறு மொருவனைப் பொருவின பனசம்.

(இ - ள்.) அங்குள்ள [பனசம்] வேர்ப்பலாமரங்கள், பக்கங்களிற்றாங்கிய வேர்முதலாக, பரந்த கிளைகள்தந்த உருட்சிவாய்ந்த சிறுகிளைகளிலும் குடம் போன்ற பெரிய பலாக்கனிகளைத்தந்து, அன்புபொருந்திய கிருபையினால் பெரிய [கிளைகளை] சுற்றத்தாரைக்காப்பாற்றும் பாரத்தைத் தாங்குகின்ற ஒருவனையொத்திருந்தன. எ - று. (௧௫)

ஒருங்கு வார்கலை மதிபிதிர்த் துருட்டிய வணைய
வரும்பு முல்லைமீப் பந்தரி னிடைமிடைந் தலர்ந்த
பிரிந்து சேயொளி யுடுக்குலம் பிறழ்ந்தக னெடுவான்
றிரிந்து துண்டமிட் டகனிலங் கிடப்பன சிவணும்.

(இ - ள்.) நெடியகலைகளையுடைய சந்திரனை யொருசேரப்பிழிந்து உருட்டினாற்போன்ற மேலேயரும்பிய முல்லைப்பந்தரில் இடையிடையே மலர்ந்துள்ள தோற்றமானது, பிரிந்துநின்று அதிதூரத்தி லிருந்து ஒளியைச்செய்யும்நட்சத்திர கூட்டங்கள் நெடிய ஆகாயத்தினின்று நீங்கிச் சஞ்சரித்துத் துண்டமிடப்பட்டுப் பெரியபூமியி லிருப்பனபோலும். எ - று. (௧௭)

மழுப்ப சும்பிறை நெற்றியோர் மரகதக் கொம்பர்
மிழற்று வாய்மலர்க் குவமையொத் திலமென வெள்கி
யுழக்கு துன்பொடுங் கண்டக மூடறுத் திடமென்
பழத்தொ டுந்தலை கவிழ்ந்தது மாதுளம் படப்பை.

(இ - ள்.) பசிய இளம்பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய ஒருமரகதக்கொடியொத்த பெண்ணின் பேசுகின்ற வாய்மலருக்குச் சமானமானோமில்லையென்று மாதுளங் கொல்லையானது வெட்கமடைந்து, வருத்துகின்ற துன்பத்தோடு கண்டகம் தம்மை ஊடறுக்கும்படி, மெல்லிய பழங்களோடும் தலைகவிழ்ந்துள்ளது. எ - று. கண்டகம்=காடு; நீர்முள்ளி. (௧௮)

இனைய காவகத் துழைதொறு முழைதொறு மியங்கிப்
புனைக ருங்குழ லுமையொடு நோக்கினன் புகலு
மனைய பூம்பொழி லகத்தையுட் பளிங்கரிந் துடுதத
வனைம லர்க்குழாம் பொதுளிய தடத்தயல் வந்தான்.

(இ - ள்.) இத்தகைச் சிறப்புவாய்ந்த சோலையின் இடந்தோறும் இடந்தோறும் சஞ்சரித்து, சிவபெருமான் அலங்கரிக்கின்ற கரியகூந்தலையுடைய உமாதேவியாருடன் திருக்கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினர். சொல்லிய அத்தகைய அழகிய சோலையினுள்ளே பளிங்குக் கற்களைப்பிளந்து போர்த்ததும் அலங்கரிக்கின்ற மலர்க்கூட்டங்கள் நிரம்பியதுமான தடாகக்கரையில் வந்தனர். எ - று.

ததும்பு தண்புனற் பொய்கையந் தடங்கரைப் பகலு
மொதுங்கு மோதிம முதலிய மிழற்றுத லுவரி
பதுங்கு நஞ்சணி மிடற்றினன் பதங்களிப் பார்மேல்
வெதும்பி நிற்பன கண்டெடுத் தரற்றுதன் மேவும்.

(இ - ள்.) ததும்புகின்ற குளிர்ந்த நீரையுடைய அழகிய பொய்கையின் பரந்தகரையிலே, பகற்காலத்திலும் தங்குகின்ற அன்னமுதலிய பறவைகள் ஒலிசெய்தல், திருப்பாற்கடலில் உதித்த விஷத்தைத்தரித்த கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகள் இப்பூமியின்மீது வெதுப்பெய்தி நிற்பனவற்றைப் பார்த்து இரைந்தரற்றுவதை யொத்திருக்கும். எ - று. (௨0)

கயங்கொ டாமரை கண்கரங் கழற்றுணை காட்ட
வயங்கு பாசடை திருவுருக் காட்டவெள் வளையுந்

தயங்கு நேமியும் பொறுத்தனன் சீதரன் சடிலப்
புயங்க னைத்தொழப் புகுந்தது போலுமப் பொய்கை.

(இ - ள்.) பெருமைபொருந்திய தாமரையாகிய கண்கள் கைகள் இருபாதங்களைக்காட்டவும், விளங்குகின்ற பசிய இலைகள் திருவடிவத்தைக் காட்டவும், வெள்ளிய வளையும் விளங்குகின்ற நேமியும் தாங்கி, திருமால் சடையையுடைய சர்ப்பாபரணனாகிய சிவபெருமானை, வணங்குதற்கு வந்ததுபோலும் அப்பொய்கைவிளங்குகியது. எ - று. (உக)

திருமாலின் பக்கலில் வளை - பாஞ்சசன்னியம்; நேமி - சக்கரமென்றும், பொய்கையின் பக்கலில் வளை - சங்குகள்; நேமி - சக்கரவாகப் புள்ளென்றும் பொருள்கொண்டு சிலேடைப்படுதல் காண்க.

புண்ட ரீகமீப் பொலிந்தவெண் டாமரைப் பூவை
யெண்ட ரத்தரு நலமொடு மினிதுபெற் றெய்தி
யண்டர் நாயகற் றொழத்தகு வேட்கைய னாகிப்
பண்டை நான்முகன் புகுந்தது போலுமப் படுகர்.

(இ - ள்.) வெண்டாமரைக் கொடியின்மீது விளங்கிய வெண்டாமரைப் பூவை எண்ணத்தக்க நன்மையோடு இனிதாக அடையப்பெற்று, தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானை வணங்கத்தக்க விருப்புடையவனாகி, பழய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமன் வந்துள்ளதை அத்தடாகமானது ஒத்திருக்கும். எ - று.

அரம்பை தன்மருங் கணைதர வங்கமுற் றலர்ந்து
நிரந்த கண்மலர் துளிதரத் தருப்புடை நிற்பக்
கரந்தை வார்சடை யவற்றொழுங் காதன்மிக் கெழுந்து
புரந்த ரன்புகுந் தனனெனப் போன்றதப் பொருநீர்.

(இ - ள்.) அரம்பை தன்பக்கலி லணையவும், உடல் முழுவதும் மலர்ந்து நீங்காத கண்மலர் துளிக்கவும், தருக்கள் பக்கலில் நிற்கவும், கரந்தைமலரையணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானை வணங்கும் ஆசையதிகரித்து, இந்திரன் அங்கெய்தினன்போல அவ்வலைமோதுந் தடாகம் விளங்கியது. எ - று.

இந்திரன் பக்கலில் அரம்பை-அரம்பாஸ்திரீ, அங்கமுற்றலர்ந்து-உடல்முழுதுங் கண்கள் திறந்து, கண்மலர் துளிதர - கண்ணாகியமலர் ஆநந்தபாஷ்பஞ் சொரிய, தரு - கற்பத்தருவென்றும்; தடாகப்பக்கலில் அரம்பை - வாழை, அலர்ந்து - மலர்கள்பெற்று, கண்மலர் - தேனையுடைய பூக்கள், தரு - பலவகை மரங்களென்றும் பொருள்பட்டுச் சிலேடையாதல் காண்க.

மரைகி ளைத்தலர் பாசடை வாயுவை யொடுக்கி
விரைசெய் மாமுகைக் கரங்குவித் தரும்புனன் மிதந்து
பிரச மென்குழ லினதுடற் பேரொளி பெறுவான்
பரசி மாதவ முஞற்றுதல் போன்றது பாராய்.

(இ - ள்.) தேன்சொரியும் மலர்சூடிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய உமையே! தாமரையானது கிளைத்துப்படர்ந்த பசிய இலைகளால் வாயுவையடக்கி (கம்பித்து) மணஞ்செய்கின்ற சிறந்த அரும்பாகிய கைகளைக்கூப்பி, அரிய நீர்மிசைக்கிடந்து உன்னுடைய உடலின் பெருங்காந்தியை யெய்தும்படி துதித்துச் சிறந்ததவத்தைச் செய்வது போன்றுள்ளதைப் பார்ப்பாயாக. எ - று. (உச)

விரித்த தாமரை யொன்றினுக் கணித்தென மீப்போய்ப்
புரித்த மெல்லிதழ் முறைமுறை யவிழ்த்தபூங் கமலம்
விரைத்த மென்குழல் வீங்கிள முகிண்முலை யொருநீ
கரத்தி னேந்திய தாமரை நிகர்ப்பது காணாய்.

(இ - ள்.) இயற்கை மணமுற்ற மெல்லிய கூந்தலையும், பூரித்த கோங்கரும்புபோன்ற முற்றாத தனங்களையுமுடையாளே! விரிந்த ஒரு தாமரை மலருக்கருகே மேலேயுயர்ந்து புரிபட்டமெல்லிய இதழ்களை முறைமுறையே மலர்ந்த அழகிய மற்றொரு தாமரைமலரானது ஒப்பற்ற நீ உன்கையிற் றாங்கிய தாமரை மலரைப்போன் றிருப்பது காண்பாயாக. எ - று. (உ௫)

வாக்கி னாலிளங் குயிலின மருட்டிய மயிலே
தேக்கு நீரகத் தரும்பிய முளரிதேங் குவளை
தாக்கு வார்கணை யென்றெமைச் சார்ந்தன வெள்கி
நோக்கி லேமெனக் கரப்பன போன்றன நோக்காய்.

(இ - ள்.) வார்த்தையினாலே இளமைதங்கிய குயிற்கூட்டங்களை மயக்கிய மயிலின்சாயலுடையாளே! தேக்கெடுக்கின்ற நீரிலே மலர்ந்ததாமரையும் தேன் பொருந்திய குவளையும், மன்மதன் எய்யத்தக்க நெடிய அம்புகளென்று எம்மை யெய்தின. ஆனால் (பண்டைய மன்மதன் அபஜயத்தைக்) கருதி வெட்கமடைந்து இனி கண்ணாலும் பாரோமென்று மறைவன போன்றுள்ளன பார்ப்பாயாக.

அளிக்கு லந்துவைத் திடச்சரி கருங்குழ லணங்கே
குளிர்த்த மென்சடை நிலாப்பட வொருங்கலர் குமுதந்
தளிர்ப்பு னற்பது மங்கணின் றளிரடிக்குடைந்து
களிப்பி ழந்திடச் சிரிப்பன போன்றன காணாய்.

(இ - ள்.) வண்டுகூட்டங்கள் மிதித்தலாற் சரிந்த கரியகூந்தலையுடைய உமையே! குளிர்ச்சிவாய்ந்த மெல்லிய சடையிலுள்ள நிலவானது படுதலால், ஒன்றாகமலர்ந்த அல்லிமலர்களும், நீரிலுள்ள தளிர்கள் வாய்ந்த தாமரைமலர்களும் நினது மாந்தளிர்போன்ற பாதங்கட்குத் தோல்வியெய்திச் சந்தோஷ நீங்க (வருத்தமாற்றாது) சிரிப்பனபோற் காணப்படுவனவற்றைக் காண்பாயாக.

குவளை யேந்தியு மனநடை காட்டியுங் குமுதத்
தவள முத்தினை யுணர்த்தியுஞ் சங்குகைப் பொறுத்து
மிவரொ ளிக்குணப் பாசடை பொருந்தியு மிலங்கு
பவள வாயுனைப் போன்றதிம் மலர்த்தடம் பாராய்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற செம்பவளம்போலும் வாயையுடையாளே! இம்மலர்த்தடாகமானது, நீலோத்பலம் (ஆகியவிழிகளைத்) தாங்கியும், அன்னநடையைக்காட்டியும், (வாயாகிய) செவ்வாம்பலையும் வெள்ளிய (பற்களாகிய) முத்தையும் காட்டியும், (வளையலாகிய) சங்குகளை (அலைகளாகிய) கையிற்சுமந்தும், அதிகரிக்கின்ற காந்தியுடைய பசிய (வெற்றிலையாகிய) இலைகளமைந்தும் உன்னை யொத்திருந்தது. எ - று. (உ௮)

பொருது வார்குழை நடந்தகட் புனமயி லனையா
யுருகு சேவலி னுதறுபூந் தாதயிர்த் துகுத்து

மருவ னப்பெடை திருகிய சினத்தொடு மறுகிக்
கருகு சிந்தையி னூடலிற் றாங்குதல் காணாய்.

(இ - ள்.) நெடிய குண்டலம் வரையில் நடந்து போர்புரிந்த விழிகளை யுடைய வனமயில் போல்பவளே! மனமுருகிய சேவலின் உதறிய அழகியதுகளினைச் சிந்தியையுற்று மருவிய அழகிய பெட்டைக்கோழி மாறுபட்ட கோபத்தோடு வருந்திக் கொதித்த மனதோடு ஊடல்கொண்டு தாங்குவதைப் பார்ப்பாயாக. எ - று. (உ௯)

அம்பு ளோதிம மயிலையுஞ் சிரலைகா ரண்டம்
பம்பு புன்சிறைக் குரண்டமற் றுளபல மிழற்ற
லிம்பர் மாதவச் சிறாரிருக் கிசைப்பன விசைக்குங்
கம்ப லைக்குழா மொத்தன கேட்டிகார் மயிலே.

(இ - ள்.) அழகிய அன்னப்பறவை, மீன்களையேகுத்தித்தின்னும் [சிரலை] மீன்கொத்தி, காக்கை, பரவிய சிறு சிறகையுடைய கொக்கு, இன்னுமுள்ள பலபறவைகளும் சத்தித்தல், இவ்வுலகத்திற் பெருந்தவமுடைய சிறுவர்கள் வேதமோதுவனவற்றை இசைப்படுத்துங் கூட்டமாகிய ஒலியையொத்திருந்தன கேட்பாக. கார்கால மயில்போல்வாளே! எ - று. (௩0)

கலிவிருத்தம்.

எனவிவை யெடுத்தெடுத் திறைவிக் கோதினன்
பனிமலர் பொதுளுமப் படுகர்ப் பாங்கரி
னனிகெழு பழுமரத் தருகு நண்ணினன்
புனிதனப் பனிவரைப் பூவை தன்னொடும்.

(இ - ள்.) என்று இவற்றைப் பரிசுத்தராகிய சிவபெருமான் உமாதேவிக்கு எடுத்தெடுத்துச் சொல்லினர். குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த அந்நீர் நிலையின் பக்கலிலுள்ள மிகவுயர்ந்த ஆலமரத்தினருகே, இமாசலபுத்திரியாராகிய பார்வதிதேவியோடும் சேர்ந்தனர். எ - று. (௩க)

ஆங்கதன் முதற்பளிங் கரிந்து டுத்தய
லோங்கிய வடிவெலாம் பசும்பொ னெட்டிமீத்
தேங்கொளி மனவணி திருத்தி வாளரி
தாங்கிய வாசனத் தருகு சார்ந்தனன்.

(இ - ள்.) அவ்வடவிருக்ஷத்தினடியிலே, பளிங்குக்கற்களைப் பிளந்திழைத்துப் பக்கலிலுயர்ந்த உருவமுழுவதும் பசும்பொன்னைச்சேர்த்து மேலே பேரொளியுடைய நவமணிகளாலே திருந்தச்செய்து ஒளிபொருந்திய சிங்கங்கள் சுமந்த பீடத்தின் அருகேயெய்தினர். எ - று. (௩உ)

கண்ணுதற் பரமனுங் கமல வாண்முக
வொண்ணுதற் கௌரியு முடனி ருந்துழீஇ
வண்ணவால் வளைநிரை மலர்க்கை மால்வரைப்
பெண்ணமு தினையன பேசன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானும், தாமரைமலர்போன்ற ஒளிதங்கிய முகத்தையும் ஒள்ளிய புருவத்தையுமுடைய உமாதேவியும் ஒன்றாக வீற்றிருக்கையில், அழகிய காந்தியையுடைய வளையல்களை வரிசையாகவணிந்த தாமரை மலர்போன்ற கைகளையுடைய பெரிய இமாசலபுத்திரியாகிய உமாதேவியார் இவ்வாறு சொல்வாராயினர். எ - று. (௫௫)

விண்டொட நிவந்துமேல் விரிந்த தொன்மரங்
கண்டதி லிதற்குநேர் கண்டி லேமென
வண்டர்நா யகனிடத் தணங்கை நோக்கிமற்
றெண்டொடி கேட்டியென் றுரைப்ப தாயினான்.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவ வுயர்ந்து மேலேபரவிய ஆலமரத்தைப்பார்த்ததில், சுவாமி! இதற்குச் சமானமான மரத்தை நாமிதுகாறுங் கண்டோமில்லையென்றுகூற, தேவநாயகராகிய சிவபெருமான் தமது வாமபாகத்திலுள்ள பார்வதி தேவியாரைப்பார்த்து, ஒளிபொருந்திய வளையலையணிந்தவளே! கேட்பாயாகவென்று சொல்வாராயினர். எ - று. (௫௬)

நாளநாண் மலரய னிறக்கு நாளையின்
மூளிரும் பிரளய முற்று மற்றைநா
ணீளிருந் தடஞ்சினை நிறுத்தி யிம்மரங்
கோளொடு மடங்குநூ றுயருங் கோளது.

(இ - ள்.) நாளத்தையுடைய அன்றலர்ந்த புதியதாமரை மலரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பிரமன் இறக்குங்காலத்தில் உண்டாகின்ற பெரியபிரளயவெள்ளமானது மூளும். அக்காலத்தில் நெடிய பெரிய பரந்தகிளைகளை நிறுத்தி இம்மரமானது வலிமையோடு நூறுமடங்குயர்ந்து நிற்குந்தன்மையுடையது. எ - று.

தார்புனை துளவினான் றனது கண்முகிழ்த்
தோரிலை யகவையி னுறக்கங் கொள்வனு
லாருயிர்த் தொகைமுழு தளிக்க வேண்டிநின்
றேர்முதற் சத்தியா யெம்மை வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) துளவமாலைதரித்த திருமால் அக்காலத்தில் தனது கண்களைமூடி இதன் ஓரிலையில் நித்திரைசெய்வான். அரிய உயிர்த்தொகைகள் முழுவதையும் படைக்கவேண்டி நின்று, (அச்சமயத்தில் அவன்) அழகிய முதற்சத்தியாக எம்மைப்பிரார்த்திப்பான். எ - று. (௫௬)

ஈதித னிலைமையென் றருளி யின்னுரை
மாதுட னளவளாய் மகிழு மெல்வையிற்
காதுட னிகலிடுங் கடைக்க ணம்பிகை
யோதிம மதுபிடித் துதவு கென்றனள்.

(இ - ள்.) இதுவே இவ்வாலமரத்தின் நிலைமையென்று அருளிச்செய்து, இனிய சொற்களையுடைய உமாதேவியோடு அளவளாவி மகிழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில், காதுடன் போர்செய்கின்ற கடைக்கண்பார்வையுடைய உமாதேவியார் ஓரன்னப்பறவையை எனக்குப் பிடித்துக்கொடு என்றுகேட்டனர். எ - று. (௫௭)

அன்னது காவலர்க் கருள வாங்கவர்
பொன்னிறத் தாமரைப் பொகுட்டு மேயதோ
ரின்னிள மடப்பெடை யனத்தொ டின்னுரை
பன்னிய கிளியையும் பரிவிற் பற்றினார்.

(இ-ள்.) அவ்வார்த்தையைச் சிவபெருமான் காவலாளர்க்கு அருளிச்செய்ய, அக்காவலாளர் பொன்னிறத்தோடுகூடிய தாமரைப்பொகுட்டிற் பொருந்திய ஓரிளமைதங்கிய பேடன்னத்துடன், இன்மொழிபேசிய கிளியையும் ஆசையோடு பிடித்தார்கள். எ-று. (கூஅ)

பற்றிய வோதிமம் பசலைப் பூங்கிளி
கற்றைவார் சடையினன் றிருமுற் காட்டலும்
பெற்றெழு முவகையிற் பெரிது நோக்குறு
மற்றவை யொடுஞ்சில வகுப்ப தாயினான்.

(இ-ள்.) பிடித்துவந்த அன்னத்தையும் அழகிய பச்சைக்கிளியையும் தொகுதியாகிய நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான்திருமுன்னர்க்காட்டவும், உண்டாகியெழுந்த சந்தோஷத்தோடு நன்றாகப்பார்த்து அவ்விருபறவைகளோடுஞ் சிலவார்த்தைகள் சொல்வாராயினர். எ-று. (கூகூ)

வைகலு மெவ்வுழை வைகு வீரெனச்
செய்யவாய்ப் பசுங்கிளி சிவனைப் போற்றுறு
மையற முற்புரி தவத்தின் மாட்சியா
லையநின் காவகத் தடைந்து ளேனென.

(இ-ள்.) தினந்தோறும் எவ்விடத்தே நீங்கள் வசிப்பீர்களென வினவ, சிவந்த வாயையுடைய பச்சைக்கிளியானது சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, குற்றமறப் பூர்வத்திற்செய்த தவத்தின் மேம்பாட்டால், ஐயனே! தேவரீர் பூஞ்சோலையில் வசித்துள்ளேனென்றுகூற. எ-று. (சo)

பானிறத் தோதிமம் பணிந்து பண்ணவ
மேனிலைத் தாருவி னடைந்து மேயினேன்
கானிகந் தெண்டிசைக் கடவுண் மாநதி
யானறி யாதன வில்லை யெந்தையே.

(இ-ள்.) பால்போலும் வெண்ணிறந் தங்கிய அன்னமானது வணங்கி, கடவுளே! தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகவிருட்சத்திற்பொருந்தி வாழ்ந்திருந்தேன். அக்கற்பகவனத்தைவிட்டு எட்டுத்திசைகளிலுமுள்ள தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த நதிகளில் யானறியாதன ஒன்றுமில்லை. எனது தந்தையே! எ-று.

வடவரைப் புடைபடு வையம் யாவையுந்
தடவர வென்னுழைத் தவத்தி னேன்மையா
லடல்கெழு மழுப்படை யமல நின்னுடை
மடலவிழ் தாமரை வாவி மேவினேன்.

(இ-ள்.) மேருமலையைச் சூழ்ந்துள்ள உலகமுழுவதும் (தடவர=தடவ) சஞ்சரிக்க, அடியேன்செய்த தவமேம்பாட்டால், வலிமைமிகுந்த மழுப்படைதாங்கிய மலரகிதனே! தேவரீருடைய இதழ்கள் விரிந்ததாமரைத் தடாகத்தில் வசித்திருக்கின்றேன். எ-று. (சஉ)

வாவியிற் பொன்னிற வனச மேந்திட
மேவிவீற் றிருந்தன னினது வேணியிற்
றேவியந் திருநதி சிறப்புச் செய்யுமிப்
பூவிரி மலர்த்தடம் பொருந்திப் போகலேன்.

(இ - ள்.) தடாகத்திலே பொன்னிறந்தங்கிய தாமரைமலர் தாங்கும்படி பொருந்தி வசித்திருந்தேன். தேவரீர் சடையிலுள்ள தேவியாகிய அழகிய சிறந்த கங்காநதி சிறப்புச்செய்யத்தக்க இம்மலர்கள் விரிந்த தாமரைத்தடாகத்திற் பொருந்திப் போகமாட்டாதவனாயினேன். எ - று. (௩௩)

என்றிள மடவன மியம்பக் கேட்டலுங்
கொன்றையஞ் சடையினன் முறுவல் கோட்டின
னன்றிள வனப்பெடை விடைகொண் டாருயிர்ப்
பொன்றழை சிறைக்கிளி யோடும் போயதால்.

(இ - ள்.) என்று இளமையும் அறியாமைக் குணமுமுடைய அன்னமானது சொல்லக் கேட்டவுடன், அழகிய கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் புன்னகைபுரிந்தருளினர். அப்பொழுது இளமைதங்கிய அழகிய அன்னப்பேடு இறைவர்பால் விடைகொண்டு அரிய உயிர்போலும் பொன்னிறமாகத் தழைத்த சிறையையுடைய கிளியுடன் சென்றது. எ - று. (௩௪)

கங்கைபே ருரைத்தலுங் கனிந்த மூரலிற்
பொங்கிய வுவகையிற் பொருமி னானெனப்
பங்குடை மடமயில் பரிவு கூர்ந்தனள்
செங்கயற் றுணைதுளி சிதறச் சீறினாள்.

(இ - ள்.) கங்கையின் பெயரைச்சொன்னவுடன் உளங்களித்த புன்னகையோடு அதிகரித்த சந்தோஷத்தினாற் பூரித்தனரென்று, அச்சிவபெருமான் பாகத்திலிருந்த இளமைதங்கிய மயிலின் சாயலையுடைய உமாதேவியார் துன்பமிகுந்து செவ்விய கயற்கெண்டைபோலும் இருவிழிகளில் கண்ணீர்சிந்தக் கோபித்தனர். எ - று. (௩௫)

போயின டிருமனம் பொறாமை மீக்கொள
மாயிருங் கவலையின் மறுக்க மெய்துறாப்
பாய்விடைப் படர்சடைப் பரம னேற்குறித்
தேய்வன செய்திலனெனவெ தும்பினாள்.

(இ - ள்.) உமாதேவியார் திருவுள்ளம் வேறுபட்டு, பொறாமையதிகரிக்க, மிகப்பெரிய கவலையினால் துயரமெய்தி, பாய்ந்து செல்லும் இடபவாகனத்தையும் படர்ந்த சடையையுமுடைய சிவபெருமான் என்னைக்குறித்துச் செய்தற்குப்பொருந்தியனவற்றைச் செய்தாரிலரென்று உள்ளம் வெதும்பினர். எ - று.

முன்னர்நா ளிமவரை முடுகித் தற்குறித்
துன்னரும் பெருந்தவ முற்று மெல்லவையி
னென்னுடைத் தனிமையோர்ந் திகலு மாரனைத்
தன்னொரு நுதற்கணாற் சாம்ப ராக்கினன்.

(இ - ள்.) யான் முற்காலத்தில் இமாசலத்தையடைந்து, அச்சிவபெருமானைக்குறித்து, நினைத்தற்கும் அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்து கொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில், என்னுடைய தனித்திருக்குந் தன்மையையுணர்ந்து, (எங்களையொன்று கூட்ட) போருக்கு வந்த மன்மதனை, தமது ஒப்பற்ற நெற்றிவிழியினால் சாம்பராகச் செய்தழித்தனர். எ - று. (௪எ)

அதுபொறுத் தாற்றினே னாவி மேவியே
மதுமல ரோதிம மருவு கங்கையாள்
புதுமொழி வழங்குற முறுவல் பூத்தன
னெதுபொறுத் தரற்றுகே னெளிய ளாயினேன்.

(இ - ள்.) அதனை மனம்பொறுத்து உயிரைத்தாங்கிச் சகித்தேன். தேனொழுகும் தாமரைமலரில் வசிக்கும் அன்னமானது, பொருந்திய கங்கையின் புதுமையாகிய பெயரைச்சொல்ல, இறைவர் புன்னகைசெய்தனர். எதனை மனம்பொறுத்துப் புலம்புவேன்? ஏழைப்பெண்ணாக ஆய்விட்டேன். எ - று. (௪அ)

ஆயினு மென்னிலை யறியு மாறொரு
தீயன வியற்றுகே னென்று சீறியக்
காய்சின வநங்கன தடலை கண்ணுறு
வேயதோ ருருவகத் தெழுதி யென்றனள்.

(இ - ள்.) ஆனாலும் என்னிலைமையை அறியும்படி ஒருகொடுந்தொழிலைச் செய்வேனென்று கோபித்து, அக்கொல்லலத்தக்க கோபமானது அதிகரிக்க, மன்மதனெரிந்த சாம்பரைக் கண்ணால்நோக்கி, பொருந்திய ஓருருவங்கொண்டு இதினின்றும் உண்டாகுகவென்று உமாதேவியார் கூறினர். எ - று. (௪௯)

அடலையி னின்றுபண் டாசு ரப்பெயர்
மிடல்கெழு நிருதரில் வெய்யன் றோன்றினன்
படரொழி பருவமோர் பத்துக் கோடிநின்
றிடரொழி பூசனையி யற்றி னனரோ.

(இ - ள்.) அச்சாம்பரிலிருந்து பண்டாசுரனெனும் பெயரையுடைய வலிமைமிகுந்த அசுரரிற் கொடியோன் உதித்தான். துன்பமகன்ற ஒரு பத்துக்கோடி வருஷகாலமட்டும் ஒரேநிலையிலிருந்து, தடையற்ற சிவபூசையை முறைப்படி செய்தனன் (பண்டாசுரன்) எ - று. (௫௦)

இப்பரி செம்பிராற் கியற்றி யெய்துறு
மப்பொழு தியோகத்தி னடைத்த கண்ணனாய்த்
தப்பற வருந்தவஞ் சார வைகினன்
முப்புர மெரித்தவ னிரங்கி முன்னினன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக எமது சிவபெருமானுக்குப் பூசைபுரிந்துகொண்டிருக்கும் அச்சமயத்தில், யோகத்திற்செலுத்திய விழியையுடையவனாய் தவறுதலற அரியதவநிலைபொருந்த விருந்தனன். திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி ஆங்கெழுந்தருளினர். எ - று. (௫௧)

அருந்தவத் தருச்சனை யரிதி னாற்றினை
திருந்துளத் துணர்ந்தவை செப்பு கென்றலு

மிருந்திறற் றேவர்மற் றியாரு மென்னுழைப்
பொருந்திறற் பகைஞரென் றுரைத்துப் போற்றினான்.

(இ - ள்.) அரிய தவநிலையுற்றுச் செய்தருளிய பூசையை எம்மைநோக்கிச் செய்தாய். திருத்தமாகிய மனதில் நீவிரும்பிய வரங்களைச் சொல்லுகவென்று வினவவும், பெருவல்லபமுடைய தேவர்களும் மற்றெல்லோரும் என்னிடத்தில் போர்புரியும் ஆற்றலுடைய பகைஞர்களென்று கூறித்துதிசெய்தான். எ - று.

ஆங்கவ ராக்கைபுக் கடைந்து தம்முடற்
றாங்கிய சுக்கில சுரோணி தங்களை
வாங்கிமாந் துதலெனக் கருளி மற்புயந்
தாங்கிய வெறுழ்வலி தருதி யென்றனன்.

(இ - ள்.) ஆதலின், அவர்களுடைய உடலிற்பிரவேசித்து நின்று அவர்களுடலிலுள்ள சுக்கிலத்தையும் சுரோணிதத்தையும் எடுத்துக்குடிக்கும் வல்லபம் அடியேனுக்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். அன்றியும் மற்போற்புரியும் தோளைத் தாங்கிய பெருவலிமையையுங் கொடுத்தருள்கவென்று யாசித்தான். எ - று.

என்னையா ளுடையவ னிரங்கி யீந்தனன்
பொன்னவிர் நெடுமுடிக் கயிலை போயினா
னன்னவ னவரவ ராக்கை புக்கிருந்
துன்னருஞ் சுரோணித முறிஞ்சி மாந்தினான்.

(இ - ள்.) என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி அவ்வரங்களைப் பிரசாதித்தனர். பொன்னாற்செய்து விளங்கும் நெடியசிகரங்களையுடைய திருக்கைலாயகிரிக்கு எழுந்தருளினர். அப்பண்டாசுரன் அவரவர்களுடைய உடலுட்புகுந்திருந்து நினைத்தற்கரிய சுக்கில சுரோணிதங்களை யுறிஞ்சிக் குடித்தனன். எ - று. (௫௪)

சுக்கிலசு ரோணிதத் தொடக்க மற்றபின்
முக்கணான் முதலினோர் செயற்கை முற்றுறத்
தக்கில ரிதுசெயத் தக்க தாரென
வொக்கநோக் கினரது வுணரப் பெற்றிலார்.

(இ - ள்.) சுக்கில சுரோணிதங்களின் சம்பந்தம் அறவேநீங்கிய பின்னர், உருத்திரன் முதலானோர், இச்செயல் முற்றுப்பெறும்படி தகுதியில்லாதவராய் இப்படிச்செய்யத்தக்கவர் யாவரென்று, ஒருசேரக்கருதினார்கள். அதனையறியப் பெறாதவர்களானார்கள். எ - று. (௫௫)

முழுமுதன் மகேச்சுரக் கடவுண் மூர்த்தியை
யெழுதரு முவகையி னிரங்கிப் பூசியா
வழுவறு முழுமணிக் கயிலை மாமருங்
கொழுகின ரிரந்திரந் துரைப்ப தாயினார்.

(இ - ள்.) முழுமுதற் கடவுளாகிய மகேசப்பெருமானை, மனதின்கண்ணெழுந்த ஆநந்தத்தோடு உளங்கனிந்து பூசைசெய்து, குற்றமற்ற பெரிய நவமணிகள் நிறைந்த திருக்கைலாயகிரியிலெய்தி நல்லொழுக்கினின்று உருகியுருகி விண்ணப்பிப்பாரானார்கள். எ - று. (௫௬)

வெஞ்செய லிழந்தனம் விளர்க்கு மெய்யினேந்
தஞ்சமொன் றிலமிது வுணரத் தக்கிலே
நஞ்சணி கறைமிடற் றுதி நாயக
வுஞ்சுறு நெறியளித் துதவு வாயென்றார்.

(இ - ள்.) வலிய செயல்கள் புரிதலையிழந்தோம். வெளுக்கத்தக்க உடலை யுடைந்தவர்களானோம். ஆதரவு பிறிதுடையேமல்லோம். இச்செயற்குக்காரணம் அறியத்தக்கவர்களா யில்லோம். விஷத்தையணிந்த கரியகண்டத்தையுடைய முதற்கடவுளே! அடியேங்கள் உச்சீவிக்கும் வகையைத்தந்து அநுக்கிரகிப்பாயாக வென்று முறையிட்டார்கள். எ - று. (ருஎ)

அணையவ ரிரந்திரந் தறைந்த வாசகம்
புணைகுழைத் திருச்செவி யகத்துப் போதலு
நணைமல ரிதழியந் தொடைய னாயகன்
வினையினோர்ந் தினையன விளம்பு வானரோ.

(இ - ள்) அத்தேவர்கள் யாசித்து யாசித்துக்கூறிய சொற்கள், அலங்கரிக் கின்ற குண்டலமணிந்த திருச்செவியி னுட்பிரவேசிக்கவும், தேன்பொருந்திய கொன்றைமலரின் அழகிய மாலையையணிந்த சிவபெருமான், அவர்கட்குற்ற வினைச்சம்பந்தத்தால் அவ்வரலாற்றினையறிந்து இவ்வகையாகத் திருவாய்மலர் கின்றார். எ - று. (ருஅ)

அருந்திற லடுசினப் பண்ட வாசுரப்
பொருந்திற லசுரனு முதரம் புக்கவ
ணிருந்தனன் சுக்கில சுரோணி தங்களே
விருந்தெனப் பருகுவான் வெள்ளி டைப்படான்.

(இ - ள்.) பிறரால் வெல்லற்கரிய வல்லபமும் கொல்லத்தக்க கோபமு முடைய பண்டாசுரனாகிய போர்செய்யும் ஆற்றலுடைய அசுரனானவன்,உங்களு டைய வயிற்றிற் பிரவேசித்து அங்குள்ளனவாகிய சுக்கில சுரோணிதங்களையே பெருவிருந்துபோலக் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் உங்கள் கண்கட்கு வெளியே புலப்படமாட்டான். எ - று. (ருகூ)

மன்னுயிர்ப் பொறைதொறும் வகையின் வைகுவா
னிந்நிலை யுயிர்க்கெலா மிடுக்க ணீந்தனன்
றொன்னிலைச் சத்தியாற் பிறந்து தோன்றலா
லன்னசத் தியைநுகர்ந் தழிப்ப தாயினான்.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற உயிர்ப்பொறைகளிளெல்லாம் இவ்வகைப்படவசிக்கின் றான். இவ்வகையாக உயிர்கட்கெல்லாம் துன்பத்தையுண்டு செய்கின்றான். பழய நிலைமையுடைய நமது சத்தியாற்பிறந் துதித்தவனானபடியால், அப்படிப்பட்ட சுக்கில சுரோணிதங்களென்னும் சத்தியைப்புசித்து உங்களையழித்தற்றொழிலை மேற்கொண்டான். எ - று. (சுo)

இன்றியா மியற்றுதற் கியைந்து நீவிரும்
பொன்றுதற் கியைந்துறி னிஃது போக்கலா
மன்றெனி லித்துயர் மாற்றி யாற்றலீ
ரென்றன னவர்க்கெலா முதன்மை யெய்தினான்.

(இ - ள்.) இப்பொழுது நாம் செய்வதற்கிணங்கி நீங்களும் இறப்பதற்குச் சம்மதிப்பீர்களானல் இத்துயரை யகற்றலாம். அல்லாவிடின் இத்துன்பத்தை நீக்கி யொழிக்கமாட்டீர்களென்று, அத்தேவர்கட்கெல்லாம் முதன்மைத்தன்மையுடைய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ - று. (௬௧)

தேவரும் பதத்துளோ ரெவருஞ் செய்வினை
மூவரு மருந்தவ முனிவ ரென்றுளோர்
யாவருங் கதிர்களு மியைவ தாயினர்
மேவரு நிருதனல் விளைந்த வெம்மையால்.

(இ - ள்.) இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன், தேவர்களும் உயர்பதவிகளிலுள்ளவர்களும் மற்றெல்லோரும், சிருட்டிமுதலிய முத்தொழில்களைச்செய்யும் திரிமூர்த்திகளும், அருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்களெல்லோரும், சுடர்களும், அடைதற்கரிய அசுரனலுண்டாகிய கொடுமையால் அதற்குச் சம்மதிப்பவர்களாய். எ - று. (௬௨)

ஒக்கநின் றுயிர்க்கெலா முதவுந் தொல்லையோன்
றக்கதோர் வேள்வியந் தழலிற் றாழ்சடை
முக்கணன் முதலிய மூவ ரன்னவர்
பக்கநின் றியற்றுவான் பணித்த சத்திகள்.

(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்கட்குஞ் சமானமாக நின்று அநுக்கிரகிக்கும் பழையோனாகிய சிவபெருமான் தகுதியாகிய அழகிய ஒருயாககுண்டத்தக்கினியில், தாழ்ந்த சடையையும் முக்கண்களையுமுடைய உருத்திரன் முதலிய திரிமூர்த்திகளை யொத்தவர்கள் பக்கலிலிருந்து சத்திகளைப்படைப்பாராயினர். எ - று. ()

வானவர் விஞ்சைய ரியக்கர் வன்றிறற்
றானவ ரெண்டிசைத் தலைவர் பாதலர்
மோனமா தவத்தரு முனிவர் முற்றுற
வேனையர் பல்லுயிர்த் தொகுதி யாவையும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் வித்தியாதரர்கள் யக்ஷர்கள் பெருவல்லபமுடைய அசுரர்கள் அஷ்டதிக்குப்பாலர்கள் பாதலவாசிகள் மௌனநிலையை மேற்கொண்ட பெருந்தவமுடைய அரியமுனிவர்கள் ஏனையோர் ஆகிய பலவகை உயிர்க்கூட்ட முழுவதும் முடியும்படி. எ - று. (௬௪)

தரைப்படு தாவர சங்க மங்களென்
றுரைப்பன யாவையும் வாரி யோமித்தா
னிரைத்தெழுங் கொழுங்கன லஞ்சி யீங்கிவர்
புரைப்படா தசுரனும் புறத்துப் போயினன்.

(இ - ள்.) உலகிலுண்டாகிய [தாவரசங்கமங்கள்] நிலையியற்பொருள்கள் இயங்கியற்பொருள்களென்று சொல்லப்படுவனவற்றையெல்லாம் வாரிப்புசித்தான். சத்தித்துக்கொண்டெழுந்த கொழுவிய அக்கினிக்குப்பயந்து இவர்கள் இம்படித் தியரெய்தாது பண்டாசுரனும் அவர்கள் வயிற்றைவிட்டு வெளியே சென்றான். எ - று. (௬௫)

அக்கணந் திரிபுரை யென்னு மாயிழை
புக்கன ளடுசின வடவைப் போர்வையாண்
மிக்கெழுந் திருக்கர நான்கு மேயினுள்
செக்கர்வான் பொருப்பினைச் செங்கை கூப்பினாள்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் திரிபுரையென்னும் பெயருடைய ஆய்ந்த ஆபரணங்களையணிந்த சத்தியானவள் புகுந்தனள். கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய வடவாமுகாக்கினியாகிய போர்வையணிந்தவள், கோபித்துத்தோன்றிய நான்கு திருக்கரங்களைப் பொருந்தியவள். சிறந்த செம்மலைபோன்ற சிவபெருமானைத் தனது சிவந்தகைகளைக் குவித்துப் பணிந்தனள். எ - று. (௬௬)

ஒருகரங் கருப்புவி லொருகை பூங்கணை
யொருகர மங்குச மொருகை பூந்தொடை
தருவன வன்றியுந் தணந்த யாவையும்
தருவன வண்டமூன் றேந்திச் சார்ந்தனள்.

(இ - ள்.) ஒருகையிற் கருப்புவில்லும் ஒருகையில் மலர்ப்பாணமும் ஒருகையில் அங்குசமும் ஒருகையில் மலர்மாலையும் தாங்குவதுடன், பிரிந்த பலபொருள்களையும் தருக்களையும் வனங்களையும் மூன்று அண்டங்களையும் தாங்கிச் சிவபெருமானை யடைந்தனள். எ - று. (௬௭)

இத்தலை வருத்தினை யென்னை யென்னென
வத்தனை வினவலு மமலை நாயக
னுத்தெழு முயிர்த்தொகை யுயிரு லைந்துக
வைத்தபண் டாசுர னிலைவ ழங்கினன்.

(இ - ள்.) அடியாளை இவ்விடத்தில் வருவித்தீர், யாதுகாரணமென்று சிவபெருமானை வினவவும், மலரகிதையாகிய உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான், உண்டாகிய உயிர்த்தொகுதிகள் ஒரேமாதிரியாக உயிர்நீங்கி யிறக்கச் செய்த பண்டாசுரன் கொடுமை நிலையைக்கூறினர். எ - று. (௬௮)

இன்றுகொண் டவனுழை யெய்தி யன்னவற்
கொன்றிவண் வருகென நிமலன் கூறலுஞ்
சென்றனள் கருப்புவில் லுடக்கித் தேமலர்ப்
பொன்றழை வாளியா லவனைப் போக்கினாள்.

(இ - ள்.) இப்பொழுதே அப்பண்டாசுரனிடஞ் சேர்ந்து அவனைக்கொன்றுகொண்டு திரும்பிவருகவென்று நிமலனாகிய சிவபெருமான் கட்டளையிடவும், அம்மனமேசென்று கருப்புவில்லை வளைத்து, தேன்சிந்தும் மலர்களாகிய அழகிய அம்புகளால் அப்பண்டாசுர னுயிரை யகற்றினள். எ - று. (௬௯)

திரும்பின டிரிபுரை தெண்ணி லாக்கொழுந்
தரும்பிய சென்னிசே வடிவ ணங்கினுண்
முருந்திவர் வாணகை முதல்வி தன்னொடும்
பொருந்திறற் சூற்படைப் புனிதன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) திரிபுரையவனைக்கொன்று திரும்பி, தெளிந்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் சிவந்த பாதங்களைப்பணிந்தனள். [முருந்து] மயிலிறகின் அடியையொத்த ஒளிவாய்ந்த பற்களையுடைய

ஆதிநாயகியாகிய பார்வதிதேவியாரோடும், போர்புரியத்தக்க வல்லபமுடைய சூலாயுதந்தாங்கிய பரிசுத்தரான சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார்.

அண்டமூன் றிவற்றினு லரனை யேமுதற்
பண்டைய மூவரைப் பயந்து பால்வளை
யொண்டொடி யவரைநீ யுதவி முற்செயல்
கொண்டளித் திடுமுறை கொடுத்தி யென்றனன்.

(இ - ள்.) இம்மூன்று அண்டங்களினுலே உருத்திரனை முதலாகவுள்ள பழய திரிமூர்த்திகளைப்படைத்து, வெள்ளியவளையலணிந்த அவர்கள் சத்திகளை நீயே சிருட்டித்து, பண்டைய சிருட்டியாதி செயல்களை மேற்கொண்டு உலககாரியத்தை நடத்தும் முறைமையைக் கொடுப்பாயாக வென்றருளினர். எ - று.

ஈசன தியற்கையி னிவளு மந்நிலை
மாசற வகுத்தனண் மகேச்சு ரன்புரி
யாசறச் சதாசிவ மருளிற் பூசியா
வேசற முச்செய லியல நின்றனன்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானியற்கைக் குணத்தால் இவ்விறைவியும் அந்நிலைமையைக் குற்றமறச்செய்தனள். மகேச்சுரன்செய்த குற்றமகல, சதாசிவம் திருவருளினுற் பூசைபுரிந்து ஏசுதல் நீங்கிச் சிருட்டியாதி முத்தொழில்கள் நடைபெறும்படி விளங்கினர். எ - று. (எ௨)

பண்டாசுரன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௩௰-க்குத் திருவிருத்தம். ௩௬௦௦.

முப்பத்தொன்றாவது

அரிபிரமாதியர்பூசவனைச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாம ரைத்தவிசின் மீதி ருக்குமறை யந்த ணற்குமொரு தண்டுழாய்
மாமு கிற்குமிடை வெஞ்செ ருக்கெழம லைந்து நின்றனர்ம லைந்தநாட்
யாம கட்கிறைவெ குண்டு வென்றிமகி டாசு ரப்பதகனைத்தரா
வாமு னைத்தலைபு குந்து நின்றெதிர்ம லைந்து வாவெனமொ ழிந்தனன்.

(இ - ள்.) ஒருகாலத்தில், தாமரைமலர்ப்பீடத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் வேதங்களையோதிய பிரமனுக்கும், ஒப்பற்ற குளிர்ச்சிவாய்ந்த துளசிமாலைதரித்த சிறந்த மேகவண்ணராகிய திருமாலுக்குமிடையே, கொடிய இறுமாப்புண்டாகப் போர்புரிந்து நின்றார்கள். அப்படிப்போர்புரிந்த காலத்தில், சரசுவதி கணவனு

கிய பிரமன் கோபித்து, வெற்றிபொருந்திய மகிடாசுரனென்னும் பாவியைப் படைத்து, தாவிச்செல்லும் யுத்தமுனையிற் சென்றெதிர்ந்து நின்று போர்செய்து வருகவெனக் கூறினன். எ - று. (க)

அன்ன தன்மையை யுணர்ந்த னன்பெயர்க ளாயி ரந்தழுவு சீதர
னுன்ன ரும்புலிமு கத்த ரக்கனைநி னைப்பி னெய்து றவு ரைத்தனன்
மின்னு வாளெயிறு வெண்பி றைக்குலநி கர்ப்ப வெங்கனல்வி ழிக்குலந்
துன்ன ரும்பொறிபி றக்க வெம்புலி முகத்த னக்கடிகை தோன்றினன்.

(இ - ள்.) அவ்வகையினை, சகஸ்ரநாமதரனாகிய திருமால் தெரிந்துகொண்டு, நினைத்தற்கரிய கொடுமைகளையுடைய புலிமுகாசுரனை நினைத்தமாத்திரமே வரும்படி சொல்லினர். அப்பொழுது, மின்னுகின்ற வெள்ளிய பற்கள் வெண்மையாகிய பிறைக்கூட்டங்கள்போல் விளங்கவும், வெவ்விய தீயைச்சிந்தும் விழிக்கூட்டங்கள் அடைதற்கரிய தீப்பொறி சிந்தவும் கொடிய புலிமுகாசுரன், அத்திருமால் நினைத்த அந்தக்கணத்திலேயே உதித்தான். எ - று. (உ)

மாய னோடமரு டற்றி நின்றனன்ம ருப்பி வர்ந்தமகி டாசுரன்
காய்சி னப்புலிநி சாச ரன்கமல நாத னோடமர்க டிந்தனன்
றீய ராமிவரு டைப்பெ ரும்படைசெ றுத்த தேவரையொ றுத்ததாற்
பரய வெண்டிரைநெ டுந்த ராதலமு லைந்த தும்பரயல் பாறினர்.

(இ - ள்.) கொம்புகளுயர்ந்த மகிடாசுரன் திருமாலோடு போர்புரிந்துகொண்டிருந்தான். கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய புலிமுகாசுரன் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடன் போர்செய்தனன். கொடியோராகிய இவ்விருவருடைய பெருஞ்சேனைகளும், போர்செய்துகொண்டிருந்த தேவர்களைத் துரத்தியடித்தன. பரவிய வெண்மைதங்கிய அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த பெரிய உலகமானது சீர்குலைந்தது. தேவர்கள் வேற்றிடங்கட்கு ஓடினார்கள். எ - று.

செய்ய தாமரைம டந்தை நாயகன மர்க்கு டைந்தயல்சி தைந்தனன்
வெய்ய வெம்புலிநி சாச ரற்கமரு டைந்து வேதனும றைந்தனன்
வைய மெங்கணும ரந்தை கொண்டமரர் நெஞ்ச மஞ்சுறவ ருந்தினர்
தெய்வ வெண்கயிலை சென்றி ருந்துசிவ னுக்க ருச்சனைதி ருத்தினர்.

(இ - ள்.) செந்நிறந்தங்கிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகள் கொழுநராகிய திருமால் (மகிடாசுரனுக்குத்) தோல்வியெய்தி அயலில் மறைந்தோடினர். பிரமதேவனும் அப்படியே கொடுமைபொருந்திய வலிய புலிமுகாசுரனுக்கு யுத்தத்தில் அபஜயப்பட்டு மறைந்துபோயினன். உலகமுழுவதும் துன்பமெய்தி, தேவர்களும் மனதிற்பயமெய்த வருத்தப்பட்டார்கள். தெய்வீகந்தங்கிய வெண்மையாகிய திருக்கைலாயகிரியை யடைந்திருந்து சிவபெருமானைத் திருத்தமாகப் பூசித்தார்கள். எ - று. (ச)

சேவு யர்த்தவன ருச்ச னைக்குரிய ராகி நாள்பலசெ லுத்தினர்
காவி யங்கணுமை பங்க னன்னதுக ருத்து ணர்ந்துறம தித்தனன்
பூவை மேனியன்மு தற்பெ ரும்புலவர் வைகு மத்தலைபு குந்தனன்
வாவு மன்பொடுமெ ழுந்து சென்றுளம்வ ணங்கி நின்றடிவ ணங்கினர்.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாக வுயர்த்திய சிவபெருமானை யர்ச்சிப்ப தற்கு உரியவர்களாகிப் பலகாலத்தைக் கழித்தார்கள். அழகிய நீலோற்பலம் போலும் விழிகளையுடைய பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமான் அப்பூசையைத் திருவுளத்துணர்ந்து மிகுதியாகக் களிப்பெய்தினர். காயாம்பூவையொத்த திரு மேனியையுடைய திருமால் முதலாகிய பெருங்கடவுளர் வசிக்குமிடத்திற்செழுந் தருளினர். அப்பொழுது அவர்கள் அன்புடனெழுந்து நேரேசென்று மனத்தாற் பணிந்து நேர்நின்று திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று (ரு)

என்னை யித்தலையி ருந்து நும்பதமி ழந்து நம்பதம்வ ணங்கினீ
ரன்ன செப்புதிரெ னத்த னித்தழல்வி ழிப்பி ரானருள வன்னவர்
மின்னெ யிற்றுநிரு தக்கொ டுந்தலைவர் வெம்மை யாவையும்வி ளம்பினார்
நன்னு தற்கொடியி டத்து முக்கணுந டத்தி னான்மறியி டத்தினன்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தீவிழியையுடைய சிவபெருமான், தேவர்களே! நீங்கள் உங்கள் பதவிகளையிழந்து இவ்விடத்திலிருந்து நம்முடைய பாதங்களைப் பணிந் தீர்கள். யாதுகாரணம்? அதனைச் சொல்வீர்களாகவென்று திருவருள் செய்ய, அத்தேவர்கள் மின்னுகின்ற பற்களையுடைய கொடிய அசுரத்தலைவர்களது கொடுமைகளெல்லாவற்றையும் சொன்னார்கள். மானை யிடக்கரத்தேந்திய சிவ பெருமான் நல்ல நெற்றியையுடைய பூங்கொடிபோல்வாளாகிய உமாதேவியார் பால் தமது திருவிழிகள் மூன்றையுஞ் செலுத்தினார். எ - று. (சு)

அக்க ணத்தவண்மு கத்து நின்றுமுரு மொத்து வந்தவ,தரித்தனண், மிக்க வெம்படைக்க ரங்க ளொன்பதினி ரட்டி கொண்டனள் வெளிப் படா, முக்க ணற்பரசு துர்க்கை யென்பணிமொ ழிந்தி டென்றனள் பொழிந்தகார், மைந்த ளத்தனொரு கோப வாளரிவ ழங்கி யந்நிலைவ ழங்குவான்.

(இ - று.) அக்காலத்தில் அவ்விறைவி திருமுகத்தினின்றும் இடியைப் போல வந்து பிறந்தனள். வலிமைமிகுந்த ஆயுதங்களேந்திய பதினெட்டுக் கைகளைத்தாங்கித்தோன்றி, திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானைத்துதித்த துர்க்கையானவள் அடியாளுக்கு யாதுகட்டளை? திருவாய் மலர்ந்தருள்கவென்ற னள். கரியமேகம்போலும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், கோபந்தங் கிய ஒருவாட்படையை யநுக்கிரகித்து அப்பொழுது அவளுக்குச்சொல்லுகின் றனர். எ - று. (எ)

வெ஁ம்பு வெம்புலிமு கத்தி னன்மகிட வெந்தொ ழிற்கொலைய ரக்கனு
லும்ப ரோடரிம லர்ச்ச ரோருகனு லைந்து தம்பதமி ழந்தனர்
செம்பு னற்படவ வர்ச்செ குத்திவர்சி றக்கு மப்பதம ளித்தியென்
றம்பி கைக்கிடம ளித்த நாயகன ளித்த லுந்தழல்வி ழித்தனள்.

(இ - ள்.) கொடிய கோபங்கொண்ட புலிமுகாசுரன், வெவ்விய கொலைத் தொழில்புரியயும்மகிடாசுரனாகிய இவர்களால், தேவர்களுந்திருமாலும் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும் வருந்தித்தங்கடங்கள் பதவிகளை யிழந்தார்கள். உதிரப்பெருக்குண்டாக அவ்வசுரர்களைக்கொன்று, இத்தேவர்கட்குரிய சிறந்த பதவிகளை யெய்தும்படி கொடுப்பாயாகவென்று, உமாதேவிக்குவாமபாகமுதவிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளவும், துர்க்காதேவி தீயெழவிழித்துப் பார்த் தனள். எ - று. (அ)

அண்ட கோளகைய திர்ந்தி டப்புவிய திர்ந்தி டப்புலிநி சர்சரன்,
மண்டு வெஞ்சமர்மு கத்து நின்றமர்ம லைந்து ருவழிம டித்தன, டிண்டி
றற்கொடும ருப்ப ழற்கண்மகி டாசு ரன்செருமு கப்படக், கொண்டெ
ழுந்தவெகு ளிப்பெ ருங்கடல்கொ திப்ப வெம்படைவி திர்த்தனள்.

(இ - ள்.) அண்டகோளகை யதிரவும் உலகமதிரவும் புலிமுகாசுரனுடன் நெருங்கிய கொடியயுத்தமுகத்திலிருந்து, அவன்மீண்டும் யுத்தஞ்செய்யாதவகை யாகச் சங்கரித்தனள். மிக்கவல்லபத்தையும் வளைந்த கொம்பையும் தீச்சொரியுங் கண்ணையுமுடைய மகிடாசுரன் யுததமுகத்திற்றோன்ற, மேற்கொண்டெழுந்த கோபமாகிய பெரிய கடலானது கொதிக்கும்படி வெவ்விய ஆயுதங்களைச் செலுத்தினள். எ - று. (௰)

வாளெ யிற்றுமகி டாசு ரன்றனைவ ளைத்து வெஞ்சமர்வி ளைத்தலு
நீள நின்றுநெடு நாள்க ழிந்துறநெ ருக்கி வெஞ்சமர்பு ருக்கினாள்
காள கூடவிட மொத்தெ ழுந்தமகி டன்க னைக்குரலெ ழுப்பினான்
கோளு திர்ந்தனவ திர்ந்த வெண்டிசைகு லுங்கி நின்றவகி லங்களே.

(இ - ள்.) வாட்படைபோலும் பற்களையுடைய மகிடாசுரன், தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொடும்போர் புரியவும், துர்க்கை கோபித்து நின்று பலகாலங் கழியும்படி மூண்டு பெரும்போர் செய்தனள். காளகூடவிஷம்போற்றோன்றிய மகிடாசுரன் தனது பெருங்குரலைக்கிளப்பினான். அப்பொழுது நக்ஷத்திரங்களுதிர்ந்தன. அஷ்டதிசைகளும் அதிர்ந்தன. உலகங்கள் நிலைகுலுங்கின. எ-று.

ஒள்ளெ ரிப்பொறிவி ழிப்பி றந்திடவு ருத்து வாயிதழ துக்கியோர்
வள்ளி லைப்புகர்மு கத்த வாள்கொடும ருப்பு டைத்தலைது மித்தனள்
பள்ள வாரிதிநி மிர்ந்த செங்குருதி பாய வற்றுவிழு மத்தலை
பொள்ளெ னக்கடிதெ ழுந்து சென்றுருமெ னத்த ழங்கமர்பு ரிந்ததால்

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய தீப்பொறியானது விழிகளினின்றுஞ் சிந்தும்படி கோபித்து வாயிதழைக்கடித்து, ஒரு கூர்மைதங்கிய அச்சவடிவாகிய உதிரப் புள்ளிகள் பொருந்திய முகத்தையுடைய வாளாயுதத்தால் மகிடாசுரனது கொம்புகளுடைய தலையைத் துர்க்காதேவி வெட்டியெறிந்தனள். பள்ளமாகிய கடலானது நிறைந்த தொத்த செவ்விய உதிரவெள்ளம்பெருக, அவ்வெள்ளத்தில் வீழ்ந்த அம்மகிடத்தலை அதிவிரைவிலெழுந்துபோய் இடிபோல முழங்கிப் போர்செய்தது. எ - று. (௧௧)

முச்சி கைப்படைதி ரித்தெ டுத்தனண்மு ழக்க மர்த்தலைம ருப்பினூ
டுச்சி குத்தினள முக்கி யத்தலைமி தித்த ருஞ்சமரொ ழித்தனள்
பச்சொ ளிக்கவுரி நூபு ரம்புனைப தந்தொ டப்படுநி ராசர
னச்சி ரத்தையொழி யச்சி றந்தருளை மைந்து மூதறிவ டைந்தனன்.

(இ - ள்.) அதுகண்ட துர்க்காதேவி, முத்தலைச் சூலாயுதத்தை யெடுத்துச் சுழற்றி, முழக்கத்துடன் போர்செய்யும் எருமைத்தலையின் கொம்புகட்கிடையே உச்சியிற் குத்தினள். அத்தலையை யமுக்கிமிதித்து அரியயுத்தத்தினை யகற்றினள். பசிய திருமேனியுடைய கௌரியின் பாதசரமணிந்த திருவடிதீண்டப் பெற்ற மகிடாசுரன் அத்தலையையகல, மேம்பட்டுத் திருவருள்பெற்று முதிர்ந்த ஞானத்தை பெய்தினன். எ - று. (௧௨)

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா.

ஓரெட் டிதழ்வட்டத் துள்ளாய சட்கோணம்
பாரித்த முக்கோண வட்டப் பராபரையே
வாரிப் படுநஞ் சமுதாக்கும் வால்வளைக்கை
வேரிக் கரும்பேவித் தின்றிவிளை மூலமே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற எட்டிதழ்க்கமல வட்டத்தினுள்ளாகிய அறுகோணத்திற் பெரிய முக்கோணவட்டத்தினுள்ளே விளங்கும் பராபரையே! பாற்கடலில் உதித்த ஆலாலவிஷத்தை யமுதமாகச்செய்யும், இளமைதங்கிய வளையலணிந்த கையையுடைய மணந்தங்கிய கரும்புபோல்வாளே! விதையின்றி முளைத்த மூலப்பொருளே! எ - று. (௧௩)

ஆதியா யந்தத்தி னந்தமாய் நின்றோற்குப்
பாதியா யொன்றாய்ப் பலவாகிப் பல்லுயிராய்ப்
பேதியா நின்றாய் பெருமாட்டி நின்பெருமை
சோதியா நின்றார்க் கெளிதன்றே துல்லவமே.

(இ - ள்.) முதன்மையாகியும் இறுதிக்கிறுதியாகியும் விளங்கும் நித்தியப்பொருளாகிய சிவபெருமானுக்குப் பாதியாகியும், ஒன்றாகியும், பலவாகியும், பல்வேறுவகைப்பட்ட உயிர்களாகியும் வேறுபட்டு விளங்குகின்றாய். பெருமாட்டியே! உன்சிறப்பைச் சோதித்துணர்வார்க்கு இலேசானதன்று. [துல்லபமே] மேன்மையானவளே! எ - று. (௧௪)

தோன்று சராசரங்க ளெல்லாந் தொடர்விடா
தேன்ற சிவமயமு நின்னன்றி யில்லையா
லான்ற விருப்பி னருந்துவன வின்றாமே
ஊன்று சுவையுளவோ நந்தா வொளிவிளக்கே.

(இ - ள்.) தோன்றப்படும் எல்லாச் சராசரங்களையும் வியாபரித்து நீங்காமற் பொருந்திய சிவமயமும் உன்னுடைய (சத்தி) மயமுமல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை. ஆனபடியால் நீங்காத மாணிக்கத்தீபம் போல்வாளே! அதிகரித்த விருப்பத்துடன் ஒருவர் புசிக்கும் பண்டங்களில்லையாயின் ஊன்றியுணரத்தக்க உருசியென்பதொன்றுண்டோ? (இல்லையல்லவா) எ - று. (௧௫)

முச்செயலுங் காட்டி யவைபுரக்கு மூவரைத்த
னிச்சையிற் காட்டி யவருளத்து மெட்டாயாற்
பச்சை யிளங்குதலைக் கிள்ளாய் பரையேநின்
னிச்சையிவை யென்றால் விடுத்துணர வல்லாரார்.

(இ - ள்.) சிருட்டியாதி முத்தொழில்களையுங் காண்பித்து அத்தொழில்களைக் காக்கும் திரிமூர்த்திகளைத் தனதிச்சாமாத்திரையிற் படைத்து, அத்திரிமூர்த்திகளுள்ளத்திலும் எட்டாமல் விளங்குகின்றனை. ஆனபடியால், இளமைதங்கிய மழலைச்சொல்லைக்கூறும் பசுங்கிளிபோல்வாளே! பராசத்தியே! உன்னுடையவித்தை இங்ஙனமாக விளக்கியுணரவல்லோர் யாவர்? ஒருவருமிலர். எ-று.

பேதாதி பேதம் பிறந்த வுயிர்த்தொகைக்கோ
ராதார மாகி யளவை யறிந்தளித்தா

யோதா மறைநூ லுபநிடதத் துண்மயமாம்
பாதார விந்தம் பெறப்பெற்றேன் பாதகனே.

(இ-ள்.) பேதாதிபேதங்களாகத் தோன்றிய உயர்த்தொகுதிகளுக்கு ஓர் ஆதாரமாகி அவரவர் தநுகரணபுவன போகங்களை அளவறிந்து அநுக்கிரகித்தனை. ஓதற்கரிய வைதிக சம்பந்தமாகிய உபநிடதநூலின் உட்பொருளாகிய உன்னுடைய பாததாமரையைப் பாதகனாகிய அடியேன் அடையப்பெற்றேன்.

என்னப் பலவா றெடுத்தேத்தி நின்றிரந்து
பன்னிப் பரசுதலு நன்கருணை பாலித்தாள்
பொன்னொத் திலங்கு சடையோற் புகழ்கணத்து
மன்னிப் புகப்பணித்தா டென்கயிலை மன்னினாள்.

(இ-ள்.) என்று பலவகையாக வெடுத்துச்சொல்லி, மகிடாசுரன் நேர் நின்று துதிசெய்து பிரார்த்திக்கவும், நல்லகிருபையை அவனுக்கு அநுக்கிரகித்தனள். பொன்போன்று பிரகாசிக்கும் சடையையுடைய சிவபெருமானைப் புகழ்கின்ற சிவகணத் தொகுதியிலே நிலைபெற்றுப் பிரவேசிக்கும்படி, அழகிய கைலையிலெழுந்தருளிய அம்பிகை கட்டளையிட்டனள். எ-று. (கஅ)

ஈசற் பரவி யிருதா ளருச்சிக்கும்
பூசைத் திறனாற் புயல்வண் ணனைமுதலோ
ரேசற் றிரும்பதவி யெய்தினா ரீரிதழி
வாசத் தொடையானை யாருணர வல்லாரே.

(இ-ள்.) சிவபெருமானைத் துதிசெய்து அவருடைய உபயபாதங்களைப் பூசைபுரியும் பூசாபலத்தினால், மேகவண்ணராகிய திருமாலை முதலானவர்கள் குற்றமற்றுத் தமது பெரிய பதவிகளையடைந்தார்கள். குளிர்ந்த வாசந்தங்கிய கொன்றை மலர்மாலையணிந்த சிவபெருமானை எவர்தாம் உணருமாற்றலில் வல்லவர்? எவருமிலர். ஏ-று. (ககூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மொழிந்த சரிதை முழுதுணர்ந்தீ ரினியோர் சரிதை முழுமுதலோன்
பொழிந்த கருணை தரநினைந்த ததுமற் றுமக்குப் புகல்கின்றே
மிழிந்த குணமூன றறப்போக்கி யெழுதா மறையி னுணுக்கமுணர்ந்
தொழிந்த பவத்தீர் கேண்மினென வெடுத்துச் சூத னுரைசெய்வான்.

(இ-ள்.) இதுகாறுங்கூறிய சரிதமுழுவதையும் உணர்ந்தீர்கள். இன்னும் ஒருசரிதை முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் மிகுந்த கிருபையைக்கொடுக்கக்கருதியது. அதனையுங்கட்குச் சொல்லுகின்றோம். இழிவாகிய முக்குணங்களை யறவேயகற்றி, எழுதாக்கிளவியாகிய வேதத்தின் நுட்பத்தையறிந்து நீங்கிய பிறவியையுடையவர்களே! கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்வாராயினர். எ-று. (உ0)

பண்பாற் குதலை மடமகளீ ரெடுத்த கவரி பணிமாறத்
தண்பாற் றருவி னடுநீழற் றங்கு மரியா சனந்தாங்க
வெண்பாற் கவிகை மீவிளங்க மகவா னிருக்கு மவ்வேலை
யெண்பாற் சிறந்த தவமுனிவ ரெழுவர் வரக்கண் டெதிரெழுந்தான்,

(இ-ள்.) பண்போடு குதலைச்சொல்லைப்பேசும் இளமாதர்கள் எடுத்த கவரியைப் பணிமாறவும், குளிர்ச்சியோடு கூடிய கற்பகத்தருவின் நிழலிடையே சிங்கங்கள் சுமந்த பீடிகையானது தாங்கவும், வெள்ளியபால்போன்ற சந்திரவட்டக்குடைமேலே பிரகாசிக்கவும், இந்திரன் கொலுவீற்றிருக்கும் அக்காலத்தில், எண்ணுந் தன்மைவாய்ந்த சிறப்புற்ற தவமகிமையுடைய சப்தருஷிகள் அங்கெழுந்தருளக்கண்டு இந்திரன் அவர்கட்கெதிரே யெழுந்தனன். எ - று. (உக)

எழுந்து முனிவர்க் கெதிர்போகிக் கடன்கள் யாவு மினிதியற்றிக்,
கொழுந்து நிமிர்த்துத் தனிப்படரும் புரிபுன் சடையோர்க் கொணர்ந்
திருத்தி, யழுந்து முவகையெழுந்திரைப்ப முகமன் கூறி யளவளாய்த்,
தொழுங்கை தாழா னுரைப்பவிருந் தினைய பேசத் தொடங்கினான்.

(இ - ள்.) இந்திரன் எழுந்து எழுமுனிவர்கட் கெதிர்சென்று, அவர்கட்குச் செய்யவேண்டிய கடன்களை யெல்லாம் இனிதாகச்செய்து முடித்து, கொழுந்துவிட்டு ஒப்பற்றுநீண்ட புரிந்த சிறுசடையையுடைய அம்முனிவர்களையழைத்துக்கொண்டு வந்து பீடத்திலிருத்தி, ஆழ்ந்த அன்பானது அதிகரித்துத் மேம்படலால் உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லி அவர்களோடுகலந்து கூப்பியகையை யெடாதவனாயிருந்து இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றான். எ-று.

அருமா தவத்தீ ரெழுந்தருளற் களியேன் பெற்ற தளவின்றாற்,
றருமா நிதியப் பெருஞ்செல்வந் தழைக்கப் பெற்றே னின்றன்றே,
யொருவா மனத்தி னிடைக்கிடக்குங் குறையொன் றுண்டா லஃதுவு
ரைக்கேன், பொருவா ளசுர ரிடர்விளைக்குங் கடுங்கணுற்றிப் பொறுக்
கிலனால்.

(இ - ள்.) சிறந்த அருந்தவமுடையவர்களே! தேவரீர் எழுந்தருளுவதற்கு அடியேன் பெற்றபலன் எல்லையில்லை. ஆதலால் இன்றல்லவோ கற்பகத்தருவும் சிறந்த பெரிய நிதிகளாகியசெல்வமும் தழைக்கப்பெற்றேன். அடியேன்மனதில் நீங்காமலிருக்கும் ஒருகுறைவுள்ளது. அதனைச் சொல்லுகின்றேன். அதாவது போர்புரியும் வாளேந்திய அசுரர்களுடைய துன்பஞ்செய்யுந்தீமையைப்பொறுத்துச் சகிக்ககில்லேன். எ - று. (உசு)

திரைநீ ராடை யுலகத்துச் சிறக்கு முயிருஞ் செழும்பசும்பொற்
புரைதீ ருலகத் திமையவருந் தருமத் தொழுக்கிற் புகுந்தோருங்
கரைதீர் துயரக் கடற்கிடந்தா ரதுகாத் தொழிக்குங் கடனற்றேன்
விரைவார் சடிலத் தருந்தவத்தீர் நும்மால் வேண்டப் பெறுவேனால்.

(இ - ள்.) அலைகள் பொருந்திய கடலாடையுடுத்த நிலவுலகத்திலே மேம்பட்ட உயிர்களும், செழிய பசும்பொன்னாலாகிய குற்றநீங்கிய அமரருலகத்திலுள்ள தேவர்களும், தருமநெறியிற் பிரவேசித்தவர்களும், எல்லையில்லாத துன்பக்கடலில் மூழ்கியுள்ளார்கள். அதனை யொழித்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் கடன்மையை நீங்கியுள்ளேன். மணந்தங்கிய நெடியசடையையுடைய அருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களே! உங்களால் அதையடையப்பெற வேண்டுகின்றேன். எ-று.

புரக்குந் தருவி னிழற்கிடந்த பொன்னைட் டகவை யெண்டிசையுங்
கரக்கு நிருதர் குல்முடிய மறைமந் திரத்திற் சனலோம்பிப்

பரக்கு முலக வுயிர்த்தொகையு முய்வா னிரங்கிப் பணிப்பீரென்
றிரக்க முனிவ ரெழுவோரு மகவாற் குறித்தொன் றியம்புவரால்.

(இ - ள்.) என்னாலே காக்கப்படும் கற்பகத்தருவி னீழலிலுள்ள பொன்னாட்டின்கண் எட்டுத்திசைகளிலும் ஒளித்துள்ள அசுரர்கள் குலமுதலற, வேதமந்திரத்தால் யாகஞ்செய்து, தேவர்கள் மட்டுமெல்லாமற் பரந்த நிலகிலுள்ள உயிர்க்கூட்டங்களும் உச்சீவிக்கும்படி திருவுளமிரங்கி அநுக்கிரகிப்பீர் என்று யாசிக்க, சப்தருஷிகள் இந்திரனைநோக்கி ஒன்று சொல்கின்றார்கள். எ - று.

அடலே றுகைக்கும் பெருமாற்கென் றியற்றி வணங்கு மருச்சனைகை
விடலா காது முப்பொழுது மதற்கு வேண்டுங் குறைதீர்வே
மிடைபோ கலமென் றம்முனிவ ரிசைப்பத் தவளக் கொடுங்கோட்டுக்
கடவா ரணத்தோ னெழுந்துபணிந் திரப்ப நோக்கிக் கவல்கூர்ந்தார்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்தும் சிவபெருமானுக்கென்று செய்துபணியும் பூசையைக் கைவிடுதலாகாது, ஆதலால் அதற்குவேண்டிய குறையை முக்காலத்திலுந் தவிர்ப்போம். நடுவேவிடமாட்டோமென்று அச்சப்தமுனிவர்களுரைப்ப, வெள்ளியவளைந்த தந்தத்தையும் மதப்பெருக்கையுமுடைய வெள்ளையானையையுடைய இந்திரன் எழுந்துவணங்கி யாசிக்க, அவனைநோக்கி அவர்கள் கவலைமிகுந்தார்கள். எ - று. (உசு)

என்னே யிவர்க்குப் பெருந்துயர மொழிப்பா னெதுவென் றுளமிரங்கி
யன்னே யவன்சொற் றனகேளா முனிவ ரெழுவ ரதற்கிசைந்தார்
பொன்னேய் திருநாட் டெண்டிசையும் புகுந்தார் முனிவர் புரந்தரனும்
பின்னே யிதற்கு வேண்டுவன சமிதை முதல பெரிதீந்தான்.

(இ - ள்.) இவர்கட்குள்ள பெருந்துயரத்தையொழிக்க ஏதுவழியென்று மனங்கசிந்து, அந்த இந்திரன் கூறிய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, சப்தருஷிகள் அவன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கினார்கள். பொன்மயமான சுவர்க்கநாட்டில் அஷ்டதிசைகளிலும் முனிவர்கள் பிரவேசித்தார்கள். இந்திரனும் அம்முனிவர்கட்குப்பின்னே இவர்கள் யாகத்திற்கு வேண்டுவனவாகிய சமிதைமுதலியவற்றை மிகுதியாகக்கொடுத்தான். எ - று. (உஎ)

தருப்பை முதல வரநோக்கிக் குண்டந் திருத்தித் தழலெழுப்பி
யிருக்கு முறைசொற் றனநூணுக்க மெடுத்துக் கூறி யோமித்தார்
மருக்கு மிதழிச் சடைமோலிப் பெருமான் பூசை வழுவரலாற்
பெருக்குந் தழல்வாய் முகந்தோறும் பிறந்தார் பிறைவா ளெயிற்றசுரர்.

(இ - ள்.) தருப்பைமுதலிய உபகரணங்கள் தமக்கு வேண்டுவனவரக்கண்டு, முனிவர்கள் யாககுண்டம் நியமித்து அக்கினியை யெழுப்பி, வேதத்தில் முறையாகச் சொல்லப்பட்டனவாகிய நுட்பங்களை யெடுத்துச்சபித்து ஹோமஞ்செய்தார்கள். மணங்கமழுங் கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் பூசனை இதனால் தவறியபடியால், வளர்ந்த அவ்யாகாக்கினியில் இடந்தோறும் பிறைச்சந்திரன்போலும் வெள்ளிய பற்களையுடைய அசுரர்கள் சனித்தார்கள். எ - று. (உஅ)

அரத்தா சுரனென் றொருநிருத னரத்த வீர னொருநிருத
னுரப்பு திறலோ ரிராவணரென் றெழுவ ரோங்கி யுருத்தெழுந்தார்
வரத்தா லுயர்ந்த முனிவரரைத் தின்பா னெழுந்து வழியலைத்துத்
துரத்தா நின்றா ரவரிவருக் கெட்டா மறையுந் தொலைசென்றார்.

(இ - ள்.) அரத்தாசுரனென்றோ ரசுரன், அரத்தவீரனென்றோ ரசுரன், அதட்டத்தக்க வல்லபமுடையோராகிய இராவணரென்னும் பெயருடைய ஏழசுரர்கள் ஆகிய விவர்கள் கோபித்தெழுந்தார்கள். வரத்தினால் மிகுந்த சப்த ருஷிகளைத் தின்னும்படி யெழுந்து வழிமறித்துத் துரத்தினார்கள். அம்முனிவர்கள் இவ்வசுரர்களுக்கு அகப்படாமல் மறைந்துபோகுமளவும் ஓடிப்போனார்கள்.

வரிவண் டலைக்கும் பசுந்துளவத் தொடையோன் முதல வானவரை
யிரியும் படிகண் டவருலக மிடித்துப் பொடித்தா ரெவ்வுலகும்
புரியுந் துயரக் கடலுழப்பப் புடைத்துச் செருத்தார் புன்றொழிலோர்
விரியுங் கடனீ ருலகவுயிர் வெங்காற் பூளை யெனச்சிதைந்த.

(இ - ள்.) கீற்றுகளமைந்த வண்டுகளலைக்கின்ற பசிய துளசிமாலை யணிந்த திருமால் முதலாகிய தேவர்களைப் பரவியோடும்படிசெய்து, அவர்களுலகங்களாகிய பதவிகளை யிடித்துப் பொடிபடுத்தினார்கள். எல்லாவுலகங்களிலும் இழிதொழிலுடைய அவர்கள் தாம் செய்யுந் துன்பக்கடலால் வருந்த அடித்துக்கொன்றார்கள். பரந்தகடனீர் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள வுயிர்களெல்லாம், கடுங்காற்றி லகப்பட்ட பூளைமலர்போலச் சிதைந்தன. எ - று. (௫0)

நின்ற நின்ற பதவியொழித் தொருங்கு போகி நெடுங்கயிலைக்
குன்று புகுந்தா ரரிமுதலோ ரிமயச் சிலையோற் குறித்திரங்கி
மன்றன் மலரா லருச்சனைகை வகுத்தார் மலர்த்தாள் பூசித்தார்
சென்று கழிந்த பெருங்காலம் புலவர் யாருந் திகைப்புற்றார்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலானவர்கள் தாங்களிருந்த நிலைபெற்ற பதவிகளை விடுத்து ஒருசேரச்சென்று நெடிய கைலாயகிரியை யடைந்தார்கள். மேருமலையை வில்லாக வுடைய சிவபெருமானைத் தியானித்து மனமிரங்கி மணந்தங்கிய மலர்களைக்கொண்டு தமது கையால் அர்ச்சனைபுரிந்து, அவ்விறைவனது தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைப் பூசித்தார்கள். பலகாலங்கழிந்தன. தேவர்களெல்லாருந் திகைத்தார்கள். எ - று. (௫௧)

மல்லற் கயிலைத் திருப்பொருப்புக் கிடந்த கோயி னெடுவாயிற்
செல்லப் புகுந்தா ரிருகமலச் செங்கட் பெருமான் முதலெவரும்
புல்லத் துவசத் தனிப்பரனைத் தொழுதா ரழுதார் புலம்புற்றா
ரல்லொத் தெழுந்த கொடுநிருத ரிழைத்த வனைத்து மறிவித்தார்.

(இ - ள்.) வளந்தங்கிய திருக்கைலாயகிரியிலுள்ள திருக்கோயிலின் பெரிய திருவாயிலிற் புகுந்துசென்றார்கள். செந்தாமரை மலர்போலும் இருவிழிகளையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாரும் இடபக்கொடியையுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கினார்கள். அழுதார்கள். புலம்பினார்கள். இருள் போன்றெழுந்த கொடிய அசுரர்கள் செய்த கொடுமைகளையெல்லாம் விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். எ - று. (௫௨)

மத்த மறுகு புனைந்தசடா மகுடப் பெருமான் மருங்கிருக்கு
முத்த நகையாண் முகநோக்கி முறுவல் பூத்து மொழிகுவனற்
சத்த முனிவர்க் கொடுதமது பகைதீர்த் தொழிவான் சமைந்தற்றூர்
நித்த நெறியன் னவர்க்கழியப் பகைமேற் பழியாய் நிகழ்ந்ததால்.

(இ - ள்.) ஊமத்தமலரையும் அறுகம்புல்லையுமணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் தமது வாமபாகத்திலிருக்கும் முத்துப்போன்ற தந்தபந்தியுடைய பிராட்டியார் திருமுகத்தைநோக்கிப் புன்னகையரும்பித் திருவாய்மலர்கின்றார். சத்தமுனிவர்களைக்கொண்டு தங்கள் பகைவரைக்கொன்றொழிக்க ஆலோசித்தூச் செய்தார்கள். நித்தியமாகிய மார்க்கத்தையச்சப்த முனிவர்நீங்க, பகையேயன்றிப் பழியாகவும் சம்பவித்தது. எ - று. (௩௩)

என்று வருளித் திரிசூலக் கௌரி வதன மெதிர்நோக்கிக்
கொன்னே சூலப் படையேந்திக் குண்டோ தரற்கொண் டவணேகி
மின்னு ரெயிற்று நிருதரவ ரெழுவர் விளிய விளித்துநெடும்
பொன்னூர் திகிரி யவனுலகு மேனோ ருலகும் புரந்தளிப்பாய்.

(இ - ள்.) என்று அருளிச்செய்து, திரிசூல கௌரியின் முகத்தை நேரே கண்டு, பெருமைதங்கிய சூலாயுதந்தாங்கி, குண்டோதரனைக்கொண்டு ஆங்கெய்தி மின்னல்பொருந்திய பற்களையுடைய அவ்வசுரர் எழுவரிறக்கும்படிகொன்று, நெடிய பொன்மயமாகிய சக்கிராயுதந்தாங்கிய திருமாலின் வைகுண்டலோகத்தையும் பிறதேவருலகத்தையும் சாத்திரட்சிப்பாயாக. எ - று. (௩௪)

போதி நீயென் றுமையிடத்துப் புரிபுன் சடையோன் பணித்தருளக்
காதி மறலுஞ் சினங்கிளைப்பக் கௌரி கடுவா ளரியுகைத்துப்
பாத கரையெங் கெனத்தடவ வரத்தா சுரன்வந் தெதிர்ப்பட்டான்
மோதி யுடற்று மடுசினத்துத் திமிலத் திண்போர் மூண்டனவே.

(இ - ள்.) இனிநீ செல்கவென்று, புரிந்த சிறு சடையையுடைய சிவபெருமான் உமாதேவியாரிடத்தில், கட்டளைசெய்தருள, உருத்தெழுந்த கோபாவேசம் அதிகரித்த கௌரியம்மை கொடுமைதங்கிய வலிய சிங்கவாகனமேறி அப்பாவிகளை யெங்குள்ளாரென்று தேடுகையில், அரத்தாசுரனென்பவன் எதிரேவந்து காணப்பட்டான். தாக்கிக்கிளம்பிக் கொல்லுங் கோபத்தோடு யோரொலியுடன்கூடிய வலியபோர் உண்டாயிற்று. எ - று. (௩௫)

விளைத்த சினத்துக் கௌரிகர வெள்வா ளறிய வெவ்வசுரன்
கிளைத்த குருதித் துளியொன்றுங் கிவன துருவங் கிடைத்தெழுந்து
வளைத்த சேனை யளவிறந்த தாகப் பொருதான் வல்லசுரன்
முளைத்த சீற்றந் தலைக்கொண்டு முனிந்தாண் முக்கட் பெருமாட்டி.

(இ - ள்.) கௌரியம்மையார் அதிசரித்த கோபத்தோடு கையிலேந்திய வெவ்விய வாளால் வெட்டவும், கொடிய அசுரனுடைய சிந்திய உதிரத்துளியொவ்வொன்றும் அப்பொழுது அவன் வடிவம்பெற்றெழுந்து சுற்றிக்கொண்ட அசுரச்சேனை யெண்ணிறந்தனவாக அவ்வலிய அசுரன் போர்செய்தான். தோன்றிய கோபமானது மீக்கொண்டெழும்பி, திரிநேத்திரங்களையுடைய கௌரியம்மையார் சீற்றமெய்தினர். எ - று. (௩௬)

சீற்றந் தலைக்கொண் டெரிவிழித்து நினைக்குங் காலைச் செருக்களத்துக்
கூற்றுந் துணுக்கம் பெறநடந்து காளி புகுந்தாள் கொலைநிருத
ராற்றுஞ் சமரி னரியுகைத்தாள் படைவா ளறுப்ப வவருடல
மூற்றுங் குருதிக் கருங்காளி பேழ்வாய் மடுத்துண் டுறிஞ்சினளால்.

(இ - ள்.) கோபந்தலைக்கேறித் தீயெழவிழித்து நினைத்தகாலத்திலே, அவ்யுத்தபூமியில் இயமனும் நடுக்கமெய்தும்படி காளிகாதேவி நடந்துவந்தாள். கொலைத்தொழில் புரியும் அசுரர்கள் செய்த யுத்தத்தில், சிங்கவாகனகௌரி, அசுரச்சேனையை வாட்படையாலறுக்க, அவர்களுடலங்கள் சிந்திய உதிரத்தைக் கரிய காளியானவள் பிளவுபட்டவாயைத் திறந்து பருகியுறிஞ்சினள். எ - று.

கொடும்போ ரினைய விளைத்துடற்ற நிருத ரிருவர் கொலைப்பட்டார்
கடும்போர் விளைக்கு மைவருமக் குண்டோ தரனுற் கழிந்தொழிந்தா
ரடும்போர் கவைச்சூற் கருங்காளி குருதிச் செருக்கி னறிவொழிந்தா
டொடுங்கா ருவரி யுலகனைத்துஞ் செகுத்தா ளமரர் துணுக்குற்றார்.

(இ - ள்.) இத்தகைய கொடும்போர்புரிந்து கலக்க, இரண்டசுரர்கள்கொல்லப்பட்டார்கள், இன்னும் கடும்போர்செய்து கொண்டிருந்த ஐந்தசுரர்களாகிய இராவணர்கள் குண்டோதரனால் உயிர்நீங்கி யிறந்தார்கள். கொல்லத்தக்க போர்புரியும் பிளவுபட்ட சூலாயுதந்தாங்கிய கரிய காளிகாதேவி உதிரம்பெருகிய இறுமாப்பினால் மதிமயங்கினாள். தோண்டப்பட்ட கரியகடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் அழித்தாள். தேவர்கள் நடுங்கினார்கள். எ - று.　　　(௯அ)

ஆய பொழுதி னிருங்கயிலைப் பெருமா னுணரா வவளுடனே
மேய நிருத்தத் தொழிலயர்ந்தா னுடனொத் தாடும் விறல்கொண்டாள்
சேய பவளக் கொடிச்சடிலப் பெருமா னொருபொற் றிருத்தாளை
மீயம் பரத்தி னுச்சிதொட விடுத்தா ளவளும் வெள்குற்றாள்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில் பெரிய கைலாயகிரியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான் இவ்விர்த்தாந்தத்தை யறிந்து அக்காளியோடு பொருந்திய நடனயுத்தஞ்செய்ய விரும்பினர். அவளும் அவரோடு சமானமாகி நடிக்கும் ஆற்றலெய்தினள். சிவந்த பவளக்கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் தமது அழகிய ஒருதிருவடியை மேலே ஆகாயத்தைநோக்கி உச்சிதொடும்படி யுயர்த்தினர். அவளும் (அங்ஙனம்புரிய வியலாது) நாணமெய்தினள். எ - று.　　　(௯௯)

ஆடு நிருத்த முடனடித்தா ளந்தத் தொழிலி னறத்தோற்று
ணீடு செருக்கி னிலையொழிந்தா ளரியை முதலோர் நிலவலயச்
சாடு திரைநீர்ச் சடையோனை நடனம் பரவுந் தகைபெற்று
ரூடு நணுக்கு முவகையொடும் பதம்பெற் றொழிந்தா ருறுதுயரம்.

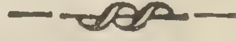
(இ - ள்.) ஆடத்தக்க நடனமுறையாக வாடினாள். அந்த நடனத்தொழிலில் அறவே தோற்றனள். மிக்க அகங்காரத்தினால் தன்னிலை நீங்கினள். திருமாலை முதலாகிய தேவர்கள் பூவலயத்திலே, மோதுகின்ற அலைகளையுடைய கங்காநதிதங்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் திருநடனகாலத்தில் துதிசெய்யுந் தகுதியெய்தினார்கள். உள்ளத்தில் குளிர்ச்சி யெய்திய சந்தோஷத்தோடும் தங்கள் பதவிகளையெய்தி, அசுரர்களாற் பொருந்திய துயரத்தினின்று விலகினார்கள். எ - று.　　　(௪0)

அரிபிரமாதியர் பூசனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௯௧-க்குத் திருவிருத்தம் ௯௬௪0.

முப்பத்திரண்டாவது

சனகாதியர் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முள்ளுடை நெடுந்தாட் கமலபீ டிகையி னுன்மறை முழுமுதற் கிழவ, னுள்ளுறு முவகை நிலைதரப் பயந்த பாலக ரொருதனி நால்வர், தள்ளருந் தவத்தி னோங்கிய தொல்சீர்த் தகுசன காதியர் சடைமேற் றெள்ளுதெண் டிரைநீர் மிலைச்சுமெம் பரனை யருச்சனை வரன்முறை செய்தார்.

(இ - ள்.) முள்ளையுடைய நெடிய தாளமைந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தி லெழுந்தருளிய நான்குவேதங்கட்கும் முழுமுதற்றலைவனாகிய பிரமன், மனத்தின்கட் பொருந்திய சந்தோஷம் நிலைக்கும்படி தவத்தினாலுயர்ந்த பழமையாகிய சிறப்பையுடைய சனகன்முதலானவர்கள், சடையின்மேலே தெள்ளிய அலைகள் பொருந்திய கங்காசலத்தையணிந்த எமதுசிவபெருமானை முறைப்படி அர்ச்சனை புரிந்தார்கள். எ - று. (க)

ஆண்டவ ரியற்று மருச்சனைக் கிரங்கி யாடகப் பொருப்பருஞ் சிலையோ, னீண்டுபே ரன்பி னுங்கவர் நோக்க வினிதெழுந் தருளின னினையோர், தூண்டரு முவகை யிரைத்துமிக் கெழுந்து தொழுதன ரழுதனர் துணைக்கண், காண்டகு சிறப்பின் மெய்பொடித் தயர்ந்தா ராடினர் பாடினர் களித்தார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவர்கள் செய்யும் அர்ச்சனைக்கு மனங்குழைந்து, பொன்மலையாகிய மேருவை அரியவில்லாகக்கொண்ட சிவபெருமான், நெருங்கிய பேரன்போடு அமரர்கள் தரிசிக்கும்படி இனிதாக எழுந்தருளினர். இவர்கள் நால்வரும் எழுதற்கரிய பேரானந்தமானது மேம்பட்டுத் தோன்றுதலால் வணங்கினார்கள் அழுதார்கள். இருவிழிகளாற் றரிசிக்கத்தக்க சிறப்போடு உடல் புளகித்துப் பரவசமானார்கள். ஆநந்தக்கூத்தாடினார்கள். பலவகைத்தோத்திரங்களைப் பாடினார்கள் சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. (உ)

விரித்தவார் சடையோன் றிருவரு ளுவப்ப வேதவா ரிதிக்கரை கண்டார், தெரித்துமப் புராண வாகமப் பரவை சிவபுரா ணப்பெருந் திரட்சி, யுரித்தெனப் பகுவ யோகமோ ரெட்டு மற்றுள கலையெலா மொருங்கே, தெரித்துணர்ந் தளந்த சிவானந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தன ரருந்தவச் செல்வர்.

(இ - ள்.) விரித்த நெடியசடையையுடைய சிவபெருமான் சந்தோஷித்துத் திருவருள்புரிய, வேதக்கடலைக் கரைகண்டார்கள். அப்புராணாகமக்கடலையும் சிவபுராணப் பெருந்தொகுதியையும் உரித்தென்று சொல்லப்படுவனவாகிய ஒப்பற்ற அஷ்டாங்கயோகங்களையும், இன்னும் உள்ளனவாகிய பலகலை ஞானங்களையும் ஒருசேர வோதியுணர்ந்தளவுபடுத்திய சிவானந்தப் பெருக்கில் அவ்வருந்தவச்செல்வர் நால்வரும் அமிழ்ந்தனர். எ - று. (ங)

இனையரைப் போல வியாதனெம் பெருமா னிரங்குறு புரப்பதங் குனியா, நனைமல ருவப்பி னருச்சனை புரிந்தா னுங்கது நயந்தன னாகிப், புனைசடைப் புனிதன் சனகனா தியர்க்குப் புரிந்தரு ளிருவருள் வழங்க, நினைவரு மறையு மாகம புராணப் பரவையுங் கடந்தன னின்றான்.

(இ - ள்.) இவர்களைப்போல, வியாதமுனிவன் எமது சிவபெருமானது சத்திக்கின்ற பாதசரமணிந்ததிருவடிகளைத் தியானித்துக் களிப்போடுகுளிர்ச்சி பொருந்திய மலர்களால் அர்ச்சனைபுரிந்தனன். கட்டிய சடைமுடியையுடைய பரிசுத்தராகிய சிவபெருமான் அப்பூசையை விரும்பினவராகி, சனகாதிமுனிவர்கட்கு அநுக்கிரகித்த திருவருளைத்தந்தருள, எண்ணுதற்கரிய வேதாகமபுராணமாகிய சமுத்திரத்தைக் கரைகடந்து விளங்கினான். எ - று. (௪)

வாணிலா நகையி னடுபுரந் தீத்த வளரொளிக் கயிலையெம் பெருமா, னீணிலா மௌலிப் பரமனே முதன்மை யென்பதோர் நெறிததலை நின்றான், கோணிலா வுளத்துச் சிவானந்த வெள்ளங் குளித்தன னொண்டுறை யொருநா, ளாணவச் செருக்கொண் டிருந்தவன் வாணித் திருநதிக் கரைமருங் கடைந்தான்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய சந்திரிகையைவீசும் புன்னகையினாற் கொல்லத்தக்க முப்புரங்களையு மெரித்தருளிய, ஒளிவளருந் திருக்கைலாயகிரியிலெழுந்தருளிய எமது சிவபெருமானாகிய நெடிய சந்திரசேகரனே ஆதிநாயகனென்னும் ஒரேவழியிற் சிறந்து நின்றனர். கோணுதலில்லாத மனத்தோடு சிவானந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினர். ஒருநாள் அவன் ஆணவமலச்செருக்கோடிருந்து சரசுவதி நதிக்கரையினருகே யெய்தினர். எ - று. (௫)

நாரதன் முதல விருடிகண் முக்க ணயகற் பரசுறுந் தவத்தோர், வார்சடை மௌலி யெம்பிராற் குனித்த யோகிகள் குழாத்திடை வந்தா, ஞர்தரு வேட்கைக் குறையுள ராகி யாங்கவற் கெதிரெழூந் தடைந்தார், சோர்வறத் தெரிந்து செய்வன யாவும் வரன்முறை தொகுத்தனர் கொணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) நாரதன் முதலாகிய விருடிகள், திரிநேத்திரராகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்யுந் தவமுடையவர்கள், நீண்ட சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமானைத் தியானித்த யோகிகள் ஆகியவிவர்கள் கூட்டத்தில் வந்தனன். பொருந்திய ஆசைக்கு வாசஸ்தானமானவர்களாகி அவ்வியாதமுனிவனுக்கு எதிராகவெழுந்து சேர்ந்தார்கள். சோர்வின்றிச் செய்யத்தகுவனவாகிய உபசாரங்களையெல்லா முணர்ந்து முறையேசெய்து அழைத்துவந்தார்கள். எ - று. (௬)

வேதமுற் றளந்த வியாதனு மற்றை நாரதன் முதலமெய்த் தவத்தா, மாதவர் யாரு மொருவழிச் சிறப்பி னிருந்துழி மற்றைய முனிவ, ராதியெம் பெருமான் றிருவரு ளடைந்தா யாரண நான்கெனப் பகுத்தா, யோதுசின் மயத்துக் கொருதலை நின்றாய் கலையெலா மொருதனி யுணர்ந்தாய்.

(இ - ள்.) வேதமுழுவதையும் அளந்தறிந்த வியாதமுனிவனும் நாரதனாதி மெய்த்தவமுடைய முனிவர்களும் ஓரிடத்திற் சிறப்பாக இருந்தபொழுது, மற்றமுனிவர்கள் வியாதமுனிவரைநோக்கி ஆதிதேவனாகிய எமது சிவபெரு

மான் திருவருள்பெற்றீர். வேதங்களைநான்காகப்பிரித்தீர். சொல்லத்தக்க ஞான மயத்திற்கு ஒருதலைமையாக நின்றீர். எல்லாக் கலைஞானங்களையும் ஒருசேர ஒப்பற்றுணர்ந்தீர். எ - று. (எ)

முற்படு காலத் தொருதனிப் பெருமான் றன்மைமுற் றறைந்தனை யனையான், சிற்குண மளந்து தெரிப்பதற் கரிதாய்த் தெருமரு சிந்தையே மெமக்கு, நற்படு வகையி னாதியங் கடவுட் டன்மையை நவிற்றுதி யென்று, ரற்படு முளத்தி னாணவச் செருக்கின் வியாதனீ தறைகுவ தானன்.

(இ - ள்.) பூர்வகாலத்தில் ஒப்பற்ற ஒரு சிவபெருமான் தன்மையை முழுதும் ஓதினீர். அவ்விறைவனுடைய ஞானமயத்தை யளவுபடுத்திச் சொல்லுதற் கரிதாய் மயங்கிய மனமுடைய வெங்களுக்கு, நல்லவகையாக ஆதிநாயகனாகிய அழகிய சிவபெருமான் மகிமாவிசேஷங்களைக்கூறி யருள்வீராக வென்றார்கள். [இருள்தங்கிய] அஞ்ஞானம் பொருந்திய மனத்திலெழுந்த ஆணவமலச்செருக்கினால் வியாதமுனிவர் இதனைச்சொல்வாராயினர். எ - று. (அ)

உயிர்க்கெலா முறையு முடம்புமா யாங்க ணுயிர்தொறு முயிர் தொறு முதவி, யயிர்க்கலாந் தன்மை யன்மைய னாகிச் சராசர மனைத்தினு மளவிக், குயிற்கொழுங் குதலைத் திருமகட் புணர்ந்து குரைதிரைப் பாற்கடன் முகட்டிற், புயற்கிடந் தாங்கு யோகநித் திரையி னரவணை பொலியுமப் புனிதன்.

(இ - ள்.) உயிர்கட்கெல்லாம் வசிக்கும் உடம்பாகியும், எல்லாவுயிர்களோடுமிருந்து அநுக்கிரகித்து, ஐயப்படுந் தன்மையில்லாதவனாகி, சராசரப்பொருள்களிலெல்லாங் கலந்து, குயில்போலுங் கொழுவிய மதலைச்சொல்லையுடைய திருமகளைக்கூடி, ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய் திருப்பாற்கடலி னுச்சியில் மேகமானது இருந்தாற்போல ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில் யோகநித்திரைபுரியும் அந்தப்பரிசுத்தமான நாராயணன். எ - று. (கூ)

அண்டமு மண்டத் தகவையி னடங்கு மகிலமுங் குலவரை யனைத்து, மெண்டரற் கரிய வுயிர்த்தொகை யனைத்து முந்திநின் றெழுதரக் கிளைத்த, புண்டரி கத்த னினிதிருந் தளிப்பான் புராதனற் கின்னருள் வழங்கிக், கண்டுயில் பவனே கடவுண்மற் றில்லை யொருதனிக் கடவுளென் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) அண்டமும், அண்டத்தினுள்ளடங்கிய உலகங்களும், சிறந்த மலைகள் யாவும், எண்ணுதற்கரிதாகிய உயிர்த்தொகுதிகள் முழுவதையும், திருவுந்தியினின்று எழும்படி, கிளைத்த தாமரைத்தவிசில் பிரமனானவன் இனிதாக விருந்து படைக்கும்படி அப்பழையோனுக்கு இனிதாகத் திருவருள் செய்து யோகநித்திரைசெய்யும் அத்திருமாலே கடவுள். ஒப்பற்ற மேலானகடவுள் வேறில்லையென்று வியாதமுனிவர் கூறினர். எ - று. (௧௦)

ஆண்டவ னுரைத்த புன்மொழிகேட்ட நாரதன் முதலினோ ரழிந்து, கீண்டநெஞ் சினராய்ச் செவித்தொளை புதைத்தார் சிவமெனும் பெருந்தொனி கேட்ப, வேண்டரு நலத்தின் முன்னெமக் குணர்த்தி விளக்கினை யவையெலாங் கிடப்பத், தூண்டருங் கடவுள் வேறெடுத் துரைத்தா யயர்த்தனை பழமறைத் துணிவு.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவ்வியாதன்கூறிய இழிந்தவார்த்தையைக்கேட்ட நாரதன் முதலானோர் வருந்திப்புண்பட்ட மனமுடையவராய்த் தமது செவித்தொளைகளைப் பொத்திக்கொண்டார்கள். சிவமென்னும் பெருந்தொனியைக் கேட்கும்படி, வேண்டிய சிறப்புகளோடு முன்னே எங்களுக்கு விளக்கியுணர்த்தினீர். இப்பொழுது அவையெல்லாமிருக்க, சுயஞ்சோதியாகிய கடவுள் வேறுண்டென்றெடுத்துக் கூறினீர். பழமையாகிய வேதத்தின் திணிபொருளை மயங்கினீர்போலும். எ - று. (௧௧)

என்றவ ரிசைப்பத் தன்னுழை யிருந்த சிடருந் தமதுள மிகழ்ந்தா ரொன்றின ரொருங்கு வியாதனை நோக்கி யிங்குநீ யுரைத்தருண் மாற்ற மின்றெழுந் தியங்கிக் கங்கைநீர் படிந்து காசியி னெம்பெரு மான்மு னின்றுரைத் தனையே லத்தலை யாமு நின்றிறத் தொழுகுது மென்றார்.

(இ - ள்.) என்று அம்முனிவர்கள்கூற, அவ்வியாதமுனிவனோடிருந்தமாணவரும் தமது மனதில் அவமதித்தார்கள். அப்பொழுது யாவரும் ஒன்றாகக் கூடி வியாதமுனிவனைநோக்கி, இவ்விடத்தில் நீர்சொல்லிய சொல்லானது, இப்பொழுதுசென்று கங்காசலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து காசிக்ஷேத்திரத்திலெழுந்தருளிய எமது சிவபெருமான் சந்நிதானத்திலிருந்து சொல்லுவீராகில், அப்பொழுதேநாங்களும் உம்முடைய கருத்தின்படி நடப்போம் என்றார்கள். எ-று.

ஆதுசெய் குதுமென் றெழுந்தனள் வியாத னனைவரு மந்நெறிப் படர்ந்தார், மோதுவெண் டிரைநீர்ப் பகிரதி மருங்கு புகுந்தனர் முரிதிரைப் பெருநீர், தீதறத் துளைந்தார் மழவிடை யவன்முற் சென்றனர் திருநடம் பயிலுஞ், சீதநாண் மலர்ப்பொற் சேவடி பணிந்தா ரெழுந்தன ரருந்தவச் செல்வர்.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்ட வியாதமுனிவன் அதனைச்செய்வோமென்றெழுந்தனன். யாவரும் அவ்வழியே சென்றார்கள். மோதுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய கங்கையாற்றினருகே சென்றார்கள். மறிகின்ற அலையுடைய பெரிய கங்காநதியிற் குற்றமறமூழ்கினார்கள். இளமைதங்கிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமான் சந்நிதியை யடைந்தார்கள். திருநடனம் புரியும் குளிர்ச்சிபொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற அழகிய சிவந்த திருவடிகளை அவ்வருந்தவச் செல்வர்கள் வணங்கினார்கள். எ - று. (௧௫)

வெறிப்பட மடக்கு மாணவச் செருக்கு விரவநின் றலமரு வியாத னெறிப்படு சடையீர் கேண்மினென் றொருகை நிவத்திநின் றுங்கிது நிகழ்த்தும், பொறிப்பணிப் படலைத் துழாய்புனை மருமப் புங்கவற் கல்லது முதன்மை, குறிப்பரி தெனவு நாவயர்ந் தெடுத்த கொடுங்கர முடக்கில னின்றான்.

(இ - ள்.) மயக்கமெய்தத் திருப்புகின்ற ஆணவமலச் செருக்கானது கலப்பநின்று சுழலுகின்ற வியாதமுனிவன், நெறிதலுற்ற சடையையுடைய முனிவர்களே! கேட்பீர்களாக என்று ஒருகையைத் தூக்கி நின்று அப்பொழுது இதனைச் சொல்லுகின்றான். புள்ளிகள் பொருந்திய சேஷசயனமுடைய துளவமாலை தரித்த மார்பினராகிய நாராயணனுக்கல்லது தலைமைத்தன்மை கூறுவதரிதென்று சொல்லவும், நாசோர்ந்து தூக்கியவலிய கரமானது முடக்கமாட்டாதவனாக நின்றான். எ - று. (௧௬)

உரைத்தநா வயர நீட்டிய தடக்கை யந்தரத் தேகுற நிறுத்தான், வரைத்திர டிண்டோட் சூற்படைக் கால வயிரவக் கடவுளாங் கதனை, யிரைத்தெழு முவகை மிக்கெழக் கண்ட முனிவர ரிவனுடைச் சீடர், கரைத்தசிந் தையராய் வெள்ளிவெண் கயிலைக் கடவுளைத் தொழுதுளங் களித்தார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய நாவானது சோரவும் நீட்டியபரந்த கையானது மேனோக்கிச் செல்லவும், மலைபோலத் திரண்டதோளையுடைய சூலாயுதமேந்திய வைரவக்கடவுள் நிறுத்திவிட்டனர். அச்செயலை அதிகரித்தெழுந்த சந்தோஷ மீக்கூறக்கண்ட முனிவர்களும் இவ்வியாதனுடைய சீடர்களும் உருகிய மனமுடையவர்களாய் வெண்ணிறந்தங்கிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமானைவணங்கி மனமகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (கூ)

நீட்டிய தடக்கை முடக்கல னாகி யுரைத்தநா நிமிர்க்கல னாகிக், கோட்டிய வுருவிற் றன்செய லொழிந்து நிற்றலுங் கொழித்தெறி கடுங்கான், மூட்டுவான் சிறைய புள்ளர சுகைத்து முளரியொன் றுந்திபூத் தலரக், காட்டிநான் முகனைப் பயந்தசெங் கமலக் கண்ணனுங் கடைந்திவை கழறும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வியாதமுனிவன் நீட்டிய தன் பரந்தகையினை முடக்கமாட்டாதவனாகியும், சிவநிந்தைகூறியநாவினை நிமிர்க்கமுடியாதவனாகியும் விளங்கிய தன்வடிவத்தில் தனது செய்தொழிலற்றவனாய் நிற்கவும், கொழித்து வீசுகின்ற கொடியகாற்றை யெழுப்பும் பெரிய சிறகுகளையுடைய பட்சிராசனாகிய கருடனை வாகனமாகச்செலுத்தி, தமது உந்தியினின்று தாமரையொன்று புட்பித்தலரக் காண்பித்து, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவனையீன்ற செந்தாமரை மலர்போன்ற விழிகளையுடைய திருமால் அங்கெழுந்தருளி அவ் வியாதமுனிவனோடு இப்படிக்கூறுவார். எ - று. (கசு)

இருந்தவத் தெவர்க்கும் பரமயோ கத்தி னடைந்தரு ளியோகிய ரெவர்க்குந், திருந்துநான் மறைக்கு மாகம புராண மெவற்றிற்குஞ் செப்புமற் றெமக்கும், பொருந்துதற் கரிய யாவையுங் கடந்து மேறபடு மொருதனிப் புனித, னரும்பிளந் திங்கட்கண்ணியோ னன்றி யாருள ரறிந்தயர்ந் தனையால்.

(இ - ள்.) பெருந்தவமுடைய ரெல்லாருக்கும், சிறந்த யோகநிலையிற்பொருந்தியுள்ள யோகவான்களெல்லாருக்கும், திருத்தமாகிய நான்குவேதங்களுக்கும், ஆகமபுராணாதிகளெல்லாவற்றிற்கும், சொல்லப்படும் சிறப்பமைந்த எமக்கும், அடைதற்கரிய எல்லாவற்றையுங் கடந்து மேம்பட்ட ஒரு ஒப்பற்ற பரிசுத்தமுடையார் அரும்பிய இளஞ்சந்திரனைச் சிரோமாலையாகவணிந்த சிவபெருமானையன்றி வேறியாவரிருக்கின்றனர்? (ஒருவருமிலர்) தெரிந்திருந்தும் மதிமயங்கினை. எ - று. (கஎ)

பல்லுயிர்த் தொகையு மண்டமு முலகு மப்படி வரன்முறை படைத்துத், தொல்லையந் தொழிலு நடத்துவா னைந்து கடவுள்ர்த தொகுத்துமே லொருதா, னல்லனு யாவா னருவுரு வன்றி யறிதரு மறிவினுக் கெட்டா, வொல்லையு மொழியா வூழியு மாகி நின்றன னுணர்ந்திலை போலும்.

(இ - ள்.) பலசீவராசிகளையும், அண்டங்களையும், உலகங்களையும் அவ்வவைகளையே வரன்முறையாகச் சிருஷ்டித்து, பழமையாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தும்படி பஞ்சகர்த்தாக்களை நியமித்து, உயர்ந்தவனும் இழிந்தவனும் தானேயாகி, அருவமும் உருவமுமல்லாமல், அறியத்தக்க அறிவிற்கு அதீதப்பட்ட ஒருசிறிதும் நீங்காது ஊழிக்காலமுமாகி விளங்குபவன் சிவபெருமானென்று நீயறிந்திலைபோலும். எ - று. (௧௮)

அத்தனிக் கடவுட் டன்மையெம் மாலு மளப்பரி தவன்றிரு வருளி, னைத்துநின் றருளு முயல்வன வெல்லா மஃதறிந் துணர்ந்திலை போலும், பித்துற மயங்கி மருண்டனை யெமக்கும் பெரும்பிழை வருத்தினை நீயென், றத்தலை யவனை மறுத்தரு ளொடுமான் முனிவரர்க் கின்னன மறையும்.

(இ - ள்.) அந்த வொப்பற்ற சிவபெருமான் தன்மையை எம்மாலும் அளவிட்டுச் செல்லுத லருமையாம். ஒவ்வொருவரும் முயற்சிசெய்யுஞ் செயல்கள் யாவும் அவ்விறைவன் திருவருளுக்கியைந்து நடக்கும். அதனைத்தெரிந்தாயில்லை போலும். பித்தமுண்டாக மயக்கமெய்திப் பிரமைகொண்டாய். எமக்கும் பெரிய குற்றத்தை நீவரும்படி செய்தனையென்று, அவ்வியாத முனிவனை மறுத்து அருள்புரிந்த திருநெடுமால் அங்குள்ள முனிசிரேஷ்டர்களுக்கு இப்படிச்சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧௯)

மூரிநீர்ப் பரவை நஞ்சணி களத்து முக்கணெண் டோளுடையவனே, தேர்வருந் தன்மைப் பராபர னியாமு மவனுடைத் திருவருளெய்தி, யாருயி ரனைத்தும் புரக்குது மீதுசத் திய மறைந்தன மென்னு, வோர்தனித் திகிரிக் கரமெடுத் துரைத்தா னுவத்தனர் முனிவரர் யாரும்.

(இ - ள்.) பெரிய நீரையுடைய கடலிலுதித்த விஷத்தைத்தரித்த கண்டத்தையும் திரிநேத்திரங்களையும் எட்டுத்தோள்களையுமுடைய சிவபெருமானே ஆராய்தற்கரிய தன்மையையுடைய பராபரன். நாமும் அவ்விறைவன் திருவருளையடைந்தால் அரிய உயிர்களையெல்லாம் இரட்சிப்போம். இது சத்தியம் சொன்னேமென்று, ஒப்பற்ற சக்கிராயுதமேந்திய திருக்கையையுயர்த்தித் திருமால்கூறினர். அதுகேட்ட முனிவர்கள் யாவரும் சந்தோஷித்தார்கள். எ - று.

அந்நிலை யுருகு சிந்தைய னாகி யம்புயத் தடங்கணீர் மல்கத், தன்னிலை யுருவ மயிர்ப்புறம் பொடிப்பச் செய்யவாய் நாத்தடு மாற, மின்னெழுக் கனைய வேணியெம் பரனை யுளப்பட விரும்பின னாகித், தொன்னிலை யுணர்ந்து பற்பல மொழிந்து தொழுதன னொருதனி நின்றான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் உருகிய மனமுடையவனாகி, தாமரைமலர்போன்ற பரந்த கண்கள் நீர்பெருகவும், தன்னுடைய அசையாத உருவமானது மேலே மயிர்க்கூச்செறியவும், சிவந்தவாயும் நாவுந்தடுமாறவும், மின்னல் ஒழுகினாற்போன்ற சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை மனதிற்பொருந்த விரும்பினவனாகி, பழய நிலைமையையறிந்து பற்பலவார்த்தைகள்கூறி வணங்கி ஒருபுறத்தே நின்றனன். எ - று. (௨௧)

விளங்குபொற் றிகிரி யொருதனித் திருமால் வியாதனை மருங்கவ னோக்கிக், களநதரு மிடற்றுப் பவளவே ணியனைக் கைதொழு திரக்குதி யென்று, னுளந்தரு மயக்கி னுப் பிறழாமை யவிநயத் துணர்த்தலு நெடுமா, லளந்தறி வரிய வஞ்செழுத் துண்மை தெளிதர வுணர்த்தலு மனையான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பொன்மயமான சக்கிராயுதமேந்திய ஒப்பற்ற திருமால் வியாதமுனிவனை யருகேபார்த்து, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையும் பவளம்போன்ற சடையையுமுடைய சிவபெருமானைக் கைகுவித்து யாசிக்கக்கடவாயென்றனர். மனதிற்பொருந்திய மயக்கத்தினல் நாவானது அசையாதிருக்குந் தன்மையைச் சைகையினல் தெரிவிக்கவும், திருமாலானவர் அளவிட்டு அறிதற்கரிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் உண்மைப்பொருளைத் தெளியும்படி யுபதேசிக்கவும், அவ்வியாதமுனிவன். எ - று. (உஉ)

புலர்ந்துநீர் வறந்து முரண்படு நெடுநாப் புனற்றுளி கிளைத்தன வாகி, யலந்தலைப் பட்ட சிந்தைய னுகி வெருவருந் துனுக்கொடு மயரா, விலங்கொளிப் பவள வேணிநா யகனை யிணைமலர்ச் சேவடி பணிந்து, வலம்படு திகிரி மாயவற் கொருபான் மருங்குநின் றினையன வகுப்பான்.

(இ - ள்.) உலர்ந்து நீர்வறண்டு பேசுமியற்கையினின்று மாறுபட்ட நெடிய நாவானது நீர்த்துளிகள் துளித்தனவாகி, துன்பமெய்திய மனமுடையவனுகி அஞ்சத்தக்க நடுக்கத்தோடுஞ் சோர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற வொளியையுடைய பவளம்போன்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் தாமரைமலர் போன்ற உபயபாதங்களை வணங்கி, வெற்றிபொருந்திய சக்கிராயுதமேந்திய திருமாலுக்கு ஒருபுறத்தில் அருகே நின்று இப்படிச்சொல்வானுயினன். எ - று.

மேற்படி வேறு.

தேவாபொ றுத்தி யரனேபொ றுத்தி சிவனேபொ றுத்தி யருள்கூர்
மூவாத முக்க ணிறைவாபொ றுத்தி முதல்வாபொ றுத்தி துளவச்
சேவாபொ றுத்தி தெருளற்ற சிந்தை மருளுற்று ரைத்த செயலிற்
காவாவி டுக்கி லுயிர்பெற்ற ளித்த கருணைக்க டுப்ப தலவே.

(இ - ள்.) மகாதேவனே! மனம்பொறுப்பாயாக. ஹரனே! பொறுப்பாயாக. சிவபெருமானே! பொறுப்பாயாக. கருணைமிகுந்த அழியாத திரிநேத்திரங்களையுடைய தலைவா! பொறுப்பாயாக. முதற்கடவுளே! பொறுப்பாயாக. துளவமாலையணிந்த (திருமாலாகிய) இடபவாகனமுடையவனே! பொறுப்பாயாக. அறிவற்ற மனமானது மயக்கமெய்திக்கூறிய குற்றத்தினின்று "காவாது விடுவாயாகில், எல்லாவுயிர்களையும் ஈன்று காத்த கிருபாவிசேடத்திற்குத் தக்கதன்று! எ - று. (உச)

மோதுந்த ரங்க மெறிகங்கை திங்கள் முனைகொண்ட லர்ந்த சடைமேற்
றொன்று தும்பை யறுகோட ணிந்த தலைவாவு னக்கு னடியா
ரேதம்ப ழிச்ச விவையோரி ரண்டு மிருபால டுப்ப தருளோ
பூதங்க டோறு முடனுடி நின்று புலவாதி யங்கு பொருளே.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற அலைகளையெறியும் கங்காநதியையும் சந்திரனையும் முனையிற்கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற சடையின்மீது மகரந்தம்பொருந்திய தும்பை மலரை அறுகம்புல்லோடு சூடிய தலைவனே! நினதடியார்கள் செய்தகுற்றமும் துதியும் ஆகியவோரிரண்டும் உனக்கு இருபகுப்பாக அடுப்பது கருணையோ? பூதங்களெல்லாவற்றிலுங் கலந்திருந்து பிரியாது விளங்கும் பரம்பொருளே!

மாயாவி கார மிடைபட்டி ருண்டு மருள்பட்ட மாயை யதனைத்
தீயாகி நின்றுதுருவத்தெ ளிந்த சிவஞான மின்ன செயலோர்
நீயாதியாயி னிகழ்வாலு யர்ந்த புகழானி கழ்ந்த வையெலாந்
தாயாய நின்னை யலதார்பொ றுப்ப ருலவாது நின்ற தகையோய்.

(இ - ள்.) மாயாவிகாரத்திற்சிக்கி அஞ்ஞானமெய்தி மயங்கிய மாயையும் அம்மாயையை ஞானக்கினியாகி நின்று தேடத்தெளிந்த சிவஞானமுமாகிய இத்தகைய செயலுடையோர் நீயேயாகின்றாயாதலின், இகழ்ச்சியாலும் உயர்ந்த புகழ்ச்சியாலும் நடந்தவையாவும் தாயாகிய வுன்னையன்றி யெவர்கள் பொறுப்பார்கள். அழியாது நின்ற உயர்ந்ததகைமையையுடைய கடவுளே! எ - று.

அருவாதி மற்றை யுருவாதி யெண்ணி லவையோரி ரண்டு மலையா
யொருவாது நிற்றி யொருவித்து றத்தி யுனையன்றி யொன்று மியலா]
விருமூன்றி ரட்டி யெனநின்றெ டுத்த சமயங்க டோறு முளையாய்
மருவாம யங்கி யலையாதி யெங்ஙன் மறைநூலு ணர்த்து மரபே.

(இ - ள்.) ஆலோசிக்குமிடத்தில், அருவமாயிருக்கின்றாய். மற்றைய உருவமாயிருக்கின்றாய். ஒப்பற்ற அவ்விரண்டுமல்லாமல் எல்லாப்பொருள்களிலும் நீங்காது நிற்கின்றாய். உன்னையன்றி உன்னைவிட்டுநீங்கி ஒன்றும் நடவாது. (அகச்சமயம் ஆறுபுறச்சமயம் ஆறுஆக) அளவுபடுத்திய பன்னிருசமயங்களிலும் உள்ளனை. ஆதிநாதனே! உன்னைக்கலந்தும் மயங்கி யலைகின்ற வேதநூல்கள் எங்ஙனம் தெரிவிக்கும் மரபினவாம்? எ - று. (உஎ)

பையாயி ரங்கொள் பொறிவாள ராவி னிருகண் படுத்த பரமன்
கையாயி ரங்கண் முகுளித்து நிற்ப விடமுண்டி ருண்ட களனைப்
பொய்யாத வேத முறைசொற்றி ரந்த பரிசேயி வன்பு கறலும் [ஞன்.
பெய்வால்வ ளைக்கை யுமையாளி டங்கொள் பெருமானெ ழுந்த ருளி

(இ - ள்.) ஆயிரம் பணாமுடிகளைக்கொண்ட புள்ளிகள் பொருந்திய ஒளி தங்கிய ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில் இருவிழிகள் துயின்ற திருமால், தமது கைகள் ஆயிரத்தையுங் கூப்பிப்பணிந்து நிற்க, ஆலாலவிஷத்தை யமுதுசெய்து கருநிறமெய்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை, பொய்மையில்லாத வேதமானது துதிசெய்து யாசித்தவகையே இவ்வியாதமுனிவன் துதிசொல்லவும், வெள்ளிய வளையையணிந்த கையையுடைய உமாதேவியை இடப்புறத்தே யமர்த்திய சிவபெருமான் அங்கெழுந்தருளினர். எ - று. (உஅ)

ஆனந்த வெள்ளம் விழிநின்று பொங்க வன்புந்து ணுக்கும் வீரவா
லூனந்த வென்பு முருகிக்கு ழைந்து பரசுற்ற வெல்லை யுலவா
ஞானந்த வாத திறனந்தி யெந்தை திருமுன்னர் நின்று நவைதீர்
தானந்த மாதி யுணராவி யாத னுடனின்ன தன்மை மொழிவான்.

(இ - ள்.) அதுகண்ட வியாதமுனிவன் கண்களினின்று ஆநந்தப்பெருக்கு அதிகரிக்க, அன்பும் அச்சமுங்கலந்து, உடலிளைக்க எலும்பு முருகிக்குழைந்து துதிசெய்த காலத்தில், அழியாத ஞானநெறியிற்றவறாத வல்லபமுடைய திருநந்திதேவர், எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருமுன்னர்நின்று, குற்றமற்ற தமது திருவாக்கால், ஆதியந்தமறியாத வியாதமுனிவனுடன் இன்னவகையாகச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (உகூ)

வேதங்க ளாலு வகைசெய்த வற்றின் விரிமுற்று ணர்ந்து முறையா
னோதும்பு ராண மீரொன்ப தாய தொகைசெய்து முண்மை யுணரா
வேதங்கொள் சிந்தை யிரதங்க விழ்த்த கலனாயெ டுத்த கரனு
மீதங்க நிற்ப திதுமாலொ ழிப்ப துளதேல்வி ளம்பு தியெனா.

(இ - ள்.) வேதங்களை நான்குவகையாகப்பிரித்து, அவ்வேதங்களின் விரிபொருண் முழுவதுமறிந்து, முறைப்படி சொல்லுகின்ற புராணங்களைப் பதினெட்டு ஆகிய தொகைப்படுத்தியும் உண்மையை யறியாமல் குற்றம்பொருந்திய மனத்தினால், தன்பாற்பொருந்திய சாரத்தைச்சிந்திய ஓட்டைப்பாத்திரமாகி, தூக்கியகையும் மேலே பொருந்த (கம்பித்து) நிற்பது மயக்கத்தை நீங்கும் வகையுண்டாயிற் கூறுகவென்று. எ - று. (கூ0)

சதகோடி செங்க ணெடுமாய ரென்பு தலைமாலை கொண்ட பரனை
முதுநான்ம றைக்கு மரிதாகி மூல முதலீறு மன்றி யுலவாக்
கதிதோறு நின்று சிவயோகர் சிந்தை யுணர்வுங்க டந்த பொருளை
யெதுநீநி னைந்து பிழைசொற்று நின்ற திழிதக்க செய்தல் கடனே.

(இ - ள்.) சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற விழிகளையுடைய நூறுகோடி திருமால்களின் என்புகளையும் தலைமாலையையுமணிந்த சிவபெருமானை, பழமையாகிய நான்குவேதங்களுக்கும் அறிதற்கரிதாகி மூலப்பொருளாகி ஆதி (மத்தி) அந்தமற்றுவியாபித்து எல்லாப்பதவிகளிலும் விளங்கி, சிவயோகிகளுடைய மனவுணர்ச்சியையுங் கடந்தபொருளை, நீயாது கருதிப்பிழைச் சொல்கூறியிருந்தது? இழிவடையத்தக்க செயல்களைச் செய்வது முறையோ? எ - று. (கூக)

கையோடு நாவு மரிதக்க பொய்மை கழறுற்ற புன்மை கழிவான்
மையால கண்ட னடிபேணி வெள்கி மனனஞ்சி நிற்றி யதனாற்
செய்யாதொ ழித்து மெனலோடு மெந்தை திருவாய்ம லர்ந்த ருளினான்
பொய்தீர வியாதன் வழிபாடு கண்டு பொறைதந்தெ ழுந்த ருளினான்.

(இ - ள்.) கையுடனே நாவினையும் அரியத்தக்க பொய்மை மொழிகளைச் சொல்லிய இழிதகைமை நீங்கும்படி, விஷம்பொருந்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளைப்பணிந்து நாணெய்தி நிற்கின்றனை. அதனால், அங்ஙனம் புரியாது விடுப்போமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளவும், எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் அதனைச் செய்யாதொழித்தோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். வியாதமுனிவன் தான்கூறிய பொய்மைக்குற்ற மகலும்படிசெய்த வழிபாட்டைக்கண்டு சாந்தமுகமளித்து அங்கெழுந்தருளினர். எ - று.

முக்கட்பி ரானை யெதிர்கொண்டு மோன முனிவோர்மு ழங்கு மழல்
நெக்குற்றி ழைந்த மெழுகிற்கு ழைந்து விழிநீர்த தும்ப வுருகித் [வாய்
திக்குற்றெ ழுந்து தமதெல்லை சென்று சிவபூச னைக்கு ரியரா
யொக்கத்தெ ளிந்து கயிலைப்பி ரானை யடிபேணி யின்ன முறைவார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானை யெதிர்கொண்டு பணிந்து மௌனநிலையிலுள்ள முனிவர்கள், ஒலிக்கின்ற தீயிடையே தளர்ந்துரு கிய மெழுகுபோலக்கசிந்து கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பஞ்சிந்த மனமுருகி, திக்குக டோறு நோக்கித் தமது இருக்கையை யெய்தி, சிவபெருமானைப் பூசித்தற்குரிய ராய் ஒருசேர மனந்தெளிந்து திருக்கைலாயநாதனாகிய சிவபெருமானைத் திரு வடி வணங்கி இன்றுகாறும் வசிப்பார்கள். எ - று. (கூகூ)

செந்தாம ரைக்க ணெடுமாலு மெந்தை சிவனைப்ப ணிந்த திறனு
னந்தாது பெற்ற நிதியோடு முந்தை நனிநாடு வந்து புகுதச்
சிந்தாகு லத்தி னிலைகூர வியாத முநிவன்சி றந்த செயலாற்
சந்தாப மற்று மணிகங்கை மூழ்கி யொருகாசி நின்று தணவான்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்போன்ற விழிகளையுடைய திருமாலும் எந்தை யாகிய சிவபெருமானை வணங்கிய காரணத்தினால், குறையாமற்பெற்ற நவநிதிக ளோடு, பழமையாகிய அழகிய நல்ல வைகுந்தபதவியை வந்தடைய, மனவருத் தத்தின் றன்மையதிகரிக்க, வியாதமுனிவனது சிறந்த செய்கையால் சந்தாப நீங்கி மணிகங்கை தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒப்பற்ற காசிப்பதியினின்று நீங்காதவனாயினன். எ - று. (கூச)

மனமாலி ழைத்து வருபுன்மை தீர மடமங்கை பங்க னவனைப்
புனைகோயி லுய்த்து வழிபாடு செய்து புதுஞான மெய்தி யருள்கூர்
கனைவார்க ழற்கண் விழிவைத்தி ரந்து கனிதந்த சிந்தை யனுமாய்
வினைபோயொ ளிப்ப நெறிநின்று வேத முறையால்வி ளங்கி னனரோ.

(இ - ள்.) மனதில் மயக்கமெய்தி வந்த இழிதகைமை நீங்கும்படி, இள மைதங்கிய பார்ப்பதிபாகராகிய சிவபெருமானை, அழகிய திருக்கோயிலிலெழுந் தருளச்செய்து வழிபாடியற்றிப் புதிய சிவஞானமடைந்து, கருணைமிகுந்த சத் திக்கின்ற நெடிய வீரகண்டாமணி தரித்த திருவடிகளில் கண்களைப் பொருத்தி யாசித்து, கனிந்த மனமுடையவனாய், தீவினையானது தன்னைவிட்டு விலக, நன் னெறியிலிருந்து வேதமுறையாகிய வைதிகநெறியோடு விளங்கினன். எ - று.

கலிவிருத்தம்.

மரபி னோங்கும் வசிட்ட னும் வாளெயிற்
றரவ வார்சடை யண்ணலை யர்ச்சியாப்
பரவு கற்பி னருந்ததி பன்மணி
விரவு பூணு று வெம்முலை மேயினான்.

(இ - ள்.) மரபினாலுயர்ந்த வசிட்டமுனிவனும், ஒளிதங்கிய பற்களை யுடைய சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானைப்பூசித்து; துதிக் கத்தக்க கற்பினையுடைய அருந்ததியின், பலரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணமணி ந்த வலிய குசங்களைப் பொருந்தினன். எ - று. (கூரு)

தெய்வ கோக்குலத் தேனுவும் பெற்றனன்
மெய்கொள் வேத மனைத்தும் விளங்கினன்
பொய்யில் கேள்வியர் போற்றப் பொலிந்தனன்
றுய்ய நூனெறி யாவையுந் தோய்ந்தனன்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய பசுக்குலத்துயர்ந்த காமதேனுவையுமடைந்தனன். உண்மையாகிய வேதங்களிலெல்லாம் விளக்கமெய்தினன். பொய்மையில்லாதநூற் கேள்வியையுடையோர் துதிக்கப் பிரகாசித்தனன். புனிதமாகிய நூற்றுறைகளிலெல்லாம் படிந்தனன். எ - று. (கூஎ)

ஈத லாம விவன்றனிக் கோத்திரத்
தாதி நாள்வந் தவதரித் தென்பணி
சோதி நாயகன் பூசை தொடுப்பறான்
பாத லந்தொழ நின்றப ராசரன்.

(இ - ள்.) இதுவேயல்லாமல் இவனது ஒப்பற்ற கோத்திரத்தில் ஆதிகாலத்தில் வந்துதோன்றி, என்புமாலையணிந்த சோதிசொரூபராகிய சிவபெருமான் பூசைத்தொடக்கு நீங்காதவனாகிப் பாதலலோகமும் பணியும்படியிருந்த பராசரமுனிவன். எ - று. (கூஅ)

கனித்த சிந்தைக னன்மெழு காமெனத்
தனித்தி ருந்தரன் றாமரைத் தாளிணை
பனித்த நாண்மல ரார்ப்பர சுற்றனன்
முனிக்கு லத்தரின் மாதவ முற்றினன்.

(இ - ள்.) கனிவுற்ற மனமானது தீயிலிட்டமெழுகுபோலுருகி யொப்பற்று விளங்கி, சிவபெருமானது செந்தாமரை மலர்போன்ற உபயபாதங்களைக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த அன்றலர்ந்த மலர்களானர்ச்சித்துப் பூசித்தனன். முனிக்கூட்டத்தவரி லெல்லாம் சிறந்த தவத்தைச்செய்து முடித்தனன். எ - று. (கூகூ)

இன்ன காலத் திவன்றிரு முன்னரி
னன்ன வன்றனை யீன்றவ ணங்கனன்
முன்னி நிற்றனு நோக்கினன் முத்தருக்
கன்னி மென்கமு கக்களத் தாடையே.

(இ - று.) இப்படிப்பட்ட காலத்தில் இவனுக்குமுன்னே, தன்னைப்புதல்வனைப்பெற்ற தெய்வப்பெண்ணை யொத்த தாயானவள் எண்ணங்கொண்டு நிற்கவும், அவளுடைய முத்துகள் நீங்காத இளமைவாய்ந்த மெல்லிய பாக்குமரத்தை யொத்த கழுத்தினுடையைப் பார்த்தனன். எ - று. (சுo)

களத்தி னுடை கதுவுற நோக்கலு
முளத்தொ டுந்துணுக் குற்றுயிர்ப் பொங்கினன்
றளைத்த வெந்துயர்க் கோர்தலை யாயினன்
விளைத்த கவ்வை விளைவய லாயினன்.

(இ - ள்.) கழுத்துப் போர்வையைக் காணவும், மனமுந்துணுக்கெய்திப் பெருமூச்சு மிகுதியாக விருந்தான். தன்னைப்பிணித்த கொடுந்துன்பத்திற்கு ஒரு பற்றுக்கோடாயினன். உண்டாகிய இடர்ப்பாடென்னும் பயிருக்கு ஒரு விளைகழனியாயினன். எ - று. (சுக)

ஈன்ற தாதையி றந்ததெவ் வாறெனத்
தோன்று தாயர்த் தொழுதுவி னுயினு
ஞன்ற சிந்தைய ளன்பின ழுகணீர்
நான்ற தன்முகஞ் சாய்த்து நவிற்றுவாள்.

(இ - ள்.) தன்முன்னே நின்ற தாயைப்பணிந்து; என்னைப்பெற்ற தந்தை எந்தவகையாக இறந்ததென்று கேட்டான். அவ்வினுவினல் அதிகரித்த சிந்தையுடைய அம்மாது அன்புடன் அழுகின்ற கண்ணீர் சிந்துகின்ற தனது முகத்தைச்சாய்த்து மகனேடு சொல்லுவாள். எ - று. (௪௨)

மைந்தனே நின்னை யீன்றருண் மாதவத்
தந்தை யாவி தறுகட் பிறையெயிற்
றுந்த ரக்க னெருவனுண் டானெனு
வெந்த சிந்தைய ளாகி விளம்பினுன்.

(இ - ள்.) மகனே! உன்னைப்பெற்றருளிய பெருந்தவத்தையுடைய பிதாவின் உயிரை, அஞ்சாமையையும் பிறைச்சந்திரன் போன்ற பல்லையுமுடைய அசுரனெருவன் பருகினுனென்று, வெதும்பிய மனமுடையவளாகி அவன் தாய் சொல்லி வெளியிட்டனள். எ - று. (௪௩)

அனைய ளன்னது கூறலு மங்கிலே
வனைகொ டிச்சடை மாதவ மைந்தனு
நினையு நெஞ்சொடு நின்றயர்ந் தானரோ
வினைய மேதிதற் கென்றகம் விம்மினுன்.

(இ - ள்.) அவள் அத்தகைய சொல்லைக்கூறவும், அச்சமயத்தில், கட்டிய கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய பெருந்தவஞ்செய்த புதல்வனுகிய பராசரன் (யாதுசெய்வலென்று) எண்ணிய மனதோடு நின்று வருந்தினுன். இதற்குத் தீர்வுயாதென்று கருதி மனம்புழுங்கினுன். எ - று. (௪௪)

கொற்ற வாட்கைய ரக்கர் குலங்கெடப்
பெற்ற தாதை வெளிபெறப் பெய்வளை
யுற்ற பாக னருச்சனை யோம்பினுன்
மற்று ணர்ந்தறி யாத்தனி மைந்தனே.

(இ - ள்.) வெற்றிவாய்ந்த வாட்படைதாங்கிய கையையுடைய இராக்கதர் குலமானது அழியவும், தன்னைப்பெற்ற தந்தை வெளிபெறவும், அடுக்கியவளையலையணிந்த பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானை, வேறென்றுங் கற்றறியாத புதல்வனுகிய பராசரமுனிவன் பக்தியோடு அர்ச்சனை புரிந்தனன். எ - று.

பன்னு வேதப் பராசா மாமுனி
பொன்னின் வார்சடை யோனடி பூசியாத்
தன்னை யோர்ந்தத் தலைவனை நோக்கினுன்
என்னை யாளுடை நாயக னெய்தினுன்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற வேதத்தையுணர்ந்த பெருமைதங்கிய பராசர முனிவன் பொன்போலும் நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளையர்ச்சனைசெய்து தன்னையுணர்ந்து அத்தலைவனுகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்த

னன். என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் அப்பொழுது அவனுக்குக் காக்ஷி தந்து அங்கெழுந்தருளினர். எ - று. (சசு)

கண்டு கண்களி கூர்ந்தனன் கைமுகிழ்
கொண்ட சென்னிய னுள்ளங் குழைந்தன
பண்ட ரப்பதம் பாடிநின் றாடினு
னண்டர் நாயக னுள்ளநெக் கானரோ.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் தரிசித்து, பராசரமுனிவன் கண்களில் ஆநந்த மிகுந்தனன். கையைக்கூப்பி யமைத்த சிரமுடையவனுகி மனமுருகினன். பண்ணொலிமுழங்கச் சிவதுதியாகிய பதங்களைப்பாடி நின்று ஆனந்தக்கூத்தாடினன், அதனுல் தேவர்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான் திருவுளங்கனிந்தனர்.

பால நீயெம் பதத்துணை வேண்டிநின்
றாலு மன்பி னருச்சனை செய்தனை
யேல வேண்டிய யாவென் றியம்பலுங்
கால மோர்தறி பிள்ளை கழறுவான்.

(இ - ள்.) சிறுவனே! நீ நம்முடைய உபயபாதங்களை விரும்பி நின்று அதிகரிக்கும் பேரன்போடு நம்மையர்ச்சித்தாய். அதனுல் உனக்கு ஆகவேண்டியகாரியங்களெவை? என்று திருவருள் புரியவும், தனக்குற்ற நற்காலத்தை யுணர்ந்தறிந்த பராசரமுனிவன் கூறுவான். எ - று. (சஅ)

எந்தை யென்னை யருந்தவத் தீன்றரு
டந்தை யாவி தழற்கணி சாசரன்
சிந்தி யுண்டன னுங்கவன் றீக்குலம்
வெந்து வீழ விழித்திட வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! அடியேனை யருந்தவத்தாற் பெற்றருளிய தந்தையினுயிரை, தீப்போலும் விழிகளையுடைய அரக்கன் அழித்தருந்தினன். ஆதலால் அவனுடைய கொடிய இராக்கதகுலம் வெந்துவிழும்படி விழியால் நோக்க விரும்பினேன். எ - று. (சகூ)

எய்து மாதவத் தாலெனை யீன்றருள்
செய்த தந்தை திரும்ப விரும்பினேன்
பெய்த வால்வளைப் பேதைக் கிடந்தரு
மைய னேயீ தளிததருள் செயகென.

(இ - ள்.) பொருந்திய சிறந்த தவச்செயலால், அடியேனைப் புதல்வனுகப் பெற்றருளிய தந்தை மீண்டும் வருதற்கு விரும்பினேன். அடுக்கிய வெள்ளிய வளையலையணிந்த உமாதேவியாருக்கு இடப்பாகந் தந்தருளிய சிவபெருமானே! இவ்வரங்களை இனிதாக அடியேனுக்குத் திருவருள்புரிய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க. எ - று. (ருo)

மூண்ட வெஞ்சினத் தன்னவர் முற்றுற
மாண்டி றக்கு மரபுவ ழங்கினுன்
கண்ட குந்தனித் தந்தையைக் கண்ணுதன்
மீண்டெ திர்ந்துற முன்னர்வி டுத்தனன்.

(இ - ள்.) மேற்கொண்டெழுந்த கடுங்கோபத்தினால் அவ்வரக்கர்கள் குல முழுவதும் இறந்துபடும் மார்க்கத்தை யநுக்கிரகித்தனர். காணத்தக்க ஒப்பற்ற பிதாவைத் திரும்பவும் நேரே வரும்படி, சிவபெருமான் அப்பராசரமுனிவனுக்கு முன்னே விடுத்தனர். எ - று. (ருக)

ஈச னின்னவ ரங்கொடுத் தேகினு
ளுச னுங்கயி லைக்கிரி யண்மினன்
பூச னைக்குரித் தாயபு தல்வனு
மாச றுத்துள மம்மரொ ழிந்தனன்

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இத்தகைய வரத்தைப் பராசரமுனிவனுக்குக் கொடுத்து, குற்றமற்ற கைலாயகிரிக்குச் சென்று எழுந்தருளினர். சிவபூசைக் குரித்தாகிய பாராசரமுனிவனும் மனமாசறுத்துத் தனக்குற்ற மயக்கமகன் றனன்.

தாதை யைத்தொடித் தாயைத் தனித்துணைப்
பாதம் வீழுந்து பணிந்தனன் பன்முறை
யேதில் சிந்தை யவனுமெ டுத்தெடுத்
தாத ரத்தி னணைத்துயிர்த் தானரோ.

(இ - ள்.) தந்தையையும் வளையலணிந்த தாயையும் ஒப்பற்ற உபயபாதங் களில் விழுந்து வணங்கினன். குற்றமில்லாத மனமுடைய அவன் தந்தையும் பராசரனை யெடுத்தெடுத்து ஆசையோடணைத்து உச்சிமோந்தனன். எ - று.

வாள ரக்கர்ம றக்குல முற்றவு
மூளை ரித்தலை வீழ்ந்துமு டிந்துறக்
கோளை ரித்தலை மந்திரங் கோட்டினன்
றாளெ ழுந்தத ரக்கரத் தொல்குலம்.

(இ - ள். வாட்படையேந்திய இராக்கதரது குலமுழுவதும், அதிகரித்த தீயில் வீழ்ந்திறக்கும்படி வலிதங்கிய தீத்தலை மந்திரத்தைச் செலுத்தினன். அதனால் அவ்வரக்கருடைய பழமையாகிய குலம் தூளிபட்டழிந்தது. எ - று.

தாம வேற்கைய ரக்கர் தனிக்குல
மோம வெந்தழல் புக்கொழிந் தார்திற
றாம மண்டம னைத்தையுஞ் சூழ்ந்துபோ
யேம மால்வரைச் சுற்றுமெ ழுந்ததே.

(இ - ள்.) மாலைசூடிய வேலேந்திய கையையுடைய இராக்கதரது ஒப்பற்ற குலத்தினர், வெவ்விய ஓமாக்கினியிற் பிரவேசித்து மாண்டார்கள். அத்தீப்புகை யானது அண்டங்களை யெல்லாஞ் சூழ்ந்துசென்று, பெரிய பொன்மலையைச் சுற்றிலும் எழும்பியது. எ - று. (ருரு)

மூது ணர்ந்தவ சிட்டன்மு தலினோ
ரீது ணர்ந்துப ராசரை யெய்தினர்
தீது தீர்த்தனை யிச்செய றீர்க்கென
வாது செய்தவர்க் காறுசெய் தான்ரோ.

(இ - ள்.) முற்றுமுணர்ந்த வசிஷ்டன் முதலிய முனிவர்கள் இதனையறிந்து பராசரமுனிவனை யடைந்தார்கள். அசுரர்களது துன்பத்தை யகற்றினை. தீப்புகையின் பெருக்குதலையும் நீக்குகவென்று, அப்படிச்சொல்லி வந்தவர்களுக்குப்பராசரன் நல்வழிசெய்தனன். எ - று. (ருசு)

மோன வேத முனிவரர் யாவரு
மான தம்முழை யாச்சிர மம்புகா
ஞான ரூப பராசர னன்கருண்
மானி டத்த னடித்துணை வாழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) மௌனநிலையையும் வேதவாராய்ச்சியையுமுடைய முனிசிரேஷ்டர்கள் பலருந் தமது வாசஸ்தானங்களாகிய ஆச்சிரமங்களையடைய, ஞானரூபியாகிய பராசரமுனிவன் நன்றாகத் திருவருள் புரியும் உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் உபயதிருவடிகளைத் துதிசெய்தனன். எ - று.

மாது பாகன ருச்சனை மாட்சியே
தீது தீர்ப்ப தஃதல தில்லெனப்
போது போக்கிய ருச்சனை போக்கினன்
சாத நீர்ந்து தலைமைபெற் றானரோ.

(இ - ள்.) பார்ப்பதி பாகராகிய சிவபெருமானுடைய பூசையின் சிறப்பே தீமைகளை யகற்றுவதுவது. அஃதன்றி வேறொன்றுமின்று. என்று துணிந்து, காலத்தைச் செலவிட்டுச் சிவார்ச்சனையை மிகுதியாகச் செய்தனன். அதனால் இறத்தலினின்றும் விலகித் தலைமைத்தன்மை யெய்தினன். எ-று. (ருஅ)

கோசி கப்பெரு மாதவக் கோமகன்
பூசை யிற்சிவ பூசையு ரித்தென
வாசை பற்றிய ருச்சனை யாற்றினன்
றேசின் மாதவச் செய்கைதிருந்தினன்

(இ - ள். கோசிகனென்னும் சிறந்த பெருந்தவமுடைய மன்னவன், அர்ச்சனைசெய்தலிற் சிவார்ச்சனையே யொருவர் செய்தற்குரித்தென்று ஆசைகொண்டு சிவார்ச்சனை புரிந்தனன். குற்றமில்லாத பெரிய தவச்செயலில் திருத்தமெய்தினன். எ - று. (ருகூ)

ஓது சாபத் துருவுதி ரிந்துமுற்
போத நீங்கிப் புலையரிற் போகிய
தீதொ டுந்திரி சங்குவை மெய்யொடும்
போதி யென்றவர் பொன்னகர்ப் போக்கினன்.

(இ - ள்.) வசிஷ்டமுனிவர் சொல்லிய சாபமொழியால், தன் வடிவமாறிப் பண்டைய ஞானத்தையிழந்து புலையர் குலத்தினன் போலாகிய குற்றத்தோடுந் திரிசங்குவென்னு மன்னவனை, உடம்போடுஞ் செல்கவென்று அவனைச் சுவர்க்க லோகத்திற்குச் செலுத்தினன். எ - று. (சூ0)

தரும மாதவ ரெழுவரிற் றனுமற்
றொருவ னாகி யுயர்குலத் துற்றனன்
கருணை வானவன் கண்ணுதல் பூசனை
யருமை யாவ ரளவைசொற் றார்களே.

(இ - ள்) தருமசொரூபிகளாகிய பெருந்தவமுடைய சப்தருஷிகளில், தானும் ஒருவனாகி உயர்குலமாகப் பெற்றனன். கிருபாமூர்த்தியாகிய நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் பூசையின் அருமைப்பிரபாவங்களை யெவர்தாம் முற்றுஞ் சொன்னார்கள். எ - று. (சூக)

கலிநிலைத்துறை.

முழுது ணர்ந்தறி புலிப்பதத் தொருதனி முனிவ
னெழுகு மன்பொடு மரனடி யருச்சனை யோம்பி
யெழுது சித்திர மொத்திருந் தெம்பிரா னடிக்கும்
பழுதி ருண்டவந் தில்லையி லனுதினம் பணிவான்.

(இ - ள்.) கலைஞானங்களை யெல்லாங் கற்றறிந்த புலிக்காலையுடைய ஒப்பற்ற மழமுனிவர் அதிகரித்த அன்புடனே சிவனடிப்பூசையைக் காத்து, சுவர்த் தலத்தில் வரைந்த சித்திரப்பதுமைபோல அசைவற்றிருந்து எமது சிவபெருமான் திருநடம்புரியுங் குற்றமில்லாத அநவரத தாண்டவத்தைத் தில்லைப்பதியிற் சதாகாலமும் வணங்குகின்றார். எ - று. (சூஉ)

இறப்பு றாவரம் பெற்றன னிருந்தன னின்னு
மறத்தி றத்துப மன்னியற் பெற்றினி தளித்தான்
றிறத்தி னோங்கிய மாதவச் செய்கையுட் சிவன்றா
ளுறக்கி டைப்பது பூசையி னன்றிமற் றுளதோ.

(இ - ள்.) இறவாதவரத்தை யடைந்து இன்றையவரையில் விளங்குகின்றனர். தருமநெறியையுடைய உபமந்யுமுனிவரை இனிதாகப் புதல்வராகப் பெற்றளித்தனர். வல்லமையோடுயர்ந்த பெருந்தவச்செயலில், சிவபெருமான் திருவடியை அடையப்பெறுவது பூசாபலத்தாலன்றிமற்றொன்றாலுண்டாகுமோ?

அனைய னீன்றுவந் தருளுப மன்னிய னுவற்குத்
தநய னாகிமென் றளர்நடை பயின்றிடுந் தலைநா
ளினைப சிக்கெனப் பானினைந் தழுதலு மீன்ற
மனையின் மாட்சியள் வருந்தினண் மகன்முக நோக்கி.

(இ - ள்.) அப்புலிப்பதமுனிவர் சந்தோஷித்து ஈன்றருளிய உபமந்யுமுனிவர், அவருக்குப் புத்திரராகி மெல்லிய தளர்நடைபயிலும் ஆதிநாளில், வருந்துகின்ற பசிக்காகப் பாலைப்பருக நினைத்து புலம்பவும், அவ்வுபமந்யரைப்பெற்ற மனைமாட்சியிற்சிறந்த தாயானவள், தன்புத்திரன் முகத்தைப்பார்த்து மனம் வருந்தினாள். எ - று. (சூ௩)

குழவி பாற்கென வருந்தலும் பச்சைநெற் குறுகா
விழையு மீக்களைந் தரியெடுத் தீர்ம்புன லிட்டுக்
குழைம லர்க்கையா லுலக்கையா லிடிபடக் குமைத்தாள்
விழைபு னற்கரந் தளித்தலு நுகர்ந்திலன் வெறுத்தான்.

(இ - று.) குழந்தை பாலுக்காக அழவும், பச்சைநெல்லைக் குறுகியெடுத்து உமியையகற்றி விரும்பத்தக்க அரிசியைக்கொண்டு குளிர்ந்தநீரை யதிற்பெய்து, மென்மைத் தன்மையுடைய தாமரைமலர்போன்ற தனதுகையில் உலக்கை கொண்டு இடிபடும்படி (மாவாம்படி) குத்தினாள். அம்மாவினை நீரோடுகரைத்துப் பருகக்கொடுக்கவும் உபமந்யுமுனிவர் பருகாமல் அதனைத்தள்ளினர். எ.று.

நின்றி ரங்கின னழுதன னவனிலை நோக்கிக்
கன்று சிந்தையி னெடுத்தெடுத் தணைத்தனள் கவல்வா
ளொன்று மாவதி லாமையி னுருத்தன ளுரைத்தா
ளின்று நீயழு தென்கொலென் றினையன வியம்பும்.

(இ - ள்.) அங்ஙிலையே நின்று மனம்வருந்தி அழுதனர். அப்புதல்வன் நிலைமையைக்கண்டு வருந்திய மனத்தோடு குழந்தையை எடுத்தெடுத்தணைத்துக் கொண்டு மனம்வருந்துபவளாய், செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லாமையால் கோப மெய்தி மகனைநோக்கிச் சொல்லுகின்றாள். மகனே! இப்பொழுது நீயழுது என்னவாகுமென்று இப்படி மேலுஞ்சொல்லுகின்றாள். எ - று. (கூகூ)

பாசொ ளிக்கொடி யிடம்படர் பவளமால் வரையின்
பூச னைக்குரி யார்க்கலா னல்வளம் புகுமே
காய்சி னத்தினின் றழுதனை யென்செயக் கடவேன்
மாசின் மைந்தநீ யழேலெனக் கட்புனன் மறித்தாள்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய உமாதேவியாகிய மரதகக்கொடி இடப்புறம் படர்ந்த சிவபெருமானாகிய பவளமலையின் அர்ச்சனையைச்செய்ய வல்லவர்களுக் கல்லாமல் நல்வளங்கள் உண்டாகுமோ? குற்றமில்லாத மகனே! மிக்ககோபத் தோடு நின்றழுகின்றனை. இதற்குயான் யாதுசெய்யக் கடவேன்? நீயழாதே யென்று கண்ணீரை மாற்றினாள். எ - று. (கூஎ)

அருந்த வத்தனி யோகிய ரளப்பதற் கரிதாய்
விரிந்த பூதமோ ரைந்தினும் புலப்படான் விரவிப்
பொருந்தி நின்றவ னருச்சனை போற்றினர்க் கல்லாற்
பெருஞ்சி றப்பொடு நினைத்தவை கிடைக்குமோ பிள்ளாய்.

(இ - ள்.) குழந்தையே! அருந்தவம்புரிந்த ஒப்பற்ற யோகிகளாலும் அள விடுதற்கரிதாய், விரிந்த ஐம்பெரும் பூதங்களிலும் புலப்படாமற் கலந்து, பொ ருந்தி விளங்குஞ் சிவபெருமானுடைய அர்ச்சனையைப் பாதுகாத்தவர்களுக்கல் லாமல் ஏனையோருக்கு விரும்பிய பொருள்கள் பெருஞ்சிறப்புடன் உண்டாகப் பெறுமோ. எ - று. (கூஅ)

என்றெ டுத்தெடுத் தருச்சனைக் குரிமைசொற் றிசைத்தா
டன்று ணைச்செவி தாழ்த்தவை சிறுவனுந் தரித்தா
னன்று ருத்திர மாமணி பூதிகொண் டணிந்தான்
றென்று தொட்டெழு மஞ்செழுத் துளத்தொடுந் தொனித்தான்.

(இ - ள்.) எனப்பலவா றெடுத்துச் சிவார்ச்சனையின் உரிமைச்சொற்களைக் கூறினாள். உபமந்யுவும் தன்னிருசெவிகளைச் சாய்த்து மனதிற்கொண்டனர். அப்பொழுதே சிறந்த உருத்திராக்க மணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் எடுத் துத் தரித்தனர். பழமையாக உண்டாகிய பஞ்சாக்கர மந்திரத்தை மனதில் தியா னித்தனர். எ - று. (கூகூ)

சிரித்து முப்புரம் பொடித்தவ னுபுரத் திருத்தா
ளருச்ச னைக்குரித் தாய்நினைந் துருகுமன் பினனுய்ப்
பரித்த பத்திசேர் புலத்தினை யொருநெறிப் படுத்திப்
புரித்த வார்குழ லிடத்தி னன்பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) புன்னகைசெய்து புரமூன்றையும் பொடிசெய்த சிவபெருமானுடைய நூபுரமணிந்த திருவடிகள் அர்ச்சனைசெய்தற்குரியவாய்க் கருதிவருந்தும் அன்புடையவனாகிப் பக்திபொருந்திய மனதை யொருவழிசெலுத்தி, புரிவுற்ற நெடிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகமாகவுடைய சிவபெருமானைப் பூசித்தனர். எ - று. (எ௦)

இன்ன தன்மையி னீங்கிவ னருச்சனை யியற்ற
வன்ன வூர்திக்கு மரிக்குமற் றறிதென லானோன்
றன்ன ருள்புரிந் திந்திர னுருவொடு சார்ந்து
முன்ன ரெய்தினன் சிறுவனை நோக்குபு மொழியும்.

(இ - ள்.) இந்தகையதன்மையோடு இவ்வுபமந்யு முனிவர் சிவார்ச்சனைபுரிய, அன்னவாகனமுடைய பிரமனுக்குந் திருமாலுக்குங் காண்டற் கரிதென்று சொல்லத்தக்கவராகிய சிவபெருமான் திருவருள்கொண்டு இந்திரன்வடிவேற்றுச் சென்று, சிறுவராகிய உபமந்யு முனிவர்க்கு முன்னரெழுந்தருளி, அவரை நோக்கித் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றனர். எ - று. (எக)

பால னீயுனக் கெம்பிரா னருச்சனை பயிலுங்
கால மோவிது பருவமன் றெனச்சில கழற
மூல மோர்ந்தறி புதல்வனு மவனெதிர் முனிந்தா
னேனு மன்பறச் சபிப்பனென் றெழுதலு மிறைவன்.

(இ - ள்.) நீயோ சிறுவன், எமது சிவபெருமான் பூசையைச்செய்யுங்காலம் உனக்கு இதுவோ? காலமிதுவன்று, என்று சிலசொற்கள் சொல்ல, மூலத்தை யாய்ந்தறிந்த உபமந்யு முனிவரும் அவ்விந்திர வடிவினனுக்கு நேர்முகமாகக் கோபித்து பொருந்திய அன்பானது நீங்கும்படி சபிப்பேனென்று எழவும், சிவ பெருமான். எ - று. (எ௨)

பிள்ளை யீங்கிவ னருச்சனைப் பெருந்திற னோக்கி
யுள்ள மோர்ந்துதன் றிருவரு ளுவந்தன னாகி
வள்ளை வார்குழை யுமையொடு மழவிடைப் பொலிந்தான்
கொள்ளை யன்பொடும் பணிந்தனன் புதல்வனுங் குறுகி.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில், சிறுவனாகிய இவனுடைய அர்ச்சனையின் பெருவலிமையைக்கண்டு திருவுளங்கொண்டு, தமது திருவருள் மிகுந்தவராகி, வள்ளைக் கொடிபோன்ற நீண்டசெவியையுடைய உமாதேவியாரோடு இளமைபொருந்திய இடபவாகனத்தில் விளங்கினர். மிகுதியாகிய அன்புடன் உபமந்யு முனிவரும் இறைவரை நெருங்கி நமஸ்கரித்தனர். எ - று. (எ௩)

கைபு டைத்தனன் கண்கணீர் கலுழ்ந்தனன் களித்து
மெய்பொ டித்தன னாடினன் பாடினன் வியந்தா
னைய நின்னடித் தாமரை காண்பதற் கடியேன்
செய்யு மாதவ முளதெனத் திகைத்தனன் சிந்தை.

(இ - ள்.) உபமந்யுமுனிவர் சந்தோஷத்தாற் கைகொட்டினர். கண்களில் ஆநந்த பாஷ்பஞ்சிந்தினர். உடல் முழுதும் மயிர்கூச்செறிந்தனர். ஆநந்தக்கூத் தாடினர். மதுரமாகப்பாடினர். அதிசயித்தனர். ஐயனே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளை அடியேன் தரிசிப்பதற்குப் பூர்வத்திற்புரிந்த சிறந்ததவமுள்ள தென்று மனமயங்கினர், எ - று. (எச)

ஒருங்கு பூசனை திருந்துப மன்னிய னுளத்தைப்
பொருந்த நோக்குறு மெம்பிரா னுவகையிற் பொங்கி
வருந்த ருச்சனை புரிதரும் புதல்வநின் மனத்தி
னிருந்த தேதெமக் கியம்புதி யொழிவுறு தென்றான்.

(இ - ள்.) சிவபூசையில் ஒருசேரத்திரும்பிய உபமந்யுமுனிவர் மனதைத் திருத்தமாகக்கண்டு, சிவபெருமான் சந்தோஷமிகுந்து, வருந்துகின்ற சிவார்ச்சனைசெய்யுஞ் சிறுவனே! உன்மனதிற் கருதியதுயாது? தவறாமல் எனக்குச் சொல்வாயாகவென வினவினர். எ - று. (எரு)

வெள்ளை மால்விடை யெம்பிரா னருளினன் வினவிப்
பிள்ளை பாலெனப் பிதற்றலும் பேரொளி பிறந்த
வள்ளை வார்குழை நோக்குபு நகைத்தனன் வரத
னெள்ள ருந்திருப் பாற்கட லமுதொடு மீந்தான்.

(இ - ள்.) வெண்மை நிறந்தங்கிய பெரிய இடபவாகனமுடைய எமது சிவபெருமான் வினவியருளினர். உபமந்யுமுனிவர் பாலென்றுசொல்லவும், பேரொளிவீசிய வள்ளைக்கொடிபோலநீண்ட செவியையுடைய உமாதேவியைத் திருக்கண்ணோக்கி நகைத்தருளினர். அப்பொழுதே சிவபெருமான் இழிவற்ற திருப்பாற்கடலை அமுதத்தோடும் அநுக்கிரகித்தனர். எ - று. (எசு)

தன்னை யோர்ந்தறி ஞானமுஞ் சாதறீர் வரனும்
பின்னு மாகிய கலைகளு நான்மறைப் பெருக்கும்
பன்னி யோர்ந்துண ரறிவளித் தகன்றனன் பரமன்
மின்னி மைத்தெறி கயிலைபுக் கினிதுவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) தன்னையுணர்ந்தறியும் ஞானமும், இறத்தலற்ற வரமும், கலைஞானங்களும், நான்குவேதங்களின் பெருக்கையும் ஓதியுணர்ந்தறியத்தக்க அறிவையுந் தந்து சிவபெருமான் அந்தர்த்தானமாகி, மின்னலைப்போல ஒளிவீசுந திருக்கைலாயகிரியை யடைந்து இனிதாக வீற்றிருந்தருளினர். எ - று. (எஎ)

தாம வார்சடைச் சதானந்த னெனுஞ்சிவ யோகி
யேம வெற்பெனும் வில்லியை யினிதுபூ சித்து
நாம மீறுபட் டிறப்புறு நலனொடு நவைகூர்
காம னைத்தெறு நுதலினோ னருளொடுங் களிப்பான்.

(இ - ள்.) மாலைபணிந்த நீண்டசடையையுடைய சதானந்தனென்னுஞ்சிவயோகியானவர், பொன்மலையென்று சொல்லப்படும் வில்லையுடைய சிவபெருமானை இனிதாகவர்ச்சித்து, தம்பெயர் இறுதியெய்தி யழியாத நன்மையோடு, குற்றமிகுந்த மன்மதனைபெரித்த திருநெற்றி விழியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளோடு சந்தோஷித் திருக்கின்றனர். எ - று. (எஅ)

ஏழி ரண்டெனு முலகமுங் கணப்பொழு தெய்தி
யாழி யங்கிலத் தவரவ ரியற்கைமுற் றறிந்து
தாழி ருஞ்சடை யெம்பிராற் கனுதினஞ் சாற்றுஞ்
சூழு மந்திரத் தியங்குறுந் தன்னிலை தொலையான்.

(இ - ள்.) பதினான்கென்று சொல்லும் உலகங்களிலும் கணப்பொழுதினுட் சஞ்சரித்து, கடல்சூழ்ந்த அப்பூமியிலுள்ளாருடைய இயற்கைகளை முழுவது முணர்ந்து, தொங்குகின்ற பெரிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு நாடோறும் விண்ணப்பிக்கின்ற தன்மையோடு, தியானிக்கும் மந்திரத்தினால் எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்ற தமது நிலைமையினின்று நீங்காதிருக்கின்றனர்.

கோத மப்பெரும் பெயரினு னருச்சனை கோட்டித்
தீத றுஞ்சிவ விரதநோற் றதனொடுஞ் சிறந்து
பூத லத்தரை யம்முறை நோற்றிடப் புரிந்து
சாத றீர்ந்தன னருச்சனை யொழிந்திலன் சரிப்பான்.

(இ - ள்.) கோதமராகிய பெரும்பெயரையுடைய முனிவர் சிவார்ச்சனை செய்து அதனோடு குற்றமற்ற சிவவிரதங்களை யநுஷ்டித்து மேம்பட்டு, பூலோகத்திலுள்ளவர்களையும் அவ்வகையே யநுஷ்டிக்கச்செய்து இறத்தலினின்று நீங்கினர். சிவார்ச்சனை நீங்கிலர். எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்றார். எ - று.　　(அ௦)

விரித்த நான்மறைக் குலத்துளோன் மிருகண்டு வென்பான்
புரித்த வார்சடை யரனடி யருச்சனை போற்றிப்
பரித்த நான்மறைக் குருசின்மார்க் கண்டனைப் பயந்தா
னரிக்கு மெட்டருஞ் சத்திய லோகமுற் றடைந்தான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய நான்குவேதங்களை யுணர்ந்த அந்தணர் குலத்தினுதித்த மிருகண்டுவென்பவர், புரிந்துள்ள நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான் திருவடிப்பூசையைச்செய்து, நான்குவேதங்களையு முணர்ந்த தலைவராகிய மார்க்கண்டேயரைப் புதல்வராகப் பெற்றனர். இறுதியில் திருமாலுக்கும் அடைதற்கரிய சத்தியலோக மெய்திப்பொருந்தினர். எ - று.　　(அக)

அனைய மைந்தனைப் பயக்கலா லான்றிரு வருளா
லினைய லோகத்தி னினிதுவீற் றிருந்தன னின்னும்
புனித மாதவத் தலைவிர்கா ளாங்கவன் புனிதத்
தநய னன்னிலை கேண்மெனச் சூதனுஞ் சாற்றும்.

(இ - ள்.) அம்மார்க்கண்டேயரைப் புதல்வராகப்பெற்றமையால், சிவபெருமான் திருவருளோடு, இத்தகையலோகத்தில் இனிதாக வசித்திருந்தனர். பரிசுத்தமான பெருந்தவஞ்செய்த தலைவர்களே! இன்னும் அம்மிருகண்டு முனிவர் புதல்வரது நல்ல நிலைமையைக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்லலாயினர். எ - று.　　(அ௨)

வேத முற்றுணர்ந் திசைத்திடு மிருகண்டு வென்பான்
காதன் மைந்தனுக் கருந்தவ மியற்றலுங் கருதி
யாதி நாயக னருமக வளித்தன னவற்குப்
போது மாண்டுமற் றெண்ணிரண் டளவையிற் புரிந்தான்.

(இ - ள்.) வேதமுழுவதையும் உணர்ந்தோதிய மிருகண்டு முனிவர், ஆசையுடைய புத்திரனுக்காக அருந்தவம் புரியவும், ஆதிநாயகனாகிய சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டு அரியபுதல்வனை யநுக்கிரகித்தனர். அப்புதல்வனுக்கு எய்தும் வயது பதினாறுவரையி லிருக்கச்செய்தனர். எ - று.　　(அ௩)

கேட்ட நான்மறை யந்தண னுவகையிற் கிளர்ந்தான்
மீட்டு வந்துயார்க் கண்டனைப் பயந்தனன் விருப்பா
லேட்டி ருங்குழன் மனையொடுங் களித்தன னிருந்தான்
றோட்ட லங்கலாற் கெண்ணிரு பருவமுந் தொக்க.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்ட நால்வேத முணர்ந்த மிருகண்டு முனிவர் சந்தோஷத்தில் மிகுந்தனர். திரும்பிவந்து மார்க்கண்டேய முனிவனைப் புதல்வராகப்பெற்றனர். மலரணிந்த பெரிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடு ஆசையோடு சந்தோஷித்திருந்தார். இதழ்கள் மலர்ந்த மாலையணிந்த மார்க்கண்ட முனிவருக்குப் பதினாறுவருடமாயின. எ - று. (அச)

ஈன்ற தாயருந் தந்தையு மிருந்திருந் திரங்கிக்
கான்ற நெஞ்சொடு மழுதழு தலமரக் காணாத்
தோன்ற னீவிர்மற் றயர்குவ தென்னெனச் சொற்றார்
மூன்று கட்பெருந் தலைவனன் றருளிய மொழியை.

(இ - ள்.) தன்னைப்பெற்ற தாயும் தந்தையும் அடிக்கடி மனமிரங்கிக்கசிந்த மனதோடு அழுதழுது வருந்தக்கண்டு, பெற்றோரே! நீங்கள் மனம் வருந்துவதென்னகாரணமென மார்க்கண்டர் வினவ, திரிநேத்திரங்களையுடைய பெரிய தலைவராகிய சிவபெருமான் அக்காலத்திற் றிருவாய்மலர்ந்த வார்த்தையைத்தெரிவித்தார்கள். எ - று. (அரு)

இன்ன தோநும தரந்தையென் றிசைத்தன னுற்றித்
துன்னி ருஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவடி துதித்துப்
பன்னு நாண்மலர் பழுதறுத் தருச்சனை பயின்று
னன்ன காலையி னந்தக னவற்கெதி ரடைந்தான்.

(இ - ள்.) உங்கள் மனவருத்தம் இத்தகைத்தோவென்றுகூறி, அவர்களைத் தேற்றி, நெருங்கிய பெரிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவடிகளைத் துதிசெய்து, சிவபூசைக்குச்சொல்லிய அன்றலர்ந்த மலர்களைப்பழுதகற்றி அருச்சனை செய்வாராயினர். அப்படி மார்க்கண்டமுனிவர் சிவார்ச்சனைசெய்து கொண்டிருக்குங் காலத்தில், இயமன் அவர்கட்புலனுக்கு நேராகத்தோன்றினன்.

வருதி யென்றெதி ரந்தக னழைத்தலு மதலை
யிருசெ வித்தொளை யேற்றில னுங்கவ னிசைத்தல்
சுருதி நாயகற் றொழுதடி யருச்சனை தொகுத்தான்
செருமு கத்தனித் தென்றிசைக் கிழவனுஞ் சீற.

(இ - ள்.) இயமன் அவர்க்கு முன்னே நின்று வருகவென விளிக்கவும், மார்க்கண்டமுனிவர் இயமன் கூறுவதை இருசெவித் தொளைகளாலுங் கேளாதவராகி, வேதநாயகனாகிய சிவபெருமானைப் பணிந்து திருவடிகளைப் பூசித்தலிலிருந்தனர். போர்முகத்தில் ஒப்பற்றவனாகிய தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமன் கோபமெய்த. எ - று. (அஎ)

உருத்தெ ழுந்தனர் தெழித்தன ருருமெனத் தூதர்
கருத்தி ழுந்திலன் பாலகன் கண்ணுதற் பரனைக்
குருத்தி ளம்பிறைக் கன்னியோற் றழீஇக்கொடு கிடந்தான்
செருக்கொ டுந்திறற் பாசம்விட் டெறிந்தனன் றீயோன்.

(இ - ள்.) இயமதூதர்கள் கோபித்தெழுந்தார்கள். இடிபோலக் கர்ச்சித்து அதட்டினார்கள். அவற்றால் சிறுவராகிய மார்க்கண்டர் மனமயங்காதவராகி, நெற்றிக்கண்ணையுடைய, புனிற்றிளம்பிறையைச் சிரோமாலையாகவணிந்த மேன்மைதங்கிய சிவபெருமானைத் தழுவிக்கொண்டிருந்தனர். அதனால் இறுமாப்புடன் இயமன் வலியபாசத்தை விசிறியெறிந்தனன். எ - று. (அஅ)

எடுத்தெ றிந்திடு பாசமுற் றெதிருறு முன்னங்
கடுத்த கண்டமுஞ் சூலக பாலமும் புலித்தோ
லுடுத்த சைத்திடு நுசுப்புமற் றுமையொரு புறனும்
விடுத்த முக்கணுந் தோன்றநின் றருளினன் விமலன்.

(இ - ள்.) எடுத்துவீசிய பாசக்கயிறானது முழுவதும் நேரே வருவதன்முன்னர், விஷம்பொருந்திய கண்டமும் சூலகபாலங்களும் புலித்தோலாடையையணிந்து விளங்கும் இடையும், உமாதேவியார் வாமபாகமும், திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசிக்கும்படி மலரகிதராகிய சிவபெருமான் காட்சிதந்தருளினர். எ - று.

சீற்ற மீக்கொள வொருதிருத் தாளொடு மறலி
யூற்றெ ழுங்கொழுங் குருதியா றுவட்டெழ வுதைத்தான்
மாற்ற ரும்பத மணிநெடு மருமமுற் றிடலும்
வேற்று ணர்ச்சிபெற் றெழுந்தில னெடுந்தரை வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) கோபமதிகரிக்க, ஒருதிருத்தாளினாலே, அவ்விய மனது ஊற்றெடுக்கின்ற கொழுவிய உதிரவெள்ளம் பெருக்கெடுக்க உதைத்தருளினர். நீக்குதற்கரிய அத்திருவடி, இயமனுடைய மணிமாலைபூண்ட மார்பிற்படவும் அவன் சிறிதும் உணர்வுற்று எழுந்திருக்கமாட்டாமல் நெடிய நிலமிசைவீழ்ந்து விட்டான்.

ஆய காலையி னரனடிக் கீழ்க்கிடந் தரற்றித்
தூய சிந்தனை வெருவொழிந் தடிக்கடி தொழுதான்
பாய வெண்டிரைக் கடுநுகர் பரமனைப் பற்றி
யேய வன்பினோ டெடுத்தெடுத் தேத்துவா னிசைந்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில், மார்க்கண்டமுனிவர் சிவபெருமான் திருவடி நிழலிற் படிந்து அரற்றி, புனிதமான மனதில் அச்சமின்றி அடிக்கடிவணங்கிக்கொண்டிருந்து, பரவிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலிற்றோன்றிய விஷத்தைப் பானஞ்செய்த சிவபெருமானை ஆதரவாகப்பிடித்துப் பொருந்திய அன்புடனே எடுத்தெடுத்துத் துதிசெய்யத் தொடங்கினர். எ - அ. (கூக)

தரவுக்கோச்சகக்கலிப்பா.

தோற்றப் படுபொருளாய்த் தோன்று தன்வாகிச்
சாற்றற் கரிதாய்த் தனிநினைவுக் கெட்டாயா
லாற்றப் படாரா யரிமுதலோ ரன்றெடுத்துப்
போற்றப் பெருமான் புரந்தீத்த தெவ்வாறே.

(இ - ள்.) காணப்பட்ட பொருள்களாகியும் எடுத்துச்சொல்லுதற் கரிதாகியும் ஒப்பற்ற மனதுக்கும் எட்டாததாகியு மிருக்கின்றீர். திருமால் முதலானவர்கள் சகிக்கமுடியாதவர்களாய் அக்காலத்தில் தேவரீரை யெடுத்துத் துதிபுரிய எமது பெருமானே! தேவரீர் முப்புரங்களை எரித்தது எப்படியோ? எ - று. ()

எண்ணிறந்த பல்கோடி யண்டங்க ளிங்கிவற்றி
னுண்ணுறைந்த மேரு வுலகமுயி ரத்தனைக்கு
மண்ணா திருவருளே மூலமென்பா ராதுணரு
நுண்ணறிவு முண்டேமற் றெம்மனோர் நோக்குதற்கே.

(இ - ள்.) கணக்கிறந்த பலகோடி யண்டங்களும் இவ்வண்டங்களினுள்ளே நிரம்பிய மகம்மேரு உலகங்கள் உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்குந் தேவரீர் திருவருளே காரணமென்று சொல்லுவார்கள். அதனையறியத்தக்க நுட்பமாகிய புத்தியும் எம்மையொத்தவர்கள் காண்டற்கு உளதாகுமோ? எ - று. (கூரு)

அஞ்செழுத்தா யையைந்து பேதமா யஞ்செழுத்தின்
பிஞ்செழுத்தா யெப்பொறையு மேய பெருமாற்கு
மஞ்சனைய கோலத்தா னுள்ளிட்டார் மற்றையார்
நெஞ்சமூத்தி யீதே நிலையென்ப தெவ்வாறே.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்கர ஸ்வரூபமாகியும், (பஞ்சவிம்சதி) இருபத்தைந்து (மூர்த்தி) பேதமாகியும், பஞ்சாக்ஷரங்களின் மூலாதாரமாகியும், எல்லாப்பொறுப்பும் பொருந்திய எமது பெருமானுக்கு மேகத்தையொத்த அழகுடைய திருமால் முதலிய உள்ளிட்டவரும், ஏனையோரும் மனதால் ஊகித்து இதுதான் உண்மைநிலையென்று சொல்லுவது யாங்ஙனம்? எ - று. (கூசு)

மூலமுத லாறிடனு யம்மூ விரண்டினுக்குந்
தாலமுத லைந்தாய் மனனாகி யத்தலத்தின்
மேலனாகி நின்று விரிபூஞ் சததளத்துன்
கோல மெவரறிய நின்றாய் கொழுஞ்சுடரே.

(இ - ள்.) மூலாதாரமுதலிய ஆறாதாரங்களாய், அவ்வாறாதாரத்திற்குந் பிருதிவிமுதலாகிய ஐந்தாய், மனமாகி, அத்தலத்திற்குமேலெய்தி நின்று மலர்ந்த அழகிய [சததள] நூறிதழ்த்தாமரை மலரின்மேலுள்ள தேவரீருடைய திருக்கோலத்தையாவர் அறிய வீற்றிருந்தீர்? கொழுமைதங்கிய சுடர்மயமானவனே! எ-று.

ஆலத்தை யாரமுத மாக்கி யரிமுதலோர்
காலத்தை யீந்தா யிதுநாட் கடுஞ்சினத்த
சூலக் கொடுமறலி தோள்சாய்த் தறிவில்லாப்
பாலற்கி ரங்கி யளித்தனையெம் பண்ணவனே.

(இ - ள்.) ஆலாலவிஷத்தைப் பொருந்திய அமுதமாக்கிப் புசித்துத் திருமால் முதலிய தேவர்கள் ஆயுள்காலத்தைத் தந்தருளினீர். இக்காலத்தில் கடுங்கோபமெய்திய சூலாயுதந்தரித்த வலிய இயமனைத் தோள்சாயச்செய்து, அறிவில்லாத பாலனாகிய சிறியேனுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தருளினீர். எமது சிவபெருமானாகிய கடவுளே! எ - று. (கூசு)

என்னப் பலவாய்ப் பிதற்றி யழுதிரங்கிக்
கன்னிக் கொருபா லளித்ததனிக் கண்ணுதலை
முன்னர்ப் பணிந்தான் முடிச்சடில முன்னவனுந்
தன்னெக்க சிந்தை யவற்கருளிச் சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) என்று பலவாறாகத் துதிசெய்து அழுது மனமிரங்கி, கன்னியாகிய உமாதேவியாருக்கு ஒருபாகத்தைத் தந்தருளிய ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னர் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தனர். சடைமுடியுடைய சங்கரபகவானும் தமது உருகியதிருவுள்ளத்தை மார்க்கண்டருக்குச் சாற்றியருளுகின்றார். எ - று. (கூ௭)

என்று மிறவாதாண் டெட்டிரட்டி யாயிருத்தி
நின்று நினைந்தவெலா நிற்கே வசமாக
நன்றி மறையு நவையில் கலையனைத்து
மொன்றுநீ யோதா துணரப் பெறுகென்றான்.

(இ - ள்.) மார்க்கண்டேயனே! நீ எக்காலத்திலும் இறவாமல் பதினாறுவயதாகவே யிருக்கக்கடவாய். நீயெண்ணி விரும்பியயாவும் உனக்கே உரித்தாகுக. நன்மைபொருந்திய வேதமும் குற்றமில்லாத கலைஞானங்கள் முதலியயாவும், நீ ஒன்றும் ஓதாமலே அறியப்பெறுகவென்று சிவபெருமான் திருவருள்புரிந்தனன்.

பின்னைப் பலவு மவற்கருளிப் பிள்ளைநிலாச்
சென்னிப் பெருமான் றிருக்கயிலை சென்றடைந்தான்
றன்னைப் பயந்தார் தமக்கீ தெடுத்தியம்பி
யின்னற் கடற்கரைகண் டின்புற்றா னின்னமுமே.

(இ - ள்.) இன்னும் பலவரங்களையும் அம்மார்க்கண்டருக்குப் பிரசாதித்து, இளம்பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரிக்கு எழுந்தருளினர். உடனே மார்க்கண்டர் தம்மையீன்ற தாய்தந்தையர்பாலெய்தி இவ்வரவிசேடத்தை யெடுத்துக்கூறி, துன்பககடலின் கரையைக்கடந்து இப்பொழுதும் இன்பமெய்தி யுள்ளனர். எ - று. (கூகூ)

தேங்குங் குருதிக் கடற்கிடந்த தென்புலத்தோ
னேங்கு துயரமுணர்ந் தும்பர்தொழு தண்மினார்
வீங்கும் புனற்சடையோற் போற்றி வெருவருமற்
றாங்கவனைத் தென்பா லடைய விடுத்தனரால்.

(இ - ள்.) தேங்கிய உதிரக்கடலிற் படிந்து கிடந்து தென்புலத்திறைவனாகிய இயமனது பெருந்துயரத்தைத் தேவர்களறிந்து, பெருகிய கங்காநதியையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை நெருங்கிப்பணிந்து துதிசெய்து, அஞ்சியுள்ள அவ்வியமனைப் பண்டுபோலத் தனது தென்றிசையெய்த விடுத்தார்கள். எ - று. (௪00)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மும்மலங் கடிந்த சூத முனிவரன் முனிவர்க் கெல்லாஞ்
செம்மொழிக் காதை முற்றுந் தெரிவர வுணர்த்திப் பின்னும்
மைம்மலி களத்து விண்ணோன் பூசனை மரபி னேன்மை
யெம்மனோ ரொழியா தின்னுங் கேட்கென விசைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) (ஆணவமுதலிய) மும்மலங்களையும் வென்ற முனிசிரேஷ்டராகிய சூதமுனிவர், நைமிசாரணியத்தி லிருந்த எல்லாமுனிவர்களுக்குஞ் செவ்விய சொற்களாலாகிய சிவசரிதையை முற்றுந்தெரிய வுணர்த்தி, இன்னும், கருமைமிக்க கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் பூசாமரபின் மேம்பாடுகளை, நம்மவர்கள் இன்னும் நீங்காமற் கேட்கக்கடவரென்று சொல்வாராயினர். எ - று. (௪0௧)

மலையமா தவத்துத் தெய்வ மாமுனி வழிநீர்க் கங்கை
யலைபுரண் டிரைக்குஞ் சென்னி யரனடி யருச்சித் தங்க
முலைமெழு கென்ன வன்பி னென்பற வுருகா நின்றான் [றான்.
கொலைகொண்முத் தலைவே லன்னோன் வேண்டின கொடுக்கப் பெற்

(இ - ள்.) பொதியாசலத்தி லெழுந்தருளிய பெருந்தவமுடைய தெய்வீகம் வாய்ந்த சிறந்த அகத்திய முனிவர், பாய்கின்ற நீரையுடைய கங்கையாற்றின் அலைகள் புரண்டொலிக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவடியைப் பூசைசெய்து, உலையிலிட்ட மெழுகுபோல அன்பினால் என்புகள் நெக்குவிடவும் உடலுருகவும் நின்று, கொலைத்தொழில் பொருந்திய சூலப்படையேந்திய அச் சிவபெருமான் விரும்பிய வரங்களைப் பிரசாதிக்கப் பெற்றனர். எ - று. (கo௨)

நெளிதிரைப் பரவை யேழு மோர்கரத் தகவை நிற்குந்
துளியென வேந்தி மாந்தி யுமிழ்ந்தனன் றொடர்ந்த வுச்சி
வெளிமுக டணவ நின்ற விந்தியப் பொருப்பை மெல்லென்
றளிர்புரை யங்கை யூன்றி யமுக்கினன் றரணி தாழ்த்தான்.

(இ - ள்.) நெளிகின்ற அலையையுடைய சத்தசமுத்திரங்களையும் ஒருகையி லிருக்குந் துளிபோலத்தாங்கி உட்கொண்டுமீட்டும் வெளியிட்டனர். [ஆசமனஞ் செய்தனர்] நீண்டகொடுமுடியானது அண்டகடாகந் தோய்கின்ற விந்தமலையை, மெத்தென்ற தளிரையொத்த [அகங்கை] உள்ளங்கையினாலூன்றிப் (பாதலம் வரையில்) அழுத்தி நிலமட்டமாக இறக்கினர். எ - று. (கo௩)

வெந்திறற் படைவா தாவி வில்வல னென்னும் வெய்ய
செந்தழற் கண்ண ராவி யுதரவெந் தீயிற் செற்றான்
பைந்தமி ழமுதி யார்க்கு மினிதெனப் பருகச் செய்தான்
முந்தைநான் மறைக ளெல்லா முதுக்குறை வோடுந் தோய்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொடிய வல்லபமுடைய வாதாவி வில்வலனென்னும் கொடுமை வாய்ந்த சிவந்த தீப்போலுங் கண்களையுடையாரது உயிரை வயிற்றிலுள்ளவெப்ப மாகிய அக்கினியாற் கொன்றனர். பசிய தமிழமிர்தத்தை எல்லோருக்கும் இனி தாகப்பருகும்படி செய்தனர். பழமையாகிய நான்குவேதங்கண் முழுவதையும் பேரறிவோடும் தேர்ந்தனர். எ - று. (கo௪)

பன்னிரு தடந்தோ ளெந்தை யருளொடும் பகரா நிற்ப
வுன்னரும் பொருளி னெங்குஞ் சிவாற்பரத் துண்மை தேர்ந்தான்
றென்னிலத் திறவாத் தன்மை பெற்றனன் றொடுநீர் வேலை
யிந்நிலம் பரவ நின்று னிசைக்கலை முழுது மீந்தான்.

(இ - ள்.) பரந்த பன்னிரு திருத்தோள்களையுடைய எமது தந்தையாகிய முருகக்கடவுள் திருவருள்கூர்ந்து உபதேசிக்க, நினைத்தற்கரிய பொருள்களின் மேம்பட்ட சிவாத்பரத்தின் உண்மை நிலையை யுணர்ந்தனர். பழயபூமியில் இற வாததன்மையை யெய்தினர். தோண்டப்பட்ட நீர்மயமான கடல்சூழ்ந்த இவ் வுலகமானது துதிசெய்ய விளங்கினர். இசைநூல்களை யெல்லாந் தந்தனர்.

பனிபட ரிமய மென்னும் பருப்பதத் தரசர் கோமான்
றனிபடு தவத்தி னீன்ற சரிவளைத் தளிர்க்கை நல்லாள்
குனிசிலை வரையொன் றேந்திப் புரந்தழல் கொளுத்து வோனைக்
கனிபடு கருத்தி னோர்ந்து மெய்த்தவங் கருதி நின்றாள்.

(இ - ள்.) பனிபடர்ந்த இமயமென்னும் மலையின் அரசனானவன், ஒப்பற்ற தவத்தினாற்பெற்ற, சரிகின்ற வளையலணிந்த மாந்தளிர்போன்ற கையையுடைய உமாதேவியார், ஒருமலையை [மேருவை]வளைத்த வில்லாகத்தாங்கி முப்புரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானைக் கனிந்தமனத்தோடு தியானித்து (விவாகஞ் செய்து கொள்ளும்படி) உண்மையாகிய தவச்செயலி லிருந்தனர். எ - று. ()

ஆங்கவ ளிழைத்த நோன்பி னரிதுணர்ந் தவிழ்ந்த கொன்றைத்
தேங்கம ழலங்கற் சென்னி திருவரு ளிரங்கி மற்றைப்
பூங்குழன் மணப்ப தோர்ந்து வடதிசைப் பொருப்பி னெய்த
வோங்கிமண் ணளந்த மாயோன் முதலினோ ரொருங்கு சென்றார்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அவ்வுமாபிராட்டியாரியற்றிய தவத்தினருமையைச் சிந்தித்து, மலர்ந்த கொன்றைமலரின் மணம்வீசும் மாலையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருள்கனிந்து, அப்பொலிவுதங்கிய கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரைத் திருமணங்கொள்ளக்கருதி, இமாசலமாகிய வடதிசை மலையை யடைந்தபோது, திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண் டுயர்ந்து உலகினை மூவடியா லளந்த திருமால் முதலானோர் ஒன்றுசக்கூடினார்கள். எ - று. (கoஎ)

சித்தர்கிம் புருடர் நாகர் கின்னரர் சிறப்பி னோங்கு
மெய்த்தவத் தலைவர் யோகர் விஞ்சையர் விருப்பி னீண்டி
யத்தலத் தடையச் சென்றா ராகையா லம்பொன் மேரு
வுத்தரந் தாழ்ந்து தென்பா லுயர்ந்தது விண்ணி னோங்கி.

(இ - ள்.) சித்தர்கள் கிம்புருஷர்கள் நாகர்கள் கின்னரர்கள் சிறப்புற் றுயர்ந்த உண்மைத்தவமுடைய மேலோர்கள் யோகிகள் வித்தியாதரர்கள் விருப்பத்தோடு சேர்ந்து, அவ்விடத்திற் பொருந்தச் சென்றார்கள். ஆனபடியால் அழகிய பொன்மலையாகிய மேருவும் வடக்கே தாழ்ந்து, தென்பக்கலில் ஆகாய நோக்கியுயர்ந்தது. எ - று. (கoஅ)

ஈதுணர்ந் தமரர் யாரு மெம்பிரா றிசைப்ப வெம்மான்
மாதலத் தட்டுச் செவ்வ னிறுத்துறு மரபு தேர்ந்து
தீதவித் தரிதி னோற்ற தெய்வமா முனிவர் யாரும்
போதுதி ரென்ன முன்ன மழைத்தனன் கயிலைப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) தேவர்களெல்லாரும் இதனையறிந்து எமது சிவபெருமானுடன் விண்ணப்பஞ்செய்ய, எமது சிவபெருமான் பூமியாகியதட்டினை, சமானமாக நிறுத்தத்தக்க முறைமையை யாலோசித்து, துன்பத்தையகற்றி அரிதாகத்தவஞ் செய்த தெய்வீகம் பொருந்திய முனிவர்களெல்லாரும் முற்படவாருங்களென்று திருக்கைலாயகிரிக் கடவுளாகிய சிவபெருமான் விளித்தருள. எ - று. (கoகூ)

பொறியர வணிந்த வேணிப் புண்ணிய னருளச் சென்ற
நெறிசடை முனிவ ரெம்மை நிறைதுலைத் தட்டி னேற்றி
யறிதிற னுணர்ந்த பின்னர்த் திருவுளத் தடைந்த செய்கே
மறிதரு திருக்கை யெந்தா யென்றடி வணங்கி நின்றார்.

(இ - ள்.) புள்ளிகளையுடைய சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருள்புரிதலால், அங்கடைந்த, நெறிதல் பொருந்திய சடையையுடைய முனிவர்கள், அடியேங்களை நிலைத்தராசின் தட்டிலேற்றி யளவறிந்துணர்ந்த பிறகு தேவரீர் திருவுளத்திற் பொருந்திய கட்டளையைச்செய்வோம். மானேந்திய திருக்கரத்தையுடைய எந்தையே! என்று திருவடிகளிற் பணிந்து நின்றார்கள். எ - று. (கக०)

எய்துமா முனிவர் யாரு மோர்தனித் தட்டி னேறச்
செய்தனிக் கும்ப யோனி யோர்தனித் தட்டிற் சென்று
னையநீத் தளவை நோக்க வகத்திய னிருந்த தட்டுப்
பைதரு நிலத்திற் றாழ்ந்த துயர்ந்ததப் பரவைத் தட்டு.

(இ - ள்.) அங்கடைந்த சிறந்த முனிவர்களெல்லாரும் தராசின் ஒருதட்டில் தனியேயேற, ஒப்பற்ற கும்பயோனியாகிய அகத்தியமுனிவர் ஒருதட்டில் தனியேயேறினர். அதனால் சந்தேகமின்றி அளவைகாண அகத்தியமுனிவரேறிய தட்டானது பசிய நிலத்தினிடமாக (ப்பாரத்தினால்) இறங்கியது. மற்றப்பரந்த தட்டானது (பாரமின்மையால்) உயர்வாக மேலெழும்பியது. எ - று. (ககக)

மகத்துவத் தலைமை நோக்கி வரிவளை யிடத்துப் பெம்மா
னகத்திய நீபோய்த் தென்பா லடைகென வருளிச் செய்யச்
செகத்தனி நாத நின்னைத் திருமணக் கோலங் காண்பான்
மிகப்படு விருப்பி னின்றே னென்றனன் றமிழ்த்த வேந்தன்.

(இ - ள்.) கீற்றுகளமைந்த வளையலையணிந்த பார்வதிதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான், அகத்திய முனிவருடைய மகத்துவத்தலைமையைப்பார்த்து; அகத்தியமுனிவனே! நீசென்று தென்திசை யடைகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, உலகிற்கெல்லாம் ஒப்பற்ற தலைவரே! தேவரீருடைய திருமணக் காட்சியைத் தரிசிக்குப்படி, அதிகரித்துண்டாகிய விருப்பத்தோடிருக்கின்றேனென்று தமிழரசராகிய அகத்தியமுனிவர் கூறினர். எ - று. ()

வேதவா ரணியத் துன்பா லெய்தியாம் விரைவண் டார்க்குஞ்
சீதவார் குழலி யோடுந் திருமணக் கோலங் காட்டிப்
போதுதும் போதி யென்றா னங்கது போற்றி நின்றான்
மாதிரத் தென்பாற் றிக்கி னெடுமுடி மலயஞ் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) யாம் வேதாரணியத்தில் உன்பாலடைந்து, வண்டுகளொலிசெய்யும் மணந்தங்கிய குளிர்ச்சிவாய்ந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியோடுந் திருமணக்கோலக் காட்சியை யளித்துவருவோம். செல்லுகவென்றனர். அவ்விடத்தில் அதைத் துதிசெய்துகொண் டிருந்து பெரிய தென்றிசையிலுள்ள நெடிய கொடுமுடிகளையுடைய பொதியமலையை யடைந்தனர். எ - று. (ககரு)

சாந்துறு மலயத் துச்சி யிருந்தனன் றமிழின் செல்வன்
பாந்தளஞ் சென்னி தாங்கு நெடுநிலப் பரவை முன்னு
ளேந்திய தென்ன முற்றுஞ் சமதலத் திருந்த தெம்மா
னோர்ந்துணர் பூசைத் தன்மை யளவையா ருரைக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) தமிழ்ச்செல்வராகிய அகத்தியமுனிவர் சந்தனமரங்கள்பொருந்திய பொதியமலையி னுச்சியில் வீற்றிருந்தனர். ஆதிசேடன் அழகிய சிரசிற்றாங்கும் பெரிய உலகமாகிய பரப்பு, முற்காலத்தில் தாங்கியிருந்தாற்போல முழுவதும் சமதலமாக விருந்தது. எமது சிவபெருமானைக்கருதி யுணர்ந்து செய்யும் பூசைத்தன்மையின் பெருக்கை எவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (கககச)

தெள்ளுதெண் டிரைநீர் வைப்பின் முன்னரிற் சென்ற காலம்
வெள்ளிவெண் குடையிற் காக்குங் குபனெனுந் தனிக்கோல் வேந்த
னெள்ளருந் தவத்தி னேங்குந் ததீசியோ டினிது கூரா
வுள்ளநெக் களவ ளாவி நடக்குநா ளொருநா ளன்னேன்.

(இ - ள்.) தெள்ளித்தெளிந்த அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தில், முன்னேகழிந்த தொருகாலத்தில், வெண்மைதங்கிய சந்திரவட்டக்குடை நிழலில் உலகினைக்காக்குங் குபனென்னும் ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அரசன், இகழ்ச்சியற்ற தவத்தினாலுயர்ந்த ததீசிமுனிவரோடு இனிமைமிகுந்து மனங்கசிந்து அளவளாவி நடக்கு நாட்களில் ஒருநாளில். எ - று. (கககரு)

மரபுடைத் தனிக்கோல் வேந்தன் றதீசியை வதன நோக்கிப்
பிரமமோ வரசர் செய்யு மறங்கொலோ பெரிதென் றோதத்
திரணெடுஞ் சடில மோலித் ததீசிபுன் சிரிப்புக் கொண்டா
னரசர்கோ னதனை நோக்கி யையுறுங் கருத்த னானான்.

(இ - ள்.) மரபுவழியே ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தும் அரசன் ததீசிமுனிவர் முகத்தைப்பார்த்து, பிரமமா அல்லது அர்சர்புரியுந தருமமா பெரியது எனவினவ, திரண்ட நீண்டசடைமுடியையுடைய ததீசிமுனிவர் புன்னகை புரிந்தனர். அரச சிரேஷ்டனாகிய குபன் அதனைப்பார்த்துச் சந்தேகிக்கும் மனமுடையவனாயினன். எ - று. (கககசு)

சுக்கிரன் மருமான் றெய்வச் சுருதிமுற் றளந்து தோயா
வொக்கநோக் கினைமற் றீதே யதிகமென் றுரைப்ப தல்லா
னக்கனை யென்கொ லென்று வுருத்தன னும வேந்த
னக்கணந் ததீசி நோக்கிப் பிரமமே யதிக மென்றான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரன் வழித்தோன்றலே! தெய்வீகம் பொருந்திய வேதமுழுவது மாராய்ந்தறிந்து முழுவதுங்கண்டனை. தருமமே யதிகமென்று சொல்லுவதல்லாமல் புன்னகை புரிந்தாய். யாதுகாரணமென்று அச்சந்தரும் அரசனாகிய குபன் கோபித்தனன். அக்கணத்திலேயே ததீசிமுனிவர் அவனைப்பார்த்துப் பிரமந்தான் அதிகப்பட்டதென்று கூறினர். எ - று. (ககஎ)

ஆங்கது முனிவன் கூறக் கேட்டரு ளரச னோங்கி
யோங்குநீ ருலகங் காக்குந் தருமமே பெரிதென் றோத
வோங்கிருந் தவத்த தீசியு தைத்தன னரசன் மார்பின்
வீங்கிகின் றெழுந்த சீற்ற மிக்கனன் வேந்தர் வேந்தன்.

(இ - று.) அப்படி, ததீசிமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட மன்னவன், உயர்ந்த நீர்க்கடல்சூழ்ந்த உலகினை மேம்பட்டுக் காக்குந்தருமமே பெரிதென்றுகூற, அதிகரித்த பெருந்தவத்தையுடைய ததீசிமுனிவர் அரசனாகிய குபன்மார்பில் உதைத்தனர். இராசராசனாகிய குபன் அதனால் மேம்பட்டெழுந்த கோபமதிகரித்தனன். எ - று. (௧௧௮)

வண்டுழா யலங்கன் மாயோற் போற்றிய வரத்தாற் பெற்ற
திண்டிறற் றிகிரி யோச்சி முனிவனைச் சிரங்கொய் திட்டான்
கண்டவர் பொறுக்க லாற்றார் கண்கணீர் கலுழ நின்றார்
மண்டுநீர்க் குருதி சோரக் கிடந்தனன் மறையின் செல்வன்.

(இ - ள்.) வளந்தங்கிய துளசிமாலைதரித்த திருமாலைத் துதிசெய்த வரவிசேடத்தால் அடைந்திருந்த பெருவல்லபமுடைய சக்கரத்தைச் செலுத்தித் ததீசிமுனிவனுடைய தலையை அறுத்துவிட்டான். அதனைக்கண்டவர்கள் மனந்தாளாதவராகி விழிகளிற் கண்ணீர்சொரிய நின்றார்கள். வேதச்செல்வராகிய ததீசிமுனிவர் அதிகரித்த உதிரநீர்ப்பெருக் கொழுகக்கிடந்தனர். எ - று. ()

அருமறைக் குலங்க ளெல்லா மழுதழு தரற்றி நின்ற
தருமநெஞ் சழுங்கிச் சோர்ந்து தலைதடு மாறி நின்ற
வுருகின ரிமையோர் கையாற் கண்புடைத் துள்ள நெக்கார்
வெருவின துலக மெல்லாம் பின்னரின் விளைவ தோரார்.

(இ - ள்.) அரியவேதத் தொகுதிகளெல்லாம் அழுதழுதிரங்கி நின்றன. தருமமானது மனம்வருந்திச் சோர்வெய்தித் தலைதடுமாற்றங்கொண்டிருந்தது. தேவர்கள் மனமுருகினர். கையாற் கண்களையடித்துக்கொண்டு மனம்நெக்குவிட்டார்கள். உலகிலுள்ளார் யாவரும் பயமெய்தினார்கள். மேல்விளையுஞ்செயல் இத்தகைத்தென்று உணராதவர்களானார்கள். எ - று. (௧௨௦)

ஈதுணர்ந் தரிதி னெய்திச் சுக்கிர னெடுத்துக் கொண்டான்
சீதநீர்க் குருதி யெல்லாந் தைவரப் புழுதி தேய்த்தான்
மாதுயர்க் களவை யற்றான் மம்மர்நோய் மயக்கங் கொண்டான்
றீதவித் தரிதி னோற்ற சிந்தனை திருப்பிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரன் இதனையறிந்து அங்கெய்தித் ததீசிமுனிவரை அரிதாக எடுத்துக்கொண்டனன். குளிர்ந்த உதிர நீர்ப்பெருக்கை யெல்லாந் துடைத்துப் புழுதியையும் போக்கினன். தான்கொண்ட துன்பத்திற்கு எல்லையில்லாதவனாயினன். கலக்கமாகிய நோயினால் மனமயக்கங்கொண்டனன். தீமையைத் தவிர்த்து அரிதாகத் தவஞ்செய்த மனதைத் திருப்பிக்கொண்டனன். எ - று.

இற்றிடு சிரத்தை யேந்தி யிசைத்தன னிசைக்குங் காலை
யற்றழி வுடம்பு தம்மிற் பொருந்திய தமரர் யாருங்
கற்றைவார் சடையான் பூசைப் பெருமையைக் கருத்துட் கொண்டார்
முற்றவத் ததீசி யென்பா னெழுந்தனன் முனிவு கூர்வான்.

(இ - ள்.) ததீசிமுனிவரது வெட்டுப்பட்டுப்பிரிந்த தலையைத்தாங்கிச்சேர்த்தனன். அப்படிச் சேர்க்குங்காலத்தில் அத்தலை பிரிந்துகழிந்த உடம்போடு பொருந்தியது. தேவர்களெல்லாரும், தொகுதியாகிய நெடிய சடையையுடைய

சிவபெருமான் பூசைச்சிறப்பை மனதிற்கொண்டார்கள். முற்பட்ட தவத்தை யுடைய ததீசிமுனிவ ரென்பவர் உயிர்பெற்றெழுந்து கோபமதிகரிக்கின்றனர்.

அங்கிலே யவனை நோக்கிச் சுக்கிர னருள்வ தானுன்
மன்னவ னலங்கற் றுல்லே மாயனை மரபிற் போற்றி
மின்னிலேத் திகிரி பெற்று ஞங்கது விளித்த துன்னை
யென்னைநீ மதித்த துன்பா லுணர்த்துவ தினமொன் றுண்டால்.

(இ - ள்.) அச்சமயத்திற் சுக்கிரன் ததீசியைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான். அரசனாகிய குபன் துளசிமாலேதரித்த திருமாலே வரன்முறையே துதிசெய்து, மின்னுகின்ற நிலைமையையுடைய சக்கிராயுத மெய்தினன். அது உன்னைக் கொன்றது. நீமதித்தது யாது? உன்னிடத்தில் இன்னும் யான் சொல்லவேண்டியது ஒன்றுள்ளது. அஃதியாதென்னில். எ - று. (கஉங)

மாயனை வழிபட் டேற்ற திகிரியை மறுப்ப தங்கட்
பாய்விடைப் பரனு லன்றி யாவரப் படையைத் தீர்ப்பார்
சேயொளிக் குடில வேணிச் சென்னியைக் கருத்தி னோரா
வாய்மலர்ப் பழுது நோக்கி யருச்சனை யயர்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) திருமாலே வழிபாடுசெய்து அவர்பாற் பெற்ற சக்கிரத்தைத் தடுப்பது, அழகிய கண்களையுடைய பாய்ந்துசெல்லும் இடபவாகனமுடையசிவ பெருமானுலன்றி, வேறெவர்தாம் அச்சக்கிராயுதத்தினை விலக்குபவர்? செவ்வொளிவாய்ந்த கட்டிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை மனதிற்சிந்தித்து ஆய்ந்த மலர்களைக் குற்றங்கடிந்து எடுத்துச் சிவார்ச்சனை செய்வாயாகவென்றனன். எ - று. (கஉச)

அரிமுத லமரர் யாரு மாங்கவ னடிக்கீழ்த் தொண்டு
புதரிலா லெவர்க்கு மெட்டாப் பதவியும் புரந்து நின்று
ருரியைநீ யவனைப் போற்றி யருச்சனை யுவப்பி னல்லான்
விரிதனிக் கவிகை வேந்தை வெலற்கரி தென்று விட்டான்

(இ - ள்.) திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாரும், அச்சிவபெருமான் திருவடியின் நிழலில் திருத்தொண்டினைச் செய்ததால் ஒருவருக்கும் எட்டாத உயர் பதவியையும் காத்துநின்றார்கள். உரியவனாகிய நீ அவ்விறைவனைத் துதிசெய்து சந்தோஷப் படுத்தினாலல்லது, பரந்த ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடையையுடைய குபனென்னும் அரசனை வெல்லுதற்கரிதென்று சொல்லிவிடுத்தனன். எ - று

பூசனைக் குரிய வெல்லாம் வரன்முறை போதித் தாங்க
ணீசனைப் பரவ வேண்டு முதுக்குறை யருளி னீந்தான்
மாசறு குணத்தான் வெள்ளி தன்னுழை மருங்கு புக்கா
னேசறு ததீசி யென்பா னருச்சனைக் கியைவ தானுன்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நற்குணங்களையுடைய சுக்கிரன் சிவபூசைக்கு உரித்தாயின வற்றையெல்லாம் வரன்முறையாக உபதேசித்து, அப்பொழுது சிவபெருமானைத் தொழுதற்குரிய பேரறிவையுங் கருணையோடு தந்தனன். ஏசுதலற்ற செயல்களமைந்த ததீசிமுனிவரென்பவர் அவராச்சிரமத்திற் கருகெய்திச் சிவார்ச்சனை செய்தற்கு மனமியந்தனர். எ - று. (கஉரு

ஆகமத் துறைவ ழாம லருமறை மரபு நோக்கி
யேகநா யகனைப் பூசித் திருந்தனன் றதீசி யென்பான்
மாகநாண் மதியஞ் சூடும் வளர்சடைப் பெருமா னுள்ளச்
சேகறு முனிவற் கென்னத் திருவரு ளிரக்கஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிவாகம நெறிதவறாமல் அரியவைதிக மரபைக்கருதி, ஏகநாயகனாகிய சிவபெருமானைத் ததீசிமுனிவர் பூசைசெய்து கொண்டிருந்தனர். ஆகாயத்திற்றோன்றும் இளஞ்சந்திரனை யணிந்த பெருகிய சடையையுடைய சிவபெருமான், மனத்தின் வைரமற்ற ததீசிமுனிவர்க்கென்று திருவருட் கனிவுசெய்தருளினர். எ - று. (கஉஎ)

ஆயவ னினைந்த வெல்லாம் புரிந்தன னமரர் கோமாற்
கேயதா னளித்த முன்னை வச்சிரத் தென்பு கொண்டான்
மாயிரு ஞால மெலலாம் போற்றுறு மரபி னின்றான்
போயினன் குபனென் றோது மரசவை யகத்துப் புக்கான்.

(இ - ள்.) அத்ததீசிமுனிவர் கருதியன வற்றையெல்லாம் செய்தருளினர். தேவராசனாகிய இந்திரனுக்குத்தாம் முன்னர்க்கொடுத்த வச்சிரவடிவாகிய முதுகென்பைக் கைக்கொண்டனர். மிகப்பெரிய உலகமுழுவதுந் துதித்தற்குரிய மரபின்மேம்பாட்டிலிருந்தனர். குபனென்று சொல்லும் மன்னவன் சபையினிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்தனர். எ - று. (கஉஅ)

கொதித்தெழு வெகுளி வெந்தீக் கொழுந்தெழ வரசன் மார்பின்
மிதித்தனன் மிதித்த லோடு மரசனும் வெகுளி பொங்கித்
ததிப்பெரும் பெயரோன் றன்பாற் சக்கர மோச்சி விட்டா
னுதித்தலை மடங்கி மீண்ட தப்படை நொடிப்பி னுள்ளே.

(இ - ள்.) கொதித்தெழுந்த கொடிய கோபாக்கினிக்கொழுந்து விளங்கியெழ, அரசனாகிய குபன்மார்பில் உதைத்தனர். அப்படி யுதைக்கவும் குபனுங் கோபமிகுந்து, பெரிய ததீசியென்னும் பெயருடைய முனிவர்பேரில் சக்கிராயுதத்தை யோங்கிச்செலுத்தினன். அச்சக்கிராயுதமானது இமைப்பொழுதிற்குள் தன்கூர்மைதங்கிய [தலை] ஈர் வாய் மழுங்கித்திரும்பியது. எ - று. (கஉகூ)

அதுகுறித் தடைய நின்ற வருந்தவத் ததீசி மெல்லெண்
புதுமணி முறுவல் பூத்தா னரசனும் புலம்பு கொண்டான்
மதுகைவா ளரசை நோக்கி மாமுனித் தலைவன் வேந்தே
யெதுநினைந் துறுதி யென்னக் கேட்டியென் றிசைப்ப தானான்,

(இ - ள்.) அருகேயிருந்த அருந்தவம்புரிந்த ததீசிமுனிவர் அச்சக்கிரந் திரும்பியது கருதிமெல்லியமுத்துமாலைபோன்றபுன்னகைசெய்தனர். மன்னனும் அச்சமெய்தினன். வெற்றிதங்கிய வாளேந்திய அரசனைப்பார்த்து பெரியமுனித்தலைவராகிய ததீசியென்பவர், அரசனே! நீயெதனை உறுதியென்று கருதியுள்ளாயென்பது கேட்பாயாக வென்று சொல்லுவாராயினர். எ - று. (கஙய)

தொல்லைநா ளரிதி னேலா வருந்தவந் தொலைய நின்று
குல்லையந் தடந்தோண் மாயன் றிகிரிபெற் றரசு கொண்டா
யொல்லையி லவன்ற னாழி முனைமடிந் துகுதல் கண்டாய்
வல்லையேல் வருதி யென்னா மனமறுத் தரசன் போனான்,

(இ - ள்.) பூர்வகாலத்தில் அரிதாகநோற்று அருந்தவத்திற் பன்னாளிருந்து அழகிய துளசிமாலையணிந்த பரந்த தோளையுடைய திருமால் சக்கிரத்தைப் பெற்று அரசுரிமையைத் தாங்கினை. அத்திருமால் சக்கிரம் அதிவிரைவில் கூர்வாய்மடிந்து சிந்தியதுபார்த்தனை. கூடுமானல் போருக்கு வருவாயாகவென, குபன்மனதைத் தடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டனன். எ - று. (கஅக)

பகுத்தநாச் சுடிகைத் துத்திப் பாப்பணை யமலற் போற்றித்
தொகுத்தருந் தவத்தி னின்று ணுங்கவ னெளிதிற் றேற்ற
மிகுத்தவெஞ் சினத்தா லந்தத் ததீசியால் விளைந்த வெல்லாம்
வகுத்தெடுத் துரைத்துச் சென்னி மலரடி தடவ வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட நாவையும் உச்சிக்கொண்டையையும் படப்பொறியையுமுடைய ஆதிசேடனாகிய சயனத்தி லெழுந்தருளிய திருமாலைத்துதிசெய்து, அரியதவச்செயலிற் சேர்ந்துநின்றனன். அதனால் அத்திருமால் இலேசாகக் காட்சிதந்தருள, அதிகரித்த கொடுங்கோபத்தால் அந்தத் ததீசிமுனிவரால் விளைந்த சங்கடங்களையெல்லாம் பிரித்தெடுத்துச்சொல்லி, தாமரை மலர்போன்ற திருவடியிற் பொருந்த நமஸ்கரித்தனன். எ - று. (கஅஉ)

அன்னது கருத்துட் கொண்டான் றுழாய்முடி யலங்கன் மாயோன்
செந்நெறி தவத்தி னோங்குந் ததீசியாச் சிரமனு சென்று
னந்நெறி யளவ ளாவித் தம்மிலோ ரன்புட் கொண்டார்
நெய்ந்நிலை திகிரி மாயோ னினையன நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) துளசிமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமால் அக்குபன் கூறியதை மனதிற்கொண்டு, செம்மை நெறியாகிய தவச்செயலில் மேம்பட்ட ததீசிமுனிவர் ஆச்சிரமமெய்தி, அவ்வழியில் அவரோடு அளவளாவி, தங்களிருவரில் ஒருவிசுவாசத்தை யுட்கொண்டவர்களாயினர். நெய்பூசிய சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் இப்படிப்பட்டசொற்களைச் சொல்வாராயினர். எ - று. (கஅங)

தண்ணளிக் கவிகைச் செங்கோற் குபனெடுஞ் சலந்தீர்ந் தின்னே
கண்மய மருளி வேந்த ரறநெறிக் கருமந் தானே
யுண்மையென் றுரைக்க வேண்டு மீதெனக் குதவ லென்றான்
பண்மரு சுரும்ப ருதும் படலையம் பசுந்து ழாயோன்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கருணையுடைய வெண்கொற்றக் குடைதாங்கிய செங்கோல்செலுத்துங் குபனெனும் அரசனோடும் இப்பொழுதே கோபந்தணிந்து கண்பார்த்தருளி, அரசருடைய தருமமார்க்கமாகிய செயலே யுண்மைப்பொருளென்று உரைக்கவேண்டும். இவ்வரத்தை யெனக்குத் தருகவென்று, பண்ணொலி பொருந்திய வண்டுகள் பண்பாடும்வரிசையாகிய பசிய துளசிமாலைதரித்த திருமால் வேண்டினர். எ - று. (கஅச)

மெய்ம்மொழி வரம்பி னிற்ப தல்லது வேத நீத்த
பொய்ம்மொழி யெமக்க டாது யாமது புகலோ மென்ன
மைம்மழை யுருவத் தாழி மாயவன் மதிப்பு றும
லெம்மொழி மறுத்தா யென்னு வெழுந்தனன் வெகுளித் தீயான்.

(இ - ள்.) நாம் சத்தியவாக்கி னெல்லையில் இருப்பதல்லது வேதபாகிய மான அசத்தியவாக்கு எமக்குப்பொருந்தா தாகலின் அதனைச் சொல்லமாட்டோ மெனக்கூற, கரியமேகம்போன்ற திருவுருவும் சக்கிராயுதமுந் தாங்கிய திருமால், ததீசிமுனிவரே! நீர் எம்முடைய வார்த்தையைச்சிறிதும் மதிப்பில்லாமல் தடுத்தீ ரென்று கோபாக்கினியோடு எழுந்தனர். எ - று. (கஙரு)

முந்தைநா ளவன்பா லேவ முனைமடி திகிரி யோச்சித்
தந்தனன் விடுத்த லோடுஞ் சிதைந்ததத் திகிரிச் சாயை
வெந்தழி மனத்த னாகி வெகுண்டனன் விரைத்து ழாயோ
னந்தரஞ் சிகரச் சென்னி யணவுற நிமிரா நின்றான்.

(இ - ள்.) முன்னாளில் அத்ததீசிமுனிவர்பாற் செலுத்தக்கூர்வாய் மழுங்கிய சக்கிராயுதத்தை விடுத்தனர். அப்படிவிடுப்பவும் அச்சக்கிரத்தின்சாயை சிதை வுற்றது. மணம்பொருந்திய துளசிமாலையணிந்த திருமால் அதுகண்டு கொதித் தழிந்த மனமுடையவராகிக் கோபித்து ஆகாயத்தில் திருமுடியானது கலக்கும் படி உயர்ந்த வடிவமாயினர். எ - று. (கஙசு)

கார்க்கட லுருவ நீண்டு காட்டலுந் ததீசி யென்பான்
போர்க்கெனக் கறுவு கொண்டா னவ்வுருப் பொருந்தா நின்றான்
றார்ப்பெருந் துளவோன் மாயை யாவையுந் தகுவ செய்தான்
சீர்த்தவத் தலைவ னன்னோன் செய்வன யாவுஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) திருமால் தமது கருங்கடலுருவத்தை பெருகச்செய்துகாட்டவும், ததீசிமுனிவர் போர்செய்தற்காகக் கோபமெய்தியவராய் அவ்வடிவினைத்தாமும் பொருந்தி நின்றனர். பெரிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் செய்யத்தகுவன வாகிய மாயைகளையெல்லாஞ்செய்தனர். சிறப்புப்பொருந்தியதவசிரேஷ்டராகிய ததீசிமுனிவரும் அத்திருமால் புரியும் மாயைகளையெல்லாம் செய்தனர். எ-று.

அளப்பருஞ் சேனை யீட்டி யாரமர் தொடங்கு மாயோ
னுளத்துறு மளவை நோக்கி யொண்டவத் தலைவ னின்றான்
றளப்பனிக் கமலக் கையாற் றருப்பை யொன்றெடுத்து நீலக்
களக்கறை மிடற்றோன் றெய்வ மந்திரங் கருத்துட் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அளவிடற்கரிய சேனைகளைச்சேர்த்து, பொருந்திய போர்தொ டங்குகின்ற திருமாலின் மனம்பொருந்திய அளவினை, ஒளிதங்கிய தவத்தலைவ ராகிய ததீசிமுனிவர் பார்த்துக்கொண் டிருந்தனர். பின்னர், இதழ்களையுடைய குளிர்ச்சிவாய்ந்த தாமரைமலர்போன்ற, தமது கையினால் ஒருதருப்பைப் புல்லை யெடுத்து நீலநிறந்தங்கிய ஆலாலவிஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையசிவபெரு மானுடைய தெய்வீகந்தங்கிய மகாமந்திரத்தை மனதிற் றியானித்தனர். எ - று.

எடுத்தவத் தருப்பை நோக்கி மந்திர மியலபிற் சாற்றி
விடுத்தலும் விரைத்து ழாயோன் சேனையை விழுங்கிக் கொண்ட
தடுத்தன ரொருவ ரின்றி யோர்தனி யாக நின்றான்
மடற்பெருங் கமல பீடத் தந்தணன் மருங்கு சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) கையிலெடுத்த அத்தருப்பையைநோக்கி முறைப்படி மந்திரஞ் சபித்து விடுப்பவும், அது மணந்தங்கிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் சேனை

முழுவதையும் விழுங்கியுட்கொண்டது. தடைசெய்வோர் ஒருவருமில்லாமல் யாவருமகல, திருமால் ஒருவரே தனியாகநின்றனர். பெரிய மடல்களையுடைய தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமனுக்கு அருகேயெய்தினர். எ - று. (கஙௌ)

அந்தரத் திமையோர் யாரு மவனொடு மருகு சார்ந்தார்
மந்திரத் தகைமை சான்ற ததீசியை வணக்கம் போக்கிப்
புந்திநெக் குருகி வாழ்த்திப் புகழ்ந்தனர் புரங்க டீத்த
வெந்தையெம் பெருமான் பூசை யளவையா ரியம்பற் பாலார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில் வசிக்குந்தேவர்கள் யாவரும் அத்திருமாலோடு பிரமனருகே சேர்ந்தார்கள். மந்திரத்தகுதிமிகுந்த ததீசிமுனிவரை யடுத்துவணக்கஞ்செலுத்தி மனம்நெக்குவிட்டுருகி, வாழ்த்திப் புகழ்ந்தார்கள். முப்புரங்களைப் பொடிபடுத்திய எமதுதந்தையும் எமதுபெருமானுமாகிய சிவபகவான் பூசைச் சிறப்பை எவர்தாம் சொல்லுந்தன்மை யுடையார்? எ - று. (சச0

பச்சொளிப் பருமத் திண்டோ ளைம்படைப் பசுந்து ழாய
வச்சுதன் வெருவி நிற்ப வருந்தவத் தலைவ னோக்கிக்
கொச்சைநீ யொருநாட் டக்கன் வேள்வியிற் கொடிய வீரன்
கைச்சினக் கதைபட் டேங்கிக் கிடவெனக் கனன்று சொன்னான்.

(இ - ள்.) பசியவொளியைவீசும் பூரித்தவலிய தோளையுடையபஞ்சாயுதங்களேந்திய பசியதுளசி மாலையணிந்த திருமால் பயந்துநிற்கவும், அருந்தவத்தலைவராகிய ததீசிமுனிவர்கண்டு [கொச்சை] அறிவிலியாகியநீ ஒருநாள் தக்ஷப்பிரசாபதியின் கொடுமைதங்கிய யாகத்தில் வீரபத்திரக் கடவுள் கையிலேந்திய கோபத்தோடுகூடிய கதாயுதத்தாலடிபட்டு வருந்துகவெனக் கோபித்துச்சபித்தனர்.

நின்னடிக் குரிய ராயோர் நிலவணி குடில வேணி
பொன்னடிக் கயலா மீளா நரகிடைப் புகுத வென்றா
னந்நிலைக் கமல பீடத் தந்தண னலங்கன் மாயோன்
றன்னிலை கருதிச் சாரா வினையன சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) உன்னுடைய திருவடிப்பக்தியுடையவர்கள், சந்திரனையணிந்த கட்டிய சடையையுடைய சிவபெருமான் அழகியதிருவடிக்கு அன்னியராய்த்திரும்பாத நரகத்திற் புகக்கடவரென்று சபித்தார். துளவமாலையணிந்த திருமாலின் நிலைமையைச் சிந்தித்து, தாமரை மலர்ப்பீடத்திலெழுந்தருளிய பிரமன் நெருங்கி இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்வானாயினன். எ - று. (கசஉ)

ஆதியெங் கயிலைப் பெம்மா னடித்துணைக் கன்பு பூண்ட
பூதிசா தனத்தோர் தம்பா லாரமர் புரிய லாமே
யோதிமற் றுணரார் போல வுஞற்றினை யுரிமைத் தன்றே
போதியென் றுடன்கொண் டேகி நடந்தனன் கமலப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) ஆதிநாயகனாகிக் கைலாயத்திலெழுந்தருளிய எமது சிவபெருமான் உபயபாதங்களுக்கு அன்புபூண்ட திருவெண்ணீற்றின் சாதனமுடையோரிடத்தில் பொருந்திய போர்செய்தல் கூடுமோ? நூல்களையோதி, மீண்டும் அறியாபோலச் செய்தீர் இதுதகுதியன்று வருகவென்று தன்னோடு உடன்கொண்டு பிரமதேவன் நடந்துபோயினன். எ - று. (கசங)

தண்ணளிக் கவிகை வேந்தன் குபனெனுந் தாம வேலோ
னண்ணன்மா முனிவற் போற்றி மலரடிக் கபயம் புக்கா
னண்ணரும் புலையேன் செய்த படிறெலா நவைதீர் நோன்பி
னெண்ணருந் தவத்தின் மிக்கோய் பொறுத்தியென் றிரந்து சொல்வான்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கருணையோடு கூடிய வெண்கொற்றக்குடையணிந்த குபனென்னும் மாலைசூடிய வேலேந்திய மன்னவன், சிறந்த ததீசிமுனிவரைத் துதிசெய்து தாமரைமலர்போன்ற அவர்திருவடிகளுக்கு அடைக்கலம்புகுந்தான். அடைதற்கரிய புலைமைத்தன்மையுடைய அடியேனியற்றிய குற்றங்களையெல்லாம், குற்றத்தினின்று நீங்கிய நல்லவிரதங்களால் எண்ணுதற்கரிய தவத்தின் மேம்பட்ட முனிவரே! பொறுத்தருள வேண்டுமென்று யாசித்துக் கூறுவான். எ-று.

வேதநூன் மரபிற் றோன்றும் வேதியர் பெரிய ரென்ன
வாதிவா னவனே யன்றி யமரரு மறித றேற்றார்
தீதவித் தரிதி னோற்குந் தெய்வமா முனிவன் கேள்வி
மூதுணர் வொழிந்த வாழ்க்கை மனிதரோ மொழியற் பாலார்.

(இ - ள்.) வேதநூன் மரபிலுதித்த அந்தணர்கள் பெரியோர்களென்று சிவபெருமானே யல்லாமல் தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள். தீமையைநீக்கி அரிதாகநோற்குந் தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்தமுனிவன், நூற்கேள்வியின் முதிர்ச்சியுணர்வு நீங்கிய சிறுவாழ்க்கையையுடைய மானுடரோ சொல்லத்தக்கவர்கள்.

வெறுப்பொடு சிறியோர் செய்த வெம்மையைத் தண்மை யாக்கிப்
பொறுப்பவர் பெரியோ ரென்ப யான்சில புகல வேண்டா
மறுப்படாக் குழவித் திங்கட் கண்ணிபால் வழிபா டெய்திப்
பெறற்கரு நிலைமை பெற்றாய் நின்னலாற் பெரியர் யாரே,

(இ - ள்.) வெறுப்புடன் சிறியோர்செய்தகொடுமையைநன்மையாக்கிமனம் பொறுப்பவர் பெரியோரென்று சொல்லப்படுவோர்கள். யான் அதுபற்றிச் சிறிது சொல்லவேண்டுவதின்று. களங்கமெய்தாத பிறைச்சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானிடத்தில் வழிபாடுசெய்து அடைதற்கரிய உயர்நிலைமை யெய்தினீர். தேவரீரையல்லாமல் பெரியார் யாவருள்ளார்? எ - று. (கசகூ)

என்றவ னினைய வெல்லா மிரந்திரந் தெடுத்துக் கூறத்
தன்றனித் தவத்து மேலோ னிரங்கினன் றனது சிந்தை
யொன்றுநீ நினைய லைய வெருவலை யெழுதி யென்றான்
மன்றலந் தொடையன் மார்பற் கினையன வகுப்ப தானான்.

(இ - ள்.) என்று அக்குபன் இத்தகைய வார்த்தைகளை யெல்லாம் மிகவும் யாசித்து எடுத்துச்சொல்ல, தனது ஒப்பற்ற தவத்தினுன் மேம்பட்ட ததீசி முனிவர் தமது மனமிரங்கினர். ஐயனே! நீவேறொன்றும் நினைக்கவேண்டாம். அஞ்சாதே எழுந்திருவென்றனர். மணந்தங்கிய அழகிய மலர்மாலையணிந்த மார்பையுடைய குபனுக்கு இன்னும் இத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்வாராயினர். எ - று. (கசஎ)

தனிநுதல் விழித்து மாரற் செகுத்தரு டலைவற் போற்றிக்
கனிதரு சிந்தை யோடு மருச்சனைக் கடன்க ளாற்றிப்
புனிதமா தவரைப் போற்றி யின்னுயிர் புரத்தி யென்றான்
குனிசிலைத் தடந்தோள் வீர னதுமனக் கொண்டு போனான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்து மன்மதனை யெரித்தருளிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, கனிவுற்ற மனத்துடன் அருச்சனைக்கடன்களைச் செய்து, பரிசுத்தராகிய பெருந்தவசிகளைத் துதித்து இனிய உயிர்களையெல்லாம் காப்பாயாகவெனக் கூறினர். வளைந்த வில்லேந்திய பரந்ததோளையுடைய வீரனாகிய குபன் அவ்வார்த்தைகளை மனத்திற் கொண்டு சென்றனன். எ - று. ()

அவ்வழி யரனைப் போற்றி யருச்சனை முறையி னாற்றிச்
செவ்வழிக் குரவர்க் கெல்லாஞ் சிந்தனை திருந்த நின்றான்
வெவ்வழிக் கொடுங்கோ னீத்துப் பேரறம் விளையச் செய்தா
னுய்வழிக் கொண்டு வேந்தன் கயிலைசென் றுவந்து புக்கான்.

(இ - ள்.) அவ்வகையே சிவபெருமானைத் துதித்து முறைப்படி சிவார்ச்சனைபுரிந்து, செம்மையாகிய வழியிலே முதியோர்க்கெல்லாம் மனங்களிக்க விளங்கினான். வெவ்விய வழியாகிய கொடுங்கோன்மை யகன்று பெரிய தருமமானது பெருகும்படி செய்தனன். அவ்வரசன் இறுதியில் உச்சீவிக்கும் வழியை மேற்கொண்டு திருக்கைலாயகிரியைச் சந்தோஷித்துப்போய்ச் சேர்ந்தனன். எ - று.

அருந்தவத் ததீசி யென்பா னரனடி யருச்சித் துள்ள
மிருந்தைவெந் தழலிற் பொன்னைத் துருகிநெஞ் சிரங்கி நின்றான்
பெருந்தவத் தலைவர்க் கெல்லாம் பேரறி வுணர்த்தப் பெற்றா
னருந்தவச் சனக ராதி யெவரினுந் தலைமை சான்றான்.

(இ - ள்.) அருந்தவம்புரிந்த ததீசிமுனிவர் சிவபெருமான் திருவடிகளைப் பூசித்து மனமாகியகரி வெவ்விய தீயிலிட்ட பொன்போன்றுருகி மனங்கசிந்து விளங்கினர். பெருந்தவம்புரிந்த தலைவர்களுக்கெல்லாம் பேரறிவு உணர்த்தப் பெற்றனர். அருந்தவமுடைய சநகர்முதலிய வெல்லோரைக்காட்டிலும் தலைமை மிக்கனர். எ - று. (கஙo)

சனகாதியர் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௩உ-க்கு திருவிருத்தம் ௩எகூo.

முப்பத்து மூன்றாவது
வாணாசுரன் பூசவணைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மங்கை பாகனுக் கருச்சனை வரன்முறை குழீஇக்கொடு வகுத்தோரைப், பொங்கு கங்கையஞ் சடிலிபாற் றனித்தனிப் பூசனைப் புரிந்தோரை, யங்க ணூற்றறிந் தனசில வறைந்தன மினியறி விலராகி, யெங்க ணுயகற் கருச்சனை யியற்றினோர் பெற்றன விசைக்கின்றேம்.

(இ - ள்.) பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானுக்கு அர்ச்சனையை வரன்முறையே கூட்டங்கொண் டியற்றியவர்களையும், கங்கையாறு பெருக்கெடுக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் தனித்தனி பூசைசெய்தவர்களையும் பற்றிக் கேட்டறிந்தனவாகிய சிலசரிதங்களை இதுகாறுஞ்சொன்னோம். அறிவில்லாதவர்களாய், எங்கள் சிவபெருமான் பூசையைச்செய்தோர் பெற்றபேறுகளை இனிச்சொல்லுகின்றோம். எ - று. (க)

என்று சூதமா முனிவர னிசைத்தன விருசெவிப் புலன்றேக்கி
நின்று கண்கணீர் கலுழ்ந்தன ரருந்தவர் நெடுமுடி தலைக்குற்றார்
மன்று ளாடிபொற் பூசனை விரித்தனை வரன்முறை யினிமேலுஞ்
சென்று தீமையோ ரருச்சனை மொழிகெனச் செப்புறுந் திறநின்றான்.

(இ - ள்.) என்று பெருமைவாய்ந்த சூதரென்னும் முனிசிரேஷ்டர்கூறிய வார்த்தைகள் அரிய தவசிகளாகிய நைமிசாரணிவாசிகள் இருசெவிகளிலுந் தேக்கெடுத்து அசைவற்றிருந்து ஆநந்தக்கண்ணீர் சிந்தினர். நெடிய முடிகளை யசைத்தார்கள். பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானது அழகியபூசையை வரன்முறையாக இதுகாறுங்கூறியருளினீர். இன்னும், கொடுஞ்செயலுடையோர் (அபுத்தி பூர்வமாகச்) செய்த சிவார்ச்சனைகளையுந்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமெனக்கேட்க, சூதமுனிவர் சொல்லுதலுற்றனர். எ - று.

கொழித்த வெண்டிரை நதிபுடை கிடந்திடக் கொடிமதி ளுடுத்
தோங்குஞ், செழித்த பல்வள மகததே யத்தொரு திருநக ரவ்வூரிற்,
பழிப்பி ஞன்மறைச் சக்கிராங் கனுக்கொரு பாலக னுளனன்னோன்,
சுழித்த சிந்தையன் றிரிதராட் டிரனெனச் சொலத்தகும் பெயர்பெற்
றான்.

(இ - ள்) வெள்ளிய அலைகளைக் கொழிக்கும் நதியானது புடைசூழ, கொடிகள் கட்டிய மதில்சூழ்ந்துயர்ந்த பலவளங்களோடு செழித்த மகததேயத்தில் ஒருசிறந்த நகரமுண்டு. அந்நகரத்திலே பழித்தலில்லாத நான்குவேதங்களையுணர்ந்த சக்கிராங்கனென்பவனுக்கு ஒருபுத்திரனுண்டு. அவன் சுழித்த மனமுடையவன். திரிதராட்டிரனென்று சொல்லத்தகும் பெயரெய்தினன். எ-று.

கொடுமை யென்பன யாவையு மிழைத்தனன் குலத்தொழில்
வரம்பறுான், வடிநெடுங்குழைப் பொதுமகட் புணர்முலை மயங்குறு
மரபோரான், படியி கந்தன நோக்கலன் ஈருடம்பும் பாவமும் பகுத்
தோரான், குடிதுறந்தன னுரைமதுக் குடிப்பவர் குலத்தொடுங் குடி
புக்கான்.

(இ - ள்.) கொடுந்தொழிலென்று சொல்லப்படுவனவற்றை யெல்லாம் செய்தனன். தனது அந்தணர் குலத்தொழிலின் எல்லையைக்கடந்தான். கூரிய நீண்ட குண்டலமணிந்த [பொதுமாதர்] வேசையர்களிருதனங்களிலும் மயங்குவான் மரபின் மேம்பாடுணரான். தன்னை உலகினர் இழித்துரைத்தலைக்கருதான். புண்ணியபாவங்களைப் பிரித்தறியமாட்டான். அந்தணருடன் குடியிருக்கையை விடுத்தான். நுரையோடுகூடிய கள்ளைக்குடிப்போர் குலத்துடன் குடியிருக்கப்புகுந்தான். எ - று. (௬)

கொன்று தின்றறத் துறைநெறி துறந்தனன் கள்விலைக் குலப்பேணை, மன்றலோதியோர் மகட்புணர்ந் தவளொடும் மயங்கினன் வருநாளின், வென்றி வேந்தனா லியற்றிய நறுமலர் விரிபொழி லவளொடுஞ் சென்று பூந்துணர் கொய்தெடுத் திருவரும் புனைந்தனர் செலுற்றார்.

(இ - ள்.) உயிர்களை வதைத்துப் புசித்து, தருமநெறியினின்று நீங்கினான். கள்விலைபகரும் குலத்துதித்த அழகிய மணம்வீசுங் கூந்தலையுடைய ஒருபெண்ணைக்கூடி அவள் பால் மயங்கிக்கிடக்கும் நாளில், வெற்றிபொருந்திய அரசனால் அமைத்த மணந்தங்கிய பூக்களலர்ந்த சோலையில் அப்பெண்ணொடு புகுந்து பூங்கொத்துக்களைக் கொய்தெடுத்து இருவருஞ் சூடிக்கொண்டு செல்வாராயினர்.

எடுத்து வைகலு நறுமலர் புனைகுவர் காவல ரிதுநோக்கி
யடுத்து நோக்கலுங் காண்கில ராங்கவர்க் கொருபொழு தகப்பட்டார்
பிடித்தசைத்தன ரிறுக்கின ரடித்தனர் செய்தனர் பிழையென்னு
விடுத்து விட்டனர் பின்னரு மத்தொழில் விடுத்திலர் வினையோரார்.

(இ - ள்.) இப்படியே நாடோறும் மலர்கள் கொய்தெடுத்துச் சூடிக்கொள்வார்கள். நந்தவனக் காவலாளர் இதனையடுத்தடுத்துக் கவனிக்கவுங்கண்டாரிலர். அப்படியிருக்க அவர்கள் கண்ணுக்கு ஒருநாள் அகப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்களைப்பிடித்துக் கட்டினார்கள். அடித்தார்கள். தவறுசெய்து விட்டார்களென்று விட்டுவிட்டார்கள். (அவர்களிருவரும் இப்படிக் கஷ்டப்பட்டும்) மேலும் அம்மலர்த்திருடுதலை மேல்விளையுஞ் செயலையறியாதவர்கள் விடுத்தாரிலர்.

நறவ ருந்திய மயக்கமீக் கொளவொரு நள்ளிரு ளவணேகி
யிரவு பார்த்தணி மலர்பறித் தணிந்தன ரிருந்தன ரிருட்காலைப்
பெறவ ரும்பெருந் துயில்வரிற் காவலர் பிடிப்பரென் றுளமஞ்சி
யுறவ ருந்துயி லொழிதர வேண்டியொன் றியற்றுவா னுளமோர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கட்குடித்த வெறியானது அதிகரிக்க, ஒருபேரிருளில் அவர்கள் அங்கடைந்து இரவுபார்த்து அழகிய மலர்களைக்கொய்து அணிந்துகொண்டிருந்தார்கள். இருட்காலத்தில் அடைதற்கரிய பெருநித்திரைவந்தால் காவற்காரர் பிடித்துக் கொள்வார்களென்று மனதிற்பயந்து, அடைகின்ற நித்திரைநீங்க விரும்பி ஒன்றுசெய்ய மனதிற்கருதினார்கள். எ - று; (௭)

குழைத்த மண்கொடு வேதிகை யமைத்தன ரதனடுக் குலக்கங்கை
தழைத்த வேணியெம் பரமனை யமைத்தன ராங்கவன் றனைப்போற்றி
விழைத்த சிந்தைய ரல்லராய்த் துயில்கெட வேண்டின ருச்சித்தார்
மழைத்த கூந்தலுந் தானுமெய் தழுவினர் துயின்றனர் மறப்புற்றார்.

(இ - ள்.) பிசைந்த மண்ணைக்கொண்டு மேடைபோட்டு, அதனடுவேசிறந்த கங்கைநதி விளங்கிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை யமைத்து, அதில் அவ்விறைவனைத் துதிசெய்து விரும்பிய மனமுடையவரல்லராகி, நித்திரைகெட விரும்பினவராகிப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்த பின், குளிர்ச்சி தங்கிய கூந்தலையுடைய அப்பெண்ணுந் தானுமாக மெய்ம்மறந்து நித்திரை செய்து விட்டார்கள். எ - று. (௮)

அற்றை நாளகத் தந்நக ரரசர்கோ னய்மலர்ப் பொழில்காண்பா
னுற்றெ ழுந்தனன் காவலர் முந்தின ரோடியப் பொழில்புக்கார்
சுற்றி நோக்கின ரிருவருந்த ழீஇக்கொடு கிடந்தனர் துயில்வோரைப்
பற்றி வீக்கின ரப்பொழி லப்புறப் படப்பையி னகத்திட்டார்.

(இ - ள்.) அன்றையதினத்தில் அந்நகரத்தரசன் அம்மலர்ச்சோலையைப் பார்க்கும்படி வந்தடைந்தனன். காவற்காரர் முற்படவோடி அச்சோலையுட் புகுந்தார்கள். சுற்றிப்பார்த்தார்கள். இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படித் தூங்கும் அவர்களைக் காவலாளர் பிடித்துக்கட்டினார்கள். அச்சோலைக்கு வெளியிலுள்ள ஆன்கொட்டிலினுள் விட்டார்கள்.

இனைய ரின்னண மிப்புறங் கிடந்தன ரீங்கிவ ரெதிரேகிப்
புனைபொ லன்கழன் மன்னவற் போற்றினர் பூம்பொழில் கொடுபுக்கார்
வனையு மாமணி நெடுமுடி யரசர்கோன் மலர்தொறுந் துதைந்தாடிக்
கனைசு ரும்பெறி நறும்பொழி னோக்கலு மன்னவர் செயல்கண்டான்.

(இ - ள்.) இவ்விருவரும் இவ்வகையாக இப்புறங்கிடந்தார்கள். இக்காவலாளர் அலங்கரிக்கின்ற பொன்னுலாகிய வீரகண்டாமணிதரித்த அரசனைத் துதித்து அழகிய சோலைக்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டு புகுந்தார்கள். சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த நெடிய கிரீடமணிந்த அப்பேரரசன், மலர்களிலெல்லாம் மூழ்கி விளையாடிப்பண்பாடும் வண்டுகள் பொருந்திய நல்லசோலையைக் காணவும், அவ்விருவர்செய்வதைக் கண்டனன். எ - று. (கo)

யாரி வட்புகுந் தருச்சனை யியற்றினோ ரியம்புதி ரெனநோக்கி
வார்த டம்பொழிற் காவலர்க் கேட்டுற வாங்கவர் மறுகுற்றார்
காரி ருட்படர் கங்குலி னியற்றினர் கண்டில மிதுவென்னு
வேரி யந்தொடை யரசனைத் தொழுதன ராங்கவன் வெகுளுற்றான்.

(இ - ள்.) இங்கேவந்து சிவார்ச்சனை புரிந்தோர் யாவர்? சொல்வீராகவென்று, பரந்து விசாலித்த சோலைக்காவலரைநோக்கிக்கேட்க, அவர்கள் மயங்கினார்கள். கரிய இருள்நிறைந்த இரவில் இதனையாரோ செய்தார்கள். இதனைக் கண்டிலோமெனக்கூறி, தேனொழுகின்ற அழகியமாலையணிந்த அரசனை வணங்கினார்கள். அதற்கவன் கோபித்தனன். எ - று. (கக)

பக்க நோக்கின னல்வரைப் பணித்தனன் பைம்பொழில் காப்போரை
யொக்க நீவிர்கொண் டொருகரங் காறுணித் தோட்டுதி ரெனலோடு
நெக்க சிந்தைய னமைச்சன்மற் றவ்வுழி நின்றன னதுகேளாப்
புக்கி றைஞ்சின னரசனை வாய்புதைத் தினையன புகல்கின்றான்.

(இ - ள்.) பக்கலிலிருந்த நால்வரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான். இப்பசிய சோலையைக் காவல்செய்வோரை நீங்கள் ஒருசேரக்கொண்டுபோய் ஒருகையையும் காலையும் வெட்டி யோட்டி விடுங்களெனச்சொல்லவும், உருகிய மனமுடையவனுகிய மந்திரி அங்கிருந்தவனாய் அதைக்கேட்டு அரசனை நெருங்கிப்பணிந்து வாய்பொத்திக்கொண்டு இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (கஉ)

தெய்வ மாப்பொழி லீங்கிவ ணருச்சனை திருத்திய செயனோக்கின்
மெய்கொ டேவரோ வருந்தவத் தலைவரோ விண்படார்ந் தெழுவோரோ

வைய யாவரென் றறிந்தில மெம்பிரா னருச்சனைப் பயனேக்கி
னுய்யு மாறுனக் கல்லது பிறர்க்குறு தென்றெடுத் துரைசெய்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய பெரிய சோலையாகிய இவ்விடத்தில் சிவார்ச்சனை புரிந்த செய்கையைப் பார்க்கையில், உண்மைதங்கிய தேவர்களோ, அருந்தவத் தலைவர்களாகிய முனிவர்களோ, ஐயனே! யாரென்றும் அறியகில்லோம். எமது சிவபெருமான் அர்ச்சனைப்பயனை நோக்குமிடத்தில் உச்சீவிக்கும் வகை உமக்கேயன்றிப் பிறருக்கு உண்டாகாது என்றெடுத்துச் சொல்லினன்.

அருகு நின்றிரந் தமைச்சர்கோ னுரைத்தலுங் காறுணித் தகற்றுது
வருக வென்றலுங் கடிபொழிற் காவலர் வந்தடி வணங்குற்றார்
திருகு வெஞ்சினக் களிமத யானையான் செழுமலர்ப் பொழினீங்கிக்
குருகு றங்கிய தாமரைத் தடஞ்செறி கோநகர் குறுகுற்றான்.

(இ - ள்.) மந்திரத்தலைவன் (அரசனுக்கு) அருகே நின்று இப்படியாசித்துக்கூறவும், காலைத்துணித்தோட்டாமல் வருகவென்று கூறவும், மணந்தங்கிய சோலைக்காவலாட்கள் வந்து பாதங்களைப் பணிந்தார்கள். திருகிய கொடியகோபத்தையுடைய மதமயக்கமைந்த யானையையுடைய அரசன் செழுமைதங்கிய மலர்ச்சோலையினின்றும் நீங்கி, அன்னங்கள் துயில்புரியும் தாமரைத்தடாகங்கள் நெருங்கிய சிறந்த நகரத்தை யடைந்தான். எ - று. (கச)

ஈர நாண்மலர்ப் பசும்பொழிற் காவலர் விசித்தன விடுத்திட்டு
வேரி வாணிபத் தவளொடு மாங்கவன் விசிப்பறுத் தயல்போனன்
மூரி யம்புயக் காவலர் சேறலுங் கண்டிலர் முனிவுற்றார்
காரி ருட்படு கங்குலுங் காத்தனர் கடிமலர்ப் பொழிற்காவை.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்கள் பொருந்திய பசிய சோலைக் காவலாட்கள் கட்டிய கட்டுகளை யவிழ்த்துவிடுத்துக் கள்வாணிபஞ் செய்பவளோடும் அக்கொடியோன் தன்கட்டுகளையும் அவிழ்த்துக்கொண்டு வெளியேபோயினன். வலிதங்கிய அழகிய தோளையுடைய காவற்காரர் அங்கு வரவும் அவ்விருவரையுங் காணமற்கோபித்தார்கள். கருமைதங்கிய இருள் நிறைந்த அவ்விரவும் மணமலர்ச்சோலை பொருந்திய நந்தவனத்தைக் காத்திருந்தார்கள். எ - று. (கரு)

கழிந்த நாள்சில வாங்கது காலையிற் கண்ணுகர் மயக்கத்தா
லழிந்த சிந்தைய னப்பொழி லவளொடு மடைந்தன னதுநோக்கி
யெழுந்த கோபவெங் கனலொடுங் காவலர் கடுகின ரிடைசென்றார் [ம்.
பொழிந்த செம்புன லொழுகுறப் புடைத்தனர் விசித்தனர் புயத்தோடு

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றன. அப்பொழுது கட்குடித்த வெறியினாலே மதிமயங்கினவனாய், அச்சோலைக்கு அவளோடு மெய்தினன். காவலர் அதனைப்பார்த்துத் தமக்குண்டாகிய கொடிய கோபாக்கினியோடும் விரைந்து அவர்கள் பாலடைந்து உதிரநீர் சிந்தியொழுக அடித்துத் தோள்களைச்சேர்த்துக் கட்டினர். எ - று. (கசு)

விடிய நோக்கினர் கோநகர் குறுகின ரிவரொடும் விறல்வேந்தர்,
முடிதொ டும்பதத் தரசனிற் கொண்டுபோய் விடுத்தனு முடிவேந்தன்,

கொடிது ணர்ந்திவன் மூக்கொடு முலைத்துணை கொய்கெனக் கொடி
யோனை, யடிக ரந்துணித் திடுகெனப் பணித்தன னுங்கவர் கொடு
போனார்.

(இ - ள்.) பொழுதுவிடியப் பார்த்தார்கள். சிறந்த அரசநகரத்தை யிவர்க
ளோடும் அடைந்தார்கள். வெற்றிவாய்ந்த அரசர்கள் கிரீடந்தடவும் பாதத்தை
யுடைய மன்னவன் மாளிகையிற் கொண்டுபோய் விடவும், கிரீடமணிந்த அர
சன், இவர்கள் செய்தகுற்றத்தை யறிந்து இவள்மூக்குடன் இருஸ்தனங்களையும்
அரிகவென்றும், இத்தீயோனைக் காலுங்கையும் வெட்டி விடுகவென்றுங் கட்
டளையிட்டான். அக்காவலர் அப்படியே கொண்டு சென்றார்கள். எ - று. (கஎ)

முலைய ரிந்தனர் மூக்கரிந் தனர்பழ முதுமறைக் குலதோன்கைத்
தலைய ரிந்தனர் தாளரிந் திட்டனர் தம்முயி ரறநீத்தா
ரலைநெ டுங்கட னஞ்சமு தாக்கியோன் றிருவரு ளவற்காகக் [வான்.
கொலைகொள் வாளெயிற் றசுரரிற் றோன்றின னருச்சனைக் குறைதீர்

(இ - ள்.) அவளுடைய ஸ்தனங்களையரிந்தார்கள். மூக்கையரிந்தார்கள், பழ
மைமுதிர்ந்த வேதமுணர்ந்த அந்தணர் மரபிலுதித்த அத்தீயோன் கையையறிந
தார்கள். காலையரிந்தார்கள். அவற்றால் தங்களுயிரை அறவேயொழிந்தார்கள்.
அலைகள் பொருந்திய நெடிய கடலிலுதித்த விஷத்தை அமுதாகச்செய்த சிவ
பெருமான் திருவருள் அவனுக்குண்டாக, கொலைத்தொழில் பொருந்திய வாள்
போன்ற பல்லையுடைய அசுரர்குலத்தில், தமது சிவார்ச்சனைக் குறைபாடு நீங்
கும்படி யுதித்தனன். எ - று. (கஅ)

மண்ணெ டுத்துவா ணித்தலான் மதுநுக ரியற்கையால் வயிரந்
திண்ணெ டும்புயத் தசுரன்வா ணாசுர னெனும்பெயர் சிறப்புற்று,
ணண்ணன் மாவலிக் கொருதனிப் புதல்வனிற் றோன்றினனனை
யாளும், வண்ண வால்வளைச் சுப்ரதீ பிகையென்று தித்தனள் வனப்
புற்றாள்.

(இ - ள்.) மண்ணையெடுத்துச் (சிவலிங்கமாக) அழகுசெய்ததாலும், கள்ளைக்
குடிக்கும் இயற்கையாலும் வயிரம்போல வலிய நெடிய தோளையுடைய அசுர
னாகி வாணாசுரனெனும் பெயராற் சிறப்பெய்தினன். பெருமையமைந்த மாவ
லிக்கு ஒரு ஒப்பற்ற புதல்வனாக உதித்தனன். அப்பெண்ணும் அழகிய வெள்ளிய
வளையலணிந்த சுப்பிரதீபிகையென்று தோன்றி அழகெய்தினள். எ - று. ()

ஆடி ருங்கொடிச் சோணித மாநக ரந்நகர்க் கருகாகி
யோடு மாநதி நருமதை யந்நதி மருங்கிருந் துமையாட்கு
மாடு வந்தரு ளெம்பிரா னருச்சனை வரன்முறை வகுத்தன்னே
னீடு வைகலொன் றாயிர மிலிங்கமந் நீணதித் துறைவிழ்ப்பான்.

(இ - ள்.) ஆடுகின்ற பெரிய துவசங்கள் கட்டிய சிறந்த சோணிதபுரி
யொன்று. அச்சோணிதபுரிக்கருகே யோடுகின்ற பெரிய நருமதை நதியொன்று.
அந்நருமதை நதிக்கருகிலிருந்து, உமாதேவியாரைப் பக்கலிலமர்த்தி யருளிய
எமது சிவபெருமானுக்கு வரன்முறைப்படி அர்ச்சனைசெய்து அவ்வாணன்
நெடிய பகலொன்றிற்கு ஆயிரம் சிவலிங்கங்களை யர்ச்சித்து அந்நெடிய நதித்
துறையில் விடுப்பான். எ - று. (உ0)

வைக லிப்படி யாயிர மிலிங்கமு மருச்சனை வருத்தன்பு
செய்ய நோக்கின னன்னவற் கெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்குற்று
வெய்து மால்விடைக் காட்சிதந் தருளினன் விண்ணவர் பெருமானைக்
கைக ளாயிரங் குவித்துநின் றிறைஞ்சினன் கண்கணீர் கலுழ்கின்றான்.

(இ - ள்.) நாடோறும் இவ்வகையாக ஆயிரஞ் சிவலிங்கங்களையும் அர்ச்சனை புரிந்து அன்புசெய்ய, எமது சிவபெருமான் திருவருணோக்கஞ்செய்து திருவருளிரங்கிப் பெரிய இடபவாகனத்தின்மீது தரிசனந் தந்தருளினர். தேவநாயகராகிய சிவபெருமானை (வாணாசுரன்) ஆயிரங் கைகளுங் கூப்பிநின்று பணிந்து இருவிழிகளிலும் ஆநந்தக்கண்ணீர் சொரிகின்றான். எ - று. (உக)

மூவ ராயினை தனிமுத லாயினை மூவிரு சமயத்துத்
தேவ ராயினை பூதமைந் தாயினை நின்றிருச் செயனோக்கின்
யாவ ராயினு மேத்துதற் கெளியையோ வரியைநீ யெம்மானே
பாவ காரியேன் கட்புலப் படுவதற் கெளிதெனப் படர்ந்தாயே.

(இ - ள்.) திரிமூர்த்திகளாக விளங்குகின்றீர்! ஒப்பற்ற தலைவராயினீர்! சட்சமயத் தேவர்களாயினீர்! பஞ்சபூதங்களாயினீர்! தேவரீர் திருச்செயலைப் பார்த்தால், எவர்களானாலும் துதிசெய்தற்கெளியரோ? தேவரீர் அரியீர்! எமது பெருமானே! பாவகாரியங்களைச் செய்வோனாகிய எனது கட்புலனிற்காண்டற்கு எளிதாக வெழுந்தருளினீரே. எ - று. (உஉ)

நீல மேனியன் முதலினோர் கடைதரு நெடுங்கட லகத்தோங்கு
மால மாரமு தாக்கியுண் டாங்கவர்க் காருயிர் புரந்தாய்பொற்
பால லோசன பாதக முற்புரி பழவினை யொழித்தம்பொற்
கோல மால்விடைக் காட்சிதந் தருளினை யெத்தவங் குறித்தேனே.

(இ - ள்.) நீலமேனியுடைய திருமால் முதலானோர் கடைந்த பெரிய திருப்பாற்கடலிற் றோன்றிய விஷத்தைப்பொருந்திய அமுதமாகச்செய்து ஆபோசனஞ்செய்து அப்பொழுதே அவர்கட்கு அரியவுயிரைக் காத்தீர்! அழகிய நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே! முன்னேசெய்த பாவமாகிய பழவினையை யகற்றி அழகிய பொன்மயமாகிய பெரிய இடபாரூடராய்க் காட்சிதந்தருளினீர்! யாது தவஞ் செய்தேன்? எ - று. (உ௩)

ஆதி யாயினை யந்தமு மாயினை யன்பின ரகத்தோங்குஞ்
சோதி யாயினை மாதவத் துறையுளோர் வேள்வியந் துறைதோறும்
பேதி யாதுநின் றவியுணுங் கடவுளாய்ப் பேதபே தகமாகிப்
பாதி யாகியொன் றாயினை நின்செயல் பகர்வதற் கெளிதன்றே.

(இ - ள்.) சர்வ ஜகத்திற்கும் முதலாயினீர்! இறுதியுமாயினீர்! அடியார்களுள்ளத்திலெழுஞ் சோதியாயினீர்! பெருந்தவத்துறையி லுள்ளவர்கள் அழகிய வேள்வித் துறைகளிலெல்லாம் பேதமெய்தாமலிருந்து அவிபெற்றருந்துங் கடவுளாய்ப் பேதாபேதங்களாய்ப் பாதியாகி யொன்றாயினீர்! தேவரீர் செயலை யெடுத்துச் சொல்லுதற் கெளிதல்லவே. எ - று. (உ௪)

கட்பு லப்படி யாவையுங் கட்புலங் கதுவுறு துணர்ந்தோங்கு
முட்பு லப்படி யாவையு நின்னலை துண்டுகொ ளுடையோனே

விட்பு லத்தவர் யாவர்க்கு மெட்டுறு விமலனே வினையேற்கு
நட்பு லப்புறு தளித்தெதி ரெழுந்தனை நல்வினைப் பயனன்றே.

(இ - ள்.) கட்புலனுக்குத் தோற்றும் யாவையும், கட்புலனுக்ககப்படாது அறிந்தோங்கிய அறிவுக்குத் தோற்றும் யாவையும் தேவரீரை யன்றியுண்டோ? என்னை யடிமையாக வுடையவரே! தேவலோகத்தில் வசிப்போர்களெல்லாருக்கும் எட்டப்படாத மலரகிதரே! அடியேனுக்கு அன்பு குன்றாது காட்சிதந்தீர்! இது பூர்வம் யான்செய்த புண்ணியப் பலனல்லவா? எ - று. (உரு)

என்ற டிக்கடி வீழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சின னீங்கிவன் செயனோக்கிக், கொன்றை வார்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் குழைந்தறக் குளிர்ப்புற்று, ணின்று வேண்டுவ தென்னைகொ லிங்கிலே நிகழ்த்தென நிரைதோட்டு, மன்ற லந்தொடைத் திண்புயத் தசுரர்கோ னினையன வகுக்கின்றான்.

(இ - ள்.) என்றடிக்கடிப் பலமுறை விழுந்து சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தனன். இவ்வாணன் செய்கையைப் பார்த்து, கொன்றைமாலை சூடிய நெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருள்கனிந்து மிகக்குளிர்ச்சியெய்தி, இப்பொழுது வேண்டியது யாது? இங்கே சொல்வாயாகவென்று வினவ, வரிசையாகிய இதழ்களையுடைய மணமமைந்த அழகிய மலர்மாலையணிந்த வலியதோளையுடைய வாணாசுரன் இவ்வாக்கியங்களைச்சொல்லி (வரங்) கேட்கின்றனன். எ - று. (உசு)

கலிவிருத்தம்.

குணிப்பரும் பெருநிதிக் குவையுந் தெவ்வராற்
கணிப்பற நிவந்தெழு கனலிக் கோட்டையுந்
தணிப்பரும் பெருவலித் தகையுந் தெய்வமா
மணிப்படு வளங்களும் வழங்க வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) அளவிடற்கரிய பெருஞ்செல்வக் குவியலும், பகைஞர்களாலே கணித்தற்கரிதாய் உயர்ந்தெழுந்த அக்கினிக்கோட்டையும், அடக்குதற்கரிய பெரிய வல்லபத்தகைமையும், தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த சிந்தாமணிமுதலிய வளப்பங்களுந் தந்தருளவேண்டும். எ - று. (உஎ)

வெங்களத் தொருவரால் வெலப்ப டாமையுந்
திங்களங் கண்ணியோய் தெறப்ப டாமையு
மங்கையர் செல்வமு மைந்த ரீட்டமு
மிங்கெனக் கருள்வதை யினிது வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) அழகிய சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானே! அடியேன் வெவ்விய யுத்தகளத்தில் ஒருவரால் வெல்லப்படாமையும், கொல்லப்படாமையும் மனைவிமார் செல்வமும் புத்திரத்தொகுதியும், இப்பொழுது எனக்கு அருள்புரிவதை இனிதாக விரும்பினேன். எ - று. (உஅ)

விண்ணகத் தியங்கியக் கயிலை வெற்பின்வந்
தண்ணனின் சேவடி யன்பி னேத்துவா
னெண்ணினே னீங்கிவை முதல யாவையுங்
கண்ணுதல்வ ழங்கென வழங்குங் காலையில்.

(இ - ள்.) அண்ணலே! ஆகாயவழியே சஞ்சரித்து, அந்தத் திருக்கைலாய கிரியில் வந்து தேவரீருடைய சிவந்த பாதங்களை அன்போடு துதிசெய்யவுங் கருதினேன். இவைமுதலிய எல்லாவரங்களையும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானே! தந்தருள்கவெனக் கேட்கும்போது எ - று. (உகூ)

அளித்தன னவ்வர மனைத்து மாடுதேன்
றுளிப்பசுந் தாரினன் றுயரம் போக்கின
னெளித்திரைக் கருங்கட னேமி வேந்தர்தங்
களிப்பற வந்தவன் கழற்கு ளாயினர்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அவ்வரங்களையெல்லாம் அளித்தருளினர். பக்கங்களில் தேன் றுளிக்கும் பசிய மலர்மாலையணிந்த வாணாசுரன் தனது துயரத்தை யகற்றினன். ஒளிகின்ற அலைகளையுடைய கரிய கடல்சூழ்ந்த உலகிலுள்ள ஆக்கினைசக்கிர மேந்திய அரசர்கள், தங்கள் சந்தோஷ மகலவந்து அவ்வாணன் பாதத்தி லடங்கினர்கள். எ - று. (கூ0)

ஒருதனிக் கவிகையா னுலகங் காத்தன
னிருநிலத் தரசரை யிரியல் போக்கினன்
பருமணிப் பொலன்கழல் பருமத் தோளினன்
கருமிடற் றெந்தைபாற் கருத்து நீங்கலான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஒரே குடைநிழலில் உலகத்தைப் பாதுகாத்தான். பெரிய பூமியிலுள்ள மன்னர்களை ஓடச்செய்தான். பருத்த நவமணிகளாலாகிய அழகிய வீரகண்டாமணியையும் பூரித்த தோளையுமுடைய வாணன், கரியகண்டத்தையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானிடத்தில் மனதை நீங்காதவனாயிருந்தான். எ - று. (கூக)

இப்பரி சின்னர சியற்றுங் காலையிற்
செப்பிள முகிண்முலைத் தேவி பாகனை
மைப்படு களத்தனை வணக்கம் போக்குவா
னொப்பருங் கயிலைவிண் ணுயர்ந்து போயினன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அரசு நடாத்துங் காலத்தில், செப்புப்போல அரும்பிய இளமைதங்கிய தனங்களையுடைய பார்வதி பாகரும், விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானை வணங்குங் காரணமாக, சமானரகிதமாகிய திருக்கைலாயமலைக்கு ஆகாயவீதியினூற் சென்று சேர்ந்தனன். எ - று. (கூஉ)

போயினன் கயிலையங் கிரியிற் புக்கன
னாயிரந் திருமுகக் கங்கை யாளுடை
நாயகன் றிருநட நடப்ப வாயிரஞ்
சாயையங் தடக்கையான் முழவு தாக்கினன்.

(இ - ள்.) அழகிய திருக்கைலாயகிரியிற் போய்ப்புகுந்தனன். அப்பொழுது ஆயிரந் திருமுகங்களையுடைய கங்காதேவியின் கணவராகிய சிவபெருமான் திருநடனம் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்ப, வாணாசுரன் ஆயிரங் கிளைகள்போன்ற அழகிய பரந்த ஆயிரங்கைகளால் குடமுழவு வாசித்தனன். எ - று. (கூகூ)

முழக்கிய முழவினுன் முனைக்கொ ழும்பிறை
யுழப்படு வேணியா னுவகை கூர்ந்தனன்
விழைப்பவேட் டனவெலாம் விளம்புவா யென்றான்
கழற்படு காலினன் கழறன் மேயினன்,

(இ - ள்.) வாணாசுரன் முழக்கிய குடமுழவினாலே, கூர்மைவாய்ந்த கொழுமிய பிறைச்சந்திரன் தவழ்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் சந்தோஷமிகுந்தனர். வாண! நீயடைய விரும்பிய வரங்களை யெல்லாஞ் சொல்லுகவென்றனர். வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவாணன் சொல்வானாயினன். எ - று. ()

விண்ணவ நின்னடி விரும்பி மேவுநாள்
வண்ணவான் கயிலையின் வாயில் காப்பவ
ரெண்ணருந் துயர்விளைத் திடுக்கண் செய்வரா
லண்ணலே யானதற் கறைதல் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) கடவுளே! தேவரீர் திருவடியை விரும்பி அடியேன் வரும்போது, அழகிய சிறந்த கைலாயத்தின் திருவாயிற் காவல்செய்வோர், எண்ணுதற்கரிய துன்பஞ்செய்து வருத்தப்படுத்துகின்றார்கள். ஆதலால், அண்ணலே! அதற்காக யான் சொல்வதைக் கேட்டருளவேண்டும். எ - று. (கூ௫)

மொய்குழன் மடந்தையு முருகச் செல்வனுங்
கைகளோ ரைந்துடைக் களிறு நந்தியு
மையநின் னுடனடைந் தளியன் வாயிலி
னெய்திவந் திருப்பதற் கெளியன் வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) ஐயனே! நெருங்கிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியும், முருகக்கடவுளாகிய செல்வக்குமாரனும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைமுகம் பொருந்திய கணபதியும், நந்திதேவரும், தேவரீரோடும் எழுந்தருளி அடியேன் திருவாயிலிலெய்தி வீற்றிருப்பதற்கு அடியேன் விரும்பினேன். எ - று. (கூகூ)

அன்னது புரிதியே லைய நின்னிரு
பொன்னடித் தாமரை வைகல் போற்றுவே
னென்னுடை யருச்சனைக் கினிது மாமினி
மன்னுநின் கணத்தொடும் வருதியா லென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! அதனைத் தேவரீர் செய்தருளுவீராகில், தேவரீரது உபயபாதங்களாகிய பொற்றாமரை மலர்களைத் தினந்தோறுந் துதிப்பேன். என்னுடைய சிவபூசைக்கு இனிபதமாகும். ஆதலால், இனி, தேவரீர் சிவகணங்களோடும் வந்தருள்வீராக வென்றனன். எ - று. (கூஎ)

அவனஃ துரைத்தலு மலங்கற் கொன்றைசூழ்
கவர்சடைப் புங்கவன் கணத்தொ டேகியச்
சிவகணத் தவர்மலை மடந்தை செல்வரோ
டிவர்மணி வாயில்வா யிருக்கப் போற்றினன்.

(இ - ள்.) அவ்வாணன், அதனைச் சொல்லவும், கொன்றை மலர்மாலை சுற்றிய பிளவுபட்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் கணங்களோடு வாணன் மாளிகைக்கெழுந்தருளி, அந்தச் சிவகணத்தவர்களோடும், மலையரச புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியாரோடும், கணபதி ஸ்கந்தரோடும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களிழைத்த வாயிலில் வீற்றிருக்க, வாணன் அவர்களைத் துதித்திருந்தான். எ - று.

விடுசினைக் கற்பகத் தருவும் விண்ணகத்
தடுதிறற் கோமக னரசுங் கொண்டன
னெடுநில முதலமூன் றுலகு நித்திலங்
கொடுவடிம் பிழைத்ததன் குடைக்கு ளாக்கினான்.

(இ - ள்.) கிளைகள்விட்ட கற்பக விருட்சத்தையும், தேவலோகத்திலுள்ள கொல்லத்தக்க வல்லபம்பொருந்திய தேவேந்திரனுடைய அரசுரிமையுங் கைக்கொண்டனன். பெரிய பூலோகமுதலிய திரிலோகங்களையும் தனது முத்துக்களாலாகிய வளைந்த ஓரஞ்செய்யப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலுககுட்படுத்தினன். எ - று. (௩௯)

வினைமுகத் தடுசமம் விளைக்கும் வேட்கையாற்
றினவுறத் தேய்ப்புறுந் திணிபொற் றோளினான்
கனைகட னெடுநிலஞ் சுமக்குங் காவன்மாப்
புனைகளி றெட்டொடும் பொருது போக்கினான்.

(இ - ள்.) தொழின் முகத்தாற் கொல்லத்தக்க போர்புரியும் விருப்பத்தோடு தினவு உண்டாகத் தேய்த்துக்கொள்ளும் வலிய பொன்போன்ற தோளையுடைய வாணசுரன், சத்திக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த நெடிய வுலகத்தைத் தாங்குங் காவல் கொண்ட அழகிய பெரிய அஷ்டகஜங்களோடும் போர்செய்து தோற்கச்செய்தனன். எ - று. (௪0)

மேருவே முதலிய வெற்பி யாவையும்
வேரொடுங் கிளைத்தவை மீக்கொண் மொய்ம்பினான்
போரடு குலிசியே முதல புங்கவர்த்
தாரணி முருக்கிய தறுக ணாண்மையான்.

(இ - ள்.) மேருபர்வத முதலிய பர்வதங்களை யெல்லாம் வேரோடுகெல்லி மேலேகொள்ளத்தக்க வலிமையுடையவனும், போர்த்தொழிலிலேகொல்லத்தக்க வச்சிராயுதமேந்திய இந்திராதி தேவர்களையும் உலகினரையும் துன்புசெய்த அஞ்சாமைபொருந்திய ஆண் தன்மையுடையவனுமாயினன். எ - று. (௪க)

இந்திரன் முதலினோ ரிடுக்க ணாற்றலர்
பைந்துள வலங்கலாற் பணிந்து போற்றினா
ரெந்தைநீ யிரங்கலை யென்னின் யாமுயி
ருய்ந்தில மெனப்பல வுரைத்து வாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) இந்திராதி தேவர்கள் இவன்புரியுந் துன்பைச் சகியாதவர்களாய், பசிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலை வணங்கித் துதிசெய்தார்கள். எந்தையே! தேவரீர் திருவுளமிரங்கா திருந்தீரென்றால், யாங்கள் உயிர் பிழைத்திலோமென்று பலவாறுகூறி வாழ்த்தெடுத்தார்கள். எ - று. (௪உ)

சேன்முகப் பரவைநீ ருலகுஞ் சேயனு
நான்முகத் தவனரு ளுயிரு நாளொடும்
வேன்முகப் படுவது சரதம் விண்ணவர்
நூன்முகத் தறமெலா நொடிப்பி னேயுமால்.

(இ - ள்.) கெண்டை மீன்கள் வசிக்குங் கடனீராற் சூழ்ப்பட்ட பூலோகமும் தேவரீர் குமாரராகிய நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவனாற் படைக்கப் பட்ட உயிர்களும் நாளடைவில் அம்பின்வாயில் அகப்படடு இறப்பது சத்தியம். தேவர்களும் சாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்ட தருமங்கள் யாவும் இமைப்பொழுதில் இல்லையாம். எ - று. (சரு)

என்பன பலவெடுத் திரந்து கூறலு
மின்படு திகிரியான் வெகுளி மீக்கொளாத்
துன்பறுத் தவனுயிர் தொலைப்பன் யானென
வன்பிடர்க் கலுழன்மேல் வருதன் மேயினன்.

(இ - ள்.) என்பனவாகிய இவைபோன்ற பலசொற்களை யெடுத்து யாசித் துக்கூறவும், மின்னல்வீசும் சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் கோபமிகுதியாகக் கொண்டு, உங்கள் துன்பத்தை யகற்றி அவ்வாணசுரனுயிரை யகற்றுவேனெ ன்று, வலிய கருடனுடைய பிடரின்மேற்கொண்டு திருமால் அங்கே எழுந் தருள்வதாயினர். எ - று. (சச)

வெண்ணிறக் களிறுகைத் தமரர் வேந்தனுங்
கண்ணனுக் கருகுறக் கடவு ளோரெலாந்
துண்ணெனு மனத்தராய் மருங்கு சூழ்வர
வண்ணல்வா ளசுரனோ டமர்செய் தாற்றினன்.

(இ - ள்.) தேவராசனாகிய இந்திரனும், வெண்மை நிறந்தங்கிய ஐராவத மென்னும் யானையூர்ந்து திருமாலுக்கருகேவர, தேவர்கள் யாவரும் துணுக்குற்ற மனமுடையவராய்ப் பக்கலிற் சூழ்ந்துவர, பெருமை தங்கிய திருமால் வாட் படையேந்திய வாணசுரனோடு போர்ச்செயல் மேற்கொண்டான். எ - று. ()

ஆற்றிய வமரகத் தாற்ற லாரென
நாற்றிசை பிழைத்தனர் நடந்த வானவர்
போற்றிய நறுமலர்ப் புனத்து ழாயினன்
வேற்றுரு வெடுத்தம ரஞ்சி மீண்டனன்.

(இ - ள்.) நடத்திய யுத்தத்திலே ஆற்றமுடியாதவர்களாகி, தேவர்கள் நாற்றிசைகளிலும் ஓடிப்பிழைத்தார்கள். துதிக்கத்தக்க நல்லமலரோடுகூடிய வயலிலுள்ள துளசிமாலைதரித்த திருமால், வேற்றுவடிவந்தாங்கிப் போருக்குப் பயந்து திரும்பினர். எ - று. (சகூ)

உடற்றிய பேரமர்க் குடைந்து பன்முறை
கடப்பருந் திறலினன் கனலப் போயின
னடற்பெறுங் குலிசிமீண் டபயம் புக்கனன்
விடத்தினுங் கொடியரை யாவர் வெல்வரே.

(இ - று.) துன்புசெய்த பெரிய போருக்குத்தோற்று, கடத்தற்கரிய வல்லமையுடைய திருமால் தீப்போலெரிக்கப்பட்டுப் பலமுறை திரும்பிப்போயினர். வலிமைபெற்ற வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன் ஆற்றாது திரும்பி அபயம்புகுந்தனன். ஆலாலத்தினும் தீயோராகிய அசுரரைவெல்ல வல்லவர் யாவர்? எ - று.

வெஞ்சம ருஞற்றினோர் விளிந்து ளாரென
மஞ்சிவர் தோளினன் றினவு மாற்றுவா
னஞ்சணி கறைமிடற் றிறையை நண்ணினா
னஞ்சல னினையநின் றறைகு வானரோ.

(இ - ள்.) கொடும்போர் புரிந்தவர்கள் இறந்தார்போலாக, வலிமைபொருந்திய தோளையுடைய வாணசுரன் தனது தோட்டினவுதீர, விஷத்தைப் பொருந்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை யடைந்து முன்னின்று சிறிதும் அஞ்சாதவனாகி இப்படிப்பட்ட சொற்களைச் சொல்வானாயினன். எ-று.

அடுகளத் தென்னொடு மமர்க்குத் தோன்றினார்
படுகதிர்ப் பனியெனப் பரந்து பாறினார்
நெடுநிலந் தாங்கிய நெடுநல யானையுந்
தொடுமதம் புலர்ந்துவாய் பிளிறித் தூங்கின.

(இ - ள்.) கொல்லத்தக்க யுத்தகளத்தில் என்னுடன் போர்புரிதற்குத் தோன்றிய தேவர்கள் சூரியனுக்கு ழுற்பட்ட பனியைப்போலப் பரவியோடிப் போனார்கள். பெரிய நிலவுலகத்தைத் தாங்கிய பெரிய நல்லதிக்கு யானைகளும் ஊறறெடுக்கும் மதப்பெருக்குநீங்கி வாயாற் பிளிறிக்கொண்டு வாடிப்போயின.

ஏழெனப் படுகிரி யெடுத்த தோள்கொடு
பூழிபட் டுதிர்ந்தன புலவர் யாவரும்
பாழிநீர்ப் பெரும்புறக் கடலுட் பாய்ந்தினார்
காழ்வரைக் குலங்களைக் கரத்தி னீற்றினேன்.

(இ - ள்.) ஏழென்று தொகைசொல்லப்படும் மலைகள், உயர்ந்த எனது தோளினால் புழுதியாகிப் பொடிபட்டுதிர்ந்தன. தேவர்களெல்லாரும் பரந்த நீரையுடைய பெரும்புறக் கடலில் மறைந்தார்கள். வலியமலைத் தொகுதிகளைக் கையினாலே பொடிப்படுத்தினேன். ஏ - று. (௺௦)

பொன்னுல களித்தருள் புரந்த ரப்பெயர்
முன்னவன் முப்பதிற் றிரட்டி மொய்யமர்க்
கந்நிலை யுடைந்துமீண் டபயம் புக்கனன்
றென்மலர்க் கிழவனோ டமர்க்குத் தொட்டிலேன்.

(இ - ள்.) பொன்னுலகத்தைக் காத்தருளும் இந்திரனென்றும் பெயரையுடைய தலைவன், முப்பத்திரண்டுமுறை நெருங்கிய போரில், அப்போர்புரியுந் தன்மையற்றுத்திரும்பி என்னையே சரணமடைந்தனன். பழமையாகிய தாமரை மலரி லெழுந்தருளிய பிரமதேவனோடும் போருக்குத் தொடங்கினேனில்லை. ()

என்னொடும் பேரம ரெடுத்து ளாரிலர்
மன்னெடுந் திரள்புயத் தினவு மாற்றுவா
னின்னொடு முடற்றுவா னினைந்து ளேனதற்
குன்னுடைத் திருவரு ளுரைத்தி யாலென்றான்.

(இ - ள்.) என்னுடன் பெரும்போரெடுத்தவர்கள் ஒருவருமில்லை. நிலைபெற்ற பெரிய தோள்களின் தினவை நீக்கும்படி, தேவரீரோடு போர்செய்யக் கருதியுள்ளேன். அதற்காகத் தேவரீருடைய திருவருட் சம்மதம் திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று வாணன் கூறினன். எ - று. (ருஉ)

வாளெயிற் றசுரனீ துரைத்த மாற்றத்தான்
மூளிருங் கறுவொடு முறுவல் பூத்தன
னாளுடை நாயக னவனை நோக்கிநின்
கோளம ரடக்குநாள் குறுகிற் றென்றனன்.

(இ - ள்.) வாள்போன்ற பற்களையுடைய வாணசுரன் இப்படிச்சொல்லிய சொற்களால், உண்டாகிய பெரிய கோபத்தோடு புன்னகையரும்பினன். யாவரை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான், அவ்வாணனைப்பார்த்து, உன்னுடைய வலிய யுத்தத்தை யடக்குகின்றகாலம் சமீபித்ததென்று கூறினர். எ - று. (ருங)

ஈசனீ துரைத்தலு மெறுழ்வ லிப்புயக்
காய்சினத் தவுணனுங் கனன்று பொங்கினன்
மூசுவெஞ் செருவிலென் முரண டக்குவா
னேசறும் பெருவலி யெவர்க்குண் டாமென்றான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இதனைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவும், பெருவலி வாய்ந்த தோளையுங் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுமுடைய வாணசுரனுங் கோபமெய்திப் பொங்கி யெழுந்தான். நெருங்கிய கொடியபோரில் என்வல்லபத்தை யடக்க, குற்றமற்ற பெருவல்லபம் யாவர்க்குளதாகுமென வினவினன். எ - று.

யாமுடை யருச்சனைக் கெளிய னாகியங்
கோமுடி புனைந்தெது குலத்து வைகினன்
றாமரை யுந்தியந் தலத்து மன்னுயிர்ப்
பாமரு முலகெலாம் பயந்த பண்ணவன்.

(இ - ள்.) தாமரையாகிய அழகிய உந்தித்தலத்திலே, நிலைபெற்ற உயிர்களையும் பரவிய உலகமுழுவதையும் பெற்ற திருமால், எம்முடைய சிவார்ச்சனைக்கு எளிய மனமுடையவனாகி அழகிய சிறந்த கிரீடந்தரித்து எதுகுலத்தவதரித்து (கண்ணனென்னும் பெயரோடு) வசிக்கின்றனன். எ - று. (ருரு)

என்றலு மசுரர்கோ னெயிறு தீயுக
மென்றன னகைநிலா விளங்க நக்கன
னன்றமர்க் காற்றல னாகி யஞ்சியத்
துன்றிரும் பாற்கடற் றுஞ்சினா னென்றான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லியவுடனே அசுரர் தலைவனாகிய வாணன், பற்களை நெருப்புப்பொறிசிந்தக் கடித்து, பற்களாலாகிய சந்திரிகைவீசச் சிரித்தனன். அப்பொழுது போருக்குச் சகியாதவனாகிப்பயந்து அந்தப்பெரிய திருப்பாற்கடலில் (தேவரீர்கூறிய திருமால்) தூங்கிக்கொண்டுள்ளான். எ - று. (௫கூ)

மூன்றுபத் தாகிய முறையி னீண்டமர்க்
கேன்றுவந் தெதிர்த்தன னென்னைக் காண்டொறு
நான்றமர் முகத்தொடு நடந்து போயினான்
கான்றவெஞ் சிறைப்பெருங் கலுழப் புள்ளொடும்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய போர்செய்தற்கு மனமியைந்து முப்பது முறைகள் வந்தெதிர்த்தவனாகி (ஒவ்வொரு முறையிலும்) என்னைப்பார்க்குந்தோறும், யுத்தத்தில் கவிழ்ந்த முகத்தோடும், (அவன்வாகனமாகிய) வெவ்விய சிறகையுடைய பெரிய கருடபக்ஷியோடும் பிற்பட்டு நடந்துபோய்விட்டான். எ - று. (௫எ)

ஆயிரம் பெயருடை யமல னாற்றல
னீயது நினைகலை நிமல வென்றனன்
சேயரித் தறுகண னினைய செப்பலும்
பாய்விடைப் பண்ணவன் பகர்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) ஆயிரந் திருநாமங்களையுடைய அத்திருமால் என்னோடு போர்புரியச் சக்தியில்லாதவன். மலரகிதராகிய சிவபெருமானே! தேவரீர் அதனைத் திருவுளங்கொள்ள வேண்டாமென்று செவ்வரிபரந்தவிழியையும் அஞ்சாமையையுமுடைய வாணாசுரன் இதனைச்சொல்லவும், பாய்ந்துசெல்லும் இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்வதாயினர். எ - று. (௫அ)

முன்னைநா ணீயடு முனையிற் றோற்றபி
னின்னம ரொடுக்குவா னினைந்து ளானுப
மன்னிய னிடத்தருள் வைதி கம்பெறு
வென்னிலை யெறுழ்வலி மேவினா னென்றான்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் நீ போர்புரிந்த யுத்தமுனையில் அவன் தோல்வியெய்திய பிறகு, உன் போர்வல்லபத்தை யொடுக்கக்கருதி, உபமந்யுமுனிவரிடத்தில் வைதிகதீக்ஷைபெற்று (சிவார்ச்சனைசெய்த விசேஷத்தால்) வெல்லத்தக்க பெருவல்லபம் அடைந்துள்ளானென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தனர். எ-று.

ஆங்கவ னின்செருக் கடக்குவா னெனப்
பூங்கழற் கொன்றையான் புகலக் கேட்டனன்
வீங்கிய புயத்தினா னவுணன் மெல்லியல்
பாங்கவ தெந்நாட் பகர்செய் வாயென்றான்.

(இ - ள்.) அக்கண்ணன் உன் செருக்கை யடக்கி விடுவானென்று, அழகிய வீரகண்டாமணியும் கொன்றைமாலையுமணிந்த சிவபெருமான் கூறக்கேட்டனன். பூரித்ததோளையுடைய வாணாசுரன், உமாதேவிபாகரே! அந்நிகழ்ச்சி எக்காலத்தி லுளதாகும். திருவாய் மலர்ந்தருள்கவென்றனன். எ - று. (கூ0)

ஆணவச் செருக்கினு லமைத்த நின்னுடை
நீணகர்க் கொடுமுடி நிறுத்து மோர்கொடி
மாணழிந் தொடியுநாண் மாத ராயநின்
பூண்முலைக் கோர்பழி பொருந்து மென்றனன்.

(இ - ள்.) ஆணவச்செருக்கோடு பொருந்திய உன்னுடைய நெடிய நகரத்தின் உச்சியிற்கட்டி நிறுத்திய ஒருதுவசமானது மாட்சிமைநீங்கி யொடிபடும். அந்தக்காலத்தில் அழகுபொருந்திய ஆபரணமணிந்த குசங்களையுடைய உன் குமாரத்திக்கு ஒரு பழிச்சொல் உளதாகுமென்று தெரிவித்தருளினர், எ - று.

அற்றைநா ணின்னொடு மாயிரம் பெயர்க்
கொற்றவ னின்னமர் குறிக்கொள் வானெனச்
சொற்றன னெம்பிரா னசுரன் றுவல்கொடி
யிற்றிடு நாள்குறித் திருந்த வெல்லையின்.

(இ - ள்.) அந்தக்காலத்தில், ஆயிரம்பெயர் வாய்ந்த திருமால் உன்னுடன் இனிய போர்செய்தலை மேற்கொள்வானென்று எமது சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். வாணாசுரன் பழமையாகிய துவசம் ஒடிபடுந்தினத்தைக் கருதிக்கொண் டிருந்தகாலத்தில். எ - று. (சுஉ)

சுழித்தெறி காலொடுந் துவச மிற்றிற
விழித்தன னடுக்கிற லசுரர் வேந்தனும்
வழித்திறத் தொழுகிய மகட்கு வந்தெழும்
பழித்திற மிதுவெனப் பகர்செய் வாமரோ.

(இ - ள்.) சுழன்றுவீசிய காற்றினால் அத்துவசம் முறிபட்டொடிய, கொல்லத்தக்க வல்லபமுடைய அசுரேந்திரனாகிய வாணாசுரனும் மயங்கினன். நல்லொழுக்க நெறியில் நடந்த அவன் மகளுக்கு உண்டாகித் தோற்றிய பழித்திறம் இத்தகைத்தென்று இனிச்சொல்லுவேன். எ - று. (சுங)

பூந்துழாய்க் கண்ணியன் புதல்வன் வேனில்வே
ளேந்திய பெயர்பிரத் தியும்ன னென்றுள
சாந்தன்மா தவத்தொடுஞ் சரிக்கு மன்பின
னீந்திட வருமனு ருத்தனென் றுளான்.

(இ - ள்.) அழகிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் புதல்வன், வேனிற்காலத்திற்குரிய மன்மதன் பிரத்யும்நனென்னும் பெயரோடுள்ளான், சாந்தமுடையவன். பெருந்தவத்தோடு பழகிய அன்புடையவன், அவன்பெறத்தோன்றிய குமாரன் அநிருத்தனென்று ஒருவனுண்டு. எ - று. (சுச)

அனையவ னசுரர்கோன் மகளை யற்றைநாட்
புனைமல ரமளியிற் கனவிற் புல்லினு
னனைமலர்க் கூந்தலாள் விழித்து நாடினுள்
வனைகழற் குமரனை மருங்கு கண்டிலாள்.

(இ - ள்.) அவ்வநுருத்தன் வாணாசுரன் புதல்வியை அன்றுதினத்தில் அலங்கரிக்கின்ற புஷ்பசயனத்தில் அவள் கனவிற்கலந்தானாக, குளிர்ச்சிபொருந்திய மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உஷையென்பவள் கண்விழித்துப்பார்த்து, வீரக்கழலணிந்த அப்புருஷனைப் பக்கலிற்காணாதவளாய். எ - று. (சுரு)

வெய்துயிர்த் திருந்தனள் வெதும்பு மேனியள்
பைதலுற் றொழிவுறாப் பழங்க ணெய்தினாள்
கொய்தழற் கருப்புவிற் குமர னேந்தினன்
பெய்தபூங் கணைபடப் பிளந்த னெஞ்சினாள்.

(இ - ள்.) பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு உடல் வெதுப்பெய்தி, பசுமைநிறங்கொண்டு, நீங்காத காமத்துயரடைந்தனள். கொய்த நெருப்புப்போன்ற கருப்புவில்லை மன்மதன் தாங்கினவனாகி அவன்விடுத்த மலர்ப்பாணங்கள் படுதலால் உள்ளம் உடைபட்டனள், எ - று. (சுசு)

மைபுரை நெடுங்கணீர் மாரி தூங்குறப்
பைபுரை யல்குலாள் பதைத்து விம்மினா
ணெய்புனை கருங்குழ னிலந்து ழாய்வரப்
பொய்புரை மருங்குலாள் புலம்பு வாளரோ.

(இ - ள்.) பாம்பின்படத்தையொத்த அல்குலையுடைய உஷையென்பாள் மைதீட்டிய நெடியவிழிகள் சலமழைசிந்த, உடல்பதைத்து விம்மினாள். நெய்பூசிய கரியகூந்தலானது பூமியைத்தடவிக்கொண்டுவர, பொய்யினைப்போலக் காணப்பட்ட இடையையுடைய அப்பெண் பின்வருமாறு புலம்புவாளாயினள். எ - று. (சுஎ)

மேற்படி வேறு.

பாரா விருளூ டெடர்ந் தனையெம்
பேரா சைபெறும் படிபுல் லினையாற்
போரா டன்மதன் கணைபுக் கதுநீ
வாரா வழியென் கொலவயக் களிறே.

(இ - ள்.) பார்க்கப்படாத இருளிடையே வந்தனை. எம்முடைய மிக்க ஆசையைப்பெறும்படி கூடினையாதலால், போர்புரியும் வல்லபமுடைய மன்மதனது மலரம்புகள் புகுந்தன. நீவாராதவகையாது கொல்லோ? வெற்றிபொருந்திய யானைபோல்வானே! எ - று. (சுஅ)

கனவூ டுகலந் துபுலந் தனைநீ
நனவூ டுவருந் திறநல் கிலையா
லினவால் வளைசிந் தியிருந் தனனென்
வினையோ விதுவந் துவிளைந் ததுவே.

(இ - ள்.) நீ என் சொப்பனத்திடையேவந்து பிரிந்தனை. எனது சாக்கிராவஸ்தையில் வருந்திறமையை எனக்குக்கொடுத்தாயில்லை யாதலால், தொகுதியாகிய தெள்ளிய வளையலைச் சிந்தப்பெற்றிருந்தேன். என்பூர்வ வினைச்சம்பந்தமோ? இத்துயரம் வந்து சம்பவித்தது. எ - று. (சுகூ)

இன்று லியவா டையெழுந் துயிரைத்
தின்று லடல்வே ளெதுசெய் குவனே
குன்று டருவிக் குளிர்பூ சிவருந்
தென்று லிவணீ யெதுசெய் குதியே.

(இ - ள்) இப்பொழுது முழங்குகின்ற வாடைக்காற்றானது எழுந்து, என்னுயிரைப் பருகுமானால், வெற்றிபொருந்திய மன்மதன் எவ்வகைத் துயர்செய்வான்? பொதியமலையில் அசையும் அருவியாற்றின் குளிர்ச்சிகலந்துவருந்தென்றற்காற்றே! இங்குநீ யெதனைச் செய்வாய்? எ - று. (எ0)

வள்ளைக் குழையா ரிடைவந் துயிரைக்
கொள்ளைக் குயிலுண் டதுகூ றுவதென்
பிள்ளைப் பிறையூ டுபிறந் தழலும்
வெள்ளைக் கனலெங் ஙன்விளைந் ததுவே.

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியிற் குண்டலமணிந்த மாதரிடத்திற் குயிலானது வந்து உயிரைக் கொள்ளை கொண்டுண்டது கூறவேண்டுவதேதுக்கு? இளம்பிறைச் சந்திரனிடத்தில் உதித்துச் சுடுகின்ற வெள்ளிய அக்கினியானது எப்படிப் பெருகியது? எ - று. (எக)

அவரித் தனியா சைவிளைத் தகலக்
கவரிச் சிறுதென் றல்கனற் றுறநின்
றெவரிப் படிவெம் புவரென் றுணரா
யுவரிக் கடனீ யுமுறங் கலையால்.

(இ—ள்.) அவர் இவ்வொப்பற்ற ஆசையையுண்டுசெய்து நீங்கவும், சாமரை வீசினாற்போன்ற இளந்தென்றற்காற்று வெதுப்பவு மிருந்து யாவர், இப்படி வெம்பி வருந்துவரென் றுணர்ந்தனையாகி, உவர்த்தன்மை பொருந்திய கடலே! நீயும் (என்போன்று) கண்ணுறங்கினா யில்லை. எ - று. (எஉ)

மன்றற் பனிவா டைதொடா வதனங்
கன்றிக் கனன்மா லையெனக் கவல்வெ
னின்றித் தனைபட் டனளென் பதுணர்ந்
தன்றிற் குரல்யா வரடைப் பவரே.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய குளிர்ந்த வாடையானதைத் தாங்காத முகம்கன்றிப்போய், மாலைப்பொழுது தீயேயென்று வருந்துவேன். இப்பொழுது இத்தனை துயரையெய்தின ளென்பதனை யறிந்திருந்தும், அன்றிற் பட்சியின் குரலை யடக்க வல்லவர்யாவர்? (ஒருவருமில்லையே) எ - று. (எ௩)

வல்லா ரிளவெம் முலைமங் கையர்முன்
பொல்லா வுயிர்கொண் டுபுலம் புறுவே
னல்லார் குழலீ ரெனதா ருயிரைக்
கொல்லா துகொலா யர்குறுங் குழலே.

(இ - ள்.) கச்சணி பொருந்திய முதிராதவலிய தனங்களையுடைய மங்கையர்கட்கு முன்னர், சுகமற்ற பிராணனைத்தாங்கி வருந்தி நிற்கின்றேன். இருள்போன்று கருநிறம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய மாதர்களே! என்னரிய உயிரை ஆயர்கள் தங்கள்கையிற்றாங்கியூதுங் குறுகிய வேய்ங்குழலொலி கொல்லாதோ?

செருவா டியதிண் சிலைவீ ரரொடு
மொருவா றுநடந் திவணுற் றிலையா
லிருளூ டினியென் செயல்கண் ணுறுவான்
வருமா றினமுண் டுகொன்மன் னுயிரே,

(இ - ள்.) போர்புரிந்த அரிய வில்லைத்தாங்கிய வீரருடனே, ஒருவகையாக நடந்து இங்கே வந்தாயில்லை. இருட்காலத்தில் இனி எனக்குறுந் துன்பச்செயலைக் காணும்படிவரும் வகை இன்னுமிருக்குமோ? என்னிலைபெற்ற வுயிரே! கூ-று வாயாக). எ - று. (எ௫)

மென்று தளைமென் மலர்வா ளியினன்
கொன்று னலனென் னைகுறித் தனனோ
வன்று மெனவந் திலையன் பிலர்பா
னின்று யிதுவென் னைகொனெஞ் சகமே.

(இ - ள். மெல்லிய மகரந்தம் பொருந்திய மென்மைத்தன்மை வாய்ந்த புஷ்பபாணத்தையுடைய மன்மதன் கொன்றவனுமல்லன். யாது கருதியுளனோ? அன்பில்லார் பாற்றூதுசென்ற என்மனமே! அல்லவென்றும் ஆமென்றும் செய்திகொண்டு வந்தாயில்லை. அங்கேயே யிருந்தனை (ஆ!நன்றுயிருந்தது). எ - று.

மதியா துவளைந் ததுவல் வினையூழ்
விதியா ரிதுவெங் ஙன்விளைத் தனரே
யிதியா துகொலென் றுணரா தகலும்
புதியா ரொடுபோ யினைபொன் னுயிரே.

(இ - ள்.) வலிய ஊழ்வினையானது மதியாமல் சூழ்ந்துகொண்டது. பிரமதேவர் இத்துயரை எப்படி உண்டுசெய்தனரோ? இது யாதாகுமோவென்றுலோசியாது பிரிந்துசெல்லும் புதியவரோடு நீயும் சென்றனை. என் பொன்போன்ற உயிரே! எ - று. (எஎ)

என்றித் தனைபன் னியிருந்த யர்வாள்
சென்றுற் றனள்சித் திரரே கையெனும்
மன்றற் சுருளோ திமடந் தையவட்
கன்றுற் றனயா வுமறைந் தனளால்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வார்த்தைகளை யெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டு வருந்தும் உஷை, தன்பால் வந்தடைந்தவளாகிய சித்திரரேகையென்னும் மணந்தங்கிய சுருண்ட கூந்தலையுடைய தோழியானவளுக்கு, அப்பொழுது நிகழ்ந்த விர்த்தாந்தங்களை யெல்லாஞ் சொல்லினள். எ - று. (எஅ)

நீறுந் தனிநெஞ் சநெருப் புமடிந்
தாறும் படிகூ றினளன் னவளாற்
றேறுண் டிலள்சிந் தனைசெய் கைதிரிந்
தூறும் படிபின் னுமுழந் தனளால்.

(இ - ள்.) நீறுபடும் ஒப்பற்ற மனத்திலுள்ள காமத்தீமடங்கித் தணியும் வகையாகச் சித்திரரேகை பலவார்த்தைகள் சொல்லினள். (ஆனால்) அவளால் உஷை மனந்தேறினளில்லை. மனமுஞ் செயலும் மாறுபட்டுத் துன்பம் ஊற்றெடுக்கும்படி மேலும் வருந்தினள். எ - று. (எகூ)

வாசந் தருமான் மதமென் பனிநீர்
பூசுந் தொறும்வெந் துபொருக் கெழுமாற்
கூசுங் குளிர்சா மரைகொண் டிருபால்
வீசுந் தொறுமங் கம்வெதுப் பெழுமே.

(இ - ள்.) மணம்வீசும் [மான்மதம்] கஸ்தூரியும் மென்மணங்கமழும் பனிநீரும் பூசும்பொழுதெல்லாம் உடல் வெந்து கொப்புளிப்பாள். பயன்படத்தக்க குளிர்ச்சிதங்கிய சாமரையினால் இருபுறத்திலும் விசிறியபோதெல்லாம் உடல் வெதுப்பெழுவாள். எ - று. (அ௦)

பாவுண் டதளிர்ப் படுபா யலொடும்
வேவுண் டுமெலிந் துவெதும் புறுமாற்
கூவுங் குதலைக் குயில்கூ வுதொறு
மாவென் றுபிதற் றியரற் றுறுமே.

(இ - ள்.) பரவிய தளிர்கள் பரப்பிய சயனத்தோடும் வெந்துமெலிந்து உடல் வாடுவாள். கூவுகின்ற குதலைக்குரலையுடைய குயில்கள் கூவும்பொழுதெல்லாம், ஆவென்றுகூவி (மன்மதவாதைதாளாமல்) அழுவாள். எ - று. (அக)

மாகப் பதிதந் தவயங் கிழையார்
போகப் பதிதந்த பொலங் குழையார்
மோகத் தணிவிஞ் சையர்மொய் குழலா
ரேகிப் புடைசுற் றுமிருந் தனரால்.

(இ - ள்.) விண்ணகரமாகிய தேவலோகத்திலுதித்த விளங்குகின்ற ஆபரணமணிந்த அரம்பாஸ்திரீகளும், போகபூமியிற்சனித்த பொன்னாலாகிய குண்டலமணிந்த மங்கையர்களும், மோகத்தை விளைக்கும் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய ஒப்பற்ற வித்தியாதரப் பெண்களுமாகிய இவர்கள் உஷையின் அருகேசென்று பக்கலிற்சூழ்ந்து உபசரித்துக்கொண் டிருந்தார்கள். எ - று. (அஉ)

என்செய் யுமெனக் கைநெரித் திலகும்
பொன்செய் தபொலங் குழையா ளிவள்பால்
வன்செய் கைவிளைத் துமயக் கியதார்
முன்செய் வினையென் றுமொழிந் தனரால்.

(இ - ள்.) என்னசெய்வோமென்று கைநெரித்துக்கொண் டிருக்கும் பொன்னாற்செய்த அழகிய குண்டலமணிந்தவளாகிய இவ்வுஷையினிடத்தில் இக்கொடுஞ் செயலைப்புரிந்து இவளை மயக்கியது யாவர்? இது ஜந்மாந்தரத்திற் செய்த தீவினையென்று சொன்னார்கள். எ - று. (அ௩)

என்னா வவணெய் துறுமெல் லியுயி
ரன்னா ளிவளுக் கருகா கவடைந்
துன்னா விகொடே குமொருத் தனைநீ
யின்னா னிவனென் னவியம் புதியால்.

(இ - ள்) என்றிவ்வகையாக அங்கே நிகழுங்காலத்தில், அவ்வுஷைக்குச் சமீபமாக, அவளுயிரை யொத்தவளாகிய சித்திரரேகை யென்பாளெய்தி, உன்னுடைய உயிரைக் கொள்ளைகொண்டு செல்லும் ஒருவனை நீ இன்னவனென்றும் இவனென்றும் எனக்குச் சொல்லுவாயாக. எ - று. (அச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சேயொளிப் பருதிக் காந்தி மழுங்கிய செம்பொன் மோலிப்
பாயொளி மரக தத்திண் பருப்பதங் கவிழ்த்தி யாங்கு
மீயுயர்ந் தெழுந்த மேனி விரிநறுங் கமலம் பூத்த
சாய்திரைப் பரவை யேய்ப்ப தன்றெனத் தகுவ தன்றே.

(இ - ள்.) செவ்வொளிவாய்ந்த சூரியகாந்தியை மழுங்கச்செய்த செம்பொன்னாலாகிய கிரீடமானது, பரவிய ஒளியையுடைய மரகதமலையின்மேலே கவிழ்த்தாற்போன்று, மேனோக்கியெழுந்த திருமேனியானது மணம்விரிந்த நல்ல தாமரைகளலர்ந்த, மடிகின்ற அலையையுடைய கடல்நிறத்தையொப்பது அல்லவென்று சொல்லத்தக்கதல்ல. எ - று. (அ௫)

விண்டொட நிவந்த திண்டோள் வெற்பொடுந் துவண்டு லாவுங்
குண்டல வதன மிந்தக் குளிர்மதி நிகர்ப்ப தாமே
பண்டரு பவள முத்தம் பங்கயஞ் சிலையி ரண்டு
முண்டெனிற் சிறிது போலு மன்றெனி னுவமிப் பாமே.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவ வுயர்ந்த வலியதோள்கள், மலைபோலப்பூரித்து ஒசிந்துலாவும். குண்டலமணிந்த முகத்தைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பூரணசந்திரன் ஒப்பாகுமோ, அழகமைந்த பவளக்கரணையும் முத்துமாலையும் செந்தாமரை மலரும் வில்லும் இவ்விரண்டுகள் (சந்திரனிடத்திற் பொருந்தி) இருக்குமென்றால் (அம்முகத்திற்குச்) சிறிது ஒக்கும் அல்லாவிடில் உவமானமாகுமோ? எ-று.

மழலையங் குதலைச் செவ்வாய் மங்கையர் கொங்கை யானை
யுழுதுழு தகன்ற மார்பிற் குவமையொன் றுளது காணே
னெழுதரும் பரிதி வாங்கிச் சாணைவாய் திருத்தி யீர்ந்தா
லொழுகுசாந் தணிந்த மார்பை யொக்குமே லொக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) இளமைதங்கிய அழகிய குதலைச்சொல்பேசும் செவந்தவாயையுடைய மங்கையர்களது குசங்களாகிய யானைகள் மிகவும் உழுதலாற் பரந்துள்ள மார்பிற்குச் சமானப்பொருள் ஒன்றிருப்பதாகக் கண்டிலேன். எழுதற்கரிய சூரியனை யெடுத்துச் சாணையிலிட்டுக் கடைந்து எடுத்தால், ஒழுகுகின்ற சந்தனக் குழம்புபூசிய மார்பத்தை நிகர்க்குமானால் நிகர்க்கும். எ - று. (அஎ)

குழைபொரு தடங்க ணல்லார் குங்கும மெழுதி விட்ட
வெழுவுறழ் குவவுத் திண்டோட் குவமிக்கு மியல்பு காணேன்
முழவுகொல் லுலங்க ளேகொன் மொய்வரைக் குலங்கொ லன்றேன்
மழைதவழ் நீல ரத்ன வரைகொலோ வறித றேற்றேம்.

(இ - ள்.) [குண்டலமணிந்த செவியோடு போர்செய்யும்] காதளவாக வோடிய பரந்த கண்களையுடைய மங்கையர் குங்குமக்குழம்பைத் தடவிவிட்ட எழுக்கம்பத்தையொத்த குவிந்த வலியதோளுக்குச் சமானப்படுத்தும் இயல்புடைய பொருளொன்றைக் கண்டிலேன். மத்தளமோ கற்றிரள்களோ நெருங்கிய மலைக்கூட்டங்களோ அல்லது மேகந்தவழும் நீலரத்தின பர்வதமோ? சமானமென்று உணர்தல் தெளிந்திலோம். எ - று. (அஅ)

தாடொடுந் தடக்கை மற்றையழிமதத் தறுகண் யானை
நீடுறு தடக்கை மானு மன்றெனி னெடுவா னும்பர்த்
தோடுறு தருவி னோங்குந் தொடுசினை நிகர்ப்ப தன்றே
லாடலந் தடக்கை தன்னை யின்னதென் றறைதற் பாற்றே.

(இ - ள்.) காலைத்தொடும்படி நீண்ட பரந்தகையானது மதமொழுகுகின்ற அஞ்சாமையையுடைய யானையின் நீட்சிபொருந்திய விசாலித்த துதிக்கையை யொக்கும். அல்லவென்றால், பெரிய ஆகாயத்தின்மீது இதழ்கள் பொருந்திய கற்பகத்தருவின் உயர்ந்த கிளைத்தகிளையை நிகர்க்கும்-அல்லாவிடில், போர்புரியத் தக்க அழகிய பரந்தகையினை யின்னதையொத்ததென்று சொல்வதற்காகுமோ.

கொய்யுளைப் புரவி யொற்றை யாழியங் கொடிஞ்சித் திண்டேர்
வெய்யவற் கொணர்ந்து காந்தி யனைத்தையும் விரைய வாரிச்
செய்தெனத் திகழு மம்பொற் பீதகச் செழும்பொன் னுடை
நொய்தெனப் படுத்து விக்கு நுசுப்பினுக் குவமை யுண்டே.

(இ - ள்.) கத்திரிக்கின்ற புறமயிரையுடைய சப்தாவென்னுங் குதிரைபூட்டிய அழகிய ஒற்றைச்சக்கரத்தையும் [கொடிஞ்சி] தேர்மொட்டையுமுடைய வலிய தேரில் வரும் சூரியனைக் கொண்டுவந்து அவன் கிரணங்களையெல்லாம் விரைந்து வாரியெடுத்துச் செய்ததுபோல விளங்கும் அழகிய செழுமைதங்கிய பொற்பீதாம்பரத்தைச் சாமானியமாக அணிந்திருக்கும் இடைக்குச் சொல்லத் தக்க உவமானமுமுண்டோ? (இல்லை). எ - று. (௯௰)

குருதியி னரத்த மூட்டிப் பஞ்சொடுங் குழைத்து மாட்டித்
தருவன வென்னச் சேந்த தாமரைச் சரண மீங்கென்
னிருகருங் கண்ணி னுள்ளே யிருந்தன வின்னு நீங்கா
பொருவயக் களிறு போல்வார் தம்மொடும் போய சிந்தை.

(இ - ள்.) உதிரம்போலச் செந்நிறத்தைக் கலந்து செம்பஞ்சோடு மட்டித்துக் குழைத்துத் தந்தனவெனச் சொல்லும்படி செவந்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்கள் இங்கே என்கரிய இருவிழிகளினுள்ளே நீங்காதின்னுந் தங்கியிருந்தன. என்மனமோ போர்செய்யத்தக்க வெற்றிவாய்ந்த யானைபோன்ற அவரோடும் பின்பற்றிப் போயிற்று. எ - று. (௯௧)

ஆங்கவ ளினைய கூற யாவனென் றறித றேற்று
டேங்கமழ் பவளச் செவ்வாய்ச் சித்திர ரேகை யென்பாள்
வாங்குநீ ருலகங் காக்கு மன்னவர்ப் படத்திற் றீட்டி
யீங்குனக் களிப்ப னோக்கி யினையனை யுரைத்தி யென்றாள்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அவ்வுவை இப்படிச்சொல்ல, தேனொழுகுகின்ற பவளம்போலும் செவந்த வாயையுடைய சித்திரரேகையென்று சொல்லப்படுபவள் எவனென்றும் உணரக்கூடாதவளாகி, வளைந்த கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை யரசுசெய்யும் அரசர்களைச் சித்திரப்படத்திலெழுதி இப்போது உனக்குக்கொடுப்பேன். அவற்றைப்பார்த்து இவனை இன்னவனென்று சொல்லுகவென்றாள்.

என்னலு முவகை மீக்கொண் டெழுதுதி தோழி யென்னப்
பொன்னடி வணக்கம் போக்கிப் போக்கின ளவளும் போனாள்

பன்னெடுந் துகிலி னீலக் காளிமம் பசையிற் றேய்த்தாள்
பின்னதற் கியைவ கூட்டித் தூரிகை பிழம்பு தோய்த்தாள்

(இ-ள்.) என்று சித்திரரேகை யென்பாள் சொல்லவும், உஷை சந்தோஷ மிகுந்து, தோழி! அப்படியே யெழுதுகவென்று அவள் பொன்போன்ற பாதத் தைவணங்கி யனுப்பினள். அச்சித்திர ரேகையுஞ்சென்று பலநீண்ட வஸ்திரங் களில் நீலக் [காளிமம்] கறுப்புப்பசையால் தடவினள். அதன்பின்னர் அதற் கியைவன சேர்த்து [தூரிகை] எழுதுகோலின் திரட்சியைத் தோய்த்து. எ-று.

வீழ்திரைப் பரவை வைப்பின் வேந்தரிற் கவிகைச் செங்கோ
லாழியந் தடந்தோள் வேந்த ரவயவ மனத்துட் கொண்டா
ளூழ்முறை மரபிற் றீட்டி நோக்கின ளுயிரை யன்னாள்
வாழிய நலனுண் டேகுங் குமரனை மதித்துக் கொண்டாள்.

(இ-ள்.) வீழ்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள மன்னர்களில் வெண்கொற்றக் குடையையும் செங்கோலையும் ஆக்கினைசக்கரத் தையும் அழகிய பரந்ததோளையுமுடைய மன்னவர்களுறுப்புக் ளை தன்மனத்தி னுட்கொண்டவளாகி, ஊழ்வினைவழியாக முறைப்படி யெழுதிப்பார்த்தனள். தன்னுயிர்க்குச் சமானமாகிய உஷையினது சிறந்த சுகத்தை நுகர்ந்து சென்ற இளைஞனை இன்னவனென்று தன்னுள்ளத்தில் தீர்மானித்துக்கொண்டனள்.

எழுதுறு படத்திற் றீட்டு மரசரி லிவனே யாவி
யொழுகுவால் வளையை யுண்டா னென்பதென் னுளமே கூறுங்
கழைகுனித் துலக முற்றுங் கடந்தவன் குமரன் போலு
மழைமதக் களிற்றை யன்ன னனுருத்தன் மன்னர் கோமான்.

(இ-ள்.) எழுதிய படத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள அரசர்களில் இவ்வநுருத் தனே, சிந்துகின்ற வொள்ளியவலையலையணிந்த உஷையின் உயிரைக்கொண் டவனென்பதை என்மனமே சொல்லுகின்றது. கருப்பு வில்லைவளைத்து உலக முழுவதையுஞ் சயித்த மன்மதனையும் குமாரசுவாமியையும் போலும், மேகம்போ லும் மதத்தைச்சொரியும் யானைபோலும் விளங்கிய இராசராசனாகிய அநுருத் தன். எ-று. (௬௫)

என்பன பலவு மெண்ணி யெழுதிய படங்கொ டேகி
மின்புரை நுசுப்பி னாள்பாற் காட்டினள் விரைமென் கோதை
யன்பொடும் படத்து வார்க ணாலுறப் பரப்பா நின்று
டன்புனை நலனுண் டேகுங் குமரனைத் தனித்துக் கண்டாள்.

(இ-ள்.) என்பனமுதலாகப் பலவுங்கருதி, தானெழுதிய சித்திரப்படங் களைக்கொண்டு சென்று, மின்னலையொத்த இடையையுடைய உஷையென்பா ளிடத்திற் சித்திரரேகை காண்பித்தனள். படத்தின்கண்ணே தன்நெடிய கண் ணால் அன்புடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது தன்னிடத்தி லுள்ள அலங்கரிக்கின்றஇன்பநலத்தைப் பருகிச்சென்றவிடனாகிய அநுருத்தனைத் தனியேபார்த்தனள். எ-று. (௬௬)

பூத்தனள் புளக மேனி பொங்கினள் குலவுக் கொங்கை
நீத்தொழி வளைக ளெல்லா நெரிந்தன சரிந்த கூந்த

லேத்தின ளிருகை கூப்பி யிரந்தன ளினியென் னுவி
காத்தனை யாவி யேகா தொழியெனக் கலுழா நின்றாள்.

(இ - ள்.) உடல முழுவதும் மயிர்க்கூச்சினாற் போர்க்கப்பட்டனள். குவிந்த குசங்கள் பூரித்தனள். கழன்றொருதுங்கத்தக்க நிலையிலிருந்த வளையல்கள்யாவும் நெரிபட்டன. அளகபாரம் சரிந்தது. உடனே உஷை தன்னிருகைகளையுங் குவித்துயாசித்தனள். இனி என்னுயிரைக் காத்தனை. உயிர்போகாமற் பாதுகாக்க வென்று வருந்துவாளாயினள். எ - று. (கூள)

அனையவ டன்னை நோக்கிச் சித்திர ரேகை யன்னா
யினையனீ யிவனை யானே தருகுவ னென்னத் தேற்றிப்
புனைகழற் குமரற் கொண்டு போதுறு வினையந் தேர்வா
ணினைதொறு நெஞ்சு வெவ்வே றாயின ணிரைமென் கோதை.

(இ - ள்.) சித்திரரேகை அவ்வகைத் துயரெய்தும் உஷையைப்பார்த்துத் தாயே! நீவருந்தாதே. இம்மன்னவனை நானே யுனக்குக்கொடுப்பேன் என்று மனந்தேற்றி, வீரக்கழலணிந்த அவ்விளைஞனைக் கொண்டுவரும் உபாயத்தை யாலோசித்து எண்ணுந்தோறும், வரிசையாகிய மெல்லிய மலர்மாலையணிந்த சித்திரரேகை மனம் வெவ்வேறு வகைப்பட்டனள். எ - று. (கூஅ)

மந்திர மாயங் கூர்ந்து துவாரகை மருங்கு சார்ந்தாள்
சுந்தரத் தடக்கை வீர னமளியிற் றுயிலக் கண்டா
டந்திரத் தமளி யோடுந் தாங்கின டணந்து போந்தா
ளெந்திரப் பாவை போலத் துயின்றன னிறைவர் கோமான்.

(இ - ள்.) மந்திர வல்லபத்தால் மாயை மிகுந்து துவாரகா புரிக்கருகிலெய்தினள். அழகிய பரந்தகையையுடைய வீரனாகிய அநிருத்தன் கட்டிலில் நித்திரை செய்யப் பார்த்தனள். தந்திரத்தால் அப்படுக்கையோடு அவனையெடுத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து நீங்கிவந்தனள். சூத்திரப்பதுமைபோல அரசகுமாரனும் நித்திரையிலிருந்தனன். எ - று. (கூகூ)

தாங்கிய வமளி யோடுஞ் சோணித புரத்துச் சார்ந்தா
ளோங்கெயி லகன்று கோயில் புகுந்தன ளொலிமென் கோதை
பூங்குழ லவட்கு முன்ன ரமைத்தனள் புலம்பு தீர்ந்தாள்
வீங்கிள முகிண்மென் கொங்கை தழீஇக்கொடு வெம்மை தீர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) எடுத்துக்கொண்ட கட்டிலுடன் சோணித புரத்தையெய்தினள். உயர்ந்த மதிலைக்கடந்து அரண்மனையிற் பிரவேசித்தனள். வண்டுகளொலிக்கும் மெல்லிய கூந்தலையுடைய உஷைக்குமுன்னே வைத்தனள். அவள் அழுகையை யகன்றனள் உடனே உஷைபூரித்த இளமைவாய்ந்த கோங்கரும்பையொத்த மெல்லிய தனங்களில் தழுவிக்கொண்டு காமவெப்பத்தை நீங்கினள். எ - று. ()

சித்திர ரேகை யென்னுந் தேமொழிக் குதலைச் செவ்வாய்த்
தத்தையங் கனையா டன்னை வளைக்கையாற் றழுவிக் கொண்டாண்
முத்தணி முதல யாவும் மளித்தனண் முகிண்மென் கொங்கை
யுய்த்தனை யாவி யென்னு நினைதொறு முவகை பூத்தாள்.

(இ - ள்.) சித்திரரேகை யென்றுசொல்லும் மதுரமாகிய குதலைச்சொல்லை யும் செவ்விய வாயையுமுடைய தன்தோழியைச் சந்தோஷப்பெருக்கால் உஷை தழுவிக்கொண்டனள். முத்துமாலைமுதலிய பல சன்மானங்களைத் தந்தனள். அரும்பிய மெல்லிய கொங்கையையுடையாளே! என்னுயிரைத் தந்தாயென்று கூறிக் கருதுந்தோறும் ஆனந்த மதிகரித்தனள். எ - று. (௧௦௧)

அசைகழ லரசர் கோமான் விழித்தன னசுர னீன்ற
வுசையொடு முகிண்மென் கொங்கை யின்னல மினிதி னுண்டான்
குசைவிடு புரவித் தானைக் கோமகன் றடந்தோள் வைகி
நசைதரு கலவிப் பூச லுடொறும் விளைப்ப தானாள்.

(இ - ள்.) வீரகண்டாமணி யணிந்த இராசராசனாகிய அநிருத்தன் நித்திரைதெளிந்தனன். வாணாசுரன்பெற்ற உஷையுடன்கூடி அரும்பியமெல்லிய கொங்கையின் இனிய நலத்தைச் சுகமாக அநுபவித்தனன். கடிவாளம் பூட்டிய குதிரைச்சேனையையுடைய அம்மன்னவனுடைய பரந்த தோளிற்றங்கி விருப்பத்தைச்செய்யும் புணர்ச்சியாகிய காமப்போரைத் தினந்தோறுஞ் செய்வாளாயினள். எ - று. (௧௦௨)

நடந்தன சிறிது வைக னகைநிலாத் தரளச் செவ்வாய்
நுடங்கிடை கருப்ப மாகி நுதல்பசப் பூர நின்றாள்
கடம்புரை குவவுக் கொங்கை யரும்புகண் கறுத்து மீப்போய்க்
கிடந்தன நரம்பு பச்சென் றெழுந்தன கிளவிக் கிள்ளை.

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றன. ஒளிபொருந்திய சந்திரிகையை வீசும் முத்துப்போன்ற பற்களையும் சிவந்தவாயையும் ஒசிகின்ற இடையையும் கிள்ளை மொழியையுமுடைய உஷைபானவள் கருப்பமெய்திப் பசப்பெய்தி நின்றனள். கும்பத்தையொத்தகுவிவாகிய கொங்கையென்னும் அரும்புகள்கண்கறுத்து நரம்புகள் பச்சென்றுதோன்றி, கிளிமொழிமேலெழும்பிக்கிடந்தன. எ - று. (௧௦௩)

வள்ளெயிற் றசுரர் கோமான் கோயிலுள் வாயில் காப்போ
ருள்ளயிர்த் துணர்ந்தா ரீது மன்னவற் குரைத்து மென்னப்
பொள்ளெனப் புகுந்தார் நின்று கனைகழற் பொலந்தாள் போற்றி
யள்ளலங் களபத் தோளா னருகுவாய் புதைத்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கூர்மைவாய்ந்த பற்களையுடைய வாணாசுரன் மாளிகையின் உள்வாயிற் காவலர் மனதிற் சந்தேகித்து இவ்விடயத்தைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். அரசனுக் கறிவிப்போமென்று விரைந்து மன்னவன்பாற்சென்று சத்திக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த அழகிய பாதங்களைத் துதிசெய்து, அழகிய களபச்சேறணிந்த தோளையுடைய வாணாசுரனுக்கருகே வணங்கி வாய்பொத்தி நின்றார்கள். எ-று.

ஆங்கவர் தாழ நோக்கிக் குண்டல மருகு தாழ்ந்து
தூங்குற மகுடஞ் சாய்த்தான் சொற்றன சுருக்கொண் டேற
வீங்கிய வெகுளி வெந்தீ மிக்கெழ வெழுந்து போனான்
றேங்கம ழலங்க லோதி யுசையுழைச் சென்று சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காவலாட்கள் வணங்கக்கண்டு, குண்டலமானது பக்கலில் அசைவுறும்படி கிரீடத்தைச் சாய்த்தான். அவர்கள் சொல்லிய சொற்கள்

செவியில் சுறுக்கென நுழைய, பூரித்த கொடிய கோபாக்கினியானது மேலோங்கியதிகரிக்கப் புறப்பட்டுச்சென்று, மணம் வீசுகின்ற மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய உஷையினிடத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்தனன். எ - று. (௧0௫)

தீதெறு சினத்த னாகி நிருதர்கோன் செல்வ தோரார்
சூதிழைத் தாட லுற்று ராங்கவர் தொடர நோக்கி
யேதில னிவனைப் பற்றி யெற்றுமி னெறிமி னென்றான்
கோதறு குணத்தான் வீரத் தண்டொரு தடக்கை கொண்டான்.

(இ - ள்.) அசுரேசனாகிய வாணாசுரன் இதனால் தீச்சிந்துங் கோபமுடையவனாகிச் செல்வதை யுணராதவர்களாய், அவர்கள் அவ்வரண்மனையினுள்ளே சொக்கட்டான் காய்களைப்பரப்பி யாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். தொடர்ந்து செல்லக்கண்டு அயலானாகிய இவனைப்பிடித்து இடியுங்கள் வெட்டுங்களென்றான். குற்றமற்ற குணத்தையுடைய அநுருத்தன் வீரந்தரும் தண்டாயுதத்தை விசாலமான கையிற் பிடித்துக்கொண்டான். எ - று. (௧0௬)

எறிந்தன ரடுகோல் வாங்கி யெய்தன ரிவைக ளெல்லாஞ்
சொறிந்தன வெனினுஞ் செய்யா வாங்கவன் சுழற்று தண்டான்
முறிந்தன பிடருந் தாளு முழவடு திரடோட் குன்றுஞ்
செறிந்தன குருதிச் சேற்றிற் றண்டொடுந் தேயத் தேய்த்தான்.

(இ - ள்.) வில்லைவளைத்து நாணோசையெறிந்து கொல்லத்தக்க அஸ்திரங்களை விடுத்தார்கள். இவையாவுஞ் சொறிந்தன வென்றாலும், அவன் சுழற்றுகின்ற தண்டாயுதத்தால் ஒன்றுஞ் செய்யாவாயின. தோள்களுந் தாள்களும் முறிந்தன. மத்தளத்தைவென்ற திரண்டதோள்களாகிய மலையுஞ்செறிந்தன. உதிரச்சேற்றில் தண்டாயுதத்தோடுந் தேயும்படி தேய்த்தனன். எ - று. (௧0௭)

வந்துவந் தெழுந்த சேனை யாவையு மண்டை துண்டந்
தந்தனர் மூளைச் சேற்றிற் சறுக்கின ருறுக்குந் தோறுஞ்
சிந்தினர் சிதறி மீண்டார் செழுமணி வயிரத் தண்ட
மந்தகன் றுணுக்குற் றேங்கச் சுற்றின னடல்வேற் காளை.

(இ - ள்.) மேன்மேலும் வந்து போர்க்கெழுந்த சேனை நாயகர்களெல்லாம் மண்டைகள் பிளவுபட்டார்கள். மூளைகள் சேற்றில் சறுக்கினார்கள். அதட்டுந்தோறும் சிந்திச் சிதறித்திரும்பினார்கள். வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய காளையாகிய அநுருத்தன் செழிய நவமணிகள் பதித்த வச்சிரதண்டாயுதத்தை இயமனும் விரைந்து பயப்படும்படி சுழற்றினன். எ - று. (௧0அ)

புனைகழ னிருத னந்தப் புரத்துள மகளிர் யாருங்
கனைகட லரவ மென்னக் கரநெறித் தலறு நின்றார்
முனைகொள்வே னிருதர் வாழ்க்கை முடிவுநா ளிதுகொ லென்ன
வனைகுர லரவ மற்றைத் திகந்தமுற் றெழுந்த வன்றே.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த வாணாசுரனுடைய அந்தப்புரத்திலுள்ள மாதர்களெல்லாரும் சத்திக்கின்ற கடலொலிபோலக் கையைநெரித்துக்கொண்டு அலறினார்கள். கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்திய அசுரர்கள் வாழ்க்கை முடிவெய்துங்காலம் இதுதானோவென்று சொல்லத்தக்க அத்தகைய குரலோசையானது மற்றத்திசைகளெல்லாவற்றிலும் அப்பொழுது எழும்பின.

வரைமுழை திறந்து போந்த வாளரி மடங்க லொப்பான்
றிரைபொரு தடக்கைத் தண்டா லரைத்தனன் சேனை யெல்லாங்
கரையழித் தொழுகு செந்நீர் கண்டன னவுணர் கோமா
னிரைமணித் தடக்கை மாட்டிப் பிடிப்பனென் றெதிர நேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மலைக்குகையைத் திறந்துகொண்டு வந்த ஒளிதங்கிய சிங்கவேற்றினையொத்தவனாகிய அநிருத்தன் அலையையொத்த விசாலமான கையிலேந்திய தண்டாயுதத்தினாலே சேனைமுற்றும் அரைத்துவிட்டனன். அசுரேந்திரனாகிய வாணாசுரன் எல்லைகடந்து பெருகுகின்ற உதிரவெள்ளத்தைப்பார்த்தனன். வரிசையாகிய மாணிக்கத் தூண்போன்ற பரந்தகைகளைமாட்டி இவனைப் பிடிப்பேனென்று எதிர்ப்படலாயினன். எ - று. (கசo)

பற்றினன் றடக்கைத் தண்டம் பன்முறை கீழு மேலுஞ்
சுற்றினன் சுற்ற லோடு மவுணனுந் துணுக்கங் கொண்டா
னிற்றவன் றன்னைப் பற்ற லரிதென வெண்ணி நின்றான்
பெற்றமே றுகைத்தோ னாக பாசத்தாற் பிணித்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அநிருத்தன் தன்விசாலமானகையில் தண்டாயுதத்தைத்தாங்கினன். கீழுமேலுமாகச் சுழற்றினன். அப்படிச் சுழற்றவும் வாணாசுரனும் மனந்துணுக் கெய்தினன். இவ்வகையாக இவனைப்பிடித்தல் அருமையென்று கருதியிருந்தனன். பின்னர், இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்திய சிவபெருமானுடைய நாகபாசத்தினாலே கட்டிக்கொண்டனன். எ - று. (ககக)

கண்டன ளுசையென் றோதுங் கன்னிகை வெருவா நெஞ்சு
விண்டன ளலமந் தேங்கி வெய்துயிர்ப் பெறிந்து மாழ்கி
மண்டலத் தரசர் கோமாற் கிதுகொலோ வருமென் றெண்ணுந்
தண்டுணர் ரெரியிட் டாங்கு வெதும்பின டரிப்ப தோராள்,

(இ - ள்.) உஷையென்று சொல்லப்படும் கன்னிகை இதனைக்கண்டாள். அஞ்சாத மனமானது விண்டு வருந்தி யேக்கமுற்று வெவ்விய பெருமூச்செறிந்து விசனித்து, நிலவுலகிலுள்ள அரசர் தலைவனாகிய உனக்கு இதுவா சம்பவிப்பது? என்றெண்ணமிட்டு, குளிர்ந்த மலர்க்கொத்தினைத் தீயிலிட்டாற்போலச் சகிக்க வழிதெரிய மாட்டாது வெதும்பினள். எ - று. (கசஉ)

பொங்கொளி மோலி காணேன் றிருமுகப் பொலிவு காணேன்
மங்கல மடந்தை நீங்கா வலையமுந் தோளுங் காணேன்
முங்கிய தரளக் காந்தி வெண்ணிலா முறுவல் காணே
னெங்கொளித் தென்னை நீத்தா யெறுழ்வலித் தடக்கை வேந்தே.

(இ - ள்.) அதிகரிக்கின்ற காந்தியையுடைய கிரீடத்தைக் காண்கிலேன். திருமுகத்தின் அழகினைக் காண்கிலேன். மங்கலம் பொருந்திய விஜயலட்சுமி எக்காலத்திலும் நீங்காத அணிந்த வாகுவலயத்தையுந் தோளையுங் காண்கிலேன். முத்துமாலையின் பிரகாசத்தையடக்கிய வெள்ளிய சந்திரிகை வீசும் தந்தபந்தி (புன்னகை)யைக்காண்கிலேன். எங்கேயொளித்துக்கொண்டு அடியாளைப்பிரிந்தனை? பெருவல்லபம் வாய்ந்த பரந்தகையையுடைய அரசனே! எ - று. (கசங)

தேன்பிறந் தொலிக்கு மாலைத் திருநெடுந் தடந்தோட் செல்வ
மான்பிறந் தனைய கண்ணார் முன்னர்நான் வருமா றுண்டே
யூன்பிறந் தெடுத்த யாக்கை யுயிர்சுமந் தோங்கி நின்றே
னென்பிறந் திருந்தேன் பாவி யிறப்பதொன் றறிகி லேனே.

(இ - ள்.) தேன்சிந்தி வண்டுகளொலிக்கும் மாலையணிந்த அழகிய நீண்ட பரந்த தோளையுடைய செல்வவானே! மான்பிறந்தாற்போன்ற கண்ணையுடைய மாதர்கள் முன்னே நான்வரும் வகையுளதாகுமோ? மாமிச தேகத்தோடுதித்த இவ்வுடலில் உயிரைத்தாங்கி வளர்ந்து நிற்கின்றேன். யாதுக்குப் பெண்ணாகப் பிறந்திருக்கின்றேன். பாவியாகிய நான் இறத்தற்கு வழியொன்றும் அறிந்திலன். (யாதுசெய்வேன்?) எ - று. (கககசு)

தழன்மணிக் கடகத் திண்டோ டாம்புகொண் டிறுக்கக் கண்டே
னிழன்மணி மகுட நீத்த நீண்முடி வறுமை கண்டே
னழன்மணி மருமச் செவ்வி யெவ்வழி யடைவே னையா
பழவினை யிருந்த வாபெண் பாவியாற் படுவ தீதோ.

(இ - ள்.) தீப்போன்ற (செம்மணியாகிய) மாணிக்கங்களிழைத்த வாகு வலயமணிந்த வலிய தோளினைப் பாசத்தை வீசிப்பிணிக்கக்கண்டேன். நிழல் செய்யத்தக்க ரத்தினங்களிழைத்த கிரீடத்தை யகற்றிய நீண்ட (வறுமையாகிய) வெறுமுடியைப் பார்த்தேன். சூரியன்போன்ற காந்தியுடைய உள்திருமார் பின் பொலிவை எவ்விடத்தில் இனிக்காணப் பெறுவேன்? ஐயனே! பழவினை யிருந்தவகை, பெண்பாவியாகிய அடியாளால் படுந்துயர மிவையோ? எ - று.

எனவெடுத் தரற்றி நின்று வீங்கிவ ளசுரன் கோயின்
முனைவழி நிகழ்ந்த வெல்லா நாரத முனிவன் கேட்டா
னினைதரு முளத்த னாகித் துவாரகை யெய்தச் சென்றான்
றனைமலர்த் துளவி னோற்கு நடத்தின னிகழ்ந்த வெல்லாம்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு இப்பொழுது இவ்வுஷை அழுது புலம்பிக்கொண் டிருந்தனள். வாணாசுரன் மாளிகையில் யுத்தமுகத்தில் நடந்த வரலாறுகளை யெல்லாம் நாரதமுனிவர் கேட்டுணர்ந்து வருந்திய மனதையுடையவராகித் துவாரகாபுரியை யடையப்போய், குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்ந்ததுளவமாலை தரித்த கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாவற்றையுந் தெரிவித்தனர்.

நாரத னுரைப்பக் கேட்ட கண்ணனு நளினச் செங்கை
வார்கழற் குமாரற் றேடி மறுகிய மறுக்கந் தீர்ந்தா
னாரம ருடற்ற வேண்டுங் காலம்வந் தடுத்த தென்னாப்
போர்கெழு வயிரத் திண்டோ ளடிக்கடி புளகம் பூத்தான்.

(இ - ள்.) நாரதமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரானும், தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கையையுடைய நெடிய வீரக்கழலணிந்த புதல்வனைத்தேடி வருந்திய துன்ப மகன்றனன். பொருந்திய போர்புரிய வேண்டியகாலம் வந்து சம்பவித்ததென்று, போர்வன்மைமிக்க வச்சிரத்தம்பம்போன்ற வலியதோள் கள் அடிக்கடி புளகித்தனன். எ - று. (ககள)

எழுகநஞ் சேனை யென்று பணிமுர சியம்பச் சொற்று
ணிழிமதக் களிற்றின் மேல்கொண் டியன்முர சறைவ தானார்
சுழிதிரைப் பரவை யார்த்த நுண்மணற் றொகைக்கு மீப்போய்
கழிபெருங் கணக்கை நீத்த கடற்படை யெழுந்த தன்றே

(இ - ள்.) நம்முடையசேனை போருக்கெழுகவென்று அழகியபேரிகை முழக்கும்படி கட்டளையிட்டனன். அக்கட்டளைபெற்று, சொரிகின்ற மதத்தை யுடைய யானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு அழகிய பேரிகையறைந்தார்கள். சுழிக்கின்ற அலைகள் நிரம்பிய சமுத்திரத்திற் பொருந்திய நுட்பமாகிய மணற்றொகைக்கும் மேம்பட்டு, மிகப்பெரிய தொகையை யகற்றிய சேனாசமுத்திரம் போருக்கெழுந்தது. எ - று. (கக அ)

நெடுமுகி றடவிச் செல்லு மழிமத நெடுநல் யானை
படுகட லுருவு கொண்டா லெனப்பல பரந்து செல்ல
விடுவயப் புரவி யந்நீர்த் திரையென வெகுண்டு பாயச்
சுடர்முடிப் புலவர்க் கேயு மளப்பருஞ் சேனை தொக்க.

(இ - ள்.) பெருங்கடலானது வடிவெடுத்து வந்தாற்போல, நெடியமேகத்தையளாவிச் செல்லுகின்ற மதஞ்சொரியும் பெரிய நல்லயானைகள் பலவிரைந்து செல்லவும், வெற்றிபொருந்திய குதிரைகள் அந்நீரின் அலைபோலக் கோபித்துப் பாயவும், ஒளிவீசுங் கிரீடமணிந்த தேவர்கட்கு ஒப்பாகும் அளவிடற்கரிய சேனைத்தொகுதி சேர்ந்தன. எ - று. (ககக)

கொடிநெடுங் கொடிஞ்சித் திண்டேர் நெடுநிலங் குழியச் செல்ல
விடுகுர லதிர்ச்சி யெட்டுத் திக்கையும் விழுங்கிக் கொண்ட
தொடுகட லுவரி யெல்லாந் திடர்படத் தூளி போர்த்த
படுமணிப் படம்பொ றுமை யனந்தனும் பதைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) கொடிகள் கட்டிய நெடிய கொடிஞ்சியையுடைய வலியதேர்கள் பெரிய பூமியானது புதைபடும்படி செல்லுதலாலுண்டாகிய குரலதிர்ச்சியானது அஷ்டதிசைகளையும் விழுங்கிக்கொண்டது. தோண்டப்பட்ட கடல் முழுவதும் மேடுபடும்படி புழுதிமூடிக்கொண்டது. பெரியமாணிக்கம் பொருந்திய படமானது சுமைதாங்க மாட்டாமல் ஆதிசேடனுந் துடிப்பதானான். எ - று. (கஉ0)

தொன்னிலைப் பரவை யேழு மொருவழித் தொடர்ந்த வாபோல்
வன்னகப் புலவுப் பேழ்வாய் வாளரி மடங்க லொப்பார்
பன்னெடுஞ் சேனைத் தானை காவலர் பரந்து மொய்த்தார்
பொன்னெடுஞ் சிகரத் திண்டோ டினவுறப் பொருமா நின்றார்.

(இ - ள்.) பழமைத்தன்மை வாய்ந்த சப்த மகாசமுத்திரங்களும் ஒருவழியாய்த் தொடர்ந்துவந்த வாறுபோல, வலிய நகத்தையும் புலான் மணங்கமழும் பிளவுபட்டவாயையுமுடைய வொளிதங்கிய ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவர்களாய், பலபெருஞ் சேனையின் படைக்காவலர்கள் எங்கும் பரவி நெருங்கி நெடியபொன் மலைபோலும் வலியதோள்கள் தினவுண்டாக ஆர்ப்பரித்தார்கள். எ-று. (கஉக)

வனை துகிற் கதலி மீப்போய் வன்சிறைப் பறவை மானப்
புனைமணிக் கவிகை யெல்லாம் வெண்சிறை யனமே போல

வினமணிக் கவரி யீட்டம் வெண்டிரைப் புணரி யேய்ப்பக்
கனைகடற் றானை மற்றோர் கருங்கட னிகர்த்த மாதோ.

(இ - ள்.) அலங்கரித்த வஸ்திரத்தாலாய விருதுக்கொடிகள் மேலோங்கிச் சென்று வலிய சிறகையுடைய பறவைபோலவும், அணிந்த மணிகளையுடைய குடைகளெல்லாந் தெள்ளிய சிறகையுடைய அன்னத்தைப்போலவும், தொகுதியாகிய இரத்தினங்கள் பதித்த சாமரைக்கூட்டம் வெள்ளிய அலையையுடைய சமுத்திரத்தைப் போலவும் விளங்குதலின், கோஷத்தையுடைய சமுத்திரத்தை யொத்த அச்சேனையானது பிறிதொரு கருங்கடலையு மொத்திருந்தது. எ - று.

பொலங்கழ லரவ மற்றைப் புரவியின் சிரிப்பு வீரத்
துலங்கெழு வயிரத் தோளா ருரப்பொலி நீழல் சீறி
நிலம்பகக் குமுறிப் பாயு நீணிறக் கொடுங்கை யானைக்
குலங்கொடு பிளிறு மோதை யொருவழிக் குழீஇய வன்றே.

(இ - ள்.) அழகிய வீரக்கழலின் அதிர்ப்பொலியும், குதிரைகளின் கனைப் பொலியும், வீரத்தின் வன்மை மிக்க வச்சிரத்தம்பம்போன்ற தோளையுடைய போர்வீரர்களின் அதட்டுகின்ற ஆர்ப்பரிப்பும், தன்னிழலைக் கோபித்துப் பூமியானது பிளவுறும்படிகுமுறிப்பாய்கின்ற நீலநிறம் பொருந்திய வளைந்த கையையுடைய யானைக்கூட்டங்களின் வலியபிளிறுதலா லுண்டாகிய ஓசையு மொருவழியாகக்கூடின. எ - று. (கஉகூ)

கரும்பனைத் தடக்கை நால்வாய்க் களிற்றிழி மதத்தி னானும்
பொருந்திரை யுகண்ட வாபோற் புரவிவாய் விலாழி யானு
மருந்திறல் வயவர் திண்டோட் சாந்தழிந் திழித லானும
வருந்திய புவனப் பேதை முதுகுற வழுக்கு வாரால.

(இ - ள்.) கரிய பனைமரத்துண்டுபோன்ற பரந்தகையையும் [நால்வாய்] தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய யானையின் சொரிகின்ற மதப்பெருக்கினாலும், (பின்சென்று) போர்செய்யும் அலைகள் புரண்டவாறுபோலக்குதிரைகளின் வாயினின்றிழியும் [விலாழி] நுரையினாலும் அரியவல்லபமுடைய போர்வீரர்களின் திண்ணிய புயத்திலணிந்த செஞ்சந்தனக் குழம்பு அழிந்து சொரிதலாலும், வருத்தமெய்திய பூமியாகிய பெண்ணின் முதுகிற்பொருந்தக் கால்வழுக்குவாராயினர். எ - று. (கஉச)

முற்பட நடந்த தானைச் செதும்பிகல் முனைவ ரேறிப்
பிற்பட நடந்த திண்டே ராழியிற் பெருந்தூ ளாகி
யெற்படு மிரவி யோட்டு மெழுபசும் புரவி போர்த்து
நிற்பன திகந்த மெல்லாம் பொதிந்தன நிமிர்ந்த தூளி.

(இ - ள்.) முற்பட்டு நடந்தசேனைகளாலாகிய சேறானது வலிதங்கிய போர்வீரர்கள் ஏறிப்பிற்பட்டு நடத்தும் வலியமைந்த தேர்களின் சக்கிரத்தினால் பெருந் தூளாகி, இருளையகற்றும் சூரியன்செலுத்துகின்ற பசுநிறமமைந்த எழுபுரவியைமூடிக்கொண்டு விளங்குகின்ற திசைகளெல்லாம் எழும்பிச்சென்ற தூளிகள் பரந்தன. எ - று. (கஉரு)

பரந்தெழு பூழ்தி யுள்ளம் படுத்தெடுத் தளவிட் டாலுஞ்
சுரந்தெழு பனியின் ருரைத் துளியொரு தொகையிட் டாலு
நிரந்தெழும் பரவைத் தானை நிலைதெரிந் தளவை கூறிப்
புரிந்தவ ருளரேல் வையத் தவர்களே புலமை மிக்கோர்

(இ - ள்.) பரவியெழுந்த புழுதியை மனத்தாற் கணித்தெடுத்து அளவு சொன்னபோதிலும், சுரந்து துளிக்கும் பனித்தாரையின் துளிகளை யொருகணக் கிட்டபோதிலும், நிரம்பியெழுந்த கடல்போன்ற சேனையின் நிலைமையையுணர்ந்து அளவுபடுத்திச்சொல்லவல்லவரிருப்பராயின், அவர்களே நிலவுலகத்திற்கணிதநூற்புலமையில் மிகுந்தவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். எ - று. (கஉசு)

படுகுர லெழுந்து வீங்கும் பல்லிய விடிப்பி னோங்கி
விடுசுடர் வயிர வொள்வாண் மின்னொளி மருட்டிக் காட்டிக்
கொடிவிடு துவச நீழற் காரொளி யடையக் கொற்ற
நெடுநக ரொழியத் தானை மழைப்புய னிமிர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) பெருங்குரலிட்டு முழங்கும் பலவாத்தியங்களின் இடிப்பினுலுயர்ந்து, சுடர்விடுகின்ற வொளிபொருந்திய வச்சிரவாளினால் மின்னலொளியை மயக்கிக்காட்டி விருதுக்கொடியாகிய துவசங்கள் தந்த நிழலினுற் [கார்] கரிய வொளியை யடைதலால் வெற்றிபொருந்திய நெடிய நகரத்தைநீங்க, அச்சேனையானது மழைசொரியுஞ் சூல்கொண்ட மேகத்தையொத்திருந்தது. எ - று. ()

எழுபுய லெழுந்து விம்மி யினத்தொடு மிடித்துப் பொங்கிப்
பொழிபல புனலு மேழு பரவையும் புரண்டு போகி
முழுதொரு வழிக்கொண் டாற்போ னடந்தன மூரித் தானை
யிழிதக வுடைய வாணன் சோணிதத் திறுத்த தன்றே.

(இ - ள்.) சப்தமேகங்களு மொன்றுயெழுந்து பூரித்துத் தம்மினத்தோடு மிடித்து அதிகரித்துப் பொழிந்த மழைவெள்ளமுஞ் சப்தசாகரங்களுங் கரைபுரண்டு பாய்ந்து முற்றுமொருவழிக் கொண்டாற்போல் அவ்வலிய பெருஞ் சேனையானது நடைகொண்டு இழிதகைமை பொருந்திய வாணுசுரனுடைய சோணிதபுரத்தை யடைந்தது. எ - று (கஉஅ)

ஐந்துட ஞறு கோடி நிவந்தெழு மக்கு ரோணி
பைந்துகிற் கதலித் தானை படுகொடி யிஞ்சி சூழ
வெந்தழற் றறுகட் பேழ்வாய் வெள்ளெயிற் றசுர னோர்ந்தா
னெந்தையெம் பெருமான் முன்ன ரருளிய வெல்லை யொல்லை.

(இ - ள்.) முப்பதுகோடி யென்னுங் கணக்கோடுயர்ந்த அக்குரோணிகளாகிய பசிய விருதுக்கொடிகளேந்திய சேனை வளைதல் பொருந்திய மதில்சூழ, வெவ்விய தீயைச்சொரியுங் கோபக்கண்ணையும் பிளவுபட்ட வாயையும் வெள்ளிய பல்லையுமுடைய வாணுசுரன், எமது தந்தையுந் தலைவனுமாகிய சிவபெருமான் தனக்குப் பூர்வமருளிச்செய்த காலகணிதத்தை யுணர்ந்தவனாயினன். எ-று.

படுகடற் பரவைத் தானை யாங்கவன் பரிந்த நாட்டை
யடுதிறத் திரியல் போக்கி வெள்ளிடை யடையச் செய்தக்

கொடுகில வெயிற்று வெங்க ணசுரர்கோன் கொதித்துப் பொங்கி
விடுபரி வெள்ளத் தானை வம்மென விளிப்ப தானான்.

(இ - ள்.) ஆழமாகிய கடல்போலப் பரவுதலுடைய சேனையானது அவ்வாணாசுர னரசுபுரிந்த சோணிதபுரியைக் கொல்லும் வல்லமையாற் பலரையும் புறத்தே துரத்தி வெற்றிடங்களிலோடச்செய்தது. வளைந்த பிறைச்சந்திரன்போன்ற பற்களையுங் கோபக்கண்ணையுமுடைய அசுரேசனாகிய வாணன் கோபமிகுந்து விரைவிற் செலுத்தத்தக்க வெள்ளக் கணக்காகிய குதிரைமுதலிய சேனைகளை வருகவென்றழைப்பவனாயினான். எ - று. (கஙo)

என்னிடைப் பிறந்த வைஞ்ஞூற் றிரட்டியி னிவர்ந்த தோட்குப்
பின்னிடு துளவ மாயோன் பேடியிற் றணந்து போனான்
புன்னுனை யுகிர்த்தாட் பூசை புலியெனிற் புலியே றொப்பா
ரென்னெனப் படுவ ரென்னா வெண்ணில னிகற்குப் போந்தான்.

(இ - ள்.) என்னிடத்துதித்த பெரிய ஆயிரந்தோள்களுக்குப் பன்முறை பின்னிட்டோடிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணன் நபும்சகனைப்போலப் போர் செய்தாற்றாது புறந்தந்து போயினான். புல்லினுனிபோன்ற (நுண்ணிய) நகம் பொருந்திய காலையுடைய வொருபூனையானது புலியென்றுசொல்லிக்கொண்டால் ஆண்புலியை யொப்பானவர்கள் யாதென்று சொல்லப்படுவார்க ளென்றெண்ணாமல் இப்பொழுது மீண்டும் போர்புரியவந்துள்ளான். எ - று. (கஙக)

வருகவென் றுரைத்த மாற்றத் தெழுந்தன வயவெஞ் சேனை
கருமுகிற் கணத்தை யொப்பார் வடவையிற் கனலுங் கண்ணார்
திருகிய சினத்தார் வானந் தீண்டிய சிகரத் தோளா
ருருமென முழக்க மிக்கார் மொய்த்தன ரொருங்கு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) வருகவென்றுகூறிய வார்த்தையால் வலியசேனையானது போர்க்கோலமெய்திப் புறப்பட்டது. கரிய மேககூட்டத்தை யொத்தவர்களும் வடவாக்கினிபோல எரியும் விழியையுடைவர்களும், மாறுபட்ட கோபத்தையுடையவர்களும், ஆகாயமளாவிய தலையையும் தோள்களிற் பொருந்திய இடியொலிபோன்ற மிக்க முழக்கத்தையுடையவர்களுமாய் நெருங்கி ஒருசேரச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். எ - று. (கஙஉ)

கல்லெனக் கலிக்குஞ் சேனை யளவையிற் கண்ணு றுவா
லொல்லென வொலிக்கு மோதை யும்பருந் துணுக்கங் கொண்டார்
வில்லினர் வயிர வாளர் தினவுறு வீரத் தோளார்
பல்லியந் துவைப்பப் போந்தார் படுகடல் பருகும் வாயார்.

(இ - ள்.) கல்லென்று முழங்குஞ் சேனையானது அளவைக் குட்படாதது. ஒல்லென்று சத்திக்கும் ஓசைப்பெருக்கினால் தேவர்களும் அச்சமெய்தினார்கள். வில்லேந்தியவர்களும் வச்சிரவாளைத் தாங்கியவர்களும் தினவெடுக்கும் வீரந்தங்கிய தோளையுடையவர்களும், ஆழமாகிய கடலைப்பருகத்தக்க வாயைவாய்ந்தவர்களுமாகப் பலவகை வாத்தியங்கள் கோஷிக்க நடந்தார்கள். எ - று. (கஙஙு)

ஏந்துறு முலக மீரே ழோர்கரத் தெடுத்துக் கொள்வார்
காந்துறு தெறுகட் டியாற் கருங்கடல் சுவற்றுந் தீயோர்
பாந்தளின் மகுட கோடிப் பருமணி பறிக்குங் கையார்
போந்தனர் கடலங் தானைப் பொருந்திறற் றலைவர் யாரும்.

(இ - ள்) ஆதிசேடன் தாங்கிய பதினான்குலகங்களையும் ஒரேசையில் எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கவர்களும், காந்துந்தன்மை பொருந்திய கொடியகண்ணினின்றுள்ள அக்கினியாற் கரிய சமுத்திரத்தையும் வறளச்செய்யத்தக்க கொடியவர்களும், ஆதிசேடனுடைய கிரீடகோடிகளிலமைந்த பருத்த சிரோரத்தினங்களைப்பறிக்கத்தக்க கையையுடையவர்களுமாக அழகிய சமுத்திரத்தை யொத்த சேனையாகிய போர்புரியத்தக்க வல்லபமுடைய போர்வீரர்களெல்லாரும் வந்தார்கள். எ - று. (கரு௪)

எண்ணருங் கணக்கி னீத்த வெட்குவை யெண்ணிட் டாலுங்
கண்ணுதற் கரிய சேனைக் கருங்கடல் பரந்த தம்மா
வண்ணவான் கொடிக்கோட் டிஞ்சி மணிநெடு வாயி னீப்பார்
திண்ணெடுந் திரைகொண் டாடுங் கடன்மடை திறந்த வாபோல்.

(இ - ள்.) கணக்கிடுதற்கரிய தொகையிற்கழிந்த எட்குவியலைக் கணக்கிட்டபோதிலும், கணக்கிடற்கரிதாகிய சேனையாகிய கரியகடலானது பரவியது. குளிர்ச்சிவாய்ந்த நெடிய அலைகளால் அசைந்துகொண்டிருக்கும் சமுத்திரமானது மடைதிறந்து பாய்ந்தாற்போல, அழகிய ஆகாயமளாவிய கொடிகள் கட்டிய சிகரத்தையுடைய மதிலின் அழகிய நெடியவாயிலைக் கடப்பாராயினர்.

சில்லியங் கொடிஞ்சித் தேரோ திரைபொரும் புரவிக் காடோ
செல்லென முழங்கும் பூட்கைச் சிறுவிழிச் சிகரக் குன்றோ
மல்லலந் திரடோள் வீர வயவரோ மிகுதி யோர்வான்
றொல்லையம் புலவர்க் கேனு மரிதெவர் தொகுக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) அழகிய சக்கரத்தையும் மொட்டினையுமுடைய இரதங்களோ? அலைகள்போல வரிசையாகவரும் துரகத்தொகுதியோ? வளந்தங்கிய அழகிய திரண்ட தோளையுடைய காலாட்களோ? இச்சேனையிற் பெருந்தொகையென்றுணர்தற்கு, பழமையாகிய தேவர்களுக்கானாலும் அரிதாகுமானால், வேறெவர் தாம் அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லவர்? எ - று. (கருரு)

வாளினர் சிகரி யேந்துங் கரத்தினர் வயிர மேருத்
தோளின ருவரி யேழுஞ் சுவற்றுறப் புறத்தா லெற்றுந்
தாளினர் மறலி யேனுந் துணுக்குறும் வயிரத் தண்டார்
கோளிளம் பிறைபூத் தோங்கு மழைமுகிற் குழுவை யொப்பார்.

(இ - ள்) வாட்படையேந்தியவர்களும், மலைகளைத்தாங்கிய கைகளையுடையவர்களும், வச்சிரத்தம்பம்போலும் மேருவரைபோலும் விளங்குந் தோளைத்தாங்கியவர்களும், சத்தசமுத்திரங்களும் வறண்டுபோக வெளியே யெற்றத்தக்க காலையுடையவர்களும், இயமனேயென்றாலும் (எதிர்த்தகாலத்தில்) அஞ்சத்தக்க வச்சிர தண்டம் பிடித்தவர்களும், வலிய இளம்பிறைச் சந்திரன் பிரகாசித்து விளங்கும் சூல்கொண்ட மேகசாலம்போன்ற (வக்கிரதந்தம் பிரகாசிக்கும் கரிய உடலையுடைய)வர்களும் (ஆக.) எ - று. (கருஎ)

அளவெழு வயவெஞ் சேனை மதிளகத் தளவை நீத்த
கிளைபடு வயிரத் தோளா னுருமெனக் கிளத்துஞ் சொல்லான்
வளையெயிற் றசுரர் கோமான் வாளரி மடங்கல் போல
விளைசினஞ் சுறுக்கொண் டேற வெள்ளிடை யெழுந்து போந்தான்.

(இ - ள்.) கணக்கிறந்த வெற்றிபொருந்திய வலியசேனையானது மதிலிடத்தின் எல்லையைக்கடந்தது. கிளைபட்ட வச்சிர தம்பம்போன்ற தோளையுடையவனும் இடிபோலக் கர்ச்சித்துப்பேசுங் குரலையுடையவனும், வளைந்த பற்களையுடைய அசுரர் தலைவனுமாகிய வாஞ்சுரன், ஒளிதங்கிய ஆண்சிங்கம்போல உண்டாகிய கோபமானது விரைந்து அதிகரிக்க வெளியே புறப்பட்டு வந்தனன்.

பீதகப் பசும்பட் டாடை மருங்கொடும் பிறழ வீக்கி
மீதகக் கொய்யஞ் சாத்திக் கொடுக்கிரு மருங்கு வீழ்த்துத்
தீதகு வயிர வொள்வாள் கச்சொடுஞ் செறிந்து வானத்
தாதவற் கிழிவு காட்டுங் கனைகழ லடியிற் சேர்த்தி.

(இ - ள்.) பசும்பட்டாகிய பீதகவாடையை இடையிலே பிறழும்படி கட்டி மேலே கொய்சகமணிந்து, கவைத்தாளை யிருபுறத்திலும் விழுத்தி, நெருப்புப் போன்ற வச்சிரவாளை அரைக்கச்சுடன்கட்டி, ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனுக்கும் இழிதலக்ஷணையைக் காட்டத்தக்க சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணியைத் தன் காலில் அணிந்துகொண்டு. எ - று. (கருகூ)

மனவிழைத் தியற்று வாகு வலயமார் குவட்டுத் தோண்மேற்
றினவுதேய்த் திடுவ போலக் கிம்புரிக் கடகஞ் சேர்த்தி
வனைமணித் தொகுதிச் சன்ன வீரமு மாறிச் சாத்திப்
புனைமணித் தடந்தோ ணக்கிக் குண்டலம் புரளா நின்றான்.

(இ - ள்.) இரத்தினங்க ளிழைத்துச்செய்த வாகுவலயம் புனைந்த தோளின்பேரில், தினவைத்தேய்த் தகற்றுவனபோலக் கிம்புரிக்கடகந்தரித்து அலங்கரிக்கின்ற நவமணித்தொகுதியாலாகிய சன்னவீரத்தையும் மாறுபடவணிந்து, குண்டலமானது அழகமைந்த பரந்ததோளை வருடிப்புரளும்படிபூண்டு விளங்கினான். எ - று. (கசO)

இனமணித் தொகுதிக் காந்தி வேறுவே றிமைத்துக் காட்ட
வனமணி மகுடஞ் சாத்திப் பட்டமு மருகு வீக்கிப்
புனைவிரற் சரடு கோதை வலமிடம் புதையப் போர்த்தான்
முனைமுகப் பகழி யோயாத் தூணியு முதுகு சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) வெவ்வேறினமாகிய இரத்தினத் தொகுதிகளின் பிரகாசமானது கூட்டங்கூட்டமாகப் பிரகாசித்துக் காட்டும்படி அழகிய நவரத்தின கிரீடமணிந்து, அதற்கருகே பட்டத்தையுமணிந்து, விரலினாலே சரட்டிற்புனைந்த மலர்மாலையை வலமிடமாகப் புதைபடும்படி தரித்தான். போர்முகத்திலே அம்புகள் நீங்காத அம்பறாத்தூணியையும் முதுகிற்கட்டினான். எ - று. (கசக)

தற்பொதி சேமத் தோரோ ராயிரந் தழுவச் சொற்றான்
விற்படை நூற்றுப் பத்தின் மேலென விளம்பி விட்டான்
கொற்படை நெடுவே ரேட்டி தோமரங் கொடுவா ணேமி
பற்படை யமைக்க வென்றான் றன்னுடைப் பரவைத் தேர்மேல்.

(இ - ள்.) தன்னைச்சூழ்ந்து மறைத்துள்ள ஓராயிரஞ் சேமத்தேர்கள் அடையும்படி உத்தரவளித்தான். அன்றியும் ஆயிரத்திற் கதிகமான விற்படைகளையும், கொல்லத்தக்க நெடியவேலாயுதங்களையும் தோட்டி தோமரம்கொடுவாள் சக்கரமுதலிய பலவகை ஆயுதங்களையும் தன்னுடைய பரவுதலமைந்த தேரின்மேல் அமர்த்துகவென்று சொல்லிவிட்டான். எ - று. (கசஉ)

தன்னுடைக் கோயி னீங்கி வாயிலிற் றழுவச் சார்ந்தா
னென்னையா ளுடைய கோமா னிருந்துழி யெதிர நின்றான்
பொன்னவி ரலங்கு வேணிப் புங்கவ போற்றி யென்னு
நின்னல தமர்க்கு யானே யேகல னிமல வென்றான்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய அரண்மனையைவிட்டுநீங்கி வாயிலையடைய வெளிச்சார்ந்தான். என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய விடத்திலே நேராக நின்றவணுகி, பொன்போலப் பிரகாசித் தசைகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானே! போற்றியென்று துதிசெய்து, மலரகிதனே! தேவரீரையன்றி யானொருவனாகவே போருக்குப்போக மாட்டேனென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று. (கசங)

பூங்குழ லுமையை நீக்கிப் புகர்முகப் பிள்ளை யோடும்
வாங்குவேற் குமர னோடு மன்னிய கணத்தி னோடும்
வீங்குநீ ரொலிக்கும் வேணி விண்ணவர் பெரும வின்னே
யாங்கணுற் றடைதி யென்னு வெழுந்தன னசுர னோடும்.

(இ - ள்.) பெருக்கெடுத்த கங்காசலமானது கோஷிக்கின்ற சடையையுடைய தேவநாயகராகிய சிவபெருமானே! மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரை யிங்கேநீக்கி, புள்ளிகளமைந்த யானைமுகமுடைய மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயகக்கடவுளோடும், வேற்படையேந்திய இளையபிள்ளையாராகிய முருகக்கடவுளோடும், நிலைபெற்ற சிவகணங்களோடும், இப்பொழுதே போர்முகத்திற்கு வந்தருள்கவென்றுவேண்ட, சிவபெருமான் வாணாசுரனோடும் எழுந்தருளினர். எ - று. (கசச)

கொடிநகர்ப் புரிசை வாயிற் கோனகர் பிறகிட் டேகி
நெடுமுடிச் சிகரத் திண்டே ரேறின னிமிர்ந்த சேனை
யடுகொடிச் சேமத் திண்டே ராயிர மருங்கு சூழ்ந்த
துடியிடத் தோளை நோக்கிச் சுறுக்கொளச் சினக்குஞ் சொலலான்.

(இ - ள்.) துவசங்கள் கட்டிய நகர்மதிலையும் வாயிலையும் சிறந்த நகரத்தையும் பின்றச்சென்று, நீண்டமுடியமைந்த சிகரத்தையுடைய வலியதேரின்மீதேறினன். சைனியங்கள் புறப்பட்டன. கொல்லத்தக்க கொடிகள் கட்டிய வலிய ஆயிரஞ் சேமத்தேர்களும் பக்கலிற் சூழ்ந்துகொண்டன. அப்பொழுது, துடிக்கின்ற தன்னிடது தோளைப்பார்த்துக் கோபச்சொல்லையுடைய வாணாசுரன் விரைந்து. எ - று. (கசரு)

வாரிதி யமலை நீக்கி மாதிர மதிர வீக்கும்
பேரிய மதிர மற்றைத் திமிலையோ பிறங்கா நின்ற
தூரியங் கறங்கப் பம்பை துடியொடு முழவ மார்ப்பக்
காரிண ரோதி மாதர் கவரிகா லசைப்பச் சென்றான்.

(இ - ள்.) கடன் முழக்கையகற்றி, எண்டிசைகளும் அதிரும்படி வாரிறுக்கிய பெரிய வாச்சியங்கள் முழங்கவும், திமிலே முதலிய அழகுவிளங்கும் வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், பம்பை உடுக்கை மத்தளம் ஆகிய இவைகள் சத்திக்கவும், மலர்க்கொத்துக்களையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய மங்கையர் இருபுறத்திலும் சாமரையிரட்டவும் வாணசுரன் சென்றான். எ - று. (கசசு)

சேயிதழ்க் கமல பீடத் தந்தணன் முதல தேவ
ராயிர நயனம் பூத்த விந்திர னரம்பை நல்லார்
மீயுயர் விசும்பு மொய்த்தா ரெதுகொலோ விளைவ தென்னு
நாயகத் துளவத் தாற்கே நல்வினை பயக்க வென்றார்.

(இ - ள்.) சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரைமலர்ப் பீடத்தி லெழுந்தருளிய பிரமன் முதலான தேவர்களும், ஆயிரங்கண்கள் பிரகாசிக்கும் தேவேந்திரனும், தேவஸ்திரீகளாகிய நல்லவர்களும் யாதுவிளையுமோவென்றுமனதிற்கருதி, மேலோங்கிய ஆகாயவீதியில் நெருங்கியவராகி, துளசிமாலையணிந்த நாயகனாகிய திருமாலுக்கே நன்மையுண்டாகட்டுமென்று பிரார்த்தித்து நின்றார்கள். எ-று.

எதிர்ந்தன விருபாற் றானை யெதிரெழு மமலை தாக்கி
யதிர்ந்தன திசைக ளெட்டு மதிர்குர லாழி காலாற்
பிதிர்ந்தன வவனி யண்டம் பிளந்தன பிறங்கு வைவாள்
விதிர்ந்தன திமிலத் திண்போர் விளைத்தனன் விளைவ தோரான்.

(இ - ள்.) இருபக்கலிலுள்ள சேனைகளும் ஒன்றோடொன் றெதிர்ந்தன. அப்படி யெதிர்த்தெழுந்ததனாலுண்டாகிய பேரொலியானது தாக்கி அஷ்டதிசைகளும் அதிர்ந்தன. ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய கடலைக்காலாற் பிதிர்படுத்தின. உலகமும் அண்டகடாகமும் பிளவுபட்டன. பிரகாசிக்கின்ற கூர்மைவாய்ந்த வாட்படைகள் அசைந்தன. மேல்விளைவ தின்னதென்றுணராதவனாய் வாணசுரன் வலிதங்கிய போர்புரிவானாயினன். எ - று. (கசஅ)

எறிந்தன ர் கொடுங்கூர் வாளி யெய்தன ரிடைய றாமற்
செறிந்தனர் திகிரி யாழி செலுத்தினர் சிகரத் திண்டோண்
முறிந்தன ரெயிறு தீண்டி முறுக்கின ரசுரர் வாங்கிப்
பிறிந்தில விருபாற் றானை பெருகின குருதி வெள்ளம்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அசுரர்கள் வில்லைவளைத்து நாணொலியெறிந்து வலிய கூர்மைவாய்ந்த அம்புகளையேவினார்கள். இடைவிடாமற் றொடர்ந்து நெருங்கினார்கள். வட்டவடிவாகிய சக்கிராயுதத்தைப் பிரயோகித்தார்கள். உயர்வாகிய வலிய தோள்கள் முறிபட்டார்கள். பற்களை யிறுக்கி முறுக்கினார்கள். இருபக்கத்துச் சேனைகளும் நீங்காதனவாகிப் போர்புரிய உதிரப்பெருக்குப் பிரவகித்தோடியது. எ - று. (கசகூ)

கலிநிலைத்துறை.

சிகர மால்வரை யெடுத்தனர் தெழித்த குரலா
ரகனி லம்பட விடுத்தன ரரக்க ரதனைத்
தகரு மாறுபல தண்டமொ டுதண்ட மிடலுங்
ககன நின்றமரர் கைத்தலம் விதிர்த்த னர்களால.

(இ - ள்.) அரக்கர் உச்சியையுடைய பெரியமலைகளைப்பறித்தெடுத்து ஆர்ப்பரித்த குரலோடு, அசன்ற பூமியிற்படும்படி யெறிந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் விடுத்தனவற்றை யுடைபடும்படி பல தண்டாயுதங்களால் துண்டங்களாகச் செய்யவும்; ஆகாயத்திலிருந்த தேவர்கள் கைகள்நடுங்கினார்கள். எ - று. (க௫0)

நீறு செய்தன ரெடுத்தெறி நெடுஞ்சி கரியைக்
கூறு செய்தனர் குறித்தன ராக்கர் கொடியோ
ரேறு முத்தலை யயிற்படை யெடுத்தெ றிதலும்
பாறி விட்டது துழாயவன் விடுத்த படையே.

(இ - ள்.) நீறணிந்த அரக்கர்கள், எடுத்தெறிந்த பெரிய மலைகளைப் பொடி படுத்தியதை யாலோசித்து அக்கொடியோர் பகைஞர்மேற்செல்லத்தக்க முத்தலைச்சூலாயுதத்தை யெடுத்துஎறியவும், துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் சேனை ஓடிப்போயிற்று. எ - று. (க௫க)

கொக்க ரித்தநி ருதக்குல நகைத்த குரலா
லக்க ரீங்கட லடங்கிய தறிந்த துளவோன்
புக்க தேரொடு புகுந்தன னதிர்ந்த தவனி
செக்க ரொத்துல வுகுஞ்சிய ரெதிர்ந்து செலலும்.

(இ - ள்.) கொக்கரித்துக்கொண்டிருந்த அசுரக்கூட்டத்தின் சிரித்த குரலினால், தமதுசேனைக்கடல் அடங்கிய செய்தியை யுணர்ந்த துளசிமாலை தரித்த கண்ணபிரான், போர்க்கோலங்கொண்டெய்திய இரதத்தோடு போர்க்களம் புகுந்தனர். அப்பொழுது பூமி யதிர்ந்தது. செவ்வானத்தையொத்து விளங்குந் தலைமயிரையுடைய அரக்கர்கள் எதிர்த்துவரவும். எ - று. (க௫௨)

தாளி ழந்தனர் தனித்தலை யிழந்த னர்துணைத்
தோளி ழந்தனர் நெடுங்குடர் துறந்த னர்களான்
மூளை சிந்தினர் முடித்தலை நெரிந்த னர்பொருங்
கோளி ழந்தனர் கொடிக்குடை யிழந்த னர்களால்.

(இ - ள்.) அப்படி யெதிர்த்தவர்களில் அநேகர்தாளிழந்தார்கள். தனித்தனி காலிழந்தார்கள், தலையறுப்பட்டார்கள். இருதோள்கள் வெட்டுப்பட்டார்கள். நெடிய குட ரறுபட்டார்கள். மூளையை யிழந்தார்கள். கிரீடமணிந்த தலைகள் நறுக்கப்பட்டார்கள். போர்புரியும் வல்லபமழிந்தார்கள். கொடிகளையுங் குடைகளையும் போக்கடித்தார்கள். எ - று. (க௫௩)

வெள்ளெ யிற்றவுணர் வாளிபட விண்ண ளவுந்
துள்ளி யோடினர் தெறித்தனர் துளைக்கை மதமாக்
கொள்ளை வெம்பக ழிதைத்துல வைகுத்த விழுமாற்
கள்ள விழ்ந்ததுள வோனெடி யகைச்சி லையினே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய பற்களையுடைய அவுணர்கள், தேன்சொரிகின்ற துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரானுடைய நெடிய கையிலேந்திய வில்லி னின்று புறப்பட்ட அம்புகள் படுதலால், ஆகாயம்வரையில் துள்ளியோடினார்கள். தெறித்துப் போனார்கள். அப்பொழுது தொளைபொருந்திய கையையும் மதத்தையுமுடைய யானைகள் கூட்டமாகிய கொடிய அம்புகள் பாய்தலால், தமது கொம்புகள் குத்திக்கொள்ள நிலத்தில் விழுந்தன. எ - று. (க௫௪)

மத்த மாகரி பிளந்தன வயப்பு ரவியு
மொய்த்த கொய்யுளை நெடுங்கள முறிந்து விழுவ
தத்து வெண்டிரை புரண்டகு ருதிச்ச லதிவாய்ச்
சித்தி ரககொடி நுடங்குபல தேர்தி ரியுமால்.

(இ - ள்.) பெரிய யானைகள் மத்தகம் பிளவுற்றன. வெற்றிதங்கிய குதிரைகளும் நெருங்கிய கத்தரித்த புறமயிரோடு நெடிய போர்க்களத்திலே முறிந்து விழுந்தன. மோதுகின்ற வெள்ளிய அலையோடு புறண்ட உதிரக்கடலில், சித்திரங்கள்செய்த துவசங்கள் அசையும்பல இரதங்கள்திரிந்துகொண்டிருந்தன.எ-று

ஆழி யற்றசில தேர்செருகு மச்சு முறியப்
பூழி பட்டசில தேர்தரை புரண்ட சிலதே
ரூழி வெங்கட லெனத்திரை யுகண்ட குருதிப்
பாழி யாறொடுங் கண்டுவரி புக்க பலதேர்.

(இ - ள்.) சிலதேர்கள் சக்கிரங்களொடிந்தன. சிலதேர்கள்செருகிய அச்சுக்கட்டை முரிப்பட்டமையிற் புழுதிபட்டழிந்தன. சிலதேர்கள் நிலைதவறித்தரையிற் புரண்டன. ஊழிக்காலத்தி லுண்டாகும் பெருங் கடற்பெருக்குபோல, அலைகள் புரளும் பெரிய உதிரநதியோடுங்கூடிப் பலதேர்கள் கடலிற் புகுந்தன.

கண்டெ றித்தனர் மணித்தலை தெறித்த னர்கதிர்க்
குண்ட லம்பல தெறித்தனர் குனித்த சிலையோ
டெண்ட ருங்கர மிழந்தன ரிழந்த வுயிரைச்
சண்ட னுண்டுவகை தந்துநட னம்பு ரிவனால்.

(இ - ள்.) சில போர்வீரர்கள் தங்கள் கண்கள் தெறிபட்டார்கள். அழகிய தலைக ளறுபட்டார்கள். கிரணங்களையுடைய பலகுண்டலங்கள் பறிபட்டார்கள். வளைத்தவில்லோடு எண்ணுதற்கரிய கைகளை இழந்தார்கள். அவரில் இறந்தவுயிர்களை இயமன்பருகிச் சந்தோஷமெய்தி நடனஞ்செய்வானாயினான். எ - று.

வாளி யொன்றுசில மாகளிறு தேர்பு ரவியைத்
தூளி கண்டுருவி யெண்டிசை தொடர்ந்து செலுமா
லாளி மொய்ம்பரை யரக்கரை யமுக்கி யழல்வாய்க்
கூளி செங்குருதி யிற்குமிழி பொங்க விழுமால்.

(இ - ள்.) ஒவ்வோரம்புஞ் சில பெரிய யானைகளையுந் தேர்களையுங் குதிரைகளையுந் தூள்படுத்தி ஊடுருவி யெட்டுத்திசைகளிலுந் தொடர்ந்து செல்லும். தீப்பொருந்திய வாயையுடைய பூதங்கள், யாளிபோலும் வலிமையுடைய அரக்கரிலிறந்தாரை யமுக்கிக்கொண்டு செவ்விய வுதிரப்பெருக்கிற் குமிழிகளுண்டாம்படிக்கு வீழாநிற்கும். எ - று. (கஙிஅ)

அம்பொ ராயிர மரக்கரை யறுக்கு மழல்வா
யம்பொ ராயிர மதக்களி றறுக்கு மெரிவா
யம்பொ ராயிர மடற்பரி யறுக்கு மகல்வா
யம்பொ ராயிர மறுப்பதி ரதத்தி னையரோ.

(இ - ள்.) ஒவ்வோரம்புகள் ஆயிரமரக்கர்களை யழிக்கும். தீவாயமைந்த வொவ்வோரம்புகள் மதப்பெருக்குடைய ஆயிரம் யானைகளைக்கொல்லும். எரிகின்

றவாயையுடைய வொவ்வோரம்புகள் வெற்றிபொருந்திய ஆயிரங் குதிரைகளைச் சங்கரிக்கும். அகன்ற வாயையுடைய வொவ்வோரம்புகள் ஆயிரந் தேரினை யழிப்பதுமாயின. எ - று. (கஙகூ)

தேரி ழந்தனர் சினப்பரி யிழந்த னர்சினக்
காரி ழந்தனர் கதிர்ப்படை யிழந்த னர்களாற்
றாரி ழந்தனர் தனிக்கழ லிழந்த னர்வயப்
போரி ழந்தனர் புகுந்திற லிழந்த நிருதர்.

(இ - ள்.) போருக்குப்புகுந்த வல்லபத்தைக் கண்ணபிரான் அம்பினாலிழந்த அரக்கரில், அனேகர்தங்கள் தேரையிழந்தார்கள். கோபம்பொருந்திய குதிரைகளை விடுத்தார்கள். கோபத்தையுடைய அழகையொழிந்தார்கள். ஒளிவீசுகின்ற ஆயுதங்களைப் போக்கடித்தார்கள். வெற்றிமாலைக ளறுபட்டார்கள். ஒப்பற்ற வீரகண்டாமணியைத் துறந்தார்கள். வெற்றிபொருந்திய போர்புரியுமாற்றலை யகன்றார்கள். எ. று. (கசூ0)

வண்டுழாயவன் விடுத்தசர மாரி யதனைக்
கண்டு நெஞ்சிறை கலங்கில னணிந்த கழலோன்
றுண்ட வெண்பிறை யெயிற்றழல் சுறுக்கொ ளநெரித்
துண்ட வெஞ்சின முருத்தெழ வுருத்த னனரோ.

(இ - ள்.) வளந்தங்கிய துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் பிரயோகித்த அஸ்திரவருஷத்தைக்கண்டு சிறிதும் மனது கலங்காதவனாகி வீரக்கழலணிந்தவாணாசுரன் வெள்ளிய பிறைத்துண்டம்போன்ற பற்களைத் தீப்பொறிசிந்தக் கடித்துத் தன்னை விழுங்கிய பெருங்கோபமானது உருத்தெழக் கர்ச்சித்தனன். எ - று.

விடுக தேரென வெகுண்டனன் வெகுண்டு விடலுந்
தொடுபி ணக்குவை நெரித்தது தொடுத்த திகிரி
யடுப டைத்தலைவ ராவியிழ வாரு மழிவார்
கொடுவி னைத்தொகை விளைப்பது குறிக்க வசமோ.

(இ - ள்.) தேரினைச் செலுத்துகவென்று கோபித்தனன். அப்படிக் கோபித்துத் தேரைச் செலுத்தவும் பிணக்குவியல் நிறைந்தது. அத்தேரிற்பூட்டிய சக்கிரத்தால் கொல்லத்தக்க ஆயுதமேந்திய யுத்தவீரரி லுயிரிழக்காதவர்களு மிறப்பாரானார்கள். தீவினைச்செயல்செய்யுங் கருமத்தை யளவிட் டுரைப்பது சாத்தியமாகுமா? எ - று. (கசூஉ)

சேம மாயிர மெனப்புடை வளைந்து செறிதேர்
வாம முற்றுற வளைந்தனன் வயப்ப டையொடுந்
தாம வார்சிலை குனித்தொரு தழற்க ணிருதன்
வேம னத்தொடு முருத்தெழ முழங்கி வெகுள்வான்,

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தீப்பொறிசிந்துங் கண்களையுடைய வாணாசுரன் தன்னைச் சூழ்ந்து வளைந்து நெருங்கிய ஆயிரஞ் சேமத்தேர்கள் அழகுபொருந்திவர, கண்ணபிரானை முற்றுகைசெய்து மாலைகட்டிய நெடிய வில்லைவளைத்து எரிகின்ற மனத்தோடு இடிபோலக்கர்ச்சித்துக் கோபிப்பானாயினன். எ - று. (கசூரு)

ஆயி ரத்தினொரு பாதியு மடுக்கு சிலையா
ளுயி ரத்தினொரு பாதியி னடற்ப கழியா
ளுயி ரத்தலை யனந்தணி லனந்த லெழுவா
ளுயி ரப்பெயரி ளுனெதி ரழன்று புகுவான்.

(இ - ள்.) அடுக்கிய [ஆயிரத்தினொருபாதி] ஐந்நூறு விற்களால் வெற்றி பொருந்திய ஐந்நூறு அம்புகளால், ஆயிரஞ்சிரங்களையுடைய ஆதிசேஷனுகிய சயனத்தி லறிதுயில்புரியும் ஆயிரந்திருநாமங்களையுடைய கண்ணபிரானுக் கெதிரே கோபித்துப் புகுவானுயினுன். எ - று. (கசுச)

தேரி னின்றுதொடை கொட்டியுரு மொத்த செயலிற்
போரு வந்தெதிர் முழங்கின னதிர்ந்த புவனம்
வீர மங்கலை கறுத்தனள் வெறுத்தொ ருவினுள்
வார்த டம்புய மிடத்தொடு துடித்த வலையம்.

(இ - ள்.) வாணுசுரன் தன்தேரிலிருந்து தொடையைத்தட்டி இடிபோன்ற முழக்கத்தோடு யுத்தாபேட்சையெய்தி யெதிரே கர்ச்சித்தனன். அதனுல் உலக மதிர்ந்தது. வீரலட்சுமிமனங் கொதித்தனள். அவனைவெறுத்து அப்பொழுதே நீங்கினுள். நெடிய விசாலமான தோள்கள், பூண்டிருந்த வலயத்தோடு இடப்புறத்தே துடித்தன. எ - று. (கசுரு)

வட்ட வார்புய றுளிக்குருதி மாரி சிதறக்
கட்டு வெம்புரவி குன்றியொரு கண்க ளுழுமா
லெட்டி ருஞ்சிறைய கங்கமிவ னேறி ரதநீண்
மொட்டி ருந்ததயல் வெள்ளிடை முயங்கி யதுவால்.

(இ - ள்.) வட்டவடிவமாகிய நெடிய புயல்கள் உதிரத்துளிகளாகிய மழையைச்சொரியவும், தேரிற்பூட்டிய கொடிய குதிரைகள் வலிமைகுறைந்து ஒருகண்களாலழவும், நீண்டு பெருத்த சிறகையுடைய பருந்துகளிவனேறிய நீண்டதேரின் மொட்டிலிருந்து சமீபத்தே முழக்கஞ்செய்தன. எ - று. (கசுசு)

ஆது ணர்ந்துவிளை புன்னகை யமைத்த பெருமான்
மாது பங்கனை யடைந்தனன் வணங்கி மொழிவாள்
றீது புன்குறி யெழுந்ததிகல் செய்வ னினிமே
னீத டுத்தியென நின்றன னழன்ற நிருதன்.

(இ - ள்.) அதனை யுணர்ந்துண்டாகிய புன்னகையை யடக்கிய தலைவராகிய உமாதேவிபாகரை, கோபமெய்தியிருந்த வாணுசுரன் சமீபித்துப்பணிந்து சொல்லுகின்றுன். தீமைபயக்குந் துஸ்சகுனங்கள் தோன்றின. யான் போர்புரிவேன் தேவரீரினிமேல் சத்துருக்களைத் தடுப்பீராகவென்றுகூறி நின்றனன். எ - று.

அந்தி வெண்பிறை யணிந்தரு நடம்பு ரிபிரான்
றந்தி மாமுகனை நீயிது தடுத்தி யெனலுஞ்
சிந்து ரத்தனி முகக்கடவுள் சேற லுணராய்
பைந்து ழாய்முடி யவன்சில பரிந்து புரிவான்.

(இ - ள்.) மாலைக்காலத்தி லுதிக்கும் வெள்ளியபிறைச் சந்திரனைத் தரித்து அரியதிருநடம்பயிலுஞ் சிவபெருமான், தமது மூத்தபிள்ளையாகிய சிறந்த யானை முகக்கடவுளை, நீயிதைத் தடுப்பாயாகவெனக் கட்டளையிடவும் ஒப்பற்ற யானை முகமுடைய விநாயகக்கடவுள்யுத்தகளத்தையடைதலைப்பசிய துளவமாலையணிந்த முடியையுடைய கண்ணபிரான் தெரிந்து அன்புகூர்ந்துசில உபசாரங்களை (பின் வருமாறு) செய்வாராயினர். எ - று. (கூசுஅ)

ஏன லெட்பொரியொ டப்பமிவை யென்ப வுணரா
மான தப்பெரிய பூசனை வகுத்த வழிபா
டான வர்ச்சனை யயர்ந்தன னயர்ந்த துணராப்
போன சிந்தனை திரிந்துவிளை யாடல் புரிவான்.

(இ - ள்.) [ஏனல்] தினையினால் மோதகமும் எட்பொரியும் அப்பமுமாகிய விவற்றைச் சிந்தித்துப்பெரியமானதமாகிய பூசையை யியற்றிய வழிபாடாகிய அருச்சனையைச் செய்தனர். அங்ஙனஞ்செய்தனவற்றை யுணர்ந்துகொண்டு விநாயகக்கடவுள் தந்தைகட்டளைப்படி சென்றகருத்தினைமாறி, திருவிளையாடல்செய்து கொண்டிருந்தார். எ - று. (கசுகூ)

அன்ன போதவ ணயர்ந்துவிளை யாடி மறுகப்
பின்ன லஞ்சடை முடிப்பிறை முடித்த பெருமான்
மின்னி லங்குசுடர் வேலிளைய காளை யைவிளி
யென்னை நின்செய லெனக்குமர னீது புகல்வான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், கணேசப்பெருமான் அங்கேசேர்ந்து திருவிளை யாடல்செய்துகொண்டிருக்க, பின்னலாகிய அழகியசடைமுடியின்மீது பிறைச் சந்திரனை முடித்தருளிய சிவபெருமான், மின்னலைக்கக்கும் காந்தியுடைய வேலா யுதமேந்திய இளையபிள்ளையாராகிய குமாரக்கடவுளை விளித்து உன்செயல்யாது? எனக்கேட்க, குமாரசுவாமி இதனைக்கூறுகின்றார். எ - று. (கஎo)

சென்றெ திர்ந்தரி பெருஞ்படைசி தைந்து மடியக்
கொன்று மீள்வது குறிக்கொளென நின்று தொழுதான்
மன்றல் வார்சடையி னுளமகிழ்ந்த ருளினு
னன்று நன்றென மொழிந்தன னடந்த னனரோ.

(இ - ள்.) இப்பொழுதே சென்று, கண்ணபிரான் பெருஞ் சேனையை யெதிர்த்து அது சிதைவுற்றிறக்கும்படி கொன்று திரும்புவது குறிக்கொள்வீராக வெனக்கூறிநின்று வணங்கினர். மணந்தங்கியநெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவுள்ளமகிழ்ந்து அங்ஙனமேபுரிகவென்றருளினர். குமாரசுவாமியும் நல்லது நல்லதென்று கூறி உடனே நடந்துபோயினர். எ - று. (கஎக)

தோகை மாமயி லுகைத்தெதிர் தொடர்ந் துபுகலு
மேக வண்ணனெதிர் கண்டுள நடுங்கி வெருவா
மோக முற்றவ ணருச்சனை முயன்று புரிய
வாகை வேன்முருக னன்னவை யிரங்கி மதியா.

(இ - ள்.) கலாபத்தையுடைய பெரிய மயில்வாகனத்தி லாரோகணித்து, சேனையைநோக்கி எதிர்முகமாகப்புகவும், மேகவண்ணராகிய கண்ணபிரான் எதி

ரிற்பார்த்து மனநடுக்கெய்திப் பயந்து, மோகித்து, பிரயத்தினத்தோடு அருச்சனைசெய்ய, வெற்றிமாலையணிந்த வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுள் அவ்வருச்சனையை மனமிரங்கி மதித்து. எ - று. (கஎஉ)

வெய்ய வெஞ்செரு விளைப்பவ ரெனச்சு லவினன்
செய்ய பைந்துளவி னோனஃ துணர்ந்து தெளியா
வைய போகுதி யெனப்புகல வாறி ருதடங்
கையி னானும்வெரு வுற்றவரி னின்று கழல்வான்.

(இ - ள்.) கொடுமைதங்கிய வலியபோர்செய்பவரைப்போல உலாவினர். செழுமை தங்கிய பசியதுளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் அதனைத் தெளிந்துணர்ந்து ஐயனே! இனிச்செல்கவென்று வேண்டி, பரந்த பன்னிரு திருக்கரங்களையுடைய குமாரசுவாமியும் பயந்தவர்போல அங்குநின்று திரும்பிச் சென்றனர். எ - று. (கஎ௩)

தும்பி மாமுகனும் வாகைபுனை தந்த சுடர்வேற்
றம்பி யுஞ்சமர் மறுத்தனர் தழற்க ணிறைவா
வெம்பு வெஞ்சமர் விளைத்தியென வெய்ய நிருதன்
நம்ப னைத்தொழுது பற்பல நவிற்றி னனரோ.

(இ - ள்.) துதிக்கையையுடைய யானைமுகக்கடவுளும், வெற்றிமாலையணிந்த ஒளிவிடும் வேற்படையேந்திய இளையபிள்ளையும் போர்புரிய மறுத்தார்கள். ஆதலால், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானே! தேவரீரே அவர்களையெதிர்த்து, துன்புறத்தக்ககொடிய போரினைச்செய்வீராகவென்று கொடியவாணசுரன், சிவபெருமானைவணங்கிப் பற்பலவார்த்தைகள் சொல்லினன். எ - று. (கஎச)

ஆது ணர்ந்துயி ரளித்தருளு மெந்தை பெருமான்
காது வெஞ்சமர்வி ளைப்பது கருத்தி னுணராப்
பூதமை ந்தும்வெரு வப்படு களம்பு குதலும்
மாத வன்சிறி துணர்ந்தெதிர் வணங்கி மொழிவான்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களைக் காத்திரட்சிக்கும் எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமான், அதனையறிந்து, மோதத்தக்க வலிய போர்புரிவதைத் திருவுள்ளத்திற் கருதி, ஐம்பெரும்பூதங்களும் அஞ்சும்படி யுத்தபூமியிற் பிரவேசிக்கவும், கண்ணபிரான் சிறிது யோசித்துப் பணிந்து நேர்நின்று சொல்லுகின்றார். எ-று. (கஎரு)

ஐய நீயுயி ரனைத்தையு மளித்து தவினாய்
பொய்யில் கேள்விய ரகத்தருள் புரிந்து புகுவாய்
வெய்ய னன்னவை யழித்தற வெகுண்டு முனிவா
னெய்தி னன்னது துடைப்பனின தின்ன ருளினால்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் எல்லாவுயிர்களையும் படைத்தருளினீர். பொய்மையில்லாத நூற்கேள்வியுடையோர் உள்ளத்தின்கண் திருவருள்செய்து விளங்குவீர். கொடியோனாகிய வாணசுரனுடைய தீமைகளை யொழித்து மிகப்பதைத்துக் கோபித்துப் போருக்குவந்தனன். அவன்போரைத் தேவரீர் இனிய திருவருளால் அகற்றுவேன். எ - று. (கஎசு)

மாய னீயுனது மாயையென வந்த னனியான்
றாய நீயிறை புலப்படுவ தொல்லு லகில்யா
னுய வேள்வியிறை நீயளியன் வேள்வி யலனே
பாயி ரப்பனுவ லுக்குமுத னின்ற பரனே.

(இ - ள்.) முகவுரையோடுகூடிய நூலினுக்கு ஆதியாக விளங்குஞ் சிவபெருமானே! நீயே மாயையுடையவன். உன்னுடைய மாயையென்று தோன்றியவன் அடியேன். புனிதமாகிய நீயேதலைவன். பழமையாகிய உலகத்தில் காணப்படுபவன் யான். ஆகிய யாகத்தலைவன் நீ அடியேன் யாகமாயுள்ளவனன்றோ? எ-று. ()

வேழ விற்படை குனித்தவனை நெற்றி விழியாற்
பூழி பட்டெழ விழித்தனை புரம்பொ டியுமா
றூழி வெங்கனன் மடுத்துற நகைத்தனையுனக்
காழி வெம்படை நெடுஞ்சிலை தரிப்ப தழகோ.

(இ - ள்.) கருப்புவில்லைவளைத்து மலர்க்கணையெய்த மன்மதனைத்திருநெற்றிக்கண்ணினாற் புழுதிபட்டொழியும்படி நோக்கியருளினீர். முப்புரங்களைக்கொடிய பிரளயகாலாக்கினிவாய் மடுத்துண்ணும்படி புன்னகைபுரிந்தீர். தேவரீருக்கு இப்போரில் சக்கரமுதலிய வெவ்விய ஆயுதங்களைத்தாங்கி யுத்தத்திற்கு வருவது அழகாகுமோ? எ - று. (கஎஅ)

என்ற டிக்கடி பணிந்திவை யெடுத்து மொழியக்
கொன்றை யஞ்சடிலி யன்னது குறித்து நறைகூர்
மன்ற லந்துளவி னேய்வருதி யென்ன வரலு
மன்ற வற்கினிய மென்மொழி யறைந்த ருள்செய்வான்.

(இ - ள்.) என்று பலமுறை வணங்கி இத்தகைய சொற்களை யெடுத்துக்கூற, அழகிய கொன்றை மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கருதி, புன்னகைபுரிந்து மணஞ்சொரியும் அழகியதுளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரானே! வருகவென, (கண்ணபிரான் அருகே) வரவும் அப்பொழுது சிவபெருமான் அவருக்கு இனிமையாகிய மெல்லிய சொற்களாற் கூறியருளுகின்றார். எ - று. (கஎகூ)

செந்த ழற்கணிரு தன்செரு வடக்கு வையெனு
முந்தை நாணிருத னேடிது மொழிந் தனமியா
மெந்த மர்ச்சனை தனக்குரிய நின்னொ டுமியாந்
தந்த போர்சரத மன்றிது தனித்து ணர்குவாய்.

(இ - ள்.) செவந்த தீயைச்சொரியும் விழிகளையுடைய வாணாசுரன் போரை நீயே யடக்குவாயென்று பூர்வத்திலேயே அவ்வாணனுடன் இதனையாம்கூறியுள்ளோம். எம்முடைய அர்ச்சனைக்கு உரித்தாகிய உன்னுடன் யாம் புரிந்த யுத்தம் சத்தியமானதன்று. இதனைத்தனியேநீ யுணரக்கடவாய். எ-று. (கஅ0)

அஞ்ச லஞ்சலினி வெங்கள மடைந்த ழிவுறு
வெஞ்செ ருப்பல விளைத்தியெனில் வேறு நினையே
னஞ்ச மன்னவர் நளிச்செரு வடக்கு தியென
வஞ்சி பாகனை மனக்கொடு வணங்கு துளவோன்,

(இ - ள்.) பயப்படாதே. பயப்படாதே. இனி வெவ்விய யுத்தகளத்தையெய்தி அழிவற்ற கொடிய பலகைப்போரும் புரிகவென்று கூறினுல், வேறொன்றுங் கருதற்க. விஷத்தையொத்த அசுரருடைய தொகுதியாகிய யுத்தத்தையடக்கக்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, பார்வதிதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானை மனதிற்கொண்டு வணங்கிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணபிரான். எ - று. (கஅக)

சிந்தை கொண்டரு ளருச்சனை தெரிந்து முறையாற்
றந்து தந்துகர தாமரை குவித்தனனரோ
வெந்தை கண்டுள மிரங்கின னிரங்கு புலவோர்
புந்தி பேருவகை கொண்டரனை நின்று புகழ்வார்.

(இ - ள்.) சிந்தித்துச் சிவார்ச்சனையை யாலோசித்து முறைப்படி மானசிகமாகச்செய்துசெய்து கைகளாகிய தாமரைமலர்களைக் குவித்துப் பணிந்தனன். எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான்பார்த்து மனங்கனிந்தனர். மனம்வருந்திய தேவர்கள்மனதிற் பெருங்களிப்பெய்தி நின்று சிவபெருமானைத் துதிபுரிவாரானார்கள். எ - று. (கஅஉ)

மேற்படி வேறு.

கோதை பூட்டினன் குழைவழி நுழைந்துலாங் கருங்கட்
பேதை பாகனும் பிநாகமொன் றெடுத்துநாண் டொடுத்தா
னோத ருஞ்சிறு நாணொலி கேட்டலு முலகுங்
கோதி லண்டமுந் திகந்தமுங் குலுங்கின வன்றே.

(இ - ள்.) குண்டலத்தின் வழியே நுழைந்து உலாவத்தக்க கரியகண்களையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானும் உடனே கோதைபூட்டிப் பிநாகமென்னும் தமது ஒப்பற்றவில்லையெடுத்து நாணேறிட்டனர். சொல்லுதற்கரிய சிறிய [நாணொலி] குணத்தொனிகேட்டமாத்திரத்தில் உலகமும் குற்றமில்லாத அண்டமும் அஷ்டதிசைகளும் அப்பொழுதே நிலைகுலுங்கின. எ - று. (கஅ௩)

பிளந்த தெண்டிசை மேருவே முதலிய பிறங்க
றுளங்க லுற்றன வனந்தனுந் துணுக்கெடுத் தயர்ந்தான்
றளர்ந்த வானவர் முடிபொதி ரெறிந்தன தருணக்
களங்க றுத்தவ னடுசிலைப் பேரொலி கலந்து.

(இ - ள்.) புதுமையாகிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், சொல்லத்தக்க பிநாக வில்லின் பெரிய குணத்தொனியானது எங்குங்கலந்து அஷ்டதிசைகளும் பிளவுபட்டன. ..கமேருமுதலிய மலைகள்சலித்தன. ஆதிசேடனுந் துணுக்குற்றுப் பயந்தான். மனந்தளர்ந்த தேவர்கள் கிரீடங்கள் பொதிரெறிந்தன. எ - று. (கஅச)

தளைத்த குல்லையோன் றன்னுடைச் சார்ங்கமொன் றெடுத்து
வளைத்து நாணுதி மடுத்தன னொலிப் படுத்தான்
கிளைத்த வண்டமு மெண்டிசைத் தலைவருங் கிளைத்துத்
தொளைத்த பூட்கையுந் துணுக்குற வெழுந்தநத் தொனியே

(இ - ள்.) துளசிமாலையைத்தரித்த கண்ணபிரான் தன்னுடைய சார்ங்க மென்னும் ஒருவில்லையெடுத்து வளைத்து நாணைக்குதையி லேற்றினர். அதனை டங்காரஞ்செய்தனர். கிளைப்பட்ட அண்டங்களும் அஷ்டதிக்குப் பாலர்களுந் தொளைபொருந்திய துதிக்கையையுடைய அஷ்டதிக்கஜங்களும் அச்சமெய்தும் படி அந்நாணோசை யெழும்பியது. எ-று. (கஅரு)

கரந்தை சூடிய கண்ணுதற் றனிமுதற் பரமன்
சரந்தொ டுத்தன னுங்கது தடுப்பனென் றுணராப்
பரந்த பச்சிலைத் துளவினோ னடுசரம் பரப்ப
நிரந்த வையமு மண்டமுஞ் சாமென நிரந்த.

(இ - ள்.) கரந்தைமாலையணிந்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய ஒப்பற்ற முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் அம்பினை விடுத்தனர். பரவியபசிய துளசியிலைமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் அவ்வஸ்திரத்தைத் தடுப்பேனென்று யோசித்துக் கொல்லத்தக்க அம்புகளைப்பரவச்செய்ய, அவை உலகமும் அண்டமும் அழியு மென்று சொல்லும்படி நிரம்பின. எ-று. (கஅசு)

இருவ ருந்தொடுத் தெய்தன வடுசர மிமையோர்
கருதி நோக்கலர் கண்புதைத் தலமர லுற்றார்
பொருதி ரைக்கடற் பரவையு மற்றுள பொருப்பு
மிருநி லப்பெருந் திசைகளுஞ் சாமென லாய.

(இ - ள்.) (கண்ணபிரான் சிவபிரானென்று சொல்லப்படும்) இருவரும் வில்லிற்றொடுத்து எய்தனவாகிய கொல்லத்தக்க அம்புகளைத் தேவர்கள் கருதிக் காணமாட்டாதவர்களாய்க் கண்ணைப்பொத்திக்கொண்டு வருந்துவாரானார்கள். மோதுகின்ற அலையையுடையகடற்பரப்பும் மற்றுள்ளனவாகிய மலைகளும்பெரிய பூமியின் நாற்பெருந்திசைகளும் அழியுமென்று சொல்லும்படியாயின. எ - று.

தரும மேங்கின சராசரஞ் சலித்தன விமையோர்
கருதன் முற்றுறு வென்பது கருதினர் கருதா
வெருவு பூதமு மயங்கின வேதநூற் றலைவ
ரிருவ ருஞ்செரு விளைத்தன ரென்கொலென் றெண்ணி,

(இ - ள்.) வேதநூற்றலைவர்களான இருபெருந்தேவரும் போர்புரிவாராயி னர், யாதுகாரணமென்றுகருதி தருமச்செயல்க ளேக்கமுற்றன. [சரம்] இயங் கியற் பொருளேயன்றி [அசரம்] நிலையியற்பொருளு மசைவுற்றன. தேவர்கள் எண்ணுதல் முடியாதென்றெண்ணினர்கள். அதனைக்கருதிப் பயந்த ஐம்பெரும் பூதங்களும் மயங்கின. எ - று. (கஅஅ)

இன்ன தன்மையி னெடிதுநாட் பொருதன ரிவர்கண்
மின்னு வாளெயிற் றசுரர்கோன் செருக்கற வேண்டி
யென்னை யாளுடை நாயகன் வாங்கின னெயிற்றுப்
பன்ன கப்படு பாயலான் பறந்தலை நின்றான்.

(இ - ள்.) இத்தகைய தன்மையால் பலதினங்கள் இவ்விருவரும் போர் புரிந்தார்கள். அப்பொழுது, பிரகாசிக்கின்ற வாட்படைபோன்ற பல்லையுடைய அசுரேசனாகிய வாணனுடைய இறுமாப்பு நீங்கக்கருதி, என்னை; யடிமையாக

வுடைய சிவபெருமான் நீங்கினர் (காளி, காளாஸ்திரி, யமன், யமதூதனென்னும் நான்கு) விஷப்பற்களையுடைய சேஷசயனத்திலமரும் திருமால்மட்டுமே யுத்தபூமியிலிருந்தனர். எ - று. (கஅகூ)

தெரித்த நான்மறை யெவற்றிற்குஞ் செவ்விதழ் வீழ்த்து
விரித்த தாமரை மேலவன் முதலினோர் யார்க்கும்
பிரித்து ணர்ந்துறுன் பேரமர் துறந்தனன் முனிவீ
ரருச்ச னைக்கெலா மின்னண மிரங்குறு மமலன்.

(இ - ள்.) முனிவர்களே! சொல்லிய நான்கு வேதங்களுக்கும், எல்லாக் கலைகட்கும், செவ்விய இதழ்களை வீழ்த்தி விரிந்த தாமரை மலர்மேல் விளங்கும் பிரமதேவன் முதலினோ ரெல்லாருக்கும் பிரித்துணரப்படாத சிவபெருமான் பெரிய யுத்தத்தினின்று நீங்கினர். அம்மலரகிதனாகிய சிவபெருமான் தமக்கியற்றிய அருச்சனைகளெல்லாவற்றிற்கும் இவ்வகையே திருவுள்ளமிரங்குவர். எ - று. ()

முக்க ணெம்பிரா னிகந்தது மொய்கழ லசுர
னொக்க நோக்கின னகைத்தன னுருமெனக் கொதித்தான்
றிக்க திர்ந்துற நெடுநிலம் பிதிர்ந்திடச் செல்வா
னக்க ளத்துநின் றாயிரந் தோள்புடைத் தார்த்தான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமான் யுத்தகளத்தினின்று நீங்கியதை, நெருங்கிய வீரக்கழலணிந்த வாணாசுரன் ஒருசேரக்கண்டு பெருநகைசெய்து இடியேறுபோலக் கொதித்தான், திசைகளதிரவும் பெரியபூமியானது பிதிர்படவுஞ் சென்று அவ்யுத்தபூமியில் நின்று தனது ஆயிரந்தோள்களையுங்கொட்டி யார்ப்பரித்தான். எ - று. (ககூக)

கோடு வாளெயிற் றடுசின வசுரர்கோன் குறுகி
யோடு நேமியந் தேரொடு மடுகளத் துற்று
னீடு தெண்டிரைக் கருங்கட னிரையிதழ்க் கமலக்
காடு பூத்தன திருவுருத் தெரிவுறக் கண்டான்.

(இ - ள்.) வளைந்த வெள்ளிய பல்லையுங் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுமுடைய வாணாசுரன் சென்று ஓடுகின்ற சக்கிரம் பூட்டிய அழகிய தேருடன் யுத்தபூமியை யெய்தினன். தெள்ளிய நீண்ட அலையையுடைய கரியகடலானது வரிசையாகிய இதழ்களையுடைய தாமரைக்காட்டினை மலர்ந்தாற்போன்ற கண்ணபிரானுடைய திருவுருவந் தெரியப்பார்த்தான். எ - று. (ககூஉ)

கண்ட காலையி லடுசினம் வடவையிற் கதுவத்
துண்ட வாளெயி றதுக்கினன் றீப்பொறி துள்ள
விண்ட லத்துறு விண்ணவர் வெருவரா னுற்று
ரண்டர் நாயக னிவன்செய லோக்கின னடுத்தான்.

(இ - ள்.) அப்படிப் பார்த்தபோது கொல்லத்தக்க கோபமானது வடவாக்கினிபோன்றெரிய,வாளின்றுண்டம்போன்ற பற்களைத் தீப்பொறிசிந்தக் கடித்தனன். ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவர்கள் அதுகண்டு பயந்தார்கள். [அண்டர்=தேவர்] ஆயர்குலத்தின் தலைவராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்வாணன் செய்கையைப் பார்த்துச் சமீபித்தனர். எ - று. (ககூங)

அடுத்த தேரகத் தாயிரம் பெயருடை யமல
னெடுத்த வில்லொடு நின்றமை நோக்கின னிசைப்பான்
கடுத்த வெஞ்செருப் பன்முறை தோற்றனை கழிந்தாய்
விடுத்த துன்னையுன் றொன்னிலைப் பழவினை விதியே.

(இ - ள்.) சமீபித்ததேரில் ஆயிரந்திரு நாமங்களையுடைய பரிசுத்தராகிய கண்ணபிரான் கையிற்றாங்கிய சார்ங்கம் என்னும் வில்லொடு நின்றமையை வாணன்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்: கோபத்தோடுகூடிய வெவ்விய யுத்தத்திலே எனக்குப் பலமுறை தோற்றோடிப்போயினை. இப்பொழுது உன்னுடையபூர்வத்திற்செய்த பழவினையின் விதி மீண்டும் போருக்குவிடுத்தது. எ - று. (௧௧௪)

எனச்சி னத்தவா ளரக்கனின் றிசைத்தன னெம்மான்
முனைக்க ளத்தினின் றின்னண மொழிவது முறையோ
வினைப்ப யன்றெரிந் துணர்ந்திலை வெய்யநின் சேனை
யனைத்து மிக்களத் தவிந்தன வறிந்திலை போலும்

(இ - ள்.) என்று கோபம்பொருந்திய வாட்படையேந்திய வாணாசுரன் தேரினின்று கூறினன். எமது கண்ணபிரான், யுத்தகளத்திலே நின்று இப்படிச் சொல்வதும் முறையாகுமோ? உனது ஊழ்வினைப் பயனை ஆலோசித்தறிந்தாயில்லை. கொடியோனே! உன்சேனைமுழுவதும் இவ்யுத்தபூமியிலழிந்து போயின தன்மையைத் தெரிந்தாயில்லைபோற் காணப்படுகின்றது. எ - று. (௧௧௫)

என்று மாயவ னுரைத்தலு மெறுழ்வலி நிருதன்
கன்றி வாளெயி றூழிவெங் கனலுகக் கறித்தான்
வென்றி வெஞ்சிலை யைந்நூ றெடுத்தனன் வெகுண்டான்
பொன்ற யங்கொளி வடிம்புடைப் பலகணை பொழிந்தான்.

(இ - ள்.) என்று திருமால் சொல்லவும், பெருவலியுடைய வாணாசுரன் மனநொந்து வாள்போன்ற பற்களை வெவ்விய ஆர்த்தீசிந்தும்படி கறித்தான். வெற்றிபொருந்திய வலிய ஐந்நூறு விற்களைக்கையி லெடுத்தான். கோபித்தான். பொன்போலும் ஒளிவீசும் வடிம்பினையுடைய பல அஸ்திரங்களை மாரிபோல வருஷித்தான். எ - று. (௧௧௬)

பொழிந்த பல்கணை யனிகவெஞ் சேனையைப் புரட்டிக்
கழிந்து போயின குருதிபோய்க் கருங்கடன் மடுத்த
விழிந்த புன்றொழி லீங்கிவ னெய்தவெஞ் சரத்தா
லழிந்து சேனைபட் டிறப்பது நோக்கின னையன்.

(இ - ள்.) வாணாசுரன் சிந்திய பலஅம்புகள் கூட்டமாகிய பெரியசேனையைப் புரட்டி விலகிப்போயின. உதிரப்பெருக்கானது கருங்கடலிற் கலந்தது. தாழ்வாகிய இழிதொழிலையுடைய இவ்வாணன் பிரயோகித்த வெய்ய சரங்களால் தமது சேனையானது அழிவுற்று இறப்பதைக் கண்ணபிரான் கண்டனர். எ - று.

கார்மு கப்படை பொறுத்தனன் கடுஞ்சரந் தெரிந்தான்
போர்மு கத்தெழு வாளெயிற் றசுரரிற் பொழிந்தா
னூர்மு கப்பரி யானையை யுருட்டிய தொருங்கே
நீர்மு கத்தெழு மழையென நிமிர்ந்தன நெடுங்கோல்.

(இ - ள்.) தமது வில்லாயுதத்தை யெடுத்து வலிய அம்புகளைப் பிரயோகித்தனர். ஜலமழைசொரியும் மேகம்போல நீண்ட அம்புகள் யுத்தபூமிமுழுவதும் நிரம்பின. யுத்தபூமியிலெழுந்த வாளையும் வக்ரதந்தத்தையுமுடைய அசுரரிற் சிறந்த வாணசுரனூர்ந்த தேர்முகத்திலிருந்த குதிரைகளையும் யானைகளையும் ஒருசேரத்தள்ளின. எ - று. (௧௯அ)

சேமத் தேரினை யச்சிறச் சிதறின வத்தேர்
நாமச் சாரதி புன்றலை யுருட்டின நடந்து
தூமத் திண்பொறி யுமிழ்ந்தன சுடுசர மதனாற்
பாமத் திண்புவி புதைத்தன கொழும்புகைப் படலை.

(இ - ள்.) கண்ணபிரான்விடுத்த சுடுசரங்கள், வாணனுடைய சேமத்தேரை அச்சுக்கட்டை யுடைபடும்படிச் சிதைத்தன. அன்றியும் அத்தேரின் அச்சந்தரத்தக்க சாரதியின் இழிதகைமையுடைய தலையுருளச் செய்தன. மேலுஞ்சென்று புகையோடுகூடிய வலிய தீப்பொறிகளைச்சிந்தின. அதனால், பரவிய பூமியானது கொழுவிய புகைப்படலத்தால் மூடுண்டது. எ - று. (௧௯௯)

ஆனை பட்டன கடுந்திற லடுந்தொழி லசுரத்
தானை பட்டன துரகதங் குரமறச் சாய்ந்த
சேனை பட்டன நோக்கினன் வெந்திறற் றீயோன்
மோனை பட்டெழு வெகுளிமீக் கொண்டெழ முனிந்தான்.

(இ - ள்.) யானைகளிறந்தன. பெருவல்லபத்தையுங் கொல்லுந்தொழிலையுமுடைய அசுரச்சேனைக ளிறந்தன. குதிரைகள் குளம்புகளறுபட வீழ்ந்தன. இப்படித்தனது சேனைகளழிபட்டனவற்றைக் கடுந்திறற்கொடியோனாகிய வாணசுரன்கண்டு பெருங்கோபமெய்தி, எழுந்தகோப மதிகரித்தனன். எ - று. ()

கொடுமு கக்கணை யாயிரத் திரட்டிமேற் கோத்தா
ணடுசி லைத்தொழி லையனு மாங்கவை யறுத்தான்
விடுக டுங்கணை யாயிரந் துரந்தனன் விமலன்
சுடுச ரந்தெரிந் தாங்கவை யசுரனுந் துரந்தான்.

(இ - ள்.) வளைந்த முகத்தையுடைய இரண்டாயிரம் அம்புகளை வாணசுரன் பிரயோகித்தான். கொல்லத்தக்க விற்போர்புரியும் கண்ணபிரானும் அவ்வம்புகளை யறுத்தகற்றினர். செலுத்தத்தக்க ஆயிரம்வலியபாணங்களைச்செலுத்தினர். அவற்றை யகற்றத்தக்க வாளிகளையுணர்ந்து வாணசுரனும் நேரேவிடுத்தனன்.

எரிமு கப்படை தொழுதெடுத் தெய்தன னிருதன்
கரிய கார்முகி லப்படை யதுகொடு காத்தான்
பரிதி மாப்படை தொடுத்தனன் பதகனப் படையைச்
சுருதி நாயக னப்படை தொடுத்தனன் றுரந்தான்.

(இ - ள்.) வாணசுரன் அக்கினிமுகாஸ்திரத்தை நமஸ்கரித்தெடுத்துப் பிரயோகித்தனன். கரியகார்காலமேகம்போன்ற கண்ணபிரான் அவ்வஸ்திரங்களை யவ்வஸ்திரங்களாலேயே காத்துக்கொண்டனர். வாணசுரன் சிறந்த சூரியாஸ்திரத்தைவிடுத்தான். வேதநாயகராகிய கண்ணபிரான் அச்சூரியாஸ்திரத்தைச் சூரியாஸ்திரத்தைவிடுத்து விலக்கினர். எ - று. (௨0௨)

வாயு வத்திரந் தொடுத்தனன் வாளெயிற் றசுரன்
மாய னுங்கது வப்படை தொடுத்தன னறுத்தா
னேய வாருணத் திரந்தொடுத் தெய்தன னிருதன்
மாய னப்படைக் கப்படை தொடுத்தெதிர் மறுத்தான்.

(இ - ள்.) வாள்போன்ற பல்லையுடைய வாணாசுரன் வாயுஅஸ்திரத்தைச் செலுத்தினன். கண்ணபிரான் அதனை அவ்வாயுவஸ்திரத்தையே விடுத்துக் கண்டித்தனர். அசுரன், பொருந்திய வருணாஸ்திரத்தை தொடுத்து பிரயோகித்தான். கண்ணபிரான் அவ்வருணாத்திரத்திற்கு அவ்வருணாத்திரத்தையே எதிர்விடுத்துத் தடைசெய்தனர். எ - று. (உ0ரு)

முத்த லைக்கழு தொடுத்தனன் முனிந்தவா ளரக்க
னத்த னுங்கதற் கென்செய்து மென்றக மயிர்த்தான்
மத்த வாரணத் துரிவையாற் றொழுதுள மதித்தா
னெய்த்த லைப்படை யங்கிலை திரிந்தது நெடுவான்.

(இ - ள்.) அதனால் கோபமெய்திய வாளேந்திய வாணாசுரன் முத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தான். கண்ணபிரான் அதற்கு யாதுசெய்வோமென்று மனந்தளர்ந்தனர். கயாசுரனென்னும் யானையையுரித்துடுத்த சிவபெருமானைப்பணிந்து தியானஞ்செய்தனர். நெய் பூசிய குடுமியையுடைய அச்சூலாயுதம் அப்பொழுதே நெடிய ஆகாயத்தை நோக்கித் திரும்பியது. எ - று. (உ0௬)

ஆழி மாப்படை தொடுத்தனன் வாளெயிற் றசுரன்
கேழ்கி ளர்ந்துவெம் புகையொடும் பொறித்துளி கிளைப்பப்
போழ்வி சும்பறுத் தெதிர்ந்தது புயனிறத் தவனைச்
சூழ்வ லங்கொடு மீண்டதச் சுடுசினத் திகிரி.

(இ - ள்.) வாள்போலும் பல்லையுடைய வாணாசுரன் பெரிய சக்கிராயுதத்தைவிடுத்தான். நிறம் விளங்கிய வெவ்விய புகையோடுந் தீப்பொறிகளைச் சிந்தும்படி, பிளந்து ஆகாயத்தை யறுத்துக்கொண்டு நேரேவந்தது. ஆனால் சுடுகின்ற கோபத்தோடு கூடிய அந்தச் சக்கிரம் உடனே மேகநிறந்தங்கிய கண்ணபிரானைச் சூழ்ந்து பிரதக்ஷிணஞ் செய்து திரும்பியது. எ - று. (உ0எ)

காய்சி னத்தராப் படைதொடுத் திவன்றனைக் கட்டிப்
பூச றீர்ப்பனென் றெடுத்தனன் விடுத்தனன் புகலும்
பாய்சி றைக்கலு ழாத்திரந் தொடுத்தனன் பரமன்
மூசு வெஞ்சினத் ததிரெதிர் விழுங்கின முனிந்து.

(இ - ள்.) எரிகின்ற கோபத்தையுடைய நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து இக்கண்ணனைக்கட்டிப் பிணித்து யுத்தத்தை யொழிப்பேனென்று சொல்லி வாணாசுரன் விடுத்தான். கண்ணபிரான் பாய்ந்து செல்லுஞ் சிறகையுடைய கருடாஸ்திரத்தை விடுத்தனர். அது அதிகரித்தபெருங்கோபத்தோடு அந்நாகாஸ்திரத்தை யெதிர்த்து நேர்பட்டு விழுங்கியது. எ - று. (உ0அ)

ஒன்று மாவதன் றெனச்சிலை யெடுத்தழன் றுருத்தான்
குன்று கைக்குடை யாக்கொடு கோப்புரந் தளித்த
வென்றி மாயனு மாங்கவ னெடுத்தவெஞ் சிலைக
ளென்ற குன்றமைஞ் ஞூற்றையுந் துண்டமிட் டிறுத்தான்.

(இ - ள்.) வாணன், ஒன்றும்ஆவதாயில்லையென்றுவில்லைக்கையிலெடுத்துக் கொதித்துக் கோபித்தனன். கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகவெடுத்துப்பசுமந் தையைக் காத்தளித்த வெற்றிபொருந்திய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அப்பொழுது அவ்வாணன் தாங்கிய வலிய விற்கள் என்று சொல்லப்படும் மலைகள் ஐந்நூற் றையுந் துண்டமிட்டறுத்தனர். எ - று. (உ0எ)

பின்னு மைந்துநா றாகிய பெருஞ்சிலை பொறுத்தான்
பொன்ன லங்கொளி வடிம்புடை நெடுங்கணைபொழிந்தா
னென்னை யாளுடை நாயக னச்சிலை யிறுத்தான்
வன்னெ டும்புயத் தழுத்தினன் சிலசில வாளி.

(இ - ள்.) அவன்மீண்டும் ஐந்நூறு பெரிய வில்லுகளைத்தாங்கினன். பொன் மயமாகிப்பிரகாசிக்கும் ஒளிவாய்ந்த வடிம்பையுடைய நெடிய அம்புகளைச்செலுத் தினன். என்னை யாளாகவுடைய கண்ணபிரான் அந்த வில்லையும் ஒடித்தனர். அன்றியும் அவனுடைய வலிதங்கிய நெடிய தோள்களிற் சிற்சில பாணங்களை விட்டு அழுத்தினர். எ - று. (உ0அ)

ஆர மார்பினூ டழுத்தினன் சிலகணை யழல்வாய்த்
தீர னெற்றியிற் செலுத்தினன் சிலகணை குருதி
சோர நின்றன னயர்ந்தனன் றூங்கினன் கமல
வார்கொ ழும்புயல் வண்ணனு மணிநகை பூத்தான்.

(இ - ள்.) சில அம்புகளை மார்பிடையே பொருந்த அழுத்தினன். தீச்சிந் தும் வாயையுடைய வாணன் நெற்றியிற் சிலபாணங்களை விடுத்தனர். அதனால் வாணாசுரன் உதிரஞ்சொரிய நின்று சோர்ந்து மயங்கினன். தாமரை மலர்க ளலர்ந்த நெடிய மதர்த்த மேகவண்ணராகிய கண்ணபிரானும் அழகிய புன்னகை யரும்பினர். எ - று. (உ0கூ)

இவனி னிப்படு மென்பதென் றுணர்ந்தன னிடையே
யவனை யீன்றிடு கோட்டவி நக்கினத் தடைந்தாள்
புவனி நாயகன் வெள்கினன் றிருப்பினன் பொலந்தேர்
கவர்த டம்புயத் தசுரனுங் கடிநக ரடைந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாணன் இனியிறப்பானென்று கருதியாலோசித்தனர். அப் பொழுது, அவ்வாணாசுரனைப் பெற்ற கோட்டவியென்பாள் நிர்வாணத்துடன் அங்கடைந்தனள். நிலமகள் கொழுநராகிய திருமால் நாணமெய்தித் தமது அழ கிய தேரைத்திருப்பினர். பிளவுபட்ட பரந்த தோளையுடையவாணாசுரனுந் தனது காவல் பூண்ட நகரத்தைச்சேர்ந்தனன். எ - று. (உகo)

கூவ கம்பனுங் கொதித்தகும் பாண்டனுஞ் சேனை
காவல் பூண்டவ ரிருவரும் வடவையிற் கனன்று
ரோவ ரும்பல பத்திர ராமனோ டெருத்தார்
வாவு தோமர மெடுத்தனன் மடுத்தனன் மறித்தான்.

(இ - ள்.) கூவகம்பனென்பவனுங் கோபித்த கும்பாண்டனென்பவனுமாகிய சேனைக் காவலரிருவரும் வடவாக்கினிபோலச் சினந்து, கெடுதல்லவல்லபமு டைய பலபத்திரராமனுடன் போர்தொடங்கினர். தாவிச்செல்லும் [தோமரம்] இருப்புலக்கையைப் பலராமனெடுத்து அவர்களைமறித்துத் தடுத்தனன். எ - று.

அளப்ப ருந்திறற் சேனையு மிருவரு மதிரக்
களத்தி னேர்ந்தனர் பத்திர ராமனுங் கனன்று
ளுளப்ப டுஞ்சினந் தலைக்கொளச் சுழற்றின னுலக்கை
தளப்ப டப்படுத் தரைத்தன னிரைத்ததத் தானை.

(இ - ள்.) அளவிடற்கரிய வல்லபமுடைய சேனைகளும் இருவரும் அதிரும்படி யுத்தபூமியிலெதிர்த்தார்கள். பலபத்திர ராமனுங்கோபமெய்தினன். மனத்திலுண்டாகிய கோபமதிகரித்தலால், தனது இருப்புலக்கையைச் சுழற்றிப்பொடிபடும்படி தரையோடரைத்தனன். அச்சேனையானது பேரிரைச்சலிட்டது. எ-று.

சுற்றி னன்பல சுழற்றின னுருமெனச் சுழற்றி
யெற்றி னன்படப் புடைத்தனை னிகலெயிற் றசுர
னுற்ற சேனையைத் தொன்னிலங் குழம்பெழத் துவைத்தா
னற்ற துண்டமுங் கண்டில பசைப்படத் தரைத்தான்,

(இ - ள்) அப்பொழுது பலபத்திர ராமன் பலமுறை சுற்றினன். சுழற்றினன். இடிபோலச் சுழற்றிமோதி யிறக்கும்படி யடித்தனன். வலிதங்கிய பல்லையுடைய வாணசுரன் சார்பிற்பொருந்திய சேனையை, பழைய பூமியானது குழம்புபடும்படி மிதித்தனன். அறுபட்டொடிந்த துண்டுகளுங் காண்கிலவாக குழம்புபட அரைத்துத்தேய்த்தனன். (உகரு)

கரங்க ளீதிகல் வாளெயிற் றசுரர்தங் கழல்கள்
சிரங்க ளீதடு பரியிது தேரிது சிதைந்த
வுரங்க ளீதென வறிவரி தன்னவ னுலக்கை
பரங்கொண் மாநிலஞ் சேறெழப் பசைபடத் தேய்ப்ப.

(இ - ள்.) அப்பலபத்திர ராமனுடைய இருப்புலக்கையானது பாரமாகிய பெரிய நிலவுலகு சேறுபடும்படி தேய்த்தலால், வெள்ளிய பல்லையுடைய அசுரர்கள் கைகள் இவை, கால்கள் இவை, தலைகள் இவை, கொல்லத்தக்க புரவிகள் இவை, தேர்கள் இவை, சிதைவுற்ற மார்பகங்கள் இவையென்று தெரிதற்கரிதாயது. எ - று. (உகசு)

கண்ணெ றிந்தனர் பணைப்புய முறிந்தனர் கனகக்
குண்ட லங்களு மகுடமுந் தகர்ந்தனர் கொடியோர்
மண்டை சிந்தினர் தாளறப் படுகள மறிந்தா
ரண்டர் நாயகன் றோமரத் துலக்கையா லநேகர்.

(இ - ள்.) ஆயர்குலத்தலைவனாகிய பலபத்திர ராமனுடைய தோமரமாகிய இருப்புலக்கையால், அக்கொடியோர்களில் அநேகர், கண்கள் தெறிபட்டார்கள். கிளைத்த தோள்கள் முறிபட்டார்கள். பொன்னாலாகிய குண்டலங்களுங் கிரீடங்களும் பொடிபட்டார்கள். மண்டைகளுடைபட்டார்கள். கால்கள் அறுபட யுத்த பூமியில் வீழ்ந்திறந்தார்கள். எ - று. (உகஎ)

ஈது கண்டன ரடுபடைத் தலைவர்மற் றிருவர்
பூத ரஞ்சுமங் தூழிவெங் கனலெனப் புகுந்தார்
காது வெஞ்சினத் தெறிதலுந் தோமரங் கடாவிப்
பாத கத்தர்கைப் பருப்பத நெருப்பெழப் பகுத்தான்.

(இ - ள்.) இச்செயல்களை, கொல்லத்தக்க சேனைத்தலைவர்களாகிய (கூவ கம்பன் கும்பாண்டனென்னும்) இருவரும் பார்த்தவராகி, மலைகளைத்தாங்கிக் கொண்டு வேகத்தோடுகூடிய பிரசண்டமாருதம்போலப் பாய்ந்தார்கள். பலபத்திர ராமனை மோதுகின்ற பெருங்கோபத்தோடு எறியவும், உடனே இராமன் நெருப்பெழச் சினந்து தோமரத்தைச்செலுத்தி அப்பாவிகள் கையிலிருந்த மலைகளையுடைத்தனன். எ-று. (உசகூ)

மாறி யோச்சினன் வயிரவா னுலக்கையான் மருமங்
கீறி வீழ்ந்தன னொருவன்மற் றொருவனைக் கிடைத்தா
னேறு வெஞ்சம ரேற்றன னுங்கவ னிவனு
மூறு செம்புனற் சென்னியைத் துண்டமிட் டுடைத்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய வயிர வுலக்கையால் மாறியடித்தனன். அதனால் அவ்விருவரிலொருவன் மார்பம் பிளவுபட்டு விழுந்தனன். மற்றொருவன் இடியேறுபோலப் பெரிய போர்புரிதற்குத் தொடங்கினன். அப்பொழுது இப்பலபத்திரராமனும் உதிரவெள்ளம் பெருக்கெடுக்கும்படி அவனுடைய சிரசை இருப்புலக்கையால் துண்டுகளாக உடைத்தனன். எ - று. (உசஎ)

அன்ன காலையின் மீண்டன னயிலெயிற் றசுரன்
றன்னை யீன்றவ ளழுதிடை விலக்கவுந் தாழான்
மின்னு வாளெயிற் றடுபுலி யேறென வெகுண்டா
னென்னை யாளுடை நாயகன் முறுவல்பூத் தெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய வேளையில், கூர்மைபொருந்திய பல்லையுடைய வாணசுரன், தன்னைப்பெற்ற தாயாகிய கோட்டவியென்பாள் (போருக்குப்புகவேண்டாமென்று)புலம்பித்தடைசெய்யவுங் கேளாதவனாகி யுத்தபூமியிற்றிருப்பி, மின்னுகின்ற வாட்படைபோன்ற பல்லையுடைய கொல்லத்தக்க ஆண்புலிபோலக் கோபித்தான். என்னையாளாகவுடைய திருமால் புன்னகைசெய்து எதிர்த்தனர்.

வளைத்த சேனைமற் றியாவையும் பிணப்பட மடித்துத்
தொளைக்கை யானையுந் துரகமுங் கீழ்ப்படத் தொலைத்துக்
கிளைத்த வாளெயிற் றசுரர்கோன் றனிப்படக் கிடைத்துத்
தளைத்து ழாயினன் விளைத்தன னடுபெருஞ் சமரம்.

(இ - ள்.) சூழ்ந்துள்ள சேனைகளெல்லாவற்றையும் பிணமாகும்படிகொன்றுதள்ளி, துவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைகளையுங் குதிரைகளையுங் கீழ்ப்படும்படி யொழித்து, கிளைபட்டவாள்போலும் பல்லையுடைய அசுரர்தலைவனாகிய வாணனைத் தனிப்படச்செய்து, கட்டிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணபிரான் கொல்லத்தக்க பெரும்போர்புரிந்தனன். எ - று. (உசஅ)

தேருந் தேருமாய்த் திரிந்தன திரிந்தவெண் டிசையும்
பாரு மண்டமுங் குலுங்கின பேரறம் பதைத்த
தாரு வானகத் திமையவர் வெருவினர் சலித்தார்
போர்வி ளைத்தெது விளைப்பரென் றஞ்சினர் போனார்.

(இ - ள்.) தேருந் தேருமாகத்திரிந்தன. எட்டுத்திசைகளுஞ்சுழன்றன. பூமியும் அண்டமும் நிலைகுலுங்கின. பெரிய தருமமானது பதைத்தது. கற்பகத்

தருவையுடைய தேவலோகத்தில்வசிக்கும் அமரர்கள்பயந்துமனஞ்சலித்தார்கள். இவர்கள் போர்புரிந்து எதனையுண்டு செய்வார்களோ வென்று பயந்துபோனார்கள். எ - று. (உ௨0)

இனைய தன்மைய ரின்னண முடற்றிய வெல்லை
நனைந றுந்துழாய் நாயக னுங்கவ னடத்துந்
துனைக டும்பரித் தேர்முகச் சாரதி சுடரும்
புனைமு டித்தலை யுருட்டினன் ஞெருசரம் போக்கி.

(இ - ள்.) இத்தன்மையராகிய கண்ணபிரானும் வாணாசுரனும் இவ்வகையாகப் போர்புரிந்தகாலத்திற் குளிர்ந்த மணந்தங்கிய துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் அவ்வாணாசுரனடத்துகின்ற வலிய வேகத்தோடு கூடிய குதிரைபூட்டிய தேர்முகத்திலிருக்கும் சாரதியின் பிரகாசிக்கின்ற அலங்கரித்த கிரீடமணிந்த தலையை ஓரம்பினைப் பிரயோகஞ்செய்து நிலமிசையுருட்டினர். எ - று. (உ௨௧)

மாண்டி றந்தனன் சாரதி வயப்பரி நெடுநாண்
பூண்ட கோலொடுஞ் சரிவரப் போக்கினன் புனிதன்
றாண்டு தேரினை யச்சிறச் சரங்கொடு துணித்தா
னுண்டு வாளெயிற் றசுரனு மிருநிலத் தானன்.

(இ-ள்.) சாரதியிறந்துயிர் நீங்கினன். வெற்றிபொருந்திய குதிரையை நெடிய நாணிற்பூட்டிய அம்புடன் சரிவரக்கண்ணபிரான் செலுத்திய தேரினை நடத்தினர். அப்பொழுது வாள்போன்ற பல்லையுடைய வாணாசுரன் கண்ணபிரான் தேரினில் அச்சாணி முறியும்படித்துண்டித்துப் பெரியபூமியில் வந்தனன்.

நாறு பூந்துழாய்த் தனிமுத னாயக னமர்க்கென்
றேறு தேரிழிந் திருநிலத் தாயின னவன்கைச்
சீறு திண்சிலை யனைத்தையுந் துணிபடச் சிதைத்தா
னீறி லாப்பெருந் தன்னுடைத் திகிரிகொண் டெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மணம் வீசும் அழகிய துளவமாலைதரித்த ஒப்பற்ற முதல்வனாகிய கண்ணபிரான் போருக்கென்று ஆரோகணித்த தேரினின் றிறங்கிப் பெரிய நிலமிசைநின்று, அவ்வாணனது கையிலுள்ள கோபத்தோடுகூடிய வலியவில்லையெல்லாந்துணிடும்படிகண்டித்து, அழிவில்லாத தம்முடைய பெரிய சுதரிசனத்தைக் கையிற்றாங்கி யெதிர்த்தார்கள். எ - று. (உ௨௩)

நீல வார்கட லுருவுகொண் டனையவ னிரைத்தோ
ளால மாமரந் தூக்கிய விழுதென வரிந்தான்
பால லோசன னோக்கினன் பசுந்துழா யவற்குச்
சாலு மன்பொடும் வெள்விடைக் காட்சிதந் தளித்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய நீலநிறந்தங்கியகடலானது வடிவெடுத்தாலொத்த வாணாசுரனது வரிசையாகிய தோள்களைப் பெரிய ஆலமரத்தின் தொங்கவிட்ட விழுதுகள்போல அரிந்தனர். அதனை நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் பார்த்தருளிப் பசிய துளவமாலை யணிந்த கண்ணபிரானுக்குப் பேரன்போடுந் தாவள்யமாகிய இடபாரூடக்காட்சியைக் கொடுத்தருளினர். எ - று. (உ௨௪)

அரிந்து போக்கின வன்றியெம் மருச்சனை யயர்ந்து
புரிந்த கைகளோர் நான்கையும் போக்கலை யென்று
விரிந்த வார்சடை யெம்பிரா னருளின வேண்டிப்
பரிந்து போற்றின னரிந்தில னுங்கவன் பணிப்பில்.

(இ - ள்.) அரிந்தொழித்தனவாகிய கைகளல்லாமல் எம்மை அருச்சனை செய்த கைகள் நான்கினையும் போக்கவேண்டாமென்று பரந்துநீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அருளினவற்றை விரும்பி யன்போடு காப்பாற்றி அவ்விறைவன் கட்டளைப்படி வாணனது நான்குகரங்களை அரியாதுவிடுத்தனர்.

தூக்கு கைகளோர் நான்கொடு மரனடி தொழுதான்
மேக்கு யர்ந்தெழு குருதியான் வெள்கின னின்றான்
றாக்கு வெஞ்செரு வேண்டிய செருக்கொடு தடக்கை
போக்கி நின்றனை புயத்தின வொழிந்தனை போலும்.

(இ - ள்.) தூக்கிய ஒரு நான்குகைகளோடும் வாணன் சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கி மேம்பட்டு உயர்ந்தெழுகின்ற உதிரத்தோடு நாணுற்று நின்றனன். மோதுகின்ற வெவ்வியபோர்விரும்பிய இறுமாப்புடன் பரந்த கைகளையொழித்து நிற்கின்றனை. தோள்தினவு நீங்கினாய்போலும். எ - று. (௨௨௬)

இனிச்செ ருக்கொழிந் திருத்திமற் றிருந்துழா யலங்கற்
கனிக்கொ ழும்புயல் வண்ணனோ டளவளாய்க் கலந்து
பனித்த வார்குழ லின்மக ளுசையினைப் பணைவிற்
குனித்த காரனு ருத்தனுக் கிந்நிலை கொடுத்தி.

(இ - ள்.) இனி யிறுமாப்பகன்றிருக்கக் கடவாய். பெரிய துளசிமாலையணிந்த பழுத்துக்கொழுவிய மேகவண்ணனாகிய கண்ணனோடு கூடிக்கலந்து குளிர்ச்சிதங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய உனதுகுமாரி உசையென்பாளை விருப்பத்தோடு இப்பொழுதே வளைத்தவில்லைத்தாங்கிய அநுருத்தனுக்குக் கொடுப்பாயாக. எ-று.

என்ற ளித்திக லேறுடை யெம்பிரான் கயிலைக்
குன்ற மெய்தனு மெறுழ்வலி யசுரர்தங் கோமான்
மன்ற லோதியை வதுவைசெய் தவற்கென வளித்தா
னன்று வேண்டிய யாவையு மன்னவற் கீந்தான்.

(இ - ள்.) என்றநுக்கிரகித்து வலிதங்கிய இடபவாகனமுடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரியையடையவும், பெருவலியுடைய அசுரமன்னனாகிய வாணாசுரன் மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய உஷையை விவாகமுடித்து அவ்வநுருத்தனுக்கென்று கொடுத்தனன் அப்பொழுது விரும்பிய பலபொருள்களையும் அவனுக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்தனன். எ - று. (௨௨௮)

வதுவை முற்றிய பின்னரின் வரிச்சுரும் பரற்றும்
புதுந றுந்துழாய்க் கண்ணியோன் றுவாரகை புகுந்தான்
விதுவ லங்கலஞ் சடையினோ னருச்சனை விரும்பி
யெதுகு லத்தனி நாயக னரசுவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) திருமணமுடிந்த பின்னர், சிற்றுகள்பொருந்தியவண்டுகளொலிக்கும் புதிய மணந்தங்கிய துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் தனது பரிவாரத்துடன் துவாரகாபுரியை யடைந்து, சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்து அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையை விரும்பி, யதுகுலத்தி னொப்பற்ற தலைவன் அரசுபுரிந்திருந்தனர். எ - று. (உஉகூ)

சோணி தப்புரத் திருந்தன னசுரர்கோன் றென்னீர்
வேணி யெம்பிரா னருச்சனை வரன்முறை விளைத்தான்
மாணி ழைக்கொரு புறங்கொடுத் தருளிய வரதற்
காண நோற்றலா லெம்பிரான் காட்சிதந் தளித்தான்.

(இ - ள்.) அசுரேந்திரனாகிய வாணுசுரன் சோணிதபுரியிலிருந்து பழைய கங்காஜலத்தை யணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் பூசையை வரன்முறைப்படி செய்தனன். மாட்சி பொருந்திய ஆபரணங்களையணிந்த உமாதேவியாருக்கு ஒப்பற்ற வாமபாகத்தைத் தந்தருளிய சிறந்தோனாகிய சிவபெருமானைத் தெரிசிக்கும்படி நோற்றபடியால் எமது சிவபெருமான் அவனுக்குத் தெரிசனந் தருளினர். எ - று. (உருo)

என்னை வேண்டினை யென்றலு மசுரர்கோ னெந்தாய்
நின்ன டித்துணை போற்றவு நிருத்தநா டகத்தின்
முன்னர் நின்றியான் குடமுழ விசைப்பவு முயன்றே
னன்ன தந்தெனக் கருளெனப் பின்னரு மறைவான்.

(இ - ள்.) நீயாது விரும்பினை எனச் சிவபெருமான் வினவவும், அசுரேந்திரனாகிய வாணன், எந்தாய்! தேவரீர் உபயபாதங்களைத் துதிக்கவுந் தேவரீரியற்று நிருத்த நாடகங்களின் முன்னிருந்து அடியேன் குடமுழவு ஒலிக்கவும் விரும்பினேன். அவற்றைத் தந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்தித்து மேலும்விண்ணப்பிக்கின்றான். எ - று. (உருக)

கருணை பெற்றுநின் கணத்துளே னாகவுங் கருத்திற்
பெருகு மன்பொடு நின்னடி யருச்சனை பேணி
நரும தைப்பெரு நதியிடைப் பதித்திய விலிங்க
மிருநி லப்புறத் தென்பெய ராக்கவு மியைந்தேன்.

(இ - ள்.) கிருபையெய்தித் தேவரீர் கணத்தினரில் ஒருவனாகவும், என்மனதிற் பெருகிய அன்புடன் தேவரீர் திருவடிப் பூசனைசெய்து பெரிய நருமதை ஆற்றில் விசர்ஜனஞ் செய்த சிவலிங்கங்களெல்லாம் பெரிய பூமியில் என்பெயரால் விளங்கும்படி செய்யவும் விரும்பியுள்ளேன். எ - று. (உருஉ)

அந்த மாநதி யிலிங்கமற் றருச்சனை யயர்ந்தா
ரெந்தை நின்னடி பெறவரு ளீகுதி யென்று
னந்த நல்வரம் யாவையு மளித்தன னமலன்
புந்தி கூர்ந்தவன் றன்னெடுங் கயிலைபோய்ப் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) அந்தப் பெரிய நதியிலுள்ள சிவலிங்கங்களை யருச்சனை செய்தவர்கள், எந்தையே தேவரீர் திருவடிநீழலைப்பெறுமாறு திருவருள் புரிதல்

வேண்டுமென்று யாசித்தான். மலரகிதராகிய சிவபெருமான் அந்த நல்லவரங்களையெல்லாம் அங்ஙனமே யநுக்கிரகித்து மனக்களி மிகுந்து அவ்வாணாசுரனொடுங் கைலாயகிரிக்கெழுந்தருளினார். எ - று. (உகக)

வாணாசுரன் பூசனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூக-க்கு திருவிருத்தம் சOஉள.

முப்பத்து நான்காவது
மன்மதன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மன்னு வார்சடை மாதவத் தந்தணீ
ரின்னு மோர்கதை கேட்டி ரியம்புதும்
பொன்ன லங்கு புரிசடைப் புங்கவன்
றன்ன ருச்சனைக் கின்னரு டந்ததே.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற பெருந்தவத்தையும் நீண்டசடையையுமுடைய அந்தணர்களே! பொன்னிறமாகப்பிரகாசிக்கும் புரிந்தசடையையுடைய சிவபெருமான் தம்மையருச்சித்ததற்கு இனிய திருவருள்புரிந்ததாகிய மற்றொருசரித்திரத்தைச் சொல்லுவோம். கேட்பீராக. எ - று. (க)

பள்ள நீர்வயற் பப்பர தேபத்தி
னெள்ள றீர்ந்த பகவதி யென்னுமூர்த்
தெள்ளு நான்மறைச் செல்வன் றபனனோர்
பிள்ளை யன்னவன் பேரும சித்தனே.

(இ - ள்.) ஆழமாகிய நீர் நிரம்பிய வயல்களையுடைய பப்பரதேசத்திலே, இழிதகைமை நீங்கிய பகவதியென்னும் நகரத்திலே, தெள்ளிய நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்தசெல்வனாகிய தபனனென்றொருவன். அவனுடைய ஏகபுத்திரன் அவன் பேரும் அசித்தனெனப்படும். எ - று. (உ)

தரும நீத்தனன் றன்குல வைதிகக்
கரும நீத்தனன் கண்ணுகர் வாழ்க்கையா
னுருவ மங்கையர்க் காணினொ ருத்தரை
வெருவ லன்றொடர் காமவி ருப்பினன்.

(இ - ள்.) தருமச்செயலொழிந்தனன். குலவியற்கையாகத் தனது வைதிக கருமங்களை யகற்றினன். கட்குடிக்கும் வாழ்க்கையுடையவன். அழகிய மங்கையர்களைக் கண்டால் ஒருவருக்கும் பயப்படாமல் பின்றொடரும் காமவிருப்பு உடையவன். எ - று. (ங)

இழிகு லத்தவ ராயினு மின்னுரு
விழியி னோக்குறின் வெம்முலை புல்லுவான்
கழிபெ ருங்கருங் கங்குற் களவினு
லொழிவ ரும்பொரு ளீட்டி யுதவுவான்.

(இ - ள்.) தாழ்குலத்திற் பிறந்தவர்களானாலும் இனிய வடிவத்தைக் கண்ணிற் கண்டால், அவர்கள் வலிய தனங்களைத் தழுவுவான். மிக்க பேரிருணிரம்பிய இராக்காலத்திற் களவாடுதலால் நீக்கமற்ற அரிய பொருளைச் சம்பாதித்து அம்மங்கையர்க்குக் வாரிகொடுப்பான். எ-று. (ச)

புன்றொ ழிற்குள னாகிய புன்மையா
னன்றி தீர நடக்குறு நாளையிற்
கன்று காரிருட் கங்குலிற் றார்க்கிக
மென்று ரைத்திடு மானக ரெய்தினன்.

(இ - ள்.) இழிதொழிலுக்கு உட்பட்டவனாகிய அவ்வற்பன் நன்மையென்பது சிறிதுமின்றிக் கழிய நடந்துவருங்காலத்தில், மிக்ககரிய இருளையுடையவிரவில், தார்க்கிகமென்று சொல்லப்படும் பெரிய நகரத்தை யெய்தினன். எ-று.

மண்டு கங்குன் மறைப்பர வைக்கரை
கண்ட வன்சங் கரிசனன் றன்மனை
கொண்ட நன்பொருள் வவ்வினன் கோடலுந்
தண்ட ருந்திற லோனைத் தழீஇக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய இரவில் வேதநூற்கடலைக்கரை கண்டவனாகிய சங்கரிசனன்வீட்டிலே பொருந்தியிருந்த நல்வழியிற் றேடிய திரவியத்தை யபகரித்தெடுத்துக்கொள்ளவும், அவ்வந்தணன் பெருவல்லபமுடைய அசித்தனை யணைத்துப்பிடித்துக்கொண்டனன். எ-று. (கூ)

விட்டி லன்னவ னைக்குல வேதியன்
கட்டு கைக்க ணெகிழ்ந்திலன் கண்ணுறு
வட்ட வாண்முக நோக்கி மறைக்குலம்
பட்ட நீயிப் பழிசெய வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) சிறந்தஅவ்வீட்டந்தணன் அக்கள்வனைவிடுத்தானில்லை. பிணித்த கையையும் நெகிழவிட்டானில்லை. வட்டவடிவமைந்த வொள்ளிய முகத்தைப் பார்த்து, வேதியர்குலத்திலுதித்தநீ இப்பழிச்செயலைச் செய்தல்கூடுமோ, எ-று.

மரபி னோங்கிய வான்குலத் துற்றனை
யுரவு நீணிலத் தாரெழி லோங்கினை
கரவு செய்யக் கடவதன் றேயெனக்
குரவ னிற்சில பின்னருங் கூறுவான்.

(இ - ள்.) மரபினாலுயர்ந்த சிறந்த அந்தணர்குலத்திற் பிறந்தனை. வலிதங்கிய நெடிய உலகத்திலே பேரழகுற்றனை. திருடுதல் செய்யத்தக்க தல்லவேயென்று, ஆசிரியன்போல மேலுஞ் சொல்வானாயினன். எ-று. (அ)

குலங்கெ டுத்தனை கோத்திர சூத்திர
நலங்கெ டுத்தனை நல்லொழுக் கெய்திய

புலங்கெ டுத்தனை புல்லொழுக் கெய்திய
துலங்கொ டோள வுரைத்தியென் றேதினன்.

(இ - ள்) குலத்தின் சிறப்பைக் கெடுத்தாய். கோத்திரசூத்திரங்களின் நன்மையை யழித்தாய். நல்லொழுக்கமடைந்த அறிவை யகற்றினாய். இழிநடையடைந்த வலிதங்கியதோளையுடையவனே! என்று அவ்வந்தணன் கூறினன். எ-று.

அன்ன வன்சொலக் கேட்ட வ சித்தனும்
பன்னு நான்மறைப் பண்டித வென்னுடை
முன்னை யூழின் முயற்சியின் மொய்குழற்
கன்னி மார்தங் கலவிவி ரும்புவேன்,

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் அங்ஙனஞ் சொல்லக்கேட்ட அசித்தனென்பவனும், கொல்லத்தக்க நான்குவேதங்களிலும் வல்ல பண்டிதனே! என்னுடைய பண்டைய ஊழ்வினையின் முயற்சியால், நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள் முயக்கத்தில் இச்சிப்பேன். எ-று. (க0)

அன்ன மன்னவர்க் காட்பட் டழிகுல
மன்ன சாதி வரம்பழிந் தேகினேன்
பின்ன வர்க்கென நல்கப் பெரும்பொருண்
முன்னி யீங்கிது செய்ய முயன்றனன்.

(இ - ள்.) அன்னம்போலும் நடையையுடைய நங்கையர்களுக்காளாகி கீழ்க்குலத்தார்போலச் சாதிவரம்பு கெட்டுப்போயினேன். மேலும் அவ்வனிதையர்க்காகக்கொடுக்கப் பெரும்பொருளைக்கருதி, இக்களவுத் தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கினேன். எ-று. (கக)

அந்த ணாள னசித்த னுரைத்தசொற்
சிந்தை மேவுறக் கேட்டனன் றீமையோய்
நிந்தை நீத்து நெடுங்கதி யெய்தினை
யுய்ந்து போதியென் றேதுதன் மேயினன்.

(இ - ள்.) அசித்தன் கூறியவார்த்தையை அவ்வேதியசிரேஷ்டன் மனத்திற் பொருந்தக்கேட்டு, கொடியோனே! பழித்தன்மையகன்று பெருங்கதி யெய்தினவனாகி உச்சீவித்துப்போகக்கடவாயென்று மேலுஞ் சொல்லுவதாயினன். எ-று.

கண்ணு தற்கட வுட்பெரு மான்றனை
வண்ண நாண்மல ரான்மலர்த் தாளிணை
யெண்ணி யெண்ணி யருச்சித் திரங்குதி
நண்ணி யோர்ந்தவை யாவையு நல்குமால்.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய தெய்வ நாயகராகிய சிவபெருமானுடைய தாமரைமலர்போன்ற உபயபாதங்களை அழகிய அன்றலர்ந்த மலர்களால் மிகவுஞ் சிந்தித்து மனமிரங்கி அர்ச்சனைபுரிவாயாக. அதுவே, நீ யெண்ணிவிரும்பியவற்றையெல்லாங் கொடுக்கும். எ-று. (கூ)

பொருளு மேன்மையும் புல்லொழுக் கெய்துறு
வருளு மீயு மவனடித் தாமரை

மருள்செய் காம வெகுளி மயக்கமு
மொருவி நீங்குவை யென்றெடுத் தோதினன்.

(இ-ள்.) செல்வத்தையும் மேம்பாட்டையும் இழிதொழிலடையாத திருவருளையும் அச்சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளேகொடுக்கும். மயக்கத்தைச்செய்யுங் காமவெகுளி மயக்கங்களை விலக்கி யகல்வாயாகவென்று எடுத்துச் சொல்லினன். எ-று. (௪௪)

தூய்மை யென்பன சொற்றுணர்த் தந்தணன்
வாய்மை கேட்டு மணிநகை பூத்தனன்
றீமை யேன்றனை யென்சொலித் தேற்றினு
யாய்ம யிற்குலத் தாரடிக் கன்பனே.

(இ-ள்.) புனிதமென்று சொல்லப்படுவனவற்றைச் சொல்லித் தெரிவித்த வேதியன் சத்தியவார்த்தைகளைக்கேட்டு அழகிய புன்னகைபுரிந்தான். ஆய்ந்த மயிலின் கூட்டத்தையொத்த மங்கையர் பாதங்களில் அன்புடைய சொடியேனாகிய என்னையாதுகூறித் தேற்றினீர். எ-று. (௪௫)

மானி ளம்பெடை மங்கையர்க் காட்பட
லான தொண்டுள வேலருளையநீ
கான மாவினைக் கைநொடித் தாயயல்
போன நீரணை மீளப்பு காதென்றான்.

(இ-ள்.) இளமைவாய்ந்த பெண்மான்போன்ற மங்கையருக்கு ஆட்படுதலாகிய ஒருதொண்டு இருக்குமாயின், அதனை யருள்புரிவீராக. ஐயனே! நீர் காட்டானையைக்கைநொடித்தீர். வெளியேசென்ற நீர்வெள்ளம், கட்டிய அணையில் மீண்டும் புகுமோ? என்றான். எ-று. (௪௬)

நன்று சொற்றனை யாயினு நல்லுணர்
வொன்று சொற்றும சித்தவு ணர்தியால்
மன்ற லோதி மயிலனை யார்முலைக்
குன்றி லிங்கமெ னவுளங் கோடியால்.

(இ-ள்.) அசித்தனே! நீநன்றாகச் சொல்லினை. ஆனாலும் நல்லறிவு ஒன்று உனக்குச்சொல்லுவோம். அறிவாயாக. மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய மயிலின் சாயல்பொருந்திய மங்கையர் தனங்களாகிய மலைகளைச் சிவலிங்கக்குறிகளென்று மனதிற்கொள்வாயாக. எ-று. (௪௭)

பூசப் பட்டன முன்புறப் பூசிநல்
வாச நாண்மல ரால்வழி பட்டபி
னேசில் பண்டநை வேத்திய மீந்தரு
ளீச னேயென் றிளமுலை யேத்தென்றான்.

(இ-ள்.) பூசத்தக்கனவாகிய கலவை முதலியவற்றை முதலிலே பூசி, நல்ல மணந்தங்கிய புதியமலர்களால் வழிபாடுசெய்த பின்னர், குற்றமில்லாத பலபண்டங்களை நிவேதனஞ்செய்து, அநுக்கிரகிக்கின்ற கடவுளே! என்று இளமைதங்கிய குசங்களைத்துதிசெய்கவென்றனன். எ-று, (௪௮)

இனைய தன்மை யெடுத்துரைத் தத்தொழில்
வினவி னனைவி டுத்தனன் வேதிய
னனைய னேகி யழிதொழிற் பார்ப்பினி
மனைபு குந்தனன் காமம யக்கினால்.

(இ-ள்.) இத்தகைய பூசைத்தன்மையை யெடுத்துக்கூறி, அத்தொண்டினைக் கேட்டுக்கொண்ட அசித்தனைச்சங்கரிசனன் செல்லவிடுத்தான். அவ்வசித்தன் அங்கிருந்துபோய், குலத்தொழில்கெட்ட அந்தணச்சிறுமி மனையைக் காமமயக்கத்தோடு புகுந்தனன். எ-று. (கக)

அரவ வல்கு லவளொடு மின்னலந்
தரவி ரும்பினன் றம்மிற் பொருந்தினர்
மரபி னீங்கு மசித்தனு மங்கையு
மிரவி னுண்மலர்ப் பாயலி னெய்தினர்.

(இ-ள்.) பாம்பின் படம்போன்ற அல்குலையுடைய அப்பார்ப்பினியுடன் இனியசுகத்தைக்கொடுக்க விரும்பினன். தங்கள் வீட்டிலிருந்தார்கள் வருணாசிரமதர்மத்திற் கழிந்த அசித்தனும் அவளும் அன்றிரவிற் புதியமலர்கள் பரப்பிய சயனத்தை யடைந்தார்கள். எ-று. (உ0)

மங்கை யன்னவ ளேந்திம தர்த்தெழு
கொங்கை நோக்கினன் வேதியர் கோன்றனக்
கங்கு ணர்த்திய துள்ளம டைத்தனன்
பொங்கு நாண்மலர்ப் பூசனை போற்றினன்.

(இ-ள்.) அந்த மங்கையின் பூரித்து மதர்த்தெழுந்த குசங்களைக் கண்டான். அந்தணசிரேஷ்டன் தனக்குபதேசித்ததைத் தன்மனதிற்கொண்டான். அதிகரித்தபுதிய மலர்களால் அதனைப்பூசித்துத் துதிசெய்தான். எ-று. (உக)

இசைய வேண்டிய வெள்ளிலை யீர்க்ககன்
றசைத ருந்தன தேவனுக் காக்கினன்
வசையி லாசையி னல்வழி பட்டன
னசைவி ருப்பி னினையந விற்றுவாண்.

(இ-ள்.) இசையவேண்டிய வெள்ளிய வெற்றிலையை நரம்புகிழித்து ஆசைதரத்தக்க தன்னுடைய தேவனுக்கு நிவேதனம் ஆக்கினன். குற்றமில்லாத உண்மையன்போடு வழிபாடுசெய்து, பெருவிருப்பத்தோடு இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லுகின்றான். எ-று. (உஉ)

தேவ தேவத னேச்சுர தேவநீ
பாவை மார்பிற் பணைத்தெழு கொங்கையா
மேவ ருஞ்செ யனல்கென வேண்டிநின்
றுவ கூறி யவட்புணர்ந் தானரோ.

(இ-ள்.) தேவதேவனே! தனேசுவரனே! தேவனே! தேவரீர் இப்பெண்ணின் மார்பிலே கிளைத்தெழுந்த கொங்கைரூபமாக அடைதற்கரிய செயலைத் தந்தருள்கவென்று பிரார்த்தித்து நின்று ஆவனவற்றைச்சொல்லி அப்பெண்ணைக் கலந்தான். எ-று. (உ௩)

விடிய நோக்கினன் வெள்ளிடைப் போயினன்
கொடிம ருங்குனல் லார்துணைக் கொங்கையின்
கடிகொ ணண்மல ரர்ச்சனை கைவிடா
னெடிது வைகலு மின்னண நீத்தனன்.

(இ-ள்.) பொழுது புலரப்பார்த்துக்கொண் டிருந்தனன். வெற்றிடத்திற் சென்ருன். பூங்கொடிபோலும் இடையையுடைய நல்லாராகிய மாதர்களது இரு கொங்கையினிடத்தில், மணம்பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்களாற் பூசித்தலைக் கைவிடாமற் பலகாலத்தையும் இவ்வகையாகக் கழித்தனன். எ-று. (உச)

ஈது காலத் திருஞ்சுர மெய்தினன்
காது வெஞ்சினக் கைக்கதை யாலவண்
போது மாக்க ளுயிர்ப்பொறை போக்குவான்
வாதை செய்தவர் கைப்பொருள் வவ்வுவான்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டகாலத்தில் அவன்பெரியவனத்தை யடைந்து கடுங் கோபம்பொருந்திய கையிலுள்ள கதாயுதத்தினல், அவ்வழியே செல்லும் மாந் தர்களுடைய உயிர்ச்சுமை யகற்றியும், பலவகைத் துன்பம்புரிந்தும் அவர்கள்கை யிலிருக்கும் பொருள்களை யபகரிப்பான். எ-று. (உரு)

இன்ன வீதிழைத் தெய்திய காலையி
லன்ன கானத் தெரியழ லாங்கவன்
றன்னை யாருயி ருண்ணத் தழற்சுரஞ்
சென்னெ றீத்தலைத் தீமையொ ழிந்ததால்.

(இ-ள்.) இத்தகைய துன்பஞ் செய்துகொண்டிருந்தகாலத்தில், அவ்வனத்தி லெரிந்துகொண்டிருந்த [தாவானலம்] காட்டுத்தீயானது அவனை அரிய உயி ருண்ண, தீமயமானகாட்டிற் செல்லும் வழிமார்க்கத்தில் அவனுண்டாயிருந்த துன்பமகன்றது. (அவனிறந்தானென்றபடி.) எ-று. (உகூ)

மாதர் கொங்கைய னென்னும் வரதனைத்
தீதில் சிந்தையி னலருச் சித்தலா
லோது பாவ மொழிந்தன னேங்கிரும்
பாத கற்கும் பவித்திர முற்றதால்.

(இ-ள்.) மாதர்களது கொங்கையின்கண் விளங்கும் (தனேச்சுவரனென்னும்) சிவபெருமானை, குற்றமில்லாத மனதினற் பூசித்தகாரணத்தினல், சொல்லத் தக்கபாவங்களை நீங்கினன். அதிகரித்த பெரும்பாவம்புரிந்தவனுக்கும் (சிவார்ச் சனையினற்) புனிதத்தன்மையுண்டாயிற்று. எ-று. (உஎ)

கந்த வார்குழ லார்கதிர்க் கொங்கையி
னெந்தை தாளருச் சித்திரந் தேத்தலாற்
பைந்து ழாய்முடிப் பாம்பணைப் பள்ளியான்
சிந்தை தந்துறச் சித்தச னயினன்

(இ-ள்.) மணந்தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள் ஒளிவீசுந் தனத்தில், எந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யர்ச்சனைசெய்து யாசித்துத் துதித்தபடியால், பசிய துளசிமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய சேஷசயனத்தி

லறிதுயில்புரியுந் திருமால் மனமானது தரப்பெற்றுச் சித்தசனென்னும் பெயருடையவனுயினுன். எ-று. (உ௮)

மேற்படி வேறு.

நல்லெழி லுருவத்தா னவைபி னேக்கத்தான்
மல்லெழு தடம்புய வனப்பு வாய்ந்தனன்
றொல்லைவா னமரருந் தொழுதன் மேயினு
னல்லொளி மரகதத் தலங்கு மேனியான்.

(இ-ள்.) இருண்மயமாகிய மரகதம்போலவிளங்குந் தேகமுடையவனும், நல்லழகமைந்த வடிவமுடையவனும், குற்றமில்லாத பார்வையுடையவனும், வளந்தங்கிய எழுத்தம்பம்போன்ற பூரித்த தோளழகுவாய்ந்தவனுமாகி, பழமையாகிய தேவலோகத்திலுள்ள அமரர்களும் வணங்குதலெய்தினன். எ-று. (உ௯)

வரிப்பொறிப் பாம்பணை வரத னேவலி
னருச்சனைக் குறைமுடித் தாற்ற வேண்டுவான்
விரித்தவெண் டிரைப்புனற் காசி மேயினுன்
புரித்தவார் சடைமுடிப் புனிதற் போற்றுவான்.

(இ-ள்.) வரிகள்பொருந்திய படப்பொறியையுடைய ஆதிசேஷனுகிய சயனத்தில் யோகநித்திரைபுரியுந் திருமால் கட்டளையினுல், சிவார்ச்சனையின்குறைபாட்டை முடித்துச்செய்ய விரும்பி, பரந்தவெள்ளிய அலைகள்பொருந்திய நீரையுடைய காசிக்ஷேத்திரமெய்தினுன். புரிவுபட்ட நீண்டசடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைத் துதிப்பானுயினுன். எ-று. (௩0)

அத்தலை யருச்சனை யயர்ந்த தேவற்குச்
சித்தச னெனத்திரு நாமஞ் சேர்த்தினுன்
மெய்த்திறத் தாலயம் விதியிற் கோட்டினுன்
பத்தியி னருச்சனை பயில்வ தாயினுன்.

(இ-ள்.) அங்கே தான்சிவார்ச்சனைசெய்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு சித்தசனென்று திருநாமஞ் சூட்டினுன். உண்மைத்திறத்தோடு சிவாலயத்தைச் சிற்பநூல் விதிமுறையே கட்டிமுடித்தான். பத்தியோடு சிவார்ச்சனையைக் காலநியதிகடவாமல் விதிப்படிசெய்பவனுயினுன். எ-று. (௩௧)

இயற்றிய வருச்சனைக் கிரங்கி யெம்பிரான்
புயற்குழ லவளொடும் விடையிற் போந்தனன்
மயக்கறச் சித்தசன் மரபிற் போற்றினுன்
வியப்பொடுங் கண்கணீர் கலுழ வீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சித்தசன்செய்த சிவபூசைக்குமனமது சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி, மேகம்போலக்கறுத்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரோடும்இடபவாகனமூர்ந்து காட்சிதந்தருளினர். சித்தசன் தரிசித்துமனமயக்ககல, சந்தோஷத்துடன் கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பஞ்சிந்தப்பணிந்து துதிசெய்தான். எ-று. (௩உ)

தென்றலந் தேரொடு கருப்புச் செஞ்சிலை
துன்றிய புகர்முகச் சுருப்பு நாணெடு

மன்றனுண் மலர்க்கணை வழங்கி னுன்கலை
குன்றுறு முழுமதிக் குடையு மீந்தனன்,

(இ-ள்.) அழகிய தென்றலாகிய தேருடன், சிவந்தகருப்புவில்லும், நெருங்கிய புள்ளிகளமைந்த முகத்தையுடைய வண்டுகளாகிய நாணும், மணந்தங்கிய புதியமலர்ப்பாணங்களும் வழங்கினர். கலைகள் குறைவுபடாத பூரணசந்திரனுகிய வெண்கொற்றக்குடையையும் அளித்தனர். எ-று. (௯௩)

கிள்ளைவாம் புரவியும் பூவைக் கிள்ளையும்
வள்ளைவார் நெடுங்குழை மகளிர்ச் சேனையுங்
கள்ளவிழ் கருங்குழ லிரதி யுங்கனி
நள்ளிருட் பகடுமே முதல நல்கினுன்.

(இ-ள்.) கிளியாகிய தாவிச்செல்லுங் குதிரையும், நாகணவாய்ப்புள்ளாகிய கிளியும், வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியில்நெடிய குண்டலமணிந்த மாதர்களாகிய சேனையும், தேன்சிந்துங்கரிய கூந்தலையுடைய இரதிதேவியும், கனிந்தபேரிருளாகியயானையும் முதலியவற்றைத் தந்தருளினர். எ-று. (௯௪)

பெற்றன னிவையெலாம் பெற்ற போர்வலி
முற்றமூன் றுலகெலாங் கடந்து முற்றினுன்
மற்றுள தேவரும் வைய மாக்களுங்
கொற்றவெண் முழுமதிக் குடைக்கு ளாக்கினுன்.

(இ-ள்.) இவற்றையெல்லாஞ் சிவபெருமானுற் கொடுக்கப்பெற்றனன். அப்படிப் பெற்ற போர்வல்லபமானது முற்றுப்பெறத் திரிலோகங்களையுஞ் சயித்து முடித்தான். மற்றுள்ள தேவர்களையும் பூலோகத்திலுள்ள மாந்தர்களையுந் தனது பூர்ணசந்திரனுகிய வெண்கொற்றக்குடை நிழற்குட்படச்செய்தான். எ-று. (௯௫)

விருப்பினு லருச்சனை மரபின் வேண்டலா
னருட்பெறப் பெற்றபே றிவையென் றுலணி
யிருட்கறை மிடற்றனை யினிதி னேத்தினோர்க்
கொருப்படும் பேறுயா முரைக்கற் பாலதோ.

(இ-ள்.) (தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலோற்பலமென்னும்) மலர்ப்பாணங்கள் ஐந்தினுல் திரிலோகங்களிலும் உயர்ந்தபெரியதன் செங்கோலைச் செலுத்திச் சயங்கொண்டான். நீங்குதற்கரிய சராசரங்களெல்லாம் நெடிய சந்திரிகைவீசும் அரியபெரியகுடையாகிய பூர்ணசந்திரன்நிழலில்வசிக்கும். எ-று. (௯௬)

பூங்கணை யைந்தினுற் புவன மூன்றினு
மோங்கிருந் தனதுகோ லோச்சி வென்றன
னீங்கருஞ் சராசர மனைத்து நீணிலா
வாங்கரும் பெருங்குடை மதிக்குண் வைகுமால்.

(இ-ள்.) விருப்பத்துடன் சிவார்ச்சனைபுரிதலை மரபுவழிவிரும்பாதவன் திருவருளையடையப் பெற்றபேறு இத்தகையினவென்று சொன்னுல், அழகிய இருள்போன்ற விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை இனிதாசுத்துதிசெய்தவர்களுக்கு அடையப்பெறும் பதவியாம் எடுத்துச்சொல்லுந் தன்மையுடையதோ. எ-று. (௯௭)

எள்ளரு மதச்செருக் கிருந்த வாபிறைப்
பிள்ளைவே ணியனையு மதிக்கப் பெற்றிலான்
கள்ளவிழ் கணையவன் கருத்திற் சார்த்தினான்
பொள்ளெனத் தொடைபுடைத் தெழுந்து பொங்கினான்.

(இ-ள்.) இகழ்தற்கரிய மதச்செருக் கிருந்தவகையால் இளம்பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானையும் மதிக்கப்பெறாதவனாய், தேன் சொரியும் மலர்க்கணையை அவ்விறைவனுளத்திற்பொருத்தினான். விரைந்துதொடையைத்தட்டிக்கொண்டு எழுந்துகோபித்தான். எ-று. (௩௮)

என்னையா ளுடையவ னென்கொ லீதென
வுன்னருந் திருவரு ளுருத்து நோக்கலும்
வெங்னெருப் பெழநுதல் விழித்த தாங்கவன்
றன்னுடற் பொடிபடு சாம்ப ராயினான்.

(இ-ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் இஃதியாதென்று நினைத்தற்கரிய திருவருளாற் கோபித்துப்பார்க்கவும், நெற்றிவிழி வெவ்விய நெருப்பெழ விழித்தது. அதனால் அச்சித்தசன் தன்னுடலமானது பொடிபடும்படி சாம்பராக ஆயினன். எ-று. (௩௯)

தேவருந் திகைத்தனர் திகந்த மெட்டுள
காவலர் திகைத்தனர் கடவுட் சித்தசன்
வேவருந் தழற்புகை விழிக்கொ ணாமையாற்
றூவரு முலகெலாந் தவழ்ந்து வீங்கிற்றே

(இ-ள்.) தேவர்களுந் திகைத்தார்கள். அஷ்டதிசைகளிலுள்ள திக்குப்பாலர்கள் மயங்கினார்கள். கடவுளாகிய சித்தசனுடைய வேகற்கரிய தீம்புகையானது காணப்படாமையால், கெடுதலற்ற உலகமுழுவதும் பரந்துபெருகியது. எ-று.

ஓர்ந்தன ளிரதிவெந் தொழிந்த சாம்பரிற்
சோர்ந்தன ளரற்றின டுணுக்க மெய்தினா
ளீர்ஞ்சடைப் புனிதனை யிரந்து போற்றினாள்
பேர்ந்தில ளந்நிலை யழுது பேதுறா.

(இ-ள்) இரதிதேவி இதனையறிந்தனள். சித்தசன் வெந்தழிந்த சாம்பலிற் சோர்வடைந்து விழுந்தனள். அழுதனள். துணுக்கெய்தினள். குளிர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானையாசித்துத்துதித்தனள். அந்நிலைமையிலேயே அழுது கொண்டு துனபமெய்திப் பெயர்ந்தாளில்லை. எ-று. (௪௧)

நின்றன ளவணிலை நிமல னோக்குறாக்
கன்றிய திருவுளக் கறுப்பு நீத்தன
னன்றவட் குருவமா யருவ மற்றவர்க்
கென்றளித் தங்கிலை யெழுப்பி யீந்தனன்.

(இ-ள்.) இப்படி வருந்தி நின்றவளாகிய இரதியின் நிலைமையைச்சிவபெருமான் திருவருணோக்கஞ்செய்து, கோபித்த திருவுள்ளத்தின் சினக்குறிப்பை யகற்றினார். அப்பொழுது அவளுக்கு உருவமாகவும் ஏனையோருக்கு அருவமாகவும் விளங்குகவென்று அநுக்கிரகித்து மன்மதனை யெழுப்பிக்கொடுத்தன. எ-று. ()

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோனேரியப்ப நாவலரியற்றிய

உபதேசகாண்டம்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீன மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையின்படி,

சென்னைக்கிறிஸ்டியன்காலேஜ் மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதரும்,

உரையாசிரியரும் சைவப்பிரசாரகருமாகிய

ஈக்காடு

இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களாற்

பொழிப்புரை யெழுதுவித்து,

மேற்படி மூலமும் உரையும்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

வல்லி-ப-தெய்வநாயக முதலியாரவர்கள்

பார்வையிட்டு,

சென்னை

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பித்தனர்.

பரிதாபி ௵ மகரரவி.

1913.

Registered Copy right.] [இதன் விலை ரூபா. 4-8-0.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

உலகங்களையெல்லாம் தமது சத்திபேதத்தாற் பஞ்சகிருத்தியங்கட்குட்படுத்தி, ஸர்வைஸ்வர்யஸம்பன்ன ஸம்பு வாய் விளங்குஞ் சிவபெருமான், தேவதேவன் மகாதேவன் ஈஸ்வரன் முதலிய காரணத்திருநாமங்களெய்தி ஜடைமுடியும், ஈசானாதி ஐந்துதிருமுகங்களும், பததுத் திருக்கரங்களும், இச்சாஞானக்கிரியை யென்னும் மூவிலைச்சூலமும், பராசத்திவடிவானமழுவும், கர்த்துருபாவமான கட்வங்கமும், வாள், பீஜாபூரகம், வஜ்ரம், ஜனனபயத்தைப்போக்கும் அபயாஸ்தம், ரித்திகுணமான நாகம், ஸ்தூல சூக்ஷ்மபூதங்களை நடத்தும் மாயாரூபமானபாசம், குணமாகிய நீலோத்பலம், அங்குசம், சுத்தாசுதத அததுவாவைப்பிரவர்த்திக்குங் குணமான தமருகம், போகாநுக்கிரகம்புரியும் வரதாஸ்தம், நாதகுணமாகிய மணி, சங்காரகுணமாகிய அக்கினி, திரோதாயியென்னும் பரிவட்டம், அருளாகிய சுகந்தம், பனையாகிய மாலை, அநுக்கிரகாங்குரமாகிய சிறுநகை முதலியவற்றைத்தாங்கிக் காருண்ணிய விசேடத்தால் ஆன்மாக்களின் கிரியாபூஜா நிமித்தம் சகளத்திருமேனிதாங்கியும்; "மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி மயானத்தான் வார்சடையான் மாசொன் றில்லான், ஒப்புடைய னல்ல னொருவ னல்ல னோரூர னல்லனோ ருவம னில்லி, அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண்ணமு மவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லால், இப்படியனிந்நிறத்த னிவ்வண் ணத்த னிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே" என்ற ஆளுடைய வரசின் அருள்வாக்கின்படி அன்பர்களின் யோக பூஜா நிமித்தம் நிஷ்களத்திருமேனிகொண்டும்; "எண்ணில்பல் கோடி சேவடி முடிக ளெண்ணில்பல் கோடிதிண் டோள்கள், எண்ணில்பல் கோடி திருவுரு நாம மேர்கொண்முக் கண்முக மியல்பும், எண்ணில் பல் கோடி யெல்லைக்கப் பாலாய் நின்றைஞ்ஞூற் றந்தண ரேத்தும், எண்ணில்பல்கோடி குணத்தரேர் வீழி யிவர்நம்மை யாளுடையாரே." என்ற (திருவிசைப்பா) சேந்தனார்திருவாக்கின்படி விராட்சொரூபங் கொண்டும் விளங்கும் பரமபதி ஆன்மாக்கட்குத் தநுகரண புவன போகங்களைத்தந்தும், அவர்களுச்சீவனார்த்தமாக வேதங்களையருளியும், அவற்றின் வியாக்கியானமாகச் சிவாகமங்களை யநுக்கிரகித்தும், அவற்றின் வழியே உலகங்களை வழிப்படுத்தத் திருநந்தி தேவராதிபரமாசாரியரை நியமித்தும் உலகத்தைத்திருத்தி யருளினர்.

வேத சிவாகமங்களை யோதியுணர்தற் கியலாத ஏனையோர்பொருட்டு அவ்வேதாகமசாராம்சசரிதமாகிய புராணங்களையருள்செய்து திருநந்திதேவர்மூலமாக அகஸ்தியர்முதலிய மகருஷிகளுக்குபதேசிப்பித்தருளினர். இம்முறையில்வந்தவரும் பிரமபுத்திரருமான சநற்குமார முனிவரிடத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் அவதாரமான வியாசமுனிவர் உபதேசிக்கப்பெற்று, அவர் தமது மாணவரிலொருவரான சூதமுனிவ

ருக்குப் புராணங்களையெல்லாம் உபதேசிக்க, அவர் நைமிசாரணியமுனிவர்கட்குணர்த்தியதுபதினெண்புராணங்களாம். அவற்றுட் சிவபுராணங்கள் பத்து. விஷ்ணுபுராணங்கள்நான்கு. பிரமபுராணங்கள் இரண்டு அக்கினிபுராணம் ஒன்று. சூரியபுராணம் ஒன்று.

சாத்துவிக புராணங்களாகிய சைவம் பவிஷ்யம் மார்க்கண்டேயம் இலிங்கம் காந்தம் வராகம் வாமனம் மச்சம் கூர்மம் பிரமாண்டமென்னும் பத்துச்சிவபுராணங்களில், காந்தபுராணமானது ஆறுசங்கிதைகளும் ஐம்பதுகண்டங்களுமாயிலகும் ஒரிலக்ஷக் கிரந்தங்களாலாக்கப்பட்டது. இதில், சங்கரசங்கிதையின் பன்னிருகண்டங்களில் முற்பட்ட சிவரகசியகண்டமானது உற்பத்திகாண்ட முதல் உபதேசகாண்ட மீறாகச்சப்தகாண்டங்களைக்கொண்டது. இதில் விபூதி உருத்திராக்க பஞ்சாக்கர சிவநாம சிவவிரத சிவபுண்ணிய சிவபுராண சிவபூசாதி மாகாத்மியங்களைவிதிமுறையால் விளக்கியும், சிவத்துரோகிகளெய்தும் நரகவேதனை முதலியவற்றை விலக்குமுறையால் தகுதியில்லனவெனச்சுட்டியுணர்த்தியுமுள்ளன. இது அத்தியாவசியகரமான விடயங்களையெல்லாந்திரட்டியெடுத்த கன்னற்கட்டிபோலச் சைவர்களாயுள்ளார்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவதைக் கருதி உபதேசகாண்டமென்னும் பெயருற்றுளிர்கின்றது.

இவ்வுபதேச காண்டத்திற்கு இது காறும் முற்றப்பெற்ற வியாக்கியான மொன்றில்லாமையின் அஃதிருத்தல் இன்றியமையாத தென்னுங்கருத்தெய்திய வெம்மைச் சில சிவநேசச்செல்வர்களுந் தூண்டியபடியால்; இப்புத்தக முகப்பில் தமது திருநாமத்தைப் பதிக்கும்படி உத்தரவளித்தவரும், புலவர்களை யெல்லாம் தாய்போன்று காக்குந்தகைமையருமாகிய திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீன மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகசுவாமிகள் மகா சந்நிதானத்தில் விண்ணபபித்துக்கட்டளைபெற்று; அக்குறைபாடகலவும் செய்யுளுக்கமைந்த வார்த்திகப்பொழிப்பாக விளங்கவும் உரையெழுதித் தரும்படி நமது அன்பர் சென்னைக் கிரிஸ்டியன் காலேஜ்மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதரும், காசிகண்டம் திருவிளையாடற் புராணமுதலியவற்றின் உபாயாசிரியரும், சிவமகா புராணமுதலின மொழிபெயர்த்தவரும், சிவபராக்கிரமம் சிறப்புப்பெயரகராதி முதலியவற்றின் நூலாசிரியருமாகிய சைவப்பிரசாரகர் ஈக்காடு இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்களைக்கேட்க, அவர் அதற்கிணங்கி அங்ஙனமேயியற்றிக்கொடுப்ப, சஞ்சிகை ரூபமாக வெளியிட்டுத்திருவருளால் முடித்துள்ளோம். மகாசந்நிதானத்திற்கு எமது அன்பார்ந்தவந்தனமளிக்கின்றோம். இந்நூலையாம்பரிசோதித்து அச்சிடுகையில் அச்சுப்பிழை முதலியன திருத்தி யெம்மோடு பரிசோதித்துவந்தவரும், கல்வி கேள்விகளிலும் கணிதத்திலும் வல்லவருமாகிய நமதன்பர் திருவல்லிக்கேணி அரிசிமண்டி ஆறுமுகநாயகரவர்கள் செய்ந்நன்றி மறக்கற் பாலதன்று.

இங்ஙனம்:
திருக்குறளுரை கந்தபுராணம் திருவிளையாடல்
சஞ்சிகை ரூபமாக நடத்தியவரும்,
உபதேசகாண்டவுரையை முடித்தவருமாகிய தமிழ்ப்பண்டிதர்,
வல்லி. ப. தெய்வநாயக முதலியார்,
நே. 31, முத்துமுதலிவீதி, இராயப்பேட்டை,
சென்னை.

சென்னை
பரிதாபிளு
தைப்பூசம்.

உ

கடவுள் துணை.

நூலாசிரியர் சரித்திர சங்கிரகம்.

(*)

சான்றோர்மலிந்த தொண்டைநாட்டில் பெருஞ்சிறப்பமைந்த காஞ்சி நகரத்தில், இற்றைக்குச் சுமார் 1126-வருடங்கட்கு முன்னர்ச் **செங்குந்தர்** மரபில், **சிவானந்தமுதலியாரும்** அவர்மனைவி **அமுதாம்பிகையாரும்** சிவபக்திமிக்காராயிருந்தவர்கள் மகப்பேறின்றிக் குகாலயமொன்றமைத்து, அதனருகே ஒருதீர்த்தங்கண்டு அதனைக்**குகனேரி**யெனப் பெயரிட்டு வழிபாடியற்றிப் பன்னெடுநாட்பின்னர், தாம்பெற்ற புதல்வனுக்குக் **குகனேரியப்ப**னென நாமகரணஞ்செய்தனர். குகனேரியென்பதுகோனேரியெனப் பிற்காலத்து மருவியதுபோலும்.

இவர் ஐந்தாம்வயதில் வித்தியாரம்பஞ்செய்யப்பெற்று, பண்டைப்புண்ணியத்தாற்கற்றுவல்லுநராய், தமதுகுலகுருவும் அக்காலத்திற் குமரகோட்டத்தருச்சகரும் குமாரக்கடவுளின் திருவருளுடையருமாகிய **ஸ்ரீ கச்சியப்ப சிவாசாரியர்**பாற் சமயதீக்ஷைபெற்றுத் தேவார திருவாசகமுதலிய திருமுறைகளையும் வடமொழியில் இதிகாசபுராணாதிகளையுந்தேர்ந்து உபயகலாவல்லுநராயினர். பின்னர் விசேஷதீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டு சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களைக்கற்று, சிவபூசையெழுந்தருளச்செய்துகொண்டு குகப்பெருமான் சந்நிதியிலும் ஆசிரியர் சந்நிதியிலும் அணுக்கந்தொண்டராயமர்ந்திருந்து, சிலகாலத்திற்குப்பின்னர் நிர்வாண தீக்ஷையெய்திச்சிவாகமங்களையாராய்ந்து சிவத்தியானபரராய் வீற்றிருக்கையில்; இவரதாசிரியராகிய ஸ்ரீகச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகளைக் குமரகோட்டத்திறைவர் "திகடசக்கரச்செம்முகமைந்துளான்" எனமுதலடிதந்தருள, அஷ்டாதசமகாபுராணங்களிலொன்றாய் ஓரிலக்ஷங்கிரந்தமுடையதாய் ஐம்பதுகாண்டங்களுடையதாய்விளங்கும் ஸ்காந்தமகாபுராணத்தின் சநற்குமாரசங்கிதை சூதசங்கிதை சங்கரசங்கிதை விஷ்ணுசங்கிதை பிரமசங்கிதை சூரியசங்கிதையெனும் ஆறுசங்கிதைகளிலொன்றாகிய சங்கரசங்கிதையின் பன்னிருகண்டங்களிலொன்றாகிய சிவரகசியகண்டத்தின் உட்பிரிவுகளெனுஞ் சப்தகாண்டங்களில், உற்பத்தி காண்டம் அசுரகாண்டம் மகேந்திரகாண்டம் யுத்தகாண்டம் தேவகாண்டம் தக்ஷகாண்டமென்னும் ஆறுகாண்டங்களையும் தமிழ்ச்செய்யுட்களாகப்பாடிமுடித்து, இறுதியதும் ஏழாவதுமாகிய இவ்வுபதேசகாண்டத்தை அங்ஙனமேதமிழ்ப்பாக்களாற்பாடும்படி இவருக்குக்கட்டளை தந்தனர்.

ஆசிரியர் கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கிய இவர் தமிழ்நாடு தழைத்தோங்க நவரசாலங்காரசொற்சுவை பொருட்சுவைகளோடு 4348 செய்யுட்களாகப்பாடிமுடித்து, ஆசிரியர் விருப்பின்படி குமரகோட்டச்சந்நிதியில் வடமொழித் தென்மொழிப்பண்டிதர்களும் பிறரும் நிரம்பிய பெருஞ்சபையில் அரங்கேற்றினர். பின்னர், பலகாலம் சிவாநுபூதிச்செல்வராக வாழ்ந்திருந்து நற்றவப்பேற்றாற் சிவபெருமான் திருவடி நீழலில் இரண்டறக்கலந்தனர்.

கச்சியப்ப முனிவரருளிய வெண்பா.

"அன்றாழி நின்றுதித்த வாரமுதை யொப்பிடுவர்
பொன்றாமைக் கேயதுவாம் புந்திநினைந் - தொன்ற
வுகுநேரிற் றாருவென லொக்குமலால் வேறென்
குகனேரி நாவலனுக் கு."

குகப்பெருமான் பிரமோற்சவதினமொன்றிற் பெருமழைபெய்து உற்சவந்தடைபடுவதுநோக்கி, இவர் "கார்க்கு மழைக்குங் கவலேங் கடுஞ்சிறையாற், சூர்க்குடைந்த நின்னைச் சுகத்திருத்தி-யூர்க்குள்விடுங், கந்தன் விழாவைக் கருதாது பெய்வித்த, லந்தமோ வாகண்ட லா." எனப்பாடித்தடுத்தனரென்றும் இன்னுஞ் சிற்சில அமையங்களில் சாதுரியமாகவும் அற்புதமாகவும் பலசெய்யுள்களியற்றியுள்ளாரென்றுங் கூறுவர்.

கடவுள் துணை.

உபதேசகாண்டச் சருக்க அட்டவணை.

தேவரி லொருவனென் றரனைச் சிந்தியாப்
பூவருங் கணைகளாற் பொருது மாண்டனன்
யாவரு மிங்ஙன மதிக்கி லந்தணீர்
மேவருந் தழற்படு நிரையம் வீழ்வரால்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் தேவர்களிலொருவனென்று கருதி, அரிய புஷ்பபாணங்களாற் போர்செய்திறந்தனன். வேதியர்களே! எவராயினும் இங்ஙனம் மதிப்பார்களானால், அடைதற்கரிய தீமயமாகிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவார்கள். எ - று. (௪௩)

மன்மதன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௩௪-க்கு திருவிருத்தம் ௪௦௭௦.

முப்பத்தைந்தாவது,

கிருது சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

(*)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இந்தியங் கடந்து புலன்களோ ரைந்து மொருவழி நிறுத்தி மற்றெழுதா, முந்தைநான் மறைக்கு மரிமுத லெவர்க்கு மளப்பரு முழுமுதற் பொருளிற், சிந்தனை திருத்து மருந்தவத் தலைவீ ரின்னுமோர் கதையதன் றிறத்துப், புந்திவைத் தொருங்கு கேட்கெனச் சூதன் புகன்றவர்க் காங்கது புகல்வான்.

(இ - ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களையுங்கடந்து, ஒப்பற்ற ஐம்புலன்களையும் ஒரேவழியில் நிறுவி,எழுதாக்கிளவியாகிய பழைய நால்வேதங் கட்கும் திருமால் முதலியவெல்லாருக்கும் அளவிடற்கரிய முழுமுதற் கடவுளாகிய பொருளினிடத்தில் மனதைத் திருத்திய அருந்தவம்புரிந்த தலைவர்களே! இன்னுமோர் சரித்திரமுள்ளது. அதன்பால் மனதை ஒருசேரவைத்துக் கேட்பீர்களாகவென்று சொல்லி, சூதமுனிவர் அவ்விருடிகட்கு அதனைச் சொல்வாராயினர். எ-று. (க)

மணிகொழித் திரைக்கும் பெருநதி யுடுத்த மாளவ தேயமத் தேயத், தணிநெடும் புரிசை வயிணவ மென்னு மணிகிளர் பெருந்திரு நகரிற், கணிதநான் மறையின் குலத்தவ தரித்த கிருதுவென் றொருகடுங் கண்ணன், குணில்படு கரத்தோ னுயிர் செகுத் துண்ணுங் கொலைத்தொழி லடுதிறற் கொடியோன்.

(இ - ள்.) நவமணிகளைக் கொழித்திரைக்கும்படியான பெரிய நதிசூழ்ந்த மாளவதேயமொன்று. அத்தேயத்திலே அழகியநெடிய மதிலையுடைய வயிணவமென்னும் அழகுவிளங்கும் பெரிய செல்வந்தங்கிய நகரத்தில்கணித்த நால்வேதமுணர்ந்த அந்தணர் குலத்திற் பிறந்த கிருதுவென்று சொல்லப்படுங் கடுங்கண்ணனொருவன், குணில்பொருந்திய கையையுடையவன், உயிர்களைக் கொன்றுதின்னுங் கொலைத்தொழிலையும், கொல்லத்தக்க வல்லபத்தையுமுடைய தீயோன்,

புண்ணிய பாவ மென்பன விரண்டும் பகுத்துண ரறிவிலன் பொரு
கோட், டண்ணல்வெள் ளிடையோ னடியவ ரொழியா வரந்தைபெற்
றலமரப் புடைக்குந், துண்ணெனக் கழுதுஞ் சுழல்வரு மிருளிற் பிறர்
மனை தொறும்பொருள் கவரும், வண்ணவால் வளைக்கைப் பொதுமகட்
குதவி வளரிள வனமுலை முயங்கும்.

(இ - ள்.) புண்ணியம் பாவமென்று சொல்லப்படும் இரண்டனையும் பகுத்தறியும் அறிவில்லாதவன். போர்புரியுங் கொம்பையுடைய பெருமைபொருந்திய வெள்ளிய இடபவாகனராகியசிவபெருமான் அடியவர்களை ஒழியாததுன்பமெய்திவருந்தும்படியடிப்பான். பேயும் விரைந்து சுழலும் இருட்காலத்தில் அன்னியர்வீடுகளிலெல்லாம் பொருளை யபகரிப்பான். அழகிய ஒள்ளிய வளையலணிந்த கையையுடைய பொதுமாதர்க்குக் கொடுத்து வளர்கின்ற இளமைதங்கிய அழகிய தனங்களைச்சேருவான். எ - று. (௩)

ஈநற வெடுத்து வெளிப்பட நுகரும் பல்லுயி ரீர்ந்தெடுத் துண்ணுங்,
கானகஞ் சுழலு நெறிப்படு மாக்கட் புடைத்தவர் கைப்பொருள் கவரு,
மேனையோ னின்ன புல்லொழுக் கொழுகு மெல்லையி னிளமுலைக் கருங்
கட், டுநகைப் புலைச்சி நலனுகர்ந் தவள்பாற் றுயருழன் றியங்குறு மந்
நாள்.

(இ - ள்.) ஈக்கள் மொய்க்குங் கள்ளையெடுத்து வெளிப்படையாகக் குடிப்பான். பல்வகைப்பிராணிகளையுங் கொன்றெடுத்துப் புசிப்பான். காட்டிலே சஞ்சரிப்பான். வழியிலகப்பட்டமாந்தர்களை யடித்து அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களை யபகரிப்பான். இவன் இத்தகைய இழிதொழின்மேற்கொண்டொழுகு நாட்களில் இளமைதங்கிய தனத்தையும் கரியவிழியையும் சுத்தமாகிய பல்லையுமுடைய ஒருபுலைச்சியின் இன்பத்தை யனுபவித்து அவளிடத்தில் துன்பமெய்தி அலைகின்றகாலத்தில். எ - று. (௪)

கருங்கடற் பரவை கிழித்தெழு மால காளகண் டத்தினுக் கென்
னப், பொருந்திய புலரி நறுமலர் தெரிந்து போதரு மொருவனப் பொ
ழுதி, லெரிந்தெழ வெகுளி மீக்கொளத் தொடரா வோடின னம்மலர்க்
குடம்பை, பரிந்திடை பறித்தா னுங்கவ னரற்றக் குணில்கொடு புடைத்
தனன் பதகன்.

(இ - ள்.) கரிய கடற்பரப்பைக் கிழித்துக்கொண்டுதித்த ஆலாலம்பொருந்திய கரியகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று, பொருந்திய விடியற்காலத்தில் மணந்தங்கிய நல்லமலர்களைத் தெரிந்தெடுத்துவருகின்ற ஒருவனை, அப்பொழுது எரிந்துகொண்டெழுந்த கோபமதிகரிக்கத்தொடர்ந்தோடி, அம்மலர்ப் புட்டிலையிடையே பறித்தான். அதற்கவன் இரைச்சலிட, அப்பாவிதன் கையிலிருந்தகுறுந்தடியா லடித்தனன். எ - று. (௫)

தண்மலர்க் குடம்பை பறித்தலு மொழுகி வீழ்ந்ததோர் தனிமு
கைய தனை, மண்மலர்ந் ததுவீ தெமக்கல வற்கீ தென்றுதன் மனத்
தொடு மதித்தான், புண்மலர்ந் தடுவேற் கருநெடுந் தடங்கட் புலைச்சியுந்
தானுமாய்ப் புனைந்தா, னுண்மருங் கொசிக்கு மிளமுலை யவளைத்
தழீஇக்கொடு நன்னல நுகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய புட்பக் குடலையைப்பறிக்கவும்,சிந்திவிழுந்த தொரு ஒப்பற்ற அரும்பினை இது மண்ணிற்படிந்தது ஆனபடியால் இது எமக்கா காது. சிவபெருமானுக்குரித்து என்று மனதிற் கருதினன். புண்படுத்திக்கொல் லும் வேல்போன்ற கரிய நீண்டுபெராத விழியையுடைய புலைச்சியுந் தானுமாய் அணிந்துகொண்டு, நுட்பமாகிய இடையை ஒடியச்செய்யும் இளமைதங்கிய தன முடைய வவளை ஆலிங்கனஞ்செய் துமொண்டு நல்ல இன்பத்தை யநுபவித்தான்.

அழுதழு தரற்றி யாவெனக் கூவி மழவிடை யானடித் தொண்ட, னெழுதரு கவிகை மன்னவற் குரைப்ப வாங்கவன் வெகுளிமிக் கெழுந் தான், பழுதிழைத் தகலு மன்னவற் கொணர்மி னென்றலு மிரவுபார்த் தனரப், பொழுதவற் கொணர்ந்தா ரருஞ்சிறைப் பிணித்துப் புகுத்தி னர்காரகத் தகவை.

(இ - ள்) இளமைதங்கிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திரு வடிக்கன்பன், (மலர்ப்புட்டிலையிழந்து) மிகவும் அழுதுபுலம்பி ஆஆவென்று கூச் சலிட்டு, உயர்ந்த வெற்றிக் குடையையுடைய அரசனுக்குக்கூற, அவன் கோப மிகுந்தவனாய், சிவாபசாரஞ்செய்து சென்ற அக்கொடியோனைக் கொண்டுவருக வெனக் கட்டளையிடவும், அவர்கள் இரவிற்பார்த்திருந்து அப்பொழுது அவ னைக்கொண்டுவந்து அரிய சிறைப்பிணித்து காராக்கிரகத்தில் அடைத்து வைத் தார்கள். எ - று. (எ)

அருஞ்சிறைக் கிடந்து நாட்பல கழிய வாக்கைவிட் டாருயிர் துறந் தான், பொருஞ்சினத் தறுகட் டென்புலத் தூதர் புகுந்தனர் புயத்தொ டுந் தாம்பு, வரிந்துகொண் டிறுக்கிச் சேறலு மதனை நோக்கினர் மழ விடைப் பெருமான், பெருந்திருக் கயிலைக் கணத்தவர் படர்ந்தா ராங்க வர்ப் பிற்படப் புடைத்தார்.

(இ - ள்.) அரிய சிறைக்களத்திற் பலகாலம் நீங்க உடலைவிட்டு அரிய வுயிர் நீங்கினன். போர்செய்யத்தக்க கோபத்தையுடைய அஞ்சாமைத்தன்மைவாய்ந்த இயமபுரத்தூதுவர்கள் அங்கெய்தி, தோள்களைக்கயிற்றாற்கட்டிக்கொண்டிறுக்கிச் செல்லவும், இளமைதங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானது பெரியதிருக்கை லாயத்திலுள்ள சிவகணத்தவர்கள்கண்டு அவ்விடஞ்சென்று அவர்களைப்பிற்படும் படி யடித்தார்கள். எ - று. (அ)

வாளொளி யிமைக்கு மானமீப் பொருத்திச் சென்றனர் மகரநீ ரளித்த, காளகண் டத்தன் முன்னரின் விடுப்பத் திருவருட் கருணை பெற் றுவந்தான், மூளமரிழந்த தென்புலத் தூதர் மறலிபா லீங்கிது மொழிந்து, தாளிணை தொழுதார் சித்திர குத்தன் றன்னொடும் வினவ லும் புகல்வான்.

(இ - ள்.) ஒள்ளிய காந்தியைவீசும் விமானத்தின்மீதி லிருத்திக்கொண்டு போயினராகி, சமுத்திரநீரிற்றோன்றிய விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னர் நிறுத்த, சிறந்த பெருங்கருணை பெற்றுக் களித்த னன். நெருங்கிய போர்க்குத் தோற்ற இயமதூதர்கள் இயமனிடத்தில் இச்செய் தியைக் கூறி இருபாதங்களையும் வணங்கினார்கள். சித்திரகுத்தனோடு சொல்லவும், அவன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (கூ)

மல்லனீர்ப் பழன மாளவ தேய வயிணவத் தொன்னக ரதன்பாற், றெல்லைநான் மறையோர் குலத்தவ தரித்துத் தன்னிலை துறந்தன னவனு, லெல்லைமா நிலத்தி னிகழ்ந்தபா தகத்தை யெம்மனோர் மொழி யமுற் றுறுமோ, துல்லைநீண் மோலி முதலினோ ரளப்பிற் கற்பமோர் கோடிபெற் றுறுமால்.

(இ - ள்.) வளர்ந்தங்கிய நீர் நிறைந்த கழனிகளையுடைய மாளவதேசத்திலே வயிணவமென்னும் பழமையாகிய நகரத்திலே, தொன்றுதொட்டுவரும் நான்கு வேதங்களுணர்ந்த வேதியர் குலத்திலே பிறந்து தன்னிலைமைமாறினவன். பெரியபூமியில் அவனாற் செய்யப்பட்ட பாவங்களை யெம்மவர்கள் சொல்ல முற்றுப் பெறுமோ? துளவமாலையணிந்த நெடிய கிரீடத்தையுடைய திருமால் முதலானோர் அளவிட்டாலும் ஒருகோடிகற்பகாலஞ் செல்லும். எ - று. (க0)

பூதிசா தனத்த னுருத்திர மணிய னொருத்தனெம் புனிதனுக்கென் னுச், சீதநாண் மலர்கொண் டேகலு மவனைச் செயிர்த்திடை பறித்த னன் பறிக்கும், போதினோ ரரும்பு நிலத்திடை வீழ வீதரற் கென்றனன் போனு, னீதலா லிவனாற் செய்ததோர் தரும முண்டுகொ லென்றன னெனனும்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீ றணிந்தவனும் உருத்திராக்கம் பூண்டவனுமாகிய வொருத்தன், எமது புனிதனாகிய சிவபெருமானுக்கென்று, குளிர்ச்சிவாய்ந்த அன்றலர்ந்த மலர்களைக்கொண்டு செல்லவும், அவனை வழியிடையே தடுத்துப் பறித்தான். அப்படிப் பிடுங்குகையில் ஒரு அரும்புபூமியில் வீழ, இது சிவபெருமானுக்கென்று சொல்லிப்போய்விட்டான். இதுவேயல்லாமல் இவனாற் செய்யப் பட்ட தருமமொன்றுள்ளதோவென்று சித்திரகுத்தன் சொல்லினன். அப்படிச் சொல்லவும். எ - று. (கக)

வயிரவா ளெறிக்கு நெடுங்குழை மகரந் துயல்வர மணிமுடி யசைத்தா, னயிலெயிற் றரவ மிலைச்சிய பெருமான் றிருவரு ளறிந்ததி சயித்தான், குயின்மொழிக் குதலை பங்கனுக் குரியோர் கொலைத்தொழில் புரிந்தன ரெனினு, மயர்வறத் தொழுது நீங்குமி னமர்கா ளென்றனன் பின்னரும் வலிப்பான்.

(இ - ள்.) வச்சிர ரத்தினங்கள் வெள்ளொளிவீசும் நெடிய மகரகுண்டலமானது அசையும்படி நவரத்தினங்கள்பதித்த கிரீடத்தை யசைத்தனன். கூர்மையாகிய பற்களையுடைய சர்ப்பத்தை யணிந்த சிவபெருமானது திருவருட்டிறத்தை யுணர்ந்து அதிசயமெய்தினன். குயில்போலுங் குதலைச்சொல்லையுடைய பார்வதி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு உரியவர்கள் கொலைப்பாதகஞ்செய்தனரானபோதிலும், மயக்கமகல அவர்களைப்பணிந்து நீங்கக்கடவீர்கள். நம்மவர்களே! என்று மேலுஞ்சொல்வானாயினன். எ - று. (கஉ)

வருகுதிர் நீவிர் மழவிடைப் பெருமான் மலரடி யருச்சனை புரிவோ, ரருகுநின் றவர்க்கொன் றியற்றின கொடுப்போ ராங்கவர் பணிவிடைக் குரியோர், கருதுமிம் மூவர்க் காணுறி னமர்காள் கையெடுத் தடிக்கடி தொழுமி, னுருகிநீத் தகன்மி னன்றெனி னமது கோமுறை யழிவுபெற் றிடுமால்.

(இ - ள்.) நம்மவர்களே! வாருங்கள். நீங்கள் இளமைதங்கிய இடபவாகன முடைய சிவபெருமான் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையர்ச்சனைசெய்பவர்கள், அவர்கட்கருகேயிருந்து தம்மாற் கூடிய பொருளை யுபகரித்தவர்கள், அவர்கள் தொண்டுபுரிதலுக் குரியவர்கள் ஆகிய எண்ணத்தக்க இம்மூவகையினராக்காணப் பெற்றால், அடிக்கடி கைகூப்பிப் பணியக்கடவீர்கள். மனங்கசிந்து அவர்களை விட்டு நீங்குங்கள். அல்லாவிடின் நம்முடைய அரசமுறைமை கெட்டுப்போய் விடும். எ - று. (கரு)

விரிதிரை புரளு நெடுங்கடல் வரைப்பின் வெண்மருப் பொருகை மால் யானை, யுரிவைபோர்த் துடுத்தோன் பூசனை புரிவா ருளரெனி லாங் கவர் நோன்மை, யரிமுத லெவர்க்கு முரைப்பதற் கெளிதன் றெம்ம னோ ரறைவதற் கெளிதோ, புரிசடை யவனை யருச்சனை மரபிற் போற்றி னோர் விழுப்பமார் புகல்வார்.

(இ - ள்.) விரிந்த அலைகள் புரளுகின்ற நெடிய கடல்சூழ்ந்தபூமியில் வெள்ளிய தந்தத்தையும் ஒற்றைக்கையையுமுடைய பெரிய (கயாசுரனென்னும்) யானையின் றோலை யுரித்துப் போர்த்திய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்பவர்களுண்டாகில், அவர்கள் தவசீலம் திருமால் முதலிய எவருக்கும் சொல்லுவதற் கிலேசானதல்ல, நம்மவர்கள் சொல்லுவதற் கெளியதோ? புரிந்தசடையையுடைய சிவபெருமானை முறைப்படி அருச்சித்துத் துதித்தோர் சிறப்பினை யாவர் சொல்ல வல்லவர்? எ - று. (கச)

முத்தவா ணகைய முகின்முலைக் கௌரி யைங்கரன் முருகவேள் வீர பத்திரன் கணத்தோர் நந்திமா காளர் வயிரவர் பரமனுக் கரிக்குப் புத்திர னினையோர் மற்றுளோ ரெவரும் புராந்தகன் மலரடி போற்றி நித்தலும் பரவி யருச்சனை வகுப்பா ரின்னமு நிகழ்த்துவன் கேண்மின்.

(இ - ள்.) முத்துப்போன்ற வெள்ளிய தந்தபந்தியையும் கோங் கரும்பு போன்ற குசத்தையுமுடைய உமாதேவியார்-ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான்-குமாரசுவாமி-வீரபத்திரர்-சிவகணங்கள்-நந்திமாகாளர் - வயிரவர்-சிவபெருமானுக்கும் திருமாலுக்கும் பிறந்த அரியரபுத்திரனென்னும் ஐயனார்-இவர்களும் இன்னும் உள்ளவர்களெல்லாரும், திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமான் மலர்போன்ற பாதங்களைத் துதித்து நாடோறும் வணங்கி யருச்சிப்பார்கள். இன்னும் சொல்லுவேன். கேட்பீர்களாக. எ - று. (கரு)

கன்னியர் கருப்ப மகளிர்நான் மறையோ ரின்னவர்க் கடிந்துயிர் செகுத்தோர், பொன்னவிர் சடையோன் சினகரம் புகுந்து நிதிகவர் புலையர்தங் குருவின், பன்னிகைப் பிடித்தோ ரிவரலாற் கொடிய பாதக ராயினும் பரமன், றன்னடிப் பூசைக் குரியரே லவரே யரிமுத லவர் தொழுந் தலைவர்.

(இ - ள்.) கன்னிகைகள்-கருப்பஸ்திரீகள்-நான்குவேதங்களையுணர்ந்த அந்தணர்கள்-இவர்களை வருத்தி உயிர்வதை செய்தவர்கள், சிவாலயத்தினுட் பிரவேசித்துத் திரவியத்தைத்திருடுகின்றநீசர்கள்-குருபத்தினியைக்கைப்பிடித்தவர்கள், இவர்களேயல்லாமல் மகாபாதகர்களானபோதிலும், சிவபெருமான் திருவடிப்

பூசைக்கு உரியவர்களானால் அவர்களே திருமால் முதலானோர்களாலும் வணங்கத் தகுந்தவர்களாவார்கள். எ - று. (கசு)

என்றுமென் புலத்தோ னெடுத்தவர்க் குரைத்த யாவையு மெடுத் தன னியம்பிப், பொன்றிகழ் சடிலச் சூதமா முனிவ னருந்தவர்க் கின் னமும் புகல்வான், கன்றுமா னெடுத்த திருக்கரப் பெருமா னருச்ச னைக் கடன்முறை புரிந்தோர்க், கொன்றுநன் கிழைப்பி னுங்கவ ரரனுக் கொருமருங் கினிதிருந் துவப்பார்.

(இ - ள்.) என்று இயமதருமன் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியவற்றை யெல்லாம் பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய சிறந்த சூதமுனிவர் எடுத்துக்கூறி மேலுஞ் சொல்லுகின்றார். மான் கன்றினைத் திருக்கரத்திற்றாங்கிய சிவபெருமானுக்கு முறைப்படி அர்ச்சனைபுரிந்தவர்களுக்கு ஒருபகாரஞ் செய்த வர்கள் சிவபெருமானுக்கு ஒருபக்கலில் இனிதாகச் சந்தோஷித்து வீற்றிருப் பார்கள். எ - று. (கஎ)

சூதமா முனிவ னின்னனமிசைப்ப முழுதுண ரருந்தவத் தொல்லோர்
ராதிநா யகன தருச்சனை மரபி னதிசமீ தெனவுரைத் தருளென்
றோதலும் பரம னாயிர நாம முச்சரிப் பனமெவ வுரைத்தான்
கோதறு நாம மெவ்வழித் தென்று வினாயின ரருந்தவக் குலத்தோர்.

(இ - ள்.) சிறந்த சூதமுனிவர் இவ்வாறு கூறவும், முற்றுணர்ந்த பழமை யாகிய அருந்தவமுடைய நைமிசாரணிய முனிவர்கள், முதற்கடவுளாகிய சிவ பெருமான் அர்ச்சனை முறைப்படி இப்படிச்சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென வினவவும், சிவபெருமானது சகத்திரநாமங்களை ஸ்மரித்தலெனக் கூறினர். அருந்தவம்புரிந்த அம்முனிவர்கள், குற்றமில்லாத அத்திருநாமங்கள் எவ்வகையதென்று கேட்டார்கள். எ - று. (கஅ)

பரந்துவண் டரற்றும் பசுந்துழா யலங்கற் பண்ணவ னெடுத்தெ டுத் தேத்திப், புரந்தன னவற்றைப் பாரத காதை புகல்வன காண்டி ரென் றருள, நிரந்தர மவற்றி னெறித்தலை நின்று நிமலனைப் பூசனை புரிந் தோ, ரரன்றிரு வருளிற் பெற்றவா றுளவே லருளெனச் சூதனுங் கிசைக்கும.

(இ - ள்.) வண்டுகள் பரவியொலிக்கும் பசிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் எடுத்தெடுத்துக்கூறிப் பாதுகாத்தனர். அத்திருநாமங்களைப் பாரதநூல்கூறுகின் றது. காண்பீர்களாகவெனச் சூதமுனிவர் சொல்லவும், இடைவீடின்றி அத்திரு நாமங்களின் தியானத்திலிருந்து சிவபெருமானைப் பூசித்தவர்கள் சிவாநுக்கிரகம் பெற்றவகையிருக்குமாயின் திருவருள்புரியவேண்டுமென வேண்ட, சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (கசு)

கிருது சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் கூ௫-இ திருவிருத்தம் சOஅகூ.

முப்பத்தாறுவது

இலக்குமிபூமிதேவி சகத்திர நாமார்ச்சனைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சேயகா லத்து வெங்க ணசுரர்தங் குலத்த ட்டீயோ
னுயவா லத்தை யொப்பான் சலந்தர னலங்கற் துல்லை
மாயவன் றன்னை யேற்று மண்டமர் விளைப்ப தானுன்
போயது பருவ நூரு யிரமிடை பொருது நின்றார்.

(இ - ள்.) பூர்வகாலத்திலே, அஞ்சாமைத்தன்மையையுடைய அசுரர்குலத்திற்கொடியோனாகிய விஷத்தையொத்தவனாகிய சலந்தரனென்னும் பெயரினன், துளசிமாலை யணிந்த திருமாலை யெதிர்த்து நெருங்கிய போர்புரிபவனாயினான். நூறுயிரவருடகாலங்கள் கழியும்படி இருவரும் இடைவிடாது போர்புரிந்திருந்தார்கள். எ - று. (க)

புனத்துழா யலங்கற் றேளான் புறங்கொடுத் திரிந்துபோனு
னினப்புயத் தினவு தீர்ப்பான் சலந்தர னெழுந்து போந்து
சினப்புலி யுரிவை யார்த்த செஞ்சடைப் புனிதன் றன்னை
முனைச்சமர்க் களத்துக் கூவி யாரமர் முயல்வ தானுன்.

(இ - ள்.) வனத்திலுள்ள துளவினை மாலையாகவணிந்த தோள்களையுடைய திருமால் புறமுதுகுகாட்டித் தோற்றுப்போயினர். இன்னமும்தன் தோளிணைத் தினவு தீராதவனாகிய சலந்தரன் எழுந்துசென்று, கோபந்தங்கிய புலித்தோலையுடுத்த செவ்விய சடையையுடைய சிவபெருமானை யுத்தபூமியிற் போர்புரியும்படி அறைகூவியழைத்துப் பொருந்திய போர்செய்வானாயினான். (உ)

வாலிளம் பிறைமென் கண்ணி மணிநகை பூத்து மெல்லென்
கால்கொடு வரைந்த நேமிப் படையொடுங் கழிந்தா னுவி
யேனுமக் காலந் தன்னி லிருந்துழா யவனு மன்னேன்
மேலெழு மலர்க்கா வெய்தி யருந்தவம் விளைத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய இளமைதங்கிய சந்திரனைச் சிரோமாலையாகவணிந்த சிவபெருமான் அழகிய புன்னகைசெய்து, மெல்லெனத்தமது திருவடியாலெழுதிய சக்கராயுதத்தோடும் சலந்தரன் உயிர்நீங்கினான். பொருந்திய அக்காலத்தில் பெரிய துளசிமாலைசூடிய திருமாலும் அச்சலந்தராசுரனது மேனேக்கியெழுந்த பூஞ்சோலையை யடைந்து அரியதவம்புரிந்துகொண்டிருந்தனர். எ - று. (ஙு)

அவ்வனத் தசுரன் றேவி யாரெழில் விருந்தை யென்னுஞ்
செவ்விய ணறும்பூக் கொய்வான் சென்றனண் முனிவற் காணு
வவ்விதழ்க் கமலச் செங்கை கூப்பினள் வணக்கம் போக்கி
நவ்வியம் பேடை போல்வா ளினையன நவில்வ தானுள்.

(இ-ள்.) அந்த வனத்திலே, சலந்தராசுரன் மனைவி அழகுபொருந்திய விருந்தையென்னுஞ் செவ்வியமாது, மணந்தங்கிய மலர்களைக் கொய்யும்படிசென்றவளாகி (திருமாலாகிய) முனிவனைப்பார்த்து, தாமரையிதழ்கள்போன்ற செவ்விய கரத்தைக்குவித்து வந்தனைசெய்து, பெண்மான்போன்ற அப்பெண் இத்தகைய வார்த்தைகளைச்சொல்லுவாளாயினள். எ - று. (௪)

ஐயனே தவமேற் கொண்ட வந்தண மற்றொன் றோரா
மெய்யனே யளியேற் கொன்று விளம்புதல் வேண்டு மென்னுப்
பையரா வணிந்த வேணிப் பண்ணவ னுடனெங் கோமான்
மொய்யமர் விளைப்பச் சென்று னடுதிறன் மொழிதி யென்றாள்.

(இ-ள்) ஐயரே! தவத்தொழின்மேற்கொண்ட வேதியரே! வேறொன்று மறியாத உண்மையானவரே! அடியாளுக்கு ஒன்று திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று, எமதுகணவன் படம்பொருந்திய சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானோடு நெருங்கிய போர்புரியச் சென்றுள்ளார். அடுதிறன் இத்தகைத்தென அருளவேண்டுமென்றனள். எ - று. (௫)

நின்னுயிர்க் கொழுந னேனேமியா லிருகூ றாகித்
தன்னுயி ரொழிய வீழ்ந்தா னென்றலுந் தமிய ளாகி
யங்கிலே யலறிச் செங்கை நெரித்தன ளலறி வீழ்ந்தாள்
பன்னக மழலிட் டென்னப் புரண்டனள் பதையா நின்றாள்.

(இ-ள்.) உன்னுயிர் நாயகனானவன் சக்கரத்தால் இருபிளவாகி; தன்னுயிர் நீங்க விறந்தான் எனக்கூறவும், அங்கிலேயிலேயே விருந்தை யலறிக்கொண்டு செவந்த கைகளை நெரித்துக்கொண்டு கோவென்றலறி (நிலமிசை) விழுந்தனள். தீயிற்போட்ட சர்ப்பத்தைப்போலப் புரண்டு பதைபதைப்புற்றாள். எ - று. (௬)

பின்னரு முனிவற் போற்றிப் பெருந்தவத் தலைவ னேநீ
சொன்னது சரத மாயி னவ்வுடற் றுணியி ரண்டு
மிங்கிலே யழைத்தி நோக்கின் மெய்மையென் றிரந்து சொற்றாள்
கொன்னுலைத் திகிரிக் கோமா னுங்கது கருத்துட் கொண்டான்.

(இ-ள்.) மேலும் விருந்தை முனிவரைத் துதிசெய்து, பெருந்தவம்புரிந்த பெரியோரே! தேவரீர் கூறியது சத்தியமானல் அவ்வுடற்கூறுகளிரண்டையும் இவ்விடத்திற்கு வருவிப்பீராக. அதனைப்பார்த்தால் உண்மையாமென்று யாசித்துச்சொல்லினள். பெருமைபொருந்திய சக்கராயுதமேந்திய திருமால் அதனைத் தமது திருவுளங்கொண்டனர். எ - று. (௭)

மாயமற் கடங்க ளாக விரண்டுரு வகுத்து நீவிர்
தாயரன் றிகிரி கீண்ட சலந்தர னுருவ யாக்கை
யாயவோ ரிரண்டுங் கொண்டு வருதிரென் றருள வாங்குப்
போயவை யிரண்டுங் கொண்டு புகுந்தன விருந்தை கண்டாள்.

(இ-ள்.) மாயவடிவங்களாக இரண்டு வானரங்களைப்படைத்து நீங்கள்தாவி, சிவபெருமான் சக்கரத்தாற் பிளந்த சலந்தராசுரன் வடிவமாகிய உடற்றுண்டிரண்டையுங் கொண்டுவருவீர்களாக வென்றருளிச்செய்ய, அவ்விரண்டு வானரங்களும் அங்கெய்தி அவற்றைக்கொண்டுவந்தன. விருந்தையென்பாள் பார்த்தனள்.

கண்டனள் விருந்தை யென்பாள் கண்புடைத் தலறி மாழ்கி
விண்டன ளெஞ்சு வெந்து வீழ்ந்தனள் வெதும்ப லுற்றாள்
கொண்டவெந் துயர்க்கோ பெல்லை கண்டிலள் குழைவ தானு
டண்டலி லருந்த வத்தோற் பணிந்தனள் சரணம் போற்றி.

(இ - ள்.) விருந்தை யென்பாள் பார்த்துக் கண்களைப் பொத்திக்கொண்டு கூச்சலிட்டுப் புலம்பி மனம் புண்ணாகிவெந்து வீழ்ந்து துக்கிப்பாளாயினள். தானெய்திய துயரத்திற்கு ஓரளவு காணாதவளாகியுருகி, குறைதலில்லாத அருந்தவம் புரிந்த முனிவரைத் திருவடிகளில் வணங்கித் துதித்தனள். எ - று. (௯)

ஆருயிர் கொழுநற் போக்கி யாவிகொண் டிருக்க மாட்டேன்
வார்குழ லவர்க்கு நீங்கா மங்கலப் பிச்சை நல்கி
னோர்தவ மதன்மே லுண்டோ வாதுணர்ந் துரவோ யீங்கெ
னேர்கெழு துணைவ னாவி தருகென விரந்து வீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அரிய பிராண நாயகனைப் போகவிட்டு உயிரைச் சுமந்திருக்க மாட்டேன். நெடிய கூந்தலையுடைய மங்கையருக்கு அழியாத மாங்கல்யபிட்சை கொடுத்தால் அதன்மேம்பட்ட தவமொன்றுள்ளதோ? முனிவரே! அதனையறிந்து அடியாளது அழகுமிகுந்த கணவனுயிரை யெழுப்பித் தருகவென்று பிரார்த்தித்துப் பணிந்தாள். எ - று. (௧௦)

ஆயவ ளுருவ நோக்கி யந்நல நுகர வேண்டி
மாயவ னவன்ற னாக்கை புகுந்தவன் வடிவு தாங்கிச்
சேயநா ளவள்பாற் காமச் செருக்கொடு மயக்க முற்றான்
பாய்திரைப் பரவை ஞாலத் திதிமுறை பார்த்தி லானால்.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்விருந்தையின் உருவத்தைப் பார்த்து அவ்வின்பத்தையனுபவிக்க வேண்டி, அச்சலந்தரன் வடிவாகிய களேபரத்திற் பிரவேசித்து அவனுருவேற்று வெகுகாலம் அவ்விருந்தையிடாற் காமச்செருக்கோடு மயங்கியிருந்தனர். பரவிய அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த பூமியில், தமது [திதி] காக்குந் தொழின் முறையைக் கவனித்தாரிலர். எ - று. (௧௧)

அனையவ ளிள்மென் கொங்கை யணிநல நுகரு மந்நாட்
புனைமலர்த் தவிசின் மாயோன் கண்படை பொருந்துங் காலை
வினைபுரி மாயம் போக மரகத வெற்பி னோங்கிச்
சினவுகைத் திகிரி சங்கிற் றுயில்வன தெரியக் கண்டாள்.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்விருந்தையின் இளமைதங்கிய மெல்லிய குசங்களின் அழகிய இன்பத்தையநுபவித்திருக்கும் அக்காலத்தில், ஒருநாள் அலங்கரிக்கின்ற புஷ்பசயனத்தில் துயில்புரியும்பொழுது இச்செயல் புரிந்த மாயமானது நீங்க, மரகதமலைபோலோங்கிக் கைகளிற் கோபிக்கின்ற சக்ராயுதமும் சங்கமும் விளங்குவனவாகத் தோன்றப் பார்த்தாள். எ - று. (௧௨)

ஆவென வரற்றி யெங்கோ னல்லனென் றலறிப் பாய்ந்து
வேவழற் புகுந்து மாண்டாள் விரைநறுந் துளவத் தண்ணல்
பூவையங் குதலைச் செவ்வாய் விருந்தைபாற் புந்தி போக்கி
வாவிரும் புலன்கள் வேறாய்க் காமத்தான் மயக்கங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) ஆவென்றலறி, எமதுகணவ னல்லனென்றிணைந்துகொண்டு எரிகின்ற அக்கினியிற் பாய்ந்து பிரவேசித்து விருந்தை யிறந்தனள். மணந்தங்கிய நல்ல துளசிமாலைதரித்த திருமால் நாகணவாய்ப் புள்ளைப்போன்ற அழகிய குதலைச்சொல்லையுஞ் செவ்விய வாயையுமுடைய விருந்தையினிடத்தே மனதைச்செலுத்தி, தாவுகின்ற ஐம்புலங்களும் வேறுபட்டுக் காமவிச்சையான் மயங்கியிருந்தனர். எ - று. (கங)

ஆங்கவ ளடலைப் பூழ்தி புரண்டனன் மாய னந்நாட்
டேங்குநீ ருலகக் காவ லொழிந்தது செழுந்தோட் டம்பொற்
பூங்கமழ் முளரி மேலோன் முதலினோர் கயிலை புக்கா
ரீங்கிவன் றன்மை கூறி யிரந்தனர் வழிபட் டேத்தி.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்விருந்தையின் சாம்பற்புழுதியிற் புரண்டனர். அப்பொழுது கடல்சூழ்ந்த உலகமானது காவற்றன்மை நீங்கியது. செழுமை தங்கிய இதழ்களையுடைய அழகிய மணந்தங்கிய பொற்றாமரையில் வீற்றிருக்குந் திருமால் முதலாயினோர் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்து வழிபாடு புரிந்து இத்திருமாலின் செயலை விண்ணப்பித்து யாசித்தார்கள். எ - று. (கச)

பம்புநீர்ச் சடிலப் பெம்மான் பனிமொழிப் பவளச் செவ்வா
யம்பிகை வதன நோக்க வரும்பிய வதன வேர்வை
யும்பரி னொருவித் தெய்த வெயர்வொடு முகிரின் வாங்கி
நம்பர னளித்தான் றெய்வ நான்முகக் கடவு டன்பால்.

(இ - ள்.) பெருகுகின்ற கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், மெல்லிய சொல்லையும் பவளம்போற் செவந்த வாயையுமுடைய உமாபிராட்டியார் திருமுகத்தை நோக்க, அரும்பிய முகவேர்வையின் மீது ஒருவிதையுண்டாக, நமது சிவபெருமான் அதனை வெயர்வுடன் திருநகத்தினு லெடுத்து, தெய்வீகந்தங்கிய நான்முகனுகிய பிரமனிடத்திற் கொடுத்தனர். எ - று. (கரு)

அங்குர மதனைக் குல்லை யலங்கலோற் களித்தி யென்னச்
செங்கண்மா லவற்குக் கொண்டு தந்தனன் றிசைமு கத்தோ
னங்கண்மா லதனை வாங்கி யடலையி னடுவி னுய்த்தான்
பொங்குபூங் குழலி பச்சைத் துளவெனப் போதா நின்றுள்.

(இ - ள்.) அவ்விதையினைத் துளவமாலையணிந்த திருமாலுக்குக் கொடுக்கவென்று கட்டளையிட, பிரமதேவன் அங்ஙனமே அதனைக் கொணர்ந்து சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலுக்குக்கொடுத்தனர். திருமாலோ அதனை வாங்கிச் சாம்பரினிடையி லிட்டனர். விளங்குகின்ற மலரணிந்த கூந்தலையுடைய விருந்தை துளசியென்று சொல்லும்படி வளரா நின்றனள். எ - று. (கசு)

அடலைநின் றெழுந்து போந்த விருந்தைபா லுள்ள மாக்கித்
தடமுலை முயங்கிப் போந்து கிடந்தனன் சங்க மேந்தி
மடவரற் பிரிவ தோரா னஃதுணர் மலர்ப்பூங் கோதை
நெடுநில மடந்தை யின்னோர் நெட்டுயிர்ப் பெறிவ தானுர்.

(இ - ள்.) சங்கேந்திய திருமால் அம்மடந்தை பிரிந்ததை யுணராமல், சாம்பரினின்று பிறந்து தோன்றிய விருந்தையினிடத்தே மனதைச்செலுத்தி, பரந்த

குசங்களைத் தழுவிக்கொண்டிருந்தனர். அதனை யறிந்த அழகிய மலர்மடந்தையாகிய இலக்குமி, நெடிய நிலமடந்தையாகிய பூமிதேவி இருவரும் பெருமூச்சு விடுவதானார்கள். எ-று. (கஎ)

துவாபர யுகத்துங் காம வேட்கையிற் றுயரங் கூரு
மவாவொடு மயங்கி யீரெண் ணாயிர மகளி ரோடுந்
தவாநல னுகர்ந்தா னெம்மைத் தணந்துபோய்த் தமியே மென்று
முவாமதி யொழிந்த வாறே நன்னல முருகி னேமால்.

(இ-ள்.) துவாபர யுகத்திலேயும் காமவிருப்பத்தால் துயரமிகும் ஆசையோடு மயக்கடைந்து பதினாறாயிரங் கோபிகைகளுடன் நீங்காதகாமவின்ப மனுபவித்தான். எங்களைப் பிரிந்துபோய்த் தமியேமாகி, பூர்ணிமாகாலத்திற் சந்திரனை நீங்கிய வகையாக உள்ளமுருகி நிற்கின்றோம். எ-று. (க அ)

சிந்தனை திரிந்து வேறாய்த் தெருமரு நெடுமா னம்பால்
வந்தருள் புரக்க வேண்டும் வருதியென் றவனி யோடு
மெந்தையா ரூரி னெய்தி யிருந்தனள் கமலப் பேதை
தந்தமி னுவகை யோடு மருச்சனை தருவ தானார்.

(இ-ள்) மனந்திரிந்து வேறுபட்டு மயக்கங்கொண்ட திருநெடுமாலானவர், நம்மிடத்தில் திரும்பித் திருவருள் புரியவேண்டும். நீயும்வருகவென்று பூமிதேவியுடன், செந்தாமரையில் வசிக்கும் இலக்குமிதேவி எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்குந் திருவாரூரையடைந்து முடிவில்லாத சந்தோஷத்தோடு வீற்றிருந்து (இருவரும்) அருச்சிப்பாரானார்கள். எ-று. (கக)

அரனடிக் கமலம் பூசித் தன்பினென் புருக நின்று
பரவிநா மங்க ளென்னு மாயிரம் பரிவி னோதி
விரைநறுங் கமல மன்ன கரத்தினர் விருப்பி னின்றார்
புரமெரித் தவனு மன்னோர்க் கெதிர்ந்தனன் புலப்ப நின்றான்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளை யர்ச்சனைசெய்து அன்புடன் எலும்புருக விருந்து திருநாமங்களென்று சொல்லும் ஆயிரத்தினையும்ஆசையோடு தியானித்துத் துதிசெய்து, மணந்தங்கிய நல்ல செந்தாமரைமலர்போன்ற கையையுடைய அம்மங்கையர் (இலக்குமி பூமிதேவி) இருவரும் விருப்புற்றிருந்தார்கள். திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமானும் அவர்கட்குக் கட்புலனாகக் காட்சி தந்தருளினர். எ-று. (உ0)

கருதிய தென்னை யென்பா லருச்சனைக் கடன்க ளாற்றி
யுருகிய தென்னை யென்னாத் திருவரு ளுவந்து கேட்பத்
திருமக ளவனிப் பேதை யவளொடுஞ் செங்கை கூப்பி
யிருநில வதனங் கோட்டி நின்றன ளினைய சொல்வாள்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருவருள் சுரந்து, நீங்கள் எம்மிடத்தில் விரும்பியதுயாது? அருச்சனை முதலியன புரிந்து மனமுருகியது யாதுகாரணம்? என்று வினாவியருள, இலக்குமிதேவி யானவள் பூமிதேவியோடும் சிவந்த கரங்களைக் குவித்துப் பெரிய நிலமுகமாக முகத்தைவளைத்துக்கொண்டு நின்று இவ்வார்த்தைகளை விண்ணப்பிப்பாளாயினள். எ-று. (உக)

ஆருயிர்த் தொகுதி காட்டி யைந்தொழிற் குரியை யாகி
யோருயிர்க் கொருவ னாகி யமர்ந்தரு ளொருவ மற்றை
வாரியுட் டுயிலு மாயோன் விருந்தையான் மயங்கப் பெற்றான்
சோர்வுறத் தணந்தா னெம்மை யத்துயர் துடைத்தி யென்றாள்.

(இ - ள்.) அரிய உயிர்த்தொகைகளைச் சிருஷ்டித்து, பஞ்சகிருத்தியங் கட்கும் உரியவராகி, ஒப்பற்ற உயிருக்கும் ஒருவனாகி வீற்றிருக்கின்ற ஏகனாகிய சிவ பெருமானே! திருப்பாற் கடலில் அறிதுயில்புரியுந் திருமால் விருந்தையென்பவ ளால் மயக்கப் பெற்றவராகி, எங்களைச் சோர்வெய்தும்படி பிரிந்தனர் (ஆத லின்) அத்துன்பத்தை நீக்கியருள வேண்டுமென்று கூறினள். எ - று. (உஉ)

அவ்வர மவர்க்கு நல்கி யளித்தன னமல னம்பொற்
செவ்விய டன்னை யீன்ற பாற்கட னகரஞ் சேர்ந்தா
ளெவ்வமி லவனிப் பூவை மேருவை குண்டத் தெய்தி
வெவ்வடு துயர நீங்கி யிருந்தனள் விருப்பி னன்னாள்.

(இ - ள்.) மலரகிதராகிய சிவபெருமான் அவர்கட்கு அவ்வரத்தினை யநுக்கி ரகித்தனர். அழகிய இலக்குமிதேவி, தன்னைப்பெற்ற திருப்பாற்கடல் நகரத்தை யடைந்தனள். அழகினையிழந்த பூவிதேவியானவள் மகமேருவிலுள்ள வைகுண்ட நகரமடைந்து துயரமகன்று விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தனள். எ - று. (உங)

வளர்திரைப் பரவை துஞ்சு மாயவன் விருந்தை யென்னு
மிளைநுசுப் பணங்க னாளைத் துறந்தன னெழுந்து சென்றான்
வளநகர் வைகுண் டத்து மாணிழை யவரைக் காணா
னுளைதிரை கொழித்து வீங்கு பாற்கட லகவை யுற்றான்.

(இ - ள்.) வளர்கின்ற அலையையுடைய திருப்பாற்கடலிற் றுயிலும் திரு மால் விருந்தை யென்னும் நுண்ணிய இடையையுடைய மங்கையின்மையலைநீங்கி யெழுந்துபோயினர். வளந்தங்கிய வைகுண்ட நகரத்திலே மாட்சிபெற்ற ஆபர ணங்களணிந்த மனைவிமாரைக்காணப் பெறாதவராய், சேற்றினை அலைகள் கொ ழித்துப் பெருக்குந் திருப்பாற்கடலெய்தினர். எ - று. (உச)

வரிந்தகச் சறுத்து வீங்கும் வனமுலைக் கமலை தன்பாற்
புரிந்தபே ரன்பி னோடும் பொலங்குழை போதி யென்றான்
பிரிந்திடா வரம்பெற் றன்றிப் பெருநில மடந்தை யோடும்
பரிந்துநின் னிடத்து வைகே னென்றனள் பதுமப் பாவை.

(இ - ள்.) இறுக்கிய கச்சினைக்கிழித்துப் பூரித்த அழகிய தனங்களை யுடைய திருமகளிடத்திற் சென்று, தமக்குண்டாகிய பேரன்புடன் பொன்னாலாகிய குண்டல மணிந்தவளே! வருகவென்றனர். செந்தாமரையில் வசிக்குந் திருமகள், பிரியப்பெறாத வரத்தினைப் பெற்றல்லாமல், பெரிய பூமிதேவியோடும் உம்மிடத் தில் ஆசைகொண்டு வசிக்கமாட்டேனென்று மறுத்தனள். எ - று. (உரு)

கணங்குழை யுரைத்த மாற்ற மயிர்த்தனன் கமலக் கண்ண
னணங்கரா மிலைந்த வேணி யரனடி யருச்சித் தன்றி
யிணங்கில ரிவரென் றெண்ணிக் காஞ்சிமா நகர மெய்தி
வணங்கினன் கயிலைப் பெம்மான் பரிபுர மலர்த்தாள் போற்றி.

(இ - ள்.) இலக்குமிதேவி யிசைத்த சொல்லினால் மனம் வருந்தியவராகிய திருமால், துன்பஞ் செய்யுஞ் சர்ப்பங்களை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை யருச்சித்தாலல்லாமல், இம்மங்கைய ரிருவரும் நமக்கு இணக்கமாகார்களென்று கருதி, சிறந்த காஞ்சிநகரமடைந்து திருக்கைலாய நாதராகிய சிவபெருமானுடைய சிலம்பணிந்த மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்து. எ-று.

அருச்சனை யயருந் தோறு மாயிரந் திருநா மங்கள்
விரித்துநின் றிரந்து வாழ்த்தி வெள்ளிவெண் கயிலை நின்றும்
புரித்தவார் சடில மோலி வெள்விடை யுகைத்துப் போந்தான்
றெரித்தநான் மறைகொண் டேத்தி வழுத்தினன் செங்கண் மாயன்

(இ - ள்.) பூசிக்கும் பொழுதெல்லாம் ஆயிரந் திருநாமங்களையும் சொல்லித் துதித்து நின்று யாசித்து வாழ்த்த, வெள்ளி மலையாகிய திருக்கைலையினின்றும், புரிந்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் தாவல்யமான இடபவாகனரூடராய் எழுந்தருளினர். சிவந்த தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால் நான்குவேதங்களையுங் கொண்டு துதிசெய்து வணங்கினர். எ - று. (உஎ)

நினைத்தநின் கருத்தின் வேட்கை யென்னென நிமலன் கூற
நனைப்பனிக் கமலத்தாளு நானிலத் தவளு மின்னே
யெனைக்கருத் துணர்ந்து போத வேண்டின னிதுமற் றன்றி
முனைக்கடுந் திகிரி யீவா யென்றனன் முளரிக் கண்ணன்.

(இ - ள்.) கருதிய நின் மனவிருப்பம் யாதென்று சிவபெருமான் வினவியருள, செந்தாமரை மலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால், தேனொழுகிக் குளிர்ச்சி தங்கிய கமலாசனத்திலுள்ள திருமகளும் பூமிதேவியும் இப்பொழுதே என்னை மனதிற்கருதி யென்பால் வரவேண்டினேன். இதுவே யல்லாமல் போர் செய்தற்கடுத்த சக்கராயுதத்தையும் அடியேனுக்குத் தந்தருள்க வென்றனர். ()

வரங்களோ ரிரண்டு மீந்து மணிநெடுங் கயிலை புக்கான்
கரந்தைவார் சடையோ னீலக் கார்முகை கமலம் பூத்துப்
புரிந்தன வுருவ மாயோன் றனதுவை குண்டம் புக்கா
னிரந்தவால் வளைக்கை நல்லா ரிருவரந் நிலையிற் சென்றார்.

(இ - ள்.) கரந்தை மலரணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான், அவ்விரு வரங்களையும் அநுக்கிரகித்து அழகிய நெடிய கைலயங்கிரியை யடைந்தனர். இப்பால், கரிய மேகமானது தாமரை மலர்களைப் பூத்து விளங்கினாற்போன்ற உருவத்தையுடைய திருமால் தமது வைகுண்ட பதவியை யெய்தினர். வரிசைப்பட்ட வெள்ளிய வளையலணிந்த கையையுடைய (இலக்குமி பூமிதேவி யென்னும்) மங்கைய ரிருவரும் அப்பொழுதே ஆங்கெய்தினர். எ - று. (உகூ)

அலங்குவால் வளைக்கை நல்லா ராயிர நாமத் தண்ணல்
சிலம்படி யருச்சித் தந்நாண் மாயனைச் சேரப் பெற்றார்
வலம்படு திகிரி யோனு மாங்கதன் மரபி னின்று
பொலங்குழை மகளிர் தம்மொன் புணர்முலை புரைப் பெற்றான்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வளையலணிந்த கையையுடைய இலக்குமிதேவி பூமிதேவியாகிய விருவர், சிவபெருமானைச் சகத்திர நாமங்களாற் சிலம்பணிந்த திரு

வடிகளை யர்ச்சித்து அக்காலத்தில் (தம்மைப் பிரிந்த) திருமாலை யடையப் பெற்றார்கள். வெற்றிபொருந்திய சக்கரத்தையுடைய திருமாலும் அச்சகத்திர நாமங்களின் அர்ச்சனையிலிருந்து அழகிய குண்டலமணிந்தமனைவிமார்களுடைய நெருங்கிய குசங்களைக் கலக்கப்பெற்றனர். எ - று. (கூ0)

இலக்குமிபூமிதேவி சகத்திரநாமார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் கூசு-க்குத் திருவிருத்தம்-சகககூ.

முப்பத்தேழாவது
சிவார்ச்சனைமான்மியச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

முன்னோர் காலத்து முழுமலர்ப் பீடிகை முதல்வ
னன்ன நாமங்க ளாயிரத் தொடுமருச் சித்து
நன்ன லத்தொடுஞ் சிறந்தகோ கன்னமா நகரிற்
பின்னல் வேணியன் றிருவுருப் பெறுஞ்சிறப் படைந்தான்.

(இ - ள்.) பூர்வம் ஒருகாலத்திலே மலர்ந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்திலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், அத்தகைய ஆயிரந்திருநாமங்களால் அர்ச்சனைபுரிந்து, நல்ல நலங்களோடு மேம்பட்ட பெரியகோகன்னமென்னு நகரத்தில், பின்னலிட்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் சாரூபத்தை யெய்தும் மேம்பாடடைந்தனன்.

கண்ணொ ராயிரக் கடவுளுங் கண்ணுத லவற்குத்
தண்ண றுமலர் சாத்தின னங்கவை சாத்தி
வண்ண வால்வளைப் புலோமசை முகிண்முலை மருவி
விண்ணி வந்தெழு கற்பக நீழல்வீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரங் கண்கள் பெற்ற இந்திரனும், நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமானுக்குக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தேனொழுகுகின்ற மலர்களைச் சாத்தி, அத்திருநாமங்களா லர்ச்சித்து அழகிய வளையலணிந்த இந்திராணியின் கோங்கரும்பு போன்ற குசங்களைக்கலந்து ஆகாயமளாவி யுயர்ந்த கற்பகத்தருவின் நிழலில் அரசுவீற் றிருந்தனன். எ - று. (உ)

ஐய னாயிர நாமத்தி னருச்சனை புரிந்து
தெய்வ மாக்கதி யடைந்தவர்ச் செப்புவார் திரைநீர்
மொய்கொள் வேலைநுண் மணலெண் ணறிகுவர் முனிவீர்
நொய்ய சிந்தையே னளவையி னொடிதரற் பாற்றோ.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைச் சகத்திரநாமங்களால் அருச்சனை செய்து சிறந்த தெய்வகதியைப் பெற்றவர் தொகையைச் சொல்பவர்கள், அலைகள் பொருந்திய நீர் நிறைந்த சமுத்திரத்திலுள்ள நுட்பமாகிய மணலின் தொகையையும் கணக்கிட்டுத் தெரியவல்லவர்க ளாவார்கள். முனிவர்களே! அற்ப அறிவுடையேனது அளவினாற் சொல்லத் தக்கதோ? எ - று. (கூ)

எட்டு மேற்கொளு மாயிர மன்றிநூற் றெட்டுத்
தொட்ட றிந்தமூ வெட்டிரண் டாறிவை தொகுக்கப்
பட்ட நாமஞ்சொற் றரனடி யருச்சனை பயில்வார்
கட்டு வார்சடை யெம்பிரான் கயிலைவீற் றிருப்பார்.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு, அல்லாமலும் நூற்றெட்டு, இருபத்து நான்கு, பன்னிரண்டு ஆகிய இவை அவ்வாயிரத் தெட்டினின்றும் தொகுக்கப்பட்ட திருநாமங்களாம். அவற்றைச் சபித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் திருவடிகளையருச்சித்தவர்கள், கட்டிய நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் வீற்றிருந் தருளும் திருக்கைலாயமலையில் வசிப்பார்கள். எ - று. (ச)

உரைத்த நாமஞ்சொற் றருச்சனை புரிகுவோ ருவப்பின்
விரைத்த பூவினுற் புல்லினுல் வில்லத்தி னுலு
மிரைத்த மென்புனற் கழுவுபச் சரிசிபச் சிலையர்
னிறைத்த வார்சடைப் பரமனைத் தொழுவது நெறியால்.

(இ - ள்.) மேலே சொல்லிய தொகையுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லி யருச்சிப்பவர்கள் சந்தோஷத்தோடு மணந்தங்கிய மலர்களாலும் அறுகம்புல்லினாலும் வில்வத்தினாலும் ஒலிக்கின்ற மெல்லிய நீரிற் சுத்திசெய்த பச்சரிசியினாலும் பச்சிலையாலும், வரிசையாக நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானைப் பணிவது முறையாகும். எ - று. (ரு)

சொற்ற நூற்படி யருச்சனைக் கிரியையிற் றெருக்தன்
மற்றை மானத பூசனை மனத்தொடு மதித்த
லுற்ற பூசனை யிரண்டுள வன்னவை யுரைப்பிற்
பொற்ற லத்துளோர் கண்ணுறப் புரிவதோர் பூசை.

(இ - ள்.) சொல்லிய நூன்முறையாக அருச்சனையைக் கிரியையாற்செய்தல் மானதபூசை மனதாற் செய்தல் ஆகப்பொருந்திய பூசைகள் இருவகையாக உள்ளன. அவற்றைச் சொல்லுமிடத்தில், அழகிய உலகிலுள்ளார் கண்ணுக்குப்பொருந்தும்படி செய்வது ஒருவகைப் பூசை. எ - று. (சு)

அனைய பூசனைக் கிரியையின் மெய்யயர்ந் திருந்து
நினைய லாவது மானத பூசனை நிமலன்
புனைய வேண்டுநை வேத்திய முதலின பொருத்தி
வினையம் யாவையு மனத்தினு லியற்றுவர் மேலோர்.

(இ - ள்.) அத்தகைய கிரியா பூசைபோல மெய்மறந்திருந்து சிந்தித்தலாவது மானதபூசை. மலரகிதராகிய சிவபெருமான் அணியவேண்டிய நைவேத்திய முதலியனவற்றை யமைத்து, தொண்டுகளை யெல்லாம் தமது மனதினாலே செய்பவர்மேலோரெனப்படுவர். எ - று. (எ)

மனத்தி னேத்திய பூசனை வரன்முறை மாக்க
ணினைத்த போதுமாங் காலைமா லையினுமா நினைத்த
வனைத்து மீசனுக் காக்கவெத் தலத்தினு மாமாற்
புனைத்த வார்சடைப் புனிதர்காண் மானத பூசை.

(இ - ள்.) மனத்தினாலாக்கிய பூசையானது, கிரமப்படி மாந்தர்கள் கருதிய போதுங் கைகூடும். காலைமாலைகளிலும் ஆகும். கருதிய எல்லா (அபிஷேக நிவேதன உபசாராதிகளும்) சிவபெருமானுக்குச் சமர்ப்பிக்க எல்லா விடங்களிலுஞ் சாத்தியப்படும். கட்டிய நெடிய சடையையுடைய பெரியோரார் காணத்தக்கது மானதபூசை. எ - று. (அ)

உருகு சிந்தையின் மானத பூசனை யுஞற்றிக்
கருதி வேண்டின பெறுகுவர் கடைமுறை கயிலைப்
பெருவ ளம்பெறப் பெறுகுவ ரீங்கிது பேசின்
மருவி நித்தலும் வழுக்குறா தியற்றுதன் மரபே.

(இ - ள்.) உருகிய மனதுடன் மானத பூசையைச்செய்து, நினைத்து விரும்பியவற்றையடைவார்கள். இறுதியில் திருக்கைலாயகிரியிற் பெருவளப்பங்களையடையப்பெறுவார்கள். இதனைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்தில் நாடோறும்மனம் பொருந்தி நியதி தவறாமல் மானத பூசையையியற்றுதல் முறையாகும். எ - று.

பரவை மாநிலத் துயிர்க்கெலாங் குருவெனப் பட்ட
வரன மர்ந்திடு மிலிங்கங்கள் பலவித மவற்றிற்
குரவ ரேத்துறத் தோற்றின கொழும்புயல் வண்ணன்
மரபி னூற்பிர திட்டையின் மாநிலத் தமர்ந்த.

(இ - ள்.) கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமியில் உயிர்கட்கெல்லாங்குருவென்றுசொல்லப்பட்ட சிவபெருமான் பொருந்தியுள்ள சிவலிங்கங்கள் பலவகைப்பட்டன. அவ்விலிங்கங்களில், குரவர்கள் துதிசெய்யும்படி முளைத்தன, மதர்த்தமேகவண்ணராகிய திருமால் முறைப்படி உலகத்திற்பொருந்தப் பிரதிட்டைசெய்தன. எ - று. (க0)

முனிவ ராற்பிர திட்டையி னமர்ந்தன முயன்ற
மனித ரரற்பிர திட்டையி னமர்ந்தன மற்றைப்
புனிதர் விஞ்சைய ரரக்கர்வா ளசுரர்கிம் புருட
ரனைய ராற்பிர திட்டையி னமர்ந்தன விலிங்கம்.

(இ - ள்.) முனிவராற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டு விளங்குவன, முயற்சி செய்த மனிதர்களாற் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளன, ஏனைய புனிதர்கள் வித்தியாதரர்கள் இராக்கதர்கள் வாளேந்திய அசுரர்கள் கிம்புருடர்கள் முதலிய அத்தகையினராற் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டனவாகி இலிங்கங்கள் விளங்கும்.

சயம்பு திவ்விய மாரிட மானிடந் தரும்பே
ரியம்பி யவ்வழி நிறைந்தன வீங்கிவை யுணரக்
கயங்க டிந்துரித் தார்த்தருள் கண்ணுத லவற்றின்
முயங்கு சத்தியோ டுறைகுவ னுயினு மொழிவாம்.

(இ - ள்.) (தாமேதோன்றிய) சயம்புலிங்கங்கள், (தேவர்கள் பிரதிஷ்டித்த) திவ்வியலிங்கங்கள், (இருஷிகளாற் பிரதிட்டைபுரிந்த) ஆரிடலிங்கங்கள், (மானுடர்களமைத்த) மானுஷலிங்கங்கள் என்னுங் காரணப்பெயரெய்தியெங்கும் நிறைந்துள்ளன. கயாசுரனென்னும் யானையைக் கோபித்து உரித்தணிந்த சிவபெருமான் இவ்விலிங்கங்களில் தமது சத்தியோடு வீற்றிருப்பார். ஆனாலும் சொல்லுகின்றோம். எ - று. (கஉ)

எழுத ருந்தனிப் பவித்திர லிங்கத்திற் சயனம்
பழுதி திவ்வியத் திருப்புமற் றோரிடப் பகுப்பி
ளெழுகு வார்சடைப் பண்ணவ னிற்றன்மற் றுலகந்
தொழுத மானிடம் விநோதமற் றிவைதொகுத் துரைக்கேம்.

(இ - ள்.) தொங்குகின்ற நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான்எழுதுதற் கரிய ஒப்பற்ற பரிசுத்தமான சயம்புலிங்கத்திற் சயனமும், குற்றமில்லாத திவ்யலிங்கத்திலிருத்தலும், மற்றையபகுப்பாகிய ஆரிஷலிங்கத்தில் நிற்றலும், மற்றவுலகினர்வணங்கிய மானுஷலிங்கத்தில் விநோதமுமாக விளங்குவர். இவற்றைத் தொகுத்துச் சொல்லுவோம். எ - று. (௧௩)

ஆரு யிர்த்தொகை புரந்துறு மரசர்தங் கோயி
லோரி டத்தினிற் றுயில்வர்மற் றோரிடத் திருப்பர்
தேரின் மற்றையோ ரிடத்தினின் றுலவுவர் செல்லா
நேரி னோரிடங் களிவிளைத் தகல்வரந் நெறிபோல்.

(இ - ள்.) அரிய வுயிர்த்தொகைகளைக் காவல்புரியும் மன்னவர், தமதுமாளிகையில் ஓர் புறத்திற் சயனிப்பார்கள். மற்றோரிடத்தில் வீற்றிருப்பார்கள். ஆலோசிக்குமிடத்தில், பிறிதோரிடத்தில் நின்றுலாவுவார்கள். சென்று நேரிட்டால் பின்னுமோரிடத்திற் களிவிளையாடி நீங்குவார்கள். அம்முறைபோல.

வித்து மாலுமொத் தெங்கணு நிறைந்திடும் விமலன்
சத்தி யோடுமற் றிலிங்கத்துத் தனித்தனித் தழுவி
யொத்து நின்றவா றென்னைகொ லென்பிரே லுரைக்கே
முத்தி யாருயிர்த் தொகைக்களித் தருளுவான் முயன்று.

(இ - ள்.) விதையும் மரமும்போல எங்கும் வியாபித்துள்ள சிவபெருமான் தமது (காருண்ய) சத்தியோடு அவ்விலிங்கங்களில் தனித்தனிக்கலந்து விளங்கும் வகையாது காரணமோ? எனவினவுவீராயிற்சொல்லுவோம். அரியவுயிர்த்தொகைகளுக்கு முயற்சித்து மோட்சத்தைக்கொடுத்தருளும்படி. எ - று. (௧௫)

எண்ணு நெய்யுமொத் தெங்கணு நிறைதரு ளிவனைத்
திண்ணெ டும்புவி யிலிங்கத்தி னருச்சனை செய்வோர்
நண்ண ருங்கதி நண்ணுவர் சத்திய நவின்றே
மொண்ணெ டுஞ்சடை முனிவிர்கா ளுண்மையீ துண்மை.

(இ - ள்.) எள்ளும் நெய்யும் போன்று எவ்விடத்தும் பூரணமாக விளங்கும் இச்சிவபெருமானை வலிய விசாலமான வுலகத்திற் சிவலிங்கக்குறியினிடத்திலருச்சித்தவர்க ளடைதற்கரிய பதவிகளை யடைவார்கள். சத்தியத்தைச் சொன்னோம் ஒளிபொருந்திய நெடிய சடையையுடைய முனிவர்களே! இது சத்தியம் சத்தியம். எ - று. (௧௬)

உரைத்த சூதனுற் கேட்டருண் முனிவர ருவகை
யிரைத்த சிந்தைய ராகிநின் றெம்மனோர்க் கெல்லாந்
திரைப்பு னற்சடை யெம்பிரா னருச்சனைத் திறத்தை
வரைத்து ணர்த்தின போலுணர்த் தினையெனு மகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லிய சூதமுனிவராற் கேட்டருளிய நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சந்தோஷமதிகரித்த மனமுடையவர்களாக நின்று, எம்மவர்களெல்லாருக்கும் அலைகள் பொருந்திய கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அருச்சனையின் மகிமையை அளவிட்டு நன்குணர்த்தியருளினீர் என்று சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. (கஎ)

சிவார்ச்சனை மான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் கூஎ-க்குத் திருவிருத்தம் - சகசுகூ.

முப்பத்தெட்டாவது

குருமான்மியச் சருக்கம்.

குரவ னின்னவ னென்பதொன் றுணர்ந்திலங் குறைநீ
ரரவ வார்சடை யண்ணலோ சக்கரத் தவனோ
வரச ரோருகத் தொருவனோ தந்தையோ மற்றோ
திரமு ணர்ந்திலே மன்பதை யின்னமுந் தெரியா.

(இ - ள்.) மாந்தர்களின்னும் உணரமாட்டாத குரவன் இவனென்பதொன்றினை யாங்களறிந்திலோம். ஒலிக்கின்ற கங்கை நீரையும் சர்ப்பத்தையு மணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானோ, சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தைத் தாங்கிய திருமாலோ, சிறந்த [சரோருகம்] தாமரையில் வசிக்கும் ஒப்பற்றபிரமதேவனோ, பிதாவோ, வேறுயாரோ? அதன் உண்மையறியோம். எ - று. (க)

அன்ன தன்மையை யின்னதென் றருளுதி யைய
தொன்னி லைக்குரு வரம்பினின் றருச்சனை தொகுப்பா
னென்ன மாதவ ரியம்பலு மென்னையா ளுடையான்
பன்ன ருந்தவக் குரவர்தொன் மரபினைப் பகர்வான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! பழமை நிலைமையாகிய குருவை வரம்பின்படி யிருந்து அருச்சனை செய்யும்படி, அத்தகைய குருவின் தன்மையை இஃதென்றருள் செயவேண்டுமென்று பெருந்தவமுடைய முனிவர்கள் கேட்கவும், என்னை ஆளாகவுடையவர் துதித்தற்கரிய சிறந்த குரவரது பழமையாகிய மரபினை யெடுத்துச் சொல்வாராயினர். எ - று. (உ)

தேவர் கின்னர ரியக்கர்கந் தருவர்கிம் புருட
ரோவ ருந்திறற் கணத்தர்மற் றியோகிக ளுரகர்
பேவு நால்வகை வருணத்தர் விஞ்சைய ரொழியாப்
பாவ ராயினுங் குருமுகப் படுவது வேண்டும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள், கின்னரர்கள், இயக்கர்கள், கந்தர்வர்கள், கிம்புருஷர்கள், கெடுதற்கரிய வல்லபமுடைய கணத்தவர்கள், யோகிகள், நாகர்கள், பொருந்திய நால்வகை வருணத்தார்கள், வித்தியாதரர்கள், நீங்காத பாவமுடையவர்களானாலுங் குருமுகத்தி லெய்துவதாவயசிகம். எ - று. (ங)

நெற்றி யொள்ளெரி திறந்துமன் மதனுட னீற்றுங்
கற்றை வார்சடை யெம்பிரான் கயிலைவீற் றிருந்து
மற்றை மன்பதை யாவுக்குந் திருவருள் வழங்கி
யுற்றி ரங்கிய காலையி னற்றமுற் றுணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) திருநெற்றியினின்று மொளிபொருந்திய அக்கினியைச்செலுத்தி மன்மதன் உடலினைச் சாம்பராக்கிய தொகுதியாகிய நீண்டசடையை யுடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருந்து, மாந்தர்முதலிய எல்லோருக்குந் திருவருள் சுரந்து அநுக்கிரகித்தருளிய காலத்தில், நல்லசமய மறிந்து உணர்ந்தவர்களாய். எ - று. (ச)

இமய மீன்றரு ளெம்பெரு மாட்டியீன் றெடுத்த
குமர னைங்கரக் குழவிமற் றரிமுதற் குணிக்கு
மமரர் நந்தியோ டருந்தவத் தலைவர்கள் யாருஞ்
சமனை வென்றடு திருக்கழன் முறைமுறை தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இமாசல மன்னன் தந்தருளிய எமது உமாபிராட்டியார் பெற்ற குமாரக்கடவுளும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய மூத்த பிள்ளையாரும், திருமால் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தேவர்களும், திருநந்தி தேவரோடு அருந்தவம்புரிந்த தலைவர்களுமாகிய யாவரும், இயமனைச்சயித்து வென்ற சிவபெருமானது திருவடிகளில் முறைமுறையாகப் பணிந்தார்கள். எ - று. (ரு)

வெள்ள மீக்கொளும் பிரளயத் தொடுமலர் வேத
னுள்ளி டப்படு தேவர்மற் றியாவரு மொடுங்கி
நள்ளி ருட்பெயர் காலையிற் றோன்றுவ ரதுநா
ளெள்ள தீர்த்துப தேசமுற் றளித்தனை யெந்தாய்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது மேலோங்கியெழும் பிரளயகாலத்துடன் பிரமதேவன் உள்ளிடப்பட்ட தேவர்கள் முதலிய வெல்லோரும் இலயமெய்தி, அப்பேரிருளானது நீங்கிய விடியற்காலையிற் சனிப்பார்கள். அக்காலத்தில் எமதுதாய் போல்வாராகிய சிவபெருமானே! தேவரீர் அவர்கள் இழிதகைமையை விலக்கி உபதேசஞ் செய்து காத்தருளினீர். எ - று. (சு)

குரவ னீயெமக் கருமறைக் குலமுழு துணர்த்தித்
தரவி ரும்பினே மென்பது திருச்செவி சாத்தி
யரவ வார்சடை யண்ணலக் கயிலையி னருகு
பரவு நீண்முடிப் பனிமலர்ப் பருப்பத மடைந்தான்.

(இ - ள்.) தேவரீரே எமக்கு ஆசிரியர். அரியவேதத்தின் தொகுதி முழுவதையுந் தெரிவித்துக்கொடுக்க அவாவுடையோமெனக் கூறியதை, சர்ப்பமணிந்த சடையினராகிய சிவபெருமான் திருச்செவியிலேற்று, அக்கைலாயகிரிக் கருகேயுள்ள, துதிக்கத்தக்க நீண்டகொடுமுடியையுடைய பனிமிகுந்த இமாசலத்தை யடைந்தனர். எ - று. (எ)

சிகர நீண்முடித் தெக்கிண மூர்த்தமொன் றெடுத்துத்
தகர வார்குழ லுமைக்கும்வேன் முருகற்குந் தந்திப்
புகர்மு கத்தவன் றனக்குமோர் வடுகற்கும் புகர்வா
ணிகரில் பத்திரன் றனக்குமன் றருளின னிமலன்.

(இ - ள்.) மலையினுயர்ந்த சிகரத்தில் சிவபெருமான் ஒருதக்ஷிணா மூர்த்த மாகி, மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்டகூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்கும் முருகவே ளுக்கும் புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகமுடைய விநாயகப் பெருமானுக்கும் ஒப் பற்ற வைரவக்கடவுளுக்கும் வாட்போரில் ஒப்பில்லாத வீரபத்திர சுவாமிக்கும் அக்காலத்தில் அநுக்கிரகித்தருளினர். எ - று. (அ)

பொய்யில் கேள்வியோர்க் குரியவா மத்தனிப் பொருப்பி
லைய னவ்வுரு மூர்த்தத்தி னினிதெழுந் தருளி
வெய்ய திண்டிறற் காளர்பிங் கிருடிமெய்ப் பொருளாற்
றுய்ய சோமநந் திக்குமுற் றுணர்த்தினன் றூய்மை.

(இ - ள்.) பொய்மையில்லாத நூற்கேள்வியை யுடையவர்களுக்கே உரித் தாகிய அவ்வொப்பற்ற மலையிலிருந்து சிவபெருமான் அந்தத் தக்ஷிணாமூர்த்தத்தி லே இனிதாக வெழுந்தருளியிருந்து வெவ்விய பெருவல்லபமுடைய மாகாளர் பிருங்கிமுனிவர் உண்மைப்பொருளாற் புனிதமாகிய சோமநந்திஆகிய இவர்கட் கெல்லாம் அத்தூய்மைப்பொருளை முழுதுந் தெளிவித்தருளினர். எ - று. (கூ)

கோள மால்வரை யுச்சியங் குவட்டெழுந் தருளி
வாள ராவணை யவனுக்கு மலரயன் றனக்கு
நீளி ருஞ்சினைக் கற்பக நாடற்கு நிமலன்
மூள நின்றெழுங் கருணையி னருளினன் முறையால்.

(இ - ள்.) கோளவடிவமாகிய பெரியமலையுச்சியிலுள்ள அழகியகுவட்டில் வீற்றிருந்தருளி, ஒளிதங்கிய சேஷசயனத்தையுடைய திருமாலுக்கும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனுக்கும் நீண்டபெரிய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சம் பொ ருந்திய பொன்னாட்டிற் கிறைவனாகிய இந்திரனுக்கும், சிவபெருமான் அதிகரிக் கும்படி தோன்றிய கிருபையோடு முறைப்படி யருளிச்செய்தனர். எ - று. (க0)

பெருந்த வத்துளோர்க் குரியபிச் சாடனப் பொருப்பி
னிருந்த வச்சன காதியர்க் கினிதுவந் தருள
வொருங்கு நின்றவே தாகம முதலிய வுணர்ந்தார்
திருந்து கேள்விபெற் றனைவரும் பவித்திரஞ் சிறந்தார்.

(இ - ள்.) பெரிய தவநிலையிலிருப்ப வர்களுக்குரிய பிச்சாடனமலையில் வீற் றிருந்த அந்தச் சனகாதி முனிவர்களுக்கு, இனிதாகச் சந்தோஷித் தருளலால் ஒருசேர நின்ற வேதாகம முதலியவற்றை யுணர்ந்தவர்கள், திருத்தமாகிய நூற் கேள்வியை யெய்தி எல்லோரும் புனிதத்தன்மையில் மேம்பட்டார்கள். எ - று.

திங்க ளஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவரு ளடைந்த
பொங்கு நால்வகைப் பொருப்பினோர் தம்மடி போற்றி
யங்கண் மாதவத் தலைவர்மற் றியாவரு மடைந்தார்
தங்க டங்குறை கேள்வியி னிரப்பினர் தக்கோர்.

(இ - ள்.) அழகிய சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெரு மானது திருவருளைப்பெற்ற மேம்பட்ட, நால்வகை மலையிலுள்ளோரது திருவடி களைத் துதிசெய்து, அங்குள்ள பெருந்தவத் தலைவர்களெல்லாரும், தங்கடங்கள் மனக்குறைகளை நூற்கேள்வியால் நிரப்பித்தக்கவ ரானார்கள். எ - று. (கஉ)

தொல்லை நாள்பல கழிந்தன துவாபர யுகத்தி
னெல்லை நான்மறை யாகம புராணங்க ளிறப்ப
வல்லை மாமுதற் றலைவர்பாற் கேட்டநான் மரபோ
ரல்ல னீத்தவை நிறுத்துவா னெடுநிலத் தடைந்தார்.

(இ - ள்.) பழமையாகிய பலநாள்கள் கழிந்தன. துவாபரயுகத்தி னிறுதியில் நான்கு வேதங்களும் ஆகமபுராணங்களும் இறக்க, சிறந்த முதற்றலைவர்களிடத்திற் கேட்டறிந்த நான்கு மரபினரும், துன்பத்தையகற்றி அவற்றை நிலை நிறுத்தும்படி பெரிய பூமியிலடைந்தார்கள். எ - று. (கரு)

இறந்த நான்மறை யாகம புராணங்க ளிவற்றை
யறந்த ரப்படுஞ் சரியையே முதலிய வவற்றைச்
சிறந்த மேலவர்க் கம்முறை யருளினர் திரைநீர்
நிறைந்த வேணியான் சைவவா கமந்தலை நிமிர்ந்த.

(இ - ள்.) இறந்துபட்ட நான்குவேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்களாகிய விவற்றையும், தருமத்தைத் தருஞ்சரியை முதலிய பாதங்களையும், சிறப்பெய்திய மேலோருக்கு அம்முறையாகவே யருளிச்செய்தனர். அதனால், அலைகள்பொருந்திய கங்கைநீர் நிறைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சைவாகமங்கள் தலைதூக்கின. எ - று. (கசு)

வரைக ணான்குள குரவர்தந் திருப்பெயர் வழங்கிப்
புரைத விர்த்தபி டேகமும் புரிந்தனர் போனார்
திரைகொண் மாநிலத் தப்பரம் பரைசிறந் ததுவால்
விரத நால்வகைக் குரவரா யொழுகினர் விரதர்.

(இ - ள்.) ஆசிரியர்கள் திருப்பெயரால்வழங்கி நான்குமலைகளுள்ளன. குற்ற நீக்கி ஆசாரிய ரபிஷேகமுஞ் செய்து சென்றார்கள். அலைகள் பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் அந்தப்பரம்பரை மேம்பட்டது. அவ்விரதிகள் சிறந்த விரதத்தையுடைய நால்வகைப்பட்ட ஆசிரியர்களாக விளங்கினார்கள். எ - று. (கஎ)

அற்றை நாண்முத லின்றுகா றுருயிர்த் தொகைக்கும்
பெற்ற மேறியோன் பதம்பெறற் கருளிய பெரியோர்
கற்றை வார்திரைக் கடனிலங் கட்புலங் காண்பா
னுற்று வந்தெழுந் தருளின ரிருந்தன ருவப்பின்.

(இ - ள்.) அன்றுமுதல் இன்றுவரையினும், அரிய உயிர்த்தொகைகளுக்கெல்லாம், இடபாரூடராகிய சிவபெருமான் திருவடியை யடைதற் கநுக்கிரகித்த மேலோர், தொகுதியாகிய நெடிய அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூமியில் அப்பெருந்தவ முடையோர் யாவர்க்குங் கட்புலனாகச் சந்தோஷத்துடன் பொருந்திவந் தெழுந்தருளினார்கள். எ - று. (கஅ)

குருப ரம்பரை யீதுபுன் கொடிச்சடைப் பெருமா
னொருவன் யாவர்க்கு முள்ளிருந் துணர்த்திய குரவன்
கருணை யன்பொடு முணர்த்துமெக் குரவருங் கயிலைப்
பொருவி டைக்கொடி யுயர்த்தியோன் றனிநிலை புகல்வார்.

(இ - ள்.) இதுவே குருபரம்பரை. சிறியகொடிபோன்ற சடையையுடைய சிவபெருமா னொருவனே எல்லோருக்கும் உள்ளத்திலிருந்து விளக்கிய ஆசிரியனு

வான். கிருபை தங்கிய அன்புடன் விளக்கத்தக்க எல்லாக்குரவர்களும் திருக்கைலையி லெழுந்தருளிய போர்செய்யும் இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற நிலைமையைக் கூறுவார்கள். எ - று. (கஎ)

ஆத லாற்சிவ னருச்சனை யாகமத் தடைவே
தீதி னற்குரு மொழிவழி செயப்பட வேண்டு
மோது மஞ்செழுத் தாதிய வுணர்த்துந ரன்றிப்
பேத பேதமிட் டோதினர் பிழைத்திடார் நரகம்.

(இ - ள்.) ஆதலால், சிவார்ச்சனையானது ஆகமமுறைப்படி குற்றமில்லாத உத்தமாசிரியன் உரைத்தவழியாகச் செய்யப்படவேண்டும். சொல்லுகின்ற பஞ்சாக்ஷர முதலியவற்றை உபதேசஞ் செய்பவர்களல்லாமல், பேதபேதங்களாகச் சொல்லிவைத்தவர்கள் நரகத்துன்பத்திற்குத் தவறமாட்டார்கள். எ - று. (கஅ)

போய காலத்து நிகழ்ந்ததோர் கதையது புகல்கே
மாயி ரந்தலைச் சேடனு வாயிரத் தளந்து
பாயி ரத்தலைப் பனுவன்முற் றுணர்ந்தனன் பரவித்
தூய சற்குரு வழிப்படா னக்கலை தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) கடந்துபோன முற்காலத்திலே ஓர்சரிதம் நிகழ்ந்ததைச்சொல்லுகின்றேன்: ஆயிரந்தலைகளை யுடைய ஆதிசேடன் தனது ஆயிரம் வாய்களாலும் அளவுபடுத்தி, பாயிரத்தை முதலாகவுடைய நூலைமுழுவதும் அறிந்தனன். புனிதமாகிய சற்குருவைத் துதித்து வழிபாடு செய்யாமல் அக்கல்வியை யொழித்தான்.

கலைச்செ ருக்கினாற் கண்ணனோ டருங்கலைக் கடலை
நிலைத்த ளந்தனை வாதியென் னொடுமென நிகழ்த்தக்
குலைத்து ழாயினோற் கருகுறு மாதவக் குலத்தோர்
சிலைக்கை மாயவற் கியம்புவா ரிவனுடைச் செய்கை.

(இ - ள்.) வித்தியாமதத்தினால், சாஸ்திரக்கடலைக் கண்டளவிட்டனை. நீ யென்னோடு வாதிடுகவென்று திருமாலுடன் சொல்ல, கொத்தாகிய துளசிமாலை யணிந்த திருமாலைத் துதிக்கத்தருந்த பெருந்தவக்குலத்தினர், வில்லேந்தியகையையுடைய அம்மாயோனுக்கு இவன் செய்கையைச் சொல்லுவார்கள். எ - று.

ஒருவர் மற்றையோர்க் குணர்த்துத லருகுகேட் டுணர்ந்துங்
குருமொ ழிப்படி யெழுதிய துணர்ந்துமிக் கொடியோ
னிருநிலக்கலை யாவையுந் தோய்ந்தன னிவனைக்
கருதிற் கண்ணுறிற் கிடைப்பன கறைபடு நிரயம்.

(இ - ள்.) ஒருவர் மற்றொருவருக்கு உபதேசித்தலை அருகிருந்து கேட்டறிந்தும், குருபதேசப்படி யெழுதியவற்றைக் கொண்டு கற்றும், பெரிய பூமியிலுள்ள கலைஞானங்களை யெல்லாம் தோர்ந்தனன். இவனை நினைத்தாலும் பார்த்தாலும், களங்கம் பொருந்திய நரகமே பிராப்தியாகும். எ - று. (உக)

என்று மாதவ ரியம்புறு மெல்லையிற் பொதியக்
குன்றி ருந்தவ னெய்தினன் பாற்கடல் குறுகி
நின்ற சேடன தியற்கையை நிகழ்த்தலும் வினவி
மன்ற லந்துழாய் மாயவற் கின்னணம் வலிப்பான்.

(இ - ள்.) என்று பெருந்தவசிகள் சொல்லுங் காலத்தில், பொதியாசலத்தில் வீற்றிருந்த அகத்திய முனிவர் வந்து திருப்பாற்கடலை யடைந்து, அங்கிருந்த ஆதிசேடன் சுபாவத்தைச் சொல்லவும் கேட்டு மணந்தங்கிய அழகியதுளசிமாலை தரித்த திருமாலுக்கு இப்படிச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (உஉ)

குருவெ னக்கென நினைந்தொரு குரவனைப் போற்றா
னிருநி லக்கலை யாவையுங் கரந்தன னிவன்றன்
றிருவி லாமுக நோக்கரி திவனொடுஞ் செப்பி
னொருவி டாநெடு நிரையம்வீழ்ந் துறுவது திண்ணம்.

(இ - ள்.) எனக்குக் குருவென்று கருதி ஓராசிரியனைத் துதிசெய்யான். பெரிய பூமியிலுள்ள கலைஞானங்களை யெல்லாம் ஒளித்துக்கற்றனன். இவனுடைய இலக்குமி விலாசமில்லாத முகத்தைப் பார்ப்பதரிது. இவனோடுபேசின் நீங்காத பெரிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவது சத்தியம். எ - று. (உங)

என்ன மாயவற் கியம்பினன் சேடனை யெதிர்ந்து
நின்னை நோக்குறிற் பாவமுண் டென்பது நிகழ்த்தித்
தொன்னி லைக்கலை கரந்தனை குருநெறி தொடராப்
புன்மை யாளநிற் குணர்த்துவ துளதெனப் புகல்வான்.

(இ - ள்.) என்று அகத்தியமுனிவர் திருமாலுக்குச் சொல்லினர். ஆதிசேடனை நோக்கி, உன்னைப்பார்த்தால் பாவமுண்டாமென்று கூறி, பழமையாகிய நிலைமையையுடைய கலைஞானங்களை மறைத்தனை. குருவழித் தொண்டுபுரியாத இழிதகைமையான உனக்குச்சொல்வ தொன்றுண்டென்று சொல்லுவார். எ-று.

வரச ரோருகன் முதலினோர் யாவர்க்கு மதிக்குங்
குரவன் மாயவ னிவனைநீ குருவெனக் கொண்டு
விரவு பல்கலை யாவையும் விளங்குதி யென்ன
வரவ நாயகன் குருமுனிக் கின்னண மறைவான்.

(இ - ள்) சிறந்த தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் முதலானோ ரெல்லாருக்கும் மதிக்சத்தக்க ஆசிரியன் திருமால். இத்திருமாலைநீ ஆசிரியராகக்கொண்டு நெருங்கிய பலசாஸ்திரங்களையும் விளக்கமுறுக வெனக்கூற, சர்ப்பராசனாகிய ஆதிசேடன் அகத்திய முனிவருக்கு இவ்வாறு கூறுவான். எ - று. (உ௫)

ஓத வேண்டுவ யாவையு மொருங்குற வுணர்ந்தேன்
பூத லத்துள குரவரீங் கெனக்கெது புகல்வார்
தீதின் முற்சென னக்குறைக் கலையெலாந் தெரிந்தே
னது ணர்ந்திலை யென்னைகொ லருளினை யையா,

(இ - ள்.) கற்க வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் ஒருசேரக் கற்றறிந்தேன். உலகத்திலேயுள்ள ஆசிரியர்கள் இப்பொழுது எனக்கு வேறெதனை யுபதேசிப்பார்கள்? குற்றமில்லாத பண்டைய பிறவியிற் குறைவாகிய கலைகளை யெல்லாந் தெரிந்து கொண்டேன். அதனை யுணராதவராய், ஐயனே! யாதுகூறியருளினீர்.

எனத்த டுத்தனன் சேடனுங் குறுமுனி யெதிர்ந்து
சினத்த சிந்தையன் சேடனீ தெரிதருங் கலைக
ளனைத்து நீத்தனை யாகிமற் றுயிர நாமப்
புனத்து ழாயவன் றுயில்பெறக் கிடவெனப் போனான்.

(இ - ள்.) என்று ஆதிசேடனும் மறுத்துரைத்தான். குறுகிய வடிவுடைய அகத்திய முனிவர் கோபங்கொண்ட மனமுடையவரா யெதிர்த்து, சேஷா! நீயுணர்ந்த கலைஞானங்களை யெல்லாம் ஒழித்தவனாகி, ஆயிரந்திருநாமங்களையுடைய வனத்துளவ மாலையணிந்த திருமால் துயில்புரியப் பாயலாய்க் கிடக்க வென்று சபித்துப் போயினர். எ - று. (உஎ)

வெருவி நின்றனன் சேடனும் விழுத்தவ முனியை
யிருப தந்தொழு தறிவிலா திசைத்தன னிவற்றைப்
பொருவில் சாபநீத் தொழிவது புகலுதி யென்றான்
பருவ ரற்குட னுயிஞ னடிக்கடி பணிந்தான்.

(இ-ள்) ஆதிசேடனும் பயந்திருந்து, பெருந்தவமுடைய அகத்திய முனிவரை உபயபாதங்களிற் பணிந்து, அடியேன் மதியின்றி இம்மொழிகளை யுரைத்தேன். ஒப்பில்லாத சாபத்தையகன்று நீங்குவது சொல்லுவாயாக வென்றனன். துன்பத்திற்கு உடனுயிருந்தவன் அடிக்கடி முனிவரை வணங்கினான். எ - று. ()

என்று மாயிரம் பெயரவற் கிருவிழி துயிற்றித்
துன்று பாயலிற் கிடந்தவன் சொற்கலை யுணர்ந்து
பின்று நின்கலை யாவையும் பெறுகுவை யந்நா
ளின்றி யாம்புகல் சாபநீத் தொழிகுவை யென்றான்.

(இ - ள்.) ஆயிரந் திருநாமங்களையுடைய திருமாலுக்கு எக்காலமும் இருவிழிகளைத் துயில்வித்து, நெருங்கிய சயனம்போலக் கிடந்து, அவர் கூறியகலைகளை யெல்லா மறிந்து, பிற்பட்டுப்போன உன் கலைஞானங்களை யெல்லாம் அடையக்கடவாய், அக்காலத்தில் இப்பொழுதுநாம்கூறியசாபநீங்கி விளங்குவையென்றனர்.

சங்கு சக்கரந் தாங்குகைத் தாமரைக் கண்ணன்
பொங்கு பேரரு ளாற்சிவ பூசனை புரிந்து
கங்கை வார்சடைக் கண்ணுதற் பரமனைக் கருதி
யெங்கி ருப்பினு மறக்கலை யெனமுனி யெழுந்தான்.

(இ - ள்.) சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கிய கைகளையுடைய செந்தாமரை மலர்போன்றவிழிகளையுடைய திருமாலே! அதிகரித்த பேரன்போடு சிவபூசைசெய்து கங்கையையணிந்த நெடிய சடையையுடைய நெற்றிக்கண் வாய்ந்த சிவபெருமானைத் தியானித்து எவ்விடத்திலிருந்தாலும் மறவாதே யென்றுகூறி அகத்திய முனிவர் போயினர். எ - று. (௲௦)

அனைய தப்பரி சாதலி னருயிர்த் தொகைக்கு
வினையொ ழித்துறக் குரவனை வேண்டுமால் விரிநீர்
புனைநெ டுஞ்சடைப் புங்கவன் பூசனை புனித
முனைவர் காணுமக் கறிந்தவா றின்னண மொழிந்தேம்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான முனிவர்களே! அச்சிவார்ச்சனையின் தன்மை அத்தகையது. ஆனபடியால் அரிய உயிர்த்தொகைகளுக்கு இருவினைச் சம்பந்தத்தை யகற்றும்படி ஆசிரியனையடையவேண்டும் பரந்த கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையைத் தெரிந்தவரையில் உங்களுக்கு இப்படிச்சொன்னேன். எ - று. (௲க)

வேத நான்கெனப் பகுத்தருள் வியாதமா முனிவ
னோது மின்னரு ளாற்சில வறிந்தன வுரைத்தே
னாதி நாயக னருச்சனைப் பெருமைமுற் றளப்பிற்
சீத ரற்குமற் றயனுக்கு மூழ்பல செல்லும்.

(இ - ள்.) வேதங்களை நான்கெனப் பிரித்தருளிய சிறந்த வியாசமுனிவர் திருவருளாற் கூறியவற்றிற் சிலதெரிந்தன வற்றைச் சொன்னோம். முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் அர்ச்சனைச் சிறப்பை முழுதும் அளவிட்டால் திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அநேக ஊழிகளாகும். எ-று. (கூஉ)

இனியு ரைப்பன கேட்குதி ரெம்பிரா னருளா
னனிபெ றப்பெறுஞ் சரியையே முதலிய நான்கும்
புனித மாதவத் தந்தணீ ரெம்மனோர் புகலற்
கனித மாவன வாயினு மறைவனென் றறைவான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தை யுடைய வேதியர்களே! இன்னுஞ் சொல்வன வற்றைக் கேட்பீர்களாக. எமது சிவபெருமான் திருவருளால் நன்றாக அடையப்பெறுஞ் சரியை முதலாகிய நான்கு பாதங்களும் எம்மை யொப்பார் சொல்லுதற்கு அளவுபடாதன. ஆனாலுஞ் சொல்கின்றோமென்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (கூகூ)

குருமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூஅ-க்குத் திருவிருத்தம்-௨சகசுகூ.

முப்பத்தொன்பதாவது

சரியையாதிமான்மியச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கனையிருள்போழ்ந் தலரியெழு புலரியினிற் சரீரசுத்தி கழித்த பின்னர்ப்
புனறுளைந்து வெள்ளாடை வெண்பட்டுப் புனைந்துநனை பூதி சாத்தி
வனையுமுருத் திரவக்கம் புனைந்துவா னவர்க்குமுனி வரர்க்கு மென்னு
நினைவினருக் கியங்கொடுத்துப் பரிதிவா னவற்கியற்று நியமம் போற்றி.

(இ - ள்.) மிக்கவிருளைவிலக்கிச் சூரியனுதயமாகும் விடியற்காலத்தில், தேகசுத்தி முடித்தபிறகு நீராடி, வெள்ளிய வஸ்திரத்தையும் வெள்ளிய பட்டாடையையுமணிந்து குளிர்ந்த திருவெண்ணீறு தரித்து, அணியத்தக்க உருத்திராக்கத்தை யணிந்து, தேவர்க்கென்றும் முனிவர்க்கென்றும் விருப்போடு அருக்கியமளித்து, சூரியபகவானுக்குச் செய்யும் நித்தியகடனைற் துதிசெய்து. எ - று.

திருமலர்க்கா வகம்புகுந்து மலரெடுத்துப் பழுதகற்றித் தெரிந்து
நோக்கிப், பொருவருபூ சனைத்தலத்துத் திருமெழுக்கிட் டியற்றுகலம்

புதுக்கிச் சுத்தி, தருநிலத்துக் கவிழ்த்தியீர்ம் புனறெளித்தாங் கவையெ
டுத்துத் தையல் பாகற், குருகியபே ரன்பொடுமஞ் சனங்கொணர்ந்து
நறுஞ்சாந்த முரைத்துப் பின்னர்.

(இ - ள்.) சிறந்த மலர்ச்சோலையிற் பிரவேசித்துப் பூக்கள் கொய்து குற்ற நீக்கிப் பார்த்தாய்ந்து, ஒப்பிடற்கரிய பூசாஸ்தானத்தில் திருமெழுக்கிட்டு, பாத்திரசுத்திசெய்து புனிதமானவிடத்திற் கவிழ்த்தி, குளிர்ந்தசலத்தைத் தெளித்து அவற்றையெடுத்து, உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானுக்கு உருசிய பேரன்போடே திருமஞ்சனசலங் கொண்டுவந்து, நல்ல சந்தனத்தை யுரைத்து அதன் பிறகு. எ-று. (உ)

ஈசனருச் சனைத்தலத்து விதானித்துக் கொழுந்தீப மேற்றி யின்ன
வாசறச்செய் வனசரியை யினிக்கிரியை யெனுமதனை வகுப்பா மற்றைக்
காசறுமந் திரமான்மாத் திரவியம்பூ தங்கடவு ளிலிங்க மைந்தி
னேசறுசுத் தியைவருத்தி யமைத்தபீ டத்தரனை யினிதி னேற்றி.

(இ - ள்.) சிவார்ச்சனை புரியுமிடத்தில் விதானஞ்செய்து திருவிளக்கேற்றி இப்படிப்பட்டனவற்றைக் குற்றமறச் செய்வன சரியையெனப்படும். இனி, கிரியையென்று சொல்லப்படும் அதனைப்பிரித்துக் கூறுவாம். குற்றமற்ற மந்திரம் ஆன்மா திரவியம் பூதம் தெய்வீகந்தங்கிய சிவலிங்கமாகிய இவ்வைந்தின் ஏசுதலற்ற சுத்தியைச்செய்து அமைக்கப்பட்டுள்ள பீடிகையின்மீது சிவபெருமானை இனிதாக வேறச்செய்து. எ - று. (ஙு)

புரிந்தபுனற் கொண்டுதிரு வடிவிளக்கிப் பொதியநறுஞ் சாந்தஞ்
சாத்தித், தெரிந்தமலர்த் திருமாலை யுரைத்தவரன் முறைசாத்தி யுபதே
சத்தாற், பரிந்துதிருக் கருணைபுரி குரவனருளியபரிசு பனைக்கை யானை,
யுரிந்துடுத்தோன் றனக்கீரெட் டுபசாரத் தொடும்பூசை யுவந்தபின்னர்.

(இ - ள்.) கொணர்ந்த சலத்தினாலே திருவடியைச் சுத்திசெய்து, பொதிய மலையிற்றோன்றிய நல்ல சந்தனத்தைச்சாத்தி, தெரிந்தெடுத்த சிறந்த மலர்மாலையை நூல்களிற் சொல்லிய வரன் முறையோடுசாத்தி, உபதேச முறையால் விரும்பித் திருக்கருணைசெய்த ஆசிரியனருள்புரிந்த முறையே, பனைபோலுங் கையையுடைய கயாசுரனென்னும் யானையை உரித்துடுத்த சிவபெருமானுக்கு ஷோடசோபசாரங்களோடும் பூசையைவிரும்பிச் செய்தபின்னர். எ - று (ச)

மற்றுளபுங் கவர்க்கோமத் தவிர்ப்பாகந் தருதலிது கிரியை வாசஞ்
சுற்றுகொடிச் சடைமுடியீ ரினியுமக்கு யோகத்தின் றொடர்ச்சி சொல்
முற்றியம நியமமுட னாசனம்ப்ரா ணயாம முதலிந் நான்கு [கே
வுற்றபிரத் யாகாரந் தாரணைதி யானமற்றைச் சமாதி நான்கே.

(இ - ள்.) இன்னுமுள்ள தேவர்களுக்கு ஓமாக்கினியில் அவிப்பாகந் தருவதாகிய இது கிரியையாம். வாசந்தங்கிய சுற்றியகொடிபோலுஞ் சடைமுடியையுடைய முனிவர்களே! இனி உங்கட்குயோகத்தின் றொடர்பினைச் சொல்லுவோம் முற்றிய இயமம்-நியமம்-இதனுடன் ஆசனம்-பிராணயாமமாகிய முதனான்கும், பொருந்திய பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியாகிய ஏனையநான்கும்.

எய்துமெட்டு யோகத்தி னியமமென்ப தொருவர்க்கு மிடர்செய் யாமை
பொய்களவு பிறர்பொருளை நயத்தலொழிந் திந்திரியப் புலத்தை வெல்ல
லுய்யகிய மங்கோப மொழிந்துபெறு வனநயந்து தூநீர் கன்மஞ்
செய்துகுரு மொழிவழிப்பட் டருச்சித்தா சாரத்திற் சிறப்ப தாமே.

(இ - ள்.) என்றெய்திய அஷ்டாங்கயோகத்தில். இயமமென்பது ஒருவர்க்குந் துன்பு செய்யாதிருத்தல்,பொய் களவு பிறர்பொருள் விழைதலின்மை, இந்திரியங்களையும் ஐம்புலன்களையும் வெல்லுதல். புனிதமாகிய நியமமென்பது கோப நீங்கி அடையப் பெறுவனவற்றை விரும்பி, புனிதமான நீரிற்செய்யுஞ் சந்தி செய்து, ஆசிரியன்கட்டளைப்படி வழிபாடு புரிந்து பூசித்து, ஆசாரத்தில் மேம்படுவதாம். எ - று. (சு)

ஆசனமென் பதுபுலித்தோ லரிணத்தோல் பதுமவா சனங்கூர் மந்தி
னேசறுமா சனமிவற்றிற் பொருந்தியவா சனத்திருந்தி யோகசித்தி
மாசறுத்து நிருமிக்கக் கடவதினிப் பிராணுயம் வகுப்பேந் தெய்வப்
பூசுரமா தவத்தலைவீ ரொருங்கிருந்து கேண்மினெனப் புகல்வ தானுன்.

(இ - ள்.) ஆசனமென்பது புலித்தோலாசனம் மான் தோலாசனம் பதுமாசனம் குற்றமற்ற கூர்மாசனம் இவற்றொன்றிற் றமக்கியைந்ததோ ராசனத்திருந்து, குற்றநீக்கி யோகசித்தியை நிருமிக்கக்கடவதாம். இனி, பிராணுயாமத்தைச் சொல்லுவோம், தெய்வீகம் பொருந்திய பெருந்தவமுடைய அந்தணத்தலைவர்களே! ஒன்றுபட்டிருந்துகேட்பீர்களாகவென்று சூதமுனிவர்சொல்வாராயினர்.

வல்துமூக் கங்குட்டத் தாற்புதைத்தீ ரெண்குடிலை வாங்கி யேற்றி,
யுலவுமெண்ணெண் பிரணவத்தைச் சுவாசம்விடா துருவேற்றி யகத்துக்
கும்பித், திலகிடநா சியைப்புதைத்து வலமூக்கா லந்தவெண்ணென்
பிரண வத்தைச், சுலவவெளி விடுகமுப்பா னிரண்டுபிர ணவமாக்கிச்
சுவாசத் தோடும்.

(இ - ள்.) வலப்புற நாசியை [அங்குஷ்டம்] பெருவிரலாற் பொத்திக்கொண்டு பதினறு பிரணவத்தை உள்ளேவாங்கியேற்றி, உலாவுகின்ற அறுபத்து நான்கு பிரணவத்தைச் சுவாசம் விடாமல் உருவேற்றி உள்ளே கும்பகஞ்செய்து விளங்குகின்ற இடப்புற நாசியை மூடிக்கொண்டு வலப்புற நாசியால், அந்த அறுபத்து நான்கு பிரணவத்தை முப்பத்திரண்டு பிரணவமாக்கிச் சுவாசத்துடன் சுழலும்படி வெளியே விடுக. எ - று. (அ)

இடநாசி நடுவிரலிற் புதைத்துவல நாசியினைப் பரிசி னேற்றி
நெடுநாசி வலம்பொத்தி யிடநாசி வழிமுன்னர் நிகழ்ந்த வாறே
விடலீது பிராணுய மிதுவிரண்டு விதஞ்சகற்பங் கற்ப மென்னப்
படலாகு மாங்கவற்றி னிலையுரைப்பக்கேண்மினெனப் பகர்வ தானுன்.

(இ - ள்.) இடப்புற நாசியை மத்தியமையினுற்பொத்திக்கொண்டு,வலப்புற நாசியில் அவ்வடைவாகவேற்றி, நெடியநாசியை வலப்புறத்திற்பொத்திக்கொண்டு இடநாசி வழியிலே முன்னே நடந்தவகையாகவே விடுவதாகியவிது பிராணுயாமம். இப்பிராணுயாமம் இரண்டு வகையாய்ச் சகற்பம் கற்பமென்று சொல்லப்படும். அவற்றின் தன்மைகளைச் சொல்லக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (கூ)

மந்திரதி யாளத்தோ டிருக்கையாற் சகற்பமென வழங்கு மற்றை,
யிந்தவோ ரிரண்டுமன்றிக் கும்பித்து விடல்கற்ப மென்ப தாகு, முந்
தையா சனத்திருந்து பிரணவத்தைச் செவித்துமுக்கட் பரமனென்னு,
மெந்தைதிரு வஞ்செழுத்தை வான்முறைநிட் டையிற்செபிப்ப தியல்ப
தாமே,

(இ - ள்.) மந்திர தியானத்தோடிருப்பதனால் அதுசகற்பமெனப்படும். மற்று இவ்விரண்டு மல்லாமல் கும்பகஞ்செய்து வெளிவிடுவது கற்பமென்று சொல்லப் படுவதாகும். முற்கூறியபடி சுகாசனத்திலிருந்து பிரணவத்தைச் செபஞ்செய்து, திரிநேத்திரங்களையுடைய கடவுளென்று சொல்லும் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைக் கிரமப்படி நிஷ்டையிலிருந்து ஜபிப்பது இயற்கையாம். எ - று. (௧௰)

வருணமூ வகைத்தாயோர் பிரணவத்தி னொடுஞ் செவிக்க மற்றை
யோரத், திருவெழுத்தஞ் சினையுரைத்துப் பிரணவமின் றிச்செவிக்கக்
கடவ ராவ, ருரியயோ கந்தினைப்போர் துவர்ப்பினிப்பு மிளகுபுளி
சுரைக்கா யுப்புப், பருகுதனீத் தருந்தாக மடைந்ததென்றால் வெந்த
புனல் பருக லாமே.

(இ—ள்.) முதன்மூன்று வருணத்தினராகிய பிரமக்ஷத்திரிய வைசியர் பிரணவத்தோடுஞ் செபிக்கக்கடவோர். ஏனைய சூத்திராதியர் அத்திருவைந்தெழுத்தைப் பிரணவ நீக்கி உரைத்துச் செபிக்கக்கடவ ராவார்கள். அவரவர்கட் குரிய யோகத்தை யநுஷ்டிப்போர் துவர்ப்பு இனிப்பு மிளகு புளி சுரைக்காய் உப்பு இவற்றைப் புசியாமல் தடுத்து, தாகவிடா யுண்டாகியதானல் வெந்நீரையே பருகுதலாகும். எ - று. (௧௧)

ஈதுபிரா ணுயாம மினிப்ரத்யா காரமிதை யியம்பக் கேண்மின்
றீதறுபஞ் சேந்திரியம் புறம்புகா வழிநிறுத்தல் சிவனைப் போற்றிப்
பாதமல ரிடைவிடா துளத்திருத்த லாரணமாம் பகர்தி யான
மாதியைத்தன் னிதயமல ரகத்திருத்தித் தியானிபப தாகு மன்றே.

(இ - ள்.) இதுவே பிராணுயாமமாம். இனி, பிரத்தியாகாரமாகிய இதனைச் சொல்லக் கேட்பீர்களாக. குற்றமற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் புறஞ்செல்லாத வகையாகத் தடுத்தல்-சிவபெருமானைத் துதிசெய்து திருவடித்தாமரைகளை நீங்காமல் எப்பொழுதும் தமது மனத்திலிருத்துதல் தாரணமாகும். சொல்லுகின்ற தியானயோகமாவது முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைத் தமது இதயதாமரையிலெழுந்தருளச்செய்து தியானித்தலாகும். எ - று. (௧௨)

ஈறுபடு சமாதியென்ப தெரிபுரையுந் திருமேனி யெந்தை தன்பாற்
கூறருமைம் புலனமைத்துக் கரணங்க லாதியொடுங் குணங்க ணீத்து
மாறிடுமா ணவங்கெடுத்துத் தனைமறந்து காந்தமுமற் றிரும்பு மென்ன
வேறுபடா தொன்ருகப் படுவதந்தச் சமாதியென விளம்ப லாமே.

(இ - ள்.) இறுதியாகிய சமாதியென்பது, தீவண்ணத்திருமேனியையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானிடத்தில் சொல்லுதற்கரிய ஐம்புலன்களையிருத்தி கரணங்களைக் கலாதிகளோடும் குணங்களோடும் விலக்கி, பகைசெய்யும்

ஆணவமலத்தை நீக்கித் தன்வசமாறி, காந்தமும் இரும்பும்போல வேறுபாடின்றி ஒன்ருகக் கலந்திருப்பது அந்தச்சமாதியென்று சொல்லுவதாகும். எ - று. (கங)

சரியையீ திதுகிரியை யிவையோக மெனவறிந்த தன்மை சொற்ரேம்,
முரியசிவ ஞானத்தி னுண்மைசிறி தறிந்தவா றுரைக்கே மென்னப்,
புரிதருமில் லொழுக்கத்திற் ருயென்றுந் தமரென்றும் புதல்வ ரென்றும்,
பரிவுறுபா சத்தினின்றுங் கரையேறிப் பிறப்பொழிக்கப் படுவ தெ
ன்ருன்.

(இ - ள்.) சரியாமார்க்கம் இது. கிரியாமார்க்கம் இது. யோகமார்க்கம்இவை யென்று எமக்குத்தெரிந்த தன்மையைச் சொன்னேம். பொருந்திய சிவஞானத்தி னுண்மையை ஒருசிறிது தெரிந்தமட்டிற் சொல்லுவோமென்று, நடத்துகின்ற இல்லொழுக்கத்திலே தாயரென்றும் உறவினரென்றும் புத்திரரென்றும் பரியத்தக்க பாசக்கடலிலிருந்து கரையேறிப் பிறவிப்பகையை நீக்கத் தருவதென்று சொல்லினர். எ - று. (கச)

சூதமா முனிவனுங் கஃதுரைப்ப முழுதுணர்ந்த தூயோரையா
யாதுநீ யெமக்குணர்த்துஞ் சிவஞான மாங்கதனு லறியாநிற்ப[றெல்லாந்
தேது ணர்த்தும் பொருளறிந்தா லப்பொருளாற் பெறுவதியா திவ்வா
றீதறவெவ் வேறுணர்த்தி யெனப்பரவ வன்னவர்க்குச் செப்ப லுற்ருன்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய சூதமுனிவர் அதனைச் சொல்லவும், முற்றுணர்ந்த பரிசுத்தராகிய நைமிசாரணியவாசிகள், ஐயா! எமக்குத்தேவரீர் உணர்த்தியருளுஞ் சிவஞானம்யாது? அந்த ஞானத்தால் அறியவுள்ளது எப்பொருள்? அறிவித்தபொருளை யறிந்தால் அந்தப்பொருளால் அடைவதுயாது? இவ்வகைகளை யெல்லாங் குற்றமற வெவ்வேருக விளக்கியருளவேண்டுமென்று துதிக்க, சூதமுனிவர் அவர்கட்குச் சொல்வாராயினர். எ - று. (கரு)

பதியென்றும் பசுவென்றும் பாசமென்று மொருமூன்ருய்ப் பகு
த்து நின்ற, விதிகண்டிம் மூன்றுமுணர்ந் தறிபவனே ஞானியென விள
ம்ப லாமாற், கதிகொண்ட ஞானமெது வென்பீரே லஞ்ஞானக் களங்க
நீக்கு, மதுவெந்தை நிலைமைதெரிந் தறிவிக்கு ஞானமென வறைய
லாமால்.

(இ - ள்.) பதியென்றும், பசுவென்னும், பாசமென்றும் மூன்ருகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள முறையைத்தெரிந்து இம்மூன்றனையும் விசாரித்து உணர்பவனையே ஞானியென்றுசொல்லுவதாகும். மோட்சத்தைப்பயனுகக்கொண்ட ஞானமென்பது யாதென்று வினவுவீராகில், அஞ்ஞானமாகிய விருளைவிலக்கும் அதுவே எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய நிலைமையை உணர்ந்து தெரிவிக்கும் ஞானமென்று சொல்லப்படுவதாம். எ - று. (கசு)

அப்பரிசி னறியுமறி வர்ங்கதனு லறிபொருணின் றறியப் பெற்ருே,
னிப்படிமூன் றளவிறந்த மூன்றிலறி பொருண்மூன்ரு யிருக்கு மன்னே,
செப்பிலச டஞ்சடமென் றிரண்டிவற்றைக் கொடுசரிக்கச் செய்யா
நின்ற, தொப்பில்கருத் தாவென்ப தொன்ருக மூன்றிவற்றை யுணரக்
கேண்மின்.

(இ - ள்.) அவ்வகையில் அறிகின்ற அறிவு-அவ்வறிவாலறியத்தக்கபொருள்-அறியப்பெற்றவன் ஆக இப்படி மூன்று. அளவுக்கெட்டாத அம்மூன்றில் அறியத்தக்கபொருள் மூன்றுசவிருக்கும். சொல்லுமிடத்தில் அசடம் சடமென்றிரண்டு. இவ்விரண்டினைக்கொண்டு சரிக்கும்படி செய்கின்றதாகிய ஒப்பில்லாத கருத்தாவென்பதொன்று. ஆகமூன்றும். இவற்றினைத் தெளியும்படி கேட்பீர்களாக.

இனையவற்றை யும்பசுபா சம்பதியென் றியம்புவர்மற் றிந்த மூன்றி, னினையுமச டம்பசுவச் சடம்பாச மிவைக்கிறைவ னிமல னாகு, மனைய மூன்றினையுமற்றை யநாதியென்று சொலப்படுமா லறிதிரென்றான், புனை யுநெடுஞ் சடைமோலிச் சூதனஃ துணர்ந்ததவப் புனிதர் சொல்வார்.

(இ - ள்.) இவற்றையும் பசு பாசம் பதியென்றுசொல்லுவார்கள். இத்தகைய மூன்றனுள், எண்ணத்தக்க அசடமானது பசு, அந்தச் சடமானது பாசம், இவற்றிற்குத் தலைவன் பதி. அப்படிப்பட்ட மூன்றுபதார்த்தங்களும் அநாதிசித்தியப் பொருள்களென்று சொல்லப்படும். அறியக்கடவீர்களென்று, அலங்கரித்தநெடிய சடைமுடியையுடைய சூதமுனிவர்சொல்லினர். அதனையறிந்த அம்முனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (கஅ)

தெரித்தெமக்கு நீயுரைத்த துளமுணரப் பெற்றிலமச் சிவஞானத்தை, விரித்துவதன் சொரூபமதன் றொழிலனைத்தும் விளங்கவிளம் புதி கொலென்னப், புரிந்திடுபுன் சடைச்சூத னினிக்கேண்மி னெனப்புகலு மாயை தன்னைப், பரப்பிரமம் பிரகிருதி சடம்பாச மெனவெடுத்துப் பகர்ந்தார் நல்லோர்.

(இ - ள்.) தேவரீர் எமக்குவிளக்கிச்சொல்லியதை யாங்கள் மனதில் அறியப் பெற்றோமில்லை. ஆதலால் அந்தச்சிவஞானத்தை விரிவாகவெடுத்து அதன்சொரூபம் அதன்செயல் முதலிய வெல்லாவற்றையும் விளக்கமாக வியம்பியருள்வீரோவென்ன, இனிக்கேளுங்களென்று சொல்லுகின்றார். மாயையைப்பரப்பிரமம் பிரகிருதியென்றும் சடம்பாசமென்றும் பெரியோர்கள் எடுத்துச்சொல்லியுள்ளார்கள். எ - று. (கக)

ஆங்கஃதநாதியிலே பதியினின்றுந் தோன்றியதாம் பசுவென்றோது, நீங்கரிய வான்மாவை மலபேதங் கொடுவளைத்து நிற்ப வங்ங, னோங்குபசு விருவினையா லுண்டான பயனுமுண் ணும் வினைகட் கெல்லா, மீங்கிவன்செய் திடுந்தொழிலே காரணமவ் விருவினையெப் போது முண் டால்.

(இ - ள்.) அந்தமாயை அநாதியிலேயே பதியினின்றுந் தோன்றியதாகும். பசுவென்று சொல்லப்படும் நீங்கற்கரிய ஆன்மாவைப் பாசமானது பலபேதங்களாற் சூழ்ந்து நிற்க, அப்படியெழுந்த பசுவானது இருவினையாலுண்டான பயனை நுகரும். வினைகளுக்கெல்லாம் இவ்வான்மா செய்கின்ற செயலேகாரணமாக இருவினை யெக்காலத்திலும் உண்டாகும். எ - று. (௨0)

இருவினையெப் போதொடுங்கு மெனிலான்மா வினைவளைத்த மலம் போ யன்றி, யொருவலவவ் வினையாதென் றுரைத்திடிற்புண் ணிய

பாவ மிவைக ளீட்டித், தருவனுக ரும்போக நுகர்வதற்குச் சரீரங்கா ரணமே யாகும், பொருவருமைம் புலத்திலந்தக் கரணத்தாற் பொசிக்கு மலம் பொதிந்த சீவன்.

(இ-ள்.) இருவினைகள் எக்காலத்தில் ஒடுங்குமென்றால், ஆன்மாவைச் சூழ்ந்துகொண்ட மலசம்பந்தம் நீங்கியல்லது நீங்கமாட்டாது. அவ்வினையை ஏதெனச்சொன்னால், புண்ணிய பாவங்களாகிய இவைகள் சம்பாதித்துத்தருவன நுகரத்தக்க போகங்களை நுகருதற்குத்தேகமே காரணமாகும். ஒப்பற்ற ஐம்புலன்களினாலும் அந்தக்கரணங்களாலும் மலபந்தமெய்திய சீவனே அவற்றைப்பொசிக்கும். எ-று. (உக)

சீவனெனப் படுபுருட னேகனவன் றமரோடுஞ் செல்வ ரோடு
மேவருமென் பதுகொடிய வெஞ்சுரத்தி னருநீழற் கீழ்வே டைக்கா
யாவருந்தொக் கதுபோலு மிவனுடம்ப நேகமெடுத் திழப்பா னந்த
மீவருங்க லாமதியைப் பன்முறையாற் புயன்மறைத்து விடுதல்போலும்

(இ-ள்.) சீவனென்றுசொல்லப்பட்ட புருடன் ஏகனாவான். அவன் சுற்றத்தாரோடும் செல்லுபவர்களோடும் பொருந்துவானென்பது, கொடிய வெப்பமாகிய பாலைவழியில், கிடைத்தற்கரிய நிழலின்கீழே வெயில் வெப்பமாற்றுமைக்காக எல்லோருங் கூடியதுபோலும். அழகிய ஆகாயத்தில் வருகின்ற கலைகளோடுகூடிய சந்திரனைப்பலமுறையும் மேகமானது மறைத்து விடுவதுபோல இவன் அநேக தேகங்களையடைந்து ஒவ்வொன்றாக இழப்பான். எ-று. (உஉ)

இவன்றிரிந்த காயத்திற் களவையிலை பழங்கலைநீத் தெடுத்துக் கொண்டு, கவாந்தபுதுக் கலையெடுக்கு மாபோல வெடுத்தபல காயம் போக்கி, நிவர்ந்தெழுமச் சடமகற்றி யச்சிவன் முத்திசென்று நிலைக்குங் காறு, முவந்தபுனற் கயல்கரைப்பா லுலவுதல்போற் சடந்தோறு முலவா நிற்கும்.

(இ-ள்.) இவ்வான்மா மாறியதேகத்திற்கோ கணக்கில்லை. பழய வஸ்திரத்தை யகற்றிவிட்டுப் புதிதாக வெடுத்துக்கொண்ட கோடிவஸ்திரம்போல, அது காறுங்கொண்ட பல உடல்களை யகற்றி, மேற்கொண்டெழுந்த அச்சடத்தை யகற்றி அந்தச் சீவனாவான் முத்தியிற்சென்று நிலைபெறுமெல்லையும், விரும்பிய சலத்திற்கு அயலிலேயுள்ளகரைமேல் திரிதல்போலச் சடங்களில் உலவிக்கொண்டிருப்பான். எ-று. (உரு)

விளைத்தவிரு வினைத்தொடரா லச்சிவன் றளைப்பட்டு பேவி மூன்றாய்க், கிளைத்தபுவ னநதோறு மின்பதுன்பந் துய்த்துழலல் கிளர்பூங் கொன்றை, தளைத்தமோ லிப்பெருமான் றிருவிளையாட் டென்றுரைக்குஞ் சாத்திரங்கள், வளைத்தெழுசீ வனுக்கெல்லாம் பசுவெனும்பே ரெண்ணெயெனின் வகுத்துச் சொல்கேம்.

(இ-ள்.) தானியற்றிய இருவினைத்தொடர்பினால் அச்சீவன்கட்டப்பட்டு, மூன்றாய்ப்பொருந்திப் பிரிந்த புவனங்களில் இன்பதுன்பங்களை யநுபவித்துழல்வது, பிரகாசிக்கின்ற அழகிய கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவிளையாடலென்று சாத்திரங்கள் சாற்றுகிற்கும். மலபந்த

முடைய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் பசுவென்னும் பேர் யாது காரணமென்றால் விளக்கிச்சொல்லுவோம். எ - று. (உச)

பிரமனே முதலெறும்பு கடையாகப் பசுவென்று பேசலாமச், சுர பிதறித் தளைப்பட்டா லோரிடத்தும் போகாத தொடர்பே போல, விர வுமிந்தச் சீவனுங்கன் மத்தளையாற் கட்டுண்டால் வேறு போகா,துரவு தளைக் கிடந்துழலு மாதலாற் பசுவெனும்பே ருரிமைத் தாமே.

(இ - ள்.) இரணிய கருப்பன் முதல் எறும்பு (பிபீலிகை) இறுதியாகப் பசுக்களென்றுசொல்லுதலாம். அப்பசுவானது கட்டுத்தறியிற் கட்டப்பட்டால் ஓரிடத்திற்குஞ் செல்லாது. அப்பிணிப்பைப்போல, இந்தச் சீவனுங்கலந்தகன் மபாசத்தாற் பிறிதொன்றிற் செல்லாது, உறவாகிய பாசத்திற்பொருந்தி யுழன் றுகொண்டிருக்கும். ஆகிய இக்காரணத்தால், இதற்குப் பசுவென்னும்பேர் உரிமை யுடையதாகும். எ - று. (உரு)

என்றாக மத்துறையோர்க் கியம்பியசூ தனையனையோர் யாரும் போற்றி, நின்றாக மத்துறையோப் பசுவினிலை முழுதுணர்ந்தே மினி நீ யான்மா, வொன்றாய மாயையெடுத் ததன்றொழிலைச் சொரூபத்தை யுரைத்தி யென்னப், பொன்றாழ்புன் சடைச்சூத முனிவனும் கவர்க்கத னைப் புகல்வ தானன்.

(இ - ள்.) என்று, ஆகமத்துறையிலிருந்த சௌனகாதிமுனிவர்கட்குக்கூறிய சூதமுனிவனை, அந்த நைமிசாரணியவாசிகள் யாவருந் துதித்துநின்று, ஆகமநெ றியை யறிந்தவரே! பசுவின் றன்மையை முற்றுமறிந்தோம். தேவரீர் இனி, ஆன் மா ஒன்றாகிய மாயையெடுத்ததன் செயலையும் சொரூபத்தையும் சொல்லுவீராக வெனக்கேட்க, பொன்னிறமாகித் தொங்கிய சிறுசடையையுடைய சூதமுனிவர் அம்முனிவர்களுக்கு அதனைச்சொல்வாராயினர். எ - று. (உசு)

பிரகிருதி யெனச்சொல்லப் படுமாயை யுமையிடத்தெம பெருமா னென்னு, மரனையா தரித்திருக்கும் பிரமனு தியர்க்குமயக் களிப்ப தா கும், விரவுபசும் பொன்னணிப்பால் வெவ்வேறு குதல்போன்மென் கலைக்கு நூல்போற்,பரவுபிர பஞ்சமுண்டா வதற்கதுவே காரணமாய்ப் பவித்த தாமே.

(இ - ள்.) பிரகிருதியென்று சொல்லப்படும் மாயையானது, உமாதேவியா ரைவாமபாகத்திலுடைய எம்பெருமானாகிய சிவபெருமானை யாதரித்திருக்கும். பிரமாதிகளுக்கும் மயக்கத்தைக்கொடுப்பதாகும். பசு நிறம்பொருந்திய பொன்னா னது ஆபரணங்களில் வெவ்வேறாகத்திரிதல்போலவும், மெல்லியவஸ்திரத்திற்கு நூலிழைபோலவும், துதிக்கத்தக்க பிரபஞ்சத்தோற்றத்திற்கு அதுவே காரண மாக உற்பவித்தாம். எ - று. (உஎ)

ஓதுறுமம் மாயைபிர பஞ்சமொடுங் குறிலொடுங்கு முளதே லுண் டா, மேதுவெது வெனின்வித்து மாலும்போன் மாயைமா யையிலே நிற் குந், தீதிலின்ப துன்பமோ கங்கொடுக்க வுளவாகித் திரியா நின்ற,கோத றமுக் குணமுண்டக் குணச்செய்கை மும்முறையாற் கூறக் கேண்மின்

(இ - ள்.) ஓதுகின்ற அசுத்தமாயையானது பிரபஞ்சம் ஒடுங்கினால் ஒடுங்கி நிற்கும். பிரபஞ்சமிருக்குமானால் இருக்கும். காரணம் யாதென்றால் விதையும் ஆலும்போல மாயையானது மாயையிலேயேயிருக்கும். குற்றமில்லாத இன்பம் துன்பம் மோகம் இவற்றைக் கொடுக்க வுண்டாகித்திரிகின்ற குற்றமற்ற முக் குணங்களுண்டு. அக்குணச் செய்கையை மும்முறையாகச் சொல்லக் கேட்பீர்க ளாக. எ - று. (உஅ)

தாமதரா சதஞ்சாத்து விகமென்னுங் குணமூன்றத் தன்மை சொல் லிற், காமருதா மதந்துன்ப மிராசதமோ கம்மொன்று கருது நன்மை, நாமமிவை பெறுமூன்று மாயையிலுண் டானவிவை யன்றி நல்லோ, ரே முறுமா யையிற்றோன் றுஞ்சிலவுளவென் றாரவற்றையியம்பக் கேண்மின்.

(இ - ள்.) தாமத ராசத சாத்துவிகங்களென்னுங் குணங்கள் மூன்று, அவற் றின் தன்மையைச்சொன்னால், விரும்பத்தக்க தாமதம் துன்பமாம். இராசதம் மோகமாம். மற்றொன்றாகிய சாத்துவிகம் நன்மையாம். மூன்றுபெயர்களெய்திய விவை, மாயையினின் றுண்டாயின. இவையேயன்றி மாயையின்றுதிக்கும் வேறு சில உண்டென்று பெரியோர்சொல்லுவார்கள். அவற்றையுஞ் சொல்லக்கேட் பீர்களாக. எ - று. (உகூ)

சத்தமுத லைந்தாகில முதலைந்துஞ் சட்சுமுத லைந்து மற்றைச், சுத்த வாக்கினை முதல வைந்துமன முதனான்கு முன்னர்ச் சொற்ற, வத்த கைய குணமூன்றிம் மூவொன்பான் மாயையிலுண் டாவ தாகும், வைத் தபிர பஞ்சமொடுங் குறின்மாயை யுடனொடுங்கும் வரிலுண் டாமால்.

(இ - ள்.) சத்தமுதலாக வைந்தும், பிருதிவிமுதலாக வைந்தும், சட்சுமுத லாக வைந்தும், மற்றப்புனிதமாகிய வாக்குமுதலாக வைந்தும், மனமுதலாக நான்கும், முன்னேகூறிய அத்தன்மைத்தான (தாமதராசத சாத்துவிகங்களாகிய) முக்குணங்களும் ஆக இருபத்தேழும் மாயையினின்று உண்டாவதாகும், பொருந் திய பிரபஞ்சமானது ஒடுங்கினால் அவை மாயையோடு இலயமெய்தும். பிரபஞ்சந் தோன்றினால் அதனோடுண்டாகும். எ - று.

இச்செய்யுளிற் காட்டிய தொகை: சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்கள். பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசங்கள். சட்சு சோத்திரம் தொக்கு சிங்குவை ஆக்கிராணங் கள். வாக்குபாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தங்கள். மனம் புத்தி சித்த அகங்காரங் கள் என்பதாம். (௩0)

விரித்திடுமூ வொன்பானு மாயையும்வேற் றுமையன்றவ் விரிகட் கெல்லா, முரித்தெனநிற் பதுமாயை யுடம்புக்கா தாரமிம்மூ வொன்பா னுருங், தெரித்தசரீ ரம்பொசிக்கு மதற்கவையே யாதாரந் தீய மாயை, பரித்தகர ணங்களொடு மான்மாவைச் சூழ்ந்திருக்கப் படுவ தாமே.

(இ - ள்.) விளக்கிய அவ்விருபத்தேழும்மாயையும் வேற்றுமையுடையவல்ல. அந்த விரிவுகட்கெல்லாம் உரித்தாக விளங்குவது மாயையாம். உடலுக்கு இவ் விருபத்தேழும் ஆதாரங்களாயுள்ளன. விளக்கிய தேகமானது பொசிப்பதற்கு அவையே காரணமாகும். கொடிய மாயையானது கரணங்களோடும் ஆன்மாவைச் சூழ்ந்திருக்கப்படுவதொன்றாம், எ - று. (௩க)

உரைக்குமிந்தச் சீவனுடைப் பிரமாதி களைப்பசுவென் றுரைக்க லாகும், விரைக்கமலத் தயனுனே பிரமமென்று மேதினியின் றளித்தே னென்று, மிரைக்குமுளத் துவகையொடு மாயையுட்பட் டிருப்பனுடம் பிலனு யெங்கு, நிரைத்துநிரம் பியபரமன் றன்விளையாட் டிவைநோக்கி மகிழ்ந்து நிற்கும்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இத்தகைய சீவனையுடைய பிரமாதிகளைப் பசுக்க ளென்று சொல்லுவதாகும். மணந்தங்கிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவன் நானே பிரமமென்றும், உலகினைப்படைத்தேனென்றும் மனதிற் சந்தோஷித்து மாயையின் வயப்பட்டிருப்பான். தேகமில்லாதவராய் எங்கும் நிரம்பிப் பூரணத் துவ மெய்திய கடவுள் தனது திருவிளையாடல்களாகிய விவற்றைக்கண்டு களித் திருப்பார். எ - று. (௯௨)

பாசத்தா லுண்டான தத்துவங்க ளாலறியப் படுவா னல்ல
னேசித்த சீவனுமா யையுமறிதற் கரிதாகி நிற்ப னந்த
வீசற்காண் பான்வேண்டிற் சற்குருவி னுபதேச மெய்தி மற்றை
மாசற்ற சோதியைக்கண் டிருவினையற் றவனோடே வதிப்ப ரன்றே.

(இ - ள்.) பாசபந்தத்தினு லுண்டாகிய தத்துவங்களினு லுணரத்தக்கவனல் லாதவனும், விரும்பிய சீவனும் மாயையாலும் உணர்தற்கு அரிதானவனுமாக நிற்பவனுமாகிய அந்தப்பதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்க விரும்பி னல், சற்குருவினுடைய உபதேசத்தைப்பெற்று, அந்தக்குற்றமற்ற சுயஞ்சோதி யைத் தரிசித்து, இருவினைத்தொடக்ககன்று அந்தப்பதியோடு கலந்திருப்பர். எ - று.

முதலுரைத்த வான்மாவைச் சடப்படுத்தி யாட்டுவிக்கு முதல்வ னந்தத்
திதமுறுமான் மாவுக்குஞ் சவத்தைசாக் கிரந்துரியா தீத மீறு
மிதமுறுமவ் வுடம்பெடுத்த சீவன்கே வலசகல சுத்த மென்னும் [ண்மின்.
விதமுறுமூன் றினையுடைத்தா யிருக்குமிந்த மூன்றினையும் விளம்பக்கே

(இ - ள்.) முதலிற்கூறிய ஆன்மாவைக்கடவுளே சடமாக்கி யாடச்செய்விப் பான். இறுதியிற் சுகமடையும் ஆன்மாவுக்குச் சாக்கிரமுதல் துரியாதீதமிறுதியா கப்பஞ்சாவஸ்தைகளுண்டு. நன்மைபெறத்தக்க அத்தகைத் தேகமெடுத்த அவ் வான்மா, கேவலம் சகலம் சுத்தமென்னும் அவஸ்தாத்திரயத்திற் பட்டதாயிருக் கும். இந்தமுத்திறத்தான்மாவையுஞ் சொல்லக்கேட்பீர்களாக. எ - று. (௯௪)

உறக்கமுறிற் கேவலமாம் பாசத்தா ருடன்கூடி யுவந்து சிந்தை, சிறப்புறுதல் சகலமென்பர் சீவன்மன் னரனடிக்கீழ்ச் செலுத்தித் த ன்னை, மறப்புறுதல் சுத்தமென்ப ரிவைமூன்றிப் படியானை மனத்தினே ரா, விறைப்பொழுது தியானிக்கிற் பரமசிவன் றிருவருண்மற் றிவனுக் குண்டாம்.

(இ - ள்.) நித்திரையெய்திற் கேவலாவஸ்தையாம். பாசபந்தமுடையாரோ டுகலந்து மனங்களித்து மேம்படுதல் சகலாவஸ்தையென்று சொல்லுவார்கள். ஆன்மாமிகுதியும் சிவபெருமான் திருவடிநீழலில் மனதைச்செலுத்தித் தன்னை மறந்திருத்தலைச் சுத்தாவஸ்தையென்பார்கள். இவ்வவஸ்தாத்திரயம் இத்தகை யன. சிவபெருமான்திருவடியை மனதிற்கருதி க்ஷணகாலம் தியானித்தால் இவ னுக்குச் சிவகடாக்ஷமுண்டாம். எ - று. (௯௫)

அக்கால நல்லறிவென் ெறுன்றுண்டா மதுசிவனை யறிவித் தன்னேன்
மிக்காய நூல்வழியிற் செலுஞ்சென்ருற் சிவனடியி லன்பு மேவுந் [ர்
தொக்காய வுடம்புக்கு முயிர்க்குமுள வேற்றுமையுந் தோன்றம் பின்ன
மைக்காள கண்டனவ னேயிறவாப் பொருளென்னு மனனுண் டாமால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், நல்லறிவென்பதொன்றுண்டாகும். அவ்வறிவே சிவனையுணர்த்தி, அவனருளிய மேம்பட்ட சிவாகமநெறியிலே செல்லும். அப்படிச்சென்ருல், இவனடியிலே அன்புண்டாகும். கலந்துள்ளதாகிய உடலுக்கும் உயிருக்குமுள்ளவேறுபாடுந் தெரியவரும். அதன்பிறகு, விஷம்பொருந்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே அழியாப்பரம்பொருளென்னுஞ் சித்தமுண்டாகும். எ - று. (௬௬)

திருக்கோயி னியமமரன் பணிவிடையிற் சிந்தைசெலுந் தேசிகன்ற,
னருட்கூர வேண்டுமெனுங் கருத்துண்டாந் தொண்டரிடத் தன்பு முண்,
டா, முருக்திரவக் கம்பூதி யஞ்செழுத்தை யிடைமறத்தற் குள்ள மோ
ரா, திருக்குமர னருச்சனைபெற் றந்நிலையா சாரத்தி னிருக்கவேண்டும்.

(இ - ள்.) திருக்கோயில் நியமம், சிவபணிவிடையில் மனஞ்செல்லுகின்ற ஆசாரியனுடைய திருவருளை மிகுதியும் பெறவேண்டுமென்னுங் கருத்துண்டாகும். அடியார்களிடத்தில் அன்பும் உளதாகும், உருத்திராக்கம் திருவெண்ணீறு பஞ்சாக்கரத்தை நடுவே மறப்பதற்கு மனமிணங்காது. விளங்குஞ் சிவார்ச்சனையை யெய்தி அந்தநிலையிலேயே யாசாரத்தோடு இருக்கவேண்டும். எ - று. (௬௭)

எப்பரிசப் பரிசரன்பா லுளமிருத்தி யிந்நெறிக்க ணியலா நிற்போ
னெப்பரிய பாசநீத் தொழிந்தசிவ ஞானியவ னுலகோ ரேத்திச்
செப்பியருச் சிப்பதற்கு முரியனவன் சிவகதியிற் செல்லா நிற்போ
னிப்புவனத் தவற்கனமீந் திடிற்சிவனுக் கற்புதமா யிருக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) எத்தன்மை யெனினும், அத்தன்மையாகச் சிவபெருமானிடத்தில் மனதையிருத்தி இவ்வழியில் நடப்பவன், ஒப்பிடுதற்கரிய பாசத்தையகற்றியொழிந்த சிவஞானியாவான். அவனே உலகினர் துதிசெய்து புகழ்ந்து பூசிப்பதற்கும் உரியவன், அவனே சிவகதியிற் செல்லுபவன். இவ்வுலகத்திலே அத்தகைய சிவஞானிக்கு அன்னமளித்தால், சிவபெருமானுக்கு ஆனந்தமாகவிருக்கும். எ - று. (௬அ)

அன்னவனை நிந்திப்ப தரனைநிந் திப்பதவன் றன்னை வாழ்த்தன்,
முன்னவனை வாழ்த்துவதா மவனருட்கண் ணேக்கடைந்தார் முத்த
ராவ, ரென்னிலர னருச்சனையே செயவேண்டு மிவன்பெறுதற் கரிய
வில்லை, சொன்னதுசத் தியமென்ருன் கேட்டமுனி வரர்சடிலந் துளக்
கிச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) அவ்வகைச் சிவஞானியை நிந்திப்பது சிவபெருமானை நிந்திப்பதாம். வாழ்த்துவது சிவபெருமானை வாழ்த்துவதாம். அவன் கிருபாநோக்கமெய்தியவர்கள் ஜீவன்முத்தராவார்கள் என்று சொன்னால், சிவார்ச்சனையே செய்யவேண்டும். இவன் அடைதற்கரியவை யில்லை. சொல்லியவையெல்லாஞ் சத்தியமென்று சூதமுனிவர்கூறினர். கேட்டிருந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சிரமசைத்துச் சொல்வார்கள். எ - று. (௬௯)

தீட்டரிய பழமறைநான் கனைத்துணர்ந்து புராணமுற்றுந் தெளி
ந்தோய் சொல்லக், கேட்டுணர்ந்தோம் பசுபாச நிலையிந்தப் பாசத்தாற்
கிளையா நின்ற, மோட்டறிவு நீத்தொழியா முத்திதரும் பதிநிலைமை
மொழிதி யென்றார், நீட்டுநெடுங் கொடிச்சடில மாதவர்க்குச் சூதனது
நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) எழுதுதற்கரிய பழமையாகிய நான்குவேதங்களையுங் கற்றுப் புரா
ணங்களையெல்லாந் தெளிந்த சூதமுனிவரே! பசுநிலை பாசநிலை யிவற்றைத் தேவ
ரீர் சொல்லக்கேட்டறிந்தோம். இந்தப்பாசத்தினாலே கிளைக்கின்ற பெருமைதங்
கிய அறிவு நீங்கி, அகலாமல் முத்திதரத்தக்க பதிநிலைமையைச் சொல்வீராகவென்
றார்கள். நீட்டியநெடியகொடிபோன்ற சடையையுடைய பெருந்தவஞ்செய்தவர்க்
குச் சூதமுனிவர் அதனைச்சொல்வதானார். எ - று. (௪௦)

கண்ணாலுங் கருத்தாலு மெம்மனோ ரரிபிரமர் கருதி நோக்கு [முண்டா
மெண்ணாலும் புலப்படா வொருபொருளுண் டப்பொருண்மற் றெங்கு
னண்ணாது நண்ணிநிறைந் தெப்பொருட்கு மேலாகி நவையின் மேலோ
ருண்ணாடித் தெளிந்தறியிற் பரஞான ரூபத்தி னுண்மை யாமால்.

(இ - ள்.) எம்மையொத்தோர்களுடைய கண்ணாலுங் கருத்தாலும், அரிபிர
மாதிகள் எண்ணிப்பார்க்கும் ஞானநோக்காலும் புலப்படாத ஒரு பரம்பொரு
ளுண்டு. அப்பொருளோ எல்லாவிடத்தும் உள்ளதாம். எதனுள்ளும் பொருந்
தாது பொருந்திப் பூரணமாகி, எல்லாப்பொருள்கட்கும்மேலாகி, குற்றமில்லாத
மேலோர் உள்ளத்தால் நாடித்தெளிந் துணர்ந்தால், அப்பரஞானரூபத்தின் உண்
மையுண்டாகும். எ - று. (௪௧)

அந்தரபூ ரணமாகிச் சோதிமய மாயிருக்கு மான்மா வுக்குப்
பந்தமறுத் தருள்புரியு மாணவமற் றதற்கில்லை பகரி னீது
வந்தனைநிட் களமென்ப ரரிபிரம னுருத்திரன்மகேச னென்னு
மிந்தநால் வரைச்சகள மென்பர்சதா சிவஞ்சகளா களமென் பாரால்.

(இ - ள்.) அந்தரபூரணமாகியும் சோதிமயமாகியும் விளங்கும் ஆன்மாவுக்
குப் பந்தமோசனஞ்செய்து அநுக்கிரகிக்கும் ஆணவமென்பது அவ்வான்மாவுக்குக்
கிடையாது. சொல்லுமிடத்தில் இதனை வந்திக்கத்தக்க நிஷ்களமென்பார்கள்.
திருமால் பிரமன் உருத்திரன் மகேசனென்னும் இந்த நால்வரைச் சகள மென்
பார்கள். சதாசிவத்தைச் சகளநிஷ்கள மென்பார்கள். எ - று. (௪௨)

இத்தகைய வைந்துமுல கிலகிக்க மகாசதா சிவத்திற் றோன்று
முய்த்தசா தாக்கியங்க ளைந்துமந்தப் பொருளிடத்து முதித்த வாகுஞ்
சுத்தவீ சானாதி யைந்துபிர மத்தோடு மிதய மாதி
வைத்தமூ வீரங்கத் தொடுமிருப்ப ததுவதனை வகுக்க லாமே.

(இ - ள்.) இவ்வகைத்தாகிய ஐந்தும் உலகமானது இலயமெய்துகையில்
மகாசதாசிவத்தினின்று திக்கும். செலுத்திய ஐவகைச் சாதாக்கியங்களும் அந்தச்
சதாசிவப் பொருளினின்றுந் தோன்றியனவாம். புனிதமாகிய ஈசானாதிபஞ்சப்
பிரமத்துடன் இதயமுதலாகப் பொருந்திய ஆறங்கங்களோடு மிருப்பது அது
வாம். அதனைவகுத்துச்சொல்லுவாம். எ - று. (௪௩)

தீதறுமப் பொருளினைச்ச தாசிவம காசதா சிவமென் றோது
மோதருமகேச்சுரத்தி னையைந்து மூர்த்தியுதித் துளவா மந்த
வாதிமகேச் சுரனைந்து தொழிலுக்குங் கருத்தனவ னன்றி யுள்ள
பேதமலப் படுமான் மாக் களையெல்லாம் பசுக்களென்று பேச லாமே.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற அப்பொருளைச் சதாசிவம் மகாசதாசிவமென்றுசொல்லப்படும். சொல்லுதற்கரிய மகேச்சுரத்தினின்றும் இருபத்தைந்து மூர்த்திகள் உதித்துள்ளார்கள். அந்தமுதல்வனாகிய மகேச்சுரனே பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குங் கருத்தாவாவான். அவ்விறைவனல்லாமலுள்ள பேதமாகிய மலசம்பந்தப்பட்ட ஆன்மாக்களெல்லாவற்றையும் பசுக்களென்று சொல்லுவதாகும். எ-று. (சச)

விளம்புமிந்தப் பசுக்கடமைப் பாசத்தாற் கட்டியருள் விளையாட்டாடு, மளந்தறியி னப்பசுவுக் கனுக்கிரகித் தருள்புரியுமந்த வீச, னுளந்தெரிச தாசிவத்தை மகாசதா சிவத்தையொழித் திடையே நின்று, களங்கறுத்தமகேச்சுரனேபொருளென்பதென்னையெனிற்கழறக்கேண்மின்.

(இ - ள்.) அளவுபடுத்தி அறியுமிடத்தில் அந்தமகேச்சுரனே, சொல்லிய விந்தப்பசுக்களையெல்லாம் பாசபந்தத்தால்வீக்கி அருட்டிரு விளையாடலைச் செய்யாநிற்பன். அந்தப்பசுக்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்யத்தக்க காலத்திலே அருள் புரிவான். மனதால் அறியத்தக்க சதாசிவத்தையும் மகாசதாசிவத்தையும் விலக்கி நடுவேயிருந்து நீலகண்டத்தையுடைய மகேச்சுரனையே பொருளென்று சொல்லுவது யாதுகாரணமெனில் அதனைச் சொல்லக்கேட்பீர்களாக. எ-று. (சரு)

நிட்களமென் றுரைப்பர்மகா சதாசிவத்தைச் சகளநிட் களமென் றோதி, யுட்கருதி யுரைப்பர்சதா சிவத்தைமகேச் சுரஞ்சகள மென்ப ருண்மை, பெட்புறுமுப் பொருட்குமொரு பேதமிலை யவையுணர்ந்து பிரித்துச் சொற்றோம், நட்புறுமா தவத்தலைவீ ராங்கவைக ளொருபேத நடத்தற் பாற்றோ.

(இ - ள்.) மகா சதாசிவத்தை நிட்களமென்றுசொல்லுவார்கள். சதாசிவத்தைச் சகள நிட்களமெனக்கூறி மனதிற் றியானித்துரைப்பார்கள். மகேச்சுரத்தைச் சகளமென்பார்கள். உண்மைத்தன்மைபொருந்திய அம்மூப் பொருள்களுக்கும் ஒரு பேதமுங் கிடையாது. அவற்றையறிந்து பிரிவுபடுத்திக் கூறினோம். அன்புபொருந்திய பெருந்தவத்தலைவர்களே! அவைகள் ஒருபேதமாக நடக்குந் தன்மையவோ? எ - று. (சசு)

எடுத்துரைக்கு மகேச்சுரனா லியலாத தொன்றில்லை யெவைக்கு மேலாய்ப், படுத்தசத்தி யொடுமிருப்ப னினைத்தவையெல் லாமுடிக்கும் பரம னன்னோன், றொடுத்தறிதற் கரியவனப் பொருளறிந்தோன் பாசத்தின் றொடர்பை நீக்கி, விடுத்துமுத்தி யடைவனினிச் சரியைமுத லொன்குதரு மேன்மை கேண்மின்.

(இ - ள்.) எடுத்துச் சொல்லிய மகேச்சுரனால் முடியாதகருமமொன்றுமில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகிவிளங்கிய சத்தியோடும் வீற்றிருப்பன். கருதியவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றும் மேலானவன். அவனே ஆலோசித்துணர்தற்கு அருமையானவன். அந்தப்பொருளை யுணர்ந்தவன் பாசபந்தத்தை யகற்றிக்கொண்டு சீவன்முத்தியெய்துவான். இனி, சரியைமுதலியநான்குங் கொடுக்கத்தக்க மேன்மைகளைக் கேட்பீர்களாக. எ - று. (சஎ)

முந்துரைத்த சரியையோன் சிவலோகம்பெறுங்கிரியை முயன்றோ
ன்மற்றை, யெந்தைசாமீபம்பெற் றிருக்குமியோ கத்தடைந்தோன்சாரூ
பத்தை, வந்தடைவன் சிவஞானி சாயுச்சி யம்பெறுவன் மறைவல்லோர்
கள், சிந்தைதெரிந் திடுஞான மேமுத்தி தருவதுண்மை செப்புங்காலே.

(இ - ள்.) முதலிற்கூறிய சரியையிலிருப்போன் சிவலோகத்தை யெய்து
வான். கிரியையிற் பழகினோன் எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய சாமீபத்
தையடைந்திருப்பான். யோகநிலையெய்தியவன் சிவசாரூபத்தைப் பொருந்து
வான். சிவஞானியாயுள்ளவன் சாயுச்சிய முத்தியடைவான். சொல்லுமிடத்தில்
வேதத்தில் வல்லவர்கள் மனதாலுணர்ந்த சிவஞானமே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்ப
துண்மை. எ - று. (௬௮)

பரமஞா னந்தெரித்தற் கரிதரிதப் பரமஞா னத்தா லான்மா
விரவுமா யையைத்துரக்க லாம்பலவாங் கலையனைத்தும் விரித்துக் கற்று
முரவுநான் மறையுணர்ந்தும் புராணசாத் திரங்களா கமங்களோர்ந்துங்
கரவுதரு பதிபசுபா சத்தையறிந் தவர்க்கல்லாற் கதியுண் டாமே.

(இ - ள்.) பரமஞானமானது எடுத்துச்சொல்லுதற்கரியது அரியது. அந்த
மேலான ஞானத்தினாலேயே ஆன்மாவானது பொருந்திய மாயையைத் துரந்து
விடலாகும்: பலவகைத்தாகிய கலைகளையெல்லாம் விரித்துணர்ந்தும் நான்குவே
தங்களை யறிந்தும் புராணங்கள் சாத்திரங்கள் ஆகமங்களையெல்லாங் கற்றும்மறை
பொருளாகிய பதிபசு பாசங்களை யுணர்ந்தவர்கட்கேயல்லாமல் ஏனையோர்க்கு
மோட்சமுண்டாகுமோ? எ - று. (௬௯)

மோனத்தா லருந்தவங்க ளியற்றுமுனி வரர்காளம் முதல்வன் றன்னை
ஞானத்தா லலதுணரப் படுமோவிஞ் ஞானமகத் திருப்ப நன்றென்
றேனைப்பா சத்திலகப் பட்டுமயங் குறுவரிஃ தொழிந்து ஞானத்
தானத்தா னிற்பர்நல்லோ ரவரடியை யருச்சிக்கத் தகுவ தாமே.

(இ - ள்.) மவுனநிலைமையால் அருந்தவங்கள்புரிந்த முனிவர்களே! அவ்வி
றைவனை ஞானமார்க்கத்தாலல்லாமல் அறியப்படுமோ? விஞ்ஞானமானது மனத்
திலிருப்பவும், ஏனையபாசங்களில் நன்றென்று அகப்பட்டு மயங்குவார்கள். இதனை
யகற்றி ஞானத்தானத்திலே நல்லோர் நிற்பார்கள். அத்தகையினர் பாதங்களை
அறிவுடையோர் பூசிக்கத்தகும். எ - று. (௭௦)

சரியையாதி மான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௩௯-க்குத் திருவிருத்தம்-௪௨௧௯.

நாற்பதாவது

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

அருந்தவத் தலைவிர்கா ளையைந் தாநிலை
தருங்குண மூர்த்தியின் றன்மை பேசுவா
மொருங்குணர்ந் துளமொருப் படுத்திக் கேட்கெனப்
பெருங்குணத் தருந்தவச் சூதன் பேசுவான்.

(இ - ள்.) அரியதவச்செயலுடைய தலைவர்களே! இருபத்தைந்து நிலைமையாகிய மூர்த்தியின் தன்மைகளைச்சொல்வோம். நன்குணர்ந்து மனவொருமைப்பாட்டுடன் கேட்பீர்களாகவென்று பெருமைதங்கிய குணத்தையும் அரியதவத்தையுமுடைய சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (க)

அத்திறத் தோதிய தையைந் தாந்திறத்
தொத்துநின் றியல்வது கயிலை யோங்கலின்
முத்தரோங் கியசிவ கதியின் மொய்புன
றத்துமா கயிலையிற் சரிப்ப தாகுமால்.

(இ - ள்.) அவ்வகையாகக்கூறியது இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களாம். அவை வல்லபத்தில் ஒருபடித்தாக நின்றுவிளங்குவது, திருக்கைலாயகிரியின் சீவன் முத்தர்கள் மேம்பட்டுள்ள சிவபதவியில், நெருங்கிய நீரலம்புகின்ற பெரியகைலாயத்தில் சஞ்சரிப்பதாகும். எ - று. (உ)

ஆதிநா யகன்திரு வருளி னப்பொருள்
பேதமின் மகேச்சுரப் பிரிவிற் றோன்றிய
சோதநீ ருலகிலா ருயிருண் டாக்குவா
னேதமில் குணத்தர னிலிங்க மாயினான்.

(இ - ள்.) முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருவருளினால் அப்பொருளானது பேதமில்லாத மகேசுவரப்பிரிவினாற்றோன்றிய குளிர்ச்சிதங்கிய கடல்சூழ்ந்த பூமியில், பொருந்திய உயிர்களைப்படைக்கும்படி, குற்றமில்லாத குணத்தோடு சிவபெருமான் சிவலிங்கமூர்த்தியாயினர். எ - று. (௩)

முக்கணா னிலிங்கமா மூர்த்தி யாதலி
னக்குறி யுயிர்த்தொகை யனைத்து மெய்தின
வொக்கநோக் காவிடை யாளை யொண்டொடி
மைக்குழன் மடந்தையர் வதியப் பெற்றனர்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான்சிறந்த இலிங்கமூர்த்தியானபடியால், உயிர்த்தொகுதிகள்யாவும் அக்குறியையடைந்தன. அதுபோலவே ஒளிதங்கியவளையலையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய மாதர்கள் ஆவுடையாளை எய்தப்பெற்றார்கள். எ - று. (௪)

ஆதலா னுயிர்த்தொகைக் கருளு மத்தனுந்
தீதறு மன்னையுஞ் சிவனுந் தேவியு
மாதல முயிர்த்தொகை வருக்க வேண்டியே
யோதரு மிலிங்கத்தி னுருவ மாயினன்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் ஆன்மகோடிகளுக்கு அநுக்கிரகிக்குந் தந்தையும் குற்றமற்றதாயுமாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியுடன், பெரிய உலகிலுள்ள பிராணகோடிகளைச் சிருட்டிக்கவிரும்பியே சொல்லுதற்கரிய இலிங்கத்தின்வடிவமாயினர். எ - று. (௫)

முந்திய மூர்த்தமீ தடுத்த மூர்த்தமோர்
சுந்தர வுருவமாய்ச் சுகாச னத்ததாய்
யெந்தைநா யகனெனும் பெயர தாயிக
லுந்திய மழுப்படை யுழையுந் தாங்குமால்.

(இ - ள்.) இதுவே முற்பட்டமூர்த்தம். இதனையடுத்த மூர்த்தமாவது - ஒப்பற்ற சுந்தரரூபமாய்ச் சுகாசனத்திலுற்றதாய் எமது தந்தையாகிய சுகாசனமூர்த்தியென்னும்பெயருடையதாய், பகைமையை நீக்கிய மழுவாயுதத்தையும் மானையுமேற்று நிற்கும். எ - று. (௬)

அப்பரி சிருத்தலா னுயிர்கள் யாவையுஞ்
செப்பரு மிளமையிற் சிலைக்கை மாரனால்
வெப்பெழு விகாரமுற் றிருந்த மெய்த்தவத்
தொப்பரு முனிவிரீ துபய மூர்த்தமே.

(இ - ள்.) அவ்வகையாக விளங்குதலால் ஆன்மாக்களெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய இளமைப்பருவத்தில் வில்லேந்தியகையையுடைய மன்மதனாற் கொடுமையாகிய காமவிகாரமெய்தியிருந்தன. உண்மைத் தவத்தினால் ஒப்புகூறற்கரிய முனிவர்களே! இது இரண்டாவது மூர்த்தம். எ - று. (௭)

மூன்றெனப் படுதனி மூர்த்தி யம்பிகை
யேன்றுறத் திருவுளத் தெண்ண லானிலந்
தோன்றிய வுயிர்த்தொகை தொடுத்த காமத்தி
னூன்றிய விருப்பினு லொருத்தி வேண்டின.

(இ - ள்.) மூன்றாவதென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற உமேசமூர்த்தி, உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திற்பொருந்தும்படி திருவுள்ளத்திற் கருதியதால், உலகிற்றோன்றிய உயிர்த்தொகைகள், உண்டாகிய காமவேட்கையால் மாதர்களை விரும்புவனவாயின எ - று. (௮)

நாலெனப் படுவது நம்ப னம்பிகை
வால்வளைக் கரந்தொடு வதுவை வேண்டலாற்
பால்படு முயிர்த்தொகை வதுவைப் பண்பொடுங்
கோல்வளைக் கரந்தொடக் குனித்து நின்றதால்.

(இ - ள்.) நான்காவதென்று சொல்லப்படுவது சிவபெருமான் உமாதேவியின் தெள்ளியவளையலணிந்த திருக்கரத்தைப்பற்றித் திருக்கலியாணஞ்செய்ய விரும்பிய உமேசமாகையால், பகும்புக்களையுடைய உயிர்த்தொகைகள் கலியாணத்தன்மையோடும் அழகியவளையணிந்த மாதர்கையைப்பற்றக்கருதி நின்றன.

ஐந்தெனப் படுவதம் பிகையின் றன்மணச்
சுந்தரக் கோலங்கொண் டிருந்த தோற்றத்தான்
மைந்தரு மாதரும் வதுவை முற்றியே
தந்தமி லுவகைபெற் றிருக்கத் தந்ததே.

(இ - ள்.) ஐந்தாவதென்றுசொல்லப்படுவது உமாதேவியாரின் திருக்கலியாணசுந்தரகோலத்தைக்கொண்டிருந்த காட்சியினாலே ஆடவரும் மகளிருந் திருக்கலியாணச்சடங்குமுடித்துத் தங்கடங்களிற் சந்தோஷமெய்தியிருக்கத்தக்கதாயிற்று. எ - று. (௧0)

ஆறெனப் படுவதி மாச லத்தியை
வேறுரு துருவொடுங் கலந்த மெய்மையா
லூறிய கலையெலா முணர்ந்து மன்பதை
நாறுபூங் குழலொடு நயக்க வேண்டிற்றே.

(இ - ள்) ஆறாவதென்றுசொல்லப்படுவது, இமாசலகுமாரியாகிய உமாதேவியைவேறுபடாமல் தமது திருவுருவோடும் அர்த்தநாரீசமாகக்கலந்த வுண்மையினாலே, அதிகரிக்கின்ற கலைஞானங்களெல்லாந் தெரிந்திருந்தும் மாந்தர்கள், மணம்பொருந்திய அழகிய கூந்தலையுடைய மங்கையருடன் விரும்பவேண்டியதாயிற்று. எ - று. (௧௧)

ஏழெனப் படுவது குமர னெம்பிரான்
றூழ்குழ லுமையொடுந் தணப்பு றாமையால்
வாழிய நெடுநிலம் பிறந்த மன்பதை
யூழ்முறைத் தநயரோ டுவகை யுற்றதே.

(இ - ள்) ஏழாவதென்றுசொல்லப்படுவது எமது சிவபெருமான் ஸ்கந்தரையும் தொங்குகின்ற கூந்தலையுடைய உமாதேவியையும் பிரியாது சோமாஸ்கந்தராகவிளங்குதலால், பெரிய நிலவுலகத்திற்பிறந்த மாந்தர்கள் ஊழ்வினை வசத்தாற் புதல்வரோடுகளிப்புறுவாராயினர். எ - று. (௧௨)

எட்டெனப் படுமுரு விறைவன் பாலிள
மட்டுவார் துளவினோன் றிகிரி வாங்கிமேம்
பட்டெழு திதிமுறை பரிப்பப் புண்டையோர்
தொட்டநீ ருலகெலாம் போந்து துய்ப்பவே.

(இ - ள்.) எட்டாவதென்றுசொல்லப்படுஞ் சக்கிரதானமூர்த்தம், சிவபெருமானிடத்தில், இளமைதங்கிய மணமமைந்த நெடிய துளசிமாலைதரித்ததிருமால் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கிராயுதத்தைப்பெற்று மேம்பட்டுள்ள காத்தற்றொழிலை முறைப்படி தாங்குதலால், முன்னோர்[சகரர்] தோண்டியகடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும் தோன்றிப்புசிக்கின்றன. எ - று. (௧௩)

ஒன்பதென் றுரைப்பதெம் மொருத னிப்பொரு
ளன்பொடு மூவுரு வெடுப்ப வாருயிர்
துன்புறு மாயமத் தூல சூக்கும
மென்பன முச்சட மெடுக்க வேண்டின.

(இ - ள்) ஒன்பதாவதென்றுசொல்லப்படுவது எமது ஒன்றியாகிய ஒப்பற்றபரம்பொருளானது அன்புடன் திரிமூர்த்தவடிவம். அவ்வடிவெடுத்தலால் அரிய

வுயிர்கள் துன்பம்பொருந்திய மாயவுடல் தூலசரீரம் சூக்குமசரீரமென்னும் மூச்சரீரங்களௌடுக்கவேண்டிவந்தன. எ - று. (கச)

பத்தெனப் படுவதப் பரம நாயகன்
முத்தரிற் றெக்கிணு மூர்த்த மாயவர்க்
கொத்துநின் றுண்மைசொற் றுறுத லாருயி
ரீத்தலைக் குருமுகத் திறைஞ்சிக் கேட்கவே.

(இ - ள்.) பத்தாவதென்றுசொல்லப்படுவது அம்மேலாகிய சிவபெருமான் சீவன்முத்தர்போலத் தக்ஷிணாமூர்த்தமாகி, அவர்கட்குச் சமானமாயிருந்து சத்தியப்பொருளை உபதேசித்தபடியால், அரியமாந்தர்கள் இவ்வுலகத்திற் குருமுகத்திலே வணங்கி உபதேசங்கேட்கக்கடவராயினர். எ - று (கரு)

அம்பணி வேணிபிச் சாட னப்பெயர்
நம்பனு யந்தர நாத னுதலா
லெம்பிரான் ஞானநா யகனென் றிவ்வுயி
ரும்பரு முணர்வர்பன் னொன்றி னென்பரால்.

(இ - ள்) பதினொன்றாவதில், கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் பிக்ஷாடனப்பெயர்மூர்த்தியாகி அந்தரநாதனுராயினமையால், எமது சிவபெருமானே ஞானநாயகனென்று இவ்வுலகிலுள்ள வுயிர்களுந் தேவர்களும் தெரிவார்கள் எ - று. (கசு)

பன்னிரண் டாவதப பால லோசனன்
கன்னிகை யொழிந்துகங் காள னுதலாற்
றொன்னிலத் தியோகியர் தூநி லாச்சிறை
யன்னமன் னவரிடத் தாசை நீத்ததே.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டாவது நெற்றிக்கண்ணையுடைய அந்தச் சிவபெருமான் உமாதேவியை விலக்கி (வாமனன்முதுகந்தண்டையேந்திய) கங்காளமூர்த்தியானபடியால், பெரியபூமியில் யோகிகள் புனிதமானவெள்ளிய சிறையையுடைய அன்னம்போன்ற மங்கையரிடத்தில் ஆசையகன்றதாம். எ - று. (கஎ)

மூன்றுபத் தாவது முக்க ணுனிக
லேன்றெழு மாரனை யெரிக்க வற்றைநாட்
டோன்றுரு வெடுத்தலாற் றொன்னி லத்தவ
ரான்றெழு காமத்தீ யவிக்கப் பெற்றதே.

(இ - ள்.) பதின்மூன்றாவது சிவபெருமான், பகைமைகொண்டெழுந்தமன்மதனை யெரிக்கும்படி அக்காலத்திற் றோன்றிய காமசங்காரமூர்த்தியுருவகித்தலால், பழயபூமியிலுள்ளவர்கள், அதிகரித்தெழுந்தகாமாக்கினியை யடக்கப்பெற்றார்கள். எ - று. (கஅ)

ஈரெழுதொகுதிமற் றீச னந்தகன்
போர்செகுத் துறவெனப் பொருந்து மூர்த்தத்தாற்
பார்மிசைப் பக்குவ மடைந்த மேலவ
ரோர்சிறி தவன்பய மொழிய நிற்பதே.

(இ - ள்.) பதினுன்காவது சிவபெருமான் இயமனைப்போரிற் செயித்துக் கொன்றுவருகவென்றுபொருந்திய காலாரி மூர்த்தத்தால், உலகத்திற் பரிபக்குவ மெய்திய மேலோர் அவ்வந்தகன் பயத்தினின்றும் ஒரு சிறிது நீங்கப்பெற்று நிற்பதாம். எ - று. (௧௯)

ஐந்துமூன் றென்பதென் னீச னூரமர்
தந்தெதி ரெழுசலந் தரனை மாய்த்தலான்
முந்தைநான் மறைத்தவர் முனிவு நீத்துநற்
சிந்தையி னருந்தவஞ் செய்து நிற்பரால்.

(இ - ள்.) பதினைந்தாவது மூர்த்தமாவது எனது சிவபெருமான் போர்புரிந்து எதிர்த்தெழுந்த சலந்தராசுரனைக்கொன்ற சலந்தராரிமூர்த்தம். அதனாலே பழமையாகிய நான்கு வேதங்களையுணர்ந்ததவசிகள் கோபநீக்கி நற்கருத்துடனே அரிய தவத்தைச்செய்துகொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (௨௦)

எண்ணிரண் டாகுவ தெந்தை யெம்பிரான்
றிண்ணெடு முப்புரஞ் செகுத்த தோற்றத்தா
னண்ணரு நிமலமாய் நானி லத்துள
புண்ணியத் தவர்குணத் திரயம் போனதே.

(இ - ள்.) பதினாறுவது எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமான் வலிதங்கியநெடிய முப்புரங்களையெரித்த திரிபுரசம்மாரமூர்த்தமாம். அதனால் அடைதற்கரிய மலரகிதராய் உலகின் கண்வசிக்கும் புண்ணியசொரூபிகள் முக்குணங்களும் நீங்கப்பெற்றதாம். எ - று. (௨௧)

சொற்றிடப் படுபதி னேழிற் றொல்லையோன்
செற்றமுற் றெழுநர சிங்க மாய்ப்பதற்
குற்றதோர் சரபமா யுதிப்ப மேலவர்
பெற்றபா சங்களைந் தொழிக்கப் பெற்றனர்.

(இ - ள்.) சொல்லப்பட்ட பதினேழிலே, பழையோனாகிய சிவபெருமான், (இரணியன்மீது, கோபங்கொண்டெழுந்த நரசிங்கத்தைச் சங்கரிப்பதற்குப்பொருந்திய ஒப்பற்ற சரபமூர்த்தியாகத்தோன்ற, மேன்மைக்குணமுடையோர் தமக்குற்ற பாசங்களைக்களைந்து நீக்கப்பெற்றார்கள். எ - று. (௨௨)

ஒன்பதிற் றிரட்டியி னுமையொர் பாகத்தான்
றுன்புறத் தருவிட நுகர்ந்த தோற்றத்தா
லின்புறு மருந்தவ மியற்றித் தொன்னில
மன்பதை யாணவ மலத்தை நீத்ததே.

(இ - ள்.) பதினெட்டில் உமாதேவியை ஒருபாகமாகவுடைய சிவபெருமான், (உலகமானது) துன்பமெய்தும்படி (திருப்பாற்கடல்) தந்தவிஷத்தை ஆபோசனஞ்செய்த நீலகண்டமூர்த்தத்தால், பழயபூமியிலுள்ளமாந்தர்கள் இன்பம்பொருந்திய அருந்தவஞ்செய்து ஆணவமலத்தை நீக்கியதாம். எ - று. (௨௩)

ஒன்றொழி யிருபஃ துரைப்பிற் றேனுலாங்
கொன்றையோ னிருதலை மூன்று காலொடு
வன்றிறன் மருப்புநான் கெழுகை வாய்ந்தரு
ளன்புறு பிரம மேழெனப தாயினன்.

(இ - ள்.) பத்தொன்பதாவது, மூர்த்தத்தைச்சொன்னால், தேன்பொருந்தியகொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமான், இருசிரங்களும் மூன்றுகால்களும் வலியவெற்றிதங்கிய நான்குகொம்புகளும் ஏழுகைகளும்பொருந்தி அருள்புரிகின்ற அன்புதங்கிய சப்தப்பிரமமென்னுமூர்த்தியாயினர். எ - று. (உச)

ஆதலா னுயிர்த்தொகை யனைத்து மவ்வழி
தீதறு கிரியையுந் தெளிந்த ஞானமு
மூதறி வுடனடைந் தடங்க முந்தையோன்
வேதநூற் கைலையின் விளங்கப் பெற்றதே.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் ஆன்மகோடிகளெல்லாம் அவ்வகையாகக்குற்றமற்ற கிரியையும் தெளிவுற்றஞானமும் மூதறிவோடுபெற்று அடங்கும்படி ஆதிநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய வேதநான்முழக்குடைய திருக்கைலையில் விளக்கமெய்தியது. எ - று. (உரு)

இருபஃ தெனப்பட லெம்மை யாளுடை
யொருவனத் தருமத்தி னுருவ மாதலாற்
றருமமே யருங்கதி தருவ தாமெனக்
கருதியிவ் வுயிர்க்கெலாங் கருத்து ளூற்றதே.

(இ - ள்.) இருபதாவதென்றுசொல்லப்படுவது,எம்மையடிமையாகவுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமான் அத்தருமத்தின்சொரூபமானபடியால், தருமமே யடைதற்கரிய முத்தியைக்கொடுப்பதாமென்றுகருதி இவ்வுயிர்கட்கெல்லாம் மனத்திற்பொருந்தியது. எ - று. (உசு)

மூவெழு தொகுதியின் முக்க ணாயக
னேவரு வயிரவத் துருவ மாதலான்
மேவரு மிருநிலப் புனித மேலவர்
தாவருந் துறவராய்த் தணந்து நீத்தனர்.

(இ - ள்.) இருபத்தொன்றில், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் கெடுதலற்றவைரவமூர்த்தமானபடியால், அடைதற்கரியபெரியபூமியிலுள்ளபரிசுத்தமானமேலோர்கள், பெறுதற்கரியதுறவிகளாய் (உலகவின்பங்களை) விட்டுநீங்கினர்கள். எ - று. (உஎ)

பத்திரண் டேற்றிடு மிரண்டிற் பண்ணவன்
றத்துவெள் விடையிருந் தருளுந் தன்மையான்
மொய்த்தெழு பஃறிரை மூரி நீரிடை
யித்தலத் துயிரெலா மின்பம் பெற்றதே.

(இ - ள்.) இருபத்திரண்டில், சிவபெருமான் தாவிச்செல்லும் வெள்ளிய இடபத்தின்மீதெழுந்தருளியிருக்கும் (ருஷபாரூட) மூர்த்தத்தால், நெருங்கியெழுகின்றபல அலைகளையுடையவலிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் உயிர்கள் யாவும் சுகமெய்தின. எ - று. (உஅ)

மும்மைசா லிருபஃ திமைப்பின் முக்கணன்
வெம்மைதீர் பிறையணி வேடத் தானுயிர்
தம்முடைப் பிறப்பிறப் பொழிந்து சார்வருஞ்
செம்மைசா லிருங்கதி செல்ல நிற்பதே.

(இ - ள்.) இருபத்துமூன்ருவது, இமைத்தலில்லாத திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான், வெப்பமொழிந்த பிறைச்சந்திரனைச்சூடிய (சந்திரசேகர) மூர்த்தத்தால், ஆன்மாக்களுடையபிறப்பும் இறப்புநீங்கி, அடைதற்கரியசெம்மை மிகுந்தமேலானமுத்தியை, அடைய நிற்பதாம். எ - று. (உகூ)

ஆறுநான் கெனப்படு மதனி லைம்முகன்
சீறுமஞ் ஞானத்துச் சிவந்த தாளுறுத்
தூறுமா னந்தமா நடமு ஞற்றலாற்
சீறரு முவகையி னுலகஞ் செல்வதே.

(இ - ள்.) இருபத்துநான்கென்றுசொல்லப்படுவதில், ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான், கோபிக்கின்ற அஞ்ஞானத்திலே தமது செவ்வியதிருவடியையூன்றி ஆனந்தம்பெருகுகின்ற சிறந்ததிருநடனம்புரிதலால், நீக்கற்கரிய சந்தோஷத்தோடு உலககிருத்தியங்கள் நிகழும். எ - று. (௬0)

உரைக்குமை யைந்தரு ளுடைய நாயகன்
றிரைக்குநீர்க் கங்கையைச் செறிக்குந் தோற்றத்தாற்
றரைப்படு முயிர்த்தொகை தமது சிந்தையைக்
கரைக்குமா னந்தமா கடலி னாழ்வதே.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற இருபத்தைந்தில், காருண்ணியத்திருமேனியுடைய சிவபெருமான் அலைகள்வீசும் கங்காசலத்தைச் சடையிலணிந்த, (கங்காதர) மூர்த்தத்தால், உலகிலுள்ள ஆன்மகூட்டங்கள் தமதுமனதைக்கரைக்கின்ற பெரிய ஆனந்தக கடலிலாழ்வதாம். எ - று. (௬க)

உரைக்குமற் றுணர்வுக்கு மறிய வொண்கிலாப்
பரப்பிர மத்தினிற் றேன்றிப் பல்லுயிர்க்
கிரக்கமுற் றளித்திட வெய்து மிப்பொரு
ணிரப்புறு முயிர்த்தொகை நிறைந்து நிற்குமால்.

(இ - ள்.) வாக்குக்கும் அறிவுக்குந்தெரியமுடியாத பரப்பிரமத்தினின் றுமுதித்து, பல்வகையுயிர்கட்கும் இரக்கமெய்திக்காக்கும்படியெய்திய இப்பரம்பொருள், நிறைந்துள்ள ஆன்மாக்கடோறும் நிறைந்துநிற்கின்றது. எ - று. (௬உ)

வித்தெனப் படுமுத லொன்றின் மென்சினை
கொத்திண ரலர்முறி குழைந்த பாசடை
வைத்தகாய் பலமிவை திரிந்த வாறுபோன்
முத்தனிற் பிரிந்ததிப் பொருள்கண் முற்றுமே.

(இ - ள்.) விதையென்றுசொல்லப்படும் முதற்பொருளானது, ஒன்றினுடைய மெல்லியகிளைகள் மலர்க்கொத்துகள் இலைகள் இளமைதங்கியபசிய தளிர்கள் பொருந்தியகாய்கள் பழங்கள் இவை முதலியவாகத்திரிந்தவகைபோல், முத்தனுகிய சிவபெருமானிடத்திலிருந்து இப்பொருள்களெல்லாவற்றிலும் பிரிந்து விளங்கும். எ - று. (௬௩)

ஈதெலா மிப்பரி செடுத்துக் காட்டினன்
வேதமப் பொருளெலாம் விரிந்தவாற்றினைப்
பேதுறப் பொய்மையென் றிழியப் பேசினோர்
தீதுறு நரகெலாஞ் சென்று வீழ்வரே.

(இ - ள்.) அப்பரம் பொருள்யாவுமாகப் பரந்ததன்மையாகிய இவற்றையெல்லாம் இத்தன்மையாக வேதங்கள் எடுத்துரைத்தன. இவற்றை மயக்கமெய்தப் பொய்மைத்தன்மையுடையவென்று தாழ்த்திக்கூறினவர்கள், தீமைபொருந்திய நரகங்களிளெல்லாம் போய்ப்படிவார்கள். எ - று. (கூசு)

இன்னண முரைத்தன வனைத்து மெம்பிரான்
றன்னிலை யெனவகுத் துணருந் தொன்மையோர்
பின்னிய விருவினைத் தொடர்பின் பின்னனீத்
துன்னருங் கதியடைந் துறுவ துண்மையால்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகச்சொல்லினவற்றையெல்லாம் எமது சிவபெருமானுடைய பழய நிலைமையென்று தெரியத்தக்க பழமையானவர்கள், தம்மைப் பிணித்துள்ள இருவினைப்பாசபந்தத்தினையகற்றி அடைதற்கரிய சிவகதியைச் சேர்ந்துவசிப்பது சத்தியமென்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்குக் கூறினர் எ - று. (கூரு)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ச0-க்குத் திருவிருத்தம். சஉ௱ச

நாற்பத்தொன்றுவது

சிவகாட்சிப்பேற்றுச் சருக்கம்.

[*]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தத்து வங்கடந் தொருநிலை மனநிறீஇத் தற்பர முணர்ந்தீரின்
றித்தி றத்துப தேசகாண் டத்துமுற் றிசைத்தன மிதன்முன்ன
ருய்த்த சம்பவ காண்டமுன் றெக்கிண காண்டமீ றுரைத்தெம்பால்
வைத்த சிந்தைய ராயினீ ரென்னுடை மாதவப் பயனென்றான்.

(இ - ள்.) தத்துவங்களைக்கடந்து ஒரேநிலையில்மனதை நிறுத்தித்தற்பரத்தையறிந்த முனிவர்களே! இப்பொழுது இவ்வகையாக உபதேசகாண்டத்தை முழுதுஞ்சொன்னோம். இதன்முன்னரே உற்பத்திகாண்ட முதல்தக்ஷகாண்ட மிறுதியாகக்கூறிய எம்மிடத்தில் பொருந்திய மனமுடையவர்களானீர்கள். இதுவும் எம்முடையபெருந்தவப்பயனேயென்றனர். எ - று. (க)

என்னு மாதவச் சூதனை யருந்தவ ரியாவரு மெழுந்தேத்திப்
பொன்ன லங்குபுன் புரிசடை மாதவப் புனிதனின் பொருட்டாலத்
தொன்னி லைப்படு ஞானமே முதலிய யாவையுந் தொகப்பெற்றே
மின்னி லைப்படு மியாக்கைநீத் திருங்கதி பெறப்பெறும் வியப்புற்றேம்.

(இ - ள்.) என்றுகூறிய பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவரை, அருந்தவஞ்செய்த நைமிசாரணிய முனிவர்களெல்லாரும் எழுந்து துதிசெய்து, பொன்போலசைகின்றபுரிந்த சிறுசடையையுடைய பெருந்தவமுடைய பரிசுத்தராகிய சூத

முனிவரே! தேவரீர் காரணமாக அந்தப்பழமையாகிய நிலையையுடைய ஞான முதலியவெல்லாமடையப்பெற்றோம். மின்னல்போலழியுந் தன்மையுடைய உட லையொழித்துப் பெரியமோக்கத்தையடையத்தக்க ஆசையுடையோம். எ-று. (உ)

ஈன்ற தாயருந் தந்தையுங் கடவுளுங் குரவரு மெமக்கிங்ஙன்
றேன்று நின்னல துளர்கொலோ வீன்றவர் தொல்கதி யளிப்பாரோ
வான்ற சோதிமா மயத்தவா மந்தர்யா மியையறி தற்கேநற்
சான்றெ னப்படு ஞானமுற் றளித்தனை யெதுசெயத் தகுவேமே.

(இ - ள்.) எங்களைப்பெற்ற அன்னையும் அப்பனும் தெய்வமும் குருவும் அடியேங்கட்கு இப்பொழுது பிரத்தியட்சமாயுள்ள தேவரீரையன்றிவேறொருவ ருண்டோ? எம்மைப் பெற்ற தாய்தந்தையர் பெரிய மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பார் களோ? அகன்ற சோதிமயமாகிய அந்தர்யாமியையுணர்தற்காகவே நல்ல சாக்ஷியென்றுசொல்லப்படும் ஞானமுழுவதையுந்தந்தீர். (பிரதியுபகாரமாக) எத னைச்செய்யக் கடவோம்? எ - று. (௩)

பெற்ற வன்பசிக் கனங்கொடுத் தளித்தவன் பெரிதுறு மிடுக்கண்டீர்த்
துற்ற ளித்தவன் முப்புரி நூல்புனைந் துதவினோ னொருங்கேதான்
கற்ற விஞ்சைதந் தருளினோன் முழுமுதற் காண்குறுஞ் சிவஞான
முற்று ணர்த்தினோ னீங்கிவர் பிதாவென மொழிகுவர் பெரியோரே.

(இ - ள்.) தன்னையீன்றவனும், பசிவேளையில் உணவளித்துக்காத்தவனும், பெரிதாகவெய்துந்துன்பத்தைத் தவிர்த்துதவியவனும், உபவீதமணிவித்தவனும் தானுணர்ந்தவித்தையை ஒரு சேரக்கற்பித்தவனும், முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவ பெருமானைத் தரிசிக்கத்தக்க சிவஞானத்தைமுழுவதும்தெரிவித்தவனுமாகியவிவர் கள் தந்தையராவரென்றுபெரியோர்கள் சொல்வார்கள். எ - று. (௪)

உரைத்த மூவிரு தந்தையி னறிவரு ஞானமுய்த் துரைத்துள்ளங்
கரைத்த தந்தையே தந்தைமற் றுங்கவர் கதிதரக் கடவாரோ
புரைத்த மெய்யுயிர் பொருளெனு மூன்றுமப் புனிதரேயுடையோரென்
றிரைத்தி ரங்குநான் மறைக்குல மாதலின் யாமுனக் குரியேமால்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இந்த ஆறு தந்தைகளிலும், அறிதற்கரிய ஞானத்தை யுபதேசித்து மனதைக்கரைவித்த பிதாவே பிதாவாவான். மற்ற ஐவரும்முத்தி யைக்கொடுக்க வல்லவர்களோ? புரைபட்ட உடல்பொருளாவியென்றுகூறிய, மூன்றனையும் அப்புனிதரேயுடையவரென்று, ஒலிகின்ற நான்குவேதங்களுணர்ந்த அந்தணர்குலமாதலின் அடியேங்கள்தேவரீருக்கு உரியோம். எ - று. (௫)

ஊதை மீப்படு புன்சரு கருந்திநீ டுலவையுண் டுலந்தேமற், றுதி நாயகன் றிருவருள் பெறப்பெறே மங்ஙன மருண்டேமுக், கோதி யப் பொரு ளுணர்த்திமெய்ஞ் ஞானமுற் றுணர்த்தினை யுனக்கென்னுப், பே தை யெங்களா லியற்றுகைம் மாறுமொன் றுண்டுகொல் பெரியோனே.

(இ - ள்.) பெருந்தன்மையுடைய சுழல்காற்றிலடித்துவந்த சிறுசருகுகளைப் பக்ஷித்து, நெடியவாயுபக்ஷணஞ்செய்து உடலிளைத்தும், சிவபெருமான் திருவரு

ஸையடையப்பெற்றேமில்லே. அப்படிமயங்கியவெங்களுக்கு அப்பரம்பொருட்டன்மையை யோதியுணர்த்தி மெய்ஞ்ஞானமுழுவதையுந்தெளிவித்தீர். தேவரீருக்கென்று அறிவிலிகளாகிய எங்களால் செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரமொன்றிருக்கின்றதோ? எ - று. (சு)

தனக்கு வேண்டுவ யாவையுங் குரவனிற் சாற்றியங் கவனன்பா
னினைத்து வேண்டுவ பெறுகவென் றுரைத்தன ரருமறை நெறிநின்றோர்
புனற்ச டாடவிப் புங்கவற் காண்குறு வேட்கையுள் புகநின்றேம்
வினைக்கு றும்பற நோற்றவா வருளுதி யென்றவ னடிவீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒருவன் தனக்குவேண்டுவனவற்றையெல்லாம் ஆசிரியன்பால் தெரிவித்து அன்போடுகருதிவிரும்பியவற்றையடையக்கடவனென்று, அரியவைதிகமார்க்கத்தில் நின்றவர்கள் சொன்னார்கள். கங்காசலத்தையணிந்த சடைக்காட்டையுடைய சிவபெருமானைத்தரிசிக்கும் விருப்பமானது மனதிற்குடிகொள்ளவிருக்கின்றேம். இருவினையாகிய சிறு குறும்புகள் நீங்கும்படி தவஞ்செய்தசூதமுனிவரே! அருள்புரிவீராகவென்று அச்சூதமுனிவர் திருவடிகளிற் பணிந்தார்கள். எ - று. (எ)

வீழ்ந்த மாதவத் தலைவர்பாற் சூதமா முனிவரன் வியப்பெய்தித்
தாழ்ந்த சிந்தையி னவர்க்கெதிர் தாழ்தலு மெடுத்தனர் தழீஇக்கொள்ள
வாழ்ந்த பேரறி வுடையநீ ரிங்கென தருளினே பசும்பாவை
வாழ்ந்த பங்கனைக் காண்குதிர் நும்முடை மாதவ மெளிதன்றே.

(இ - ள்.) அப்படி நமஸ்கரித்த பெருந்தவத்தலைவர்களாகிய முனிவர்களிடத்தில், சிறந்த சூதமுனிவர் சந்தோஷித்து, கீழ்ப்படிந்தமனதோடு அவர்கட்கெதிரேவணங்கவும், அவர்கள்வாரியெடுத்து ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ள, ஆழமாகிய பேரறிவுடைய நீங்கள் எமதுசொற்படி, பசியபதுமைபோன்ற உமாபிராட்டியார்பொருந்திய வாமபாகத்தையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசிப்பீர்கள். உங்களுடைய பெருந்தவம் இலேசானதல்ல. எ - று. (அ)

வகுத்த வார்சடை மாதவத் தந்தணீர் நும்முடை மரபோர்ந்து
நெகிழ்த்த சிந்தையி னெம்பிரா னும்முழைத் திருவரு ணீங்கானற்
றொகுத்த வாரணத் துறைமுறை யேத்துதிர் யாமுமத் தொல்லோனைப்
பகுத்த வாறுணர்ந் தேத்துது மென்றன னனைவரும் பரசுற்றார்.

(இ - ள்.) பிரித்தநெடியசடையையுடையபெருந்தவம்புரிந்த வேதியர்களே! உங்கள் வரன்முறையறிந்து உருகிய திருவுள்ளத்தோடு எமது சிவபெருமானும் உங்கள்பால் திருவருள் நீங்கமாட்டார். தொகுத்துள்ளவை திகநெறிவழியே துதிபுரியுங்கள். யாமும் அப்பழையோனைப்பகுப்புற்றவகையாகவே தெரிந்துதோத்திரஞ்செய்வோமென்றனர்-எல்லோரும்சொல்லுவதானார்கள். எ - று. (கூ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒன்றாய்ப் பலவா யருவாகி யோருருவு மல்லையா யுட்புலத்துக் கெட்டாய், நின்று யகண்டபரி பூரணமாய் வாழி நிராதார மாகிநீ நிற்பதுண ரேமாற், பொன்றாழ் புரிசடையெம் புங்கவனே போற்றி புண்ணியனே புண்ணியபு ராதனனே போற்றி, யென்றார்க்கெளிவரவி னெய்தினையே யெந்தா யாமுமடி கட்கடிமை யல்லாமை யுண்டே.

(இ - ள்.) ஏகமாகியும் அநந்தமாகியும் உருவமாகியும் அருவமாகியும் ஒருருவு மல்லாதவனாகியும் உள்ளத்திற்கும் ஐம்புலத்திற்கும் எட்டாதுநின்றவரே! அகண்டபரிபூரணமாய் நின்றவரே! (நீரேசகலத்திற்கும் ஆதாரமாகி உமக்கு) யாதொரு ஆதாரமுமில்லாமல் நிற்பதையறியேம். ஆனபடியால் பொன்னானது வீழ்ந்தாற் போன்ற புரிந்தசடையையுடைய எமதுசிவபெருமானே! போற்றி. புண்ணியரே! புண்ணியசொரூபமாகிய பழைமையானவரே! போற்றியென்று துதித்தவர்கட்கு எளிதாகக் காட்சிதந்தருளினீரே. எந்தாய்போல்வாரே! யாங்களுந் தேவரீருடைய திருவடிகட்கு ஆளாகாமையுள்ளதோ? எ - று. (கo)

ஐந்தாகி யைந்தா யப்புறத்துக் கப்பா லநாதியா யாருயிர்க்கு மாருயிரே யாகித், தந்தா யளவிறந்த பல்கோடி யண்டந் தண்ணளியாற் றுய்ப்பனவுந் தாராநின் றனையா, லெந்தா யிமைப்பளவி லீங்கிவற்றை நீப்பாயீ துனக்கு விளையாட லிவ்விளையாட் டயர்ந்தால், நந்தா விளக்கொளியே நின்னிலைமை யுணரே நாள்கழித்தே மெக்கால நம்பநிற்காண் குதுமே.

(இ - ள்.) ஐந்துமூர்த்திகளாகியும், ஐந்தாகிய அப்புறத்துக்கப்பாலாகியும், அநாதியாகியும், பொருந்திய உயிர்கட்கும் உயிராகியும், எண்ணிறந்தபலகோடி யண்டங்களையும் படைத்தவரே! குளிர்ந்தகருணையால் புசிக்கத்தக்கபோகங்களையுங் கொடுத்தருளுகின்றீர். எமதுதாயானவரே! இவற்றையெல்லாம் ஒருக்ஷணப்பொழுதில் துடைப்பீர். இது தேவரீருக்குத்திருவிளையாடல் இவ்விளையாடலை நீங்கினால் தேவரீர் நிலைமையை நாங்களறியோம். அழியாதசுடர் விளக்கொளியானவரே! பலகாலங்கழித்தோம். நம்பனே! எந்தக்காலத்தில் தேவரீரைத் தரிசிப்போம். எ - று. (கக)

ஆதியாய் நெடுமேரு வூடுருவிச் சுமக்கு மளவொழிந்த மண்டங்களண்டத்தோ டகன்று, பேதியா வுலகங்க ளுயிர்த்தொகுதி யிவற்றைப் பேதித்து நின்றிரைக்கும் பிரளயத்தி லொடுங்குஞ், சோதிமா மயமாகி நிராதார மாகுந் தொன்மையோ யீங்கிவற்றைத் தொட்டறியா தவரி, னேதில னாகியந்த நிரந்தரமாய் நின்று யெம்பிரா னேகனு யிருபாற்பட்டனையே.

(இ - ள்.) ஆதியாகியும், நெடியமேருமலையானது ஊடுருவித்தாங்குகின்ற எண்ணிறந்த அண்டங்களும் அவ்வண்டங்களோடுபரந்து பேதியாத உலகங்களும் உயிர்த்தொகுதிகளுமாகிய இவற்றைப்பேதித்து நின்று ஒலிக்கின்ற பிரளயகாலத்தில் இலயமெய்துஞ் சிறந்தசோதிமயமாகியும், தமக்கொரு ஆதாரமில்லாத பழைமையானவரே! அவ்விடத்தில் இவற்றைக்கலந்தும் அவர்களாலறியப்படாமல் அவர்கட்கு அன்னியமாகியும் அந்த நிரந்தரமாகியும் நின்றவரே! எமது பெருமானே! தேவரீர் ஏகனாகி இருபகுப்பெய்தினீரே. எ - று. (கஉ)

இருநோக்கு நெடுமூக்கி னுதிக்கிடப்பக் கிடத்தி யிந்தியங்க ளவித்தைந்து புலனுமொருங் கிருத்தி, யொருநோக்கி னுளம்போக்கி விகாரப்பா டொழியா வுனையுணரி னின்னுருமற் றிவ்வுருவென் றுணரார், செருநோக்கிக் கழைகுனித்து மலர்ப்பகழி தெரிந்து சீறிளங்கா ளையைச்சீ றுந் திருநுதலெம் பெருமா னருநோக்கு நோக்கு முவந் தருள்யுள மிரங்கி யருணோக்க மெமக்களிப்ப தெம்பெருமாற் கழகே.

(இ - ள்.) இருபார்வையும் நெடியமூக்குமுனையிலிருக்கவிருத்தி, இந்திரியங்
களையடக்கி, ஐம்புலன்களையும் ஒன்றுபடுத்தி, ஒரேயெண்ணத்தில் மனதைச்செ
லுத்த, விகாரப்படுதலொழிந்து தேவரீரைத்தியானித்தாலுந் தேவரீர் திருவுரு
வைப் இத்திருவுருவமென்றறியமாட்டார்கள். போர்செய்தலைக்கருதிக்கருப்புவில்லை
வளைத்து மலர்ப்பாணங்களையெடுத்துக்கோபித்த இளமைதங்கிய மன்மதனைக்கோ
பித்தெரித்தருளிய நெற்றிவிழியையுடைய எமது சிவபெருமானே! அருமையா
கநோக்குகின்ற நோக்கமானது களித்தருளித் திருவுளமிரங்கித்திருவருணோக்
கத்தை அடியேங்கட்குத்தந்தருள்வது எம்பெருமானாகிய தேவரீருக்கு அழ
காகும். எ - று. (௧௩)

காட்டியபல் லுயிர்த்தொகைக்கு மலபாசம் புரிந்த கருமத்தா லிரு
வினையுங் காட்டியந்த வினையா, லீட்டினவுண் பனவாக்கி யுண்பதற்குச்
சரீரமதுவாக் கினையுண்பா னின்னுயிரே யாக்கி, யூட்டியுறக் கினை மு
டிவி னவ்வினையின் செயல்கண் டுறுகதியு நரகுமீந் தொருங்கீன்ற வுயி
ரை, யாட்டுவித்தா யீதுனது விளையாட லீசற் கவ்விளையாட் டினிற்பெ
றுவ தறிகிலமற் றருளே.

(இ - ள்.) சிருட்டித்தபல உயிர்த்தொகைகளுக்கும் மலபந்தஞ்செய்த கர்மத்
தினாலே இருவினைகளையுங்காட்டி, அந்தவினையினாலே தேடியபொசிக்கத்தக்க
போகங்களையுண்டுசெய்து, அங்ஙனம் பொசிப்பதற்குச் சரீரத்தைக்காரணமாக்கி
னீர். உண்ணுதற்கு இனிய உயிரையே படைத்து உண்பித்து உறங்கச்செய்தீர்.
இறுதியில் அவ்வினைச்செயலைப்பார்த்து அடையத்தக்க மோட்ச நரகங்களைத்
தந்து, சிருட்டித்தவுயிர்களை ஒருசேரவியங்கச்செய்தீர். இவைதேவரீருக்குத்
திருவிளையாடல்கள். ஈசுவரனாகிய தேவரீருக்கு இத்திருவிளையாட்டினாற்பெறத்
தக்கதுயாது? அறியோம். அருள்புரிவீராக. எ - று. (௧௪)

ஆரணமா யாரணத்தி னுபநிடதப் பொருளா யப்பாலா யிப்பாலா
யணுவினுக்கு மணுவாய்ப், பூரணமாய்ச் சச்சிதா னந்தமா யார்க்கும்
புலப்படா வொன்றாகிப் பொய்யாகி மெய்யாய்க், காரணமாய்க் காரி
யமாய்க் கருவியாய் முடிக்குங் கருத்தனுமா யாவர்க்குங் கட்புலப்பட்
டிடினு, நாரணமாய்ப் பிரமமாய் நின்றனையே யெந்தாய் நாயேமுக்கு
னைக்காட்டு நாளொருநா ளுளதோ.

(இ - ள்.) வேதங்களாகியும், வேதங்களின் சிகையாகிய உபநிடதங்களிற்
கூறப்பட்டபொருளாகியும், அதற்கப்பாலாகியும் இப்பாலாகியும், அணுவுக்கும்
அணுவாகியும், (எங்கும் நிறைந்த பூரணமாகியும், சத்துச்சித்து ஆனந்தமாகியும்,
எத்தகையினருக்குங் காணப்படாத ஒருபொருளாகியும், பொய்யாகியும் மெய்
யாகியும், காரணமாகியும் காரியமாகியும் கருவியாகியும், (செயல்வினையை) முற்
றுப்பெறச்செய்யுங் கர்த்தாவாகியும், யாவர்க்குங்கண்கூடாகக் காணப்பட்டா
லுங் காரணமாகியும் பிரமமாகியும் விளங்குகின்றீரே! எமது தாய்போல்வாரே!
நாய்போல்வாராகிய எங்களுக்குத் தேவரீரைக்காண்பிக்குந் தினம் ஒருதினமிருக்
குமோ? எ - று. (௧௫)

எண்பாலா முட்சமயம் புறச்சமய மென்னு மீராறு யீராறுக்குளே
யாகி யிவைக்கு, நண்பாய கடவுளுமா யந்நெறிநின் றவர்க்கு நன்களித்தி
ச்சமய நடத்துநூற் கெட்டாய், பெண்பாலோ வாண்பாலோ வலி

யோமற் றுணரேம் பின்னறியே முன்னறியேம் பெருமானே யொருநீ, யுணபானு முண்பனவு மூட்டுவனு மானா யுத்தமனே யெத்திறத்து முனைக்காண்ப தரிதே.

(இ - ள்.) எண்ணத்தக்க பகுதியவாகிய அகச்சமயம் புறச்சமயமென்னும் ஈராறு சமயங்களாகியும், இவ்வீராறு சமயங்கட்குட்பட்டவராகியும், இச்சமயங்கட்கு நண்பாகிய கடவுளுமாகியும், அம்மார்க்கத்தில் நின்றவர்க்கு நன்றாக அநுக்கிரகிக்கிறீர். அவ்வச்சமயங்களை நடைபெறச்செயயுஞ் சமயநூல்களுக்கும் அதீதப்பட்டீர். தேவரீர் பெண்பாலினரோ ஆண்பாலினரோ அலியினரோ? அறியமாட்டோம். பின்னுமறியோம் முன்னுமறியோம். பெருமானரே! ஒப்பற்ற தேவரீரே உண்பவனும் உண்பொருளும் உண்ணச்செய்பவனுமாக விருக்கின்றீர். உத்தமசொரூபியே! எவ்வகையாலாயினுந்தேவரீரைத் தரிசிப்பது அருமையாகும். எ - று. (கசு)

அஞ்செழுத்தி னுட்பொருளா யகரமுதற் றோன்று மைம்பத்தோ ரக்கரமா யாவையினுங் கரந்தாய், நெஞ்சழுத்தி நினைப்பானு நினைத்தனவு நினைப்பு நீயாகி நின்றனையா ரின்னையா ரறிவார், மஞ்சனைய கோலத்தான் பலரயனே முதலோர் மாண்டிறவா திரைதிரைநீர் வயிறுடைந்து தீன் றளித்த, நஞ்சமுத்து மணிமிடற்றாய் சிற்பரா னந்த நாயகமே யுனைக்காணு நாளொருநா ளுளதோ.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்ஷரத்தின் உட்பொருளாகியும், அகாரமுதலாகத்தோன்றுகின்ற ஐம்பத்தோரக்ஷரமாகியும், எல்லாவற்றினும் மறைந்துவிளங்குபவரே! மனதிற்கருதி நினைப்பவனும் நினைக்கப்படுபொருளும் நினைத்தலுந்தேவரீரே யாகி விளங்குகின்றனிர். தேவரீரை எவர் உணரவல்லவர்? மேகத்தையொத்த திருமேனியையுடையவனுகிய திருமாலும் பிரமனு முதலானவர்கள் இறந்துபடாமல், ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலானது அகடுவருந்தித்தந்த ஆலாலத்தை நிலைநிறுத்திய நீலமணிபோன்ற கண்டத்தையுடையவரே! (சித் = ஞானம்; பரம் = மேன்மை; ஆனந்தம் = இன்பம்) சித்பரானந்தத்தலைவரே! தேவரீரைத்தரிசிக்குந்தினமாக ஒருதினம் இருக்குமோ? எ - று. (கஎ)

என்றென்று பலவாற்று னெடுத்தெடுத்துப் பரசி யிருகண்க ளானந்த வாரிநீர்த் தொழுக, நின்றென்று நெஞ்சுபுகா தொருநெறிக்கணிறுத்தி நினைவயர்ந்து மெய்யயர்ந்து நாக்குழறி நிற்பக், குன்றொன்று வரிசிலையான் றுழாய்நாறுங் கொடியோன் குடைசங்க வார்குழையோன் குதித்துகளுஞ் சிறுமான், கன்றொன்று திருக்கரத்தோன் கண்ணுதலெம் பெருமான் களிவிளைந்து திருவுள்ளங் கனிந்துருகி நெகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிப்பலவகையாகப்பன்முறையெடுத்துத் துதித்து இருவிழிகளும் ஆநந்தபாஷ்பம்பெருகியொழுக்கும்படிநின்று, மனதில் ஒன்றையுங்கருதாது அதனையொரேவழியிற்செலுத்தி எண்ணமற்று உடல்கம்பித்து, சொற்கள் தழதழத்திருக்கையில், வரிக்கட்டுகளமைந்தவில்போல மேருமலையையுடையவரும், துளவமாலிகை மணக்குந் திருமாலாகிய இடபத்தைக்கொடியாகவுடையவரும், தோண்டியெடுத்த சங்காலாகிய நெடியகுண்டலமணிந்தவரும், குதித்துப் புரளுகின்ற சிறுமான் கன்றினைப்பொருந்திய திருக்கரமுடையவரும், நெற்றிக்

கண்ணைப்பொருந்தியவருமாகிய எமது சிவபெருமான் சந்தோஷமெய்தித்திருவுள்ளங்கனிந்தருகியிரங்கினர். எ - று. (கஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இனைய காலையி னந்தியை நோக்கி னொருதனி முக்கணெம் பெருமான், புனை நறுந்துணர்ப் பொதும்பர்சூழ் நைமிசாரணியமா தவத்தரிற் போகி, யனைய வர்க்குநங் காட்சிதந் தருள்செய்வா னினைந்தன மாதலானமது, துனைகடுங்கதி யடுதிறற் பொருவிடை யிங்கிலை கொணர்கெனச் சொற்றுன்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட காலத்தில், ஒப்பற்றசிறந்ததிரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமான் திருநந்திதேவரைநோக்கி, அலங்கரிக்கின்ற மணந்தங்கிய மலர்க்கொத்துகளமைந்த சோலைசூழ்ந்த நைமிசவனத்திலுள்ள பெருந்தவசிகளிடஞ்சென்று அவர்கட்கு நமது தரிசனங்கொடுத்து அநுக்கிரகிக்கும்படி திருவுளங்கொண்டோம். ஆனபடியால், நீ நம்முடைய வேகமாகிய பெருநடையையுங்கொல்லத்தக்கவல்லபத்தையுமுடைய போர்செய்யத்தக்க இடபத்தை இப்பொழுதுகொண்டுவருக வென்றுகட்டளையிட்டனர். எ - று. (கசு)

பின்னு மன்னவன் றன்முக நோக்கியப்பெருக்கணத் தருந்தவத் தலைவர் மன்னு மாதவச் சூதனு னம்முடைக் குமரவேள் வரன் முறைச் சரிதை சொன்ன சம்பவ காண்டமே முதலிய வேழையும் வகுத்துற வுணர்ந்தா ரன்ன தன்மைய ரின்னுநின் றேத்தின ரென்பகேட் டகமகிழ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) மேலும், அந்நந்தியம்பகவான் திருமுகத்தைப்பார்த்து, அப்பெருங்கூட்டமாகிய அருந்தவம்புரிந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள், நிலைபெற்ற சிறந்ததவமுடைய சூதமுனிவனுல்நம்முடைய இளையபிள்ளையாராகியகுமாரசுவாமியின் சரிதையைக்கிரமமாகச்சொல்லிய உற்பத்திகாண்ட முதலாக ஏழுகாண்டங்களையும் விளக்கிச்சொல்லக்கேட்டார்கள். அத்தகையினர் இதுகாறும் அந்நிலையிலேயேயிருந்து துதிசெய்கின்றூர்கள் என்பதைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சிமிகுந்தனர். எ - று. (உo)

எல்லொ ளிப்பசும் பொன்னினு மணியினு மியன்றன வீரிரு பதத்துக், கல்லெ னக்கெழு தண்டையைப் புனைந்தனன் பன்மணித் தொடையலைப் புனைந்தான், மல்லன் மாமருங் கரசிலைக் கிடையிடை மணித்தொடர் பிணித்தனன் வனைந்தா, ஞெல்லை வெண்கதிர்ப் பிதிர்தொகுத் தன்னவெண் கவரிகீழ் விடுத்தரு குறுத்தான்,

(இ - ள்.) சூரிய காந்தியைச்செய்யும் பசும்பொன்னுலும் நவரத்தினங்களாலுஞ் செய்தனவாகிய கல்லெனவொலிக்கும் தண்டையை நான்குகால்களிலுங் கட்டினர். பலரத்தினமாலைகளைத்தரித்தனர். வளந்தங்கிய சிறந்த பக்கலிலே அரசிலைமாலையின் நடுவெல்லாம் மணிமாலைகளைக்கட்டி யலங்கரித்தனர். சீக்கிரத்திலே சந்திரனுடைய அமிர்த தாராபிந்துகளைச்சேர்த்தாற்போல வெண்ணிறந்தங்கிய சாமரையைக்கீழே தொங்கவிட்டுப் பக்கலிலலங்கரித்தனர். எ - று.

மருப்பு மாமுகத் தியைவன வனைந்துபின் வேண்டுவ யாவையும் வனைந்தான், குருத்த வெண்ணிலா வெள்ளியங் கிரியெனு மால்விடை

வாயிலிற் கொணர்ந்தா, னெருக்க லர்ந்தவார் சடைமுடி யெம்பிராற் கினமணிப் பாதுகையிட்டான், செருக்கு முப்புரங் கடந்தவ னந்திகை கொடுத்துறச் சென்றெழுந் தருளி.

(இ - ள்.) கொம்பிலும் பெரியமுகத்திலும் பொருந்திய ஆபரணங்களா லலங்கரித்து, பின்னர் விரும்பியவற்றையெல்லாம் அணிந்தனர். தளிர்த்தவெள் ளிய சந்திரிகையைவீசும் அழகிய வெள்ளிமலையென்றுசொல்லத்தக்க பெரிய இடபத்தைத் திருவாயிலிடங்கொண்டுவந்தனர். வெள்ளெருக்க மலர்கள் விக சித்த நீண்டசடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமானுக்குஉபய(பாதங்களில்) இரத்தினபாதுகைகளைச்சேர்த்தனர். இறுமாந்த முப்புரங்களையெரித்த சிவபெ ருமான் திருநந்திதேவர் கைலாகுகொடுப்ப ஆஸ்தானத்தினின்றும் எழுந்தருளி.

வாயி லெய்தினன் மறவிடைக் கடவுளை நோக்கினன் றிருவுள மகி ழ்ந்தான், பாய வெள்விடை யடைந்துகும் போதரன் புறத்திரு சேவ டித்து, மேய பன்மணிக் கம்பள வெரிநகத் தேறின னுமையோடும் வியந்தா, னேய மாதவத் தலைவரி னைமிசா ரணியமுற் றெய்துவா னெ ழுந்தான்.

(இ - ள்.) திருவாயிலையடைந்து இளமைதங்கிய இடபதேவரைக்கடைக் கணித்து, திருவுள்ளங்களித்து, பாய்ந்துசெல்லத்தக்க வெண்மையாகிய இட பத்தை நெருங்கி, கும்போதரன்முதுகிற் செவ்விய உபயபாதங்களைவைத்து, பல மணிகள் பதித்தகம்பளம்பொருந்திய முதுகின்பேரில் உமாதேவியாரோடும் ஆரோகணித்துக் களித்தனர். பெருந்தவம்பொருந்திய முனிவர்கள் வசிக்கும் நைமிசாரணியத்தையடையும்படி புறப்பட்டனர். எ - று. (உரு)

வேத யோகிய ரருமறைத் திறமெலா மிடைவிடார் முன்னரின் விளம் பூத ராயிர கோடிய ரெம்பிரான் றிறத்தியற் கட்டியம் புகலப் [பப் போத கத்திரு முகக்களி றுருவிற் போதரப் பொறியயி லுகைத்துத் தாது லாந்தொடைப் பன்னிரு தடம்புயக் காளையு மருங்கயல் சார.

(இ - ள்.) வேதயோகிகள் அரியவேதநூல்களையெல்லாம் இடையீடில்லா தவர்களாய்த், திருமுன்னே சொல்லிவரவும், ஆயிரகோடிப்பூதநாதர்கள் எமது பெருமான்வல்லபத்திற் கியைந்தகட்டியங்கள் சொல்லவும், அழகிய யானை முகத்தையுடைய விநாயகப்பெருமான் பெருச்சாளிவாகனத்தில் எழுந்தருளவும், மகரந்தஞ்சிந்தும் (கடப்பமலர்) மாலையணிந்த பன்னிருபரந்த திருத்தோள்களை யுடைய இளைய குமாரக்கடவுள் புள்ளிகளமைந்த மயில்வாகனமூர்ந்து ஒருபக்க லிற் சமீபித்துவரவும். எ - று. (உச)

இரங்கு வெண்டிரைப் பாற்கடற் றுயின்றவ னெறுழ்வலிக் கலு ழன்மீ தெழுந்தான், பரந்த செவ்விதழ்த் தாமரை நாயக னோதிம முகைத்தனன் படர்ந்தா, னரங்க டிந்தவெங் குலிசிவெள் வாரணத் தெ ழுந்தன னருந்தவத் தலைவர், புரங்க டந்தவற் சூழ்ந்துடன் போந்தனர் தம்முடை யூர்தியிற் பொலிவார்.

இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வெண்மைதங்கிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் யோகநித்திரைசெய்யுந்திருமால்பெருவலிதங்கிய கருடவாகனத்தின்மீது புறப்

பட்டனர். பரவிய சிவந்த இதழ்களையுடைய செந்தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரம தேவன் அன்னவாகனமூர்ந்துசென்றனன். அரத்தைவென்ற வெவ்வியவச்சிரா யுதமேந்திய இந்திரன் வெள்ளானையின்மிது புறப்பட்டான். அரியதவசிரேஷ் டர்களாகிய ஏனையோர்தங்கள்வாகனங்களில் விளங்கி, புராரியாகிய சிவபெரு மானைச் சூழ்ந்துகொண்டு வருவாராயினர். எ - று. (உரு)

ஆய காலைகா லாக்கினி யுருத்திர னனந்தகோ டியகணத் தோடும்,
போய டைந்தன னாடகேச் சுரன்கண மாயிர கோடியிற் புகுந்தான்,
காய்சி னத்தகூர் மாண்டன்மா கோடிவெங் கணத்தோடு மடைந்தனன்
குருதிச், சேய கண்ணனீ ரைந்துகோ டியரெனுங் கணத்தோடுஞ் சென்
றெதி ரடைந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலே, காலாக்கினியுருத்திரதேவர் எண்ணிறந்தகோடி யாகிய கணங்களோடும்போய்ச்சேர்ந்தனர். ஆடகேச்சுரர் ஆயிரகோடிகணங்க ளோடும் புகுந்தனர். கொதிக்கின்றகோபத்தையுடைய கூர்மாண்டர் மகாகோ டியாகிய வலிதங்கிய கணத்தினரோடும் வந்துசேர்ந்தனர் சிவந்தகுருதிக்கண் ணர் பத்துக்கோடிய ரென்னுங்கணத்தோடும்போய் எதிரிற்சேர்ந்தனர். எ - று.

வயித்து வன்கணங் கோடிகொண் டடைந்தனன் வரைபெறு தடம்
புய விசாகன், செயிர்ப்பு றுங்கணம் பதுமகோ டியரொடுஞ் சென்ற
னன் றிண்டிறற் கபில, னயிர்ப்பு றுங்கணம் பரார்த்தமோ டடைந்த
னன் பிருங்கிகும் பகன்சங் கிலாதன், மயிர்ப்பு றப்பொடித் தெழுந்தன
ரெழுந்தனர் மற்றுள கணத்தவர் யாரும்.

(இ - ள்.) வயித்துவர் கோடிகணங்களோடும்வந்து உடன் கூடினர். மலை போன்றவிசாலமானதோளையுடைய விசாகர் சீபம்பொருந்திய கணங்கள் பதும கோடியரோடும் போயினர். பெருவல்லபமுடைய கபிலர் பரார்த்தங்கணங்க ளோடும் எய்தினர். பிருங்கி-கும்பகன்-சங்கிலாதர் இவர்களும் மற்றுள்ள கணத் தலைவர்களெல்லாரும் உடல்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறியப்புறப்பட்டார்கள்.

வள்ளெ யிற்றுவா ளசுரவெள் ளப்படை வளைந்தன முறைமுறை
வணங்கி, வெள்ளி வெண்ணிறக் கவிகைகுண் டோதர னிவந்தின னக்
குடை விளிம்பி, னள்ளி நாற்றிய கொத்துமுத் தந்தொடை யெம்பிரா
னணிதருங் கங்கை, துள்ளி நின்றசைந் திழிவன போன்றன வென்றுவா
னவரெலாந் துதிப்ப.

(இ - ள்.) கூர்மைபொருந்திய பல்லையுடைய வாளேந்திய அசுரர்களின் வெள்ளமாகிய சேனைகள் கிரமமாகப்பணிந்து, சூழ்ந்துகொண்டன. வெள் ளியைப்போலும் வெண்ணிறந்தங்கிய குடையைக் குண்டோதரன் பிடித்த னன். அந்தக்குடையின் ஓரத்தில் அள்ளித்தொங்கவிட்ட கொத்தாகியமுத்து மாலைகள் எமது சிவபிரான் அணிந்துள்ள கங்காநதியானது துள்ளிநின்று அசைந்திறங்குவதுபோன்றனவென்று தேவர்கள்யாவருந்துதிசெய்ய. எ - று.

சித்தி ராசனன் றும்புரு நாரத ரேழிசைச் சித்திர சேனன்
மொய்த்த கந்தரு மன்னவர் கின்னர ரொழிந்தகிம் புருடரை முதலோ
ரத்த மூட்டிய நரப்பிசைக் கருவியர் விதிமுறை யடுக்கிய விரலி
னொத்த பாடலி னின்னிசை யாரமு திருகுழைச் செவிவழி யொழுக்க.

(இ - ள்.) சித்திராசனன்-தும்புருநாரதர்-ஏழிசையில்வல்ல சித்திரசேனன். நெருங்கிய சுந்தர்வமன்னர்கள்-கின்னரர்கள்-ஏனைய கிம்புருடர்கள்முதலானவர்கள் கைகளில் சுருதிசெய்த (யாழ்முதலிய) நரம்பிசைக்கருவியுடையவர்களாய் அடுக்கியவிரலிஞெலிக்குச்சமானமானபாடலால் இனிய இசையாகிய அரிய அமிர்தத்தைக்குண்டலமணிந்த திருசெவிகளின்வழியாக வொழிக்கிவார்க்கவும்.

வள்ளி தழ்க்கம லாலய பீடிகை யினிதுறை தருதிரு மடந்தை
வெள்ளி தழ்க்கம லாலய பீடிகை நாமக ளிவரொடு மேய [ளிர்
கள்ள விழ்ந்தமென் புரிகுழற் றவளிதழ்க் கயல்விழிக் கனங்குழை மக
வெள்ள மாயிர முலகமீன் றளித்தரு ளம்பிகை மென்பதம் பரவ.

(இ - ள்.) கூர்மையாகிய இதழ்களமைந்த கமலாலயமாகிய பீடத்திலே இனிதாகவசிக்கின்ற இலக்குமிதேவி, வெள்ளிய இதழ்களையுடைய தாமரைக்கோயிலாகிய இருக்கையிலுள்ள சரசுவதிதேவி ஆகியவிவர்களோடும் பொருந்திய தேன்சிந்துகின்ற மெல்லியபுரிந்தகூந்தலையும் பவளம்போன்ற அதரத்தையும் சேல்போன்றகண்ணையும் கனமாகிய காதணியையுமுடையமாதர்கள் ஆயிரவெள்ளக்கணக்கினர், சர்வலோகத்தையும் பெற்றுக்காத்தருளிய உமாதேவியார்மெல்லிய திருவடியைத்துதிபுரியவும். எ - று. (௬௦)

அரன ருச்சனை வரன்முறை யியற்றலா லாங்கவன் றிருவுரு வடைந்து
வரனு வப்புறு மளவொழி நாரணர் வாகனத் துடனயன் மருவப்
பிரம ராயிர கோடிய ரவ்வழி யேகுறப் பெருந்தவத் தலைவர்
பரவ ருஞ்சன காதியர் யோகிகள் கபிலரை முதலினோர் பரவ.

(இ - ள்.) சிவார்ச்சனையை வரன்முறையாகச்செய்ததால் அவ்விறைவனது சாரூபமடைந்து, வரங்களை விரும்பியுள்ள கணக்கிறந்த நாராயணர்கள் வாகனங்களோடு பக்கலில்வரவும். ஆயிரகோடி பிரமாக்கள் அப்படியேசெல்லவும், பெருந்தவத்தலைவர்களாகிய துதிசெய்தற்கரிய சனகாதிமுனிவர்களும் யோகிகளாகிய கபிலரை முதலானவர்களுந் துதிபுரியவும். எ - று. (௬௧)

மூன்று பத்துமுக் கோடிய தீர்த்தமு மேருவே முதலிய வரையுங்
கான்ற வெண்டிரை யுததியோ ரேழுமக் கலைகளும் வருடமு மதியு
மேன்ற பக்கமு மிருத்தையு முதலிய வித்திறத் தியாவையு முருவிற்[டர.
றோன்றி யெம்பிராற் றொழுதகை மறந்திலர் கூப்பிய காத்தொடுந் தொ

(இ-ள்.) முப்பத்துமுக்கோடியாகிய தீர்த்தங்களும் மேருமுதலியமலைகளுஞ் சிந்துகின்றவெள்ளிய அலைகளையுடைய சப்தசமுத்திரங்களும், கலைகளும் வருடங்களும் மாதங்களும்பொருந்திய பக்ஷங்களும் இருத்தைமுதலிய இவ்வகைப்பட்டகாலநுட்பங்களெல்லாம் உருவத்தோடெழுந்து எமது சிவபெருமானைப் பணிதகைமை மறவாதவர்களாய் எடுத்தகையோடுந் தொடர்ந்துவரவும். எ -று.

கான நாண்மலர்க் கற்பகஞ் சினைதொறும் பொதுளிய கடிமலரிறைப்ப, வான நாட்டர மடந்தையர் மற்றுள பெரும்பத மடந்தையர் மருவி, யேனை மாகணத் திடையிடை கலந்தன ரெடுத்தவெண் சாமரையிரட்ட, வான தொல்லறந் திருவுருக் கொண்டிங்கிரக்கமுற் றடைந்து பின்றொடர.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய அன்றலர்ந்த மலர்களையுடையகற்பக விருட்சமானது கிளைகளிலெல்லாம் நெருங்கியவாசந்தங்கிய பூக்களைச் சிந்தி நிற்கவும், தேவலோகத்திலுள்ள அரம்பாஸ்திரீகளும் ஏனையபெரிய பதவிகளில் வசிக்கும்மங்கையர்களும்பொருந்தி, பெரியமற்றக்கணங்களோடு நடுவே கலந்துநின்று கையிற்பற்றியவெள்ளியகவரிகளைப்புரட்டவும், பழமையாகிய தருமமானது ஓர்திருவுருவேற்று மனவிரக்கமெய்திப்பின்றொடர்ந்துவரவும். எ - று. (௫௩)

தேவ துந்துமி மீச்சுரம் படுமொரு கரடிகை திண்டிமந் திமிலை
பாவு கோமுகை குடமுழ விடக்கைகின் றதிர்குரற் பேரிகை படக
மேவு சல்லரி முதலிய பல்லியந் துவைப்புற வளைக்குலம் விம்ம
வோவ ருந்திசை துளங்குறத் தொளைபடு கருவிகின் றெங்கணுமோங்க.

(இ - ள்.) தெய்வதுந்துமி பேரொலிமுழக்குடைய ஒப்பற்றகரடிகை தம்பட்டம் பம்பை பரந்தகோமுகை குடமுழவு உடுக்கை ஒலித்ததிர்கின்ற குரலையுடைய பேரிகை இரணபேரி பொருந்தியசல்லரி முதலிய பலவாத்தியங்கள் முழக்கவும், தொளைக்கருவிகளாகிய(நாகசுரம் புள்ளாங்குழல் பூரி எக்காளம் சின்னமுதலிய) வாத்தியங்கள் நின்று எங்குமொலிக்கவும். எ - று. (௫௪)

முக்க ணெம்பிரா னைமிசா ரணியமுற் றெழுந்தனன் முயற்சியின்
முறைமை, யொக்க நோக்கிய தெய்வமாத் தச்சனு துணர்ந்தன னொரு
நெறி யடைந்தான், பக்க நோக்கினன் வெள்ளிடை குயிற்றவ னொரு
தனி மண்டபம படுத்தா, னக்க ணுங்கவ னியற்றிய சித்திரத் தளவையை
யாவரே யளப்பார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் நைமிசாரணியத்தை நோக்கி எழுந்தருளினர். முயற்சியின்முறைமையை ஒருசேரக்கண்ட சிறந்த தெய்வத் தசச்னுகிய விசுவகர்மா அதனையறிந்து ஒருபுறத்தெய்திப் பக்கலிற்பார்த்து, ஒருவெற்றிடத்தில் மானசிகமாக ஒருஒப்பற்றமண்டபத்தை நிருமித்தான். அவ்விடத்தில் அவ்விசுவகர்மனியற்றிய மண்டபத்தின் சிறப்பினையெவர்தாம் அளவிடுவார்கள்? எ - று. (௫௫)

கலிநிலைத்துறை.

அடுத்த யோசனை யகவைநூ றுயிரத் தளவை
யெடுத்த கோபுர மாயிர நிலைநிறீஇ யதற்குத்
தொடுத்த பல்லுருப் பொன்னினு மணியினுந் தொகுத்தான்
மடுத்த முச்சியிற் றூவியோ ராயிரம் வகுத்தான்.

(இ - ள்.) பொருந்திய நூறுயிரக்கணக்குயோசனையளவாக நிர்மித்தகோபுரமும் அதற்கு ஆயிரம் நிலைகளும் நிறுத்தி அதிற்சேர்த்தபலபிரதிமைகள்பொன்னுலும் இரத்தினங்களாலும் அமைத்தான். மேற்கொண்ட உச்சியிலே ஆயிரந்தூபிகளைப் பிரித்தான். எ - று. (௫௬)

பாரு மண்டமுந் தாங்குவான் பஃறலைப் பசும்பொன்
மேரு வாற்றல தென்றுகொண் டருமறை விரிஞ்சன்
றேரு நன்னெறிச் சிந்தையா னுலகெலாம் பொறுக்க
நேரு மேருவொத் தெழுந்ததக் கோபுரநிலையே.

(இ - ள்.) உலகத்தையும் அண்டத்தையும் தாங்கும்படி பலதலைகளையுடைய பசும்பொன்னாகிய மேருமலையான து சாத்தியமாகாதென்று, அரிய வேதங்களைக் கூறிய பிரமதேவன், நல்லவழியை ஆலோசித்தமனதோடு உலகத்தையெல்லாந் தாங்கும்படி இயைந்தமைத்த (மற்றொரு)மேருமலைபோன்று அக்கோபுர நிலை தோன்றியது. எ-று. (கூஎ)

தூண மென்பநூ றாயிர நிரைநிரை தொகுத்தான்
சேணி வந்தபாற் சந்திர காந்தமீச் செறித்தா
னீணெ டுங்கொடுங் கபோதகம் பசும்பொனா னிரைத்தான்
மாணி லக்குல மணியினா லல்லது வனையான்.

(இ - ள்.) தூண்களென்றுசொல்லப்படுபவை நூறாயிரக்கணக்கில் வரிசை வரிசையாக அமைத்தான். ஆகாயத்திலுயர்ந்த வெண்மைதங்கிய சந்திரகாந்தக் கற்களைமேலே பரப்பினான். நீண்டுநெடிதாகிவளைந்த கபோதவரிசையைப்பசும் பொன்னால்வரிசைப்படுத்தினான். பெரியபூமியிலுள்ளசிறந்த இரத்தினங்களாலல் லாது பிறிதாலலங்கரியான். எ - று. (கூஅ)

போதி கைக்குல மரகதத் தியற்றினன் பொலங்கோ
மேத கத்தினா னெடுவடிம் பொழுக்கினன் விரிக்குஞ்
சோதி மாமணி குயிற்றின பல்லுருத் தொகுத்தான்
சீத ளத்தர ளத்தொடை மேற்படச் செறித்தான்.

(இ - ள்.) [போதிகை] தூண்மீதிருக்குஞ் சுமையடைக்கட்டைகளை மரகத ரத்தினத்தினாற்செய்தான். அழகிய கோமேதகத்தினாலே நீண்டவிளிம்பினைச் செய்தான். சோதியைப்பரப்பும்பெரியமாணிக்கங்களாலியற்றியனவாகியபல உரு வங்களைச்சேர்த்தான். குளிர்ந்த முத்துமாலையைமேலேகட்டினான். எ-று. (கூகூ)

பரந்த வாளொளி ததும்பிய வச்சிரப் பலகை
நிரந்து கீழ்ப்படப் படுத்தன னிரைக்கதிர்த் தொகுதி
சுரந்த பன்மணிப் பலகையா னெடும்படி தொகுத்தான்
புரந்த வான்கதி ரொளிமழுங் குறவொளி புரிந்தான்.

(இ - ள்,) பரவிய வெள்ளொளிவீசிய வச்சிரரத்தினப் பலகையை வரிசைப் படுத்திக் கீழேபொருந்தப்பதித்தனன். வரிசையாகிய கிரணத்தொகுதி பெரு கிய பலவகை ரத்தினப்பலகைகளால் நெடியபடிக்கட்டுகளமைத்தான். (உலகி னைக்)காத்த ஆகாயவழியிற் செல்லும் சூரியகாந்தியும் மழுங்கும்படி காந்திசெய் தான். எ - று. (சு0)

சூளி கைப்புறத் திருகதி ரிடறவிண் டுவன்று
மாளி கைக்குல மளவொழிந் தனவென வகுத்தான்
சாள ரம்பல பன்மணி குயிற்றினன் சமைத்தா
னீள நின்றெழு வாயில்க ளவணவ ணிரைத்தான்.

(இ - ள்.) சூளிகையின்பக்கலில், (சூரியசந்திரர்களாகிய) இருசுடரும் வழி யிடறும்படி ஆகாயமளாவிய மாளிகைக்கூட்டங்களை அளவிறந்தனவெனச்சொல் லும்படி நிருமித்தான். பலசன்னல்களைப் பலரத்தினங்களாற் சமைத்தான். நீள மாகநின்றுதோன்றும் வாயில்கள் ஆங்காங்கு வரிசையாகச் செய்தான். எ - று.

வாயி லின்றிய சுவர்த்தலம் வாயில்க டோன்ற
வேய் வாயில்கள் வாயிலன் றெனமன மருட்டப்
பாய வச்சிரத் தளவிசை வெள்ளொளி படைத்தான்
மேய வாருதித் திரைபுரண் டனவென விதித்தான்.

(இ - ள்.) வாயில்களில்லாத சுவர்களில் வாயில்கள்போலத் தோன்றவும், பொருந்திய வாயில்கள் வாயில்களல்லவென மனதை மயக்கவும், பரவிய வச்சிர ரத்தினத்தின் அளவாகச்சொல்லும் வெள்ளியவொளியைப்படைத்தான். (சில விடங்களில்) கடலானது பொருந்திய அலைகள் புரண்டதென்று சொல்லும்படி நிர்மித்தான். எ - று. (௬௨)

இயங்கு பேரொளி வெள்ளியங் கயிலையொன் றிருப்ப
வயங்கு பொற்கயி லாயமீ தெனகில மதிப்பத்
தயங்கு வாளரி யாசன மகவையுட் டந்தான்
முயங்கு பன்மணித் தொகுதியிற் கதிரொளி முளைப்ப.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பேரொளியையுடைய அழகிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாயகிரியொன்றிருக்கவும், விளங்குகின்ற பொன்மயமாகிய கைலாயமிதுவென்று உலகினர் மதிக்கும்படி அதனிடையே கூடிய பலரத்தினங்களின் கூட்டத்தார் சூரியகாந்தி தோன்றும்படி ஒளிதங்கிய சிங்காசனத்தைச் சிருட்டித்தான். எ - று. (௬௩)

இனைய வாகிய திருச்சபை யலங்கொளி யியங்கத்
தினக ரன்பசும் புரவியுந் தம்மொளி திரிந்த
கனைக ருங்கட லுலகெலா மவ்வொளி கரப்ப
வனைச ராசரத் துருவுகட் புலப்படா மயங்கும்.

(இ - ள்.) இத்தகைத்தாகிய சிறந்தசபையின் பிரகாசிக்கின்ற காந்தியானது விளங்குதலால், சூரியனும் அவன்பச்சைக் குதிரையும் தங்கள் தேகவொளி மாறின. சப்திக்கின்றகரிய கடல்சூழ்ந்த வுலகமுழுவதும் அவ்வொளியில் மறைய, அழகிய சராசரப் பொருள்களின் வடிவங்கள் கட்புலனுக்குத் தெரியாமல் மயங்கின. எ - று. (௬௪)

சிகர மீப்படச் செறித்தன னப்பெருஞ் சிகரப்
புகரின் மாமணி யிமைத்தெறி கொழுந்தொளி போகிக்
ககன மெங்கணும் பன்மணிக் குழம்பொடு கரத்கா
னிகரி னன்னவன் றீற்றிய தொக்குமா னிகழ்த்தின்.

(இ - ள்.) சிகரத்தைமேலோங்கி நிற்பச் சேர்த்தனன். அந்தப்பெரிய சிகரத்தின்கண்ணுள்ள குற்றமில்லாத பருத்தமாணிக்கங்கள் ஒளிவிட்டு வீசுகின்ற கொழுந்தின் காந்தியானது ஒப்புசொல்லுமிடத்தில் இந்திரனுடைய உலகமுழுவதையும், பலரத்தினக்குழம்பால் தனதுகையைக்கொண்டு ஒப்பில்லாத அவன் தீட்டியதை யொத்திருக்கும். எ - று. (௬௫)

எண்ணி றந்தொழி யண்டமுற் றுயிர்த்தொகை யாவு
நண்ணி யெய்தினு மோர்புடை யொடுங்குமா னவைதீர்
வண்ண வார்திரைப் பிரளயம் புகுதினு மருங்கோர்
கண்ண டங்குமென் றலினி யென்சொலக் கடவோம்.

(இ - ள்.) கணக்கின்றியுள்ள அண்டமுழுவதுமுள்ள உயிர்த் தொகுதிகளெல்லாம் அடைந்திருந்தாலும் அதில் ஒருபக்கலி லடங்கும். குற்றநீங்கிய அழகிய நெடிய அலைகளையுடைய பிரளயவெள்ளம் புகுந்தாலும் பக்கலில் ஓரிடத்தில் அடங்கிவிடுமென்று சொல்வோமானால், இன்னும் அதனை என்ன வர்ணித்துச் சொல்லக்கூடும்? எ - று. (௬௬)

இன்ன தன்மைய வாகிய தெய்வமாச் சபையிற்
பொன்ன லங்கொளித் திகிரியோன் முதலிய புலவர்
மன்னு மாகணத் தொகுதியர் யாவரும் வணங்க
வென்னை யாளுடை நாயக னினிதெழுந் தருளி.

(இ - ள்.) இவ்வகைத்தாகிய பெரியதெய்வசபையில், பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சக்கிராயுதமுடைய திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், நிலைபெற்ற பெரிய கூட்டமாகிய சிவகணங்கள் எல்லோரும் வணங்கும்படி, என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் இனிதாக வெழுந்தருளி. எ - று. (௬௭)

வள்ளை வார்குழை மரகதப் பசுங்கொடி யைங்கைப்
பிள்ளை வெள்ளிலை வேற்படை யொருதனிப் பெருமா
னுள்ளு வந்தெழு முவகையி னொருங்குவந் திருப்ப
வெள்ளின் மாமணி யாசனத் திருந்தன னெம்மான்.

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடிபோலும் நெடிய குண்டலமணிந்த காதினையுடைய பசியகொடிபோன்ற உமாதேவியார் ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய மூத்தபிள்ளையார் வெள்ளிய அச்சவடிவாகிய வேலாயுதமேந்திய ஒப்பற்ற இளையபிள்ளையாராகிய குமாரசுவாமி மனத்தின்கண் சந்தோஷித்தெழுகின்ற ஆநந்தத்தோடு ஒருசேரவந்திருக்கவும், எமது சிவபெருமான் இகழ்ச்சியில்லாதபெரிய ரத்தினசிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தனர். எ - று. (௬௮)

இலகு மாமணி மண்டபத் தரிமுத லிவர்ந்த
புலவர் யாவருஞ் சொற்றனர் முறைமுறை புகுந்தார்
விலகி நின்றனர் நந்திகை வேத்திரம் புடைப்ப
வலகி லீண்முடிப் பன்மணி தெறித்தன ரநேகர்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்றபெரிய இரத்தினமண்டபத்திலே திருமால்முதலாக ஏறிய தேவர்களெல்லாருந் துதிசொன்னார்கள். வரிசைவரிசையாசப் பிரவேசித்தார்கள். தூரமாக நின்றார்கள். திருநந்திதேவர் தமதுகையிலுள்ள பிரம்பினாலடித்தலால் அநேகர் தங்கள் குற்றமில்லாத நெடிய முடிகளிலிருந்து பலரத்தினங்களைச் சிந்தினார்கள். எ - று. (௬௯)

இரும ருங்கினு மரிமுதற் புங்கவ ரெவரு
மருவி நின்றன ராங்கவ ரணிமணி மகுட
மருண ராயிரங் கோடியின் மேற்பட வடைந்து
பொருப சுங்கதி ருமிழ்ந்துமிழ்ந் திமைப்பது போன்ற.

(இ - ள்.) இருபுறத்திலும் திருமால்முதலிய தேவர்களெல்லாரும் பொருந்தி நின்றார்கள். அப்பொழுது அத்தேவர்களணிந்த ரத்தினகிரீடங்கள் (எப்படியிருந்தனவென்றால்) சூரியர் ஆயிரங்கோடிக் கதிகமாகவந்து சுடுகின்ற பரிய கிரணத்தைச்சிந்திச்சிந்திப் பிரகாசிப்பதுபோன்று விளங்கின. எ - று. (௭0)

மலர்க்க ருஞ்சுரு ளோதிய வானவர் மகளி
ரிலிர்த்த சாமரை யெடுத்தன ரிருமருங் கிரட்ட
வுலத்த டம்புயக் கணத்தவர் நறும்புகை யோட்டச்
சிலிர்த்த திண்சினைக் கற்பகம் பூமழை சிதற.

(இ - ள்.) மலர்சூடிய கரிய சுருண்ட கூந்தலையுடைய அரம்பாஸ்திரீகள் தலைபரந்த சாமரைகளைக்கையிற்றாங்கி இருபக்கலிலும் புரட்டவும், திரண்ட கல்போன்ற பரந்த தோளையுடைய சிவகணங்கள் மணம்பொருந்திய தூபம்போட

வும், குளிர்ச்சிவாய்ந்தவலிய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சமானது மலர்மாரி சொரியவும். எ - று. (௫௧)

நார தாதிய ரெடுத்திய னரப்பிசை யமுதஞ்
சோர வாயினின் றதிர்குரற் பல்லியந் துவைப்ப
மூரி யெண்டிசை யரகர வெனுந்தொனி முழங்க
வேர வார்சடை யெம்பிரான் றிருச்சபை விளங்க.

(இ - ள்.) நாரதர் முதலானவர்கள் எடுத்து நடத்துகின்ற நரம்புக் கருவியின் இசையமுதமுஞ் சோர்வெய்தும்படி வாயினின்று அதிர்கின்ற குரலொலியோடு பலவாத்தியங்கள் முழங்கவும், மணம்பொருந்திய நெடியசடையையுடைய எமது சிவபெருமானுடைய சிறந்த சபையானது விளங்க. எ - று. (௫௨)

அவிழ்ந்த வார்சடை குலைந்தலைந் தருஞ்சுவற் புறத்துக்
கவிழ்ந்து சோர்தரச் சிந்தனை முந்துறக் கரத்தாற்
குவிந்த சென்னிய ரோடினர் கொடுந்தவ மல்லாற்
றவிர்ந்த சிந்தைய ரடைந்தனர் சந்நிதிச் சபையில்.

(இ - ள்.) வலியதவமேயல்லாமல் (மற்றெல்லாவற்றையும்) நீக்கிய மனமுடைய முனிவர்கள், தமது கட்டவிழ்ந்த நீண்டசடையானது குலைந்தலைந்து, அரியதோட்புறத்தில்வீழ்ந்து தொங்கவும், தங்கள்மனம் முற்பட, கூப்பிய கையுடன் வணங்கிய சிரமுடையவர்களாயோடி, சபையின் சந்நிதியி லடைந்தார்கள்.

ஆடி னார்சில ரங்கையிற் குடந்தமிட் டசைந்து
பாடி னார்சில ருயிர்த்தனர் சிலர்சிலர் பதைத்து
வீடி னாருயிர்த் தாரெனு முவகையால் விழிநீ
ரோடி னார்சிலர் புரண்டனர் சிலர்சில ருருண்டார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவர்களிற் சிலர் ஆனந்தக்கூத்தாடினார்கள். சிலர் அழகியகையினால் [குடந்தம்] நால்விரன்முடக்கிப் பெருவிரல் நிறுத்தி நெஞ்சிடைவைத்து நின்று அசைந்து பாடினார்கள். சிலர்பெருமூச்சுவிட்டார்கள். சிலர் பதைத்து மரித்தார்கள். (அவர்கள் மீண்டும்) பிழைத்தார்களென்னுஞ் சந்தோஷத்தாற் சிலர் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தார்கள். சிலர் நிலமிசைப் புரண்டார்கள். சிலர் உருண்டார்கள். எ - று. (௫௪)

உயிர்த்தி லார்சில ரொருதனித் தங்களை மறப்புற்
றயிர்த்தி லார்சில ரானந்த வாரிவீழ்ந் துடலம்
பெயர்த்தி லார்சிலர் பேசினர் சிலர்சிலர் பிரியாக்
குயிற்கு லம்படு பாகனைக் கண்டுகண் குளிர்ந்தார்.

(இ - ள்.) சிலர் சுவாசம்விட்டாரில்லை. சிலர்தனித்தனி ஒப்பற்ற தங்களை மறந்து சந்தேகித்தாரிலர். சிலர் ஆநந்தக்கடலிற்படிந்து தேகத்தை யசைத்தாரிலர். சிலர் பலவாறு பேசினார்கள். சிலர் குயின்மொழியுடைய உமாதேவியாரை யென்றும் பிரியாது வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கண்கள் குளிரப்பெற்றார்கள். எ - று. (௫௫)

மெய்பொ டித்தனர் சிலர்சிலர் விம்மலுற் றயர்ந்து
செய்கை யற்றனர் சிலருயிர்ப் பெறிந்தனர் சிலரான்
மைய லுற்றனர் நாத்தடு மாறினர் மருண்டார்
பொய்க டிந்தரு மாதவ மியற்றிய புனிதர்.

(இ - ள்.) பொய்யையகற்றி அரும்பெருந்தவஞ்செய்த பரிசுத்தர்களாகிய அம்முனிவர்களிற் சிலர் உடன்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிந்தார்கள். சிலர் பூரித்துச்சோர்ந்து செயலற்றிருந்தார்கள். சிலர்சுவாசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் மனமயக்கெய்தினார்கள். சிலர் சொற்றடுமாறினார்கள். சிலர்பிரமித்தார்கள். எ-று.

இன்ன தன்மைய சவுனக ராதியா மிவரை
யென்னை யாளுடை நாயகன் குழாத்தொடு மெதிர்ந்த
மன்னு நான்மறை வசிட்டனே முதலமா தவத்தோர்
முன்னை நாரதன் முதலிய கடவுண்மா முனிவர்.

(இ - ள்.) இத்தகையதன்மையராகிய சவுநகர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இந்தநைமிசாரணியமுனிவர்களை, என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் திருக்கூட்டத்துடன் எதிர்ந்த நிலைபெற்ற நான்குவேதங்களும்உணர்ந்த வசிட்டர்முதலாகிய பெருந்தவமுடையோர்களும், பழமையாகிய நாரதர்முதலிய தெய்வீகம் பொருந்திய முனிவர்களும். எ - று. (௫எ)

காசி பன்றவக் கண்ணுவன் கவுதமன் பிருகு
கோசி கன்பரா சரர்ததீ சியொடுங் குச்சர்
மாச றுந்தவத் தேவலர் முற்கலர் மரீசி
யேச றுந்தவத் துரோமச ரங்கிர சிவர்கள்.

(இ - ள்.) காசிபர் தவத்தையுடைய கண்ணுவர் கவுதமர் பிருகு கௌசிகர் பராசரர் ததீசி குச்சகர் குற்றமற்றதவத்தையுடைய தேவலர் முற்கலர் மரீசி ஏசுதலற்ற தவமகிமையுடைய உரோமசர் அங்கிரசு ஆகிய இவர்களும். எ - று. ()

ஏனை மாமுனித் தலைவரு முவகைமிக் கெழுந்து
மோன மாதவ ரிவரொடு மெதிரெதிர் முன்னி
யான வன்பொடு மளவளாய்த் தழுவின ராகி
மான மாதவத் தந்தணீர் கேட்கென வலிப்பார்.

(இ - ள்.) சிறந்த மற்றைய முனிசிரேஷ்டர்களும் சந்தோஷ மதிகரித்துப் புறப்பட்டு, மௌனநிலையையுடைய பெருந்தவசிகள் இவர்களோடும் எதிரெதிராகக் கருதிய அன்புடன் அளவளாவித் தழுவிக்கொண்டவர்களாய் மானத்தையும் சிறந்த தவத்தையுமுடைய அந்தணர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று சொல்வாரானார்கள். எ - று. (௫௯)

மூரி நாண்மலர்க் கிழவனன் றருளிய மொழியா
லார்வ முற்றெழ நைமிசா ரணியமுற் றடைந்தீர்
வார்கொ டுஞ்சடைச் சூதனேர் முகக்கலை மதியாற்
சூர்த டிந்தவன் கதையமு தினிதுறத் துய்த்தீர்.

(இ-ள்.) பழமையாகிய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும்பிரமதேவன் அக்காலத்திற் கூறியருளிய சொற்படி ஆசையதிகரித்துண்டாக நைமிசாரணியத்தைச்சென்றடைந்தீர்கள். நீண்டுவளைந்த சடையையுடைய சூதமுனிவரது முகமாகிய ஒற்றைக்கலையையுடைய சந்திரனால், சூரபன்மனைச்சங்கரித்த குமாரசுவாமியின் சரிதமாகிய அமிர்தத்தை இனிமையுண்டாகப் புசித்தீர்கள். எ - று.

ஆத லானுமக் கரிக்குமற் றயனுக்கு மரிய
வேத நாயகன் காட்சிதந் தருளினன் விருப்பாற்
றீதின் மாதவச் செய்கையிற் பெறுவன சிறந்தீ
ரோத வேண்டுவ தில்லென விழுப்பமுற் றுரைத்தார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால், திருமாலுக்கும் பிரமதேவனுக்கும் அறிதற்கரியவேத நாயகராகிய சிவபெருமான் உங்களுக்குத் தரிசனந்தந்தருளினர். குற்றமில்லாத பெருந்தவச்செய்கையில் அடையவேண்டுவனவற்றில் விருப்போடு மேம்பட்டீர்கள். இனி, சொல்லவேண்டியதில்லையென்று மேன்மையான வார்த்தைகளையெல்லாஞ்சொன்னார்கள். எ - று. (௬௧)

ஆய மாதவத் தலைவருக் காங்கருந் தவத்துத்
தூய நைமிசா ரணியமா தவத்தருந் துவன்றி
யேய வேண்டிய யாவையு மிசைப்பன விசைத்தார்
பாய வெள்விடை யவற்றொழு தேத்தினர் பணிவார்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்னவர்களாகிய பெருந்தவத்தலைவர்களுக்கு அப்பொழுது அருந்தவமுடைய புனிதமாகிய நைமிசாரணியத்துப் பெருந்தவசிகளும் தோன்றிச்சொல்லவேண்டிய உபசாரங்களையெல்லாஞ் சொல்லத்தக்கனவாகச் சொன்னார்கள். பாய்ந்துசெல்லும் வெண்மையாகிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானைப் பணிந்து நமஸ்கரித்துத்துதிப்பாரானார்கள். எ-று. (௬௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சங்கரா போற்றி போற்றி தற்பரா னந்தா போற்றி
கங்கரா போற்றி போற்றி கண்ணுதற் பரமா போற்றி
பொங்கரா வணிந்த வேணிப் புண்ணியா போற்றி போற்றி
திங்களங் கண்ணித் தொல்லோய் சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்) [சங்கரா] சுகத்தைச் செய்பவரே ! போற்றிபோற்றி. [தற்பரா] தனக்குத் தானே பரமானந்தமானவரே ! போற்றி. [கங்கரா] (பிரமன்) தலைபொருந்திய கையையுடையவரே! போற்றி போற்றி. நெற்றிக்கண்ணையுடைய மேலானவரே ! போற்றி. கோபித்த சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய புண்ணிய சொரூபியே ! போற்றி போற்றி. அழகிய சந்திரனைச் சிரோமாலையாகவணிந்த பழமையானவரே ! சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௩)

அரியயர்க் கெட்டாய் போற்றி யானந்த நிருத்தா போற்றி
கரியமா ணிக்க மன்ன கறைமிடற் றிறைவா போற்றி
புரிதரு முகுள மூரற் பொங்கொளி நிலவு காட்டித்
திரிபுர மெரித்தாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அதீதப்பட்டவரே! போற்றி. ஆநந்தத்திருநடனஞ் செய்பவரே ! போற்றி. கருமாணிக்கம் போன்ற விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய தலைவரே ! போற்றி. புரிந்த அரும்புபோன்ற புன்னகையால், மிகக்காந்தியுடைய சந்திரிகையைக் காண்பித்துத் திரிபுரதகனஞ் செய்தவரே ! போற்றி. சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௪)

பூக்கம ழுந்தி யானைப் புரந்துல களித்தாய் போற்றி
நீக்கமி லுயிர்க டோறு நின்றுண வளித்தாய் போற்றி
யாக்கிய முகங்க டோறு மலைபுரண் டிரைக்குங் கங்கை
தேக்கெறி சடையாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) மணம்வீசுந் தாமரையுந்தியையுடைய திருமாலைக்காத்து உலகத்தையுங் காத்தவரே ! போற்றி, நீக்கமில்லாத உயிர்களிலெல்லாம் நின்று உணவாதிகளைக் கொடுப்பவரே ! போற்றி. (ஆயிரமாக) ஆக்கிய முகங்களிலெல்லாம்

அலைகள் புரண்டொலிக்கும் கங்காநதியானது ஊற்றெடுத்து வீசுகின்ற சடையையுடையவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுரு)

முக்கணு யகனே போற்றி முழுமுதற் றலைவா போற்றி
நக்கனே போற்றி போற்றி நான்மறைக் கொழுந்தே போற்றி
யெக்குவெண் பிறையி னோங்கி யிருவிசும் படைந்து நின்ற
செக்கரம் பரமே போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய தலைவரே! போற்றி. முழுமுதற் கடவுளே! போற்றி. [நக்கனே]திகம்பரரே! போற்றி. போற்றி நான்குவேதங்களின் உச்சியில் விளங்குபவரே! போற்றி. ஏறுகின்ற வெள்ளியபிறைச் சந்திரன்போலுயர்ந்து, பெரிய ஆகாயத்திற் பொருந்திநின்ற அழகிய செவ்வானம்போன்ற பரமனே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுசு)

ஒருதனித் தலைவா போற்றி யுயிர்க்குயி ரானாய் போற்றி
கருணையங் கடலே போற்றி கனங்குழை யிடத்தாய் போற்றி
பொருசிலை வேனிற் காளை பொங்கழற் கொளுந்தி வீழத்
திருநுத றிறந்தாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தனியாகிய தலைவரே! போற்றி. சீவான்மாக்கட்கெல்லாம் பரமான்மாவானவரே! போற்றி. அழகிய கிருபா சமுத்திரமே! போற்றி. கனமாகிய காதணியையுடைய உமாதேவியை வாமபாகத்தி லுடையவரே! போற்றி. போர்செய்யுங் கருப்புவில்லேந்திய வேனிற்காலத்திற் குரிய காளையாகிய மன்மதனை, அதிகரித்த தீயினுலெரிந்து விழும்படி அழகிய நெற்றி விழியைத் திறந்தவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுஎ)

முற்பரா போற்றி யையைந் தாகிய முதல்வா போற்றி
நிற்பரா வினர்க்கி ரங்கி நின்னிலை யளித்தாய் போற்றி
தற்பரா போற்றி போற்றி சகளநிட் களமே போற்றி
சிற்பரா னந்தா போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்) முதலாகிய பரமானவரே! போற்றி. இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களாகிய தலைவரே! போற்றி. தேவரீரைத் துதித்தவர்களுக்கிரங்கித் தேவரீர் நிலைமையை யளித்தவரே! போற்றி. தற்பரா! போற்றி. போற்றி. சகள நிட்களமே! போற்றி. சிற்பரானந்தரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுஅ)

தருமதற் பரமே போற்றி தவம்புரி தவமே போற்றி
கருணைவா ருதியே போற்றி கட்புலத் தரியாய் போற்றி
யொருதனிக் கயிலை கீண்டோன் புயநிரை யொடிய வொற்றைத்
திருவிர லுறுத்தாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) தருமமயமாகித் தமக்குத்தாமே பரமானவரே! போற்றி. தவஞ்செய்கின்ற தவசொரூபியே! போற்றி. கருணைக்கடலானவரே! போற்றி. கட்புலனுக்கு அருமையானவரே! போற்றி. ஒப்பற்ற திருக்கைலாயகிரியை யசைத்த இராவணனுடைய தோள்வரிசை யொடிபடும்படி ஒரு திருவிரலை யழுத்தியவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (சுகூ)

எந்தையே போற்றி போற்றி யிறைவனே போற்றி போற்றி
தந்தையே போற்றி போற்றி தருமமே போற்றி போற்றி
முந்தையோய் போற்றி போற்றி முக்கணெம் பெருமா போற்றி
செந்தழற் கொழுந்தே போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையானவரே! போற்றி போற்றி. தலைவராயுள்ளவரே போற்றி போற்றி. தகப்பனானவரே! போற்றி போற்றி. தருமசொரூபியே! போற்றி போற்றி. முற்பட்டவரே! போற்றிபோற்றி. திரிநேத்திரங்களையுடைய் எமது பெருமானே! போற்றி. செவ்விய அக்கினிக்கொழுந்தானவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (எ0)

வம்பவி ழலங்க லோதி மலைமக டலைவா போற்றி
பம்புசெங் குருதிச் சூலப் படையுடைப் பரனே போற்றி
வெம்புலி யரவ நோக்கி வேட்கைமிக் கிரப்ப ஞானச்
செம்பொனம் பலத்து ளாடுஞ் சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) மணத்தோடலர்ந்த மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய பர்வதராசகுமாரியின் கணவரே! போற்றி. சிவந்த உதிரந்தோய்ந்த சூலாயுதத்தையுடைய மேலானவரே! போற்றி. வெவ்வியபுலி(யாகிய வியாக்கிரபாத) முனிவரும் அரவமாகிய (பதஞ்சலி) முனிவரும் ஆசைமிகுந்து நேசிக்க, ஞானசொரூபமாகிய செம்பொன்னாலாகிய அம்பலத்திலே திருநடஞ்செய்கின்ற சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (எக

மாசற விளங்குஞ் சோதி மாணிக்க மலையே போற்றி
பூசுவெண் பொடியாய் போற்றி புராதனா போற்றி போற்றி
யேசறு தவத்தோர்க் குள்ளத் திருளற விளக்கு ஞான
தேசிக பரமா போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) குற்றமறப் பிரகாசிக்குஞ் சோதிமாணிக்க மலையாயுள்ளவரே! போற்றி. பூசிய தாவள்யமான விபூதியையுடையவரே! போற்றி. பழைமையானவரே! போற்றி போற்றி. ஏசுதலற்ற தவமுடையோர்களுக்கு மனத்திலுள்ள அஞ்ஞான நீங்கப் பிரகாசிக்கின்ற ஞானதீபமாகிய தேசிகரே! மேலானவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (எஉ)

ஐயனே போற்றி போற்றி யமலனே போற்றி போற்றி
மெய்யனே போற்றி போற்றி விமலனே போற்றி போற்றி
பையரா வணியாய் போற்றி பவளமால் வரையே போற்றி
செய்யனே போற்றி போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஐயரே! போற்றி போற்றி. அமலரே! போற்றி போற்றி. உண்மையமானவரே! போற்றிபோற்றி. மலரகிதரே! போற்றி போற்றி. படம்பொருந்திய பாம்பினை ஆபரணமாக வணிந்தவரே! போற்றி. பெரிய பவளமலைபோல்பவரே! போற்றி. செவந்ததிருமேனியுடையவரே! போற்றி போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (எ௩)

என்பன பலவும் பன்னி யெடுத்தெடுத் திரங்கி யேத்தி
யன்புநெக் குருகிச் சிந்தை யண்ணல்பாற் செலுத்தி மீளார்
புன்புறம் பொடிப்ப நின்று புரிசடைப் புனித னுடன்
மென்பதக் கமலந் தாழ்ந்து வீழ்ந்தனர் முனிவர் யாரும்.

(இ - ள்.) என்பனவலவற்றையும் எடுத்தெடுத்துக்கூறிபாசித்துத்துதித்து, அன்புடன் நெக்குவிட்டு, மனத்தைச்சிவபெருமானிடத்திற்செலுத்தித்திருப்பாராய், முனிவர்கள்யாவரும் உடல்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறியநின்று, புரிந்தசடையையுடைய பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானது திருநடம்புரியும் மெல்லியபாததாமரையிற்படிந்து நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று. (எ௪)

இத்திற முனிவர் யாரு மென்புடைந் துருகி யுள்ள
மொத்துற நோக்கி யெம்மான் திருவரு ளுவப்ப தானுன்
மெய்த்தவத் திறத்தீர் நீவிர் வேண்டிய விருப்பாற் சூத
னுய்த்துரைத் துணர்த்த வெம்பாற் சரிதைமுற் றுணரப் பெற்றீர்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக முனிவர்களெல்லாரும் என்புகளுடைந்துருகி மன மொத்திருப்பக்கண்டு, எமது சிவபெருமான் திருவுள்ளங்களிப்பதானார்-உண்மைத் தவத்திறமுடையவர்களே! நீங்கள்வேண்டியவிருப்பத்துடன், சூதமுனிவர் ஆலோசித்துச்சொல்லித்தெளிவிக்க எம்முடையசிவசரிதமுழுவதும் அறியப்பெற்றீர்கள்

பரமரா சியமென் றோது மிக்கதைப் பரவை யாய்ந்து
விரவிய காண்ட மேழு மறுவற விளங்கப் பெற்றீ
ரொருவினன் மறையா லெம்மைப் பரசினீ ரும்மை நோக்கிக்
கரையழி யுவகை யோடு மெம்முழைக் காட்சி தந்தேம்.

(இ - ள்.) மேலான அந்தரங்கமென்றுசொல்லப்பட்ட இக்கதாசாகரத்தை [கந்தபுராணசிவரகசியகண்டத்தை] ஆராய்ந்து, பொருந்திய சப்தகாண்டங்களையும் குற்றமற நன்குணரப்பெற்றீர்கள். நீக்கமில்லாத நல்ல வேதவாக்கியங்களால் நம்மைத்துதிபுரிந்தீர்கள். உங்களைப்பார்த்து எல்லையில்லாதபேரானந்தத்தோடும், எமது தரிசனத்தைக்கொடுத்தோம். எ - று. (எகூ)

நீவிரிங் கியற்று நின்ற மாதவ நினைந்தே மல்லேஞ்
சேவலங் கொடியோன் றெய்வச் சரிதைநீர் தெளியப் பெற்றீ
ராவது கருதி நும்பா லளித்தன மருந்த வத்தீ
ரோவறு கருத்தில் வேட்கை யுரைத்திரென் றருளிச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இவ்விடத்திற்புரிகின்ற பெருந்தவத்தைக்கருதினோமல்லோம். அழகிய சேவற்கொடியையுடைய குமாரசுவாமியின் தெய்வீகந்தங்கிய சரிதத்தை நீங்கள் அறியப்பெற்றீர்கள். ஆனதுயோசித்து உங்களுக்கு அநுக்கிரகித்தோம். அருந்தவம்புரிந்தமுனிவர்களே! கெடுதலற்றமனதில் விரும்பியதைச் சொல்லுங்களென்றருளிச்செய்ய, முனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. (எஎ)

இப்பெருஞ் சரிதை கேட்போர்க் கெம்பிரான் காட்சி நல்கி
முப்பெருஞ் சிறப்பு நல்கி முத்தியீ றளித்தல் வேண்டுஞ்
செப்பருங் குணத்த ரன்பாற் சிந்தைநின் சரிதை கேட்ப
தொப்பரு நினைம றாமை வேண்டுது முடையோ யென்றார்.

(இ - ள்) எமதுபெருமானே! எம்மை உடையவரே! இம்மகாசரிதத்தைச் சிரவணஞ்செய்பவர்களுக்குத் தேவரீர்காட்சியளித்து, (அறம்பொருளின்பமென்னும்)பெரியமூன்றுசிறப்புகளுங்கொடுத்து, அவர்கள் தேகாந்தத்தில் மோக்ஷமுந் தந்தருளல் வேண்டும். சொல்லுதற்கரிய நற்குணமுடையவர்கள் அன்பு பொருந்திய மனதுடன்தேவரீர்சரிதையைக்கேட்பதும், ஒப்பற்றதேவரீரை மறவாமையும்வேண்டுகின்றோ மென்றார்கள். எ - று. (எஅ)

எம்பிரான் றெண்ட ரோடு மளவளா யிருத்தன் முக்கட்
டம்பிராற் குரிய வெண்ணீ றஞ்செழுத் திவற்றைச் சார்த

னம்பநின் விளையாட் டெல்லாங் காண்வர நல்க வேண்டு
மிம்பரி னெமக்கு முத்தி யீதென விரந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) கடவுளே! எமதுபெருமானாகிய தேவரீருடைய அடியார்களோடும் அளவளாவியிருக்கவும், திரிநேத்திரங்களையுடைய தேவரீருக்குரிய திருவெண்ணீறு பஞ்சாக்ஷரமாகிய இவற்றையடையவும், தேவரீர் திருவிளையாடல்களையெல்லாங் காணவும்வரந்தரவேண்டும். இவ்வுலகத்தில் அடியேங்கட்கு இதுவே முத்தி யின்பமென்றுயாசித்து நின்றார்கள். எ - று. (எகூ)

என்றிவ ரெடுத்துச் சொற்ற யாவையு மினிது நல்கிக்
கொன்றையஞ் சடிலி தேவர் குழாத்தொடுங் கைலை புக்கா
னின்றமா முனிவர் நோக்கி நெஞ்சழிந் திருகை கூப்பிக்
கன்றுதாய்க் கிரங்கு மாபோற் கரைந்துகண் கலுழ்வ தானார்.

(இ - ள்.) என்று இம்முனிவர்கள் எடுத்துக்கூறியவற்றையெல்லாம் இனிதாகப்பிரசாதித்து, அழகியகொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான்தேவர்கூட்டத்துடன் திருக்கைலாயத்தையடைந்தனர். அங்கிருந்த சிறந்த முனிவர்கள் அதனைக்கண்டு மனம்வருந்தி இருகரங்களைக்குவித்து, கன்றுக்குட்டியானது தாய்ப்பசுவுக்காகவருந்தும் வகைபோலவருந்திக்கண்ணீர்சொரிந்தார்கள்.

தெய்வமாக் கயிலை நோக்கி யெம்பிரான் சேற னோக்கிப்
பொய்யின்மா தவத்தர் யாரு மொருவழிக் கொண்டு போந்தார்
மையின்மா தவத்துச் சூத முனிவனை வணக்கம் போக்கி
யையநின் னருளாற் பெற்றே மிப்பய னளிய மென்றார்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்தியபெரிய கைலாயகிரியைநோக்கி எமது சிவபெருமான்செல்லுவதைக்கண்டு, பொய்மையில்லாத பெருந்தவசிகளெல்லாரும் மனதையொருவழிப்படுத்தித் திரும்பினார்கள். குற்றமில்லாத பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவரை நமஸ்காரஞ்செய்து, ஐயனே! தேவரீர் திருவருளால் எளியேங்கள் இப்பெரும்பயனையடையப்பெற்றோமென்றார்கள். எ - று. (அக)

பூக்கமழ் கமலத் தோனு லிவ்வுழைப் போந்தே மெங்கள்
பாக்கிய மிருந்த வாநீ யிங்கிலை படரப் பெற்றேந்
தாக்குவெஞ் சமரில் வெஞ்சூர் தடிந்தவன் சரிதை யீங்குன்
வாக்கினு லுணரப் பெற்றே மினிப்பெறு வரனு முண்டோ.

(இ - ள்.) மணம்பொருந்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவனால் இவ்விடத்திற்கு வந்தோமாகிய அடியேங்கள் பாக்கியம் இருந்தவகையாக, தேவரீர் இந்நைமிசாரணியத்திற்கு அடையப்பெற்றோம். மோதுகின்றகொடியயுத்தத்திலே வலியசூரபன்மனைச் சங்கரித்த குமாரக்கடவுளின் சரித்திரத்தை இப்பொழுது தேவரீர்திருவாக்கால் அறியப்பெற்றோம். இன்னும் அடையத்தக்க வரமொன்றுள்ளதோ? எ - று. (அஉ)

இப்பெரும் புராணங் கேட்ப திதுபடித் துரைப்ப தீது
செப்பருந் தலமற் றெல்லாம் வரன்முறை செப்பு கென்றார்
துப்புவிட் டனைய வேணிச் சூதமா முனிவன் சொன்ன
வப்பரி சனையர்க் கெல்லா மெடுத்தெடுத் தறைவ தானான்.

(இ - ள்.) இப்பெரிய புராணத்தைச்சிரவணிக்கும் வகையும், இதனைவாசித்துச்சொல்லும்விதமும், இதனையுபந்யசிக்குமிடமும், மற்றெவையும்வரன்முறையாகச்சொல்லவேண்டுமென்றார்கள். பவளமான துகிலைவிட்டதுபோன்ற சடையையுடைய பெருமைதங்கிய சூதமுனிவர், அவர்கள்சொல்லிய அத்தன்மைகளை அம்முனிவர்கட்கெல்லாம் எடுத்தெடுத்துச்சொல்வாராயினர். எ - று. (அரு)

மங்கல தினத்திற் றேவ ராலயங் குரவர் வாயில்
பொங்குநீர் நதியின் பாங்கர் புண்ணியத் தலங்கண் மன்றந்
தங்குகோ மயத்தா னீவித் தண்மலர்த் தொடைய னாற்றி
யங்கண்மாக் கரும்பு வாழை தீபமிட் டமையச் செய்து.

(இ - ள்.) சுபதினத்திலே, தேவாலயம், ஆசிரியரிருக்கை, அதிகரித்த நீரையுடைய நதிக்கரை, புண்ணியஸ்தலங்கள், சபைகள் ஆகிய இவற்றொன்றில், பொருந்திய பசுவின்சாணத்தாலே மெழுகி, குளிர்ந்தமலர்மாலைகளைத்தொங்கவிட்டு, அவ்விடத்தில், மாயிலை கருப்பங்கோல் வாழைக்கன்று தீபங்கள் இவற்றைப்பொருந்தச்செய்து. எ - று. (அசு)

பட்டுரை கொய்து நாற்றிப் பசுங்கமு கமைத்துப் பின்ன
ரிட்டபொற் பீடந் தன்னிற் புத்தக மினிதி னேற்றி
மட்டுவார் தூபஞ் சாந்த மலரினா லருச்சித் தாங்க
ணட்டவர் கிளைஞ ரோடுங் கேட்பது நன்மைத் தாமால்.

(இ - ள்.) பட்டுவஸ்திரத்தைக் கிழித்துத்தொங்கவிட்டு, பசியகமுகுகளமைத்து, அதன்பின்னர் அங்கமைத்தபொன்மயமாகிய பீடத்திலே புராணப்புத்தகத்தை இனிதாகவைத்து மணமிகுந்ததூபம் சந்தனம் புட்பம் இவற்றினாற் பூசைசெய்து, அங்கே சிநேகர் உறவினர்முதலானரோடும் சிரவணஞ்செய்வது நன்மையுடையதாம். எ - று. (அஎ)

அரசரே லமைச்ச ரோடுந் தந்திரத் தலைவ ரோடு
மரபினாற் கேட்க வேண்டு மருங்கிருந் தோர்கட் கெல்லாம்
விரைமலர் நறுமென் சாந்தம் வெள்ளடை முதல நல்கிப்
பரசுறுங் கருணை யோடுங் கேட்பது பண்பிற் றாமால்.

(இ - ள்.) மன்னர்களாயிருப்பின், மந்திரிகளோடும் பிரதானிமுதலிய பரிசனரோடும் வரன்முறையாகக்கேட்கவேண்டும். அப்பொழுதுபக்கலிலிருந்தவர்களெல்லாருக்கும் மணந்தங்கிய புஷ்பங்கள் மென்மணம் வீசுஞ்சந்தனக்குழம்பு தாம்பூலமுதலியவற்றைக் கொடுத்து, துதிக்கத்தக்ககிருபையோடு சிரவணஞ்செய்வது தகுதியாம். எ - று. (அஅ)

ஏசறு புராணக் காதை படித்தெடுத் திசைப்போர்க் கென்ன
வாசன மளித்துப் பூவாற் சாந்தத்தா லவர்க்கு வேண்டும்
பூசனை யியற்றி யன்னோர் பூருவ நோக்கி வைக
மாசறு சரிதை கேட்போ ரிருப்பது வடக்கு நோக்கி.

(இ - ள்.) ஏசுதலற்ற புராணசரிதையை வாசித்துப்பொருளையெடுத்துப்பிரசங்கிப்பவர்களுக்கென்று பீடங்கொடுத்து, மலர்களாலும் சந்தனத்தாலும் அவர்களுக்குவேண்டிய பூசைகளைச்செய்து, அப்பௌராணிகர் கிழக்குத்திசைநோக்கி

யிருக்க, குற்றமற்ற புராணசிரவணஞ்செய்வோர் வடக்குநோக்கியிருப்பது (முறையாகும்) எ - று. (அஎ)

பெருகுநூற் புராண மோதிப் பிரித்துரைத் திடுவோர் நாலு
வருணத்தி னொருவ ராகிப் பொறையொடு மரபி னோங்கி
முருகவே ளடிக்கீழ்த் தொண்டு முயன்றவ ராகி யம்பொற்
றிருவொடுந் தனய ரோடுங் கிளையொடுஞ் சிறக்க வேண்டும்.

(இ - ள்.) பெருகியபுராணநூலைவாசித்துப் பதச்சேதஞ்செய்துபொருளைப் பிரசங்கிப்பவர்கள் ஒப்பற்றநான்குவருணத்தவரில் ஒருவராகியும், சாந்தத்துடன் குடிப்பிறப்பினுன்மேம்பட்டு, குமாரசுவாமியின் திருவடிகளின்கீழ்த்தொண்டுபுரியுங்கருத்தினராகி, அழகியபொருட்செல்வத்தோடும் புதல்வர்களோடும் உறவினரோடுஞ் சிறந்தவர்களாயிருக்கவேண்டும். எ - று. (அஅ)

ஆதிதொட் டீறு காறு முடக்குறு தருளிற் கேட்க
வோதிய புராணத் தெம்மா னுமையினை மணக்கு நாளிற்
காதுவேற் குமரற் கம்பொற் கதிர்முடி கவிக்கு நாளிற்
றீதறு தெய்வ யானை திருமணஞ் சிறக்கு நாளில்.

(இ - ள்.) ஆதிமுதல் அந்தம்வரையில் தடைபடாமல் அன்போடுகேட்கக் கடவர், சொல்லிய அப்புராணத்திலே எமது சிவபெருமான் உமாதேவியாரைத் திருமணம் புரியுந்தினத்திலும், கோபிக்கின்றவேற்படைதாங்கிய குமாரசுவாமிக்கு அழகியபொன்னாலாகிய ஒளிபொருந்திய மகுடாபிஷேகஞ்செய்யுந் தினத்திலும், குற்றமற்ற தெய்வயானை நாயகியார் திருமணச்சரிதம் மேம்பட நடக்கு நாளிலும். எ - று. (அகூ)

மறையவர்க் கினிய வேண்டும் போசன மரபி னீந்து
நிறைதமிழ்ப் புராணக் காதை நிகழ்த்தினோர்ப் பணிந்து போற்றி
யுறுகதிர்ப் பசும்பொ னுடை பொலன்கல னுவந்து நல்கி
நறைகமழ் மலரிற் சாந்தி னருச்சனை நடத்த வேண்டும்.

(இ - ள்.) வேதியர்களுக்கு இனிமையாகிய விரும்பத்தக்க போசனாதிகளை முறைப்படியளித்து, தமிழ்ச்சுவை நிறைந்த புராணசரிதையைப் பிரசங்கித்தவர்களை வணங்கித்துதிசெய்து ஒளிபொருந்திய பசியபீதாம்பரங்களும் பொன்னாபரணங்களும் சந்தோஷித்துப்பரிசளித்து மணஞ்சொரியும் புஷ்பங்களாலும் சந்தனத்தினாலும் பூசிக்கவேண்டும். எ - று. (கூ௦)

எண்ணியிப் புராணங் கேட்போ ரிருக்குநா லுணர்ந்தோர் பெற்ற
புண்ணிய மதனிற் கோடி புண்ணியம் பெறுவர் மற்றிம்
மண்ணிடை யாக முற்றும் வளர்ப்பவர் பெறும்பே றெல்லா
நண்ணுவர் தான மெல்லாம் புரிபய னணுகு வாரால்.

(இ - ள்.) இப்புராணத்தை விரும்பிச்சிரவணஞ்செய்தவர்கள், நான்குவேதங்களையுங்கற்றறிந்தோரடைந்த புண்ணியத்தைக்காட்டிலுங்கோடிப்பங்கு அதிகமாகிய புண்ணியத்தையடைவார்கள். (அன்றியும்) உலகத்திலேயாகங்களையெல்லாம் வளர்ப்பவர்கள் அடையத்தக்க பதவிகளையெல்லாம் பொருந்துவார்கள் (மேலும்) எல்லாத்தானங்களையுஞ்செய்த பயனையுமெய்தப்பெறுவார்கள். எ- று

கலிவிருத்தம்.

அறந்த ழைத்தெழ நான்மறை யாகம
நிறைந்த சைவ நிலைமைபெற் றோங்குக
கறங்கு வார்திரை வையகங் கார்மழை
சிறந்து மும்முறை பெய்கமற் றிங்களே.

(இ - ள்.) தருமமானது தழைத்தோங்குக. நான்குவேதங்களும் சிவாகமங்களும் (எங்கும்) நிறைந்தசைவசமயமும் நன்னிலையெய்தி யபிவிர்த்தியாகுக. சுழல்கின்றநெடிய அலைகடல் சூழ்ந்த பூமியில், மேகங்கள் மேம்பட்டுமாதம்மும்முறைமழைசொரிக. எ - று. (கூ௨)

வாழி நான்மறை வாழிய வந்தணர்
வாழி சைவ மநுமுறை யோங்குக
வாழி வையகம் வாழிய மன்னுயிர்
வாழி வாழி யறநெறி வாழியே.

(இ - ள்.) நான்குவேதங்களும்வாழ்க. வேதியர்கள்வாழ்க. சைவசமயம் வாழ்க. மநுமுறைவளர்ந்துயர்க. உலகம்வாழ்க. நிலைபெற்ற பிராணகோடிகள் வாழ்க. நீதிமார்க்கம்வாழக்கடவது வாழக்கடவது வாழக்கடவது. எ - று. (கூ௩)

சிவகாட்சிப்பேற்றுச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச்சருக்கம் சக-க்குத் திருவிருத்தங் சரு௯ள.

உபதேசகாண்டம்

பொழிப்புரையுடன் முற்றுப் பெற்றது.

சாம்பசிவார்ப்பண மஸ்து.

உ

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அலப்படைசேர் வல்லிபுரத் தெய்வநா யகப்புலவ னரன்பா லன்பன்
உலப்பில்புக ழுபதேச காண்டவுரை முற்றுவிக்க வுன்னி யார்க்கும்
புலப்படவோர் பொழிப்புவரைந் தளித்தியென மனங்கொண்டு புடவி போற்ற
நலப்படுவோர்த் திகம்வரைந்தா னீக்காட்டி ரத்தினவே ளுவ லோனே.

உபதேசகாண்டப் பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
14	30	6	தர்மதேவர்கள்	பிர்மதேவர்கள்
22	65	1	லரியா	லரியர
26	4	8	யணிற்	பணிந்
31	25	4	தொடாந்	தொடர்ந்
40	65	10	இரனியன்	இரணியன்
41	68	9	நீங்கிப்	நீங்கப்
45	80	2	முறுமுனி	குறுமுனி
51	108	5	சொல்லிப	சொல்லிய
58	137	5	ளாதவின்	ளாதலின்
58	2	7	அல்விசிஷ்டன்	அவ்விசிஷ்டன்
58	3	1	வளையாள்	அளையாள்
59	3	2	போள்றவள்	போன்றவள்
65	34	4	வோடினான்	வோடினாள்
65	36	4	தெண்ணினாள்	தெண்ணினான்
72	71	7	இளதின	இளகின
73	75	1	எந்த	எந்தை
76	5	1	ணல்வா	ணல்வர்
96	80	7	மாட்டான்	மாட்டேன்
98	89	1	கீந்திறக்கும்	நீந்திரக்கும்
104	113	6	லத்திலிருக்குஞ்	பத்திலிருக்கும்
111	145	6	கும்பயோனிதி	கும்பயோனி
117	176	8	விளக்குபவரார்	விலக்குபவரார்
120	191	8	திகுக்கரத்தால்	திருக்கரத்தால்
120	192	2	திடம்பறப்ப	திடம்புறப்பு
120	192	8	இளமவன்	இளையவன்
122	201	4	யரக்கறை	யரக்கரை
123	207	2	நான்மலர்க்	நாண்மலர்க்
123	8	7	பூசிக்	பூசித்த
127	13	7	கனிந்தாள்	கணிந்தாள்
132	34	1	குழைத்து	குழைந்து
152	118	8	சொன்னாள்	சொன்னான்
155	134	7	இகழ்வில்வாத	இகழ்வில்லாத
156	136	1	யோகாங்கள்	யோகாங்கன்
156	138	1	றுததன்	றுளததன்
158	147	9	வினங்கச்	விளங்கச்
165	178	1	ஒறை	ஒற்றை
173	213	2	சரணெணம்	சரணெனப்
173	214	3	துணர்த்துது	குணர்த்துது
177	234	3	முகோடி	முக்கோடி
184	10	8	சிக்தும்	சிந்தும்
186	15	2	உபிரைப்	உயிரைப்
186	16	5	தீப்பொற்	தீப்போற்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
186	18	7	விருத்தனன்	விடுத்தனன்
192	42	1	விருப்பியுள்ளேம்	விரும்பியுள்ளேம்
195	57	9	நகரத்தில்	நரகத்தில்
196	63	5	சத்திரசேனன்	சந்திரசேனன்
196	64	4	யவனை	யவளை
198	73	9	மார்கத்திற்கு	மார்க்கத்திற்கு
200	81	5	யழைத்த	யழைக்க
201	86	6	கைமிசாரணிய	நைமிசாரணிய
202	89	4	லீழ்ந்தாள்	வீழ்ந்தான்
203	95	4	றிரிவனென்று	றறிவனென்று
205	105	2	மைந்தனுக்ரும்	மைந்தனுக்கும்
211	131	9	செந்தாள்	செய்தாள்
213	138	8	திறந்த	திறத்தல்
216	13	10	சிறைபிட்டார்களோ	சிறையிட்டார்களோ
218	22	7	வவ்லப	வல்லப
220	28	5	வரைபும்	வரையும்
223	46	4	வரைந்தனனால்	வறைந்தனனால்
226	60	8	மிண்டும்	மீண்டும்
227	63	4	காவனைக்	காலனைக்
240	139	2	புனைய	புனையு
241	142	7	கெய்தேன்	செய்தேன்
242	147	8	மவிவியைத்	மனைவியைத்
243	150	13	றன்னோடு	றன்னொடு
243	152	8	ஒற்வரா	ஒற்றரா
246	165	4	யறன்கொள்	யறங்கொள்
246	167	2	பொருர்தி	பொருந்தி
247	171	9	பொராதவனாய்க்	பொறாதவராய்க்
248	172	7	வல்வோர்	வல்லோர்
248	174	9	ளென்று	வென்று
250	5	2	யண்ணியையு	பன்னியையு
250	7	1	செய்விற்	செய்வித்
252	15	1	களைபெய	கனைபெய
253	20	1	புரிவுற்றான்	பரிவுற்றான்
257	37	9	திகுவருள்	திருவருள்
258	38	1	வற்கள்	வர்கள்
258	41	7	திருவ	திருவுருவ
259	44	3	முசித்த	முகிழ்த்த
259	86	4	திக	கதி
272	100	6	முகலாக	முதலாக
273	105	9	தனிந்தது	தணிந்தது
275	112	6	செய்பும்	செய்யும்
279	128	2	நோந்து	நேர்ந்து
279	130	9	தழுவினான்	தழுவினாள்
281	138	6	பாம்யு	பாம்பு
282	143	9	நொற்களைக்	சொற்களைக்
282	145	5	சிறக்த	சிறந்த
284	153	8	அத்கணத்	அக்கணத்
285	156	6	அலைகனி	அலைகளி
285	156	9	முழ்கி	மூழ்கி
285	157	1	மெழுத்தோடி	மெழுந்தோடி

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
286	157	1	தூமப்யிரமை	தூமப்பிரபை
286	161	2	பற்ழி	பற்றி
287	161	1	பணிக்து	பணிந்து
291	180	6	இல்வுலகத்தில்	இவ்வுலகத்தில்
292	188	6	அல்விருட்	அவ்விருட்
302	229	6	வளிந்து	வளித்து
304	238	9	மாமரை	தாமரை
305	242	11	தந்தையிள்	தந்தையின்
307	249	6	அவனே	அவளே
311	269	7	டிளே	டினே
313	275	2	னினு	னிது
315	286	1	தெரிந்து	தெரிந்த
326	332	5	முதிரை	முதிலை
327	339	6	எலும்யுகள்	எலும்புகள்
328	341	5	பினவுற்ப்பட்ட	பிளவுபட்ட
333	364	4	வினைவ	விளைவ
333	367	5	சொவ்லிய	சொல்லிய
334	371	7	தெரியயும்	தெரியவும்
340	393	3	தரிதாயுள்ள	கரிதாயுள்ள
343	406	7	திநானஞ்	ஸ்நானஞ்
344	409	12	தார்ற்போன்ற	தாற்போன்ற
349	16	5	சந்தர்வர்களும்	கந்தர்வர்களும்
350	17	2	கிரமம்	சிரமம்
350	19	7	முழுவதும்	முழுவதும்
350	20	3	மெம்ம்மை	மெய்ம்மை
350	21	7	பக்திலக்	பத்திலக்
354	39	6	முகடாம்	முகபடாம்
361	68	4	கழுற்திடைச்	கழுத்திடைச்
361	70	2	தணிந்தனண்	கணிந்தனண்
363	79	6	இழுவிழிகளும்	இருவிழிகளும்
380	149	6	தார்தள்	தார்கள்
380	151	9	எண்டோ	உண்டோ
382	159	4	கரந்தா	கலந்தா
384	164	7	பக்கல்களி	பக்கங்களி
390	185	1	சித்தை	சிந்தை
395	206	1	லுஞ்சுங்	துஞ்சுங்
396	206	4	அலனேச்	அவனேச்
398	217	7	காவத்திலே	காலத்திலே
401	232	4	னண்ணிளுள்	னண்ணினுன்
409	266	5	தின்ன	தினள
422	328	3	மகிழ்த்தனர்	மகிழ்ந்தனர்
423	331	2	ஞேக்சி	ஞேக்கி
429	356	2	மேலான்	மேலாள்
430	360	8	பிள்னர்	பின்னர்
432	367	7	குடைபை	குடையை
440	403	8	சுயையைச்	சுமையைச்
449	:15	8	சிறந்தீர்கள்	பிறந்தீர்கள்
454	38	6	முன்னிருக்த	முன்னிருந்த
456	45	2	சிரங்கு	கிரங்கு
466	33	8	ஒளித்துக்	ஒலித்துக்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
482	107	6	எல்வா	எல்லா
483	109	8	விசாவித்த	விசாலித்த
484	112	2	லிரலற்றார்	விரலற்றார்
487	127	3	தறன்னி	தன்றனி
491	142	4	சென்னீர்க	சொன்னீர்க
492	150	9	நகரவேதனை	நரகவேதனை
493	153	7	திரயங்க	திரவியங்க
501	186	8	யுவடய	யுடைய
512	233	1	குங்பியுட்	கும்பியுட்
512	234	3	துருந்துறப்	தருந்துறப்
513	237	6	நகரங்	நரகங்
513	237	10	குழம்யு	குழம்பு
535	332	1	வினைவன	விளைவன
544	372	10	ணிருந்தான்	னிருந்தான்
544	373	3	பொதிக்து	பொதிந்து
557	431	6	கில	சில
567	471	4	நால்வா	நால்வர்
567	471	2	புரத்திள்	புறத்தின்
568	478	6	மித்திரி	மந்திரி
570	486	8	சிவத்துரோகிகத்தா	சிவத்துரோகத்தா
578	14	4	பிரனவ	பிரணவ
579	18	2	லிங்சார்ச்சனை	லிங்கார்ச்சனை
580	21	6	செற்தற்	செய்தற்
580	33	4	தராநின்றான்	தரநின்றான்
585	41	2	வான்பெற்றான்	வாட்பெற்றான்
590	63	2	னுத்தரன்பரத	னுத்தானபாத
591	64	3	புதல்தன்	புதல்வன்
594	79	2	வேண்டிரைப்	வெண்டிரைப்
595	84	4	மாலிகை	மாளிகை
598	97	7	அக்காலத்திற்	அக்கபாலத்திற்
612	9	7	பர்களைபும்	பற்களையும்
613	13	4	முழ்கி	மூழ்கி
623	57	2	மொனுங்கு	மொருங்கு
625	68	4	யுவவை	யுவமை
631	94	7	தலைவளே	தலைவனே
637	17	6	முட்புரங்களை	முப்புரங்களை
642	2	11	அதைகோக்கித்	அதைநோக்கித
644	7	2	லுள்ன	லுள்ள
644	10	6	மலைகனின்	மலைகளின்
648	23	3	பிள்ளை	பின்னை
649	24	3	வாறு	வரனு
651	35	1	குடித்றுச்	குடித்துச்
653	42	5	பொன்ளிற	பொன்னிற
666	42	6	திரயம்	திரவியம்
679	25	7	காலப்	காலத்
681	34	4	வோய்த்தன	வோய்ந்ததன்
683	41	9	திரும்பினார்கன்	திரும்பினார்கள்
684	44	9	போனான்	போனாள்
685	47	2	நெடுஜி	நெறியி
686	51	9	கொடுத்தோ	கொடுத்தோம்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
688	2	7	கலிநிலைத்துரை	கலிநிலைத்துறை
697	14	8	சிராத	கிராத
698	15	3	னவ	னவை
704	13	8	அவ்வரசன்பால்	அவ்வசுரன்பால்
710	36	1	நிரா	நிசா
711	40	2	புரந்தற்ரகுப்	புரந்தரற்குப்
714	10	3	புட	புடை
715	14	8	சேய்ய	செய்ய
715	16	4	நீர்தான்	தீர்ந்தான்
722	44	4	மீண்டுபுந்	மீண்டுபுக்
733	41	2	தோன்றினள்	தோன்றினன்
734	45	4	வேண்டுமானல்	வேண்டுமால்
736	6	7	யிகுக்கும்	யிருக்கும்
736	7	4	லரனன்	லானள்
737	10	8	செச்	செந்
739	17	4	மாழதி	மாழ்கி
739	19	2	சோரா	சோர
740	23	10	பொத்திருக்கும்	யொத்திருக்கும்
743	35	5	ஆலவட்டயென்	ஆலவட்டமொன்
745	41	8	உனதாக்குமோ	உளதாகுமோ
745	45	4	மிச்கி	மிச்சி
747	52	7	முனிறர்	முனிவர்
747	53	5	துவக்கி	துளக்கி
749	57	7	வக்தனர்	வந்தனர்
752	68	5	கொல்	கோல்
752	68	7	தியாளித்து	தியானித்து
762	35	3	கிறுவிளக்கு	சிறுவிளக்கு
766	56	3	திசைப்யின்	திசைப்பின்
767	61	6	சொல்வார்கள்	சொல்லார்கள்
774	92	6	அர்சசனைந்	அர்ச்சனைக்
774	93	7	ஸ்ரீபஞ்சாக்சர	ஸ்ரீபஞ்சாக்கர
774	94	7	உருத்திராங்க	உருத்திராக்க
775	98	4	தொன்டினே	தொண்டினே
782	124	2	ஆதவிறைவன்	அந்தவிறைவன்
782	125	7	புளசித்த	புளகித்த
784	134	10	மறமாதவர்	மறவாதவர்
785	138	9	லிளக்கும்	விளக்கும்
789	152	2	அதளை	அதனை
789	154	2	வுற்ற	வுறர்க்
800	203	6	திகுமால்	திருமால்
805	226	3	வெய்கிவன்	வெய்திவண்
805	227	5	சிவகிபரு	சிவபெரு
806	229	8	டிங்கனைத்	டிங்களைத்
808	238	8	வில்ளாக	வில்லாக
814	264	9	கழுத்திளின்று	கழுத்தினின்று
823	21	2	கின்றார்	நின்றார்
825	81	1	லிக்கனை	ஸிக்கணை
829	8	5	விழிபின்	விழியின்
829	10	8	யெரிய	பெரிய
846	12	10	பெய்தினன்	யெய்தினன்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
848	20	9	கைமிசாரணிய	நைமிசாரணிய
857	13	1	றெழுந்தனள்	றெழுந்தனன்
867	55	3	சூழ்ந்றுபோ	சூழ்ந்துபோ
871	72	6	முலத்தை	மூலத்தை
873	80	8	அல்வகை	அவ்வகை
874	89	3	கன்னி	கண்ணி
876	93	3	முலமென்பா	மூலமென்பா
879	109	1	திசைப்ப	கிசைப்ப
883	123	3	துன்ளை	துன்னை
894	18	1	குலதோன்	குலத்தோன்
903	56	3	சசியா	சகியா
915	113	8	பிராசத்தை	பிரகாசத்தை
916	116	8	உள்திரு	உன்திரு
928	167	2	மொழிவாள்	மொழிவான்
932	182	4	நின்து	நின்று
946	10	6	கொல்லத்தக்க	சொல்லத்தக்க
962	14	7	திருமால்	பிரமன்
972	10	3	நிளி	நீளி
983	22	2	கிழ்வே	கீழ்வே
992	7	7	உன்மைத்	உண்மைத்
997	33	6	பகியதளிர்	பசியதளிர்
1000	6	1	வெங்கணுக்கு	வெங்சணுக்கு
1002	16	3	ச்சமய	யச்சமய
1005	23	2	சேவ	சேவடிப

15-ம் பக்கம், 32-ம் பாட்டு, 8-ம் வரியில் வித்தியாதரர்களும் என்பதன் பின்னர், கருடர்களுமென்று சேர்த்துக்கொள்க.

249-ம் பக்கமுதல் 295-ம் பக்கம் வரையில் தலைப்பிலுள்ள சிவராமமான்மியமென்பதைச் சிவவிரதமான்மியமென மாற்றிக்கொள்க.

951-ம் பக்கத்திலுள்ள 36-வது பாட்டின் உரை 37-வது பாட்டின் அடியிலும், 37-வது பாட்டின் உரை 36-வது பாட்டின் அடியிலுமாக மாறியுள்ளன.